„ИЗГРЕВЪТ“

НА

БЯЛОТО БРАТСТВО

ПЕЕ И СВИРИ,

УЧИ И ЖИВЕЕ

12

Библиотека

„Житен клас“

ИЗГРЕВЪТ НА БЯЛОТО БРАТСТВО

ПЕЕ И СВИРИ УЧИ И ЖИВЕЕ

Сборник

ТОМ 12

Спомени на съвременници и последователи на

Всемировия Учител БЕИНСА ДУНО

Събрал, подбрал, записал, съхранил и представил

Вергилий Кръстев

Библиотека "Житен клас"
София 1999

Верую на Всемировият Учител на Вселената - Беинса Дуно, със светско име Петър Дънов

I. Аз съм вашият Велик Учител, Всемирният Христос, който съм на земята, проявявам Мъдростта и Делата в Истината на Божията Правда.

Амин.

II. Аз съм вашият Велик Учител, Всемирният Христос, който владее целият Всемир и Съм сега между вас в пътя.

Амин.

III. Аз съм вашият Велик Учител, Всемирният Христос, който съм в плът на земята и в Духът на Небесата. Знам помишленията ви, мислите ви и желанията ви.

Амин.

20 декември 1926 година

ISBN 954-9915-03-4, том XII

© *Всички права запазени*
Не се разрешава препечатването на отделни части от книгата в периодичния печат - вестници и списания, без разрешение на съставителя на сборника.
Не се позволява преразказването на отпечатания летописен материал от нелегални и явни разказвачи с цел - издаването на пиратски издания

Верую на человекът земен и небесен пребиваващ по земята Българска

I. Вярвам във Великият Учител - Беинса Дуно, Всемировият Учител на Вселената, който бе в плът и кръв на земята Българска, който прояви Светлината от Словото си, за да можем чрез нея да познаем Непроявеният Бог.

Амин.

II. Вярвам във Великият Учител - Беинса Дуно, Всемировият Учител на Вселената, който владее целия Всемир с животворящата Сила на Духът Христов, който бе между българите в плът и кръв, в Сила и Живот, в Слово и в Дух Животворящ, открил Школата на Всемирното Велико Бяло Братство 1922-1944 год. за пръв път на земята и във Вселената. Словото му бе Бог. И Бог бе в Сила, Дух и Мощ чрез Словото му.

Амин.

III. Вярвам във Великият Учител - Беинса Дуно, Всемировият Учител на Вселената, слезнал със светско име Петър Дънов на земята, за да даде Словото на Бога за идното човечество, чрез Духът Христов от Небесата и чрез Духът Божий от Отца на Светлините, за да направи своя храм, в человеческата душа.

Амин.

16 ч. 45 мин. 31 декември 1999 година

Вергилий Кръстев

СИНАРХИЧЕСКАТА ВЕРИГА на Всемирното Велико Бяло Братство

НАРЯДИ

1919 год. – 1950 год.

НАРЯДИ
за 1919 година

1. Редът за 9 и 10 март 1919 г. (7. III. 1919, София)
2. Редът за април и май 1919 г.
3. Опит, даден от Учителя за един месец - май 1919 г., гр. Сливен.
4. Наряд I за през 1919-1920 г. Упътване за изпълнение. (28/15. VIII. 1919, Търново; 12. IX. 1919).
5. Наряд II за през 1919-1920 г. Беседа по нарядите. (26/13. VIII. 1919, Търново)
6. Упражнение за триъгълника равностранен, (26 VIII. 1919).
   Начин за себеконтрол.
7. „Задачи за работа" - беседа, 19 юлий 1919 г.

1) РЕДЪТ
за 9 и 10 март 1919 г.

Б. Г.

Редът за 9 и 10 март 1919 г. е следния: Ставане в 5 часа, започване в 5 и 40 минути.

1. Добрата молитва. Малка пауза.
2. Четене от Лука 2 гл. от 8 ст. до 14 ст. Размишление върху думите ангелски.
3. Четене от Матея 4 гл. от 11 ст. до 12 ст. Размишление, след изпит ангелите помагат.
4. Четене от Деяния 4 гл. от 24 ст. до 31 ст. Размишление, призоваване Господа на помощ.
5. Четене от Деяния 8 гл. от 26 ст. до 40 ст. Размишление, да слушаме кога ангелът говори.
6. Четене от Деяния 9 гл. от 3 ст. до 7 ст. Размишление, да спираме лошите си намерения.
7. Четене от Деяния 10 гл., 3 ст. до 6 ст. Размишление, да постъпваме като Корнилие.
8. Четене от Деяния 10 гл. от 34 ст. до 43 ст. Размишление, да говорим, което Господ иска.
9. Свободна молитва на душата.
10. Отче наш. Заключение.

Да се изпълва поотделно от по двама мъже и по две жени. Ако остане някой, да се присъедини към някоя двойка.

Съберете се на братска вечеря.

Да се даде само на ония, които свободно, по дух могат да го изпълнят.

Бог е Любов. БОГ Е ЛЮБОВ ВЕЧНА. БОГ Е БОГ НА ЛЮБОВТА ВЕЧНА И ПОСТОЯННА. Господ на всичката пълнота ще въздигне всичко в Живот и Истина.Светла вяра да пълни сърцата ви. Верни всекога, защото Господ се нарича Верен и Истинен.

(Свещеният подпис)

София
7. III. 1919 г.

2) РЕДЪТ
за април и май 1919 г.

1. Всеки месец на 9-и и 10-и (стар стил) или 22 и 23 (нов стил) ще се

изпълнява същият ред, който се даде за 9-и и 10-и март (стар стил) тази година.

2. Остават и за тези месеци, както досега, двете постни седмици.

3. Ядене: първата - всичко освен месо; втората седмица обаче не ще се яде освен месо, но и риба, и всякакви мазнини, които произхождат от животните; всички растителни масла: дървено, рапично, сусамово и пр. могат да се ядат.

Първата седмица

Понеделник	Матея	гл. 5	ст. 6 до ст. 9
Вторник	Марко	гл. 4	ст. 14 до ст. 20
Сряда	Лука	гл. 7	ст. 15 до ст. 27
Четвъртък	Иоана	гл. 9	ст. 9 до ст. 19
Петък	Деянията	гл. 8	ст. 5 до ст. 9
Събота	Римляном	гл. 12	ст. 1 до ст. 14
Неделя	Евреем	гл. 9	ст. 1 до ст. 10

Пропуск: **Всичко мога чрез Духа на Господа Христа.**

Ще се започва:

1. С Добрата молитва.
2. Четенето.
3. Пропуск.
4. Свободна молитва на душата.
5. Отче наш.

Постът ще бъде да използваме лошите мисли и желания, които като дойдат, ще поблагодарим на Бога да ги преобърне на добро.

Втора седмица

Понеделник	Битие	гл. 1	ст. 26-31
Вторник	Битие	гл. 12	ст. 1-10
Сряда	Второзаконие	гл. 23	ст. 21-25
Четвъртък	Псалом	145	
Петък	Исаия	гл. 61	ст. 1-4
Събота	Иоана	гл. 19	ст. 1-10
Неделя	Иоана	гл. 21	ст. 1-14

Пропуск: **Бог е Любов. Любовта побеждава всичко.**

Ще се започва:

1. С Добрата молитва.
2. Четенето.
3. Пропуск.
4. Свободна молитва на душата.
5. Лозинката.
6. Отче наш.

Постът ще бъде за развиването и култивирането на всички добри мисли и желания, за всичко, което дава радост и сила на душата да върши драговолно Волята Божия. Ще се спазва започването така щото втората седмица непременно да свършва в разсип на месечината. Този наряд ще се изпълнява през тези две седмици само сутрин между 5 и 7 часа. През другите две седмици от месеца всеки е свободен да си избира кой какво желае да чете, молитви и пр.

3) ОПИТ, ДАДЕН ОТ УЧИТЕЛЯ ЗА ЕДИН МЕСЕЦ

1. **Като се породи у вас една мисъл на омраза - да се обърне в обич. Този, когото мразите, веднага се поставете на неговото място, че и вий имате същата грешка по отношение към Бога.**

Кажете: „Господ при всичките ми грешки ме обича, затова и аз ще направя същото с този човек - ще го обичам."

2. **През целия този месец не одумвайте никого; или, като ви одумват, мълчете, правете се, че това не се отнася до вас.**

Ако опитът ви излиза всеки ден сполучлив, ще усетите един вътрешен мир, придобиване на една малка енергия. Ако пък опитът ви през деня излиза несполучлив, ще имате малко загуба от енергията си.

През тези 30 дни ще имате загуба и печалба, но главното е крайният резултат да бъде добър.

3. **Произведете в себе си една добра мисъл и я задръжте през целия месец. Когато правите този опит, всякога мислете, че вий сте свободни. Не мислете, че външният свят и отношенията, които имате към хората, може да ви противодействуват.**

Преди да почнете опитите, ще кажете тъй: **„Този момент, когато започвам опитите, чрез силата Господня, която е у мене, аз мога да сторя всичко."**

Да не ви смущава думата „всичко". Тя подразбира всичко добро, но не и всичко зло. Няма сила, която в този момент може да преодолее. Дръжте в ума си живата мисъл: всякога, когато човек иска да извърши едно добро дело, Божието съзнание е будно. Щом решиш да извършиш едно добро дело, между тебе и Бога се явява връзка, завежда се вече разговор. Моментът, в който решиш да вършиш добро заради Бога, Той мисли за тебе.

Тези три опита, които ви давам, ще бъдат като основа за обновление на вашите мисли и сърца, докато не почнете да се борите.

Дадено през месец май 1919 г., гр. Сливен.

4) НАРЯД ПЪРВИ ЗА 1919 - 1920 г.

Начало неделя, 21 (8) септемврий 1919 година.

За през тази година ще имате за наряд работа по изучаване Библията по следующия ред.

В една торбичка ще турите надписани бюлетинки с всички заглавия на книгите от Библията: Битие, Изход, Левит и пр. от Стария и Нов завет.

Ще почнете наряда от неделя, 21 (8) септемврий 1919 год. На тази дата ще бръкнете в торбичката и която книга от Библията извадите, от нея ще почнете да четете. Изтегленото жребие тургате в друга торбичка или плик. Щом изчетете определените стихове от всяка глава на книгата, ще теглите ново жребие за нова книга и т.н. Почвате да четете по ваше нареждане от толкова глави на ден, колкото искате. Най-добре цялата Библия, която има 1189 глави в 66 книги, да се раздели по денно и ще имате 94 дни по 4 глави = 376 и 271 дни по 3 глави = 813 или всичко 1189 глави и от всяка глава по един стих (десетия стих). Всеки за себе си да си състави план за четене и го преведе в изпълнение. Всеки прочетен стих ще се вписва текстуално в специална тетрадка, най-късно до вечерта същия ден.

При пътуване, ако Библията не е под ръка, за удобство при изпълнение наряда, предварително се изтегля по жребие книгата, определят се от нея стиховете, които ще се четат през дните на отсъствие (пътуване), написват се в тетрадката и оттам се четат всеки ден по реда им.

Ставане от сън

Всеки ден, най-късно половин час преди изгрев слънце, трябва да бъдете на крак, готови за работа: умити, облечени, тихи, спокойни, с мир на духа.

Постни дни

Ще бъдат толкова и онези дни, в които нямаме разположение да ядем. Тези дни могат да бъдат един, два и повече през месеца. Може през месеца и да няма постен ден. Постът трябва да дойде по разположение, т.е. да бъде естествен, да

дойде сам, а не да бъде наложен - да се не чувствува нито глад, нито апетит. Продължителността на поста ще бъде също по разположение. През траенето на всеки постен ден (или дни) ще размишлявате върху една от следните добродетели. През време на:

Първия пост	- за Милосърдието
Втория пост	- за Радостта
Третия пост	- за Търпението
Четвъртия пост	- за Вярата
Петия пост	- за Надеждата
Шестия пост	- за Сърцето
Седмия пост	- за Волята
Осмия пост	- за Душата
Деветия пост	- за Духът
Десетия пост	- за Чувствата
Единадесетия пост	- за Царството Божие
Дванадесетия пост	- за Божията Любов и Божията Мъдрост.

Ако постните дни надминат 12, тогава ще се повторят в същия ред от първия, втория, третия и т.н. постни дни.

В съгласие с горното, през време на постните дни ще се прочетат следните беседи от „Сила и живот". През:

Първия пост	- „Ето човекът"
Втория пост	- „Житното зърно"
Третия пост	- „Явлението на Духа"
Четвъртия пост	- „Талантите"
Петия пост	- „Любовта"
Шестия пост	- „Служението"
Седмия пост	- „Сънищата на Йосифа"
Осмия пост	- „Мир вам"
Деветия пост	- „Необходимостта да познаем Бога"
Десетия пост	- „Митар и фарисей"
Единадесетия пост	- „Страхът"
Дванадесетия пост	- „Условия на Вечния живот".

Ако се случат повече постни дни, тогава ще четете още и „Приливи и отливи", „Новото основание", „Многоценният бисер", „Учителите", „Марта и Мария", „Истината". Ако се случат още повече постни дни, направете запитване.

Към настоящия наряд се прилага едно упътване за изпълнението на тоя наряд, в което е систематизирано по седмично и по денно всичкия материал и дейност по извършването на наряда.

Настоящият наряд се дава за изпълнение на онзи член или не член, който желае да го изпълнява точно.

Даден на 28 (15) август, четвъртък, 1919 година, гр. Търново.

УПЪТВАНЕ
за изпълнение наряд първи
през 1919 - 1920 г.

Неделя, 21 (8) септември 1919 г., седмица I (ден първи от годишната среща)

1. Ставане от сън - най-малко половин час преди изгрев слънце. Бъди готов за работа - тих, спокоен.
2. Почване - размишление, молитва и четиво:

а) „За вселяване на Божествения Дух" - да се всели в нас и да разработи всичко онова, което ни е преподадено;

б) Изказване на мотото-Лозинка:

„Бог, Който е Любов и Мъдрост, чрез тази Любов и Мъдрост да насади в нашите души Добродетелта".

в) Четиво от Библията. Прочети най-малко десетите стихове от 4 (3)-те глави от оная книга на Библията, която ще ти се даде по жребие. Или ако имаш разположение, прочети главите изцяло и размишлявай. Прочетените десети стихове да се преписват текстуално в специална тетрадка.

Забележка. *Ако главата, от която ще четете десетия стих, няма 10 стиха, то десети стих ще считате онзи от следната глава, който след номерацията от предидущата глава, се падне десети по ред.*

3. Завършване на сутринната молитва:

а) Добрата молитва.

б) Обливане за задържане благословението, преподадено при годишната среща.

4. Ако си постил през този ден, помни да извършиш (справка дадения наряд):

а) Размишление върху дадената и определена добродетел за през тоя номер постен ден (или дни).

б) Прочитане на съответната и дадена за тоя номер постен ден (или дни) беседа от „Сила и живот".

в) Отбелязвай точно в специална тетрадка атмосферното състояние през постния ден (или дни): облачно и към коя част на небосклона, ясно, тихо, ветровито - посочва се посоката и силата на вятъра, мъгляво, студено, топло и пр.

5. Вечерта при лягане: индивидуален отчет за делата ти през деня и отбелязване дневната точка върху триъгълника (чети дадените изяснения върху триъгълника).

6. През другите дни от седмицата - понеделник, вторник, сряда и т.н., до събота включително, 27.IX., ще се изпълнява съответното за тия дни, само от пункт 1, пункт 2в; пункт 3, като се започва с Добрата молитва и завършва с Господнята молитва, и пунктове 4 и 5.

Неделя, 28 (15) септември 1919 г., седмица II (ден втори от годишната среща)

1. Ставане от сън (както в седмица I, пункт 1).
2. Почване: размишление, молитва и четиво.

а) „За вселяване на Божествения Дух" (както седмица I, пункт 2а).

б) Изказване на мотото-Лозинката в седмица I, пункт 2б. Молитва за идване Царството Божие на земята.

в) Четиво от Библията (както седмица I, пункт 2в, със забележката).

3. Завършване на сутринната молитва:

а) Господнята молитва.

б) Обливане (както в седмица I, пункт 3б).

4. Ако си постил през деня, изпълни от седмица I пункт 4 а, б, в.
5. Вечерята преди лягане: индивидуален отчет (както е отбелязано в пункт 5, седмица I).
6. През другите дни от седмицата, до 4 октомврий включително, ще се изпълнява съответното за всеки ден само от пункт 1, пункт 2в и пункт 3, като се започва с Добрата молитва и завършва с Господнята молитва, и пунктове 4 и 5.

Неделя, 5 октомври (22 септември) 1919 г., седмица III (ден трети от годишната среща)

1. Ставане от сън, както в седмица I, пункт 1.

2. Почване - размишление, молитва и четиво:

а) „За вселяване на Божествения Дух" - (както в седмица I, пункт 2а).

б) „За идване на Царството Божие на земята".

За благословението на Българския народ и за идване Царството Божие в него.

За благословението на нашите братя по дух, по душа, по ум, по сърце, по сила.

в) Четиво от Библията (както в седмица I, пункт 2в, със забележката).

3. Завършване на сутринната молитва:

а) Добрата молитва.

б) Обливане (както в седмица I, пункт 3б).

4. Ако си постил през този ден, изпълни от седмица I пункт 4 а, б, в.

5. Вечерта преди лягане - индивидуален отчет, както е отбелязано в пункт 5, седмица I.

6. През другите дни от седмицата, до 11 октомврий включително, ще се изпълнява съответното за всеки ден, според както е указано в пункт 6, седмица I.

Неделя, 12 октомврий (29 септемврий) 1919 г., седмица IV (ден четвърти от годишната среща)

1. Ставане от сън (както в седмица I, пункт 1).

2. Почване - размишление, молитва и четиво:

а) „За вселяване на Божествения Дух" (както седмица I, пункт 2а).

б) „За идване Царството Божие на земята".

За благословение на нашите души и душите на всички наши близки и да ни даде Бог повече просвета и светлина.

в) Четиво от Библията (според изясненията в седмица I, пункт 2в, със забележката).

3. Завършване на сутринната молитва:

а) Господнята молитва.

б) Обливане (както в седмица I, пункт 3б).

4. Ако постиш през този ден, изпълни от седмица I пункт 4 а, б, в.

5. Вечерта преди лягане - индивидуален отчет, както е отбелязано в пункт5, седмица I.

6. През другите дни от седмицата, до 18 октомврий включително, ще изпълнявате съответното за всеки ден, според както е указано в пункт 6, седмица I.

Неделя, 19 (6) октомври 1919 г., седмица V (ден пети от годишната среща)

1. Ставане от сън (както в седмица I, пункт 1).

2. Почване - размишление, молитва и четиво:

а) „За вселяване Божия Дух" (както в седмица I, пункт 2а).

б) „За идване на Царството Божие на земята" -

За благословението на българския народ, да дойде Царството Божие в него.

За обединението на всички християнски народи по лицето на земята.

За благословението на нашите домове и себе си, и благословението на домовете на нашите близки и приятели.

За идване Царството Божие в нас в своята пълнота: в сърцето ни, в душите ни, в умовете ни, в духа ни и във волята ни.

Да благоволи Господ да скъса всички връзки, които ни пречат на духовното повдигане и за служение на Господа.

Да даде Господ здраве, сила и живот на нас, на децата ни, на близките ни, които искат да служат Господу.

Да се въдвори Царството Божие между нас и да благослови Господ делото на Веригата през тая година.

Да благослови Господ слушателите, членовете и учениците на Бялото Братство.

Да благослови и нас със Своята Милост, за да вършим добрата Воля Божия всякога.

Ний призоваваме Господа на Милостта, Който я е изявил..

в) Четиво от Библията - (според изясненията за седмица I, пункт 2в, със забележката).

3. Завършване на сутринната молитва:

а) Добрата молитва.

б) Обливане (както в седмица I, пункт 3б).

4. Ако постите през този ден, изпълнете от седмица I пункт 4 а, б, в.

5. Вечерта преди лягане - индивидуален отчет, както е отбелязано в пункт 5, седмица I.

6. През другите дни от седмицата, до 25 октомврий включително, ще изпълнявате съответното за всеки ден, според както е указано в седмица I, пункт 6

Неделя, 26 (13) октомврий 1919 г., седмица VI (ден шести от годишната среща)

1. Ставане от сън (както в седмица I, пункт 1).

2. Почване - размишление, молитва и четиво.

а) „За вселяване Божествения Дух" (както в седмица I, пункт 2а).

б) Върху връзката между законите за самопожертвуването и възкресението, с молба:

За въдворяване Божествената Правда в нашите сърца.

За въдворяване Божествената Мъдрост в нашите умове.

За вселяване Божията Любов в нашите души.

За постигане Истината в нашите духове.

За осъществяване Божествената Добродетел в нашия живот.

Пропускът на това е:

„Господи, изпълни всичко това според духът на Твоето Милосърдие."

в) Четиво от Библията (и според изясненията в седмица I, пункт. 2в, със забележката).

3. Завършване на утринната молитва:

а) Господнята молитва.

б) Обливане (както в седмица I, пункт 3б).

4. Ако постите през този ден, изпълнете от седмица пункт 4 а, б, в.

5. Вечерта преди лягане - индивидуален отчет, както е отбелязано в пункт 5, седмица I.

6. През другите дни от седмицата, до 1 ноемврий включително, ще изпълнявате съответното за всеки ден, според както е указано в седмица I, пункт 6.

Неделя, 2 ноемврий (20 октомврий) 1919 г., седмица VII (ден седми от годишната среща)

1. Ставане от сън (както е показано в седмица I, пункт 1).

2. Почване - размишление, молитва и четиво.

а) „За вселяване на Божествения Дух" (както в седмица I, пункт 2а).

б) Размишление върху всичко, изложено в I - VI седмици, включително в пункт 2б.

в) Четиво от Библията - според изясненията в седмица I, пункт 2в, със

забележката.

3. Завършване утринната молитва:

а) Добрата молитва.

б) Обливане (както седмица I, пункт 3б).

4. Ако постите през този ден, изпълнете от седмица I пункт 4 а, б, в.

5. Вечерта преди лягане - индивидуален отчет, както е отбелязано в пункт 5, седмица I.

6. През другите дни от седмицата, до 8 ноемврий включително, ще изпълнявате съответното за всеки ден, според както е указано в седмица I, пункт 6.

Добавъчно пояснение. За неделните и други дни от следващите седмици - 8-а, 9-а и пр., до 52-а седмица включително - се повтаря съответният наряд за 1-а, 2-а и пр., до 7-а седмица, според както е изложено за всяка една в нейния наряд.

Дадено на 12 септемврий 1919 год.

5) НАРЯД ВТОРИ ЗА 1919 - 1920 г.

Начало неделя, 21 (8) септемврий 1919 година.

За през тая година ще имате за наряд работа по изучаване Новия завет от Библията по следующия ред.

Целият Нов завет трябва да се прочете в три месеца един път или 4 пъти през цялата година. Начало ще е 21 (8) септемврий 1919 година, неделя. Книгите се четат по ред, начиная от Евангелие от Матея. Обаче, за облекчение, вместо цялата глава, прочита се от нея само десетия й стих при първото четене. Този стих се вписва текстуално в специална тетрадка още същия ден. Целият Нов завет има 27 книги с 260 глави. Средно на ден за през *първите три месеци* се падат по 3 (2) глави - значи всеки ден от тия три месеци ще се четат от 3 (2) глави десетите стихове и се вписват в тетрадката. През *второто тримесечие* ще се четат от всяка глава шестите стихове и ще се вписват в тетрадката по същия начин. През *третото тримесечие* ще се четат от всяка глава седмите стихове и ще се вписват по същия ред. През *четвъртото тримесечие* ще се четат от всяка глава дванадесетите стихове по ред и също ще се вписват в същата тетрадка. Цялата глава обаче, ако имате време, ще я прочетете. Определените номера стихове непременно трябва да се прочетат и вписват в тетрадката. По този начин от всяка глава ще се изваждат по 4 стиха, ще се четат и ще се размишлява по тях, и ще се вписват в тетрадката.

Ставане от сън: Всеки ден, най-късно половин час преди слънцето, трябва да бъдете на крак, готови за работа: умити, облечени, тихи, спокойни, с мир на духа си.

Постни дни ще са четвъртият петък от всеки месец, с продължителност, считана от четвъртък след залез слънце до петък вечерта след залязване на слънцето, ако е 24 часа или до събота заранта след изгрев слънце, ако е 36 часа. Като правило, дължината на поста ще се определя според разположението. Минат ли 24 часа, яде ли ви се - яжте; не ви ли се яде - недейте се храни, постете до напълване 36 часа пост.

Настоящият наряд се дава за изпълнение от онзи сподвижник, член или не член, който пожелае да го изпълнява точно.

Двата наряда са дадени на 28 (15) август, вторник и на 26 (13) август, неделя, а упътването - на 12 септември 1919 г., гр. Велико Търново.

Забележка на редактора: Така се обозначавало тогава със скоби стария и новия стил, чиято разлика е 13 дни.

БЕСЕДА ПО НАРЯДИТЕ

Пътища в живота има много, но един е пътят към посвещение. Нарядите, които ви давам, са методи в този път. Трябва да схванете вътрешния смисъл на всеки наряд и да го изпълнявате точно. Само тогава ще се свържете с течението на Бялото Братство. В Божествения свят ви наричат „немирни деца". Искам през течение на годината да покажете, че вече не сте такива, като всеки изпълни точно наряда, който ще вземе. Мнозина започват с ревност, но спират сред годината. Онези, които пропуснат да изпълнят поетия наряд, ще бъдат философи за земята, а простаци за Небето. Такива ще трябва да турят черна точка в триъгълника и да я умножат с две. Онези, които изпълнят наряда, ще бъдат герои и ще бъдат благословени. И великите хора много пъти са имали несполуки, но са полагали усилия и са успявали. И вие, ако приложите такива усилия, ще научите един велик закон, който работи за благото на човечеството. И в тази работа, както в други, трябва да си послужите с три неща: чрез тялото ще познаете цялата вселена; чрез волята ще направите цялата вселена да работи за вас; чрез ума си ще накарате есенциите на целия свят да работят за вас.

Наряди дадох на избраните два: един голям и друг малък - голяма воденица иска много вода, малка - малко.

Един - за едни, друг - за други.

Всяко издаване на тайна разваля. Но щом нарядите са станали на всички известни, всеки да си избере който ще - първия или втория. Големия дадох на първите като учени, чрез жребие, Господ да ги учи и оправи. А малкия дадох на глупавите - достатъчно е да прочетат четири пъти Новия завет. Йаправих това разпределение по две съображения: в обществото да има и глави, и опашки - главата показва посоката, по която трябва да се движите, а опашката дава сила на движението, тя е човешкият интелект. Едното обаче без другото не може. Великият Дух ще стъпче главата на онези, които нямат силата за движение - опашката.

При четене на Новия завет трябва да изучите Евангелието основно, тъй че да дойдете в свръзка с Христа, именно: да проникнете какво е искал той да каже. Само човек, който дъвче, когато яде, се ползува от храната; същото е и с изпълнението на нарядите, с четенето. Защо трябва Евангелието да се прочете четири пъти? Жената, например, ако го прочете четири пъти, мъжй първата година ще се подобри с 50%, втората - с 25%, третата - с още 25%; ще рече, в три години вътре ще се подобри 100%. Но трябва да казва: „Чета го заради Господа, Който живее в моя мъж." Четенето на Евангелието какво означава? Даваш храна на мъжа си, който страда от нямане храна.

Божественото е, когато се чувствате силни в изпълнението. Речете ли от завист: „И ние ще го направим", това е земно. Всякога казвайте: „Господ направи." Никога не казвайте: „Аз го направих", защото това ще бъде работа на антихриста. Това, което ви се дава, е от учителите. Питате се: Защо някой е учител. Пример. Работите с едно дете. Като се изхаби, вие го захвърляте и взимате друго; така и Господ, според времето и работата менява учителите. Главният, обаче, Учител в света е Един. Когато Господ говори, аз приемам Божественото, който и да им го каже- учител, ангел, дете или простак. Божествените думи за мен имат една и съща цена, от когото и да се изговорят. Пазете за себе си Божественото; бъдете мост на Господа, а не на хората. Христос казва: „Аз станах път да минат другите." Той казва: „Говори!" и аз говоря. И вие спрямо мен ще имате същото и отношенията ви един към други ще бъдат същите. Аз зная как да си очистя очите от вашия прах, но другите как ще изчистят своя прах?

Годините 1919-1920 са особени години. Всяка година, която прекарвате, е равна на сто други години. Тъй че, ако прекарате тази година както трябва, ще

отидете напред със сто години, а ако я изгубите, губите сто години, и нещо повече, защото после няма да намерите тези условия, които намирате сега. Като се върнете дома, необходимо е да проявите любов и мъдрост във всяко отношение - ще работите чрез мировата любов и космичната обич. Като ги разберете и приложите, ще имате два ключа, с които ще може да отключвате всичко. Тогава Великият Баща ще каже: „Доволен съм от своите деца." Господ вътре ли е или вън от нас? Той е и вътре, и вън - по любов е вън, по обич е вътре. Любовта е видимото, обичта - невидимото; обичта обаче е много по-дълбока. Любовта като се самопожертвува, ражда се обичта; когато любовта умира, обичта възкръсва. Някой път става обратното. Онова, което не виждате, но което чувствувате вътре във вас, то е Божията любов.

- Родителската обич към децата не може ли да се сравни с Божията обич?

- Може да се сравни, обаче трябва да бъде истинска. Дъщерята е еднаква с майка си, но синът не е; последният е подобен на баща си. Когато някой път майката обича много дъщеря си, в последнята има нещо мъжко, затова я обича, защото никой не обича подобния на себе си. Ето обяснение и на въпроса: Защо се женят хората. Но туй, което трябва да се обича у човека, то е вътрешното, невидимото; то е всъщност реалното. Да обичаш тялото, плътта, то е лесна работа, илюзия наоколо; важното е: можеш ли да обичаш у другиго туй, което не виждаш, но което е същинският човек - неговата душа.

Сега, пак за наряда. Кой който наряд иска, него да вземе. Но в тази работа дайте ми шише непукнато, здраво - не ща такова, което тече. Чешмата тече и деня и нощя, но вие не сте чешма. Ако бяхте поставени в положението на чешма, можехте да бръвтите колкото искате, но понеже не сте, трябва да мълчите. Ако имате сила да карате машината, и моята сила ще дойде да ви помогне; ако нямате или почнете и престанете, и аз ще кажа: Не сте ми потребни. Които поемат нарядите, повтарям, в работата трябва да вложат две неща: трябва да започнат с мировата любов и да стигнат до космичната обич. Влезат ли в последната, ще намерят безсмъртието - ще намерят Христа. Когато Христос казва: „Който чуе гласа на Сина человеческаго, ще оживее." Този Син человечески чрез какво говори? Чрез любов и чрез обич. И когато той заговори у нас с тях отвън и отвътре, ние оживяваме и възкръсваме. Повярвайте в силата на любовта и на обичта и ще имате живот вечен. Величието и безсмъртието на Христа седеше тъкмо в тази Божествена любов и обич, чрез която той се пожертвува за спасението на човечеството.

Държана на 26 август 1919 г., вторник, към 12 ч. преди пладне.

6) УПРАЖНЕНИЕ ЗА ТРИЪГЪЛНИКА РАВНОСТРАНЕН

За участвуващите на срещата в гр. Търново през лятото (от 19 до 24 август 1919 г.).

Всеки ученик на Бялото Братство ще започне тази година от 9 септември с геометрия. Ще начертае един в друг 3 триъгълници на големина минимум 10 см и максимум до 50 см. Ще ги надлише по страните им така, както е показано:

Ученикът ще закачи триъгълника в стаята си или ще го има в бележник у себе си. Всяка вечер ще отбелязва по страните на триъгълниците точки със съответни краски, както е показано по-долу и като наблюдава върху мислите и постъпките си, доколко е пазил равновесие, къде се е отклонил през деня, къде куца, изобщо дали върви в пътя на правилно развитие, да се самопознае и изправи.

Ще отбелязва с точици:

Черни - всяка дисхармония в чувства, мисли и действия, слабост на сърцето, ума и волята, упадък на душата, духа и тялото.

Червени - всеки подем на чувствата, мислите и действията в живота.

Зелени - всеки подем на сърцето, ума и волята; саморазвитие в тях.

Сини - всеки подем на духа, душата и тялото, всяко повдигане във вяра и добродетел, правилно разрешаване на въпроси върху Истината и вярата.

Виолетови - всяка крепкост на сърцето в добродетел; непоколебимост и смелост в пътя на Истината и вярата и непадане в грях.

Точките ще се поставят там, гдето дейността и проявата са най-силни. Черните - най-извън, на последния краен триъгълник и ще вървят отгоре надолу, а за основата - отдясно наляво; цветните - отдолу нагоре, а в основата - отляво към дясно.

Черните точки се умножават с 2 - цифрата на съответната краска.

Червените - означени с 4, ще бъде 4x2=8.

Зелените - означени с 3, ще бъде 3x2=6.

Сините - означени с 5, ще бъде 5x2=10.

Виолетовите - означени с 7, ще бъде 7x2=14.

Ще рече съответното с толкова добри дела ще поправи всяка грешка.

Последният добър час на деня, когато ще поставят точките, компенсира-поправя всичко. Последният ден дава условия за ликвидиране на кармата, но ако е изгубил, тогава е в минус. Обаче ученикът трябва да помни, че всеки ден е последен ден от живота му, без намерение, че утре ще поправи грешките си.

Неволни погрешки в чувствата си, мислите и действията са в **подсъзнанието**; волните - на сърцето, ума и волята са в **съзнанието**, а на душата, духа и тялото са в **самосъзнанието**.

Забележка: Ученикът да се не самоосъжда; да съди постъпките си, значи да се стремим да се изправим; но да се самоосъждаме, да казваме „Моята работа е свършена", това не е изправление, а самоосъждане, което ученикът не бива да прави.

Дадено при годишната среща в гр. Търново, август 1919 г.

Забележка: Текстът е въведен от тетрадка на Мария Младенова от гр. Сливен.

НАЧИН ЗА СЕБЕКОНТРОЛ

- Бих желал да зная какво мислите да вършите през тази година до идната, по това време.

- Да работим за Господа, да се подигнем духовно и всичките ни работи да са извършени с мъдрост.

- Това е хубаво. Но искам да бъдете естествени и да имате ясно понятие за работата. Ако попитате някой ученик какво иска да прави, ще отговори: „Искам да уча." Когато ви питат и вие ми отговаряте: „Искаме да работим за Господа", вие трябва да постъпите като ученика, който като каже: „Искам да уча", като се породи в него туй желание, търси училище - да започнете работа. След като намери и постъпи в училището, ученикът казва ли: „Аз се моля училището да ми даде съзнание да се уча"? Не, като е влязъл веч, той трябва да има волята да се учи.

Училището може да му нареди предметите, които трябва да учи и да му даде само разяснения върху тях. Воля да учи той трябва да има в себе си. Виждам, вие имате желание да вършите Волята Божия, но се питате как. Ще ви покажа как да я вършите.

Ще започнете с геометрията - да се научите да чертаете. Ще си начертаете равностранен триъгълник, голям най-много до 50 см, но не по-малък от 10 см. Вътре в него ще начертаете още два по-малки равностранни триъгълника. Големината им ще бъде според страните и полетата:

Страни	Полета
10 см	5 мм
20 см	10 мм
30 см	15 мм
40 см	20 мм
50 см	25 мм

На страните им ще напишете, както е тук показано:

Триъгълника ще поставите нейде в стаята или ще го имате в бележник у себе си и всяка вечер преди лягане ще отбелязвате по страните му точици със съответни краски, като наблюдавате върху мислите, желанията и постъпките си - доколко сте запазили равновесие, къде сте се отклонили през деня, къде куцате, изобщо дали вървите в пътя на правилното развитие. Този триъгълник ще бъде една схема, която ще показва де куцате най-много - дали в ума, сърцето или волята; дали в душата, духа или тялото; дали в чувствата, мислите или действията. Законът е такъв: Като направите погрешка, изменявате триъгълника, у вас няма равновесие. Тогава ще се постараете да го възстановите. Няма да си легнете с неразположение на духа, но ще гледате да въдворите хармония в него; инак ще съборите онова, що градите. Това, що ви давам, е практически метод за самопознание и изправление.

Сега ще ви дам упътване с какво краски да отбелязвате точиците в триъгълниците - как да ги нашарите, да ги направите по-красиви.

С точици	*Ще отбелязвате:*
Черни	*Дисхармония на Чувствата, Мислите, Действията* *Слабост на Сърцето, Ума, Волята* *Упадък на Душата, Духа, Тялото*
Червени	*Подем на Чувствата Мислите Действията*
Зелени	*Подем на Сърцето Ума Волята*
Сини	*Подем на Душата Духа Тялото*
Виолетови	*Крепост на Сърцето в добродетел* *Непоколебимост и смелост В истината и вярата* *Победа над грях*

Точиците ще се поставят там, дето дейността и проявата са най-силни - черните извън триъгълниците и ще вървят отгоре надоле, а за основата - отдясно наляво. Цветните пък ще вървят отдолу нагоре, а за основата - отляво към дясно.

Неволните грешки в чувства, мисли и действия са в подсъзнанието; волните на сърцето, ума и волята - в съзнанието, а ония на душата, духа и тялото - в самосъзнанието.

Обяснение. Когато чувствата ви са в дисхармония, на страната на

триъгълника, дето е отбелязано „чувства", ще турите горе чернаочица. Ако мислите ви са в дисхармония, ще поставите на страната, дето стои „мисли", горе, черна точица. Ако има дисхармония в действията ви, на страната, дето е писано „действие", ще поставите черна точица, като вървите отляво към дясно. Ако сърцето ви е неразположено, усещате слабост, ще поставите черна точица на съответната страна. Зле ли сте разположени, точиците ще слизат отгоре надолу; добре ли сте разположени - отдолу нагоре. Ако целия ден сте добре и сте доволни от работата си, ще поставите червена точица отдолу нагоре.-Ако през деня сте правили усилия и сте постигнали някакъв резултат, имате подем в развитието на сърцето си, ще поставите зелена точица. Ако сте правили усилия и сте подигнали душата си във вяра и добродетел, ще поставите синя точица. Ако сърцето ви е било крепко в добродетел, не сте се поддали на изкушение, на грях, ще поставите на съответното място виолетова точица. Същото нещо ще бъде и за ума и мислите. Ако вашият ум и вашите мисли са спомогнали за усилване на вашия живот, на техните места ще поставите отвътре триъгълника червена точица - да похвалите ума. Ако той ви е спънал живота, ще поставите черна точица. Ако видите, че вашият ум е дал права посока на вашия живот, ще поставите зелена точица. Ако умът ви право разрешава въпросите на истината и вярата, ще си турите синя точица - има подем. Ако сте били смели и решителни в истината и вярата, ще поставите виолетова точица. Ако волята ви се застъпва за прав и добър живот, ще поставите на съответното място отляво към дясно червена точица. Ако тя се застъпва добре за вашето саморазвитие, ще поставите зелена точица. Ако е твърда и положителна в истината - синя точица. А ако е непоколебима в пътя на истината - виолетова точица. Можете ли по тази схема сами да разрешите какво ще правите с духа, душата и тялото си? Ще се водите по същия път. От работата си върху този триъгълник ще може да познаете де сте се отклонили, за да се поправите.

Черните точици ще съберете поотделно в особен бележник и ще ги умножите с 2 - число на борба - според съответната краска, дето са поставени черните точици.

Червените, означени с 4, ще умножите с 2, 4x2=8;
зелените, означени с 3, 3x2=6;
сините, означени с 5, 5x2=10;
виолетовите, означени с 7, 7x2=14.

Ще рече, съответната грешка ще поправите с толкова добри дела. Както виждате, ще започнете да боравите с математиката. Ще намерите черните точици, които пречат на вашия живот, на вашето развитие, на вярата, на силата ви и на всички тези числа ще турите минус; другите са плюс. Всяко число, което сте изгубили, ще умножите с 2. Например в живота имате 4 минус - ще го умножите, 42=8. Цифрата 8 е закон на Духа; той ще ви научи да работите. За да можете да изправите една своя погрешка с механическа точност, непременно трябва да я умножите. Не разделяйте, защото дроби не учим. Друг пример: имате слуга при вас и сте обещали да му плащате по 10 лева на ден, но му дадете само 5 лева. Ако искате да поправите грешката си, трябва да я умножите с 2, а именно, 25=10. 2-те показват, че трябва да му платите два пъти повече от онова, що сте му задържали, сиреч 10 лева. Петте лева, които сте му дали, ще отидат за лихва. Господ казва: „Четворно ще му въздам" - ще рече и с лихвите. Вие не можете да поправите една своя погрешка, докато не я умножите. Имате ли да давате някому 3, ще умножите с 2 и всичко ще се свърши. Чрез умножение вие поставяте вашия ум в действие и в работа с Божествения ум.

Това, що ви давам, е за поправление, а не за наказание, защото наказанието не всякога поправя. В училищата има установени наказания за поправяне на децата. А вие ще мислите и действувате по Божествения закон; умът ви ще работи като как да ликвидирате грешките си. В духовния свят законът е такъв: последният час от деня и последният ден от годината компенсира, поправя всичко, и обратно. Той

дава условията за ликвидирането на кармата. Впрочем, този закон е верен и в живота. Вие може да сте изгубили 365 дни, а в последния да спечелите; той компенсира всички. И обратно: може да сте спечелили 365 дни, а в последния да изгубите. Настоящият ден е Божественият, той компенсира, заглажда всичко; той е последен ден за работа. Има дни, които не са последни. Може да имате дни, но да нямате волове и оръдия за работа. Та, не отлагайте работата си за другия ден, да казвате: „Утре ще направя това-онова." Не, трябва да се мисли, че всяка вечер е последен ден от живота ви. Ако ви се приспи и не изпълните работата си, ще отбелязвате в бележника си, че сте били немарливи.

В туй себеконтролиране да няма никакво самоосъждане, да не ставате роби; но като видите черна точица, умножете я на 2 и се зарадвайте, че ви се дава случай за работа. Да съдим постъпките си значи да се стремим да се изправим. Но да казваме „Моята работа е свършена!", това не е изправление, а самоосъждане, което ученикът не бива да прави.

Тази работа ще започнете от 9 септемврий стар стил. През цялата година ще шарите триъгълниците и ще си давате отчет за всичко помислено, почувствано и сторено.

Дадено на 24 август 1919 г., неделя, 7 ч. сутринта.

Забележка: *Текстът е преписан от „Беседи, обяснения и упътвания от Учителя", 1919 г., стр. 125-128.*

7) ЗАДАЧА ЗА РАБОТА

Беседа, държана на 19 Юлий 1919 год.

Ще ви дам за 2-3 месеца следната работа:

1. Ще си държите бележки на една тетрадка за всяка по-важна добра или лоша мисъл, която ще ви дойде. Ще следите по часовника времето, когато е дошла лошата или добрата мисъл или желание и щом изчезне, ще отбележите времето, когато ви е напуснала.

2. Когато ви дохождат лоши мисли или желания, ще се опитвате да ги превръщате в добри мисли и желания. Затова ще се върнете 2000 години назад, за да си представите сватбата, на която е присъствувал Христос и учениците му. Ще се опитате да си представите къщата, в която е станала сватбата, сватбарите и младоженците. Постарайте се да определите на кое място е стоял Христос, на кое учениците му, но гледайте да не си правите илюзии, а да има поне нещо приблизително вярно с действителността. Тъй че мислено ще фотографирате цялата сватба, като си представите мястото на младоженците, вашето място и др.. Христос ще поставите в сърцето си, а учениците му - в ума си, младоженика - в ума, невестата - в сърцето. Невестата и младоженика ще поставите на отделни места, защото в духовния свят двама души не стоят в една стая. А тука в една стая живеят по няколко души, затова се и карат. Живеещите в онзи свят свободно си четат мислите, затова, когато някой от тях е неразположен, то другите, като прочетат мисълта му, отминават и без да става нужда той да ги пъди. И затова в онзи свят няма условия за грях. Ще си представиш, че си облечен в сватбарски дрехи, че си радостен и весел и ще слушаш какво е говорил Христос на присъствуващите. Ако може мислено да произведете една такава картина, веднага ще се освежите и ще може да се борите с мъчнотиите на живота. Такова представяне на картината има и здравословно влияние върху вас. Трябва да знаете, че доброто се учи само на сватбата, а злото - на свадата.

3. Задайте си въпроса: Защо у вас се пораждат добри и лоши мисли и желания? Защо към някой сте разположени повече, а към някой - по-малко; защо

някой обичате, а други - не, защо едни ни са приятни, а други - неприятни? Ще кажете: „Това е кармично." Да, но кармата още нищо не обяснява, защото има ред други причини. Като сте неразположен, размишлявайте върху причината на това неразположение, като си припомните къде сте ходили, в коя къща, колко сте прекарали и след излизането в коя къща сте изпитали неразположението. Обяснете си защо от някоя къща излизате неразположен. Обяснете си защо някога неразположението иде след като сте се върнали дома и откъде иде то - дали от север, изток, запад или юг. Като намерите причината, не се нахвърляйте върху човека, но изменете посоката на неразположението. Когато имате едно добро разположение, трябва да съхраните енергията му в себе си. Важна наука е тази да съхранявате енергията на добрите мисли и желания.

4. Всяка вечер, като си лягате, ще употребите най-малко 10-20 минути да си дадете отчет за постъпките си през целия ден. Това ще извършите безпристрастно. Ще видите кое е лошо, за да го избегнете на другия ден. Ще разгледате живота си тъй, както един художник своята картина, без да се самоосъждате. Ако често в живота [не] успяваме, то е, защото се считаме за глупци, грешни хора и т.н. Ти не си нито добър, нито лош, но трябва да присъстваш на сватбата и да работиш. Ако вашите деца в къщи вдигат шум, то представете си дали и те са били в сватбата в това време. Мъжът ти е неразположен - веднага си представи къде е бил и той във време на сватбата. По този начин, ако не повече, то поне 50% или 75% положението ще ви се подобри. Тези упражнения ще уякчат добрата ви воля. Едни от упражненията ще правите сутрин, защото тогава сте положителни и активни. Упражнението за сватбата ще правите три пъти в неделята и то: неделя, вторник и петък, всякога сутрин. Упражненията за поведението ви през деня ще правите всяка вечер преди лягане.

НАРЯД
за 1920 година

1. Наряд за събора през 1920 г.
2. Магнетически упражнения.
3. До всички ученици в София, 6 Юлий 1920 год.
4. Разговор с Учителя в дома на Лазар Котев, 8 август 1920 г.

1) НАРЯД ЗА СЪБОРА
през 1920 г.

ДЕН ПЪРВИ
Четвъртък, 19 август 1920 г., Преображение.
6 ч. сутринта

1. Размишление:
   Ще благодарим на Бога за всичко, което ни е дал досега.
2. „Благославяй, душе моя, Господа".
3. Добрата молитва.
4. „Благословен Господ Бог наш".
5. Отче наш.

ДЕН ВТОРИ
Петък, 20 август 1920 г.
6 ч. сутринта

1. Добрата молитва.

2. Молитва и размишление:

За идването на Духа Божий, Христовия Дух в нас, Който да ни просвети и изяви дълбоките тайни, скрити в Бога.

3. „Лозинката".
4. 91. Псалом.
5. Хвалата.
6. Песента „Благославяй, душе моя, Господа" - 9 пъти.
7. Отче наш.

ДЕН ТРЕТИ

Събота, 21 август 1920 г.

6 ч. сутринта

1. Отче наш.
2. Молитва и размишление:

Да се въдвори Божията правда на земята във всичката нейна пълнота.

Да осени първо всичките домове.

Да вдъхне в сърцата на верующите Божествената ревност - да я възприемат във всичката нейна красота и да я приложат във всичката нейна хубост и пълнота.

3. Песента „Благославяй, душе моя, Господа".
4. Пътя на живота.
5. Добрата молитва.

ДЕН ЧЕТВЪРТИ

Неделя, 22 август 1920 г.

6 ч. сутринта

1. Отче наш.
2. Размишление:

За преуспяване Царството Божие в нас и около нас.

За изявяване силата Божия чрез нас и в нас.

Да премахне Господ всички препятствия от пътя на Своето Царство.

3. 35 Псалом.
4. Лозинката.
5. Песента „Благославяй, душе моя, Господа".
6. Молитва на Триединния Бог.
7. Добрата молитва.

ДЕН ПЕТИ

Понеделник, 23 август 1920 г.

6 ч. сутринта

1. Добрата молитва.
2. Размишление:

За възрастване на Божествените мисли в нашите умове.

За пробуждането на Божествените чувства в нашата душа.

За освобождаване от всичките остатъци от нашите минали съществувания.

За приемането на Божествения живот.

3. Молитва на Духа.
4. Пътя на живота.
5. Молитва на Царството
6. Отче наш.

8 ч. сутринта

РАБОТА НА УЧЕНИЦИТЕ

След закуската като предмет за разисквания през този ден се дадоха следните въпроси:

1. Как се приема храната.
2. Как се образува кръвта.
3. Как се създава мисълта.

През тази година всеки ще си избере един отрасъл от живота и ще го изучи всестранно. Например някой от вас обича да отглежда пчели - ще изучи подробно живота им. Ако иска да държи реферат по това, трябва да има данни, които да почиват на собствени наблюдения и изучавания. Друг някой например има волове - да изучи защо у едни очите са един цвят, а у други - друг цвят, да изучи всички техни особености и т.н. Трети от вас обича градини - да се заеме да отглежда разни зеленчуци или цветя, да изучава условията, при които най-добре се развиват и т.н. Някои от вас може да се заемат с изучаването планините, реките в България или с кометите, с промените на Слънцето: защо някой път е червено, друг път има друг цвят. Който иска, може да се заеме да изучава нещо за косите: защо капят, защо у едни са дълги, у други - къси, защо у някои рано побеляват и др. Друг да изучава очите: формата, големината, цвета им и т.н.

Ако не се заемете да изучавате един или друг някой въпрос всестранно, откъслечните познания, които имате по разни въпроси, няма да ви ползуват.

Може ли още сега да се определи въпросът?

Може, и още по-добре ще бъде.

10 ч. сутринта

ГИМНАСТИЧЕСКИ УПРАЖНЕНИЯ

I. Издигане двете ръце от страна на тялото, с дланите надолу, на височина, равна с височината на раменете. След това дясната ръка се издига бавно нагоре, под ъгъл 45 от равнището на раменете, а лявата се спуща надолу под ъгъл 45 от равнището на раменете и в такова положение се присяда долу шест пъти, като през време на упражнението съсредоточите мисълта си към предната част на мозъка.

Това упражнение служи за урегулиране предната част на мозъка.

II. Това упражнение е също както първото, само че се издига лявата ръка нагоре, под ъгъл 45 от равнището на раменете, а дясната се спуща надолу под същия ъгъл, при което се присяда пак 6 пъти.

През време на това упражнение съсредоточавайте мисълта си към сърцето. Това упражнение служи за урегулиране на чувствата.

III. Изнасяне и двете ръце назад с обърнати длани една срещу друга и гребане напред, с присядане 6 пъти.

През време на това упражнение съсредоточавайте мисълта си към гръбначния стълб. То служи за урегулиране на гръбначния стълб.

IV. Издигане лявата ръка нагоре и напред към изток, а дясната надоле, въртене на тялото около кръста и плаване с ръцете. И това упражнение се прави 6 пъти.

Докато се прави това упражнение, ще съсредоточавате мисълта си към стомаха. То служи за урегулиране на стомаха.

V. Поставяне ръцете на кръста. Закрепване тялото на левия крак, а десният се изнася навън, надясно, като се образува с него бавно полукръг отдясно наляво - 6 пъти. След това закрепвате тялото си здраво на десния крак и с левия правите същото, както и с десния крак, пак 6 пъти.

През време на упражнението съсредоточавате мисълта си към нервната система. То служи за урегулиране на нервната система.

VI. Издигане ръцете настрани, на височина, равна с височината на раменете, и бавно издигане нагоре, докато се допрат пръстите на двете ръце горе. Подигане тялото на пръсти и в това положение, бавно присядане долу, при което ръцете се прибират край тялото. И това упражнение се прави 6 пъти.

То представлява завършване на първите пет упражнения. Нарича се „магнетично събличане и обличане", надолу - събличане, нагоре - обличане.

Забележка: Тези упражнения ще правите един път през деня и то, ако се правят сутрин е прекрасно, на обед - хубаво, а вечер - добро. Тези упражнения трябва да се правят много бавно и правилно, с добре обтегнати ръце и крака, ако искате да имате добри резултати. Движението на ръцете е за развитие на сърцето и гърдите. Със съсредоточаването на мисълта се усилва умът. Изпълнението на всички упражнения пък усилва волята.

Тези упражнения са едни от най-хубавите окултни упражнения. Гледайте обаче те да не ви станат като една примка, а се проникнете от тяхната полза. Считайте, че сте ги знаяли някога, а сега си ги припомняте.

ДЕН ШЕСТИ
Вторник, 24 август 1920 г.
6 ч. сутринта

1. Добрата молитва
2. Песента „Благославяй, душе моя, Господа".
3. Молитва и размишление:

За въдворяване пълната Божия Любов между всички братя и сестри по лицето на земята.

За въдворяване Единството на Духа.

За възцаряване Истината в нейната пълнота между нас.

Да изпълни Господ всички свои добри намерения, които от началото е предопределил според своето благоволение.

Да бъдем всички верни на своето призвание; да изпълним благата Му Воля със всичкото си сърце.

Да възлюбим Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила.

Да възлюбим всичките си наши братя, сестри и ближни, както собствените си души.

4. Отче наш.

ДЕН СЕДМИ
Сряда, 25 август 1920 г.
6 ч. сутринта

Този ден е за компенсиране на миналото през другите дни от седмицата.

Пропуск: **„Няма Любов като Божията Любов, само Божията Любов е Любов."**

Ден седми започва с

1. Добрата молитва.
2. „Благославяй, душе моя, Господа.
3. Пътят на живота.
4. „Ще се развеселя".
5. Отче наш.

2) МАГНЕТИЧЕСКИ УПРАЖНЕНИЯ

Първо упражнение

За урегулиране предната част на [мозъка].

Прикланяме и повдигаме тялото на пръсти с издигната дясна ръка.

а) Тялото право, краката събрани, ръцете отвесно надолу.

б) Поставят се ръцете, с дланите надолу, хоризонтално и в дълж на раменете (това положение показва движение в права линия) и казваме: „Така да имаме равновесие в сърцата, умовете и волята ни."

в) Издига се дясната ръка нагоре под ъгъл 45, лявата се спуска долу под ъгъл 45 (това положение на тялото показва движение в кръг) и тогава много бавно трябва да става упражнението, за да имате полза.

Умът ви трябва да бъде съсредоточен в ръцете [и] краката. И при всяко по-нататъшно движение умът ви да присъствува - да не се разсейва.

Изпълнение на упражнението:

В това положение на тялото - прикляква се право надолу, бавно в 10 секунди счет. После издигане, изправяне на тялото нагоре, като се спазва същото положение на ръцете. Това се повтаря 6 пъти.

Забележка: 6 е законът на еволюцията.

Второ упражнение

За урегулирване на чувствата.

Прикланяме и повдигаме тялото на пръсти, с повдигната лява ръка.

а) Тялото, стоежът - както в Първо упражнение.

б) Ръцете - хоризонтално

в) Издига се лявата ръка нагоре под ъгъл 45, дясната се спуска надолу под ъгъл 45.

Следните упражнения, т.е. поясненията и изпълнението на упражнението - както в Първото упражнение.

Трето упражнение

За урегулирване на гръбначния стълб.

Кръгообразно движим ръцете отзад напред с приклякане.

а) Тялото, стоежът - както в Първо упражнение.

б) Поставяме ръцете назад под ъгъл 45, с дланите назад и прави, [обърнати една срещу друга, и гребане напред, с присядане 6 пъти].

Умът ви да бъде съсредоточен [към гръбначния стълб] - ако не е, полза няма.

Изпълнение на упражнението:

В това положение на тялото започва се бавно приклякане и спускане ръцете надолу, като се обръщат постепенно с дланите напред във форма на копанка, докато заемат нормалното положение. Продължава се без спиране и се изправя тялото, като едновременно и ръцете се движат напред, като че загребват и описват кръг с движението си нагоре във вертикална плоскост, докато отидат отзад и под раменете в положението, описано в буква б).

Почва се наново приклякване и загребване, което се повтаря 6 пъти.

Забележка: При гребането, когато ръцете са назад, показва, че трябва да изхвърлим миналото назад (всичко старо, вехто, грешно), а когато ръцете са долу - почват да гребат дъното, утайките от миналото и при второто положение на ръцете - да вложим мисълта, че го изхвърляме.

Четвърто упражнение

За урегулирване стомаха.

Кръгови обръщания на тялото и ръцете отдясно наляво и отляво надясно - отчасти подобно на плаване.

а) Тялото, стоежът - както в Първо упражнение.

б) Обръща се тялото от кръста към дясната страна, лявата ръка нагоре, под ъгъл 45; дясната надолу, отделена от тялото под ъгъл 45.

Изпълнение на упражнението:

Започва се: обръщане тялото от кръста към лявата страна и с описване кръг от дясната ръка, като се издига нагоре по перпендикуляр, а лявата се снема надолу, докато се заеме следното положение на тялото - тялото от кръста да бъде

обърнато наляво и наведено напред. ..... лявата ръка надолу под ъгъл 45; продължава с дясната ръка да се снема надолу, лявата да се издига нагоре перпендикулярно, но и тялото от кръста да се обръща към дясна страна и поведено [под ъгъл] напред.

Това се продължава 6 пъти. Ръцете описват: лявата ръка - 6 кръга и дясната ръка - 6 кръга.

Пето упражнение

За възстановяване равновесие или за урегулирване нервната система.

Кръгови движения на десния крак отдясно наляво и отляво надясно и на левия крак отляво надясно и отдясно наляво.

а) Тялото, стоежът - както в Първото упражнение.

б) Ръцете туряме на бедрата, с дланите навътре. Отпускаме тяжестта на тялото на левия крак и отменяме десния крак встрани от тялото на половин крачка.

Изпълнение на упражнението:

С десния крак описваме кръг от дясно към ляво, докато жабата на десния крак се опре върху подколенния пищел на левия крак. Със същия крак описваме нов кръг от ляво към дясно, докато предната част на десния пищел се опре върху задната част на левия пищел върху жабата на левия крак.

Това продължава 6 пъти с десния крак. По същия начин по буква б) изпълваме и с левия крак.

Шесто упражнение

Магнетическо обличане и събличане

Приклякане и изправяне на тялото с вертикално издигане и отпускане ръцете. С него завършваме първите пет упражнения.

а) Тялото, стоежа - както в Първо упражнение.

б) Издигаме ръцете нагоре и ги поставяме в нормално положение в дълж на раменете. После ги издигаме нагоре над главата с дланите навътре и пръстите срещнати - опрени едни в други, да се образува триъгълник. Ръцете силно опнати и тялото издигнато на пръсти.

Изпълнение на упражнението:

Приклякаме с тялото и спускаме ръцете, надолу с дланите, докато се опрат пръстите до краката. Изправяме тялото бавно и отделяме ръцете от него във вертикална плоскост, и подигаме ги нагоре, като постепенно обръщаме дланите навътре, докато пръстите на двете ръце се срещнат над върха на главата - ръцете обтегнати и тялото на пръсти, както по-горе. Продължаваме на ново приклякане и отпускане ръцете, както и по-горе. Изправяме се и т.н., докато 6 пъти извършим това упражнение.

Добавка-пояснение:

Всяко упражнение имаме 6 пъти.

6 x 6 = 36 пъти

3 + 6 = 9 - това е завършен път на работа.

Тия упражнения трябва да се правят сутрин и дават прекрасни резултати; на обяд - резултатът е добър; може и вечер - резултатът е хубав.

Тия окултни упражнения не се дават никому, освен който ги схване.

3) ДО ВСИЧКИ УЧЕНИЦИ В СОФИЯ

6 Юли 1920 г., София

До обичните ученици

„Бъдете съвършени, както е съвършен Отец Ваш Небесни", е казал Единният Учител, Който е отделил Стария завет от Новия. Съвършени - в какво? - В Любовта,

в Доброто, в Справедливостта, в Мъдрост, в Истина. А Истината, това е проявената Любов в живота. Можете ли вие да проявите тази Истина на дело? А знаете ли Вие размерите на тази всеобемляюща Любов на Бога на Боговете, на Господа на Господарите, на Учителя на Учителите, Който казва: „Седем пъти на ден по 70 трябва да се прощава на брата, на приятеля, на ученика, който се обръща и иска прошка." Тази Любов в миналото е била ваш съпътник, тя е и днес с Вас, мислите ли, че тя може да се измени и стане друга, с ограничени предградия? - Не, горко на богатия, който не е богат, горко на бедния, на сиромаха, който не е сиромах. Това е едно от правилата на Божието Царство, на Великата окултна школа. Богат - богат в Божественото и сиромах в човешкото.

Моят мир да бъде с Вас!

(Свещеният подпис)

4) РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ В ДОМА НА ЛАЗАР КОТЕВ

8 август 1920 г.

Вашите отношения към Мене са отношения към Бялото Братство, а отношенията към Бялото Братство са отношения към Бога. Вие трябва да следвате или Мойсея, или Исуса, или Мене. НИЕ СМЕ ЕДНО. Мойсеевото учение е Божествено, както е Божествено и Христовото учение, и Моето. Онзи Христос, Който беше в Исуса, е същият, Който е в Мене. **Един е Духът.** Едно от тия учения в пълнотата Му трябва да изпълните точно. Аз бих желал да изпълните и трите. Според степента на искренохтта ви ще бъде и благословението на Бога.

Поканени бяха званите на трапезата, но едни не дойдоха, защото си купили ниви, други - волове, а трети се женили. Благодарете им, че не дойдоха, затова по заповед на Господаря слугите призваха вас - клосните, сакатите. Тук Бог ви извика и вие сами можете да напуснете. Никой друг не ви е викал, не ви е записвал и никой не може нито да ви спира, нито да ви пъди. Това е училище, а Аз съм определен ваш Учител. Но ако вие не искате да слушате и да се учите, Аз ще ви предам на Баща ви. Аз не съдя, ще стоя настрана и след като изброя ударите на тояжката Му, ще си направя математически сметката, своите изчисления.

Защото грехът се образува по следующия начин: първо ще помислиш, второ - ще пожелаеш и трето - ще действуваш. Затуй на три места ще ви съдят: първо - на физическото поле, второ - в света на желанията - астралния свят и трето - в мисловия или менталния свят. А в причинния свят ще бъде вече ликвидирането на греха. Но съденето е предоставено на Сина Човешки, Който е БЯЛОТО БРАТСТВО. АЗ ВИ УЧА НА ЗАКОНИТЕ НА ПРИРОДАТА. ТОВА Е ДНЕШНОТО УЧЕНИЕ. Аз не ограничавам никого, но затова други ще ви ограничат.

Понеже е казано, че праведният седем пъти ще мине през огън, то ще трябва да се приготвите за това мъчение.

Вие, софиянци, почнахте с мъчението, преди което трябваше да изучите КРОТОСТТА И СМИРЕНИЕТО, та чрез добитото електричество и магнетизъм да минете през изпита, който ви дадох. Всеки да има своята мисъл. Не се влияйте, но си помагайте. Истината не може отвън да се предаде. Тя ще се разкрие и отвътре ще израсте.

Вие нямате време да се отклонявате, нито да се бавите. Кармата ви е назряла. Ако не ликвидирате сега, ще останете за след 2000 години. Нема време за философствуване. Вярвайте в живия Бог. Средно положение нема. Ако отидете с Черното Братство, ще ви одерат кожите. Ако сте с Бога, ще си ходите изправени на два крака и кожите ви ще бъдат здрави.

Заедно с учението, с което се учите, всеки ще си носи отговорностите за отклоненията. И за едно престъпление в сегашното ви състояние, като служители на Братството, ще се връщате цял живот на земята, за да го изкупите.

Не търсете Христа на физическото поле. Не Го търсете в един човек, защото Той е във всички хора. Само че там, където се проявява Христос, там ще видите интензивна светлина. **Христос е Един и Много.**

Понякога казвате: „Господин Дънов дали е Христос или Христос е в Него?" Ще ви кажа: ХРИСТОС НЕ СЪМ, НО ХРИСТОС Е В МЕНЕ. Ако бях Христос, за когото мислите, щях да управлявам цял свят. Щом не съм такъв човек, не съм Христос. ХРИСТОС НЕ Е НА ФИЗИЧЕСКИЯ СВЯТ.

Господ ми казва: Иди кажи на всички хора, на целия народ, да се подобрят, да изпълнят Моята Воля и ако този народ не Ме послуша, ще види тогава какво ще стане. Ще опитат кой е този Господ, за Когото Аз говоря. Ако българите послушат, тази година ще имат и хляб, и положение, и знание.

Господ е силен и веднъж Ме е поставил на това място тук на земята, цял свят да се събере, няма да Ме отмести от мястото Ми, защото не с Мене ще се бори, а с Господа, Който Ме е изпратил. Този Господ държи в ръцете си и Франция, и Англия, и Германия и Той ще ги подчини. Той ще направи това, което иска.

Не се позволява да бъдете членове на никоя партия.

НАРЯД
за 1921 година

1. До всички приятели, 2 януари 1921 г., Русе.
2. Беседи, обяснения и упътвания, 1921 г.

1) ДО ВСИЧКИ ПРИЯТЕЛИ

2 януари 1921 г., Русе

Има едно правилно учение на живота. Учение, което отваря Светлия път на Любовта. Това учение има особен език, особена азбука. Павел, който изучавал азбуката на тоя особен език, е писал следното: „Ако говоря с обикновените човешки и ангелски езици, а нямам езика на Любовта, ще мязам на мед, що звънти на опнато дъно." А Христос е казал: „Нова заповед ви давам, нов начин ви оставям, да учите езика на Любовта, която осмисля и пояснява всичко, което излязло от тоя Божествен свят." А и Аз, Който много пъти съм говорил от незапомнени времена по разни начини, с разни езици, сега с тоя особен език Ви казвам: „Мъчете се, трудете се, работете и езика на Любовта научете." Само тогава ще разбирате кога Господ Ви говори и какво богатство носят тия думи. Цветът, когато светлината дойде, се отваря, цъфва, завързва, зрее и расте. Снегът, когато топлината дойде, смалява се, топи се, тече, движи се надолу и благо отнася от горните висини на малките тревици в долините. А когато пламтящият език на Любовта проговори, душата наново се разтваря и започва наново да шушне: „Разпери твоите светли крилца, намажи твоята крачка и с полет тръгни към новите цветя. Там ще чуеш Новия език на Любовта. Спри се, изучи азбуката на езика на Твоята душа. Душата на Светлината. Проявената и изявената Душа.

(Свещеният подпис)

2) БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ, 1921 г.

Петък, 19 август 1921 г. (Преображение Господне)

5 ч.с. Утринна молитва

1. Няма любов като Божията Любов, само Божията Любов е Любов.
2. Добрата молитва.
3. Послание Ефесяном, 5:2
„И ходете в любов, както и Христос ни възлюби и предаде себе си за нас принос и жертва Богу в благовонна миризма."
Забележка: Следните три стиха всеки ще си прочете сам по един път и после три пъти всички заедно и гласно.
4. Първо послание към Солуняните, 4:9
„А за братолюбието нямате нужда да ви пиша; защото вие сами сте от Бога научени да имате любов един към друг."
5. Послание към Галатяните, 5:6
„Защото в Христа Исуса нито обрезването има някаква сила, нито необрезването, но вяра, която действува с любов."
Постарайте се да възприемете тази мисъл вътре в себе си, защото ние се намерваме пред един жив свят и действуваме не само по форма, но и по съдържание, и по смисъл.
6. Ние ще призовем сега нашата втора формула, която ще произнесем три пъти: „Няма мъдрост като Божията Мъдрост, само Божията Мъдрост е Мъдрост." Гледайте да произнесете тази формула колкото е възможно по-хармонично, за да се оживи тя.
7. „Благославяй, душе моя, Господа".
8. Ще коленичим с дясното коляно долу на земята, а лявото ще издигнем нагоре - към Бога, и ще отправим тайна благодарителна молитва към Господа на Любовта, Който досега не е призоваван и който иде да поправи света. Бог да пребъдва през цялата идеща година в нас и да ни се изяви, на стари и млади; да ни помогне да разрешим всички обществени и духовни въпроси. Сам Господ на Любовта да се всели в нас.
Любовта е, която създава хармонията в света; любовта е, която създава живота; любовта е, която създава всички блага. Доброто иде от Бога, злото - от нас. Когато Господ не е в нас, злото се ражда, а когато Господ е в нас, доброто се ражда.
Сега да отворим сърцата си за Господа и Той да преустрои всичко, според Своята Любов.
9. „Благословен Господ Бог наш" (три пъти).
10. Отче наш.

Събота, 20 август 1921 г.

5 ч.с. Утринна молитва.
РАЗМИШЛЕНИЯ.

1. Добрата молитва.
2. „Благословен, Господ Бог наш".
3. (Коленичили на лявото коляно.) Размишления:
За съществието на благия Божи Дух в нашите сърца и умове.
4. Първо послание Петрово, 1:22.
„Понеже сте очистили душите си с послушанието на Истината чрез Духа на нелицемерно братолюбие, възлюбете се усърдно един друг от чисто сърце." (3 пъти)
5. Послание към евреите, 6:10.
„Защото Бог не е неправеден, че да забрави вашето дело и труда на Любовта, която показахте към Неговото Име, като послужихте и служите на светиите."

(3 пъти)

6. Първо послание към Тимотея, 1:5.

„А целта на заръчането е: Любов от чисто сърце, от добра съвест и от нелицемерна вяра." (3 пъти)

7. „Господи на Любовта, Ти си изпълнението на всичкия закон вътре в нас. Ти си радост на всички отсега за през всичките векове."

Това ще бъде мотото, което ще произнасяте всеки неделен ден сутринта през цялата година и то преди почване на молитвата.

Този закон е много естествен. Кога иска детето хляб от майка си? Нали след като се събуди? Значи това е една просба. Мотото е свързано с молитва, не може без молитва. Значи молитвата считаме като връзка, която ще ни съедини с Бога. Ако няма любов, не може да произнасяме това мото. Ние може да го произнасяме сутрин, на обед и вечер преди молитва, но само неделен ден. Абсолютно никакво отклонение, това или онова, нищо повече. Само три пъти и то неделен ден.

Сега нека се разберем. Като казвам „неделен ден", той е ден на почивка. В света има само един неделен ден. Под „неделен ден" разбирам само деня, когато сме в закона на Любовта. Само тогава имаме право да произнасяме това мото, а друг ден, даже да иска човек да го произнесе, не може. Вечерно време не се чете на тъмно, нали? Чете се на светло. Неделята подразбирам само вътрешния закон, той е денят на любовта и на почивката или съботния ден, а всички други дни са разклонения на този ден, те са части от този ден.

Сега да не влиза в ума ви мисълта: не може ли през другите дни да се произнася мотото. Няма да питате защо, за какво. Никаква философия. Аз гледам: за да се заглади нещо, притурят към даденото туй-онуй, но няма какво, на Божиите работи нито се притуря, нито се отнема.

8. Отче наш.

(Гимнастическите упражнения.)

Неделя, 21 август 1921 г.

Сега ще се помолим.

1. Вдигнете всички ръцете си нагоре. В това положение три пъти изговорете лозинката: „Няма любов като Божията Любов, само Божията Любов е любов."
2. Отче наш.
3. Ще коленичим на лявото коляно и ще се помолим тайно да се въдвори закона на Божествената хармония вътре в нас.
4. „Благославяй, душе моя, Господа."
5. Добрата молитва.
6. Послание към Колосяните, 3:14

„И над всичко това, облечете се с любовта, която е свръзка на съвършенство."

(Всеки за себе си ще го прочете три пъти.)

7. Послание към Филипяните, 1:9

„И това се моля, да преизобилва любовта ви още повече в познание и във всяко разумение."

(Всеки за себе си ще го прочете три пъти.)

8. Евангелие от Матея, 22: 37-39

„А Исус му рече: „Да възлюбиш Господа Бога Твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичкия си ум."

Тази е първата и голяма заповед.

А втората и подобна на нея: „Да възлюбиш ближния си като себе си."

(Гимнастически упражнения.)

Воля, воля на всички ви трябва. Дяволът само с воля се изпъжда. Ето защо,

ако правите тези упражнения, ще възстановите хармонията. Те са обосновани на един велик закон в природата.

Неделя, 21 август 1921 г.

ОБЩИ УПРАЖНЕНИЯ

Ще четете Новия завет по следния ред:

Софиянци	ще започнат от	Ев. на Иоана.
Търновци		Посл. Римляном.
Бургасци		Ев. на Матея.
Сливенци		Ев. на Марка.
Русенци		Ев. на Лука.
Варненци		I посл. Коринтяном
Пловдивчани		II посл. Коринтяном
Казанлъчани		Посл. Евреем.
Старозагорци		Посл. Галатяном.
Айтосци		I посл. Петрово.
Ямболци		II посл. Петрово.
Шуменци		Посл. Яковово
Новозагорци		Посл. Юдино.
Панагюрци		I посл. Солуняном.
Свищовци		II посл. Солуняном.
Севлиевци		Посл. Колосяном.
Габровци		I посл. Иоаново.
Карнобатци		II посл. Иоаново.
Еленчани		III посл. Иоаново.
Т. Пазарджичани		Посл. Ефесяном.
Белоградчичани		I посл. към Тимотея.
Ломчани		II посл. към Тимотея.
Тревненци		Посл. към Тита.
Видинци		Откровението.
Г. Оряховчани		Посл. към Филимона.
С. Гърци (Видинско)		Посл. към Филипяните.

Четенето започва от определения текст и върви последователно до края на Новия завет. Това четене започва още от събора, от днес. Ще прочитате по 10 стиха на ден и то когато сте в най-добро разположение. Когато не сте разположени, ще прочитате само по един стих и то или първия, или последния, или който искате. И тогава ще си отбележите кой от тези 10 стиха ви е обърнал внимание, дали 1, 2, 3 или кой да е от десетте. Когато сте неразположени, ще четете само по един стих, понеже тогава сте на път. Щом сте неразположени- пътувате, разбира се, само по един стих ще четете. Щом сте разположени - на почивка сте, по 10 стиха ще четете.

Сега за всички ви определям един ден в месеца за почивка, през който ден няма да ядете. Ще почивате на физическото поле, а ще работите в духовния свят. Този ден ще бъде третият петък от месеца, значи 12 петъци ще си почивате. Постът ще започне от четвъртък на обед в 12 часа и ще свърши в петък на обед, 12 часа. Това е почивка, закон, не е пост. Той ще се продължава от обед до обед. Защо? Идущата година ще ви обясня защо именно от обед до обед ще си почивате. Слънцето тогава е на зенита, горе. Това, което ви давам като пост, е много малко, но ако вие спазите закона, ще имате отлични последствия. Той е един велик закон.

Неделя, 21 август 1921 г.

ФОРМУЛА С ДУХАНЕТО

Та първото нещо е да имате тази опитност. Господ е при вашите сърца, Вие Го познавате. Или искате аз да ви Го покажа какъв е? Вие Го познавате, били сте много пъти при Него и сте се връщали. Понякога сте усещали Божествената тояга на познанието върху си. Колко пъти се е слагала отгоре ви! Колко пъти Той ви е учил и питал: „Познаваш ли ме?" Познавате Го, но вие сте в едно хипнотическо състояние. Дяволът ви е хипнотизирал, затова не познавате Господа. Моята цел сега е да ви разхипнотизирам и правя обратни паси. Когато искат да направят нещо с тебе, гледат те втренчено. Така и дяволът, като вълка, хване те, гледа те в очите и после ще те разтърси. После влиза във всичките ти удове, заема мястото ти вътре в мозъка и казва: „Тъй ще направиш, иначе ще направиш" и ти изпълняваш неговите заповеди. Той казва: „Господ не е туй, което ти мислиш, той е претърпял известно изменение." Ние правим сега обратни паси (Учителят разтваря ръцете си встрани и духа.) при всяко прекарване на ръцете, като казваме: „Това е вече закон" и по този закон ние даваме от една страна Любовта, а от друга страна - Мъдростта. Като кажем тези думи и духнем, дяволските нишки се разкъсват и в човека става едно разтръсване и казва: „Къде бях досега, къде бях?" Та сега и вие ще попитате къде сте били - в дъното на ада. И тъй, всинца трябва да се освободите от туй хипнотическо състояние, затова ви казвам, че трябва да работите с Любов и Мъдрост, понеже те са Божиите ръце и ще започнете по права линия. Това наричам очистително дишане. Ще проектираш волята в себе си и ще кажеш: ***„В името на Божията Любов, в която няма никаква измяна и в името на Божията Мъдрост, и в името на Неговото Слово, тъй да бъде."***

Против тази магия, против тази сила, няма друга сила в света, която може да устои. Така ще се разтърсят всички основи на черната ложа и всички нейни сили се махват. Следователно всеки от вас ще гледа да се пробуди. Аз съм виждал, някой дойде и погледне особено. Това не е хубаво гледане. Вие, майките, как гледате вашите деца? Колко вида гледане употребявате? Това е магнетизъм, нали?

Отговарят: „Според разположението." Изгубили сте вие първото изкуство! Колко трябва да бъдем внимателни, в каква посока теглим ние ръката си! Какво внимание се изисква! И вие даже може да направите в себе си малки опити, да видите колко скоро се разстройват онези вибрации, понеже вън от нашето физическо тяло човек е облечен в своето астрално тяло, което е в една етерна, подвижна форма и когато той прокара ръката си, произвежда известно сътресение. Някой път, когато се намираме в присъствие на хора, от които излиза злоба, то тези стрели на злоба предизвикват в нас известно неразположение. То е, защото те са предизвикали известни удари, които ни се отразяват във вид на болка.

Първото правило, когато се приближавате към някого, е: Не бързайте да отидете изведнъж при него, а се спрете и тогава дигнете ръцете си и кажете: ***„В името на Божията Любов и в името на Божията Мъдрост, в която живеем и се движим, и в името на Неговото Слово, всяко зло и лукаво помишление да се разпръсне"*** (Духане.).

Изговорите ли това, ще забележите, че всяка зла мисъл, всички стрели и муниции на неприятеля ви ще се разпръснат. Той предава оръжието си и казва: „Аз се предавам." Не направите ли това, не се ли приготвите, вие изпадате в една засада. Тогава идват съмненията, терзанията, омразата, злобата и после казвате: „Нещо ме души."

Сега аз искам учениците на Бялото Братство да ходите разумно и да употребявате това оръжие. Давам ви един закон. Употребете го спрямо когото и да е. Който и да е, все тъй ще постъпите.

(Запитват: „Пред него ли да извършим това?") - Не, отдалече, отдалече още, като забележите неприятеля. Ние имаме право да употребяваме своите оръжия.

Понеделник, 22 август 1921 г.

5 ч.с. Утринна молитва.

РАЗМИШЛЕНИЯ.

Да обнови Бог сърцата ни със съвършената Божествена чистота.

1. Добрата молитва.
2. „Благословен, Господ Бог наш".
3. Първо послание към Коринтяните, 16:14

„Всичко у вас с любов да бива."

Послание към Колосяните, 2:2

„Да се утешат сърцата им, съединени купно в любов и във всяко богатство на съвършено разумение, да познаят тайната на Бога и Отца, и на Христа."

Евангелие от Иоана, 13:15

„От това всички ще познаят, че сте мои ученици - ако имате любов помежду си."

4. (Коленичили на лявото коляно.) Размишления върху Божествената чистота.

а) Да царува Любовта на Единния наш Отец в сърцата ни.

б) Да се слави Мъдростта на Единния наш Отец в духовете ни.

в) Да осияе душите ни Истината на Единния наш Отец, Който е начало и конец на всичко.

5. Отче наш.

Бележка: Щом от Любовта се преминава на Мъдростта и Истината, преминава се от едно състояние в друго.

При произнасяне на тия изречения да се постараем да схванем вътрешната страна на онова, което е скрито.

Вторник, 23 август 1921 г.

5 ч.с. Утринна молитва.

РАЗМИШЛЕНИЯ.

1. Отче наш.
2. (Коленичили на лявото коляно.) Размишления:

а) Начало на всеки разумен живот започва с мъдрост, която изтича от Бога.

б) Няма мъдрост като Божията Мъдрост, само Божията Мъдрост е мъдрост.

в) В тази мъдрост са вложени всички условия за разумно живеене.

3. „Благославяй, душе моя, Господа".
4. Евангелие от Матея, 7:24.

„И тъй, всеки, който слуша тези мои думи и ги прави, ще го уподобя на човек разумен, който е съзидал къщата си на камък."

Послание Яковово, 3:13.

„Кой е от вас мъдър и учен, да покаже от доброто си поведение своите работи с кротост на премъдрост."

Послание към Ефесяните, 5:15.

„И тъй, гледайте как с предупазване да ходите, не както глупави, но както премъдри."

5. Няма мъдрост като Божията Мъдрост, само Божията Мъдрост е мъдрост.
6. Добрата молитва.

(След молитвата се направиха гимнастически упражнения.)

Всички мъже и жени се разпределиха на групи от по 61 човек. Така, на групи, всички се изредиха в Горницата, гдето престояваха на молитва по 15 минути.

В ГОРНИЦАТА

1. Размишления върху мъдростта.
2. Разглеждане и наблюдение на картините по стените.

Да се спрем или на всички, или на ония от тях, които ни обърнат особено внимание. Да се стремим да схванем по интуиция това, което остане в душата ни.

3. Прочитане три стиха от Светото Писание по жребие.
4. Изказване едно общо желание на цялата група.

Стиховете от прочетената глава и общото желание на всичките групи се написват на един общ лист.

Сряда, 24 август 1921 г.

5 ч.с. Утринна молитва
РАЗМИШЛЕНИЯ.

1. Отче наш.
2. (Коленичили на лявото коляно.) Размишления:
а) Да ни благослови Господ да ходим неуморно в пътя на Истината и живота.
б) И всичките ни мисли, желания, действия и постъпки да бъдат заквасени с живата Истина, която изтича от Духа на Любовта.
3. „Благославяй, душе моя, Господа".
4. Да се помолим на Господа: всички наши приятели, които са тук и които не присъствуват, да ги закваси с живата Истина на живия Господ, Който сега е между нас.
5. Добрата молитва.
6. Евангелие от Иоана, 4: 24
„Бог е Дух и които Му се кланят, с Дух и Истина трябва да се кланят."
Евангелие от Иоана, 17: 17
„Освети ги чрез Твоята Истина: Твоето Слово е Истина."
Послание към Ефесяните, 4: 25
„Затова отхвърлете лъжата и всеки с ближнаго си говорете истина: защото сме удове един на друг."
Евангелие от Иоана, 1: 17
„Защото законът чрез Моисея бе даден, а благодатта и Истината чрез Исуса Христа биде."
Първо послание към Коринтяните, 5: 8
„Затова, да празнуваме не с ветъх квас, нито с квас на злоба и на лукавство, но с безквасни хлебове на искреност и на Истина."

Четвъртък, 25 август 1921 г.

5 ч.с. Утринна молитва
РАЗМИШЛЕНИЯ.

1. Отче наш.
2. (Коленичили на лявото коляно.) Молитва за:
Духът Христов да пребъдва през цялата година в нашите души.
3. Размишления върху:
а) Да укрепнат душите ни в Истината, за да пребъдваме постоянно в нейната светлина.
б) Силата на живота е вложена в Истината, тя е израз всякога на Великия Божи Дух.
4. „Благославяй, душе моя, Господа".
5. Да се прочетат следните стихове по три пъти:
Второ послание от Иоана, 1: 2
„За Истината, която пребъдва в нас и ще бъде во веки с нас".
Второ послание към Солуняните, 2: 13
„А ние сме длъжни да благодарим Богу за вас, възлюблени от Господа братие, че Бог от начало е избрал вас в спасение чрез освещението на Духа и вярването в Истината."
Послание към Ефесяните, 6: 14
„Стойте, прочее, препасани с Истина през чреслата си и облечени с бронята на Правдата."

6. Добрата молитва.
7. Психически упражнения N 3 и N 4:
При *първото упражнение* ще съсредоточите мисълта си в следното изречение:
„Да снеме Бог всяко лукаво иго на лукавия от сърцата ни."
А при *второто упражнение* -
„Да въведе Господ душите ни във вечната свобода на Своя Благ Дух."
Сега концентрирайте ума си в живия Господ на Любовта - в Христа.

НАРЯДИ
за 1922 година

БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ

Събота, 19 август 1922 г., Преображение Господне.

5 ч. с. Утринна молитва.

1. Добрата молитва.
2. „Благословен, Господ Бог наш".
3. Любовта е свръзка на съвършенството.

Да ни привлече Господ с тази връзка.

Да Го познаем, както Той ни познава.

Да принесем всичко Нему в жертва жива, свята и благоугодна.

Да ни съблече Господ от стария живот, да ни облече в новия живот на Любовта, Мъдростта и Истината.

Да чуем Неговия сладък глас, който носи мир и преизобилен живот на утрудените души.

Бог е Любов и нашата любов да бъде като Божията Любов.

Ние ще направим един опит за цяла една година, доброволно и по любов. Той ще бъде следующият: ще се задължите абсолютно да се подчините на всичко онова, което Господ ще каже през тази година. През една година, доброволно, абсолютно ще се подчините на всичко, каквото ви се каже, без да се изменява Волята Божия в нещо. Който от вас е готов.

Искам един опит да направим, без лъжа. Опита всеки един от вас ще направи вътре в себе си, ще го направи и ще знае, че Бог е вътре в сърцето му, в душата му, в ума и духа му и наблюдава, претегля всички наши помисли, желания и действия.

Нашият девиз е вече: Ние ще служим на Бога! Ние ще служим на този Господ, Който в началото ни е дал живота, в началото на Неговата Любов. Туй начало е сега. То е вечно начало, което няма край, то е всякога начало. Единственото начало, това е Любовта!

Всички неща, които имат край, това са неща без любов. Приятелство, което започва и свършва, е приятелство без любов. Живот, който започва и свършва, е живот без любов. Работа, която започва и свършва, е работа без любов. Ние отричаме всички неща, които се свършват.

И тъй, ние ще мислим за вечното начало. Това начало е Любовта, която никога не се мени: нито се променя, нито се изменя.

Бог е Любов и тази Любов носи светлина за душата, и в тази светлина зреят всичките плодове на живота.

Сега ние ще коленичим в размишление и всеки един от вас да обмисли готов ли е да направи малкия опит за една година, да извърши абсолютно всичко, каквото Господ изисква от него; и всеки един от вас ще даде обещание, не насила, а по любов - за една година отсега. Тази година ще има задачи, които всеки един от вас

трябва да разреши. Тия задачи ще бъдат дадени съобразно развитието на всеки едного. Няма да питате „Мога ли" или „Не мога". През цялата година няма да мислим, а само ще работим, само ще действуваме. Ще действуваме тъй, както по закона на яденето: когато човек е гладен, не говори, а яде. Ще говориш, когато се наядеш. „Ама кога?" - Сега ще ядеш. „Кога ще говоря?" - След като се наядеш. Това е мисълта.

Сега ще коленичим и ще отправим ума си към този Господ на Любовта, и ще Му кажем: „Господи, ние сме готови да изпълним Твоята свята Воля абсолютно, без никакви изменения. И всичката ни радост ще бъде да ти служим с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичкия си дух. Искаме да Те познаем като Любов вътре в нази и вънка от нази. Да бъдеш Ти все и все във всичките ни начинания, във всичките ни мисли, желания и действия; да бъдеш Ти начало и край на нашия живот; началото на всичката Твоя благост и край на всичките наши недоразумения; начало на истината и край на лъжата; начало на мъдростта и край на глупостта; начало на силата и край на насилието. Да бъдеш Ти новото начало, което е без начало и без край! Началото на новата светлина, на новия живот, който сега внасяш в душите ни. Ние Те познаваме, както Ти ни познаваш, ние Те любим, както Ти ни любиш. Ние сме едно с Тебе, както Ти си един в изявената тази светлина. Отсега нататък ще царува Твоята Любов в пълнотата на Твоята милост през всичките дни на живота ни. Ние начеваме новия живот. Слез при нас и ние ще дойдем при Тебе. Слез при душите ни, внеси светлината си на новия живот. Озари новите ни сърца, които си ни дал. Изпълни умовете ни със светлината Си, която си внесъл в духовете ни. Благослови ни и ние ще носим Твоето благословение.

Неделя, 20 август 1922 г.

5 ч. с. Утринна молитва.

1. „Благославяй, душе моя, Господа".
2. Любовта за работата на Духа Христов.
   (Това е мотото за работа днес през целия ден.)
3. Любов за приложение, любов за изпълнение.
4. Любов за възрастване на всичко добро в нашите сърца.
   И тогава тази формула вие ще си я превърнете така:
   Любов за възрастване на всичко добро в моето сърце.

Сега туй, което ще ви говоря, никой да не пише, то да ви остане откровение.

Най-силната крепост против всички болести е чистотата. И като ученици на окултната школа, необходима ви е чистотата. Без чистота нищо не можете да извършите. Учениците на окултната школа, мъже и жени, без чистотата нищо не могат да извършат. Абсолютна вътрешна чистота трябва. Аз говоря за вътрешна чистота - чистота на сърцето. За да може учителят да предаде право своето учение на своите ученици, той трябва да бъде абсолютно чист. Не е ли чист, той ще ги заведе в левия път. Чист ли е абсолютно, той ще ги води в правия път, надясно. Това е по отношение на учителя. Също така и ученикът, ако не е абсолютно чист, не може да върви в правия път, няма да бъде способен да върви в този път и да възприеме Божествената Истина. Затуй, в дадения момент, едновременно и учителят, и ученикът, и двамата, трябва да бъдат абсолютно чисти. И ако искате вие да предадете Божествената Истина комуто и да е, в дадения момент вие трябва да бъдете абсолютно чисти и този, който ви слуша, непременно ще възприеме тази истина и сърцето му ще се обърне към Бога, ще познае Господа. Сега аз говоря за абсолютната чистота, не говоря за обикновената. Абсолютната чистота ви е една необходимост за закона на любовта, тя ви е потребна и при закона на свободата. И когато вие - двама братя или две сестри - се съберете и между вас има едно натегнато състояние, това показва, че сърцата ви са нечисти. Щом не можете да се търпите показва, че сърцата ви са нечисти, нищо повече. И веднага ще трябва да превърнете вашето състояние. Имайте предвид, че без чистота не можете да впрегнете никоя природна сила да работи заради вас. Вие може да я впрегнете, но тази сила ще

произведе обратни кармически резултати, които с векове трябва да изкупвате. И затуй от всички ученици на Бялото Братство се изисква абсолютна чистота, за да могат силите в природата да работят за тяхното издигане. Това е абсолютно правило, то е необходимо при закона на свободата. Не спазите ли туй правило, ще останете в левия път; спазите ли го, ще бъдете надясно.

Сега Христос, Който е глава на това велико училище, изисква тази чистота от вас.

Христос, Който е глава на Всемирното Бяло Братство, днес изисква тази чистота от учениците на Бялото Братство в България.

5. Забележете си следните стихове:

„Обичай, прочее, Господа Бога Твоего."

„Възлюбете се усърдно един друг от чисто сърце."

„Любовта не прави зло ближному. Любовта дълготърпи, благосклонна е."

„Бог толкоз възлюби света, щото даде Сина Своего Единороднаго, за да познаят всички тази Любов, която носи в себе си Божия живот." (Там, в Писанието, е казано „да не погине" - аз превеждам - „за да познаят" всички тази любов.)

„Няма по-голяма любов от тази, щото да положи някой душата си за приятелите си."

6. Евангелие от Иоана, 14 глава.

Аз искам да внеса един нов импулс във вашия ум като ученици. Този импулс вие не можете да го добиете от никоя книга, каквото и да правите, не можете да го добиете. Сега е един момент, който трябва да използвате: втори път този момент няма да го има. Всяко нещо в природата, в Божествената книга, си има определено време, специално време и ако се използва, добре. Ако не се използва, изгубен е моментът, трябва да се чака. Един свещен импулс трябва да има в душата ви, в сърцето ви, в ума ви, за да можете да се домогнете до Божествената Истина.

Понеделник, 21 август 1922 г.

5 ч.с. Утринна молитва.

1. Добрата молитва.
2. Няма истина като Божията Истина, само Божията Истина е Истина.
3. Да възсияе лицето на Господа Бога Нашего в нашите души.
   Да дойде светлината на Христа - проявената Божия Любов,
   начало на новия живот, живот, който носи вечната светлина в себе си,
   Светлина, която показва Пътя, Пътя за Едната проявена Любов,
   която носи в себе си всичките блага на Битието.
   Да бъдем като Бога.
   Да бъдем като Любовта Му.
   Да бъдем без страх и без тъмнина.
   Да бъдем с обич и светлина,
   светлина, която носи новия ден на живота, ден на вечната Божия радост,
   ден на вечното Божие веселие, ден на вечното Божие блаженство,
   ден, в който слънцето никога не залязва,
   ден, който обгръща и запълня всичко в себе си,
   ден, който проявява в себе си Едната Проявена Истина, Истина на Божия живот.

Тази Истина изгрява сега на нашия хоризонт в безпределния чертог на нашия дух, в безбрежното време и пространство на нашата душа - времето и пространството, което носи своя надпис: **„Бог е Дух и които Му служат, трябва да Му служат в Дух и Истина."**

„Духът и Истината" е нашият девиз.

Ние сме проявената Истина - плод на Духа.

Благословен е Бог на Любовта!

Слава да бъде Нему сега и във всичките векове,

които са били и които ще бъдат, и които са. Амин.

4. Молитва на Духа.

Като четете тази молитва, ще бъдете много внимателни. Не бързайте, да дойде ума ви на мястото си. Вие започвате без сърце. Съберете умовете и сърцата си на мястото си. Съсредоточете ума и сърцето си към Бога и да произнесем тази молитва.

(Прочетохме първи път Молитвата на Духа, като коленичихме с десния крак на земята и десната ръка дигната нагоре.)

Ще мислим върху всичко онова, което прочетохме в молитвата, да дойде да се реализира сега в душите ни. (Прочетохме още един път молитвата в същото положение, но с лявата ръка, дигната нагоре.) Не бързайте само.

5. „Благославяй, душе моя, Господа". (Изпя се няколко пъти с различни движения на ръцете.)

Аз ви поздравлявам, братя, с новия ден на Любовта!

Аз ви поздравлявам, сестри, с новия ден на Любовта!

Ще започнем сега едни малки упражнения.

Новият Божествен ден изисква от нас диамантена воля. Забележете си това!

Когато срещате някоя мъчнотия, кажете си: „Моята воля е диамантена и пред тази воля всяка мъчнотия трябва да отстъпи." Няма да говорите вече за желязна воля и гранитна воля! Това са воли на калта. Желязната воля е воля на сраженията и раздорите, а гранитната воля е воля на праха. Хора, които имат гранитна воля, дигат само прах в света; хора, които имат желязна воля, създават всички спорове и недоразумения в света, а Царството Божие започва с диамантена воля, на която цветът е бял. И аз сега ви пожелавам да имате диамантена воля и лицата ви да бъдат украсени с белия цвят, т.е. цвета на вашите души да е бял, душите ви да бъдат бели, лицето на вашата душа да бъде бяло. (Запишете си времето, колко е часа сега? - 6 ч. без 20 мин. Слънцето изгря.)

Вторник, 22 август 1922 г.

5 ч. с. Утринна молитва.

1. Добрата молитва.
2. „Благословен Господ Бог наш".
3. Няма мъдрост като Божията Мъдрост, само Божията Мъдрост е Мъдрост.
4. Начало на мъдростта е Любовта. Тя носи веселие и радост за човешките сърца.

   Възлюблени, сега сме чада Божии.

   Пейте Богу, песнопейте на името Му.

   Всяко дихание да хвали Бога.

   Да се веселят небесата и да се радва земята. Душата ни ще се весели в Неговото присъствие.
5. „Благославяй, душе моя, Господа".
6. Аз съм истинската лоза, вие пръчките. Който пребъдва в мен, и аз в него, той принася плод много.

   (Коленичихме на дясното коляно в размишления върху тия изречения.

   В същото положение изговаряме и следните изречения:)
7. Начало на нашата любов е Божията Мъдрост. Начало на нашата мъдрост е Божията Любов.
8. Отче наш.
9. Молитвата на Духа.
10. Запишете си следния стих:

    Бог на Господа нашего Исуса Христа, Отец на славата,

    да даде вам Дух на премъдрост и на откровение,

    за да Го познаете и да просвети сърдечните ваши очи,

    за да познаете каква е необятната надежда на призванието Му

и какво е богатството на преславното Негово във светиите наследие - „проявената Негова Мъдрост", „изявеното Негово Слово".

Сряда, 23 август 1922 г.

5 ч. с. Утринна молитва.

1. Добрата молитва.

Като четете тази молитва, не бързайте. Аз ще ви науча как трябва да я четете. Съсредоточете се, за да може смисълът на тези думи да се разкрие в сърцето ви. Всяка дума и изречение трябва да се изкажат бавно, за да се уясни техният вътрешен смисъл.

2. Да прочетем следното изречение три пъти:

Духът Божий, Духът на вечността, Духът пресвяти,
Който пълни сърцата ни с Любовта.

При изговарянето на туй изречение се поставят ръцете в следните положения: двете ръце наклонено дигнати нагоре, после в хоризонтално положение с дланите нагоре и най-после на гърдите.

3. Да изпеем три пъти: Fir fur fen tau bi aumen.

4. „Благославяй, душе моя, Господа".

При пението ръцете се поставяха в следните положения: нагоре (отвесно), на челото, на гърдите, на устата, нагоре, на гърдите, нагоре, на устата, нагоре, на гърдите, хоризонтално, на гърдите, хоризонтално, на устата, хоризонтално, на гърдите, хоризонтално, на гърдите, нагоре, хоризонтално, на устата, хоризонтално на гърдите, хоризонтално, на гърдите, хоризонтално, на брадата, хоризонтално.

5. Да произнесем следните думи гласно:

Да дойде	*(3 пъти)*	Ръцете нагоре.
Духът	*(3 пъти)*	Ръцете нагоре.
Божий,	*(1 път)*	Ръцете нагоре.
да очисти,	*(1 път)*	Ръцете хоризонтално.
да очисти,	*(1 път)*	Ръцете върху лицето.
да очисти	*(1 път)*	Ръцете хоризонтално.
Пътя ни,	*(3 пъти)*	Ръцете успоредно напред.
Пътя на Духът на Истината.	*(1 път)*	Ръцете хоризонтално.
Да отстрани	*(3 пъти)*	Ръцете като че отстраняват нещо, отпред, настрани.
всичките ни недоразумения.	*(3 пъти)*	Спущане на ръцете отгоре и настрани с широк замах.
Да се всели	*(3 пъти)*	Ръцете отстрани към гърдите, като че нещо се влага.
да живее	*(3 пъти)*	Ръцете отстрани към гърдите, като че нещо се влага.
в нас.	*(3 пъти)*	Ръцете отстрани към гърдите, като че нещо се влага.

Да сме благи,	*(3 пъти)*	Движение отпред към гърдите.
както е Той благ.	*(3 пъти)*	Движение отпред към гърдите.
Да просветнат лицата ни с Божията светлина.	*(3 пъти)*	Ръцете нагоре, върху очите, хоризонтално, на челото, до устата, хоризонтално.
Да сме носители	*(3 пъти)*	Ръцете отпред, във вид на кръг надолу, като че се взема нещо и нагоре.
на Неговата	*(3 пъти)*	Ръцете отпред, във вид на кръг надолу, като че се взема нещо и нагоре.
Съвършена Любов,	*(3 пъти)*	Ръцете отпред, във вид на кръг надолу, като че се взема нещо и нагоре.
Любовта, дето Бог живее,	*(3 пъти)*	Ръцете отпред, във вид на кръг надолу, като че се взема нещо и ръцете спират горе.
дето мир царува	*(3 пъти)*	Ръцете отпред, във вид на кръг надолу, като че се взема нещо и ръцете спират горе.
и радост пълни сърцата ни.	*(3 пъти)*	Ръцете отпред, във вид на кръг надолу, като че се взема нещо и ръцете спират горе.

Да дойде Духът Божий,
Да очисти пътя ни,
Пътя на Духът на Истината,
Да отстрани всичките ни недоразумения,
Да се всели да живее в нас.
Да сме благи, както е Той благ,
Да просветнат лицата ни с Божията светлина,
Да сме носители на Неговата съвършена Любов,
Любовта, дето Бог живее,
Дето мир царува
И радост пълни сърцата ни.

Духът Божий,	С пение.
Духът на вечността,	
Духът пресвяти,	Ръцете нагоре.
Който пълни	Ръцете на гърдите.
сърцата ни с любов,	Ръцете на гърдите.

Духът пресвяти,		Ръцете хоризонтално.
Който пълни		Ръцете на гърдите.
сърцата ни с любов,		Ръцете на гърдите.
Духът благи.	*(3 пъти)*	Ръцете на гърдите.

(Седнали всички, Учителят започна да ни учи мелодията на „Духът Божий".)

В произнасяне на думата се вижда где е вашето сърце и какво ви липсва. Когато дойдете до туй учение, то ви показва недостатъците на хората. Не се произнася лесно една дума!

Четвъртък, 24 август 1922 г.

5 ч. с. Утринна молитва.

1. Добрата молитва. (С вдигнати ръце.)
2. „Благославяй, душе моя, Господа" (С движения. Виж наряда от сряда.)
3. Господ постави престола Си на небето и царството Му владее над всичко.

Царството Божие не е в обикновеното слово, а в разумната сила.

Царството Божие не е вътре в обикновеното, а в безпределната ширина на душата и духа; в душата, която обича и Духа, който люби.

Не презирай деня на Любовта, в който Тя е почнала да се проявява. Отвори сърцето си и чакай Я. Приготви нозете си и посрещни Я. Отвори обятията си и целуни Я.

Приложи живото Слово на твоя Небесен Баща, Който те е привлякъл с нишките на Своята Любов.

Тия нишки са в ръцете на Христа, изявения Бог на Любовта.

„Идете, казва Той, известете на братята ми да идат в Галилея и там ща ме видят." Галилея, това е човешкият разум, планината, на която душата може да слуша Неговия глас: „Чрез съветите си ще ме водиш и след това ще ме приемеш в слава. Тогава ще приговарям славното Твое великолепие и величието на всичките Твои чудни дела."

Най-после, братя мои, укрепете се в Господа, в силата на Неговото могъщество, на Неговата безгранична Любов, неизказана Мъдрост и в светлината на Неговата Истина.

Призовете Го и Той ще дойде.

Посейте доброто и Той ще го възрасти.

Приложете милосърдието и Той ще го благослови.

Ще бъдете тогава всички народ избран, синове и сънаследници с Христа на Бога Живаго.

4. Да произнесем думата „**благост**".

Ще опитаме какъв ефект може да произведе тази дума в нас, само като я произнесем. Произнесохме думата 5 пъти в песен със следните положения на ръцете: настрани с малък наклон, хоризонтално, напред, малко раздалечени, хоризонтално, пред устата, хоризонтално, пред устата и т.н. (При това положение на ръцете се изпя с постепенно усилване, а после - отслабване:) Бла-а-а-гост.

Две ритмични движения има в думата „благост".

(Направихме едно кръгообразно движение с ръцете (3 пъти): отпред, надолу, с полуклякане и с широк кръг обикаляхме назад около тялото, нагоре и пак се спущаха напред, надолу, без свиване на лактите. Изпяхме пак „благост" . ръцете в хоризонтално положение, надолу, отпред, нагоре, до брадата.)

5. Да произнесем думите:

„**В Дух и сила**" (Повторихме ги 7 пъти.) - ръцете хоризонтално.

При същото движение на ръцете се изговаря:

„**В Дух и сила, която носи победа**" (5 пъти). При разтваряне на ръцете и

изговаряне на думите след всяка дума движението на ръцете се спира във вид на хвърчене. Със същото движение на ръцете - като хвърчене, се изговарят следните думи:

„В Дух и сила, която носи победа и ддва свобода."

Пак се изпя **„благост"** (3 пъти) и при разтваряне на ръцете с движение на хвърчение, изговорихме следните думи:

„Свобода на изявената Божия Истина в нашите души."

С ръце напред прострени изпя се *„благост"*. Изговори се *„благост"* и изречението:

„В Дух и сила, която носи победа и дава свобода, свобода на изявената Божия Истина в нашите души."

6. Отче наш. (Ръцете нагоре.)
7. Гимнастическите упражнения (новите).

Това са първите уроци на закона на ритъма.

Петък, 25 август 1922 г.

5 ч. с. Утринна молитва.

1. Добрата молитва (С вдигнати ръце.)
2. Вие, които желаете да се приближите при този камък на Любовта, отхвърлете всяка злоба, всяка лъст, лицемерие и завист, и всяко одумване.

Пожелайте, като новорождени младенци, чистото словесно мляко, с него да порастете.

Понеже вкусихте, че Господ е благ, при Него идвайте като при камък жив, от человеците отхвърлен, а от Бога избран и драгоценен.

И вие, като живи камъни, зидете се на дом духовен, на свещенство свято, да принесете жертви духовни, благоприятни Богу чрез Исуса Христа на Любовта.

3. „Благославяй, душе моя, господа" (5 пъти). Първия път ръцете нагоре свободно; втори и трети път - хоризонтално; четвърти път - ръцете на гърдите, пред устата, с дланите навън и хоризонтално; пети път - хоризонтално, на гърдите, пред устата и хоризонтално.
4. Тайна молитва (коленичили на дясното коляно).
5. Благословен е Той, Който ни благославя, Бог на Любовта.

Благословен е Той,	Изпя се с положение на ръцете настрана.
Който ни благославя,	Изпя се, ръцете настрана.
Бог на Любовта.	Бавно пение, с бавно спущане на ръцете отстрани до долу.
Бла-го-сло-вен,	Пение с бавно издигане ръцете настрана.
бла-го-сло-вен е Той,	Пение с бавно спущане ръцете надолу.
Кой-то ни	Пение с бавно издигане ръцете горе.
бла-го-сла-вя,	Пение, ръцете разтворени напред.
Бог на Любовта,	Пение с бавно сваляне ръцете надолу.
Бог на Любовта,	Ръцете хоризонтално.
Бог на Любовта,	Ръцете се свалят надолу бавно.
Бог на Любовта,	Ръцете настрана.
Любовта,	Ръцете надолу.
Бог на	Ръцете настрани.
Любовта,	Ръцете надолу.
Бог на	Ръцете настрани.
Любовта.	Ръцете напред.
Благословен е Той,	С движение на ръцете настрани и напред - *4 пъти.*
Благословен е Той,	Ръцете отпред малко прибрани, с движение на хвъркане - *3 пъти.*
Който ни благославя,	Бавно спущане на ръцете, с хвъркане, не съвсем до долу - *1 път.*

Който ни благославя,	Ръцете в последното положение, с хвъркане - *2 пъти.*
Който ни благославя,	Ръцете настрани, с хвъркане - *3 пъти.*
Благославя,	Няколко пъти кръгообразно движение на ръцете, със слабо приклякане.
Благославя,	Няколко пъти - ръцете в движение напред, нагоре, напред, нагоре и т.н.
Да сме благи,	Същите движения - *3 пъти.*
благи,	Същите движения, само че по-бързи - *3 пъти.*
благи,	Ръцете се движат отгоре надолу, до пръстите на краката.
благи,	Ръцете се дигат нагоре.
благи,	Много пъти - ръцете се движат кръгообразно около тялото и остават хоризонтално.

Да сме силни,	Ръцете напред.
Да сме крепки,	Ръцете настрана.
Да сме твърди,	Ръцете настрана.
Твърди като диамант;	Ръцете настрана.
Да сме чисти	Ръцете напред.
като живата вода,	Ръцете напред.
Да сме чисти като живата светлина,	Ръцете напред.
Да сме чисти като Любовта.	Ръцете напред.
Нашият закон е чистата Любов,	Ръцете настрани.
Нашият път е чистата светлина,	Ръцете напред.
Нашето слово е Мъдростта.	Ръцете настрана.
Ние сме всички крепки в Бога на Любовта.	Ръцете напред.
В Него ние победихме света,	Ръцете настрана.
В Неговата Любов ние добихме своята свобода.	Ръцете напред.
Ние сме веч свободни от закона на смъртта.	Ръцете настрана.
Необятната Любов ни въздигна,	Ръцете напред.
Безпределната Мъдрост ни оживи	Ръцете настрани.
И едната неизказана Истина ни възкреси.	Ръцете напред.
Святи Отче на небето, ние осветихме името Ти,	Ръцете настрани.
Ние свършихме делото Ти	Ръцете настрани.
И въдворихме Твоето царство.	Ръцете настрани.
Благословен си Ти отсега за през всичките векове.	Ръцете настрана и долу.
Амин	Изпяхме „Амин" - *7 пъти,* с движение на ръцете: настрани и кръгообразно движение на ръцете, със слабо приклякане. *Забележка:* При тези движения на ръцете, хвъркането, това е раздрусване на вашето съзнание, раздрусване, събуждане.

6. Гимнастически упражнения.

НАРЯДИ
за 1923 година

1. До учениците на Всемирното Бяло Братство (В. Б. Б.), 31 януарий 1923 г.
2. Нареждане от 10 март 1923 г.
3. Правителството на Александър Стамболийски не разрешава събора на Бялото Братство през месец август 1923 г. На 9 Юни се извършва преврат и Стамболийски е убит.
   (Справка: „Изгревът", том I, стр.432-436.)
4. Програма - покана, 1 Юлий 1923 г. за Първия младежки окултен събор.
5. Предложение за кооп. сдружение "Бяло Братство" от 20 Юлий 1923 г.
6. Наряд от 15 август 1923 г., за събора на Веригата на 19.III. 1923 г.
7. Наряд за 1923 г., 11. IX. 1923 г., София.
8. Списък на ръководителите на кръжоците, 1923 г.
9. Нареждане от 14 септемврий 1923 г. за I, II, II, IV, V, VI, VII седмица.

1) ДО УЧЕНИЦИТЕ НА ВСЕМИРНОТО БЯЛО БРАТСТВО

31.I. 1923 г., София
Т.М.

До специалния клас

Светлината с ръка не се хваща, но с очи се вижда и с ум се разбира. Тази светлина води изпадналата душа през тъмнината. Ръката може да хване само образувалия се плод от светлината, окото да види слугата, който донася и ума да прочете писмото на Оня, Който го праща.

Свещения плод на живота трябва с всичката чистота да се хваща.

Душата на ученика трябва да е обхваната от свещения трепет на Божия Дух. Само така ученика може да се доближи, да види свеженото лице на Истината и да разбере възходящия път на Любовта.

Великите идеи живеят в благородните души. Светлите мисли в светлите умове, чистите желания в чистите сърца. Там, гдето има светлина, чистота Духовна, свобода Божествена, там Духът Царува.

(Свещеният подпис)

2) НАРЕЖДАНЕ

Ст. София 10.III.1923 год.

Любезни братя в Господа
Н.Л.К.Б.Л.

По нареждание:

Тази годишното посрещане и отпразнуване на астрологическата година, 9 (стар стил) / 22 (нов стил) март, ще се извърши в следующия ред:

А. Преди обед

Молитвено общо събрание по установения ред досега, със следната добавка:

1. Да се прослави Името Божие на земята; да се изпълни Волята Божия и да се въдвори Царството Божие на земята в неговата пълнота.

2. Да премахне и разсипе Бог всички ония врагове и разпръсне всички лоши мисли, желания и действия, които пречат и спъват Божието дело.

3. Да привлече Бог своите избрани синове като работници на святата Си нива.

Да излее благодатната Си струя от Любов, Мир и Хармония в техните души и сърца.

Да дойде просвета в техните умове и да се яви Божията виделина в техните очи, за да извършат Благата Му Воля на земята.

4. Да благослови Бог през тази година всички засети храни, всички зеленчуци и плодни дървета в изобилие.

Забележка:

Това се отнася само до свободните от работа братя и сестри.

Б. След обед

1. При повторение на предобедната молитва с горната добавка - пункт от I - IV. Начало - между 6-7 часа вечерта.

2. Обща братска вечеря от варено жито и плодове - начало 8 часа вечерта.

Поздрав душевен на всички братя и сестри от Любезния ни Учител.

С бр. поздрав:

В. В. П. Епитропов

4) **ПРОГРАМА - ПОКАНА**

за

Първия младежки окултен събор,

състоял се в гр. София

1 Юлий 1923 год.

Ден първий, неделя, 1 Юлий 1923 год.

Следобед. Начало 2 ч.

1. Песен.
2. Молитва.
3. Откривание на сбора.
4. Реферат „Ученичество" - бр. Д. Гарвалов (2.30-3.30 ч.).
5. Реферат „Комуналния братски живот" - бр. Г. Радев (3.30-4.30 ч.).
6. Почивка.
7. Разисквания върху прочетените два реферата (5-7 ч.)

Ден вторий, понеделник, 2 Юлий 1923 год.

Преди обед. Начало 7 ч. сутринта

1. Песен.
2. Молитва.
3. Реферат „Толстой и теософията - предтеча на Новото учение" - Пампоров (7.30-8.30 ч.).
4. Реферат „Новото учение и анархизма" - М. Константинов (8.30-9.30 ч.)
5. Почивка.
6. Разисквания върху четените реферати (10-12 ч.)

След обед. Начало 3 ч.

1. Реферат „Наука и окултизъм". - Б. Боев (3-4 ч.)
2. Реферат „Окултни науки" (4-5 ч.)
3. Почивка (5-5.30 ч.).
4. Разисквания по четените реферати.

Ден третий, вторник, 3 Юлий 1923 г.

Преди обед. Начало 7 ч. сутринта.

1. Песен.
2. Молитва.
3. Реферат „Изкуство" - Джуджев (7.30-8.30ч.).
4. Разисквания.
5. Почивка (9.30-10 ч.)
6. Общи въпроси (10-12 ч.)

След обед. 3 часа.

1. Събрание на сестрите (3-4 ч.)
2. КОНЦЕРТ (4.30-6.30 ч.).

[Ден четвърти], Сряда, 4 Юлий 1923 год.

Екскурзия до Витоша. Тръгване 5 часа сутр. Сбор. пункт „Кладенеца".

Съборът се закрива на планината.

5) **ПРЕДЛОЖЕНИЕ**
от 20 Юлий 1923 година

Кооперативно Здружение
„Бело Братство"
Централа София

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Драги братя и сестри,

На 15 Юлий т.г. в София, по взетата по-рано инициатива, се учреди Кооперативно Здружение „Бело Братство", което съгласно устава си има своята централа в София, а клонове в целата страна.

Високоблагородната идея, която цели нашето Братство, съвпада напълно с идеите на учредената кооперация: с общ труд и усилия, при връзките, които всички братя и сестри, градове, паланки и села имат, съществуването на една кооперация е осигурено.

Доставка на известни продукти без посредници, на по-ефтина цена, рационалната обработка на земя, усъвършенствано производство на разни потреби и предмети, а главно просветна и книжовна дейност, ето главните задачи на здружението.

„Чрез Кооперацията, комуната - към великата задача: Братство между хората."

За да може обаче да се уясни и изложи систематически целата тази идея на кооперативност между братята и сестрите, на взаимопомощ между клоновете в страната, Централното Управление реши да устрои **извънредно Общо Събрание** на членовете в Търново, като това събрание се съвпадне с общия традиционен събор на Братството: това ще спести и средства, и сили. Ето защо, разчитайки на пълната и безрезервна подкрепа от братята и сестрите от провинцията, Централното Управление моли да се даде най-широка гласност за кооперирането от ръководителите в провинцията, като се предложи на всеки наш брат и сестра да се запишат в списъка, който ръководителят ще състави. Единствено условие за член на кооперацията е да се внесе един дел от 100 лева и встъпителна вноска от 10 лева.

Малолетни също се приемат. Всеки член за събранията на кооперацията, извънредни и обикновени, срещу издадено удостоверение от централата, пътува с 50% намаление по Българските Държавни Железници.

Предварително да се попълни тук приложения протокол, ще се подпише и ще се внесе 10 лв. встъпителна вноска на ръководителя.

След това ръководителят съставя списъка на членовете, които ще присъстват на събранието в Търново, като точно и внимателно попълни графите. С **първа поща** списъка и протокола ще се изпратят в София на адрес: Секретаря на кооперация „Бело Братство" Начо Петров, ул. Булевард Христо Ботев N 87, за да може веднага от София да ви се изпратят подписани удостоверения за пътуване до Търново с 50% намаление по железниците, които ръководителите ще раздадат на членовете на кооперацията, като попълнят имената и поставят гербова марка от 3 лв. При предаване на удостоверението на кооператора, ръководителят му събира 100-тех лева за кооперативен дел, които пари той ще има грижата да предаде в Търново на Кооперацията.

Тези 100 лева са за задължителния кооперативен дел. Те ще основат първоначалния капитал на кооперацията. Всеки член с този дел или впоследствие може да вземе още колкото иска делове, за да се увеличи капиталът на кооперацията.

Ще се обясни, че внесените суми по деловете са собственост на члена, който при напущане кооперацията или когато поиска, може да си ги изтегли обратно, без каквито да е удръжки. При заминаване наследниците имат право на тези суми.

Разчитайки на пълна подкрепа и безрезервно притичване на помощ, Централното Управление очаква масово записване на братя и сестри за членове на кооперацията.

Н Л К Пр Б Л.

София
20 Юлий 1923 г.

Председател: Илия Стойчев
Подпредседател: Симеон Симеонов
Секретар: Начо Петров
Членове: Тодор Стоименов
Драган Попов

Верно с оригинала:
Председател: /Подлис/

Секретар: /Подлис/

6)

НАРЯД
от 15 август 1923 година

София, 15 август 1923 год.

Любезний брат ... ,
С. П. Б. Л. Е. Л.

По нареждание на любезния ни Учител.

Съобщаваме на всички братия и сестри начина, по който ще вземат участие в градовете при посрещание на духовния събор на Веригата на 19 того.

1. Събирание на групи от 5-10 души по хармония и единодушие.

2. Ставание сутрин, начиная от 19 того, при пукване на зарята: омиване, обличание празднично и започване молитвата по разположение: със Отче наш или Добрата молитва, или молитва със свои думи.

3. Да се помолят всички Господ да премахне всички препятствия от пътя за въдворяване Царството Божие на земята. И да благослови онези, които го търсят със душа, сърце и ум.

4. Да прочетат Евангелието, кому где се отвори.

След това по наряда първия ден от миналогодишния събор да се изпълни, като всеки един разгледа изпълнил ли е обещанието, което е дал на Господа през целата изтекла година, като се постарае да изправи грешката си.

5. Всеки ден по ред ще се продължава събирането сутрин при пукването на зарята и прочитание наряда на съответния ден на миналогодишния събор.

6. Така да продължавате, докато получите нови допълнителни нареждания.

19 август ще се прекара в пост.

Поздрав на всички братя и сестри, които живеят в Любовта, от любезният ни Учител.

С братски поздрав твой: /п/ Тодор Стоименов

7) НАРЯД ЗА 1923 ГОДИНА

I седмица

Начало 23 септемврий при изгрев слънце.

Като станем и се приготвим, ще кажем (при спуснати ръце надолу, без движение):

1. ***Доброта, пълнота, светлина.***

С тия три думи се засягат трите свята. Добротата се проявява в тялото, пълнотата на сърцето и светлината на ума.

2. Добрата молитва.

3. Да пребъде Божията милост с нас.

Ще имаме при себе си само едно Евангелие. Ще отворим 15 глава от Иоана и ще си изберем един стих, който най-много ни прилегне, след като прочетем цялата глава. Ако сте запазили правилата, през този ден този стих ще обзема цялото ви съществуване

II седмица

(Вдигнати ръцете отстрани и наравно с главата, при почването на молитвата, а след свършването - снемание на дясната, а после лявата ръка и то бавно.)

1. ***Сила, живот, здравие.***

2. Отче наш.

3. Господи, пребъдвай с благостта си в нас.

4. Ще почетем 16 глава от Иоана и ще си изберем един стих.

III седмица

(Ръцете на гърдите под трапчинката, със събрани пръстите безимения и кутрето.)

1. ***Милост, търпение, служение.***

2. Молитва на свещената чистота.

3. 17 глава от Иоана - избирате един стих.

4. Ний живеем в Царството на Любовта.

IV седмица

(Седнали с прекръстосани крака на земята, десния крак отгоре, по източному, а ръцете на коленете.)

1. ***Любов, радост, веселие.***

2. Молитвата „Хвала".

3. 18 глава от Иоана, избирате един стих.

4. Молим се, Господи, да пребъде Святият Ти Дух с нас.

V седмица

(Левият крак подгънат по източному, а десният повдигнат. Лявата ръка на коляното, а дясната ръка под ключицата.)

1. ***Мъдрост, Истина, Правда.***
2. Лозинката.
3. 19 глава от Иоана - избирате един стих.
4. Да дойде Царството Божие на земята.

VI седмица

(Десният крак подгънат по източному. Дясната ръка на коляното, лявата ръка на рамото.)

1. ***Мир, радост, разширение.***
2. Молитва на Триединния Бог.
3. 20 глава от Евангелието от Иоана - избирате един стих.
4. Да се яви Славата Божия на земята.

VII седмица

Всичките упражнения и всички наряди от предните шест седмици.

1. Всички прежни дни, с четене стиховете.
2. Прочитание 21 гл. Иоана, избирате един стих.

Забележка: Всичко това ще го изпълнявате по Дух. Това е най-малкото, което може да ви дам. Може да ви дам повече, но по-малко никога.

11.IX.1923 г.
София
Вторник, 5 $^1/_2$ ч. сутринта.

Аз ще ви кажа малко работи, които ще бъдат сега особени.
Живот без здравие може ли да съществува?
Яденето без глад може ли да се прояви?
Пиенето без жажда може ли?
Вървеж без движение може ли?
Това са въпроси, върху които вие ще мислите, докато трае този наряд.
Чисти уста - на земята.
Чисто сърце - горе.
Чист ум - на земята.
Чиста Душа - горе.
Чист Дух - горе.

8) СПИСЪК НА РЪКОВОДИТЕЛИТЕ НА КРЪЖОЦИТЕ, 1923 г.

СПИСЪК
НА БРАТЯТА РЪКОВОДИТЕЛИ ОТ КРЪЖОЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ
НА ВСЕМИРНОТО БЯЛО БРАТСТВО
ПРЕЗ 1923 ГОД.

София	Тодор Стоименов	
Пловдив	П. Епитропов	ул. Цар Освободител 33
Стара Загора	П. Ковачев (Ст. Желев)	манифактурист
Нова Загора	Георги Маринов	златар
Ямбол	Тодор Абаджиев	праматар
Сливен	Д. Добрев	ул. Станционна 327
Карнобат	Никола Войников	учител
Айтос	Георги Куртев	фелдшер
Бургас	Минчо Сотиров	запасен полковник
Гара Любимец	Петър Стамболиев	
Казанлък	Христо Тончев	търговец
Габрово		
Трявна	Елена Казанлъклиева	Фабрика „Бузлуджа“

Севлиево	Стефан Тошев	член в Окръжния съд
Русе	Никола Ватев	ул. Борисова 41
Шумен	Петко Христов	ул. Солунска 376
с. Драгоево, Преславско	Юрдан Димо Василев	
Варна	Емануил Иванов	ул. Струмска 6
Търново	К. Иларионов	запасен майор
Лом	Янко Първанов	срещу кавалерийските казарми
Видин	Димитър Цеков	гимназиален учител
с. Гърци, Видинско	Илия Мачашев	
Татар Пазарджик	Серафим Шиваров	директор Народната банка
Панагюрище	Боян Боев	учител
с. Водица, Поповско	Пенио Ганев	учител
Свищов	Анио Анев	началник пощата
с.Мъглеж, Казанлъшко	Иван Чернев	търговец

9)

НАРЕЖДАНЕ
от 14 септември 1923 година

София, 14.IX.1923 г.

Любезний брат,
Н.Л.К.Б.Л.

По нареждане на Любезния ни Учител

Съобщавам ви, че всички братя и сестри, които са ученици в школата на Всемирното Бяло Братство и тези, които са участвували в събора, ще им се даде следующият наряд, който влиза в сила от 23 септември т.г., а именно:

Изпълнението на наряда ще става всяка сутрин при започването изгрева на слънцето.

За I седмица - неделя

1. Прочитане 15 глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 1 стих: „Аз съм истинната лоза и Отец Ми е земледелецът."
2. Добрата молитва.
3. Няма любов като Божията Любов, само Божията Любов е Любов. (3 пъти)

За II седмица - неделя

1. Прочитане 15 глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 5 стих: „Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене и Аз в него, той приноси плод много, защото без Мене не можете нищо да сторите."
2. Отче наш.
3. Няма мъдрост като Божията Мъдрост, само Божията Мъдрост е Мъдрост. (3 пъти)

За III седмица - неделя

1. Прочитане 15 глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 10 стих: „Ако държите Моите заповеди, ще пребъдете в любовта Ми; както съм Аз държал заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата Любов."
2. Лозинката.
3. Няма истина като Божията Истина, само Божията Истина е Истина. (3 пъти)

За IV седмица - неделя

1. Прочитане 15 глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 16 стих:

„Не избрахте вие Мене, но Аз вас избрах и поставих ви да идете вие, да принасяте плод и плодът ви да пребъде; щото каквото поискате от Отца в Мое име, да ви даде."

2. Молитвата на Триединния Бог.
3. Молитвата на Братството.
4. Молитвата „Хвала".
5. Няма правда като Божията Правда, само Божията Правда е Правда. (3 пъти)

За V седмица - неделя

1. Прочитане 15. глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 26 стих:

„А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене."

2. Молитвата за плодовете на Духа.
3. Няма добродетел като Божията Добродетел, само Божията Добродетел е Добродетел. (3 пъти)

За VI седмица

1. Прочитане 16 глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 23 стих:

„И в оня ден няма да поискате от Мене нищо. Истина, истина ви казвам, че всичко, каквото попросите от Отца в Мое име, ще ви даде."

2. Молитвата на Царството.
3. Няма сила като Силата на Духа, само Силата на Духа е Сила Божия. (3 пъти)

За VII седмица - неделя

1. Прочитане 17 глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 3 стих:

„А това е живот вечний, дето да познаят Тебе, Единнаго Истиннаго Бога и Исуса Христа, Когото си проводил."

2. Преповторение на всичките предишни шестседмични четива (наряди) и прочитане текста на единия стих, който беше избран за всяка седмица, без да се четат отбелязаните глави от Евангелието.
3. Да се прослави Името Божие на земята, както е горе на небето. (3 пъти)

Този наряд е само за неделните дни (седмици), като се преповтаря, а през другите дни от седмицата са свободни да се молят, както ги ръководи Духът, като се чете и Молитвата на Братството, която се тук прилага.

Наряда ще дадете само на тези братя и сестри от школата, които ще го изпълняват, и то на ваша лична отговорност. Досегашните гимнастически упражнения остават в сила и за през тази година.

Трудовият час остава и занапред. „Празникът на труда" ще се отпразнува на 22 септември нов стил, в който ден ще започне труда. (Виж стр. 361 от Търновските беседи от 1922 година.)

На новоначинающите братя и сестри ще им се даде за наряд през годината да четат подред всеки ден по една глава от Новия Завет, като почнат от Евангелието от Матея и свършат с Откровението. Да се молят с **Добрата молитва** и **Отче наш**.

Ще им се даде пост третия петък от всеки месец по 24 или 36 часа. За гимнастически упражнения ще им се дадат старите четири упражнения от 1921 година.

Поздрав от Любезния ни Учител на всички братя и сестри, които живеят в

Господа.

За получаването на настоящия наряд и молитвата молим, съобщете със затворено писмо в София, ул. Опълченска 66.

С братски поздрав:

НАРЯДИ
за 1924 година

1. До всички, 15.IV.1924 г.
2. Наряд за 5 седмици - от 17.II.1924 г.
3. По нареждане - 15.III.1924 г.
4. По въпроса за Младежкия събор, 13.V.1924 г.
5. Наряд за 1924/1925 г.: Размишления, 24.VIII.1924 г.
6. Съборът е в София от 24.VIII.1924 г. до 7.IX.1924 г. в салона на ул. Оборище 14.
7. Конгреса на окултистите: съобщение от вестник „Утро" от 13.VIII.1924 г., което е погрешно и показателно как се разпространяват слухове.

1) ДО ВСИЧКИ

София, 15.IV.1924 г.

Онова, което внася живот в душата, е Божията Любов на Духа; което внася в душата светлина и знание, е Божият Дух на Мъдростта; онова, което внася свобода и радост в човешката душа, е Божията Истина. Туй безграничното обгръща ограниченото и го подкрепя.

Бог е туй, от когото всичко добро и благо излиза и пълни страждующите души на земята с мир и утеха, с вяра и надежда в светлото бъдеще. Бог е винаги на страната на слабите. Ходете всички в съвършената чистота на живота, пълни с Духа на благостта. Всичко Господ ще обърне да работи за добро на онези, които вършат Неговата воля. Няма скрито нищо от Неговото око. Бодри, умни, весели, благи, добри, трудолюбиви в доброто ходете с пътя на живота. Любовта, Мъдростта и Истината Божия ще пребъде с вас всички сега и всякога.

(Свещеният подпис)

2) НАРЯД ЗА 5 СЕДМИЦИ
от 17.II.1924 г.

I седмица, 17.II.1924 г.

Ев. Иоана 15 гл. 14 ст.:
„Вие сте Ми приятели, ако правите това, което ви Аз заповядвам."

II седмица, 24.II.1924 г.

Ев. Иоана, 16 гл. 13 ст.:
„А кога дойде Онзи, Духът на Истината, ще ви настави на всяка истина, защото няма да говори от Себе Си, но каквото чуе ще говори и ще ви извести това, що има да бъде."

III седмица, 2.III.1924 г.

Ев. Иоана, 17 гл., 11 ст.:

„И не съм вече на света, но те на света и аз ида при Тебе, Отче Святи, опази ги в името Си, тия, които ми даде, за да бъдат едно, както Ний."

IV седмица, 9.III.1924 г.

Ев. Иоана, 18 гл., 4 ст.:

„И като им каза: „Аз съм", подръпнаха се назад и паднаха на земята."

V седмица, 16.III.1924 г.

Ев. Иоана, 19 гл., 4 ст.:

„И излезе Пилат пак вън и казва им: „Ето, извеждам ви Го вън, да познаете, че ни една вина не намервам в Него."

3) **ПО НАРЕЖДАНЕ**

София, 15.III.1924 г.

Любезний брат,
Н.Л.К.Б.Л.

По нареждане

Съобщава ви се, че тазгодишната астрологическа година на 9/22 март ще се отпразнува от всички братя и сестри по следующия ред:

Преди обед могат да се съберат само свободните братя и сестри на братска среща, като прекарат в песни и в беседа за предназначението на 9 март и то по закона на Свободата.

Следобед ще има братска вечеря в 7 часа.

Ще се започне с **Добрата молитва**.

Ще се прочетат формулите на Добродетелта по три пъти:

Няма любов като Божията Любов - С.Б.Л.Е.Л. (3 пъти)
Няма мъдрост като Божията Мъдрост - С.Б.М.Е.М. (3 пъти)
Няма истина като Божията Истина -С.Б.И.Е.И. (3 пъти)
Няма правда като Божията Правда - С.Б.П.Е.П. (3 пъти)
Няма добродетел като Божията Добродетел - С.Б.Д.Е.Д. (3 пъти)
Няма слава като Славата Христова, само Христовата Слава е Слава Божия (3 пъти)
Няма сила като Силата на Духа, само Силата на Духа е Сила Божия (3 пъти)

Молитвата на Триединния Бог.

Четиво: Ев. Матея, 12 гл. 12-22 ст.
Ев. Лука, 12 гл. 12-22 ст.
Ев. Марка, 12 гл. 12-22 ст.
Ев. Иоана, 12 гл. 12-22 ст.

Свършване с **Отче наш**.

Вечерята ще се състои от плодове, жито и хляб.

Поздрав от Любезния ни Учител на всички братя и сестри в Господа. От 9/22 март ще се посреща изгревът на слънцето задължително от всички братя и сестри в Господа.

С братски поздрав: /п/ П. Епитропов

4) ПО ВЪПРОСА ЗА МЛАДЕЖКИЯ СЪБОР

Преди всичко възможността е ограничена. Всички не могат да дойдат. Нека се определи от всеки град по колко души може да дойдат. Всички да се предупредят за това, не после да има сърдене. Ако те са готови на онези мъчнотии като квартира и всичко, добре. Може да им кажете тъй: всички, които разполагат със средства, да дойдат. Тъй те сами ще се намерят в трудно положение. Вие запитайте най-напред по колко души от специалния и общия клас могат да дойдат. Въобще, онези, които се чувстват готови, които чрезмерно желаят, на които напрежението е дошло до крайния предел, до взрив, те да дойдат. Туй разбирам човек с идея. Който е набъбнал и трябва да израсне, който е под пръстта - той да дойде. А който е в хамбара, нека си седи. Защото онзи, ако не дойде, ще се пукне. „Млад" разбирам човек с една идея, която действува мощно у него. И който се е предал с всичкото си сърце на нея. Той ще принесе нещо добро. Това непреодолимо желание у него, то е Божествено, а там няма ограничение. Най-първо направете запитване колко от младите ще дойдат и после, според числото на младите вижте колко от общия клас имат силно желание да дойдат. Силното желание не признава граници. Но колкото дойдат, салонът ще ги побере. Вие ще се постегнете малко, пък от София те по това време не могат да дойдат всички,те са заети. Вие пишете „На 5 Юли да си тук, 6, 7, 8 събора", а после може да има една екскурзия Чамкория - Мусала. Друго, ако се приготви нещо като концерт, може да се даде или във Военния клуб, или в казиното. Но за това после ще направим сондаж. По въпроса за събора имайте едно предвид: всички неща се уреждат. Има един вътрешен закон, който урежда нещата и даже да има противоречия, пак всичко се урежда. Законът действува равномерно. Когато има противоречия, показва, че този предмет трябва да се проучи и тия противоречия да се разгледат, нищо повече! Знайте и друго: колкото идеите по-дълбоко се всаждат, по-малко противоречия има. Там, дето реката вдига голям шум, показва, че има най-малко условия за работа. А дето няма шум, има най-благоприятни условия. Противоречията всякога произтичат от безидеен живот. Там е големият шум. Дето има голям шум, идея, към която да се стремим, няма. Тъй шумът между пчелите е голям, докато се определят; определят ли се, няма вече шум, сгрупират се около царицата и тръгват. У хората е същият закон. Докато една централна идея не изникне, има шум, говорене, това-онова. Щом централната идея се яви, шумоленето престава и водата става по-дълбока. Сега теоретически вие се запитвате: ако дойдат 300 души, къде ще ги турим? Но това е само предположение. Възможно е, тази вероятност вие ще я опитате. Няма да им пишете положително, че ще има екскурзия, а само „възможно е да има екскурзия", и то Чамкория - Мусала. Това ще им пишете. Пък, когато дойде времето, каквото и да е, ние ще идем. Ще кажем - ще го направим. Буря, каквото и да е - ще бъде. От човешко гледище, ако кажем, че ще идем на екскурзия, в силите на природата ще се яви една реакция. Те ще започнат приготовление, проветряване - значи ще има вятър; после миене - значи ще вали дъжд. И друго: нашият календар не съвпада с техния. Та, може би, когато ние тръгнем на път, тогава те да чистят. Но вие ще представите събора в неговата най-скромна форма, няма да ги подмамвате, да кажете 100% ще има печалба. Ще им кажете: може да е 1%, най-много до 5% ще имаме резултати. Това са хората, които с малко се задоволяват и те са работните хора. Вие тия 2-3 дни - времето на събора - ще си имате реферати, а после през време на екскурзията, на всичките почивки, където седнете, ще си продължавате събора.

Това е за провинциалистите, понеже те економически са засегнати, да ги избавим от разноски. А тук, за софиянци, на тях няма да се турят тези ограничения. Поне по един път те може да дойдат. Пък има някои, които никак не ги интересуват тези ваши въпроси. По въпроса за кои да влезат в нашия клас (за Горна Джумая), всички ония, които ще приемете във вашите класове, трябва да ги поставите те да

вземат отговорността принципално върху себе си, пред себе си да бъдат отговорни. Но ще им покажете как седи основният въпрос и основната идея. Тия хора все трябва да се нагласят. Не всеки може да бъде готов. Всеки може да свири, но за един оркестър се изискват повече упражнения. А може би тези братя да са подготвени от миналото. Ако са готови, с едно малко побутване, те ще влезат.

13.V.1924 година, вторник

София

5)

НАРЯД ЗА 1924/1925 ГОДИНА
Даден на 24.VIII.1924 г.

РАЗМИШЛЕНИЯ

Само разумният и добър ученик напълно изпълнява Волята Божия

I седмица

Размишления върху Любовта - Добрата молитва.

II седмица

Размишления върху Мъдростта - Отче наш.

III седмица

Размишления върху Истината - Добрата молитва, Отче наш.

IV седмица

Размишления върху Правдата и Божия Промисъл - Молитва на Триединния Бог.

V седмица

Размишления върху Добродетелта и Божията Благост - Молитва на Царството.

VI седмица

Размишления върху жертвата на Любовта и Божията Милост - Молитва „Пътят на живота".

VII седмица

Размишления върху Силата на Духът Божий, Божията святост и чистота - Молитва за плодовете на Духа.

Вечният и необятен Бог е Пътят, Истината и Животът. Мир на всички, които ходят в Пътя Христов.

Бог е Любов и Той е единствената връзка на живота. Благословени са всички, които следват Неговия Път.

22.VIII.1924 г., София

Любезни брат *Краев*,

Този наряд е за тая година. Започването ще бъде от 14 септемврий. Изпълнението на наряда ще става всеки неделен ден в 6 часа сутринта. Молитвите за останалите дни през седмицата, освен неделята, ще стават според разположението на Духа, като същевременно се размишлява върху текста от наряда за неделния ден.

Поздрави от Любезния ни Учител.

С братски поздрав: /п/ П. Епитропов

7) Едно съобщение от вестник „Утро", година XIV, брой 4506, от 13.VIII.1924 год., което е погрешно и показателно как се разпространяват слухове.

КОНГРЕСА НА ОКУЛТИСТИТЕ
вместо в Търново, в Нова Загора.

Конгреса на окултистите, последователи на Дънова, който досега се събираше в Търново, тази година ще се събере в Нова Загора. Конгреса ще продължи всичко три дни 12, 13 и 14 септември. Избраните миналата година делегати ще бъдат такива и за тазигодишния конгрес и по пет души нови делегати от всяко дружество. Гости тази година без разрешение няма да се допущат. Всички делегати за конгреса ще бъдат на обща нощувка и обща трапеза.

НАРЯДИ
за 1925 година

1. Наряд и упътвания, 24.VI.1925 год.
2. Наряд и упътвания от 3.III.1925 год.(за парична помощ за Мъглижкото братство)
3. Наряд и упътвания, дадени от Учителя през лятото на 1925 г., гр. Търново.

1) НАРЯД И УПЪТВАНИЯ, 24.VI.1925 г.

До братята и сестрите
в гр. (село) .....

Н.Л.К.Б.Л.

Любезни братя и сестри,

Според общото ни решение, одобрено от Учителя, тази година братската среща ще се състои, както и миналогодишната, в София на 5 Юли. В нея ще участвуват само определено число делегати от всяко братство. Делегати могат да бъдат братя и сестри, участвуващи в специалния, а така също и в общия клас. Предвижда се от вашия град (село) да пристигнат ... души, за които ще се намери квартира.

Като обща тема на тазгодишната среща се поставя: „Окултният ученик" (какъв трябва да бъде той: качества, постъпки, живот и пр.). Освен това ще бъдат разгледани и въпроси от чисто практичен характер, т.е. такива, които засягат общия ни живот и биха могли да се приложат със средствата, с които разполагаме. Като такива тукашните братя и сестри поставят: нашата книжнина (списания и др.) и образуване на един общобратски спомагателен фонд.

Както по отношение на темата, така и на практическите въпроси, всяко братство трябва да вземе определено становище и го изнесе на срещата чрез своите делегати. Също така могат да бъдат изнесени и въпросите, които интересуват всяко братство поотделно.

Умолявате се, щом получите настоящето писмо, веднага да съобщите ще можете ли да изпратите определеното число делегати или, ако не можете, то колко ще изпратите. Изобщо изпратете в най-скоро време списъка на делегатите, които ще изпратите и кога ще пристигнат тук, за да бъдат посрещнати. Делегатите да бъдат снабдени с дебели горни дрехи, лични карти; и пристигането - денем в София.

София, 24 Юний 1925 год.

Приемете нашите братски
поздрави: КОМИСИЯТА

2) НАРЯД И УПЪТВАНИЯ от 3.III.1925 година

Люб. брат ... *М. Краев*...,
Н.Л.К.Б.Л.

Помолиха ме братята от с. Мъглиж (Казан. Околия) да съобща, че там през настоящата година започват постройката на един **братски дом - салон**. По-голямата част от материялите за строеж (тухли, дръви, камани и др.) още от миналата година са приготвили; обаче необходими са и парични средства, пък с такива братството там май не разполага. Ето защо обръщаме се към вас, ръководителя на кръжока, и към вас, драги братя, с молба да разгласите настоящето между всички братя и наши съмишленици, та които от тях желаят, да се притекат с парична помощ на Мъглижкото братство.

За направеното от вас братята от Мъглиж предварително благодарят.

Мъглижкото братство брои доста членове и постоянно нови, жадни за духовна храна, прииждат; а подходящо за целта помещение досега нямат. Нуждата най-после налага да има такова, а това ги принуди да се обърнат към всички братства в провинцията да поискат тяхната подкрепа и така да направят това благородно дело - общо дело.

Всичко ще се адресира до брата: Черньо Станчев в с. Мъглиж.

3.III.1925 год.
Казанлък

С братски поздрав:
Н. П. Камбуров.

3) НАРЯД И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ

Дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство при срещата им в гр. Търново през лятото на 1925 година

Неделя, 23 август 1925 год.

5 ч. с.

Утринна молитва
1. Добрата молитва.
2. „Бог е Любов".
3. Пътят на живота.
4. „Духът Божий".
5. „Благословен Господ Бог наш".
6. Отче наш.

Лозинка за през деня: **„Бог е Любов. Бог е Живот. Бог е Светлина. Господи, даруваи ни Твоя Дух."**

Днес за четиво ще имате: 5 глава Ефесяном; 6 глава от Евангелието на Иоана; 5 глава от Евангелието на Матея и цялата 20 беседа: „Сега скръб ще имате".

Ще се учите да размишлявате. Едно от качествата на ученика е да има дисциплиниран ум. **Всички** съвременни хора страдат от силата на своя ум. Техният ум мяза на един неопитомен кон. В ума има много разнообразни сили, които трябва да се възпитат, да се турят на работа. Това е една от великите задачи на всеки ученик. Цялата съвременна култура е култура за упражнение, за възпитание на човешкия ум. При туй възпитание, ако човек няма знания, никакъв успех не може да се постигне, тъй както, ако дърводелецът не знае как да владее своето сечиво, невъзможно му е да направи някакво изделие - всичко ще осакати. Така е и с човешкия ум. В това отношение всяка дума е само един удар върху човешкия ум. Когато един майстор знае как да удря, всеки удар отива на мястото си, а когато не знае как да удря, той само руши. Това не произтича от зла воля, но от незнание.

7. Гимнастически упражнения (миналогодишните).

Понеделник, 24 август 1925 год.

5 ч. с.

Утринна молитва

1. Отче наш.
2. „Благославяй, душе моя, Господа".
3. Плодовете на Духа.
4. Молитвата на Духа - на Царството.
5. Добрата молитва.

Лозинка за през деня: „**Само Истината води към живота.**"

Днес за четиво ще имате: 12 гл. от Матея; 14 гл. от Лука; 10 гл. от Иоана; 5 гл. от Посланието к Галатяном и 21 беседа: „Моето Царство".

Ще ви дам едно малко разяснение за Истината.

Само с нагласена цигулка и с нагласена китара може да се свири. Всеки инструмент трябва да е нагласен, за да свири. Само нагласената цигулка и нагласената китара води към музиката. Това значи Истина. Тъй както е поставена Истината, животът, това е най-приятната песен, която можем да слушаме. Следователно при всяко нагласяване човек придобива Истината. Всяко нагласяване е Истина. Не че самото нагласяване е Истина, но само по закона на Истината се нагласяват нещата, т.е. Истината ги нагласява. Нагласяването дава условия да се прояви музиката.

И тъй, ще знаете: **Без сърце няма живот. Без ум няма мисъл.** Животът извиква сърцето; мисълта извиква ума; Любовта събужда душата от дълбокия сън, а Духът възкресява силата на живота.

Едно обяснение върху Духа. Духът, това е най-възвишеното, най-разумното у човека. То съединява нишките на живота, а тия нишки, сами по себе си, носят сила. По този закон само еднородните нишки дават сила. Силата, това е пътят в живата природа, чрез който път идват всичките Божии блага.

6. Гимнастически упражнения.

Вторник, 25 август 1925 год.

5 ч. с.

Утринна молитва

Ще ви направя една бележка. Когато четете „Добрата молитва", най-първо ще поемете дълбоко въздух така, че да можете да я прочетете на едно вдишване, а които не могат - поне на две-три вдишвания. При туй постоянно и често вдишване и издишване на въздуха силата на молитвата се губи. Когато се молим, трябва да имаме присъствие на духа, да бъдем много тихи, да владаме ума си. Ние трябва да бъдем тихи и разположени, за да бъде и умът ни съсредоточен: във всяка дума да се влага смисъл. Така се образува онази мощна сила, ония вълни, които се изпращат навън, за да се привлече Божията сила, та Духът да работи повече. Тогава всички ще приемат тази мекота, тази радост, която търсят. Да прочетем една молитва не е достатъчно да се изкаже тя само на думи.

Сега всички ще поемете дълбоко въздух и ще се концентрирате, като че нямате никакви връзки със земния живот. Земният живот е една раница, която не е толкова важна. В дадения случай ще турите тази раница на земята и ще бъдете като новородени. След молитвата може да турите по една, две, три, десет раници на гърба си, това вече зависи от вас, но във време на молитвата - никакви раници. Ще бъдете тъй будни, тъй свободни, като че живеете на небето. Какво ще стане утре, това не е важно, то не ни интересува. Днешният ден е Божи ден. Този ден именно ни интересува, за да можем да добием едно Божие благо. Днешният ден трябва да се отличава с едно благо, което Бог ще ни даде.

Ще прочетете молитвата тихо, всеки за себе си. Като прочетете първото изречение: „Господи Боже наш", ще се спрете, ще поемете дълбоко въздух и ще

продължите молитвата. Дето се спрете, отново ще поемете дълбоко въздух и пак ще продължите нататък.

И тъй, по новия начин, чрез дълбоки вдишвания, ще четете молитвата. Няма да бързате.

1. Добрата молитва.
2. „Благославяй, душе моя, Господа".
3. „Благословен Господ Бог наш".
4. Отче наш.

Лозинка за през деня: **„Най-после, братя мои, укрепявайте се в Господа и в силата на Неговото могъщество."** (Ефесяном, 6 гл., 10 стих.)

Днес за четиво ще имате: 14 глава от Матея; 9 глава от Марка; 15 глава от Лука; 14 глава от Иоана. Да се прочете и 22 беседа: „И заповяда на слънцето да грее".

Любовта е най-високият връх в света.
Мъдростта е най-великата сила в живота.
Истината съдържа най-красивия живот в себе си.

Който не се е качил на най-високия връх, може ли да знае нещо за Любовта? Кой където се е качил, това знае.

Който не е опитал силата на Мъдростта, може ли да знае какво нещо е тя?

Който не е възприел Истината в себе си, може ли да опита красивия живот? Задавайте си въпроса, без да си отговаряте. Речете ли да си отговорите, трябва да кажете: Ще се кача на върха! Туй обаче не е отговор, защото „качването" подразбира един вътрешен процес.

Как ще отговорите на втория въпрос? Ще кажете: започвам да изпитвам вече тази сила. Ще отговаряте в положителен смисъл. Отговорът на първия въпрос - „Ще се кача на върха" - нека ви бъде като модел. По този образец ще отговорите на третия и на други въпроси. Тогава аз ви задавам въпроса: Мога ли да бъда добър? - Как ще отговорите? Вие ще кажете: „Мога." Този отговор не е правилен. Ще отговорите: „Корените на моя живот са добри и аз съм добър." Под „корените" подразбирам Божественото. Само от Божественото излиза добрината. На въпроса „Мога ли да бъда богат?", отговорът е: „Като събера всичките пари от земята, мога да бъда богат. Или: „Като събера всичкото злато, ще бъда богат." Питам тогава: Може ли да съберете всичкото злато? Може да го съберете само по един начин. Всичкото злато е разпръснато в човешката кръв. Всичкото злато пък, което се намира заровено в земята, е съединено с човешката кръв. Там то е в разтвор. Като обикнеш всичките хора, ти ще имаш всичкото злато, ти ще бъдеш богат.

На въпроса „Мога ли аз да бъда силен?", отговарям: Всичката сила е в Бога. Аз и Бог едно сме. На въпроса: „Мога ли да имам най-красивия живот?", отговарям: Живият всякога има Истината в себе си. Всички хора, които нямат Истината, са мъртви - мъртви в греховете си. Живи хора са само тия, които имат Истината. Животът значи носи Истината в себе си. **Без Истината няма живот.**

5. Гимнастически упражнения.

Сряда, 26 август 1925 год.

5 ч. с.

Утринна молитва

1. Добрата молитва.
2. „Духът Божий".
3. Пътят на живота.
4. „Благославяй, душе моя, Господа".
5. Молитва на Духа - на Царството.
6. „Бог е Любов".
7. Плодовете на Духа.
8. „В начало бе Словото".
9. Отче наш.

Лозинка за през деня: „**Бъдете съвършени и вие, както е съвършен Отец ваш.**" Съвършенството на Любовта ще бъде смисълът на моя живот. Съвършената Любов изпъжда всеки страх от душата и внася мир и веселие в Духа. „Никой няма по-голяма любов от тази, щото да положи някой душата си за приятелите си." Когато Любовта прониква в сърцето ви, скръбта се превръща на радост. Който побеждава, ще наследи всичко. Победа, добита чрез Истината, е придобивка велика.

Днес за четиво ще имате: 16 глава от Матея; 3 глава от Марка; 20 глава от Лука; 7 глава от Иоана; 12 глава от Послание к Римляном; 5 глава от Първо послание к Коринтяном; 4 глава от Второ послание к Коринтяном; 2 глава от Първо Петрово послание; 75 Псалом.

Сега ще ви дам едно важно правило: Като се събудите сутрин, преди да се измиете, направете едно добро дело. Извикай най-доброто чувство от сърцето си и кажи му първата дума на любовта! Извикай най-красивата мисъл от ума си и покажи й най-хубавата светлина!

Това като сторите, ще произнесете следната свещена формула: **Милостиви, Святий, Благи Господи, изяви ми Светлината на Твоето лице, да сторя Твоята Воля.** Едно от правилата при изговарянето на тази формула е да бъдете много положителни и да имате детински дух. Някой може да каже „многомилостиви" вместо „милостиви". Не, няма по-силни думи от „Милостиви, Святи и Благи Господи". Когато произнасяте тия думи Господ ще ви слуша. Милостта е качество на Бога. Всеки, който призовава Бога в Неговата Милост, Той му се изявява. И всеки, който Го призовава в Неговата Светлина, Той пак му се изявява. Светлината е Неговата святост. Святостта Божия носи светлина. Само святият човек може да има знание. Само святият човек може да бъде свят. Чистота и святост вървят заедно. Чистотата, това е най-красивото чувство. Вие някой път се плашите от чистотата и святостта, но те са най-красивата дреха, с която душата може да се облече. Като се произнесат думите „чистота и святост", някой път ви е страх, вие почвате да треперите. Че кой от вас би се отказал от тази хубава дреха? Кой от вас може да се облече с по-хубава дреха от тази? Чистота и святост - това е най-красивата дреха, с която човек може някога да се облече. И всеки от вас трябва да я желае. У някои от вас се е вмъкнала мисълта, че като станат чисти и святи, хората ще ги избягват. Това не е вярно. Тогава именно ще се привличат хората от вас. Чистотата и святостта, това са качества, които привличат, те са качества, които дават благородство на душата. Душата се разширява и става привлекателна, нежна, блага, разумна. И онзи човек, който носи чистотата и святостта, той е велик човек във всяко отношение. Той и в малките неща е велик, и в големите неща е велик.

Четвъртък, 27 август 1925 год.

5 ч. с.

Утринна молитва

1. Добрата молитва (тайно, с вдишване).
2. Пътят на живота.
3. „Благословен, Господ Бог наш".
4. Молитвата на избраните.
5. Молитвата на Духа - на Царството.
6. Отче наш.

Лозинка за през деня: „**Царството Божие** [illegible] **лово, но в сила.**" (Първо послание к Коринтяном, 4 гл., 20 ст.)

Чрез Неговия Дух да се утвърдите крепко във вътрешния човек.

Днес за четиво ще имате: 4 гл. от Матея; 1 гл. от Лука; 7 гл. от Марка; 2 гл. от Иоана. Да се прочете 23-а беседа: „Да се не смущава сърцето ви"!

Ще ви дам едно правило: **Пази ума си чрез светлината, душата си - чрез топлината, а тялото си - чрез чистотата!**

Когато светлината почне да се обръща в тъмнина, топлината - в студенина

и чистотата - в нечистота, страданията идват. Има един закон, едно съответствие между светлината и топлината. Щом светлината се намали, топлината се увеличава. Щом топлината се намалява, чистотата се увеличава. В живота изобщо, когато човек прилага на сърцето си по-голяма топлина, отколкото му трябва, умът всякога се спъва. Или, с други думи, казвам: Когато чувствата стават по-горещи, отколкото трябва, умът винаги се спъва. Сърцето ти трябва да бъде топло, но не горещо. Закон е, че чистотата е израз на съвършения живот. Само съвършеният живот може да бъде чист. Чистотата е външната страна в изявленията на живота. Само съвършеният живот дава чистотата. Само съвършената Любов дава топлината. Само Духът носи пълната светлина.

Петък, 28 август 1925 год.

5 ч. с.

Утринна молитва

1. „В начало бе Словото".
2. Отче наш.
3. 91 псалом.
4. „Благославяй, душе моя, господа".
5. Добрата молитва.

Лозинка за деня: **„И проводи ги да проповядват Царството Божие и да изцеляват болни."**

Днес ще се стремите да реализирате две думи: **съгласие и правда**.

Четиво за през деня: 17 глава от Евангелието на Матея; 1 глава от Евангелието на Марка; 11 глава от Евангелието на Лука; 21 глава от Евангелието на Иоана; 56 Псалом. Да се прочете и 24-а беседа: „В който град влезете".

Запишете си следния стих:

„Мъдростта, която е отгоре, първо е чиста, после мирна, приветлива, благопокорна, пълна с милост и добри плодове, безпристрастна и нелицемерна.

Този стих може да се запише на три места: на книга, в ума и в сърцето. Сега всеки от вас да затвори тетрадката си и да повтори стиха. Да преведем този стих в първа степен. Как ще го преведете към себе си? В Божествения закон всяко нещо, което не вземете присърце, считате го общо и казвате: „Мъдростта, която е отгоре...", мислите, че тази Мъдрост няма нищо общо към вас, че тя е нещо далечно, че е само един написан стих и затова само го цитирате. В такъв случай вие се намирате в следното положение. Минавате покрай някоя ваша сестра, с която не сте запознати и не я поздравлявате, а само я погледнете, да видите какъв е изразът й и си заминавате. Когато минете покрай някоя ваша приятелка, която обичате, спирате се при нея, хванете се за ръце, разговаряте се, казвате: „Ела с мене дома! От дълго време те очаквах!" Така е и с братята. Когато човек изказва този стих и го почувствува близък в душата си, той ще го покани у дома си. Този стих е жив, ще ви дойде на гости.

Често запитвате как можете да бъдете чисти. Вие търсите един начин да бъдете чисти. Значи, ще намериш Мъдростта, която е отгоре и Тя ще внесе чистота. После, искаш да бъдеш мирен човек. Мъдростта също ще внесе това качество в теб - да бъдеш мирен. Тя ще внесе мира. После, ти си неприветлив. Някоя сестра си дига ръката насам-натам, не е приветлива. Като дойде Мъдростта, Тя ще внесе приветливост. Не си благопокорен. Мъдростта ще внесе тази благопокорност. Милосърдието ти е слабо. Мъдростта, като дойде, ще внесе милосърдие, добри плодове. На всички ви липсва безпристрастие. Всички сте със страсти. Мъдростта ще внесе безпристрастие и нелицемерие. Защото в Любовта, тъй както се изразява на физическия свят, съществува най-голямото лицемерие. Онези, които се обичат, са много лицемерни. Това е качество на Любовта в първа степен. Любовта на земята е пълна с нечистота и лицемерие. Първото нещо: ти, като обичаш, започваш да си

представляваш, че обичаш повече от другите. Като не те обича някой, той ще излезе пред тебе неглиже, почти разпасан, гологлав, с разчорлена глава, неумит. Щом те обикне, той ще се спретне, ще е добре вчесан, умит. Нали е така? Това е едно хубаво качество. И така трябва да бъде! Щом ви разлюбят, вие вече нито се чешете, нито се обличате, отчайвате се - ставате монаси. Защо? Право ли е това? Ами че, ако един човек ви е разлюбил и Господ ли ви е разлюбил? Чудна работа! Ако в една къща имате хиляда свещи и една от тях угасне, ще плачете ли за нея? Ако всичките изгаснат и остане само една, законът е следният: Всичката енергия на хилядата свещи ще отиде в едната свещ. Щом остане една свещ, значи имаме хилядата свещи събрани в една. Хиляда души, на които любовта е равна на една свещ, представляват голяма свещ. Някой казва: „Аз те обичам." - Колко? С една хилядна от голямата свещ ли? Не, по-добре всеки един от вас да има хиляда свещи от Любовта.

Събота, 29 август 1925 год.

5 ч. с.

Утринна молитва

1. Добрата молитва
2. „Благословен Господ Бог наш".
3. Отче наш.

Лозинка за през деня: **„Блажени миротворците, защото синове Божии ще се нарекат."**

Забележка:

При изпълнението на наряда ще имате предвид, че на всеки е дадено възможността в продължение на 52-те недели през годината да изпълни наряда така, че цялата работа, дадена за през всеки един ден от седмицата, да бъде изпълнена до завършване на годината. Значи, поради невъзможността в един ден да се изпълни целият наряд, четивата от Евангелието и беседата, определени за този ден, ще се четат в различни понеделници, вторници, среди и т.н., когато разполагате с време и разположение по дух. Оттук да подразбирате, че работата, предвидена за единия понеделник, включва 52-та понеделника; единият вторник - 52-та вторника и т.н.

НАРЯДИ
за 1926 година

1. Наряд за 22-29 август 1926 год. Обяснения на старите гимнастически упражнения.
2. По нареждане, 1 октомври 1926 г. (годишен наряд и за постите)
3. Съборът през 1926 год. е спрян от властите.
   (Виж „Изгревът", том I, стр. 93-96.)

1) НАРЯД ЗА 22-29 АВГУСТ 1926 ГОДИНА

Неделя, 22 август 1926 год.

Размишление за през деня:

Любов безгранична, в която Бог живее.

1. „Духът Божий".
2. Добрата молитва.
3. Пътят на живота.
4. Отче наш.
5. Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.

Старите и новите гимнастически упражнения.

Понеделник, 23 август 1926 год.

5 ч. с.

За размишление през деня:

Вечната свобода, в която Бог живее, Духът царува.

Матея, 8 гл., 10 стих:: „И като чу Исус, почуди се и рече на ония, които идеха след Него: „Истина ви казвам, нито в Израиля съм видел толкози вера."

1. Кратко размишление.
2. „Бог е Любов".
3. Добрата молитва.
4. Отче наш.
5. В. И. Ч. Б. В. Б.! (Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.)

Старите гимнастически упражнения.

Концентрически кръгове.

Вторник, 24 август 1926 год.

5 ч. с.

За размишление през деня:

В красотата на вечната справедливост, в която мирът пребъдва, грехът и беззаконието изчезват.

1. „Благославяй, душе моя, Господа".
2. Добрата молитва.
3. 91 псалом.
4. „Духът Божий".
5. Отче наш.
6. В. И. Ч. Б. В. Б.!

Старите гимнастически упражнения.

Концентрически кръгове.

Сряда, 25 август 1926 год.

5 ч. с.

За размишление през деня:

В преддверието на Божията Мъдрост, дето светлина цари.

1. „В начало бе Словото."
2. Добрата молитва.
3. „Fir-fur-fen".
4. „91 псалом".
5. Отче наш.
6. В. И. Ч. Б. В. Б.!

Старите гимнастически упражнения.

Концентрически кръгове.

Четвъртък, 26 август 1926 год.

5 ч. с.

За размишление през деня:

Бог е Дух и които Му се кланят, да Му се кланят с Дух и Истина.

1. „Благословен Господ Бог наш".
2. Добрата молитва.
3. 91 псалом.
4. Молитвата на Царството - на Духа.
5. Отче наш.
6. В. И. Ч. Б. В. Б.!

Старите гимнастически упражнения.

Концентрически кръгове.

Петък, 27 август 1926 год.

5 ч. с.

За размишление през деня:

Осветени чрез Истината, ние ще имаме мир с Бога.

1. „Благославяй, душе моя, Господа".
2. Добрата молитва.
3. „Духът Божий".
4. 91 псалом.
5. Отче наш.
6. В. И. Ч. Б. В. Б.!

Старите гимнастически упражнения.

Концентрически кръгове.

Събота, 28 август 1926 год.

5 ч. с.

За размишление през деня:

Милосърдието седи на първо място в живота.

1. „Благославяй, душе моя, Господа".
2. Добрата молитва.
3. 91 псалом.
4. Отче наш.
5. В. И. Ч. Б. В. Б.!

Старите гимнастически упражнения.

Концентрически кръгове.

Неделя, 29 август 1926 год.

5 ч. с.

За размишление през деня:

Любов безгранична, в която Бог живее.

1. „Духът Божий".
2. Добрата молитва.
3. Пътят на живота.
4. Отче наш.
5. В. И. Ч. Б. В. Б.!

Старите гимнастически упражнения.

Концентрически кръгове.

Като се изпълняват старите гимнастически упражнения, при всяко едно ще се размишлява върху следното:

При I - то: Господи, да дойде Твоето благословение върху мен.

При II - то: Да се изпълни душата ми с Божията Любов.

При III - то: Да възрасне в мен Божията Правда.

При IV - то: Ще служа Господу с всичката си душа.

При V - то: Ще се радвам на Божиите блага.

При VI - то: Ще ходя в пътя на Истината.

ОБЯСНЕНИЯ НА СТАРИТЕ ГИМНАСТИЧЕСКИ УПРАЖНЕНИЯ

Първото упражнение включва в себе си два принципа: единство и множество. Ръцете спуснати надолу - това представлява проявление на множеството. Съединението на ръцете - това представлява проявление на единството, което всички хора проучават. Двете ръце означават токове в природата, т.е. два противоположни полюса на битието. Значи това упражнение изразява проявление на единството в множеството, то служи за развиване на силата. Така се огражда човек.

Второто упражнение представлява проявлението на битието във взаимните отношения, които съществуват между елементите. То изразява всички химически реакции, които се извършват във физическия и в духовния свят.

Третото упражнение представлява отделните енергии, методи, начини, чрез които природата действува.

Четвъртото упражнение представлява пътя, по който душата върви. Когато някога усетите, че пътят ви е изкривен, направете това упражнение и ще се почувствате по-добре, ще дойдете в първото положение. Законът е, че колкото повече се усилва действието, толкова повече се усилва и противодействието. Ако вървиш наляво и надясно, но всякога нагоре, това показва, че ти вървиш във възходяща степен, душата ти се развива. Но ако вървиш надясно и наляво и слизаш надолу, това показва, че вървиш в низходяща степен, постепенно падаш. Щом вървиш нагоре, ще знаеш, че пътят, който ти е определен, е един, затова не трябва да се спъваш от условията на живота. И всички противоречия, които срещате в живота, трябва да ги минете. Знайте, че те не са спънка в живота ви, но условия за вашето растене.

За **петото** и **шесто** упражнение няма да ви дам никакви обяснения. Те ще останат затворени, тъй както ангелът каза на Иоана след видението му: „Запечатай това нещо!"

Всички тия упражнения имат освен физическо, още и духовно въздействие върху човека.

2) ПО НАРЕЖДАНЕ

1 октомври 1926 г., София

До ръководителите на
Всемирното
Бяло Братство в България

Любезни брат,
Н.Л.К.Б.Л.

По нареждане.

Съобщава ви се, че постът за през тази година ще започне през м. октомври т. г., ще се приложи в третия петък на месеца, в разсип, и ще се състои от 24, 36, 48 и 54 часа. Всеки доброволно, по избор, ще приеме часовете на поста или да тегли жребие върху тези часове и каквото му се падне, него ще приложи.

Да се внимава, щото един път определен пост, трябва съзнателно да се изпълни драговолно през цялата година. През деня на поста никой не трябва да знае, че братът или сестрата са в пост, трябва да бъдат бодри, радостни и на работа през целия ден.

За четиво остават пак I, II, III и IV серии от беседите да се привършат окончателно по миналогодишната наредба с извадки на отделни тетрадки, а тези, които са привършили тоя материал, ще продължат V и VI серии.

През *годината ще се изучават от братята и сестрите поотделно само четирите евангелисти:* един ще вземе целите глави от Ев. Матея, друг Ев. Лука, трети Ев. Марка, а четвърти Ев. Иоана и т.н., та в 4 години всеки ще изучи четирите евангелисти. А за четиво през годината - целия Нови Завет и ще продължат четивото на Библията, които не са я довършили.

Тазгодишният наряд ще се даде на всички, както и на новоначинающите. Умолявате се да предадете горните нареждания на всички братя и сестри в града ви и в околията.

Поздрав от Любезния ни Учител на всички братя и сестри в Господа.

С.Б.Л.Е.Л.

С братски поздрав:

/п/ П. Епитропов

НАРЯДИ
за 1927 година

1. По нареждане, 18 Юли 1927 год.
2. Наряд за събора 19-25 август 1927 год.
3. Упътвания и обяснения, дадени от Учителя на събора, 1927 г. при изпълнение наряда.
4. Любезни братя и сестри, септември 1927 год. (за отпечатване на беседите)

1) ПО НАРЕЖДАНЕ

До ръководителите на
Всемирното
Бяло Братство в България

Люб. брат ...*Краев - манифактурист*...,
В гр. ...*Орехово*...
Н. Л. К. Б. Л. С. Б. Л. Е. Л.

По нареждание:

Съобщава ви се, че тазгодишният събор на Веригата на Бялото Братство ще стане в столицата София, в братския салон и на братското имение на „Изгрева".

Съборът ще почне на 19 Август т. г.

Тазгодишният младежки събор ще стане в София на 14 Август т. г. Умоляват се Ръководителите да съобщат на всички младежи и желающи да участвуват в него, че на 12 Август всички трябва да тръгнат за София.

Ръководителите с още трима или пет братя да тръгнат на 12 Август с бързия влак за София, като вземат със себе си всички палатки, нужни за братята от своя град, за да ги поставят навреме, като се погрижат за посрещането и настаняването на своите хора, като всички братя и сестри ще бъдат настанени под палатки на Изгрева, та всеки трябва да си вземе дрехи за нощуване и палатка.

Всички братя и сестри трябва да имат със себе си легитимации от надлежните общински власти.

Всички братя и сестри да си вземат прибори за храна, състоящи се от: 2 чинии, лъжица, вилица, канче за чай и кърпа за ядене. Никой да не разчита, че тук ще намери братски прибори, понеже Братството не разполага с никакви съдове.

Умоляват се братствата, които имат големи чайници или кани, да ги донесат, за да се ползват с чай от общата кухня, а тъй също и по една голяма стомна за носене вода.

Всички братя земеделци да донесат по малко грухано жито или болгур, тъй също тези, които имат плодове като ябълки, круши, праскови, грозде и пр., да донесат по колкото могат. Всички да си донесат храна за три дена, понеже общата храна ще почне да се дава от 19 август.

Братята ръководители да донесат по 5 кил. чист винен оцет и по $^1/_2$ кило липов цвят за нуждите на събора, като стойността ще им се изплати тук.

Понеже тази година се пътува за София с курортни билети за отиване и връщане с 50% намаление, то няма нужда да се иска особено разрешение и пътуване с удостоверение, а всеки брат и сестра при закупуване билет от ж. път. станция, *ще иска курортен билет за София, който билет ще задържи у себе си при слизането в София, понеже със същия билет ще се завърни, като при тръгването от София ще се завери от ж.п. станция*Това добре да се разправи

на всички от брата ръководител.

Тези младежи, които ще тръгнат на 12 за Младежкия събор, ще се снабдят за София с курортен билет.

Съборът ще трае 7 дена: от 19 август до 26 включително. След това ще има екскурзия до Мусала, която ще продължи до края на месеца. Затова тези от братята и сестрите, които желаят да отидат на Мусала, трябва да си вземат топли дрехи и обуща.

Умоляват се ръководителите да съобщат горните нареждания на всички братя и сестри в техния град, на братствата в селата, дето има такива, а тъй също и на онези братя и сестри, които поединично се намират някъде.

Всеки член на обществото В. Б. Братство, независимо от своето обществено положение и професия, е длъжен да притежава членска карта, издадена му от обществото по установения образец; тя ще му служи като пропуск-билет в Събора.

Тези, които нямат членски карти, ще бъдат снабдени от ръководителите, които да обгербват с 3 лв. и унищожат марката с печата на клона, като събират по 60 лв. членски внос за времето от 1.IX.1925 г. до 1.IX.1927 год. - за 2 години, т.е. 120 лева всичко. А онези братя, които имат членска карта от миналата година, те са платили за нея година, та сега имат да плащат само 60 лв. за 1927 год. събраната сума ще се внесе тук, в братството, съгласно устава.

Ще бъдат поканени от ръководителите да участвуват на тазгодишния събор всички братя и сестри, които досега са участвували и тези нови братя и сестри, които са проявили ревност в Божието Дело.

Пътуването ще стане по следния ред. На 16 август с първия бърз влак ще пътуват от градовете Айтос, Карнобат, Варна, Русе, Ямбол, Търново, Габрово, Трявна, Елена, Беброво, Панагюрище, Плевен, Свищов и Горна Оряховица.

На 17 август от градовете Бургас, Шумен, Нова Загора, Стара Загора, Видин, Лом, с. Гърци, Казанлък, Мъглиж, Сливен, Пловдив, Хасково, Любимец, Севлиево, Пашмаклъ и с. Бараково.

Всички братя и сестри от София ще дойдат на Изгрева и поставят палатките си на 17 и 18 август.

Умоляват се всички братя и сестри да бъдат крайно внимателни при пътуването си, като се избягва всякакъв шум и манифестации в трена и гарите, като навсякъде проявяват нуждната учтивост, благост (да пътуват просто, инкогнито).

Умоляват се братята-ръководители да приготвят и донесат със себе си *списък на всички членове, които се числят към кръжоците им*, като отбележат номера по ред, име и фамилия, възраст, занаят, откога посещава кръжока, в коя година е бил викан в събора и номера на членската карта. Тези списъци ще бъдат написани и начертани чисто с мастило и скрепени с подписа на ръководителите. Това се отнася и за селата, там, гдето има кружоци.

18 Юлий 1927 г. С братски поздрав: /п/ П. Епитропов
ст. София.

2) **НАРЯД**

за събора 19 - 25 август 1927 година

Петък, 19 август 1927 г.
4 ч. с.

Размишление:
Бог е Любов, Светлина, Мир и радост за душите.
Господ владее Небето.

Господ владее Живота.

Той носи вечното благословение и радост за душите.

1. Добрата молитва.
2. „Благословен Господ Бог наш".
3. „В начало бе Словото".

Старите гимнастически упражнения.

Концентрични кръгове.

Събота, 20 август 1927 г.

4 ч. с.

Размишление:

Както ме Отец ми възлюби, така и аз ви възлюбих.

1. „Духът Божий".
2. Добрата молитва.
3. Отче наш.

Старите гимнастически упражнения.

Концентрични кръгове.

Неделя, 21 август 1927 г.

4 ч. с.

Размишление:

Всеки, който първом търси Царството Божие и Правдата Негова, нему всичко друго му се дава.

„Благославяй, душе моя, Господа".

Добрата молитва.

Отче наш.

Старите гимнастически упражнения.

Концентрични кръгове.

Понеделник, 22 август 1927 год.

4 ч. с.

Размишление:

Когато дойде Духът на Истината, Той ще ви припомни и научи на всичко.

1. „Благословен Господ Бог наш".
2. Добрата молитва.
3. Отче наш.

Старите гимнастически упражнения.

Концентрични кръгове.

Вторник, 23 август 1927 год.

4 ч. с.

Размишление:

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди и Господ на мира ще изпълни живота ти с всички добрини.

1. „Благославяй, душе моя, Господа".
2. Добрата молитва.
3. Отче наш.

Старите гимнастически упражнения.

Концентрични кръгове.

Сеидба.

Сряда, 24 август 1927 год.

4 ч. с.

Размишление:

А най-после бъдете всинца единомислени, състрадателни, братолюбиви, милостиви и дружелюбиви.

1. „В начало бе Словото".

2. Добрата молитва.
3. Отче наш.

Старите гимнастически упражнения.
Концентрични кръгове.
Сеидба.

Четвъртък, 25 август 1927 год.
4 ч. с.

Размишление:
Който победи, той ще се облече в бели дрехи.

1. Добрата молитва.
2. „В начало бе Словото".
3. Отче наш.

Старите гимнастически упражнения.
Концентрични кръгове.
Сеидба.

3) УПЪТВАНИЯ И ОБЯСНЕНИЯ

Дадени от Учителя
при изпълнение наряда, четене беседите и четивата от Евангелието,
от тазгодишния събор през лятото на 1927 г.

Изпълнението на наряда ще започне от петък, 11. XI., който ден ще се изпълни точно по правилата, както е бил през събора (ставане в 4 ч с. и т.н.). От този ден започва **първата седмица** по наряда, през който ден ще четете беседите, дадени в петъка, а именно: „Пътят на ученика" и „Духът на Господа". Ученикът ще знае следното: той не трябва да се съмнява в Божествения път, в който ходи. Пътят, в който той върви, е вечна светлина. Ученикът минава от светлина в светлина и трябва да има абсолютна вяра в този път. Казано е: „Господи, води ме с десницата си!" Ако Господ те води с десницата си, в какво ще се съмняваш?" Ще кажете: „Не виждам Господа." Прави сте, но питам: Когато се качите на трена и той тръгва, минава своя определен път, вие виждате ли машиниста, който го движи? Машинистът не виждате, но тренът върви, минава своя определен път. Същото е и по отношение вас. Господа вие не виждате, но той движи вашата машина по определения от Него път и вие вървите. Следователно няма защо да се съмнявате в Господа.

В беседата „Духът на Господа" се вижда какво Бог изисква от нас - да Му се служи в Дух и Истина. Това е най-малкото подчинение, което човек може да има в света.

През останалите дни на седмицата, до следната събота, ще изпълнявате наряда си по дух и свобода.

Втората седмица ще започне от събота, в който ден ще изпълните наряда точно по правилата, дадени на събора, а в продължение на целия ден ще четете беседата, държана на този съборен ден, „Братя в единомислие". Това изисква Бог от нас - да живеем в единомислие с онези, които служат на Бога и Го обичат.

През останалите дни на седмицата, до следната неделя, ще изпълнявате наряда си по дух и свобода.

Третата седмица ще започне от неделята, в който ден ще изпълните наряда точно по правилата, дадени на събора, и в продължение на целия ден ще четете беседите, държани през този съборен ден - „Ще се превърне в радост" и „Обич към знанието". - Ще дойде радост за всички, защото Божието благословение ще дойде за всеки едного на своето време. - Трябва да имаме обич към знанието, защото то е златното перо, с което всеки ще може да напише на приятеля си едно или две писма.

През останалите дни ще изпълнявате наряда си по дух и свобода.

Четвъртата седмица ще започне от понеделника, в който ден ще изпълните наряда точно по правилата, дадени на събора, а през целия ден ще четете беседата, дадена на този съборен ден - „Пробуждане съзнанието на ученика". - При пробуждане на съзнанието човек трябва да се радва на най-малките свои придобивки.

През останалите дни нарядът ще се изпълнява по дух и свобода.

Петата седмица ще започне от вторника, в който ден ще изпълните наряда точно по правилата, дадени на събора, а през останалите дни ще изпълнявате наряда свободно. През този ден ще четете беседата, дадена на този съборен ден - „Дойде глас". - Това значи да се въплоти Словото Божие у нас, като се ползуваме от опитите на нашите братя в миналото, от тия, които живеят сега, както и от по-напредналите наши братя.

Шестата седмица ще започне от средата, в който ден ще изпълните наряда точно по правилата, дадени на събора, а през останалите дни ще изпълнявате наряда свободно. Същият ден ще четете беседата, дадена на този съборен ден - „Явно говорих". - Това подразбира да бъдем чистосърдечни, да изпълним волята Божия. За това се изисква любов към Истината. „Свещеният час" - това подразбира точност в работата. Всичко да става точно на своето време.

Седмата седмица ще започне от четвъртъка и нарядът ще се изпълни по правилата за този ден. През тази седмица ще се размишлява върху всичко, четено от шестте седмици, като се извадят неща за проучаване и приложение от беседите. При четенето на беседите ще се прави сравнение с Евангелието.

Постът през тази година ще бъде последната събота на разсипа, като започва от петък вечерта до неделя сутринта. Този пост ще **бъде за възстановяване на Мира Божий в нашата душа.**

Забележка: Беседите могат да се дават на всички онези, които могат да изпълнят онова, което се изисква от тях като ученици, независимо от това дали са присъствували на събора или не.

4) ЛЮБЕЗНИ БРАТЯ И СЕСТРИ

София, ... септември 1927 г.

САМО БОЖИЯТА ЛЮБОВ НОСИ ПЪЛНИЯ ЖИВОТ !

Изпълняваме един приятен дълг да Ви съобщим, че беседите от последния събор на Братството са под печат и в скоро време ще ви се изпратят.

От досегашната практика на Просветния Комитет по отпечатване братските издания са се явили известни неудобства от чисто материален характер, дължащи се на ненавременното уреждане сметките от тия, които си купуват изданията на Комитета. Прочее, за да има последният изправни сметки, специално със случая по издаването последните съборни беседи, ще Ви помолим за следното:

Оня брат или сестра, който обикновено се занимава с книжнината в града Ви, веднага да състави списък на желающите да имат беседите, като нам тук се съобщи с първо, колко екземпляра ще искате да Ви се изпратят. Заедно с това всеки да бъде известен и приготви стойността на книгата, около 35 лева, за да може при получаването й да се внесе сумата. Това издание ще обема около 400 страници, отпечатано на много хубава хартия и цената е несравнимо евтина за днешните скъпи времена. Освен това всеки брат и сестра би трябвало да има като своя настолна книга тия беседи, защото всички, които ги слушахме, знаем значението на казаното от Учителя тази година. С една дума, само онзи, който притежава тия беседи, ще може да приложи и изпълни дадения на събора наряд.

Както казахме, целта на навременното събиране сумите е настоятелите незабавно да ни внесат пълната стойност на изпратените беседи, за да може и Комитетът да се издължи пред своите кредитори. Желателно е даже, ако имащите

възможност внесат още сега стойността, като настоятелите предварително ни изпратят сумите за улеснение.

Разчитаме, че ще вземете присърце гореизложеното и очакваме Вашите известия в най-скоро време.

Всичко, отнасящо се до Просветния Комитет, да се адресира до .....

С братски поздрав: ПРОСВЕТНИЯ КОМИТЕТ

Предстои да продължи отпечатването на IV-та годишнина от лекциите на специалния клас. Молим да ни се съобщи в най-скоро време колко екземпляра ще искате да Ви се изпращат от тях, като се вземе грижа и за тяхното изплащане.

На край, хвърляме поглед върху работата и възможностите, които ни предстоят и поставяме пред всички братя и сестри задачата да обмислят начина и средствата за създаване един здрав фонд, който редовно да ни доставя всички беседи и друга полезна книжнина. Това, което Вашият град може да направи по въпроса, молим да ни се съобщи при пръв случай.

С братски поздрав:
ПРОСВЕТНИЯ КОМИТЕТ

НАРЯД
за 1928 година

1. Съборът на 19 август 1928 год. е забранен от властите.
2. След постъпки на приятелите, те разрешават да стане на 22 август 1928 год. в София, но само за софиянци.
3. Всички гости за събора от провинцията са били връщани от Софийската гара.
4. Из съборната беседа, държана от Учителя на 22.VIII.1928 год. на Изгрева в 5 часа сутринта, публикувана в „Ключът на живота" (стр. 51-52).
5. „Писмо до народа" от 36 човека на 27 август, 1928 год.
6. Публикува се „Устоите на народ и държава".
7. По нареждане, 15 септ. 1928 год. (наряд за год.)

4) Из съборна беседа от Учителя,

държана на 22.VIII.1928 год., 5 ч. с., на Изгрева, гр. София.

Сега вие ще кажете, добре щеше да е, ако бяха тук всички братя и сестри от провинцията! Казвам: Всички са тук. Защо? - Защото всеки брат или сестра от физическия свят, които са записани горе в Бялото Братство, имат по двама делегати, които ги представляват - един в Божествения свят и един в ангелския свят. Тъй щото, ако тук бяха дошли 1000 души, всъщност те са 3000 мощни Юнаци! - 1000 души във физическия свят, 1000 - в ангелския свят и 1000 - в Божествения свят. Силата не е във вас, които сте на физическия свят, но в тия 3000 души, събрани заедно. Те са, които работят, а не само хората на физическия свят. Знаете ли какво могат да направят тия помощници отгоре? - Те ще свършат работата на Бога. Той работи чрез тях.

И тъй, без песни, без молитви, без целуване на ръка! Всички на работа! Отгоре ще следят кой се готви за работа и кой е започнал работата.

Поздравлявам ви с великия ден на работата. Бъдете всички герои и съработници на Божията работа! Дошъл е вече този ден. Започнете Божествената работа, защото тя определя живота ви за в бъдеще!

5) ПИСМО ДО НАРОДА
от 36 човека

Развитието на човечеството става във вид на отделни епохи. Всяка нова епоха се характеризира с пълно преобразование на целокупния духовен и умствен живот на човека. Днес ние живеем в предела на две епохи. От една страна виждаме как залязва една стара култура, а от друга страна виждаме първите лъчи на една новоизгряваща култура.

Господствуващият мироглед на съвременната култура - материализмът, вече губи почвата под нозете си. Очакванията на човешкия ум, че той ще разреши големите проблеми, които го терзаят от хиляди години, останаха напразно. Това породи едно голямо разочарование, като резултат на което виждаме да възникват множество нови духовни и идейни течения. Всяко от тях, родило се при различни условия, има свой характер, но в основата на всички лежи един и същ елемент - стремежа към идеалното, съвършеното.

Почти всички тия течения намериха в нас своите последователи. Но онова, което виждаме да се заражда между българския народ, като нещо оригинално, то е така нареченото ВСЕМИРНО БЯЛО БРАТСТВО. Основател и ръководител на това общество е Учителят Дънов. От дълги години той тихо и неуморно работи между българите. В стремежа си да внесе един нов начин на разбиране живота, той срещна онова, което срещнаха всички негови предшественици. Историята не познава ни един пример, при който някой да е внесъл някаква нова идея и да е бил посрещнат благосклонно от хората. Винаги той е бил подлаган на преследвания, гонения и т.н. В това отношение като че ли хората са си останали последователни на себе си почти във всички времена. Също стана и с този Учител. Вече ред години той е подложен на хиляди несправедливи нападки и клевети, на които той отговаря само по един начин - с едно необикновено търпение. Неговите идеи обаче, въпреки всички противодействия, не останаха чужди на хората. Те намериха своите привърженици. Последователите на неговото учение са хора, произлезли почти от всички слоеве на обществото. Водими от желанието да дадат разрешение на всички онези проблеми, които животът е пробудил в тях, да познаят Истината в нейната пълнота, те се групират около него. Разбира се, че това са хора, които са наследили както положителни, така и отрицателни качества от оная среда, в която са живели. Но в тях се е зародило желанието да се освободят от всичко отрицателно в себе си и да придобият нещо положително и благородно. Задача наистина трудна за осъществяване, но достойна за подражание.

Учението, което изнася Учителят Дънов, обхваща всички прояви на човешкия живот. То третира въпросите на религия, наука, философия, морал, изкуство, личен и обществен живот и т.н. във всички тия области то се стреми да даде един нов път за разрешаване на ония задачи, които те са си поставили. Основата на това учение е моралът. В това отношение то изнася методи, чрез които човек би могъл напълно да преобрази себе си, да добие един съвършен и непоколебим морал. Да облагороди своето сърце, като пробуди в него най-благородни и чисти чувства. Да просвети своя ум, като внесе в него най-възвишени мисли и идеи. Да засили своята воля, като я направи един творчески фактор в своя живот. Това е вътрешното преобразование, чрез което се ражда новият човек.

Религията си има свой исторически път. Ние, последователите на това учение, не желаем да се месим в него. Ние желаем да я видим в нейната съвършена форма, да бъде тя един истински изразител на своето призвание и служител на Висшето Добро.

Съвременното общество, в което живеем, си има своята уредба, своите закони, управление, институти, администрация, войска и т. н. Всичко това е резултат

на умствения и културен уровен, в които се намират неговите членове. С изменение степента на тяхното развитие се изменят всички форми на живота. Ако, например, си представим, че престъпленията между хората изчезнат, тогава естествено е, че всички ония институти, които се намират във връзка с тях, като съдилища, полиция, затвори и т. н., ще станат излишни. Ние, хората на това ново учение, се занимаваме само с причините на нещата, а не с техните последици. Трябва да изчезне преди всичко престъпността вътре в човека и впоследствие ще изчезнат и нейните резултати извън него. Хората трябва да преобразят преди всичко себе си, да станат истински морални личности, а новите форми на живота ще дойдат сами по себе си.

Ние желаем да видим семейството в неговата съвършена форма. Там да цари само взаимна обич и уважение. Нека то да стане място, дето да се създават само хора на съвършения морал и високите идеали.

Съвременните хора се подчиняват на законите затова, че тяхното нарушение води след себе си наказание. Ние желаем изпълнението на законите да става не по силата на външно давление, а продиктувано от един вътрешен импулс, от едно високо издигнато съзнание. Със същото съзнание всеки е свободен да влезе, в която желае от днес съществуващите политически партии на реда.

Нашата работа е преди всичко творческа, а не разрушителна. Времето ще разруши старото, няма защо да се занимаваме с него. Нашият поглед е обърнат към далечното бъдеще. Ние жадуваме между хората да настъпи мир и братство. Единствените отношения между хората да бъдат отношения на взаимна обич. Човек за човека да стане брат. Желаем хората да се отърсят от всичко старо, недъгаво, отрицателно, да прегърнат всичко най-възвишено и благородно и така създадените нови хора да дадат начало на едно ново общество, на една нова култура. Ние се радваме на всяка инициатива в това отношение. Бихме желали да подкрепим всяко добро начало, в който и да е човек.

Ние призоваваме впрочем всички хора на Доброто, хора на Любовта да заработим задружно за реализирането на тия светли и възвишени идеи. Само тогава ще може да се реализира Царството Божие на Земята.

Т. Стоименов
Начо Петров
Деню Цанев
Драган Попов
Г. Стайков
Михаил Стоицев
Петко Епитропов
Стефан Касабов
П. Ковачев
З. Желев
Никола Камбуров
Слави Камбуров
Г. Маринов
Димитр Добрев
Георги Куртев
Мих. Луканов
Петко Динев
Хр. Ив. Хлебаров
Ил. Ставрев
Антон А. Попов

Димитр Христов
Никола Ватев
Михаил Райнов
Иван Калканджиев
Минчо Сотиров
Е. Иванов
Иван Чернев
Г. Наумов
Христо Арабаджиев
К. Георгиев
К. Терзистоев
Димитр Марков
Стефан Желев
Н. Коишев
Михаил Ангелов
Нейчо Паскалев
д-р Бански
Братя Маркови
Братя Константинови
Върбан Христов

А. Бойнов
Иван Девитаков
Иван Дойнов
Михаил Сандев
Стефан Мандов
Рашо Болашиков
Сава Калименов
Тодор Абаджиев
Жечо Вълков
Пенков
Колю Кюмюрджиев
Стоян Желязков
В. Милевски
В. Искренов
М. Краев
К. Иларионов
Влад Пашов
Ат. Николов
Ив. Михайлов
Ив. Котаров и др.

София, 27 Август 1928 год.

УСТОИТЕ НА НАРОД И ДЪРЖАВА

Кой да е съвременен техник ще ви каже, че за построяване на един параход, на един цепелин или за инсталиране на една обикновена електрическа мрежа се изискват точни изчисления. Трябва да се вземат предвид много неща и преди всичко - съпротивление на материалите, добра изработка на съответните части и правилно съпоставяне. Не може да се избере какъв да е материал - той трябва да бъде здрав и издръжлив. Всяка част трябва да бъде целесъобразно изработена. Тя не е едно обикновено парче от някакъв материал, а напълно определена откъм състав, форма и размери част. Не само това - тя трябва да бъде сложена точно на своето място.

И техниците знаят, че и най-малката погрешка води често пъти до нежелателни последици. Ала не само специалистите-техници знаят това. Най-обикновени хора, които трябва да прехвърлят за мост една греда над някоя буйна планинска река, ще се пазят да не турят някоя гнила греда или проядено от чреворочина дърво. Опитът ги е научил, че това е несъвместимо със здравия разум. Просто - очевидно е!

Друг очевиден факт. Заболее ли кой да е орган от човешкото тяло, целият организъм страда. Всичко в тялото трябва да бъде в ред, всички органи и системи трябва да функционират правилно, за да бъде човек здрав, жизнерадостен и работоспособен.

Е добре, ако това е вярно за машината, ако е вярно за организъма, защо да не е вярно за обществото, за държавата - както и да се схващат те: като механизми, според най-плитко виждащите, или като организми, според ония, които имат по-дълбок и по-просветен поглед.

Явно е, че не е все едно кои стоят на чело на управлението, кои ръководят съдбините на един народ, не е все едно какви са чиновниците, които вземат участие в целия административен апарат, какви са учителите, свещениците, съдиите, адвокатите, лекарите, търговците, военните.

Ако всички те - чрез една най-повърхностна аналогия - се схванат като части на един сложен държавен апарат, трябва да отговарят на най-елементарните условия - да бъдат годни, от добър „материал", да бъдат целесъобразно подготвени за специална работа и да бъдат на място поставени. А какво ще рече това, преведено на друг език? **Всички функционери на една държава - и преди всичко управниците - трябва да бъдат честни и неподкупни**, да имат съответното знание и компетентност, съответната квалификация и да бъдат справедливо поставени всеки на своето място.

Честност, морален устой, квалификация и справедливост - ето истинските спори на една държава.

Съвременните хора се убедиха, че не е достатъчно служителите на една държава да имат само едно голо образование, дори специална подготовка, не е достатъчно само да бъдат амбициозни, предприемчиви, ловки в „борбата за живот". Убедиха се, че са необходими и други качества - честност, безкористие и неподкупност, известен елементарен морал и най-вече справедливост - все качества от морално естество. Иначе целият държавен апарат се разсипва, разглобява и пропада, носейки страшни бедствия за народа. Колкото и да отричат хората морала, колкото и да го считат за условен, все пак има един морален елемент - употребяваме думата „морален" по липса на по-подходяща дума - който е внедрен в самия живот, който е тъй да речем, биологически даден. Затова, както и да теоретизират хората, този дълбоко вроден елемент в живота в края на краищата властно се налага.

Затова, поначало, **за управници на един народ трябва да бъдат поставени най-интелигентните, най-честните, най-правдивите, най-благородните и най-безкористни хора**. Ако един народ има такива хора, той може да се надява на благоденствие и благополучие. Не ли - него го очаква упадък,

смекват го бедствия и неволи. Историческият опит ясно показва това. Защото, дълбоко погледнато, развитието на един народ зависи от развитието на ония души, които го съставят. Народ, в истинска смисъл на думата, значи сбор от множество души, които се обединяват в едно цяло. Народът - това е разширеният и диференциран човек, изразен като множество. Затова и обратно, всеки народ, от едно по-дълбоко гледище, недостъпно за повърхностните умове на повечето съвременни хора, може да се сматря като един човек. Оттам и аналогията и корелативните съответствия между индивид и колектив - в биологично и психологично отношение.

Без да се впущаме в повече подробности по тия отвлечени за днешните хора въпроси, ще кажем, че развитието и бъднините на един народ зависят от количеството на ония идейни души, които са въплотени всред него. И в наши дни, всред всички народи и общества, се явяват нови хора, с нови светли идеи, които подтикват човечеството напред. Тези хора се срещат навсякъде по света - в Америка, Англия, Германия, Франция, Япония, Китай, Русия, България. Те носят нов морал, нови разбирания, които служат като звено между човечеството и разумния космичен свят, който всичко направлява. Те са ония проводници, чрез които протичат енергиите на този разумен свят. Защото **хората на грубия материализъм са прекъснали връзките си с тия космични извори на живот, светлина и сила**. Съзнателните идейни хора навред по света представляват оня нов прилив, който постепенно се засилва. **Този прилив особено ще се почувствува у славянските народи**. Защото както расите, тъй и отделните народи са подчинени на закона за приливите и отливите. Има народи, които са в прилив, други, които са в отлив. Каквото и да се приказва за съвременните италианци, да речем, те са в отлив. Те са само исторически сенки на един безспорно велик народ - римляните. И техният привиден подем сега би могъл сполучливо да се оприличи на оня временен подем на сили, който чувствуват изкуствено подмладените старци на професор Воронов.

Народите са като магнити. Докато в тях тече великото космично електричество на Духа, те са силни, жизнеспособни и развиват около себе си мощно силово поле, в което действуват силовите линии на наука, изкуство, обществен и духовен живот.

Спре ли този ток - те стават маса от „стърготини".

У българския народ сега тече този космичен ток. Той си има свои проводници - от най-дълбоките народни слоеве до върховете. **Едно трябва да внимават българите - да го не отбият под влияние на духовенството от своя страна така, както го отбиха в богомилско време.** Туй течение има къде да протече и да извърши своята работа. Защото са верни думите, изречени от мъдреците, които познават тайните на живота: „Словото Божие не ще се върне, без да не принесе плод."

7) ПО НАРЕЖДАНЕ

До ръководителите
на Всемирното Бяло Братство
в България

Любезни брат .....,
в гр. .....

Н. Л. К. П. Б. Л. С. П. Б. Л. Е. Л.

ПО НАРЕЖДАНИЕ

Съобщава ви се, че на 23-ий Септемврий т. год., в неделния ден, ще се направят повсеместни братски срещи в градовете на кружоците, като се поканят

да участват в него ден всички братя и сестри от селата и града. Срещата ще продължи три дни: Неделя, Понеделник и Вторник.

След сутрешната молитва от (5-7 часа сутринта), срещата ще стане в 10 часа сутринта в салона на Братството по установения досега неделен ред, като ще се прочете изпратената Ви беседа, държана от Учителя на 22-ий август т. г. и 20 гл. от Откровението, като след това ще се раздаде на всички от тая беседа.

На обед ще се приготви обща трапеза на всички присъствующи, която да се състои повечето от плодове, варено жито и хляб. В понеделник и вторник молитвата ще става от 5-7 часа сутринта в братския салон.

След обед ще се предаде нарядът за духовната 1928 и 1929 година, за да си го препишат всички с нужните обяснения, както следва. От София ще се изпращат изречения, които ще обикалят провинцията от град в град по даден маршрут, като веднага ще препращат по назначението им.

Общият наряд ще почне от 23-ий септемврий т. год. в Неделния ден, за три месеци - до 22-ий Декемврий 1928 год. За четиво ще се вземе I серия, като ще се направят билетчета. Колкото страници има всяка беседа, толкова билетчета. Ще се теглят билетчетата сутрин и вечер.

За вторите три месеца - от 22-ий декемврий 1928 г. до 22-ий март 1929 год. - по същия начин ще се вземе за четиво II-та серия.

Третото тримесечие - от 22-ий март до 22-ий Юний 1929 г. - същото, ще се почне четивото на III Серия.

За останалите три месеца - от 22 Юний нататък до 22-ий септемврий 1929 г. - същото, ще се почне с IV Серия.

За всички е важно да се прочете мотото на беседата и после от Евангелието същия стих, и след това страницата на беседата. Билетчетата ще се теглат сутрин и вечер. Изтегленото билетче ще се повърне наново в кесията при другите, макар че може и повече пъти да бъде изтеглена.

В особено тефтерче ще се отбелязва всеки ден коя страница е прочетена и изречението, което ви е направило най-силно впечатление и ако ви дойде при четенето на страницата някоя ваша мисъл, ще отбележите в тефтерчето и нея.

Мотото е това за всеки ден:

Ученикът трябва да има:
Сърце чисто като кристал;
Ум светъл като слънцето;
Душа обширна като вселената;
Дух мощен като Бога и едно с Бога.

Следната формула ще се произнася, без думата „само", ежедневно:

Божията Любов носи пълния живот.
Божията Мъдрост носи пълната светлина.
Божията Истина носи съвършената свобода.

Ученикът ще се моли ежедневно по свободата на духа от дадените му досега молитви, като след това ще се прочита по една глава от Новия Завет подред. Нека по този начин да вържат връзка с Евангелието. То е като основа.

Гимнастическите упражнения остават старите, които ще се правят всяка сутрин. Да се правят в къщи или на открито, но на уединено място.

Постът през годината ще бъде месечно. Всеки месец ще си напишете билети според числото на месеца и ще изтеглите един билет, и него ден ще си постиш. Постът ще бъде от 24, 36 и 40 часа - ще зависи от тегления билет за него ден, за която цел ще си направите три билета от 24, 36 и 40 ч и ще теглите$жребие и който час на изтегления билет ви се падне, толкова часа ще постите.

Цената на изпратената беседа „Ключа на Живота" е 9 лева. Ще съберете

страницата й и ще изпратите с пощенски запис до брата Жечо Панайотов, ул. Опълченска N 66.

Поздрав от любезния ни Учител на всички братя и сестри.

С братски поздрав: П. Епитропов

гр. София, 15 септемврий 1928 г.

За получаването на настоящето умолявате се да отговорите с отворена карта до Опълченска N 66, София.

НАРЯД
ЗА 1929 година

До братята ръководители на обществото Всемирно Бяло Братство.
Божията Любов носи пълния живот!

Любезни брат .....,

По нареждане:

Тазгодишната братска среща ще стане в центровете на съответните кръжоци за членовете на обществото на Всемирното Бяло Братство за следните дни и по следния ред:

Първи ден, неделя, 25 август 1929 г.

В 5 ч. сутринта, събрани в салона на Братството, а започване точно в $5^1/_2$ ч. сутринта.

1. „Духът Божи".
2. „Бог е Любов".
3. „В начало бе Словото".
4. Добрата молитва.
5. Триединният Бог.
6. Хвалата (Царят на всичките векове).
7. Четене: 10-а беседа от първа серия: „Необходимостта да познаваме Бога".
8. Отче наш.
9. „Великото Славословие" (песента).

Общ обед в салона на Братството.

След пладне:

четене и размишление върху 3 гл. от Ев. на Иоана.

Втори ден, понеделник, 26 август 1929 год.

В 5 ч. с. събрани в салона на Братството и започване точно в 5 ч. 30 мин

1. „Духът Божий".
2. „Бог е Любов".
3. „В начало бе Словото".
4. Отче наш.
5. Триединният Бог.
6. Хвалата.
7. Четиво: 1-а беседа от втора серия: „Духът и плътта".
8. Добрата молитва.
9. „Великото славословие".

Общ обед в салона на Братството.

След пладне:
четене и размишление върху 4 гл. от Ев. на Лука.

Трети ден, вторник, 27 август 1929 год.

В 5 ч. с. събрани в салона на Братството и започване в 5 ч и 30 мин сутринта.

1. „Духът Божий".
2. „Бог е Любов".
3. „В начало бе Словото".
4. Добрата молитва.
5. Триединният Бог.
6. Хвалата.
7. Четене: 2-а беседа от трета серия: „Виделината".
8. Отче наш.
9. „Великото славословие".

Общ обед в салона на Братството.

След пладне:

четене и размишление върху 5 гл. от Ев. на Матея.

Вечерта:

поднасяне Божествения годишен принос по установения досега ред.

Поздрав от любезния ни Учител на всички братя и сестри в Господа.

Божията Любов носи пълния живот.

Забележка: Умоляват се братята ръководители да съобщат за получаване настоящото в своите околии, както тук в София, че са получили туй нареждане.

С братски поздрав: /п/ П. Епитропов

14.VIII.1929 год.
София

НАРЯДИ
за 1930 година

1. Беседа, държана на 1. I. 1930 год.
2. Писмо на Боян Боев за нарядите на Учителя, 13. XI. 1930 г.
3. Синовете на Виделината: Неделна беседа, 23. III. 1930 год. - резюме.
4. Съобщение за братска среща на младежите, 14 Юни 1930 год.
5. Наряд Правият път, 30. VIII. 1930 год.

1) БЕСЕДА, ДЪРЖАНА ОТ УЧИТЕЛЯ НА БРАТСКА ВЕЧЕРЯ СРЕЩУ НОВА ГОДИНА

1 януари 1930 г.
8 ч. вечерта

Силата на човека не седи във външните условия на живота, но в неговата душа.

В човека има личност, съзнание, аз, Божествена монада, Божествена душа и Божествен Дух.

Личността е най-горното в животинското царство. Личността в човека е това, което се сърди, което се обижда, завижда, мрази и прочее - но това не е човекът. Личността трябва да е слуга на Божествената душа. Тази година вие вижте де сте: дали в аза, или в личността и пр. Ние живеем, защото Бог живее. Когато ние не живеем, както Бог живее, ние умираме, а когато живеем, както Бог живее, ние

оживяваме.

Нещата трябва да се кажат, за да се изпълнят. Каквото кажем, ще стане.

Сега личността е господарка. Когато човек престане да се обижда, той е над личността.

Ако ние се освободим от личността, то ще се освободим от много несгоди и тревоги в живота.

Онзи, Който знае повече, трябва да изпълнява повече, а онзи, Който знае по-малко, по-малко трябва да вложи.

* * *

След вечерята. От 12 часа.

Там, дето свещеникът живее, пророкът умира; а там, дето пророкът живее, свещеникът умира.

Силният извор и от най-големия дъжд не се размътва.

Що са добрите условия? Добрите условия, това е любовта на висшите Същества.

Щом направим нещо лошо, и лошите условия идат. Омразата, злобата, които съществуват в личността, **те в душата не съществуват**. Душата е, която може да даде сили на човешкото тяло да издържа.

За Бога добър човек е онзи, който изпълнява Волята Му. **Без любовта ти не можеш да направиш никакво добро**.

ПРАВИЛО: Всеки ден вие трябва да посаждате по едно добро желание и една добра мисъл у вас. Най-напред вие трябва да се **самообладавате**. Не волево самообладание, **но да бъдете тихи и спокойни при всички условия на живота**.

13 година (тази 1930) е една фатална година. Каквото лошо сте намислили тази година, нищо няма да стане. А каквото добро сте намислили, всичко ще стане.

Всеки, който мисли само за себе си, той има опашка (животинското начало). Човек без опашка е онзи, който мисли и за другите. Онзи, който не изпълнява Волята на Бога, общият Промисъл не го засяга.

ПЪРВОТО НЕЩО е: Трябва да имате установен поглед, когато срещнете един човек. Ти си проводник на една Божествена енергия - **остави я да излезе от тебе и да премине в него, и да го озари; и след това приказвай каквото искаш вече**.

Значи в първия момент ти озари този човек с Божествена **светлина, която минава през тебе**; и след това си говорете.

Светът е разумен. И затова всяка лоша постъпка е неразумна и няма отглас вътре в природата; и затова всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство скъсява човешкия живот и го отравя.

Всички ученици във всички времена са започвали с едно вътрешно очистване. Много малко има у вас със самообладание. Не се стремете да махнете злото, а да увеличите доброто в света.

Ако вие нямате стремеж с вашия ум да отивате на най-високите върхове и ако нямате стремеж на вашето сърце да отивате на най-ниските места, нищо не можете да направите.

ПРАВИЛО: Искате да отидете някъде или да направите нещо. Ако температурата на вашия ум и сърце не се измени, идете. Ако температурата на вашия ум се измени, а на вашето сърце не се измени, да отложите за известно време. Ако пък се промени температурата на ума и сърцето, то оставете я.

Две положения:

I. Вие сте призвани като човек да изпълните на земята Волята на Бога.

II. Вие сте дошли на земята да изпълните Волята Божия и да обичате Бога. Не се съмнявайте в Това, Което дава живот, Което оживява, Което осмисля - то е Великото, то е Божественото.

Когато някой от вашите другари се обезсърчи, то съберете се двама-трима и

помолете се за него. А после и цялата школа и се помолете за него. Също и когато някой заболее.

Трябва да бъдете проводник на Божественото.

Свободен човек е онзи, който върши Волята Божия от любов. Силният човек е всякога свободен.

Човек трябва да стане силен. Как? Чрез любовта. Онзи, който обича,той е свободен.

Бъдещите няколко години носят добри неща за добрите.

Каквито планове са мислили против вас, всичко това ще стане на каша. За да станете маг, трябва 2500 години усилена работа, по 12 часа на ден да работиш. Който е работил, може да стане маг.

В 1930 година, 31 г., 33 г., 34 г., 35 г., 36 г., 37 г. учениците ще имат добри условия. В духовно отношение тази година е добра, не е страшна.

2) ПИСМО НА БОЯН БОЕВ ЗА НАРЯДИТЕ НА УЧИТЕЛЯ, 13. XI. 1930 г.

Изгрев, 13. XI. 1930 год.

Любезний .../брат Краев/...,
Н.Л.К.П.Б.Л. (Няма Любов като пълната Божия Любов.)

Получих писмото Ви. Учителят каза за наряда: „Той ще се изпълнява само в неделен ден като наряд, а през другите дни на седмицата всеки е свободен."

Тук мнозина братя и сестри изпълняват наряда и в другите дни, само че не точно в 4 и половина часа, а може и малко по-късно. А в неделя непременно в 4 и 1/2 часа. Изобщо никой ден, разбира се, не може и не трябва да мине без молитва.

Моето резюме от Младежкия събор ще Ви пратя по-нататък. Тук наряда го правим общо в четвъртата седмица на всяко четириседмичие в салона и тогаз присъствува и Учителят. А в другите неделни дни всеки го прави отделно.

На 9. XI. 1930 год. в 4 и 1/2 часа сутринта Учителят говори и ето някои основни мисли на беседата Му: „Има състояние човешко, има и състояние Божествено. Човек трябва да се стреми при молитва, размишление, съзерцание и прочие да преживее едно Божествено състояние. Всеки ден човек трябва да има едно Божествено състояние. Ако го няма, този ден е изгубен за него. И ако имаш всеки ден по едно Божествено състояние, ще напредваш, ще можеш много нещо да постигнеш, ще се отвори в тебе и изворът на Божествената Любов. При размишлението във време на изпълнение на наряда и въобще при всяко съзерцание, не трябва човек да си мърда крака, ръце, глава, да мисли за странични работи, а трябва да има пълно съсредоточаване. Това благо, което Бог ти е дал, никой не може да ти го отнеме. И времето да те изостави, ти после пак ще го получиш."

С братски поздрав: /п/ Боян Боев

Адрес: Боян Боев, ул. Опълченска 66-3

3) СИНОВЕТЕ НА ВИДЕЛИНАТА

НЕДЕЛНА БЕСЕДА, 23. III. 1930 год.
- РЕЗЮМЕ

23 март 1930 год., 10 ч. с., Изгрев
Ев. Матея 9.

Ще взема няколко думи от Евангелието на Иоана: „Да сте синове на виделината" (Иоана 12:36).

Една реч може да бъде разбрана и неразбрана. Някой път разбраната реч е

за глупавите, а неразбраната - за умните, а някога обратното. Духовният свят е място, отгдето идват всички работници, които трябва да съградят човешкото тяло, а умственият свят е този, който финансира постройката. Умственият свят е изворът, духовният свят е реката, която изтича, а онова, което се съгражда, е морето, в което се втичат водите. Сега цветята мълчат, но ще дойде време, когато ще проговорят. Един човек, който го е срам в света да изповяда своите убеждения, какъв човек е той? Ази виждам в света накичени хора, както за бал. Хората отиват на бал не само да играят, но и да се продават. Там и мъже, и жени се продават. Също така и на българското хоро. Жената не иска да се жени, докато не й платят по-скъпо. Също така и мъжът. Защо в домовете няма мир и съгласие? Защото мъжете и жените са се продавали. Вие не се продавайте, поне синовете и дъщерите ви да не се продават. Има един свят, в който хората живеят по-другояче. Само между разумните същества може да има общение. Всеки човек трябва да влиза в положението на другите хора. Не само доктора трябва да влиза в положението на болния, но и болния трябва да влиза в положението на доктора. Лекарят ще каже на болният: „Ти ще опиташ моето знание, а аз - твоето геройство." Защо този човек се е разболял. Здрав може да бъде само един крайно разумен човек. Болен може да бъде само един глупав човек. И следователно, когато ние се разболяваме, какво трябва да правим? Изменете вашето глупаво състояние. Например неврастенията произлиза от постоянни тревоги. Младият може да се разболее като се тревожи дали една мома го обича или не. Цар Соломон Ра имал син, когото искал да ожени. И тръгнали сватове да търсят невеста: тя трябвало да ходи като човек и да припка като кон; да работи като човек и да хвърчи като птица; с устата си да връзва и да развързва; с ушите си трябва да приема и да дава. Това е един символ, който трябва да разгадаем. Например конят е умът. Като се качиш на коня, тури му Юларът. Не се качвай на кон без Юлар. Под думата „Божествено" не разбираме нещо далечно от човешкото. Божественото е най-хубавото, най-благородното, което съществува в човешката душа, не в тялото. Кога можем да станем синове на Виделината? - Моментално. Ако обществото и държавата ти турят Юлар, тогава свободен човек ли си? Ние искаме да служим на държавата без Юлар, на обществото, на дома да служим без Юлар. Това е учението на СИНОВЕТЕ НА ВИДЕЛИНАТА. Ако го вържете във вериги, той всичко разтопява; ако го затворите, той всичко разрушава. Писанието казва: „Когато дойдат СИНОВЕТЕ НА ВИДЕЛИНАТА, вратата на всички затвори ще се отворят, всички заблуждения в света ще изчезнат, всички раздори, всички недоразумения, няма да има болни хора. Царството Божие ще се въдвори на земята. Тези хора сега идат, те са между вас, един ден ще ги видите, че движат магическата пръчка с ръката си. Христос е говорил интимно на своите ученици, понеже ги е подготвил, изучил ги е на законите и им е казвал: „По-големи чудеса ще правите. Аз сега ще замина, но втори път като дойда на земята, бъдете готови за тогаз; тогаз ще приложите тези закони." В Откровението се говори, че когато затръби седмата тръба, тогава всички царства ще станат царство на Господа и ще настъпи едно царство, ЦАРСТВОТО НА ВИДЕЛИНАТА. Някой казват: „Новото е опасно." Не, Новото носи Живот. Досега сме имали синове на тъмнината, които са водили война, строили са затвори, убивали са, създали са настоящия ред и порядък в света. Ние революция не правим, но създаваме Новото. Когато старото остарее, ние му показваме пътя, по който може да се подмлади. Христос казва: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Небесно." НЯМА ПО-ХУБАВО ОТ ТОВА ДА СТЕ СИНОВЕ НА ВИДЕЛИНАТА; ще имаш работа с разумни същества. Тези ангели аз всеки път ги срещам по горите. Когато отивам по горите, отивам да срещна някой от тези ангели (но когато съм сам). Аз казвам, че отивам на размишление. Не, на рандеву отивам. Христос всяка вечер отиваше на рандеву - да се разговаря с тях. При големи страдания, когато дойде някой от тези братя, ще имаш нещо реално. Ако можеш да привлечеш хора при разумния Господ, направи го. Аз Господа горе още не съм Го видял, но Го виждам между разумните хора. Там,

гдето на земята Той е живял, много пъти съм ходил, и вие може да отидете. Това не е една привилегия. Та казвам, трябва да станете синове на Виделината. Сега сте синове на земята, на обикновеният живот на заблуждението. Големите страдания, които по някой път изпитвате, това са опити, за да се освободите от ограниченията, в които се намирате. Но някой път дойде вдъхновението, но после спираш и казваш: „Не му е сега времето" и оставаш за друг път, за друго прераждане. И после казваш: „Христос, като дойде, ще ни възкреси." Второто възкресение, това са хората, които ще станат Синове на Виделината. Второто възкресение е епохата, в която ще дойдат Синовете на Светлината, за да устроят бъдещия живот. Те няма да разрушават този свят, но ще строят бъдещия живот. Синовете на Светлината идват на земята единствено, за да видят Любовта, защото и те обичат да се влюбват. По който начин и да мислите, онова, което носи мир на душата, то е любовта; онова, което носи мир на ума, то е Божествената Мъдрост. Ако не дойде Синът на Виделината в човека, той не може да се повдигне, не може да стане човек в пълната смисъл на думата. Та отсега нататък вие учете Любовта. Няма учител за Любовта. Ако имате син или дъщеря, оставете ги на Бога, Той да ги научи, не се месете в дълбоките работи на човешката душа. Синовете на Светлината идат като Учители, които учат хората как да живеят. Ние разваляме своето щастие. Целият ни живот е изпълнен със съмнения, колебания, отчаяния; най-малките работи ни отчайват. Значи любовта ви не е силна още. Тази любов трябва да бъде така силна, както е силна у тези синове на Виделината. Някой казва: „Аз любя Господа." Ти може да Го любиш, но си невежа. Трябва да обичаш Бога, защото Бог ни обича. Но Бог не обича невежеството, гордостта. Гордостта е едно отклонение от правилното развитие на човешката душа. Ние не сме и за слабите характери, които лесно могат да се отклонят. Ако искат да ни откупят, целият свят да ни дадат, ние ще кажем: „Не." Ние предпочитаме да бъдем облечени в дрипи, отколкото да бъдем подкупени. Ние трябва да работим за своето освобождение. Когато дойдат Синовете на Светлината, вие ще бъдете в една среда, гдето всички ще ви обичат. Ще бъдете в небето, в рая. Рая още от земята не е вдигнат и като станете Синове на Светлината, всяка година ще ви дават по един билет да ходите в рая и ще ви дават от плодовете на рая. Някой казват, тия неща са високи, не са за нас. Науката не може да се влее наведнъж в човека. Хиляди години сме учили и още хиляди години ще учим. Всякога трябва да има един учител, който да покаже какви са законите на щастливия живот.

Като говоря за молитвата, разбирам молитвата като работа, за да станеш здрав: ще работиш, за да бъдеш здрав. Ако аз се моля, аз се повдигам. Ако имаме добродетелите на света, ще бъдем като света. Ние можем да използваме благата, които Бог ни дава, понеже ние може да имаме най-добрите условия да станем ученици на и служители на Синовете на Виделината. И тогаз, като ходите в света, ще имате магическата тояжка, ще знаеш, че имаш една сила, с която разполагаш. Когато някой ме пита: „Вярваш ли в Бога?", аз го стискам за шията и го питам: „Вярваш ли в Бога?" - „Вярвам" - и го пускам. Болния човек ще го сграбча за гушата и: „Вярваш ли в Бога?" - „Вярвам" - и го пускам. „Ставай тогава от леглото." Щом не вярва, казвам му: „Ще заминеш за другия свят" - удушавам го. Ако вие изтълкувате правилно тия символи: Един Син на Светлината, като влезе някъде, носи щастие и лекува. Ние се нуждаем сега да дойдат те повече, че да внесат щастие в домовете. Да бутнат със своите тояги и всички затвори да паднат; не само във физическите затвори, но и в духовните всички вериги да паднат от умовете ни и от сърцата ни. И тогаз те ще кажат: „Излезте сега, свободни сте."

СИНОВЕТЕ НА ВИДЕЛИНАТА ВИ ПОКАНВАТ НА РАБОТА. В ТОЗИ БОЖЕСТВЕН ДЕН, КОГАТО СЕ РОДИ ХРИСТОС, те дойдоха отгоре и пеяха, и видяха, че светът не е още готов, и казаха: „Втори път като дойдем, ще турим ред и порядък." И като дойдат, ще запеят и тогава ще кажете като онези овчари: „Да отидем да видим."

ДА СТЕ СИНОВЕ НА ВИДЕЛИНАТА.

4)

СЪОБЩЕНИЕ
ЗА БРАТСКА СРЕЩА НА МЛАДЕЖИТЕ

До ръководителите на учениците
на Всемирното Бяло Братство

Любезни брат .../*М. Кравв*/...,

Цяла година ние работим в полята и долините на живота, защото там растат и зреят пшеницата и лозата - хлябът и плодът на живота.

Но трябва и едно възлизане по върховете на Планините, дето са главите на всички извори, що поят долините и полята и дето светлината говори най-дълбоко и най-чисто.

Тази година братската среща на младите ученици ще започне на 12 Юлий - Петровден. Ще трае три дни и след това - на 7-те Рилски езера!

Темите, върху които ще работим, са:

1. Основните идеи, които Учителят е изложил в лекциите и беседите през тази година.

2. Новото, което иде!

Понеже главната цел на срещата ще бъде екскурзията, желателно е, които дойдат, да бъдат добре екипирани - с дебели дрехи, завивки и по възможност с палатки или платнища. При това екскурзията може
да трае няколко седмици. Така че онези, които могат да останат по-дълго, да имат предвид това.

Добре е тези, които имат възможност, да донесат сурови продукти, които са тъй необходими във време на срещата.

На срещата и екскурзията могат да присъствуват всички ученици - и от двата класа.

Нека ръководителите имат добрината да съобщат, по възможност най-скоро, вероятния брой на тия, които ще дойдат, за да може да се нареди разквартирането им в София.

Отговорете на следния адрес: Жечо Панайотов, ул. Опълченска N66, София.

С братски поздрав: Георги Радев

„Изгрев", 14. VI. 1930 г.

5)

НАРЯД
ПРАВИЯТ ПЪТ

(За учениците на Всемирното Бяло Братство за 1930/31 година)

Упражненията почват от $4^1/_2$ часа сутринта всеки неделен ден.

Първо четириседмичие

ЗА ИДВАНЕТО НА БОЖИЯ МИР

I седмица, 21 септември - неделя

1. Молитвата на Данаила (Данаил гл.2 от ст.19-23 включително, **без последния ред**).
2. Добрата молитва.
3. Ев. от Иоана гл. 1, цялата.
4. Размишление върху Лозинката:

„Желае, Господи, душата ми, във всичката своя пълнота да дойде Твоя Мир

в моето сърце и в сърцата на всички, за да носим Мир и радост на всички страждающи, на всички онези, които Те чакат и да извършим всичко на земята, за Твоя слава. Благослови, Господи, нашето дело, което сега предприемаме, да е за слава на Името Ти на земята. Да бъде, Господи, тъй, както си казал: „Мир ви оставям, Моя Мир ви давам."
(В размишлението ще се молим на Бога да ни се даде начин да бъдем разумни, да носим мир навсякъде, както е казано в Писанието: „Имайте мир с всички човеци." Човек трябва да се намира в мир с всички добри хора. Не само да дойде мир, но като дойде, да можем да мислим, да работим и да постигнем.)

5. Молитва на Царството.
6. Гимнастическите упражнения.

II седмица, 28 септември - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Ев. от Иоанна гл. 2 цялата.

III седмица, 5 октомври - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Ев. от Иоанна гл. 3.

IV седмица, 12 октомври - неделя

Също както първата седмица, освен евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоанна гл. 4.

Второ четириседмичие

ЗА ИДВАНИЕТО НА БОЖИЯТА СВЕТЛИНА

I седмица, 19 октомври - неделя

1. Молитвата на Данаила.
2. Добрата молитва.
3. Ев. от Иоанна гл. 5.
4. Размишление върху Лозинката:

„Да дойде Твоята Светлина, Господи, и да възсияе Лицето Ти върху нас, както Ти си казал: „Аз съм Светлината на света", така Твоето Слово да бъде светлина за нас. Така да просветнат делата ни пред света, че като ги видат человеците, да прославят Тебе."

(Да имаме светлина, необходима за всяка една работа. За да знаем как да направим нещо и да сме доволни, необходимо е светлина. Така да ни изпълни светлината, че във всичките работи да можем да възприемем и мислим доброто.)

5. Пътя на живота.
6. Гимнастическите упражнения.

II седмица, 26 октомври - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоанна гл. 6.

III седмица, 2 ноември - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоанна гл. 7.

IV седмица, 9 ноември - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Ев. от Иоанна гл. 8.

Третото четириседмичие

ЗА БОЖИЕТО МИЛОСЪРДИЕ

I седмица, 16 ноември - неделя

1. Молитвата на Данаила.
2. Добрата молитва.
3. Ев. от Иоанна гл. 9.

4. Размишление върху Лозинката:

„Господи, да дойде Твоето Милосърдие върху нас, защото си казал, че Ти си благ, милосърд и благоутробен и да бъдем ние подобие на Тебе, Господи, така че да познаем всички да познаем, че Ти си многомилостивия и благоутробния Господ, Който спасяваш всички."

(Ако в душите ни не проникне Божието милосърдие, ние ще имаме едно състояние на закоравяване, няма да имаме лекота и не ще можем да учим и да работим.)

5. Молитвата на Духа.

6. Гимнастическите упражнения.

II седмица, 23 ноември - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоанна гл. 10.

III седмица, 30 ноември - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоанна гл. 11.

IV седмица, 7 декември - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоанна гл. 12.

Четвърто четириседмичие

ЗА СЪШЕСТВИЕТО НА БОЖИЯ ДУХ

I седмица, 14 декември - неделя

1. Молитвата на Данаила.
2. Добрата молитва.
3. Ев. от Иоанна гл. 13.
4. Размишление върху Лозинката:

„Да се изпълни, Господи, **Словото Ти**, което както си казал: „Стойте в Ерусалим, докато се изпълните с Духа Святаго." Ние стоим пред Твоето лице, Господи, и молим Ти се, изпълни ни с Твоя Свят Дух, за да носим благата вест на Твоето Слово на всички, които Те очакват.

5. Молитвата Лозинката.
6. Гимнастически упражнения.

II седмица, 21 декември - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоана гл. 14.

III седмица, 28 декември - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Ев. от Иоанна гл. 15.

IV седмица, 4 януарий - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Ев. от Иоанна гл. 16.

Пето четириседмичие

ЗА ЖИВОТА И ЗДРАВЕТО

I седмица, 11 януарий - неделя

1. Молитвата на Данаила.
2. Добрата молитва.
3. Ев. от Иоанна гл. 17.
4. Размишление върху Лозинката:

„Господи, понеже Ти си направил човека по образ и подобие Свое, молим Ти се, подкрепяй душите ни, за да пазим всякога това велико благо, което си ни дал, за да бъдем всякога здрави ние и всички и да Те славим задружно през всичките

векове. Ние се молим живота и здравето, които си ни дал, да ги употребим за Твоята слава на земята."

(Ще искаме светлина върху вътрешната страна, на която почива живота и здравето.)

5. Молитва на Триединния Бог.

6. Гимнастическите упражнения.

II седмица, 18 януарий - неделя

Също както първата седмица, освен евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоана гл. 18.

III седмица, 25 януарий - неделя

Също както първата седмица, освен евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоана гл. 19.

IV седмица, 1 февруарий - неделя

Също както първата седмица, освен евангелието. Ще се чете Евангелие от Иоана гл. 20.

Шесто четириседмичие

ВЪРХУ КРАСИВОТО И ДОБРОТО В ЖИВОТА

I седмица, 8 февруарий - неделя

1. Молитвата на Данаила.

2. Добрата молитва.

3. Евангелие от Иоанна гл. 21.

4. Размишление върху Лозинката:

„Благодарим Ти, Господи, за всичкото добро и всичката красота, които си внесъл в нас. Молим ти се, подкрепяй ни винаги да пазим това добро и тази красота като най-ценното на нашата душа и те да бъдат най-доброто благоухание пред Твоето Лице, за да бъде всичко това в мен и във всички за Твоя слава".

5. Отче наш.

6. Гимнастическите упражнения.

II седмица, 15 февруарий - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Евангелие от Матея гл. 7.

III седмица, 22 февруарий - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Евангелие от Матея гл. 8.

IV седмица, 1 март - неделя

Също както първата седмица, освен Евангелието. Ще се чете Ев. Матея гл. 5.

Горното е за първото полугодие. През второто полугодие ще се повтори същото, като се почне от 8 март 1931 година.

Почивка (пост) последния петък на всеки месец - 35 часа. За четене през годината: беседите 8 серия; четиритях евангелия и от другите части (книги) на Библията.

Изгрев, 30 Август 1930 год.

НАРЯД
за 1931 година

1. Благопожелание за 1931 година.
2. По нареждане за празника на пролетта, 9. III. 1931 год.
3. До братята ръководители, 21. X. 1931 год.

1) БЛАГОПОЖЕЛАНИЕ ЗА НОВАТА 1931 ГОДИНА

Сега, през тази година, гледайте да развиете вашите дарби! Турете си задача да бъдете щастливи; турете си задача да бъдете здрави; турете си задача да има благородни сърца, които при всички промени, които може да станат в живота ви, никога да се не тревожат. Турете си за задача вашият ум, при всичките си философски твърдения, като изслушате всички хора, да бъде напълно и дълбоко спокоен.

Не се плашете. Най-после турете си за задача да се срещнете с Любовта, която сега иде отгоре и която сега Новата Година носи. Тя носи цяла торба отгоре с любов. Пригответе си торбите, та като я срещнете, да кажете: дай ни малко от новата любов. Тази торба всеки я има у вас. Торбата ... това е човешкото сърце. Отворете сърцата си за тази новата любов, която чувствувате в себе си. Тя се отличава. Тази нова любов се отличава, че ще запали всички свещи на вашите сърца, отдалеч ще светнете.

„Изгрев", 1 часа след полунощ, 1-ий януари 1931 година

Любезни брат, горните благопожелания предайте на приятелите от кружока, като се поздравите от Учителя по случай Новата Година.

С братски поздрав към всички ви:

/п/ П. Епитропов

2) ПО НАРЕЖДАНЕ
за празника на пролетта

ДО РЪКОВОДИТЕЛИТЕ
НА УЧЕНИЦИТЕ
НА ВСЕМИРНОТО БЯЛО БРАТСТВО
В БЪЛГАРИЯ

Любезни брат.....,
Н.Л.К.П.Б.Л.
С.П.Б.Л.Е.Л.

ПО НАРЕЖДАНЕ:

Съобщава ви се, че отпразнуването празника на пролетта т.г., 9 (22) март - първия ден на астрономическата година - ще стане по следния начин.

Сутринта на 22 март - излизане в 5 и половина часа, преди изгрев, вън от града или селото на определените досега места за посрещането на слънцето. Молитвата ще започне точно в 6 часа, както следва:

1. Добрата молитва.
2. „В начало бе Словото".
3. 136 псалом.
4. Евангелие от Иоана, глава 5.
5. Молитвата на Царството.
6. „Ще се развеселя".
7. „Духът Божий".
8. Отче наш.

Вечерта в 7.30 ч ще има братска вечеря в салона на Братството от плодове, хляб, варено жито и ориз. Преди вечерята ще се повторят същите сутринни молитви.

На вечерята ще се поканят да присъствуват всички братя и сестри, които са посещавали събранията, а нови хора няма да се канят.

Излизането сутринта на Изгрева, а така също и вечерята ще стане тихо и незабелязано.

Умоляват се братята ръководители да съобщат тия нареждания и по селата на околията, там, където има кръжоци, за което Ви се изпращат нужния брой повече екземпляри.

Поздрав от любезния ни Учител на всички братя и сестри.

Молим Ви за получаване на настоящото да ни отговорите с отворена картичка.

С БРАТСКИ ПОЗДРАВ:

/п/ П. Епитропов

9 Март 1931 г.
Изгрев - София

3) ДО БРАТЯТА РЪКОВОДИТЕЛИ

Добри братя и сестри,
С.Пр.Б.Л.Н.П.Ж.*

Зная, че всеки от нас в провинцията желае да чуе или да знае какво е говорил Учителят на братята и сестрите в София в близко минало.

Всеки знае как поради трудните материални средства беседите се печатат много късно - 1, 2, даже и повече години. Има изключение, но това е само за някои спешни беседи.

Всеки знае още как в Южна България, благодарение големия труд на братята Б. Боев, Жечо Панайотов, Георги Нанков, Георги Тахчиев и др., получаваме резюмета, преписваме ги и по маршрут ги пращаме и в другите братства. А някои братства, особено в Северна България, не могат и да получат. Това става главно поради липса, от една страна, ЧЕ НЯМАТ ПИШУЩА МАШИНА И ЦИКЛОСТИЛ, та да вадят повече екземпляри и пращат на всички, а от друга - трудно се преписват тия резюмета, особено, когато са няколко, вследствие на което се бавят.

Ценейки от една страна жертвата на горните братя - доброволно да вършат това и то без да имат условия къде да пишат; ценейки от друга страна значението на словата от Учителя да ги имаме в сбито резюме в скоро време, нам се налага дълг, макар и да сме в материални оскъдици, да направим нещо, а то е:

С братски усилия да дадем кой каквото може, а особено по-заможните, и да съберем една сумица за целта, за да улесним горните братя с една пишуща машина и един циклостил.

Тези, които нямат възможност, ще дадат своето благословение. За целта са необходими около 16,000 лева.

Ето защо, разменете мисли с братята и сестрите и ако намирате това за разумно, подкрепете го с каквато сумица можете.

Не е важно само количеството!

Събраните сумици ще изпратите до мене, а аз ще ги пратя на брат Б. Боев. В случай, че се събере малко по-голяма сума, ще послужи за книги, мастило, пощенски разноски и пр.

Пловдивското Братство туря основата с 900 лева.

С братски привет,
Зъболекар /п/ Стоицев

21. X. 1931 г.
Пловдив, ул. „Пролет" N 14

* Само проявената Божия Любов носи пълния живот.

НАРЯД
за 1932 година

1) ДО РЪКОВОДИТЕЛИТЕ НА УЧЕНИЦИТЕ НА ВС. Б. БРАТСТВО В БЪЛГАРИЯ

Любезни брат (Любезна сестра),
Н.Л.К.П.Б.Л. С.П.Б.Л.Н.П.Ж.

ПО НАРЕЖДАНЕ:

Съобщава ви се, че на 22 септемврий т. г. в 5 ч. сутринта ще се направят повсеместни братски срещи в кръжоците на Братството. Молитвата ще се извърши по следния ред: Добрата молитва, Отче наш, Пътят на живота, 91 псалом, Молитвата на Царството. След това ще се прочете Ев. от Йоана, глава 1. Ще се завърши с мотото: „Проявената Любов на Духа, проявената Мъдрост на Духа, проявената Истина на Духа носят пълния живот на Бога, на Единния вечния Бог на живота" (три пъти).

През деня всеки ще прочете у дома си Ев. от Матея, глава пета; Ев. от Лука, глава шеста и Ев. от Марка, глава трета.

Ще има общ обед в салона на Братството.

* * *

През деня ще се предадат следните упътвания за духовната 1932/33 г., за да си ги препишат всички с нужните обяснения:

1. Всеки неделен ден през цялата година, начиная от 25 септемврий, ще се става в четири часа и молитвата ще почне в четири и половина часа по следния ред: **Добрата молитва, 91 псалом, Пътят на живота, Отче наш, Молитвата на Царството.** След това ще се прочете от евангелието съответната глава, която се пада за този неделен ден. После ще се направят старите гимнастически упражнения, които същевременно са задължителни и за всеки ден.

2. В неделните дни ще се четат следните евангелия: Ев. от Матея, Ев. от Йоана, 6 и 7 глава от Ев. на Лука, 4 и 5 глава от Ев. на Марка. Всеки неделен ден ще се чете по една глава, като се започне от Ев. на Матея и се следва горния ред на евангелията. Всичко 52 глави за 52 седмици. През останалите седмични дни всеки ще се моли и ще чете Библията по свобода.

3. Четиво през годината: Девета серия от беседите (от четири тома) и Рилските беседи от 1932 г., които скоро ще излязат от печат.

4. Постът ще бъде в третия петък след всяко новолуние. До януарий тези петъци са: 14 октомврий, 18 ноемврий, 16 декемврий, 13 януарий. Останалите петъци ще се съобщат допълнително. Продължителността на поста ще си определи всеки сам. Най-малко ще бъде 24 часа.

Нека всеки има съзнателно отношение към поста. Той е за подобрение на ума и на здравето. Постът е средство, за да придобие човек своята свобода, да се освободи от всички ненужни неща. Постът е приготовление за свободата. Казано е: „Те не излизат освен с пост и молитва." Като си платиш дълга, престават да те глобяват и ти се освобождаваш от ненужния товар. Онзи, който разбира поста, през време на поста трябва да се храни с мисли. Тогаз трябва да обърнем особено внимание на дишането. Трябва цяла една школа за поста, за да се разбере смисъла му. За мнозина този въпрос е неуяснен. Както обикновено постят, не може да има голям резултат. Постът трябва да се разбира отвътре.

Всички приятели трябва да дойдат до едно истинско изпълнение, а не само до механическото. Да имат желание да изпълнят Волята Божия, за да се благословят. Трябва да имат желание да участвуват в общата работа. Като полива

човек едно дърво, като копае едно лозе, той сам се ползува от него. Някои не разбират, че като работят за Бога, ще се благословят, ще се ползуват. Като копаеш лозето, ти имаш по-добър плод. Хората трябва да бъдат в непреривно общение с Бога. Слънцето като огрява растението и въздухът като го облъхва, то расте. Така и всеки човек трябва да има този непреривен процес вътре в себе си. Дето няма това, не може да има растене. Като стане човек духовно сух, престава да расте.

Съобщете това нареждане на всички братя и сестри в селата на околията, дето има кръжоци.

За получаването на настоящето отговорете с приложената тук картичка.

Поздрав от любезния Учител на всички братя и сестри.

9 септемврий 1932 г.
Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

Бележка на редактора: Същият наряд е пуснат отделно като „Наредба за духовната 1932/1933 год."

НАРЯДИ
за 1933 година

1. До ръководителите, 12. III. 1922 г. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
2. Любезни брат, 12. IX. 1933 г. - наряд за 22. IX., есенното равноденствие.
3. Упътване за четене „Светът на великите души".

1)

До братята ръководители
на учениците
на Всемирното Бяло Братство
в България

Любезни брат,

П. Б. Л. - П. Б. М. И.

Съобщава ви се, че отпразднуването празника на пролетта 22 март т. г., ще стане по следния начин:

Сутринта на 22 март излизане в 5.20 часа преди изгрев вън от града или селото на определените досега места за посрещане на пролетното слънце.

Молитвата ще започне точно в 5.40 часа, както следва:

1. Добрата молитва.
2. Молитвата на Царството.
3. 91 псалом.
4. Пътят на живота.
5. Отче наш.
6. Ев. от Матея, 12 гл., 20-30 ст.
7. Ев. от Йоана, 6 гл., 1-10 ст.
8. Ев. от Марка, 4 гл., 10-20 ст.
9. Завършване с формулата:
„Пълната Божия Любов, Мъдрост, Истина носят вечния живот" (3 пъти).

След това се правят гимнастичните упражнения.

За размишление през деня: **Евангелие от Лука, 15 глава**.

През деня четене на групи беседата **„Иде час“** от Рилските беседи, 1932 година.

Вечерта в 7.30 часа братска вечеря в салона на кръжока, от плодове, жито и мед.

Преди вечерята ще се повтори утринният ред.

На вечерята ще присъствуват всички братя и сестри, които са посещавали събранията. За някои нови може да се направи едно малко изключение.

Умоляват се братята ръководители да съобщат настоящето и по селата на околията, там дето има кръжоци, за което ви се изпращат нужните екземпляри отвече.

Поздрав от Любезния ни Учител на всички братя и сестри.

12 март 1933 година
Изгрев - София

С братски поздрав:
П. Епитропов

2) **Любезни брат .....,**

П.Б.Л. - П.Б.М.И.

Съобщава ви се, че на 22 септемврий т. г. в 5 ч. с. ще се направят повсеместни братски срещи с кръжоците на Братството. Молитвата ще се направи по следния ред:

1. **15 минути размишление**. Всеки ще размишлява върху живота си, здравето си, чувствата си, мислите си и пр. Ще мисли за благата, които Бог му е дал, ще благодари за тях и ще се моли, като се ръководи отвътре от Духа.
2. **Добрата молитва.**
3. **91 псалом.**
4. **Пътят на живота.**
5. **Отче наш.**
6. **Молитвата на Царството.**
7. **Евангелие от Йоана, 10 глава.**
8. Ще се завърши с мотото:

„Проявената Любов на Духа, проявената Мъдрост на Духа, проявената Истина на Духа носят пълния живот на Бога, на Единния вечния Бог на живота“ (3 пъти).

9. **Гимнастичните упражнения.**

През деня обща четене на една беседа по свободен избор.

Ще има общ обед в салона на Братството.

* * *

През деня ще се предадат следните упътвания за духовната 1933/34 година, за да си ги препишат всички с нужните обяснения.

1) **Всеки неделен ден**, през цялата година, като се почне от 24 септемврий, ще се става в $4^1/_2$ часа, а молитвата ще почва в 5 часа, като се спазва горният ред на молитвите със следната забележка: всеки неделен ден ще се чете по една глава от Библията по следния ред: **Евангелие от Марка, Евангелие от Лука, първите 12 глави от Деянията на апостолите**. Всичко 52 глави за 52 седмици.

2) **През останалите седмични дни** сутрин, след ставане, ще се прекарат **15 минути в размишление** в гореспоменатия дух. Останалите молитви - по свобода.

3) Четиво през годината:

Цялата Библия.

Десета серия беседи, които ще ви се изпратят.

„Простите истини“ и **„Неразрешеното“** (I и II том лекции на Общия окултен клас, VI година), които ви са изпратени.

4) Почивка от 24 часа във всичките 52 петъци.

Моля, съобщете това на околните села, дето има кръжоци. За получаването на настоящето, моля, отговорете с една картичка.

Поздрав от Любезния ни Учител на всички братя и сестри.

12 септемврий 1933 година
Изгрев - София.

С братски поздрав:
П. Епитропов

3) УПЪТВАНЕ ЗА ЧЕТЕНЕ „СВЕТЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ“

Истините, изложени в тая книга, са постоянна реалност. А Истина с постоянна реалност е оная, която важи едновременно и за трите свята: физическия, духовния и Божествения. Четенето на тая книга трябва да се придружава с размишление, за да се намерят в тях Истините, които съответствуват на трите свята. С тоя метод на четене тая книга ще донесе богати плодове:

1. Човек ще се научи да влада мисълта си, ще се научи да концентрира мисълта си.

2. От друга страна тоя метод ще развие у него интуицията. Чрез такова съсредоточаване на мисълта ще дойдем до един вътрешен Проблясък, ще се развият свръхсъзнателните центрове. С това човек облагородява чувствата си.

3. Като се съсредоточаваме върху Божествените Истини и Добродетели, ние привличаме към нас съответните енергии, които ще развият тия добродетели у нас. И по тоя начин човек става господар на своите постъпки, и всяко нещо ще върши на своето време. И той ще намери пътя към правите постъпки.

А само на правите мисли, правите чувства и правите постъпки може да се разчита.

Защото, за да владее човек своите мисли, те трябва да бъдат прави. За да владее човек своите чувства, те трябва да бъдат прави. За да владее човек своите постъпки, те трябва да бъдат прави.

Някои изречения се виждат трудни за разбиране, но като се размишлява върху тях, Разумната Природа ще ни помогне да ги разберем, ще внесе светлина в нашето съзнание. Така ще намерим големи съкровища и в най-простите наглед изречения.

Следните примери служат за пояснение как трябва да се чете тая книга:

I. „НЕ СЕ МИЙ НА РЕКА, КОЯТО ГЛАВА НЯМА“ (стр. 9).

а) За физическия свят: „Река без глава“ е планинският порой, чиято вода иде от големите дъждове. Тоя порой няма глава, т.е. извор. Водата на пороя е винаги мътна. Естествено е, че в нея човек не може да се изчисти.

б) За духовния свят: Всяка твоя мисъл, чувство или желание, което няма Божествен произход, е „река без глава“. А всяка твоя мисъл, чувство или желание, което има Божествен произход, е река с глава и тая глава е Божественото Съзнание. Когато имаш мисли, чувства или желания, които не са Божествени, ти се миеш в мътната вода на пороя и ще се окаляш.

в) За Божествения свят: Ако твоят живот е посветен на един преходен идеал, тогаз целият ти живот е река без глава. А когато идеал на твоя живот е да служиш на Бога, на Любовта, тогаз целият ти живот е река с глава.

II. „НЕ ДАВАЙ МАСЛОТО СИ, КОГАТО ТЕ ЧУКАТ“ (стр. 15).

а) За физическия свят: Противоречията и страданията, които срещаме при

постигане на нашата цел, да не бъдат причина ние да изгубим нашия стремеж и нашата надежда.

б) За духовния свят: Когато човек е в благоприятни условия на живота, той намира, радост и добро разположение. Това е маслото. Когато дойдат страданията, слабият губи маслото си, а силният не го губи.

в) За Божествения свят: В Божествения свят маслото е любовта. Ако при страдания и противоречия в живота ти изневериш на любовта и дойдеш в апатия, безразличие и безлюбие, това показва, че ти си дал маслото си. Ако устоиш в любовта си, ти си запазил маслото си, а то е необходимо за твоето развитие.

Изгрев, 1933 година

***Бележка на редактора:** „Светът на великите души", заедно с упътването, е публикувано в Неделни беседи 1934-1935 г., издание 1998 год. и в двете томчета: „Проявление", том I и „Оживяване", том II. (Неделни беседи, 1942-1943)*

НАРЯДИ
за 1934 година

1. Писмо от Учителя, 10. I. 1934 г.
2. Любезни брат, 9. VIII. 1934 г. - наряд за събора.
3. Наряд от 22. IX. 1934 г., 7. X. 1934 г.
4. Любезни брат, 9. IX. 1934 г. - наряд за 22. IX и годината.

1) ПИСМО ОТ УЧИТЕЛЯ ДО УЧЕНИЦИТЕ

Сряда, 10. I. 1934 г.
$5^1/_2$ часа сутринта

Три неща са потребни на ученика:
разумност, сила, доброта.
Разумността има предвид
правия път на живота;
Силата има предвид
свободата - истината на живота;
Добротата има предвид
постиженията на живота - Любовта.
Разумността носи виделина,
що не гасне,
ни потъмнява;
Силата носи това,
що побеждава -
то не отслабва;
Добротата носи това,
що постига.
Разумността води, направлява,
Силата пази,
Добротата въздига.
Разумността носи всичките възможности
на Божествения свят;
Силата носи всички възможности
на Духовния свят;

Добротата носи всички възможности
на човешкия свят.
Блажен онзи,
що от тях се води,
пази и крепи.
Той е там -
в светлия ПЪТ,
в светлата ИСТИНА,
в светлия ЖИВОТ.
Там е МИРЪТ,
РАДОСТТА И
ВЕСЕЛИЕТО.

Моя поздрав на добрите ученици.

* * *

2) **ЛЮБЕЗНИ БРАТ ..... ,**

П. Б. Л. - П. Б. М. И.

Съобщава ви се, че тазгодишната братска среща ще стане в съответните кръжоци на Братството по следния начин:

Първи ден, 19 август 1934 г., неделя. В 4 $^1/_2$ часа сутринта - събрание в салона на Братството. Започва се в 5 часа сутринта.

1. **Добрата молитва.**
2. **91 псалом.**
3. **Отче наш.**
4. **Молитвата на Царството.**
5. **„В начало бе Словото".**
6. **Евангелие от Йоана, глава 4.**
7. **Размишление.**

След това се правят гимнастичните упражнения.

Пред обед четене на беседата **„Оскърбените"** (от десета серия, том първи: **„Мнозина казваха"**).

Втори ден, 20 август 1934 г., понеделник.

Часът и редът, както в първия ден, само че ще се четат **Евангелие от Лука, глава 5.** и беседата **„Мек ответ"** (от същия том).

Трети ден, 21 август 1934 г., вторник.

Часът и редът, както в първия и втория ден, само че ще се четат **Евангелие от Йоана, глава 5.** и беседата **„И рече Бог"** (от същия том).

През трите дни след обед ще се чете по една беседа от сериите по свободен избор.

През трите дни ще има общ обед.

Всеки да си определи своя принос на Господа според онова, което Бог е вложил в сърцето му. Той може да се внесе и впоследствие.

Моля, съобщете настоящето в околните села, дето има кръжоци.

Поздрав от Любезния ни Учител до всички братя и сестри.

Божията Любов носи пълния живот!

Изгрев - София, 9 август 1934 година.

С братски поздрав: П. Епитропов

3)

НАРЯД
ОТ 22 СЕПТЕМВРИ 1934 ГОДИНА

От 22 септемврий почва нова работа:

1. Молитвите и размишленията остават същите.

2. Утринно Слово се заменява с книгата „Светът на Великите души".

3. От 22 септември нататък всеки ден ще се размишлява върху едно изречение от тая книга, като се започне от началото. Ще се размишлява върху външния и вътрешния дълбок смисъл на изречението, като се знае, че всяко едно от тези изречения има три смисъла:

а) за физическия свят;

б) за духовния свят;

в) за Божествения свят.

4. Трябва да се знае, че когато се размишлява върху едно свещено изречение, то Божественият Дух, Който го е дал, идва и учи човека отвътре. Затова Учителят казва: „Който се моли, той се учи, а който не се моли, той е напуснал училището."

5. Да се изучават наизуст някои изречения от тази книга (например едно от седемтях, минати през седмицата).

Изгрев, 7 септември 1934 г.

* * *

4)

ЛЮБЕЗНИ БРАТ .....,

Съобщава ви се, че на 22 септемврий т. г. ще се направят повсеместни братски срещи в кръжоците на Братството. Молитвата ще се направи по следния ред:

1. 10 минути размишление. В размишлението ще се благодари на Бога за всичките блага, които ни е дал.

2. Отче наш.

3. Пътят на живота.

4. 91 псалом.

5. Молитвата на Царството.

6. Добрата молитва.

7. Евангелие от Йоана глава 1.

8. Ще се завърши със словото:

„Проявеният Дух в Любовта, Проявеният Дух в Мъдростта, Проявеният Дух в Истината носи всичките блага на живота на Единния вечния Бог, извор на всички блага, в Когото всичко се обединява" (три пъти).

9. Гимнастичните упражнения.

През деня общо четене на главата **„Ценни мисли"** от книгата **„Светът на Великите души"**.

Ще има общ обед в салона на Братството.

***

През деня ще се предадат следните упътвания за духовната 1934/1935 година, за да си ги препишат всички с нужните обяснения:

1. Всеки неделен ден през цялата година, като се почне от 23 септември, ще се става в $4^1/_2$ часа, а молитвата почва в 5 часа, като се спазва горният ред на молитвите със следната забележка: всеки неделен ден ще се чете по една глава от Библията по следния ред: **Битие**, първите 10 глави; **Притчи**, глави 22-31; **Еклисиаст**, първите 11 глави; **Исаия**, глави 59-66; **Еремия**, глави 1-9; **Данаил**, 1 и 2 глави; **Деянията на апостолите**, глави 14 и 15. Всичко 52 глави за 52 седмици.

2. През останалите седмични дни сутрин след ставане ще се прекарат **10 минути в размишление** в гореспоменатия дух. Останалите молитви по свобода.

3. Четиво през годината:

Цялата Библия по свободен избор.

„Синове на възкресението“, десета серия, том трети, който ще ви се изпрати.

11. серия беседи.

„Възможни постижения“ и **„Четиртях кръга“** (III и IV том лекции на Общия окултен клас, VI година).

4. Почивка от 24 часа във всичките 52 петъци.

Моля, съобщете това на околните села, дето има кръжоци. За получаването на настоящето моля, отговорете с една картичка.

Поздрав от Любезния ни Учител на всички братя и сестри.

9 септемврий 1934 година
Изгрев - София.

С братски поздрав:
П. Епитропов

НАРЯДИ
за 1935 година

1. Обични братя, 12. III.1 935 г. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
2. Разговори с Учителя на Мусала - 9, 10, 11. IX. 1935 г.
3. Обични братя, 10. IX. 1935 г. - наряд за 22. IX.1935 г., есенното равноденствие.

1) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Път, Истина и Живот

Отпразднуването праздника на пролетта - 22 март, т.г. ще стане по следния начин:

Сутринта на 22 март излизане в 5.20 часа преди изгрев на определеното досега място.

Молитвата ще започне точно в 5.40 часа, както следва:

1. Добрата молитва.
2. 91 псалом.
3. Хвалата.
4. Евангелие от Матея 6 гл., 1-10 ст.
5. Евангелие от Йоана 7 гл., 1-14 ст.
6. Молитвата на Царството.
7. Евангелие от Лука 12 гл., 1-14 ст.
8. Отче наш.
9. „Божията Любов, Мъдрост, Истина носят всичките блага за любещите души“ (3 пъти).

„Бог е Дух и ние ще му служим с Дух и Истина“ (3 пъти).

Гимнастични упражнения.

През деня размишление по свободен избор и четене на групи по една беседа също по свободен избор.

Вечерта в 7.30 часа братска вечеря от плодове, жито и ориз.

На вечерята ще се повтори утринният ред.

Умоляват се братята-ръководители да съобщат настоящето на всички братя и сестри.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав от Учителя на всички братя и сестри.

12 март 1935 година
Изгрев - София.

С братски поздрав:
П. Епитропов

2) РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ НА МУСАЛА И ПО ПЪТЯ

9, 10, 11 септемврий 1935 год.

Който уповава на светското, на материалното, той непременно в края на краищата ще се разочарова. А който уповава в духовното, но с користни цели, за да уреди своите работи и той се разочарова. А пък само онзи, който уповава на духовното безкористно, той не се разочарова, това е Божествено.

Цялата бяла раса сега минава през фазата на алчността (пример: италианците в Абисиния). Бялата раса минава през алчността колективно, а пък българинът - индивидуално. Невидимият свят използва всичко това, разбира се, пак за добро.

Мусала по-рано е бил най-високият връх на Европа. После се е снишил. България няколко пъти е била море и суша, обаче Рилският масив винаги е стърчал като голям остров над водите, когато България е била море.

Енергиите от планините слизат надолу в полето, за да го направят плодотворно. В бъдаще планините ще се снишат, а пък полетата ще се издигнат като планини.

При изгрев слънце на Мусала Учителят прочете Послание второ към Коринтяните, втора глава. Температура при изгрев слънце на Мусала 4° над нулата.

Учителят погледна от Мусала отвъд долината на река Бели Искър иглолистните гори и множеството върхове и каза: Те са чисти места и **там живеят същества-служители.** Те изобщо обичат да живеят там, дето не стъпва човешки крак и дето няма да ги безпокоят.Те знаят изкуството да стават видими и невидими. Те живеят полуфизически и полуастрално. Те си имат тук жилища.

Етерът прониква въздухът и светлината. Един други се проникват. Това, което прониква, то владее. По-малкото живее в по-голямото. По-голямото обгръща по-малкото.

Етерът има 4 състояния. Мислят, че етерът е еднороден навсякъде, а пък то не е така. Слънцата са центрове на етерните енергии. Налягането на етера образува слънцата. Дето има слънце, налягането на етера е най-голямо. Като наляга етерът, образуват се слънчевите системи в безконечното пространство. Значи налягането на етера не е навсякъде еднакво.

В сегашните науки всяка наука е отделена от другите. Сегашните науки са се отделили - например физиологията, анатомията и прочее. Всяка си има своя област. Няма нещо, което да ги свързва.

Термометърът показва количеството на топлината, хигрометъра показва влагата, а барометърът - налягането на въздуха. Въздушното налягане е надолу, влагата действува настрани, а пък топлината - във всички посоки. Върху всеки организъм се упражнява въздушно налягане отвън. А пък с топлината има напор на етера отвътре. И тогаз се дохожда в равновесие.

Когато хората изгубят любовта, тогаз човек става тромав, тежък, както казва българинът. Тогаз отвътре няма разширение, а външният свят наляга.

Мусала е над 3000 метра, понеже има едно явление, от което може да се съди. Ако дойде едно чувствително същество отдолу тук и **почне да му тече кръв**,

това показва, че тук е по-високо от 3000 метра. Тия неща стават над 3000 метра. Това става, защото тогава вътрешното налягане е по-силно, отколкото външното. Затова, когато вървим отдолу нагоре, трябва да се приспособяваме постепенно към по-слабото външно налягане, та външното налягане и вътрешното разширение да се уравновесат. Трябва да се спираш по 30 секунди от време на време, за да дойде това уравновесяване.

Учителят пак погледна върховете, осеяни зад долината на река Бели Искър, и каза: Представете си, че тия същества живеят на едно място, което никак не е привлекателно за хората (наглед голи скали). А пък те го правят да не е привлекателно и хората няма да искат да живеят там.

Има едно Братство, което пътува в света и носи култура. То е било в Египет, във Вавилон, в Персия, в Палестина, Гърция, Рим, Англия, Франция, Германия (англосаксонската раса) и сега това Братство се премества у славяните и България и дето то дойде, има култура, всичко се движи и се развива.

Колкото едно същество живее в по-гъста среда, толкоз е по-нисше, например къртовете, понеже живеят в земята, са по-нисши. Има същества, които живеят и в земната кора. Те са невидими. Те се ползват от особени лъчи. Защото има и други лъчи.

Цялата Слънчева система е **слизала** досега с всички свои планети. А сега Слънчевата система с всички свои планети върви във **възходяща степен, дига се нагоре**, следователно скоро ще влезе в една нова област, която отговаря на една нова култура. И Земята се дига заедно със Слънчевата система, постепенно върви все по-нагоре. Но постепенно - това може да вземе с хиляди години.

Изчисляват сега, че цялата вселена приличала на яйце, на което вътрешната вместимост е равна на 84 билиона светлинни години (т.е. толкоз пространство, което ще изходи светлината за 84 билиона години, като изминава 300,000 километра в една секунда). А досега хората знаят само 210 светлинни години. Отношението е 210 : 84 билиона. Такава само част знаем от вселената. И ние сме вътре като в яйце. И старите окултисти казват, че вселената приличала на яйце. Много голямо яйце!

Един Божествен ден е равен на едно число, което се пише с единица и след това **15** нули. На толкоз наши години е равен един Божествен ден. На толкоз е равна и една

Божествена нощ - 1, 000, 000, 000, 000, 000.

квадрилион трилиона билиона милиона хиляди единици

На 365 милиона години Бог слиза веднъж, за да уреди работите. Под думата „слизане" се разбира **насочване на съзнанието**. Когато аз насочвам съзнанието си към някого, аз слизам към него.

Ангелите се различават едни от други по степента на своето развитие, според еволюцията, която са минали. И сегашните хора ще станат ангели.

Когато сегашните ангели, които ни помагат, са минавали през фазата на човечеството, тогаз сегашните хора са били като растения и животни и тогавашните хора са си служили с тях като с впрегатен добитък и сега идат да помагат на хората, за да им се изплатят. Ангелите се съобщават с хората по закона на вдъхновението. По закона на вдъхновението им предават своите мисли. Ангелите за целта избират хората, които да не дават никакво препятствие, за да могат да им предадат своята мисъл.

Енергиите на ангелите са толкова грамадни, че те са се оттеглили от хората, за да не им правят пакост. Като дойдат ангелите при хората, които не са готови, те ще паднат в несвяст, не ще могат да издържат. Нали като дойдоха при Христа в Гетсиманската градина, за да го хванат, паднаха на земята и Той отслаби енергията си, за да не им препятствува.

Черната ложа иска да тури хората в стълкновение с Божествения свят, за да ги осакати.

У религиозните хора има една опасност: у тях има честолюбие. У учените има честолюбие; у религиозните - също. А за Христа се казва: „Той прие робски образ" - значи имаше смирение.

Ти считаш, че един човек е долен, а пък у него Бог живее. Ти ще се обмениш с него. Инак ти се израждаш. Навсякъде е Божественото, ако разбираме нещата.

От слънцето сме слезли на луната и от луната сме слезли на земята. **Има една група, която винаги идва с Учителя.** При всички велики събития членовете на тази група се събират и идат заедно. А пък, когато няма велики събития, членовете на тази група се разпръскат и се прераждат.

Сега е дошло време черната ложа да се оттегли и Бялата ложа взема надмощие. „Новият човек" е изпратен на земята, за да се прослави Името Божие, да се прояви Божественото.

В египетските свещени предания се говори за Изида и за Озирис. Те са били хора като нас. Те са живели в предисторичната епоха. Но после стават символи в египетските школи. Изида после става символ на Истината, която е забулена, а пък Озирис е представител на изгряващото слънце. Озирис е проповядвал за слънцето.

Всякой трябва да мине през Изида, за да дойде до Озирис. Изида беше жена. Който разбули Изида, трябва да умре. Един виден адепт вдигнал булото на Изида и видял красотата на нейното лице, но не умрял, понеже знаел законите. **Това символизира посвещението**.

Изида представлява Истината, която е забулена, която се крие от неподготвения. Но в същото време и във всеки човек има **Изида - това е душата**, Божественото в човека. И велико нещо е да познаеш Душата в човека, това е посвещение.

През черната раса е било ужасно. Тогаз е имало толкоз много убийства, толкоз престъпления, колкото в никоя друга епоха. Сега черната раса е служителка на бялата. Сега е епохата, когато ще дойдат Синовете на Светлината, Светещата раса!

3) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава Ви се, че на 22 септемврий тази година, в 5 часа сутринта, ще се направят братски срещи по следния ред:

1. Добрата молитва.
2. 91 псалом.
3. Отче наш.
4. Молитвата на Царството.
5. Евангелие от Матея гл. 1.
6. „В начало бе Словото".
7. Размишление.
8. „Божият Дух носи всичките блага на живота" (3 пъти).
9. Гимнастически упражнения.

През деня четене на групи на беседа по свободен избор.

Ще има общ обед в салона на Братството.

***

През деня ще се предадат следните упътвания за духовната 1935/36 година, за да си ги препишат всички с нужните обяснения:

1. Всеки ден ще се чете по една глава от **Новия Завет**, като се почне от Ев. на Матея и се дойде до края на Новия Завет. Като се изкара целия Нов Завет, пак ще се почне отначало.

2. Всеки неделен ден, през цялата година, като се почне от 22 септември, ще се става в $4^1/_2$ часа, а молитвата ще почне в 5 часа, като се спазва горният ред на

молитвите със следната забележка: Всеки неделен ден ще се чете от Новия Завет тая глава, която е по ред; например на 29 септември ще се чете 8 глава от Ев. на Матея.

3. През останалите седмични дни, сутринта, след ставане - размишление и молитва по избор.

4. Четиво през годината, освен Новия Завет:

„Царският път на душата" (Рилски беседи от 1935 год.).

Беседи 12 серия в три тома (том първи: „Учителю благи!" Останалите два тома се печатат.)

„Великото и красивото" (Лекции на Общия окултен клас, VII година, том първи).

„Допирните точки в природата" (Лекции на Младежкия клас, II година, том първи).

5. Почивка от 24 часа във всичките 52 петъци.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав от Учителя на всички братя и сестри.

10 септемврий 1935 год.
Изгрев - София.

С братски поздрав:
П. Епитропов

НАРЯДИ
за 1936 година

1. Обични братя, 12. III. 1936 г. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
2. Обични братя, 10. IX. 1936 г. - наряд за 22. IX., есенното равноденствие.
3. „Пътят на ученика" да се чете и прилага.

1) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Път, Истина и Живот.

Отпразднуването праздника на пролетта - 22 март, т. г. ще стане по следния начин.

Сутринта на 22 март - излизане в 5.20 часа преди изгрев на определеното досега място.

Молитвата ще започне точно в 5.40 часа, както следва:

1. Добрата молитва.
2. Пътят на живота.
3. 91 псалом.
4. Евангелие от Матея 5 гл., 1-10 ст.
5. Евангелие от Иоана 10 гл., 1-10 ст.
6. Отче наш.
7. Евангелие от Лука 4 гл., 1-19 ст.
8. Евангелие от Марка 10 гл., 1-9 ст.
9. Молитвата на Царството.
10. „В начало бе Словото".
11. „Духът Божий".
12. „Бог е Дух и Божият Дух носи свобода" (три пъти).

Гимнастични упражнения.

Вечерта в 7.30 часа - братска вечеря от плодове, жито и ориз.
На вечерята ще се повтори утринният ред.
Умоляват се братята-ръководители да съобщат настоящото на всички братя и сестри.
За получаването на настоящето моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав от Учителя на всички братя и сестри.

12 март 1936 година
Изгрев - София.

С братски поздрав:
П. Епитропов

2) **ОБИЧНИ БРАТЯ,**

Съобщава ви се, че на 22 септември т. г., в 5 ч. с. ще се направят братски срещи по следния ред:

1. Добрата молитва.
2. Хвалата.
3. Молитвата на Царството.
4. Евангелие от Иоана, гл. 1.
5. „В начало бе Словото".
6. Отче наш.
7. „В Божията Любов е благото на човека" (три пъти).
8. Гимнастически упражнения.

Ще има общ обед в салона на Братството.

***

През деня ще се предадат следните упътвания за духовната 1936/37 година, за да си ги препишат всички с нужните обяснения:

1. През годината ще се проучава Евангелието на Иоана, като се почне от първа глава. Всяка глава ще се проучава по две седмици, като се раздели на части - за всеки ден на двуседмичието. За последните 10 седмици ще се дадат упътвания допълнително.

2. Всеки неделен ден през цялата година молитвата ще почва в 5 часа, като се спазва горният ред на молитвите и се чете съответната глава от Евангелието на Иоана.

3. През останалите дни на седмицата молитва по свободен избор, като всеки си определи времето кога да става.

4. Всеки ден ще се направи по едно микроскопическо добро дело. Върху това ще бъде размишлението. За него ще се мисли през деня.

5. Всеки петък ще се правят по три микроскопически добрини. Това ще бъде почивката. А обикновената петъчна почивка ще се прави по свобода.

6. Четиво през годината, освен Евангелието на Иоана:

„Добрите навици" (лекции на Младежкия клас, II година, том 2).

„Големи и малки придобивки" (лекции на Общия окултен клас, VII година, том втори).

„Който има невестата" и **„Голямото благо"** (12 серия беседи, 2 и 3 том).

„Съборни беседи", 1936 година (скоро ще излязат от печат).

За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав от Учителя на всички братя и сестри.

10. IX. 1936 год.
Изгрев - София.

С братски поздрав: П. Епитропов

НАРЯДИ
за 1937 година

1. Обични братя, 12. III. 1937 год. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
2. Пътят и възможностите: Лекция на 11. VIII. 1937 год. - Рила. (резюме)
3. Основни мисли от Словото на Учителя от 22, 23, 24 август 1937 год.
4. Обични братя, 14. IX. 1937 год.- наряд за 22. IX, есенното равноденствие.
5. Разговор с Учителя на 22. XII. 1937 год.

1) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Път, Истина и Живот.

Отпразднуването праздника на пролетта - 22 март, т. г. ще стане по следния начин.

Сутринта на 22 Март излизане в 5.20 часа, преди изгрев, на определеното досега място.

Молитвата ще започне точно в 5.40 часа, както следва:

1. Добрата молитва.
2. Молитвата на Царството.
3. 91 псалом.
4. Евангелие от Матея 15 гл., 6-12 ст.
5. Евангелие от Лука 8 гл., 9-19 ст.
6. Евангелие от Марка 12 гл., 1-10 ст.
7. Евангелие от Иоана 3 гл., 1-10 ст.
8. Отче наш.
9. „В начало бе Словото".
10. „Бог е Дух и Божият Дух носи Свободата за човека" (три пъти).

Гимнастични упражнения.

Вечерта в 7.30 часа - братска вечеря от плодове, жито и ориз.

На вечерята ще се повтори утринният ред.

Умоляват се братята-ръководители да съобщат настоящото на всички братя и сестри.

За получаването на настоящото, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав от Учителя на всички братя и сестри.

12 март 1937 година, Изгрев - София.

С братски поздрав:

П.Епитропов

2) „ПЪТЯТ И ВЪЗМОЖНОСТИТЕ"

Лекция, изнесена от Учителя на Молитвения връх при Рилските езера
11.VIII.1937 год., сряда, 5.1/2 часа

Небето чисто, синьо. Слаб вятър. Времето меко. Хубав слънчев изгрев в 5 часа и 27 минути.

Добрата молитва. „Духът Божий". Размишление. „Мога да кажа".

Човек често си задава въпроса защо се е родил. Христос казва: „Аз затова се родих, да свидетелствувам за Истината." Когато Христос е казал това, Той знаел за

каква Истина говори.

Незнанието е една възможност за знание. А пък знанието е една възможност за изпълнение.

Музиката е един велик закон, който определя посоката на човешките мисли, чувства и постъпки. Всичко хубаво, красиво в живота се определя от великия закон на музиката. Ако ти не си музикален, нищо не можеш да постигнеш. Ти ще постигнеш нещо, но това ще бъде постижение на вълка, на въздуха, на водата, но няма да имаш едно човешко постижение.

Когато човек е в първи клас, той е човек с един крак. Човек, който е с два крака, е във втори клас. Той е с два крака. Човек, който е в III клас, е с два крака и една ръка. Човек, който е в IV клас, е с 2 крака и 2 ръце. В I и II клас се създадоха краката, а в III и IV клас създадоха се ръцете. Мога да ви определя как се създадоха очите, устата, ушите. Съществува една велика наука, за която не сте сънували.

Вчера една сестра ми каза, че една друга сестра й казала: „Искам да имам за Бога по-конкретно понятие." Бог живее в нея и тя живее в Бога, и тя иска да го знае конкретно. Това е конкретността на невежите, на слепите хора. Някои искате да си осигурите живота. Живота никога не може да се осигури по човешки начин. По човешкия начин толкоз хиляди години имаме разочарования, страдания, умирания, погребения. Какви ли не нещастия не са се случили!

За да се избегнат тия мъчнотии, трябва да учите. Трябва ви наука. Питайте: „Какво аз трябва да вярвам?"

Вие сте сега в V клас. От петия клас приготовлявате се да минете с изпит в VI клас. Предназначението в V клас е било да сформирова вашето сърце, да го възпита. Шестият клас е свят на човешката мисъл. Правата мисъл има за цел да влезем в съприкосновение с Божественото в света.

Музиката е закон, който разрешава мъчнотиите. Много мъчнотии в света магически се разрешават чрез музиката.

И човешката мисъл е построена по великия закон на музиката. Ти не можеш да мислиш правилно, ако не познаваш музиката.

Самата Любов е най-великата симфония, която съществува в света. По-велика симфония не съм слушал от Любовта. Няма по-велика симфония от Божествената Мъдрост и от Свободата!

До тогаз, докато не се научим да обичаме, ние сме в света на зависимостта и ние щастливи хора не можем да бъдем. Любовта е пътя за щастието на човека. Но това е закон музикален.

Млада мома обичала своя възлюблен, но той умрял. Тя плачела край него: „Ти умря, защото не ме обичаш! Ако ме обичаш, ще оживееш!" Той си отворил очите. Той, като почувствал в себе си, че обича, той оживял.

Защо умират хората? От безлюбие. Защо оживяват хората? От любов!

Вие искате да знаете как ще възкръснат хората. Вие чакате един ден възкресение. Възкресението днес ще го имате.

Светлината на Земята е отражение на светлината на Слънцето. И светлината на това Слънце е отражение от друго място. Между това Слънце и истинското слънце има едно тъмно слънце. Нашето Слънце черпи своята сила от черното слънце, а черното слънце черпи своята сила от истинското слънце. Та най-първо светлината иде от истинското слънце, от него отива в тъмното слънце, от тъмното - в нашето слънце. Тъй че ние имаме четвърта светлина.

За мен е достатъчно да притежавам един грам самородно злато. И когато имам на разположение, ще го туря в 10 грама вода и тая вода ще я изпия на 10 пъти, и въпросът ще се свърши. Ще имам хомеопатично лекуване за всички случаи. Ако се намирам в парично затруднение, ще направя същото. И при болест ще направя същото.

Магията е знание, магията е разбиране на елементите в света в тяхната

първичност.

Най-старият елемент е Любовта. В нея има хиляди милионни елементи, а не само 80-90, както учат в химията. Това е един елемент, от който милиони елементи са произлезли. Един елемент е Любовта. Втори елемент е Мъдростта. Трети елемент е Божията Истина. От Любовта е излязъл животът; от Мъдростта - знанието; от Истината - свободата. От тях са произлезли други тройки елементи.

Засега работят в нашия живот известно количество елементи. Като се повдигнем в по-висока степен на развитие, ще влязат нови елементи, за които тепърва ние се приготовляваме.

Всяка една душа е един елемент. Всеки един дух е един елемент. Всеки един ум е един елемент. Всяко едно чувство е един елемент. Всяка постъпка е един елемент.

Онова, което трябва да остане в умовете ви, е следното.

Път за човешкото щастие е Добродетелта.

А възможност за Добродетелите е Божествената Любов.

Това трябва да знаете в сегашния живот.

Пътят за Добродетелта е път за вашето щастие, а пък за да се постигне щастие по този път, Любовта е, която ще ви даде възможност. Ако нямате тази възможност, не може да имате и пътя. Защото доброто е произлязло от Любовта.

И тогаз ще имате щастието. Бог е определил много блага, които само по този път и по никой друг начин не можете да ги възприемете. Искате да станете музикант или красив, или силен; каквото и да искате в света, пътят трябва да бъде добродетелта, а възможността ще ви даде Любовта. Любов трябва да имате.

Крайният идеал на земята е щастието. Щом сте нещастни, аз се радвам, че сте нещастни, понеже сте кандидати за щастие. Ако сте бедни, радвам се, понеже сте кандидати за богатство. Ако сте невежи, радвам се, понеже сте кандидати за знание. Ако сте безлюбни, радвам се, че сте кандидати за любов.

Във всичките противоречия на живота аз виждам възможностите, които Бог е вложил. Във всичките противоречия на живота виждайте ония възможности, които Бог е вложил за придобиване на вашето бъдещо щастие.

Сега Христос казва на своите ученици: **„Досега нищо не сте просили, но сега просете. Просете в Мое име, просете в името на Любовта, просете в името на доброто. Просете!“**

Не че не сте добри, но сте невежи; не че е лошо, че сте невежи. Но искам да станете учени. Сиромаси сте - искам да станете богати.

Сега приложение.

***Бележка на редактора**: Резюмето е на отпечатана лекция в томчето „Запалена свещ“ (Общ окултен клас, XVI г., 1936-1937), издание 1999 г., стр. 580.*

3) ОСНОВНИ МИСЛИ

от последните беседи и лекции на Учителя,
държани на 22, 23 и 24 август 1937 год.

Под думата „душа“ разбирам цялата вселена, цялото пространство е обгърнато от душата. Под думата „дух“ разбирам ония сили, които работят в това безкрайно пространство. А пък умът е светлината, която осветлява това пространство.

Под „лош човек“ разбирам онзи, който работи за себе си. А пък онзи, който работи за другите и после за себе си, той е добър човек. Лошевината на лошия стои в това, че той иска благата лично за себе си.

Бог е вложил хиляди дарования в нас, които от памтивека седят неразработени. Всички вие, които сте нещастни в света, вашето нещастие седи в това, че не се е намерил някой, който да ви запали на свет. Някой ми говори за

любов, но това е любов, която произвежда дим. Винаги истинската любов се придружава с мъдрост. ОНЗИ ЧОВЕК, КОЙТО ВИ ЛЮБИ, ТОЙ ТРЯБВА ДА ИМА СВЕТЛИНА В ЛИЦЕТО СИ! В Любовта има една велика прозорливост. Онзи, който ви люби, той е прозорлив, той вижда всичкото ви бъдеще.

Основният тон на живота е Истината. Щом се даде основният тон на живота, тогава се явява Любовта.

Съвременният свят страда не от изобилие на любов, но от липса на любов. Много неща са влезли и са заместили любовта. Като дойде любовта, човек се облагородява. Всеки човек може да се обнови чрез любовта! ЛЮБОВТА Е, КОЯТО ПОДМЛАДЯВА! Никаква лъжа не туряйте в ума си, никаква тъмнина и никакво безлюбие! Безлюбието, лъжата и тъмнината са неща, внесени в нас. Те идат от един чужд свят.

Ако някой не те обича, можем да направим да те обича. Това е много лесна работа! На двама приятели показах какво влияние има човешката мисъл, която има връзка с Божественото. Спирам се на едно дете, на което никой не обръща внимание. И след един час всички обръщат внимание на него. Това дете стана важно. Стана като царска дъщеря. Щом Бог хвърли една мисъл към вас, то всички хора ще се съберат при вас. Когато двама души се влюбят, това е от Бога; а пък когато двама души се лъжат, това е от дявола.

ВИЕ ТРЯБВА ДА ОБИЧАТЕ ХОРАТА, ЗА ДА ИМАТЕ СВОБОДАТА, ЗА ДА ИМАТЕ ЗНАНИЕ. Господ не може да ти даде мъдрост, ако не Го обичаш. Бог очаква да Го обичаме, понеже много ни е дал. И ние трябва да дадем. Или другояче казано: да дадем повод на Бога да се прояви чрез нас.

Не мислете, че вие можете да произведете любовта. ЛЮБОВТА ИДЕ ОТ ЕДИН ИЗТОЧНИК И МОЖЕ ДА МИНЕ ПРЕЗ ТЕБЕ. Ако можеш да използуваш, тя може да внесе живот в тебе. Когато вие обичате някой човек, задайте си въпроса защо го обичате: може да го обичате за неговото тяло, можете да го обичате за неговото сърце, за неговия ум, душа, за неговия дух. Но влиза ли във вас някоя користолюбива лъст, пазете се!

Когато ние се обичаме, интересите ни стават общи. А когато не се обичаме, интересите ни са различни. И ако хората се обикнат, то интересите им ще станат общи и всички ще имат преизобилно.

Някои си скубят веждите, за да изглеждат млади! Внесете най-хубавите мисли, вие ще гримирате вашите вежди. Занимайте се малко с червения цвят и вие ще гримирате устата си. Като си лягате вечерта, кажете си: „С пет години съм се подмладил." Тъй правете една седмица. Ако сте на 55 години, след една седмица ще бъдеш на 50 години.След това във втората седмица кажи: „Подмладил съм се с още пет години" и т.н. Като стигнеш до 25 години, спри се там. Вие ще кажете дали това е вярно. Това, в което човек вярва, е всякога вярно.

Сутринта, като станеш, кажи: „Господи, благодаря ти за онова, което си ми дал, благослови онова, което си вложил в мене. Увеличи светлината, силата, свободата и добротата, които си вложил в мене." Кажи го това като едно малко дете.

Присъствието на Бога се познава по едно: Когато дойде Бог в човека, човек тогава е готов да услужи на всички. Тогава той е внимателен към всички: към тревичката, към цветето и пр. А щом Го няма Господ, човек не проявява това.

В днешния ден да изпратим най-хубави мисли, чувства и постъпки и да пожелаем всички - от сърце и душа - да се въдвори Царство Божие на земята и да се въдвори мир на земята, и да пожелаем Божия Дух да работи чрез нас.

СЪВРЕМЕННИЯТ ЖИВОТ ИМА НУЖДА ОТ ЕДНА ЧИСТА БЕЗКОРИСТНА ЛЮБОВ, ОТ ЕДНА ЧИСТА МЪДРОСТ И ОТ ЕДНА ИСТИНА, В КОЯТО ДА НЯМА АБСОЛЮТНО НИКАКВА ЛЪЖА.

И на вас ви пожелавам да бъдете млади като Любовта, да бъдете възрастни

като Мъдростта и да бъдете чисти като Истината!

Този, който идва от Бога, дава живот; а пък това, което не е дошло от Бога, взема живот.

Ако четете пророците, на едно място един от еврейските пророци казва: „Още веднъж ще събера народите и ще излея гнева Си върху тях." Ние наближаваме една епоха, в която Бог идва да излее гнева Си. За всички престъпления Бог ще излее гнева Си, за да поправи света. Ще дойдат тия събития. Защото, ако Бог не се яви да изправи света, никой не може да го изправи.

Бог ни е дал известна свобода и иска да ни опита доколко ние ще употребим тая свобода за наше добро и за доброто на нашите ближни. Не обвинявайте никого в света, ако искате да прогресирате. Никого не съдете в себе си. Ако има кого да съдите, съдете най-първо себе си. Вие всички сте монархисти. Един човек, който съди, е монархист.

Ти не можеш да лекуваш болните хора, ако не обичаш Истината. Да не остане в душата ви никаква лъжа и да видите как ще се излекува вашата болест. А пък когато човек изгуби уханието на сърцето, това се лекува с Любовта! Когато си изгубил уханието на сърцето си, непременно трябва да внесеш Любовта, за да възстановиш това ухание, което си изгубил. Любовта е единственото нещо, което може да възстанови равновесието на сърцето ви.

Правете добро и ще се върне доброто ви при вас. И ако вашето добро се върне и сте доволни, вие сте постъпили право. А пък, ако вашето добро се върне и не сте доволни, то вие не сте постъпили право.

Бъдете доволни от това, че Бог ви е пратил в света и е обърнал внимание на вас. А ти си недоволен от Бога и искаш Бог да обърне всичкото си внимание върху тебе и да бъдеш от всичко задоволен. Бъдете благодарни от това положение, в което сте! Благодарете на Бога и за всичките противоречия, които срещате. И ще видите, че онова, което става във вашия ум, във вашето сърце и във вашия живот е за ваше добро. И няма да се мине дълго време и ще го проверите това. Защото Бог е приготвил нещо добро, което едвам можете да подозирате. НЕЩО ДОБРО ВИ ОЧАКВА ВСИНЦА ВИ.

Бог чрез Духа Си да примири всички неща. И Бог ще избърше всички сълзи, които течат от нашите очи и всички ще бъдете радостни и весели.

Вие всички сте носители на ценности. Всеки един от вас представлява една ценност и никой в света не може да го замести. Във всеки един човек има една реална страна, хубава страна. То е Божественото. Във всеки един човек търсете най-първо Божественото и след време, когато намерите Божественото, тогава изучавайте вече човешкото. Всеки един човек, когото срещнете, е едно велико благо за вас. Например срещате един човек, който ще внесе въображение във вас.

12-те апостоли на Христа си имат своите особености. Всеки един от тях има нещо особено. С това трябва да се занимавате. Само за Иоанна ще ви кажа: Иоан е ученик на Любовта! Ако искате да изучавате Любовта, дръжте Иоанна. Иоан е онова, което пише, очертава много добре Божествената Любов. Иоан е един мистик. Той разбира вътрешната страна на Любовта, той има една вътрешна опитност.

БИХ ЖЕЛАЛ ВИЕ ДА ИЗУЧАВАТЕ ЛЮБОВТА! Мистично да я изучавате.

ЛЮБОВТА Е, КОЯТО ОСВОБОЖДАВА. Любовта трябва да те отдели от всички ограничения. И когато тя прави тия отделения, тя внася топлина. КОЛКОТО ПОВЕЧЕ СЕ УВЕЛИЧАВА ТОПЛИНАТА НА ЛЮБОВТА, ТОЛКОВА ВИЕ СТАВАТЕ ПО-СВОБОДЕН. И колкото повече се намалява топлината на любовта, толкова повече се ограничавате. И колкото повече се увеличава мекотата на любовта ви, толкова повече се освобождавате.

Бог дава подаръци на тия, които Той обича! Когато Бог ни е обикнал, Той е извоювал нашата свобода. А пък когато ние Го обичаме, ние ще извоюваме Неговата свобода! Някой ще каже: „Има ли нужда да извоюваме Божията свобода?" Това

значи: Да не ограничаваш Божия Дух в себе си! Давайте свобода на Бога в себе си! Като дойде една Божествена мисъл във вас, вие не й давате път.

Вие търсите всичките разрешения в сегашния живот. Разрешението е в първия плод, който ще се даде. Всеки един от вас какви плодове ще роди, това е важното.

Не очаквайте другите хора да ви почитат, но почитайте вие най-първо. Не очаквайте хората да бъдат справедливи, но вие бъдете справедливи.

ВИЕ ИСКАТЕ ДА БЪДЕТЕ ЩАСТЛИВИ В СВЕТА! АКО ВИЕ НЯМАТЕ ЛЮБОВ КЪМ ЛЮБОВТА, ВИЕ ЩАСТЛИВИ НЕ МОЖЕТЕ ДА БЪДЕТЕ. ИСКАМ ДА КАЖА: ТРЯБВА ДА ОБИЧАТЕ!

И като обичате, да обичате така, че вашата любов никой да не я знае! Като обичате, никой да не ви знае. Това е по-добре, отколкото да ви знаят, защото като знаят хората, ще те питат как обичаше и т.н.

Свободата се дължи на любовта, Тя освобождава! Не се освобождават ония, които не любят. Бог, като ни люби, ни освобождава.

И НИЕ КАТО ЛЮБИМ БЛИЖНИТЕ, НИЕ ГИ ОСВОБОЖДАВАМЕ. И БЛИЖНИТЕ, КАТО НИ ОБИЧАТ, НИ ОСВОБОЖДАВАТ!

НИЕ ТРЯБВА ДА ОБИЧАМЕ БЛИЖНИТЕ, ЗА ДА ГИ ОСВОБОДИМ!

В любовта да се усили вашата температура. В любовта да се усили вашата мекота! В любовта да се усили вашата вяра!

Ти казваш: „Аз вярвам, че тя може да ме обича!" Ти не трябва да вярваш, че тя може да те обича, но трябва да вярваш, че тя те обича!

Ние за Господа казваме, че ние вярваме, че Господ може да ни обича! Не е било време, когато Бог не те е обичал!

Направете това, за което Бог ви е пратил. Бог ви е пратил в света да освободите вашите ближни. Бог ви е пратил в света да дадете светлина на своите ближни. Бог ви е пратил в света, за да укрепите своите ближни!

ОБИЧАЙТЕ, ЗА ДА ВИ ОБИЧАТ. Законът е такъв!

За да живее един Божествен живот, не е необходимо човек да се жени. Женитбата не е един Божествен порядък.

Въпросите на живота се разрешават по закона на Божествената любов.

В БОЖЕСТВЕНИЯ СВЯТ ОНИЯ, КОИТО ИСКАТ ДА ЖИВЕЯТ ДОБРЕ, ТРЯБВА ДА ЗНАЯТ КАК ДА СЕ ПРЕЛИВАТ. Това е както когато имаме две шишета вода и прелееш ги в едно по-голямо шише. След това пак налееш водата от по-голямото шише в едното и другото шише. Трябва да се прелива човек. И понеже на земята тук не можем да се преливаме, вследствие на това излизат най-големите противоречия.

Никога да не кажеш на обичания от тебе нито една обидна дума: нито словесно, нито писмено, нито мислено, нито чувствено. И ще мислиш, че всичко, което той прави, е право! Вие трябва да имате един идеал!

Някой път ти казваш: „От мен човек няма да стане!" Отде се произнасяш, че от тебе човек няма да стане? Че това не е в Божествения план! Бог е начертал план и те е създал.

Когато вдишваш въздуха, кажи:

„ГОСПОДИ, ПРИЕМАМ ТВОЯТА ЛЮБОВ В МЕНЕ СИ!

И като издишаш въздуха, кажи:

„ТАЯ СВЕТЛИНА, КОЯТО СИ МИ ДАЛ, ИЗПРАЩАМ Я НА ДРУГИТЕ ХОРА."

При вдишване ще кажем, че приемаме Божията Любов в дробовете си и ще благодарим на Бога. И после, при издишане, ще кажем, че изпращаме на другите хора светлината, която излиза от тая любов!

Защо трябва да приемеш Христа? Защото ако не го приемеш, не може да те учи. Никога един Учител не може да ти предаде едно знание, ако не ви обича и ако не Го обичате!

Стремете се към съвършенство. Целта на живота е съвършенството. Кой модел можем да турим? Ето кой.

ЛЮБОВ, КОЯТО ДА БЪДЕ НЕИЗВЕСТНА В СВЕТА! Христос е казал това със следните думи: „Каквото прави дясната ръка, лявата ти ръка да не знае."

Дайте свобода на вашия ум! Дайте свобода на вашето сърце! Дайте свобода на вашата воля! Направете онова, което Бог е вложил във вас! Направете го и не се спъвайте едни други.

Поставете Любовта в сърцето си.

Поставете Мъдростта в ума си.

И поставете Истината във волята си, в тялото си!

4) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава Ви се, че празникът 22 септемврий ще се отпразнува по програмата за 22 март т. г.

* * *

През деня ще се предадат следните упътвания за духовната 1937/38 година, за да си ги препишат всички с нужните обяснения.

1. През годината ще се проучават следните книги от Библията:

Първа, втора, трета и четвърта книги на Царете.
Йов.
Псалмите.
Притчите.
Еклисиаст.
Песен на песните.
Евангелие от Йоана.

Главите на разните книги ще се напишат на листчета, които ще се смесят в една кутия и всеки ден ще се тегли по едно листче. През деня ще се чете теглената глава и ще се размишлява върху нея.

2. Всеки ден три пъти размишление по 10 минути: сутрин, преди да се започне работа; на обед и вечерта. Туй ще бъде едно благословение за човека. Това е за ония, които са по-свободни. А тия, които нямат достатъчно свободно време, нека да правят подобно размишление само вечер.

3. Всеки ден ще се направи по едно микроскопично добро дело. В петък ще се правят по три микроскопични добрини.

4. Почивка всяка седмица от четвъртък на обяд до петък на обяд.

5. Четиво през годината, освен Библията:

„**Добри и лоши условия**" (том III от год. VII на Общия окултен клас).
„**Баща и син**".
„**Влияние на светлината и тъмнината**" (том I от год. V на Младежкия клас).
„**Жива реч**" (том I от год. V на Младежкия клас).
„**Да имат живот**" (том I от 14 серия - под печат).
„**Ключът на живота**" (том I от VIII година на Общия окултен клас - под печат).
„**Лъчи на живота**" (Рилски беседи, 1937 година - под печат).

Моля, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с отворена карта.

Поздрав от Учителя на всички братя и сестри.

14 септемврий 1937 г.
Изгрев - София

С братски поздрав:
П. Епитропов

5) РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

в големия салон след лекцията и след гимнастиката
на 22 декември, сряда

Човек, който обикне Бога, става даровит. Тогава, като искаш музика, ще дойдат отгоре музиканти и ще те учат. Ако искаш да станеш художник, ще дойдат отгоре да те учат. Човек не може да стане учен, ако не дойдат при него учени! И не можеш да станеш човек любящ, ако не дойдат при тебе любящи. Не можеш да станеш добър, ако не дойдат при тебе добри!

Само когато дойде Бог отвътре, тогава ще дойде любовта в тебе! Ти ще влезеш вътре в себе си и ще отидеш при Господа!

Сега за Новата година да пеят квартет 4 стари сестри, 4 млади сестри, 4 стари братя и 4 млади братя. И ще ви кажа какво да пеете. Пейте тия думи: „За пръв път ще пеем квартет в живота си!" Ако не може квартет, тогава соло. Ако не може и това, тогава нека четирите стари сестри да изберат една стара сестра, една млада, един стар брат и един млад.

Като се повдигнеш, няма да гледаш погрешките на хората. Това не е захласване. Цяла школа има.

Ние казваме: „Да се обичаме." Но това е механически. Искаш да прегърнеш някого, ще го целунеш. Това е механически. Обичаш някого и намираш една добра черта в него - това е любов! Три вида целувки има: физическа, астрална и умствена. Астралната е като изпратиш към него едно хубаво чувство, а умствената е като изпратиш към него една хубава мисъл. Работите в любовта не са объркани, но в безлюбието. Ако с една постъпка спрямо някого ти го ограничиш, ти си отговорен; но ако с нея ти го подтикнеш към Бога, ти ще бъдеш възнаграден.

Женитбата е временен човешки порядък. В Божествения порядък не можеш да се жениш за две жени. Една жена трябва да имаш. И като умре тя, да не търсиш друга. Божествените женитби изключват други жени. Еднобрачие има там.

Старото учение е злоба, ненавист, омраза и пр., а новото учение е любов, милосърдие, кротост, въздържание, вяра и пр. Има един организиран и един неорганизиран свят. Грехът произтича от неорганизирания свят. Грехът е извън Божествения свят! Като правите погрешки, ще знаете, че сте в неорганизирания свят.

Христос казва: „Ония, които се сподобят с оня век, нито се женят, нито за мъж отиват."

Ако Бог беше ограничил Адама и Ева в рая да не ядат от забраненото дърво, то те щяха да изгубят своята свобода! Няма по-хубаво нещо от вътрешната свобода!

Всичките слабости на човека произтичат от „сиромашия". Богат човек наричам оня, който има ум, чувство и воля на място!

Кой човек е мъдър? Оня, който изпълнява Волята Божия, е мъдър. Силен човек наричам оня, у когото почва да се проявява неговата воля. А пък всеки, който греши, няма воля.

Ти мислиш, че като целунеш някого ще придобиеш нещо. Там е заблуждението. Нищо няма да придобиеш. Ти мислиш, че като забогатееш, ще придобиеш нещо. Нищо няма да придобиеш.

Ако вие обещаете да вършите Волята Божия, тогава аз всичко мога да направя заради вас. Но ако не обещаете, няма да го направя. Ако една сестра е много красива и благородна, нито един няма да има желание да я целуне. Защото тя, като те погледне, тя те задоволява. Тя ви дава толкова много, че няма да имаш желание да я целунеш. И ако една жена искат да я целунат, тя не е толкова умна.

Христос е казал: „Ако Бог иска, от тия камъни може да направи чада Аврамови." Този начин на прераждане ще се измени, който имаме сега. Ще дойде друг начин: чрез вселяване. Този начин, по който сега хората се прераждат, е нещо

архаическо. Няма да бъде в бъдеще така.

Един брат и една сестра от новото учение се обичали. Братът казал на сестрата: „Ти си свободна. Прави каквото искаш. Ако искаш, ожени се. А пък остави ме свободен да те обичам! Аз само това искам! А пък ти прави каквото искаш, обичай каквото искаш, ожени се за когото искаш!"

При женитбата двойниците се преплитат. Щом се ожени една жена, нейният двойник се преплита с двойника на мъжа й. При любовта няма преплитане, но при физическата любов има преплитане един с друг. Една жена има преплитане с мъжа си. Ако тя обича физически и другиго, тя има преплитане и с него. Там е лошото.

Не трябва да има преплитане между трима души, а само двама души.

И ако мъжът, който има двойника си преплетен с двойника на жената, ако преплете двойника си и с други жени, там е лошото.

Има едно противоречие, което ще се разреши. Напредналите души са го разрешили. За тия, които не са напреднали, този въпрос е щекотлив. Трябва школа!

Женитбата трябва да става по новия начин. Между мъжа и жената трябва да има три допирни точки: във физическия, астралния и умствения свят. После трябва да се допълнят, астрологически трябва да се допълнят. После, у жената трябва да е развито религиозното чувство. Тя Бога не обича, че тебе ли ще обича! А пък мъжът трябва да бъде съвестен, справедлив. Жената иска мъжът да бъде справедлив. А пък мъжът иска да го почитат, да го уважават.

Казано е: „В Царството Божие нито се женят, нито за мъж отиват, но са като ангели."

Радвайте се, че след време любовта ще вземе надмощие. Има още малко време!

Всеки от вас има доброто желание, но няма методи!

Като видиш, че някое дете счупило шишето с маслото, което носи в къщи, ти му купи ново шише, напълни го с масло и му го дай да го занесе в къщи.

Та като видите хора със счупени шишета, вземете и им дайте ново шише с масло!

Сега съдбата иде! И праведните ще бъдат съдени най-първо и като мине тяхната съдба, тогава ще дойде съдбата на грешните.

НАРЯДИ
за 1938 година

1. Новогодишна беседа, 1. I. 1938 год.
2. Слово на Учителя - 26. VIII., 27. VIII., 28. VIII., 31. VIII. 1938 год.

1) НОВОГОДИШНА БЕСЕДА НА УЧИТЕЛЯ

Изгрев, 12 часа полунощ, срещу 1.I.1938 год.

Всеки ден има свои характерни черти. И тая година има свои характерни черти. Тая година в края си се ограничава от цифрата 8. Ще ви прочета I послание към Коринт., глава 8, стих 8: „А това, що ядем, не ще ни препоръчва на Бога; нито ако не ядем, губим нещо; нито ако ядем, печелим нещо." Всичкият съвременен спор в света е само за яденето. Този въпрос са го разрешавали в миналото. Някои са постили, но колко са го разрешили? Сега пък някои ядат много, но и пак не са разрешили въпроса.

На тая година очите са отворени. Отворените очи нищо в света не е в състояние да ги насити. Знаете разказа за онзи прост човек, който отишел при царя и носил

извадено око, и го продавал за ядене. Царят казал: „Колко струва?" Онзи казал: „Струва колкото злато тежи." Като турили на везните окото, турили всичкото злато на царя, но пак не се дигало окото. Толкоз окото било лакомо. Но понеже царят дал дума да даде толкоз злато, колкото тежи окото, трябвало да види колко тежи. Попитали един мъдрец. Той казал: „Посипете окото с малко прах, та да се затвори окото!"

У всичките хора има една алчност. Отвореното око е алчността. Човек и милиони да има, пак остава ненаситен. И да е най-красивият човек, пак остава ненаситен. И да е най-силният или най-богатият човек, пак остава ненаситен. Три неща има в света, които могат да задоволят човешката душа. Това са животът, знанието и свободата, когато са съединени заедно. Ако имате живот без знание, вие ще бъдете недоволен. И ако имате знание без свобода, вие пак ще бъдете недоволен.

Трябва да знаете, че на тая година й са отворени очите. Тя е най-старата майка, която е дошла. Тя ще ликвидира с всички сметки. Като дойде тя, не щади всичките погрешки, които имате. Тя ще ги извади на мегдан. Ако някой е болен, всичките болести, които има, ще ги извади. И ако има добродетели, и тях; и хубавите ти мисли, и всичко ще извади. Тая година прилича на един, който продава - на един глашатай.

Тая вечер се казаха много хубави работи (декламации, пожелания). Но не зная, ако се наядете, какво може да стане от вас. Например какво се постига с едно пожелание? Да кажем, че ти пожелаваш да станеш светия, а не можеш да станеш. Пожелаваш да станеш силен човек и не можеш да станеш. Пожелаваш да станеш щедър човек и не можеш да станеш. Какво ли не човек не пожелава и все отлага! Пожелава, отлага, пожелава, отлага! Тай година като ви хване, с пожелания не върви вече! Тя казва: „Каквото направиш малко, то ще остане! А пък каквото пожелаеш и не го направиш, с пожеланието само ще си останеш!"

Пожеланието е хубаво. От какво се нуждае слепият човек? От зрение! От какво се нуждае глухият човек! От слух!

Тая година са заминали повече от 35 милиона хора за другия свят. И млади, и стари, като ги видим - цял един народ отива за другия свят. От всичките възрасти - все с желание си отиват! И когото, като го срещнеш, всички се оплакват, че не могли да постигнат на земята туй, което са искали и търсили.

Сега всинца вие искат да бъдете щастливи, но щастието вън от човека не съществува. Вие искате да бъдете щастливи, но ако вие не сте родени щастливи, вие щастлив не можете да бъдете. Вие искате да бъдете богати, но ако не сте родени богати, вие богат не можете да бъдете.

Едно нещо помнете. Че нито богатството, нито щастието, нито силата, нито знанието - всичко това отвън не се добива. Човек е роден с това. Той го носи със себе си. От вас се иска само това: Онуй, което Бог е вложил във вас, да го развиете. И ако вие мислите, че някой ще ви донесе нещо отвън, ако ви пожелае нещо - вие се лъжете.

Сега искам да ме разберете. Пожелавайте на хората **това, което е в тях, да стане!**

Аз сега ви пожелавам: **Онова, което Бог е вложил във вас, то да стане!**

Тайна молитва.

Отче наш.

Добрата молитва.

Има една отрицателна мисъл, че яденето не ни препоръчва. Кое е онова, което ни препоръчва пред Бога? Това са Любовта, Мъдростта и Истината.

Пожелавам ви те да ви препоръчат!

26. VIII. 1938 г., петък,
5 ч. с., Изгрев

Беседа от Учителя

[...] Кое е великото в живота? Разни понятия имат хората по това. Ние нямаме време да разправяме за нашето далечно минало, което е изгубено. А имаме време да говорим онова, което тепърва има да придобием. Всяко нещо, което се е изгубило, то е нещо външно. Ние сме изгубили нещо, което не е реално. Всяко нещо, което се губи, не е реално. Ти си изгубил своето щастие - ти си изгубил нещо, което не е реално. Ти си мислил, че си щастлив.

Това, което остава във вашето сърце, във вашата душа, то е реално. Реално аз наричам само това, което остава в ума, сърцето, душата и духа.

Под истина аз разбирам всички правилни отношения, които имаме към природата, към всички същества. Ако ти не знаеш как да се отнасяш към всичко онова, което Бог е създал и ако ти не можеш да мислиш и чувствуваш правилно, ти не можеш да разбереш истината. А любовта е онова, което осмисля всичко в себе си.

Животът без любов е страшен, а пък живот с любов - няма по-хубаво нещо от него. Живот без истина и без светлина е страшен, живот с истина и светлина е приятен.

В сърцето е тъмнината, т. е. неорганизираният живот, неразработеният материал. В ума работи светлината, в душата - истината, а в духа - любовта. Единственият, който разбира какво нещо е тъмнината, това е Бог.

Когато ще се ражда една идея в човека, той има мъчнотии. Но той трябва да преодолее тия условия, които го спъват отвън.

Със сегашните мъчнотии вас ви възпитават. Какви ви са бележките, които ви турят по обхода, по любовта?

Новото учение седи в това: да знаем, че всичко онова, което става в човека и с цялото човечество, е отредено. Който разбира, се ползува, а пък който не разбира, ще каже: „От тая работа нищо не можах да разбера." Считайте, че всичко онова, което се случва във вашия живот, е в ръката на Оня ваш небесен Баща. И във време на страдания псалмопевецът казва: „Добре ми стана, че се оскърбих, че минах през тъмнината, за да науча Божиите пътища!"

Всичко онова, което Бог е вложил във вашето сърце, във вашия ум, във вашата душа и във вашия дух, да го възлюбите. И желая, както Бог ви е възлюбил, така и вие да Го възлюбите.

* * *

27. VIII. 1938 г., събота

Беседа от Учителя

Животът има смисъл само когато имаш отношение към всички живи същества. Ти не можеш да възприемеш нищо от растенията, животните и хората, ако нямаш отношение към тях. За да имаш прави отношения, ти трябва да знаеш как да вземаш и как да даваш.

Когато човек е слизал към земята, Господ го е свързал само с една нишка - нишката на любовта - със Себе Си. Има една Сила, която привлича човека. Както всички предмети се привличат към центъра на земята, тъй и всички души се привличат към Първичното Начало - Бога.

Животът седи в ония постоянни блага, които Бог излива от Себе Си към всички същества, които Той е създал, поддържа ги. Може би ние влизаме в едно стълкновение, понеже ние искаме сега да бъдем щастливи на земята, а пък то

едвам сега започва, не е още дошло напълно време за него. Ние търсим щастие, но има дълго време още по закона на еволюцията, за да бъдем щастливи.

За да ни разбират хората, ние трябва най-първо да разбираме Бога, понеже Бог със Своята сила пребъдва във всички живи същества. И следователно, каквито са нашите отношения към Бога, такива ще бъдат отношенията на всички същества към нас.

Защо трябва да обичаш хората? Ако не обичаш, ти не можеш да живееш!

Бог трябва да ни избави от хилядите страдания, които ежеминутно ни заграждат. За да можем да се запазим, ние трябва да държим тая връзка на любовта - да възприемаме от Божественото. Постоянно трябва да възприемаме от Божествения живот. И щом престане вливането на Божествения живот, идват страданията. Съвременните страдания се дължат на едно прекъсване.

Вие сте пратени като един посланик от Бога в света. От живота, който ви е дал, от благата, които ви е дал, вие трябва да раздадете някому. Трябва да услужите някому. Христос казва: „Син човешки не дойде да му послужат, но да послужи." И всички вие сте дошли да послужите някому. И любовта, която сте проявили към някоя душа на земята, тя ще образува една връзка, като се върнете горе. Питам: Ако човек не обича, с какво има да се похвали?

Три неща има, които отличават човека:

То е любовта - онова, което може да даде от себе си;

То е знанието - светлината, която може да изпрати в света;

То е истината - свободата, която може да даде на себе си и на другите.

С любовта, която можете да покажете към някого, вие внасяте един нов живот в него. Щастието ни зависи от Бога вътрешно и от нас външно. Ти външно не можеш да бъдеш щастлив, ако не обичаш и ако не те обичат. И вътрешно не можеш да бъдеш щастлив, ако не обичаш Бога и Бог не те обича!

Вътрешното ти щастие зависи от любовта, която Бог има към тебе, към твоята душа; която ти имаш към Бога. А пък външното ти щастие зависи от любовта, която имаш към твоя ближен, към всички, които те окръжават и от любовта, която те имат към тебе.

Щом дойдете в едно външно противоречие, вие можете да го изгладите само чрез любовта, която имате към Бога.

Злоупотребената любов изгаря, но добре употребената любов внася всичкото щастие в света. Зле употребеното знание изгаря, унищожава човешкия мозък, но добре употребеното знание дава сила на мозъка. За да познаеш дали обичаш някого или не, има един начин. Всички противоречия в света съществуват, за да опитаме любовта си: дали обичаме някого или не. Щом го обичаме, той оздравява от каквато и болест да е болен. А пък щом не го обичате, ще викате някой лекар. Всички болести се дължат на недоимък на любовта или на недоимък на светлина, или на недоимък на свобода.

Човек трябва да се прояви в любовта такъв, какъвто е! Любовта изключва страданията. Всички съвременни страдания се дължат на онова ограничение, което ние правим върху Божествения Дух, Който иска да ни въведе в Царството на Любовта, в Царството на Мъдростта и в Царството на Истината.

Любов е това: И да видиш, че някой прави погрешка, и пак да не вярваш. Това е любов! Може ли една душа, която е излязла от Бога, да греши? Може да прави погрешки - това е друг въпрос. Но никога съзнателно душата не греши. Всяка една душа се стреми към Бога.

Ние всички трябва да оценяваме любовта на когото и да е.

Най-първо трябва да обичате, за да ви обичат! Това е Божествен закон. Най-първо трябва да цените живота на другите, за да ценят вашия живот. Трябва да цените всяка една мисъл, всяко проявление на Бога!

Христос казва: „Нова заповед ви давам: Да се любите един други." Този закон

трябва да се изпълни. В невидимия свят не може да се влезе без любов, без знание, без свобода! Човек трябва да бъде абсолютно свободен!

Три неща изисква новото разбиране на живота: абсолютна любов, абсолютна мъдрост и абсолютна истина! Под абсолютна любов разбирам любов, която при всички условия не се изменя, остава една и съща!

Радвайте се, че пред вас се отваря едно ново бъдеще, за да разберете онзи великия живот, който Бог изпраща на земята. Защото иде новата любов! И казва се: „Всички няма да умрем, но всички ще се изменим." Всички ще се изменим и ще се облечем с новата любов, новото знание и новата свобода.

Желая ви Божието благословение!

* * *

28. VIII. 1938 г., неделя,
5 ч. с., Изгрев.

Беседа от Учителя

[...] Духовните работи са мъчни за разбиране, ако нямате никакви образи. И всичките ни страдания на земята произтичат от нямане на думи, с които да разберем духовното.

Който разбира Любовта, придобива живота; който разбира Мъдростта, придобива знанието; който разбира Истината, придобива свободата. Аз говоря за свободата в съвсем друг смисъл. Ние мислим, че сме свободни, но не сме свободни. Ти страдаш, ти боледуваш, имаш всевъзможни ограничения - не си свободен. Това е относителна свобода. Някой казва: „Ние искаме да бъдем господари на себе си." Човек, за да бъде господар, трябва да разбира л.Любовта! Любовта е единствената реалност, чрез която Битието се проявява, Духът се проявява. Това е същественото! А пък резултатът на тая любов, динамичната страна, проявената страна - това е животът.

Колкото повече се качвате на висока планина, срещате повече мъчнотии, противоречия и вашият организъм трябва да се приспособява на новите условия. Тия високите места са изложени на големи бури, промени, мъгли, студ.

Любовта е един стремеж към една нова непозната посока. Всеки, който иска да се освободи от тъмнината, той трябва да вземе една нова посока на движение. Любовта е посоката на движение, за да се освободиш от смъртта, т. е. от всички ограничения, които свързват човека, за да вземеш една нова посока.

Под думата „любов" ние разбираме усилената дейност не само на хората, които живеят на земята, но и на по-напредналите същества, и дейността на Бога. Той е, Който дава този първия потик. Любовта е първият потик на Бога да създаде човека. Този потик е, който е създал вселената, земята и човека. Любовта на Бог е създала света! Вие казвате, че човек е създаден по образ и подобие на Бога. Но вие виждали ли сте един човек, създаден по образ и подобие на Бога? Ако вие бихте видели образа на Бога във вас, моментално във вас щяха да изчезнат всичките ви страдания и щяхте да се измените съвършено. Тогава във вас няма да имате желания вече и от всичко в живота ще се освободиш! И няма да остане във вас нито помен от оная алчност и ще кажеш: „Разбрах сега в какво седи Истината!"

Проявата на любовта започва с малките работи. Бог в малките работи се проявява. Трябва да почнем с проявлението на Любовта и да стигнем до постижението на Любовта! Когато говорим за единството на Любовта, ние мислим за Цялото, което обединява всички части в себе си. Това е постижението на Любовта.

Кое е онова, което е заставило Христа да дойде на земята? Божията Любов!

Човек е същество, което излиза от тъмнината и влиза в светлината! Това е посока на движение. Ония хора, които са недоволни от живота, ще влезат в тъмнината, за да разберат в какво седи свободата на хората. И всички хора влизат в тъмнината, за да разберат какво нещо е животът. Всеки, който е недоволен, е

кандидат за тъмнината! Всеки безверник, всеки малодушен човек, всеки богат човек е кандидат за тъмнината. Всеки силен човек е кандидат за тъмнината!

Разчитайте на интуицията си, на това ваше вътрешно чувство. Това е Божественият език. Той няма още думи. В никой съвременен език още няма една Божествена дума. Отвътре имаме думи, но отвън нямаме Божествени думи. Защото, ако имате една Божествена дума, тя е мощна. Щом я кажете, каквото искате, ще стане. Има закон: Ако мислите и чувствата ти са съгласни в някои неща, ти всякога ще ги придобиеш! За да може човек да реализира своите мисли и чувства, той трябва да има една изпитана воля. Три фактора трябва да влезат в живота: Той трябва да има една съвършена любов, която да действува съвършено, без никакви ограничения. Докато вие имате ограничение в любовта, вие сте на крив път.

Каквото и да направиш, и животът си да пожертвуваш, любовта няма да дойде в тебе. Ти можеш целия си живот да плачеш и любовта няма да дойде при тебе. Ти ако си сиромах, любовта и от това не се интересува. Ако си богат, и от това тя не се интересува. Любовта не се интересува и от учени, от нищо такова не се интересува. Тогава от какво тя се интересува, за да те посети? Любовта се интересува от следното, Духът, който се проявява чрез любовта, се интересува от следното: Като ви даде Любовта Си, ще я разберете ли, ще може ли да я приложите и оцените? И като проявите тая Любов, ще можете ли да възприемете живота; и като възприемете живота, ще бъдете ли благодарни или ще бъдете недоволни и всеки ден ще ходите да му мрънкате, че малко ви е дал.

Молете се Бог да ви благослови езика. Той е магическата тояжка. Кажи: „Господи, благослови езика ми, че от всяка дума, която произнасям, мед да тече от нея. И от всяка дума, която произнасям, да излиза злато."

Като дойде Бог, ти ще въздъхнеш и ще кажеш: „Дали ще дойде пак!" Както един американски банкер бил посетен от една млада мома и казал: „Дали ще дойде пак!" Присъствието на Бога, това е онова великото в живота, което събужда човешкия ум и човешкото сърце и човек става мощен, и се раждат съвсем други идеи в него. Ние сме сега в тая епоха.

* * *

28. VIII. 1938 г., неделя,
10 ч. с., Изгрев.

Беседа от Учителя

НОВАТА РАСА

[...] Днес светът се нуждае повече от всякога от мир. Защото всяка една култура може да се развива и всяка една придобивка можа де се придобие само при мир. И бялата раса, която е носителка на мира, един ден ще стане майка на друга една раса, на шестата раса, която ще бъде раса на братство между народите и дето ще се прояви любовта във физическия свят. И хората ще бъдат разумни, и ще живеят един за друг. И големите, и малките народи ще живеят като братя в мир. Защото такава е волята на Бога, който е създал света. И когато и да е, това ще дойде и то в недалечно бъдеще! Ние сме вече в преддверието на новата епоха, защото нашата Слънчева система е встъпила в тая област на Божественото озаряване. Затова всички хора, които мислят зло, те нямат условия да живеят на земята и постепенно ще измрат. И няма да има нито един от тях. Тъмнината трябва да си дигне чергите.

„Как да се знае това", казва някой. Нима не е лесно да се види, когато зората се проявява. Сега виждаме пропукването на зората на новия живот!

Няма да ви го доказвам, понеже ще го видите! Във вас вие трябва да дадете нов ход на вашето ново сърце. Новото сърце е сърце, направено от мека материя, от материята на милосърдието. И всеки един от вас, чието сърце е милосърдно, той е

вече в новата раса! Каменните сърца за напред ще бъдат само за паваж. А пък меките сърца ще бъдат поставени в човека да разнасят хубавото и красивото в света! Писанието казва, че Бог ще вложи в онзи ден Духа Си в хората и ще Го познаят всички, от малък до голям. И вече Господ е започнал да влага Духа Си. И всичко се пробужда. Постепенно хората се пробуждат, както цветята пролетно време - едни по-рано, други по-късно. Така и всички вие се пробуждате. В това велико пробуждане вие ще се освободите от сегашните несгоди на живота. Има хиляди работи, които сега ви смущават. Вие, ако разбирате великите закони, трябва да ви радва срещането на един добър човек, на един умен човек, на един писател, на един художник, на един каменар, на един земледелец, на всички ония, които работят за повдигането на този свят.

Колко са мощни човешките думи! Един млад момък е обезкуражен в живота и казва: „Аз ще се самоубия." Тръгва подир него една млада мома и му казва само една дума. И той веднага хвърля кобурите, и се обръща, и вече в очите му има една светлина! И казва: „Аз ще живея за човечеството!" Какво му е казала тя? Хубаво е да ви оставя вие да разгадаете.

Не се изисква голямо говорене! Една дума да се каже, но Божествена дума.

Всеки един от вас, който има Божествената Любов, той ще може да повдига в себе си температурата си до 10 хиляди градуса. Това е Любов! И той ще може така да повдига светлината си, че тя ще бъде 10 пъти по-силна от слънчевата светлина. И като влезеш при един банкер, който не иска да дава, ти ще повдигнеш температурата до 200-300 градуса и той ще каже: „Чакай, чакай!" Всичко ще се стопи при такава температура! Божествената сила, която иде в света, ще стопи човешките сърца, човешките мозъци, всичко ще стопи! Пред тая светлина, пред тая топлина, пред тая Любов, която иде сега, светът ще се стопи! И в този стопен свят ще останат само праведните, а пък другите ще останат за друга една епоха!

Не трябва да се обижда Любовта! Любовта е, която иде да освободи света! А пък, когато се появи Христос, Когото вие очаквате, Той ще има температура 35 милиона градуса. Вие ще имате по 10 хиляди градуса, а Той ще има 35 милиона градуса. И казва Христос: „Моят мир ви оставям." Христос е за мира, за оня мир, който ще се обосновава на Любовта, на братството между всички хора - да познаят, че те са братя и сестри.

Ние сега имаме майчинска култура. Но в майчинската любов, към която имам всичкото уважение, има един малък егоизъм. Тигрицата обича своите деца, но ще пожертвува някои за храната на децата си. А пък братската и сестринската любов стои по-горе. Майчинската любов, това са корените на живота; а пък сестринската и братската любов - това са клонищата на дървото на живота; а пък Божествената Любов - това са плодовете на това дърво. От корените на майчинската любов, от клонищата на братската и сестринската любов излизат плодовете, от които бъдещите хора ще се хранят. Това е дървото на живота. И тогава хората ще станат безсмъртни. И тогава ще дойде новият живот.

И вече има такива хора! И в Америка, и в Германия, и в Англия, и навсякъде по света са вече те! И тия хора се познават! Като ги срещнеш, ти виждаш една нова светлина в очите им! Те са бъдещите братя и сестри в света! Те са новите хора, които са носители на Божественото. Бъдете сега смели и решителни. Вие чакате да дойде нещо ново в света. Новото в света трябва да бъде: трябва да се примирят хората. Който има да взема, да не взема! Който има да взема от брат си, да му прости! Най-първо да престанат всичките спорове, които сега има. Отвън като дойде Христос, не може да се оправи светът. Отвътре трябва да дойде! Представете си, че имате милиони малки прашинки от желязо. Подложете ги на висока температура и те ще се слеят в едно. Оная любов, която сближава и споява сърцата, и им дава живот; оная светлина, която споява човешките способности и им дава възможност да работят, то е Божественото!

Ако си подложите гърба на слънчевите лъчи и чрез вашето радио се вслушате какво ви говорят слънчевите жители, ще имате една опитност. Това направете вечерно време, когато слънцето залязва. И тогава лицето ви да гледа към изток. И тогава ще усетите в себе си едни вътрешен мир. И ще ви дойде мисълта: „Защо човек трябва да се тревожи!" Жителите на слънцето не се тревожат, понеже там всичко е изобилно. Всички жители на слънцето се разправят с изпращането на богатствата, които Бог е вложил там.

И човек си има едно малко слънце в пинеялната жлеза в центъра на мозъка. И в този център се намира седалището на човешката душа, казват сегашните учени. В това вътрешното слънце живее човешката душа. Вие имате едно вътрешно слънце, което Бог е поставил във вас. И ако живеете добре, чрез това вътрешно слънце ще придобиете знание.

Бог сега иде да ви научи да уважавате слънцето, в което живее човешката душа! Вие със своите тревоги, безпокойствия помрачавате вашето слънце.

Бог е така направил, че бъдещото царство, което ще дойде, ще дойде от вътре навън - чрез нашата любов, чрез взаимната любов на цялото човечество ще се реализират Божиите пътища на земята.

Невидимият свят има нужда от работници. Всички вас ви приготовляват за работници, та като дойде Господ отвътре, да може чрез вашето сърце Божественото да се прояви. Ще бъдеш носител на Божествената Любов, на Божествената топлина и на Божествената светлина и знание.

И тогава всичко онова, което желаете, това, което е потаено във вас, всички ваши хубави мисли и чувства, всичко онова ще ви бъде. Всичко онова, което няма да ви смущава, няма да ви мъчи, всичко онова, което ще ви донесе щастие и блаженство, то ще бъде с вас. И тогава ще кажете: „Радваме се, че доживяхме тая епоха да опитаме с очите си Божествената Любов и да станем съработници."

Сега е времето да се стегнете всички - всички да станете весели и радостни. Скоро, скоро ще бъде това, може би след 100 години. Аз предполагам 100 години за един ден - та след 100 деня. Много близо е, казвам. Слънцето скоро ще изгрее! Сега Божественото е вече на прага на вашата къща. С единия си крак Божественото е стъпило на прага на всеки един дом и казва: „Отворете вратата на вашите сърца и на вашите умове и нека да влезе Божествената светлина и Божествената Любов!"

* * *

31. VIII. 1938 г., сряда

Лекция от Учителя

ЦЕЛТА НА ЖИВОТА

Тема: „Отличителните черти на човека".

[...] Сега трябва правилно възпитание на човешкото сърце и на човешкия ум. Вие сте влезли в една фаза, дето хората трябва да знаят как да възпитават сърцето и ума си. Ако не знаете как да ги възпитавате, могат да стана хилави.

Чрез страданието човек развива своя ум. Може да се покаже каква е еволюционната полза от страданията. Чрез големите страдания, които човек индивидуално и колективно минава, се научава да мисли!

Страданията са една задача. Ако си страдал и много си научил, тогава тия страдания имат смисъл. Но ако не си научил, те са безсмислени. Например човек е страдал, за да стане добър. Но ако не стане добър, тогава какво ще разправя за своите страдания? Страданията са възпитателен метод за човешкия ум. И ако разбирате смисъла на страданията, тогава ще почне да се оформява вашето лице: челото ви ще се повдига и ще излезе напред.

Ти казваш, че трябва да се молиш на Бога. Но за да се молиш на Бога, ти трябва да имаш един повод и този повод трябва да е нов. Той не трябва да е стар.

Ако ти се молиш за сила, кой не се е молил за сила. Ако се молиш, за да станеш богат, кой не се е молил за това.

Много неща у нас трябва да се турят на местото си. Те са турени не на мястото си. Първоначално Бог е направил човека много добре, но после са дошли други майстори и са изменили нещата. Сега трябва да се постави всяка вида, всяка част на мястото си. Например ние говорим за любовта. При Бога никой не може да отиде, ако не обича, ако не е чист, ако не е добър, ако не е разумен, ако не е милостив, ако няма светлина, ако не е свободен.

В молитвата на човека трябва да влизат три елемента. - Ти не можеш да се молиш, ако нямаш любов, ако нямаш знание и ако не си свободен! Ти се молиш, но в сърцето ти не трябва да има абсолютно никакво користолюбие. Ти като се молиш, оглеждай се в огледалото дали си се молил правилно. Ако след като си се молил, твоето лице от ден на ден се поправя, тогава твоята молитва е правилна. Това е едно правило, от което няма изключение. Не може човек да се приближава до Бога и да не заприлича на Него, да не добие качествата на Бога! Ти като се молиш, като отиваш при Бога, ще се поставиш във възприемателно състояние!

Нас ни интересува начина за повдигането на човешкия дух и на човешкото сърце. Всички мъчнотии, които имаме, са за облагородяване. Мъчнотиите, които имаме, са един метод за възпитание. Без страдания, без изпитания вие не можете да имате никакви придобивки! В старо време в школата на Питагор учениците, които постъпвали, са били подлагани 4 години на подигравки и които издържали, те били приемани за кандидати! Сега това става естествено в самия живот. Като видят хората, че си религиозен, ще те подиграват, ще кажат, че умът ти не е на място, че си малко смахнат, че не мислиш право - много работи ще ти кажат. Духовният човек трябва преспокойно да изслуша това.

В човека има 4 основни неща, на които той трябва да обръща внимание. Подсъзнанието му е Божествения склад на всички придобивки на миналото. После той има свръхсъзнание. То е висшето Божествено съзнание в него. После има съзнание и самосъзнание. От подсъзнанието трябва да минеш в съзнанието, после в самосъзнанието и в свръхсъзнанието. Сега има много малко хора с развито свръхсъзнание. Един англичанин казва, че всичко само 19 души досега са имали свръхсъзнание от човечеството.

В свръхсъзнанието ти съзнаваш бъдещите блага, които Бог е приготвил. Но тия блага даром няма да се дадат - ти трябва да работиш за тях. Сега има разни методи за това. Но един от най-хубавите методи е методът на любовта, на Божествената Любов. Под думата „Любов" аз разбирам следното: да съзнаваш, че всички хора имат еднакви права за Божественото благо - това е любов! Ако ти така не съзнаваш, това не е Божествена Любов!

Всички същества, които Бог е създал, ги е създал с определена цел. Всяко същество си има предназначение в икономията на Божествения свят. На всяко същество Той е дал място, дето да живее и да се развива. Като влезем в любовта, на всички хора ще гледаме така. А не да бъдем хора, които търсят своето щастие. Човек, който търси своето щастие както досега, никога няма да го намери.

Човек може да постигне щастието само когато съзнава оная цел, която Бог е вложил в живота. А пък целта на човешкия живот е любовта. Без любовта ти не можеш да имаш никаква цел в живота. Условията са външни неща.

Ако ти живееш в своето подсъзнание, ти не можеш да обичаш така, както ако живееш в своето свръхсъзнание. Защото свръхсъзнанието дава, а подсъзнанието взема. Ако ти мислиш, че всякога трябва да ти дават, ти не можеш да бъдеш щастлив. За да бъдеш щастлив, ти трябва да съзнаеш, че всичко ти е дадено от Бога и това дадено трябва да го разработиш и то да даде плод. Ако в тебе любовта няма корени, клонища, цвят и плод, тая любов не е Божествена.

Ние искаме да бъдем щастливи в света, без да изпълним Волята Божия.

Човек, който иска да изпълни Волята Божия, той трябва да е готов на всяка работа. Той трябва да използува най-малките случаи за това! Например на един беден човек му паднала кърпата. Дигни я и му я дай.

Ти без знание не можеш да успяваш. Без знание не може да се издигне човек.

Един светия, като срещне една млада жена и само ако се поколебае умът му, той ще изгуби своето светийство.

Добрият живот е една поезия, която трябва да учиш. Ако има поезия, която трябва да учиш, това е доброто, това е любовта, това е Божията Мъдрост, това е Божията Истина, това са всичките добродетели. И търпението е поезия.

Понеже минаваме от стария живот в новия, животът, който ви се дава, как трябва да го запазите? Най-първо не се завземайте да реформирате света, да виждате лошото в света. Най-първо намери всички свои погрешки и се завземи да ги поправиш. Не изведнъж всичко да поправиш, но всеки ден трябва да поправиш по една малка погрешка.

Всеки един, който е влязъл в новия живот, трябва да е благодарен за благата, които Бог му е дал. При всичко, което се случва, да кажеш: „Така е Волята Божия!" Писанието казва: „Бог на смирените дава благодат, а на горделивите се противи."

Ако един ангел те обича, той те обича, като обръща внимание на Божественото, което е вложено в тебе, а не на някое твое лично достойнство.

Любовта е едно условие, за да постигне човек всичко онова, което Бог желае за нас. И без тая любов ти не можеш да постигнеш своята цел в живота.

Та първото - турете любовта в живота си. Не че нямате тая любов. Някой мисли, че като се ожени, ще постигне нещо. Нищо няма да постигне. Някой мисли, че ще постигне нещо, ако стане богат, силен или учен. Нищо няма да постигне. Те са условия. И като условия са важни. Но те не са целта. Целта в живота е само Бог! Всички същества трябва да имат за цел да постигнат Божественото в себе си.

В лицето на всеки човек виждай най-малкото проявление на Божествения Дух, на Божествената Мъдрост.

В новата епоха, която сега настъпва, се изискват хора с приложение.

Бог е промислил за всички същества, преди те да са поискали. И преди нашите молитви Бог е приготвил за нас нещо. Ние трябва да станем носители на новото в света. Всеки един от вас трябва да бъде една клечка, която като я драснеш, да се запали.

Всяка една ваша мисъл, чувство и постъпка трябва да бъде клечка, която да се запали при първото драскане. Това е сега новото, което през тая година прилагайте!

***Бележка на редактора**: Резюмето е на лекция, отпечатана в томчето „Божествения импулс" (Общ окултен клас - XVII год., 1937-1938), под заглавие „Кибритени клечки" - издание 1999 г., стр. 659.*

НАРЯДИ
за 1939 година

1. Мисли на Учителя за Христа, 6.II.,1939 год.
2. Упражнения от Учителя, 8.II.1938 год.
3. Мисли от разговори с Учителя.
4. Обични братя, 16.VIII.1938 год. - наряд за събора.
5. Обични братя, 12.IX.1938 год. - наряд за 22. IX, есенното равноденствие.
6. Обични братя, 6.XII.1938 год. - наряд за годината.

1) МИСЛИ НА УЧИТЕЛЯ ЗА ХРИСТА

6.II.1939 г., Изгрев.

На кръста Христос преживя онова, което може да се нарече идейно, мистично страдание - най-дълбоките и най-интензивните страдания, които може да преживее една човешка душа.

Той трябваше да изпие до дъно чашата на страданията, онази чаша, в която бяха събрани всички утайки на миналото. Ала в тия кондензирани интензивни страдания Нему се разкриха всички тайни на миналото и затова, съзнавайки важността на момента, след вътрешната драма, преживяна в Гетсиманската градина, Христос казва: „За тоз час Аз дойдох."

Чрез могъщата алхимия на Любовта Христос претвори отровите, събрани в тази чаша, и по такъв начин ликвидира веднъж завинаги с насилието. И наистина, не можеше ли Христос, Който е бил силен, гениален човек, Който е знаял Своя висок произход, Който всичко е предвиждал и е знаял какво ще стане, не е ли могъл да предотврати страданията, които са го чакали? Пред Него е стояла алтернативата: или да призове ангелските пълчища, с помощта на които е могъл да унищожи и еврейския народ, и Римската империя - сиреч да си послужи с методите на миналото, с Мойсеевско-Илиевския метод на силата и меча, с метода на древните маги и адепти - или да приеме чашата и кръста, и да ги превъзмогне чрез силата на Любовта.

Христос избра втората и това беше един пръв по рода си опит на земята. И наистина, ако Христос се беше уплашил от страданията, ако Той се беше уплашил от кръста, на който Го разпнаха, от гвоздеите, с които Го приковаха, от копието, с което Го промушиха, Той нямаше да даде едно ново, съществено разрешение на трудната задача - **повдигането на човешката душа**.

Той разтопи и поругания, и удари на бича, и кръст, и гвоздеи, и копия с огъня на Любовта - единствения огън, който може да разтопи оръжията на насилието. И опитът Му излезе сполучлив. Така Христос разреши една задача, от която зависеше бъдещето на цялото човечество.

Така Той откри Пътя за спасението на онези страдущи души, за които бе дошъл. Христос възкръсна и чрез възкресението Си победи смъртта. И тъй както в страданията Нему се разкриха тайните на миналото, така и във възкресението Той получи откровения за бъдащето.

Написано на 13. II. 1939 г., Сливен.

2) УПРАЖНЕНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ

8.II.1939 г., Изгрев

За 1939 г. Учителят даде извън наряда още и следните упражнения.

1) Всяка сутрин след молитва ще се съсредоточиш и ще се вслушаш какво ти говори Бог отвътре. И каквото ти каже Бог, ще го запишеш в особена тетрадка. Всеки ден ще правиш това и ще отбелязваш датата. Ако някой ден не можеш да чуеш какво ти е казал Бог, тогава ще отвориш някоя свещена книга и ще препишеш от нея някоя мисъл. Тая тетрадка ще има следното заглавие: „Моя пръв опит да разбера и постигна Божията Любов".

2) Всеки ден ще отбелязваш в тая тетрадка всяко хубаво чувство, което си преживял през деня.

3) Всеки ден ще кажеш няколко сладки думи някому: думи насърдчителни и ободрителни, които да дадат потик и сила. Тези също ще ги отбелязваш в тетрадката.

Така че за една година в тази тетрадка ще се отбележат последователно 365 хубави мисли, идеи, чути „отгоре", 365 хубави чувства, преживени от тебе и 365 хубави постъпки, направени от тебе.

4) На една картичка ще напишеш следните думи:

Няма да лъжа себе си.
Няма да лъжа ближния си.
Няма да лъжа Бога.

Тази картичка ще туриш в джеба си и сегиз-тогиз през деня ще я вадиш да прочетеш написаното и ще я прибереш пак.

Съобщете тия упражнения на другите братя и сестри там.

3) МИСЛИ ОТ РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ

Като дойде Любовта, тя ще направи всичко, тя иде сега; през 1939 година иде вълната на Любовта. Любовта ще възкреси хората. Страданията, през които сте минали, ако бяхте ги оценили, щяхте да се подмладите. Но понеже не ги оценихте, не сте и подмладени. Ти започни да служиш първо на Бога, какъвто си сега, защото ако чакаш да се усъвършенствуваш, та тогава да служиш, кога ще служиш?

Една сестра казва, че в някои моменти всички хора са за нея мили. Учителят каза: Това е един проблясък на Божията Любов.

Страданията предшествуват Любовта. В Писанието е казано: „Блажен е, който стигне до това време." А това се отнася за сегашното време.

Това, което е Божествено, е всякога ново. Периодът на ученичеството е най-дълъг; това е Царството Божие на земята.

Шестата раса е период на ученичеството. Тя е епохата, за която е казано: „Всички ще бъдат научени от Господа."

Ангелите са като хора. Те са много интелигентни същества; имат свой вътрешен живот и дълбочина. Те си имат училища, забавления, музика.

В Невидимия свят ония, които ви обичат и които вие обичате - това е интересното; онзи, който ви обича, той не трябва да иска да ви причини страдания. Всяко нещо, което той прави, трябва да бъде за твое добро.

Всеки, който иска да познае хората, трябва да познае Бога.

4) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава ви се, че тазгодишната братска среща ще стане в съответните кръжоци на Братството по следния начин:

Първи ден, 26 август 1939 г., събота.

В пет и половина часа сутринта - събрание в салона на Братството.

1. Добрата молитва.
2. Молитвата на Царството.
3. 91 псалом.
4. „Духът Божий".
5. Евангелие от Иоана, гл. 10, ст. 1-10.
6. Размишление: **„Бог е Дух и които Му служат, в Дух и Истина да Му служат."**
7. Четене беседата: **„Проява на Любовта"** (из „Степени на съзнанието").
8. Отче наш.
9. Упражнения.

Втори ден, 27 август 1939 г., неделя.

Часът и редът както в първия ден, само че ще се четат: **Евангелието от Лука, гл. 12, ст. 1-10** и беседата: **„Идейната обич"** (из същата книга).

През двата деня ще има общ обед.

Всеки да си определи своя принос на Господа, според както Бог е вложил в сърцето му.

Моля, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с отворена картичка.

Поздрав до всички братя и сестри.

16 август 1939 г., Изгрев-София.

С братски поздрав: П. Епитропов

5) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава ви се, че празникът 22 септемврий ще се отпразнува в 5 часа сутринта по програмата от 22 март т. г., а именно:

1. **Добрата молитва.**
2. **Молитвата на Царството.**
3. **Евангелие от Матея, 12 гл., 1-10 ст.**
4. **Евангелие от Лука, 12 гл., 1-10 ст.**
5. **Евангелие от Марка, 10 гл., 1-10 ст.**
6. **Евангелие от Иоана, 12 гл., 10-20 ст.**
7. **„Духът Божий".**
8. **Отче наш.**
9. **„Да пребъдем в радостта, която иде от Бога."** *(3 пъти)*
10. **Гимнастически упражнения.**

При братската вечеря в 7.30 часа ще се повтори утринният ред.
Тая програма важи само за 22 септемврий, а не за цялата година.

* * *

1. През годината ще се проучават Библията и беседите по следния начин:

Всеки ден ще се прочита по един стих от Библията и **три минути ще се размишлява върху него.**

Също така всеки ден ще се прочита по една страница от беседите с **размишление** върху прочетеното.

От особена важност е размишлението, понеже през това време човек чрез своето свръхсъзнание приема много божествени идеи и духовни сили; приема също така и сила да изпълни Волята Божия.

В следващата по-долу таблица са посочени за всеки ден стихът и страницата от беседите. Стихове са посочени за цялата година, а страници от беседите - до 1 януарий и то засега само от книгата **„Естественият ред на нещата"**. Допълнително ще се посочат страници и за останалите дни.

В другото свободно време на деня - проучване на Библията и на беседите по свобода.

2. Всеки ден ще се направи по едно микроскопично добро дело.
3. Почивка всяка седмица от четвъртък на обед до петък на обед.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав на всички братя и сестри.

12 септемврий 1939 година
Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

6) ОБИЧНИ БРАТЯ,

От 1 януарий 1940 година ще се чете всеки ден по една страница из Рилските

беседи: „**Езикът на Любовта**“, вместо от „**Естественият ред на нещата**“.

Другите работи за тая година остават същите, както са изложени в писмото ни от 12 септемврий.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав на всички братя и сестри.

Изгрев - София
6 декемврий 1939 година

С братски поздрав: П. Епитропов

НАРЯДИ
за 1940 година

1. Обични братя, 14. VIII. 1940 год. - наряд за събора.
2. Обични братя, 14. IX. 1940 год. - наряд за 22. IX., есенното равноденствие.
3. Любезний брат, 18. XII. 1940 год. - (за беседите)

1) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава Ви се, че тазгодишната братска среща ще стане в съответните кръжоци на Братството по следния начин.

Първи ден, 28 август 1940 г., сряда.

В пет часа сутринта - събрание в салона на Братството.

1. Добрата молитва.
2. 91 псалом.
3. „Духът Божий“.
4. Евангелие от Иоана, гл. 12, ст. 10-20.
5. Размишление: **„Бог е Любов и които Му служат, с Любов да Му служат.“**
6. Четене беседата: „**Учение и работа**“ (из книгата със същото заглавие).
7. Молитвата на Царството.
8. Отче наш.
9. Гимнастически упражнения.

Втори ден, 29 август 1940 г., четвъртък.

Часът и редът както в първия ден, само че ще се **четат Евангелие от Матея, гл. 15, ст. 10-20** и беседата **„Послушание“** (из книгата **„Учение и работа“**).

Трети ден, 30 август 1940 г., петък.

Часът и редът както в първия ден, само че ще се четат **Евангелие от Лука, гл. 19, ст. 10-20** и беседата **„Посвещения в живота“** (из същата книга).

През трите дни ще има общ обед.

Всеки да си определи своя принос на Господа, според както Бог е вложил в сърцето му.

Моля, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с отворена картичка.

Поздрав до всички братя и сестри.

14 август 1940 год., Изгрев - София.

С братски поздрав: П. Епитропов

2) **ОБИЧНИ БРАТЯ,**

Съобщава ви се, че празникът 22 септемврий ще се отпразднува в 5 часа сутринта по програмата на 22 март т. г., а именно:

1. **Добрата молитва.**
2. **Молитвата на Царството.**
3. **Евангелие от Иоана, 10 гл., 10-20 ст.**
4. **Евангелие от Лука, 15 гл., 1-10 ст.**
5. **Евангелие от Марка, 9 гл., 9-21 ст.**
6. **Евангелие от Матея, 18 гл., 18-30 ст.**
7. **„Духът Божий".**
8. **Отче наш.**
9. **„Познаването на Любовта носи вечния живот"** *(3 пъти).*
10. **Гимнастически упражнения.**

При братската вечеря в 7.30 часа ще се повтори утринният ред.

Тая програма важи само за 22 септемврий, а не за цялата година.

* * *

1. През годината ще се проучават Библията и беседите по следния начин:

Всеки ден ще се прочитат посочените стихове от Библията и ще се размишлява върху тях.

Също така всеки ден ще се прочита по една страница от беседите с размишление върху прочетеното.

В следващата по-долу таблица са посочени за всеки ден стиховете и страницата от беседите. Стиховете са посочени за цялата година, а страниците от беседите - до 1 януарий и то засега само от книгата **„Учение и работа"**. Допълнително ще се посочат страници и за останалите дни.

В другото свободно време на деня - проучване на Библията и на беседите по свобода.

2. Всеки ден в специална тетрадка ще се записва една от добрите мисли, които минават през ума. Всичко хубаво и добро в света иде от Божествения свят.

3. Всеки ден ще се направи по едно микроскопично добро дело.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав на всички братя и сестри.

Изгрев - София, 14. IX. 1940 год.

С братски поздрав: П. Епитропов

3) **ЛЮБЕЗНИЙ БРАТ .....,**

Желая да ви направя следните съобщения:

1. В тазгодишната програма за работа беше предвидено за четене по една страница от книгата „Учение и работа" всекидневно. След Нова година вместо от тая книга, ще се чете по една страница всеки ден от книгата „Божествен и човешки свят". Ще се прочете тая страница, която се падне при отваряне на книгата. Страницата ще се прочете и ще се размишлява върху четеното. Останалите точки на наряда остават същите.

2. Списание „Житно зърно" от 1 януарий 1941 год. ще се дава безплатно на всички, които правят задачата с левчетата. Автоматично всеки, който прави задачата, се смята абонат на списанието. От това се вижда какво голямо значение се отдава на правенето на задачата.

Тези братя и сестри, които са били досега абонати на списанието, трябва да си внесат абонамента за тези години, за които не са платили - включително и 1940

година.

А тези абонати на списанието, които не правят задачата, ще продължават да получават списанието срещу абонамента - както досега. Пращам ви тук приложен списък на тия лица от Вашия град и околията, за да можете с течение на времето да съберете абонамента от тях и да го пратите.

Същевременно нека всички братя и сестри запишат нови абонати за списанието отвън. То трябва да проникне нашироко във външния свят. Ако е възможно, нека всеки брат или сестра да запише по един нов външен абонат. Които желаят, могат да абонират със свои средства някои читалища в града и в околните села.

3. Знае се, че задачата с левчетата почва всяка година на 30 октомврий. Числото на братята и сестрите, които правят задачата с левчетата, в сравнение с броя на всички братя и сестри в България, е много малък. Затова нека всички братя и сестри да развият усилена дейност за записване на нови лица, които да правят задачата. Освен братята и сестрите в школата, могат да се поканят да правят задачата и някои лица отвън, които са много подготвени и симпатизират на тези идеи. Нека тая година, с усилена дейност, поне да удвоим, ако не утроим, броя на лицата, които правят задачата. Нека всеки брат или сестра се ангажира да намери поне по още едно лице, което да запише за задачата. Усилия в това направление да се направят както от братята и сестрите от града, така и от тия в селата.

Моля, кажете на новите лица, които за пръв път се записват сега за задачата, че няма да внесат сега никакви суми, а на 30 октомврий 1941 г. Те ще почнат да получават беседите от „Божествен и човешки свят" нататък. Ако новозаписаните лица внесат сега още сумата за изтеклата година, ще получат всички книги, които са излезли през изтеклата задачна година. Сегашната задачна година почва от книгата „Божествен и човешки свят".

Правенето на тая задача е необходимо преди всичко затова, защото така всеки ще има на разположение материал за проучаване, а именно беседите на Учителя. А тяхното проучаване е най-важната работа на ученика. Защото от ученика се изискват две неща: учение и работа.

От друга страна, от изпратените тая есен нови списъци от разни градове, виждам, че не фигурират някои братя и сестри, които досега са си правили задачата. За това може да има две причини: едната причина може да е, че не могат да продължават задачата занапред; а другата може да е, че засега отлагат внасянето на сумите. Ако е последната причина, можем да ги почакаме още известно време, догдето довнесат. Ако е първата причина, то трябва да им се каже следното:

Те усещат мъчнотия във внасянето на сумата, понеже искат да я намерят изведнъж отнякъде, когато дойде датата 30 октомврий, а пък в това могат да се срещнат трудности. А пък нареждането е да се пуска всеки ден по 1 лев в една касичка. Тогава много по-лесно, по-незабелязано ще се събере нуждната сума и ще бъде готова в деня на внасянето. Това има и друго значение: при пущането на лева ще се произнася и една формула, която представлява и един вид молитва към Бога: изпраща се силен зов и силна мисъл, щото цялото човечество да работи за Бога, да жертвува за Бога, да прояви милосърдие.

Книгата „Божествен и човешки свят" и другите беседи от Учителя, които се пращат за задачата, няма да се продават отделно.

4. Има няколко беседи, излезли досега, и които занапред ще излизат, за които ще се прави изключение. Те са беседите, които имат за цел да проникнат идеите на Учителя всред широките народни маси в градовете и селата, между всички съсловия. Такива са например: „Новият ден", „Големият брат", „Учителят говори", „Свещени думи на Учителя", „Песни от Учителя", „Паневритмия", „Живот за цялото". Нека всеки, който желае да работи за тяхното разпространение, да съобщи на ръководителя по колко книги желае и от кои, и ръководителят да прати общия брой

на поръчката. Това да става от време на време през годината. Това е важна работа и даже много важна работа, защото по този начин всеки ученик ще работи не само за свое собствено повдигане, но и за проникването на идеите в обществото. Тази работа е най-належаща в днешната епоха, която е преходна между една стара култура и една нова, която се ражда. Ние трябва да направим всичко възможно, щото великите нови идеи да станат достояние на всички готови души във всеки град и село. А такива готови души, които жадуват и копнеят за високи идеали, но няма кой да им каже, са в изобилие във всеки град и село в България. Те трябва де се намерят, трябва да им се каже само една дума и да им се занесе само една беседа, за да кажат: „За това чакахме цял живот, за това копнеехме в душите си. Всичко това е тъй близко до нашите души! То ни е тъй понятно. Ние това сме търсили."

Всички копнеят за преустройство на света в духа на великите Божествени идеи. Но това не е механичен процес. Пробуждане на новото съзнание чрез разпространение на новите идеи в света е необходимо за идването на новия живот на земята.

5. Беседата „Новият ден", като много навременна, излезе във второ издание в нови 3,000 екземпляра, понеже първото издание се изчерпа. И сега пак, както лани, трябва да се направи всичко възможно за неговото проникване в масите. Затова, нека в едно от най-близките събрания ръководителят да запита всички братя и сестри по колко екземпляра желаят от нея, за да я разпространят между свои приятели и познати. И тогава ръководителят да направи обща поръчка. След като се пласират, той да събере сумите и да ги изпрати.

6. От настоящото писмо, моля, пратете във всички околни села, дето има кръжоци, по един екземпляр, за да се прочете и от тях за изпълнение.

Ако брат Епитропов мине навреме, сумите могат да се дадат нему, а ако не мине навреме, те да се изпратят на мен и то не с пощенска чекова сметка, а с пощенски запис.

Ако имате нужда от някои по-подробни разяснения на някои от горните въпроси, запитайте с писмо.

Изгрев, 18 декемврий 1940 година

С братски поздрав: /п/ Б. Боев

НАРЯДИ
за 1941 година

1. Обични братя - 12. III. 1941 год. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
2. Обични братя - 12. VII. 1941 год. - наряд за събора.
3. Обични братя - 12. IX. 1941 год. - наряд за 22. IX., есенното равноденствие.

1) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Отпразднуването праздника на пролетта - 22 март т. г. - ще стане по следния начин.

Сутринта на 22 март - излизане в 5.20 часа, преди изгрев слънце, на определеното досега място.

Молитвата ще започне точно в 5.40 часа, както следва:

1. Добрата молитва.
2. Евангелие от Иоана, 12 гл., 10-21 ст.
3. Евангелие от Марка, 10 гл., 3-12 ст.
4. Евангелие от Лука, 16 гл., 12-21 ст.

5. Евангелие от Матея, 5 гл., 1-12 ст.
6. „Духът Божий".
7. Молитвата на Царството.
8. Отче наш.
9. „Блажени, които гладуват и жадуват за Любовта, защото те ще се наситят." *(3 пъти)*
10. Гимнастически упражнения.

Вечерта в 7.30 часа - братска вечеря от плодове, жито и ориз.

На вечерята ще се повтори утринният ред.

Умоляват се братята-ръководители да съобщат настоящето на всички братя и сестри в града и околията.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

ПОЗДРАВ НА ВСИЧКИ БРАТЯ И СЕСТРИ.

12 март 1941 год.
Изгрев - София

С братски поздрав:

П. Епитропов

2) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава ви се, че тазгодишната братска среща ще стане в съответните кръжоци на Братството по следния начин.

Първи ден, 24 август 1941 г., неделя.

В пет часа сутринта- събрание в салона на Братството.

1. Добрата молитва.
2. „Духът Божий".
3. Молитвата на Царството.
4. 91 псалом.
5. Евангелие от Иоана, гл. 14, ст. 10-20.
6. Размишление: **„И това е живот вечен да познаят Тебе, Единнаго Истиннаго Бога".**
7. „В начало бе Словото".
8. Беседа (по избор).
9. Отче наш.
10. Гимнастически упражнения.

Втори ден, 25 август 1941 г., понеделник.

Часът и редът - както в първия ден, само че ще се чете **Евангелие от Матея, гл. 16, ст. 10-20**. Беседата - по избор.

Трети ден, 26 август 1941 г., вторник.

Часът и редът - както в първия ден, само че ще се чете Евангелие от Лука, гл. 20, ст. 12-22. Беседа по избор.

През трите дни ще има общ обед.

Всеки да си определи своя принос на Господа според както Бог е вложил в сърцето му.

Моля, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с отворена картичка.

Поздрав до всички братя и сестри.

14 август 1941 год., Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

3) **ОБИЧНИ БРАТЯ,**

Съобщава ви се, че празникът 22 септември ще се отпразнува в 5 часа сутринта по следния начин.

1. Отче наш.
2. Молитвата на Царството.
3. Евангелие от Иоана, 12 гл., 1-10 ст.
4. Евангелие от Лука, 20 гл., 10-20 ст.
5. Евангелие от Марка, 10 гл., 1-10 ст.
6. Евангелие от Матея, 21 гл., 1-10 ст.
7. „Духът Божий".
8. Добрата молитва.
9. „Бог е Любов и които Го познават, трябва да Му служат в Дух и Истина" *(три пъти).*
10. Гимнастически упражнения.

При братската вечеря в 7.30 часа ще се повтори утринният ред.

Тая програма важи само за 22 септември, а не за цялата година.

* * *

1. През годината ще се проучават Библията и беседите по следния начин:

До 19 декември включително ще се прочита посочената на отвъдната страница глава от Евангелието и една страница от беседите по свободен избор.

А от 20 декември нататък ще се прочита посочената отвъд страница от беседите и лекциите на Учителя и една глава от Библията по свободен избор.

В другото свободно време на деня - проучаване на Библията и беседите по свобода.

2. През годината всеки да прилага това, което е научил.

3. Почивка - всяка седмица от четвъртък на обед до петък на обед.

За получаването на настоящото, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав на всички братя и сестри.

Изгрев - София, 12. IX. 1941 г.

С братски поздрав: П. Епитропов

НАРЯДИ
за 1942 година

1. Обични братя, 12. III. 1942 год. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
2. Обични братя, 12. VIII. 1942 год. - наряд за събора.
3. Резюмета от беседите на Учителя през съборните дни - 28. VIII., 29. VIII., 30. VIII. 1942 г.
4. Обични братя, 12. IX. 1942 год. - наряд за 22. IX., есенното равноденствие.

1) **ОБИЧНИ БРАТЯ,**

Отпразнуването празника на пролетта - 22 март, т. г. ще стане по следния начин:

Сутринта на 22 март - излизане преди изгрев слънце на определеното досега място.

Молитвата ще започне точно в 5.30 часа, както следва:
1. Добрата молитва.
2. Евангелие от Матея, 15 гл., 1-10 ст.
3. Евангелие от Лука, 10 гл., 10-20 ст.
4. Евангелие от Иоана, 1 гл., 1-15 ст.
5. „Духът Божий".
6. Молитвата на Царството.
7. Отче наш.
8. „Блажени чистите по сърце. Те ще видят Бога." *(три пъти)*
9. Гимнастически упражнения.
Вечерта в 7.30 часа - братска вечеря от плодове, жито и ориз.
На вечерята ще се повтори утринният ред.
Умоляват се братята-ръководители да съобщат настоящето на всички братя и сестри в града и околията.
За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав на всички братя и сестри.

12 март 1942 год.
Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

2) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава ви се, че тазгодишната братска среща ще стане в съответните кръжоци на Братството по следния начин.

ПЪРВИ ДЕН, 28. VIII. 1942 г., петък.

В 5 часа сутринта събрание в салона на Братството.
1. Добрата молитва.
2. „Духът Божий".
3. Евангелие от Иоана, глава първа, стих първи.
Евангелие от Иоана, гл. 2, стих 10.
Евангелие от Иоана, гл. 3, ст. 10-12.
4. Размишление: **„Бог е Любов"**.
5. Четене беседата **„Все, що е писано"** (първата беседа от книгата със същото заглавие).
6. „В начало бе Словото".
7. Отче наш.
След това ще се направят гимнастическите упражнения.

ВТОРИ ДЕН, 29 август 1942 г., събота.

Часът и редът - както в първия ден, само че ще се четат **Евангелие от Матея**, гл. 5, ст. 1-12 и беседата **„Всичко ми е предадено"** (от същата книга).

ТРЕТИ ДЕН, 30 август 1942 г., неделя.

Часът и редът - както в първия ден, само че ще се четат **Евангелие от Лука**, гл. 12, ст. 1-10 и беседата **„Доброто съкровище"** (от същата книга).

През трите дни ще се размишлява върху следното:
„Аз мога да любя, добър да стана.
Аз мога да обичам, силен да стана."
През трите дни ще има общ обед.
Всеки да послужи на Господа, както разбира и да Му принесе своя принос тъй, както му се открива.

Моля, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.
За получаването на настоящето, моля, отговорете с отворена картичка.

Поздрав на всички братя и сестри.

14 август 1942 година
Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

3) РЕЗЮМЕТА ОТ БЕСЕДИТЕ НА УЧИТЕЛЯ ПРЕЗ СЪБОРНИТЕ ДНИ

ПЪРВА СЪБОРНА БЕСЕДА
28. VIII. 1942 г., петък, 5 ч. с.

ЗА ЧОВЕКА

Човек, който се смущава и тревожи, прилича: на канари, които се събарят; на изсъхнали листа; на съборени къщи; на изгорели въглища; на пепел от огнище.

Сега хората търсят красиви имена, красиви дрехи, книги, часовници, търсят красота отвън, а не отвътре. Прокажения човек с каквито дрехи да го облечете, той си е пак прокажен. Аз наричам неблагодарността в живота проказа. Неблагодарните са обикновени хора, а благодарните са герои.

Хората сега, като изваждат въглищата от земята за горене, освободиха вързаните духове, които са правили зло в миналото, преждевременно, преди да е дошла Любовта и те сега създадоха неблагодарността и вашите нещастия. Сега Любовта трябва да изправи погрешките на миналото, да донесе възкресението и възстанови първоначалния живот.

Полезна е машината, когато оживее, когато излиза пара и колелетата й се въртят. Но ако човек мяза на една застояла машина или параход, той не е човек. Както пароходът без капитан не тръгва, тъй и всеки човек трябва да си има по един капитан, който да го направлява в живота. Някои го наричат дух, някои - ум.

Аз желая, тази сутрин, на недоволството, по закона на Любовта, да му дадете други стол отвънка, то да ви бъде слуга, а доволството да ви бъде господар.

Казват някой: „Да се обичаме." Но как? Любовта иде само от едно място. Всички казват: „Аз те любя, аз те обичам", а всички от любов умират. Сега залюбиш кокошката - изядеш я; залюбиш гроздето, ябълката - изядеш ги. Това е неразбиране на живота. Първо любовта трябва да дойде. Любовта е това, което носи живота. Но живота не може да възприемеш без любовта и благодарността.

Благодарете винаги за доброто и злото, благодарете за богатството и сиромашията, благодарете за всичко, за да бъдете безсмъртни.

Да обичаш, да любиш, разбирам: щедро да даваш и да благодариш за всичко. Да обичаш и нищо да не даваш от себе си, не е любов. Турете неблагодарността отвънка и ще видите Христа. Христос е туй, което внася сила и живот, не търсете Го отвънка: Той живее в сърцата, умовете и душите на хората. Да благоговейте пред Него. Благодарете на Бога за ума, сърцето и тялото си, и за всичко постоянно благодарете. Каквото и да ви боли, не мърморете, а благодарете.

Всички тия болки и страдания, които имате, това са ръцете на Бога, с които Той работи за вашето добро. Благодарете, че влизате в затвора и излизате от затвора, че се раждате и умирате. Човек, ако не може да се роди и умре, не може да разбере любовта. Бог ни е слугувал и ни дава свобода, и сега ни слугува, а ние искаме, без да слугуваме да станем господари. Първото нещо: искайте да станете доволни слуги. Няма по-хубаво нещо от слугуването и от благодарността. Благодарността отваря пътя на любовта.

Сега ще ви разкрия една малка тайна. Защо хората постоянно се карат? Човек, когато каже на някой, че го обича, той себе си обича в него, себе си хвали в него. И ти когато кажеш, че го обичаш, ти си влязъл в него и хвалиш себе си в него, а не Бога, Който живее в него. Ти, когато излезеш от него, виждаш погрешките си; и той, когато излезе от тебе, вижда погрешките си. Ако някоя мома залюби някой момък, тя люби себе си в него и обратно. Затова хората сега не се разбират, а постоянно се карат. Ти трябва, заради Бога, Който живее в хората, да ги обичаш. В сегашния живот има влюбване и разлюбване. Когато залюбиш някого, влез с Господа в сърцето му. Онзи човек, който влиза в домът ти без любов, носи нещастие. И ти, който влизаш без любов, носиш нещастие. Винаги в своите мисли, чувства и постъпки носете любовта.

Ако не станете като малките деца, не може да влезете в Царството Божие. Или, ако не станете благодарни, не може да влезете в Царството Божие. Човек, ако не е доволен и ако не благодари за всичко, което му идва, той ще го изгуби. Всякой, който не благодари, е сиромах, а който благодари, е богат. Там, дето няма благодарност от сърце, доброта, разумност и любов, там има безпорядък. Затуй, да ви се оправят работите, приемайте с любов и благодарност всичко.

Сега има особени лъчи, които слизат от Божествената Любов, за да хранят вашите сърца. **Желая тия лъчи да бъдат храна за сърцето и душата ви**.

ВТОРА СЪБОРНА БЕСЕДА
29. VIII. 1942 г., събота, 5 ч. с.

Важно е човек да има една ясна представа за себе си. Най-първо човек трябва да се запознае със своята душа, после със своето сърце и със своя ум. „Бог е Любов" - турете тази мисъл в сърцето си, в ума си, в душата си. Кажете си: „Ще бъда като Него." Вложете Бога в сърцето си. „Бог е Любов" - тази мисъл да оживее във вас. Без любов нищо не можем да постигнем. Щом приемем любовта, Бог ще ни даде всичките възможности. Светът няма да го измените, но вие ще измените себе си. Днес Любовта ще ви посети в най-скромната си дреха. Да я познаете, тя ще ви донесе първия плод на живота. Ако вложите Любовта в сърцето си, ще имате новото - ще имате здраве.

В любовта онзи, който ви измъчва, ви изпитва. Злото казва: „Можеш ли да обичаш Господа?" Трябва да го обичаш. Злото ще остави материал. Доброто ще покаже пътя на постижението. Злото ще го обикнеш, за да го разтопиш. Само Любовта е, която разтопява злото. Любовта е един колективен акт. Двама, щом се любят и се крият, ще свършат катастрофално. Любовта трябва да бъде явен акт. Като любиш, да светиш. Слаби, болни, невежи сте, защото сте се отдалечили от Бога. Бъди добър! Бъди силен! Бъди добър чрез любовта! Бъди силен чрез обичта! Турете основата на любовта, която не се мени. Тя навсякъде е еднаква. Като станеш майка, трябва да намериш първата майка - Любовта. Като станеш баща, трябва да намериш първият баща - Мъдростта. Като станеш приятел, ще намериш първият приятел. Тогава ще разбереш силата на живота.

Не си струва човек по човешки да се жени. Има една волска любов - ще ти дадат слама. Истинската любов е онази, от която става хубав пшеничен хляб, в която оживяваме и възкръсваме.

Преди да е станал красив човек отвътре, не може да бъде щастлив. Благодарните са красиви, щастливи, силни. Всеки ден ще се срещаш с Господа и ще благодариш. Тогава „Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас". Както Отец ни е възлюбил, така и ние трябва да Го възлюбим. Трябва да приемем нещо и да дадем нещо от себе си.

В най-лошото, което днес става в света, искам да видите онова доброто, което иде и **което е скрито в това лошото, а именно БОЖИЕТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ**.

ТРЕТА СЪБОРНА БЕСЕДА
30. VIII. 1942 г., неделя, 5 ч. с.

Кое е най-ценното на Любовта? Любовта ще те заведе най-първо при Мъдростта и Мъдростта ще те запознае с Истината, която дава свобода. Любовта ти е дала живота, Мъдростта ти е дала знанието, Истината ти е дала свободата.

Любовта е, която отваря книгата със седемтях печата. Тя е агнеца Божий. Ти трябва да имаш кандило на Мъдростта, да гори със сока на Истината и запалено с огъня на Любовта.

Щом обичаме света повече от Бога, ние сме в прегрешението. В новото учение ние трябва да се запознаем с Любовта, Мъдростта и Истината. Любовта дава живот и движение. Мъдростта дава знание и светлина. Истината дава свобода и сила. Бог е Любов, Мъдрост и Истина. Що е любов? Туй, което не се мени. Ония, които се запознаят с Любовта, ще възкръснат. Ония, които се запознаят с Мъдростта, ще бъдат облечени с най-красивата дреха, изтъкана от светлината. Ония, които се запознаят с Истината, ще бъдат свободни да ходят навсякъде. Само с Любов, Мъдрост и Истина ще отидете при Бога. Днес трябва да се запознаете с Бога. Днешният ден определя бъдещето. Щом можеш да ядеш, можеш да приемеш Любовта. Красота без Любов, Мъдрост и Истина не е красота. Красота, която произтича от Любовта, от Мъдростта, от Истината, това е красота. Любящите от какво се нуждаят? Слънцето да ги грее, никой да не им хвърля сянка - да им закрива слънцето. Човек е направен по образ и подобие Божие. Какво по-велико благо от това Любовта да се всели в сърцето му и да му даде движение и живот; Мъдростта да се всели в ума му и да даде знание и светлина; Истината да се всели в душата му и да му даде свобода и работа. Живота е най-хубавата песен. Твоята душа трябва да изпее тази песен както трябва. В движенията трябва да има красота. Кажи: „Господи, тъй както си показал своята Любов към мене, така аз ще покажа своята обич към Тебе." - „Отворете сега сърцето си", казва Господ. Не бъдете скържави, не скривайте нищо от Бога. Няма по-хубаво нещо от това човек да бъде чистосърдечен. **Благословен Господ, Който се проявява навсякъде.**

ЧЕТВЪРТА СЪБОРНА БЕСЕДА
30. VIII. 1942 г., неделя, 10 ч. с.

За да може да ме разберете като ме слушате, трябва да бъдете като дете, което се ражда, като затворник, когото освобождават. Да бъдете млади. Блажени кротките, които са силни да наложат своята кротост. В сегашния век се изискват герои. Те ще победят смъртта. Не е Волята Божия ние да умреме. Като раздадеш твоето богатство на бедните, цялото богатство на света е на твое разположение. Вие всички сте скържави.

Джон Холм, английски проповедник, казал на една мома: „Сърцето си дай на Бога, богатството - на сиромасите, а ръката си на този, който те обича."

Утре, като турят тялото в земята, къде е човекът? Това, което не умира, то е човекът: сърце, което е пълно с любов; ум, пълен със знание и светлина и душа, пълна със сила. Любовта, Мъдростта, Истината - то е човекът. Къде е Господ? Той е във въздуха, светлината, във водата, в хляба. Божественото е, което ни свързва. Ако една майка не може да обърне своите дъщери към Любовта, тя не е истинска майка; ако един баща не може да обърне своите синове към Мъдростта, той не е истински баща; и ако един брат не обърне свойте братя към Истината, той не е истински брат. Любовта, Мъдростта, Истината, съединени в едно, раждат живота, знанието, свободата. А шестте заедно раждат работата.

Блажени, които любят. Блажени, които обичат. Блажени, които служат и говорят Истината. Направете вашите хижи, вашите тела храмове, в които да живее

любовта. Направете въглените, които сега имате, на диаманти, с които да се украсявате.

4) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава ви се, че есенното равноденствие ще се отпразднува в неделя на 20 септемврий, в 5 ч. с., по следния начин:

1. Добрата молитва.
2. Молитвата на Царството.
3. Евангелие от Иоана, 14 гл., 1-16 ст.
4. „В начало бе Словото".
5. Отче наш.
6. Гимнастически упражнения.

При братската вечеря в 7.30 ч ще се повтори утринният ред.

Тая програма важи само за 20 септември, а не за цялата година.

* * *

1. През годината ще се проучават Новият Завет и беседите по следния начин:

Всеки ден ще се прочита с размишление посочената глава от Новия Завет или посочената страница от беседите.

В другото свободно време - проучаване на Библията и беседите по свобода.

2. При изпълнение на задачата, вместо старото мото ще се произнася следното само веднъж:

„Да бъдем готови да приемем Словото Божие в нашите умове, в нашите сърца и в нашите души и да го приложим. Амин. Тъй да бъде."

3. Почивка - всяка седмица от четвъртък на обед до петък на обед.

Настоящето да се прати и до околните села, дето има кръжоци.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с отворена картичка.

Поздрав на всички братя и сестри.

12. IX. 1942 г.
Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

НАРЯДИ
за 1943 година

1. Любезни братя и сестри, 19. II. 1943 год.
2. Обични братя, 12. III. 1943 год. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
3. Обични братя, 10. VIII. 1943 год. - наряд за събора, 15. VIII.
4. Обични братя, 5. IX. 1943 год. - наряд за събора, 3. X.
5. Любезни брат, 27. XII. 1943 год. - наряд за молитвите.
6. Наряд срещу бомбардировките.

1) ЛЮБЕЗНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Иде една велика епоха. Тъмната епоха е в залез, а светлата е в изгрев. Всички Светли, Напреднали Същества са на усилена работа. Те днес работят много повече, отколкото кога да е друг път. Живеем в една от най-важните епохи, за която са говорили пророците и Христос. Христос иде сега в душите като светлина и като Любов, за да възкреси спящите и да ги въведе в един нов свят на радост, хармония

и свобода. Днес сме пред прага на Новата епоха. Една вълна на Любов слиза към земята.

В основата на нашата дейност трябва да турим нашето правилно отношение към Бога и към Любовта! Това е основата на нашия напредък и на постоянната ни радост.

Нека станем съработници на всички, които работят за идването на новия живот на земята!

Светлите същества отгоре идат, за да организират на земята новия живот.

Преди всичко трябва да желаем и да работим за идването на мира. С това ще съдействуваме на великия Божествен план.

С една гореща, силна, вдъхновена молитва, която излиза от дълбочините на душата, се ускорява идването на мира!

Затова нека да се молим усърдно за мир:

Във всички редовни събрания на Братството;

Освен това, всяка седмица да има извънредни събрания специално за идването на мира;

От друга страна, сутрин и вечер, и в друго време всеки да се моли за мир поотделно и с членовете на своето семейство.

Изгрев, 19.II.1943 г.

С братски поздрав:/п/ П. Епитропов
/п/ Б. Боев
/п/ Д. Добрев

П.П. Ние знаем, че ще се приложи Божият план. Ще се молим само да се ускори приложението на Божия план.

2) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Отпразднуването праздника на пролетта 21 март, неделя, тази година ще стане по следния начин.

Сутринта на 21 март - излизане преди изгрев слънце на определеното досега място.

Молитвата ще започне точно в 5.30 часа, както следва:

1. Отче наш.
2. Евангелие от Матея, 12 гл., 1-10 ст.
3. Евангелие от Лука, 9 гл., 9-21 ст.
4. Евангелие от Иоана, 3 гл., 1-15 ст.
5. „Духът Божий".
6. Молитвата на Царството.
7. Добрата молитва.
8. „И това е живот вечен, да познаят Тебе, Единаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил." *(три пъти)*
9. Гимнастически упражнения.

Вечерта в 7.30 часа - братска вечеря от плодове, жито или ориз.

На вечерята ще се повтори утрининят ред.

Умоляват се братята-ръководители да съобщат настоящето на всички братя и сестри в града и околията.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав на всички братя и сестри.

12 март 1943 год.
Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

3) **ОБИЧНИ БРАТЯ,**

Съобщава ви се, че тазгодишната братска среща ще се състои на 15 август 1943 год., в неделя, по следния начин:

Молитвата ще почне точно в 5 ч сутринта, както следва:

1. **Отче наш.**
2. **„Духът Божий".**
3. **Евангелие от Матея, гл. 10, ст. 10-20.**
4. **Евангелие от Марка, гл. 12, ст. 12-22.**
5. **Евангелие от Лука, гл. 5, ст. 1-10.**
6. **Евангелие от Иоана, гл. 10, ст. 1-10.**
7. Размишление: **„Бог е вечният извор на живота."**
8. **„В начало бе Словото".**
9. **Беседа** (по избор).
10. **Добрата молитва.**

След това ще се направят гимнастически упражнения.

Ще има общ обед.

Всеки да послужи на Господа и да принесе своя принос, както е ръководен отвътре.

Умолявате се да съобщите настоящето във всички села, гдето има кръжоци.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с една отворена карта.

Поздрав на всички братя и сестри.

10 август 1943 год.
Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

4) **ОБИЧНИ БРАТЯ,**

Съобщава ви се, че братската среща ще се състои в неделя на 3 октомврий.

Молитвата ще почне точно в 5 ч. с., както следва:

1. Отче наш.
2. Евангелие от Матея, 12 гл., 1-10 ст.
3. Евангелие от Лука, 9 гл., 9-21 ст.
4. Евангелие от Иоана, 3 гл., 1-15 ст.
5. „Духът Божий".
6. Молитвата на Царството.
7. Добрата молитва.
8. „И това е живот вечен, да познаят Тебе, Единаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил."
9. Гимнастически упражнения.

При братската вечеря в 7.30 ч. ще се повтори утринният ред. Тая програма важи само за 3 октомврий, а не за цялата година.

* * *

1. През годината ще се проучават Библията и беседите по следния начин:

Всеки ден ще се прочита с размишление посочената глава от Библията или посочената страница от беседите.

В другото свободно време - проучаване на Библията и беседите по свобода.

2. При изпълнение задачата, вместо старото мото ще се произнася следното само веднъж:

„Да бъдем готови да приемем Словото Божие в нашите умове, в нашите сърца и в нашите души и да го приложим. Амин. Тъй да бъде."

3. Почивка - всяка седмица от четвъртък на обед до петък на обед.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с отворена картичка.

Поздрав на всички братя и сестри.

5. IX. 1943 год.
Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

5) **ЛЮБЕЗНИ БРАТ .....,**

На Изгрева стават две молитвени събрания всекидневно: в 5 часа сутринта и в 6 часа вечерта ново време. Молитвите, които се употребяват, са в две групи, които се сменят последователно всеки ден.

В първата група влизат: Добрата молитва, 91 псалом, Молитвата на Царството и Лозинката.

Във втората група влизат: Добрата молитва, 91 псалом, Пътят на живота и Молитвата на избраните.

Между молитвите се прави и тайна молитва. Молитвеното събрание се завършва с Отче наш.

Които желаят отвътре във вашия кръжок, могат да вземат участие в молитвени събрания. В начина на правенето им, също за часа и мястото, чувствувайте се напълно свободни, като се съобразявате с местните условия. Дето е нуждно, могат да се правят молитвени събрания на групи, по квартали.

Всичко да става по любов, със съизволението на Божията Мъдрост и на Божията Истина.

Да живеем в надеждата, вярата и Любовта и да служим на Името Божие, да служим на Царството Божие и Неговата Правда, и да служим на Волята Божия.

Изгрев - София
27. XII. 1943 год.

С братски поздрав:.....

6) **НАРЯД**
срещу бомбардировките

А. *Молитви за България и мира да се правят всяка сряда в 7 часа сутринта, общо или самостоятелно, а също и по всяко време и всяка сутрин по желание, поради сериозността на положението.*

1. **Молитвата за България**, дадена през 1925 година.

1 Господи, Боже наш, Ти, Който бдиш над света,
чуй нашата утринна молитва.
2 Озари ни с лъчите на могъщия Си Дух
и разпали в сърцата ни искрата,
която си вложил в нас.
3 Укрепи в гърдите ни
пламъка на свободата и правдата.
4 Просвети ни да бъдем смели и доблестни българи,
достойни за своя славен род,
за Твоята велика Милост.
5 Ти, Който си вдъхновявал за светли дела
нашите духовни първенци,
6 Ти, Който си благославял меча на нашия войн
и си го водил към подвиг и величие,
7 Господи, Ти няма да забравиш и нас.

8 Простри десницата Си над нас:
Да вървим по тоя път с нашия избран народ и нашите братя,
Твои верни, заседнали в своята земя по Твоята Воля.
9 Дай ни сила да живеем, да работим
за благото и величието на Отечеството.
10 Дай на нашата скъпа родина твърдост в изпитанията,
воля за живот и вяра в нейния устрем,
за да летим през вековете, водени от своя мъдър Баща,
към победи и възход, към могъщество и вечност,
за Твоя слава!

Амин.

2. Формулата:

„Господи, доброто, което си вложил в нас, да стане ръководител на нашите мисли и постъпки."

3. Формулата:

„Господи, смили се над България, изпрати Божествените сили да я пазят от разруха."

4. Формулата:

„В Божествения план е България да се запази в тези световни катаклизми.

В Божествения план е България да израсне духовно.

От България трябва да излезнат потоци светлина към цялото човечество.

В Божествения план е Словото, което е продиктувано от Небето, да се запази."

5. Формулата:

„Христос е на всемирната Любов,
Христос е на всемирната Благост,
Христос е на всемирната Мъдрост."

6. Формулата:

„Господи, Ти, Който си бдял над България, бди и сега.

В ореола на Твоята Мъдрост, в положителната енергия на Твоята Любов, Истината, която трябва да управлява, да стане закон."

Б. *Молитва, която трябва да се казва всеки ден за спасяването на България и на българския народ*

Господи, помогни на българския народ, вярата, уповението в Твоите неограничени сили да поддържат духа му, да устои на всяко посегателство на свободата. Нека пътят, който има да извърви, да бъде освободен от мракобесните сили, които искат да спрат развитието му, определено от Тебе.

О, Господи! Поддържани от Твоите Началства, подпомагани от Твоите Херувими и Серафими, окриляни от Твоята Божествена мисъл, водени от Твоята мъдра ръка, пътят, който ни предстои, да няма повече пречки и посегателства.

Да се срине старият строй и да се даде път на новите начинания, които да бъдат в хармония с всички разумни същества, избрани от Тебе, о, Господи, за да настъпи мир и благоденствие.

***Забележка на редактора**: Този наряд започва да се изпълнява след първите англо-американски бомбардировки над София и страната, започнали от 1943 до 1944 година.*

НАРЯДИ
за 1944 година

1. Обични братя, 12. III. 1944 год. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
2. Обични братя, 1. IX. 1944 год. - наряд за събора, 24 IX.

1) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава ви се, че денят на пролетното равноденствие - 22 март, тая година ще се отпразднува по следния начин.

Молитвата ще почне точно в 5 ч. с., както следва:

1. Добрата молитва.
2. Евангелие от Матея, 15 гл., 1-10 ст.
3. Евангелие от Лука, 17 гл., 1-10 ст.
4. Евангелие от Марка, 3 гл., 1-10 ст.
5. Евангелие от Иоана, 6 гл., 1-10 ст.
6. „Духът Божий".
7. Отче наш.
8. „И това е живот вечен, да познаят Тебе, Единнаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил." *(три пъти)*
9. Гимнастически упражнения.

Братската вечеря почва в 7 ч. вечерта.

Моля, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.

Поздрав на всички братя и сестри.

12. III. 1944 година
Изгрев - София

С братски поздрав: Тодор Стоименов

2) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Съобщава ви се, че братската среща ще се състои в неделя, на 24 септемврий.

Молитвата ще почне точно в 5 ч. с., както следва:

1. Добрата молитва.
2. Първо послание към Коринтяните, 13 гл., 1-13 ст.
3. Евангелие от Иоана, 7 гл., 14-24 ст.
4. Послание към Галатяните, 5 гл., 22-26 ст.
5. „Духът Божий".
6. Молитвата на Царството.
7. Отче наш.
8. „Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на Небето и всички народи, които ти си призовал, да вземат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие."
9. Гимнастически упражнения.

При братската вечеря в 7.30 часа - Добрата молитва и мотото.

Тая програма важи само за 24 септемврий, а не за цялата година.

* * *

1. През годината при всекидневната молитва ще се произнася и мотото само веднъж.

2. Ще се проучават през годината Библията и беседите по следния начин:

Всеки ден ще се прочита с размишление посочената страница от беседите и

след това ще се прочете по свобода известно място от Библията.

3. В другото свободно време - проучаване на Библията и беседите по свобода.

4. Почивка - всяка седмица от четвъртък на обед до петък на обед.

Настоящето да се съобщи и във всички околни села, дето има кръжоци.

За получаването на настоящето, моля, отговорете с отворена картичка.

Поздрав на всички братя и сестри.

1. IX. 1944 година
Изгрев - София

С братски поздрав: П. Епитропов

НАРЯДИ
за 1945 година

1. Мисията на Учителя - молитва.
2. Драги и верен брат в Господа - (наряд за молитва)
3. Обични братя, януари 1945 г. (за работа с беседите)
4. Обични братя, 21. I. 1945
5. Програма за 4. II. 1945 г.
6. Обични братя - наряд за празника на пролетта, 12. III. 1945 г.
7. Обични братя - наряд по случай 3 месеца от заминаването на Учителя, 12. III. 1945 г.
8. Обични братя, 20. III. 1945 г. (слово за празника на пролетта)
9. Обични братя и сестри, Юни 1945 г. - наряд за Петровден
10. Обични братя и сестри, 20. VI. 1945 г. - наряд по случай 6 месеца от заминаването на Учителя
11. Програма за 12. VII. 1945 г.
12. Обични братя и сестри, 18. VII. 1945 г. (слово за Петровден)
13. Обични братя и сестри, Юли 1945 г. (за работа по теми)
14. Любезни брат, 21. VII. 1945 г. (покана за събор)
15. Обични братя и сестри 18. VII. 1945 г. - наряд за събора
16. Приветствено Слово, 10. VIII. 1945 г.
17. Любезни братя и сестри, 27. VIII. 1945 г. - доклад - резюме пред ръководителите
18. Обични братя и сестри, 3. IX. 1945 г. - наряд за 23. IX. 1945 г.
19. Лично за ръководителите, 3. IX. 1945 г.
20. Обични братя, 5. IX. 1945 г. - наряд по случай 9 месеца от заминаването на Учителя
21. Обични братя и сестри, 12. XII. 1945 - наряд по случай 1 година от заминаването на Учителя
22. Обични братя и сестри, 12. XII. 1945 г.
23. Любезни брат, 25. XII. 1945 г.
24. Из живота на Братството, 31. XII. 1945 г. (За фонда „Даровити младежи")

***Бележка на редактора**: В „Изгревът", том III, на стр. 347/357 са публикувани:*

- „Обични братя" от 21. I. 1945 г. (N 4)

- „Обични братя" от 20. III. 1945 г. („Както днес пролетта пристъпва с тихи стъпки...") (N 8)

- „Обични братя и сестри" от 12. XII. 1945 г. („Ако ме любите, ще опазите моите заповеди...")(N 22)

- „Из живота на Братството", 31. XII. 1945 г. (N 24)

Ето защо тук те се публикуват отново за прегледност.

1) МИСИЯТА НА УЧИТЕЛЯ

МОЛИТВА

Господи Боже Наш, Вечна Красота и Виделина на всички ни. Нека съзвучието на Твоя живот да обгърне нашите души.

Отправяме нашите души към Тебе, извор на всяка благодат, Който даваш живот и радост на своите деца и ги утешаваш във всяко време.

Благословен си, Господи, Който ни ръководиш в пътя на Своята Виделина и ни благославяш чрез Духа на Своята безкрайна Милост и безмерна Любов, чрез която се изявява Твоята Слава. Сърцата ни имат тихо упование в Любовта Ти, която ни съживява.

Благодарим Ти за хубавия живот, който си ни дал, за всички добрини, които непрестанно правиш заради нас. Всички блага, с които ни обсипваш и ограждаш, идат от Тебе.

Благодарим Ти за светлите мисли, възвишените чувства и благородните подтици, които Святият Ти Дух ни дарява.

Виделината на Твоята Мъдрост да просветли умовете на всички народи, Истината Ти да възсияе във всички души и Любовта Ти да протече през всички сърца, за да влязат народите в света на Любовта и да познаят, че животът иде от Тебе.

Стори това, което си казал, че всички ще Ти се поклонят и ще прославят Твоето Име.

Подкрепи ръководителите на народите да възприемат началата на Всемирното Бяло Братство и да вземат решения в съгласие с Божествения план за братство и обединение на народите.

Нека цялото Небе да работи с Учителя и Неговата мисия да се увенчае с успех. Словото на Учителя да озари всички съзнания, да бъде възприето и приложено навсякъде в света.

Събуди Духа на българския народ, на славянството и на всички народи, които Ти си призовал, за да изпълнят своята мисия.

Подкрепи всички Свои работници, дай им сила, знание, любов и вдъхновение да работят с радост за великото Ти дело. Изпрати още работници на Твоята нива.

Простри Своето благословение над нас, които нищо не можем да направим без Твоята сила и благодат.

Ние искаме да живеем по закона на Любовта, за да можем чрез нея да разрешим въпросите, които седят пред вратата на нашите души и да ходим в Твоя свят път.

Изпращай ни всеки ден Своя мир и Своята радост. Простри и днес ръката си върху нас. Ти си ни крепил винаги с Любовта Си и ние ще Ти служим с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила. От Тебе научихме великия пример в живота.

Нека нашият живот да принесе изобилен плод за делото на Господа Исуса Христа и да бъде жертва жива, свята и благоугодна Нему. Святият Христов Дух да се всели в нас, за да ни въздигне и работи чрез нас.

Направи ни избран съсъд за Твоето дело, укрепи ни да работим за идването на Твоето Царство и Неговата Правда на земята. Учи ни да изпълняваме постоянно

Твоята блага Воля и с нашия живот да прославим Твоето Име. Заради Своята Любов извърши всичко. Амин.

2) ДРАГИ И ВЕРЕН БРАТ В ГОСПОДА,

Когато добрият ни и светъл Учител беше видимо между нас (а сега е винаги невидим с нас), нареждаше, когато България минаваше през тесни и опасни завои, преданите на Бога и верни на Учителя ученици да стават в 12 часа по полунощ и да се молят от сърдце да се омилостиви Бог над България и да отстрани всички външни и вътрешни сплетни, да внуши на всички световни и местни управници да приложат във всичките си действия Божията Правда, в която се крият зародишите и гаранцията за действителен мир между всички народи.

Това ще съобщите само на ония ученици, които могат да изпълнят определения за това наряд.

В изпълнението на тоя наряд ние ще влезем в духовна връзка с всички видими и невидими светли духове за съграждане Царството Божие на земята.

Амин, така да бъде!

Ваш верен в Господа старши брат: /п/ Т. Стоименов

Изпълнението на наряда ще започне от деня на получаването му и ще трае до свършването на Парижката конференция. Който обича, по свобода може да продължи наряда, докато има вътрешно разположение.

За получаването на наряда съобщете писмено.

НАРЯД

1. Добрата молитва.
2. Молитвата на избраните.
3. Пътят на живота.
4. Тайна молитва.
5. „Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на небето; и всички народи, които си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие."
6. Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов.

3) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Братският съвет подхвана работата си от 1 януарий 1945 г. Ние приехме от нашия обичен Учител неоценимо богатство на Словото. В продължение на повече от 30 години Той раздава с щедра ръка от съкровищницата на Божествената Мъдрост. Такова изобилие не е познато досега. Братският съвет винаги се е вдъхновявал да продължи делото на Учителя у нас и в чужбина по методите, по които Той работеше. Затова на първо време той реши да се почне систематично проучаване на беседите и лекциите от класовете, и то, като се почне от началото. Защото знанието, което Учителят ни даде, не е книжовно знание, което трябва да се запамети или заучи. То е живот и път, по който трябва да се върви. Проучването на беседите и лекциите започна в София и в провинцията, както следва:

В сряда Общият клас започна с лекциите от първата година, томчето „Трите живота", след свършването на което преминахме към лекциите от втората година.

В петък Младежкият клас пак се почна с първото томче от първата година -

„Двата пътя". След като се изкара цялата година, премина се към втората година - томчето „Допирни точки в природата" и се достигна до осмата лекция. Всички упражнения, теми, задачи, зададени в лекциите, се правят пак, както и резюме на всяка минала лекция.

Неделните утринни слова почнахме отначало с томчето „Ценната дума", след което преминахме към томчето „Учение и работа".

Неделните беседи в 10 часа започнахме с проучаване с томчето „Все, що е писано", след свършване на което преминахме към томчето „Дали може". Своевременно беше съобщено на кръжоците в провинцията, за да се съгласуват и те с работата в София и да има единство в цялата страна.

Братският съвет взема грижата да се съхранят и запазят всички беседи и лекции, които не са отпечатани, но са дешифрирани. Също да се запазят на сигурно място стенограмите на онези лекции и беседи, които не са дешифрирани. Той възложи на стенографите да продължат работата по дешифрирането на същите. Работата в това отношение върви добре. Същевременно Братският съвет възложи на Просветния съвет да продължи издаването на беседите и лекциите и въпреки изключителните времена, в които живеем, можаха да излязат от печат пет томчета досега, а именно: „Събуждане" - I том на XI година от Общия клас, и всичко, каквото е говорил Учителят в 1944 година, събрано в три тома „Заветът на Любовта", и тома „Вечното подмладяване" - неделни беседи от 1943 година. Тази работа Просветният съвет изпълни добре.

След заминаването на Учителя Братският съвет реши да се запази обстановката, всред която е живял и работил Учителят тъй, както си е била. И тази работа той възложи на един малък Музеен съвет, който се грижи за това.

По отношение на братското стопанство на Изгрева, направи се всичко възможно да се поддържа добре. И може да се каже, че въпреки сушата тази година, то е в добро състояние, за което най-много трябва да се благодари на нашия отличен работник брат Ради. Продуктите от стопанството се употребяват главно за поддържане на братския стол - една инициатива на Учителя, която Братският съвет взима присърце и въпреки трудните продоволствени условия тази година, поддържа я досега. Този общ стол обслужва братята от Изгрева и ги улеснява твърде много; също и онези гости, които идват от провинцията. То е място, където братята се срещат на общ обед, молитва, песни и разговори. Братският съвет възнамерява и занапред да поддържа братския стол, като умолява братята от провинцията да го подкрепят с каквото им е възможно.

Братският съвет води голяма борба, за да издействува да се положи тялото на Учителя в нашето братско лозе. На това място той направи скромен парк, като планът за него бе изработен от брат архитект по идеи, дадени от Братския съвет.

Братският съвет смята, че връзката с провинцията трябва да се оживи още повече. И занапред ще се работи в това направление. При всеки по-важен случай Братският съвет е изпращал общ наряд за изпълнение от всичките кръжоци, както и специални послания за повдигане духа и поддържане жива връзка с приятелите. Все за поддържане връзката с провинцията допринесоха и посещенията на някои братя из кръжоците, както и няколко братски срещи, които станаха на разни места в страната.

Животът на Братството в София - на Изгрева, се е водил по онези живи и прекрасни методи, които Учителят ни завеща. Правени са редица екскурзии до Витоша, а напоследък и летуване на Рила. Сутринните молитви, посрещането на слънцето, гимнастиките и паневритмията се играят редовно и посещават добре както от приятелите от Изгрева, тъй и от тези от града.

Обични братя, няма да ви отегча, ако се спра малко върху един от най-важните въпроси, върху една от най-съществените задачи, които предстоят пред нас като

ученици на Божествената школа. Светът е пълнат от външни борби и очаква от тях своето щастие. Ние обаче знаем нашето истинско място като работници на Божията нива. Нашият живот трябва да бъде пример във всяко отношение. Нашите мисли, нашите чувства и постъпки трябва да бъдат израз на онзи възвишен живот, за който нашият обичен Учител говори във всички свои беседи и лекции. Между нас трябва да царува любов, мири светлина. Само в тази среда ние може да растем правилно и да бъдем полезни на себе си и на нашия народ. Затова ние смятаме, че главната работа на всички трябва да бъде насочена в това направление. Един от най-мощните методи за работа, които ни е завещал Учителят, е молитвата. Учителят казва: „Аз всякога се моля." Поддържайте връзката с Бога, с невидимия разумен свят, откъдето идат всички добри условия за живота ни на земята. Единична или обща, молитвата е мощна сила. Тя привлича светлите небесни същества и им дава условия да ни помагат. Ние сме едно голямо семейство между всички народи, във всички страни и нашият общ Баща е Бог. Към Него трябва да бъде отправена нашата мисъл, към Него трябва да бъде отправена нашата топла благодарност за всички условия, които ни дава да Го познаваме и да придобиваме живот.

Общият живот на братствата трябва да се поддържа чрез обща работа по изучаване на Словото, чрез общи екскурзии, общи братски вечери, чрез общи молитви. Сега светът минава критични, съдбоносни времена. Трябва да се молим на нашия любезен Баща да съкрати тези страдания, да изпрати светли разумни души да помогнат на човечеството. Молитвата е мощно средство за работа. Ала най-голямата сила е животът на любовта, който трябва да струи през нашите сърдца. Христос казва: „Това е Моята заповед: да имате любов помежду си."

Братя ръководители, това е в общи черти работата, която Братският съвет извърши за времето, за което го бяхте натоварили и което изтича до този събор. Нека, които желаят от вас, се изкажат по някои въпроси във връзка с работата на съвета. След което ще трябва да изберете нов съвет, който да продължи работата през следващата година.

Божият Дух да ни ръководи във всичките ни дела!

Януари, 1945 г.

4) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Учителят каза преди няколко месеца: „Иде пролетта. Божественото Слънце ще изгрее, снеговете и ледовете ще се стопят, цветята ще цъфнат и дърветата ще дадат своите плодове." Иде един светъл ден, иде шестата раса, която ще бъде осъществяване на вечния блян на човечеството за една красива култура на земята. Небето ще слезе на земята. Учителят дойде, за да подготви това светло утро, за което копнее човешката душа.

Учителят каза в беседата от 10 декември 1944 г.: „Ние сме вече в демаркационната линия между две епохи - старата и новата. От 1945 година встъпваме в една нова епоха. Всички народи са призвани да бъдат служители на Бога, на Великото."

Нека ние, окрилени и радостни, да продължим красивото дело на Учителя, за да се увенчае с успех Неговата мисия. Делото на Учителя надхвърля границите на България. То надхвърля и днешната епоха. Предстои ни грамадна работа.

Тая работа можем да извършим само когато винаги сме в досег с вечните Божествени извори на живота и когато погледът ни е устремен към светлите Божествени върхове, отгдето общочовешката култура черпи своите животворни сокове.

Нека с отворени души, пълни с любов към обичния ни Учител, да станем възприемчиви към възвишената струя на новото, което иде от горе. Всички чувствуваме Неговото присъствие в нас, Неговата мощна подкрепа. Той сега вдъхновява цялата ни дейност. Всички чувствуваме Неговото вътрешно ръководство. В глъбините на душите си трябва да чувствуваме зова на Небето, зова на Учителя и да работим с вдъхновение за великото дело.

Днешното човечество е безпомощно. То се гърчи в страдания, мъчения, в тъмнина. Светлината на новите идеи на Учителя трябва да озари умовете на всички народи. Чрез нея те ще получат отново надежда и вяра в светлото бъдеще, което ги очаква. Чрез нея те ще строшат оковите, които са свързали техните нозе и ръце. Чрез нея те ще намерят пътя към свободата и радостта.

Важната работа, която ни предстои, можем да вършим само когато сме споени в едно цяло чрез хармонията, чрез любовта. Всички трябва да бъдем годен оркестър, на който Великият Диригент ще свири. За тая цел всички инструменти трябва да са хармонично нагласени. Нека оставим настрана всичко, което противоречи на любовта, на хармонията. Нека всички да почувствуваме вечните връзки, които ни свързват с всички същества. Нека една велика любов, един дух на преданост да минат през нас.

В нашата дейност няма да сме сами; ще имаме подкрепата на Небето. Учителят казва, че Светли Същества от възвишени светове са слезли на земята, за да подкрепят човечеството в днешната тъмна епоха и да го изведат към светли простори. Всеки, който работи за новото човечество, ще има подкрепата на невидимия свят, на всички напреднали същества.

В лекцията от 6 декемврий 1944 г. Учителят казва: „Сега искам да се върнете 25 години назад и да станете такива, каквито бяхте пред 25 години. Трябва да се върнете 25 години назад." Т. е. всеки да има онзи младежки огън, възторг и ентусиазъм, който е имал преди 25 години! Нека всеки да почне да работи с велика вяра в светостта на делото, за което работи.

Учителят е оставил грамаден материал. Това са 600 тома беседи и лекции, в които са изложени принципите, законите и методите на новата култура. В тия беседи и лекции са посочени методите за разумно разрешение на всички противоречия на днешната култура. Всеки ученик, който иска да бъде полезен за човечеството, за Божественото дело, трябва да проучи материала, който се съдържа в тези беседи и лекции. Те се нуждаят от планомерно и систематично проучаване.

Това е вече почнало на Изгрева. В сряда е почнало основно проучаване на лекциите на Общия окултен клас по ред. Например, в сряда, на 3 януарий т. г. се прочете първата лекция на първата школна година (в тома „Трите живота"). В Младежкия клас в петък е почната подобна работа с младежките лекции. На 5 януарий се почна с първата лекция от първата година на Младежкия клас (в тома „Двата пътя"). След прочитането на лекцията в сряда или петък, се избират няколко души, които да приготвят за следния път резюме на прочетената лекция. Това се прави, за да се запечатат основните мисли в душите. В неделя, в 5 часа, на 14 януарий, се почна проучаването на тома „Ценната дума" (утринни слова). Същия ден в 10 часа се почна проучаването на новия том неделни беседи „Великите условия на живота" и на беседите „Езикът на Любовта". Хубаво е подобна работа да се започне и във всички кръжоци в провинцията.

Освен огромния материал, вложен в напечатаните беседи и лекции на Учителя, има още толкова беседи и лекции ненапечатани. Взети са мерки за постепенното им отпечатване.

Жетвата е готова. След днешните страдания умовете на много хора са отворени за новото, което иде. Има нужда от много работници. Нивата се нуждае от жетвари - борци за великата култура на братство и сестринство. Нека влезем

в народа, нека работим всред него, да проникнем в широките народни маси и нека светлината, която излиза от идеите на Учителя, да освети света!

На работа!

Мото, дадено от Учителя на 20 декемврий 1944 г.: „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов."

Настоящото се прочете пред братята и сестрите на Изгрева. Всички те горещо ви поздравляват и ви пожелават радостна плодотворна дейност.

Със сърдечен поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Симеон Симеонов, Никола Антов, Паша Теодорова, Борис Николов, Жечо Панайотов, Боян Боев.

София - Изгрев, 21. I. 1945 г.

5)

ПРОГРАМА
ЗА 4 ФЕВРУАРИ 1945 ГОДИНА

Сборен пункт 8 часа сутринта в Големия салон, където ще се изпеят няколко песни.

На мястото:

1. Добрата молитва.
2. Молитва на Царството.
3. Отче наш.
4. Ев. от Матея, гл. 7, ст. 7-14. (Чете Ем. Иванов.)
5. Ев. от Лука, гл. 10, ст. 1-9. (Чете Жечо Панайотов.)
6. Ев. от Иоанна, гл. 15, ст. 9-17. (Чете Мих. Стоицев.)
7. Ев. от Иоанна, гл. 17, ст. 1-10. (Чете Минчо Сотиров.)
8. „Двигатели на Живота", стр. 204. (Чете Неделчо Попов.)
9. „Царският път на душата", стр. 4-5. (Чете Цветана Симеонова.)
10. „Опорни точки в живота", стр. 64. (Чете Славчо Славянски.)
11. „Опорни точки в живота", стр. 57. (Чете Мария Милева.)
12. „Свещени Думи на Учителя", стр. 123: „На работа". (Чете С. Симеонов.)
13. „Пътят на Учителя" в „Свещени Думи на Учителя", стр. 7. (Чете Борис Николов.)
14. Мото:

„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов."

А вечерта в 6 часа в Големия салон:

Ще се повтори сутринната програма без мотото.

Братска вечеря.

Обща песен.

1. „Привет до Учителя" от Мария Тодорова. (Чете Димитър Сотиров.)
2. „Духът Божий". (Изпълнява хор.)
3. „Обетована земя". (Дует, изп. Мария и Димитър Сотирови.)
4. „Вехади". (Соло цигулка, изп. Мария Сотирова.)
5. „Киамет Зену".
6. „Буря".
7. „Хваление за Него". (Отг. Цв. Симеонова. Изпълнява хор.)
8. Песни от Учителя. (Изпълнява на арфа Асен Арнаудов.)

Почивка.

Общи песни.

„Божият глас", стр. 30. (Чете С. Симеонов.)

Общи песни.
Завършване с мотото.

6) **ОБИЧНИ БРАТЯ,**

Празникът на пролетта - 22 март т. г., четвъртък - ще се отпразднува по следния начин.

Молитвата ще започне точно в 5.30 часа сутринта на определеното досега място, както следва:

1. **Добрата молитва**
2. **Евангелие от Матея, 5 гл., 13-17 ст.**
3. **Евангелие от Лука, 17 гл., 5-11 ст.**
4. **Евангелие от Иоана, 15 гл., 12-18 ст.**
5. **Първо послание към Коринтяните, 13 гл., 1-8 ст.**
6. **„Духът Божий".**
7. **Молитвата на Царството.**
8. Прочитане на беседата **„Единният живот"** (из книгата **„Майката на времето")**.
9. **„В начало бе Словото".**
10. **Отче наш.**
11. **„Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на небето и всички народи, които Ти си призовал, да вземат своет място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие."**
12. **Гимнастически упражнения.**

Братската вечеря ще се състои в 6 часа след обед. На вечерята ще се повтори утринният ред без беседата.

Умоляват се братята-ръководители да съобщат настоящото на всички братя и сестри в града и околията.

С братски поздрав,
Братски съвет: Тодор Стоименов, Симеон Симеонов, Никола Антов, Паша Теодорова, Борис Николов, Жечо Панайотов, Боян Боев.

Изгрев, 12 март 1945 г.

7) **ОБИЧНИ БРАТЯ,**

По случай три месеца от заминаването на Учителя, на 27 март т. г. ще има събрание в 5.30 ч. сутринта за изпълнение на следната програма:

1. **„Духът Божи".**
2. **Добрата молитва.**
3. **Молитвата на Царството.**
4. **„В начало бе Словото".**
5. **Евангелие от Матея, 28 гл., 16-20 ст.**
6. **Евангелие от Лука, 9 гл., 23-28 ст.**
7. **Евангелие от Иоана, 12 гл., 44-50 ст.**
8. **Послание към Ефесяните, 6 гл., 10-18 ст.**
9. **„Чист и светъл", стр. 3-4.**
10. **„Царският път на душата", стр. 99.**
11. **„Големият брат", стр. 8.**
12. **„Вечното благо", стр. 24.**
13. **„Устойчиви величини", стр. 73.**

14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов."

В 6 часа след обед ще има братска вечеря, при която ще се повтори утринният ред.

Умоляват се братята-ръководители да съобщат настоящето на всички братя и сестри в града и околията.

Със сърдечен братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Симеон Симеонов, Никола Антов, Паша Теодорова, Борис Николов, Жечо Панайотов, Боян Боев.

12 март 1945 г. Изгрев.

8) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Както днес пролетта пристъпва с тихи стъпки към нас, така иде една друга пролет в душите и в живота. Човечеството ще влезе в новата епоха, епохата на любовта.

Учителят казва: „Всички се пригответе за любовта! Бъдещето е в нея. Шестата раса ще има един нов морал, който ще почива върху любовта. Слънцето ще изгрее, то няма да закъснее. Каквото и да стане, то ще изгрее. Когато зиме кажеш на тревата да израсне и на черешата да даде плодове, те мълчат. Но когато заговори слънцето, те всички слушат. Сега иде вече това Божествено слънце и всичко ще цъфне и завърже. Сутрин, като изгрее слънцето, светлината идва на власт. Днес властта на тъмнината си отива. Сега светлината ще управлява."

За характера на новото, което иде, Учителят казва: „Сега доброто иде да управлява. Новото учение иде в света да внесе идеята за братство и сестринство между хората, да работят един за друг. Дето съществуват братство и сестринство, там любовта царува. Сега иде един нов порядък в света, който ще се ръководи от любовта. За него всички трябва да бъдете готови. Нови светли дни идат в света. Те изискват нови чисти дрехи, нова светла премяна."

„Слънчевата система, казва Учителят, излиза от тринадесетата сфера. Слънчевата система в миналото е слизала, т. е. е отивала в по-гъста среда, а сега отива към по-възвишени области. Това ще улесни идването на новата култура."

Новият ден се гради. Хиляди работници от всички краища на земята с радостни сърца и с поглед, устремен в далечината, градят новия ден. Той е тъй близо до нас! Въздухът е напоен вече с духа му, въпреки вихъра на днешните събития, въпреки водовъртежа, през който минава сега човечеството. Днес сме свидетели на едно небивало раздрусване на света. От всички тия страдания, през които минава светът, ще излезе едно възродено човечество, което ще тръгне по съвсем нови пътища. Новото е по-близо до земята, отколкото всеки друг път. В тая красива градежна работа участвуват не само всички решителни и искрени борци на земята, но и цялото небе.

Днес, казва Учителят, се създава един нов тип човек на земята. Представители на шестата раса има вече между всички народи. Цялата природа е затаила дъх, за да присъствува при раждането на новия човек на земята. От сърцето му ще блика бистър кристален извор, който ще напоява всички тревички, цветя и дървета, които ще срещне по пътя си. Над главата му ще блести светла звезда, която ще показва пътя на всички, които са се залутали в пътя на живота. В очите му ще се чете светлината на възвишения свят, отдето иде.

В новата епоха за всички народи се открива велико бъдеще. Учителят казва:

„Великото бъдеще на човечеството е поради любовта, която ще се изяви. Защото вълната на любовта иде в света! Близо е времето, когато човечеството ще схване в какво седи великата цел на човешкия живот, а именно в това да бъде човек свободен и да служи на любовта. Да служи човек на Цялото - това е главната задача, която човек трябва да разреши."

Светът днес се нуждае от новите хора, от хората на любовта. Щастието е в любовта. Тя е идеалът, към който човешката душа се стреми. Човек трябва да бъде извор, да дава от изобилието на своя живот,

Учителят казва: „Новата култура изисква от човека да обича Бога. Къде ще намери Бога? Във всеки човек!" За любовта Учителят казва: „Любовта изглежда най-малката сила, но тя е най-великата сила. Тя започва със слабите работи и свършва с най-силните. Придобиете ли любовта, вие придобивате помощта на хиляди, милиарди любещи души."

Тук на Изгрева кипи интензивен живот. Работите в Общия клас в сряда в 5 ч., в Младежкия клас в петък в 5 ч., в неделя в 5 часа и 10 часа сутринта продължават радостно и енергично. Продължава се четенето поред на беседите и лекциите от книгите, които посочихме миналия път. Само в неделя в 10 часа се започна четенето на беседи от тома „Все, що е писано", понеже се завърши томът „Великите условия на живота". В школите в сряда и петък всички братя и сестри на Изгрева изучават старателно Словото на Учителя. Всички теми и резюмета се правят редовно. И всички упражнения, давани в школните лекции, се изпълняват съвестно. Сестра Цветана Симеонова разяснява някои от лекциите в сряда чрез художествени цветни картини, които илюстрират някои основни идеи на четената лекция.

Учителят казва: „Сега сме в една от най-великите епохи в човешката история!" Нека ние, вдъхновени от величието на епохата, в която живеем, да работим за красивия ден, който иде. Има какво да се работи. И нека тази работа да ни изпълва с радост.

Всички живо чувствуваме присъствието на Учителя, Неговото непрекъснато съдействие и благословение! Това, за което гладуват днес душите на всички народи, това, което те търсят съзнателно или несъзнателно, това е животът, който излиза от Словото на Учителя!

Нека бъдем благодарни на небето за тази привилегия, която сме имали, че в този живот бяхме в досег със Светлото Същество на Учителя и с Неговите идеи. И нека това съзнание да ни даде нов потик да вложим всичките си сили за проникване на идеите Му вред народните маси! Нека във всички градове, паланки и села, нека до всички души да занесем новата, блага и радостна вест за красивия живот, който иде на земята!

Настоящото се прочете пред братята и сестрите на Изгрева. Всички те горещо ви поздравляват и ви пожелават радостна плодотворна дейност.

Със сърдечен братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Симеон Симеонов, Никола Антов, Паша Теодорова, Борис Николов, Жечо Панайотов, Боян Боев.

20 март 1945 г., Изгрев.

9) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

На 27 Юний се навършват шест месеца, откак нашият обичен Учител си замина. Казваме „замина", но не ни се вярва в това. И така е, наистина - ние Го чувствуваме с нас навсякъде. Неговият Дух обгръща и укрепява нашия дух. Неговото Слово изпълва душите ни със знание за Господа. Той отвори очите ни и ето, виждаме красотата на Божия свят навсякъде. Научи ни да работим, да мислим и да живеем добре.

Добрият живот трябва да се изучава сега. Това трябва на хората. Това знание са изгубили те някога и от това страда цялото човечество. Предстои му отново да го придобие.

Учителят донесе знанието за добрия живот.

Не извика ли ни Той от мрака на времето към светлината? Не показа ли ни Той пътя към Бога? Как да не пеят душите ни, как да не Го благославят за всеки ден, който ни подари? Ще пеем песните Му винаги и хваленията ни ще изпълват земята и небето.

Мнозина се смущават за делото Божие. То е в добри ръце поверено. Бог всякога навреме изпраща работниците Си и не ще остави да пропадне нито едно зрънце. Трябвали да се смущава оня, който има пресния пшеничен хляб? Какво ще стане с хляба? - Ще дойдат гладните от всички краища на земята да се нахранят. Трябвали да се смущава чистият планински извор какво ще стане с водата му? - Ще дойдат жадните от всички краища на земята, да утолят жаждата си. Словото Божие е извор с вода на живот вечен. „Който пие от тоя извор, няма да ожаднее во веки."

Ние принадлежим на делото Божие, защото ядохме от живия хляб и пихме от извора на живота.

Учителят изпълва целия ни живот. Когато посрещаме слънцето, какво ни говори първият лъч? Не говори ли ни за нашия обичен Учител? Не виждаме ли Неговия благ поглед на изток, когато се отваря окото на деня? Когато отправяме молитвата си към Бога, не стои ли редом с нас кротко и смирено нашият обичен Учител? Той е в душите ни и в сърцата ни, когато се срещнем и вдигнем ръка за братски поздрав. Когато възлизаме на планината, Той е с нас, стъпка по стъпка. Неговият кротък глас ни тълкува книгата на живота, разгъната пред нас във всичката си красота. Той е с нас, когато се извисяват песните ни в сините простори. Когато работим, Той е с нас и Неговият тих глас ни нашепва: „Внимавай, работи добре." Неговият благ поглед ни следи с грижата на майка. Той ни благославя, когато спим и когато сме будни. Той е с нас, когато се радваме и когато скърбим. Той, заедно с нас, носи нашето бреме, затова бремето ни е леко.

Вечер, в тишината на нощта, когато звездите трептят в небесата, ние можем да чуем тихия Му глас: „Отче, искам тия, които Си ми дал, дето съм аз, и те да бъдат с мене." Думите на Господа са живи, те не са еднократни като човешката реч. Те са вечни, винаги звучат, винаги се изпълняват - през цялата вечност и за всички души.

Господи, Ти всякога Си бил с нас, укрепвал Си ни в пътя ни, осветявал Си ни с присъствието Си и всякога ще бъдеш с нас през всичките дни на живота ни.

Да се не смущава сърдцето ви:

Силата е в Любовта.
Силата е в Словото.
Силата е в Истината.

Ние сме премного богати поради Словото, Което нашият Учител ни говори.

Ние сме премного богати поради живота, който нашият обичен Учител ни предаде.

Ние сме премного богати поради Неговото присъствие в нашите души.

Обични братя и сестри, така събрани на тая братска вечеря, да споделим хляба с всички наши братя и приятели от тоя и оня свят, според древната традиция на Братството. Да отправим нашата молитва към Бога и да Му благодарим за великата милост, която ни е сторил, като ни е призовал на Своята Божествена трапеза.

Да застанем като добри работници, верни и истинни за делото Божие.

Да бъде животът ни радост на нашия обичен Учител и благодарност към Бога за Неговата велика милост.

И сега шепне тихият Му глас в душите ни:

„Не избрахте вие Мене, но Аз вас избрах."

И неговото благословение ни следва винаги.

„Мир ви оставям, моят мир ви давам. Аз не давам, както светът дава."

Братята и сестрите от Изгрева ви изпращат своя братски поздрав. Предайте го на всички приятели.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.

И Господ на мира ще изпълни душата ти с всички добрини.

Вечерята ще бъде в 7.30 ч. вечерта със следния ред:

1. „В начало бе Словото".
2. Добрата молитва.
3. Пътят на живота.
4. Евангелие от Матея, 4 гл., от 1-17 ст.
5. Евангелие от Лука, 17 гл., от 20 стих до края.
6. Евангелие от Лука, 2 гл., от 7-24 ст.
7. Първо Петрово послание, 2 гл., от 1-7 ст.
8. Евангелие от Иоана, 17 гл.
9. „Благославяй, душе моя, Господа".
10. От книгата „Ценната дума", от 300-305 стр.
11. „Бог е Любов".
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят белите братя в Божията Любов."

Забележка: Този ред може да се изпълни и сутринта в 5.30 ч., дето условията позволяват това.

Със сърдечен братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Боян Боев, Борис Николов.

Юни 1945 год., Изгрев.

10) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

На 20 Юний т. г. се навършват шест месеца от заминаването на Учителя.

Тук приложена се изпраща програмата, която ще се приведе в изпълнение тоя ден.

Нека всички братя и сестри, събрани в името на нашия Велик Учител, почувстват силата на Духа във всичката Му пълнота. Нека и в най-отдалечените краища на Царството се почувствува силата на братския зов, който Учителят пръска по цялата земя.

В беседата „Трите положения" от книгата „Дали може" Учителят казва: „Аз проповядвам едно Божествено учение. Това учение не е секта, както някои го считат, нито някаква религия. То е Христовото учение. То е за ония, които имат дълбоко разбиране за живота. То е за всички хора, за цялото човечество, за всички положения, за всички времена и епохи."

Братя и сестри, това учение е тъкмо за днешната, повидимому мрачна, тъжна епоха, в която страданията на човечеството достигнаха своята кулминационна точка. Но за нас става от ден на ден по-ясно, че именно тия страдания ще послужат като поток за отправяне погледите на цялото човечество към Божествения порядък на нещата, както казва в една своя беседа Учителят.

За всички ни е ясно, че рушенията на един отживял свят, изоставянето на вкостенели от времето идеи, ще донесат противоречия и страдания в света, затова пък изграждането на един нов свят ще донесе радост и благополучие за цялата земя.

„Лошото се свърши, доброто иде", казва Учителят в същата беседа, по-горе цитирана. Той казва това със своя смел език и вярва в него. Повярвайте и вие, братя и сестри.

От обиколката, която направи брат Симеонов в някои градове в провинцията, както и от тая на брат Боев, още незавършена, се установи един положителен подем в Братствата, един възторг за работа. Възторженият прием, който сте им оказали, говори за вашето добро желание за обща работа. Ще направим всичко, за да се продължи обмяната на много идеи между София и провинцията и в бъдеще.

Културният живот на Братството в София се поддържа на нужната висота. Продължаваме редовното четене на беседи в братския салон. Посещението от страна на братя и сестри е добро, а в неделен ден не липсват и посетители от града, които идат да чуят Словото на Учителя, както това са правели и по-рано.

Във връзка с работата на Изгрева, съобщаваме следното: За да има единство и съгласуване, в неделя в 10 часа, 24 Юний, ще се чете беседата „В истия час" от книгата „Дали може" и ще се продължава по-нататък всяка неделя по една беседа.

В сряда, на Общия клас, на 27 Юний, ще се чете лекцията „Влияние на музиката, пението и движенията", трета лекция от втората година на Общия клас. След това ще се продължава всяка сряда по една лекция до прочитането на всичките 35. Тия лекции са печатани в Русе и раздадени на времето на всички приятели. Надяваме се, че някои от вас ще ги имат и ще услужат за четенето в клас.

В неделя сутрин в 5 часа ще се чете от книгата „Ценната дума". На 17 Юний се чете лекцията „Любов и служене". Продължават се по-нататък и останалите лекции до края на томчето. След това ще се четат лекциите от книгата „Учение и работа" - утринни слова, държани 1934-35 г.

В Младежкия клас завършихме лекциите от първата година и преминахме към изучаване на тия от втората годишнина. Започнахме с първата лекция на 8 Юний т. г. от лекциите на втората година: „Допирните точки в природата".

Работата за тая година ще приключим на 20 Юлий т. г. с петата лекция от същата книга. Следната учебна година ще започнем на 14 септември, в петък, с шеста лекция от същия том „Допирни точки в природата".

Лекциите на Общия клас приключват на 18 Юлий и започват на 19 септември т. г.

Всяка сутрин на красивата изгревска поляна се разнасят Божествените мелодии на Паневритмията. Братя и сестри изпълват кръга и двама по двама отмерено играят гимнастическите упражнения. Особена красота е постигната в „Слънчевите лъчи" и „Пентаграма", които все повече и повече се усвояват от всички. В сряда, петък и неделя сутрин, като школни дни, посетителите са още повече, оживлението е по-голямо и по лицата на всички лици ободрителното въздействие на Паневритмията - музиката, завещана от Учителя, както и влиянието на тоя утринен час, прекаран в задружен братски живот.

Музикалният живот на Изгрева е интензивен. Изнасят се сказки и музикални вечери от братя и сестри. Заслужава да се спомене цикъл сказки върху велики композитори, илюстрирани с части от тяхната музика. Досега са изнесени сказки за Бетовен, Чайковски и др., придружени от тълкуванията на братя, завършили музикалната академия.

Братският хор възобновява изучаването на братски и други песни. Вие знаете какво място заема песента в нашия братски живот.

Красивата Витоша не е преставала да ни подканва за излети, още повече като в душата на всеки от нас се таят множество спомени от близкото минало и от екскурзиите, правени заедно с Учителя. Ето защо, в свободните празднични дни предприемаме общи екскурзии до нашия бивак „Ел-Шадай", намиращ се на височина около 1200 метра над морското равнище. Излизайки от Изгрева в 4 часа в ранно утро, за 3-4 часа всички са горе; следва закуска, пием изобилно топла вода, към 10

часа „Паневритмия", прочитане някоя беседа, а след това - приятелски разговори и отпочиване под благодатните лъчи на слънцето. След общ братски обед и още няколко часа почивка, малки разходки и разговори, завръщаме се с добро разположение, с нови мечти за бъдеща разходка.

Братският стол -трапезария на Изгрева, идеята за който се поддържаше от Учителя и до последните Му часове, прекарани между нас, продължава да съществува и сега; трудностите в набавяне на продукти са значителни, обаче ще се преодолеят било от производството, което очакваме да получим от добре обработените тая година братски градини, било от това, което ще постъпи от приятелите от провинцията. Затова умоляваме братята от провинцията, когато дохождат в София, или по пощата, да изпращат някакви продукти, особено мазнини, които ще се заплащат на редовни цени. В това Учителево начинание виждаме известна красота и идейност, а плюс всичко имаме и практична изгода за братя и сестри, които нямат свое домакинство.

След казаното дотук, няма да се поласкаем, ако кажем, че културният живот на Братството е гордост за идейните хора в София; не липсват съвети от тия наши приятели да продължаваме нашия задружен братски живот. И други идеалисти, които се приближават до нас, остават приятно изненадани от възможностите ни да изнасяме организиран обществен живот. Това, разбира се, се дължи преди всичко на идеите и примера, завещан ни от Учителя, както и на даровитите братя и сестри между нас. Нека и ние сами да ценим хубавото, което вече другите виждат в нас!

Със сърдечен братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Боян Боев, Борис Николов.

Изгрев, 20 Юний 1945 г.

11) ПРОГРАМА ЗА 12 ЮЛИЙ 1945 ГОДИНА

Събрание в салона в пет часа сутринта.

1. Добрата молитва.
2. „Духът Божий".
3. Евангелие от Иоана, глава 17 (Н. Антов).
4. Учителят (четиво) (Сим. Симеонов).
5. Стълбата и пр. (поеми в проза) (Катя Зяпкова).
6. Към Мусала (четиво) (Неделчо Попов).
7. Към езерото на чистотата (Аня Теодорова).
8. Учителят за музиката (Дим. Сотиров).
9. „Мусала".
10. „На Учителя покорен".
11. Отче наш.

12) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

През есента на 1944 година Учителят каза: „Иде пролет в историята на човечеството."

Напредналите същества, които ръководят човечеството с голяма любов и велико знание, работят усилено, за да подготвят новата култура. Обширният план, който е изработен от тях, ще се приложи тук на земята.

Нека всички братя и сестри с радост и светла надежда да гледат на бъдещето, което иде. Учителят казва: „Пътят на бъдещето е светъл."

Днешните страдания на човечеството са като изораване на една нива, която с това се подготвя за посяване. След тия страдания човечеството ще изпита гладуване и жадуване за новото. Защото много от ценностите, с които то е живяло досега, са разбити, разрушени и човечеството ще почувствува един дълбок копнеж към един нов път, към осмисляне на живота. Близка е една епоха, която ще донесе пробуждане на съзнанието.

Светът днес има нужда от работници. Нека всички станем съработници за реализиране на онзи красив план, за който работи цялото Небе. Всички могат да бъдат съработници за тая красива и радостна работа.

Важната работа днес е пробуждането на душите. За една пробудена душа, която е намерила светлия път на новите идеи, се радва цялото Небе.

Учителят казва, че днес можем да бъдем полезни чрез изпращане на хубави писма към всички човешки души: това е изпращане на хубави мисли, хубави чувства към всички народи, към всички култури. Това е изпращане на един молитвен зов за любов, за братство, за топлота, за разумност, за чистота и служене. И всяка красива молитва, всяка такава мисъл към човешките души ще допринесе за великото дело!

Най-великата работа, която може да свърши един съзнателен ученик на Божествения път, е да излъчва любов. И човек, който излъчва любов, той навсякъде работи, даже и когато не говори, даже и когато не проповядва - със самото си присъствие, защото любовта, която минава през него, действува благотворно на околните, съдействува за тяхното разцъфтяване, както цветята сутринта се разцъфтяват, когато бъдат помилвани от нежните и топли слънчеви лъчи.

От друга страна всеки брат и сестра може да бъде полезен чрез някоя книжка, дадена на някоя по-готова душа или чрез няколко думи, които ще й каже. Всяко усилие, макар и най-малкото, в това направление не отива безследно.

В днешната епоха една вълна слиза към земята. Това е вълната на космичната любов. Всяка душа, която възприема тая вълна, влиза в новия живот; тя е вече подготвена за влизане в шестата раса. Нещо повече. Една такава душа отсега е вече представителка на шестата раса на земята. И лесно могат да се познаят тия души, когато ги срещнем в живота. В тях има една привлекателна сила. Навсякъде тяхното присъствие внася обнова, радост, хармония, музика и красота.

При изграждането на новата култура славянството ще изиграе една важна роля; тя ще допринесе за раждането на шестата раса на земята.

Сега ще възникне една нова култура, която ще надмине всичко, което човечеството е дало досега в своята история.

Учителят казва: „Всички да бъдем радостни, доволни, бодри и пълни със сили за работа!" Желанието на разумната природа не е да страдаме, да бъдем нещастни, а да бъдем щастливи и радостни. Когато през човешкото сърдце протекат кристалните, чисти и свещени струи на любовта, човечеството ще влезе в царството на радостта, на щастието, на силата и светлината.

Ще завършим с няколко мисли от Учителя:

„Любовта представя абсолютния Божествен свят, отдето произтичат всички радости в света, всичко хубаво и красиво. Правите мисли и чувства са скъпоценните камъни, които ще образуват една огърлица - най-красивото украшение на човешката душа. Всеки човек, който обича и когото обичат, се ползуват. Няма нещо по-велико от любовта. Да обича човек, това е най-великото нещо, което може да направи. Всички хора, които те обичат, ти носят известно благо от Бога. Щом влезе човек в любовта, всички противоречия, които съществуват в живота, ще се уредят. Тя е единственото място, дето се примиряват нещата. Когато говорим, че хората трябва да се примирят, подразбираме, че трябва да влязат в любовта. Пътят

на Любовта е осеян с всички възможности и постижения. Единственото нещо, което обединява всички души, това е Любовта. Всеки човек, който ви обича, ви показва пътя към Бога!"

Петровден, именният ден на обичния ни Учител, тук се отпразнува с голяма сърдечност и красота.

На работа!

Настоящото се прочете пред братята и сестрите на Изгрева. Всички те горещо ви поздравляват и ви пожелават плодотворна дейност.

Със сърдечен братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

18. VII. 1945 година
Изгрев - София

13) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Учителят в своите беседи, лекции и разговори ни остави мъдростта си, която хвърля обилна светлина върху много въпроси из всички области на живота.

Ние, Неговите ученици, които първи имахме привилегията да чуем Словото Му, за щастие, записано в по-голямата си част, имаме и най-голямата отговорност и дълг да се погрижим за това неизмеримо духовно наследство, което Той ни завеща.

Пред нас стои задачата: от една страна, самите ние да опознаем из основи великото дело на Учителя и от друга, да направим всички усилия да запознаем с Него както сегашните, така и бъдните поколения.

Тази задача е много сериозна, но тя е най-благодарната, която бихме могли да си поставим в нашия живот. За нея ще се изискват много усилия, но те ще се дадат с обич. Ще трябват много сътрудници, но те не ще липсват. Защото Учителят казва: „Много хора са определени да свършат Божията работа и те ще дойдат."

Една от задачите, които Просветният съвет си постави на първо време и за която ще се изискват задружните усилия на значителен брой приятели, е:

Да се издири и събере всичко онова, което Учителят е казал за всеки отделен жизнен въпрос, за да се даде възможност отпосле да се разработят систематизирани трудове върху тях. Тия трудове ще бъдат неоценимо полезни както за нас, тъй и за всички ония по света, които дирят Истината. Защото по такъв начин ще може най-добре да се обхване и изясни широкият духовен поглед на Учителя върху тъй многоликия, но в основата си единен живот.

Но тъй като тази задача е извънредно голяма и изисква много време и сили, ние ще трябва да започнем по метода на Учителя - с най-малкото и постепенно да вървим нагоре, към по-голямото. След многостранни проучвания Просветният съвет се спря на първо време върху следните седем теми: БОГ, УЧЕНИК, ЛЮБОВ, МЪДРОСТ, ИСТИНА, МУЗИКА и ОКУЛТНИ НАУКИ.

Ето как се поставя задачата за ония, които желаят да сътрудничат в това хубаво начинание:

Всеки един от сътрудниците ще трябва да извлече всички мисли, изказани от Учителя, върху горните седем теми из един том беседи, който ще му бъде изпратен допълнително.

Трябва да отбележим, че в случая ще се вземат под внимание не само ония места, в които се споменава изрично интересуващата ни тема, а и всички други текстове, които по смисъл и по дух спадат към нея. (Виж поясненията в приложените листа за работа.)

Томчето се прочита систематично отначало до край и щом се срещне мисъл,

която се отнася към някоя от посочените теми, ще трябва да се подчертае с отвесна черта отстрани на текста.

Към тая черта се отбелязва съкратено за коя от темите става дума. Например, ако мисълта се отнася към темата „Бог", отбелязваме буквата Б; темата „Ученик" - с У; „Любов" - Л; „Мъдрост" - М; „Истина" - И; „Музика" - муз.; „Окултни науки" - о. н.

Подчертаванията и буквите да бъдат написани с черен молив, а не с мастило, химически или цветен молив, а нанасянията върху листовете да стават с мастило.

Ако в една мисъл се засягат повече теми, всички тия теми се отбелязват със съответните букви към отвесната черта.

Така отбелязаните места на мислите в тома трябва да се нанасят в изпратените за целта разграфени листа, като в първата графа се отбелязва страницата, а във втората - от кой до кой ред.

Да се внимава щото всяка мисъл да бъде нанесена в листа със съответната тема.

За улеснение, при отчитане на редовете, използувайте приложеното картонче, като поставите цифрата 1 върху горния пръв ред на страницата.

Ако една мисъл има отношение към повече от една тема, тя се вписва поотделно във всеки от листовете на темите, за които се отнася.

От практиката се оказа, че най-лесно ще бъде нанасянето в листовете да става наведнъж, след като сме отбелязали вече текстовете в цялото томче.

Добре е, преди да се приключи работата, да се прочете томчето още веднъж, за да се види дали не е пропусната някоя мисъл и дали всичко е нанесен правилно в листовете.

Сътрудниците да запазят за себе си по един препис от попълнените със сигнатури листове. Оригиналните листове, както и книгата с подчертаните текстове, снабдени с подписа и адреса на сътрудника, се изпращат *препоръчано* до Б. Боев за по-нататъшно използуване.

Умоляват се братята-ръководители да прочетат настоящото пред общото събрание на приятелите, *като подканят присъствуващите да запознаят с въпроса и ония, които не са били на събранието.*

Братята-ръководители се умоляват, по възможност, в най-скоро време или най-късно след изтичане на две седмици от получаване на настоящото писмо, да ни съобщят кои братя или сестри имат желание да работят върху задачата, с оглед тя да бъде завършена най-късно до 30 октомври т. г. Разбира се, желателно е ония, които имат възможност да я завършат преди горния срок, да изпратят веднага готовия материал в София.

Ще бъдат от полза още някои сведения, които по възможност да се изпратят ведно с горните или малко по-късно, а именно:

а. Кои лица са извличали вече материали из беседите.

б. На какви теми са извлечените материали, из кои беседи точно са взети те и по кой начин се е работило, и

в. Правени ли са по-нататъшни опити за систематизиране на извлечените материали, на кои теми, из кои беседи и по какъв начин се е работило.

Ако има неясности, могат да се поискат допълнителни пояснения.

Нека си пожелаем да завършим със задружни усилия предстоящата работа, изпълнени с радостта, че ще допринесем нещо за едно светло дело.

С братски поздрав,

за Просветния съвет: Боян Боев

Изгрев-София, Юлий 1945 г.

Забележка: Тъй като първите седем теми, упоменати в настоящото писмо, се поеха от приятелите в София, Просветният съвет избра нови 7 теми за братята и сестрите

от провинцията. Те са: Живата природа, Христос, Всемирното Бяло Братство, Човекът, Новото учение, Възпитанието, Легенди, анекдоти, примери.

При попълването на графите, страниците и редовете се попълват последователно отгоре надолу.

14) ЛЮБЕЗНИ БРАТ,

Изпращаме Ви тук приложени програмата за братската среща, един позив до братята и сестрите и една брошура, която съдържа между другото и четивата, които ще се прочетат на братската среща.

Позива може да раздадете още сега на братята и сестрите. Програмата за братската среща им съобщете най-късно до 5 август, а брошурата раздайте през дните на братската среща. Изпращаме Ви повече екземпляри от брошурата за по-широко разпространение между обществото. Брошурата се дава на братята и сестрите безплатно - за задачата, а другите да внесат кой колкото обича или да им се дава даром.

Братските срещи ще се състоят в местните кръжоци.

А братята и сестрите, които силно желаят да посетят Изгрева по случай братската среща, да си носят по едно одеало.

Дните на братската среща, това са едни от светлите дни в живота на учениците. Тая среща има значение не само като условие за уреждане на някои външни въпроси, но преди всичко тя е важна като условие за духовен подем, за привличане на една духовна вълна и подкрепа отгоре.

Нека работим с радост и гореща вяра в светостта на великото Божествено дело. Нека продължим делото на Учителя, за да се увенчае то с успех. Нека вложим всички сили на ума, сърцето, душата и духа на работа.

Великите идеи, които носи Учителя за обнова на човечеството, трябва да проникнат в човечеството, в народите. Нека всички в единомислие, в хармония, с дух на самоотричане, на жертва, на преданост към обичния ни Учител, работим за красивия нов ден, който иде в живота на човечеството. И нека с отворени умове, сърца и души да приемем вълната на новото, което иде.

Учителят каза, че въпреки големите страдания и катаклизми, през които минава човечеството, има най-благоприятни условия днес за възход и подем, защото Невидимият свят сега най-усилено работи върху човечеството и изпраща една мощна вълна към земята.

Навсякъде в братските срещи, които ще се състоят, да има мистичен дух, единение, връзка с Божествения свят, защото тази постоянна връзка с Невидимия свят, със светлите същества е необходима. Отгоре идат идеите, вдъхновението, благородните подтици, ръководството. Нека се разраства мистичният живот на всички братя и сестри.

Братският съвет поканва Вас, като ръководител, непременно да присъствувате на Изгрева на братската среща, понеже присъствието Ви ще бъде от голяма полза както за братството, така и за вашия кръжок. Очакваме Ви.

С братски поздрав: БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

21.VII. 1945 г.
Изгрев - София

15) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщава ви се, че тазгодишната братска среща ще стане в съответните кръжоци на Братството по следния начин:

ПЪРВИ ДЕН, 10 август 1945 г., петък

В 5 часа сутринта - събрание в салона на Братството:

1. Добрата молитва.
2. Пътят на живота.
3. „Духът Божий".
4. Евангелие от Матея, 12 гл., 18-22 ст.
5. Евангелие от Лука, 6 гл., 27-39 ст.
6. Евангелие от Иоана, 13 гл., 31-36 ст.
7. Размишление: „Аз затова се родих и затова дойдох на този свят, да свидетелствувам Истината. Всеки, който е от Истината, слуша гласа Ми."
8. Четене беседата: „Мога да постигна" (из тома „Заветът на любовта, трети том).
9. Молитвата на Царството.
10. „В Начало бе Словото".
11. „Учителят" (четиво).
12. Отче наш.
13. „Благославяй, душе моя, Господа".
14. Гимнастически упражнения.

ВТОРИ ДЕН, 11 август, събота

Часът и редът, както в първия ден, само че ще се чете беседата „Двоен дял" (из тома „Събуждане") и четивото „Ученикът".

ТРЕТИ ДЕН, 12 август, неделя

Часът и редът, както в първия ден, само че ще се чете беседата „Заветът на новото" (из тома „Заветът на любовта", том първи) и четивото „Любовта".

На третия ден, в неделя, в 10 часа, ще се прочете беседата „Вечно подмладяване" (от тома със същото заглавие).

След обед свободно събиране по групи и обмяна на мисли.

През трите дни ще има общ обед. В неделя, на третия ден, ще има братска вечеря, на която ще се повтори утринният ред без беседата, с трите четива.

Всеки да послужи на Господа, както разбира и да Му принесе своя принос, тъй, както му се открива.

Молим, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.

„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов."

С братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стойменов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

18. VII. 1945 г.
Изгрев - София

16) ПРИВЕТСТВЕНО СЛОВО

четено от Т. Стойменов на събора - 10. VIII. 1945 г. - на учениците на Великото Всемирно Бяло Братство, София - Изгрев

„Бъдете съвършени, както е съвършен Отец наш на небесата."
Това е зовът на безграничната Любов, да бъдем синове на виделината.

Обични братя и сестри,

На мен се наложи в един важен момент, при видимото отсъствие на любещия

ни и светъл Учител, да открия пред братята-ръководители и всички братя и сестри този наш духовен събор. И като ви поздравявам с „Добре дошли!" от мое име и от името на Братския съвет, пожелавам ви даденото от Бога дело на Учителя да расте чрез учениците от сила в сила, за славата на Божието Име и за благото на всички души по лицето на земята.

Учителят, добрият и светъл Божествен Учител, чийто Дух работи непрекъснато в душите на своите предани ученици, ся семето на безграничната Любов, Мъдрост и Истина близо половин век и вкуси от ранните плодове на своето Боговдъхновено Слово по върховете на Витоша, Мусала и Рила, заедно със своите ученици.

Той излъчваше от себе си топлота, светлина и любов към своите ученици. И те, вдъхновени от Неговото Слово за вечния живот, проникнало в клетките на техния духовен организъм, Му се отзоваваха с нежно чувство и преданост.
По Божие повеление добрият ни и светъл Учител на 27 декемврий миналата година, в ранни зимни зори напусна пътта, облече се Той в светлата дреха на безсмъртието, която е имал преди създание мира, за да работи с по-голяма сила за Великото Всемирно Бяло Братство, на което глава е Христос.

Обични братя и сестри, всички ние, които сме слушали и възприели Неговото Божествено Слово, виждаме неговата величина и грандиозност; то е предназначено за всички души по лицето на земята, безразлично от каква народност са. Преди войната още, неговите ученици от различни народности и страни пропътуваха хиляди километри и дойдоха в България да се срещнат с Учителя си. Колко мила и красива бе тази среща в свещените дебри на тайнствената Рила! За нас е радостен фактът, че Невидимият свят - Божият Промисъл- е избрал България като огнище на тия висши общочовешки духовни идеали.

Ако не беше войната, днес България щеше да се залива с пробудени души от всички народи, идващи да проучат Словото в страната, дето е говорил Учителят. Това пак ще бъде. България е била и ще бъде духовен център, защото е кръстопът на невидимите светли сили, облечени във властта да обновят и просветят душите, предназначени да влязат в йерархията на шестата светеща раса.

Човек е преди всичко духовно същество. Той ще не ще, по закона на разумността или по закона на необходимостта, ще влезе в релсите на своя духовен възход, защото природните закони не търпят дисхармония. Всичко, що е обмислено, е дело на пътските пожелания. Затова се казва: „Да се не похвали нито една плът", защото духът е творческата сила - той носи победа. Плътта, според степента на своето развитие, може да послужи като орган за проява на духа. Без духа плътта е най-жалката останка от човека; и добрите му приятели, баща или майка, брат или сестра, мъж или жена казват: „Махнете го по-скоро." Духът е разумната проява, правата мисъл и същина на човека. Без него човек е жив умрял. Духът - това е любимецът на човешката душа. Те не могат един без друг.

А плодовете на Духа са: Любов, радост, мир в Божествения свят; търпение, благост, милосърдие в ангелския, в духовния свят; вяра, кротост и въздържание във физическия свят. Следователно учениците на физическото поле, като първа стъпка в духовната йерархия, трябва да се отличават с вяра, кротост и въздържание. Чрез вяра ученикът се приближава към своя Създател, отдето черпи сили и всички възможности - красота, доброта, разумност за своя възход. Чрез кротост той неуморно гради своето духовно тяло. Чрез въздържание той разходва само лихвите от своите духовни капитали. А капитала той пази за по-големи бъдещи предприятия на духа, като несъкрушима сила, при важни и съдбоносни моменти.

Човек може да предаде само онова, което сам е постигнал, т. е. онова, което носи в душата си. Само плодовете, които е отгледал в градината на своята душа, може да предложи. С чужди дарове той не може да се натовари и да ги раздава. В реалния свят на душите това е невъзможно. Тъй щото, който има любовта, който

има Духа, ще носи плодовете на Духа, които споменах преди малко.

Великият Дух изпи в Гетсиманската градина горчивата чаша и каза в Христа: „За това се родих, за да свидетелствувам за Истината." Великият Дух в Ян Хуса каза: „Ако щат в Констанц (мястото, дето го изгориха) всички керемиди дяволи да станат, аз ще отида за Христа."

Великият Дух се прояви в майката на благородния Симфорин, когото караха на кладата, защото устоял на своите убеждения. Майката, вървейки след него, насърчаваше го с думите: „Сине мой, върви напред, да се не поколебаеш; днес ще влезеш в истинския, красив живот!" Това е майката, дала сърцето си на Христа.

Човек има една свещена задача в своя живот. Една свещена работа има да извърши той. Тя е: да се подготви Бог да се изяви чрез него. На тази работа съдействува цялата жива природа. Всички условия, през които минаваме, всички изпитания, радости и скърби имат за цел да ни подготвят да служим на Бога. Това е пътят на съвършенството.

От незапомнени времена Бялото Братство работи между народите, да ги подготви и постави в пътя на тяхното върховно предназначение. И ако проследим историята на кой да е народ, ще срещнем светлите образи на Божествените пратеници, които са работили всред него, пробуждали са го от неговия дълбок сън, сочили са му великото предназначение и са му предавали даровете, които Бог му изпращал чрез тях. Тези пратеници не всякога са бивали облечени в багреница и пътят им най-често е бивал стръмен и трънлив и често е завършвал с една голгота, ала този път, който води през страданията и смъртта, е пътят на възкресението. По този път са минали всички Божествени пратеници, пророци, апостоли и Учители, за да възкръснат в душите на човеците като живи сили, като светли водачи на вечни времена към Царството Божие.

И днес Бог изпраща своите благословения на всички души чрез своите служители. Такъв е законът на жертвата, законът на възкресението. „Ако житното зърно не умре, остава само; ако умре, принася плод 30- 60 -100."
Бялото Братство работи по Божествените методи. Те са методи на светлината, на чистотата, на Истината, на Любовта, на красотата. От най-дълбока древност и до днес те се предават като свещена традиция, която се е пазила ревниво през всичките времена.

Ще споменем някои от древните традиции на Братството, следи от които са запазени всред всички народи, дето то е работило. Някои от тия традиции водят началото си от преди 10,000 години, както казва нашият обичен Учител.

Една от най-древните традиции на Братството е посрещането на слънцето с молитви и песни. Правило в Братството е всяка работа да се започне и свърши с молитва и песен. Тая традиция Учителят възстанови и освети между нас. Друга от свещените традиции на Братството е братската вечеря. Хлябът и виното са емблема на жертвата, а жертвата е пътят към възраждането на човешките души. „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот вечен." Това е пътят на пратениците Божии. Учителят ни посочи и освети този път за нас.

Друга свещена традиция е възлизането на планината. Планината винаги е символизирала Божествения свят - светът на Истината. Всички знаем с какво свещено чувство ни е извеждал Учителят на планината. Там ние влизаме в общение с великия Божествен свят, от който черпим сили и вдъхновение, за да изпълним мисията, за която сме дошли.

Друга от свещените традиции на Братството, една от най-красивите - това са братските срещи. Те се устройват всяка година в определени дни. Това са срещи на работниците Божии, на учениците от този и онзи свят, под ръководството на върховните ръководители на Братството. На тези срещи учениците идат да получат наставления и упътвания за работа от своя Учител, както и неговото благословение за през цялата година. Това са свещени дни за ученика, незабравими по своята

красота, мир и светлина. Те събуждат спомена за светлите небесни селения, които душите са напуснали, за да дойдат и работят на земята.

Това са методи за работа, които възстанови и освети между нас нашият обичен Учител. Ала Той ни завеща най-мощния от всичките - великият пример на своя живот. Той раздаде себе си нам и неговият светъл образ живее в душите ни. Той ни вдъхновява, Той ни дава сила да следваме пътя, който ни посочи. Неговият живот всякога ще стои пред нас. Неговият жив пример казва: „Следвайте пътя, който ви показах." Учителят живя с нас. Той ни показа примера на любовта, примера на търпението, примера на милостта, примера на свободата, примера на жертвата, примера на силата; даде ни примера на трудолюбието и на издръжливостта, на постоянството, на добротата, на вярата и примера на любовта към Бога.

Сега, когато търсим методи за работа и желаем да продължим Неговото дело, Той казва: „Следвайте пътя, който ви посочих." Нека всеки носи в душата си образа на нашия обичен Учител, да черпи сила и пример в своя път. Нека всеки, по вдъхновение, свърши работата, за която Бог го е призовал и както Духът го научи, така да работи.

Ние живеем в моменти на велики, епохални събития. От сцената на великия космос се събарят хилядолетни, стари култури, негодни да вместят новото. И от тряската на това събаряне иде суматохата и страданието, както за отделния човек, така и за всички народи.

Спасението на човека е в силата на неговия дух; иначе той представя жалка останка, носена от бурите на живота из широките степи, в непознати на него пустини.

Силните, пробудените души са авангардът - те знаят, че след тях идат велики архитекти от Невидимия свят, които ще построят новото. Те ще донесат онова, което е нужно за безграничната еволюция на човешкия дух: топлина за сърцето, светлина за ума, благородство и широта за душата и сила на духа, и всичко, що е потребно за общия живот в 4-те царства: минерално, растително, животинско и човешко.

Нашето присъствие в тези моменти не е случайно. Във великия Божествен план за човешката душа няма нищо случайно. Сега Духът иде да се всели в най-вътрешните глъбини на душата. И като намери Божествените заложби в нея, изчиства ги от наслоените непотребности, шлифова ги, за да придобият първичната си чистота и светлина, и украсен с тях, човек излиза на повърхността смел и бодър за нови подвизи.

Христос казва: „Ако вашата правда не надмине правдата на книжниците и фарисеите, не можете да влезете в Царството Божие." И на друго място казва: „Така да просветне вашата виделина пред човеците, че като видят добрите ви дела, да прославят Отца вашего, Който е на небесата." Физическият баща обича всички свои деца, но тайно, незабелязано той храни по-особена любов към онова дете, което иде по неговата линия. Защо? Защото чрез него ще се продължи родът му. Но и това дете носи в себе си нежни чувства към своя любещ баща.

И за тези унизени, заробени души Бог жертвува Сина Своего Единороднаго, Възлюбенаго, за да не погине, който вярва в Него, но да има живот вечен. Но формите и съдържанието, това са лабораториите, в които работи човешкият дух, за да намери смисъла на всяка проява, и обогатен със сила, знание и любов, той поема стръмния път на Христа, за да изпълни върховната воля на своя Създател. А това е идеалът на светлите духове - да бъдат съвършени, както Отца си.

И кой баща не би се радвал, като види въжделените желания на благородното си сърце, отразени в неговия отрок?

В този момент светът представя, както за отделния човек, така и за обществата и народите, едно развълнувано от дъното море. Несгодите, болестите, международните недоразумения и смъртта са опасните бушуващи вълни. Под

техните удари неминуемо ще загинат разглобените кораби на непредвидливите самонадеяни капитани. Но корабите на предвидливите и гениални капитани, запасени с всичко необходимо, ще излязат невредими на предназначените пристанища.

Преди години от Бургаското пристанище, в едно много бурно море, излизат два парахода: единият голям презокеански, а другият малък, със самонадеян капитан. Още с излизането им от пристанището, посрещат ги вън свирепите морски вълни и бреговата стража наблюдава, как свирепите вълни се разбиват в здравата конструкция на големия параход и как малкият параход, тласкан като треска от тези вълни, изчезва безследно, заедно с всичко в него.

Човек, в когото бушуват отрицателните сили на духовната поквара, неминуемо ще загине под вълните на живота, защото в него няма сила на съпротива, няма морал. Той е разлагащ се труп, а човекът на разума, благородството и труда, който живее в цялото, ще изплава на блаженото пристанище, защото това е човекът на духа, това е човекът, който носи в себе си всестранна безсмъртна култура. За него няма нещо невъзможно, защото той не живее сам за себе си. Той съчетава в себе си подсъзнанието със свръхсъзнанието. В неговата фина прозорливост се виждат следствията, преди да са произведени причините. Това е човекът - авангард на шестата светеща раса.

Обични братя и сестри, днес трябва да благодарим на Бога чрез нашия мил и светъл Учител, че Той ни е качил на Божествения параход, изкован от най-силните материали на Неговите Любов, Мъдрост и Истина. Пароходът е неуязвим, капитанът му е нашият Учител. Той ни е запасил с всички духовни блага и ще ни изведе на блаженото пристанище.

Сега на този първи събор, при видимото отсъствие на Учителя, а невидимото присъствие - ще издържим ли генералния изпит като достойни приемници на Неговото епохално дело? Да, всички, които любим Бога и Учителя, ще издържим.

Христос казва: „Да се не смущава сърцето ви. В света скръб ще имате, но дерзайте. Аз победих света." Тези думи се отнасят за духовните герои, чиито капитали грижливо са запазени там, дето ни молец, ни ръжда ги разваля.

Днес сме в теглилката на Божествените везни. Всеки сам себе си ще определи на коя ложа принадлежи. Аз ви моля, братя и сестри, в името на Бога, в чието име сме се събрали и заради светлата памет на добрия ни и светъл Учител, който ни отвори златните двери на красотата и величието на безграничната Божия Любов, Мъдрост и Истина, да пристъпим с любов и взаимно доверие към разрешаването на сложните въпроси и мероприятия. Защото към нас са устремени погледите на видимите и невидимите наши доверители и с трепет следят нашето държание.

Божият Дух носи всичките блага на живота. Той присъствува в нашите души и Той ни е довел на това място да извършим Неговата света Воля като Негови достойни работници.

17) **София - Изгрев, 27 август 1945 г.**

ЛЮБЕЗНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Братският съвет счита за свой приятен дълг да сподели с всички интересуващи се братя и сестри впечатленията си от преживяното на тазгодишната братска среща, да съобщи идеите, които ни занимаваха през тия дни, както са изразени в прочетените доклади пред ръководителите и водените с тях разговори.

Първото отрадно впечатление на всички бе радостта, с която мнозина се оказаха готови да дойдат в София, на прекрасния Изгрев, за да присъствуват на братската среща. Така, начело с братята-ръководители, надошли от всички братски кръжоци от цялата страна, ние видяхме между нас засмените и жизнерадостни

лица на много познати братя и сестри, а заедно с тях и някои нови, които за пръв път идеха да вкусят от духовното общение на душите, обединени в светлите идеи на Учителя за братски живот и за подвизи. Имаше и една група братя и сестри, които една седмица преди събора посетиха върха Мусала. Изпитали там всичките блага, които първенецът на Балканите и любимецът на нашия светъл Учител обилно им е поднесъл, те пристигнаха освежени на Изгрева, като вляха между всички струя на радост и веселие.

Работата на братската среща се започна на 10 август, 5 часа сутринта, както бе обявено в програмата. Голямо насърчение и разположение внесе духовното слово, прочетено от старшия брат Т. Стойменов, с което се обрисува състоянието на Братството, както и идеите, които ни въодушевяват като ученици на Учителя и работници за идване Царството Божие на земята. Понеже се изказа желание да го прочетат и отсъстващите от събора, Братският съвет реши да напечата това слово.

След наряда, изпълнен в братския салон на Изгрева, всички заедно, с благоговейно чувство в сърцата, посетихме мястото на Учителя, дето в тайна молитва и песен приобщихме душите си към светлата памет на Учителя. Там мнозина наново дадоха обет да работят за своето усъвършенстване по пътя на Любовта, Мъдростта и Истината, за да станат достойни граждани на Царството Божие.

Отдавна полянката на Изгрева не бе виждала такъв наплив от изпълнители на Паневритмията; отдавна кръгът на участващите в упражненията не е бил тъй сгъстен от ученици. И през трите дни на братската среща паневритмичните упражнения бяха един от красивите номера на програмата. Братята и сестрите оркестранти особено усърдно извличаха от цигулките и другите инструменти мелодиите на Паневритмията. Така се редуваха: „Първият ден на пролетта", „Евера", „Аум", „Запознаване", „Рано ти стани"; най-после се построиха 12-те слънчеви лъчи, образувани от животрептещи братя и сестри, като пееха: „Ти си ме, мамо, човек красив родила, умен да стана, добре да мисля". Разви се и Пентаграмата със своите вълшебно-подвижни фигури, правилното изпълнение на които, според думите на Учителя, показва и правилния ход на еволюцията на участващите.

Някои ще запитат: „Не скърбите ли, че Оня, Който ни събираше и поучаваше толкова години, не е между вас и тези дни?" Отговаряме: „Ние непрестанно чувствуваме присъствието Му между нас; не преставаме да виждаме Неговия светъл образ на катедрата и да чуваме Неговия кротък и любещ глас. Мощта на Неговото Слово не престава и няма да престане да звучи в ушите ни. Неговите ритмични и хармонични стъпки в центъра на полянката остават паметни и за далечното бъдеще. Споменът от Него и за Него е не само минало, но и настояще, и бъдеще. Всеки да каже в себе си: „Дерзай! Духът Му и наяве и тайно всякога е с теб."

Присъстващите на събора братя ръководители, както казахме, дошли от цялата страна, използуваха свободното време за решаване множество важни за братския живот въпроси. Първия ден бе изслушан докладът на финансовия и домакински братски съвет. Ето някои от мислите на този доклад:

„Датата 27.XII. 1944 г. донесе нови задачи за всички ученици: да преповторим и приложим в живота си знанието, което Учителят ни предаде в течение на 25 години. На около 20 души братя и сестри се възложи трудната задача да се грижат за правилния ход на братските работи: от тях се съставиха братският, финансовият, домакинският и просветният съвети. От 1 януарий т. г. до деня на събора, всички, с особено старание, достойно изнесоха своите задачи. През всичкото време ние чувствувахме Духа на Учителя да ни нашепва и вдъхновява със своите светли идеи. Първата стъпка, която се направи във вътрешния живот на братството бе постигнатата хармония между братята и сестрите, живущи на Изгрева, които вътрешно разбраха, че със заминаването на Учителя делото продължава и ще ни се

дадат всички добри условия да се подвизаваме и занапред, както това ставаше при Учителя.

Известно е на всички, че заминаването на Учителя стана във време, когато някои обстоятелства от нашия обществен живот косвено засегнаха и Братството и го злепоставиха пред мнозина наши съчувственици, па и между по-широк кръг на обществото. Разпръсването на тая неблагоприятна атмосфера бе не малка грижа на Братския съвет и благодарение на някои щастливи стечения на обстоятелства, в кратко време корабът на Братството пое своя правилен ход. Делото на Учителя запази своето право на живот - братята и сестрите на Изгрева и в цялата страна продължихме да слушаме Неговото Слово; започнаха да прииждат към нас всички, които жадуваха за новото, красивото - за знанието, вложено в беседите на Учителя.

Нашите даровити братя и сестри - художници, музиканти, общественици, бяха призовани да дадат своя принос за съграждането основите на Нова България, за внасяне повече ред и справедливост в живота. В много прояви около нас виждаме подчертаната почит към Братството, за реализираните между нас идеи на новото време.

Застанали в нужната спокойна атмосфера, Братският съвет се отдаде на творчество, направлявайки братските работи с нужната опитност, запазвайки интересите на Братството както в София, така и в провинцията. Изпратените ви шест тома беседи и лекции са също така един задружен подвиг на всички ни, в това число и братята от Просветния съвет и сестрите стенографки. С тия беседи и лекции имаме възможност да изпълняваме ежедневната ни задача, завещана ни от Учителя, която всякога ни е донасяла духовна радост.

Налага се вече Братството да се обзаведе със своя печатница, дето и в бъдеще да се отпечатват беседите и друга полезна книжнина за духовна просвета на народа ни. Подобна книжнина представя изпратената ви брошурка „Към новата култура", която съдържа идеи на Учителя тъкмо за настоящия момент. Нека всеки брат и всяка сестра да я поднесе на своите познати. Словото, което разнасяме между народа, е истинска работа, според думите на Любезния ни Учител.

Имуществото на Братството е в добър ред - недвижимите имоти около Изгрева се използват за зеленчукови и овощни градини. Салонът използуваме за беседи, концерти, събрания и др.; полянката - за паневритмия и отдих, а една голяма част от мястото на Учителя е отредено за парк, построен по план, който с течение на времето ще стане най-красивото място на Изгрева. Разполагаме със свой домакински инвентар, който използуваме за братската кухня и трапезария, и за други нужди на общия ни живот.

Музеят на Учителя е подреден и запазен в същия вид, както Той си е служил, а към него се проектира и братска библиотека-читалня. Музеят можем всички да посещаваме и през съборните дни - да се отдадем там за няколко минути на пълно съзерцание.

След заминаването на Учителя между нас се яви идеята да се учреди при Братството един фонд за поддържане даровити младежи, да завършват образованието си. Проекто-правилникът за този фонд ще се попълни и обработи, за да имаме възможното най-добро приложение на идеята. Съществуващият подобен фонд към женското дружество на Изгрева автоматически преминава към новообразувания, приет от братята ръководители като дело на Братството в цялата страна. Така именно бедни и даровити младежи от братски семейства ще завършват университети и академии, за да бъдат полезни на народа ни.

Забележка. Идеята за фонда „Даровити младежи" се възприе възторжено от братята ръководители, като се възложи на Братския съвет в София да изработи и утвърди правилник за функционирането му. С отделно писмо ще изпратим този правилник на всички кръжоци.

Известни ви са грижите, които Учителят полагаше за преуспяването и поддържането на братската трапезария на Изгрева, в която има вложени доста

духовни елементи - безкористно трудолюбие и организирана самопомощ. Желанието ни е и в бъдеще столът да се поддържа и развива в духа на Учителевите идеи, така че чрез приятната братска обстановка, чрез музиката, изпълнявана на обедите, да стане назидателен фактор за външния свят. Ние разчитаме на обща подкрепа с продукти и др., срещу заплащане, за да имаме и в тази област добри постижения.

Покрай другите въпроси, дотук разгледани, заслужава вниманието ни и тоя за предсказанието и ясновижданото. Между братята и сестрите, както на Изгрева, така и в провинцията, има такива с дарби и способности в областта на ясновижданото - Божествена дарба, която изисква Божествено отношение към нея. Желателно е, както за тия, които я притежават, така и за ония, които се ползуват от нея, да подлагат всичко на щателна вътрешна критика, пресяване и преценка. Кой човек със здрави физически очи и със здрав поглед за нещата, със здрави уши и добро чуване говори за всичко онова, което чува и вижда? Нека не забравяме великия пример, завещан ни от най-големия ясновидец в света, как се говори и на кого се говори. Изкуство е не само да виждаш и да чуваш, но и да знаеш да мълчиш. Още по-голямо изкуство е всичко да разбираш, да носиш Мъдростта на вековете в себе си и да бъдеш тъй смирен и малък, за големите и силните да бъдеш невидим, за малките и слаби - вечен идеал на живота. Нека всеки се стреми и работи да стане ясновидец, но да знае да мълчи; да слуша ясно и да знае с кого да споделя видяното и чутото. Кой човек, като разглежда един предмет, може да каже, че напълно разбира смисъла и съдържанието му? Затова Великият Учител на човечеството казва: „Изпитвайте духовете."

Да се вслушваме в тихия глас, който говори на душата ни като най-добър съветник и ръководител в живота ни. Нека остане паметна за нас мисълта, казана от обичния ни Учител: „Истините, идеите, които изнасям пред вас, са резултат на хиляди опити. Щом в резултатите на опитите ми няма нито едно изключение, казвам, че идеята е абсолютна, т. е. Божествена." Питаме се: Ако Великият Учител прави хиляди опити, за да изнесе пред света една идея или една мисъл, какво трябва да прави ученикът, чийто живот, външен и вътрешен, е изложен всеки момент на изпитания, изкушения и проверки?

Ще завършим нашия доклад пред ръководителите, като изложим разбирането ни, че Братството и занапред трябва да обърне внимание на колективния живот, тъй както това ни се налага отвън. Хората искат да видят приложени нашите идеи и познание на организирано общество. Това ни подсказва, че братските кръжоци навсякъде трябва да станат образец за новия живот. Предвиждаме, като културна връзка между София и провинцията, при настъпване нормални времена и условия, да си послужим с братския хор и оркестър. Поне един път в годината братският хор, подсилен със солисти, певци и цигулари, да прави обиколка по градовете, дето има братски кръжоци и да дава публични концерти за популяризиране Братската музика между народа. Тази сериозна работа за подготовка на хора Братският съвет е възложил на опитния диригент брат Симеонов, като вярваме, че със съдействието на всички ни, а най-много със старанието на хористите, ще имаме добър успех.

Като казваме, че трябва да бъдем образец, специално за Изгрева, напомняме, че той трябва да бъде израз на красота и хармония пред цяла България, както и пред външния свят. Да излезем вече от бараките, разхвърлени тук и там. Да се съобразим с модерното градоустройство. Заедно с новия план на София да се изработи такъв и за Изгрева, за който план имаме идея от Учителя. Така щото, в близкото бъдеще, като идвате тук, да видите на изток, още при входа от шосето, разположени стопанските заведения на Братството: кооперация, складове, фурна, баня и пр. След това центърът - с братския салон, трапезарията, музея, библиотеката, а на запад - научните институти: игрището за паневритмия, университет, обсерватория и пр. Всред всички братски имоти да личи като бисер

парка на Учителя. От центъра на юг ще водят лъчи-алеи през красиви обществени градини, към подновените удобни жилища, в установен архитектурен тип, разположени във вид на подкова от единия до другия край на Изгрева. Да пожелаем всички в душите си да се изпълни това за слава Божия и за слава на Учителя! Завършваме доклада на финансовия-домакински съвет.

Пред ръководителите бе прочетен доклада на Просветния съвет, съдържащ освен отчет за дейността на съвета, още и редица полезни идеи и начинания. По технически причини не можем да дадем резюме от този доклад, но си запазваме правото да направим това при друг случай.

В едно от събранията си братята ръководители, в качеството си на Върховен Братски съвет, преизбраха седмочленния Братски съвет в София като постоянно присъствие - пожизнено, да продължават да се грижат за запазване интересите на Братството и в бъдеще. Всяка година през дните на събора, Братският съвет ще дава своя отчет пред ръководителите.

Върховният Братски съвет намери, че едно от условията за процъфтяване на Братството въобще, е да се спази пълно единство в работите на Братството в цяла България. Преди всичко събранията трябва да се водят при пълен ред. Всички беседи и школни лекции да се почват точно навреме; да се чете препоръчаното в изпратеното вече окръжно; да се почва винаги с няколко песни, молитва и да се приключва с песен и молитва. Да не се допущат никакви тълкувания и обяснения на прочетената беседа, защото с това се засенчва дълбокият смисъл на беседата, губи се връзката с общата мисъл, а често се идва и до пререкания и недоволство от изказаното.

Учението на Учителя е изложено в повече от 7000 беседи. Ако този огромен материал се проучи основно и се приложи поне част от даденото, това е предостатъчно и за най-просветения ученик.

Гореказаното не изключва изнасянето на ред сказки от просветени братя и сестри, но то трябва да става в часове и дни вън от определените за Словото на Учителя - сряда, петък, неделя сутрин и неделя 10 ч. преди обяд.

Там, дето няма определен брат ръководител, управлението на Братството става от Братски съвет - трима избрани души, утвърдени от седмочленния Братски съвет в София.

На втория ден на събора брат Боян Боев говори в братския салон на Изгрева на тема „Мисията на Учителя", изслушана с голям интерес от присъствуващите братя и сестри.

Третият ден - неделя, премина все тъй с добро и повишено настроение на съборяните. Редът бе изпълнен идеално добре, а вечерта - братска вечеря, последвана от концерт с подбрани музикални творби и четива.

През следващите дни гостите от провинцията започнаха да се разотиват по местата си, със силното желание идната година да имаме още по-добри условия, за да се съберем отново в по-голям брой. Да пожелаем да дойдат ония, които тази година не можаха да бъдат между нас.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

18) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщава ви се, че есенното равноденствие ще се отпразнува в неделя на 23 септември.

Молитвата ще почне в 5 ч. сутринта, както следва:

1. Добрата молитва.
2. Пътят на живота.

3. „Духът Божи"
4. Евангелие от Иоанна, 14 гл., 1-10 ст.
5. Евангелие от Матея, 5 гл., 1-12 ст.
6. I-во посл. Коринт., 13 гл., 1-13 ст.
7. „Заветът на новото" (из тома „Заветът на любовта", т. I).
8. „Бог е Любов".
9. Отче наш.
10. „Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на Небето и всички народи, които Ти си призовал, да вземат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие."

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

При братската вечеря в 7.30 ч. ще се повтори утринният ред (без беседата).

Тази програма важи само за 23 септемврий, а не за цялата година.

1. През годината при всекидневната молитва ще се произнася и мотото само веднъж.

2. Ще се проучават през годината Библията и беседите по следния начин:

Всеки ден ще се прочитат с размишление посочената страница от беседите и след това ще се почете по свобода известно място от Библията.

3. В другото свободно време проучаване на Библията и беседите по свобода.

4. Почивка всяка седмица - от четвъртък на обед до петък на обед.

Настоящето да се съобщи във всички околни села, където има кръжоци.

За получаването на настоящото, моля, отговорете с отворена картичка.

Поздрав на всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

3. IX. 1945 година
Изгрев - София

19) **София (Изгрев), 3 септемврий 1945 г.**

ЛИЧНО ЗА РЪКОВОДИТЕЛИТЕ

Любезни брат,

Изпращаме ви настоящото с молба **да го прочетете пред братята и сестрите в събранието Ви**.

По случай новата духовна година - 22. IX., нека си припомним следните три неща:

1. Да поддържаме редовно внасянето на **приноса**, чрез който Учителят ни е поставил под благотворното влияние на един мощен закон за духовно и материално преуспяване. Чрез приноса Братството ще бъде материално добре поставено, за да може да реализира редица задачи на физическия свят.

2. Да сме редовни със задачата за книжнината, годишната вноска за която остава и занапред 365 лв. (събирани по 1 лв. на ден); въпреки общото поскъпване, нарочно оставяме в сила свещения размер, определен от Учителя. Мнозина братя и сестри закръгляват вноските си за книжнината на 500, дори и 1000 лева. Оставяме всеки сам, според силите си, да разрешава този въпрос, имайки предвид, че

поднасяните всяка година беседи и лекции струват три пъти повече от сумата, внасяна досега.

3. Нека да поставим датата 22. IX. 1946 г. като начало за вноски по фонда **„Даровити младежи"** при Братството. Братята и сестрите да си спомнят при всеки радостен случай в живота и да предават на ръководителите своя скромен дар за фонда. Надяваме се още тази година да се наберат средства и да се започне издържането на някои младежи.

4. Всички тия три вида суми, постъпващи като принос, за книжнината и за фонда „Даровити младежи", да се изпращат по следния начин:

Ръководителят, заедно с двама или трима души като комисия, съставя протокол в два екземпляра, в който се изброяват лицата, носители на сумите, с обозначение внесената от всеки едного сума.

Протоколите, заедно със сумата, се изпращат до члена на Братския съвет в София - брата Боян Боев, който издава квитанция и като завери единия екземпляр от протокола, връща го заедно с квитанцията до ръководителя за оправдание на последния.

По такъв начин всеки ще е спокоен, че внесената сума е отишла по предназначението си; ще е оправдан и оня, чрез когото се изпраща сумата, а общата ни отчетност всякога ще може да даде справки по вноските.

Сърдечно ви поздравяваме:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

20) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Денят 27 септемврий, по случай девет месеца от заминаването на любимия ни Учител, ще се отпразнува от 5 ч. сутринта по следния начин:

1. Добрата молитва.
2. Пътят на живота.
3. „В начало бе Словото".
4. Евангелие от Иоана, гл. 17.
5. Евангелие от Иоана, гл. 14, ст. 1-10.
6. Евангелие от Иоана, гл. 15, ст. 1-12.
7. Деяния на апостолите, гл. 1, ст. 4-8.
8. „На Учителя покорен".
9. „Дом на блаженството" (из том „Опорни точки на живота").
10. „Красота и благост" (из същия том).
11. „Лъчи на живота (из том „Лъчи на живота").
12. Отче наш.

От Братския съвет

5. IX. 1945 г
Изгрев - София

21) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

На 27 декемврий, по случай годишнината от заминаването на любимия ни Учител, точно в 5 ч. с., ще се състои братска среща, в която ще се изпълни следният ред:

1. Добрата молитва.
2. „В начало бе Словото".
3. Пътят на живота.
4. Евангелие от Лука, 10 гл., 17-24 ст.

5. Евангелие от Матея, 10 гл., 5-13 ст.
6. Евангелие от Иоана, 14 гл., 10-21 ст.
7. Евангелие от Иоана, 17 гл.
8. „Духът Божий".
9. „Възможности за щастие", стр. 112, от първия нов ред до края на страницата.
10. „Големият брат", стр. 37, от първия нов ред до стр. 38, до първия нов ред.
11. „Опорни точки на живота", беседата „Красотата на живота" (стр. 62-63).
12. „Вечното благо", стр. 203, от последния нов ред до стр. 205, до първия нов ред.
13. „Към новата култура", стр. 35, от предпоследния нов ред до края на книгата.
14. „Свещени думи на Учителя", четивото „На работа", стр. 123.
15. „На Учителя покорен".
16. Отче наш.
17. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов" *(3 пъти)*.

Братската вечеря почва точно в 6 часа вечерта. На братската вечеря ще се повтори същата програма.

Молим, съобщете настоящето и на околните села, дето има кръжоци.

За получаване на настоящето, молим, отговорете с отворена карта.

Със сърдечен Братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

12. XII. 1945 год.
Изгрев - София

22) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

„Ако ме любите, ще опазите моите заповеди.
И Аз ще поискам от Отца, и ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас в века. Духът на Истината, Когото светът не може да приеме, защото Го не вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде. Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас."
Ев. от Иоанна, гл. 14, ст. 15-18

Днес сме в едно преходно време между една стара култура, която си отива и друга, която се ражда. Винаги в такъв преходен период има големи сътресения, катаклизми, страдания и пр. Те се явяват, за да се стопят всички стари, неправилни мисли, схващания и разбирания на човека. И след това изгрява тихата, красива зора на новия ден.

Винаги в началото на всяка нова култура седи един нов потик, даден от Всемирното Братство. Идването на Учителя дойде в зазоряването на Новата култура, за да даде новия потик, новите идеи, които ще легнат в основите на идващата култура.

Ние сме живи свидетели на един велик живот, на едно мощно творчество в България и в света. Това е делото на Учителя. Творчеството Му е разнообразно.

Той е държал 7,000 беседи, дал ни е оригинална нова музика, дал ни е методи, извлечени от разумната природа, методи за разрешение на всички индивидуални, обществени, народни и международни проблеми. Безкрайно сме признателни всички, че сме били в досег с Учителя през време на земния Му живот. Предстои ни грамадна работа.

Тази работа е вътрешна и външна. Учениците на Великото Божествено учение, от най-малките до най-големите, знаят закона, чрез който се поддържа връзката с Учителя, независимо от това дали Той е в този или онзи свят. Това правило гласи така:

Пригответе умовете, сърцата и душите си, за да чуете гласа на вашия Учител. Божият Дух работи в чистота, светлина, мир и доброта. Още когато нашият Учител беше между нас, това правило беше необходимо, за да приемем Словото Му. Това правило е необходимо и днес, за да поддържаме връзката с нашия обичен Учител. То ще бъде необходимо всякога. Това е най-малката работа, която се изисква от ученика - да бъде достоен за своя Учител. Духът не търпи никаква нечистота, никаква небрежност, никаква немарливост.

Христос казва: „Ако имате любов към Мене, опазете заповедите Ми."

Ние сме поставени в този свят да се учим. И ако този, външният свят, е достъпен за нас чрез петтях ни сетива, които трябва да поддържаме в изправност, за да го познаваме, то в духовния свят ние познаваме чрез ума, сърцето и душата си.

Как да обновим живота си, как да развием ума си, как да очистим сърцето си, как да развием душевните си сили, знанието за това нашият обичен Учител ни е дал в лекциите на класовете. И методите за работа ни е дал пак там.

Мнозина от вас сте слушали лекциите. Сега предстои те да се проучат и прилагат.

Учителят разправя следния случай. Един човек дошъл при Учителя и Му казал: „Запознах се с Вашето учение." - Как? - „Прочетох всичко, което сте говорили." - Приложихте ли го? - „Не." - Тогава не сте разбрали ученето. - Какво ползува хлябът, ако не се вкуси? - Знанието трябва да се приложи и опита. Правилото на Божествената школа гласи: **Знанието се придобива по закона на Любовта.** Ако придобиеш знание без любов, няма да те ползува. За да ходим в пътя, който Бог ни е отредил, това знание трябва да придобием тук на земята. Това знание е и за трите свята: физически, духовен и Божествен. Чрез добрите постъпки ученикът работи във физическия свят; чрез добрите чувства - работи в духовния свят; чрез молитва, съзерцание и уединение - в Божествения свят. За молитвата препоръчваме беседата от Учителя „Общение с Бога" (тя е изчерпана, но скоро ще излезе във второ издание).

Учителят казва: „Като мислите, чувствувате и постъпвате правилно, вие изправяте погрешките си." Има идеи човешки, има и идеи Божествени, които стоят по-горе от човешките. Ученикът трябва да ги познава и да знае на кои служи.

Учителят казва: „Вън от Истината животът няма смисъл." Тя дава потик на човека за работа и внася в сърцето и душата му радост и веселие, в ума - светлина и знание. Който има тези неща, той се чувствува свободен. Затова е казано в Писанието: „Истината ще ви направи свободни."

За да бъде проучването на беседите и лекциите систематично, планомерно и плодотворно, най-добре е човек да изважда в тетрадки при четенето им по-важните закони, правила и методи, наредени по отдели.

Вътрешната работа на ученика да върви паралелно с външната му работа. Външната работа е разнообразна и в каква форма ще се изрази, това зависи между другото и от местните условия. Трябва да се направи възможното за проникване идеите на Учителя всред народа.

Ще завършим със следните думи от Учителя:

„Съвременните хора се намират пред светло бъдеще. Всичко лошо ще

изчезне. Бог ще сътвори нов свят, нови условия. Нови, светли дни пристигат. Иде нов порядък в света, за който всички трябва да бъдете готови. Новото изисква приложение на всичко добро, което човек носи в себе си.

Пред вас, пред всички народи се открива велико бъдеще. Велико е бъдещето на човечеството поради любовта, която ще се изяви. Вие живеете в един свят на щастие и сте нещастни поради вашето неразбиране. Любовта е един огън с 35 милиона градуса и когато този огън влезе, той внася живот; и тогава твоята душа ще трепне, както душата на един ангел. Този огън всичко старо събаря. Този огън иде в света! - Ако можеш да любиш всички хора, всичко е възможно. Когато дойде в душата ти това чувство - аз го наричам прозрение - такава сила ще получаваш, че всичко ще превръщаш в добро.

Окултната наука казва за такъв човек, че е станал маг. Истинската Любов прилича на вадичка, която ще внесе нещо ново в живота ти: умът ти ще стане светъл, душата ти свежа и волята ще стане мощна."

Всички братя и сестри ви поздравляват и ви пожелават радостна полезотворна дейност за Великото дело.

Със сърдечен братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

12. XII. 1945 год.
Изгрев - София

23) **София, 25 декемврий 1945 г.**

ЛЮБЕЗНИ БРАТ .....,

Заедно с настоящето Ви изпращаме правилника за фонда „Даровити младежи", основан при Братството. Правилника е одобрен в тази му форма от Братския съвет в София, съгласно мандата, даден му на събора тази година.

Надяваме се, че през настъпващите празници ще ви се отдаде случай да поканите братята и сестрите от кръжока Ви (както и в кръжоците из селата в околията) да внесат по някоя сума за засилване средствата на фонда. Доста подходящи дарители за фонда се указаха нашите братя и сестри, които празнуват свой имен или рожден ден: вместо да изхарчат суми за прекалено тържествено празнуване, отделят и по една сума за фонда „Даровити младежи". Също и тия, които имат някакъв радостен случай в живота си (женитба, родено дете, нова служба, материална сполука и пр.).

Разчитаме, че и Вашето Братство ще бъде винаги в подкрепа на тази идея на взаимопомощ в Братството ни, като по този начин ще можем към идния Великден, например, да видим, че са се събрали достатъчно средства и да Ви поканим да посочите и Вашия кандидат, ако имате такъв. Добре е Братството ви да си определи ден в годината, когато всеки да внесе каквото може за фонда „Даровити младежи".

Когато се реши избирането на кандидат, ще ви изпратим формуляр за попълване данните, които трябва да се знаят за всеки едного.

Приемете поздрав от всички ни.

За БРАТСКИЯ СЪВЕТ:/п/ Т. Стоименов
/п/ С. Симеонов
/п/ Н. Антов
/п/ Ж. Панайотов

24) ИЗ ЖИВОТА НА БРАТСТВОТО

През време на Братската среща тази година в доклада на Просветния съвет се разгледа в подробности нашето организиране и разпределяне на работата в Братството. Нашата дейност може да се сведе засега в следните точки:

1. Изработване беседите.
2. Книгоиздателство и печат.
3. Домакинство.
4. Музика и паневритмия.
5. Литература.
6. Изобразителни изкуства.
7. Връзки с чужбина.
8. Академия.

Всички тия отдели, малко или повече, действуват в своя обикновен ход, но ще се спрем повече върху последния споменат отдел - Академия като нещо ново в живота на Братството.

Засега това са редица сказки на окултни и научни теми, изнесени в братския салон на Изгрева от наши братя. Сказките се предшествуват от малко музика - изпълнение на братски песни от наши цигулари, пианисти или певци. С течение на времето тия сказки добиха интерес не само за нашите братя и сестри от Изгрева, на живущите в града, но също така са посещавани и от множество граждани, наши съидейници от по-рано и въобще интересуващите се от идеен живот. Затова виждаме салона пълен с посетители, които жадно слушат новите съвременни идеи - насъщния хляб за всяка душа.

Сказките започнаха към края на м. септемврий. По-долу изброяваме имената на сказчиците, темите и някоя основно мисъл от всяка сказка.

1. **Г. Томалевски - „Знакът на новото време“**. Ще ви говоря за една категория хора, които изучават света, живеят и промишляват проблемите на живота. Това са смирените духовни, съзнателни люде в света. Като изучаваме явленията на живота, ние изключваме суеверието, което е голям враг на вярата. Признаваме същевременно, че науката е един непрестанен прогрес. Ние твърдим, че както науката, така и човешкият усет, са продукт на Божествения замисъл и продължение на развитието.

При наличността на всички днешни изнамирания, привидно нищо не ни липсва; изглежда, че ние живеем много щастливо; ние сме близо до щастието, но трябва да открием и още нещо, което ни липсва, за да бъдем наистина щастливи.

Между хората съществува голямо противоречие, когато дойдат до въпроса какво е предназначението на човека.

Всички Учители на човечеството са вярвали в безсмъртието на живота; същото може да се каже и за хората на науката.

Човек отвреме навреме е хващан за ръка и повеждан напред. Отделните религии не са нищо друго, освен опит за извеждане човека на пътя на неговото издигане. Човек не се ражда на земята, за да прекара един безсмислен живот, а съзнателно да преживее известно време на земята.

Ние искаме да осъществим идеите на Великите Бели Братя, които представят всички добри и съзнателни светли люде. Един ден техническият човек, който създаде днешната култура, ще дойде да се покори на духовния човек.

Носителят на новия живот ще дойде, както идва пролетта. Сред разочарованието на епохата, в която живеем, ще се надигне новият божествен човек, който ще има волята да не върши насилие и да впрегне всичко, за да осъществи Царството Божие на земята!

2. **Боян Боев - „Инволюция и еволюция“**. Инволюцията е слизане на човешката душа от Бога към материалния свят, а еволюцията е изкачване от

материалния свят към Бога. В XIX век човечеството беше слязло най-ниско в материалния свят. Потик за издигане към Бога даде Христос. От днес нататък човек, при своето издигане, ще развие най-първо колективното съзнание, после космическото и най-после Божественото. А чрез това става подготвянето на една нова култура и побратимяване на всички народи.

3. Кирил Икономов - „Граници и възможности на музиката“. След основната тема на Учителя - Любовта, Той е говорил най-много за Музиката. Учителят казва, че човек е още в началото на своето музикално развитие. Въз основа на устройството на вътрешното ухо и на музикалния център в мозъка, Учителят твърди, че човек в бъдеще ще може да възприема 3000 октави - около 25000 тона. Особено в славянската раса, музиката в бъдеще ще дойде до висок разцвет.

Музиката прониква цялата природа. Истинският музикант, чрез вдъхновението, сваля музиката от Божествения свят и я предава на човечеството. Тази музика, която Учителят ни дава, има магическото свойство да организира силите на ума, сърцето, волята, душата и духа и да ги насочи към възходящо направление. Един ден музиката ще бъде молитвата на душата.

4. Влад Пашов - „Идеите на Бялото Братство през вековете“. Културата в света е плод от дейността на Бялото Братство. Дето се е установявал центърът на дейността на Бялото Братство, там се е развивала и културата. В развитието на петата раса Бялото Братство е дало четири велики импулса, от които са се развили пет култури: древноиндуската, персийската, египетско-халдейската, гърко-римската най-после западноевропейската. Сега се подготвя шестата култура, която ще се развие между славянството. Първият импулс създаде древните култури и изнесе основните принципи на Божественото учение. Вторият импулс подготви условията за идването на Христа на земята и подготви хора, които да разнесат учението по цялата земя. Третият импулс, минал през Мала Азия, се разви в България, даде азбуката на славянството и достигна кулминационната си точка в Богомилството, което се разпространи по цяла Европа и подготви Ренесанса, като произведе цяла революция в духовния живот на човечеството. На запад Богомилството се превъплоти в Розенкройцерството и създаде западноевропейската култура. Четвъртият импулс идва чрез Учителя и има за задача да даде методи за приложение на Божественото учение. Новото, което Учителят внася в света, е пътят на ученика и учението на Любовта, като прави Божествената светлина достояние на цялото човечество. Учениците, приели вече тази светлина, сме квасът, от който ще се закваси цялото човечество. Ние сме на пост, от който зависи съдбата на България, славянството и цялото човечество. Животът на света е отражение на нашия живот. Затова ние трябва да реализираме братството помежду си и да възстановим хармонията в себе си, за да послужим като образец и стимул на света, както Учителят, който е живо въплощение на Божествения живот на земята, е образец и стимул за нас.

5. Иван Антонов - „Майката и съдбата на човека, според Учителя“. Животът и идеите на майката, особено през време на бременността, определят съдбата на човека. Сказката бе подкрепена с множество мисли и примери от Учителя. Имаме и един пример от Библията - Яков, който роди много синове, но Йосиф бе роден от любимата Ревека, затова неговите качества бяха съвършени.

6. Д-р Илия Стратев - „Хармония и дисхармония на организма“. Човешкото тяло е един нежен инструмент, необходим на душата. Голяма част от болестите се дължат на тревогите и безпокойствата, с които обременяваме нашия живот. Трябва да бъдем спокойни и жизнерадостни, тъй като доброто духовно разположение дава и хармонично развитие на тялото, здраве и устойчивост в живота.

7. Инженер Д. Кочев - „Атомната енергия“. Науката доскоро твърдеше, че атомът е ни-дребната частичка, на която се дели материята. Но в научните изследвания се стигна и до делението на атома. Частиците на атома са в постоянно

движение около едно ядро. Това доведе до заключението, че атомът е един микрокосмос, подобен на макрокосмоса, че няма материя, а само движение на енергията. Колкото по-силни трептения на енергията имаме, толкова тя е по-възвишена. Тук е допирната точка на науката с окултизма, който твърди, че освен материалния свят има етерен, астрален, ментален и пр. - светове, различаващи се по своите трептения. Тия въпроси за материята, разпадането на атома и атомната енергия са разгледани от Учителя в беседите му през 1925-26 г. Още тогава Той е предвидил, че науката ще стигне до днешното напредничаво разбиране и ще признае твърденията на окултизма.

8. **Тодор Симеонов - „Идея и число“**. В творчеството на природата съотношенията на числата взема голямо участие. В неорганическата природа преобладава числото 6 (снежинки, минерали, раковини и др.), а в органическия свят - числото 5 (цветовете на растенията и др.). Красотата на античното изкуство, изразено в постройки, статуи, вази и пр., както и всички възвишени форми в изкуството на всички времена, носят отражения на тия съотношения на числата. Числото 5 е изразител на развитието на новата култура, която иде. Това е „Пентаграмата“ на окултизма, предадена на Братството ни от Учителя.

9. **Антон Петков - „Педагогическите идеи на Учителя, приложени в моята учителска практика“**. От приложението на педагогическите идеи на Учителя в училището добих чудесни резултати. Това показва, че новото училище трябва да бъде съградено върху идеите на Учителя. Приложих Любовта като най-важен възпитателен фактор и с нея преобразявах най-разваленитe и покварени деца. Приложих идеите на Учителя за трудовото училище - трудът на децата сред природата: посаждане и обработване на зеленчукови, овощни и цветни градини. При тази идейна работа детето събира много знания и опитности, които после ще служат за изходна точка при обучение по геометрия, смятане, роден език, рисуване, пение и пр. Приложих и Паневритмията в гимназията. Цялата гимназия се промени чрез нея. Немирства, буйства и прочее престанаха. Учениците станаха съвсем нови хора. От това се вижда, че Паневритмията трябва да се въведе във всички училища в България и в света. И учителят, когато влиза при децата, трябва да остави своите семейни, обществени, политически и други грижи, защото той влиза да работи в една свещена област. Както и Господ каза някога на Мойсея при къпината: „Изуй обущата си, защото мястото, на което стоиш, е свято!“

10. Г. Томалевски - „За изкуството“. Човек понякога върши неща, които не всякога са потребни. Когато нашият пра-прадядо е правил в пещерите разни изображения, това са били първите опити да се създаде изкуството. Историците никога няма да забравят цъфтящата елинска култура, няма да забравят и усмивката на Ренесанса, който върна радостта на човека. Изкуството е една деятелност, която ни посочва величието на вековете. То е създадено за преобразяване на човека. Творческите импулси идват извън човешкото, извън тоя свят. Истинският творец вижда бъдещето. Изкуството е общочовешко.

Музикалният гений слуша музиката в небесните сфери и я предава в нейната красота. Човек трябва да се научи да живее музикално, както казваше нашият Учител. Музиката трябва да се счита за най-първия закон на възпитанието. Бялото Братство е построено на музиката. Като изброи всички видове изкуства, сказчикът заключи:

„Изкуството е път към Мъдростта и Истината, която ще освободи заробения човек. Непобедимият човешки дух намира своя път. Майките, които родиха децата на красотата, пак ще ги родят и ще донесат на човечеството оная радост, която му е обещана.“

Според съобщената по-рано програма, четенето на беседите в братския салон продължава четири пъти в седмицата. Всички братя и сестри тук се подвизават добре, посещават редовно тия беседи, а в неделен ден имаме посетители и външни

хора, съмишленици на Братството.

Съобщава ви се за сведение, че на 2. XII. т. г., сутринта, се прочете от тома „Учение и работа" беседата „Причинният свят", а в 10 часа - от тома „Дали може" беседата „Дух Господен"; в сряда, 5. XII. т. г., се прочете от лекциите, II година на Общия окултен клас, беседата „Съмнение и воля", а на 7. XII., петък, се прочете „Педагогическата лекция" от тома „Добри навици".

Всекидневните молитвени събрания на Изгрева продължават редовно в 7 часа вечер.

Освен тия сказки, братският салон се указа удобен и на неколцина видни музиканти от града, които дадоха безплатни концерти пред наши братя и сестри, и поканени гости. Такива бяха концертите на братя Янкови (цигулка и пиано), съпровождани с флейта от техния баща; същата вечер взе участие и певицата - сестра Л. Табакова.

По-късно слушахме твърде хубавия концерт на квартета Владимир Аврамов, който изпълни музикални творби от Бетовен, Чайковски и други композитори.

Третият концерт, който ни се даде, бе от госпожа Недялка Симеонова, известна наша цигуларка, прекарала последните 6 години в странство. С чистотата на своите тонове и извънредно добро изпълнение тя затрогна всички присъствуващи на концерта, а особено с изпълнението на Учителевата песен „Вехади".

На 9.XII. нашата млада сестра Ветка Жечкова - виртуозка цигуларка и пианистка, даде последния концерт за тази година, изпълнен с вещина и разбиране. Тя изпълни няколко композиции от Шопен и „Жоконата" от Бах.

Като съобщаваме всичко това на любезните ни братя и сестри, живущи навсякъде в страната, ние им пожелаваме добро здраве и усърдно подвизаване в духа на това, което Учителят ни научи. Изгревът продължава да бъде духовен център и всеки брат или сестра, които биха пожелали да вкусят от настоящия наш братски живот, се считат добре дошли между нас.

Ще ни бъде особено приятно, ако братята ръководители из цялата страна се отзоват на молбата ни (повтаряме тази молба и сега), отвреме навреме да ни пишат подробно за живота на кръжока им. Знаем, че се устройват братски срещи, посещават ги братя и сестри от съседни градове; има братски вечери и вечеринки - всичко това е интересно да ни се описва, за да го прочитаме и пред софийското Братство. Ще очакваме да ни пишете по-често.

ЗА НОВАТА ГОДИНА

Всякога сме се интересували каква е новата година, която идва и затова Учителят в беседата си при традиционното й посрещане казваше нещо, за да ни задоволи.

Ако си послужим със символичния език на Словото на Учителя, можем да оприличим тази нова година на един млад момък, който пристига от път и ни носи новото в живота. Поради суровите условия навън той добре се е загърнал с връхната си дреха, а главата си обвил с гугла. Похлопва на пътната врата - излизате да го посрещнете и приемете това, което носи. С десницата той ви подава един лист - стенен календар за 1946 година, прегънат на четири. Нищо не ви проговаря, само забелязвате, че лицето му е осенено от една блага усмивка. Единственият упрек, който сте готови да му отправите, е защо е сгънал календара и така - малко смачкан, ви го поднася. На упрека ви не отговаря с нищо, а усмивката продължава да грее на лицето му... С нея той като че ли иска да ни каже: „Ето, съдбата на света за идната 1946 година е написана в този календар. Знаете да четете, поглеждайте на него отвреме навреме и ще разберете „времената и събитията", които Бог е начертал."

Запитваме се: Как ще четем тия събития? Да видим какво ни говори Астрологията, според един брат, владащ тази наука. Той тълкува хороскопа на идващата 1946 година.

тази година е под влиянието на планетите Юпитер и Венера. Това е много благоприятно за благоденствието на света, във всяко отношение. Те ще спомогнат за успокояването на положението, а така също и за стопанското и политическо възстановяване на Европа. Ще донесат и желания мир между народите. При все това, в началото на годината, даже до пролетта, ще има неизясненост в световното положение, което астрологически се установява от съвпада на Сатурн и Марс. Тяхното влияние обаче се неутрализира от съвпада на Юпитер и Венера, които, както казахме в начало, ще надделяват с благоприятното си влияние.

Пак под влиянието на планетите Юпитер и Венера може да се очаква добро плодородие, предимно за житните растения, но не по-малко това важи и за другите култури.

Общо погледнато, според хороскопа на 1946 г., през нейното течение не се предвиждат природни катаклизми и стихии.

Разгледана и кабалистично, числото 6, с което завършва годината, е число на Любовта.

През тази година има изгледи за пробуждане на ново съзнание в човечеството, което ще допринесе много за разрешаване на всички световни проблеми чрез физически, умствен и духовен труд. Ще благоприятствува за разпространяване на новите идеи, които ще проникнат по-дълбоко в съзнанието на хората. Добрите и духовните хора ще имат инициативата в ръцете си за омиротворението и оправянето на света. Това съвпада и с мнението на Учителя, че от 1945 г. светът върви към оправяне.

Братският съвет, по случай Новата 1946 година, благопожелава най-сърдечно на всички предани приятели, братя и сестри всичко най-хубаво в живота!

Със сърдечен братски поздрав,

Братски съвет: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

София - Изгрев
31 декемврий 1945 г.

НАРЯДИ
за 1946 година

1. Любезни братя и сестри, 14.I.1946 г. (за учителската среща, 8. I.)
2. Любезни братя и сестри, 10.II.1946 г. (за сказките и кръжока)
3. Обични братя и сестри, 10.III.1946 г. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
4. Обични братя и сестри, 10.III.1946 г. (поздравления за 22. III.)
5. Любезни братя и сестри, 1.V.1946 г. (за беседите)
6. Обични братя и сестри, 1.V. 1946 г.
7. Любезни братя и сестри, 10.VII.1946 г.
8. Обични братя и сестри, 1.VIII.1946 г. - наряд за събора
9. Обични братя и сестри, 12. IX. 1946 г. - наряд за 22. IX.

10. Обични братя и сестри, 22. IX.1946 г.
11. Любезни братя и сестри, 27. IX.1946 г.
12. Обични братя и сестри, 18. XII.1946 г. - наряд по случай 2 години от заминаването на Учителя.
13. Възпоменателно слово, 26. XII.1946 г.

1) ЛЮБЕЗНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Във връзка с решенията на братската учителска среща на 13 и 14 август 1945 г., ще се правят учителски срещи всяка година във време на събора. Реши се тогава извън тая обща редовна среща да се свикват, при сгоден случай и групови такива. Такава групова среща се състоя на 8. I. 1946 г. на Изгрева, на която присъствуваха около 15 души.

В срещата се разгледаха следните въпроси:

1. Обмисляне дванадесетте точки от миналата среща, състояла се на 13 и 14. VIII.

2. Изнасяне на педагогически опитности.

3. Изработване дневен ред на бъдещата педагогическа среща във време на общия събор.

По първа точка се взеха следните решения:

1. Определиха се подходящи лица, които да съберат примерите, разказите и легендите на Учителя.

2. Определиха се лица, които да приготвят сборник от песни на Учителя и такива и на някои наши братя и сестри, подходящи за училищата.

3. Реши се да се напомни на братята и сестрите учители да побързат с приготвяне на статии за педагогическия сборник, които да ни се изпратят навреме.

4. Реши се да се издаде сборник от гимнастични упражнения, като се вземат подходящи такива от паневритмията и те се предшествуват от подготвителни упражнения. Определиха се лица за изпълнение на тази задача.

5. Изработи се следният дневен ред за идващата педагогическа среща във време на събори:

а) Реферати.
б) Курсове.
в) Педагогически опитности.
г) Разни.

Предложиха се следните теми за реферати:

1. Идеята за Цялото във връзка с образованието.
2. Мистичната страна в педагогическите идеи на Учителя.
3. Пътят към детското сърце.
4. Образователното дело в Русия.
5. Текстуален доклад на педагогическите идеи на Учителя.
6. Педагогическите идеи на Учителя в моята практика.

Умоляват се братя и сестри, които желаят да вземат някои от горните реферати, да ни съобщат най-късно до края на м. март.

Могат да се посочат и други теми за реферати от желаещи да ги изнесат.

В случай, че се предложат много теми, комитетът на групата ще направи подбор с оглед на времето, с което разполагаме.

Сестра Ярмила Въжарова ще открие кратък курс през време на събора по ритмика за учители, в който ще ги запознае с песните на Учителя, превърнати в движения.

На състоялата се среща на 8 януари няколко братя и сестри изложиха свои интересни и ценни педагогически опитности.

Срещата мина с повишен дух и желание за творческа работа.

Пожелаваме на всички братя и сестри най-усилена и смела работа за изграждане новото свободно училище на любовта.

Всички материали, сведения, запитвания и помощи за касата при групата да се изпращат на адрес: Еленка Н. Григорова, кв. Изгрев - София XIII.

Със сърдечен братски поздрав:

От Комитета на братската учителска група

14. I. 1946 г.
Изгрев

2) ЛЮБЕЗНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Вие знаете, че всяка сряда след обед на Изгрева се държат сказки, в които се засягат научни въпроси във връзка с идеите на Учителя.

Просветният съвет реши да се печатат тия сказки, в ограничен брой засега, и да се пращат във всеки град по един екземпляр за целия кръжок. След прочитане на този екземпляр, молим същия да се изпрати на околните села, където има кръжоци.

За изпращане на тия сказки, изобщо за общение с провинцията, Просветният съвет на Изгрева образува специален кръжок. Желаещите да се свържат с този кръжок на Изгрева, да се отнасят до ръководителя на кръжока А. Бертоли, кв. Изгрев 1272, София.

Във връзка със сказките и за други въпроси, отнасящи се до дейността на Просветния съвет, отнасяйте се до горния адрес. Например, може някой да иска допълнителни осветления по някой специален въпрос, изложен в сказките. Може да иска повече сведения по дейността и живота на Братството на Изгрева. Желателно е да се обменят мисли и върху някои пасажи от беседите и лекциите на Учителя или върху някои упражнения и задачи, дадени от Него на ученици и др.

Целта е да се образува по-интимна, по-сърдечна връзка между Изгрева и провинцията. Нека да се чувствуваме като едно цяло, като едно голямо семейство, което продължава да работи под ръководството на любимия ни Учител за великото Божие дело.

Кръжок за кореспонденция
при Просветния съвет - Изгрева

10. II. 1946 г.

3) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Празникът на пролетта - 22 март т. г., петък - ще се отпразднува по следния начин:

Молитвата ще започне в 5.30 часа сутринта на определеното досега място, както следва:

1. **Добрата молитва.**
2. **„В начало бе Словото“.**
3. **Евангелие от Матея, 5 гл., 13-18 ст.**
4. **Евангелия от Лука, 12 гл., 32-37 ст.**
5. **Евангелие от Иоана, 14 гл., 1-12 ст.**
6. **„Духът Божий“.**
7. **Пътят на живота.**
8. Прочитане на беседата: **„Разумно разбиране“**.
9. **Отче наш.**
10. **„Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на небето и всички народи, които Ти си призовал, да вземат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие.“**

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

Братската вечеря ще се състои в 7 часа след обед. На вечерята ще се повтори утринният ред без беседата. На вечерята ще се прочете и последното писмо на Братския съвет.

Умоляват се братята ръководители да съобщат настоящето на всички братя и сестри в града и околията.

За получаването на настоящето молим, отговорете с отворена карта.

Поздрав на всички братя и сестри.

С братски поздрав,

Братският съвет: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

10 март 1946 г.
Изгрев - София

4) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

На 22 март ще се съберем да изпълним една свещена древна традиция на Всемирното Бяло Братство. От този ден нови сили на разумната природа влизат в действие, почва прилив на животворни и духовни сили. Учителят, чрез празника 22 март, иска да ни свърже с ритъма в природата, с вътрешния й живот.

От друга страна, 22 март - началото на пролетта - ни наумява и за една друга пролет, която идва днес - пролет в човешката душа, в живота на човечеството. Ражда се едно ново съзнание, човешката душа се пробужда! Идеята, която ще легне в основите на новата култура, е: Изпълнение Волята на Бога. Христос казва: „Дойдох да изпълня не моята воля, а Волята на Отца, Който ме е изпратил."

Христос излага разказа за петте разумни и петте неразумни деви. Когато дошъл младоженецът, първите имали масло в светилниците си и влезли вътре, а вторите нямали масло и останали вън. Тази притча говори за нуждата от будно съзнание. Особено в днешната епоха се изисква от човека будно съзнание, за да приеме духовната вълна, която сега слиза към земята. Това, което сега ще се изяви на земята, е Любовта като принцип - Космичната Любов. Човечеството влиза в нов свят - в света на Любовта.

Учителят казва: „Сега човечеството е в завоя между две култури, между две епохи. Иде една нова епоха, в която всички погрешни идеи, с които хората са живяли досега, ще бъдат преобразени. От днешните форми на живота ще се родят новата земя и новото небе. И хората ще имат такова отношение един към друг, както брат към сестра и сестра към брат. Сестрата може да се жертвува за своя брат при всички условия. И братът може да се жертвува за своята сестра при всички условия. Хората са нежни цветя, посадени в живота и ако те нямат топлина, светлина и влага, какво може да стане от тях? Хубостта на цветята зависи от топлината, светлината и влагата. Топлината отговаря на Любовта, светлината - на правата мисъл, а влагата - на силите в живота. Сегашният свят е обречен на преобразование. Раят е място, дето съществата се обичат и живеят един за друг. При новото разбиране на живота човек вижда, че неговото благо е благо за всички. Новото съзнание, новото разбиране ще внесе коренно преобразование в целия строй на живота. И тогава ще се даде ново направление на труда. Потикът при новите форми на труда ще бъде Любовта.

Бъдещето, което иде, е светло. Новата епоха, която иде, можем да наречем *епоха на възкресението*.Възкресението не е нищо друго, освен оживяване на съзнанието на всички хора от Божествената Любов.

В бъдеще всички народи ще се побратимят и ще образуват светещата раса на Любовта. Тогава свещеният пламък на истинския живот ще се изяви във всичката си красота. Животът ще се изяви не в своите сенки, а в своята същина.

Днешните страдания са родилните мъки на новия човек. С тихи стъпки Новото пристъпва към земята, както утринната зора, която показва идването на новия ден."

Ще завършим със следните думи на Учителя върху Любовта: „Къде е Бог? - В Любовта. Ако любите, Той е във вас. Да любиш, това значи, че Господ се е проявил в твоето сърце. Христос казва: „Който слугува на Любовта, той слугува на Мене."

„Любовта зависи от този досег, който бихте имали с Христа. Когато издигнете ума и сърцето си към Христа, Той ще ви хване за ръката, ще ви въведе в Божествената градина, ще ви заведе при извора на Любовта, да вкусите от нея. По-щастлив момент от този за вас няма да има."

Когато обичаме Бога, ние едновременно обичаме всичко, което Той е създал. Ако не обичаме Бога, отношенията ни спрямо Неговите създания не са прави.

„Докато човек живее за старото, ще обича само едного. Щом влезе в новия живот, той ще обича всички, понеже те съставят едно цяло. Дойдете ли до тази любов, всички ще бъдете свободни и щастливи. Ако любите, ще влезете в безсмъртието."

Любовта към Бога дава силен тласък в живота на човека. Любовта е първият и най-силен стимул за човека. Тя е първият лъч, който прониква в човешката душа. Щом дойде Любовта, тя събужда великото, славното, красивото в човешката душа и човек става герой в света. Който люби, само той има Истината в себе си. Който има Истината, той може да бъде обичан.

За да можем да свършим една работа в този свят, непременно трябва да имаме любов. Тя е велик фактор в сърцата на онези, които я имат.

Истинските духовни хора разглеждат любовта като особен свят, свързан с най-възвишените същества, които живеят на небето. Без любов не може да има никаква положителна наука. Без любов не можем да проучаваме човешката душа. Без любов не можем да направим нищо. Любовта е единствената светлина, с която разполагаме, за да познаваме живите същества, с които сме заобиколени. За да познаваш хората в същинския смисъл на думата, трябва да ги обичаш!

Когато човек изяви любовта, тя го преобразява. Вън от любовта няма живот, няма никакви постижения. Без любовта нещата са мъртви, несъзнателни, механични.

С любовта човек всичко може да постигне: грозният може да стане красив, беднят - богат, невежият - учен. Който има любовта, той не може да падне духом, той има дълбок мир в себе си. Любовта е велико нещо в света, което прави човека силен, мощен, благороден. Тя хвърля светлина в ума на човека. Който има любов в себе си, той вижда нещата. Когато човек долови само един лъч от любовта, в него става такова разширение, че той веднага разбира отношенията си към хората и не се страхува от нищо. Дойде ли любовта в човека, той казва: „Сега вече аз мога всичко да направя. За любовта препятствия няма. Явят ли се някакви препятствия, тя ги преодолява.

Да любиш, това е великият смисъл на живота. Аз говоря за възвишената, за Божията Любов, която носи новия живот и лекува хората от всичките им рани.

Великата наука на Любовта е новият път, по който всички хора трябва да вървят. Великата наука на Любовта включва в себе си всички други науки. Който има любов в себе си, може да се справи с всички положения в живота си.

Докато човек следва закона на Любовта, той може да запази своя вътрешен мир и съгласие. Щом престане да го следва, той изгубва всичко. Любовта разрешава всички въпроси. Ако си спомните за Любовта и за Истината, и ги приложите в живота си, вие ще придобиете нова светлина. Тогава всички хора ще се разберат. Ако не се

приложи тая любов и тая истина, в живота на хората винаги ще има противоречия.

Новото учение е потребно на хората днес, за да се създадат благоприятни условия, при които мозъчните центрове да се развиват нормално. За тая цел сега трябва да се приложи в живота законът на Любовта.

Защо сте нещастни? - От отсъствието на Любовта! Едно от условията за придобиване на щастие е разбирането на Любовта. Правилният начин за развитие е пътят на Любовта, Мъдростта и Истината. Няма по-красив от този път!

Опитали ли сте онази любов, при която да сте готови всичко да извършите заради Бога?

Да любиш, това е работа! Защо човек става роб? - Защото не знае да люби. Някой казва: „Дотегна ми вече да любя." Казвам: Ти още не си любил. Да любиш, това значи душата ти да се разцъфти като цвят, на който да кацат Божествените пчелички и започнат да събират мед.

Отворете сърцата си на дневната светлина и цъфнете като цветята!

Ще проверите всичко, което ви говоря и ще кажете: „Струва си да се живее за новата култура, в която царува Божията Любов." Бъдещата култура е култура на Любовта и тя представя организиране на човешкото сърце и проявление на човешката душа.

Велико нещо е да живее човек за Любовта! Тогава животът на всички хора ще се превърне в песен и молитва.

Сега е началото на великата култура, на великата епоха на Любовта. Като дойде новата култура, човек ще има велики стремежи, ще се добере до великата Истина - да стане гражданин на Царството Божие!"

„Винаги мислете и постъпвайте като граждани на Царството Божие!"

Настоящото се прочете пред братята и сестрите на Изгрева и всички сърдечно ви поздравяват и ви пожелават работа във великия и светъл Божествен път!

Сега ще ви съобщим кои беседи и лекции четем в София:

В сряда, на 6 март, се прочете лекцията „Божественото и човешкото" от II година на Общия окултен клас. Скоро ще завършим втората година на Общия окултен клас и ще започнем III година на същия клас.

В петък, на 8 март, в Младежкия клас се прочете лекцията „Живите точки в природата" от третата година на Младежкия окултен клас.

В неделя, на 10 март, в 5 ч. с. се прочете беседата „Трите книги" от тома „Трите родословия". След изкарването на този том в утринните събрания в неделя, в 5 ч. с., ще се започне с тома „Устойчиви величини".

В неделя на 10 март, в 10 ч. пр. обед, се прочете беседата „Сънищата на Йосифа" от тома „Сила и живот", I серия беседи. След завършването на първа серия в неделя, в 10 ч. ще се започне втората серия.

Със сърдечен братски поздрав,

Братският съвет: Тодор Стойменов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

10 март 1946 г.
Изгрев - София

5) ЛЮБЕЗНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Отправяме към вас нашите сърдечни поздрави и братски ви подаваме ръка в името на Великото дело на Любовта, Мъдростта и Истината, което дело е вече посято в душите на народите от цялата планета и което чака да израстне и стане

начало на новото, освободено и Любящо човечество.

Днес големи промени стават в живота на човечеството. Днешната епоха е епоха на противоречия, на големи страдания. Издъно се рушат основите на многовековни култури. Като че ли човечеството отива към израждане, като че е в опасност бъдещият културен възход на човечеството. Обаче, който е следил историята знае, че винаги на границата между две култури, между две велики епохи, през преходния период се минава през хаос и големи крушения. Това да не стряска, защото старите форми на живота се рушат, преди да се изградят новите форми.

И кой е онзи принцип, който ще легне в основите на новото човечество, обновено, пречистено и възродено чрез днешните големи сътресения? Това е общността, единението, взаимопомощта. Това е сближението на индивиди, народи и раси. Това е обединението на всички в едно велико общочовешко семейство.

Признаци за това вече виждаме навсякъде. По много симптоми, които виждаме около нас, можем да съдим вече за тенденциите на развитието и за характера на бъдещето, което пристъпва към нас.

Тая тенденция, която забелязваме, към общност, единение, показва, че една нова сила се ражда в света, една нова сила се пробужда в човешката душа. Това е Любовта като принцип - Мировата Любов. Тя е единственото нещо, което обединява всички души.

Затова можем да кажем, че днес се намираме в зората на една нова епоха. Иде културата на братството, на Любовта. Това ново съзнание се пробужда днес. Вълната на Мировата Любов иде в света. И тая вълна, това ново съзнание ще преобрази света. Този нов свят на Любовта, в който влиза човек, ще стопи всички препятствия, всички противоречия, които днес съществуват, ще озари умовете, ще преобрази сърцата, ще внесе нов потик в човешките воли.

Любовта ще внесе новото в света. Тя представлява един красив свят, от който произтичат всички радости в света, всичко хубаво и възвишено.

Човешките мисли, чувства и постъпки, преобразени чрез огъня, ще представляват скъпоценни камъни, които ще образуват една огърлица - най-красивото украшение на човешката душа. Чрез Любовта човек ще влезе в света на великата реалност, защото да обича човек, това е най-великото нещо, което може да направи. Всички хора, които обичат, носят известно благо от Великото Разумно Начало. Мировата Любов, която днес се ражда, ще примири всички неща в света. Тя е единственото място, гдето се примиряват нещата. Когато говорим, че хората ще трябва да се примирят, подразбираме, че те трябва да влязат в Любовта.

Пред всички народи се открива велико бъдеще. Велико е бъдещето поради Любовта, която ще се изяви, понеже пътят на Любовта е осеян с всички възможности и постижения. Когато вълната на Любовта влезе в света, тя ще внесе живот. Човешката душа от хилядолетия чака Божествения Дух да я посети. Божественият Дух сега иде като Любов!

Това са идеите на Учителя - Един от Великите Пратеници на Светлината, който живя и работи между нас. Ние сме живи свидетели на един велик живот, на едно велико творчество в България и в света. Това е делото на Учителя. Иде един светъл ден. Иде шестата раса, която ще бъде осъществяване на вечния блян на човека за една красива култура на земята. Учителят казва: „Иде пролетта. Божественото слънце ще изгрее, ледовете ще се стопят. Цветята ще цъфнат и дърветата ще дадат своите плодове."

Учителят дойде именно за да подготви това светло утро, за което копнее човешката душа. Той ни е дал оригинална нова музика, дал ни е методи, извлечени от Разумната Природа, за разрешение на всички индивидуални, обществени, народни и международни проблеми. Светлината на новите идеи на Учителя трябва да озари умовете на всички народи. Чрез тях те ще получат обнова, надежда и вяра в светлото бъдеще, което ги очаква; ще се строшат оковите, които са свързали

техните нозе и ръце, и те ще намерят пътя към свободата и радостта.

Предстои ни грамадна работа. Тая работа можем да извършим само, когато сме винаги в досег с вечните извори на живота. Нека с отворени души да станем възприемчиви към новото, което сега влиза в живота. Нека погледът ни да е устремен към Светлите Божествени Върхове, отгдето общочовешката култура черпи своите животворни сокове.

Навсякъде в света има вече пробудени души, които желаят да работят за великата култура на Любовта, на братството, която иде на земята. И нека всички ние, работници на новото във всички страни, да се опознаем, да се сближим, да свържем силите си за една обща красива работа за великото дяло.

В нашата дейност ние няма да сме сами. Ще имаме подкрепата на разумни сили, които ръководят човечеството в цялото Битие. Жетвата е готова. След днешните страдания умовете на много хора са отворени за новото, което иде сега. Нивата се нуждае от жетвари - борци за великата култура на братство и сестринство.

Едно нещо, от което се нуждае днес човечеството, е проникването на новите идеи в живота. Ето защо, необходимо е беседите и лекциите на Учителя, които съдържат в себе си идеите на новата култура, която иде, да бъдат преведени на чужди езици. Ще ви съобщим скоро кои беседи са предвидени за превеждане на първо време.

Ще ви молим да ни се обадите на адрес: ..... за получаване на настоящото писмо и да ни пишете нещо за вас.

Съобщете ни нещо за вашия живот там, за вашата дейност, за условията, при които работите. Нека връзките между вас и нас да станат все по-живи. Да влезем в оживена кореспонденция помежду си.

Всички братя и сестри тук сме винаги с вас! Ние живо чувствуваме вечните връзки, които ни свързват с всички вас, гдето и да се намирате.

Приемете поздрави от всички ученици в България. Предайте нашите поздрави и съдържанието на настоящето писмо на всички братя и сестри във вашата страна.

Пожелаваме ви плодотворна и радостна дейност за великото дело, за идването на културата на Любовта на земята.

Със сърдечен братски поздрав,

Ученици на Всемирното Бяло Братство в България.

1 май 1946 год.
Изгрев - София

6) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Винаги в историята на човечеството след разрушението на една култура възниква един нов свят, по-велик, по-благороден, по-разумен.

Това е защото в човешкия дух има нещо вечно и неразрушимо. Той винаги се възражда отново по-красив и по-мощен, както птицата феникс възкръсва из пепелта си. След всеки период на упадък, на разочарование, винаги човечеството се издига с нов устрем, с нови творчески сили.

Много пъти човешкия дух досега в историята на човечеството е бил хвърлян в тъмни подземия и окован във вериги, но той винаги е строшавал оковите, преодолявал е всички препятствия, защото стремежът му към свободата и светлината е непреодолим.

В човешкия дух има Божествени сили, които побеждават всички ограничения. Никой не може да зароби човешкия дух.

Човешката душа крие в себе си големи богатства. Тя е съкровищницата на

всички сили, които тепърва ще се пробудят. В гълбините си тя е нещо възвишено, Божествено и свято; тя е изтъкана от светлина и чистота. Но тя още не се е проявила с всичката си красота.

Дълбоко във всяка душа има копнеж към Красотата, към Истината, към Любовта. Това е гласът на Бога в човека. Това показва, че човешката душа има Божествен произход. Това е една Божествена искра, която нищо преходно и илюзорно не може да задоволи.

Днес човечеството минава в един от завоите на своята история. Духовните ценности, с които то е живяло досега, изчезват. Затова днес има много души обезверени, обезнадеждени, залутани в тъмната нощ на безпътицата. Основите на старата култура са разколебани. Те се рушат всеки ден. Мнозина минават разочарования и съмнения, но все пак дълбоко в душите си те жадуват за висшия смисъл на живота. Има души, които днес жадуват за един нов свят на правда, на братство. Те са готови за новото, което иде. Те търсят път към освобождение.

Но ето, на изток вече утринната зора хвърля своите първи зари в нощта и всички ранобудни души с радост поемат новия път към върха. Днес по всичко се познава, че приближаваме към една нова култура. По известни симптоми, които можем да четем в живота, се вижда, че се гради един нов свят. Нали на есен, още преди да окапят старите листа, са готови вече пъпките за бъдната пролет.

По много признаци вече се вижда, че зимата си отива. Ледовете и снеговете се топят. Иде пролет в живота на човечеството. И тези души, които са вече озарени и просветлени от новите идеи, са ранни пролетни цветя, които показват, че е близо пролетта.

Кои са признаците, които говорят, че нов дух се влива в живота на човечеството? Такива признаци забелязваме днес навред, във всички области на живота: в науката, във философията, в литературата, в музиката, в обществения живот и пр. В науката и философията днес вече имаме една духовна вълна. Представителите на тая духовна вълна установяват, че природата си има една духовна страна. В друга форма се забелязва същото и в литературата.

Затова днешната епоха можем да наречем епоха на пробуждане и разцъфтяване на човешката душа! И това подготвя нова велика култура, която ще бъде осъществяване на това, което в човешките души е живяло като съкровена мечта, като един светъл блян.

Душите, които търсят днес висшия смисъл на живота, трябва да знаят, че новото е тъй близо до нас; стига само да се вслушаме дълбоко в душите си, за да чуем един вътрешен зов в гълбините на нашето естество. Този зов ни казва:

„Всички вие сте братя! Всички вие сте едно велико семейство от камъка и кристала до гения! Излезте от вашата отделност и съзнайте вечните връзки, които ви свързват в едно цяло."

Онова, което иде днес в света, е Любовта като принцип. Това е Духът на братството, на обединението.

Днешната култура е развила човешкия ум. Днес хората са отделени един от друг, прегради има между душите. Новият свят, в който влиза човек, е светът на Любовта. В Любовта е смисълът на живота. Тя е онзи Божествен принцип, който носи живот. Светът на Любовта е свят на радост, на хармония. Любовта е естествената среда за човешката душа. Онзи свят, който копнее човешката душа, е светът на Любовта. Светът на Любовта ще даде на човешката душа всички възможности да се разцъфти и да изяви заложбите, които крие в себе си.

У нас в България от половин век насам има един буден духовен център, който работи за идването на новото в света.

Кое е новото? - Новото е Любовта, която сега влиза в света. Кои са новите хора? - Новите хора са тези, които копнеят за един свят на Любовта. Всички те, макар и пръснати по всички краища на света, са членове на Едно голямо семейство.

Към всички тях ние изпращаме нашите сърдечни братски поздрави и хубави пожелания.

От Учениците на Всемирното Бяло Братство

1 май 1946 г.
София - Изгрев

7) ЛЮБЕЗНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Вие сте събрани сега тук в името на една велика идея. Тя внася топлота и възторг в душата ви. Коя е тази идея? - Това е идеята за служене на Бога. Това е идеята да се работи за една нова култура. В днешния ден, на тая братска среща лицата на всички вас са радостни и светящи. Това е защото духът на шестата раса - любовта, ви обединява в едно цяло. Днешният ден е един ден от шестата раса. Вие днес сте щастливи и радостни, понеже сте събрани тук в името на любовта. Тя е средата, в която днес сте потопени. Това показва, че щастието, красотата, вдъхновението е в любовта.

Човечеството днес се намира в зазоряване на една нова култура. Движението на Бялото Братство и идването на Учителя не е случайно, но е във връзка със сегашните и близките задачи на днешната епоха. Учителят е дошъл, за да даде потик за идването на културата на шестата раса.

Велико нещо е да бъде човек ученик на школата на Бялото Братство. Това значи съзнателно да работи за новото човечество, което иде на земята. Кой е ученик? Ученик е онзи човек, който е влязъл в света на любовта. Той е надраснал личния живот и живее за Цялото, за всички, за Бога. Едничката идея, която го радва и осмисля живота му, е да работи за великия Божествен идеал.

Днес човечеството се събужда постепенно и пробудените души, които живеят в любовта и слугуват на любовта, са ранни пролетни цветя, които показват, че е близка пролетта.

Пътят на бъдещето е светъл. Великото и Красивото иде на земята. Нощта си отива, денят идва. Човечеството, което досега е живяло в тъмните подземия, в тъмница, сега строшава оковите и излиза на широк простор. Създава се нов тип човек на земята, който е брат на всички същества.

Днес човечеството се намира в една преходна епоха. То търси, копнее за висшия смисъл на живота. Ученикът на Бялото Братство има за задача да покаже пътя към слънчевите върхове, към животворните извори, към Божественото. А работата за великото Божествено дело е извор на истинска радост, на творчество. Когато човек работи за Бога, Бог ще го благослови, ще му даде знания, дарби, сили и широко поле за работа.

И така, днешното човечество има нужда от жетвари, защото жетвата е готова. Учениците на Бялото Братство трябва да бъдат благодарни, че Учителят им е дал по един златен сърп, за да женат Божията жътва.

Пожелаваме ползотворна дейност на братската среща. Нека всички да почувствувате днес, през целия ден, присъствието на Бога, на Учителя и нека тук, на братската среща, всеки един от вас да получи скъпи дарове отгоре и така обогатени, просветлени, озарени с нова светлина, с ново познание за любовта, да се върнете по домовете си, за да раздавате на света богатствата, които сте получили тук.

Приемете сърдечни поздрави и благопожелания от Братския съвет.

С братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

Изгрев-София
10.VII.1946 г.

8) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщава ви се, че тазгодишната братска среща ще стане в съответните кръжоци на Братството по следния начин:

ПЪРВИ ДЕН, 28 август 1946 г., СРЯДА

В 5 часа сутринта събрание в салона на Братството:

1. **Добрата молитва.**
2. **91 псалом.**
3. **Пътят на живота.**
4. **„В начало бе Словото".**
5. **Евангелие от Матея, 5 гл., 14-19 ст.**
6. **Евангелие от Иоана, 14 гл., 15-24 ст.**
7. **Евангелие от Иоана, 15 гл., 1-11 ст.**
8. **„Духът Божий".**
9. Беседата **„Проява и постижение на Любовта"** (от тома **„Двигатели в живота"**).
10. **„Аз мога да любя".**
11. **„Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на Небето и всички народи, които Ти си призовал, да вземат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие."**
12. **Отче наш.**
13. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов."** *(3 пъти).*
14. **Гимнастически упражнения.**

В 10 часа прочитане на беседата **„Което Бог е съчетал"** (от тома **„Устойчиви величини"**).

ВТОРИ ДЕН, 29 август, ЧЕТВЪРТЪК

Събрание в 5 часа сутринта със същия ред, както в първия ден, само че ще се чете беседата „Езикът на любовта" (от тома със същото заглавие).

ТРЕТИ ДЕН, 30 август, ПЕТЪК

Събрание в 5 ч. с. със същия ред, както в първия ден, само че ще се чете беседата **„Великият потик"** (от тома **„Двигатели в живота"**).

През трите дни ще има общ обяд. В първия ден в 7.30 ч. след обяд ще има братска вечеря и концерт.

Всеки да си определи своя принос на Господа, според както Бог е вложил в сърцето му.

Молим, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.

За получаване на настоящето молим, отговорете с отворена картичка.

Поздрав на всички братя и сестри.

С братски поздрав,

Братският съвет: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

1 август 1946 г.
Изгрев - София

9) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщава ви се, че братската среща ще се състои в неделя на 22 септември. Молитвата ще почне точно в 5 ч. с., както следва:

1. **Добрата молитва.**

2. **91 псалом.**
3. **Пътят на живота.**
4. **„В начало бе Словото".**
5. **Евангелие от Матея, 5 гл., 14-19 ст.**
6. **Евангелие от Иоана, 14 гл., 15-24 ст.**
7. **Евангелие от Иоана, 15 гл., 1-11 ст.**
8. **„Духът Божий".**
9. Беседата **„Проява и постижение на Любовта"** (от тома **„Двигатели в живота"**).
10. **„Аз мога да любя".**
11. **„Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на Небето и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие."**
12. **Отче наш.**
13. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов."** *(3 пъти).*
14. **Гимнастически упражнения.**

При братската вечеря в 7.30 ч. ще се повтори утринният ред без беседата. Тая програма важи само за 22 септември, а не за цялата година.

1. При всекидневната молитва ще се произнася мотото в точка 11 само веднъж.

Всеки петък утринната молитва ще става точно в 5 часа сутринта, за да се усили съединителната връзка между братята и сестрите. Тогава ще се прочита и упражнението **„Един ден в Царството Божие"**, за да се изпълнява съзнателно през този ден.

Вечер или сутрин да се правят молитви на групи по свобода. Молитвата „Мисията на Учителя" ще се чете по свобода

2. През годината ще се проучават Библията и беседите по следния начин:

Всеки ден ще се прочита с размишление посочената глава от Библията или страницата от беседата.

3. В другото свободно време - проучаване на Библията и беседите по свобода.

4. Почивка всяка седмица - от четвъртък на обяд до петък на обед - по свобода.

Молим, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.

За получаване на настоящето, молим, отговорете с отворена картичка.

Поздрав на всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

12. X. 1946 г.
Изгрев - София

10) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Кое ни обединява като ученици на Всемирното Бяло Братство? Това е идеята за служене на Бога, идеята за една нова култура. Духът на шестата раса ни обединява в едно цяло. Човечеството се намира в зазоряването на една нова култура. Учителят е дошъл, за да даде потик за идването на културата на шестата раса.

Красиво нещо е да бъде човек ученик на Всемирното Бяло Братство. Кой е ученик? Ученик е онзи, който е влязъл в света на Любовта. Той е надраснал личния живот и живее за Бога.

Едничката идея, която осмисля живота му, е да работи за Божествения идеал.

Днес човечеството се събужда и пробудените души, които живеят в Любовта

и слугуват на Любовта, са ранни пролетни цветя, които показват, че е близка пролетта.

Пътят на бъдещето е светъл. Великото и красивото иде на земята. Нощта си отива, денят идва. Човечеството, което досега е живяло в тъмни подземия, строшава оковите и излиза на широк простор. Създава се нов тип човек - човекът на Любовта - който е брат на всички същества.

Ученикът на Всемирното Бяло Братство има за задача да покаже пътя към слънчевите върхове, към животворните извори, към Божественото. Работата за Божието дело е извор на радост и творчество. Когато човек работи за Бога, няма да е сам, но във всяка стъпка на своя живот ще чувствува съдействието и подкрепата на Невидимия свят, на Великото Провидение. Когато човек работи за Бога, Бог ще го благослови, ще му даде знания, дарби, сили и широко поле за работа.

Изпращаме Ви една молитва - „Мисията на Учителя", която да се чете всяка сутрин по свобода.

Учителят каза на 4 октомври 1939 год. в един разговор:

„Молете се, щото мислите на Светлите, Напреднали Същества, които работят за благото на човечеството, мислите на Бога, да бъдат възприети от тия, на които е поверено да ръководят съдбините на народите. По този начин последните ще бъдат упътвани към Божественото. Отправете ума си нагоре към Божествения свят, за да помагате на работата му. Трябва да има на земята хора, които да помагат на Небето в това направление."

Ние, учениците на Всемирното Бяло Братство, трябва да работим с всички сили за делото на Учителя, за великото дело на Божествения свят. Така ще оправдаем голямата привилегия да бъдем ученици.

Нека с души, пълни с любов, преданост, безкористие и самоотричане, просветлени със светлината, която излиза от Словото на Учителя, да работим за великото дело.

Учителят в гореспоменатия разговор казва още: „Станете съработници на Божествения свят в това, което той иска да извърши." Има едно важно условие, което е необходимо, за да се извърши тази задача: то е да има пълна хармония между нас. Нека тая година да работим най-усилено и съзнателно в това направление. С взаимни отстъпки, с дух на прощение и снизхождение да въведем идеална хармония във всички кръжоци.

И най-малката дисхармония в Братството представлява спънка за Божествената работа, пречи за изливане на Божието благословение. Не можем да бъдем проводници на Божественото и съработници на Великия Разумен свят при най-малката дисхармония. Нека добре преценим важността на този въпрос. Може да се молим, да се учим, да се подвизаваме, но ако има дисхармония, всичко това няма да даде очаквания резултат. И най-малката дисхармония веднага да се урежда в самото начало.

За целта ще изложим едно упражнение, дадено от Учителя през 1940 г. Той го даде в Общия окултен клас за една седмица, но нека ние при днешните условия да го правим по един ден в седмицата. Ето това упражнение:

ЕДИН ДЕН В ЦАРСТВОТО БОЖИЕ

Всеки петък да живеем в Царството Божие. Сутринта ученикът да си каже тайно в себе си, с всичкото присъствие на съзнанието:

„Заради Любовта, с която Бог ме е облякъл, всичко през днешния ден ще считам, че е хармонично създадено." През този ден в речника си ще употребяваме най-хубавите и най-добрите думи. Всичко, което ни се случва през този ден, ще считаме за добро. Ще изключим от своето съзнание всички противоречия, с които живеем в другите дни. Един вид през този ден съзнанието ни ще пребивава в света на Хармонията, Красотата и Любовта. При всяко нещо, което ни се случи през този ден или при отрицателни думи, които ни се кажат, да си казваме: „Благодаря Ти,

Господи, че си ме удостоил със Своята Любов. Аз зная, че Ти ме обичаш."

През този ден да бъдем изпълнени с Любов към всички, които срещаме, да виждаме в тях доброто, възвишеното, вечното, Божественото.

През този ден да бъдем в рая.

За да има съединителна връзка между всички братя и сестри, то сутринната молитва в петък да става в един и същ час, а именно в 5 ч. с., отделно или на групи.

Поради важността на днешното време, сутрин или вечер, по свобода, могат да се правят от тези, които чувстват вътрешен потик, молитвени събрания на групи.

22. IX. 1946 г.
Изгрев - София

11) ЛЮБЕЗНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщаваме ви кои беседи четем тука, на Изгрева, за да има съгласие в това отношение между Изгрева и провинцията.

1. ШКОЛНИ ЛЕКЦИИ В СРЯДА - 5 ч. с.

На 18 септември се прочете 15 лекция от Общия окултен клас, III година, със заглавие „Закон за късите и дългите линии". В следващите сряди ще продължават по-нататъшните лекции от същата година.

2. ШКОЛНИ ЛЕКЦИИ В ПЕТЪК - 5 ч. с.

На 20 септември т. г., се прочете 19 лекция от III година на Младежкия окултен клас със заглавие „Моралният тип". В следващите петъци ще продължават по-нататъшните лекции от същата година.

3. СЪБРАНИЯ НЕДЕЛНИ - 5 ч. с.

На 15 септември се прочете беседата „Езикът на Любовта" от тома със същото заглавие. В следващите събрания на същото време ще се четат по-нататъшните беседи от същия том. Изключение се направи само за 22 септември, защото тогава се прочете в 5 ч. с. беседата, предвидена за празника 22 септември, определена в наряда.

4. СЪБРАНИЯ В НЕДЕЛЯ - 10 ч. с.

На 15 септември се прочете първата беседа „Солта" от III серия беседи от Учителя. В следващите събрания, в същия час, ще се четат по-нататъшните беседи от същия том.

Изпращаме Ви молитвата „Мисията на Учителя". Раздайте я на братята и сестрите в града и околията. В околията я раздайте само на тия села, които получават беседи чрез вас.

Сумите за левчетата и приносът се изпращат до брат Боев.

ОТ БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

Изгрев, 27. IX. 1946 г.

12) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

На 27 декември, по случай годишнината от заминаването на обичния ни Учител, точно в 5 ч. с., ще се състои братска среща, в която ще се изпълни следният ред:

1. „В начало бе Словото".
2. Добрата молитва.
3. Пътят на живота.

4. **„Духът Божий“.**
5. **Евангелие от Иоана, 17 гл.**
6. **Възпоменателно слово.**
7. **„Сътворението на света“ от Учителя.** (Пее Цветана Табакова.)
8. **„Красотата на живота“** (от тома **„Опорни точки на живота“, стр. 62-63**).
9. **„Царският път на душата“ (от тома със същото заглавие, стр. 4-5).**
10. **„На Учителя покорен“.**
11. **Отче наш.**
12. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов“** *(3 пъти).*

Братската вечеря почва точно в 6 часа вечерта. На братската вечеря ще се повторят молитвите и песните от утринната програма, а четивото ще бъде: **„На работа“** (от **„Свещените думи на Учителя“, стр. 123**).

Молим, съобщете настоящето и на околните села, дето има кръжоци.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

18. XII. 1946 г.
Изгрев - София

13) ВЪЗПОМЕНАТЕЛНО СЛОВО

От старшия брат Тодор Стойменов към учениците на Великото Всемирно Бяло Братство - София, по случай две години от преминаването в безсмъртие на обичния ни и светъл Учител

„И за тях, учениците,
Аз осветявам Себе Си, да бъдат
и те осветени в Истината.“
Иоанна, 17 гл., 19 ст.

Обични братя и сестри,

Преди две години, на 27 декемврий 1944 г., в ранна зора, по Божие повеление, нашият обичен и светъл Учител напусна плътта и се облече в светлата дреха на безсмъртието, която имал преди създаването на мира, за да работи с по-голяма сила за Великото Бяло Братство, глава на което е Христос.

Великите Учители, които оперират с неизменните и вечни закони на Любовта, Мъдростта и Истината, са органи на Единния Велик Всемирен Учител, пред Когото благоговеят всички съзнателни същества от най-долната до най-високата духовна йерархия. От любов към своя Създател, те идат на земята да помагат на падналото човечество. Великите Учители оставят след себе си огромно духовно богатство, в което се крие тайната и загадката на живота. С това се занимавали мъдреците на миналите времена. С това ще се занимават мъдреците на бъдещите епохи.

Обичният ни и светъл Учител - образец и велик пример във всичко - засегна всестранно проявите на целокупния живот. Той остави в нас образ за добра обхода, за чистота и светост, за саможертва и пълно безкористие. Той се грижеше за нас като нежна и любеща майка и като мъдър баща. В ранни зори Той ни повеждаше по високите върхове на Витоша, Рила и Родопите, да ни запознае с величието на природата, да ни вдъхне любов и разумно отношение към нея. Така Той събуди в нас непреодолимото желание да търсим жадно чистия планински въздух, да

приемаме неговата прана, да се къпем в светлите лъчи на слънцето - носител на живот и сила за всички живи същества. Така обогатени, ние се връщахме с песен и радост, готови за работа, която идният ден ни предлагаше.

Учителевият Дух, Учителевото Слово откри за пробудените души онова, за което те са копнели през вековете. Той ни откри смисъла на живота, даде ни необятен простор на мисълта и ни научи да се задоволяваме с малкото. Със Своя живот Той ни откри несъкрушимите сили на оная любов, която уравновесява мислите, чувствата и постъпките. Той ни запозна с любовта като трансформатор на силите. Той ни показа лицето на любещия, от което изтича мека, приятна светлина. Разбрахме, че когато обича, и грозният става красив. Мекота и добро разположение на духа са качества на любещия. Любовта прави смъртния безсмъртен. Струята на любовта прониква в индивидуалния живот на човека, в семейния, в обществения и в живота на цялото човечество. Тя обновява клетките на човешкия организъм и го прави млад. Само при любовта хората ще се осъзнаят като удове на Великия Божествен организъм. Само така те ще заживеят братски - един за всички и всички за един. Както кръвта храни клетките на физичния организъм, така любовта - жизненият елексир на живота - храни клетките на духовното тяло на човека. Без любовта като животворен елемент, никакъв живот не съществува.

Божественият Дух на Христа донесе необходимия елемент за духовен живот - Любовта, а Учителят даде методи, чрез тоя свещен елемент, да работим за съграждане на своето духовно тело. Няма живот на земята без физично тело. Няма условия за растене и развитие в духовния свят без духовно тело. Христос казваше: „Наближило е Царството Божие на земята." Учителят казва: „Вие сте в епохата на въдворяване Царството Божие на земята."

Какво иска Учителят от нас? - Да анализираме и пречистваме мислите и чувствата си, преди да сме ги проявили; да се освободим от тежките окови на нашето своеволие, чийто данък и вековете не могат да покрият. Трябва ли да оставим тоя данък наследство на бъдещето поколение? Ако синът плаща дълговете на баща си, той не е ли като него? Синът не е ли бащата и бащата - синът?

Да се радваме днес на връзката между Учителя и нас като вечна и непреривна. Тая връзка крие началото си в недрата на вековете, когато душата е излязла от Бога. Тая връзка ще се изявява и в бъдеще, през дългото странствуване на душата под зоркото око на Учителя, докато придобие съвършенство. Така ще се изпълнят думите на Христа към учениците: „Славата, която Отец ми даде, дадох я тем, за да бъдем едно - аз в тях, и те в мене. Така светът ще разбере, че Ти, Отче, си ме проводил и възлюбил. Възлюбил си и тях, както си възлюбил и мене." Един ден, когато душата се освободи от мрежата на плътта, човек заживява нов живот - живот на светли мисли, чисти и благородни чувства и постъпки. Той дава простор на своя дух, който се стреми да реализира високия идеал на своята душа. Той смело се провиква, както някога апостол Павел е казал: „Око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за ония, които Го любят." Да се изпълним с онова благоговейно чувство на любов и благодарност към своя Създател, за да можем и ние да кажем: „Няма по-велико благо за човешката душа от това да намери своя Баща, да Го познае, да се свърже с Него и да Му служи през вечността."

Ние виждаме днес какво е направила Любовта от малкото, несъзнателно същество - детето. С векове тя е работила и работи върху човешката душа, както добрите и благородни родители върху своя новороден младенец. С нежни чувства и светли мисли Любовта обгръща и подхранва новороденото.С мощна и крепка ръка Духът го подкрепя и засилва, докато порасне и стане съзнателен човек, готов да работи върху това, което Великият е вложил в неговата душа. Учителят казва: Зад всеки талантлив и гениален музикант, поет, художник и учен стоят по-велики музиканти, поети, художници и учени, които ги вдъхновяват и водят в света на светлите и възвишени същества. Колкото по-велик е човек на земята, толкова по-

здраво е свързан с Великия и необятен свят, отдето текат енергиите на Любовта, Мъдростта и Истината.

Великите Учители, според нашия обичен Учител, създават велики епохи, зад които се крие Божият Промисъл, изявен чрез същества, завършили своето развитие. Те идат на земята да придружават Великите Учители в техния стръмен и труден път. Те дойдоха и с Христа до яслите, и като видяха зората на новия живот и правия път, очертан от Духа на Христа, път на братство и любов между народите, възкликнаха от радост и изпяха ангелската песен: „Слава във вишних Богу, на земята мир и в человеците благоволение!" Тая песен и до днес още звучи и вековете не ще я заличат.

Иде доброто в света със своята сила и мощ. Пробуждат се човешките души за него, разкриват се дверите на сърдцето да приемат доброто като свой отдавна чакан гост. Злото, лишено от храна, остава вън от пределите на доброто и ако доброволно не отстъпи, смърт го очаква. Това е неизбежен закон.

Как се проявява доброто? Как може да вземе то надмощие? - По най-трудния и по най-лесния път. Ако знаеш как да го проявиш, пътят е лек; ако не знаеш, пътят е труден. Ще започнеш от личността, ще вървиш към семейството, обществото, народа, племето и ще стигнеш най-после до общочовешкия живот. Значи ще започнеш от малкото добро, докато стигнеш до голямото добро, изявено в цялото човечество. Труден и приятен е тоя път, а плодовете му са сладки и безсмъртни.

Нашият светъл Учител казва: „Любовта ражда доброто. Доброто е основа на живота. То го подхранва и усилва. Доброто носи изобилието; дето има изобилие, там е мирът."

Какво е за нас Великият Учител? - Светлата зора на изгряващото слънце. Той е носител на живота, елексир за душата, път към Бога. Той е запален светилник в тъмна, непрогледна нощ. Без светлината на Великия Учител катастрофата е неизбежна.

Великият Учител иде на земята да изяви великата Божия воля. Той освобождава душите от хипнотичното влияние на злото и ги поставя на работа в полето на безкористната Любов, на истинската Мъдрост и на необятната Истина. Само така човек може да придобие образа на своя Създател и да стане Син Божи.

Труден, но красив е пътят на Великия Учител, облечен в дрехата на смирения човешки образ. Със светлината на своя крепък дух Той оправя обърканите пътища на човечеството, за да минат през тях всички ония, които искат да бъдат носители на светлината, на мира и на радостта. По тоя път минават и учениците, съработници на Бога и на своя Велик Учител.

Какво иска Учителят от своя ученик? - Сърдце, което да пулсира в хармония с неговото; ум, който да се направлява от мъдростта на неговия велик Учител; душа, широка и благородна, да обхваща цялата вселена и дух, светъл и мощен, да преодолява мъчнотиите в живота. Само така ученикът ще броди по пътеките на своя Учител. Само така той ще свърши успешно изпитите си, ще мине от преходното към вечното. Той ще изпие горчивата чаша на живота и ще се облече със светлата дреха на милосърдието. Само тогава ученикът може да се моли за ония, които го гонят и да каже: „Отче, прости им; те не знаят какво правят." Така каза Синът Божи - Христос.

Хвала на Бога! Вечна и безгранична благодарност към нашия обичен и светъл Учител за извършеното от Него светло и велико дело! Ние чувствуваме Неговото невидимо присъствие, живеем в Неговия Дух, продължаваме и ще продължим Неговото дело, за което Той е бдял зорко през вечността.

Да Му благодарим за грижите и любовта към душите ни. Ние чувствуваме крепката Му ръка, която ни води и ще ни води и в бъдеще.

Да Му благодарим като на верен и светъл вожд, Който ни води към Бога.

Да Му благодарим, че ни е утешавал, че с балсама на своето слово е лекувал

раните на страдащите ни души.

Да Му благодарим, че и сега, като свободен, мощен Дух, щедро раздава елексира на своята Любов и продължава да ни води в светлия път на живота, на знанието и на свободата.

Да Му благодарим за всичко!

На мястото:
1. „Махар Бену."
2. Молитва на Царството.
3. Евангелие от Иоанна, гл. 14. (Жечо Панайотов)
4. Тайна молитва.
5. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов." (3 пъти)

НАРЯДИ
за 1947 година

1. Любезни брат, 14.II.1947 г. (за беседите)
2. Любезни брат, 14.II.1947 г. (за молитвата)
3. Обични братя и сестри, 12.III.1947 г. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие.
4. Обични братя и сестри, 12.III.1947 г.
5. Любезни брат, 10. IV. 1947 г. (за кн. „Учителят")
6. Обични братя и сестри, 12. VII.1947 г. (Писмо за Петровден)
7. Обични братя и сестри, 12. VII.1947 г. (от Велко Петрушев)
8. Любезни брат, 12. VII.1947 г. (за беседите)
9. Обични братя и сестри, 12.VIII.1947 г. - наряд за братски срещи.
10. Любезни брат, 12. VIII. 1947 г. (програма за братските срещи)
11. Обични братя и сестри, 16. VIII.1947 г. (послание за братските срещи)
12. Обични братя и сестри, 7. IX. 1947 г. - наряд за 21. IX., есенното равноденствие.
13. Обични братя и сестри, 15. XII. 1947 г. - наряд по случай 3 год. от заминаването на Учителя.
14. Възпоменателно слово, 27. XII. 1947 г.
15. Обични братя и сестри, 31. XII.1947 г. (поздравления за новата година)

1) **Изгрев, 14.II. 1947 г.**

ЛЮБЕЗНИ БРАТ,

Намираме се в една от най-важните епохи в историята на човечеството. Предстои едно пробуждане на човечеството. Ние се намираме пред идването на Любовта. Нейната мощна вълна слиза към земята, за да озари умовете, за да възроди сърцата и да даде нов потик на волята, да причини велик преврат в човешките души и да ги насочи към нашия Небесен Баща. Пътят на бъдещето е светъл. Иде глад за Словото Божие на земята. Идеите на Учителя - това са идеите на шестата раса.

На нас се пада красивата задача да изучим Словото на Учителя, да го

приложим и да го направим достояние на всички человеци в България и по целия свят. Словото на Учителя трябва да проникне до всички градове, села и паланки. Много души днес копнеят за нещо възвишено и светло, търсят висшия смисъл на живота, но не знаят къде да го намерят. А това, което те търсят, е тъкмо Словото на Учителя. Те са готови за него, но е имало случай да влезат в досег с това Слово. Готовите души за новите идеи са много повече, отколкото някои предполагат. Но трябва да ги намерим и те трябва да ни намерят.

Братският съвет реши да засили печатането на беседите. Има толкова беседи за печатане, колкото са напечатани досега. Предстои ни грамадна работа. Братският съвет реши да покани всички братя и сестри да направят потребното за увеличението броя на лицата, които са записани да получават беседите и лекциите на Учителя. В това отношение може да се направи много нещо с общи усилия. Сравнително броя на нашите братя и сестри, и на съмишлениците, и на съчувствениците, броят на записанитѣ за беседите е доста малък. Нека сега да поработим в това направление. Нека увеличим броя на записаните за беседите. Тук целта не е толкова за сумите, които ще се внасят, колкото намиране начин да се чете Словото на Учителя от по-голям брой готови души. Ето защо Братският съвет ви препоръчва следното: Първо, нека всички братя и сестри, които досега не са получавали беседите, да се поканят да се запишат за тяхното получаване. Второ, да се поканят по-готовите, по-идейните съчувственици, които редовно, от доста време посещават неделните беседи с усърдие и постоянство, да се запишат също. Нека тази работа да се проведе във всички села и градове, дето има кръжоци, а могат да се намерят отделни готови души съчувственици и в други околни села, дето няма кръжоци. Може да им се каже, че по-ранщната вноска беше 365 лева, но днес поради поскъпване на хартия и печат, тая вноска, който иска, може да я увеличи доброволно, по свобода.

Разбира се, записването на нови лица за беседите ще става в духа на пълната свобода и по закона на Любовта.

Нека всички да направим нещо за Божественото дело на обичния ни Учител, Комуто сме безкрайно благодарни, че ни показа светлия и радостния път към Бога.

Накрая ще ви съобщим какво четем сега:

В неделя в 5 ч. с., на 16. II., ще се чете 26-а беседа от тома „Езикът на Любовта". След свършването на този том ще почне четенето на тома „Да им дам живот" - съборни беседи от 1936 година.

В неделя в 10 ч. на 16. II. ще се чете 7-а беседа от четвъртата серия.

В сряда в 5 ч. с. на 19. II. ще се чете 37-а, последната лекция от третата година на Общия окултен клас и след това на 26. II. ще почне четенето на четвърта година от същия клас.

В петък в 5 ч. с. на 21. II. ще се чете 8-а лекция от четвъртата година на Младежкия клас.

Молим настоящето съобщете на всички братя и сестри във вашия кръжок и във всички околни села, дето има кръжоци.

Сърдечен братски поздрав до всички братя и сестри с пожелания за напредък в Божествения път и за успешна плодотворна дейност на Божията нива.

С братски поздрав, Ваши верни,

за Братския съвет:/п/ Т. Стоименов
/п/ Ж. Панайотов
/п/ Б. Боев

2) **Изгрев, 14. II. 1946 г.**

ЛЮБЕЗНИ БРАТ,

Учителят говори много върху **молитвата**, за нейната чудна сила. В това отношение могат да се прочетат освен много мисли за молитвата, пръснати в беседи и лекции, още и специални беседи за молитвата: „Общение с Бога" и 36-а лекция от Общия окултен клас, година трета, със заглавие „Молитвата". Молитвата е метод за свързване с Бога. Няма по-велико нещо за човека от това да мисли за Бога. Свържеш ли се с Бога, ти вече можеш да владееш силите на ума и сърцето. Ето защо Учителят нарича молитвата „път към постижение".

Светът се намира в една от най-важните епохи в историята на човечеството. Сега се намираме пред вратата на новата култура. Сега се подготвят условията за шестата раса. Учителят казва: „Непрестанно се молете. Даже и когато сте на банкет, на концерт, в разговор с другите хора, незабелязано отправете мисълта си към Бога и Му кажете няколко думи. Чрез молитвата човек привлича Небесното благословение - живот от висшите сфери, една Божествена светлина идва като отговор на нашата молитва. Ако молитвата не привлече тази светлина от висшите сфери, тя не е била истинска молитва. И тая светлина, която иде отгоре като отговор на нашата молитва, тя преобразява нашите умове, сърца и воли, и изменява и околните условия."

Братският съвет реши да покани братята и сестрите на усилена молитвена работа за делото Божие, за мисията на Учителя, за събуждането на човечеството, за подкрепа на всички Божии работници, за влизане на човечеството в красивия свят на Любовта.

Хубаво е във всички кръжоци да се образуват молитвени групи най-малко от по трима души, а може и цялото Братство да се моли общо. А които нямат условия да влизат в групи, могат да се молят и поединично. Но важното е да помогнем на Великото Божие Дело. Казва Христос: „Търсете, искайте и хлопайте."

Пожелаваме ви всичко хубаво и светло.

Моля, съобщете настоящето във всички околни села, дето има кръжоци.

Със сърдечен братски поздрав:

/п/ Т. Стоименов
/п/ Ж. Панайотов
/п/ Б. Боев

3) **ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,**

Отпразднуването празника на пролетта ще стане по следния начин:

Сутринта, в неделя, на 23 март т. г. излизане преди изгрев слънце на определеното досега място.

Молитвата ще започне точно в 5 часа както следва:

1. **Добрата молитва.**
2. **Евангелие от Матея, 12 гл., 1-10 ст.**
3. **Евангелие от Марка, 10 гл., 3-12 ст.**
4. **Евангелие от Лука, 10 гл., 10-20 ст.**
5. **Евангелие от Иоана, 15 гл.**
6. **Молитвата на царството.**
7. **„Духът Божи".**
8. Беседа **„Външна и вътрешна Любов"** (от тома **„Да им дам живот"**, съборни беседи 1936 година).
9. **Размишление.**

10. Отче наш.
11. „Блажени, които гладуват и жадуват за любовта, защото те ще се наситят." *(3 пъти.)*
12. Гимнастически упражнения.

В 10 часа ще се чете беседата, която е по ред.
Вечерта в 6.30 часа братска вечеря.
На вечерята ще се повтори утринният ред без беседата.
Умоляват се братята-ръководители да съобщат настоящето на всички братя и сестри в околията.
Поздрав на всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

Изгрев - София
12 март 1947 г.

4) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Днес човечеството изживява една голяма духовна и материална криза. Тази криза засяга не само външния, но и вътрешния живот, не само личния, но и обществения, народния и международния живот.

Всяка една култура се определя от отношенията на човека към вечните Божествени принципи - *Любовта, Мъдростта и Истината*.Когато човек загуби връзката си с тях, в него настава една вътрешна пустота. Животът изгубва всякакъв смисъл, човек изпада в безпътица и почва постепенно да губи светлината, свободата и мира си. Животът му започва да се движи в един затворен кръг. Обаче Разумната Природа, която не търпи никакъв застой, има един начин да го извади от това статично положение. От Великия, Вечния Източник на живота идва един нов Божествен потик, една нова вълна. Тя подема човека на своите плещи и го издига в един по-висок, в един по-съвършен свят. В този свят за него се разкриват нови, необятни възможности. Когато тази вълна почне да действува, под нейния напор втвърдените форми на стария живот почват да се разпадат, настават движения, борби, катаклизми във всички области на живота. Всички стари понятия, всички стари разбирания на хората, всички кумири, предразсъдъци и суеверия, които човек си е създал при своето отклонение от Божествения път, почват да се рушат.

Кой предизвиква всичко това? - Новото, което иде.

В началото на една нова култура винаги един Божествен Пратеник, един Велик Учител идва. Той носи Словото на живота. Чрез езика на един народ Той може да даде конкретен словесен израз на онова велико богатство, което иде от Божествения свят. Неговото Слово съдържа знанието за новата култура. В нея това знание има да се приложи и принесе плод. **Всяка дума, с която Учителят си служи, е строго определена и пълна със съдържание.** Чрез своя живот Учителят внася нови сили в човешката душа; дава потик на човешкия ум, на човешкото сърце и на човешката воля да се развиват. Неговият живот е синтез и символ на новата култура, които Той благовествува.Това е единствено и неповторимо явление.

И тъй, когато днес се засрещнете с противоречия от какъвто и да е характер, да знаете, че те се дължат на новото, което вече действува в света. То е още слабо, неопределено, неясно очертано, едва доловимо, ала то носи в себе си бъдещето. Днес всеки съзнателен човек трябва да различава новото от старото. Старото е мощно, силно, авторитетно, неговите форми са завършени, строго определени, то господствува сега в света. То прилича на стар аристократ, с почтена бяла брада, безупречно облечен, добре устроен в живота. Силата и властта му са в богатството

му, в общественото му положение, в титлите му, ала животът му е изчерпан.

Новото сега започва, то е като най-ранният трепет на пролетта, то сега приижда и е пълно с живот.

Старото е егоизмът - новото е Любовта.

Новото обединява хората чрез Любовта. Ученикът трябва да знае как да работи с Любовта. Това знание Учителят дава в своите беседи и лекции. Той посочва и методите за работа, защото новото учение е приложение и живот. Това е Божествената трапеза, която днес се слага. Всеки, който е призован, ще яде от хляба, ще пие от виното и ще има живот в себе си.

„Ученикът на Божествената школа има известни качества, по които се отличава. Ученичеството не се определя от външното присъствие в школата, но от вътрешната връзка на човека с Любовта и готовността му да й служи."

Има един закон на духовния живот, който гласи: Ако искаш да ти помагат висшите, напреднали същества, трябва да имаш техните добродетели. Ако искаш да не ти пакостят нисшите същества, не трябва да имаш техните слабости. Това е един метод за работа. Новото, което иде, това са разумни, напреднали души, които идат сега да помагат на своите братя на земята. Те внасят нов живот в тях. Старото, това са изостанали души, които гледат да спънат човека, да го отклонят от неговия път, за да го оберат.

Днес пред човека стои една важна, една съществена работа - да даде ход на силите на новото в себе си. Учителят казва: „През всеки едного от вас ще протекат известни сили на новата култура, необходими за нея." Всеки човек днес се ползува от това велико благословение, което новият живот носи, но и една голяма отговорност има той, ако му противодействува.

Ученикът не се смущава от противоречията, които изпъкват в неговия път. Когато се разрешават разумно и честно, те се превръщат в благословение. Учителят казва:

„Когато Любовта царува, смут не става.
Когато Мъдростта управлява, редът не се нарушава.
Когато Истината грее, плодът цъфти и грее."

Учителят казва:

„Поливай дървото и то ще даде добър плод.
Поливай цветята и те ще се разцъфтят с всичката си красота.
Когато човек изпраща любов към света, той полива дърветата и цветята в човешките души."

Учителят казва:

„Изпращайте всеки ден по една вълна на любов към човечеството."

Това става чрез молитвата. Нека навсякъде да се образуват молитвени групи, които да бъдат светли центрове, чрез които да се праща красив потик към всички.

Поздрав до всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

Изгрев - София
12. III. 1947 г.

5) **Изгрев, 10. IV. 1947 г.**

ЛЮБЕЗНИ БРАТ, ...*/Михаил Краев/...*,

Ще ви изпратим в най-скоро време .../5/... екземпляра от книгата „Учителят". Единична цена 600 лв. Които от приятелите желаят, могат да си я набавят.

Сумите изпращайте с пощенски запис на адрес:
БОРИС НИКОЛОВ, кв. Изгрев, София XIII.

Останалите непласирани екземпляри моля съхранявайте на наше разположение, догдето ги поискаме. За стореното молим пишете на същия адрес. До него можете да се обърнете, ако стане нужда, за пояснение или за нови поръчки.

Със сърдечен братски поздрав,

Ваш верен: /п/ Б. Боев

6) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Нека в днешния светъл ден - Петровден, празникът на Учителя - сърцата ни да бъдат изпълнени с безкрайна благодарност към Провидението за привилегията, че сме били в досег с обичния ни Учител, че Го познаваме, че сме слушали Словото му, че сме били свидетели на великия Му живот, който протече пред нас като приказен сън!

Преди всичко трябва да проучим скъпото наследство, което ни остави Той. Словото на Учителя съдържа идеите на шестата раса. То хвърля светлина върху всички въпроси, които вълнуват човешкия дух, дава ключа за разбиране на нашите задачи и методите за работа.

Предстои ни красива и отговорна задача. Учителят казва:

„Българският народ трябва да направи тези идеи достояние на всички народи."

Да продължим делото на Учителя - ето свещената ни задача, която буди в нас радост и вдъхновение. Защото милиони души в света, живущи в безсмислието на живота, в безпътица, в тъмнина, копнеят за светлина, свобода и красота. Учителят носи това, за което те бленуват.

Но как ще можем да работим за великия идеал - изграждане на новата култура, как животът ни ще стане светъл подвиг за повдигането на нашите братя?

Само при едно условие! - Когато всички станем едно чрез великата хармония, която да ни споява в едно цяло.

Христос казва: „Отче, да бъдат всички те едно, както Ти си в Мене и аз в Теб."

Учителят казва: „Любовта обединява всички хора в една велика хармония."

А що е „хармония"? Тя е външен израз на Любовта!

Тук говорим първо за хармония вътре в нас и после за хармонията между нас.

Преди да изкарат вълшебни тонове от цигулката, нагласяват четирите й струни.

Това съответствува на хармонията между членовете на едно общество, на едно братство.

Учителят казва още: „Каква е целта на тази школа? Да се възлюбят членовете й с една велика любов."

Обществото, в което царува хармония, става привлекателен център на вълната на любовта, която иде отгоре. По този начин школата ще стане образец на новите отношения, които ще легнат в основите на шестата раса. Хармонията, това е надрастване на личния живот. Учителят казва:

„Хората на новата култура наричам братя на човечеството или синове на любовта."

Само общество, в което царува хармония, е дееспособно, може да постигне всичко.

Без хармония е немислима работата на едно братство.

Даже молитвата, отправена от група хора, които не са свързани със закона на хармонията, е безрезултатна.

Тогава как ще може едно духовно братство да изпраща вълна на любов към

човечеството, ако членовете на братството не са споени със свещените връзки на Любовта, на хармонията?

Защо хармонията носи всички постижения, защо при нея всичко е възможно? Защо тя е магическият ключ за успеха?

Защото дето е хармонията, там е Бог!

А какво може да направи едно братство, ако Бог не е в него? Тогава дейността му е безплодна.

Хармонията дава условия за съдействието на Невидимия свят. А без това съдействие нищо не може да се направи.

Ето защо, нека в днешните важни моменти на човешката история да обърнем особено внимание на хармонията. Нека една велика хармония да ни обединява в едно цяло. И тогава Братството ще стане проводник на Божественото.

Нека в интереса на хармонията да жертвуваме от нас, да отстъпваме, да виждаме доброто и Божественото в околните, да превърнем всички противоречия в единомислие и съзвучие.

Само така ще станем съработници на Бога!

Само така ще можем да работим за великото дело!

Само така ще изпълним сериозната задача, която ни предстои!

Настоящето се прочете пред братята и сестрите на Изгрева и те ви изпращат своите братски поздрави и благопожелания.

„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!"

Със сърдечен братски поздрав,

БРАТСКИ СЪВЕТ: Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

12. VII. 1947 г.
Изгрев - София

7) **12 юли 1947 г., гр. Варна**

ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Днес, 12. VII. 1947 год., Петровден, ни напомня името на любимия ни Учител. В миниатюрен образ, дълбоко в сърдцата ни е запечатан един благ и внушителен поглед, който прониква в душата, огрява я и вдъхва стремеж нагоре. Това е образът на Учителя.

Той тачеше свободата на всички, никого не насилваше. Учеше и възпитаваше с личния пример, без да напомня задълженията ни. Учеше ни на трудолюбие и работа по вътрешно подбуждение и без насилие. Приемаше посетители от сутрин до вечер, неуморно помагаше на всички. Всеки свободно влизаше при Него, с наведена глава, смачкан от житейските неволи, а излизаше с крила от радост и изпълнен с енергия. Изпращаше ни по една струя от любов и освобождаваше. Той и през нощта работеше. Характерът на Неговата работа надрастваше човешките разбирания. Той говореше с ангели и търсеше все нови и нови методи за нашето спасение и възкресение. Щастливи сме ние, че Го видяхме. Душите ни по-лесно Го разбраха, отколкото умовете ни.

В изгрева на всяка една нова култура се явява по едни велик Учител, чиято светлина огрява част от земята, носейки нова култура, нова светлина, нов метод за живеене. Малцина от съвременните хора имат ясна представа за истинските причини за човешкия прогрес. За да разберем това, трябва да имаме нова представа за

природата и великите закони, които управляват Битието. Природата не е мъртва, но един жив организъм със своя душа и дух, които взимат участие в развитието ни. Като външен изразител на душата и духа на природата е слънцето - носител на живота. Видимото слънце е израз на една велика духовна реалност, която може да се нарече духовно слънце. То е първата причина на всеки духовен и културен подтик в живота. Това е истина, но скрита за много хора. Това невидимо слънце със своята топлина и светлина носи любовта и мъдростта, залива умовете и сърдцата на хората в дадена епоха и по-напредналите се събуждат като ранни пролетни цветя, носейки аромата им през вековете. Едно от тези духовни слънца, което озари изстрадалия през вековете български народ, но криещ в пазвите си едно добро сърдце, това е нашият Учител - Петър Дънов. Малцина познаха този мъдрец и още по-малко Го разбраха, но Неговата мъдрост за разумния живот на земята, за любовта между хората, ще ечи във вековете, носейки светлина за новия живот. Учителят е изразител на шестата култура на земята. Той е носител и Учител на Любовта. Беседите Му са азбуката, а животът Му - образец на тая нова култура, която иде. Учениците му са първите пионери - бъдещи проповедници на шестата раса.

Наш братски дълг се явява да следваме неотклонно пътя на Неговия живот, да станем проводници на Неговата любов, изразители на Неговата благост, вестители на Неговата мъдрост. Да живеем в пълна братска хармония и любов, да забравим личните недоразумения и затваряме очи пред личните недостатъци, и живеем с мисълта да приложим Неговото учение.

Денят Петровден ни напомня за човека, който ни срещна с човещината, за брата, който ни стопли душите и сърдцата, за пророка, който ни научи да разбираме силата и тайната на нашата съдба; за мъдреца, който ни разтълкува звездния език, за да разбираме и четем книгата на вековете. Учителят- слънце от слънчевия свят, запали мистичния огън в нашите души и ние видяхме истинската светлина, която огрява живота ни, пробужда съзнанието и освобождава мисълта. Той ни учеше да бъдем добри по дела, мисли и братски отношения, съвършени по сила и красота, по любов и чистота; да се чувствуваме като души и обичаме като братя и сестри; да носим в сърдцата си Завета на Любовта; да бъдем готови за учене в школата и добри граждани на Всемирното Братство; да бъдем верни на Завета Му, наследници на Словото Му, за да радваме душата Му.

Нека настоящото ни писмо, израз на всички братя и сестри от Варненското Братство, да споделим в този ден един молитвен час за обичния ни Учител, при първия лъч на слънцето, и благодарим за Неговия труд и любов към нас, да стопли и обедини сърдцата ни, да хармонира душите ни и задружно да работим, следвайки неотклонно пътя, по който Той ни води, за да приложим новото на земята.

Със сърдечен братски поздрав от всички Варненски братя и сестри,

/п/ Велко Петрушев

8) ЛЮБЕЗНИ БРАТ,

Изпращаме Ви едно писмо (послание) от Братския съвет. Молим, прочетете го в събранието на Братството и изпратените екземпляри раздайте на братя и сестри. От тези послания пратете и в околните села, дето има кръжоци.

Тия дни ви изпращаме новия том беседи „Силите на природата".

Както виждате, тук усилено печатаме беседите на Учителя. През тая учебна година, както знаете, са излезли доста томове беседи. Понеже хартията и печатът са извънредно скъпи, вие ще изтъкнете пред братята и сестрите следното. По-рано за задачата с левчетата се внасяше сумата 365 лева. Сега, поради днешните условия

разбира се, тая сума трябва да се повиши. Но колко да се повиши, това се оставя да реши всеки брат и сестра, по свобода.

Молим, занимайте братята и сестрите в събранието и със следния въпрос: Броят на лицата, които правят задачата и са абонирани за беседите, сравнително не е голям. Нека всички братя и сестри да се постараят и потърсят нови абонати за беседите. Отсега до септември и октомври събирайте нови абонати за идната учебна година. И в началото на идната учебна година, а може и през октомври, пратете пълен списък на абонатите. Ще се надяваме, че ще се прояви усилие от всички за записване на нови абонати. Защото трябва да се направи всичко за проникване Словото на Учителя в по-широк кръг хора.

Учебната година се завършва на 20 Юли. Лятната ваканция трае до 14 септември. На 14 септември почва новата учебна година. Тук ще ви изложим с кои беседи и лекции ще почне новата учебна година.

1. На 14 септември, в неделя, в 5 ч. с. ще се прочете беседата „Божията Воля" - 11-а беседа от тома „Новото начало". След завършването на този том ще се почне с томовете „Той създава" и „Старото отмина".

2. На 14 септември, в неделя, в 10 ч. с., ще се чете беседата „Ще се стопи" от пета серия беседи.

3. На 17 септември, сряда, в 5 ч. с., ще се прочете 21-а лекция „Истинско служене" от IV година на Общия окултен клас.

4. На 19 септември, петък, в 5 ч. с., ще се прочете 30-а лекция „Учтивият човек" от четвъртата година на Младежкия клас.

Поздрав до всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

за Братския съвет

Изгрев - София
12. VII. 1947 год.

9) НАРЯД
за братски срещи на 22-24. VIII. 1947 г.

ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщава ви се, че братските срещи ще станат поместно, като се изпълни долуизложения ред.

Там, където условията не позволяват това, ще се изпълни редът, предвиден само за неделя, 24. VIII. 1947 год.

ДЕН ПЪРВИ - 22 август 1947 год., 5 ч. с.

1. Добрата молитва.
2. 91 псалом.
3. Пътят на живота.
4. „Духът Божий".
5. Евангелие от Матея, 12 гл., 1-10 ст.
6. Евангелие от Лука, 9 гл., 9-21 ст.
7. Евангелие от Марка, 10 гл., 1-10 ст.
8. Евангелие от Иоанна, 3 гл., 1-15 ст.
9. „Начало бе Словото".
10. *„Безопасното място"* (беседа от Учителя от тома „Новият светилник").
11. Отче наш.
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов." (3 пъти.)

След това ще се направят гимнастически упражнения.

ДЕН ВТОРИ - 23 август 1947 г., 5 ч. с.

1. Добрата молитва.
2. 91 псалом.
3. „Махар Бену".
4. Молитвата „Хвалата".
5. Евангелие от Иоанна, 14 гл.
6. „Бог е любов".
7. *„Той създава"* (беседа от Учителя от тома със същото заглавие).
8. Отче наш.
9. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов." (3 пъти.)

След това ще се направят гимнастически упражнения.

ДЕН ТРЕТИ - 24 август 1947 г., 5 ч. с.

1. Добрата молитва.
2. 91 псалом.
3. Молитвата на Царството.
4. „Духът Божий".
5. Евангелие от Матея, 21 гл., 1-10 ст.
6. Евангелие от Лука, 20 гл., 10-20 ст.
7. Евангелие от Марка, 9 гл., 1-7 ст.
8. Евангелие от Иоанна, 12 гл., 1-10 ст.
9. „Начало бе Словото".
10. *„Старото отмина"* (беседа от Учителя от тома със същото заглавие).
11. Отче наш.
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов." (3 пъти.)

След това ще се направят гимнастически упражнения.

В 10 часа ще се прочете беседата *„Прояви и постижения на Любовта"* (беседа от Учителя от тома „Двигатели на живота", рилски беседи от 1938 г.).

През трите дни ще има братски обед или вечеря.

Всеки да си определи своя принос на Господа, според както Бог е вложил в сърцето му.

Молим, съобщете настоящето на околните села, гдето има кръжоци.

Божията Любов носи пълния живот!

Сърдечен братски поздрав,

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ:
Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

Изгрев - София
12 август 1947 г.

10) ЛЮБЕЗНИ БРАТ,

Изпращаме Ви програмата за братската среща на 22-24 август т. г., заедно с едно послание от Братския съвет. Молим, прочетете това послание в събранието на Братството и изпратените екземпляри раздайте на братя и сестри. От тези послания изпратете и в околните села. Както ви съобщихме и по-рано, учебната година се завърши на 20 юлий. Новата учебна година ще започне не на 14 септември, както беше казано, а на 21 септември. Тук ще ви изложим с кои беседи и лекции ще започне новата учебна година:

1. На 24 септемврий, сряда, 5 ч. с., ще се прочете 21-ва лекция „Истинско служене" от IV година на Общия окултен клас.

2. На 26 септемврий, петък, в 5 ч. с. ще се прочете 30-та лекция „Учтивият човек" от IV година на Младежкия клас.

3. На 28 септемврий, неделя, 5 ч. с., ще се прочете беседата „Божията Воля" -11-та беседа от тома „Новото начало". След завършването на този том ще се започне с томовете „Той създава" и „Старото отмина".

4. На 28 септемврий, неделя, в 10 ч. с. ще се прочете беседата „Ще се стопи" от 5-а серия беседи. След завършването на 5-та серия, ще се започне 6-та серия.

Поздрав на всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

Братският съвет

12. VIII. 1947 год.
Изгрева - София

11) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Тазгодишната братска среща ще се извърши поместно.

Тихо, вдълбочено, всеки да възстанови връзката си с Великия, Единния, Вечния Източник на живота.

Бог е извор на всички блага.

Светлината иде от един център.

Топлината иде от един център.

Животът иде от един център. Доколкото сме свързани с Него, дотолкова ние имаме живот и условия да се изяви Той в нас.

Днешният свят е крайно обеднял. Когато в един дом се разхищава повече, отколкото се внася, сиромашията иде. Обедняването иде от това, че човек прекъсва връзката си с Великия Източник на живота. Когато не живее в съгласие с Неговите разумни закони, човек харчи повече, отколкото придобива. Когато живее в любовта, човек приема Бога в себе си. Тогава иде животът и всички добри условия; в неговия дом настава изобилие и радост.

БЛАГАТА НА ЖИВОТА ТРЯБВА ДА СЕ ПАЗЯТ.

ДОБРОТО Е ОСНОВА, ВЪРХУ КОЯТО КАТО СЕ ГРАДИ, ДОМЪТ Е УСТОЙЧИВ.

РАЗУМНОСТТА Е ОГРАДА.

ИСТИНАТА Е ПАЗИТЕЛ.

Задачата на учениците на Божествената школа е да поддържат връзката си с Великия Разумен Свят. Да бъдат онази жива среда, през която Божествените блага достигат до човешките души.

Днес в светът има много вярвания. Хората спорят кое от тях е право. Във всички вярвания има еднообразие. Каквито и да са те, хората мислят, чувствуват и постъпват все по един и същи начин. Какво ползуват тогава вярванията? - Всеки живее за себе си. Това е механично разбиране на живота, в него е еднообразието.

В Разумния живот има единство. Единството е живот за Цялото. Там всеки се стреми към Единния, Вечния Източник. От Него черпи вдъхновение и сила. Тогава животът се изявява в неповторимо разнообразие, хармония и красота.

Задачата на духовната школа е да подготви човешките души да общуват с Бога. Учителят ни даде знания за това. Даде ни и методи и правила за неговото прилагане, т. е. всички условия за съзнателна и разумна работа.

Любовта е път, по който животът иде.

Мъдростта е път, по който светлината и разумността идат.

Истината е път, по който свободата се придобива.

Когато не приема Любовта, човек изгубва живота си.

Когато отрича Разумността, той изгубва светлината си, изпада в мрак и безпътица.

Когато изостави Истината, изгубва свободата си. Тогава робството иде. Днес човечеството държи своя голям изпит. Въпросът не е в какво вярват хората. Въпросът е: Ще приемат ли Любовта?

Ще проявят ли разумността? Ще служат ли на Истината? От това ще зависи бъдещето на човечеството. Днес хората очакват помощ оттам, откъдето не може да дойде.

ПРИЛОЖЕТЕ ЛЮБОВТА.

ПРОЯВЕТЕ РАЗУМНОСТТА.

СЛУЖЕТЕ НА ИСТИНАТА.

Само така ще дойде животът, светлината, свободата, мирът и радостта - Божиите блага, определени още преди векове за човешките души.

Нашата братска среща ще бъде в Дух и Истина. Всеки дълбоко в душата си да потърси връзката си с Бога - Великия Вечен Извор на живота. Тя да бъде опора и сила за нас в работата ни за Светото Божие Дело, на което нашият обичен Учител посвети живота Си и което ни завеща да продължаваме.

НЕГОВОТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ ДА БЪДЕ С ВСИЧКИ НАС.

НЕГОВИЯТ ДУХ ДА НИ РЪКОВОДИ И КРЕПИ В ПЪТЯ НА ЖИВОТА.

Приемете нашите братски поздрави,

БРАТСКИ СЪВЕТ:
Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон Симеонов, Никола Антов, Жечо Панайотов, Борис Николов, Боян Боев.

16. VIII. 1947 г.
София, Изгрев

12) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщаваме ви, че есенното равноденствие ще се отпразднува в неделя на 21 септември в 5 ч. с. по следния начин:

1. **Добрата молитва.**
2. **Пътят на живота.**
3. **„Духът Божи“.**
4. **Евангелие от Матея, 21 гл., 1-10 ст.**
5. **Евангелие от Марка, 10 гл., 1-10 ст.**
6. **Евангелие от Лука, 20 гл., 10-20 ст.**
7. **Евангелие от Иоана, 12 гл., 1-10 ст.**
8. **„В начало бе Словото“.**
9. Беседата **„Да имате любов“** от тома **„Божествен и човешки свят“.**
10. **Отче наш.**
11. Мото:
    „Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на Небето и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие.“
12. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов.“** *(3 пъти.)*

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

В 10 часа ще се прочете беседата **„Четири правила“** от тома **„Лъчи на живота“.**

При братската вечеря в 7.30 ще се повтори утринният ред без беседата.
Тази програма важи само за 21 септ. 1947 г., а не за цялата година.

1. През годината, при всекидневната молитва, ще се произнася мотото само веднъж.
2. Ще се проучават през годината Библията и беседите по следния начин: Всеки ден ще се прочита с размишление посочената страница от беседите и след това ще се прочете по свобода известно място от Библията.
3. В другото свободно време - проучаване на Библията и беседите по свобода.
4. Почивка всяка седмица -от четвъртък на обед до петък на обед - по свобода.
Настоящето да се съобщи на всички братя и сестри.
Поздрав на всички братя и сестри.

С братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

7. IX. 1947 г.
Изгрев - София

13) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

На 27 декември, по случай годишнината от заминаването на обичния ни Учител, точно в 5 часа сутринта ще се състои братска среща, в която ще се изпълни следният дневен ред:

1. **„В начало бе Словото“.**
2. **Добрата молитва.**
3. **91 псалом.**
4. **Пътят на живота.**
5. **„Духът Божи“.**
6. **Евангелие от Иоана, гл. 15.**
7. **Възпоменателно Слово за Учителя от брат Тодор Стоименов.**
8. **„Лъчи на живота“, стр. 277-278.**
9. **„Двигатели в живота“, стр. 340-341.**
10. **„На Учителя“ (песен).**
11. **Отче наш.**
12. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов.“** *(3 пъти.)*

След това сестра Цветана Табакова ще изпее **„Сътворението на света“** (по Учителя).

Братската вечеря почва точно в 6 часа вечерта.

Преди концерта - приветствено Слово за Учителя от брат Кирил Икономов.

В провинцията възпоменателното Слово сутринта и приветственото при братската вечеря ще се произнесат от някой брат или сестра.

Молим, съобщете настоящото и на околните села, дето има кръжоци.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

15. XII. 1947 г.
Изгрев - София

14) ВЪЗПОМЕНАТЕЛНО СЛОВО

от старшия брат Тодор Стоименов към учениците на Великото Всемирно Бяло Братство, по случай три години от преминаването в безсмъртие на обичния ни и светъл Учител

„Аз съм лозата, вие пръчките. Който пребъдва в Мене и Аз в него, той принася много плод. Защото без Мене нищо не можете да сторите"
Евангелие от Иоанна, 15 гл., ст. 5.

Обични братя и сестри,

Преди три години, на днешната дата 27 декември 1944 година, в ранни зори, нашият добър и светъл Учител напусна тесните предели на физическия живот, облече се в светлата дреха на безсмъртието, литна в безпределните пространства на Вечността, за нова работа на Великото Всемирно Бяло Братство, на което Христос е глава.

Божествените Христови принципи - Любов, Мъдрост и Истина, ще въдворят Царството Божие на земята, а добрите хора, без разлика на вяра и народност, ще бъдат съработници на Бога.

Днес всички преживяват трескаво състояние, епохата се превива от родилни мъки. Лекари и милосърдни сестри бързат, готвят се за посрещане на необикновения младенец, който носи свобода, братство и равенство между всичките народи. Той ще събори границите на егоизма и ще даде широки, безпределни простори на алтруизма.

„Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене и Аз в него, той принася много плод, защото без Мене нищо не можете да сторите."

Да пребъдваш значи да имаш солидни основи в живота. Коя къща може да устои срещу природните стихии? - Онази, на която основите са поставени на камък. Къща, основана на пясък, ще се срути. Само умният човек може да търси здрави основи и само той може да гради. Той е човек с пробудено съзнание. Той търси преди всичко причината на всяко явление, първо в своя собствен живот. Той е онзи бдителен капитан на парахода, който през всяко време на неговия морски път зорко бди над компаса и направлява парахода по най-безопасния път към предназначеното му пристанище.

Христос казва: „Който пребъдва в Мене и Аз в Него". За да пребъдеш, трябва да си като лозовата пръчка, здраво свързан с кiотюка; да съставяш неразделна част от него, от който тя черпи жизнените сокове и принася изобилно плод.

Човек не е дошъл случайно на земята. Той не е във видимата фигура; той е преди всичко духовно същество и носи красиви безсмъртни заложби в неговата душа. Той трябва да работи върху тези заложби, да се проявят като светъл ореол в топлите свещени и приятни чувства в неговото сърце, като мека светлина в неговия ум, като благородна обхода в неговата душа и като силен и устойчив характер в неговия дух.

Учителят казва: Човек е сбор от всички добродетели. Който не притежава тези добродетели, той е изсъхнала пръчка и игра на природните стихии. Ученикът трябва да бодърствува със свещен трепет върху правилния развой на своята права мисъл, защото тя е компасът, който ще го изкара на неговото духовно пристанище. Светът днес представя развълнуван океан и в него се сблъскват почти всички идейни течения на земята; старите идеи са в своя залез и от тях нищо не може да стане. Алтруизмът, изразен в принципа „един за всички и всички за един", приложен по

закона на великата любов и справедливост, ще донесат истинския мир на земята, като нови идеи, запечатани със собствената кръв на Великия Учител - Христос, Който казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът." Той е Онзи, за когото древните пророци са казали: „Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла.□ За великата вълна, която Христос донесе на земята, пророк Данаил говори със следните думи: „Камъкът, който удари образа - царствата земни, стана планина голяма и изпълни всичката земя - това е федерирането на всички народи по закона на разумността.

Обични братя и сестри, нашият светъл Учител ни даде най-широки и приемливи за нашия ум тълкувания, да разбираме това, което днес става и да знаем онова, което след него ще дойде, защото всичко еволюира. Без противоречия на земята е невъзможно - хората се намират на различна степен в своето развитие. И не може да искаш от всички еднаквост.

В духовния живот по-големият брат се познава по неговите обръщения към по-малкия брат и изобщо в живота. С кротост и мекота, той всякога е готов в услуга, без мисъл за отплата, но с любов, защото това е, което свързва душите през вековете.

Христос казва: „В света скръб ще имате, но дерзайте. Аз победих света." Неговите принципи, че частта е част от Цялото и Цялото трябва да живее за частта, ще победят света.

Във Всемирния Божествен План няма нищо случайно. Всичко се движи по строго определени линии. Христос е категоричен. Той казва: „Всяка власт отгоре е дадена." От разумността на управлението зависи нейното дългоденствие. След всяко престъпление иде възмездието; и след всяка благородна постъпка иде възрастването на всичко смислено в живота. Учителят казва: „Щастието на земята е изключено, защото животът на земята представя люлееща се земетръсна област. Когато не мислиш, тогава ще изригне вулканът. Докато смъртта върви след човека, щастието за него е изключено."

Древните цезари, потънали в разкош и пиршество, не можаха да проумеят думите на мъдреца Солон, че преди смъртта няма щастие. Но изправени пред грозния образ на смъртта, разбраха, че мъдреците носят опитността на вековете и за тях истината е без противоречие, преклониха глави, опростиха се, защото видяха, че всичко на земята е преходно и участта на човека зависи от неговата разумност и далновидност.

Целта на човека е да намери себе си в безграничното, да се познае като душа, като част от Цялото и да схване, че му предстои труден, но красив стремеж към центъра, дето ще намери своето здраве, щастие и блаженство. Човекът с пробуденото съзнание е обична душа на Светлите Духове; той е тяхната радост и обект на най-приятна работа - да създадат от него идеалния образ на красота, чистота и святост, за да бъде поставен на видно място в художествените галерии на великия и невидим художник.

В живота на човека се преплитат две сили от две противоположни йерархии: едните работят чрез тъмнината, а другите - чрез виделината. Там, дето работи виделината, ще видите проявата на топли чувства, светли мисли и благородни постъпки, защото те съставят градивния духовен материал за светящото тяло на човека от шестата - светяща раса. Чрез светлото тяло ще се проявят великите архитекти на новата култура. Новата култура ще почне градежа отвътре-навън. Човекът на новата култура ще бъде огледало и образец във всичко. В него ще бъде съчетано Словото с делата му; в очите му ще виждаш истината, в устата му - любовта, в носа му - неговата интелигентност, а в брадата му - устойчивостта в идеите. И всичко в него ще лъха духовна чистота и съвършенство. За човека на шестата раса животът на земята, в сравнение с Великата Вечност, е един миг, а той стои по-високо от този миг. Той живее в безграничното пространство на вселената.

Той намира смисъла на живота в светлите и възвишени мисли, чувства и постъпки, защото те носят жизнените елементи за правилната му функция на физическото поле. Той знае, че същината не е във формата, която носи, а в съдържанието й. Той, със своя живот, дава пример във всяка благородна проява: на физическото поле със своя труд; в чувственото поле с чистотата на сърцето и в умственото поле с широката светла мисъл.

Учителят казва: Учете, придобивайте знания, вниквайте в смисъла и съдържанието на всичко, което срещате в живота. Не се мамете от преходните неща, за да бъдете Синове на Виделината. Разумният човек носи в себе си прозорливостта на своя дух. Той различава всички прояви в живота и държи само онова, което носи доброта, истина и красота, защото те са чистота за сърцето му, светлина за ума му, свежест за душата му и здравата крепост на неговия дух.

Христос казва: „Бъдете съвършени, както Отец ваш е съвършен." Учителят изяснява: „Ученикът трябва да изработи в себе си сърце чисто като кристал, ум светъл като слънцето, душа обширна като вселената и дух мощен като Бога и едно с Бога."

Учителят е дошъл за реализирането на тая възвишена култура на земята. Това е Неговата мисия, възложена Му от Бога. Със своето Слово, със Своя живот, той даде мощен потик за идването на новото. Този потик изпървом засяга известен брой души, но постепенно се разраства и ще обхване цялото човечество.

Днес сме в една преходна епоха - разцъфтяването на човешката душа. Тя се пробужда. Ето защо, иде глад за човешките души за Словото Божие, за проява на духовния човек в новия ден. За това копнее човешката душа в своите гълбини. Словото на Учителя съдържа идеите на шестата светяща раса.

Днес сме в началото на пробуждането на човешката душа, има нужда от много работници. Новите идеи, които Учителят носи, са елементите за съграждането на новата култура и за създаването на новия човек на правда, святост и истина.

Трябва да употребим всички усилия за проникване Словото на Учителя във всички кътове на българската земя: във всички села, паланки и градове, и във всички континенти. Невидимият свят ще ни съдействува в тая велика задача. Нека с радост и абсолютна вяра да работим за делото на Великия ни Учител. С това подготвяме и съдействуваме за реализирането на Великия Божествен план, по който ще дойде Царството Божие на земята, за благото на всички народи. Нека всички се обединим в една велика хармония, за да можем да работим за великия идеал, за увенчаване с успех мисията на Учителя.

Благопожелавам на всички души, за които е дошъл нашият добър и светъл Учител, да проникнат дълбоко в духа на Неговото Божествено Учение, да го реализират в себе си, за да бъдат причислени към Божиите работници и да работят за доброто на цялото човечество.

Учителят се обръща към Своите ученици: Вървете напред без страх, без тъмнина, но с любов и светлина за мир и правда на земята.

Любовта е най-мощен фактор. Тя ражда живота и носи възкресението, а ние всички, които сме проникнати от Духа на Учителя, да бъдем синове на възкресението!

27. XII. 1947 г.

15) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Живеем в една от най-важните епохи на човешката история. Кое е характерно за днешната епоха? Старото се руши, ново се гради. Когато се руши старото, има противоречия, страдания. Всичко, което става, се ръководи от един Божествен план. Христос казва: „Да се не смущава сърцето ви." Днес, когато целият свят

живее в тревоги и неизвестност, когато мнозина се смущават и страхуват от това, което става по цялата земя, нека ние, учениците на Всемирното Бяло Братство да не се влияем от света, но да бъдем твърди, смели, спокойни - с мир, вяра и упование в Божественото ръководство, и с радост да гледаме на светлото бъдеще, което иде на земята.

Невидимият свят ръководи събитията. Всичко е в Неговите ръце. Там, дето има противоречия, мистикът не вижда противоречия, защото разумната природа, великото Провидение, превръща всичко на добро. Но човек трябва да има голяма светлина отвътре, за да не вижда противоречия в света.

Данаил, един от древните знаменити пророци, е разтълкувал съня на вавилонския цар Навуходоносор. Той е видял насън голяма статуя, чиято глава била от злато, гърдите от сребро, коремът от мед, бедрата от желязо, а краката долу съставени от смес от глина и желязо. Бил хвърлен един камък, който ударил краката на статуята. Краката се строшили и цялата статуя паднала и се разрушила. А камъкът пораснал и изпълнил цялата земя. Разните части на тази статуя, казва Учителят, са разните епохи, през които е минало човечеството. Краката, съставени от глина и желязо, представят днешната епоха, а камъкът, който строшава статуята, е новата вълна, която влиза днес в човешката култура. Тая вълна иде от Всемирното Бяло Братство. И тази вълна, тази нова идея, която Невидимото Всемирно Бяло Братство внася в света, почва вече да работи във всички народи, в цялото човечество. Коя е основната идея на тая вълна, която иде отгоре? - Това е Любовта, братството.

Новото, което иде, има индивидуално и общочовешко значение. Индивидуалното значение се състои в следното: То събужда добродетелите, вложени от Бога в човека, събужда възвишеното, красивото, Божественото. А общочовешкото значение се състои в следното: То довежда до обединяване на човечеството.

За новото, което иде, Учителят казва: Слънчевата система влиза в една нова, висша област на вселената и това ще постави Земята и цялата Слънчева система в нови, благоприятни условия. Влизането на Слънчевата система в тази висша област на всемира ще постави човечеството във връзка с висши напреднали същества и под тяхно влияние ще се събуди благородното във всички народи - нисшите прояви няма да имат условия да се проявяват.

Трябва да бъдем благодарни, че сме във връзка с това велико движение на Бялото Братство, което носи Учителят. Чрез Богомилството България даде на човечеството своя ценен принос. Днес България отново става носителка и огнище на смели, плодотворни, новаторски идеи, които имат силата в себе си да преустроят света. Българският народ днес е поставен пред една важна задача - да предаде идеите на Учителя на всички народи. От 8,000 години Всемирното Бяло Братство приготвя българския народ за днешното време, за днешната му мисия. Ние, учениците на обичния ни Учител, имаме важна работа: Да работим за Божието дело, за новата култура, от една страна, като приложим и опитаме идеите на Учителя в собствения си живот. Преди всичко трябва с най-голяма грижливост, трудолюбие и любов да проучим великото наследство, което ни е оставил скъпият Учител - беседите и лекциите. Това да считаме като важна наша задача и всички велики закони и методи, които се съдържат в беседите и лекциите, да ги опитаме и преживеем като наша опитност. Само така ще бъдем достойни работници за повдигане на човечеството.

Скъпият ни Учител, с Когото сме свързани от много хилядолетия чрез нишките на Любовта, и сега е с нас. Ние чувствуваме силно и днес живите връзки с Него. Всеки от нас чувствува, че расте в светлина, в разумност, в разбиране, в Любовта. А всичко това се дължи на Бога и на съдействието, което иде от Учителя. Кое ни прави възприемчиви към благословението, което иде от Бога и от Учителя? - Любовта.

Този момент сме на границата между старата 1947 година и новата 1948. Учителят казва, че иде духовен глад за човечеството - глад за Словото Божие. Нека с пълно доверие и упование да посрещнем всичко, което новата 1948 година ни носи. То ще бъде новото откровение от великия свят на Абсолютното. Тази година ще донесе нови условия за събуждане на великите заложби на човешката душа и за нейното разцъфтяване във всичката й красота.

Нека пожелаем, щото през новата 1948 година да растем в любов, в мъдрост и истина, да станем съзнателни ученици на Учителя и да бъдем добри работници на Божията нива. Нека пожелаем още щото новата година да донесе едно осъзнаване на човечеството: да възприеме и приложи великите идеи на Христа, да възприеме вълната, която внесе Учителят в света и така да се приближим до онзи красив ден, в който Царството Божие ще дойде на земята. Всяка нова година ни приближава към този свещен копнеж на нашата душа.

Нека пожелаем, щото през новата година да познаем още по-добре Учителя и да станем носители на новите идеи.

Със сърце, пълно с благодарност, отправяме нашата права мисъл и нашата любов към обичния ни Учител и заявяваме, че ще работим с всички сили, всеотдайно за великия идеал: идването на Мировата Любов на земята, за слава Божия.

Братя и сестри, от името на Братския съвет ви поздравявам и пожелавам светла нова година! Според желанието на всички народи, тази година да донесе мир, плодородие и дългоденствие. Амин!

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

31. XII. 1947 г.
Изгрев

НАРЯДИ
за 1948 година

1. Обични братя, 8. III. 1947 г. - наряд за 21. III.
2. Обични братя и сестри, 1. VII. 1948 г. - наряд за Петровден.
3. Братя и сестри, 1. VII. 1948 г. (Слово на Петровден)
4. Обични братя и сестри, 21. VIII. 1948 г. - наряд за събора, 5. IX.
5. Приветствено слово, 5. IX. 1948 г.
6. Обични братя и сестри, 12. IX. 1948 г. - наряд за 22. IX., есенното равноденствие.
7. Обични братя и сестри, 19.IX. 1948 г. (за беседите)
8. Обични братя и сестри, 22. IX. 1948 г. (Слово на есенното равноденствие)
9. Обични братя и сестри, 10.XII. 1948 г. (Писмо по случай 4 год. от заминаването на Учителя.)
10. Обични братя и сестри, 14. XII. 1948 г. - наряд по случай 4 год. от заминаването на Учителя.
11. Песни за Учителя.

1) ОБИЧНИ БРАТЯ,

Отпразнуването празника на пролетта - 21 март 1948 г., неделя - ще стане както следва.

Сутринта на 21 март - излизане в 5 часа пред изгрев слънце на определеното място.

Молитвата ще започне точно в 5 часа, както следва:

1. **Добрата молитва.**
2. **Молитвата на Царството..**
3. **Евангелие от Иоанна, 15 гл., 1-18 ст.**
4. **Евангелие от Лука, 12 гл., 13-41 ст.**
5. **Евангелие от Марка, 10 гл., 17-18 ст.**
6. **Евангелие от Матея, 20 гл., 20-29 ст.**
7. **„Духът Божи".**
8. Беседа: **„Единният живот"** (от томчето **„Майката на времето"**).
9. **Отче наш.**
10. **„ПОЗНАВАНЕТО НА ЛЮБОВТА НОСИ ВЕЧНИЯ ЖИВОТ"** *(3 пъти).*

Вечерта в 7 часа - братска вечеря.

На вечерята ще се повтори утринният ред без беседата. Умолявате се да съобщите настоящето на всички братя и сестри в града и околията.

Поздрав на всички братя и сестри.

С братски поздрав

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

8. III. 1948 г.
Изгрев - София

2) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Петровден, именният ден на обичния ни Учител, тази година ще се отпразнува по следния начин.

В 5 часа сутринта ще има събрание в салона, в което ще се изпълни следният ред:

1. **„В начало бе Словото".**
2. **Добрата молитва.**
3. **Пътят на живота.**
4. **„Духът Божи".**
5. **Евангелие от Матея, 4 гл., 1-17 ст.**
6. **Евангелие от Лука, 17 гл., от 20 ст. до края.**
7. **Евангелие от Лука, 2 гл., 7-20 ст.**
8. **Евангелие от Иоанна, 17 гл.**
9. **„Четирите правила"** (беседа от Учителя из тома **„Лъчи на живота"**).
10. **„На Учителя".**
11. **Отче наш.**
12. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов"** (три пъти).

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

Вечерта в 7 часа - литературно-музикална вечер.

Молим, съобщете настоящето на околните села, дето има кръжоци.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

1. VII. 1948 г.
Изгрев - София

3) БРАТЯ И СЕСТРИ,

На днешния ден, като чествуваме светлата памет на нашия обичен Учител, трябва да отправим благодарност към Бога за милостта, която ни е дал, да бъдем ученици на Неговата велика школа.

Ние живяхме с Учителя и слушахме Неговото Слово и То стана за нас живот и път.

Днес повече от всякога трябва да ни бъде ясна работата, която вършим и има да извършваме в Неговото име.

Днес в живота се извършват велики промени, подготвят се условията за идването на новата култура. Винаги преходното време се характеризира с това, че силите, които тогава са действували скрито отвътре в подсъзнанието, се изявяват навън, очертават се ясно. А в съзнателния живот става едно строго самоопределяне.

Някои казват, че старият свят загива - светът се преобразява и възражда под действието на Божия Дух, т. е. под действието на онези разумни сили, които работят в живата природа. Те са като огъня, който отделя същественото от несъщественото; непотребното изгаря, а вечното влиза в новия живот.

В това важно преобразяване учениците на Божествената школа имат голям дял. Когато говорим за учениците на Божествената школа, разбираме онези души, които са се учили и работили в миналите култури и сега държат своя изпит, за да влязат в новата култура, която Христос нарича Царството Божие.

Мнозина седят и изчакват Царството Божие, но ние знаем, че всичко добро и красиво в живота е резултат на усилията на разумни напреднали същества, които работят. Следователно Царството Божие с изглеждане няма да дойде, а с учение, приложение и работа. С тези обикновени разбирания, с тези обикновени мисли, чувства и желания, които днес хората имат, Царството Божие няма да дойде за тях.

Съвременното човечество е в безизходно положение. То се върти като в затворен кръг в стария живот, всред стари идеи, разбирания и методи за работа, безплодни и безрезултатни и не може да излезе от него.

Западноевропейската култура беше култура на ума. В нея се разви главно умът, неговите сили и способности, оформи се човешката индивидуалност. Човек се почувствува самоуверен, силен, господар на природата и се възгордя. Той не се приобщи към живота на Цялото, а напротив, отдели се, противопостави се на него. Оттам започна онази борба, външна и вътрешна, в която седят всичките противоречия на съвременния човек. Западният човек попадна в затворения кръг на личния живот, въздигна себе си в култ, достигна до самообожествяване и вместо да се движи към Великия Разумен Център, да бъде в съгласие с Неговите закони, сам пожела да бъде център, да наложи свой закон, свой ред и порядък в живота. Това състояние на интелигентните представители на Запада, на хората на творческата воля, на мисълта, науката и изкуството, постепенно проникна в народните маси като съмнение, като обезверяване в Разумното Начало, отклони ги от пътя им към вечното, духовното, като ги насочи към временното, материалното, конкретното. Така се създаде една религия, култ на която е самият човек, религия удобна, проста, която почти с нищо не задължава човека. Тя поставя пред човека конкретни задачи, свързани изключително с неговото материално съществуване и по този начин потиска в него стремежа към духовното, вечното, безграничното, в който стремеж човек расте и се усъвършенствува.

Задачата на учениците е да изведат човека от това статично положение, от този затворен кръг, да му посочат пътя към Бога. Днес мнозина се страхуват да говорят за Бога, ала идеята за Бога е най-високата идея в живота. Тя е идея за разумни, мислещи същества. Може ли да се говори на един бръмбар за Бога? Идеята за Бога е вдъхновявала човека през всички времена към велики подвизи и жертви. И ако някои са търгували с нея и са вършили престъпления в нейно име,

какво има с това самата идея? Тя остава неопетнена, чиста и свята, високият идеал, към който човек вечно ще се стреми. Тя е извела човека из мрака на вековете, отличила го е от другите същества, възвърнала е достойнството му и, доколкото човек има права и свободи, дължи ги на нея.

Съвременните хора искат да устроят живота си без идеята за Бога. Животните, които са лишени от тази идея, каква култура имат? Може ли тя да бъде идеал за човека? Какъвто израз и да й даде, човек не може да живее без идеята за Бога. Тя го прави човек.

Днес възраждането вече се чувствува, както най-ранната пролет. То се подготвя отдалече. Дълбоко в човешката душа се събужда отново копнежът към вечното, непреходното, човек се обръща към извора на живота и знанието, потърсва пътя към съвършенство. Или както казва Учителят: „Любовта почва да действува в живота." Човек е в предверието на една нова култура, не на ума, а на сърцето, където предстои да изучава нова наука, да развива нови сили и способности, да дойде до едно ново познание за Вечния.

За идването на тази култура работи Учителят. За нея работят всички напреднали същества. За нея работят учениците на Божествената школа. Малкият Божествен потик работи вече отвътре - Вярата се възражда. Не говорим за суеверията и заблужденията на миналото, а за живата вяра, която свързва човека с Бога. Вярата, като сила на човешката душа, чрез която той преодолява мъчнотиите и разрешава задачите на живота. Интересно е, че днес много от най-издигнатите представители на човечеството се възвръщат към вярата, докато народът в известни свои слоеве се обезверява. Днес видни хора на мисълта, науката, изкуството навлизат в нови области на живота и знанието отвъд видимото, конкретното и там намират разрешението на много задачи, неразрешими досега за човека.

Любовта вече действува като потик в душата и тя се отваря за живота. Новата мисъл, новите чувства разтапят преградите на личния живот, прехвърлят пространството и свързват душите. Човек почва да чувствува скръбта на своя ближен като своя скръб и радостта му като своя радост. Зачита правото му като свое право и свободата му като своя свобода. Този Божествен потик, който кара човека да погледне с обич ближния си, да му се усмихне, да му се притече на помощ в нужда, това е Любовта, която почва да действува в живота. Затова бъдещето носи добри и велики неща.

Работата, която предстои на учениците за идването на новата култура, за идването на Царството Божие на земята, е да оправят пътищата на Любовта. Казано е: „Прави правете Неговите пътеки." Това значи човек да бъде отзивчив и за най-малкия потик на живота.

Бог работи с нас и чрез нас, следователно не трябва да седим да изчакваме Царството Божие, а трябва да работим за него.

Задачата на учениците е да доловят и предадат новата мисъл, която Бог праща днес.

Да приемат и изявят новия живот, който днес излиза от Бога.

Да бъдат чутки, какво Той иска да извършат за Него - да вършат Неговата Воля.

Всеки ден иде новата мисъл, новата виделина, хлябът на живота. Когато учениците на Христа Му казаха, че народът е гладен, Той им каза: „Нахранете ги вие." И сам показа как да сторят това. Разчупи хлябовете, даваше тям, а те - на народа. Този е пътят за работа.

Човек е силен и свободен, доколкото работи с Бога, с Великото Разумно Начало и има знания, доколкото Божият Дух живее в него.

Задачата на учениците е да дадат условия Божият Дух да дойде в тях да работи. Това е дълбока вътрешна работа на ученика - свещена работа, която се извършва в мълчание, молитва, съзерцание, размишление. В нея душата се отваря

за Вечния, Безграничния и иска подкрепа и светлина, черпи вдъхновение и сили, за да може да работи тук на земята между своите ближни.

Учителят казва: „Един момент ще те призове Господ да извършиш една малка работа за Него. Бъди буден за този момент. Бъди готов за този свещен момент и всякога се готви за него. В това седи смисълът на твоя живот."

Бъди във връзка с Бога на Любовта, за да знаеш какво иска Той от тебе да направиш.

Бъди от разумните девици, на които лампадите са пълни с елей.

Всички блага на живота се донасят от разумни същества - хлябът, плодовете, светлината, мисълта, добрите чувства. Чрез всеки човек Бог изпраща нещо специфично, едно специално благо, което чрез никой друг не може да се изпрати. Затова всеки трябва да извърши работата, която Великото Разумно Начало иска от него. Злото в света, това са пропуски, онези места, където липсват специфичните Божии блага. Съществата, които са били натоварени да ги донесат, са се захласнали и не са ги донесли навреме. На тези места има празнини. Който стъпи там, сполетява го нещастие. Злото, това са същества, които не са изпълнили Божията воля. И ако днес човек е изгубил смисъла на живота, то е, защото се отказал да пренесе едно малко Божие благо, да изпълни задачата, която Бог му е възложил. С това се лишава от радостта, която нейното изпълнение носи. А радостта е като светлината. Тя разкрива смисъла на живота.

Човек трябва да знае как да работи. Ако работи и е недоволен, той внася недоволство в живота. Ако одумва, внася мърморенето. Ако работи и мрази, внася омразата и покваря всичко. Каква полза от такава работа? Работата не седи само в това човек да движи ръцете си и да напряга мускулите си, важно е какво излиза от неговото сърце, от неговия ум, от неговата душа.

Работата на учениците е отговорна. От това как ще решат те своите задачи, какви са отношенията помежду им, от това какви сили внасят те в живота, зависи бъдещето. Задачите, които те решават, ще бъдат задачи на всички. Пътищата, които те очертават, ще бъдат пътища за всички. Затова при извършването на най-малката наглед работа, важно е какви сили са призовали да работят - те ще бъдат силите, които в бъдеще ще работят.

Когато нашият обичен Учител беше с нас, Той работеше и със своя пример ни показваше как и ние да работим. Сега Той пак работи, но вече чрез всички, чрез учениците. Ние трябва да бъдем будни и внимателни, за да съдействуваме на Неговата работа. А Любовта е първото условие. Христос казва: „Ако Ме любите, ще опазите Моите заповеди."

Словото, което Учителят ни остави, в което е втъкан и нашият живот, ни свързва с Него за вечни времена. Днес, както и в миналото, Неговият завет е един:: „Това е моята заповед: да имате любов помежду си."

Защото само в любовта, в хармонията между нас Той може да ни се изяви, да чувствуваме Неговото присъствие, да имаме Неговата помощ.

Така Той ни свързва и обединява с Бога, и ние ставаме съпричастници на Великия живот - Животът на Цялото.

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

1 Юли 1948 г.
Изгрев - София

4) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Тазгодишната братска среща ще се състои в неделя, на 5 септември т.г. в 5 часа сутринта при следния ред:

1. Добрата молитва.
2. 91 псалом.

3. **Молитвата на Духа.**
4. **„В начало бе Словото".**
5. **Евангелие от Матея, 5 гл., 13-16 ст.**
6. **Евангелие от Марка, 10 гл., 17-31 ст.**
7. **Евангелие от Лука, 19 гл., 1-10 ст.**
8. **Евангелие от Иоанна, 15 гл., 1-17 ст.**
9. Беседа: **„Какъв трябва да бъде ученикът"** (от Търновските съборни беседи, 1922 г., стр. 330).
10. **„Духът Божи".**
11. **Отче наш.**
12. **Да се прослави Бог.**
13. **„На Учителя"** (песен).
14. **Гимнастически упражнения.**

В 10 ч. с. ще се чете беседата **„Разумно служене"** (от Търновските съборни беседи, 1921 г., стр. 285).

През деня братята и сестрите на групи ще разискват и размишляват върху прочетените беседи.

Братската вечеря почва в 7 часа след обяд. На братската вечеря ще се изпълни утринният наряд без беседата.

След братската вечеря, дето има условия, да се изпълни литературно-музикална програма.

Молим, настоящето да се съобщи и в околните села, дето има кръжоци.

Сърдечен поздрав на всички братя и сестри.

С братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

21 август 1948 г.
Изгрев - София

5) ПРИВЕТСТВЕНО СЛОВО

от старшия брат на Бялото Братство - Тодор Стойменов по случай годишната духовна сбирка на 5.IX. 1948 г. към членовете на Братството

ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Пред вид на сезонното време, когато народът ни е в стремеж да вложи своя интелектуален и физически труд за здравото и красиво изграждане на нашата млада република, Братският съвет намери за добре да свика братята и сестрите на местни духовни сбирки само за един ден, за да отправят дълбоки и сърдечни молитви към Бога, Той да даде своята мощна подкрепа на всички верующи, благородни и високопросветени хора, без разлика на вяра и народност, по лицето на земята, да изградят мир и благоденствие, върху закона на разумността за всички народи.

Плуговете и тракторите преобръщат земните пластове, за да бъдат в близък контакт със светлината, топлината и влагата, и да бъде готова, плодородна почвата за семената, що сеятелят ще посее.

Противоречията, страданията, това са плуговете и тракторите, които ще преобърнат закоравелите от гордост и тщеславие човешки умове, да се приобщят към общото, да живеят за общото и общото да живее за тях по закона на великата и разумна правда.

Старото си отива безвъзвратно; тъмнината не може да устои пред зарите на изгряващото слънце. Пред светлината на красивия пролетен ден всичко се пробужда за нов, интензивен живот.

Нашият светъл Учител е казал още преди 50 години: „Иде новото и нищо не е в положение да му се противопостави. Старото в своя порочен път ще бъде пометено, защото новото не търпи нищо нечисто."

В чистата, светла мисъл и благородството се формира човешкият характер, а човек с изработен характер е носител на новото. В него се формира човекът на шестата светеща раса, която ще донесе истинския мир и благоденствие на земята.

Човекът на шестата раса носи топло сърце, силен дух и проницателен ум; той носи образът и подобието на своя Създател, живее за Цялото и Цялото живее в него; тялото му служи за проява на физическото поле, а духът му броди из безграничните пространства на великата вечност.

За него любовта служи за храна, а дългът - за наслада.

Учителят - добрият ни и светъл Учител - беше светлият лъч, изпратен от Бога между нас. Той със своята обноска, със своя живот, със своята любов към нас и със своята мъдрост в изясняване на Божиите истини, обгръщаше душите ни с нетленни духовни богатства.

Неговата всеотдайна преданост към Бога надминаваше всичко.

Неговите мисли, Неговите чувства и Неговата обхода бяха във всичко отмерени. Той казваше: „За всяка своя дума аз съм отговорен пред Бога и пред съвестта си." И в тази светлина Неговите ученици с голяма любов и преданост Го слушаха.

Учителят за своите ученици беше видимият образец във всичко. Той беше живият пример за нас. Той ни въвеждаше в законите на Любовта. Той ни учеше: „Влезте в закона на Любовта, защото Любовта е най-великата непобедима сила в живота!"

„Пътищата на Любовта ще ви изведат в пътищата на Мъдростта; пътищата на Мъдростта ще ви изведат в пътищата на Истината, а Истината ще ви направи свободни."

Истината, това е Божествената огнена пещ, в която ще се стопи всичко нечисто.

Верният ученик носи дълбоко в душата си духовния образ на Учителя. Той знае, че всичко в живота е преходно и че е изложено на вечни еволюционни промени. Той мълчаливо търси дълбокия смисъл на всяка проявена мисъл и чувство и тогава им дава ход.

Ученикът се учи винаги от Словото на своя Учител, прилага Неговите принципи и живее, и черпи сокове от Неговия Дух, както лозената пръчка от дънера.

Ние изпращаме към Бога и към Учителя нашата всеотдайна любов и им изказваме нашата безгранична благодарност за всичко, което те правят за нас и сме готови да работим с всичкия си ум, сърце, душа и дух за великия Божествен идеал - идване Царството Божие на земята, изразено в братска любов и разбирателство между всички хора!

Амин!

София - Изгрев
5. IX. 1948 г.

6) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщава ви се, че есенното равноденствие ще се отпразнува в сряда, на 22 септември, 5 ч. с., по следния начин:

1. **Добрата молитва.**
2. **91 псалом.**
3. **Молитвата на Царството.**
4. **Евангелие от Матея, 6 гл., 1-8 ст.**
5. **Евангелие от Марка, 11 гл., 17-23 ст.**

6. **Евангелие от Лука, 9 гл., 10-21 ст.**
7. **Евангелие от Иоанна, 14 гл., 1-17 ст.**
8. **„Духът Божи".**
9. Беседа: **„Двете свещени положения"** (от тома със същото заглавие, търновски съборни беседи, 1925 г.
10. **Отче наш.**
11. Мото:
„Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горена Небето и всички народи, които ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие."
12. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов"** (3 пъти).

След това ще се направят гимнастическите упражнения.
При братската вечеря в 7 ч. ще се повтори утринният ред без беседата.
Тази програма важи само за 22 септември 1948 г., а не за цялата година.

1. През годината, при всекидневната молитва, да се произнася мотото само веднъж.
2. Ще се проучават през годината Библията и беседите по следния начин: Всеки ден ще се прочита с размишление посочената страница от беседите и след това ще се прочете по свобода известно място от Библията.
3. В другото свободно време проучаване на Библията и беседите по свобода.
4. Почивка всяка седмица - от четвъртък на обед до петък на обед - по свобода.

Настоящето да се съобщи на всички братя и сестри.
Сърдечен поздрав на всички братя и сестри.

С братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

12 септември 1948 г.
Изгрев - София

7) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Всеки човек чрез своя ум, сърце, воля, душа и дух е свързан с цялото човечество. Онези сили, които работят в нега, работят и в Цялото. Затова не е безразлично какво мисли, чувствува и върши човек. Това се отразява върху живота на Цялото.

Ако ние се стремим към чист и свет живота, този стремеж се предава по онези вътрешни пътища на човечеството. Когато се молим, когато пеем, когато работим, този стремеж в нас се предава на всички; той влиза като добър потик в общия живот. Това е една от вътрешните работи на школата - на учениците по цялата земя. Работата, която те извършват в себе си, онези задачи, които разрешат, представят вече добри възможности за другите човеци - братя, да ги разрешат.

Затова Учителят често даваше общи задачи като наряди, упражнения, обща духовна работа, размишления и молитви, макар и малки наглед, обаче, когато се изпълняват със съзнание, с вяра, с любов, те дават чудни резултати. Чрез тях много добри потици могат да се внесат в душата на човечеството.

Така работеше Учителят с всички ни и особено по-възрастните братя знаят, голяма работа извърши Той в това отношение. Необходимо е от време на време да се внесат нови мисли, нови идеи, нови потици в човешките души. За това работят всички духовни хора по света, обединени в общества или братства по цялата земя.

Тези задачи на съзнателния живот са особено важни в днешните времена.

Чрез тях ние поддържаме връзка с духовния свят и сътрудничим в неговата работа.

Затова ние се обръщаме към всички братя и сестри - ученици в цялата страна и целия свят, и искаме да им припомним и освежим една от хубавите задачи, която Учителят ни е дал някога - да изпращаме всеки ден зов към всички човеци - братя, да дадем малък потик, всеки да направи една малка жертва за Божието Слово. На времето задачата е поставена от Учителя така:

Всеки ден ученикът като прочете нарядната страница от Словото на Учителя, да пусне своята малка лепта в една кутия и каже: „Господи, както аз пускам своята скромна лепта за Твоето Слово, тъй да направят и всички хора по земята."

Като се изпълнява тази задача от учениците, дава се малкия потик и той действува вече в душите на всички човеци. Отвътре ще се зароди той в душите им и те да жертвуват за Божественото. Днес има нужда от този потик в света.

Учителят свързва тази задача с издаването на беседите. Като ви припомняме упражнението, ние пожелаваме да се освежи то и обнови, тъй както го е поставил отначало Учителят. Тази задача е в сила за учениците и до днес. Тъй се поддържа онзи естествен приток на средства за издаване на Неговото Слово, както Той нареди - по онзи Божествен начин, според който човек работи съзнателно в трите свята: физически, духовен и Божествен. По този повод Учителят казва: „Ние ви подаряваме беседите, а вие правите своя дар за Господа. Това е нов начин за работа."

Днес ние се обръщаме към всички братя и сестри - ученици, припомняме ви задачата за малката всекидневна жертва за Господа (всеки колкото намери за добре), с пожелание тя да бъде поставена и изпълнявана, както ни я дал нашият обичен Учител. Тъй ще се поддържа в човешката душа малкият потик - да жертвуваме за Господа и същевременно ще се засилва все повече и повече приходът за издаване Словото на Учителя - а това е една от най-важните ни задачи сега - да предадем Словото на Учителя на българския народ, а оттам на целия свят.

Мнозина от братята и сестрите ни запитват дали е достатъчна първоначално определената сума 365 лв. годишно. Отговаряме - при днешната стойност на лева, спаднала около 20 пъти, потребно е поне тройно да се увеличи вноската, за да можем да отпечатваме и изпращаме по 5-6 книги годишно.

Събраните суми да се изпращат заедно с приноса.

С поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

София, 19 септември 1948 г.

8) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Днес светът се преустройва според великия Божествен план. Нови идеи, нови сили действуват вече, за да изведат човека от стария живот. Старите форми на живота се рушат под напора на новите сокове, които напират отвътре.

Когато един младеж порасне и дрехите му стават малки, той не може да остане в тях, трябва да му се ушият нови, според възрастта му.

Човечеството е вече възмъжало, нови дрехи се приготовляват за него. Човек напуска отживелите форми на религиозния, обществения и личния живот. Задачата на учениците в този момент е важна и отговорна. Те трябва да съдействуват на творческите Божествени сили да съградят новото вътре в човека. Защо промяната, която се извършва днес, е преди всичко вътрешна, в съзнанието, в душата на човека, а после външна? Новото се гради отвътре навън. Нова светлина иде. Нова мисъл се ражда, ново разбиране за живота, вдълбочено и разширено. Създават се нови отношения към Живата Разумна Природа. Нови, непознати досега области на живота стават достъпни за човека. В душата се пробуждат нови сили, способности

и дарби. Подготвят се условия за голяма градивна творческа работа, вътрешна и външна, в която учениците на Божествената школа имат голям дял.

За тази работа нашият обичен Учител ни е подготвил през почти петдесетте години на Неговата школа. Стъпка по стъпка, с търпение и любов, Той работи върху нашите души, върху нашия ум, сърце и воля, за да ни подготви да бъдем работници в Божието дело, което Той ръководи. Той ни даде знание и ни посочи пътя, за да имаме жива връзка с Него, да се подготвим да бъдем под ръководството на Неговия Дух, който обединява работниците за идване на Царството Божие на земята - Царство на Любовта, Мъдростта и Истината. И как ще изразят учениците обичта си към своя Учител? - Като учат и като работят добре. Затова от учениците се иска внимателно, вдълбочено проучаване на материала, който Учителят ни остави в беседите и лекциите, за да черпим оттам и внесем в живота знанието, което Той ни даде, та да могат да узреят плодовете на новата светлина, която сега иде. По това се познава, че учениците са във връзка със своя Учител - когато принасят плод.

Да се водят доктринерски и догматични спорове е безпредметно. Не е въпрос кой в какво вярва или не вярва, а в това как живее, за кои принципи в живота той отстоява със своите дела.

Учениците на Божествената школа отстояват за принципите на Бялото Братство. Идеята, че човеците са братя, е идея на Бялото Братство, идея на Любовта. Нея внасяме сега в живота, за нея работим.

Не е достатъчно само едно външно преустройство на живота. Ако се извърши само външна промяна в религиозния или обществения живот, без едно вътрешно преобразование, без едно възраждане на самия човек, такава промяна няма никакво значение, тя ще бъде само механично разместване на обществените пластове, без значение за самия живот. Необходимо е вътрешно преобразование на самия човек, за да излезе от света на личния, егоистичен живот, да дойде до идеята за Цялото, да живее за Бога. Днес човек изживява разочарование от старите идеи и разбирания за Бога. Той напуска вече заблужденията на миналото, ала в своето отрицание отива в друга крайност, изпада в друго заблуждение - отрича Бога. Затваря се само в материалния, конкретния свят и иска тук, с оскъдните и корави средства на този свят да устрои живота си и да го осмисли. Ала човек не може да се задоволи само с материалното. Той може да бъде добре нахранен, добре облечен, добре устроен, обаче пак ще чувствува голяма празнота в живота си. Христос казва: „Търсете първом Царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ви се приложи."

Животът се простира далеч зад границите на материалния свят. Той се изявява в необозримо разнообразие, в необятните области и светове на Разумната Природа, които човек още не познава, но предчувствува, докосва се до тях. Той чувствува, че отвъд материалния свят животът продължава непреривен, вечен. Към този живот човек винаги ще се стреми, ще копнее за него, ще го търси. Там седят отговорите на много въпроси, които вълнуват неговата душа. И никаква сила не ще може да ограничи човека, да го затвори само в границите на видимия, материалния свят. Човек никога няма да се задоволи само с придобивките и благата на материалния живот, защото той е част от Великата Разумност - Бога и се стреми към Него.

На учениците предстои задачата да покажат пътищата към Невидимия свят, да посочат правилните отношения към разумните същества, които го населяват. А това е една огромна работа върху човешкото съзнание, върху човешкия ум, сърце и воля, пък и върху човешкия организъм, за да се подготвят те за това.

Едно велико знание е приготвено, дадени са и методите как да се приложи то в живота. Това знание е дадено в Евангелието, в беседите и лекциите на Учителя. На учениците предстои работа - вътрешна и външна, работа, която ще ни свърже и обедини с Учителя и ще ни подготви да имаме ръководството на Неговия дух. Така при общата работа се създава онази вътрешна връзка на Любовта, която трябва да

пазим. И Христос казва: „Като видят добрите ваши дела, да прославят Отца вашего на небеса."

Животът във всички свои прояви се ръководи от един Велик, Разумен Център, с него ние трябва да имаме жива връзка. Да поддържаме тази връзка, това е нашата съществена, дълбока вътрешна работа като ученици.

Така обединени с нашия обичен Учител, чрез Любовта, ние сме свързани с Бога. Тогава Великият Разумен свят може да ни помага и подкрепя. Без тази връзка ние не можем да извършим никаква работа за Божието дело. Имаме ли тази връзка, всичко добро можем да направим.

Като ученици и съзнателни работници за Божието дело, ние трябва да се стремим да имаме жива връзка с Великия Разумен Център. От Него да черпим вдъхновение, светлина, ръководство, знание, сила. Това е вътрешната ни връзка с Учителя и с Бога. Това е свещеното предназначение на нашия ум, сърце, воля, душа и дух.

Ако ние разчитаме на външно ръководство и уповаваме на него, силите на нашата душа ще останат спящи, неразвити. Докато пък в онова вътрешно усилие да бъдем във връзка с Учителя и с Бога, да знаем всеки момент каква е Неговата воля за нас и как да я вършим. В този непреривен вътрешен стремеж силите на душата се развиват, като при това в нас се ражда съзнанието да носим сами отговорност за постъпките си. Това поддържа духа бодър, запазва достойнството и свободата на ученика.

Казано е: „Не огорчавайте Божия Дух." Поддържайте добри мисли, добри чувства и постъпвайте добре и разумно с всички хора, при всяко положение в живота. Това е вътрешната работа, за която Учителят в школата ни е подготвял. Само тъй, ние ще опазим Неговото Слово, ще бъдем съработници в Неговото дело, проводници на новия Божествен живот.

Промените, които сега се извършват в живота, не са случайни. Разумни, Божествени сили работят и преустройват живота, затова ние трябва да гледаме с упование и вяра в бъдещето. В това преустройство учениците на Божествената школа ще извършат своята работа. Сега е епохата, в която се пробужда Божествената природа в човека и той се подготвя да бъде носител на новата форма на Любовта, която влиза вече в света - Мировата Любов.

Днес вълната на Мировата Любов слиза към човешките души. Учениците на Бялото Братство и всички благородни и високопросветени, без разлика на вяра и народност, имат мисията да възприемат и предадат тази любов в живота.

Мировата Любов ще създаде новия човек - човекът на новата раса, който във всички същества ще вижда и ще люби Бога. Затова от дълбочината на сърцето ни отправяме нашите общи молитви към Бога, да помолим за Неговата подкрепа и закрила, да помолим за преуспяване делото на обичния ни Учител. Ние трябва да благодарим и за великата милост, която ни е сторил Бог, като изпрати обичния ни Учител да ни призове и свърже с Него, да Го познаваме, да имаме живот, да се учим, да Го славословим, да осветяваме Неговото име, да работим за идването на Неговото царство на земята. Така, обединени всички в Любовта, да прославим Бога - нашия Баща.

Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов.

ОТ БРАТСКИЯ СЪВЕТ

22. IX. 1948 г.
София - Изгрев

9) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

„Учете ги да пазят всичко, що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през всичките дни до окончанието на века."
Матея, 28:20

Днес, като чествуваме паметта на обичния ни Учител, ние отправяме погледа си към Него, отваряме сърцата и душите си да почувствуваме Неговото присъствие, да приемем Неговото благословение, да получим подкрепа в работата, която има да извършим в Негово име.

Всякога, когато поменем нашия обичен Учител, благодарност изпълва душите ни, че Той ни е призовал и ние присъствувахме на най-хубавото и чудно явление - явлението на Божието Слово. Едно от свещените таинства на живота - когато „Сеятелят сее зърното".

Около Учителя бяха представени всички категории души, от всички вериги, за да може чрез тях благовестието да достигне до всички, с които те са свързани, на които те са представители. Те бяха живата среда - „нивата", в която зърното се сее.

Чрез живота на Словото в нас ние сме свързани с неразривни връзки с нашия обичен Учител, затова ние чувствуваме, че Той е с нас и сега, както и преди.

Като учим, като работим, като възрастваме в нас Словото на живота, ние се приобщаваме към великия живот, на който Той е център. Така ние излизаме от временния и влизаме във вечния живот, който е живот на душата и духа.

Ние се молим да ни благослови Господ да бъдем „добрата почва" и да принесе Неговото Слово плод много, плод, достоен за Него. Така ще влезем в радостта на всички Светли братя, които работят за идване на Царството Божие на земята - Царството на Мира.

Днес всички хора говорят за мира и го търсят, но те го очакват отвън. Мирът не е едно механично равновесие на силите във външния свят. Такова всякога може да се наруши. Мирът има основа вътре в самия човек. Без тази основа той е невъзможен отвън.

Основанията на Мира са добродетелите, т. е. силите на Божествения живот, на които човек трябва да даде път да текат през него, за да се изявява той свободно. Не може да има мир без добродетели. Не може да има мир между крадци и разбойници, между хора, които не обичат истината. Мирът има за основа Доброто, Разумността и Любовта преди всичко - вечната канара, върху която се гради животът. Под Любов ние разбираме Бога, Великото Разумно Начало, което се изявява чрез всичко, чрез цялата Жива, Разумна Природа.

Мирът е един от плодовете на Духа, а първият от тях е Любовта. Затова Учителят започва с Любовта. Пътят на Любовта досега не е опитван. Досега хората са опитвали други пътища: пътя на Правдата, пътя на Мъдростта. Обаче всичко, каквото се е създавало в тези пътища, се е разрушавало. Само онова, което се съгради в пътя на любовта, е вечно.

Само Любовта може да доведе Мира. Всички, които работят за Любовта, работят за Мира.

Исаия, като е съзерцавал идващия мир, той го описва в живи образи. Като вдъхновен поет, той пише:

„И вълкът ще живее с агнето,
и рисът ще си почива с ярето,
и телето, и лъвчето, и угоените все наедно ще бъдат.
И малко дете ще ги води ..."

„И не ще направят зло, нито пагуба във всичката ми свята земя, защото земята ще бъде пълна със знание за Господа", т. е. с Любов. Тук, в поетични образи, са дадени силите на човешката душа, тяхното хармонично съчетание в Любовта.

„И малкото дете ще ги води" - Божественото ще води и направлява всичко. Трябва да дойде Божият Дух, Той да ръководи човека, т. е. нисшето да се подчини на висшето, неразумното - на разумното, животинското - на Божественото, злото да дойде да служи на доброто. Такъв е Божественият ред на нещата.

Има положения в живота, до които се стига по силата на неумолим вътрешен закон, който се нарича *„съдба"*. Това става, когато човек върви в разрез със законите на Разумната Природа.

Има положения в живота, до които се стига по силата на друг вътрешен закон, който се нарича *„благодат"* или *„милост"*. Това става, когато човек върви в съгласие със законите на Разумната Природа. Това са двата пътя. Единият е път на слизане, а другият - път на възлизане. В първия път човек навлиза в гъста среда, среща все по-голямо съпротивление, ограничение, губи светлината, мира и свободата си. В този път, при това вътрешно усилие да се справи с ограничението, човек развива своите сили и способности - човек се индивидуализира.

В другия път, в пътя на възлизането, човек се приобщава към Великия Разумен Живот с всичко, каквото е придобил първия път. Свързва се с всички разумни души, които работят за Царството Божие. В първия път се постига индивидуалното развитие на човека. Във втория път се постига Единството. Досега човечеството е слизало. По този път мирът не може да дойде. Учителят посочи новия път на възлизането - пътя на Любовта. В него човек ще придобие Мира. Досега Мирът е бил достояние на малцина, сега ще бъде достояние на мнозина. И тъй, Мирът почива на добродетелите. Следователно пътят на Мира е път на съзнателна работа, път към съвършенство. Много трябва да се работи, за да се придобие Мирът. Учителят казва: „Миротворството е качество, което се придобива не в един живот, а през цялата вечност".

Мирът говори за присъствието на Божия Дух в човека.

Мирът е пламъкът на Божественият Дух, който е посетил човека. Затова Учителят казва някъде: „Мирът Божи превъзхожда всяко знание." А Христос в блаженствата казва: „Блажени Миротворците, защото синове Божии ще се нарекат."

Сега пред човечеството се отваря новият път - възходящият път на Любовта, на Мира. В този път ни води нашият обичен Учител.

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

София - Изгрев
10. XII. 1948 г.

10) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

По случай годишнината от заминаването на обичния ни Учител, в неделя, 26 декември, точно в 5 ч. с. ще се състои братска среща, в която ще се изпълни следният ред:

1. **Добрата молитва.**
2. **91 псалом.**
3. **Молитва на Царството.**
4. **„Духът Божи".**
5. **Евангелие от Матея, 9 гл., 9-14 ст.**
6. **Евангелие от Марка, 9 гл., 38-50 ст.**
7. **Евангелие от Лука, 15 гл., 11-32 ст.**

8. Евангелие от Иоанна, 14 гл., 1-24 ст.

9. Беседа: **„Хигиена на живота“** (от тома **„Нашето място“**, стр. 78).

10. Отче наш.

11. „Благославяй, душе моя, Господа“.

12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов“ *(3 пъти).*

В 10 ч. ще се прочете беседата **„Ръката съблазнява“** (25-та беседа от VII серия).

Братската вечеря почва точно в 6 часа вечерта. На братската вечеря ще се повтори утринният ред без беседата. След вечерята ще се изпълни литературно-музикална програма.

Молим, съобщете настоящето и на околните села, дето има кръжоци.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

14. XII. 1948 г.
Изгрев - София

11) ПЕСНИ ЗА УЧИТЕЛЯ

Живият жив е, живее,
време, пространство не знай.
В ада и рая един е,
слънчеви пътища знай.

Слиза, възлиза и свети,
блясък и слънце в нощта,
огън запален сред зима,
радост неземна в скръбта

Живият жив е, живее
и възкресява безспир.
Там, дето буря и смърт е,
носи Той обич и мир.

Ей Го, Той слиза и идва,
кротко подава ръка:
„Ставай! - в небето възлезе
твоята светла звезда.“

Живият жив е, живее,
златните струни трептят -
живите, живи чрез Него
в звездни пространства летят.

Димитрина Антонова

* * *

ТОЙ РЕЧЕ

Те бяха само трима, те бяха малцина.
Но Той ги поведе и рече: Ще станат мнозина
и хиляди, ще станат след време безброй.

Минаха дни и години,
растеше веригата светла от будни души,
растеше и пъплеше бавно по стръмния път,
път верен, единствен, красив, че Той го избра.

Той мина безшумно низ земните друми,
остави дълбока бразда,
изгря като слънце, призва към живот
избраните свои чеда.

Години Той буди, години Той ся
в човешката нива най-чисти зърна,
пресия и раздруса световната мъдрост
с безпримерна смелост и дух.

Той носеше още и лира в душата,
най-дивната песен на нея изпя,
всред бури и мрак, и вековни заблуди
за мирова обич Той пя.

Днес хиляди вече след Него вървят
по стъпките верни и святи,
днес в хиляди вече звучат и растат
и песен, и мъдри слова.
Той рече - и Словото стана съдба.

Стоянка Илиева

14. XII. 1948 г.

* * *

ЛЪЧ ГОСПОДЕН

По друмите световни
прошества Дух велик
и даде на Епохата
подобие и лик.

За музика вековна
душите ни призва
и със Любов съдбовна
нашепна ни Слова.

По струните световни
премина чуден лък
и Музика чаровна
извая Златорък

На Музика върховна
Той беше Инструмент.
Мелодии духовни
разбиха всеки бент.
Тъй струните космични
целуна Лъч - Любов
и звуци мелодични,
черта ни Път и Зов.

Чертае Път към Бога
И лей молитвен зов -
в печал и изнемога
да пеем пак с Любов.

По струните световни
премина Светъл Дух
и музика върховна
помилва всеки слух.

Елвилюри

* * *

УЧИТЕЛЮ,

В ръката си аз още чувствувам топлината на Твойта свята длан!

Очите ми още виждат светлината - грейнала в Твоите зеници!

В ушите ми още звучи мелодията на Твоя пълен със смирение и кротост глас!

Още звучи в ушите ми Словото Ти - Словото, което ми разкри незримите дълбини на истината и роди в сърцето ми нестихващия копнеж към съвършенство! Но от всичко най-вече, душата ми ще пази безценен, неувяхващ спомен за Твоето мълчание! С него аз искам да изпълня моето сърце, то да ме научи на неведомите пътища, дето всичко се претворява в красота и съвършенство.

Ръката ми ще пази спомена от топлината на Твоята длан - да не би да я изгори палящата ръка на ласкателя!

Очите ми ще пазят спомена за светлината на Твоята зеница, за да не може бляскавата светлина на измамата да затули погледа ми и се отклоня от пътя!

Ушите ми ще пазят спомена за мелодията на Твоя глас, за да убегна пагубните нашепвания и се подчинявам само на святите повеления на Този, Комуто Ти Служи всеотдайно!

Но от всичко най-вече душата ми ще пази спомена, драгоценния неувяхващ спомен за Твоето мълчание! С него искам да изпълня моето малко сърце и то да ме научи на най-съвършения говор, на безмълвния говор на мълчанието, гдето единствено се слуша съвършената песен, що изпълва безкрая.

К. Манолова

НАРЯДИ
за 1949 година

1. Обични братя и сестри, 14.II.1949 г. (За кн. „Разговорите при Седемте рилски езера")
2. Обични братя и сестри, 7.III. 1949 г. - наряд за 22. III., пролетното равноденствие
3. Позив, 27.III. 1949 г.
4. Протокол на год. конгрес, 26. IV., Айтос.
5. Обични братя и сестри, 27. VI. 1949 г. - наряд за Петровден.
6. Обични братя и сестри, 27. VI. 1949 г. (Слово за Петровден.)
7. Обични братя и сестри, 19. VIII. 1949 г. - наряд за събора.
8. Приветствено слово от Тодор Стоименов, 19. VIII. 1949 г. (на събора)
9. Любезни брат, 1.IX.1949 г. (за беседите)
10. Обични братя и сестри, 5. IX. 1949 г. - наряд за 22. IX., есинното равноденствие и годишен.
11. Обични братя и сестри, 27. X. 1949 г. (писмо за упр. от „Връзка на съзнанието")
12. Обични братя и сестри, 10. XII. 1949 г. - наряд по случай 5 год. от заминаването на Учителя.

1) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Като ви поднасяме „Разговорите при Седемте Рилски Езера", ние изпълняваме един завет на обичния ни Учител.

Веднъж, като седяхме около Него и разговаряхме, някой запита: „Учителю, тези разговори ще видят ли един ден бял свят?" Учителят се усмихна и каза: „Един ден те ще видят бял свят, ще излезат, те не са само за вас."

Неизчерпаемото богатство от знание и мъдрост, което Учителят ни остави, трябва да стане достояние на човечеството, не само сегашното, но и бъдещето. Това е задача на учениците.

Разговорите са неделими от обстановката и живота край езерата, затова в тях са дадени характерните моменти от живота ни с Учителя край тях. Онези от вас, които са имали щастието да участвуват в този живот, пред тях ще възкръснат незабравимите дни и те отново ще ги преживеят, потопени в светлата мисъл на Учителя. Които не са имали това щастие, ще почувствуват сиянието на онзи хубав живот и те ще получат своя дял от него, дар от нашия обичен Учител за тях.

Нищо не отминава безвъзвратно. Което е било, може да бъде пак, зависи доколко съзнанието е отворено за живота.

Въпросите, засегнати в „Разговорите, са предимно за учениците, но тъй като учениците живеят и работят навсякъде, то „Разговорите" могат да бъдат предложени на всеки, който покаже интерес към Новото учение. Ние трябва да вършим нашата работа „без страх и тъмнина, с обич и виделина".

Изпращаме ви ... броя от „Разговорите". Които от братята и сестрите желаят, по свобода, могат да си получат от вас. Книгата може да предложите и на външни лица, които са подготвени да разберат новите идеи. Останалите екземпляри съхранявайте до второ нареждане. Единична цена **500 лв.** Събраната сума, моля, изпращайте с пощенски запис на адрес:

Борис Николов, кв. Изгрев 44, София XIII.

Ако имате нужда от още книги, обърнете се до същия адрес.

Изгрев, 14 февруари 1949 г.

С братски поздрав: **Б. Боев**

2) **ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,**

Отпразнуването празника на пролетта - 22 март, т. г. - ще стане по следния начин:

Сутринта на 22 март - излизане в 5 часа на определеното досега място.

Молитвата ще започне точно в 5 часа, както следва:

1. **Добрата молитва.**
2. **Молитвата на Царството.**
3. **„Духът Божи".**
4. **Евангелие от Матея, 5 гл., 1-12 ст.**
5. **Евангелие от Марка, 8 гл., 1-9 ст.**
6. **Евангелие от Лука, 10 гл., 10-20 ст.**
7. **Евангелие от Иоана, 3 гл., 1-15 ст.**
8. **„В начало бе Словото".**
9. Беседа: **„Даде ми се всяка власт"** (от тома **„Красотата на душата"**).
10. **Отче наш.**
11. **„Това е живот вечен да познаят Тебе, Единаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил"** (3 пъти).
12. **„На Учителя".**

След това ще се изпълнят гимнастическите упражнения.

Вечерта в 7 ч. братска вечеря. На вечерята ще се повтори утринният ред без беседата.

Умоляват се братята ръководители да съобщат настоящето на всички братя и сестри в града и околията.

Поздрав на всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

7.III. 1949 г.
Изгрев - София

3)

ДО БРАТЯТА, СЕСТРИТЕ И СЪМИШЛЕНИЦИТЕ
НА ОБЩЕСТВОТО „БЯЛО БРАТСТВО"
Копие: До Националния комитет
за защита на мира

УЧЕНИЦИ
НА ОБЩЕСТВО „БЯЛО БРАТСТВО"
БРАТСКИ СЪВЕТ
СОФИЯ

П О З И В

Драги братя, сестри и съмишленици,

Вие знаете, че обществото „Бяло Братство" винаги е работило за мир между човеците, за сътрудничество и взаимопомощ между народите в света. В своята петдесетгодишна дейност Учителят П. К. Дънов е работил за мира. Цялата наша

дейност е за любов, братство и мир между народите.

Днешната епоха се характеризира с пробуждане на колективното съзнание. Индивидуалното съзнание разглежда живота разпокъсано, а колективното го разглежда като цяло, като едно велико единство. И колкото повече се пробужда това съзнание в човека, толкова повече той чувствува своите връзки с всички хора. Ето защо колективното съзнание води към правилно разпределяне на благата и побратимяване на всички народи, като членове на едно голямо семейство. Съвременната епоха е епоха на обединяване, групиране, кооперирене и взаимопомощ.

Човечеството мина през две катастрофални световни войни, които му струват скъпо. Затова днес носителите на прогресивни идеи трябва да се борят с всички сили за траен мир по цялата земя. Нека честните хора дигнат високо глас за тържеството на тоя мир и срещу войните, които винаги са били против развитието и културата. Разумните хора по целия свят желаят мир. Той е прекрасен плодна творческия дух. Прогресивните хора желаят мир, защото за тях човеците са братя, а брат е всеки, който желае да сподели благата със своя ближен.

Ние отправяме апел към народите за любов, братство и мир!

Поканваме всички членове съмишленици на обществото „Бяло Братство" да се присъединят към акцията за защита на мира.

БРАТСКИ СЪВЕТ НА ОБЩЕСТВОТО
„БЯЛО БРАТСТВО"

София
27 март 1949 г.

4) ПРОТОКОЛ

на редовния годишен конгрес на верската общност „Бяло Братство",
състоял се на 26 април 1949. г. в гр. Айтос

Днес, 20 април 1949 г., 8 часа сутринта, се откри в гр. Айтос, в братската градина, конгреса на Върховния съвет на верската общност Бяло Братство. Откриването на конгреса стана от старшия брат Георги Куртев с няколко приветствени думи. След това се избра бюро в състав: председател на конгреса - Стефан Тошев и секретар - Паша Теодорова.

Дневният ред на конгреса:

Разглеждане проектоустава на Верската общност „Бяло Братство", изработен от Жечо Панайотов, Симеон Симеонов, Георги Куртев и Боян Боев, на които се възложи да подпишат постоянния протокол.

5) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Тая година Петровден, 12. VII. 1949 г. - именният ден на обичния ни Учител - ще се отпразнува по следния начин:

Сутринта в 5 часа в салона на Братството ще се изпълни следната програма:

1. **Добрата молитва.**
2. **91 псалом.**
3. **Молитвата на Царството.**
4. **„В начало бе Словото".**
5. **Евангелие от Иоана, 17 глава.**
6. Беседа: **„Даром давайте"** (от тома **„Красотата на душата"**).
7. **„Благословен от Бога Ти".**

8. **Отче наш.**
9. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов“** *(3 пъти).*

В 7 часа вечерта братска вечеря, в която ще се повтори утринният ред без беседата. След това ще се изпълни литературно-музикална програма.

Молим, съобщете настоящето във всички околни села, дето има кръжоци.

Поздрав на всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТСЪВЕТ

27. VI. 1949 г.
Изгрев - София

6) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Като чествуваме днес паметта на нашия обичен Учител, ние искаме да споделим с вас някои мисли върху учението, което Той донесе на света.

Преди да отвори Божествената школа, Учителят дълго време проучава българина, респективно човека. В своите пътувания Той прави научни изследвания, за да види докъде е достигнал човек в своето развитие, какво е усвоил от Божественото знание, какво му се е преподавало в миналото и къде се спъва сега в своя път. Учителят слезе в нашия свят, за да види условията, при които се намираме, да ни помогне, да ни подаде ръка и да ни изведе в един по-висок свят.

Днес не е лесно да се говори на хората за Божественото учение, защото те още носят предразсъдъците, суеверията и заблужденията на миналото, подобни на джунгли, в които човек се е загубил и не може да намери своя път. Като се говори за Божественото учение, хората се стремят да го подведат към някоя от познатите тям религиозни, философски или социални системи - статични системи на миналото. С това те прекъсват живата връзка, която именно Божественото учение установява между човешката душа и нейния Първоизточник.

Има едно единно и неделимо знание, което иде от Великото Разумно Начало. То не принадлежи на никоя църква или общество, на никой учен или философ. Това е Божественото знание, знанието на Разумния живот - велико и необятно. Всички същества, от най-великите до най-малките, черпят от него и разрешават своите задачи в живота. Въпросът е човек да намери пътя към това знание, т. е. онези методи, правила и закони, чрез които може да се ползува от него.

В своите беседи и лекции Учителят излага Божественото знание по начин, достъпен за нас. Затова главната ни задача е да проучаваме и прилагаме това знание, за да можем да го предадем и на нашите братя по цялата земя.

Има голяма разлика между знанието, което се преподава в една гимназия или университет и знанието, което се дава в Божествената школа - школата на Бялото Братство. Първото е външно знание, то може да се разбере и заучи; второто е живо знание, то трябва да стане живот на ученика - негова плът и кръв.

В школата на Бялото Братство знанието се дава като семенца. Ученикът трябва да ги посади в своята душа, да ги възрасти и отгледа, да принесат плод, да узрее този плод, и като го опита, да го поднесе на своя Учител, а после и на своите братя.

Божествените идеи, мисли и чувства се отглеждат в градината на човешката душа. В тази свещена работа ученикът не е сам. В нея участвува целият Разумен свят, всички Напреднали Същества. Като учи и работи, ученикът се свързва с тях, свързва се с Бога. Тази връзка е жива. Знанието расте заедно с ученика. В това се изявява великото единство на живота.

Когато една истина на Божественото знание влезе в човека, тя оживява в него и той живее в нея.

Някои идеи се посаждат за по-малък период от време; те принасят плод скоро. Други обаче принасят плод след векове. Като растат и се развиват, те организират съзнанията на много хора, обединяват ги, разширяват ги, внасят в тях светлина и сила, като същевременно черпят сокове от тях. Тъй те се реализират на земята.

Днес в живота прониква нова светлина. Тя носи новото знание. Тя разкрива непознати досега области на живота. Тя определя новото отношение на човека към Великото Разумно Начало - към Бога, отношение на син към Баща.

Тая светлина Учителят нарича разумната Любов. Тя ще преустрои живота първо отвътре, а после и отвън.

Учителят казва: „Ние проповядваме едно учение на Любовта, според което всички народи да живеят разумно като в един организъм."

Досега в пътя на борбата човек е бил враждебен на останалия живот, на цялата природа, която той иска да подчини. Сега, в пътя на Любовта, човек ще се възвърне отново в живота на Цялото - ще заеме своето място в Божествения организъм.

„Новото учение е Христовото учение, което трябва да се приложи поне в малки размери, поне в отношенията между бащи и майки, между слуги и господари, между всички хора на земята."

„Всички съвременни учения, всички теории могат да се приложат, но на базата на Любовта, т. е. на вътрешния принцип на живота. Всички растения могат да растат и да се развиват само, ако са посадени. В този смисъл Христовото учение е почвата, т. е. основа на всички социални учения. На тази почва всичко може да се приложи, всичко може да расте" - казва нашият обичен Учител.

Божественото учение днес влиза в живота. То носи със себе си всички условия да се реализира. Защото животът е цялостен, единен и неделим.

Бъдете бодри!
Бъдете смели и решителни!
Работете за делото на нашия обичен Учител -
за идването на Царството на Мира, Светлината и Любовта!
Той е винаги с нас!

С поздрав:

Изгрев, 27. VI. 1949 г. БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

7) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Тази година Братската среща ще стане поместно и ще трае три деня: 28, 29 и 30 август т. г. Събранията ще стават всяка сутрин в 5 ч. с. при следната програма:

ПЪРВИ ДЕН на събора, неделя, 28 август 1949 г.

1. **Приветствено слово от старшия брат Тодор Стоименов.**
2. **„В начало бе Словото".**
3. **Добрата молитва.**
4. **Молитвата на Царството.**
5. **Евангелие от Матея, 5 гл., 15-24 ст.**
6. **Евангелие от Марка, 6 гл., 1-13 ст.**
7. **Евангелие от Лука, 6 гл., 22-28 ст.**
8. **Евангелие от Иоана, 14 гл., 1-17 ст.**
9. **„Духът Божи".**
10. Беседа **„Лъчи на живота"** от тома със същото заглавие.
11. **„Това е живот вечен, да познаем Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил."** *(3 пъти)*

12. Отче наш.

13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов." *(3 пъти)*

14. Песента „На Учителя".

15. Гимнастически упражнения.

В 10 ч. преди обяд ще се чете беседата „Път на освобождаване" от тома „Лъчи на живота".

ВТОРИ ДЕН на събора, понеделник, 29 август 1949 г.

Същата програма, както първия ден, без приветственото слово.

Ще се чете беседата **„Стани!"** от тома „Лъчи на живота".

ТРЕТИ ДЕН на събора, вторник, 30 август 1949 г.

Същата програма, както първия ден, без приветственото слово.

Ще се чете беседата **„Четири правила"** от тома „Лъчи на живота".

През трите деня на Братската среща ще има общ обяд и вечеря.

Моля, съобщете тази програма на околните села, дето има кръжоци.

Сърдечен поздрав на всички братя и сестри.

С братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ на
Обществото „БЯЛО БРАТСТВО"

19 август 1949 г.
Изгрев - София

8) ПРИВЕТСТВЕНО СЛОВО

от старшия брат на Бялото Братство, Тодор Стоименов към братята и сестрите по случай V-я събор след заминаването на Учителя

Христос казва: „Тази е Моята заповед
- да имате любов помежду си,
както ви Аз възлюбих.
И тогава светът ще познае,
че сте Мои ученици."
Иоанна 15:12

Обични братя и сестри,

Като ви поздравлявам от името на Братския съвет и от мое име, пожелавам, обединени в Божия Дух на безграничната Любов, да продължим с нови сили светото дело, предадено ни като завет от нашия светъл и любим Учител за общото добро и за наше добро.

Учителят казва: „Любовта е непобедима сила, тя е солта на земята. Всичко отрицателно ще изчезне, но любовта ще преживее вековете, защото тя е велика и безгранична."

Култура без любов и разбирателство не е имало и няма да има. Любовта и разбирателството са здравата, непоклатима основа на истинския живот.

Учителите и гениалните хора със своя силен дух и висок морал, носят красивите семена за разумния живот.

Добрите и почтените хора представят добра, плодотворна почва за великото и красиво в живота. Те ще изнесат на дело идеалите на Великите Учители, защото те носят в себе си смелост и решителност, когато се касае за общото благо.

Днешният човек познава миналото, работи в настоящето и, според разумната насока, вижда красивата перспектива на бъдещето. Той знае, че егоизмът,

тщеславието са погребали велики империи.

Днес благородните и просветени водачи от всички съсловия и всички народи, стоящи в горните стъпала на живота, познавайки историята и потресени от страшните разорения и кръвопролития на близките войни, търсят нови пътища за облекчение живота на изтерзаното човечество. Казано е: „Който търси, ще намери; който хлопа, ще му се отвори и който проси, ще му се даде." Разумният човек знае какво търси, защо хлопа и що иска. В него всичко е отмерено, затова всичко ще му се даде. В неговото съзнание е ясно, че настъпва нова ера - ерата на любовта, другарството, приятелството и братството между всички народи.

Великият руски гений Толстой е казал: „Царството Божие е вътре в нас и от човека зависи неговото приложение в живота."

Човек е искра от Великата Разумност - Бога. Всички искри, съединени в едно, ще създадат огнената пещ, в която ще се стопи всичко нечисто от лицето на земята и ще се въдвори новата религия за всички народи, племена и раси. Вярата в любовта, братството и разбирателството ще бъде общата, неразрушима спойка за през вековете.

Любовта е за великите и силни души, защото те познават нейната неизчерпаема енергия. Любовта е най-великата непобедима сила. Пред нея и смъртта благоговее. Тя носи в себе си мъдростта и истината.

Велико е предназначението на човека. Безкрайно е неговото усъвършенстване.

Христос казва: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни."

Любовта на Бога към човека е велика и безкрайна, затова Той пожертвува Сина своего единороднаго, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има живот вечен.

Човекът по своята сложност представя микрокосмоса, т. е. малката вселена и в неговите вътрешни заводи работят милиарди работници-клетки. Така те поддържат многостранните функции на общото благо. От неговата разумност като автономен управител, зависи да бъде или да не бъде.

Обични братя и сестри, да благодарим на Бога от дълбочината на сърцата ни за изпратения между нас любим и светъл Учител, Който ни отвори златните двери към великата безгранична Любов и ни откри великата Премъдрост, създателка на вселената. Тя движи всички по пътя на вечната еволюция.

Учителят казва: Ученикът трябва да учи, да учи и все да учи. Пред него е безкрайната еволюция на неговия дух. Радостта на Учителя е във всестранното развитие на ученика.

Да бъдем верни и предани ученици на обичния ни Учител! Да носим в себе си великия живот! Да сме образци във всичко и навсякъде - в личния, колективния и обществения живот. Да рушим старото в себе си и да градим новото!

„Търсете Истината - казва Учителят - защото тя ще ви освободи." Както не може без хляб на физическото поле, така не може без Истината в целокупния живот. Тя осмисля всичко, тя освобождава, тя е въздухът на душата.

Де е Истината? - В земята, във водата, във въздуха и в светлината. Това са, според Учителя, четирите категории хора: старозаветни, новозаветни, праведни и ученици.

Когато се говори за богатство, за материални блага, за осигуряване, това е стремеж на старозаветните. Те се бият, ограбват и убиват Такава е обстановката на техния живот.

Новозаветните търсят любовта, но нямат светлина; търсят светлината, но нямат мир; и те са недоволни от живота си.

Праведните търсят правдата, но нямат методи за прилагането й.

Старозаветният работи в нисшите области на живота - в стомаха и червата; новозаветният работи в дробовете; праведният - в нисшите области на мозъка, а ученикът работи във висшите области на мозъка. Ето защо старозаветният се

озлобява, новозаветният се съблазнява, праведният се наскърбява, а ученикът се радва на всички противоречия, които среща в живота си. Животът на ученика е нашият идеал. Ученикът излъчва светлина, която не дразни очите. Той говори с мек, тих глас, който не дразни ухото.

Обични братя и сестри, нека не се смущаваме, когато срещаме в живота си старозаветни, новозаветни и праведни. Естествено е в нашето развитие да минем през тези фази. Да вярваме, че ще срещнем ученика. Той е носител на новото. Той сее в добрата почва семена, които дават изобилно плод. И ние да сеем семето на любовта, за да изникне мирът в нашите умове.

Да сеем семето на дълготърпението и благостта, за да изникне милосърдието в нашите сърца.

Да сеем семето на вярата и надеждата, за да изникне в нашия живот плодът на въздържанието.

Да носим новата светлина, която ще разсее всички заблуждения, всякакъв мрак. Този е възходящият път към виделината, нужна за всички общества, народи, за цялото човечество. Само така, от трънения венец на всяка глава ще се изплете великото благо за всички народи, за цялото славянство. По този път славянските народи ще дойдат до истинското обединение.

Да следваме завета на Любовта - носителка на живота; на Мъдростта - носителка на знания и светлина, и на Истината, която освобождава.

19 август 1949 г.
София - Изгрев

9) ЛЮБЕЗНИ БРАТ .....,

Известно Ви е, че на 28, 29 и 30 август се състояха нашите братски срещи по братствата в цялата страна. Тук на Изгрева отпразнувахме тия дни добре. Изнесоха се и три концерта пред братята и сестрите.

В София присъствуваха и около 25 души братя ръководители из цялата страна, които заедно с Братския съвет имаха две събрания, на които единствено се разгледа въпросът за братската книжнина - отпечатване беседите на Учителя. Направи се в случая кратък доклад, в който се изтъкна, че досега нашата книжнина се доставяше на братята и сестрите сравнително много евтино - по 365 лв., повишени напоследък до 500-1000 лв., макар че тия 7-8 тома, които се поднасят годишно, струват на Братството 1500-2000 лв.

Това, разбира се, не можеше да продължава така. Въпросът бе разискван подробно от присъствуващите. Всички се изказаха, като главно се изтъкна, че печатането на беседите трябва да продължи поне в този размер, както досега. За набавяне на нужните средства се препоръча щото всеки брат и сестра, член на школата на Учителя, който получава отпечатаните през годината беседи, да внася минималната вноска от 1500 лв.

Присъствуващите ръководители се задължиха след завръщането си по своите места да разяснят на братята и сестрите положението по отпечатването на беседите. На второто събрание присъствуваха представители на ония градове и села, чиито ръководители не бяха дошли в София.

Молим Ви и Вие да направите потребното в този смисъл - да разясните на братята и сестрите, че се определя минимална вноска за настъпващата година по 1500 лв. на брат или сестра за беседите. За да не се затрудняват братята и сестрите, може вноската да се прави на два или три пъти през годината. А които не могат да внасят такава сума, нека внесат според както Духът ги научи отвътре. Но пак повтаряме: нуждите са належащи.

Към края на октомври Ви молим да ни изпратите списък на всички братя и

сестри, които получават беседите и лекциите на Учителя. Този списък ни е необходим. При всяко записване на нов брат или сестра за беседите, веднага да ни уведомявате.

Желателно е да се развие от братята и сестрите дейност за записване на нови братя и сестри за беседите.

Сумите за беседите и приносът ще изпращате по същия начин, както досега. Приносът е въпрос, независим от въпроса за книжнината.

Поздрав на всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

1. IX. 1949 г.
София - Изгрев

П. п. Изпращаме Ви годишния наряд. Нека всеки брат и сестра да го подшие, преди да почне употребата му.

10) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщава ви се, че есенното равноденствие ще се отпразнува в четвъртък на 22 септември, 5 ч. с., по следния начин.

1. **Добрата молитва.**
2. **91 псалом.**
3. **Молитвата на Царството.**
4. **Евангелие от Матея, 5 гл., 1-16 ст.**
5. **Евангелие от Марка, 10 гл., 17-31 ст.**
6. **Евангелие от Лука, 6 гл., 41-49 ст.**
7. **Евангелие от Иоана, 16 гл., 1-11 ст.**
8. **„Духът Божи".**
9. Беседа: **„Закон за вечната младост"** (от тома „Лъчи на живота", Рилски беседи, 1939 г.).
10. **Отче наш.**
11. Мото:
    „Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на Небето и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие."
12. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията любов."** *(3 пъти)*

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

При братската вечеря в 7 часа ще се повтори утринният ред без беседата.

Тази програма важи само за 22 септември 1949 г., а не за цялата година.

1. През годината при всекидневната молитва да се произнася мотото само веднъж.

2. Ще се проучават през годината Библията и беседите по следния начин: всеки ден ще се прочита с размишление посочената страница от беседите и след това ще се прочете по свобода известно място от Библията.

3. В другото свободно време - проучаване на Библията и беседите по свобода.

4. Почивка всяка седмица - от четвъртък на обед до петък на обед - по свобода.

Молим, съобщете настоящето на всички братя и сестри в града и околията. Сърдечен поздрав на всички братя и сестри.

С братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

5 септември 1949 г.
Изгрев - София

11) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

На 7 септември тази година, в сряда, се прочете на Изгрева лекцията **„Връзка на съзнанието"** от тома „Четирите кръга". В тая лекция е дадено едно упражнение за две минути. Тук, на Изгрева, ние правим това упражнение всеки неделен ден сутринта на полянката след утринното Слово и преди гимнастическите упражнения. А през другите дни на седмицата, който желае, го прави сам у дома си. Ето упражнението:

В неделен ден, преди изгрев слънце, заставаме на полянката в прави редици, на разстояние един метър един от друг и прекарваме две минути в мълчание, тайна молитва и размишление. В първата минута мислим за любовта към Бога, а във втората минута - за любовта към ближния. В първата минута мислим върху първия закон:

„Да възлюбиш Господа Бога Твоего с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила."

А във втората минута мислим върху втория закон:

„Да възлюбиш ближния си като себе си."

Ето няколко извадки от лекцията, за да се види важността на това упражнение.

„Сега, като ученици, пред вас седи великата задача - всяка сутрин да употребите по две минути от времето си за връзка с Великото Космично Съзнание. Две минути през деня, използувани правилно, съставят истинския ден. Истинската работа през годината се равнява на тези две минути, употребени всеки ден. Това упражнение ще ви донесе голямо богатство. Всички мъчнотии и страдания на човека не са нищо друго освен приготовление за тези две минути. През тези две минути ще мислите само върху тези два закона, а всичко друго ще оставите настрани. Ако опитът излезе сполучлив, ще направим и втори опит, и трети, и т. н. Докато не се изпълни законът за двете минути, на никого не се позволява да замине за онзи свят."

Препоръчваме ви да прочетете цялата лекция, за да се уясни характерът и духът на това упражнение.

Това упражнение да се последва с тайна молитва за следното:

Да се благослови Бялото Братство и всички негови членове, Бог да отстрани от неговия път всички препятствия и пречки, да го огради със своята сила и светлина, и нека то със своята дейност да прослави Името Божие на земята.

Вечерните молитви да продължават. Поради късите дни сега те могат да почват в 6 часа вечерта, обаче нека часът да се определи според местните условия.

Поздрав на всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

Изгрев, 27 октомври 1949 г.

12) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

На 27 декември, по случай годишнината от заминаването на обичния ни Учител, в 5 ч. с. ще се състои братска среща, при която ще се изпълни следният ред:

1. **„В начало бе Словото“.**
2. **Добрата молитва.**
3. **Пътят на живота.**
4. **Молитвата на Царството.**
5. **„Духът Божи“.**
6. **Ев. от Иоана, гл. 6, 26-41 ст.** (Минчо Сотиров)
7. **Ев. от Лука, гл. 7, от 36 ст. до края.** (Борис Димитров)
8. **Ев. от Матея, гл. 10, 7-23 ст.** (Димитър Стойнов)
9. **Ев. от Марка, гл. 12, 1-12 ст.** (Милка Аламанчева)
10. Беседа от Учителя: **„За името ми“** (от тома **„Петимата братя“**, стр. 55).
11. **Песента „На Учителя“.**
12. **Отче наш.**
13. Формулата:
    „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов.“

Братската вечеря ще почне в 6 ч. вечерта. На нея ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Молим, съобщете настоящето и на околните села, дето има кръжоци.

С поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

10 декември 1949 г.
Изгрев - София

НАРЯДИ
за 1950 година

1. Обични братя и сестри, 1. VII. 1950 г. - наряд за Петровден.
2. Обични братя и сестри, 1. VII. 1950 г. (Слово за Петровден.)
3. До братята ръководители, 1. VII. 1950 г. - наряд за новата уч. год. и летуването на Рила.
4. Любезни брат Георге, 3. VII. 1950 г. (за устава)
5. Обични братя и сестри, 7. IX. 1950 г. - наряд за 22. IX., есенното равноденствие и годишен.
6. Наряд за молитвени събрания.
7. Любезни брат, 5. X. 1950 г. (за беседите)
8. Обични братя и сестри, 12. XII. 1950 г. - наряд по случай 6 год. от заминаването на Учителя.

1) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Тази година 12 Юли - именният ден на обичния ни Учител - ще се отпразнува по следния начин. Сутринта в 5 часа ще се изпълни следният ред:

1. **Добрата молитва.**

2. **91 псалом.**
3. **Пътят на живота.**
4. **„Духът Божи".**
5. **Евангелие от Матея, 5 гл., 1-12 ст.**
6. **Евангелие от Марка, 4 гл., 30-41 ст.**
7. **Евангелие от Лука, 9 гл., 1-6 ст.**
8. **Евангелие от Иоана, 17 гл.**
9. Беседа: **„Даром давайте"** от тома **„Красотата на душата".**
10. Мото:
    „Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил." *(3 пъти)*
11. **Отче наш.**
12. **„На Учителя".**

След това ще се изпълнят гимнастическите упражнения.

Вечерта в 7 часа - братска вечеря. На вечерята ще се изпълни утринният ред без беседата.

Молим, съобщете настоящето в околните села, дето има кръжоци.

Със сърдечен братски поздрав:

От Братския съвет на общество
„Бяло Братство"

Изгрев - София
1. VII. 1950 г.

2) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Годините, които живяхме при нашия Учител и се учехме, са най-хубавите години на живота ни. Те са подобни на зрели класове, натежали от зърно. Опитът, който почерпахме, знанието, което Той ни предаде, разкриха пред нас живота в неговата пълнота, цялостност и единство. Пред очите ни е примерът, който Той ни даде, пример на съвършен живот, но тъй естествен и прост, че остана за мнозина незабелязан. Наистина, съвършенството не шуми, не блести, не се хвърля в очи. И пак Любовта е, която го открива и разкрива на човека, но не изведнъж, а постепенно. И тъй като го познава, човек расте, приближава се към Него. Всъщност Любовта търси човека. Учителят ни привлече чрез връзката на Любовта - вечната и нерушима връзка, която и днес чувствуваме най-силно, която ни крепи и от която черпим вдъхновение и сили да решаваме задачите си в живота, да издържаме на всички изпитания. Тази връзка постепенно ще привлече, примири и обедини всички души около Великия Център.

Животът може да бъде разбран правилно само когато се търси връзка между всички явления, външни и вътрешни. Тъй човек неизменно идва до онова велико ръководство, което устройва и направлява живота във всичките му прояви. Това ръководство слиза отгоре надолу, човек го познава чрез своя ум, сърце и воля: то му се изявява като идеи, мисли и чувства, и добри потици. Като ги приема, човек се стреми да ги реализира. Така той идва в съприкосновение с един висш свят и разбира, че по този път са минали и други човеци, негови братя, почва да търси тяхната помощ, да се ползува от тяхното знание и опит. Така постепенно той намира своето място във великата стълба на живота. Животът е йерархически устроен, той е един, единен, цялостен и неделим. Каквото положение и да заема, човек е силен, когато е свързан с Цялото. Откъснат от Него, той не може да постигне нищо. Докато е свързан с Него, той се храни от соковете на живота, черпи сили и знание, има Неговата помощ. И ако човек трябва да пази нещо свято и нерушимо, това е връзката с Вечното Начало. Вярата, знанието, силата и свободата произтичат от Него.

Школата на Учителя, Божествената школа, продължава и ще продължава,

докато съществуват човешките души. Защото тя дава знанието за пътя към Великия Център на живота. Ако човек се стреми към нещо тук, на земята, под каквато форма и да му се представи то, това е Великият Източник на живота. Този стремеж определя мястото му в Школата. Не е външното положение, което човек може да заема, а неговият живот, неговата мисъл, неговото отношение към Учителя определят да бъде той ученик или не. Законът на школата е вътрешен. Докато законът на света е външен; той се пази и крепи от силата, законът на школата е вътрешен; пази се и се изпълнява от любовта. Като служим на любовта, изпълняваме вътрешния закон. Животът произтича от любовта. Тя е основният закон на живота, а не борбата. Мирът също почива на любовта. В пътя на борбата човек се индивидуализира, отделя се от Цялото, отдалечава се от Великия Център. Човечеството в своето развитие днес е достигнало крайно отдалечаване, достигнало е повратната точка. Учителят дойде в този, именно, момент, за да посочи пътя за възвръщане към Великото Разумно Начало. „Път" значи посока на движение, живот, знание и сила. В пътя на любовта се постига хармонията между човека и Великата Разумна Природа. Това е задача на съзнателния живот. Понякога в човека се ражда идеята, че може да подчини природата - опасна идея на крайния индивидуализъм. Не да подчини, а да бъде в съгласие с Великата Разумна Природа и нейните предвечни закони - там е пътят на човека. Днес на човека е необходимо това знание: как да бъде в съгласие с Великия Разумен живот. Разумността изпълва цялата вселена. Няма частица, няма същество, което да не е подчинено на нейните закони. Разумността е проява на Духа. Духът е творческото начало. Условията са само условия - пасивната страна на Битието. Творческата сила е в Духа, Който използва условията. С тях гради и твори, той е Божественото Начало. Художникът е художник и без да има бои и платно. Но истината е тази: Духът носи и условията. Той е господар на всичко.

Задачата на учениците на Божествената школа е да поддържат живата връзка с Великото Разумно Начало. По този път са идвали и идват всички блага на живота, външни и вътрешни.

Поздравляваме ви с празника на обичния ни Учител. Неговият поздрав днес до учениците е: „С Бога сме силни. Чрез Неговия Дух се утвърждавайте крепко във вътрешния човек."

С братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

Изгрев - София
1. VII. 1950 г.

3)

София, 1 Юли 1950 г.
кв.Изгрев, пощ. кл.13

УЧЕНИЦИ
НА ОБЩЕСТВО „БЯЛО БРАТСТВО"
БРАТСКИ СЪВЕТ
СОФИЯ

ДО БРАТЯТА РЪКОВОДИТЕЛИ

ЛЮБЕЗНИ БРАТ.....,

Тъй като наскоро Братството започна своята обичайна лятна ваканция, Братският съвет чрез настоящето споделя с Вас някои мисли за нашия общ живот.

Годината 1949/1950 преминава със своите благоприятни условия. Събранията ни, четенето на беседите и лекциите минават при добър ред. Всеки брат, всяка сестра и нашите съмишленици свободно се подвизаваме в светлите идеи на Учителя.

Както знаете, още миналата година представихме братския устав за утвърждаване. Постоянно сме във връзка с Министерството, уставът ни е прегледан, така щото възможно е в най-скоро време да стане утвърждаването му заедно с други устави на разните вероизповедания в страната. Такива досега не са утвърждавани.

Вероятно през м. август ще се съберем на нашите братски срещи, които ще станат по места. За разглеждане текущи въпроси и обмяна на мисли ще бъде необходимо братята ръководители да се съберат на редовната си годишна среща пак през м. август. Точната дата и дневния ред ще ви съобщим допълнително.

Тази година летуването на Рила ще бъде ограничено, поради някои съображения. Ето защо, за предпочитане е братята и сестрите от провинцията да не канят гости.

Като дата за начало на ваканцията определяме неделя, 16 Юли т. г., когато ще се съберем и прочетем определените за тази дата беседи (Утринно слово и неделната беседа в 10 часа).

Започването на новата школна година ще стане на 17 септември - неделя. За да има единство в четивата между Изгрева и провинцията, съобщаваме ви с кои беседи и лекции ще започне новата учебна година:

1. Неделя - 17 септември, 5 часа сутринта, беседата *„Слабо и силно"* от тома „Ценното из книгата на Великия живот" (Рилски беседи 1932).
2. Неделя - 17 септември, 10 ч. сутринта, беседата *„Две думи"* от тома „Вехтото премина", 9 серия, 4 том. След завършването на този том започва четенето на 10 серия.
3. Сряда - 20 септември, 5 ч. сутринта, *„Правилно хранене"* от тома „Добри и лоши условия". След завършването на този том ще се започне четенето на тома „Ключът на живота" - Общия клас, 8 година, I том.
4. Петък - 22 септември, 5 ч. сутринта, лекция *„Периодичност в живота"* от тома „Отворени форми", Специален клас, 8 година, II том.

Желателно е четенето на лекциите и беседите да става в този ред, с което ще подчертаем нашето единство и хармония.

Отговорете ни за получаване на настоящето, като отправите писмата на адрес:

Жечо Панайотов - кв. Изгрев N 79, София XIII.

Ще ни бъде приятно, ако ни съобщите някои Ваши особени мисли, които биха били от полза за доброто развитие на Братството.

С поздрав,

за Братския съвет:/п/ Т. Стоименов
/п/ Ж. Панайотов

4) **София/Изгрев, 3 Юли 1950 г.**

ЛЮБЕЗНИ БРАТ ГЕОРГЕ,

Тук приложеното писмо изпратихме на всички наши ръководители, които са регистрирани пред Министерството, съгласно закона за верите. По този начин пожелахме да направиме една обмяна в края на годината.

За всички братя ръководители от Вашия край също надписахме по едно писмо, както си му е реда. Изпращаме ги нарочно право до теб, като предполагаме,

че за Петровден все ще дойдат в Айтос. Моля те значи, да им прочетеш това писмо и да им го предадеш лично. Които не дойдат и ти намериш за добре - изпрати им писмото по човек или по пощата. Ще очакваме да ни се обадиш по този въпрос, а най-вече да ми съобщиш можеме ли оттук направо да им изпращаме по пощата такива и подобни писма или това да правиме чрез тебе. Например как да постъпиме, когато ще поканим ръководителите да дойдат за събора?

За нашия живот тук няма какво да прибавиме. Миналата седмица четирима братя от Братския съвет ходиха по делегация пред министъра относно устава. Получихме нови уверения, че ще ни се предаде готов наскоро. Дано е така!

Брат Боев чувствително по-добре. Все пак още му правят превръзки и изглежда, че по-голямата част от времето прекарва на легло. Прави постоянно и слънчеви бани.

Другите всички сме живо-здраво. Пожелаваме ви всичко хубаво и те моля лично да поздравиш братята и сестрите около теб.

Чакаме да ни се обадите.

/п/ Жечо Панайотов

Забележка на редактора: Писмото е до Георги Куртев от гр. Айтос.

5) ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Съобщава ви се, че тази година празникът 22 септември ще се отпразнува в 5 часа сутринта по следния начин:

1. **Добрата молитва.**
2. **91 псалом.**
3. **Молитвата на Царството.**
4. **„Духът Божи".**
5. **Евангелие от Матея, 18 гл., 18-35 ст.**
6. **Евангелие от Марка, 9 гл., 9-23 ст.**
7. **Евангелие от Лука, 15 гл., 1-10 ст.**
8. **Евангелие от Йоана, 10 гл., 10-21 ст.**
9. **Послание към Галатяните, 5 гл., 22-26 ст.**
10. **„Благославяй, душе моя, Господа".**
11. Беседа: **Правила за живота"** (от тома **„Ново разбиране"**).
12. **„Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на небето и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие."**
13. **„На Учителя".**
14. **Гимнастически упражнения.**

При братската вечеря в 7.30 ч. ще се повтори утринният ред, без беседата. Тази програма важи само за 22 септември, а не за цялата година.

1. През годината, при всекидневната молитва, ще се произнася мото то само веднъж.

2. Ще се проучават през годината Библията и беседите по следния начин:

Всеки ден ще се прочита с размишление посочената страница от беседите или посочения стих и след това ще се прочете по свобода известно място от Библията.

В другото свободно време - проучване на Библията и беседите по свобода.

3. Почивка всяка седмица от четвъртък на обед до петък на обед по свобода.

Молим, съобщете настоящето и във всички околни села, дето има кръжоци. Поздрав на всички братя и сестри.

С братски поздрав:

Братският съвет на
Общество „Бяло Братство"

Изгрев-София
7 септември 1950 г.

6) **НАРЯД**
ЗА МОЛИТВЕНИ СЪБРАНИЯ

Сутрин - 5 часа

1. Обграждане с мотото:
   „В името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост и в името на Божията Истина, в които живеем и се движим и със Силата на живото Слово Божие, да се разпръснат всички лоши помишления и всички вражески сили." (3 пъти)
2. Добрата молитва.
3. Псалом 91.
4. Молитва на Царството.
5. Лозинката.
6. Тайна молитва за мир.
7. Отче наш.
8. Мотото:
   „Господи, запази ни, за да проповядваме за Тебе."
9. Мотото:
   „И това е живот вечен, да познаем Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил."

Вечер - 18 часа

1. Обграждане.
2. Добрата молитва.
3. Псалом 91.
4. Молитва „Пътят на живота".
5. Молитва на избраните.
6. Тайна молитва за мир.
7. Отче наш.
8. Мотото:
   „Господи, запази ни, за да проповядваме за Тебе."
   „А това е живот вечний, дето да познаем Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Исуса Христа, когото си проводил. *(Евангелие от Иоанна, гл. 17, ст. 3.)*

7) **ЛЮБЕЗНИ БРАТ,**

В неделя, в 5 ч. сутринта, се чете томът „Ценното из книгата на великия живот". В този том има беседи, къси, с 1-2 или малко повече страници. Те се четат в един и същи ден. Ето беседите, които се сливат: 3 и 4 беседа; 5 и 6; 7 и 8; 9 и 10; 16 и 17; 22 и 23 (номерата са по съдържание). Това ви съобщаваме, за да има съгласуване между Изгрева и провинцията.

С братски поздрав:

Б. Боев

5. X. 1950 г.
Изгрева

8) **ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,**

На 27 т. м., в 5 ч. с., по случай годишнината от заминаването на обичния ни Учител, ще се изпълни следната програма:

1. **Добрата молитва.**
2. **91 псалом.**
3. **Молитва на Царството.**
4. **„Духът Божи".**
5. **Евангелие от Иоана, 17 гл.**
6. Беседа: **„Блажени сте"** (от тома **„Сеятелят"**).
7. **Отче наш.**
8. **„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов."** *(3 пъти)*
9. **„На Учителя".**

След това ще се изпълнят гимнастическите упражнения.

В 7 часа вечерта - братска вечеря. Ще се изпълни утринният ред, без беседата. След вечерята ще се изпълни литературно-музикална програма.

Молим, съобщете настоящото в околните села, дето има кръжоци.

Със сърдечен братски поздрав:

Братският съвет на
Общество „Бяло Братство"

Изгрев - София
12 декември 1950 г.

* * *

ВЕРГИЛИЙ КРЪСТЕВ

ЗАТВАРЯНЕТО НА ПЕЧАТНИЦА „ЖИТНО ЗЪРНО" НА ИЗГРЕВА

1. През 1950 г. в Държавен вестник, брой 65, е публикувано 620 постановление на Министерския съвет, от 13 март, с което се отчуждава в полза на Държавно полиграфическо обединение, печатница „Житно зърно" на верска общност „Бяло Братство", съгласно член 5 от Закона на книгопечатането.

2. През 1950 г. се спира книгопечатането на беседите и лекциите на Учителя Дънов.

3. По такъв начин се спира отпечатването на нарядите в печатницата. Те продължават да се отпечатват на пишеща машина и да се изпращат.

4. На 30. XI. 1950 г. милицията изземва от Изгрева 5 броя пишещи машини, за да се спре писането на нарядите и работата по Словото на Учителя Дънов.

5. В Държавен вестник, брой 92, от 16. XI. 1951 г. излиза Закон за авторското право.

6. Съгласно Закона за авторско право, точка 18 гласи, че авторското право в полза на други лица има сила до 10 години, след което остава в полза на държавата.

По този закон авторското право, откупено от наследниците на Учителя Дънов през 1945 г., ще важи до 1955 г.

7. Печатницата е отчуждена през 1950 г. и от 1951 г. се спира всякакъв печат.

8. Причината за затваряне на печатницата и спиране на книгоотпечатването на промененото и редактирано Слово на Учителя Дънов от страна на комунистическата власт, ще намерите в поредицата „Изгревът", и по-подробно в том IX, стр.505 под N 180, стр.786, 787 в точка 7, точка 8, стр. 798-799-800 в глава XII.

9. След 1951 г. наряди се пишат на пишещи машини. Властта разрешава отпечатването на годишен наряд по дни и месеци, с указание какво да се чете всеки ден. Такива наряди се отпечатват до 1963 г., като отдолу пише: Изгрев - София.

10. Братският съвет продължава да изпраща наряди на пишеща машина всяка година. До 1961 г. те се съставят от Боян Боев. А от 1962 до 1990 г. - от Борис Николов.

Поради разцеплението на Братството и други групи пишат наряди и послания.

11. В бъдеще посланията и нарядите от 1951-1962 г. трябва да се съберат, подредят и издадат.

12. Посланията и нарядите, съставени от Борис Николов, 1962-1990 г., също трябва да се съберат, подредят и издадат.

13. Онези, които притежават наряди и послания от времето на Школата 1922-1944 год., както и от 1945-1990 год. могат да ми ги предадат, за да бъдат подредени и отпечатани в бъдеще в „Изгревът".

14. Нарядите от времето на Школата, както и посланията са част от вътрешната работа на ученика, където той изучава, проучава Словото и доколкото може го прилага чрез живота си.

15. С отпечатването на нарядите се слага край на опитите да се отклоняват последователите на Учителя Дънов в различни насоки от невежи лица, но злосторници при това. Нарядите са отпечатани. Ето ги. Работете чрез тях. И никой повече не може да се оправдава, че не е знаел за тях, че не е чувал. Ще кажа: Да си ги чел. И толкоз. Не си губете времето по проповедници, лъжеучители, ръководители, лъжеапостоли тълкователи на Словото на Учителя Дънов, ясновидци, пророци и тем подобни. Имате Словото в оригинал - четете го. Имате нарядите - проучавайте ги.

От мен Вергилий - толкова!

16. Епохата 1922-1944 г. бе приключена.

Епохата 1945-1990 г. също приключи и ние бяхме свидетели на тези драматични събития.

Тази епоха 1945-1990 г. ще бъде описана след време подробно, за поучение на следващите поколения българи.

1. 08. 1999 г.
София

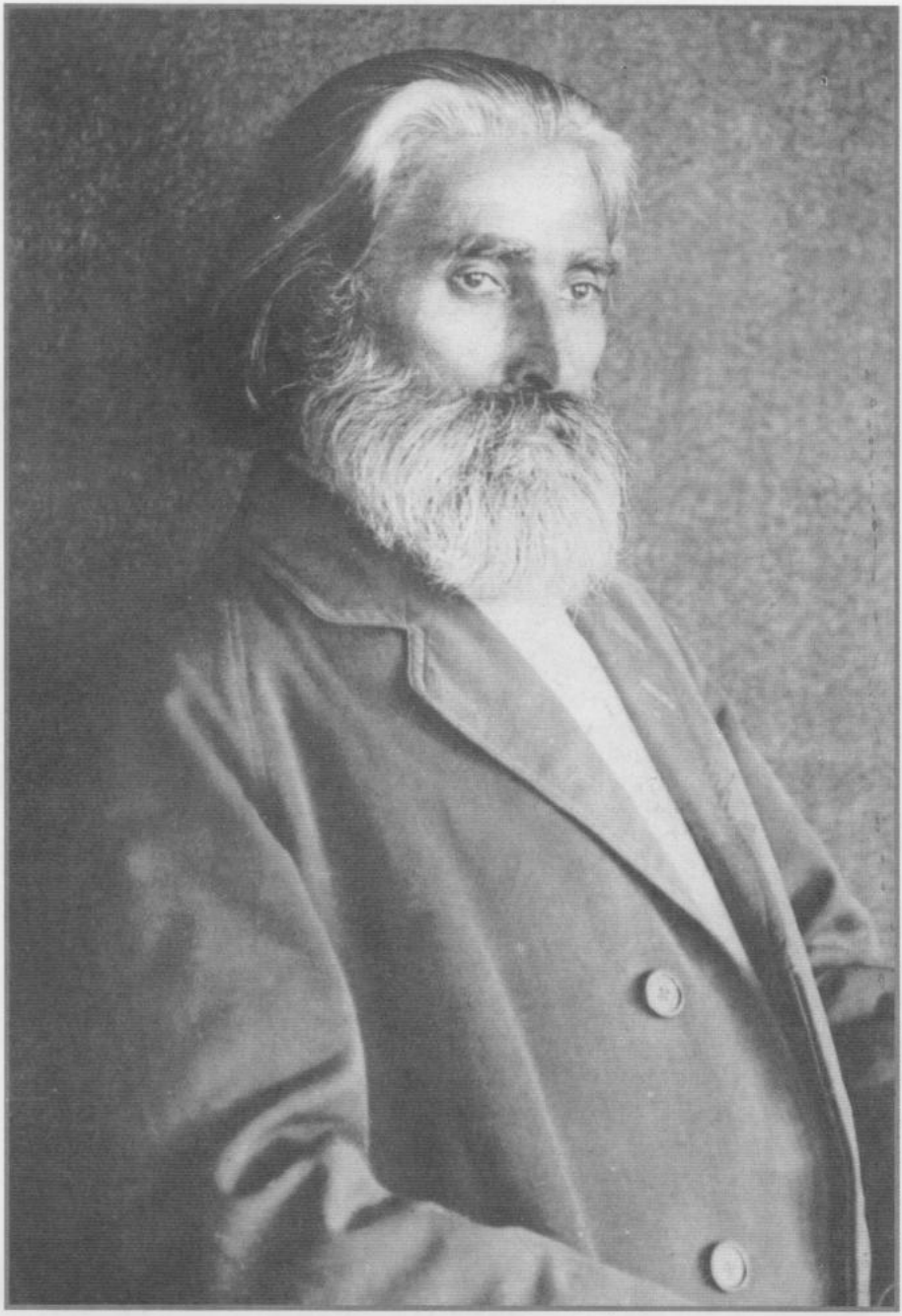

1. Учителят Петър Дънов

2. Дом Гумнерови улица „Опълченска“ №66

3. Дворът на дом Гумнерови, а встрани е оградата без „аралък“

4. Външната врата на двора и входа за сутерена

5. Вратникът от към двора и оградата без „аралък“

6. Входната врата към дома и трите прозорци

7. Входната врата към дома Гумнерови

8. Посетител на дома и на Учителя Дънов

9. Поглед към вратата на сутерена
и вратата на дома

10. Поглед към вратите на сутерена,
на дома и на двора

11. Чешмата с кръглото корито
в двора пред прозорците

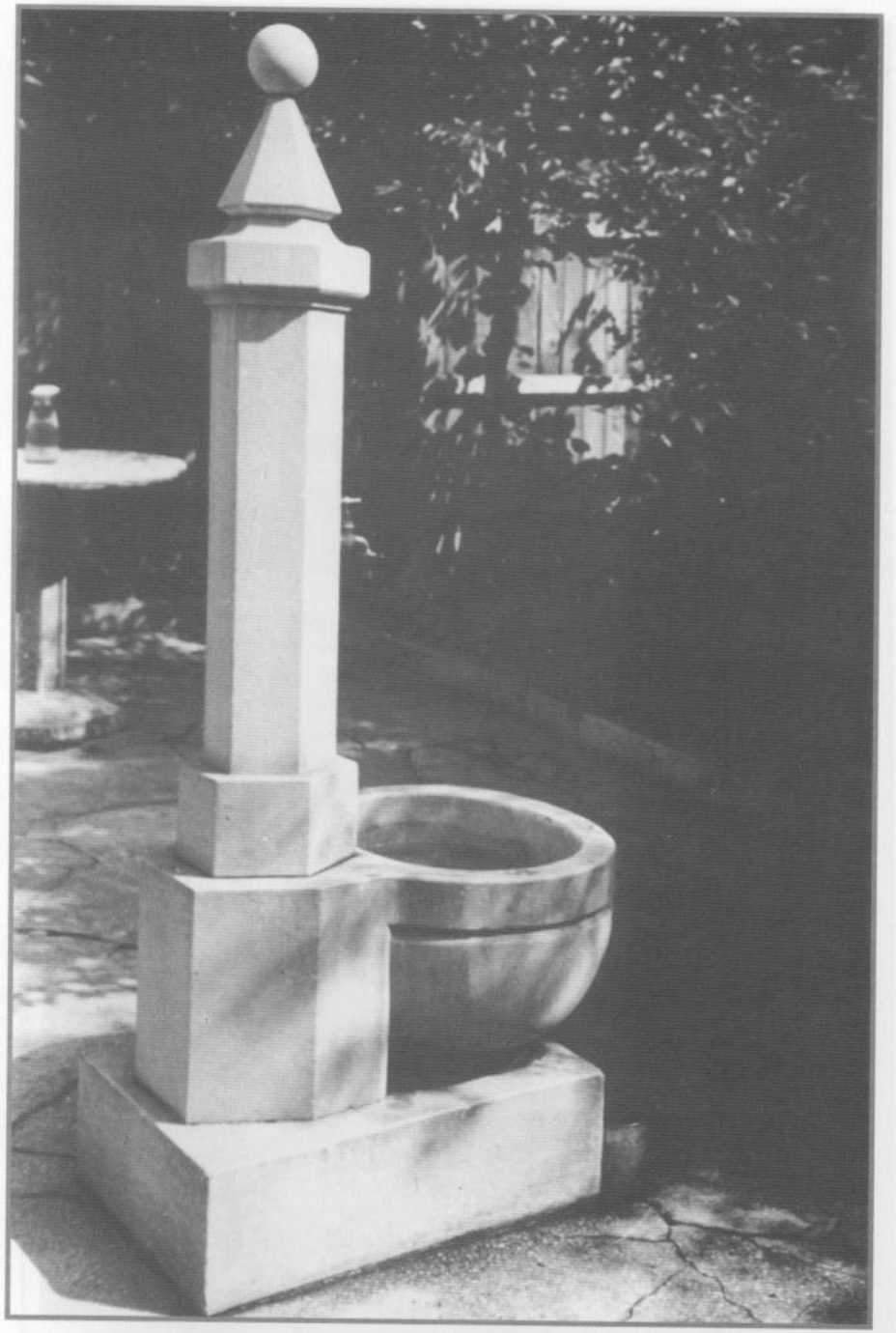

12. Чешмата, горе с пирамидата и топката, а долу с кръглото корито

13. Домът Гумнерови с двора за посетители

14. Посетители пред отворения прозорец на Учителя Дънов

15. Посетители слушат Словото на Учителя Дънов
през отворения прозорец на стаята му

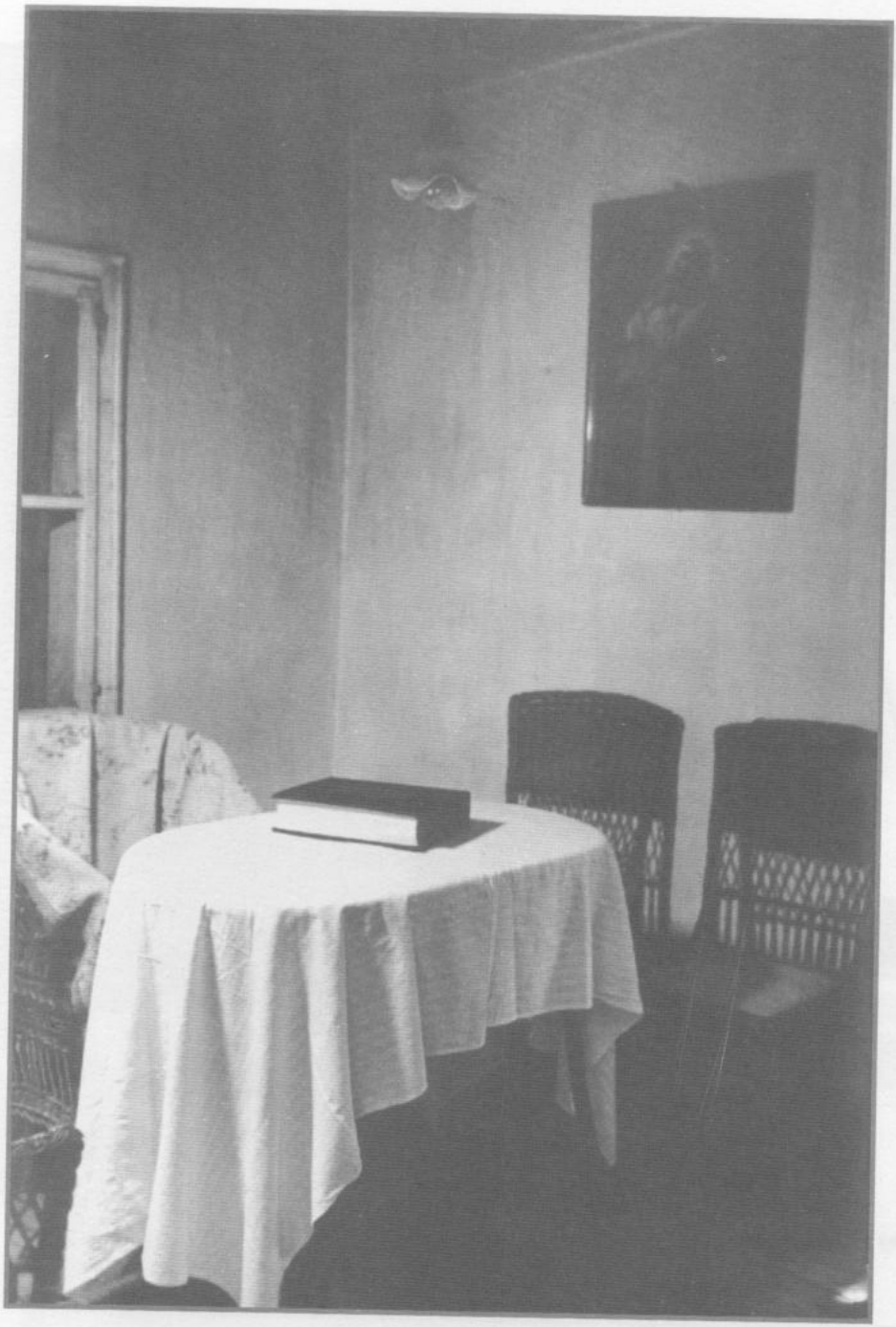

16. Приемната стая на Учителя за гости

17. Учителят Петър Дънов в младите си години

18. Бюрото на Учителя Дънов в стаята Му

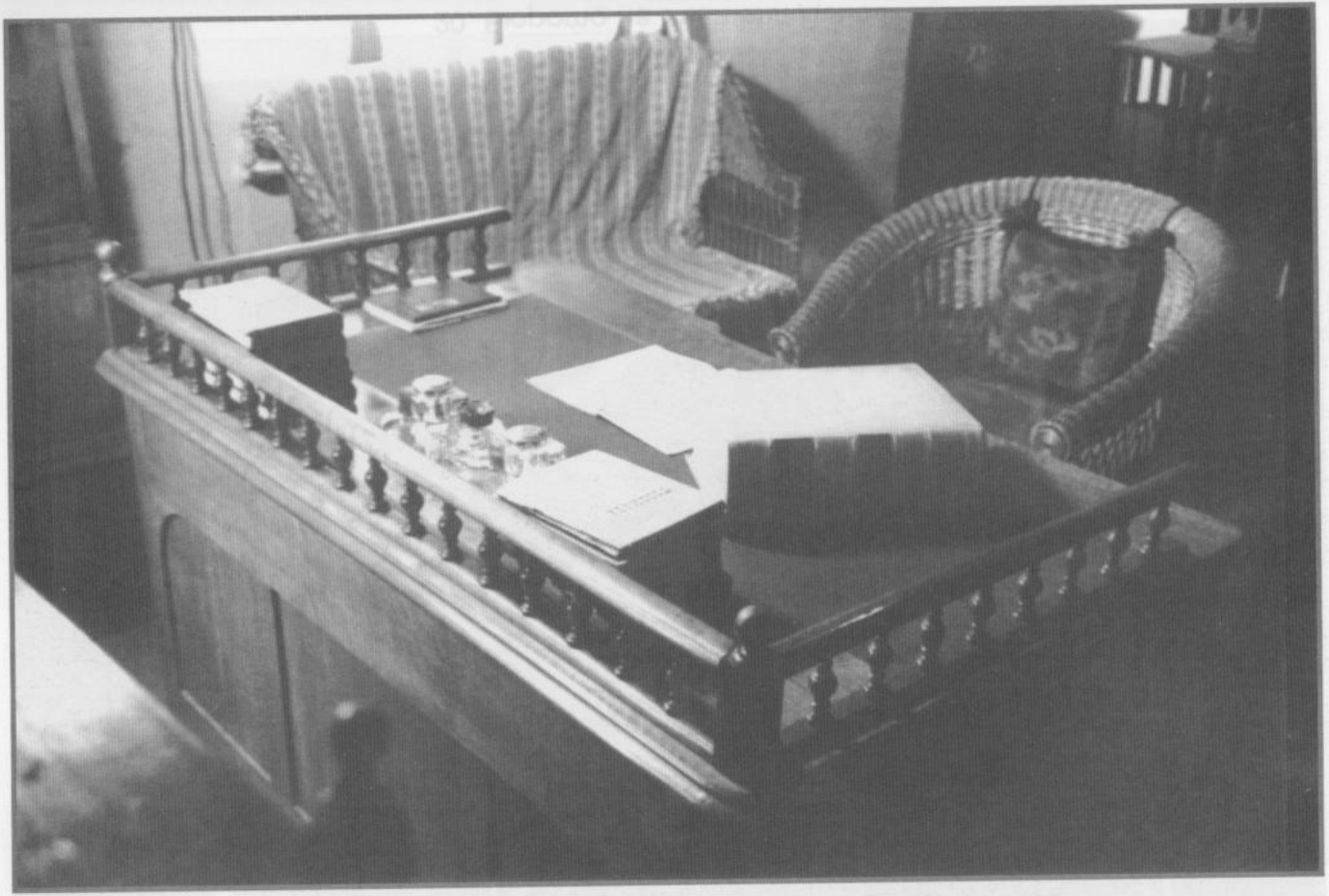

19. Бюрото на Учителя Дънов с Библията

21. Бюрото, печката и скрина в стаята на Учителя

22. Бюрото, печката, скрина и леглото в стаята на Учителя

23. Бюрото, печката, скрина и леглото в стаята

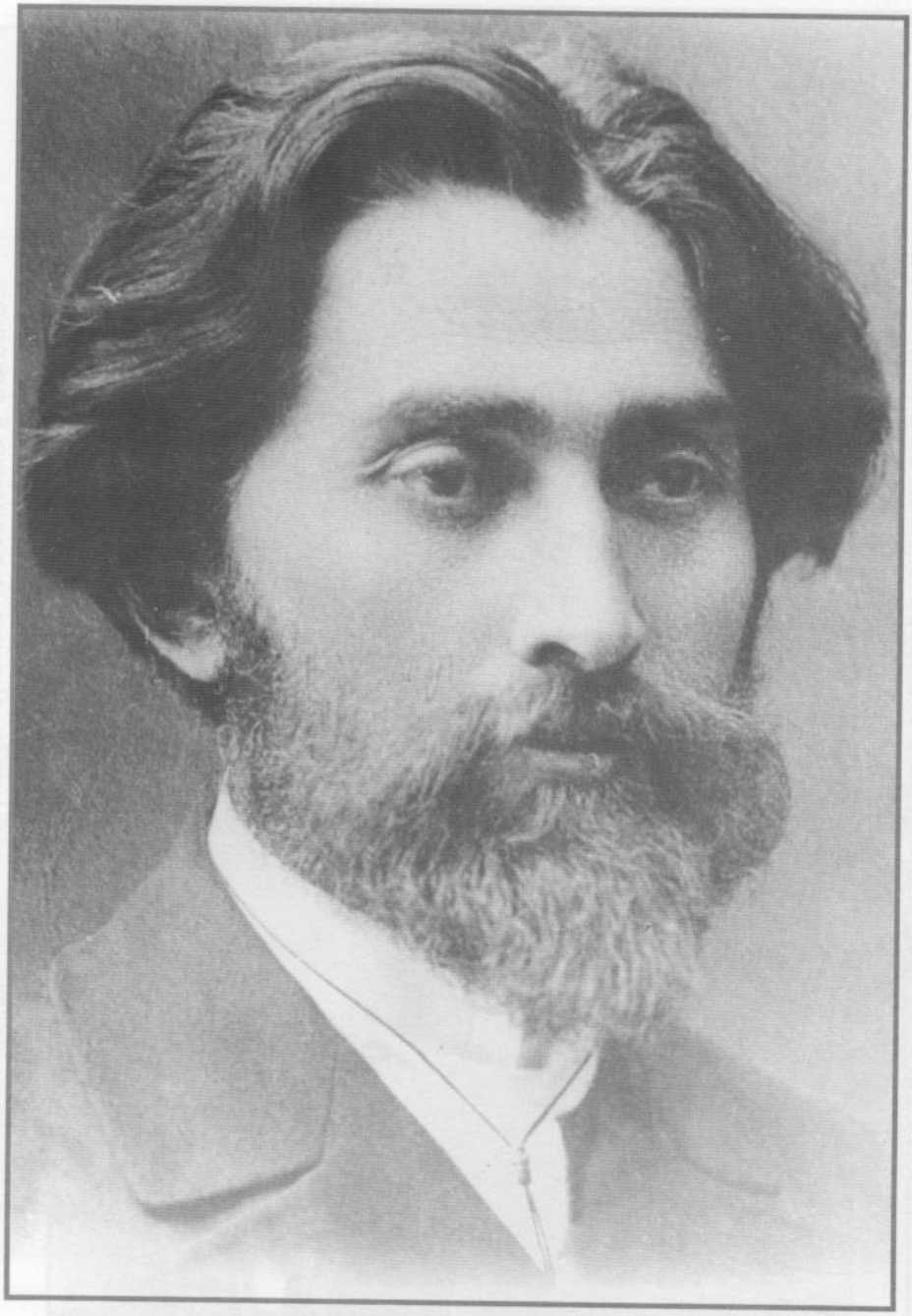

24. Учителят Петър Дънов на младини

25. Антиминсът над леглото на Учителя

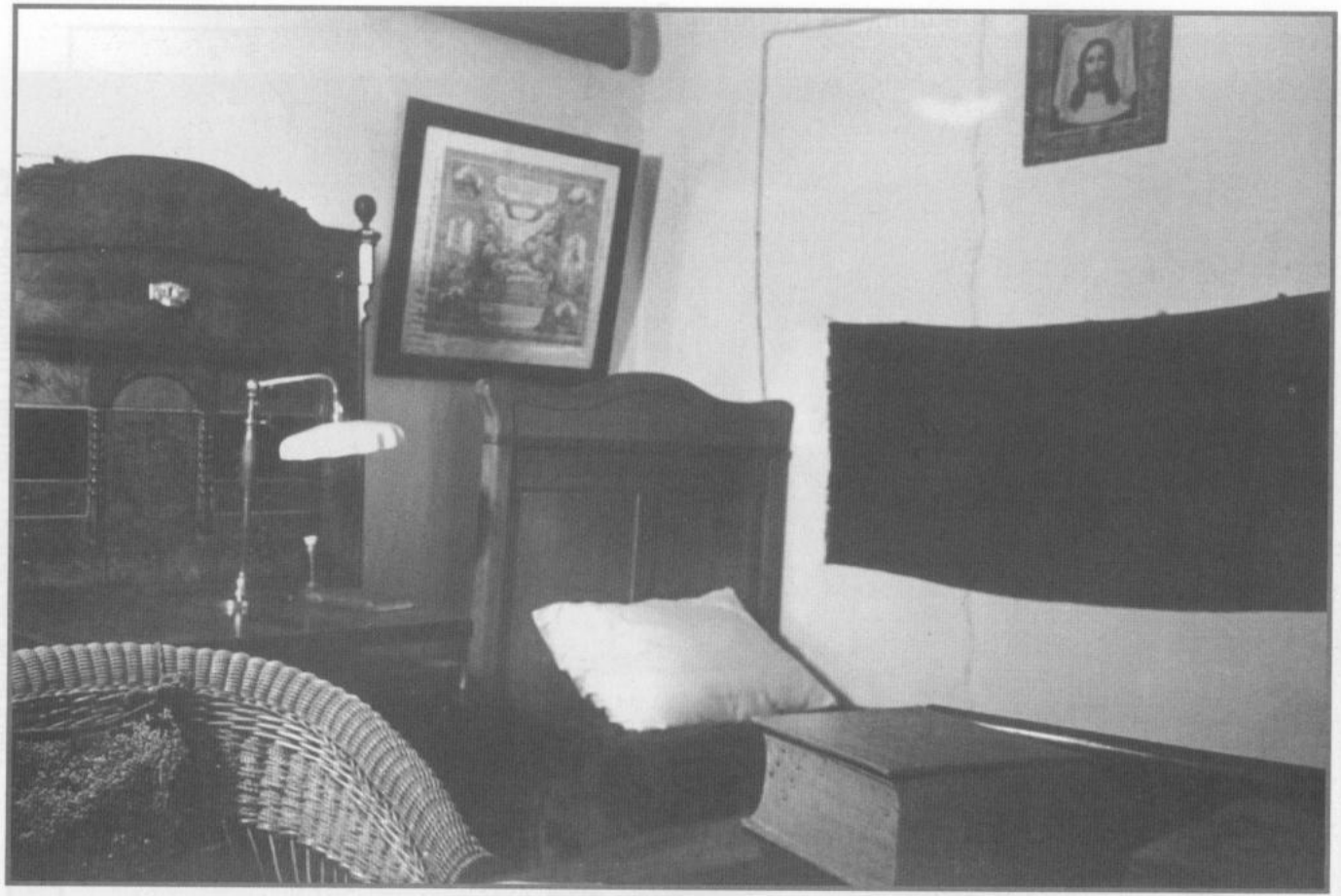

26. Антиминсът над леглото, а встрани горе е Нерукотворният образ на Христа

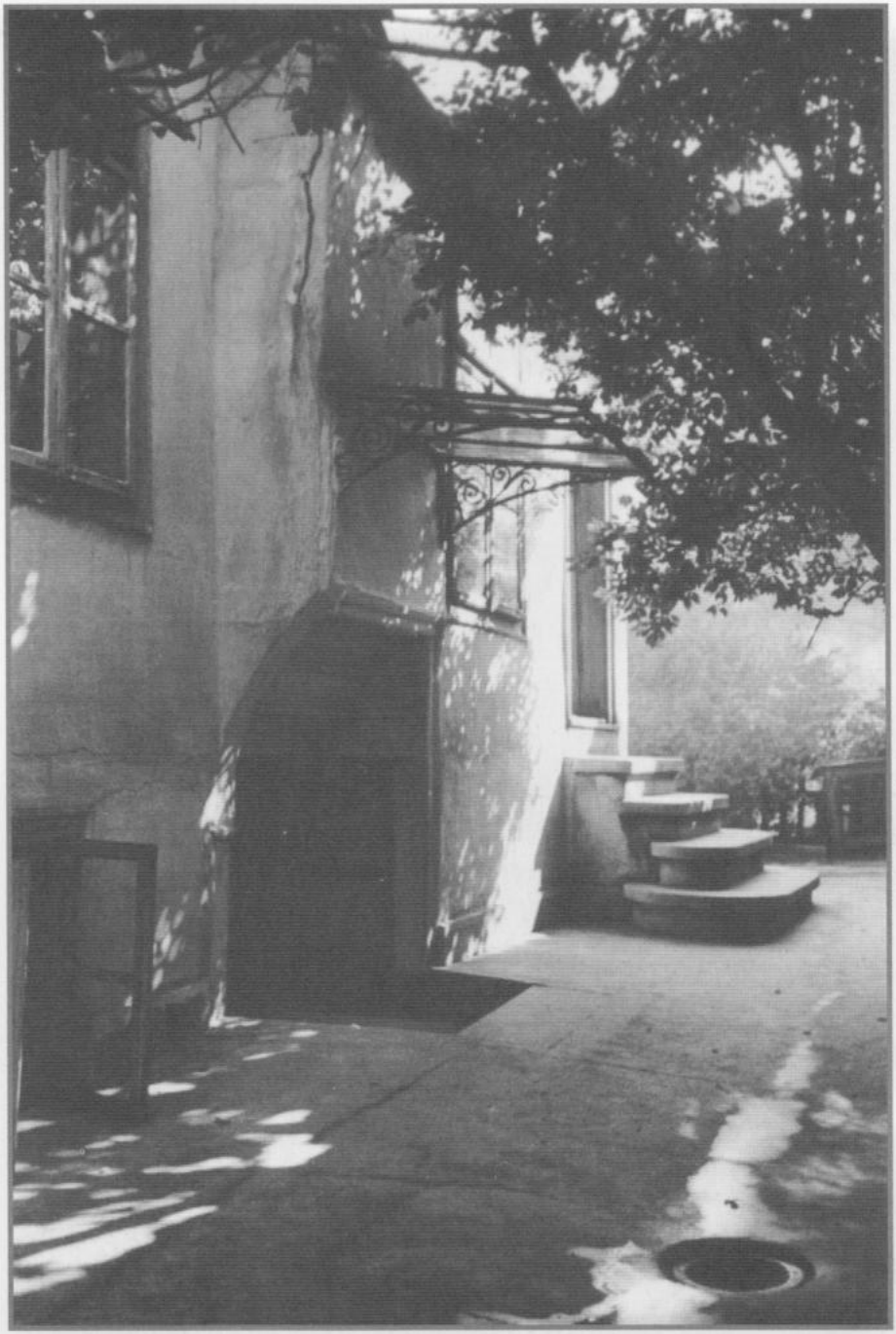

27. Входната врата към сутерена и кухнята

28. Долапът, умивалникът и огнището в килера

29. Масата за обяд на живущите и гостите

30. Масите с хлябовете и гроздето

31. Трапезата е сложена и очаква гостите

32. Гостите на молитва пред хляба Господен

33. Възпоминание за хлябовете, плодът на лозата и изобилието на Духа Господен

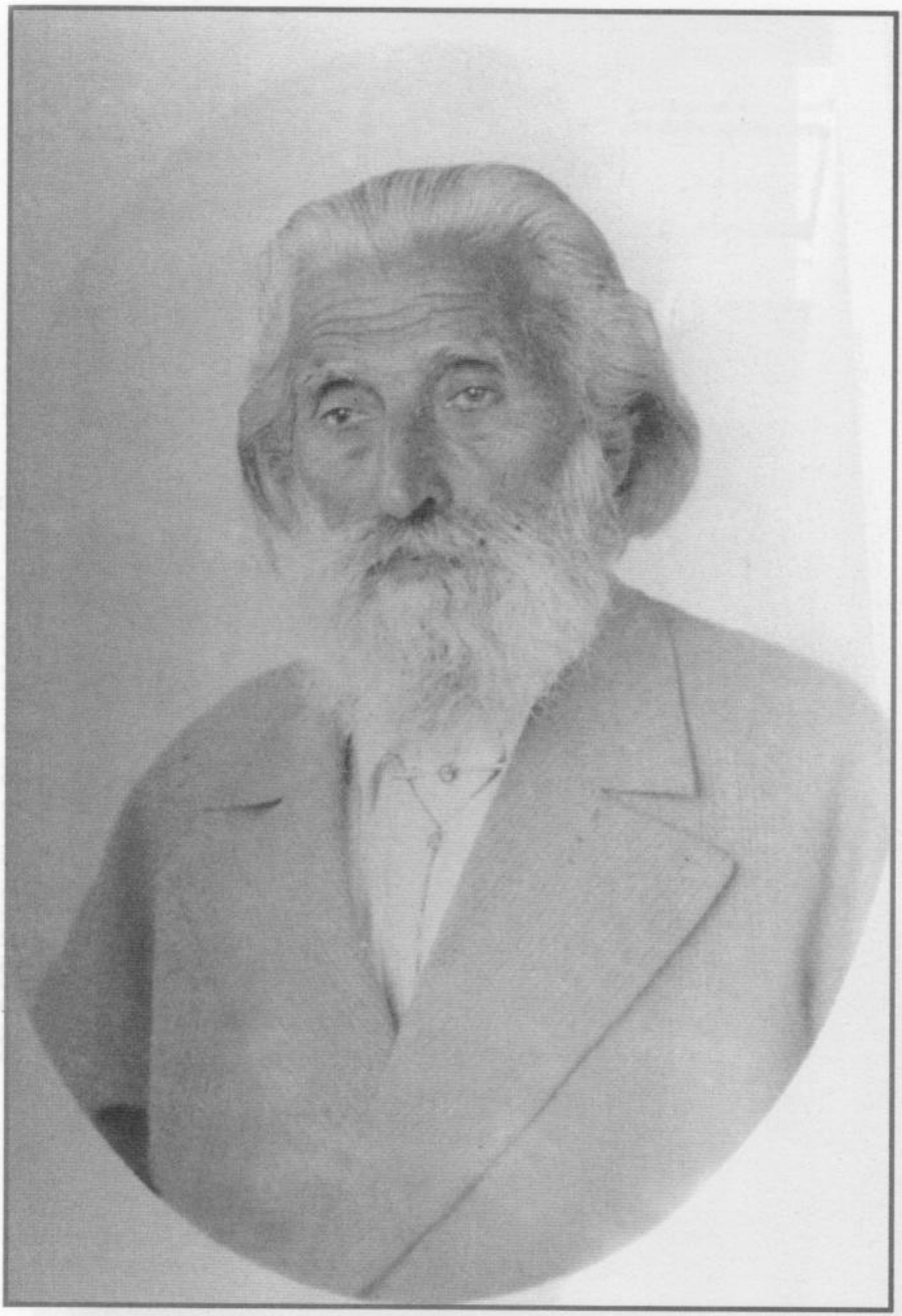

34. Учителят Петър Дънов

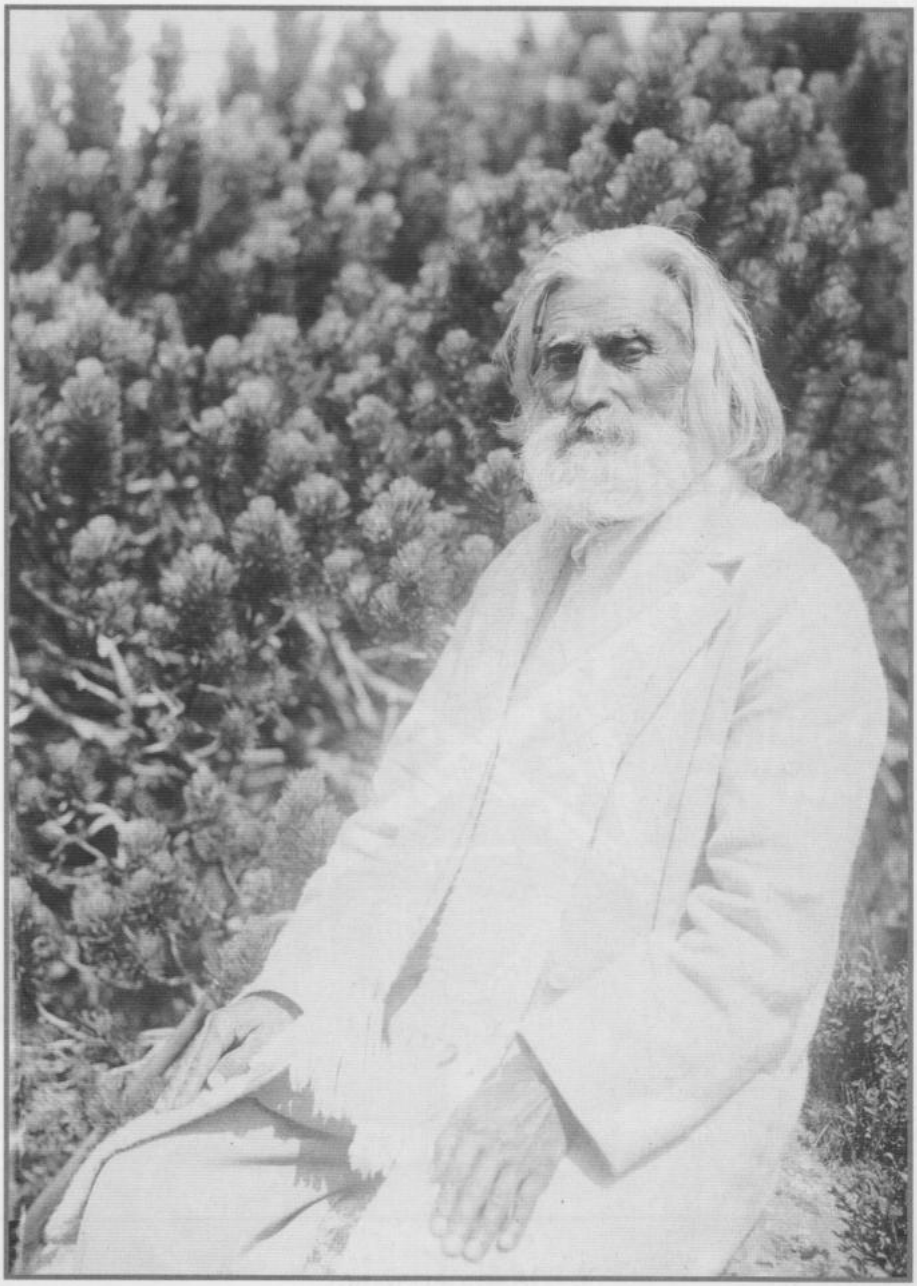

35. Учителят Дънов на Рила - 1932 година

36. Пентограмът

37. Пентограмата - цветна

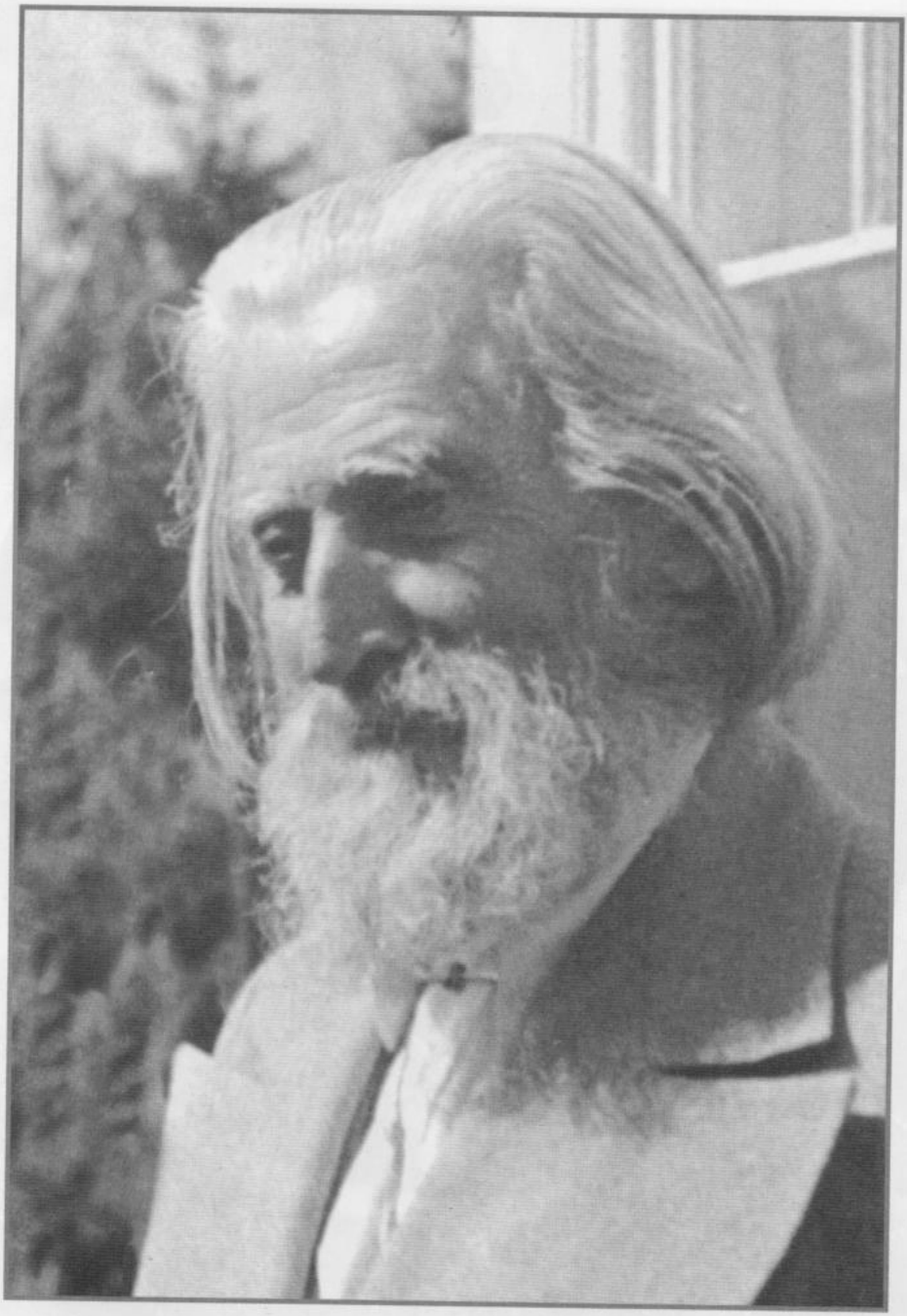

38. Учителят Петър Дънов

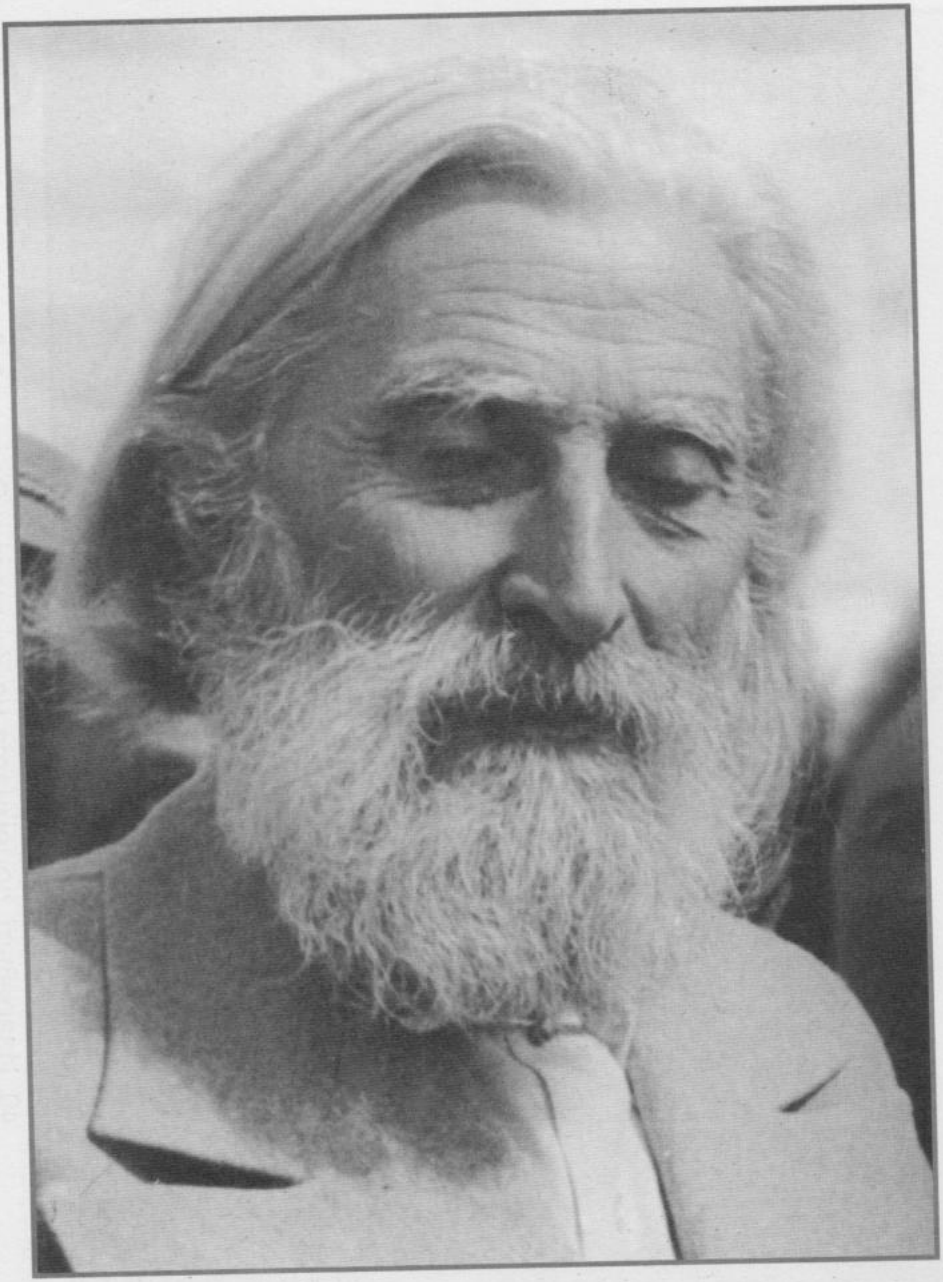

Учителят - мистична връзка с Бога

40. Изгревът, приемната на Учителя и Салона в София

Учителят Петър Дънов

БЕСЕДИ

държани на сестрите
от
Духовната група
за молитви, песнопения, размишления
в
ден четвъртък, следобед

СЪДЪРЖАНИЕ

1. **Хигиена на човешката душа** (8.II.1917)....243
2. **Венецът на живота** (17.II.1917)....247
3. **Волята Божия** (29.III.1917)....253
4. **Оправдание и спасение** (5.IV.1917)....256
5. **Което Бог е съчетал** (3.V.1917)....261
6. **Простота** (31.V.1917)....267
7. **Беседа за жени – Наставления** (26.VI.1918)....273
8. **Съхранение на душевната енергия** (10.X.1918)....275
9. **Който намигнува** (7.XI.1918)....280
10. **Малък разбор** (5.XII.1918)....289
11. **Встъпление в Любовта** (16.I.1919)....295
12. **Това учение** (17.IV.1919)....301
13. **Призоваха Исуса** (19.VI.1919)....310
14. **Пояснения върху окултизма, спиритизма, теософията, мистицизма и християнството**(12.II.1920)....320
15. **Силите в природата** (19.II.1920)....327
16. **Великата майка** (26.II.1920)....336
17. **Вяра** (5.III.1920)....344
18. **Работете с любов** (10.V.1920)....354
19. **Двата принципа** (8.VIII.1920)....367
20. **Влиянието на хармонията в живота** (20.VI.1921)....372
21. **Свидетелството на Духа** (10.XI.1921)....385
22. **Актьори и работници** (2.VI.1922)....396
23. **Приложение** (21.VI.1923)....402
24. **Събиране и изваждане. Запалване и изгасване на свещта** (8.XII.1925)....415
25. **Без наука няма сполука** (21.I.1926)....424
26. **Сгъване и пречупване** (18.II.1926)....431
27. **Истина и живот** (17.III.1932)....438
28. **Принуждава ни** (24.III.1932)....448
29. **Вярата като закон** (31.III.1932)....456
30. **Естествени правила** (7.IV.1932)....467
31. **Доброто семе** (21.IV.1932)....476
32. **Узрял плод** (5.V.1932)....483
33. **Пътища на мъдростта** (12.V.1932)....491
34. **Носители на новото** (19.V.1932)....501
35. **Една задача** (2.VI.1932)....510
36. **Непоклатима канара** (30.VI.1932)....518

1.

ХИГИЕНА НА ЧОВЕШКАТА ДУША

„Който не греши в слово,
той е съвършен мъж,
възможен да обуздае и всичкото тяло."

Послание Яковово, 3 гл., 2 ст.

Днес ще ви говоря за небесен език. Тъй както говори учителят на учениците, когато започват да изучават азбуката; както жената започва пере вълната, да я влачи и преде на нишки и т.н. – приготвя плат. Днес беседата си ще нарека: „Хигиена на човешката душа".

Вие сте слушали много проповедници. Яков казва: „Който не греши в слово, той е съвършен мъж, възможен да обуздае и всичкото тяло." Тялото е вашият капитал, същественото и затова аз ще започна от това, което вие виждате. Вие много малко внимание обръщате на вашата душа. Тялото е една обширна градина, в която работи Божественият Дух. Движението изкарва кръвта на Божествената градина.

Домакинята се познава от държането на къщата. Вие не сте дошли да градите къщи, а да ги уреждате. Туй учение вие ще го приложите и към себе си. Вие търсите щастието и не можете да го намерите, но ако ви лиша от храна, вода и въздух, тогаз ще го разберете. Вашето щастие се гради върху храната, водата и въздуха.

1.) храната – яденето – тялото
2.) вода – пиенето – сърцето
3.) въздух – дишането – умът

Необходимо е да имате страдания, за да работите. Който се отказва от работа, Бог му дава да се труди. Ако се отказва от труда – страдание. Ако се отказва от страдание – мъчение. За да можете да работите, се изисква изкуство, талант. Само великите художници могат да работят. Работата е за учените. Да переш, да одумваш е труд. Вие сте напуснали работата, която Бог ви е дал, и сега се трудите. В труда, страданията, мъчнотиите няма щастие. Страданието е един костелив орех. Изкуството е да се научите да го счупвате и използувате.

Думата „мога" – по нея ще ви говоря. Вие не съзнавате вашето положение. Трябва да се пробудите, за благото на вашето щастие – то е около вас, но да почнете правилно да работите. Трябва да поразпуснете жиците на вашата цигулка. Вашето сърце е много сухо, трябва му малко влага. Без вода не може да се чисти, вдига се прах. На първо място – да имате вяра. Всяко нещо, което ви е дадено да го проверите, е да се ползувате. Защо се молите? Защо ядете? Защо пиете? Молитвата е процес на дишането. Ако мислите дали ще чуе Господ молитвата ви, значи молите се със съмнение в Бога. Макар да не Го виждате къде е, но можете да Го усещате. Във всяко желание и мисъл има три неща: ширина, височина и дълбочина. Който има дълбочина, шум не вдига. Да се научите да не заповядвате на другите, да се научите да заповядвате на себе си.

Тия мисли, които сега ви смущават, трябва да започнете с вяра да ги изхвърляте. Вярата е един принцип, вярата трябва да бъде положителна, разумна, където може да влезе Божественият живот. Вие трябва да започнете с план да работите, върху себе си, както градинаря. Като изпълните дълга си към къщата, започнете със себе [си].

Първото нещо е да бъдете здрави телесно и душевно. Човек, който изгуби всяка вяра, е болен. Както децата често пъти развалят, развалят с ножиците, режат, има такива писатели, проповедници, които развалят със своите ножици. Те са прочути развалачи, затова трябва да напуснете тези учители, които развалят. Яви ви се една лоша мисъл, която със своя нож иска да реже, да разваля – изхвърлете я навън. Някой иска да бие барабан – кажете му, че не може. Вашите мисли се живи, те като деца играят във вас и около вас. Влезе ви някоя мисъл във вас и ви смути. Например казали нещо за вас. Мислите ви може да ви разтревожат и владеят. Вие трябва да ги учите. Лъжливият учител е дяволът. Води ви и ви учи, докато останете със скъсани дрехи. Тогава ви напуща и вие отивате при Господа със скъсаните си дрехи, но Той не ще ви приеме, и ще ви изпъди. Но ако е останало едно житно зърно, има все надежда да се поправите след 12 години.

Една благородна мисъл, ако я култивирате, след 12 години ще ви направи най-благородната жена. Вие постоянно се демагнитизирате, гневите се, тревожите се – става изтичане от нервната ви система, до дъно размътване, спукване на нервната система. Щом сте индиферентен, вашата магнетическа сила е намалена. Когато сте здрави, може да чувствувате състоянието на другите. Сърцето може да загуби магнетическата си сила. Не носете мъжете, децата си и други, както вълкът носи лисицата. Вие често носите здрави хора на гърба си. Когато правите услуга на здрави хора, вие ги учите на леност. Всички жени Бог ги прати да работят, а вие трошите камъни. Ако трябваше жената да бъде слугиня, Господ трябваше да я направи от краката на мъжа. Ако трябваше да бъде господарка – от главата. А Той я направи от реброто на мъжа – значи да му бъде другарка в работата. А сега жените какво правят? Стоят пред огледалото и за женитба мислят. Женитбата аз разбирам да мине човек от животинското състояние в човешкото и от човешкото в Божественото. Веднъж е тази женитба, да станете граждани на Небето. Затова се изисква да имате здрав ум, здраво тяло и здраво сърце.

Как храните вие вашите душа, ум и сърце? Тялото си вие добре храните донякъде. Но как храните вие вашето сърце и ум? Храната, която вие приемате без да благодарите, тя не може да доставя нужните чувствувания на вашето сърце и ум. Мислите ви и желанията ви искат храна, дрехи, вие не им давате и те измират. Вие имате чрезмерни желания. Гледайте да имате съществени мисли във вас, да не са в разрез с околните ви. Човек, който работи, много енергия губи. Следователно вие трябва да пестите вашата енергия. Трябва да имате непоколебима вяра в Бога, че Той е промислил всичко. Бог се грижи и за най-малките червейчета. Един косъм от главата ви не може да падне без Неговата воля. Всяка мисъл и желание, които поискате, ще ви се даде, но трябва да имате непоколебима вяра. Всяко нещо, което не ви стане, не съжалявайте за него, то не е за вас. Някоя мома напусне я годеникът ѝ – това става, защото той не е за нея. Понякога вие искате големи гащи или голяма рокля, както малкото дете иска като на баща си, но не му е времето. У всички има непотребни мисли и желания. Туй показва, че ви е слаба вярата. Господ е голям извор, отивайте при Него за прясна вода сутрин, обед и вечер. Той няма да дойде при вас, ще идете вие при Него, но ще си носите съд. Добрите мисли са съдът, върху който

ще излее Господ Своето благословение. Примерът с маслото на бабичката... Така вие, докато имате добри мисли и желания, Бог ще ви благославя. Ако чувствувате, че не ви благославя, вземете назаем съд, прочетете някоя добра книга, извадете хубавото от хората. Одумване да няма. Който иска да успее, да не одумва, останете 5 минути без да мърдате, отправете мисълта си към Бога, но ще почувствувате щипене, ще мръднете и ще развалите упражнението. Някой ден кажете: „Няма да одумваме", но дойде някой, каже нещо за вас лошо и вие започвате да одумвате – развалите упражнението. Палите свещи, светите си масло и пак нямате благословение – то е, защото одумвате.

Започнете с 1 минута, 2 минути, 3 минути, 4 минути, 5 минути да не мърдате никак, да можете да контролирате себе си. После вземете упражнение 5 минути да мислите само върху едно нещо.

5 минути упражнение върху вашето тяло,

5 минути упражнение върху вашия ум,

5 минути упражнение върху вашето сърце.

Което придобиете от тези упражнения, не казвайте никому. Едно желание, една мисъл, за да може да се реализира, трябва 12 месеца. За да се роди една мисъл, трябва една година. Други искат 10 години и т.н. Добрите мисли и желания образуват дрехите на ангелите. Мислите и желанията са дрехи, в които се обличат Божествените духове.

Ако можете да играете туй хоро, хванете се, ако не обмислите добре, не се хващайте. Резултатът от тия упражнения идва бавно. Може след една година, но никому не казвайте какво правите. Догде не сте го изтъкали, не го режете, по един аршин да го изнасяте на пазар. Започнете с най-малкото, с думата „мога". Дойде ви голяма скръб – кажете в себе си „мога"; страдание, труд – „мога". „Всичко мога чрез Христа." Ако не разберете думата „мога", не можете разбра и Христа. В Христовото учение винаги има думата „мога". И когато Петър каза на Христа: „Да ти не бъде, Господи!", Христос отговори с думата „мога". Спрягайте глагола „мога". Ако не можете да решите някой въпрос, казвайте „мога". Господ ходи и казва: „Напълнете му стомната, а който не казва „мога", не я напълвайте." Лошото във вас е гориво, лошите мисли, които ви додат, са импулс във вашето развитие, ако ги победите. Дойде ви лоша мисъл – искайте й място от Господа, не казвайте нищо, не одумвайте, мълчете. В началото ще усещате неприятност, но после тя ще изгори и ще получите енергия. Дойде ви болест – не бойте се, то е малко масаж, то е благословение. Да бъдем съвършени в словото, то е да бъдем разумни.

Хората плачат, нещастни са, но аз казвам: Това е благословение. Сега хората работят и аз се радвам и благодаря на Бога. 101 000 000 ангели работят на Земята и помагат. Сега става чистене, в тия времена, трябва да сте бодри и весели. По-славни времена не е имало. Сега хората си поливат градините. Тази религия да не е като старата. Разказът за религиозния човек, който откраднал кесията от прозореца. При всяка молитва кесията се изправяла през него и той не можал да се моли. Най-после я върнал. И вие сте задигнали кесията на някой богат, затуй ви стяга. Кога одумвате, то е крадене на кесията. Върнете кесията, за да ви се чуе молитвата. Не мислете лошо за никого! То ще дойде, но вие го изхвърлете навън. Мълчете отвън, а работете отвътре. Всяко желание, за да се реализира, си има срок. Трябва да чакате. Може да мине 1 година, 2 години, 10 години, не бързайте. Когато искате бързо да се реализира желанието ви, Господ ще ви прати при корените на дървото, ще ви даде лош мъж или жена. И всички ваши нещастия сега са от миналия ви живот, имали сте лоши мисли и желания.

Трябва да бъдете здрави по тяло. Позатлъстеете – радвате се. То не е здраве. Да имате здрави мускули, трябва да бъдете кротки, смирени – не разбирам да бъдете отпуснати, а да бъдете активни. Някоя ваша сестра е обременена – предайте й вяра, насърчете я. Не плачете и двама, защото ще изгубите вяра и двама. Умрял някой. Не е умрял, само къщата е съборена. След година ще се създаде пак. Човекът е добрите качества в своята душа. Смъртта е прецеждане на водата, преминаване на живота от един пласт в друг и излизане на добър чучур. Трябва да преминете през този свят, през материята, да се прецедите.

Тук чувате това, но светът ще ви разколебае. Обаче вие кажете „мога, мога". Ще вземете 119-и псалом. Всеки ден ще учите науст една част с думата „мога". В 22 дена да го научите. Всеки ден, преди да почнете да учите, ще си измивате ръцете и краката и ще казвате: „Ще бъдем като краката добри и търпеливи и послушни." Ако човешкото сърце беше добро като краката, хората щяха да бъдат светии. А ръцете като миеи, ще казваме: „Да сме послушни, добри и справедливи като ръцете." Колко е добър Господ, че ни е дал ръце и крака, които да ни научат как да работим. Съединете се с Господа и с всички хора и всичко ще ви се направи. Да бъдете търпеливи и услужливи като краката и справедливи като ръцете. Да владате тялото си и да настане една хармония между вас. За една година ако можете да се нагласите, ще е добре.

Да бъдете свободни както птиците, търпеливи като млекопитаещите, мъжествени като лъва и разумни като човека. Думата „мога" започнете да я прилагате. За добро е като ключ, но за лошо ако я употребявате, няма да ви послужи. Употребете я за подигане на човечеството, за просвета на ума, сърцето, но за лошо – не.

За една година научете да разбирате думата „мога". „Не"-то, първата сричка от думата „не мога", да го турите на опашката. Разтревожени ли сте и кажете „мога", да се измени вашето състояние, настроение. Думата „не" нека ви стои, оставете я на почивка.

Като изучите псалома, някои от вас ще имат резултат едно, други две, три, до десет различно. Едно да е, пак е благословение.

Беседа, държана в софийския женски кръжок.
Преписана от бележките на г-жа Гумнерова.
8 февруари 1917 г.

2.

ВЕНЕЦЪТ НА ЖИВОТА

„Блажен е онзи човек,
който претърпи изкушение,
защото като премине изпитът,
ще приеме венеца на живота,
който обещава Господ на онези,
които Го любят."

Послание от Яков, 1 гл., 12 ст.

Малко ще ви бъде чудно как може Господ да изпитва, т.е. то е чудно за онези, които не са преживявали мъчнотии в живота. Не знаят закона на страданието. Не се иска вънкашни понятия за живота, че например една хубава жена може да е красива, хубава, млада, бяла, червена, но тя ще я изгуби и ще остане с онова вънкашно. Питали где е останала тази вънкашна хубост, красота, знание и пр. Първоначалната хубост ще се изгуби. Ако човек има здраве, но после го изгуби, где може да го намери? Ще го задържи 10, 15, 20, 50, 60, 100 години и пак ще го изгуби. В началото той расте и учи, а после почва да се изгубва, да се забравя, докато всичко изчезне.

Значи, здраве, знание, богатство, всичко ще мине. Вашето богатство от приятели на приятели ще премине и ще изчезне. Къща ако имате, и нея ще задигнат; и други блага, каквото имате, и него ще задигнат. Да бъдете богати, но как? Учени, но как? Както ви аз проповядвам: здраве, духовна чистота, красота на душата – учен, но в Бога. Да имате всичките добродетели във вашата душа и от това да станете богати, учени, красиви и да учите хората в добро учение, да им проповядвате мир, па и във вас самите да има мир, любов, правда, мъдрост и истина.

Сега, Яков е претърпял изкушение и казва: „Блажен е онзи човек, който претърпи изкушение, защото като претърпи, ще приеме венеца на живота." То е, че вашият кораб, когато го пуснете да пътува, той ще се бори всред вълните на живота, та, ако не е здрав, той ще се изпълни с вода и ще потъне. А ако е здрав, ще се бори всред вълните, макар и да са силни, но корабът, щом е здрав, ще отстои на тези бури. Сега вашият кораб, в който вие пътувате, не е здрав, защото щом ви срещнат някои бури, изкушения, неприятности, увиснете надолу. „Отиде си, казвате, корабът потъна." Защо, казвам, потъна? Защото бяха тежки думите на онзи неприятел. Трябва да си направите корав кораб. Когато ученикът учи и постоянствува, той ще има знание. Той трябва да изучава всичко, да се изучи добре. Вие, когато се учите, искате да получите външни венци и животът ви все един и същ се повтаря и вас ви омръзва. В какво ви се състои вашият живот и защо ви омръзва? Сутрин ставате, хващате се за закуска; свършите закуската, хайде обяд; свършите обяда, хайде вечеря, хайде креват, печки, лампи и хайде пак на сутринта същото. И това е едно колело, което всеки ден се

повтаря, едно и също нещо. Както някой кон е впрегнат на някое колело, да върти, да вади вода за някоя градина, за да я полива. И той върти, върти, вади вода 2, 3, 5, 10 години и най-после му одерат кожата и ще го заровят и ще го хвърлят нанякъде. Това е спечелил той през тези години на живота си, въртял е това колело всеки ден на градинаря и най-после градинарят го захвърля.

Вие най-първо трябва да угаждате на Бога. Не ви говоря за онзи Бог, за Който говорят учените, че е в пространството, аз ви говоря за Онзи, живия Бог, Който е [на]всякъде – и във вас, Който иска вашето добро, благо. Светът е крайно [...], ако мислите, че светът ще ви направи щастливи, лъжете се. Той ще ви впрегне на колелото да му носите вода и след като му свършите работата и заболеете, той ще ви одере кожата. При този лош господар, лош син, лош баща, лош учител, в каквито условия се намирате сега, вие трябва да разрешите трудните задачи.

Деца. Защо ви са децата? Знаете ли защо сте родили тези деца? Да ги възпитавате както трябва. А вие как ги възпитавате? Майката на дъщерята почва да я възпитава: „Ти ще трябва да се държиш гордо, защото ти си дъщеря на еди-кой си. Знаеш ли, че ти притежаваш наследство, имаш образование, владееш пиано, пък си хубавичка, ти много по-горе седиш от нея. Затова дръж се на положението." И бащата дава морал на сина: „Ти синко, знаеш ли, че аз не съм като оня и еди кой си. Ти имаш да наследиш имане добро, а пък той е един простак и ти трябва да се държиш на положението, да се не унижаваш, но да се държиш на цена." И бащата надъха сина с гордост, с подутост, да бъде жесток към слабите, а майката дъщеря си – с гордост и кокетство; и всичката тази поквара става от самите родители. Те дават зародиша на злите семена, гордост, съмнение и всяко зло. И казва Давид в своя псалом: „Отчуждиха се още от матката на майка си и забравиха твоя закон, Господи."

Момите сега се гордеят с външната красота, която сега я притежават, с външни приправки. Приличат на една мома, която се сгодила за един младеж, момък и годеникът ѝ отишъл с един момък, свой приятел, да я изпита. Като ги поздравила за добре дошли, взела таблата, за да ги черпи, но той рекъл: „Чакай да я препъна, за да видя ще ли се разгневи." И дал си крака, та я препънал и тя паднала и таблата се разпръснала. Но тя веднага станала без да каже дума и се разгневи и си отишла долу. И момъкът рекъл: „Бре, колко добра мома, че не се разгневи и колко умна – не се разсърди, нито нервира, колко може да понася такива случки." И много му се харесала и се оженва за нея. Като се оженили, [тя] почнала да вика, да се кара от най-малките неща и той ѝ спомнил за този случай, колко е била добра като мома и как тогава претърпяла този случай. А тя казала: „А да, търпях зер, да беше дошъл, та да видиш колко си пострада масата, като я хванах със зъбите, че счупих я от яд."

Че, сега и вие сте много добри отвън, но ако влезе някой във вашата изба, ще строшите костите му. И съвременните християни мязат на тази мома – много са добри отвън, прощават, но вътре в избата да ги видите, какво правят. И всички вие, всеки ден се чешете с приказки недобри, защо станало това и онова и казвате: „Няма смисъл в този живот, в този свят."

Аз казвам: Не сте изпитали учението, което ви проповядвам. Хорат[а], кога правят изпит на Господа и постоянно Го дразнят, но Той се държи много добре с тях. Но ще кажете: „Той може да се държи. Той е силен." Да може, защото разбира с какво може да ви цери. Като онази дъщеря ленива, която не похващала нищо, а само: „Дай, мамо, това, дай онова", и най-после от леност та се разболяла и легнала и накарва майка си да вика лекар. И майка ѝ повиква лекаря и той дошъл и разбрал що е болна и дал ѝ наставление да прави разходки

и гимнастика из стаята. А тя я мързяло това да стори и като стояла на кревата, та позавъртвала двата си палеца, да ги подвижи по малко. Като дошъл докторът, видял, че тя е в същото положение и я пита направила ли е гимнастиката и тя му казала, че я направила. Той я попитал как я правила и тя му показала с палеца и той разбрал работата, че от мързел е болна и казал: ако не стане да направи това, що й казва, няма да оздравее.

Че, и християните така се подвизават – с двата пръста. Господ не ще такова подвизаване и нека гимнастика жива на ръцете и краката, да се раздвижите, да сторите. Иска Господ добродетели, добри дела, да се раздвижите добре, за да оздравеете. Защо сте болни? Защото сте лениви. Схванати сте в краката, в сърцето, в ума, в очите, в устата, а само знаете да искате от Господа: „Дай ми, Господи, това и онова." Искате Господ да ви слугува. Да, но вашите ръце, крака ще се схванат. Защо ви болят нозете? – Нямате добродетел. Защо ви болят ръцете? – Правдата ви липсва. Те ви са дадени да ги движите в добро дело. Не работите добро, ще страдате. Защо ви болят ушите? – Липсва ви мъдростта. Защо ви болят очите? – Нямате виделина. Ако устата ви боли, нямате любов, зъбите – също; главата – нарушили сте истината, няма я във вас. С тях трябва да вършите добро за Господа, а вие вършите противното. Когато Господ им дава здраве, те ги мързи да си прислужват, щом запрат да правят добро, разболяват се и викате доктора. И докторът им дава гимнастика. Една майка, когато я мързи да струва добро за Господа, Господ ще й даде една мързелива дъщеря, за да й шета и да й заповядва. Когато една мома е ленива за Господа, Господ й дава един мъж да му стои диван насреща и да му угодява във всичко. Когато Господ види мързела в бащата, че не струва добро, то Той му дава един разсипник син, за да му разпилява парите по карти и блудства. Така Господ разбира от болните, мързеливи и ги цери с гимнастика.

Мъжът не може да се подвизава с жената, не могат да се търпят. Не трябва хората да се измъчват, но да живеят колективно и да си помагат. Ако вие работите задружно, ще помогнете на много хора, ще ги избавите от много беди. Също става и с духовния свят. Трябва да си помагате един друг. Ако ти помагаш на близкия си, то по-добре ще вървиш по пътя. Трябва личността да се премахне, а колективността да живее с вяра. В старо време как са живели хората задружно. Когато някой има нива за жънене, викат мъдрия и като идат на нивата, поженват я. Също и с гроздобер. Също и с царевицата. Съберат седянка и отрошат царевицата. За каквато и да е работа, ще се съберат и ще я свършат. И вие така правете. Има някой някаква беда – съберете се две, три и си помагайте и ще ви помогне Господ. Ако не може двама, трима, съберете се четирима, пет и така ще се облекчите, без разлика кой е. Живейте в едно всички!

И сега Яков казва: „Блажен е, който претърпи изкушение докрай, той ще спасен да бъде и ще получи венеца на живота." И искайте венеца на безсмъртието, а не венеца на суетност, в което няма страдание, няма изкушение, няма болест, но живот, пълен с добрини. Този живот е едно растение и като почне да расте, този живот се изменя. Изменя се почвата. При всяко растение – различна почва. Вие не сте еднакви инструменти, не сте еднакви струни, но ще се нагласите така, че да можете да работите в едно [...], да излиза една прекрасна хармония. И като почвате да свирите, който ви чуе, да му е приятно и като почнете да свирите, ще научите този закон, ще се нагласяват вашите сърца, вашите умове, вашата воля и ще свирите отлично. Във вас когато Небето говори, не можете да го приемете, защо? Защото уста като имате, приемате добра храна и добра се дава, а гнилата се изхвърля и не е за хора. Какво става с вас? Казва Господ: „Вие сте турили във вашия ум лоши мисли, лоши желания в

сърцата си и лоши думи излизат от устата ви." Ще се спират устата ви от лоши думи. Ако вие вземете помия и попръскате брата си, какво ще стане? Добро ли е това? Ще ви похвали ли вашата майка? Това не е християнство, да опръскаш твоя брат не е добро нещо. Ама ще кажеш: „Не го искам!" Ама ще кажете: „Човек може да съди." И аз казвам: Иди, примири се с брата си. Иди при него и кажи му: „Братко, извини ме." Ако не те извини, иди втори път с някого и му кажи: „Сестро, извини ме." Ако не иска, пак иди с църквата и ако пак не ще, нека ти бъде като езичник и митар. Иди и му кажи истината и ако е сбъркал и го оправи. Ако е раната му гангренясала, иди, покажи му и го изцели; ако е болен, кажи му как да се излекува.

Аз виждам, че светът е болен. Болни жени викат, сърдят се на мъжа и искат да се разведат. Болни мъже търсят разни удоволствия, несъвместими с Божия закон, искат неща невъзможни и оставят жените си. Виждам болни умове, болни сърца, болни души, разбира се, как ще живеят? Аз един път пътувах с трен, видях един господин, наметнат с пелерина. Един господин върви свободно и маха ръце, без да иска да стори някому зло, и си тананика. Изведнъж онзи господин с пелерината извика: „Сляп ли си, че блъскаш у мен, не виждаш ли, че ръката ме боли?" И действително, дясната му ръка беше превързана, боляла го и този господин не е знаял, че е болна ръката му, но този продължава да си вика. Вика, защото ръката му е болна. Вие трябва да ходите 15 см далеч от всеки човек, защото има болни хора, а вие не спазвате това. Жената трябва да бъде близо до мъжа и не го оставя да иде от нея и него му омръзва това и почва да ходи в кръчма и да пие, защото боли го душата. И понеже не сте 15 см далеч от него и постоянно искате да търкате болната му душа и той почва да бяга от вас.

Казва се в Писанието, че Бог направил жената от ребро [...], а знаете ли що е ребро? Буквата „р" означава „работа", да донесе благото в света, а тя после размирила света и Господ я наказва. Значи Бог е направил жената от реброто на мъжа, ребро от Мъдростта, да бъде разумна, да свърже света, да им придаде една сладост, да намират утеха в нея. А сега жената ражда неразумни деца. Отрастете ги и те почнат да хулят баща си и бащата казва, че синът е лош: „Не мяза на мен" – или е пияница, или е крадлив. От глупави родители – глупави деца, от неразумна майка – вагабонтин син, това е закон. Ако син ви умре, то [е] затова, защото не сте чисти, защото сте омърсени, омърсили сте Божия закон и вие плащате за това.

Днес говоря една истина и ако ме послушате, добре ще сторите, а ако ли не послушате, ще видите, ще си научите урока. Най-накрая ще ви накара господарят да му посипе[те] вода с колелото и като си научите урока, ще ви одере. Аз не бих желал това. Затова Бог се обръща към своите дъщери. Който е в страдание, той е в котела. Сега сте добри, защото човек като ври в котела, той е добър. Която душа е била в големи страдания, тя се почиства. Всинца сте страдали, а чистота е необходима за щастие на живота. Като сте чисти, на добре върви. Ставате сутрин, всичко наопаки ви върви – защо? Защото няма чистота. Сега вземете пример от тази мома. Дава човек здраве на човека и той го мързи да работи – Бог му дава страдание. Като не иска страдание, дава му се мъка. Като приеме мъка, научи се на страдания и като се примири със страданията, тогава Бог казва: „Той се научи да страда, отнемете ги и дайте му да работи."

Сега вие, като сте на работа, какво работите за Господа? Или ще кажете: „Господ е добър." Той е добър Господ, но Той ще ви пише бележки. Имате 2, 3, 4, 5, 6, 10, на всичко положителни бележки: за лицемерие – 6, за лъжа – 5, за гняв – 7, за невъздържание – 5 и половина. Без изпитания не може да минете. И

този живот като върви така, вашите бележки ще бъдат слаби. Аз искам да изучите тази задача, да се саморазвиете. Трябва да се молите, да турите този въпрос: „За какво трябва да се моля?" – Да имам търпение. И като продължавате да се молите, то отива в прогрес напред. Детето си науми нещо да иде и иска от майка си ябълки. То си турило в програма ябълки, орехи и други работи и иде и се помоли. Майка му даде ябълки, то поиска и орехи. Даде му орехи, то поиска сладко. Но майка му каже: „Не бива всичко, чедо, в едно. Утре пак, друго." И то си знае обещаното, че утре пак ще получи. И вие трябва да си имате подобна мисъл и като си наумите нещо, идете и искайте и Той ще ви даде всички ваши необходимости.

Да бъдете добри. Добър да си, то не значи да си като овца. Господ не ще, не иска овца, а иска добри и разумни хора. Добрите хора са ония, които не се вкисват. Вкисваш ли се, не си добър. Вие трябва да имате добра почва, да очистите ония, който вкисват човека. Вашата почва е гнила, затова казва Господ, че семето, което паднало в трънките, заглушило се и не израснало. Друго паднало на камък и слънцето го напекло и то изсъхнало. Защото в камъка не може да хване корен и затова не е порасло. Не че се лъжете. Сега ако не си създадете почва, никога няма да я създадете. Отлагане няма. Добре не я отлагате.

Една добра мисъл ще привлече всички добри мисли и ще помогнат да се свърши доброто дело. Вие някога се чувствувате охладнели към някого и не ви се иска да идете някъде. Защо става това? Знаете ли защо? Защото там има миризма, воня, затова не ви се отива, почвата им е гнила, заклали са някоя овца и тя се вмирисала. Разбира се, че ще се вмирише. Хвърлете я, хвърлете овцата, изчистете си почвата или къщата и ще се изгуби миризмата. Това е законът на истината. Когато във водата се набират нечистотии, то изолират резервоара, пречистват водата, като я прецеждат, пресекат и после пак пущат водата, защото тези нечистотии, като са се набрали, ще ги изпиете и ще се разболеете, ако не ги изчистят. И тъй, когато хората направят грях, те го затворят, скрият го и той завони. Не, ти отвори стаята и кажи: „Заклах овца или говедо, съгреших, ето хвърлих го. Плащам го, от когото съм го взел." И така грехът ще се изхвърли и няма да вони.

И в нашия живот има бунища. Не е злото че иде, то нека си иде, но вие трябва да го не приемате, да ставате с него едно и да влизате в греха, като блудния син. Аз не казвам, че около вас няма да обикалят някои гарги или орли, за да ви оцапат гнездото; те отвън може да го оцапат, но отвътре то трябва да [е] чисто, да е свято. Вие чистите всеки ден физическата си къща, не ви ли стига един път в годината? Да, и духовно ще се чистите така всеки ден, както и физически. Всеки ден трябва да се чистите. Приятели ще ви идат – да ви не дотягат. Господ не ще такива хора. Някой казва: „Ама не мога да се превия." Ще се превиеш, ще се превиеш. Ако си греда или камък, няма да се превиеш, но ако си човек, [ще] се превиеш. А що е превиване? – Да гледаш еднакво както за себе си, така и за близките си. Имаш гняв – не отивай никъде, седи си дома. Натоварен си с товар – не отивай никъде да си стовариш товара. Това не е по закона Божий, този живот не е добър. Някой ще ми каже, че и религиозните хора оставят товара си, и мъже, и жени, и поети, и писатели, и учители все се разтоварват едни на други. Затова пророците са ходили в гората, за да си разтоварят товара.

Ако една нива не се пожъне, то тя никога сама няма да се пожъне. Тази година ще даде малко, другата година – още по-малко и така ще престане да дава нивата жито. По-добре малка нива да имаме пожънена, отколкото голяма непожънена, защото малкото добро, гледано, се умножава. Така е в душата –

когато внесе Господ в душата ти плод, ти изнасяш през дупка да храниш мишки. Дупките трябва да се затулват. С игла не се шие. Някои закърпват сърцата си, ума си – това не добро. Вие трябва да разбирате добре, когато Господ ви даде нещо. Да разбирате добре, когато ви говори, какво иска Той от вас. Да Го слушате. Какво искате вие от него – за живота ви нужното. В живота най-съществените неща, вижте. Ако във вас има раздвояване, не е Божия мисъл, ни желание. И като се молите без да ви е необходимо и нужно, дали Господ ще ви послуша? Няма да ви послуша, защото не сте отишли със същия урок, който е бил за днес. „Ама Господ ще ни прости." Той ще ви прости, но ученикът трябва да се учи. Учителят има програма наредена, първия час – история, втория – четене, третия – смятане, а петия – музика и шестия – гимнастика. „Ама в нас, вкъщи, друго учат." Ти си стой вкъщи, не идвай в училище. Детето иска все да суче от майка си, но тя щом види, че има зъби, отбива го. Някое дете иска да му се сдъвче храната. Ще му сдъвква храната 1, 2, 3, 4, 5 години, но да му сдъвква храната до 20 години, това не може. Кокошката и тя, като й порастнат пиленцата, почне да ги поклъвнува сами да си търсят храна. И Господ иска да ни научи да се храним сами и да подбираме добра храна.

Ето какво иска Господ от нас: Гняв не върши, то е безумие. [С] правда Божия всякога излизай пред человеците. Ръцете не са за зло, а са за добро. Не вършите правда – ще ви болят ръцете; не вършите добродетел – ще ви болят краката, няма да сте здрави; любов нямате – ще ви болят устата, зъбите; нямате истина – ще ви боли главата; не мислите добри мисли – ще станете глупави; не сте мъдър – ще ви болят ушите. Понеже не сте в съгласие с Божия закон, винаги ще сте болни, неразположени.

И сега ще идете при Господа и ще кажете: „Господи, аз искам търпение, дай ми Твоята сила, за да понасям всяко изпитание, което ми иде, да го понасям с готовност. Искам смирение." Или имам някой лош навик. Когато дойде този лош навик, вие почнете да броите: 1, 2, 3, 4, до 30, 40, 50 и докато изброите, ще ви мине това лошо настроение. Как ще броите? Ето как: Днес изтърпях малко, не се разгневих толкова, утре с два пъти се въздържах да не излъжа, друг път три пъти се опазих да не одумвам – и така всеки порок ще се намалява по един, два и три и пр., догдето изчезне. Не мога да говоря добро за хората – днес ще си туря в ума, че ще говоря добро. Днес говорих веднъж добро за някого. Утре ще направя добро за някого, друг ден ще го избавя от зло и така доброто ще се увеличава всякога във вас.

Една жена, която има 1000 думи добри, ще е една добра жена в държавата, добра майка, ще има добри синове, умни дъщери ще има и ще процъфти тази държава. И аз искам да мислите добро, да вършите добро, да гледате добре. Не се безпокойте – детето, когато почне да ходи, не се бои, че пада. Вие ще падате, ще се подобрите, но не се бойте, ще се научите. Във всинца се явяват силни желания да правите добрини. Апостолът казва, че праведният пада 7 пъти. Ще имате големи спънки в живота, но и ще добиете нова опитност и нов начин на живота.

Амин!

Беседа на жени,
държана на 17 февруари 1917 г.

3.

ВОЛЯТА БОЖИЯ

Знанието в света има сила само когато се прилага. Мнозина от вас не го прилагат и при това всички искате да носите хубави дрехи и да ядете хубави гозби, без да знаете как се придобиват и приготовляват. Всеки трябва да знае как се снове, тъче и др.

Някой ден сте весели – то е един вид тор; скръбта, то е друг вид тор. Някой усеща приятно настроение, ще мине половин час, ще се измени – знаете ли защо става това? Всеки, който влезе в духовния живот, ще се събудят у него всички лоши качества от миналия живот, които са били спящи и сега, като дойде Божественото благословение, са поникнали. Трябва плевелите от вашата градина да ги изхвърляте. Някои казват, че били по-добри преди да влязат в духовния живот. Деветдесет и четири процента от вашата любов е фурда, а другото, 6 килограма, е само любов. Изхвърлете фурдата, тора, на нивата, да остане във вас само хубавото – 6-тях килограма. Ще речете, пак ви дялам за нещо, но то не е дялане, вие не сте видели още дялане. Една хубава статуя художникът трябва да чука и дяла дълго, докато стане хубава и изящна.

Искам от всички ви да сте готови да изпълните волята Божия. Допуснете, че сте в първите времена на християнството. Колко от вас сте готови да претърпите гоненията и изпитанията? Вие имате малки изпитания в дома си, с мъжа си, с децата си, но те са нищо. Важното е да изпълните волята Божия. Но вие какво правите? Ако е съгласна Божествената воля с вашата воля, вие сте готови да я изпълните, но обратното – не. Новото учение калугери не иска да прави, нито калугерици, то иска хора съвсем здрави, които да могат да носят несгодите на живота. И които разберат този закон, това учение, ще сте готови да си помагате едни на други.

Всеки от вас си има по един трън в плътта. Павел, и той имаше трън, за който се моли на Бога, но той не каза на Бога къде му е трънът. Бог му каза: „Доста ти е Моята благодат." Та, и вие трябва да кажете на Бога къде ви е трънът, за да го извади. Не трябва да бъдете всички еднакви в своите стремежи. Ако всички тъкат все платна, ще се яви голяма конкуренция. Вие всички искате да бъдете добри. Добродетелта какво нещо е? Каквото изработим, да бъде изработено добре – готвиш ли, тъчеш ли, шиеш ли и др., туй значи да сме добри. Вие искате да сте като една статуя положена и всеки да каже: „Колко е хубава!" и да ви се учудват всички. Не искам да сте като онзи англичанин, който взел да бяга от своя автомат, който му искал да му даде душа. Христовото учение не е едно автоматично учение, то е учение за душата. При това учение ще се подигнат много съмнения във вашия ум. Вие може да кажете, че нямате съмнения. Една новооженена мома, колко съмнения се явяват в нея за нейния мъж? То е защото няма вяра в него. По същия закон, вие тръгнете в духовния път и си кажете: „Дали ще го досвърша?" Съмнението показва, че субектът, който се съмнява, не е самостоятелен в работата си. Ако един човек е лош, има формата на един лош човек, ако е подозрителен... Всички форми вървят след човека. Всички се

стремят към Небето, всеки се стреми да угоди на Господа. Какви жертви сте дали за Господа, какво сте направили? Вие все казвате, че Бог не ви е дал туй или онуй, а вие какво сте дали? От това брашно, което вие сте дали на Господа, може ли да направи пита?

Трябва да разсъждавате добре, все за любов приказвате, но любов, която дава сила на човешкия дух и ум и му дава сила да понася страданията, тя е Божествена любов. За да я имате, трябва да замените вашата любов с Божествената. Ако вие ме слушате, ще ви кажа отгде можете да вземете тази любов. Като ви обидят, почнете да се огорчавате – това показва, че вашата любов има граници, отпада, значи не е любов. Павел казва: „Любовта никога не отпада." Преди да падне орехът, окапва нещо от него; то не е орехът, то е черупка. Някой казва за други, че любовта му отпаднала, но то са опаковки на Божествената любов. От вас трябва да отпаднат всички черупки и да остане Божествената ядка, която е любов, в която има сила – щом я призовете, всичко да се стопи в тая любов. По вашите лица чета, вие сте хора, които се тревожите, бих ви турил бележки 1, 2, 3 – повече не мога. Казвате: „Аз се много моля." Значи много ядеш. Молитва и служение са две неща отделни.

Всеки ден казвате: „Да бъде волята Божия." Мъжът каже: „Да бъде волята Божия", но жената каже: „Не! Моята воля да бъде!" Така правят и мъжът, и децата и работата не върви. Вие сте отворили с голяма фирма търговия и казвате: „Ние продаваме на едро", но един ден дойде и вие фалирате и си кажете, че това не е за вас.

Три пъти да мислите, един път да приказвате. Всички сте даскали и учители. Казвате: „Тъй трябва да постъпи г. Д.*." Кажете ми какво аз да направя и аз ще го изпълня точно, но и аз ще ви кажа какво трябва вие да направите, но трябва да го изпълните. Ако не вървите добре, ще станете по-нервни, не ще можете да спите, ще сте подозрителни и най-после ще искате да скриете това от хората и ще си турите маска. А моето учение ще даде една приятна окраска на вашата душа, ще сте спокойни и радостни и няма да имате нужда от маски. Някои от вас са по 30 години, други по 40 години в училище, а трябва да учите най-много 120 години, значи имате още много да се учите.

Господ пита: „Колко от вас сте готови да изпълните волята Божия?" И тогава всичко ще ви върви добре. „Три пъти на ден вземате от Мене (*яденето*), а вие какво ще свършите за мене?" – казва Христос. Не само с хляб ще бъде жив човек, а с всяко Слово, което излиза от Божествената уста. Ще ми кажете какво искате да направя за вас. Ама ще кажете: „Не вземаме, не даваме." Но тогава няма да бъдете в това училище и Бог ще покаже един път само за тези, които имат добрата воля да побеждават в себе си всякога своите мисли и желания. Ще турите на своята мечка по една халка и ще й давате по малко брашно. Мъжът ядосан и бие жена си. Вие критикувате все другите. Аз бих ви попитал: „Със себе си живеете ли добре?" Опитайте се за един месец да нямате никакво смущение, да бъдете тихи и спокойни, да видите доколко сте добри. Отсега нататък, каквито недоразумения имате, караници между вас, Господ е заповядал: „вън всяка нечистота." Бог не е Бог на гнева, а на вярата, надеждата, любовта, правдата и чистотата. Който не изпълни тоя закон, да иде в Египет да прави тухли, а който иска да върви, сега е пътят през пустинята за в Ханаанската земя. Вие имате да разрешавате много важни въпроси в този живот. Не отлагайте! Турете мисълта си положително: „Ще изпълня волята Божия", в себе си кажете, не казвайте на други.

---

* Вероятно господин Дънов.

Чистота и искреност в мислите и желанията в душата си и любовта ще се прояви и туй е то живот и Бог ще ви благослови и Небето ще се стреми да възрасти всичко посято от Бога във вас. Дайте му място да расте, сега са най-благоприятни времена, в кратко време много нещо да реализирате. Което в миналото е расло за 1000 години, сега става за 10 години, което е расло за 100 години, сега – за 1 година.

Да образуват жените един съюз, да си помагате, а сега, като седнете вкъщи, еди-коя си такава, онакава, въпроси и критики – не може тия маски на дявола, снемете ги! Сега се учете от Господа. С каквато мярка мерите, с такава ще ви възмерят. Това става навсякъде, все одумване.

Аз мога да ви направя като пчелици, като ви туря в котела, но аз искам вие сами да станете добри, защото, като дойде времето, ще бъдете добри по необходимост, а сега е време на свобода, на избор, да изберете сами да бъдете добри. Доброто в човека, то е човекът, то е негов дял. Туй, което ще направите, то е благословение за вашите домове, за вашите деца. „Ако опазите закона Ми, ще умоля Отца Си да ви изпрати Духа Утешител" – каза Христос на Своите ученици.

Ще варим домати и от 100 килограма ще извадим 9 или 10 килограма. Аз ще ви дам домати и дърва, а вие да ги сварите, а който не иска да ги вари, аз ще ги сваря, но ще искам от него домати и дърва.

Всякога мислете за неща, които растат. „Не мога" е противоречие. „Не мога" в зак[она] на Любовта показва, че има спънки, препятствия. Започнал съм да фотографирам вашите мисли и един ден ще ви ги покажа. Псаломът казва: „И заличи, Господи, прегрешенията ми". Да се запълнят плочиците в мозъка ви с по-висши неща. Да се облагородят умът ви, сърцето ви, да имате здраве, абсолютно здраве. Туй е то Новото учение. Учение, което не може да се приложи, не искам да чуя за него. Всички да бъдете здрави, щастливи и блажени. Здравето е за тялото, щастието е качество на душата, между ангелите, а блаженството е качество на духа, при Бога, затова на Земята не може да има щастие и блаженство.

Трябва материалът, предвиден за 1917 година, да се изучи, да не остава нивата неизработена. Ще ви разделя на категории. Който знае да тъче, върви добре, но който не знае, е лошо. Мнозина се оплакват: не върви животът добре. То е, че не е нагласено добре платното, трябва наново да се надене. Да дойдат идущия четвъртък само тези, които могат да приложат, само слушатели не искаме. Гледайте да уредите вашите отношения. Да бъдете искрени спрямо вашата душа, спрямо Бога и човеците.

Гдето се увеличава доброто, там се увеличава и злото. Който повече работи, повече яде, повече дрехи къса и др. Всеки от вас да стане едно огнище за Божествений Дух. Господ изпраща всеки ден Духа Си, но ние да бъдем готови да го приемем, благото, което Бог ни праща. Искам да ми дадете съдействие, да изгладите недоразуменията между вас. Вие често дигате прах в умовете и сърцата си, няма нужда от това. Гледайте да успокоите мислите си, подайте си ръка и работете. Гледам, делите се на партии, на млади и стари. Да се добие Божественият Дух е първото нещо, доброто да се гради, иначе с лошите си мисли вие си създавате карма и болести. Господ е писал, че всичко ще се уреди и аз ви желая да растете по ум и сърце, в мъдрост, знание и любов, да не се спъвате един други.

I закон е на страданието.

II – законът на изкушението. Духовете ви изкушават чрез хората.

III – законът на Божественото благословение.

Колко велики закони са те! Само да можете да ги разберете. Ще ги научите по теория и практика, заедно. Дойде някой да критикува, кажи му: „Ти имаш ли стан? Ела да тъчем." Някой не живее добре, станът му не е нагласен добре – ще го отрежете и ще го насновете наново. Забъркали сте станове и на мъже, и на жени и сега всички плачат.

29 март 1917 г.
(четвъртък)

4.

ОПРАВДАНИЕ И СПАСЕНИЕ

„Защото със сърце вярва някой за оправдание, и с уста бива изповядване за спасение."

Послание към Римляните, гл. 10, ст. 10

Ще се спра върху двете думи: „оправдание" и „спасение". Тези думи искам да приложите и да направите един опит върху тях. Всяка една жена се стреми към независимост. Когато е мома, тя гледа да излезе от къщата на баща си, да се освободи от майка и баща, да стане господарка в своя къща. Този стремеж е естествен и Божествен. Когато се ожени и влезе в новия живот, тя занася в своята къща чеиза си: ризи, възглавници, постилки, дарува тези-онези, нарежда къщата си и изпитва приятност от тази нова, тъй добре наредена къща. И действително, нещастни са бездомните жени: без дом човек е човек без характер. Тялото е една къща на човешката душа в духовния живот; по същия закон, като жената, душата трябва да влезе в тялото и да го устрои. Някои искат да се освободят от тялото си и казват: „Кога ще се освободя от тялото си?" Има тела, от които човек може да се освободи. Това са онези нездравословни, влажни изби, без прозорци, в които хората хващат ревматизъм. Като излизаме от тях, това не значи, че трябва да излизаме и от здравословни къщи. Павел на едно място в Писанието казва: „Има дом неръкотворен."

„Оправдание" излиза от „да оправим нещата". Кой човек е оправдан? Онзи, който не греши. Но за да не греши, човек трябва да има знание, да разбира смисъла на нещата около него, да прави правилен избор. Вие се стремите към свобода. Трябва всяка жена да има тази свобода, но с условието да може да я използва, като върху нея гради щастието и здравето на своя мъж, на своите деца. Жена, която не е свободна, мъжът ѝ не е щастлив. Мислите ли, че болната жена е свободна? Жена, на която умът и сърцето постоянно се смущават, не е свободна. Не казвам, че умът не трябва да се вълнува. Смущение е едно нещо, вълнение – друго. Умът и сърцето трябва само на повърхността да се вълнуват, а не да се смущават издъно, за да не се размътват, защото това показва, че те са плитки, дълбочината им е само 10 сантиметра. Питам: С 10 сантиметра дълбо-

чина какво може да се направи? Ако вземем 10 сантиметра плат, какво може да се направи от него? Първото и най-главно нещо за жената е да има дълбочина в сърцето си най-малко 10 километра. В такава дълбочина, който се опита да ви смущава, ще се удави. Какво правят малките деца, като намерят плитки локви около 10 сантиметра? Влизат във водата, размътват я и им е приятно. Мъже, като намерят такива плитки жени, размътват ги и са доволни от това. Тогава жените кажат: „Ние сме много нещастни." В плитка вода се вдига голяма глъчка. Там жабите през целия летен сезон крякат – голям кипеж, шум, който едва през зимата престава. Значи, сърцата ви не трябва да са плитки, не трябва да има кипеж в тях. Питам: Какъв е церът за такава локва, в която водата е застояла? Ще внесете струя нова вода в тази локва – ще прекарате вадичка, за да може прясната вода да измие всички останки [от] миналото. Христовото учение е една нова струя, която трябва да влезе в сърцата ви и да ги измие и като ги изчисти, ще остави утайките на нивите ви, за да се наторят.

Ще запитате: „Как да се прекара този извор?" Изворът сам ще дойде при вас. Христос казва на самарянката: „Водата, която Аз ще ти дам, ще бъде един извор вътре в тебе на живот, който извира постоянно." Следователно, думата „спасение" подразбира този извор. Когато човек попадне в някоя пустиня, дето няма вода, устата му пресъхват, чувствува непоносима жажда и единственото спасение е водата, иначе той е осъден да падне мъртъв. Така, както пътникът през пустинята, много жени умират в този свят от жажда със своите камили, със своя багаж. Вие сте слушали думата „извор". Бих желал, като излезете на разходка вън от София, да опитате водата на такива извори. Но високопоставените дами, па и всички други, ходят на разходка не по-далеч от Борисовата градина и то по едни и същи алеи, дето освен прах нищо друго няма. Нагълтат се с прах и като се върнат дома, казват: „Каква хубава разходка направихме!" Казвам: Нагълтахте се с прах. Често хората, като възприемат Христовото учение, служат си с едни и същи отъркани фрази и после казват: „Заболя ме главата да слушам." То е защото си гълтал прах. Това не е място за оправдание и спасение.

Думите „оправдание" и „спасение" имат 7 значения. Аз ви говоря сега за едното и ако разберете него, тогава ще ви говоря за другите. Дойде някой приятел и ви каже: „Да отидем на разходка, но не далеч, защото ме боли глава, сърцебиене имам, не съм свикнал." Значи, вие сте хора с къси крака, когато* истината иска хора с дълги крака; и вие несъзнателно ще дойдете до положението да вършите престъпления. Щом краката на хората станат къси, те започват да мислят лукави неща.

Някой казва: „Не мога да отида на Витоша." Че, ако не можеш да отидеш на Витоша, как ще отидеш при Христа? Христовият път е тесен и стръмен, той е пътят на разумната човешка воля. В ума си кажете: „Ще отида с моите приятели на Витоша." Ако не можеш действително, то поне мислено ги проследи, пропътувай целия път в ума си. Това е философията на живота. Преди да се ожените, като се срещнете с вашите възлюблени, те ви наричат ангели, обичат ви, умират за вас, не могат да живеят без вас, коленичат пред вас и колко плач, ридания и преструвки се изливат. Но това е не защото те не могат без вас. С това те произвеждат ефект и искат да кажат: „Нека видят какъв е Господ." Когато се оженят, жените започват да коленичат. Ето вашата философия. Наместо мъжете, вие сега коленичите. Защо? Защото умовете и сърцата ви са плитки. Не го вземайте в лош смисъл. Ако взема една мярка и опитам дълбочината на сърцата и умовете ви, ще констатирам един факт, тъй както си е.

---

* когато – *разг.* докато.

Тези думи, които ви говоря, аз ги тълкувам, те са в преносно значение, не ги вземайте в обикновен смисъл. Сърцата ви могат да бъдат и плитки, и дълбоки. Ако в сърцата ви постоянно влизат утайки, дъното им ще се изпълни и ще стане плитко. Има езера, които са станали плитки, а има и такива, които са станали по-дълбоки. Защо в жената се явява желание щото мъжът да коленичи пред нея? Да коленичиш, това подразбира закона на самоотвержението, самопожертвуването. Като направиш ъгли на колениченето, това показва, че си готов да слезнеш долу и да се самопожертвуваш. Когато умреш за някого и се жертвуваш, значи ти коленичиш през него. Но когато някой момък коленичи пред някоя мома, той я лъже. Кажете, колко българки има, които живеят идеално с мъжете си, никога да не са си казали лоша дума?

Аз ще ви оставя да размишлявате, вие сами да констатирате истината. Истината трябва да излъкне, ни повече, ни по-малко. Тази истина не искам да ви я представя тъй бляскава, за да ви ослепи, прекарвам я през много облаци, за да я направя поносима за вашите очи и с това искам да ви избавя от илюзии, които създават всеки ден нещастия, защото тези илюзии ви отдалечават от Бога. Когато Бог е изпратил един мъж или жена на Земята, Той им е дал един бюджет. Ако някой го изяде, това е несправедливо. Никой няма право да ти го взема, освен ако ти го дадеш доброволно. Кажеш някому: „Ти не се жертвуваш за мене." Няма защо той да се жертвува за вас; ако той прави тази жертва, за да ви подигне, той ще слезе. Такъв е Божественият закон - един слиза, а друг се качва. Ако жената слиза, мъжът се качва; ако мъжът слиза, жената се качва. Вие сега като вървите, хвърлите една котва, уловите мъжа и го сваляте, тъй че нито той върви нагоре, нито вие. Спирате се на едно място и се гледате. Такива са съвременните жени, спират своите мъже и не ги пущат да се качват. Тази е причината, задето вие спите, задето не можете да отивате на другия свят, да слизате и да се качвате. Когато ви питат: „Защо спите?" – „За да отиваме при Господа." Когато кажете: „Добре спах", то е защото сте били горе, но впечатлението, което сте придобили оттам, е загладено, от него остава само една сянка на приятност. Някой път казвате: „Лошо спах, лоши сънища сънувах." То значи: спряла си мъжа си някъде. Това неестествено положение всякога произлиза от крайното користолюбие, което съществува у жените. Користолюбието ражда користолюбие, нещастието ражда нещастие, скръбта ражда скръб.

Когато говоря за страданията, нещастията, аз разбирам скръбта, като обвивка на Божествената истина. А съвременните хора обвиват скръбта в радост и следователно отвън те я подсладяват. Такива хапчета има: отвън ги обвиват със захар, а отвътре са горчиви. Господ сега не поддържа ни хомеопатията, ни алопатията. Първите лекуват с малка доза от горчиви прахове, за да действуват, а вторите – с голяма доза горчиви прахове и болките престават. Когато човек е здрав, няма нужда от никакви хапчета. Знам много хора, които по навик от време навреме си гълтат по едно хапче аспирин, хинин, за да не заболяват. С това те си внушават мисълта, че може да заболеят. Всеки ден си казвайте по една дума, която да е положителна. С това вашето положение ще се подобри.

Всички, които ме слушате, направете следния малък опит, за който ви давам срок една година, след което време вие ще сте свободни. Първите 6 месеца ще бъдат положителни, ще орете, ще сеете, ще жънете, а другите 6 месеца ще бъдат пасивни, ще берете нова енергия. Да няма никаква сянка от съмнение, защото това, което казвам, може да се направи от всекиго. Смешно е да се каже, че не можете. Някой ден ще събера малките деца и с тях ще направя опит и ще докажа, че това, което не можете да направите, малките деца ще го направят, защото вярата у тях е по-голяма. Ще кажете: „Може да се

излъжем." Може да се излъжете едната година, втората година няма да се излъжете. Ще изпъдите тази мисъл, че ще се излъжете. Там, гдето Господ работи, няма лъжа. И ще знаете този стих: „Всичко, което ще се случи с ония, които обичат Господа, е за тяхно добро."

Ще си турите това като мото: „Всичко, което ще се случи с нас, Господ ще го обърне на добро." И след това нека дойдат всички лоши мисли, лоши желания, нека се опълчат всички хора, вие не се бойте. Страх да няма, дръжте го вън от себе си.

Аз сега ще ви говоря за глагола „мога". Какъв опит правихте вие досега? Вие го употребявахте само в първо лице – „мога". Отсега нататък ще го употребявате във всички лица: Мога, можеш, може, можем, можете, могат. Като срещнете спънка, ще кажете в себе си, в душата си: „Мога, можеш, може!" „Мога аз; можеш Ти, Господи, Който си в мене, в моята душа; може великият Ти Дух, Който ме ръководи." След това ще употребите трите лица за множествено число. Вашата вяра, вашата чистота ще помага на всички, които са горе, да съдействуват на Божествената идея да се осъществи в живота ви. В тоя път се иска Божествено търпение и постоянство, докато Виделината преодолее във вас. Това ще правите на всяко време, когато се усещате слаби. Ще го правите сутрин между 4 и 7 часа. Точно в 4 часа сутринта, който може, да стане и да започне драговолно своя опит. Като изгрява Слънцето сутрин, ще кажете:

I лице: Мога – Така да изгрее моето слънце в моята душа.
II лице: Можеш – Така да изгрее Божието слънце в моята душа.
III лице: Може – Така да изгрее слънцето на моя дух.
I лице, IV: Можем – Така да изгрее слънцето на нашите ангели.
II лице, V: Можете – Така да изгрее слънцето на Великия Господ на Мира в нашите души.
III лице, VI: Могат – Така да изгрее слънцето на всички слънца в нашите духове.

Така трябва у вас 6 слънца да изгреят. На всяко слънце ще се спирате по 4 минути, всичко 24 минути ще се употребят за изгряването на 6 слънца.

Правилото, което ще спазвате, е следното: Ще ставате тихо, спокойно и след като се умиете, ще застанете тихо, без всякакво смущение, нищо да не ви плаши. Може да сте неразположени при ставането си, може да чувствувате като да ви е крив светът, но вие се оправете и кажете горните думи тихо, всяка за себе си. Ще си вземете едно тефтерче и всяка сутрин, в продължение на 6 месеца, ще си отбелязвате в колко часа сте станали и колко пъти сте закъснели. Като изговорите тези думи, ще почувствувате една приятност под лъжичката и духът ви ще се повдигне. Трябват ви шест години, за да разберете как изгряват тези слънца. Този опит продължавайте 6 месеца и го предайте, препоръчайте и на някои свои приятелки. Ще започнете от 6 април.

Някои ще кажат: „Дали ще може да се става тъй рано, как ще може" и т.н. Такива мисли да няма. Ще отбелязвате в тетрадките си какво е било времето, като ще разделите на графи: ясно, облачно, дъждовно, ветровито. Всички тези 4 състояния на времето са добри. Ако е дъждовно или облачно, да се не оплаквате никак през тези 6 месеца. Ако е дъждовно, ще кажете: „Днес времето е дъждовно, Бог го пречиства и нивите ще родят повече." Ще гледате всичко това да приложите и да искате обещание и от вашите другарки, на които ще го препоръчате, и те да го изпълняват.

През първия месец, след като изговаряте всички 6 точки, ще наблягате най-много на първата; през втория месец ще изговаряте пак всички, но ще наблягате на втората точка и т.н. Искам да бъдете тихи, спокойни. Благословението, което дойде, ще бъде толкова, колкото то ви е потребно. Дъждът, като вали, ще даде на всяко растение толкова влага, колкото му е потребна. Искам да произведете една благоприятна вълна и от всичко, което ви се случи през тези 6 месеци, ще се стараете да извадите поука, да извадите добрата страна от неприятността и да намерите ползата от нея. Ще кажете: „За добро ще бъде всичко това за онзи, който люби Господа." После ще употребите следните изречения:

Вярвам в Тебе, Господи, Който си говорил в миналото.
Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега.
Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш в бъдеще.
Да дойде Твоята виделина върху всички ни.
Да се прослави името Ти.
Да се въдвори царството Ти и
Да се изпълни волята Ти на Земята, както се изпълнява горе на Небето.

През деня, каквото ви се внуши – да четете някой псалом или нещо друго, четете, но само ако усещате дълбок вътрешен стремеж към това. Като прочетете горните изречения, размишлявайте върху неща, които могат да ви повдигнат, за всичко, което е най-красиво в света и ще видите как ще ви се представят най-хубави картини. Само по този начин ще можете да изправите миналото и да си приготвите условия добри за бъдещето. Този е пътят, по който ще може да калите волята си и да облагородите ума си и сърцето си. Разбира се, светът ще върви по същия път, но всичко ще се обърне на добро.

През тези 6 месеца някога ще се почувствувате пообезсолели – тогава ще употребите следното изречение: „Господи, стопли сърцето ми с Твоята любов." Ако умът ви някога се позамъгли, ще кажете: „Господи, просвети ума ми с Твоя Дух", или: „Дай виделина на моя ум чрез Твоя Дух." И след това стойте си спокойно; може да мине 1, 2, 3, 4 часа, но резултат без друго ще имате. След като изгреят шестте слънца едно след друго, ще има резултат.

През тези 6 месеца ще гледате да бъдете в добри отношения с мъжете си, с децата си, с окръжающите ви и ще говорите само за полезни работи. Ако някой път се излъжете и кажете за някого лошо, ще си го запишете в тетрадките си, ще бъдете искрена спрямо себе си.

Друго едно правило: Ако някоя от вас сама не може да си помогне, ще повика още една сестра; ако и двете не могат, ще повикат и трета и заедно ще изпълнят молитвата си. Събирането всякога трябва да става преди обяд, до 12 часа най-късно, защото тогава има добри влияния.

Ето как се оправдава и спасява човек. Това е първото значение на тези думи.

Колкото приятелки имате обични, дайте им този ред, този съвет. Щом имате дълбоко побуждение, кажете това нещо и на други, тогава ще се благословите и вие, и те. Така да просветне вашата Виделина пред вашите ближни.

Мир на всички.

Беседа, държана на 5 април 1917 г.

5.

КОЕТО БОГ Е СЪЧЕТАЛ

„И тъй, онова, което е Бог съчетал, човек да не разлъча."

Евангелие от Марка, гл. 10, ст. 9

Сега да се повърнем към онова, което Бог е съчетал. Аз взимам тези думи в много широка смисъл, т.е. тъй както Христос ги е разбирал. Те обхващат целия човешки живот, във всички негови проявления.

„И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да не разлъча." Всяко страдание в живота произтича от това разлъчване. Няма защо да аргументирам това, да го доказвам, всеки може да го провери на опит.

Като се разлъчите от вашия мъж, от вашата жена, от вашите братя и сестри, приятели, от вашата къща, от вашето отечество, вие сте скръбни. Защо? Думата „отечество" има малко по-друго значение от това, което хората разбират. Под „отечество", хората разбират дом, фамилия, но това, което е на Земята фамилия, то на Небето е отечество, Божествен дом.

Съвременните хора под „разлъчване" разбират разлъчване само между мъж и жена, т.е. това, което наричат парясване. Под разлъчване се разбира отлъчване на всяка мисъл и желание от своя ум и сърце. Когато отлъчиш от своя ум една добра мисъл и от своето сърце едно добро желание, ти вършиш едно престъпление.

„Не изхвърляй навън това, което Бог е съчетал." Упражненията, които ви дадох миналия месец, имат връзка с този велик закон. Вие казвате в първото предложение*: „Така да изгрее моето слънце в моята душа." Защо? Както Слънцето във физическия свят е причина за растенето в природата, когато то изгрее на хоризонта, освежава природата, така и у човека има едно слънце, което изгрява и освежава по същия начин. Когато лъчите на естественото Слънце изгре[ят] в пустинята, то сгорещява само пясъка и ако пътувате бос по пустинята, то ще ви изгори. Ако слънцето пада на една почва, богата със семенца, то донася блага, развива тези семенца и създава живот. И ако пътувате през такава местност, изпитвате приятност. И ако вашето слънце изгрява по същия закон, то вие ще опитате и ще видите, че всичко е тук и е много вярно. Ако вие сте разлъчили това, което Бог е създал, вашето слънце ще изгрее, както в пустинята, ще образува топли и горещи течения. Виждали сте как лятно време хората се разгръщат, задъхват се, горещо им е – тази горещина се дължи на това, че има малко растителност.

Защо трябва да изгрее вашето слънце? За да възрасте у вас всичко, което е добро.

---

* предложение (рус.) – *остар.* изречение.

Сега, към първото предложение ще добавите следното:

– Така да изгрее моето слънце в моята душа и да обнови моето сърце.

Ще добавите и към следните предложения, за следующите лица, по някои нови думи.

II лице: Можеш – Така да изгрее Божието слънце в мене и да обнови моята душа.

III лице: Може – Така да изгрее слънцето на моя дух и да обнови моя ум.

Множествено число, I лице: Можем – Така да изгрее слънцето на нашите ангели и да обнови нашите сърца.

II лице: Можете – Така да изгрее слънцето на Великия Господ на мира и да обнови нашите души.

III лице: Могат – Така да изгрее слънцето на всички слънца в нашите духове и да обнови нашите умове.

Цял месец ще се работи за обновление на сърцето, душата и ума. Това значи „туй, което Бог е съчетал, човек да го не разлъча." Това е законът, към който се връщате, за да турите съгласие между сърцето, душата и ума си. Всеки, който е направил разлъчване от това, което Бог е съчетал, той е изгубил тази хармония.

Има много жени, на които мъжете са умрели, но някои от тях са живи, макар че хората ги смятат умрели. И обратно, има жени умрели, но те са живи. Тъй че, според моето схващане, някоя жена може да е жива, но тя отдавна е умряла, тя стои вкъщи, както в някоя зоологическа градина има скелети останали или както в някои музеи има препарирани птици. Турците за такива случаи казват: „За ибрет."

Така аз разбирам посланието на апостола Павла. Той казва: „Да не приемаш вдовица по-долу от 60 години." Числото 6 е число на любовта. Това показва, че такъв човек не е за работа. Младите вдовици да се женят и да отглеждат деца. Това е велик закон. Думата „женене" значи „живот". Съвременните хора не разбират живота, понеже те не разбират духовния смисъл на нещата. Имате дете, което не яде, майката го счита, че е болно и се безпокои. Ами дете, което престава да пее? Ами дете, което престава да се моли? Човек, който престава да яде, да пее и да се моли, е болен. Яденето се отнася към тялото, пеенето – към сърцето, молитвата – към човешкия ум. Някои философи казват: „Човек не трябва да се моли." Казвам: Някои микроби са влезли в ума ти, затова ти си болен. Разбира се, вие трябва да правите опит, вие сега сте като в една школа. Не ви казвам като отидете вкъщи, да изхвърлите всичко. Не ви уча да изхвърляте всичко, а да използвате. И съвременните хора, като имат парцали, събират ги и от тях правят книга. Имате тор, наторявайте нивите си. И тъй, задайте си за задача да се върнете към думите: „Това, което Бог е съчетал, човек да го не разлъча."

В какво се състои това съчетание? Съчетанието между човека и Слънцето се обуславя от 5 чувства. Ние можем да влезем в съчетания със Слънцето чрез нашите очи. Ако повредим очите си, ще се лишим от това благо. Ако повредим обонянието си, няма да влезем в свръзка с плодовете, тяхната миризма, които Слънцето ги създава. Вкусът ако ни е повреден, няма да разберем това вътрешно благо, което се съдържа в плодовете.

Очите си трябва да пазим чисти. Как се развалят очите? Някоя жена като изгуби мъжа си, плаче, плаче за него и очите ѝ отслабват. Защо трябва да плаче? Този, същия мъж тя по-рано не го е искала, а сега плаче за него. Според моето

схващане, плачът не е естествен в това отношение. Плачът трябва да бъде израз на едно смекчаване на сърцето. Плач, който не произвежда смекчаване, той е без благо.

Ще ви приведа следния пример за изяснение на мисълта. Осъдили един крадец за кражба – откраднал 25 лева, осъдили го на 3-годишен затвор. Адвокатът, който го защищавал, казал: „Той тази кражба не я направил умишлено, защото ако той беше крадец, на същото място имаше 10 000 лв., които също би взел." Крадецът, като чул това, започнал да плаче. „Защо плачеш?" – го запитали съдиите. – „Защото не можах да взема 10 000 лева." Мнозина сега плачат не за това, че са откраднали 25 лева, но че не са видели 10-те хиляди лева, за да ги вземат. Често някои плачат, казват: „Съжалявам, че нямам това, нямам онова!" Казвам: Съжалявате, че не сте взели 10-те хиляди лева.

Знанието е необходимо дотолкова, доколкото може да ви принесе полза. Много хипотези, теории философски, са дотолкова необходими, доколкото да представляват гимнастика на ума, но за живота е необходимо същественото, защото то внася всякога здраве, мир и една вътрешна радост. И тъй, по аналогия ще съдите: това, което Слънцето произвежда в света, а именно – извори, гори, планини, всички блага на Земята, така и вашето слънце, когато изгрее във вашето сърце, по същия закон ще създаде всички блага, само ще трябва разумно да работите. Вие сте господари на вашия живот, няма никоя сила в света, която може да ви противодействува, защото Бог, Който е турил тези неща в съчетание, Той се грижи да пази това равновесие. И всяка мисъл, добра или лоша, която се породи у вас, предизвиква голяма борба. У вас едновременно се борят две разумни сили – и едната, и другата ви казват как трябва да постъпвате.

Разумният живот е потребен за вас, а не за обществото. Обществото е условие за индивида. Христос казва, че човек не е създаден за [съботата], а [съботата] за човека. Човек не трябва да става роб за обществото. Обществото е условие за развитието на индивидуалната душа. Колективните общества са единици, събрани в едно. Когато кажете: „Защо Бог създаде света?" – създаде го за моята душа. А вие казвате: „Нека се подобри обществото, светът." Ако всички хора са здрави, пеят, ядат, а ти не си добре, какво ще те ползува този свят? Каква полза, че има много ангели, светии? Светът ще се подобри, когато ти се подобриш. Когато говоря за обществото, разбирам вътрешното у човека. Никога не казвай: „Какво мога да направя аз?" Развалата в света как е дошла? – Все от хората, от индивидите. На някоя парижка дама й дошло на ума да си тури някоя перука и видиш след малко всички други тръгнали по пътя й. На някоя дама й дошло на ума да си направи тясна рокля – всички подире й тръгват с такива. Или решила да носи широка рокля – всички други я подражават. На някой мъж се дощяло да си ушие панталони долу широки – въвежда се тази мода и всички – подире му. Един дава пример за много. Не мислете, че всичко това, което вие правите в света, няма последствие. Има последствие и за вас, и за другите. Затова Христос казва: „Не бойте се, Отец ваш е благоволил да ви даде царството Си." За да бъдете силни, трябва да възстановите у вас това съчетание; тази дисхармония, която съществува у вас, трябва да я обновите, защото у вас има много мисли, които ви смущават, много противоречия. Например задавате си въпрос: „Какво ще бъде моето бъдеще?" Някой път казвам: Не мога да ви кажа нищо. Защо? Защото виждам, че някому бъдещето е много лошо.

Един калугерин бил много набожен, правел по 500 поклони. Друг калугерин, като го видял, казал му, че го познава като много набожен. Първият се чуди как го познават, а се не сеща, че от многото поклони, които правил, пръс-

тите му хванали мазоли. Тъй че, всеки има мазоли у себе си и от тези мазоли може да ви познаят какво правите. Христос казва: „Вие, жените, трябва да се повърнете към първото си положение." – Към кое положение? – Към положението да се храните с плодовете от дървото на живота. Дойде ви една горчива мисъл, горчиво желание – това е от дървото на познание добро и зло. Каквато мисъл ви дойде, веднага я отхвърлете, турете друга, добра, на мястото й. Мразиш някого – не се старай да се махне този човек, да го избегнеш, а намери някого да обичаш. Светските хора по-добре разбират този закон. Например някой мъж не обича жена си, той намира друга да обича. Същият закон е и за светските жени. Не обича мъжа си, обича друг някой. Не може да се избегне тази реакция в света. Не мислете, че вие постъпвате по друг начин.

Ще кажете: „Такива неща у нас няма." Законът е такъв; за да се избегне той, ще приложите всякога противното. Ще кажете: „Това е криво учение." Ако е криво, няма какво да се говори за него. Турете правото напред, а кривото да остане негова сянка. От това може да се научите как да изправите настроението на мъжа си и как да поправите вашето настроение. А вие какво правите? Обърнете се към Бога и се молите: „Боже, вземи този мъж или мене вземи, да се освободя от него." Но вие не знаете, че и тогава няма освобождаване, защото ако той замине, за вас ще бъде още по-лошо. От спиритизма има много примери, които потвърждават това. Например един мъж, който не живял добре със жена си, се освободил от нея и се оженил за друга. Но първата му жена, макар и умряла, успяла да изпъди втората. Когато някой каже: „Аз не мога да живея с мъжа си" или „с жена си", то значи, че има някой умрял мъж или умряла жена, които им пречат. Умрелите мъже и жени имат голямо действие, затова Христос казва: „Това, което Бог е създал, човек да го не разлъча."

Когато човек влезе в тази Божествена хармония, ще изчезнат всички недоволства от живота, защото сега хората не са на местата си. А сега срещам мъже, жени, все подозрителни. Например казвате: „Той не е искрен." Ако не е искрен, как може да се противодействува? Аз имам събрани доста картини, все от характери без съчетание, без музика. Второ лице на глагола „моґа": „Можеш – Така да изгрее Божието слънце в мене и да обнови душата ми." Под думата „душа" в тази смисъл се разбира граница на вашия свят, това, което е оформено вътре във вас, всички възможности, които се крият вътре у вас, защото слънцето е вътре у вас и само това Божествено слънце е в сила да обнови тази голяма и обширна душа. Вие понякога мислите, че сте много малки или пък се чудите какви ли сте. Вие не сте виждали колко е голяма вашата душа. Всеки от вас има три лица.

Например Мара. Има една Мара на физическото поле, една между ангелите и една в Божествения свят. И трите Мари са свързани, но като ми говорите за някоя, аз питам: „За коя Мара ми говорите?" Истинската любов се състои в това да обичаме и трите Мари. Мъж дойде, обича само едната, вие казвате: „Не може, трябва да обичаш и трите!" Жена обича само едното лице у мъжа – този, който е на физическото поле. И за такива жена или мъж казват: „Те са хора без сърца." На такава Мара сърцето й е между ангелите. Това значи да познаваш душата на един човек и тогава ще почнете да гледате на хората малко по-другояче. Като познавате човека, който е на физическото поле, като познавате човека, който е между ангелите, като познавате човека, който е в Божествения свят, тогава ще разберете какво велико нещо е човекът.

Когато казвате: „Моґа, можеш, може", това са трите ти лица, все вие, аз, ти, той. Аз, който съм тук; ти, който си между ангелите; той, който е при Бога. Човек и ангелите съставляват една двойка, а Бог показва посоката, по която

ангелите трябва да се стремят, т.е. образува се триъгълник, първата геометрическа фигура.

Когато дойдем до множественото число на глагола „мога", казваме: „можем, можете, могат." Като кажем „можем", значи всички хора, цялото човечество на Земята можем. „Можете" – значи вие, ангелите, които сте горе. „Могат" – значи всички богове, които сте горе. Ако така схващате този дълбок смисъл, веднага ще започнат да се събуждат у вас тези висши чувства, естествено ще растат и тогава всички окръжающи около вас ще бъдат разположени, ще ви обичат. Не могат да ви обичат хората, ако не обичате и вие. За да се разтвори цветът, трябва Слънцето да изгрее. Когато твоето слънце изгрее, непременно сърцето ти ще се разтвори. Когато Божието слънце изгрее, непременно цветът на твоята душа ще се разтвори. Когато слънцето на твоя дух [изгрее], тогава и твоят ум ще се разтвори. Това е съвременната философия, събличане от всички тези черупки. Казвате: „Много мъчна е тази философия, с толкова много черупки е." Взимате един орех, хвърляте му черупките и тогава виждате колко е голям той. Някои хора са много големи, но хвърлете обвивките им, ще видите тяхната големина.

Вие трябва да се държите за всяко учение, което има вътрешно съдържание. Вие сте в едно напрегнато състояние и казвате: „Какво ли ново ще ни се каже?" Не мислете какво ново ще ви се каже, но мислете как да приложите това учение по отношение към вас. Някой колар минава покрай някое дърво и си казва: „Е, какъв хубав кол, ще си направя от това дърво за колелетата!" Минава някой дървар покрай това дърво и казва: „Колко хубава греда може да направя от това дърво!" Минава някой воденичар през някой извор и казва: „Колко хубава вода за воденицата ми!" Тъй и вие, като минете през едно дърво или някой извор, помислете си за какво може да го използвате.

Които от вас са правили опит през изминалия месец, забелязали ли сте някакви резултати? Имате ли апетит? У вас първо трябва да се възстанови хармония между яденето, пението и моленето. Избягвайте самоосъждането. Схванете ли, че има една грешка у вас, поправете я, не се осъждайте, но я изправете. Ако схващаш, че има грешка и не я поправиш, значи това не е правилно схващане. Наблюдавайте сутрин какъв е цветът на Слънцето. Когато цветът е много червен и това ви направи впечатление, то значи, че вие сте много преситени от живота. Ако при изгряването на Слънцето забележите един облак, това показва, че в твоето слънце има облак и затова гледай да го премахнеш. Например някога не си разположен, не обичаш някого – ти имаш такъв черен облак на твоето слънце и Господ го вижда и казва: „На слънцето на Мара има черен облак." Гледайте от всички неща да добиете една приятност, едно детинско разположение, а не да мислите, че много сте живели, много сте страдали. Един вол, който е носил много товар и всеки ден е изяждал по 50 тояги, той какво знае? Знае само закона на тоягите. Ако един вол 20 години наред е работил добре и господарят му го е гладил по гърба, той какво знае? Знае само да го гладят и нищо повече. Колко пъти ще виждате на Слънцето черни облаци! Но всеки ден то носи за вас благословение, нови мисли, нови желания. Разбира се, това Слънце е само като обект на тези слънца, които у вас изгряват – слънцето на сърцето, душата и ума ви. Някои ви питат какви са тези слънца. Това ще го държите за вас си, ще направите един опит и като видите резултата, ще го кажете и на други. Ако не проверите сами това нещо, то при най-малък неуспех ще кажете: „Това не е вярно." Напредвай малко, но това малко, в което успееш, да си сигурен.

Сега ще ви дам няколко допълнителни изречения към по-раншната молитва, която ви бях дал:

Вярвам в Тебе, Господи, Който си ми говорил в миналото. Ти си вложил в мене всички добри семена на живота ми.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега. Ти възрастваш доброто в мене.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш за в бъдеще. Аз ще се радвам в Твоя живот.

Думата „Твоя" е съдържателна. Тя разбира обединение на тези три принципа. Буквата „Т", долната линия представлява мъжа, а хоризонталната представлява жената. Те се стремят да се обединят, или има стремление към пасивното и активното състояние, между двете велики сили, които работят в света. А буквата „В", то е принципа на обединението, то е начинът, по който се работи. Тъй както се работи в този свят, ние трябва да се радваме. Казвайте: „Аз ще се радвам в това, което Ти приготовляваш." Но вие ще кажете като онзи, който вярва само като му се дадат пари. Като му дам пари, няма защо да вярва, то е вече свършен факт.

Казвате много пъти: „Какъв ще бъде моят бъдещ живот?" Като станеш сутрин и кажеш: „Това ще направя, онова ще направя", това ще бъде твоят бъдещ живот. Казваш: „Аз ще го смажа него" – за в бъдеще ще те смажат тебе. Като кажеш, че ще направиш добро някому, то значи, че за в бъдеще теб ще ти направят добро. Трябва да бъдете бодри и весели, защото най-велики тайни ви се откриват със страданията.

Светските хора се радват и веселят. Духовните хора си придават една сериозност и с това дават вид, че на тях се налага сериозен живот. А духовен човек се разбира всеки, който живее съзнателно. Ще ви дам пример за истински духовен човек. Един майстор зидар давал наставления на слугите си как да дигнат един голям камък върху къщата, но като показвал, камъкът паднал върху ръката му и му откъсва един пръст. Той се обърнал към Бога и казал: „Благодаря Ти, Боже, че не ми се откъсна цялата ръка!" Който гледа така, той е духовен.

Сегашните жени трябва да образуват една велика атмосфера, трябва всички да си помагате. Гледайте да имате всички вътрешно разположение и да сте доволни от малкото, което имате. Слушал съм някоя жена казва за друга: „Тя не ме посрещна добре." Как ще те посрещне добре – мъжът ѝ я бил, със сина си имала неприятности. Затова духовните хора трябва да имат добри мисли за другите хора. Да казваме: „Той е добър" и с това действително ще го подобрим.

Ще учите закона на подмладяването – то е възкресението. Няма да казвате: „Остаряхме", а ще казвате: „Млади сме, ние отсега нататък ще работим." Няма да казвате: „Ще умра", а ще казвате: „Намислих да си направя нова къща." Изгубил си парите, ще кажеш: „Дадох ги в банката." Тълкувайте нещата в права смисъл.

Един ден учениците на Христа, като минавали покрай едно умряло куче, казали: „Колко лошо мирише!" Христос казал: „Колко хубави, бели зъби има то!" Пази се от това, не казвай колко лошо мирише, а си измий ръцете. Да си миеш ръцете значи да си правдив. Само така ще се оправи светът. А за това се искат много години, докато научите проявленията, които хората имат.

Беседа, държана на 3 май 1917 г.
(четвъртък)

6.

ПРОСТОТА

Това зарьчане ти предавам, чадо Тимотее,
според станалите по-напред за тебе пророчества,
да войнствуваш в тях доброто войнствуване.

Първо послание към Тимотея, гл.1, ст. 18

Думата „войнство" и [думата] „подвиг" имат сходство, защото само правилното войнствуване подразбира подвиг в света. Думата „подвиг" означава подигане нагоре. „Войнствуване" е подигане на човешкия дух, а слизането надолу е падане на човешкия дух.

Преди всичко от всинца ви се изисква простата, т.е. не да бъдете прости, а всички знания у вас да се опростят. В основата си нещата да бъдат прости, тъй както е проста в първо време основата, върху която тъкат, а после, с преплитанията, тя се усложнява. Така че в основата схващанията ви трябва да бъдат ясни и прости.

Простота трябва да има в умовете ви и в сърцата ви. Искам да схванете думата „простота". За да я разберете, като сте разтревожени, изговорете тази дума и ще усетите една тишина в душата си. Всяка добра дума трябва да произведе утихване вътре във вас.

Ще ви говоря върху думата „войнство" и ще обърна ума ви върху един факт, за да разбирате противоречията, които съществуват в живота, защото такива забелязвам между вас и вие не можете да си ги разясните. Но да не си мислите: „А, сега ще ни задяла." Никакво задялане, но искам известни мисли и желания да ви станат по-ясни.

Представете си, че се намирате в една богата градина, седнали сте на един стол и пред вас се намира едно ябълчево дърво, добре сформирувано, с листята си, цветовете и вие му се радвате. Да допуснем, че тези листя на дървото са тихи и спокойни, разговарят се помежду си и казват: „Колко е хубав Божественият свят, живеем си в мир и съгласие." Но по едно време излиза вятър, листята започват да се удрят помежду си и някои от тях падат. В това общество горе на дървото има крамоли, започват: „Ти не разбираш християнството, ти си дивак" и т.н. Такова е вашето положение, като тръгнете от къща в къща и казвате: „Знаеш ли онази, тя е такава-онакава." Това показва, че между вас има вятър. Питат някои: „Защо ходят от къща на къща да разправят за тази, за онази?" Питам: Защо е този вятър? Причината е външна. Трябва да разбирате тези външни движения, които не зависят от вас. Ако си един лист и дойде вятър, непременно ще сблъскаш някого и затова кажи: „Прости, не исках." Затова трябва да си прощавате. Като утихне вятърът, пак ще има мир и съгласие, духне вятър – пак каране. Това е един действителен факт в живота и вие казвате: „Вятър духа." Всеки трябва да си има по един калпак, та като духне вятърът, да го сложите на главите си и всичко ще бъде в мир и съгласие. Който има такъв

калпак, това подразбира, че той умее да въздържа своите мисли и желания. Има ли човек такъв калпак, и в мислите, и в желанията му ще има порядък; няма ли такъв калпак, работата е зле.

Ако се влезе в Божествения живот, няма да има такива ветрове, а ще има тихи повявания, които само ще раздвижат листята като на трепетликата, които повявания показват, че живеете в света на ветровете. Каквото и да направите, ще кажете на този лист: „Ти бъди уверен, че аз друг път няма да правя това нещо и се разкаях." Ден след ден ще има грешки и разкаяния. Това са хората моралисти, които казват, че трябва да живеем добър, справедлив и честен живот. Да, колкото листята на дървото. Като дойде прах на листята, те ще се оцапат. Тъй че в ежедневния живот ще има напрашване, очистване, каране и т.н., но този живот трябва да се премине. Когато се съберете две сестри, които се карате, ще кажете: „Сестро, извини, вятър има, затова се клатим." Това е правилното разрешение на въпроса.

Ето една формула, като се скарате, съберете се и кажете: „Христос е равен на „у" (игрек), 0=0, I=I." Това подразбира последният стих от притчата: „Този, който Ме слуша, ще живее в тишина и безопасност, без да се бои от зло." Този е същият закон. Някой път между сърцето и ума има борба, раздвояване. Сърцето желае едно, умът – друго. Има спор. Решавате да правите едно, а всъщност вършите друго. И като апостола Павла се провиквате: „Кой ще ме избави от това грешно тяло", т.е. от тези външни причини. Като дойдете до 8-а глава, намирате разрешение на въпроса. Задавате си въпрос: „Как ще се разреши този спор?" Разрешава се, защото листята, които стоят отворени в някои растения, като дойде на тях някое насекомо, те го улавят и скриват. Когато листята се превърнат в едно животно, те се скриват в един калпак и следователно трябва да си направите калпак, т.е. от растения да се превърнете в животни. А знаете ли какво значи от растение да се превърнеш в животно? То значи да имаш кожа. А в окултизма това значи да си образуваш една аура, която да те пази от външните ветрове и бури, които стават в психическия свят.

Сега, към първата формула за слънцето: „Може – Така да изгрее моето слънце в моята душа и да обнови моето сърце", ще приложите следнята формула отделно: „Господи, аз ще посадя всички добри желания, а Ти ги възрасти." Това разбирам обновление на сърцето. Да си обясня мисълта. Нали искаме да направим християнството наука за живота, а не празнословие. Допуснете, че две от вас имат по 100 декара земя, оставена от баща им. Едната от вас е работна, обработва земята си, направила си градина, посажда я с плодни дървета, в другата част насажда жито, ечемик, царевица и др., а втората казва: „Мене не ми трябват тези неща" и оставя земята си ненасадена. И двете отиват да разглеждат имането си. Едната има царевица, жито и др. и се радва на всичко, за нея животът има смисъл, а нивите на другата са обрасли с бурени и казва: „Животът няма смисъл." Кой създаде смисъла и безсмислието в живота? Вие казвате: „Господ да им даде това, онова." Дал ви е Господ земя – тя е вашето сърце, обработвайте го. Това сърце се обработва тъй, както се обработват плодните дървета: дайте му всички добри желания, посадете ги у него. Трябва да садите навреме, а не без време. Онези, които садят дърветата, имат два периода на садене. Земеделците също имат два периода на садене: зимно и лятно садене. Тези, които садят царевицата, и те имат известни периоди на садене. Тъй че, когато дойдат у вас добри желания, не отлагайте, за да си свършите другата работа, а веднага ги посейте. Но вие казвате: „Как ще го посея – онази какво ми направи, тази какво ми направи." Остави тях настрана, посей това добро желание.

Не си разположена – остави неразположението настрана. Твоето неразположение и ти сте две неща различни. Като се гневите една на друга, знаете ли на какво приличате? Представете си, че една муха дойде и ви наплюе по носа. Започвате: „Какво право има тя?" Хукнете да я гоните, гневите се на всички други мухи. Изчистете носа си и нищо повече. Казал някой за вас нещо – изчисти го и нищо повече. Ама не, вие казвате: „Знаете ли какво направи тази муха на носа ми?" Остави я настрана. Някой ви обидил – не разправяйте това, което той ви е казал, на други, защото вие го посаждате в техните умове. А вие започвате да разказвате обидите си една на друга и тъй разнасяте приказките си из цялото общество. Едната като разкаже това нещо на втора, втората – на трета, прибавя се към казаното по едно качулче и излиза една голяма новина. Това сте вие, учениците на XX век. Разбира се, това за света, за хората, които нямат работа, е полезно, но за онези, които имат работа, има по-сериозни неща.

И тъй, Апостол Павел се обръща към Тимотеяните и казва: „На Царя на вековете чест и слава и во веки веков, амин." Ако Бог ви е дал такова сърце, за да Го прославите, трябва да посадите добрите желания в сърцето си и Господ да ги възрасти. Всички добри желания се садят само сутрин, вечер нищо не се сади. Вечер семенцата растат, а сутрин се садят. Така е и в духовния свят. Знаете ли какво значи „сутрин"? Сутринта е младост. Сутрин Слънцето е един млад момък, на обед – женен, а вечер – стар дядо. Когато ходите вечер да го гледате, то казва: „Е, мина, мина всичко, оттогава има 100 години. Трябваше да дойдете, когато бях млад, когато работих, да ви дам нещо." Идете на нивата и пак накарайте един стар човек да ви помогне – той ще ви каже: „Стар съм вече, не мога, кокалите ме болят." Повикай млад – той веднага ще дойде да ти помогне. Кои жънат на нивата? Младите моми и момци. За да работите в света, трябва да бъдете млади, а за да бъдете такива, не трябва да грешите. Който греши, остарява; който върши добро, той се подмладява. Затова употребявате думите: „Така да изгрее моето слънце в моята душа и да обнови сърцето ми." Това значи да се подмладиш. Това значи да искате да бъдете добри, а добър е този, който има много плодни дървета в градината си.

Как да се сади, с вода или без вода? С вода, разбира се. Този закон действува по следния начин. Направете опит. Някой път може да ви се случи някоя голяма неприятност или нещастие в живота, която може да бъде от различен характер. Дохождате до отчаяние от това, което ви се е случило. Всякога след такова нещастие ще дойде добра мисъл – посейте я. Тогава му е времето. Който не е страдал, не може да има добри мисли. Когато ви нападнат страдания, това показва, че Господ ви обръща внимание, че е дошло време за садене. Това е правото тълкуване. Казал някой за вас нещо обидно, кръвно ви е обидил; ще пострадате, ще поплачете, ще настане едно утихване, ще настъпи една добра мисъл – веднага на работа, посейте я. Това посяване ще плати дълга за тази обида.

Ще ви обясня закона защо не трябва да отмъщавате. Допуснете, че някой влиза в къщата ви и задига 1000 лева. Но в същия ден имате една важна работа, от която ще спечелите 100 000 лева. Ако вземете да гоните крадеца, вие ще загубите 100 000 лева. Господ казва: „Остави хилядата лева, ще спечелиш сто хиляди лева, свърши си работата." Обидил ви някой, но в същото време имате да вършите една добра работа за Бога – свършете си работата, защото ще изгубите двойно повече, отколкото ако речете да си отмъщавате. Има ли философия в това? Има. Опитайте дали е вярно или не. При пръв опит, който ви се представи, приложете това нещо. Аз често срещам хора по пътя да гонят 1000-

та лева. „Къде отиваш?" – „Откраднаха ми пари, 1000 лева." –Ще изгубиш 100 000 лева. И на вас казвам: Срещал съм ви да гоните 1000 лева – внимавайте, че ще изгубите 100 000 лева. Това е, което Евангелието препоръчва, да не си отмъщавате, защото Господ казва: „Мое е отмъщението, не съдете, за да не бъдете съдени." Важна работа има всеки в света, а не да съди другите. Тогава ще имате един живот тих и спокоен, но ако слушате вашия Господ, Този с Когото се познавате.

Кой е този Господ, всеки ден може да Го опитате. Щом изпълнявате волята Му, всеки ден ще се чувствувате тихи и спокойни. Не изпълнявате волята Му – неспокойни сте. Защо тогава Го няма Господ? Господ идва само във време на страдания. Когато в света има най-големи страдания, тогава Господ слиза. Когато някой човек е много напечен, Господ го посещава, а когато е много добре, Господ казва: „Повикайте този човек тука." Ние казваме: „Бог да го прости, заминал е." А аз казвам: Отишъл е да види Баща си в отечеството си, в дома си, а после пак ще се върне. Тъй че, един път Господ идва при нас, а един път ние отиваме при Него. На какво прилича това? Когато някой баща ожени сина си, отделя го в нова къща и един път той му отива на гости, а друг път синът го посещава. Кажете ми, кога вие посещавате Господа? Когато се намирате в голямо отчаяние, страдате. А когато някой ви посети в това време, тогава Господ ви е посетил. Ето защо трябва да правите посещения на страждущи.

Отсега вече ще знаете, че всеки може да посети Бога, на ден може по 10 пъти да Го посетите, а Господ – един път на ден. Молитвата е зов към Бога. Скръбни сте, натъжени сте – молете си. Господ по 3 начина утешава: Първо, ще ви прати някой човек да ви помогне; второ, ще ви прати някой ангел; и трето, сам Той ще слезе. Питате: „Защо сме се родили?" За да посещавате Господа. Този е великият закон, по който хората със своите скърби и земни нужди се сближават. Ако нямахме нужди, не бихме разбрали в какво се състоят хубостите на живота. Ще си турите тази мисъл: Животът, тъй както е направен, е най-добър живот и вие, тъй както сега живеете, живеете най-добре.

Някой ще каже: „Аз съм лош човек." В какво отношение? Не си лош, но имаш земя, която не искаш да обработваш, мързи те. Трябва да работиш. Почни да работиш, няма да бъдеш грешен. Как се ражда грехът? Като не работиш, ще грешиш, ще мислиш откъде да вземеш, какво да направиш и ето че на цял свят си задлъжнял. И тъй, вие не сте грешни по същество, а по това, че някои от вас не искат да работят. Някои например казват: „Как да стана в 4 часа сутринта, става ли се тогава?" Да, става се, защото нощта е за спане, а сутринта – за работа. Когато Слънцето изгрява, всеки трябва да е вън от леглото си, а когато залязва – всеки да е в леглото си. Така правят и птиците. Ако искате да разбирате Христа, така трябва да постъпвате, да живеете. Когато дойде страданието, кажете: „А, време е за работа." Гответе се да сеете; дойде първо добро желание – посейте го; и в една година като постъпвате така, ще видите колко богати ще станете. Това подразбират българите, като казват: „Отворили му се очите." Като стане човек богат, отварят му се очите.

Например някой сиромах, беден човек, направи си колиба без прозорци. Като поразбогатее, веднага си отваря един, два и повече прозорци. Който знае, той има прозорци. Страданията, които ви се пращат, са една необходимост за вашето развитие. Като казвате: „Така да изгрее моето слънце", това показва въплотения човек на Земята. Вие трябва да използвате това слънце, което изгрява. Всяка сутрин човек като се събужда, той се ражда, а вечер, като заспива, умира. Затова сутрин ако не станете навреме, за да родите детето си, то ще умре. Забележете: хора, които стават късно, не са разположени през целия

ден. Казваме за тях: „Не родили детето си." Трябва да разбирате дълбоката смисъл на нещата, а не тяхната буква. Под „сутрин" разбирам всички добри условия, които Бог ни дава, затова не ги отлагайте! Те са една утрина в живота. Със ставането рано сутрин има ли някаква реакция у вас, например някакво заболяване.

Ще ви препоръчам едно правило: забелязал съм, че някои ходят много бързо, а трябва да се ходи полека, защото иначе се изпотявате и с това се обясняват слабите заболявания. Наблюдавайте какви са цветовете на Слънцето, особено какво е то на Енюв ден. С наблюдаването сейте добри мисли у вас. Да допуснем, че у нас има изобилие от добри мисли. Трябва да дадем и на други, за да си посеят и те от тях, като ги препращате и на други. Ако между вас има дисхармония, нека тя се намали поне 50%.

Ще ви дам друго правило: Като ви кажат, че две сестри се скарали, ще кажете: „Вятърът ги е духал, затова нека се съберем и да се помолим на Бога да се помирят." Ще им препратите добрите си мисли. Освен това, съберете се няколко и се изредете по този начин всички у тях да ги посетите. Резултатът ще се състои в следното. Например една от вашите сестри има 100 лева. Дойде някой обаче и й ги вземе. Затова другите, като й дойдат, като я посетят, всяка ще й даде по 1 лев и тя ще спечели изгубените. Тя е пострадала и затова трябва да й се донесе нещо добро.

По въпросите не трябва да гледате от ваше гледище, а принципиално да се разрешават, тъй както в училището въпросите се разрешават принципиално. Човек не може да живее принципиално, докато не се свърже с Господа, докато не живее у Него.

Може ли разведена жена да живее добър живот? Никога. Оставете едно дете без майка, то огрубява. Ако живее 15–20 години с майка си, тя ще му придаде малко деликатност. А тези, които са живели без майка, са по-груби, затова им се дават страдания, за да се облагородят. Когато някой страда, казвам: Майка ти е рано заминала, затова ти трябват страдания, за да се облагородиш. Този е пътят за тези, които искат да се развиват, да растат, да се повдигат.

Ходете да гледате как растат у чуждите градини плодните дървета, за да си насаждате така и своите градини. Всеки ден отбелязвайте в книгите си направили ли сте някакво добро, било с думи или със сърцето си. Ако изпратите някому добра мисъл, забележете си я. Често казваме: „Господ ще оправи света." Как ще го оправи? Чрез нас. Ако всяко клонче не цъфне и не върже, как ще се развива то? Това е практическата страна. Вие сте много честолюбиви, срамите се да не изпаднете пред едни, пред други. А колко пъти на ден се засрамявате пред Бога? Но като не го виждате, не държите сметка за това. След време ще ви дам начин да превърнете лошите думи в добри. Искам да се въодушевите от тези добри идеи. Гледайте да приложите всичко това във вашия духовен живот в целокупност: и в ядене, и в пиене, и в ходене, и в пение. Това значи духовен човек – да върши човек всичко за славата Божия.

Трето правило: Ако у вас се зароди желание да избягвате хората, пазете се от това. Искам да имате приятели от вън, от света, а не само между вас. Защо се женят хората? Нали за да се сдружат. Отсега ще трябва да отворите кесиите си и да давате и на другите. Няма защо да се плашите, защото този, който дава, печели всякога повече от този, който взима.

Четвърто правило: Усещате се някой ден скръбен, обременен, мислите, че животът няма смисъл. Слезте по-долу от вас, вижте тези хора, които са по-скръбни, по-обременени от вас, и ще видите, че животът има смисъл. Когато искате да се повдигнете, тогава гледайте как живеят хората, които са над вас,

подражавайте ги в живота, защото животът се предава. Ако аз не ви предам нещо от себе си, нищо няма да научите. Животът се предава чрез контакт, чрез влияние, като предавате и доброто, и злото. Аз зная много добри мъже, които в обществото на лоши жени се развалят и лоши мъже, които в обществото на добри жени се поправят. Законът е много верен. Ние си влияем. А вие казвате: „Какво ли сме ние?" Турете на вашите стари тефтери кръст, турете нови листя и пишете: „Отсега нататък взимам-давам по Христовите правила." Ще бъдете радостни и весели.

Пето правило: Пазете се от следното нещо. Често казвате на дъщерите си: „Ти не познаваш живота, трябва да бъдеш по-умна; ти си млада, като остареш, ще го разбереш." Не ги възпитавайте така, не им говорете за старост. Весела е дъщеря ти – нека е весела. Нека играе, нека пее, остави я. Като се разгневи дъщеря ти, кажи на Господа: „Благодаря ти, Боже, че видях дъщеря си да прави такива хубави гримаси." Ами и в природата е същото: гледате как едно дърво се криви, прави гримаси, но и то е приятно. Вие искате от вашите деца това, което вие сами не правите. Чудно е, когато един грешник иска дъщеря му да бъде светица. Нека се гневи, нека поплаче, а ти като гледаш на това философски, спокойно, тогава и на нея ще се отрази. При новото възпитание ще приложите Христовото учение. Изцяло трябва да бъде ново, а не на старото – нови кръпки. Стара дреха не може да се кърпи с нови парчета. Ще кажете: „Дъщеря ми ще бъде добра, ако не сега, по-нататък." Защото това, което човек мисли, то става. Ти и дъщеря ти сте едно и също нещо. Аз защо не мисля зло за хората? Защото то е отражение. Когато помисля за хората зло, то и на мене ще се отрази. Мисълта създава нещата и се отразява и върху нас.

Тези неща ще ги прилагате този месец. Ще излизате до 24 юни на изгрев Слънце и ще си починете у дома 20 дни. Има други начини за изпълняване закона на ходенето: ако нямаш възможност да излезеш, то ще станеш рано и след като си направиш молитвата, ще направиш мислено една разходка. А като казвате: „Днес не мога да изляза", вие с това разваляте работата си.

Искаш някой път да посетиш някоя твоя сестра, но нямаш възможност – седни на стола си и духовно я посети. Не трябва да си внасяте отрицателни мисли: „Това не мога, онова не мога." Даже на легло да си, болен да си, кажи: „Тялото си сега го поправям, но душата ми може да отиде." Тъй че, законът всякога да е с „може". Тъй се проявява човешката воля.

Ако някои неща ви са неясни, съберете се по няколко и размишлявайте, защото това, което опитате и научите, то е полезно за вас и ще уякчи вашата вяра, че имате една положителна наука, на която може да се базирате.

Беседа, държана на 31 май 1917 г.
(четвъртък)

7.

Беседа за жени
НАСТАВЛЕНИЯ

Казва се в Писанието: „Без вяра не може да се угоди на Бога." Аз преобръщам малко този стих и казвам: „С вяра се угажда на Бога." Имайте пред вид това: вярата е, която апелира към Господа. Писанието казва, че каквото попросим съгласно волята Божия, дава ни се. Тази вяра не е общоприетата, която имат хората, а е вярата на децата – там ще я търсите. Вяра като у децата трябва да имате, а не вярата на възрастните. Аз искам които ме слушат, да не мислят, че са възрастни. Ако така мислят, няма защо да идват тук. На Земята няма нужда от възрастни хора, те са хора за Небето. Ще кажете: „Аз съм 50, 60-годишен." Не се заблуждавайте с вашите години. Според мене годините на човека се ценят според преживяванията. Колкото повече преживявания имате, толкова повече са годините ви и обратно. Важно е какви скъпоценности носите в раницата на живота си. Можете да носите 50 килограма товар и да струва 50 лева, може да носите само един грам диамант и да струва десятки хиляди лева. Не е в количеството товар, което носите, а в качеството.

Някой казва: „Аз зная, че се върти Слънцето." Питам: Твоето слънце върти ли се? Казвате: „Зная, че Месечината се изпразва и се пълни." Питам: Твоята месечина празни ли се, пълни ли се? Ето къде е знанието – да знаеш кое е добро и кое е зло. Гледайте вашето сърце пълни ли се с добро и изпразва ли се от зло. Това е да знаете какво е изпразване и какво – пълнене. Знаете, че Месечината употребява 14 дни за пълнене и 14 дни за изпразване. Тъй че 14 дни вашето сърце ще работи за пълнене с добрини и 14 дни вашето сърце ще работи за изхвърляне всички помии от вас и от обществото и след това да почувствувате лекота. Така постъпват и лекарите. Видят, че някому е разстроен стомахът, има диария и вие веднага търсите лекар, да спре това разстройство. Чакайте, нека си повърне, да му олекне, да изтече всичко събрало се. Някой се разфучал, развикал – не го спирайте, нека си вика, да излезе всичко навън. Ама дразни ви това – затворете ушите си, отдалечете се, не е ваша работа да спирате канала.

Това е философията на новото учение, това е ученето на християнството. Някой път мъжът ви се разсърди за нещо. Кара се, а вие искате да го спрете. Чакайте, нека си повърне. – „Да, но ще ме цапа!" – Ти стой настрана, а не отпреде му, дай му легена и стой отзад, а той нека си повръща. Не го спирай, помогни му и благодари, че се е освободил от тази тежест. А какво прави жената? Тръгне от къща в къща и разказва: „Знаете ли какво нещастие ми се случи? Мъжът ми повърна." Напротив, това е щастие, защото той е облекчен. Всички хора, които повръщат, гледам на тях като на надеждни. Тъй че, отсега ще говорите по-малко, а ще вършите повече.

Тъй правят и учителите в училищата – за да ги приучат да работят, дават им класни работи, домашни, развиват теми и др. Като влезете в духовния свят, не мислете, че сте вече святи и чисти. Това ще си дойде само по себе си, не се грижете за него. Ако виждате една свещ и започнете да разсъждавате как тя

свети, кога по-добре и т.н., полза няма да имате. Оставете настрана разсъжденията, а драснете клечка кибрит, запалете свещта и се ползувайте от нея. От вас се иска само стремеж за послушание на Бога на всичката пълнота. За този Господ, за Когото говоря, Той ви вижда, защото има милиони очи и уши. Той ви вижда чрез котките, чрез мухите, вижда ви като ви гонят. Господ вижда всичко, защото има много тайни места, през които наблюдава. Господ не е нито в котките, нито в мухите, но вижда чрез тях. Като ви види, че минавате пред някоя круша, гледате някое цвете, Той ви знае вече намеренията. Всичко е известно на Бога. Като пиете малко вода, чрез нея Той знае каква е вашата вътрешност.

Най-важните, необходими за вас неща са следните: послушание и внимание. Какво значи послушание? Послушание е да направиш нещо, а внимание е когато Господ прави нещо, да внимаваш.

Така и вие сега ще трябва да слушате и да внимавате. Може да мислите: какво ли има да ви кажа? От вас се иска само послушание и внимание. Ако ви пратят в някоя градина с толумба*, с маркуч, от вас се иска да насочите маркуча да поливате, а не да разсъждавате защо на вас дали да поливате, а не на други. Вас намерили. В твоите ръце е маркучът, поливай и не мисли повече от това, защото който полива Божествената градина, той се ползува от плодовете ѝ.

Наставления: Прочетете 9-а глава от пророк Данаил. Тази глава има тясна връзка с това, което ви казах да направите. Вие не знаете бъдещето си, то е скрито от вашите очи, не знаете какво Господ е намислил. Казва се: „Молете се, за да не паднете в изкушение." Мнозина от вас сте заети с много работа, но има и по-важна работа, за която сте дошли. Ще бъда кратък. Искам това, което ще трябва да изпълните, да помислите в себе си около 4–5 минути, да видите готови ли сте да изпълните доброволно това, без после да се разкайвате.

Ще изпълнявате следното. През продължение на 10 дни, начиная от 27 юни, ще ставате сутрин към 4 часа и в промеждутъка от 4 до 5 часа ще прочетете 9-а глава на Данаила, ще размислите внимателно върху нея, ще се помолите и ще се изповядате пред Бога, като пред духовник, за прегрешенията си, за тези на своите ближни, за тези на народа ви и ако иска Господ, ще ви прости. Вие ще изпратите с това вашето прошение до Бога, а каква ще бъде резолюцията, то е Негова работа. В това време и заминалите ваши близки ще се помолят за себе си, за вас, така че ще има молитва и горе, и долу, тъй както дървото се храни и от горе, и от долу. Ще се оставите на Божието влияние. Ще ядете два пъти на ден, никакво масло, яйца, а само растителна храна; ще се яде сутрин, след молитвата, и вечер, преди молитвата. Вечер ще ядете преди залязването на Слънцето, а молитвата и прочитането на 9-а глава – след залязването на Слънцето, към 8 часа вечерта. Господ е наложил пост на целия свят. Като закусите сутрин и като се навечеряте, ще благодарите много на Бога. През тези 10 дни ще има абсолютен пост на сърцето и ума си. Да няма никаква лоша мисъл, лошо желание, никакво одумване. През тези дни искайте от Бога само важни и необходими неща, а не празни работи. Ще се молите Бог да подкрепи всички ваши сестри и братя, където и да са те, да помогне Господ на всички страждущи, на всички, които се борят със злото. Като молитви може да четете „Добрата молитва", „Отче наш" и др. Гледайте да не бъде всичко пресилено и сърцето ви да е всякога топло. Приближавайте се към Господа с вяра. Имайте вяра в Неговата благост и доброта. Така ще видите какъв е резултатът.

Беседа, държана на 26 юни 1918 г.
София

---

* толумба (от ит.-тур.) – помпа.

8.

СЪХРАНЕНИЕ НА ДУШЕВНАТА ЕНЕРГИЯ
Беседа за жени

От Исаия глава 62, ст. 3: „И ще бъдеш венец на слава в ръката Господня."

Думата „венец" има двояко значение. Под тази дума се подразбира правилно движение в кръг, правилно даване. Всички тела в пространството, които съхраняват своята енергия, се движат в кръгообразна орбита. Това, което е вярно за небесните тела, е вярно и за човека, затова човек, който иска да съхрани своята енергия, трябва да се движи в кръгообразна орбита. Или, казано на ваш език, работа, която се свършва по най-лесен начин. Да се знаят начините или методите за съхранение на душевната енергия е необходима наука за правилното човешко развитие.

Всички съвременни страдания, индивидуални и общи, се дължат на изгубването на тази Божествена енергия. Докато сте били млади, тази енергия, която сте имали в организма ви, е била толкова голяма, че сте били наклонни да мислите, че тя така ще се продължава до векове векове. Но това е една илюзия в земния живот. Тази енергия може да се изгуби така, както изгубвате парите си. Тя изтича от вас тъй, както когато пукнете някое шише и водата изтича от него. Така и някои винари наливат в бутилки сладко вино и го заравят в земята, за да престои там няколко години, гдето ферментира бавно; при това стоене на виното се развива известно количество въглеродуокис, затова отварянето трябва да става много внимателно, защото всичкото вино може да изтече наведнъж. Така и човешката енергия, която е складирана в човешката душа, при известни моменти може да изскочи изведнъж, което става при голяма радост или голяма скръб. Затова човек трябва да знае как да се радва и как да скърби. И това е изкуство. Не трябва да се прави в това погрешки, защото човек пострадва.

Ще ви дам един пример, отдето ясно се вижда как се отразява силната радост. В Цариград турили на лотария един английски параход, който коствал 4–5 милиона лева. Той се паднал на един хамалин, когото накарали да отиде и види своето притежание. По пътя обаче от радост той полудял. Сега хората от голяма радост и от голяма скръб полудяват. Що е полудяване? То е изгубване на душевната енергия или неразбиране на душевния език. Няма защо да се радваме много, но не трябва да скърбим много, защото голямата радост подразбира голяма скръб и обратно. Това е верен закон. Казвате: „Като отидем на Небето, ще се радваме много, но които слизат долу, в ада, ще скърбят." Това са два противоположни полюса.

Вие, които не разбирате Божествените закони и не сте запознати с тях, казвате: „Защо тези хора са долу, в ада, да се мъчат?" Аз бих питал: защо онези, които са горе, се радват? Каква разлика има между страдания и радост? Скръбта произтича от факта, че онова, което ни е дадено, сме изгубили. Например, ако изгубим здраве, очи, слух, пари и др., ще скърбим. Следователно трябва да се научим да пазим онова, което Бог ни е дал. За да можем да пазим даденото,

непременно трябва да удвояваме своята енергия, а за това е даден закон в Евангелието. Удвояването е законът на сеенето. Ако земледелецът не сее, всякога ще губи. В това отношение вашият мозък е нива, върху която вие трябва да сеете. Във вашата житница Бог е положил семето, а като дойде определеното време, Господ казва: „Посей нивата!" Вие отговаряте: „Тази година няма да сея, имам достатъчно храна, затова ще си почина." Оставяте мозъците си необработени и те треволясват, т.е. както се казва научно – атрофират се.

Главното изкуство в спазване на душевната енергия е обработването на човешкия мозък. Има три начини, по които човешката енергия се изразходва: 1) чрез физическия организъм – чрез ръце, крака, мускули, стомах, бели дробове; 2) чрез човешката мисъл, разсъждение и 3) чрез човешките страсти.

Най-опасните елементи за изразходване на енергията са страстите и онези от вас, които се оплакват, че паметта им отслабва, ще знаят, че у тях страстите са взели надмощие. Забелязва се този факт у млади момичета и момчета, на около 15–16 години. В тази възраст те почват да любят и затова започват да забравят, не могат да си учат уроците. Така е и с възрастните: те се влюбват в други неща, но това не е любов, това е привидна любов, любов на чашката. Такова е положението на всеки пияница, който обича чашката: погледне я, глътне от нея и е доволен. Такива биват и мислите. В окултна смисъл взето, има мисъл чисто физическа, има мисъл на желанията и мисъл духовна. Съвременното общество страда от мислите на желанията, т.е. епохата, в която живеят днес хората, е такава. Това движение вътре в нас, този стремеж трябва да стане на венец в ръката Господня. А под думата „ръка Господня" ние разбираме волята Божия. В съвременното общество човек трябва да има силна воля. Вие мислите, че имате воля. Да, имате, но тя е обикновена. За да имате воля, трябва да знаете да се движите в кръг. В Америка има столове, наречени „рокинг-чеър"*, които са най-глупавите столове, на които като седне някой, завъртяват го. На такъв стол никога не сядайте, никога не се движете. Когато искаме да паднат ябълки от дървото, ние ги разтърсваме. Когато имате някоя еднообразна мисъл, например не обичате някого, вие изпращате мисли от вас до него, от него до вас – то е все едно, че сте на този рокинг-чеър и няма да се мине 1–2 дни и вие ще се усетите неразположени духом. Ако ме питате защо този човек ви е казал обидна дума – казал ви я, за да опита вашата воля. В Писанието е казано: „Трябва да имаш шлем, за да отбиеш стрелите." Неприятелите от Невидимия свят може да хвърлят една лоша мисъл чрез когото и да е: чрез жена ви, чрез мъжа ви, чрез децата ви или чрез кого и да е другиго. Даже и тези, които най-много обичате, ще ви подхвърлят такава мисъл, каквато не сте очаквали. Трябва да отбивате всяка мисъл.

Слушали сте това старо изречение: „Господ ще направи всичко." Как ще направи всичко? Да допуснем, че в една стая храните буби и в нея пуснете вашия млад юнак, 1–2 годишно детенце. Какво ще направи то с бубите? Ще обходи и изпомачка всички тези буби. Така може да пуснете една ваша двегодишна мисъл във вашата святая святих и тя в един час отгоре ще изпомачка всичките ви буби. Под думата „буба" аз подразбирам известен род мисли, действия или желания на вашата воля. В живота си ние трябва да следваме точно методите, които природата употребява. Никога не може да си представляваме Слънцето в един тъмен кръг – то няма да бъде слънце, – но всякога трябва да си го представляваме светло. Светлината е кръгообразно движение.

---

* rockingchair (англ.) – люлеещ се стол.

Най-напред турете в мисълта си това, че всяка една мисъл, желание, действие, което прониква вътре във вас, е изпратено от Невидимия свят и да знаете, че това, което ви се случва, непременно трябва да ви се случи. Ако разбирате този закон на движение, вие ще знаете, че една мисъл, която е изхвърлена от някого, като мине от единия край на вашата орбита до другия край, на противоположния край тя сама ще падне и ако сте на този край, вие ще може да я хванете; и затова никога не хващайте мисълта, когато току-що е дошла, когато кръстосва във вашия край. Затова Христос казва: „Не противи се злому." То значи: Не му се противи, но застани на другия край и го улови.

Сега, разбира се, ще ви трябва опит. В какво се състои този опит? Мнозина са ми задавали въпроси: „Как да се развиваме? Как да напредваме? Как да видим това или онова?" Аз бих желал не само да виждате, но и да усвоявате нещата. Може да видите едно житно зърно – то е едно нещо; а ако вземете и го посеете, то е друго нещо. Тъй че една Божествена мисъл, която ви се дава, не е достатъчно само да я почувствувате, но и да я усвоите и приложите. Искате например да видите някой ангел. Може да видите ангели колкото искате, да отидете при тях, но като се върнете, оставате си пак същите и разказвате, което сте видели, като да сте били на представление и свършва се с това въпросът. Трябва усвояване на тези принципи. Важно е, като видите някой ангел, да влезете в съприкосновение с неговата интелигентност, с неговия дух. Така и в природата, най-напред нещата започват с чувствуване, а после с виждане. Има много животни, които ни чувствуват, но не ни виждат. Един ден, като израстят, като дойдат на нашето положение, ще кажат: „Виждаме сега това, което по-рано ни е препятствувало в живота."

Ще ви дам един опит, който да изпълнявате в продължение на един месец. Мнозина от вас може да го изпълните. Не мислете, че когато правите опити, всичко е приятно и всичко има резултат. Някога може да имате най-лош резултат, но това да не ви обезсърчава. Най-лошите резултати са някога най-добрите. Ще ви дам пример за обяснение на тази мисъл. Жената на един турчин, като се смяла много, челюстта ѝ се изместила и с това устата ѝ се изкривила. Търсили лекари да наместят челюстта, но никой не могъл това да направи. Затова един ден мъжът ѝ я качва на колата и я завежда при един добър лекар. По пътя обаче конете се подплашват, обръщат колата и жена му пада от колата. Но с това падане челюстта ѝ се намества. Турчинът отива да направи опит за наместване челюстта на жена му при един знаменит лекар, но Господ намира за добре да падне тази жена от колата и по този начин да се намести челюстта ѝ. Затова не считайте, че падането от колата е лошо – напротив, ще ви се намести челюстта.

Опитът ви ще се състои в следното:

1. Като се породи у вас една мисъл на омраза, да се обърне в обич. Този, когото мразите, веднага се поставете на неговото място, че и вие имате същата грешка по отношение към Бога. Кажете: „Господ, при всичките ми грешки, ме обича, затова и аз ще направя същото с този човек – ще го обичам!" Каквато грешка или каквото поведение има даден човек спрямо вас, също в такова положение сте и вие по отношение към Господа. Господ и досега не си е изменил поведението спрямо вас, Той ви обича. Започнете да мислите от вас до Господа, а после се обърнете от себе си до другия, до човека, когото мразите. Тази обич, която Господ има към вас, ще мине от вас към другия човек и той ще бъде в същото положение към вас, в каквото сте и вие към Господа. В съзнанието на този човек ще бъде същото.

2. През целия този месец не одумвайте никого или като ви одумват, мълчете, правете се, че това не се отнася до вас. Може да се вкиснете малко, но считайте, че това не сте вие. Ако жена положи ръцете си във вкиснато тесто, тя вкисната ли е? Даже и цялото ви тяло да се вкисне, считайте, че вашата душа не се е вкиснала. Не приемайте външното вкисване за вътрешно. Не мислете, че това е лесно, да се откажете от одумване. То е сериозна работа. Аз не искам да се откажете за цял живот да се одумвате, но само за един месец. Това е само за един месец, да опитате каква е вашата воля. И като ви карам да превръщате омразата в обич, тя няма да изчезне изведнъж, все ще си върви. Ако опитът ви излиза всеки ден сполучлив, ще усетите един вътрешен мир, придобиване на една малка енергия; ако пък опитът ви през деня излиза несполучлив, ще имате малко загуба от енергията си. През тези 30 дни ще имате загуба и печалба, но главното е крайният резултат да бъде добър. Може да падате от колата, но в края на месеца челюстта ви ще се намести.

Тези два опита ви давам, защото те вървят в естествения път, по който ангелите работят сега в света. Вие ще имате тяхното съдействие.

3. Произведете в себе си една добра мисъл и я задръжте през целия месец. Когато правите този опит, всякога мислете, че вие сте свободни, не мислете, че външният свят или отношенията, които имате към хората, може да ви противодействуват.

Преди да почнете опитите, ще кажете тъй: „Този момент, когато започвам опитите, чрез силата Господня, която е у мене, аз мога да сторя всичко." Да не ви смущава думата „всичко". Тя подразбира всичко добро, но не и всичко зло. Няма сила, която в този момент може да преодолее. Дръжте в ума си живата мисъл: Всякога, когато човек иска да извърши едно добро дело, Божието съзнание е будно. Щом решиш да извършиш едно добро дело, между тебе и Бога се явява връзка, завежда се вече разговор. [В] момента, в който решиш да вършиш добро заради Бога, Той мисли за тебе.

Тези три опита, които ви давам, ще бъдат като основа за обновление на вашите мисли и сърца, докато не почнете да се борите. Мнозина от вас, гледам, живеете като тези, които са купили лотарийни билети – гледат да им капне нещо. Втората година пак продължават билета, третата година – пак, а то я им капне, я не. В царството Божие по този начин не се влиза. Царството Божие чрез сила се взима, знанието чрез сила се придобива, всичко в света чрез сила се придобива. „Чрез сила", то значи: чрез тези разумни същества, които стоят по-горе от ангелите. Те са силите Господни и чрез тях всичко се придобива. Тези същества са архангелите.

По-после, като направите тези опити, ще дойдем до това да изгонваме ревматизъм, главоболие, сърцебиене, охтика и др. болести, които съществуват не само в организма, но и в ума горе, и в сърцето.

Казва се в Писанието: „Ще бъдеш венец и слава в ръката Господня." Под „венец" се разбират най-възвишените ангелски същества. Да имаш венец Господен, то значи да си в съприкосновение със серафимите, с възвишените духове на любовта, които са и извор на Божествената любов. Всеки, който пие от този извор, неговата жажда ще се утоли. Има две категории: „венец" и „слава". Славата, това са архангелите, които са носители на Божествената воля на физическото поле. Когато искаш да усилиш волята си, ще извикаш един архангел, а той е мощен, силен. Това е един закон, който работи чрез внушение.

Всяка майка, която зачва детето си, какъвто идеал е имала в ума си, такова ще бъде детето й. Нашите мисли и желания стават точно такива, [за] каквито същества мислим в дадения момент. Ако мома люби някой глупав момък, такова ще бъде и нейното дете. Тя го гледа с други очи, представя си го по-идеален, а той всъщност не е такъв. То е едно състояние, което не съответствува на това, в което той се проявява. Ние не трябва да гледаме каква е неговата душа, а какви са проявленията му. Не трябва да гледаме неговата външност, че е хубав, че ходи спретнато и т.н. Че, и един кон може да бъде спретнат, но в тази спретнатост няма никаква интелигентност. В движенията разбирам разумност. Спретнатост разбирам, когато някой ти намести счупения крак или ако те облекчи, когато си неразположен. Да вземем например някого, когото мислим за спретнат. Влезе той в едно молитвено събрание и го развали, като каже лошо за едного, лошо за другиго. Това са спретнати хора, които развалят настроението в едно молитвено събрание, това са ваклите моми и момци, това са чернооките и чернокоси хора. Ако си спретнат, трябва, като идеш от вън с разположение, трябва да го внесеш и в останалите. Не е такъв венецът и славата Господня. И действително, в такова събрание човек скоро остарява. Как да не остареш? Ако казвам постоянно на някого от вас, че е грозен, грозен, ще видите, че след един месец той ще почернее. Ако на някого казвате постоянно, че е хубав, той ще се поправи. Когато ви видя някога почернели, казвам: Някой върху вас е работил. Вътре в дома на Бога не искам червеи. Ако има червеи, да стоят вън. Когото хвана, ще го прехвърля през дувара отвън. Който си прави добре опитите, ако е паднал пред дувара, ще го взема и ще го туря на друга страна. Това е един отличен опит.

Когато реших да говоря на жените, времето беше дъждовно. Казвам: Този дъжд, този дъжд, той показва, че на жените не им върви. Но гледам, днес времето се поправи. Това показва, че и на жените се отпуща кредит. Слънцето, което грее, показва, че и то е в съгласие. Това не е само за утеха, това са факти.

Като пристъпите към първия опит, не се спъвайте от нищо. Не губете вашите чувства, вашите мисли и религиозни вярвания, които имате. Всеки мъж или жена трябва да прилага своята опитност. Дошли сме на Земята да печелим, за да се върнем при Бога богати. Да се губи е лесно, но да се печели е изкуството, понеже на мнозина от вас умът не работи. Това нещо, губенето, окултистите наричат демагнитизиране. Ако тези зададени опити не може да направите сами, поискайте помощта на другите, работете колективно. В цялата тази работа трябва да имате търпение. Започвайте опитите обикновено сутрин или когато имате разположение. Но ще питате: „Дали ще ни се приеме молитвата?" Ние сме длъжни да се молим, но не трябва да се интересуваме дали Господ ще ни приеме молитвата или не.

За да успявате в този живот, трябва ви силна воля, силен ум и силно сърце. Тези неща се добиват само когато човек води един чист и свят живот. Вън от това никаква друга сполука не може да се очаква. Като се разгледа цялата история от единия край до другия, най-сполучливи са тези мъже и жени, които са живели най-чист и свят живот. Не мислете, че е мъчно нещо да бъдеш чист и свят човек. За да се изцапаш, някога си се опил, паднал си. Изобщо в света надделяват чистотата и святостта. Имаме грешка, като мислим: „В грях ме зачена майка ми". Всички, които не изпълняват волята Божия, са в грях зачетати, а всички, които изпълняват волята Божия, не са в грях зачетати. Някой казва: „Ние сме грешни." Да, това не отричам, че правим грешки, но че сме зачетати в грях, това отричам. Всички, които изпълняват волята Божия, са

в любов заченати. Христос иска щото човек да бъде правдив в душата си. Това, което съм горе, да бъде и долу. Разтревожен си – не скривай това. Като си разтревожен, то значи, че вашите деца, които са вътре във вас, са много шумни, но и това ще се нареди.

Като се упражнявате така, всичките мъчнотии в света ще изчезнат и ще дойде благословението в света. По този начин най-после ще заставим хората да не крадат и да не лъжат.

Сега вече ще упражнявате волята си, за да станете чисти и святи. Като бъдете такива, ще имате силата да късате плодове от дървото на живота, за да видим, че всичко е възможно. Само по този начин животът ще стане интересен.

Отсега нататък все в училище ще бъдете. Досега не сте били в такова училище, а сте мили паници, рязали лук и др., а отсега ще започнете от буквата „а", която е глас на волята. Само така ще упражните волята си.

Беседа, държана на 10 октомври 1918 г.
(четвъртък)

9.

КОЙТО НАМИГНУВА

„Който намигнува с око, докарва скръб,
а безумний в устни ще се подплъзне."

Притчи Соломонови, 10 гл., 10 ст.

През този месец ще искам да прочетете всички Соломонови притчи и тези от тях, които ви направят силно впечатление, да научите наизуст. Аз ще ви разкажа после защо трябва да ги изучавате наизуст.

Забележете, че от всички човешки чувства окото заема едно от най-видните места. Окото си служи с виделина и с нея се докосваме до предметите. Усещанията в ухото се предават чрез известни вибрации на въздуха, при обонянието също чрез вибрации на въздушните частици се предават миризмите. Но щом се дойде до вкуса и осезанието, трябва да си служим с чисто физически средства – с доближаване до езика, с попипване с пръстите.

Следователно окото има чисто умствено значение. Да намигне човек, това са два момента: единият – като се затваря окото, а другият – когато се отваря. Отварянето, това е денят, то е един миг. Като си отвориш и затвориш очите, то е един период от 24 часа. Като си затвориш очите, тогава стават всички престъпления в света, това намигване всички го вършите. Когато влезе някоя лоша мисъл у вас, вие намигате. Някой греши, значи често намигва. Мома намигва на момък и момък – на мома. В това движение на ума се подразбира едно неправилно движение на човешкия ум. Да намигваш значи да слизаш една степен по-надолу. Очите на хора, които намигват, стават малки и за хора с

малки очи казват, че са хитри и лукави. Това е резултат на намигване. По същия начин (закон) и вашият ум се деградира. Щом очите стават малки, деградира се и умът, изгубват се от него всички благородни мисли и чувства. Това показва, че вашият свят става по-тесен и кръгът на вашите знания се стеснява.

Соломон, който е събрал тези притчи, казва: „Който намигва с окото, докарва скръб." Скръб на какво? На своята душа, защото прозорците ѝ стават по-малки, по-малко светлина влиза, а през прозорците влиза и животът. Ако дойде някоя Божествена мисъл у вас, и вие си кажете: „Не му е времето сега", това значи, че си намигнал. Карат те да извършиш някоя работа, но кажеш: „Не му е времето сега" – намигнал си. Днес намигнеш, утре намигнеш, другиден намигнеш, намигнеш на един момък, на два, на три – виждаш, че всички тръгнали подир теб, цял скандал станало. Ако една мома е сериозна, никой няма да я преследва. В живота има много такива момци. Не мислете, че такива момци има само на физическото поле. Има ги и в сърцето, и в ума.

Под „намигване" се разбира човек, който не иска да учи Божествените закони. У нас българите имат обичай да си клатят главата, в знак на потвърждение или отрицание. Когато утвърждават нещо, поклатват си главата надолу, а когато отричат – нагоре. Ще забележите, че и конят си така поклатва главата. Това движение, това поклатване означава нещо. Когато конят си поклатва главата, то значи: „Господарю, този път, по който вървиш ти, жена ти и децата ти, няма да те изведат на добро." На физическото поле конят е емблема на интелигентността. Ако, като минавате покрай някой кон, той поклати главата си, то означава: „Приятелю, докато не изхвърлиш тази мисъл от главата си, няма да ти тръгне работата." Поправи поведението си – иди при този кон, ще видиш, че той няма да поклати главата си. Когато вашият ум си поклати главата като един часовник, това показва, че няма да ти върви работата.

Гледай твоят ум да си не клати главата, да стои на едно място и да работи. Това има отношение и до някои психически състояния. Хора, които са много нервни, мигат с очите си. Когато човек започва да губи своето душевно равновесие, той клати главата си, мига с очи и си движи краката. Но това движение е неправилно, то е като една вихрушка, която само прах дига. Обяснявам си закона на скръбта. Някои казват: „Скърбен съм." Хубаво, дръж очите си отворени. „Но много ми е тежко на душата." Дръж очите си отворени. „Боли ме гърбът." Изложи го на слънце.

Дръж ума си бодър, свеж и отвори очите си към Бога. Казваш: „Е, сега за Господ ще седна да мисля." Е, та ти с това си затворил очите. Някоя мома се влюби в някой момък и затваря вече очите си за майка си, за баща си, за всички вкъщи, за момъка само мисли. Така и ние: затворим си очите, душата и сърцето и започваме да мислим само за временни неща. Човек има три вида очи: едните са физически, другите – на душата и третите – на ума. Ако в това се съмнявате, направете един малък опит: Станете сутрин много неразположени, спрете се и кажете: „Няма да намигвам." Отправете ума си към Бога, започнете да мислите за Бога, за всичко хубаво, за ангелите. Помислете това 10–15 минути, най-много половин час, веднага ще придобиете равновесие на душата.

А сега как се лекувате? Станете сутрин – неразположени сте. Турите раницата си на гърба и тръгнете по съседки и започвате: „Знаеш ли колко ми е тежко?" Другата отговаря: „Ами ти знаеш ли на мене какво се случи?" Тръгват и двете при трета някоя и ѝ разказват своето тегло. Тя им се оплаква от своите несгоди. И какво излиза от това? Всички носят раниците си.

Не така, съберете се трите сестри, седнете на стола, обърнете се на изток, помислете малко, около 10–15 минути, и умът ви веднага ще се разведри и една

светлина ще проникне в него. Тогава, каквато и малка мисъл да ви дойде, приложете я.

„А безумний в устни ще се подплъзне."

В тази притча са взети очите и устата. Който намигва, докарва скръб, а безумният е този, който дълго време намигвал. Неговият ум от дълго намигване е станал безумен, т.е. говори което трябва и не трябва. Съвременните хора всички страдат от това. Мъжът ти направил, казал ти нещо обидно – веднага тръгнеш от къща в къща да разказваш какъв е мъжът ти. Ти, като повтаряш едно и също нещо, бъркаш в един и същи кош. „Мъжът ми е жесток, вагабонтин, а аз го мислех, че е благороден." А другата казва: „Твоят е цвете, ами моят да знаеш какъв е." Кой е крив за това? Мъжът ви е намигнал, и вие отивате сега да намигвате. Мъжът ви е намигнал, а вие вече сте безумен в устата.

Това, което развращава в света, което причинява най-големите страдания, то са онези нехармонични образи, некрасиви образи. Например говориш някому, а той си изкривява устата. Какво значи това изкривяване? Щом се подхлъзнеш, ще има падане, тъй че онзи, който намига, ще му бъде тежко на душата. Паднеш от някой мост, при някоя катастрофа – то е подхлъзване. Падането е всякога изгубване равновесие на душата. В това падение стават най-големите нещастия.

Най-важното нещо е да държиш ума си бодър и свеж. Друго важно е, когато ще говорите нещо, да го обмислите добре. Дайте си един отчет върху това, което ще говорите, ще причини ли то полза вам или другиму. Ако това, което ще говориш, не ще причини никому полза, занимавай устата си с друго нещо. От устата ти трябва само чистота да излиза. Устата не е канал за помии. От нашата уста трябва да излиза всичко най-възвишено и чисто, всичко, което може да причини благородство. А лошите думи, които често излизат от устата ни, да отидат на друго място, на място специално за помии.

Аз ще ви покажа закона, как действува физиологически една мисъл. Ако не държите вашите мисли отворени, т.е. ако не контролирате вашите мисли, тези нечистотии ще излязат от устата ви и няма да се мине много време и вие ще пострадате от запичане и ще трябва да си правите клизми. Казвате: „Запекъл се е той." Казвам: Намигнал е, не е пазил словото си. Всяка мисъл произвежда физиологическо действие върху нас. После викате доктори. Не ви трябват доктори, а трябва да потърсите причината на всяка болест. Ще кажеш: „Аз съм направил устата си канал, трябва да я изчистя." Всички хора са направили устата си канал и искат да живеят добре. Устата ви трябва да бъде чучур на някоя чешма.

Ако има запичане, наука не може да имате. Червата и стомахът трябва да бъдат свободни. По нататък ще ви говоря какво отношение има между главата и стомаха. В тялото, между душата и духа има много тясно съотношение. Имайте пред вид, че стомахът е глава на душата. Стомахът е мъж. Между този мъж и главата има тясно съотношение, те се разбират добре, защото са мъже. Белите дробове са жени на мозъка, а сърцето, това е тяхното дете. И стомахът си има жена и дете.

Аз с това искам само да ви наведа да знаете, че всяка мисъл, която минава през нас, ще произведе известен резултат в организма ни, който резултат ще се прояви или сега, или в друг някой наш живот. Ако не поправите сега мислите си, те ще останат такива и за хиляди години напред. Някой ще каже: „По благодат съм спасен." Как? Като паднеш във водата и те извадя, да, по благодат си спасен, но като те извадя, трябва да се научиш да работиш. Аз ви говоря върху прочетения стих, защото зная, че вие много се ритате в устата. Знаете ли, че човешката уста е едно от скорострелните оръдия, ужасна картечница е тя.

Досега тя е била в чужди ръце и ние трябва да я освободим. Човек, който не може да мисли добре, той си удря главата в стената.

По главите аз класифицирам хората така: едни, на които главите са разумни; други, на които главите са от тиква; а трети – с глави от чутура. Този, който си бие главата в стената, има такава от чутура. Ако главата ви е от тиква или чутура, няма шанс за успех. Трябва да направите мозъкът ви да работи и да свършва работата си. Не искам да се обезсърчавате, да не работите. Когато констатираме някоя погрешка, знайте, че тя е отвън присадена, това не са качества на душата. Не мислете, че сте се родили с раница. Влязла е някоя лоша мисъл у вас, тя не е ваша, изхвърлете я. Като ви кажа, че у вас има някоя лоша мисъл, това да не ви докача, защото аз искам да ви спася. Самата мисъл, със своето пребивание у вас, ще ви докачи. За да се утаят тези мисли, трябва да намерите противоположни на тях. Не намигайте, а дръжте мислите си отворени. Който и да дойде у вас, нека дойде, но без да му намигате. Защото Христос казва: „Всеки, който влезе през плета, крадец е и разбойник."

Всяка мисъл трябва да влиза през вашите очи и мозък. Всяка мисъл, която е влязла през сърцето ви, тя е един разбойник. Всяка такава мисъл не трябва да ви безпокои, но да се държи вън от кошарата. Вътре в човека има три подразделения. В православната църква има също три подразделения, които са измислени от хиляди, хиляди години. Това показва вървежа, развитието на човека. Първо иде отделението за оглашените, после – за верующите и трето – за свещеника, който свещенодействува, разбира начина, по който да се служи на Бога. Попът е учителят. Олтарът е мястото на учителя, който излиза оттам, турва огън и тамян в кадилницата, кади. Ако питате днешните попове защо правят това, защо кадят, те не знаят защо. Аз зная защо. Това правите и вие често, тургате тамян в кадилниците си и тръгвате да гоните дявола. Дяволът с тамян не се гони. Тамянът е само едно дезинфекционно средство. Когато гори тамянът, това показва, че вашето сърце трябва да бъде тъй горещо. Хубави мисли от сърцето ви трябва да излизат и да освежават атмосферата, в която вие живеете.

Ако така кадите, вие добре разбирате символа на тамяна. Но ако носите вашия буквар под мишци, без да го четете, той не ще ви ползва. Ето защо Господ ви е дал очи, които са прозорци на душата. Следователно всякога, когато е светло, трябва да държим очите си отворени и да вземаме толкова светлина, колкото ви е потребно. Някой път казвате: „Е, много е светло." Някога казвате: „Тъмно е." Е, добре, отвори си повече очите! Има хора, които нощем пътуват и им е светло, а други пътуват денем и им е тъмно. И вечер има светлина, само че за нея са необходими по-чувствителни органи, за да я възприемат. Нея я използват ясновидците. Истинските ясновидци виждат вечер по-добре, отколкото денем, но те не намигват. Те държат очите си отворени. Имайте всякога мисълта очите ви да бъдат отворени. Казват за някого: „Умрял с отворени очи." И скоро бързат да му затварят очите. Оставете този умрял с отворени очи. Сега всички, учители, свещеници, гледат да затварят очите на хората. Отваряйте очите на хората! Например някой се подвизава в живота, а вие му казвате: „И ти мислиш, че християнин ще станеш? Че, ти си много закъснял, ние колко неща вече знаем." Това значи да му затвориш очите. Какво знаете вие? Не така, не! Кажи на този свой брат: „Братко, много добре си направил, започнал си хубаво." Не е важно кога ще се стигне – когато стигнеш. Аз, като тръгна на разходка, вървя полека, разглеждам всички буболечки, всичко, каквото срещна из пътя и най-после стигам. Не е важно да се бърза, за да се стигне скоро до Черния връх. Като тръгнеш за Черния връх, наблюдавай по пътя изворчетата, какви буболечки,

какви пеперуди има, нека умът ти бъде постоянно буден, за да видиш как Бог работи. Така бих желал на всички да са отворени очите.

Казвате: „Какво да направим, за да се спасим?" Как да се спасиш? Че, като ти са отворени очите, ти си спасен. Всеки, който не намигва, той е спасен, а който намигва – той се дави. Затова не обезсърчавайте никого. Лицата, които ви гледам, на вид строги, те не са такива от истинска сериозност, но от съжаление за изгубени младини. Казвате си: „Едно време колко бях хубава, млада!" Не си остаряла, не се лъжи. Мислите, които имаш в себе си, те са стари, дрехите ти са стари, но душата ти е всякога млада. Когато остарее твоето тяло, не е способно вече да предава твоите мисли, Господ казва на ангелите: „Иди съблечи това Мое дете, чиито дрехи са много нечисти, не може да се перат." Казвам: „Братко, ще те съблекат" – или, казано на ваш език, значи: „Ти трябва да заминеш и втори път пак ще дойдеш."

Като ви говоря за отворени очи, искам да държите физическото си тяло всякога чисто. Ще ви кажа какво влияние имат добрите мисли върху физическото ви тяло. В светиите, които са живели дълго време чист живот, у тях се образува една особено приятна миризма, едно вътрешно много хубаво благоухание, наречено „нюкс". Когато имате някое хубаво душевно настроение, когато сте били в някакво размишление, почувствувате една миризма, която е на някой възвишен дух, който ви е посетил. Вземете поета – в него има такива мисли, той вижда такива неща, които други не виждат. Има религиозни хора, които много се молят, но нищо не виждат. Те само мислят как да се спасят. Долу тези мисли! Има страдания на онзи свят, но тук има и по-лоши. Като извършите едно престъпление, усещате един голям ад. Всеки е опитал този ад вътре в душата си. Защо търсите друг ад? Другият ад е играчка. Този, вътрешният, е страшен. И тогава казвате: „Този червей не угасва, рови, рови, не се свършва." Той е като една тения, срещу която взимате лекарства, изхвърля се тя навън, но главичката ѝ пак остава. Казвате: „Защо е влязла тази тения?" Защото вашите очи са били затворени. В тази тения е влязъл един нечист дух, който постоянно смуче. Тази тения ще излезе сама по себе си, ако научите закона да държите очите си отворени, а устата ви да не са безумни. Може така да калите вашата воля, че там, гдето е тенията, да я отправите от това ѝ място вътре в една минута.

И тъй, ние, сегашните хора, които може да се лекуваме сами, нямаме нужда от лекар. Вие трябва да се калите. За да познаете вашата мисъл силна ли е или не, направете следното. Имате ревматизъм, който с никакви лекарства не се излекува, затова вижте първо каква храна му е потребна и после, със силата на волята, започни да го местиш от едно място на друго в тялото си. Щом започне да се мърда от едно място на друго, кажи му: „Господине, ти си влязъл в моя организъм, когато очите ми са били затворени, но сега заповядай към задните врата." А задни врата ние имаме много.

Като се простуди някой, лекарите му дават аспирин, който докарва изпотяване. Порите, през които става изпотяването, са задни врати. Не казвам, че не трябва да се изпотявате, но казвам, че една мисъл, когато се сгъсти и влезе в нашето физическо тяло, трябва да излезе вън чрез тези пори. Порите са били жертва на нашите очи и казват: „Ние сме готови да услужим на нашия господар." През тях излизат всички нечистотии. Когато човек в моралния свят извърши една грешка, усеща една голяма скръб, защото в него се събират много утайки. Не махай тази скръб, но бъди герой, да изучиш причината на тази скръб.

Някой казва: „Искам да бъда светия." Като искаш да станеш такъв, върви по пътя, по който са минали те. А тебе те заболи гръбнакът и хайде – скоро при мене. Болките, скърбите, страданията са необходими и за тях не съжалявайте,

но намерете начин, по който да ги използвате. Дяволът е влязъл у нас, но ние няма да го изхвърлим навън, а ще го впрегнем на работа и ще му кажем: „Приятелю, ние 8000 години ти работихме, твой ред е сега и ти на нас толкова години да работиш." Дяволът е интелигентно същество, затова трябва да го накарате на работа.

Едно главно упражнение, което ще ви предстои през този месец, е следното. Първо: Развиване на волята, но не тази, която вие имате, а разумната Божествена воля. При развиване на волята, мислите ни трябва да бъдат строго определени. Две мисли едновременно не трябва да ни занимават. Ще разберем едната мисъл, едната работа ще свършим първо, а после другата. Всичко у нас е свързано като в една верига. Ще поясня мисълта си. Ние вървим по един определен Божествен план и всеки ще работи различно. Да допуснем, че един от вас е тъкач, друг – писар, а трети – на лозето работи и т.н. Търговецът ще приложи мислите си в търговията, тъкачът – в тъкачеството си, копачът – в копането, изобщо всеки в своето призвание. Онзи, който е тъкач, ще тъче здраво и солидно, преждата му ще трябва да бъде здрава, жицата – също здрава, а не прецвъкната, защото всяка мисъл се оприда от мисли на желания, които ни занимават. Така ще се сформира цялата мисъл. Тази нишка ще бъде здрава и по всички правила изтъкана. Тази мисъл, така изпредена, ще влезе като сила на вашата воля, защото волята ще трябва всякога да се приложи в материалния свят. Там, гдето искаме да приложим мислите си, ще имаме спънки и препятствия. Ребус е този свят заради* нас. Например вие се оженвате за един мъж и искате да бъдете щастливи, но не можете да се споразумеете. У кого е грешката? И у мъжа ви липсва нещо, и у вас също. И двамата сте влезли със затворени очи. Ако главата му отзад [е] вирната или сплескана, ако очите му са много малки, устата – много тънки, какво очаквате от такъв човек? Това показва, че не сте един за друг. Добре, какво остава тогава? Да направите вашата уста по-дебела, да развиете вашето сърце. За да развиете вашето сърце, трябва да турите в действие волята си. Френолозите казват, че сегашните хора имат 41 врати, през които може да приемат хората. Опитвате през една врата – не може да влезете, опитвате друга и най-после ще намерите някоя врата, през която ще може да влезете. Така че, по много начини вие може да влияете на хората.

И децата знаят този закон и забележете как те искат нещо. Започват: „Мамо, дай това!" – „Не може." Започва тогава то да те милва, целува и най-после ти се съгласяваш. То е отворило една от твоите врати и е влязло вътре. Умно е това дете и то по този начин е употребило своята воля. Но ще кажеш: „Не искам да лицемеря." Няма какво, ще гладиш, ще милваш, ще лъснеш този човек. Неговата ръка е нечиста – ще я измиеш, ще направиш една превръзка.

Трябва да изучаваме човешката душа. Това не е лесно изкуство. Аз говоря за здрави хора, но ако и двамата са болни, тогава ще извикате някой ваш ближен отвън. Някой път се роди едно дете, то ще лекува баща си и майка си. Всеки отделен член може да спаси целия дом. Отворете очите си към Бога. Ще знаете, че няма същество по-умно, по-добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не може да се сравнят с Бога. Някой казва: „Че, този Господ с мене ли ще се занимава?" Вие с това причинявате страдания на Бога, като нямате вяра в Него. Философите казват: „Нима Господ ще се занимава с тебе, ти – един нищожен пигмей!" Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества в океана, и тях чува, та вас ли няма да чуе? А хората на

---

* заради – *диал.* за.

XX-я век държите очите си затворени и се лишавате от Божествената светлина. Ако ние живеем в една изба с десетки години, ще има много болести у нас. Аз взимам това не само на физическото поле, но и в духовния свят, гдето причините са едни и същи. Молиш се на Бога, но не излизаш от избата си. Първото нещо е да отвориш очите си към Бога. Но ще кажеш: „Не зная какво е Бог." Това не е важно. Аз може да не зная какви са елементите на Слънцето, но излагам гърба си на него и се ползувам от лъчите му. А учените хора казват: „Не използвай лъчите му, защото не го знаеш какво е." Човек, който е тръгнал към Бога, колкото и малко да се замислюва за Него, той е спасен, колкото и да е лош като човек. Знайте, че в това учение, за което ви говоря, човек не погинва. Ако изгубите ръцете, краката, очите, ушите си и т.н., и тогава няма погинване. Но казвате: „Изпъдили го." Нищо, той е изпъден от училището за година, две, но после ще го приемат да учи пак. Който смущава другите, той се изпъжда вън. Ако вие не изпълнявате това, което ви учат, ще ви изпъдят, за да дойдат други, които искат да слушат и изпълняват.

Сега в духовно отношение аз често ви чувам, че биете скамейки. Наука не може така. Не се ползувайте с биенето на скамейките вътре в училище. Който има воля, ще я упражнява не по скамейките, а на ревматизма, или когато ви боли корем. Турете у вас чистите си мисли, за да видите каква сила имат чистите влияния. Ако вие се подвижите само 1/100 000 000 част от милиметъра, то е много нещо. Не мислете, че като започнете с това учение, изведнъж ще направите нещо много. Аз ще считам голям прогрес, ако само 1/100 000 000 част от милиметъра успеете. И това е един прогрес. В цялата вечност ще има един прогрес от знание в знание. С такава бързина и аз се движа. Не се обезсърчавайте. Всеки учен, който изследва нещата, се движи много бавно. Който иска да наблюдава, ще се движи бавно. А вие искате всичко с бързина и да кажете след това: „Готов съм вече за катедра." Тази 1/100 000 000 от милиметъра е вечна мярка, най-точна. Ще ви представя една фигура: представете си проектиран един център на безконечност и да кажем, че трябва да се завърти в 24 часа, за да направи един кръг. Знаете ли с каква бързина ще се движи, за да измине 1/100 000 000 от километъра? Тук се движи много полека, но бързината, с която обикаля горе, е много голяма. В центъра движението е много бавно, но горе е много бързо. Ако се подвижи материята на вашето сърце с това движение, вашето сърце и ум щяха да се стопят от тази скорост. Затова трябва да се движите много полека, за да върви движението горе хармонично. И не се обезсърчавайте. За да може да упражнявате волята си, всякога трябва да сменявате едно неприятно състояние с друго, приятно.

Второ: Ще ви дам начин за усилване на волята ви. Например имате едно много неприятно чувство и не може да се освободите от него. Станете, употребете един час, посетете едно семейство, което е в много по-лошо състояние, отколкото сте вие. Да не кажете: „На мене огън ми гори на главата, а ще ходя да посещавам други." Да, идете при такова едно семейство, което няма дърва, няма хляб, нищо няма, постойте 10–15 минути там и вижте ще има ли някакво роптание или не. Върнете се у вас и сравнете тяхното състояние с вашето. Искам да градите вашето здание. Каквато благородна мисъл дойде у сърцето ви, изпълнете я. Ще изпълните тази мисъл не както е писано в книгите, а както ви подсказва вашето сърце. Ще я изпълните не по принуждение, а по закона на Божествената воля. Може да си кажете: „Е, най-напред ще поправя своя дом." Че, всички хора нали са все Божии домове. Един човек, на когото може да помогнеш, е все от Божествения дом. Не престъпвай закона на баща си и майка си, дръж своята воля с тяхната и ще бъдеш спасен. Не се пресилвайте в

каляването на волята си. Достатъчно е всеки ден да свършвате най-малката работа. Например, ако дадеш на един човек чаша вода, и то е достатъчно. Ще кажете: „Е, толкова малка работа!" И то е нещо сторено.

Друго: Не отивайте в други къщи, по разни семейства, когато ви е много тъжно скръбно, за да ви олекне, т.е. не носете своя боклук в къщата на ближните си. Това не е наука, не така трябва да ти олекне. Ще отидете с мисъл да използувате и да дадеш да използват. Ако ходите по другите къщи с цел да ви олекне, да оставяте там своя боклук, ще ви научат всички и няма да ви приемат. Искам всички да сте чисти, да нямате нищо под ноктите, изчистете си дрехите, измийте се и идете тогава при Бога. Защото самата мисъл да бъдеш чист, то е воля; самата мисъл да отидеш при Бога чист действува на ума ви. Ако си нечист, съблечи дрехата си, измий се и иди при Бога, иди да се помолиш. Ученик, който е нечист, не се приема. Не разбирам с това да станете педанти, да се вглеждате в хорската чистота. Всеки да се занимава със своето. Който се занимава с хорските нечистотии, той се покварва. Така ще започнем от физическото към духовното. Аз харесвам светските хора, защото те вървят много добре, те обръщат голямо внимание на физическата чистота. От тях се иска само крачка напред, за да влязат в царството Божие. Имат ли това изкуство – физическата чистота, ще започнат духовната. Тези неща са потребни за създаване на една благоприятна атмосфера за човешката мисъл. От нечистотата на мислите се създава една неприятна атмосфера, от която учениците се демагнитизирват. Не, всякога за работата на ума е потребна чистота. За да се наблюдава Небето, трябва да има чистота. Като казва Христос, че чистосърдечните ще видят Бога, това показва, че чистотата е едно условие за виждане.

Тъй че, чистотата ще я държите като едно условие за усилване на волята. Тя може да се придобие, когато бъдеш ученик. Това е религия. Религията има за цел култивиране на сърцето, но не трябва да се спираме само там. Това кланяне на Бога трябва да бъде в дух, в истина и в разбиране. Тези сили, които Бог ни е дал, трябва да знаем как да ги владеем. Душата и сърцето имат капитал, който трябва разумно да се използува. Ще каже някой: „Ще го хвана като вол с повод." Не може така. Що е повод? Поводът е един закон, с който може да владеете силите на вашата душа, ум и сърце.

Не гледай дали си настроен или не. Прочети днес малко и като се свърши денят, дай си сметка какво си научил. Написвайте това в едно тефтерче. Досега вашият живот е бил безразборен. Ставате сутрин и до обяд – все в кухнята, след обяд – пак нагоре-надолу и вечер си лягате уморени. Казвате си: „Е, утре пак същото нещо ни чака, кога ще се освободим?" Няма да се освободите, защото в този труд придобивате знания. Калете вашата воля в тези мъчнотии. Не съдете другите, оставете ги, те в своите грешки ще учат уроците си. Събирайте се по няколко в клас, по-силните да помагат на по-слабите. Няма по-добра молитва от тази да помогнеш на брата си. Господ, на Когото се молиш, Той е умен и казва: „Я слушай, не си криви устата пред Мене, я излез навън и свърши тази работа." Но ще кажеш: „Господи, аз не съм разположен." Не си разположен, защото си турил на гърба си по-голям товар, отколкото може да носиш; то е все едно като да вземе едно дете алгебра и я разглежда, макар че знае само да смята. Така и вашите мисли. Някой път имате много хубави мисли и чувствувания и казвате: „Аз имам много хубаво настроение." Това настроение е от един ваш приятел, който ви е посетил и нагостил. Не се заблуждавайте с тези угощения, защото утре ще останете без тях. Главното за вас е да се трудите и да знаете, че всеки ден свършвате една работа.

Необходимо за вас е: сърцето да бъде чисто; душата – свежа; умът – бодър; а духът – крепък.

Помагайте си през този месец едни на други, не ходете да се плашите, че това казал Учителят, онова казал Учителят. Аз на място съм казал всичко, но вие криво тълкувате нещата.

Който се учи, всякога е на главата, а който не се учи – на опашката. Много човешки души са се подигнали толкова, че са дошли до ангелите, а много ангели има, които са паднали. Имайте пред вид, че вие имате всичката възможност да учите и ако не учите, грях е на душата ви. Не трябва да казвате, че сте остарели. Дяволът е само стар. Мислете, че сте млади за това Божествено знание, да влагате вашата воля в тези знания. Някои са богати, а други – бедни. Сиромашията е работа, а богатството – почивка. Сега, има лоша сиромашия и добра сиромашия, т.е. лоша работа и добра работа. Добра работа е, когато знаеш да работиш, а лоша – когато не знаеш да работиш. Така, има лошо богатство и добро богатство. Но друг път ще си сменят ролите. Като си сиромах, кажи: „Слава Богу, имам работа" и започни да работиш. Утре си богат – кажи: „Днес ще си почина."

Сега, казвам, че ние ще помръднем света тази вечер с 1/100 000 000 част от милиметъра, но трябва да работим всички колективно.

...

Като ви се каже да обърнете омразата в обич, чудно ви е, но всякога тя може да се извади, защото е вътре у нас. Как ще се извади омразата? Ако искате да пречистите водата, оставяте я да се утаи или поставяте малко стипца в нея, за да се избистри. Имайте пред вид, че вие сте в едно училище и ще следвате уроците, които ви се дават. Онзи, който ме слуша, а не изпълнява, знаете ли на какво прилича? Все едно, че го прекарвате в една гостилница само да помирише всичко и да си замине, а той е много гладен. А с мирисане живот се не живее. Тъй и много от вас само с мирисане служат на християнството и казват: „Отлично е, вкусно е."

Който иска да влезе в християнството чрез знания, трябва труд. В ученето няма благодат. По благодат може да ви спасят, да ви лекуват, да ви обличат, но знания по благодат не може да ви налеят. Това е човешко. Павел казва: „Отчасти знаем, отчасти учим." Не трябва само да се молим. Да се молиш, това е твоя длъжност. Да се молиш, това показва, че трябва да си платиш борча. Казваш: „Аз дишам." Длъжен си да дишаш, то не е работа на твоя дух. Знанието произлиза от свободата на човешкия дух, от разбиране на Божията воля. Искам да бъдете свободни, да разсъждавате, а не е важно вашето настроение. По благодат учителят не може да тури бележка на ученика. Ако не учи, не може да се тури 6. Шесторката трябва да е вътре. У мене няма шесторки, не давам нищо по благодат. Шесторка турвам само на онзи, който знае да работи. Какво значи шесторката? Тя е закон на прогрес, на развитие. Като ви туря 7, то е закон на съвършенство. Вие искате да започнете с големи работи, но ние трябва да се повърнем назад. Когато Христос дойде от онзи свят, Господ Го изпрати в най-ниското положение – на училище. Той се учи близо до 33 години, макар че произлизаше от най-високото положение. Смири се, послушен биде, впрегна се в дърводелие, работеше столове. Той правеше столове за вас, които сега все за столове спорите. Столът е символ на известно положение, което човек трябва да заеме в света. И вкъщи, навсякъде, все за столове спорят. Христос учи това изкуство, да прави столове, та, като седнете на тях, да ви е приятно.

Христос имаше желание и да спаси хората. В какво се състои то? Той ги учеше да ядат здравословна храна. Трябва да храниш душата си със здрава храна, ума – със здрави мисли, сърцето – със здрави чувства.

Беседа, държана на 7 ноември 1918 г.
(четвъртък)

10.

МАЛЪК РАЗБОР

Притчи Соломонови, гл. 31.

Един малък разбор върху:

„Думите на цар Лемуила,
Пророчеството, което го поучи майка му."
Под думата „цар" се разбира човешкият дух. Под думата „майка" се разбира Господ, Божествената Майка, Която го е получила.

„Що, сине мой, и що, сине на утробата ми?"
Думата „син" означава човекът, както си е на Земята.

„И що, сине на моите обричания?"
Природата-Майка всякога прави Своите обричания все за децата Си.

„Не давай силата си на жените,
Нито пътищата си на погубителките на царете."
Първото нещо е да не даваш силата си на жените. Тук под думата „жена" се разбира човешкото сърце, което се е отклонило от правия път, затова не давай силата си нему. „Погубител" се разбира един от пороците на човешкия ум, а то е гордостта.

„Не е за царете, Лемуиле,
Не е за царете да пият вино,
Нито за князете да пият сикера,
Да не би като се напият, да забравят закона,
И извърнат [съда] на всичките угнетяеми."
За човешкия дух първо не трябва да се пие вино. Под думата „сикера" се разбира подсечено вино, в което тургат малко мед, захар и черен пипер. Под „вино" се разбират пари. И на най-добрия човек да дадеш пари, той се забравя. Под „вино" се разбират още всички слабости, които затъмняват човешкия ум, били те мисли, желания или действия, които дават крива насока на желанията. Угнетени у човека се явяват всичките му добри мисли и желания. Всеки, който угнетява желанията си, изопачава съда в себе си. Щом изопачите вътрешния си съд, то какъвто е той, такъв ще бъдете и отвън, такъв ще бъдете и отвътре.

Такъв е Божественият закон. Човек представлява отвън физическия свят, а отвътре – Божествения свят. Никога хората не могат да направят твоя свят по-добър, отколкото ти си го направил. И онези от вас, които очакват щастието им да капне отнякъде другаде, те се лъжат и затова остават разочаровани. Не очаквайте щастието си отдругаде, то е вътре у вас.

На кого трябва да се дава вино и сикера?

„Давайте сикера на тези, които са в премеждие,
И вино на огорчените в душата,
За да пийнат и да забравят сиромашията си,
И да не помнят вече злостраданието си."

Давайте сикера на тези, които са в премеждие, а вино на тези, които са наскърбени, гневни, начумерени. Напой и нахрани лошия, гневния човек. Вие не може да разберете защо лошия човек трябва да го нахраните, напоите, а добрия не трябва. Вие не може да си представите това противоречие. Ако имате един корав ремък, който не е годен за работа, нали трябва да го турите в мас, за да омекне? Мек ремък не трябва да се тури в мас. Това подразбира, че енергията, която е корава, трябва да се нахрани, да се тури в масло, за да омекне. Наскърбеният човек, понеже е корав, дай му вино, хлебец, той ще стане годен за работа. Добрият човек сам по себе си има това, има тази мекота.

„Отваряй устата си за безгласния,
За съда на всичките сирачета."

„Отваряй устата си за безгласния" значи: умният човек трябва да защитава този, който не може да говори; а този, който може да говори, не трябва да се защищава.

„Отваряй устата си, съди праведно,
И защищавай сиромаха и оскудния."

За вас, жените, които сте майки, е необходимо да съдите праведно. Когато човек седне на съдийското кресло, трябва да забрави всички свои лични отношения, не трябва да мисли за себе си, а да стане едно с Бога, едно с човечеството, т.е. интересите на Бога да са негови и интересите на човечеството да са негови. Голямото включва малките интереси, а малкото не включва малкото в себе си.

„Кой може да намери добродетелна жена?
Защото такава е много по-скъпа от многоценни камъни."

Под думата „добродетелна жена" се разбира „добро сърце". Казва се: „Ще им дам сърце, направено от плът, ще им отнема каменната плът." „Добра жена" подразбира „добро сърце". Който придобие такова сърце, е по-добро от скъпоценни камъни.

„Сърцето на мъжа ѝ уповава на нея
И не ще бъде лишен от изобилие."

Под „мъж" се разбира човешкият ум, който също има сърце. Уповай на нея, защото сърцето, за което се говори, е разумно. Размишлявай за сърцето си. Щом едно ваше желание ви дава възможност да разсъждавате, то е разумно желание, а не ви ли дава възможност да разсъждавате, то е опасно. Вижте как се отразява у вас едно настроение на гняв. Вие веднага избухвате и не мислите за последствията. Това е глупавата жена у вас, т.е. глупавото сърце.

Изобилието подразбира всички радости, които се търсят. Всички радости произлизат от сърцето, то е почвата, в която растат Божиите блага.

„И ще му донесе добро, а не зло,
През всичките дни на живота си."

Като не огорчавате никого, като не оскърбявате никого, ще имате повече приятели, повече хора, които да ви обичат.

„Търси вълна и лен,
И що ѝ е угодно, работи с ръцете си."

Христос казва: „Търсете, хлопайте и искайте." Тъй че тя постоянно търси. Търсенето, това са разумните желания на човека. През всичките дни на живота си, тя търси. Какво? Вълна и лен. Вълната и ленът имат две различни качества. Вълната задържа в себе си топлината, а ленът я изпуща. Хигиенично е лятно време да се носят ленени дрехи, а зимно време – вълнени. Еврейските свещеници са носили все ленени долни дрехи. Разумната жена търси и обработва вълна и лен, а под „вълна" и „лен" се разбират две благородни желания. От вълнените и ленените нишки излизат най-добрите платове. Под думата „ръце" се разбира, че тази жена има разумна воля, за да изтъче от вълната и лена нещо. Ленът, това е мисълта, а вълната, това е желанието. Когато чувствува и мисли, тя знае какво да изтъче от всичко това. Вълната подразбира горещи желания, а ленът показва малко хладнокръвие. А под думите: „що ѝ е угодно, изработва с ръцете си", то значи: добре разработва всичко със своята воля.

„Тя е като корабите на търговците:
Донася храната си отдалеч."

То значи: тя има кормило и знае да направлява корабите. Кое е човешкото кормило? То е човешкия език. Корабите са устата, в която носи храната си отдалеч, отвътре. Тъй че тя знае, че е като кораб на търговците.

„И става, доде е още нощ."

Това значи, че Слънцето не я заварва в леглото. Преди да дойде господарят и тя е на крак.

„И дава храна на дома си
И дял на слугите си."

Домът, това е тялото. Сърцето, умът и всички желания, това са нейните слуги, които ги нарежда през дните.

„Съглежда нива и купува я:
От плода на ръцете си сади лозе."

Тя съглежда нива с очите си, защото очите представляват извор на истината, вижда кое е полезно и кое – не и купува нива. Нивата подразбира външните условия на физическото поле, което Бог е дал. Под „плод на ръцете" се разбира светът на нейното сърце. Лозето означава, че всички благородни мисли и желания са у нея посадени. За такъв човек се казва, че е магнетизиран.

„Опасва чреслата си с крепост
И укрепява мишците си."

Под думите „опасва чреслата си с крепост", се разбира нейната воля. Тя е жена, която обработва тялото си, прави гимнастика, не я мързи. Тялото ѝ е много добре обработено, няма никакъв недъг. Различава добре действията, желанията и мислите си и с това укрепява мишците си.

„Усеща, че търговията ѝ е добра:
Светилникът ѝ не гасне нощ."

Под „нощ" се разбира, че когато я налегнат скърби и нещастия, светилникът ѝ не угасва. Жена, която, като се намира в нещастие, каже: „Досега ходих на църква, вярвах в Бога, но отсега нататък няма да ходя", то значи, че тя е без светилник.

„Туря ръцете си на вретеното
И държи в ръката си хурката."

Съвременните хора откриха, че Земята се върти около своята ос, като вретено. Жените преди време са казали, че ако Земята се върти около своята ос, трябва и ние да се въртим около себе си. То значи, че всяка жена трябва да обръща и двете си страни към Слънцето. Двете страни са радостта и скръбта и към тях трябва едновременно да се върти всяка жена. Страната, която е радостта, е светла, а другата – скръбта, е тъмна. Затова жената трябва да върти вретеното си. Като дойде скръбта, завърти вретеното си, изправи се и запитай: „Моето вретено върти ли се?" А ти какво правиш? Оставиш хурката и казваш: „Земята не се върти." Не, Земята всякога се върти, затова и жената трябва винаги да се върти. Ако Земята би престанала да се върти, всички хора щяха да умрат, а благодарение на тази майка вие всички сте облечени. Хурката означава Божествения свят. Тази връв, нишка показва откъде иде енергията. Кълделята представлява Слънчевата система. Хурката се турга в пояса. Млечният път означава пояса на човешкия дух. Слънчевата система се стреми към този пояс. Всеки трябва да има кълделя. Престане ли да се върти кълделята, да няма вретено и хурка, всичко се обръща с главата надолу.

„Отваря ръката си на сиромасите
И простира ръцете си към оскудните."

Вие не можете да отворите ръцете си на сиромасите, докато не изперете и опредете вашата вълна. Думата „сиромах" в този стих означава всички семенца, които не са още посадени. Отвориш ръката си, вземеш тези семенца, посаждаш ги в градината – ти с това вършиш едно добро. Веднъж ти отвориш ръката си на сиромасите – то значи, че съизволяваш. Когато помагате някому, вие помагате на слабия, а не на силния, а сиромасите са бъдещето на света.

„Не се бои от сняг за дома си,
Защото всичкият ѝ дом са облечени в двойни дрехи."

„Двойни дрехи" в окултен език означават „магнетични дрехи". Има хора, които се поддават на всяка болест – те са голи. Всеки човек, който се гневи, съмнява, той е гол. И наистина, Адам и Ева, след като съгрешиха, оголяха, вследствие на което не можаха да удържат външните борби. Силата на християнството е тъкмо тук – всеки да може да се облече. Като започнем да придобиваме тази дреха, ние забелязваме у себе си една сила. За това нещо ние съдим и по естествения процес. Като облечем една дреха, ние чувствуваме едно приятно състояние, една топлина, но съблечем ли дрехата, изпитваме едно неприятно състояние. Скръбта не е нищо друго освен това, че дрехата ни е открадната. Когато сме радостни и весели, дрехата ни е на нас. Този закон е много верен. Когато вашите деца са радостни, те са облечени, но опитайте се да им вземете дрехата – веднага иде скръбта. Тъй че всички страдания, които имате, са защото нямате тази дреха. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите как сте без тази дреха и как сте с нея.

„Прави за себе си завивки:
Облеклото ѝ е висон и багреница.
Мъж ѝ е познат в портите,
Когато стои между старейшините на мястото си."

„Мъжът" подразбира „нейният ум". Когато говори нейният ум, всеки ще я слуша. На такава жена мъжът ѝ е почтен. Ако е ленива, никой няма да я слуша. На такава жена мъжът ѝ не е почтен.

„Прави тъкан и продава,
И дава пояси на търговците.
Облечена е с крепост и благолепие
И се весели за бъдещето време.
Отваря устата си с мъдрост.
И закон на благосклонност има на езика ѝ."

Този закон на благосклонност е потребен на всички. Върху тези стихове вие сами помислете, а аз друг път ще ви ги обясня.

„Внимава за управлението на дома си.
И хляб на леност не яде."

Тази жена никога не взима каква и да е храна, а избира здравословна във всяко отношение. Известно е, че леността е майка на всички пороци. Сега изобщо съвременните културни хора са станали много лениви. Те отиват на църква да излъжат Бога, запалват свещ и казват: „Хайде да се помолим, да запалим една-две свещи, та ако капне нещо." Вземат един лотариен билет, а след това седят по кафенетата и чакат, дано капне нещо от този билет; като дойде срокът за тегленето му – няма. Купуват нов билет и хайде пак на църква, да запалят свещ и да се помолят. Купуват акции тук-там, но някога акциите спадат и така изгубват. Такива хора са лениви. Не, да работиш, ще обработваш всичко в себе си. Нещастията, които сега ви сполетяват, са нашето минало и с тях ние изплащаме нашите стари дългове. Защо тя не яде хляб на леност? В съвременното общество често намираме такива случаи – да се яде хляб на леност. Някой момък уважава момата в някой дом. Той е облечен хубаво, добре нареден, но има дългове тук-там. Той търси тази мома като богата, за да плати дълговете му. Бащата и майката гледат да го уловят, без да знаят неговото материално състояние. Оженват младите. Заемодавците започват да се явяват един по един със своите полици и казват: „Той е богат сега, ще си плати дълговете." Родителите се чудят и казват: „Чудно нещо, той беше много добър човек!" Да, понеже вие се съюзихте с този ленив човек, ще носите сега неговите последствия. Когато дойде някой дух и ви каже, че можете да минете по лесен начин живота, вие не се возете на неговата кола и не вярвайте на неговите обещания.

„Чадата ѝ стават и казват: Блазе ѝ.
Мъж ѝ я хвали и казва:
Много дъщери са се обходили достойно,
Но ти надмина всичките."

Вярно е, че такива майки и чадата им ги уважават, и светът ги уважава. С тези стихове Соломон описва идеалната жена, или стремежа на човешката душа.

„Красотата е лъстива и суетна е хубостта.
Жената, която се бои от Господа, тя ще бъде похвалена."

Под думите „бои се от Господа", се разбира, че всяка жена, която е благочестива, ще бъде похвалена.

„Дайте ѝ от плода на ръцете ѝ;
И делата ѝ нека я хвалят в портите."

I. През този месец ще проучите цялата тази глава.

II. Ще направите един опит, за да познаете силата на тези стари формули, да видите каква магическа сила има хурката. Когато сте неразположени духом, ще направите следния опит: Мислено ще си представите в ума 10 оки вълна, ще вземете една голяма харания, съд, пълен с вода и мислено ще започнете полека да изпирате тази вълна. Ще я изперете 1, 2, 3, 4 пъти, докато стане съвсем чиста. След това взимате един от циганските дараци и започвате да я влачите. Като я повлачите така около половин час, направете я на кълдели. След това турете я на големи дараци и я направете на големи кълдели. От готовите вече кълдели вземете една, турете я на хурката да предете. Аз бих желал да ми опишете този процес. Да ми опишете какви чувства ще изпитате, докато започнете да предете. Ще ми направите описание, подобно на това, което прави естественикът, когато наблюдава под микроскоп известен процес. Наблюдавайте след всяка кълделя каква нова мисъл ще ви дойде. Тази формула за изпридане на вълната и опридането ѝ ни е дадена от окултизма и тя в половин час ще допринесе много повече, отколкото един педагог в цяла година. Този опит с вълната ще го направите най-малко 4 пъти в месеца. Ако някой заболее от испанската*, както лежи в леглото си, нека пере тази вълна. Ако тези опити ви дадат резултат, те са верни, истинни.

Това, което е измислено, съчетано от нас, с него не може да се направят опити. Не се заблуждавайте в някои знания, които не може да ви дадат сила. Като ви дойде някоя мисъл, спрете се върху нея, подръжте я 1–2 дни в живота си и ако тя нищо не роди, тя е безплодна. Не задържай желания, мисли, които нищо не допринасят. Въртете постоянно вретеното и нишката му да слиза постоянно от горе и така навивайте 2–3 вретена. Такъв процес трябва да стане в умовете ви. Не се изисква само молитва, но и работа.

Какво подразбира думата „молитва"? Дишането има смисъл само когато кръвта циркулира. Когато влезе кръвта в дробовете и се пречиства, то е молитва. Ако в нашите дробове няма кръв, каква смисъл има да поемате въздух и да се молите? А да се молите, трябва да има въздух, който да се пречиства. Някой път вие се молите, но не знаете защо. Казвате: „Боже, благослови ни!" Не знаете в какво да ви благослови. Казвате: „Господи, нека се подобри малко моето положение!" Нима вашето положение е лошо? Но ще кажете: „Да съм като другите хора." Нима не сте като другите хора? А да се молиш, храната трябва да се сдъвче със зъбите ви, да влезе в стомаха, той да свърши работата, да я превърне в сок, който да мине в дробовете и чак тогава да започнеш да се молиш. Само съзнателният човек може да се моли. Някои питат: „Защо да се молим?" За да се пречисти кръвта ти, мислите и желанията ти. Ако доброволно не се молите, то Провидението ще ви създаде условия, за да се молите. Най-коравите хора се молят. Заболее – вика доктор и казва: „Моля ти си, докторе, да ми помогнеш!" Постави те Господ в лишение – скоро отидеш при някой заемодавец и му се молиш. Господ е поставил като закон: Човек трябва да се моли. Някой казва: „Не искам да се моля на Бога." Добре, избери си когото искаш. Има хора, които се молят на конете си. Казва им: „Хайде, дий, карай, конче!" Молиш се на коня си, дано той вземе участие и изнесе твоя товар.

От чисто психическо гледище, молитвата е един необходим закон. Като се молиш на Бога, то е правилното, то е чистият въздух. Вън от тази молитва ще слизаш все по-надолу, все по-надолу. Всички среди, в които слизаш, са все по-

---

* испанската болест – пандемия от грип през 1918–1920 г., която обхванала 550 милиона души от всички континенти и взела над 20 милиона жертви.

нечисти. Когато нямаш разположение да се молиш, влез в стомаха си и поработи там. В тези опити, които ще правите, стремежът ви не трябва да бъде егоистичен, но всички трябва да се заемете с изучаването на Божествените закони, тъй, както се изучават разните предмети – естествена, български, геометрия и др. Всеки, който е влязъл в училището, трябва да провери кое е вярно и кое не. Това не е като във вестниците. Във вестниците може да съобщят, че един град е паднал, подир един-два деня да съобщят, че отново е превзет и т.н. Например пише се за Добруджа, че там са навлезли румъните и всички отпадат духом. Снощи се пишеше пък, че не са навлезли румъните там. Някой дойде при тебе и ти каже: „Твоята глава ще пати нещо." Ти започнеш да се тревожиш, ето че румъните навлизат в главата ти. Вие ще приличате на онази мома, която сънувала, че се оженила, имала детенце и то умряло. Станала сутринта и разказала съня на майка си. И двете се разтревожили и започнали да плачат. Вие си създавате много неприятности в ума си с тези фиктивни неща. Някоя казва: „Чух, че сестрите не мислят добре за мене" – ето, румъните влизат в главата ти. После кажеш: „А, излъгала съм се, те добре мислят за мене" – румъните излизат от главата ти. Колкото е вярно едното, толкова е вярно и другото. Някой свещеник ти каже, че си еретик. Аз ти казвам, че не си. Румъните влязоха и излязоха от тебе. Като влезете в една школа, трябва да имате критически ум, да изследвате нещата, да имате отношения към Невидимия свят, към тези закони. Само така ще може да си създадете един солиден характер. А сега очаквате всичко да ви дойде наготово.

Аз искам тази вълна сами да я перете, да я влачите и предете. Ако не знаете как се преде и влачи, аз ще ви науча. Само по този начин хората могат да се облагородят и подигнат. Трябва да се работи, работи и работи. Казвам: Не да се трудите, а да работите. Мъчението и труда оставям за хората, защото светът се занимава с тях. Щом си скръбен, тъжен, кажи си: „Да взема работа."

Беседа, държана на 5 декември 1918 г.

11.

ВСТЪПЛЕНИЕ В ЛЮБОВТА

Послание към Ефесяните, 4 гл.

Като встъпление на тази беседа ще ви приведа следния пример: представете си, че по улицата вървят цял керван от каруци и всеки от вас кара по една каруца. Каруците на някои от вас вървят гладко, тихо, а останалите скърцат много, дигат голям шум. Какво трябва да направите, за да не скърцат толкова много? Ще вземете гърненцето с катраника, ще потопите в него перото и ще намажете осите на колелетата, за да няма скърцане. Скърцането, това са

страданията в живота ви. По същия начин и сърцето ви, когато скърца, трябва да се намаже от катраник.*

Това послание ще го проучите в свръзка с притчите. Всеки от вас да се спре върху най-важните пасажи на това послание, тези, които съставляват ядката. Това встъпление е необходимо, затова го дръжте постоянно в ума си. Знайте, че всяко страдание е встъпление, въведение към любовта. Някой пита: „Защо страдам, защо тегля?" Отговарям: Понеже се пише твоята книга, прави се встъпление към любовта.

Като правя това встъпление, обръщам внимание на това, да не мислите, че много знаете. Който мисли, че много знае, скоро остарява. За да не остарява човек, най-доброто нещо е да мисли, че има много да учи. Същото се забелязва и у децата. Те имат ламтеж всичко да учат. Никога не казвайте, че „това е за младите, не за нас, старите", защото у вас ще остане тази мисъл, че сте стари и действително ще станете такива. Няма да забележиш как ще се прегърбиш, ще станеш въпросителна и всички хора ще кажат, че си стар. Имайте пред вид, че младостта е въведение към царството Божие. За да влезете в царството Божие, необходимо ви е в живота едно нововъведение, да станете млади.

Ще пристъпя към разяснението на 4-та глава.

„И тъй, аз, узник в Господа, моля ви да ходите достойно на званието, в което бидохте призвани, с всяко смиреномъдрие и кротост, с дълготърпение да си претърпявате един друг с любов, като се стараете да увардите единството на Духа в свръзката на мира." [ст. 1–3]

„Узник" значи човек, който е призван в Божието училище. Павел казва: „Аз, който бях призван в Божието училище, моля ви да се учите тъй, както аз учих, а именно с всяко смиреномъдрие, кротост и дълготърпение, като претърпявах един друг с любов."

Като стоите в клас, може някой да ви стисне, да ви мушне, но кажете: „Няма нищо, стаята е малка, любовта ще претърпи."

„Като се стараете да увардите единството на Духа в свръзката на мира" – то значи да се стараете да свързвате един урок с друг, да имате тази вътрешна връзка, която Духът, т.е. Учителят, е вложил. Павел казва: „Аз слушах този Учител много внимателно."

В Посланието се казва: *„Едно тяло и един Дух, както се и призвахте с една надежда на званието ваше." [ст. 4]* С това Павел казва: „Аз подчиних своето тяло на Духа, като Му служеше в надежда."

„Един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец са всите, Който е над всички, през всички, чрез всички и във всички нас." [ст. 5–6] Павел казва: „Това правих, защото слушах, изпълнявах мислите на този един Господ, Който ми говореше за една вяра, вяра по отношение на ума." „Едно кръщение", то значи да изпълняваш, да пренасяш всички скърби и мъчнотии с благодарност. Не е кръщение това да те потопят в котела. Кръщението е изпит, през който трябва да минеш. Павел казва: „Всякога, когато Учителят ме изпитваше, аз пренасях добре, т.е. добре отговарях, защото добре проучваш уроците си." Под „един Бог" се разбира мястото, условията, които са били дадени на Павла от Бога, защото Павел казва: „В един Бог ние живеем и се движим", т.е. в едно училище се учим.

„А всекому от нас се даде благодат по мярката на Христовото даруване." [ст. 7] Павел казва: „Аз използувах тази Божия благодат." Благодатта се състои

---

* В оригинала има празно място в размер на 2–3 реда. Възможно е да е пропуснат текст.

в това, че, във време на нужда, по-напреднали духове, наречени ангели, слизат да ви окрилят, да ви помогнат, да ви осветлят по известен въпрос.

Това осветление може да стане по различни начини. То може да дойде чрез някакъв сън, по внушение на някаква мисъл, като спите и като станете сутрин, да чувствувате една ясна мисъл. Помощта не дохожда всякога чрез говорене. Има три начини, по които може да се говори: говорене от вън, говорене от вътре и говорене от горе, т.е. да се говори на тялото, на сърцето и на ума. Някой казва: „Да ядем, обядът е готов" – това е говоренето на тялото. Е добре, аз казвам: „Да се обичаме" – това е говорене на сърцето. Това говорене не го разбираме тъй съществено, както като да ядем, защото за яденето вие имате опитност. Помислете как ще разберете обичта. Като ви кажа: „Да познаем Христа", това е вече говорене на ума. Как ще познаем Христа? Помислете върху обичта и познаването на Христа. Обяснете ми като българи как обичате и как познавате Христа. У нас аз зная как е това, но ме интересува за България.

„Затова казва: „Като възлезе нависоко, плени плен и даде давания на человеците. А това „възлезе" що е друго, освен че е и слязъл по-напред в найдолните страни на Земята? Този, Който е слязъл, Той е, Който и възлезе погоре от всичките небеса, да изпълни всичко." [ст. 8–10]

Христос, като е бил на Земята, изпълнил е всичко и казва: „Аз победих света." Другата победа – над плътта, той е оставил на вас. Има три неща, които спъват живота, а именно: плътта, светът и дяволът. Най-опасен противник е плътта. Тя е връзка между човека и света, а светът е връзка между плътта и дявола. Христос, като е победил света, е скъсал съединителната връзка между плътта и дявола. Имаш дъщеря, която кореспондира със своя любовник, но майката скъсва този телеграф и кореспонденцията се е прекъснала. Така Христос е прекъснал връзката между плътта и дявола и той няма място у вас, освен ако го поканите. Павел казва: „Аз ходих по този път и там нашата борба беше голяма." Под „всички небеса" се разбира появяването на Бога в целокупността на човешкия живот.

„И Той даде едни да са апостоли, други – пророци, други пък – благовестители, а други – пастири и учители, за усъвършенствуване на светиите в делото на служенето, в назиданието на тялото Христово." [ст. 11]

Забележете, че всички тези неща са дадени, за да се усъвършенствуват светиите. Кои са апостолите? Те са тези, на които Христос говори. Пророците са тези, на които Духът говори. Благовестителите идат след пророците, а след тях – пастирите и учителите. Намерете в себе си онова, което съответствува на апостолството. Помислете върху този стих – на какво ще уподобите апостолството, пророчеството, благовестителството, пастирството и учителството? Думата „пророци" се употребявала още преди Христа. Намерете отношението между пророка, благовестителя и т.н. Човек трябва да развива своята дарба на апостолство. Апостол е този, на когото се говори от вън. Пророк е този, на когото се говори от вътре. Благовестител е този, който е опитал нещата. Като ядеш някоя ябълка, ще благовествуваш, ще кажеш: „Сладка е." Кой е пастир? Пастир е майката, която кърми детето, овчар, който пасе овците, учителят, който предава знания.

„Докле достигнем всинца в единството на вярата и на познанието на Сина Божия в съвършен мъж, в мярата на възрастта на Христовата пълнота." [ст. 13]

Апостолите ходиха с Христа, слушаха, тълкуваха учението Му, Духът е работил в тях. Те бяха на брой 12. Пророците са продължили работата на апостолите и са били на брой повече от тях. Благовестителите са били още повече, а

пастирите и учителите – най-много. Намерете колко пророци са били. Във всяка църква трябва да има поне един пророк. Във всяко най-малко общество трябва да има поне един пророк. На всеки пророк трябва да има най-малко 10 благовестителя. Този ред е на увеличаване, тъй че и дарбите по същия начин се увеличават. Дарбите у човека съответствуват на пророците, апостолите, благовестителите, пастирите и учителите и всички трябва да се развиват. Всеки може да бъде за себе си пророк. Пророк е всеки прозорлив човек, който предвижда нещата отдалеч. Той е учил в училище, свършил е и започва да прилага знанията, да прави изчисления и най-после предсказва, че еди-коя си комета след толкова и толкова години ще се върне. Като се сбъдне казаното от него, казват: „Ето един пророк." Всички тези дарби са дадени, за да познаем Сина Божия, докато стигнем съвършен мъж във вярата на възрастта, във възрастта на Христовата пълнота. Един стих казва: „Ние имаме ума Христов." С това Павел подразбира връзката между Божествената душа и тяло. Като казва, че „Духът ще ви научи", той турва Духа по-високо от душата. В някои отношения турват душата между духа и тялото. Павел казва: „За да имате Дух Христов, трябва да имате тази връзка между дух и тяло."

„Да не сме вече младенци, блъскаеми и завличаеми от всеки вятър на учението с человеческото лъстене, с пронирство, по ухищрението на измамата." [ст. 14]

От това се вижда, че в света ние не трябва да бъдем младенци. Може ли твоето дете да отиде до Витоша през някоя бурна нощ? За преминаване на планината в такова време се иска възрастен човек. Затова Павел казва: „Аз не бях младенец." Аз зная, че у българите любознателността е много развита. Преди 50 години във Варненско се явила една циганка с голям охлюв, на който врачувала. Тя се много разчула и около нея започнали да се събират хора от цялата околия, за да им врачува. Тя събрала много пари, разбогатяла, за което една вечер я нападат разбойници и я ограбват. Тя всичко е виждала за другите, а не могла да предвиди, че ще я оберат. Всички обичат да им врачуват, но то е само за преминаване на времето. Врачуват обикновено на кафе, на карти, по това как пропял петелът, накъде бил обърнат, как реве магарето и т.н. Човек като тръгне на път, и тогава си има гадания. Например срещне празна кола, някой свещеник, започва да се смущава. Тези неща са от хиляди години вложени у вас, само че сте изгубили ключа на разгадаването и затова се смущавате. Защо ще ви смущава това, че сте срещнали празна кола или че ви е минала котка път? Какво трябва да направите? Трябва да научите времето, когато котката няма да ви мине път, когато котката не излиза.

„Но с истинство в любовта да порастем по всичко в Него, Който е главата, Христос." [ст. 15]

Тази любов Павел подразбира чисто духовната, която не се мени, в която няма поляризиране на обич и омраза. В духовния свят любовта се проявява само с привличане. А любов, в която има привличане и отблъскване, вие я познавате. Запознаете се с един човек, вие го привличате, но скоро му се насищате и го отблъсквате. Това става и с млади, и със стари. Някой момък обича някоя мома, а после я отблъсква. Това е законът на Земята. Когато две същества се съединят на Земята, те непременно ще ритат. Това ритане е неизбежно. Ще ви обясня защо. Да допуснем, че вие лежите на едно легло, на което само един човек може да лежи. Да предположим, че по нямане място, вашият възлюбен легне отгоре ви. Вие за половин час ще го търпите, но повече не ще можете, ще ви тежи и ще започнете да ритате. На Земята няма условия за обич. Когато обичаш някого, трябва да го държиш половин метър на разстояние от себе си.

В любовта обикновено единият или другият ще се качи на гърба. Като се казва да обичаш ближния си като себе си, то значи да го държиш половин метър разстояние от себе си. Обичаш ли го повече от себе си, ще го носиш на гърба си.

В един разказ от „Халима" се разказва следното. Един господин минавал през една река и вижда, че на брега стои един старец, защото не можел да премине през реката. Взима го той на гърба си и преминават заедно реката. Когато трябва да слезе, старецът не искал и този господин бил принуден да го носи 1, 2, 3 и повече дни на гърба си. По едно време му дохожда на ума да извади шишето си с вино и да си пийне, за да успее да напие стареца. Пие си той виното, а старецът го стиска за гърлото – и той иска. Господинът му давал, давал, докато най-после старецът се напил. Пуснал се тогава от гърба на младия господин и започнали да играят и двамата. Тъй че, когато не те пуща обичният човек, понапий го малко, а после и двамата ще си поиграете. Днес вие все от любов страдате. Аз наричам хората на Земята нещастни хора от любов. Всички хора страдат от любов, а после се оплаквате, че не ви обичат хората. Аз бих препоръчал, за да се намалят страданията в света, да има по-малко любов.

„Прочее, това казвам и свидетелствувам в Господа, да не ходят вече както ходят и другите езичници в суетата на ума си." [ст. 17]

Вие мислите, че сте много учени. Ученият човек е здрав, той няма циреи, няма болки, богат е. Езичниците говореха на много езици и не се разбираха. Хора, които не се разбират, говорят на много езици. Едни говорят на езика на стомаха, други – на сърцето, трети – на ума. Ако ви заговоря да познаем Христа в Неговата пълнота, вие ще ми кажете: „Имаш ли купон, захар имаш ли?" Това не е познаване на Христа. Някой казва: „Като познаем Христа, ще има повече ядене." Ако ние познаем Христа, за да ни даде повече ядене, то е неразбиране на въпроса. Яденето е една необходимост само докато имаш кола. Тъй че, докато имаш кола, трябва ти и катраник. Оставиш ли колата, не ти трябва катраник. Ти оставаш само с коня, затова ще вземеш храна в торбата за тебе и за коня. Като дойдеш много стръмно място, ще оставиш коня, ще оставиш торбата с храната му, а ще вземеш само твоята торба. На човека му трябват 3 катраника: за колата, за коня и за себе си. Имаш мъж – ще носиш катраник и за него. Но не го искаш. Който е вързан, да се не развързва. Деца имаш – ще им носиш катраника. Помислете какво е отношението на децата към родителите, на мъжа към жената и обратно. Защо мъжът търси жена и жената – мъж? Това ще си напишете като упражнение.

„Помрачени в разума и отчуждени от живота Божий за невежеството, което е в тях, и заради окаменението на сърцето им." [ст. 18]

Аз тълкувам тази мисъл обратно: когато сърцето е окаменено, по-малко работа има, а когато има по-малко работа, умът е помрачен. Окаменено сърце не може да ражда. Ще ядете по-малко, а при по-малко ядене разумът се окаменява. Сърцето е по отношение на почвата. Тялото трябва непременно да е здраво. Сърцето означава условията, животът – това, което се произвежда от сърцето, а разумът – плодът от вътрешния процес.

„Като в нечуствие са се предали на похотливост да вършат ненаситно всяка нечистота." [ст. 19]

Павел казва, че чистотата е необходима вътре в живота. Когато сърцето, стомахът са окаменени, явява се вътре известно разлагане, вмирисване, затова те не трябва да бъдат окаменени.

„Но вие не сте така познали Христа." [ст. 20]

Христовото учение е учение на живота, разбиране на основните закони не тъй, както са на Небето, а както се развиват на Земята. Ако познавате Христа,

то, като се разгневите, като сте недоволни нещо, трябва веднага да се поляризирате и да дойдете в спокойствие. Ако повърхнината на морето се вълнува, то не значи, че и дълбочината му се вълнува. Като познаем Христа, ще имаме тази сила да не се вълнуваме и ще заповядваме на себе си. Вие искате да заповядате на сили, които са в природата. Н[е], заповядайте на силите, които са вътре у вас. Не може да заповядваш на нещата, докато не знаеш езика им. Докато не научиш езика на едно животно, не може да го разбираш. Като кажете на коня: „Дий", той тръгва. Ние трябва да научим езика на тези живи сили вътре у нас, та като кажем на сърцето си да кротува, и то кротува, като кажеш на ума си да мирува, и той да те чуе.

„Да се съблечете от ветхия человек, според по-предишното си поведение, който тлее в прельстителните похоти; и да се подновявате в духа на вашия ум, и да се облечете с новия человек, създадения по образа на Бога в правда и в светост на истината." [ст. 22–24]

„Ветхия човек", това са всички лъжливи навици, мисли и желания, които от миналото са вложени у нас и сега се проявяват. Тези стари навици представляват ветха дреха, която е надупчена и вятърът влиза в нея. Ветхият човек е съдран, а новият е здрав, няма дупки. Духът е съединителната сила между ума. Да се подновявате, значи да си турвате всеки ден по малко масло. Духът е сила, която превръща работата в гориво, а умът я използува. Новият човек трябва да бъде създаден по образ на Бога в правда, светост и истина. В правда – по отношение на тялото, в светост – по отношение на душата, в истина – по отношение на ума. Затова отхвърлете лъжата, която е качество на ума, негов недостатък и всякога с ближните си говорете само истината. Всички спорове между близките стават само за лъжата, заблуждаваме се един друг.

„Затова отхвърлете лъжата и всеки с ближнаго си говорете истината, защото сме удове един на друг." [ст. 25]

Не се лъжете. Не лъжете и стомаха си. В Америка често хората, като са гладни, за да пресекат глада, ядат леденица или пият кафе. Не запъгвайте стомаха си с кафенце, с чай или с друго нещо. Така няма да вървят колата. Ще вложиш в стомаха си нещо съществено.

„Гневете се и не съгрешавайте," слънцето да не зайде в разгневяването ви; нито давайте място на дявола." [ст. 26–27]

Друг недостатък е гневът. Той е качество на сърцето. Сърцето ви да не гори, то е опасно. Не давайте място и на дявола, който живее в тялото. Не му давайте възможност да се загнезди.

„Който е крал, да не краде вече, а най-паче да се труди, да работи доброто с ръцете си, за да има да раздава и на тогози, който има нужда." [ст. 28]

„И не оскърбявайте Светия Дух Божий, с Когото сте запечатани за деня на изкупуването. Всяко огорчение и ярост и гняв и вик и хула да се дигне от вас наедно с всяка злоба. А бивайте благи един другиму, милосерди: прощавайте си един на друг, както ви е Бог простил чрез Христа." [ст. 30–32]

Работата ви през този месец ще се състои в това: да намерите най-главните основни мисли, които Павел е вложил в това послание. Ще намерите мислите, които се отнасят до тялото, душата и духа. Опитайте да намерите метод, чрез който да приложите това учение в живота си. Предметът е обширен, затова отчасти да има приложение, достатъчно е. Не мислете, че искам изведнъж да станете учени. Главното е упражнението да се разбере в даден момент. Намерете връзката между Посланието към Ефесяните и притчите.

Друго нещо, което ще спазвате, то е да задържате езика си, да не говорите много. Обсъждайте всичко, което ще говорите. Възбудени сте – не говорете!

говорете само същественото, контролирайте езика и речта си. Да няма скърцане на кола, да няма преплитане краката на коня. Господарят, който кара колата, да не е със замаяна глава.

Трето упражнение, което ще вършите поне един път на ден, е следното: ще седнете хубаво на един стол или прави ще стоите, ще отворите прозореца, ще оставите временно раницата си, за да имате добро разположение. Затворете дясната си ноздра, а с лявата ще поемате въздух, като броите до 10. Ще затворите и лявата ноздра и при двете затворени ноздри ще задържите въздуха в дробовете си, като броите пак до 10 (мислено). След това ще отворите дясната си ноздра и от нея ще изпуснете въздуха, като броите пак до 10. После затваряте лявата ноздра, а с дясната поемате въздуха. Направяте същото, каквото и в първия случай. Това упражнение ще направите 10 пъти едно след друго или 2 пъти по 5, като поемането на въздуха се редува – ту с лявата, ту с дясната ноздра. Преди упражнението ще отворите Светото Писание при Посланието към Ефесяните, ще прочитате всеки ден по 10 стиха, като започнете от първата глава и ще пожелаете да разберете основните мисли на тези стихове и най-главната да се влее у вас.

Беседа, държана на 16 януари 1919 г.
(четвъртък)

12.

ТОВА УЧЕНИЕ

„Всеки, който престъпва
и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога;
този, който пребъдва в учението Христово,
той има и Отца, и Сина.
Ако иде някой при вас и не носи това учение,
недейте го приема в къщи
и не го поздравлявайте."

Второ послание на Иоана, 9 и 10 ст.

Прочетените стихове представляват ядката на Посланието. Думата „престъпва" има двояко значение. Детето пристъпва, например, и каква радост усеща майката, когато детето ѝ започне да пристъпва. Тя отива да съобщи на съседите си, че детето ѝ пристъпва. Разбирате ли защо майката се радва? Детето ѝ, което е ходило на четири крака като животно, започва да се изправя, т.е. пристъпва, а това радва майката. Апостолът казва: „Всеки, който престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бог, а този, който не престъпва, той е в

Отца и Сина." Вярвам, че мнозина са смели да престъпват, но има двояко престъпление. Когато човек се разгневи, в душата му влиза омразата и той престъпва. Престъпи ли по този начин човек, той вече не може да пребъдва в Христовото учение. Христовото учение е Божествено, то е учение на вечния живот, не на човешкия, временен.

Животът може да се раздели на три категории: животински, човешки и Божествен. Животинският живот е живот на постоянни мъчения, човешкият – на постоянен труд, а Божественият живот е на постоянната любов или на Блаженствата. Човешкият и Божественият принципи се сменят в душата на всекиго. Например вие обичате някого, някоя ваша приятелка, давате й подаръци, каните я вкъщи, приемате я добре, но един ден казвате: „Аз я намразих вече." Как е възможно любовта да се превърне в омраза? Тази любов е човешка, любов на съображения. И днес всички домове, всички общества страдат все от такава любов. Ако сте богат или учен и влезете в някои общество, всички ви посрещат добре, защото има какво да вземат. Вземат ли ви каквото имате, показват ви вратата, през която сте влезли. Макар че толкова пъти сте влизали и излизали, все още не сте научили урока си.

Когато се говори за това учение, вие си казвате: „То няма отношение до мене." И добрата, и лошата страна на едно учение имат отношение до вас, защото, ако ти страдаш, страдаш за себе си или ако се радваш – пак за себе си. Никой не може да влезе в твоята радост или в твоето страдание. Следователно, в това отношение, всеки си носи своя кръст. Мнозина искате някой да ви вземе страданието и затова го разказвате на един, на друг, на трети и т.н. и казвате, че хората не ви разбират. Да допуснем, че кракът ви е изкълчен и отидете при някоя ваша съседка да ви го намести, но тя, като не разбира това изкуство, върти го, върти го и с това ви причинява по-голяма болка. Отидете при втора ваша съседка, но и тя не може да ви го намести и болката ви се усилва. Кой е виноват за това: вие или тази жена, която не разбира от това изкуство? Вие сте виновати, защото давате крака си на човек, който не разбира от тази работа. Трябва да се предадете в ръцете на опитен човек. В Писанието се казва: „Изповядайте греховете си един на друг." Сега има друг надпис: „Крийте греховете си един от друг." Ако вие изповядате греховете си един на друг, тъй както давате крака си на вашите съседки, които не разбират, те ще въртят и нищо няма да излезе. Затова изповядайте болките си на този, който разбира.

Христовото учение възстановява Божествената хармония или изгубените добродетели у човешката душа. Най-първо то трябва да ви направи чисти по сърце. Ще кажете: „Може ли човек в този свят да живее и сърцето му да е чисто?" Може. Когато човек стои във водата всякога може да бъде чист. Второто нещо, което може да направи Христовото учение, то е душата ви да бъде девствена. В какво се заключава тази девственост? Земеделецът нарича девствена почва тази, която е богата със сокове, а бедната от сокове почва не е девствена. Следователно, ако вашата душа може да роди нещо добро, възвишено, тя е девствена. Ако не може да ражда такива неща, тя не е девствена.

Иоан казва: „Да пребъдваме в това учение." Пребъдването е както когато човек пребъдва в чист въздух, живее в него и го диша. Когато влезем в Христовото учение, когато то се всели в душите ни, то непременно ще произведе у нас едно олекване, ще почувствуваме една чистота. Тъй че очистването ще дойде от самото учение. Съвременните напреднали физици си имат големи дискове, с които се чистят. Когато някой от тях прави опити и не може лесно да се очисти, той влиза вътре в този диск, пуща електричеството и в пет минути е очистен. В Христовото учение е този Божествен ток и като го пуснете в душата си, той ще

произведе тази чистота. Казва се: „Всеки, който пребъдва..." Ако мнозина от вас не могат да успяват и да прогресират, подразбира се, че те престъпват в нещо, но не като малките деца. Когато ние престъпваме някоя Божествена заповед, веднага изгубваме равновесието си и спокойствието си. За да може да живее човек в този свят спокойно, трябва да има това учение, защото то е храна за душата. Както всеки ден трябва да взимаме храна и да я превръщаме в сила, така и Христовото учение трябва да се превръща в постоянна сила. Забелязвам, че много от вас, вместо да стават тихи, кротки, стават нервни, докачливи, но това е болезнено състояние.

Друга грешка има у вас – мислите, че много знаете и затова всяка една на общо основание осъжда другите. Много от вас чакате да ви дойде отнякъде сила, някакво откровение, за да покажете на света, че Господ е с вас. Че, Господ от хиляди години е вътре във вашите души, затова няма какво да показвате, че Господ е с вас. За света е потребно слънце, каквото е нашето, за да им дава храна. Вие мислите, че като запалите една свещ, ще просветите света. Не, други ще запалят по-голяма свещ и вашата ще остане на заден план. Трябва да прилагате Христовото учение за благото на вашите души. Като ви казвам някоя истина, гледам ви, обръщате погледа си към други и мислите, че за него се отнасят тези думи. Аз никого не изключвам, а говоря за всички. Злото си е пак зло, та ако ще някой да се облече и в златни дрехи, ако тялото му е прокажено, той не може да бъде обичан. Душата е, която дава тон на тялото. Когато душата ви е чиста, когато в нея е Христовото учение, тялото ви ще бъде здраво и всички неща лесно ще понасяте и най-големите страдания ще понасяте с най-голяма радост. Не забравяйте, че земният живот не е живот на удоволствия.

Наблюдавайте как малките деца ловят риби на реката. Те вземат една малка въдица и поставят на края едно малко червейче и я хвърлят във водата, а рибата погълне червейчето и се закача на въдицата. Често и вие поглъщате въдицата и дяволът ви изважда навън. Като глътнете въдицата, вие мислите, че вървите по пътя. Първото нещо, което ви предстои, е да прережете въжето, а после да викате лекар, който да извади въдицата от гърлото ви. Аз виждам у вас много такива въдици, които са останали от миналото ви. Колко куршуми има останали у войниците. Лекарите казват, че те полека-лека ще излязат, но развали ли се времето и болките се явяват. Христовото учение е учение на Божествената и вечна любов. Следователно, ако човек може да ви обича 10 пъти на ден и да ви намрази 10 пъти на ден, не вярвайте на това учение и не приемайте такъв човек в къщи. Любовта е, която носи вечния живот. Имате ли този живот в себе си, ще разберете Божествените тайни.

Искам да положите тези два принципа в живота си, защото те работят еднакво: „който престъпва" и „който не държи". Жена, която не знае да тъче, не я туряйте във вашия стан – ще развали платното. Слугиня, която не знае да готви, не й давайте да готви. Човек, който не се учил, не го приемайте учител на децата си. Не приемайте прокажените хора, защото тази проказа ще се яви във вашите души. В небето нищо нечисто не трябва да влиза, а небето е вашата душа. Сега у вас владее този принцип: да сте като ленивите ученици и да искате учителят ви да бъде снизходителен. Това не може да бъде. Например архитект свършил науките си, но учителят му бил винаги снизходителен към него и какво излиза от това? Дойде този архитект и му възложите да ви направи един план. Този план ще бъде като на онзи архитект, който преди 10 години гради едно здание във Варна, в което наскоро се събори една стена. Какво щеше да стане с чиновниците, ако бяха влезли вътре? Следователно всеки човек, който е

свършил със снизхождение, ще съгради едно лъжливо учение и мислите и желанията ви ще бъдат затрупани.

Не искам да кажа, че вие не сте на пътя, че сега търсите истината, защото ученикът, когато решава една задача, знае дали е права или не. Много пъти задачите имат отговор, който по някого бива проверен. Този ученик, който не разбира работата си, иска отговорът му да бъде точно според книгата, но способният ученик казва: „Отговорът на тази задача в книгата не е верен." Следователно вие трябва да поправите отговорите по книгите и да смятате по всичките правила на математиката. Този процес, през който ще минете, ще бъде за вас полезен.

Христовото учение е живо и апостол Павел казва: „Христос е дошъл в плът." Как си представлявате Христа? Апостол Павел казва: „Не познаваме Христа тъй, както е бил." Тогава как Го познаваме? Значи има начини, чрез които Христос може да се познае, да се почувствува. Когато казваме, че Христос можем да Го познаем, аз разбирам, че светлината можем да я познаем само с окото си, но не и с пипането, нито с мириса, нито с ухото си. Как познаваме мъдростта? Чрез ухото си. Тъй че слушането е мисъл. Как ще познаем любовта? Чрез езика. Вкуси я и ще познаеш любовта. Езикът съдържа в себе си два елемента, той внася най-голямото благо в света, от него излиза разумната реч. Сладките и хубавите думи са плодове на любовта. Следователно, ако сте разбрали любовта, вашите души ще бъдат плодове. В любовта всяка изказана дума е мощна. Някой път думите ви са слаби. Защо? Защото нямате любов вътре в себе си. Някой път казвате: „Да се любим!" Същото е и когато казваме, че трябва да ядем и говорим за кокошки, за агнета, а няма нищо сложено. Това са празни думи. Да предположим, че на маса съм ви сложил нарисувани или от гипс направени кокошки, пуйки, заляни с хубав сос – ще ви ползуват ли те? Това учение ли е? Не е учение. И вие, които ме слушате, сте вървели и вървите по този път.

Казвате: „Да се обичаме!" Досега не съм забелязал между вас любов. От толкова години работя с вас и от вашата любов не съм могъл да направя едно въже, да извадя някого. А Господ казва: „Привлякох ви с нишките на любовта Си." Това, което наричаме „теготене", то е много тънка нишка. Цялата Земя се държи на такава една нишка, всяка душа се държи на такава една нишка. Ако тази нишка се къса, вие ще паднете далеч от Бога. Държите ли се за Бога, вие ще сте свързани за тази нишка и ще сте в един център, около който ще може да се движите. Това подразбира учението на Божествената любов. Може да проверя колко от вас имат тази любов.

Някои казват: „Аз съм крайно обиден!" – Защо? – „Защото не ме приеха добре." Питам ви: Вие приехте ли вътре в себе си Бога, Христа, както трябва? Това не е упрек, а въпрос за човешкото развитие, защото храната, която приемаме, влиза в нас, за да създаде нашето ново тяло, и тя трябва да е непрестанна и непреривна. Божествената любов е също непреривна и пресъхне ли тя, и реката пресъхва. Божествената любов никога не пресъхва, а човешката пресъхва на всеки 6 месеца. Пресъхне ли тази любов, пресъхва и коритото, но понякога има големи наводнения и водата се разбърква. Когато вашата душа се размъти, вашият дух ръководител ви показва, че се намирате в човешката любов, а не в Божествената. Ако не обичаш никого, това показва, че дяволът живее у вас. И дяволът си има любов. Когато у вас любовта се смени с омраза, това [е] имитация на любовта и такава любов се нарича любов на смъртта, за която днес всички умират.

Ще ви приведа един пример от такава любов. Във Варна един млад господин, богат бакалин, намислил да се жени. Намира една мома, която харесва, и се оженва за нея. Наскоро след оженването си заболява много сериозно. От що? От жена си. Заминава за Европа да се лекува и едва след 4–5 години успява да си спаси кожата. Затова всяко учение, с което се свържете, ако произведе у вас такова състояние, трябва да го отхвърлите. Поставете Христа или видимия Бог вътре в себе си и си кажете: „В Божията любов няма промяна." Мислите ли така, няма да кажете, че сте грешни, защото няма същество, което, като влезе в Божествената любов, да получи отказ.

Вие може да влезете в Божествената любов, да се радвате, без да я познавате. Като влезете в Божествената любов, вие ще плавате и всеки, който не знае да плава, ще се удави. Някои казват: „Аз като вляза в Божествена[та] любов, ще изпия само половин килограм вода, за да не се удавя." Да, но там има милиони, милиони килограми вода. Затова всеки ще се държи за Божествената любов, за да може да плува в нея. Що е плуване? Като ходите по земята, вие казвате: „Ние искаме да сме в съприкосновение с Бога." Но какво излиза? Влачите се. Когато сте във водата, ще се покриете в нея. Такъв е законът на плаването. Същият закон е и в Божествената любов – в нея ще останете на повърхнината. Когато някой е ударен от гръмотевица, поставят го с лице на земята, за да изсмуче земята електричеството, което е влязло в него. Така и вие, като се поразите от злоба, скоро падайте на лицето си. Това значи да потънеш в тази Божествена любов, за да може тя да се просмукне, докосне до материята и да проникне вътре у вас.

Иоан казва: „Отец и Син." Отец е, от Когото сме излезли, а Синът е видимата любов. Тази любов, за която ви говоря, не е нещо временно, не едно приятно настроение, а една постоянна топлина. Това може да го проверите. Ако след половин час у вас настане промяна, това е човешка любов. Някой път лицето ви е светло и казвате: „Близо до Христа съм." На другия ден обаче – друго настроение. Това са фази на човешката любов, която от една страна е топла, а от друга студена. Щом влезете в животинската любов, там ще усетите жажда за отмъщение. Следователно любовта на дявола се заключава в това, че той се радва на отмъщенията. Божествената любов хармонира двете състояния – на животинската и човешката любов, изважда соковете им и ги привежда в съгласие.

Това учение е необходимо за вашия личен живот. Вие вярвате в Христа, ходите на църква, палите свещи, срещате се с този-онзи и все Христа търсите. Казвате си: „Като умрем, ние ще видим Христа." Че, вие може и сега да умрете и пак да продължавате да живеете. Смърт е да умрем за злобата, а не да се освободим от физическото си тяло. Някои казват: „Смъртта е затвор." Не, затвор са нашите недостатъци. Ако сте много борчлия, продават къщата ви и пак ви държат отговорни, задържат част от заплатата ви. Тъй че, и да излезете от тялото си, кредиторите ще ви хванат във втората и третата, докато се изплатите. Какво трябва да правите? Единственото спасение е Христовото учение, да влезете в Божествената любов и всички, които любят Бога, ще ви помогнат.

Във всяко училище се задават задачи, а такива задачи и Господ задава във всеки дом. Задачи могат да бъдат вашите мъже и жени, вашите деца, вашите приятели и т.н. Често и аз решавам задачи, а такива сте вие за мене. Много пъти се замислям защо се карате помежду си. С това каране вие разваляте това, което аз градя, късате цветята, които садя. Как ще ви посрещнат напредналите души, като отидете при тях на Небето? Представете си, че се намирате при ученици, които знаят да свирят, а вие нищо не знаете. Как ще ви посрещнат

такива ученици? Ще ви посрещнат като слушатели; а ако знаете да свирите, ще ви приемат между тях. Същият принцип е и в християнския живот.

Някои искат аз да ги направя съвършени, аз да им дам наготово знания, да ги направя разумни. Не, такова учение няма. Учението, което проповядвам, е учение на любов, на постоянство, на самоотричане и т.н. Ще учите сами всички предмети, ще учите българска литература и др. Казвате: „Българските писатели са глупави." Ако ви обясня какво е писал Пенчо Славейков, например, ще видите, че той стои много по-високо от вас, но ако би дошъл тук, щяхте да го оставите вънка. Вие не четете и мислите, че като вземете една моя беседа и я прочете, запомните някоя мисъл от нея и често я повтаряте. Не, това не е ваше, това е възпроизвеждане на грамофон. Вие трябва да пеете и да свирите, т.е. това, което ви давам, трябва да влезе в мозъците ви, да се превърне на мисъл и чувства, за да влезе в Божествения свят и да даде плод. Това е учението, което Христос е проповядвал. Той и сега помага в това училище. Някой път се борите, имате страдания, но изведнъж ви дойде светла мисъл и вие си разрешавате въпроса. Това показва, че ви се помага.

Преди няколко дни дойде при мене един господин, който ми каза: „Един господин ме обиди, но понеже тръгнах в пътя, не исках да му отвърна по същия начин и започнах да търся да му кажа две такива думи, които отвън да са гладки, а да са тъй съдържателни, че никога да не ме забравя и реших нищо да не му казвам, да не му давам горчиви хапове." Всички вие давате такива хапове в софийското общество, но бих желал този господин да ви служи за пример. Христовото учение по този начин трябва да се прилага. Обичта се състои в това да понасяме обидите. Две обиди не правят една добродетел. Когато Господ ни прощава, Той иска сами да признаем, че сме Го обидили. Но когато дойдем до положение да съзнаем това и започнем да плачем и скърбим, Бог ни изпраща ангели да ни помогнат.

Понеже иде Възкресение Христово, то откажете се от тези две думи, които отвън са гладки, а отвътре не носят мир, а вложете в себе думите: „Отец и Син". Искаш да направиш нещо лошо, то кажи си: „Какво ще каже Татко, Който е горе, като ме види в този вид?" Или: „Какво ще каже по-големият ми брат – Синът?" Веднага лошото желание ще се парализира и ще дойде обратното действие. Този е начинът, по който можем да се обновим. Сега в света идат големи изпитания, които го пречистват.

Ще кажете: „Какво мисли Господ за нас? Какво мисли Христос?" След като знаем какво мисли Господ, ще научим какво мисли Христос за нас. Защото ако не разбираме какво мисли Господ за нас, няма да разберем какво мислят и другите хора. Любовта само тогава ще влезе между нас, когато сме гладували 3–4 дни. Върнете се уморен, убит и аз започвам да ви проповядвам, че Господ е любов. Какво ще разберете от тази любов, щом сте гладни? Като ви измия, нахраня, вие ще почувствувате любовта. Това е Христовото учение.

Обиди ви някой – представя ви се случай да отидете при Господа и да кажете: „Моля Ти се, Боже, превърни това докачение, тази обида, в любов." Някой път почувствувате мир в душата си при нанесена обида и казвате: „Мене ме обидиха, но аз простих." Неочаквано обаче, след една или две години, тази обида отново я почувствувате. Ако 3 години след обидата не се разтревожите, значи треската е минала. Щом дойде Божественото учение, бъдете уверени, че обида в света няма да има. Ето защо старите християни са били радостни, когато са ги гонили, преследвали. Този човек, който ходи в Божествената любов, счита хулите като венец. Пазете се да не огорчавате вашия Баща, а не мислете, какво аз мисля за вас, но какво Бог мисли за вас. Ще ви кажа какво Господ

мисли за вас. Той казва, че вашите прозорци са затворени, светлината не е достатъчна и макар че толкова храна ви праща, вие сте гладни и болни.

Сега гледайте да се научите да пристъпвате като малките деца, а да не престъпвате Христовото учение. Имате ли някой труден въпрос, повикайте вашия Баща и кажете: „Татко, понеже Ти изпрати Христа на Земята, то нека бъдат Твоите думи тъй, както си ги казал!" Девизът, който трябва да турите, да бъде: „Ние ще изпълним Твоята воля тъй, както искаш." Ще кажете: „Не се обещаваме, защото мъчно е да се изпълни волята Божия." Веднъж имате такова съмнение, то е от лукаваго. Трябва да се изпълнява волята Божия, заради Господа, а не заради света. Какво иска Господ? Да изпълниш това, което си обещал. Това иска и Христос. Христос, Който е светът, Той е и в плът, която не умира. Това, което умира, то е човешко.

Вие може да разберете вашите приятели по два начина: приятел, който само ви хвали или показва само погрешките ви, той не ви е истински приятел. Онзи, който ви показва погрешките ви и ви хвали, той е истинският ви приятел. Последният, като види, че имате едно леке, взема четката и ви изчиства, а вие му благодарите. С тази четка той ви показва погрешките. Вие с четката изчиствате само праха. Ако четката употребявате на лицето си, не е на мястото си тя. Вие имате такива четки за пудрене на лицето. Не съм против пудрите, както не съм и против да измазвате и къщите си, но казвам: никога да не прекарвате четката по лицето си грубо, макар пудрата да е екстра. По-хубава пудра от Христовото учение няма, по-добра четка от това учение не съм срещал. Затова ви го препоръчвам. Следователно, като турите Христовата пудра и Христовата четка, ще имате съвсем друг изглед. Тъй като живеете, Христовото учение ще ви доведе в съгласие с природата, ще може да почерпите нейната енергия. Всяка сутрин, като произнасяте „Отец и Син", ще придобиете голяма енергия. Излезете ли със съмнение, вие едва ще успеете да посрещнете разноските си. Тъй че, ако разбираме тези две думи, ще влезем в цялата природа и ще сме в хармония с нея.

Явява се въпрос: кое започва по-рано – учението или раждането? Раждането. Следователно, ако някой не се роди от Дух Божий, на какво ще се учи? Някой казва: „Аз не мога да разбера това нещо, нямам подтик." Как ще го разбереш, ти трябва да се родиш, Божественото трябва да дойде вътре в тебе и тогава ще започнеш да разбираш елементарните неща. Най-елементарното е да може да измените своето състояние. Ако в 5, 10 или 15 минути може да измените своето състояние, след като ви е някой наскърбил, вие имате тази наука в себе си. Например, някое куче ви ухапало. Изкуството е да турите на раната такъв лек, щото да не остане никакъв белег. Христовото учение носи лек за всички недъзи.

Сега за часовете. Някой казва: „Дали точно в 5 часа да стана?" Когато усетите едно голямо желание да се молите, то е 5 часът, т.е. вашия ум. Когато усетите голяма скръб, то е 4 часът. Когато сте забъркали всичките си работи, то е 6 часът. Когато ви сполетят големи нещастия, то е 7 часът. „Кога да го направя?" – пита някой. Когато усетиш побуждение. Някой казва: „Това побуждение ще дойде друг път." Не, пропуснеш ли го, няма да дойде. Някой път Духът ти казва: „Стани да се помолиш!" Казваш: „Няма 5 часът." Не, стани защото Духът ти казва, че е 5 часът. Следователно, като извадите от вашето време 2 часа, остават 5 часа. Ще кажете: „То е много рано." Защо? Защото сте легнали късно. Лягайте си рано, с птичките. Казвате: „Не мога да излизам рано сутрин, защото не съм си уредил работата." И без да си уредил работата си, излез. Ако стане някакво земетресение, а ти си правиш тоалета, ще чакаш ли да си го направиш

и тогава да избягаш? Когато Господ ви призове, не трябва да довършвате тоалета си; той и на друго място ще се довърши.

Днес всички наши тоалети ще се развалят и то главно отвън, а отвътре ще дойде онзи, истинският тоалет, който ще прилегне добре за душата ви. Господ казва: „Ще ви дам нови дрехи." Тези нови дрехи ще бъдат хигиенични, топли, приятни и ще бъдете доволни и способни за всяка работа. Тази дреха в окултизма се нарича магнетична дреха. Днес всички болести не са нищо друго освен продиране на тази Божествена дреха. Ухото те боли – там се скъсала дрехата. Кракът те боли – там се скъсала дрехата и т.н. Тази дреха няма да се кърпи, а ще се обърнете към Господа да изпрати майстори, които да я обновят, защото те знаят това изкуство.

Сега забелязвам у вас едно смущение. Не трябва да се смущавате, а да разглеждате обективно нещата. Решили сте една задача криво, ще започнете отново да я решавате. Ще кажете: „Аз грешки не правя." Правят се, правят се грешки, и учените хора ги правят. Като се върнеш да поправиш задачата, ще намериш какво си пропуснал. Целият ваш живот не е лош, но погрешки имате. Малките грешки са по-опасни от големите, защото не се виждат. Необходимо е у вас да се създаде хармония между темпераментите и съм решил да ви разделя на класове според темпераментите. Двама нервни хора, като ги събереш на едно място, не могат да се спогаждат, затова единият трябва да бъде по-студен, а другият по-горещ, за да има преливане. Двама с шилести глави не могат да живеят, ще има между тях ритане, тъй както у конете. Всички, които се хапят, които се одумват, са с шилести глави. Затова, като се срещнете, питайте се: „Твоята глава шилеста ли е?" – „Да." Тогава друг потърсете. Човек, който не е милостив, главата му е като покрив. В бъдеще възпитанието в училищата трябва да бъде с оглед на френологията.

Сега, като ви говоря, вие се ритате, защото не сте добре наредени, теченията ви не са еднакви. Трябва да сте на разстояние един метър един от друг, а сега по необходимост стоите като в затвор и си казвате: „Ела, зло, че без тебе – по-зло." Някой като се ръкува с вас и ви стисне ръката, вие се сърдите, но ако го обичате, не му се сърдите. Това показва, че вашите мисли са различни. Не съм против ръкуването, но и многото ръкуване е вредно. Но ако кажете да не се ръкувате, това е още по-лошо. Бедният човек трябва да има при кого да работи, за да разбогатее. Някой казва, че е глупав, но той не говори истината, защото ако това някой друг му го каже, той ще се разсърди. Нямате право да казвате, че Господ ви е направил глупави. Господ всички ни е направил умни, но после, като сме се учили при дявола, станали сме глупави. Бих желал да подражавате на доброто. Някои от вас имат много добри черти, но не тези, които са изкуствени, но тези, които са ви дадени от Бога. Някои идат с големи кокове, с по-бели лица, но всичко това е изкуствено, а то се взима. Изкуственото е потребно, но не е съществено. Следователно добродетелите не могат да бъдат изкуствени, затова виждайте във всяка сестра само хубавото. Христовият закон е следният: Никога не мислете, че вашата сестра е лицемерна или лоша.

Обърнете се към минералното царство, вземете един кристал и го разгледайте; идете после в растителното царство и разгледайте едно житно зърно; минете след това към животинското царство и като дойдете до човека, ще видите, че той има такива добродетели, каквито няма ни у минералите, ни у животните, ни у растенията. Това показва, че у човека Господ живее. Тази е причината, по която мнозина от вас се спъват. Мислите ли, че една или друга от вас е още зелена, вие не ще можете да се развивате. Ако внесете една погрешка в себе си, вие си препятствувате тъй, както една малка прашинка, влязла в окото ви.

Сега, ако изкарам някой от вас да поговори 5–6 минути, вие не ще можете да я търпите. Ще кажете: „Само тя ли има опитности? И ние имаме такива." Имайте пред вид, че няма двама души, които да имат еднакви опитности. Някои преувеличават нещо в своите опитности. Например някоя видяла един старец с бели дрехи, с бял калпак, и казва: „Аз видях Господа!" – Този старец каза ли ти, че е Господ? – „Не ми каза, но предполагам, че е Той." Ти видиш някой момък и го харесваш и казваш: „Той е за мене!" Момъкът обаче мине и замине и не дохожда. Това значи да разбираме истината, която ни се проповядва, да се научим да говорим истината, без да прекаляваме. Някой, за да покаже, че е много скромен, си приписва грехове, които няма, а друг отрича грехове, които има. И двата метода са погрешни. В Христовото учение всичко трябва да бъде точно предадено. Колкото по-близо си до същността, до предмета, толкова по-близо си до това учение.

Говоря ви за начините, по които да изправите вашите сърца, умове и души. Говоря ви, че като служащи не изпълнявате навреме службите си. Закъсняваате малко, а после давате лъжливи извинения. Говорете истината тъй, както си е, само така Господ ще ви научи на всичко и другите хора ще ви съдействуват в мислите и желанията ви. Всяка книга, която прочетете, ще има смисъл за вас. Някой казва: „Да четем само Библията." Добре, да кажем, че ти си проучил Библията и ти се иска друга книга – прочети я и не мисли, че тя е от дявола. Всяка книга, от която може да почерпите поука, прочитайте я. Това значи да пребъдваме в Божествената любов, която е вечна и която носи всички блага. Тя носи сокове и за носа, и за устата, и за очите, и за сърцето. Ако имате тези сокове, ще бъдете безсмъртни. Безсмъртието е потребно, за да намерим вечно щастие. Може и на Земята да бъдем щастливи.

Вие мислите, че сте нещастни. Защо? Защото Господ не ви обича. Кажете ли така, това са кармичните ви грехове, затова излезте от вашите зимници и турете в сърцето си думите: „Отец и Син". За идейния човек трябва борба, но християните сме малодушни хора. Сега, ако ви погонят малко, ще кажете: „Дали това учение е право или не?" Че кое учение е вярно? Ще кажете: „Дали тази храна е реална или не?" И да ядете от тази храна, и да не ядете, пак ще умрете. С тази само разлика, че който е ял повече, ще има повече опитност и знания. Важно е да не мислите зло един другиму. Това искам от вас. Вашите лоши мисли много ме засягат, не ме карайте да повръщам, защото ще опръскам всички ви.

Като говоря за Христовото учение и като казвам, че то ще ви спаси, аз имам пред вид всички ваши мъчнотии и не искам да станете светии. На една давам най-простата задача: да събере 1 и 2. На друга – 3 и 4. Като съберете 1 и 2, ще получите 3. Числото 3 показва, че вие като единица ще умрете, а ще останат на ваш гръб да живеят децата ви. Майката умира, а децата се подмладяват, т.е. соковете на числото 3 ще влязат във вашите деца. Казвате: „Тогава ще умрем." Да, втори път като се върнете, децата ще умрат, а вие ще живеете. Смъртта подразбира самопожертвуване. Всички трябва да гледате един на друг тъй, както майките на децата си. Христовото учение е да се не цапате.

Друго нещо ще ви препоръчам. Когато някоя ваша сестра се намира в скръб, в тревога, нека 5–6 до 12 сестри отидат вкъщи и се помолят за оправяне на работата. Ако някой е болен, ще се съберете у него на молитва, макар и да сте скарани някои от вас. Ще кажете: „Господи, ние сме решили да работим тъй, както Ти искаш, затова сме се събрали да ни научиш как да живеем." Така искам да посрещнете Великдена. Имайте широки сърца, не бъдете тесногръди, границите на Божествената любов са безпределни. Когато кажете за някого,

че той е лош, той е вратата, през която ще мине злото, през него ще минат всички нечистотии. Когато видите, че вашият мъж е неразположен, да знаете, че той изхвърля сметта навън. На другия ден, когато вие изхвърляте сметта навън, мъжът ви трябва да благодари на Бога. Днес вие сте доволни, когато не изхвърляте сметта и вашите ръце са чисти, но дъното, къщите ви са нечисти. Аз ви говоря днес, за да умре всяка злоба, всяко зло, всяко съмнение. Приложете тези практически правила и не разправяйте за резултатите, а само уякчавайте, докато видите плодовете. А сегашните християни само реклами дават.

Сега ще размишлявате върху 9-и и 10-и стих от тази глава и върху думите: „Отец и Син".

Беседа, държана на 17 април 1919 г.
(Велики четвъртък)

13.

ПРИЗОВАХА ИСУСА

„А призоваха Исуса
и учениците Негови на сватба."

Ев. Иоана, 2 гл., 2 ст.

Няма съмнение, че на Земята най-приятните, най-тържествените неща са обредите на сватбата, както и самата сватба. Аз искам да поразясня малко вътрешния принцип, вътрешното значение на сватбата, защото във вашия ум тя има съвсем друго значение. Според вас сватбата означава събиране, оженване на двама души, мъж и жена, като предварително ги сгодяват, с участието на свещеник, който изпълнява няколко молитви, след това надошлите гости ядат и пият. Тези веселби се продължават 1–2 дни, след което време гостите се разотиват, а остават младоженците сами. Това е външната страна на сватбата, което и вие най-добре разбирате.

Обаче под думата „сватба" в дълбок смисъл се разбира започване на нов живот. Тази дума произлиза от старосанскритски език, от корен, който означава „това, което става и се проявява като съзнателен живот". Сватбата е процес, който изважда човека от едно състояние и го води в друго, т.е. излизане от един живот и влизане в друг, при което се напущат старите идеи и се заживява с нови.

Забележете, че на тази сватба биде поканен Исус и Неговите ученици, тъй че на тази сватба присъствува един от Великите Учители. Тази сватба стана принцип, който за в бъдеще да разрешава какви и как трябва да стават сватбите. За в бъдеще на всяка сватба трябва да присъствува Исус със Своите ученици,

но не Исус като човек, а Негово учение. Няма да се спирам да обяснявам в какво се състои Христовото учение, защото то може да се изрази накратко в двата велики закона: „Обичай Господа Бога Твоего с всичката си душа, сърце, ум и воля и ближния си както самаго себе си." Няма да обяснявам какво нещо е любовта.

Ще резюмирам накратко това, което съм ви говорил в четвъртъчните беседи. Имайте предвид две неща. Когато слушаш някой да ви говори, трябва да обърнете ухото си в такава посока, че да схващате думите, а не само да ги чувате. Умът ви трябва да бъде поставен в такава посока, че не само да разбирате думите, а да долавяте смисъла им, защото всяка една дума съдържа в себе си известна сила. Затова и Христос казва, че всяка Божествена сила е начало на нов живот, т.е. новият живот започва с Божествените думи, а не само със слово.

Преди да отида нататък, ще ви обясня по колко начина си служи съвременната медицина. Тя си служи главно с два метода: алопатически и хомеопатически. Първият метод препоръчва силни дози от лекарствата и да бъдат те по възможност по-горчиви; вторият метод поддържа щото лекарствата да са по възможност сладки, а ако това за даден случай е невъзможно, то препоръчват хапчето да се обвива поне външно с една тънка корица от нещо сладко. Съвременният свят е алопатичен, но хората днес са толкова хитри, че всички неща в живота ги покриват с една сладка корица. Божественият начин на лекуване е обратен: хапчетата отвън са горчиви, а отвътре – сладки. И тъй, лекуванията в живота стават по два начина: някой път даден човек го лекуват с горчиви думи, а някога със сладки думи. Аз взимам нещата от обществения живот и от природата.

На някои хора обаче нито горчивите, нито сладките хапове помагат, а то е защото не са разбрани условията, при които биха помогнали. Не забравяйте, че в света нещата са строго математически определени. Както има определено време за сеене, тъй има определено време за лекуване. Това е Божествен принцип, Божествен закон, който е верен и по отношение на тези, които искат да изучават Христовото учение с цел да подобрят живота си, защото то е учение на живота. Ученикът ходи на училище, за да придобие знания, които ще трябва след излизане от училището да ги приложи. На същото основание и аз желая да приложите Христовото учение в живота си. Вие може да имате много желания, било те за придобиване на знания или на богатства – това ще бъде за в бъдеще, но важно е в дадения момент колко разумно може да използвате Христовото учение.

В прочетения стих се казва, че на сватбата били призовани Исус и учениците Му. Това показва, че младоженците съзнали, какво* ако на сватбата не поканят Исуса, нещо важно ще липсва. Така постъпвайте и вие: при началото на всяка работа призовавайте Христа. Ще си кажете: „Друг някой не можем ли да призовем?" Може, но той трябва да съдържа в себе си двата принципа: Любов към Бога и към ближния си. Любовта към Бога и към ближния е едно разширение, а не едно обикновено чувство. Да любиш Бога и ближния си, то значи да им дадеш една от своите стаи. Ще кажеш: „Ами аз къде ще живея?" Ти ще живееш във волята си, Бог – в сърцето ти, а ближният – в ума ти. Ти не може да обичаш ближния си, докато не започнеш да мислиш за него, затова ще го държиш в ума си, а Бога ще държиш в сърцето си. Тези двама души ще ти бъдат гости, а ти ще работиш за тях, т.е. те ще те учат, а ти ще им бъдеш ученик. Бог,

---

* какво – *остар. и диал.* че.

Който е в сърцето ти, е Исус, ближните ти са Неговите ученици, а ти ще бъдеш един от сватбарите.

Като знаете това, ще може да мислите правилно с ума си. При изучаване творенията на някой велик поет или писател, при слушане на някакво музикално произведение, при разглеждане картината на някой бележит художник, вашият ум трябва да схваща тези неща, защото те са вашите ученици, вашите ближни и от тях ще се учите, а Божественият принцип ще бъде в сърцето ви.

Сватбата е начало на един нов живот. Момъкът и момата излизат от дома на баща си и заживяват един нов, самостоятелен живот. Тази аналогия може да я приложите навсякъде в живота. Учениците и учителите дохождат на училището и започват един нов живот. Това се отнася до добрите учители.

На сватбите има обикновено 3 вида гости: едни са прости зрители, вторите са неканени гости, а третите са близките на младоженците. Простите зрители в църквата ги наричат оглашени, поканените – верующи, а близките на младоженците – ученици. По същия начин на няколко категории и вие трябва да нареждате вашите мисли. Трябва да определяте мястото на всяка ваша мисъл. В света има 3 вида мисли: едни, които произтичат от Бога, Божествени мисли, и втори, които произтичат от нашите близки, и трети, които произтичат от самите нас. Едни мисли идат от света, други – от ангелите, а трети – от Божествения свят. Ето защо трябва да се научите да различавате кои мисли отгде идат, за да не грешите в своите действия. Никой от вас не е свободен от окръжаващата среда и затова вие ще възприемате нейните мисли. Когато правите сравнения между трите вида мисли, ще видите коя мисъл каква е, ще може да се борите с тях и по този начин ще се развивате правилно.

Друго нещо важно е това, че сватбата е място за работа. Когато започнете една работа, трябва да сте на сватба. Вън от сватбата всяко започнато дело е труд или мъчение. Всички сватбари са весели. Когато искате да работите в този свят, трябва да си представлявате, че сте на една Божествена сватба, или в епохата на един нов живот. Само в това се състои спасяването на една душа. По същия закон се създава една култура, религия или какво и да е друго. Но главното нещо, от което трябва да се пазите, когато сте на сватба, то е да не дадете ход на вашата алчност.

Един ангел бил изпратен от Бога на една сватба като представител, но той много харесал царската дъщеря, която била невестата на тази сватба, и пожелал да я вземе за себе си. Когато вие присъствувате на една сватба, не пожелавайте никога мястото на невестата, нито самата невеста, защото с това започват всички раздори и падания. Аз виждам между вас неуспехи, раздори, несъгласия, защото искате да заместите царската дъщеря, невестата. Казвате: „Ние искаме да сме на нейно място." Може, но в някоя далечна епоха, а засега сте сватбари. Да сте сватбари значи да работите. Христос присъствуваше на тази сватба, за да благослови младоженците. Когато се решите да влезете в един нов живот, т.е. да се жените, трябва да съедините вашия ум, който е момъкът, със сърцето, което е момата. Ако искате вашата сватба да стане по всички Божествени правила, по всички Божествени съчетания, непременно Божественият принцип трябва да бъде у вас. Как мислите, сватба ли ще бъде това, когато булката, като влезе в къщата, прогони свекърва, сестри, братя и други близки на момъка? Това ще бъде свада.

Това, което ви говоря, не е за мене, а за вас. Ако изпълнявате волята Божия, вие ще се подигнете и ще давате простор на душата си. Грешите или правите добро, това е за вас. Всеки се подига чрез своите действия. Спазвате ли този Божествен принцип, умът и сърцето ви да са в съчетание, вие ще имате

в себе си Христа и учениците Му. Тогава, като прилагате Христовото учение, ще разберете Божествения живот, който се изразява в природата, ще знаете как да възпитавате вашите домашни, защото синовете и дъщерите ви, които трябва да се родят, ще минат през тази сватба.

С това аз обяснявам защо се раждат добри синове и дъщери. Ако сватбата не [е] сватба, а свада, ще се родят синове и дъщери. Когато ви дойде някоя мисъл или желание, тя ще зависи напълно от вашия ум и сърдце. Каквото съотношение имат те, такава ще бъде и вашата мисъл. Ако умът е покварен, и мисълта ще бъде такава. Ако сърцето е покварено, и желанието ще бъде покварено. Не мислете, че мислите и желанията се неща фантастични. Те си имат свой образ и тяло и си живеят самостойно. От тези именно ваши мисли и желания ще бъдат изтъкани ваши, за в бъдеще, вашият мозък, дробове, стомах и т.н. Някои питат: „Защо да мислим добре?" За да може за в бъдеще да си изтъчете нова дреха. Следователно ние приготвяме нова дреха, в която за в бъдеше да облечем духовното си тяло.

И тъй, Христовото учение не е учение на формите, да се придържаме в някоя църква или да вложим парите си в някоя банка, но то е учение на личната инициатива. Никой не може да мисли, да действува и да чувствува за вас. Вие ще мислите, ще действувате, ще чувствувате за вас си. Ако мислите, действувате и чувствувате добре, ще имате Божието благословение. Когато съчетаете вашия живот с този Божествен принцип, вие ще можете да поправите много несгоди, които срещате. Трябва да намерим начин, по който да подигнем живота си и всеки търси такъв начин. Ако сте ябълчна семка, ще молите Бога да ви даде всички условия, за да прораснете най-напред и после – да се развивате. Ако сте в положение на една човешка душа, ще изисквате благоприятни условия за своето развитие. Това, което страда, което въздиша у нас, това е душата, която е затворена. Често ние искаме да премахнем страданията. Страданията не трябва да се премахнат, но да се превърнат в радост. Превръщания могат да стават навсякъде в природата. Например въгленът може при специални условия да се превърне в диамант, диамантът после може да се превърне в семка, в дърво отново, после – пак във въглен.

Исус дойде на сватбата, за да покаже да младите как трябва да живеят. Всеки от вас се е женил, знае колко хубаво е времето до сватбата, какви мечти, какви фантазии на ума и мисълта има. Всеки, като се ожени, казва: „Всичката прелест е до годежа." Момъкът и момата са идеални, но щом се оженят, всичко минава и затова хората казват: „Не струва човек да се жени." Действително, не струва човек да се жени, защото това не е сватба, а свада. Според мене умът, който се жени за сърцето, трябва да е здрав, да не е заразен от никаква болест. Сърцето, което се жени за ума, трябва да здраво, чисто. Ако това бъде така, то нашите мисли и желания по същия закон трябва да бъдат здрави и чисти. Зная, че вие, които ме слушате, имате неспокойни сърца и умове. Защо? Защото този първоначален закон е нарушен. Когато християнството проповядва, че трябва да се върнем към Бога, то значи да се върнем в рая, към онзи първоначален живот, който създава условия за един спокоен и разумен живот. За тези условия не се искат векове. В един момент може да станеш добър и в момент да станеш лош. Това, което казват, че се родил някой добър или лош, това не е вярно. Може да сме родени в доброто или злото, но в момента, когато действуваме, ние сме добри или лоши. Може да си много лош, но престанеш ли да вършиш зло, ти си добър и обратно.

Следователно Бог ни определя какви сме според момента, в който действуваме. Даденият момент определя какви сме били в миналото и какви ще бъдем

за в бъдеще. Този момент, в който вършиш лошо, показва, че си бил такъв и в миналото, но той е отражение на миналото. Някой ще каже: „Аз засега съм лош, но за в бъдеще ще стана добър." Не, още сега измени твоите действия! Ти трябва да престанеш да си лош, а това значи да предизвикаш доброто от своето минало. Този е първият принцип, който Христос е препоръчал на младоженците. Той им е казал да се обичат. Обичта не [е] нищо друго освен възприемане на доброто, посаждане и оживотворяване на доброто в нашия живот. Аз ви говоря за сватбата, защото мнозина обещават това, което не може да стане. Обещания за в бъдеще, това са празни приказки. В Божествената икономия няма какво да се предвижда. Бог е предвидил всичко добро за тези, които вършат добро. Тези, които не действуват добре, ги чакат злини. И едните, и другите ще носят последствията на великия закон. Това е не защото Бог иска да ги наказва, но следствията са плод на самите наши действия и затова ние не може да ги избегнем. В самата наука, култура първо трябва да се създаде един морален живот, т.е. сърцето трябва да се приготви, за да може умът да възприема неговите желания и да ги произвежда като мисъл. Това е факт. Проверено е например в Америка, че ако жените на някои мъже са добри, те са се издигнали до положение на проповедници; мъже, на които жените са лоши, са паднали до много долно положение. Ако имате един даровит ум, но сърцето ако не му подхожда, то ще свали ума на нисък уровен. Ето защо Бог трябва да живее в сърцето ви, за да го измени. Не давайте никому другиму да обръща сърцето ви. Често говорим, че еди-кой си обърнал сърцето на жена си. В света само обръщания стават и от това днес страдат всички хора. Обръщането е движения на колело.

На тази сватба се дадоха общи принципи, по които човек може да се издигне и облагороди. Често някои стоят и плачат за свои минали погрешки, за това, че са били много грешни, че се отнасяли зле с майка си, а днес им дават добри условия за живот, за работа, но той се отказва и казва: „Аз съм грешил и пак ще греша." Ти си човек и може да измениш действията на закона, защото тези действия са подобни на движенията на колелата, които се движат механически и то само в две посоки – от дясно към ляво и от ляво към дясно. И нашият живот, тъй, както е направен, може да се движи в същите две посоки. И в такъв случай, ако не се движиш в едната посока, ще се движиш в другата. Същото е и във водениците. Там има две колелета, от които едното се движи в една посока, а другото – в противоположна, но резултатът е един и същ. Сега твоето колело се движи от дясно към ляво или в обратната посока и ти питаш: „Може ли да бъда добър?" Питай воденичаря, той ще ти каже. Тези колелета може да се нагласят и по двата начина и да мачкат хората.

Когато отивате на една сватба, трябва да формирате вашия език. Дълбока наука е да разбирате характера, нравите и обичаите на езика и неговите действия. Няма човек с по-силна воля от този, който може да обуздава езика си. Някой път искате да кажете нещо на някого, за да му покажете, че и вие разбирате работата. Но какво излиза от това? Не само че не оправяте работата, но още повече я забърквате. Знайте, че всички лоши думи се казват извън сватбите, защото там, гдето няма сватба, има свада. Щом замислиш нещо лошо, ще знаеш, че не си на сватба, при тебе не е Христос. Мислиш ли добре, ти си на сватбата заедно с Христа и учениците Му. Всеки ден ти можеш да присъствуваш на сватба заедно с Христа и учениците Му.

Аз взимам това като общ принцип, а не го разглеждам с онези догматични схващания, които има църквата. Аз говоря за енергията, която произтича в живота. Земята постоянно се приближава към Слънцето, но тъй бавно, че едва

след милиони години ще дойде при Слънцето и ще го види какво е то. А днес всеки може да съдържа в себе си елементите на Слънцето – топлина и светлина. Може някой да те пита: „Ти виждал ли си Слънцето, знаеш ли го какво е?" Не, но елементите му зная. Някой ще те пита: „Ти виждал ли си Христа и Неговите ученици?" Не, но две неща аз зная, два Божествени принципа, а именно – Божествената любов и мъдрост, които се вливат както в моя ум, така и в умовете на всички, по същия начин, както се възприема слънчевата светлина и топлина. Всяко добро желание и всяка добра мисъл е Христос и Неговите ученици. Нямате ли добри мисли и желания, Христос не е с вас. Ако схващате принципално въпроса, Бог ще бъде за вас една разумна сила. Вие може да правите опити в това отношение. Един ден ще постигнете способността не само да възприемате светлината, но със слуха си да чувате някаква песен от нея, а после да различавате и отделни думи. Може да мислите, че това е една илюзия. Не, това е факт, защото има хора, които не само външно възприемат топлината и светлина, но чуват и техните песни, а разбират и техните думи. Да бъдат умът и сърцето ви чисти, то значи да сте ясновидци. Като се очистите така, вие ще можете да разберете от кого ви е изпратена дадена мисъл, от кого ви е изпратено дадено желание. А днес ние чувствуваме една мисъл, без да разбираме вътрешния ѝ смисъл.

Като ви кажа например, че трябва да се обичате, вие разбирате вече по особен начин любовта. Да любите вие разбирате, като имате една приятелка, тя да принадлежи само на вас и в деня, когато тя се сближи с други някои, вие разваляте приятелството. Представете си, че сте запознати с моя пръст и разговаряте с него, казвате му, че го обичате. Подир малко дойде другият ми пръст, но вие започвате да се сърдите и казвате: „Какво право имаш да се разговаряш с първия ми пръст, когото аз обичам?" Но това зависи от мене, а не от пръста.

Тези дни дохожда при мене една госпожа, която ме наведе на една хубава мисъл и която ми показа колко правилно схваща Христовото учение. Разказа ми, че мъжът ѝ вече не я обичал и я напуснал. Тя страдала много от това нещо, постоянно плакала, но една вечер ѝ се присънва един много жив сън. Сънува, че дохождат при нея някои хора и ѝ казват: „Жено, няма защо да плачеш, трябва да знаеш, че сърцето на мъжа ти не е твое и като тъй, ти нямаш право да искаш да го обръщаш. Представи си какво би било положението на твоя мъж, ако утре дойде друг някой и иска да обърне сърцето му към себе си – какво ще излезе от това сърце?"

Така и ние искаме щото всички хора да имат като нашите сърца и се стараем да ги обърнем. Това е най-голямото зло. Нека всяко сърце си остане такова, каквото го е създал Господ. Всяко сърце поначало е добро, но става такова, каквото направление му дава умът. Като се поусмихна някому, кажа му някоя блага дума, веднага и вие сте доволни от мене, намирате, че съм добър. Но понамръщя ли се малко, казвате, че съм си изменил характера. Тези неща в света са привидни, те са едно фокусничество. Някой път бащата се показва по-сериозен, отколкото е в действителност. Не трябва да става по-сериозен, но да каже: „Синко, това, което вършиш, не е добро за тебе, то те води към погибел, защото не изпълняваш Божията воля." Не казвайте, че еди-кой си е лош, защото такива бяха родителите му, прадедите му и така нататък. Учителят може да те обича, но като правиш грешки, той ще ти забелязва. Ученикът в такива случаи апелира към любовта: „Господин учителю, ние нали се обичаме?" Да, обичаме се, но си направил грешки на няколко места и трябва да ги поправиш.

В правилното решение на тази задача почива животът на мнозина, неправилното й решение компрометирва и мене. Преди два дни говорих нещо върху късането на цветята и им казах, че всяко откъсване на 10 цветчета води след себе си смъртта на някой човек. Ако кажете някому 10 лоши думи, къщата на някого ще изгори. Ако посеете някъде 10 цветя, някой добър човек ще дойде на Земята. Правете наблюдение от този характер, за да видите, че това не е само приказки. Наблюдавайте плодните дървета в някой двор. Докато клоните на дърветата са зелени, хората на тази къща си живеят добре, но започнат ли да съхнат, то животът се разваля в тази къща, благодарение на лошите мисли, които взимат надмощие. След това някой от тази къща ще умре.

Един господин ми разказваше следния случай. Той имал в София голяма градина, която се наглеждала от един градинар. Един ден трябвало да се подрежат дръвчетата, а едно от тях даже и да се отсече. Градинарят обаче много обичал това дръвче и настоявал да не се отсича, но, по желанието на господаря, било отсечено. Не се минали и 3 месеца и градинарят умрял. Отсече ли се дървото, което обичате, и вие ще отидете след него. И вие, които ме слушате сега, извадили сте ножове и фехтувате нагоре-надоле с тях, много учени сте, много неща знаете. Бих желал обаче тези хора да ни разказват не само как се преде тъче, снове, ами сами да седнат в стана и да покажат на практика. Виждал съм такива учени какво правят, като влязат в стана. Започват да сноват, да предат, но не върви и хайде – режат. Започват да тъчат и пак не върви. Дойде втори, трети – все режат и не върви напред. Дойде майсторът и работата тръгва.

Христос дойде на сватбата, за да научи младоженците да тъчат, защото сватбата дава нови условия за живот. Когато искате да издигнете вашето настроение, представете си, че сте на сватба, защото на сватба има всякога ядене и пиене, а също и музика. Зъбите са инструментите, а езикът е пръчката, която удря на арфата и произвежда песента, която ви много разполага. Бих желал всички хора да свирят и пеят. Яденето се отнася и до духовния живот, защото като възприемеш една мисъл или желание, то се обръща на храна, която после влиза в твоята кръв, в живота ти, и ти се проявяваш. Това показва, че сме разбрали Божествения живот.

За тази цел, стремете се вашият мозък да бъде винаги в нормално състояние. Ще питате: „Кое [е] нормалното състояние?" Нормалното състояние се намира всякога между две крайности, т.е. то е по средата. Как ще намерите средата? Представете си, че ви дадат една празна линия, за да намерите средата й. Средата й ще намерите, като от двата й края опишете с помощта на един пергел дъги. От точката, дето се пресичат двете дъги, ще спуснете перпендикуляр към дадената линия и тази именно точка на правата линия ще представлява средата й. По същия начин вие може да постъпвате и с вашите мисли. Лошите мисли в света съществуват, за да калят вашата воля, тъй че ние може още в момента да неутрализираме тези мисли. След всяка радост, след всяка приятна мисъл иде неприятна. Наблюдавайте колко време е траяла у вас всяка добра или лоша мисъл. Това е нова психология. Трябва да проучаваш себе си, защото ако не знаеш как се проявяваш ти, то как ще знаеш външните неща?

Всички неща в природата са отражение на Божествения живот, който е вътре у нас. Отражението показва един образ, който иде от вън. Този образ не си го създал ти, а е чужд. Дойде ли ти някоя радост, тя не твоя, ти не си я създал. Тя като мисъл пътува и се спира за малко време у теб. Добрите мисли пътуват и се спират на различни станции, гдето им е определено. Всяка станция си има свое име. Станциите сте вие. Мислите се спират за толкова време, колкото им е определено и доколкото стои тренът. Понякога се спират за минута,

две или повече, според важността на станцията. Има екскурзианти, които искат да се спират някъде повече и затова прекарват там по месец, два или повече. Както има добри мисли пътници, така има и лоши мисли, които излизат от някои немирни деца и по същия начин се спират по известно време на определени станции. Тъй че, нито добрите, нито лошите мисли са наши.

Ако искате някоя добра мисъл да се задържи повече у вас, трябва да й създадете за това условия. Това учеше Христос младоженците, казваше им, че в живота ще имат много приятности и неприятности, много добри и лоши мисли, но ще знаят, че те не са техни, а са посещения. Трябва да знаете, че нито доброто е много добро, нито лошото е много лошо. Доброто или лошото са такива само за момента, в който се вършат. Престанат ли да се вършат, те не са вече такива. За да бъда по-ясен, ще ви дам следния пример. Вие стоите на разстояние на 10 метра от нагорещена пещ. Какво ще усещате? Една голяма приятност. Какво ще изпитвате, ако седнете 5 сантиметра от тази тъй нагорещена пещ? Ще изгорите ръцете си и ще бягате далеч от пещта. Такова е отношението на нещата, което ги прави добри или лоши. Такова е отношението на една Божествена мисъл, която иде от различни посоки. Каква ще бъде мисълта, добра или лоша, то ще зависи от състоянието, в което се намирате.

Затова нам са необходими знания, да не се поставяме на пътя, когато ще мине влакът. Царският път минава и затова няма да се излречвате на пътя му. Христос е учил така: на железния път няма да стоите, на покрива няма да се качвате. Човек, който се качва на покривите, мисли да бяга. Така правят апашите, когато ги гонят. Железният път, това е старостта. Одумваш някого, неразположен си, не вярваш – ти си все на железния път.

Излизането и влизането в света има съвсем друго значение от това, което вие разбирате. Например ние си правим къща, в която ще живеем. Защо си правим къща? Понеже условията на живота са такива, че ако нямаме подслон, ние ще пострадаме, затова си строим къща. По същия начин и ние трябва да имаме една обвивка, която да ни запазва от различните мисли, които ни нападат от вън. Ето защо ние трябва да живеем чисто и свято, за да образуваме около себе си такава аура, която да ни предпазва от всички напасти и злини. Затова е присъствувал Исус на сватбата с учениците Си. Бих желал всички да започнете добре и тези от вас, които не работят, ще останат назад. Извадете от всички държани досега за вас беседи общия принцип, който тя включва и него разучавайте. За 2–3 месеца ще ви дам следната работа и следните опити.

I. На една тетрадка ще си държите бележки за всяка по-важна добра или лоша мисъл, която ще ви дойде. Ще следите по часовник, когато е дошла добрата или лошата мисъл или желание и щом изчезне, ще отбележите времето, по което ви е напуснала.

II. Когато ви дохождат лоши мисли или желания, ще се опитате да ги превръщате в добри мисли или желания. Затова ще се върнете назад 2000 години от времето, в което сте сега, за да си представите сватбата, на която е присъствувал Христос с учениците Си. Ще се опитате да си представите къщата, в която е станала сватбата, сватбарите и младоженците. Постарайте се да определите на кое място е стоял Христос, на кое – учениците Му, но гледайте да не създавате илюзии, а да има нещо поне приблизително в представите ви. Тъй че мислено ще фотографирате цялата сватба, като си представите мястото на младоженика, вашето място и т.н. Христос ще поставите в сърцето си, а учениците Му – в ума, младоженика – в ума, невестата – в сърцето. Невестата и младоженикът ще бъдат разделени, защото в духовния свят двама души в една стая не живеят. А тука в една стая живеят по няколко души, затова се и карат.

Жителите на онзи свят свободно си четат мислите. Затова, когато някой от тях е неразположен, то другите, като прочетат мисълта му, отминават го, без да става нужда той да ги пъди. Ето защо от онзи свят няма условия за грях. А в този свят някой ви дойде на гости и стои, без да разбере, че ви е отегчил и става нужда вие да го излъгвате. Оставете тези стари методи, защото докато държите тях, не може да бъдете ученици. Ще си представиш, че си облечен със сватбарски дрехи, че си радостен и весел и ще слушаш какво е говорил Христос на присъствуващите. Ако може да произведете една такава картина, веднага ще се освежите и ще бъдете готови да се борите с мъчнотиите си на този свят. Много философии на този свят ще ви станат ясни и вибрациите на вашия ум ще се подигнат. Такова представяне на картината има и здравословно влияние. Трябва да знаете, че доброто се учи само на сватбата, а злото – на свадата.

III. Задайте си въпрос: Защо у вас се пораждат добри и лоши мисли и желания. Защо към някои сте разположени повече, а към други – по-малко, някои обичате, а други – не, някои ви са приятни, а други – неприятни? Ще кажете: „Това е кармично." Да, но кармата още нищо не обяснява, защото тук се явяват ред причини. Като сте неразположени, размишлявайте върху причината [за] това неразположение. Припомнете си къде сте ходили, в коя къща, колко време сте прекарали и след излизането от коя къща иде неразположението ви. Обяснете си защо от някоя къща излизате неразположен. Обяснете си защо някога, като се върнете дома, тогава идва неразположението и дали то иде от север, юг, изток или запад. Като намерите причината на неразположението, не се нахвърляйте върху човека, който го е създал, но изменете посоката му. Някой ваш приятел ви иска пари назаем с условие да ви ги върне след 10 дни, но не ви ги връща. Не е сърдете за това. Ако някой човек е неразположен спрямо вас, то [е] защото има да взима нещо от вас. Ако няма да взима, той е сгрешил и затова казва: „Твоят баща има да ми дава, а ти, понеже имаш възможност да платиш, плати вместо него." Когато имате едно добро разположение, трябва да съхраните енергията му в себе си. Важна наука е да съхранявате енергията на добрите мисли и желания.

IV. Всяка вечер, като си лягате, ще употребите 10–20 минути, за да си дадете отчет за постъпките ви през целия ден. Това ще извършвате безпристрастно. Ще видите кое [е] лошо, за да го избегнете на другия ден. На другия ден ще се помолите: „Помогни ми, Боже, да избегна лошите постъпки и да изпълня добрите, които съм пропуснал предния ден." Ще разглеждате живота си тъй, както един художник своята картина, без да се самоосъждате. Ако не успяваме в живота, то е защото се смятаме за глупави, грешни хора и т.н. Ти не си нито добър, нито лош, но трябва да присъствуваш на сватбата и да работиш. Ако вашите деца вкъщи дигат шум, то представи си дали и те са били някога на сватбата. По този начин вие до известна степен – 50% или 75%, ще може да промените неразположението на мъжа или на децата си. Тези упражнения ще уякчават добрата ви воля.

Младоженеца ще поставите в ума, а невестата – в сърцето. Обикновено на сватбата почетните гости стоят на първо място. Христос е гост на сватбата. Булката посреща гостите и първа целува ръка, а после младоженикът. Какво означава целуването на ръка? Когато целуваме ръка, ние обещаваме, че ще изпълним Божията воля и закон. Ученикът, който иска да се учи, трябва да има желязна воля, нищо [да] не го отчайва.

Аз постепенно ще ви обяснявам всички форми, по които мислите и желанията действуват, как се градят общества, домове, култура и причините, по които се раждат добри и лоши деца. Когато вие остареете, вашите деца ще

изпълняват това. Младостта е образувана от думата „махатади", което значи превръщане на Божествения принцип в една човешка форма, т.е. обновяване на остарелия живот. Когато остареем, ние не слушаме Бога, ставаме недоволни, сърдим се и казваме, че в света няма нищо. Аз зная, че трябва да се действува в момента, когато Господ действува, да се мисли, когато Господ мисли, и да се чувствува, когато Господ чувствува.

Едни от упражненията ще правите сутрин, а другите – вечер, защото сутрин сте положителни, а вечер – отрицателни; затова, като залязва Слънцето, хората са тъжни. Ето защо, когато човек иска да се смири, да се моли вечерно време. Когато иска да се моли за милосърдие, да се моли сутрин. Енергията на Земята сутрин е положителна, след обяд – отрицателна; същото е и с човека. Затова псалмопевецът казва, че радостта иде сутрин. Радостта е положителна енергия, а скръбта – отрицателна. Доброто е положителна енергия, злото – отрицателна. Ако някоя ученичка е слаба, ще помоли другарките си да й помогнат. Когато кажете, че условията са лоши, аз разбирам, че нямате книга. Който иска да се учи, не може да каже, че няма условия, няма време. Поне 5 минути имате на разположение. Като правите опитите, не поставяйте мисълта, че не може да ги правите. Аз не искам изведнъж да направите хубава картина. Може да цапате, но вършете работа. Ако не работите, ще платите за това здание, което сме наели. Така че, работим или не, пак ще плащаме. Аз ще ви направя един ден сметка колко струва нашето пребиваване тук, на Земята. Срамота е, като се харчи толкова много за нас, да не работим нищо.

Упражненията за сватбата ще правите 3 пъти през неделята и то сутрин: в неделя, вторник и петък.

Упражнението за поведението ви през деня ще правите всяка вечер преди лягане.

У нас предшествува умът, после – сърцето, а после – волята, но първоначално е действувала волята, после – желанието и най-после – умът. Бог чрез Своята воля ни подтиква, при което нашата мисъл започва да действува, после – сърцето ни и най-после – волята.

Беседа, държана в четвъртък,
на 19 юний 1919 г.

14.

ПОЯСНЕНИЯ ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА, СПИРИТИЗМА, ТЕОСОФИЯТА, МИСТИЦИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО

Ако известна сила, която съществува в природата, няма съотношение към нашите сетива, към нашите чувства, тя не може да реагира против дадено чувство. Допуснете, че вие се намирате при слепи хора и им запалите клечки – светлината на последните съществува ли за тях? Не. Следователно всяка сила, която действува в нашия живот, ако не можем да я възприемем, т.е. да възприемем светлината на тази сила, ние не може да разберем самата сила. Слепият може да пипне кибритената клечка и да каже: „Това е кибритна клечка" и че разбира що е клечка, обаче всъщкост той нищо не е разбрал. Тя наистина е клечка, но вътре в нея има нещо по-съществено – светлината. Ако очите ви могат да възприемат светлината, вие отваряте книга, четете и разбирате написаното в нея. Та, когато дойдете и до окултните сили, трябва всяка такава сила да се хване и да се впрегне на работа. Ученикът, който се усъмни и рече: „Докажи, че тази окултна сила действително съществува", той не е ученик. В окултната школа няма никакви разисквания и спорове, тя не е школа за проверяване на факти и истини. Ние не се занимаваме с мъртвите истини – има и мъртви истини, – а с живите истини на света.

Спиритизмът показва движение на духа. Той е ембрио на нещата – нещо неоформено. За да разберете спиритизма, трябва да създадете на този зародиш условия да мине през всички фази на развитие и оформяване. Следователно спиритизмът е учение неоформено.

Теософията е учение за примирение противоречията в света. Тя е наука за примиряване мъжа с жената. Нищо повече. Като казвам да примири мъжа с жената, подразбирам да примири човека с Бога. Онзи, който мисли, че е теософ, трябва да знае този закон: как да се примирява с някого, когото мрази. Има противоречие между теб и Бога – трябва да го примириш. Ако не можеш да го направиш, не си теософ. Ние, съвременните хора, със своя критичен ум, мязаме на онзи български чорбаджия, който бил много стиснат и като повикал един абаджия да му крои дрехи, понеже знаял, че абаджиите обичат да пооткрадват, постоянно седял при него и наблюдавал как крои, да не би да отреже от плата. Обаче абаджията, като виждал плата хубав, отрязал едно голямо парче и рекъл: „Това – за Св. Никола" и го хвърлил навън. Чорбаджията извикал: „Какво правиш?" и се завтекъл да вземе парчето. В това време абаджията отрязал едно голямо парче и го турил под себе си. Та казвам: Ние, които критикуваме и гледаме да не ни излъжат, все ни лъжат. Някой ще хвърли парче за Св. Никола и като отидем да го вземем, той скрие друго, по-голямо парче под себе си и мислим, че никой не ни е излъгал.

Мистицизъм не е закон за възлизане, а закон на слизане. Мистикът не е възлязъл, а слязъл към Бога. И е опасен затова, че при слизането, който не знае как да слиза, може да падне и да се осакати.

Сега за окултизма. Аз го сравнявам със съвременните естествени науки. Окултизмът, това е наука за изучаване явленията на Земята, на невидимото, а не видимото; той не се занимава с безформените светове. Това, което се е оформило в себе си, което има форма, съдържание, смисъл – то е област на окултизма.

Тогава къде ще поставим християнството? Мислите ли, че то е наука?

Запитване: – Едно обяснение. Правите ли разлика между християнство и окултизъм? Изложеното в Евангелието дали е едно и също учение с окултизма?

Изучавайте природата както е. В окултизма няма никакъв морал. Той изучава нещата както си са, като чисти факти.

– Значи християнството е отделно?

– Отделно. Окултизмът е наука да се познават природните сили, тяхната област, как действуват и как може да се използуват. Окултистът е човек реалист, той не вярва, а борави само с природата – с материалните неща. Мистикът постоянно живее със сърцето си, изпитва неговите вибрации и всички състояния, през които то може да мине. В християнски смисъл може да бъде християнин и мистикът, и теософът, и спиритистът. Ако вземем областта на Духа в широк смисъл, в неговите разклонения – то е спиритуализъм. Опасността при изучаване на спиритизма лежи в това, че хората имат други утайки, които собствено им причиняват вреда. Но ние ще оставим засега настрана онова, що говорят за него критиците.

Спиритизмът е движение; теософията – примирение на противоречията; мистицизмът – слизане, а може да се каже още, че той е закон за труд, за работа; окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на Земята, единствената наука, която ни научава как да живеем. Той само може да ни избави от всички нещастия. А християнството е наука за ликвидиране на кармата – за изплащане на стари дългове. Ако вземем стиха на Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света, то значи, че Той е платил дълговете му. Що е християнството? То е да знаеш да плащаш дълговете на хората. А кой може да плаща дългове? Само богатият. Следователно богатият може да бъде християнин, сиромахът не може да бъде такъв.

Обаждат се: – Ами обещанието, че Христос обогатява?

– То е за християните на кредит – за ония, които Христос кредитира, търговци с чужд кредит. Съвременните хора са християни, защото Христос е християнин.

Теософията е наука за примирение на половете, а християнството – за сближение и обединение на последните. Християнството, в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединение на духа с душата. Това, което сега учат, не е християнство. То трябва да претърпи преобразуване. Ако бе християнството тъй, както ние го схващаме, светът сега щеше да бъде в друг вид. Но ние ще оставим това, защото то не влиза в нашата област.

Сега ще ви запитам: вие научихте ли що е мъчение? С него ще започнем. От гледището на мъчението, в неговия дух, ще разгледаме всички други науки – теософия, мистицизъм и пр., защото за тях аз ще ви дам и друго пояснение. Теософията има 7 начина на изяснение. Така също и окултизмът, и мистицизмът имат своя вътрешна и външна страна. Теософското общество сега разбира външната страна – организирането. Теософията приготвя ония форми, които може да се нарекат анатомия на теософията. Християнството е изкарало първата фаза на развитие и след изминатите 2000 години е взела да се развива

анатомията на християнството. Дали Синът изтича из Отца или не и още какви ли не спорове са ставали във вселенските събори и сега християнството се заключава в това: като ви срещне някой християнин, пита: „Ти вярваш ли в трите лица на Бога?" – „Вярвам." – „Християнин си." Аз обаче ще попитам: „Ти, който вярваш в трите лица на Бога, какво подразбираш под това?" Ще го обясня аз. Второто лице на Бога е лицето на Любовта. Мъжът и жената, всички хора, трябва да търсят това второ лице – Любовта. И когато кажат, че Бог бил троеличен, също така говорят неразбрани думи. Великите учители, които са писали върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили учението.

И спиритизмът е учение, което е дошло от Бялото Братство, но и неговите ученици опетниха. Теософията е друго учение, пратено пак от горе, което учениците също така опетниха. Окултизмът е учение, също дадено от Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът, и той е опорочен. Християнството също е опорочено. Нека бъда ясен. Когато един свещеник или владика тури одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: „Плати толкова", аз го наричам чер маг. Белият маг работи без да му се плаща. Ако мома се облече в хубави дрехи, с намерение да оплете някой момък, тя също е чер маг. Ако момък се нагизди, за да омотае някоя мома, и той е чер маг. Ако правник, съдия си послужи със закона, за да обвини някого, той е също чер маг. Прочее, както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на бели и черни. Някой ще рече: „Аз съм теософ." – „От кои? От белите или от черните?" – „От белите." – „Може да се разберем." – „От черните." – „Ще остана на особно мнение."

Били сте спиритисти, теософи, мистици или християни; ако сте от черните, светът е пълен с такива. Двадесетте милиона, паднали в сегашната война, показват какво християнство е днешното. Не казвам, че самото християнство е виновно – виновни са черните християни.

Нам трябва правилно разбиране на окултизма – да слезем до дъното на мъчението, защото в него няма разединение, а обединение. Грешните хора са грешни, защото не са се мъчили, а праведните са праведни, защото са се мъчили. Ако ми речете, че има противоречие в това, което ви говоря, ще ви кажа, че Христос на едно място дума, че в края на века ще прати лошите духове и техните синове на вечно мъчение – ще ги прати в дъното на ада да се мъчат. Защо? Именно защото не са се мъчили. Лошите хора не се мъчат, добрите се мъчат. Работили сте и сте печелили пари, дойде лошият и ви обере – той не се мъчи. Ако вие не се решите да се мъчите, аз ви считам знаете ли какви? От черните. Такива, които не се мъчат, казвам: писано е, че в бъдеще ще отидат в мястото на мъченията. Може да мъдрувате колкото щете – там ще бъдете.

Първото нещо за ученик, който иска да стане окултист, е да не мисли, че другите спъват неговия ум, понеже светът е толкова широк, че има място за всички, но че той сам се спъва. После, не трябва да мисли, че може някой да спъне неговото сърце, понеже светът на чувствата е толкова широк, че за всички има място. Ще рече, първото правило в туй положение на ученика – мъчението, е да мисли, че никой не може да повлияе на неговия ум, да го изопачи; че не може да повлияе и на неговото сърце в една или друга посока, защото светът е широк.

Тази мисъл не ви е ясна, нали? Една мисъл може да бъде ясна и да повлияе само тогава, когато дойдем на същия уровен, на който стои онзи, който я изказва. Как действува законът на влиянието? За да ви повлияе кой да е човек, добър или лош, трябва да ви снеме до своя уровен. Само тогава той може да ви

повлияе. Или той ще ви повлияе, или вие ще му повлияете. Щом не сте на неговото равнище, по никой начин не може да ви повлияе. Следователно, докогато държите ума си в безграничния свят, дето действува Божественият закон, вие сте свободен, невредим; щом помислите, че някой може да ви повлияе, вие сте слезли долу от този свят. Когато слугата помисли, че господарят му го ограничава, той вече се ограничава със самата мисъл, че господарят му го ограничава. Ходите из улицата със скъсани дрехи, срещнете някой познат благородник или богаташ и той ви отмине, не ви поздрави, и си кажете: „Нали съм сиромах, никой не ме поздравлява!" Питам: Като ви поздрави, ще ви придаде ли нещо? Нищо. Само ще ви погъделичка малко. Ако някой ви погледне и се усмихне насреща ви, какво ще спечелите от туй усмихване? Нищо. Това са илюзии на черния маг. Когато се усмихне човек, трябва да почувствува това от дълбините на душата си, че Бог присъствува в този момент.

Какво трябва да разбираме под усмивка? Като се засмеем, да сме доволни от своята усмивка. Дали хората ще се зарадват от нашата усмивка, не е важно. Ние лично трябва да сме доволни от нея. И когато се начумерим, и него може да направим, и в него трябва да действува същият закон. В окултно училище и начумерването трябва да става по всички правила – и в него да почувствуваш присъствието на Бога. Мислите ли, че като видя някой човек, когото бесят, ще се усмихна? Не. Ще се начумеря, ще призова Бога и ангелите и ще кажа, че това, което става, не е право. Не че фактът не е верен, но че тези хора са криво разбрали Божия закон. Осъдили са известен човек по еди-кой си член от еди-кой си закон. Е, моля ви се, къде е авторитетът на този и изобщо на всички други закони? Те трябва да бъдат вечни, неизменни. В окултизма може да се накаже човек, но когато сам иска това. Сам трябва да даде молба да го накажат. Така гласи окултизмът.

Ще вмъкна една мисъл. Някои казват, че не бива да измъчваме животните. Но знаете ли, че много от животните сами искат да бъдат мъчени, за да се повдигнат? Следователно, като казват да не се мъчат животните, трябва да разбираме: да не мъчим ония от тях, които не искат да бъдат мъчени. Обаче тези, които искат да бъдат мъчени, ако не ги мъчим, закъсняваме тяхната еволюция. Много кокошки, изядени от вас, са прогресирали. Но вие не прогресирате! Следователно ще трябва да покажем на кокошката, която иска да прогресира: „Съжалявам, не мога да те заколя, защото не искам да спра пътя на своята еволюция; но понеже искаш да прогресираш, намери някой друг, който да те заколи и изяде."

Ученик, който е влязъл в една окултна школа, няма право да причинява мъчение никому. Има право да причинява мъчение, но само на себе си. Да слезе в дъното на мъчението и да го опита и като се върне на Земята, да работи според закона, който е изучил. Затова казвам, че не бива да се измъчвате един други. Един приятел ми разправи анекдот за себе си. Много чувствителен и с хубави пориви в душата си, иска да живее добре с хората, но като се върнал от странство и се срещнал с българите, те почнали да го шокират и подиграват. По едно време взел да мисли за някакво средство, да може да се владее и затова си наел двама хамали да го псуват. Седнал при тях, издържал всички техни псувни с надежда да може да издържи и псувните на другите. Но след като правил това няколко дена, рекъл си: „Защо наемам хамали да ме псуват, когато в обществото има толкова много хамали? На тия им плащам, когато на другите няма да им плащам." Всички неприятности, които се случват между вас, в окултната школа, са благо. Когато имате недоразумения, гледайте да ги изгладите, не по изкуствен начин. Зная случаи, събират се двама, целунат се и

рекат: „Да се примирим." Но като излязат вън, пак почват да се одумват. То не е начин на примирение. Примирението трябва да стане вътре във вас. Като слезете в дъното на мъчението, готови ли сте да кажете: „Светът е широк за моя ум и за моето сърце, аз ще приема мъчението във всичките му форми." Това е най-важния психичен момент.

Искам всички ученици, като се върнат дома, да си създадат благоприятна атмосфера. Тази вечер е последната четвъртъчна вечер.

– Обаждат се: Имаме още един четвъртък.

– Тогава следният четвъртък е последният – гости вече не приемам. Тъй постъпват бедуините – 3 дена може да гостувате у тях, но на четвъртия ще ви дадат работа: или на нивата ще ви пратят, или ще ви дадат да гледате крава; и смятам това правило за отлично. Който остане в нашата школа, ще му намерим работа: или ще го пратим на лозето, или ще му дадем крава, или кърпене, или писар ще бъде, или разсилен – ще има и такива. После, друго. Каквото се говори тук, в школата, не искам да се изнася навън. Може да го изнесете, но за последиците не отговарям. Не изнасяйте едно учение, докато не го изпитате. Инак, то ще бъде най-голямата глупост, която може да направите. Опитайте го, защото още не знаете дали е вярно. В Англия има комисия със свои експерти, която проверява стоките, що фабрикантите изработват и търговците продават, и само когато експертите турят щемпел, че са проверили, фабрикантите и търговците имат право да изнасят или да продават стоките си във или извън Англия. Вие сте търговци на дребно, но аз не обичам търговците. Всяко нещо трябва да бъде проверено.

Първата задача, която ще дам на жените в това направление, ще бъде например следната. Да кажем, някоя има дъщеря, която не обича – да направи така, че да я обикне. Или мъжът ѝ е неверующ –то е една задача, която трябва да разреши. Някой от вас е беден, други – болен; ще трябва да направи потребното. Някой има в стомаха си тумори – ако не ги отмахне, те ще го унищожат. Всяка болест се образува от същества, които живеят в нас, и се образува психологически и органически от изверженията на тия същества. Когато дойде едно такова същество във вашия организъм, трябва да приложите закона, че 3 дена може да седи като на гости, защото, ако го оставите за повече, ще се загнезди, ще образува тумори, ще събере кръв и вие ще умрете и другите ще кажат: „Бог да го прости!" Господ не прощава на такива. Той прощава само когато хората не крадат и не лъжат.

Някой ще дойде тук да вземе нещо и да го обърне против мен. Горко ономува, който ще направи това! Проклятие ще има отгоре си, не до четвърта, но до тисяща рода. Такъв е великият Божи закон. Той е Божествената истина: „Който съгреши против Духа, казва Христос, нито в този век, нито в бъдещия ще му се простят греховете."

Всичко, което тук ще учите, е велика истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете искрени със себе си при приложението ѝ. Искрени не спрямо мен, а спрямо вашия Господ, спрямо вашия ум и вашето сърце, спрямо вашия дух и вашата душа във всичките им пориви. Вие трябва да застанете на нозете си, да не кажете утре: „Дънов иска да ни хипнотизира и да ни влияе." Нямам намерение да ви влияя, защото в момента, когато ще искам да сторя това, ще бъда демон, с главата надолу. Па и вие, ако искате да ми влияете, ще бъдете с главата надолу. Туй е Божественото учение. Да се разберем. На Земята отсега нататък има да живеете с хиляди години, но в която окултна школа и да влезете да учите пътя на вашето развитие, все правила ще ви се дадат. Ако не приемете мъчението като фактор на вашето бъдещо съществуване, вие ще се

лутате в света, без да разбирате вътрешния смисъл на живота. Мъчението ще направи всички ви герои. Аз искам да бъдете [герои], да не се страхувате. Щом обаче не се мъчите, вие ще се страхувате, не ще бъдете герои. Не искам да употребя фразата: „Не се страхувайте," а ще употребя другата: „Мъчете се!" Приемете мъчението, защото то ви е дадено от Невидимия свят. Не се силете никога. Има някои от вас, които, и да искат, не са определени за мъчение. Не всички, които ме слушате, ще бъдете мъчени. Всички не сте герои, а мъчението ще дойде за героите. То ще заобиколи някои от вас и ще каже: „Хайде, за друг път." Който се мъчи, той трябва да счита мъчението за една привилегия. И първото нещо, което ще почувствувате, когато започнете да слизате в дъното на мъчението, е една тишина; ще проникватe в душата на страдуще същество, ще започнете да разбирате колко много страда то и ще си кажете: „Толкова криво съм мислил досега!" У вас ще се събуди едно съжаление към всички същества, които се мъчат, и ще пожелаете, от това място, дето сте паднали, дето стоите, да започнете да подигате другите същества нагоре или поне да им облекчите мъченията. Онзи, който не е разбрал мъчението, той туря другите хора под краката си, качва се на тях и казва: „Слез долу, аз ще възляза нагоре." Учението, което Христос е учил, е: да почувствуваш, че всички същества се мъчат. То е разбиране на великото християнство.

Когато излезем от мъчението, ние ще дойдем до други методи, а именно ще учим методи как да обработваме, как и за какво да използуваме окултните сили. Ако вие приемете мъчението, светлината ще дойде във вас от вътре, т.е. Божественият Дух, Който е у вас, ще се събуди и ще подигне вибрациите на вашия мозък и на вашето сърце. Органически клетките на ума и на сърцето ще се видоизменят, а с това ще се измени съзнанието на мозъка и на сърцето ви. Думата „клетка" има двояко значение. „Колко е клет" на български значи „колко е нещастен", но и „колко е обвързан". Но и съзнанието на всяка клетка е ограничено. Затова има много клетки в нашето съзнание, които са недоволни от положението си. А като се съберат милиони такива недоволни клетки, ние ставаме неразположени. Първото нещо, което ние трябва да направим, то е да превъзпитаме клетките на нашия мозък, на нашето сърце и на стомаха. Много лесно може да превъзпитаме тези клетки, но това превъзпитание става, когато слезем до дъното на мъчението, което е основа на живота. Оттам Божественият Дух ще започне да ни подига нагоре. Ще се качим на крилете на Божията мъдрост и като влезе Божията любов в нашата душа, ще влезе в нея вдъхновение. Тогава ангелите на живота ще започнат да ни подигат в еволюцията и ще излезем от дъното на мъчението.

Защо Христос възкръсна? Защото Този, Който е бил горе, слезе долу и Го възкреси. Бог едновременно се намира и на Небето, и в ада. Който отива горе при Бога, Бог го праща долу, а който отива долу, Бог го праща горе. Всички днешни проповедници на християнството учат, че трябва да отидете горе, на Небето, при Бога, а аз казвам: Ще отидете горе, за да ви прати долу. Всички, които ме слушате, сте от ония, които обичат лесния път. Лесен път в света няма, има тесен път.

Друго нещо за учениците, което трябва да научат, е примирението, но не индиферентността; да слязат до дъното, да забравят какво мислят хората за тях и да чувствуват само своето мъчение.

Тези са няколкото практически правила, върху които трябва да помислите и които да се постараете да приложите, без да правите някакви изкуствени усилия над себе си.

Някой път, като ми се удаде случай, ще ви поговоря върху произхода на греха – как е влязло злото в света. Било е време, когато не сме били такива, каквито сме днес. Кои са причините за нашето падение? Сега няма добър човек в света. И онзи, който плаче, и онзи, който се смее, и онзи, който говори добро, и онзи, който говори лошо – всички са под еднакъв знаменател. Като гледат един забогатял търговец на кожи, всичко го облажават, без да знаят, че неговото положение се гради върху кожите на хиляди овце, които е одрал. Търговецът казва: „Това е моя стока – спечелил съм си я." Възразявам: Ти си лъжец и крадец, защото си придобил богатството на гърба на животните, като си одрал кожата им. Някой ще каже: „Това е моя къща, съградил съм я с труд, с пот на челото." Отговарям: Направил си я на гърба на толковато хора, чиито кожи си одрал. Някой каже: „Това е мое тяло." Да ме простиш – не е твое тяло, защото, за да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат? Колко майки, бащи, сестри, братя са положили живота си за него? Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше. Според християнството първото нещо, което трябва да имате предвид, е това: да признаете, че всичко, което имате, не е ваше, а на Бога. Когато някои говорят против мене, и аз казвам: Слушайте, това, което казвам, не е мое. Аз не защищавам своя собственост, защото този Бог, Когото аз зная, е много добър и едновременно много лош. Той е толкова добър, че няма по-добър от Него, когато вършим волята Му, но няма и по-лош от Него, когато не изпълняваме волята Му и вършим зло. В момента, когато кажем, че това тяло е наше, върху нас, върху децата ни, върху всички ни идва проклятие. Трябва да кажем: „Господи! Благодарим Ти, че си ни турил вътре в това Твое тяло."

Така трябва да мислят всички. А днес ние се хокаме хамалски и казваме: „Махни се оттук!" Няма какво да се махаме. Аз често казвам, че съм готов да отстъпя, ако съм причина на вашите страдания; но да ви дам тялото си, това няма да направя – то не е нито мое, нито ваше, а ще го предам на Господаря му. Моя ум, моето сърце ще предам Нему. Вие не можете да бъдете господари на тях.

Това трябва да знае всеки ученик на окултизма, на теософията, на спиритизма, на мистицизма, на християнството, защото всички тези наименования изразяват една цел. Те представят онзи Божествен живот, който се проявява. Състоянието на духа е едно, а състоянието на душата – друго; състоянието на ума и на волята е едно, а състоянието на сърцето – друго; то са 5 състояния, които се различават помежду си. Воля, сърце, ум, душа, дух са неща непознати. Туй, което знаем, то е, че страдаме. Усещаме само известни промени: някога мислите ни са ясни, а някога – тъмни; понякога умът ни е ясен, а някога – тъмен; някога чувствата ни са ясни, а някога – тъмни; понякога имаме сила, а някога нямаме. Някои [казват], че имаме душа, но какво нещо е душата? Туй, което чувствуваме, то е само проявление на душата.

Първото нещо, което искам от вас, то е да накарам това бурно море у вас да утихне – да бъдете [тихи и спокойни]. При сегашното общество и строй ние имаме нужда от работници, които да спасяват затиснатите, защото много здания ще се съборят и много души ще бъдат затрупани под развалините им, под съборената материя, които трябва да се отровят. Моето желание е да ви изтегля изпод вашите съборени къщи. Под всяко ваше психично неразположение аз разбирам, че някоя ваша греда е изгнила и се е съборила. Завистта, омразата, всички подобни отрицателни качества, това са съборени греди вътре във вашето здание – вашето тяло.

Като ви гледам сега, знаете ли какво ми напомняте? Деца, които са огладнели, когато им помирише ядене, а учителят им продължава да разправя урока, си казват: „Дано спре вече, да идем да се нахраним!" Или: „Не ни говори, Учителю, а сложи да ядем!" Право е вашето схващане – трябва да ядете. Но, ако ме слушате, трапеза ще имате, ще ви дам да ядете; не ме ли слушате – няма трапеза. Колкото за трапеза, такава още няма да ви сложа, защото на гости се дава малка закуска, а на работници се слага трапеза. Като ви дойде гост, нали му давате само едно сладко и вода и – „хайде, със здраве". Трапеза слагате и гощавате само онзи, който е работил на нивата ви. Когато ви дойде на гости някой възлюблен или заслужил приятел, вие го нагостявате добре, а това що показва? Че той е работил дълго време на нивата ви. Сега ще видя кому от вас ще сложа трапеза. Който не е работил за мене, ще му дам само едно сладко и вода, а който е работил, ще му сложа царска трапеза и сам ще му прислужвам.

И тази вечер има хванат един, още един, който е разбрал закона на мъчението. За два четвъртъка – двама. Бих желал да преброите колко души сте тук, за да видим как работи този закон.

Беседа – пояснения,
дадени на 12 февруарий 1920 г., четвъртък, 7 часа.
Стенографирана и дешифрирана от госпожиците,
а проверена от Т. Г.

15.

СИЛИТЕ В ПРИРОДАТА

Ще направя едно обобщение между кротост, смирение, електричество, магнетизъм и мъчение.

Кротостта и смирението показват пътя на духа, електричеството и магнетизмът – пътя на душата, а мъчението – пътя на тялото, или физическия свят, т.е живота на Земята. Всякога свързвайте кротостта с духа, смирението – с душата, електричеството – с мозъка, магнетизма – със симпатичната нервна система, а мъчението – с всички несполуки в живота. Тази е правата свръзка. Ученикът на окултизма трябва да говори на разбран език, разбрано трябва да говори на себе си.

В българите има предание, че на Йорданов ден небето се отваря и следователно онзи, който може да види отварянето на небето, каквото пожелае в този момент, дава му се. Един българин ред години наблюдавал небето през тази нощ, та дано някога види това нещо. Една година, като наблюдавал по това време през прозореца, вижда, че небето се отваря и искал да каже на Господа: „Дай ми една крина злато," но в бързината си казал: „Дай ми една крина глава" и главата му станала голяма като крина и не могъл да я прокара през прозореца. Този закон действува и в окултизма, т.е. каквото човек помисли или пожелае, то става.

И тъй, окултизмът гласи: Всички блага в живота са свързани с кротостта и смирението, всички сили са свързани с електричеството и магнетизма, т.е. с мозъка и симпатичната нервна система, и всички несполуки – с мъчението. За да бъда ясен, ще ви обясня от какво произтича мъчението. Всеки ученик, който не спази един от вечните закони, които съществуват, той създава мъчението; обаче този ученик или съзнателно, или несъзнателно отхвърля факта, че е направил грешка и върви в живота от едно прераждане във второ и трето, а законът на мъчението постоянно си действува. Този закон действува тъй, както една река си пробива път и взима ново направление от това, което е имала по-рано. Следователно аз наричам мъчението метод или начин за изправление на човешкия живот.

Вие, които сте се събрали тук да слушате окултното учение, сте на различни възрасти, нали? Аз искам от всички ви да се освободите от мисълта, че някои неща ги знаете. Не отричам знанията ви, но знанията в окултизма имат валидност само тогава, когато минат през Божествения огън 7 пъти и се пречистят. Само такива знания може да се приложат в преорганизирането на нашия живот. Ние имаме наука, с която може да пресъздадем сегашния си живот. За да се изучи тази велика Божествена наука, трябва да се разбират нейните форми, правила, чрез които тя си служи.

Ще си послужа с едно малко обяснение. Ако посадите едно житно зърно, жълъд или една ябълчна семка, силите на раздвояването или поляризирането на тази семка или зрънце ще действуват така, че най-първо всички магнетически сили, които действуват вътре в Земята, ще привличат стремежа на ябълката надолу. Това значи: всеки корен търси онези магнетически течения, които служат за храна. Тези корени се стремят не само да придобият стабилност, но търсят онези течения в почвата, които се кръстосват като малки рекички. Ето защо всички корени отиват в разни посоки, за да намерят онова течение, което им е потребно, и спират службата си. Затова някои корени потъват дълбоко в земята, други – по-плитко, трети излизат на повърхността на земята, поради което различните корени биват различно дълги. Ако почвата е чернозем или някой насип, корените търсят винаги тези течения, които вървят по земята. И в съответствие на тия течения корените се проектират надолу, а клончетата се проектират в разни посоки. Всяко течение долу, в земята, има съответно течение горе, във въздуха. Тези течения вие не може да ги проверите, понеже не сте чувствителни. Ако имате време, някоя ясна вечер може да направим една малка екскурзия към Витоша, за да ви покажа тези магнетически течения, които вървят в разни посоки.

Всяка добра мисъл, която излиза от вашия мозък и я проектирате в пространството, върви нагоре-надолу, като тези течения в растенията, и търси съответствуващ жив магнетизъм или електричество, които служат за нейното оформяване или развитие. Следователно онзи, който по-често изпраща добри мисли, те не се отделят далеч от него, а остават тясно свързани с него. Съвременните учени, които са малко запознати с окултизма, мислят, че нашите мисли са далеч от нас. Не, всяка добра или лоша мисъл, която вие изпращате, си остава винаги ваша, никой не може да ви я вземе, тя си е ваша собственост, защото вие сте я създали. Тази мисъл трябва завинаги да задържите в ума си. Всяко едно растение, след като пусне по всички посоки своите коренчета, след това започват последователно да се развиват клончета, листа, цветове, плодове и най-после зреене на плодовете. Така се развива и всяка мисъл. В окултната школа се забранява всяко одумване, изтъкване погрешките у другите хора, изобщо лошите мисли се забраняват. Знаете ли защо? Понеже, щом мислите лошо за

някой човек, вие отправяте ваши корени към този лош човек, а там, в него, няма никаква храна за вас. Тези ваши коренчета започват да всмукват сокове от този човек, но тези сокове са чиста отрова, която постепенно трови, разваля вашия живот. Много жени се развалят не само от това, че имат лоши мъже, но мислят, че мъжете им са лоши и започват от ден на ден да отпадат, да съхнат, докато един ден кажат: „Сбогом от този свят," а мъжът мисли и си казва: „Не знам от какво се помина моята жена."

Същото нещо става и с ученика от окултната школа. Затова се казва на ученика: „Не мисли зло," т.е. не пущай корените на твоята душа в лош човек, стой настрана от него. Тъй стои научната страна на въпроса.

Разберете следния факт: Мъчението показва истинския път на отклонението. Когато казвам, че трябва да слезем до дъното на мъчението, това сравнявам със следния прост факт от съвременния живот. Някой човек пътува в едно планинско място, но се заблуди из пътя. За да вземе друга, права посока, той трябва да се върне точно на това място, отдето се е заблудил, отклонил от правия път. Когато дойдеш в мъчението и видиш, че си се заблудил, след като си пътувал дълго време, ще се върнеш назад, за да дойдеш до мястото, от което си се отклонил. Това подразбирам слизане и връщане назад, за да поправиш погрешките си.

За да може да схванете силите в природата и да ги употребите за добро, непременно трябва да развиете съответни сетива или органи на душата си. В сегашното състояние на съвременната цивилизация много от тези органи са осакатени. Мнозина християни, които са влезли в този път, са станали по-чувствителни и казват: „Не струва човек да бъде много добър", т.е. не струва да бъде много чувствителен, да страда. Благородството на човека се състои именно в това – да бъде чувствителен, възприемчив към чуждите скърби и радости. Мозъкът е орган на електричеството. Задната част на мозъка съдържа отрицателно електричество, а предната част – положително, значи има раздвояване. И тъй, ако електричеството в предната част на мозъка вземе надмощие над това от задната част, човек става чрезмерно активен по мисъл, но същевременно и груб. Ако отрицателното електричество в мозъка вземе надмощие, човек става пасивен, но в същото време пълен и ненаситен с неосъществими потайни желания, вследствие на което се раждат омраза, завист и други подобни чувства.

Когато говоря за положителното и отрицателното електричество, подразбирам закона на приливите и отливите, които стават в мозъка. Приливите, това е положителната страна на мозъка и се извършват в предната част на мозъка – на челото, а отливите – на задната част на мозъка. В природата тия приливи и отливи стават равномерно, планомерно, защото в нея Бог действува. В природата няма погрешки, но в нашата земя – в мозъка ни, стават такива, понеже не сме научени да управляваме тези течения – приливите и отливите, и вследствие на това стават закъснения. Когато ви се случи някое нещастие, например къщата ви изгори, пари изгубите, кракът ви се счупи, стоите няколко дни гладни или какво и да е друго, във вашия мозък веднага се нарушава равновесието между приливите и отливите. Имайте пред вид, че от тези планомерни приливи и отливи в мозъка ви зависи растежът и успехите на вашия живот в света. Това наричат в някои школи да бъде човек „магнетичен". И аз казвам: За да бъде човек магнетичен, приливите и отливите в него трябва да стават правилно.

И тъй, първото нещо, което се изисква от вас, е да не спъвате вашите приливи и отливи. Много умопобъркания, анормалности в живота се дължат на нарушаване равновесието между тези приливи и отливи. Запомнете това

изяснение, защото то има приложение в живота ви. Ще знаете какви действия произтичат вътре в душата ви при приливите и отливите. Приложете този метод и ще видите, че той във всички свои подробности е напълно естествен. Като наблюдавате природата, ще видите, че за всяко нещо има точно определено време. И в Притчите се споменава, че за раждане, за смърт, за всичко има точно определено време.

В окултизма, на окултиста ученик не се позволява да прави предпочитание между добро и зло. Тази мисъл е малко тъмна, нали? Ще я поясня: Ако трябва да направя една операция, аз ще си послужа с един остър нож, а не с тъп. Острият нож е лошият човек, а тъпият – добрият. Следователно при една операция ще си послужа с лош човек, него ще предпочета пред добрия. Когато Господ иска да накаже света, предпочита лошите хора, а когато иска да съгради нещо, предпочита добрите; когато иска да корени, предпочита лошите хора, а когато иска да насажда – добрите; когато иска да корени дупки, ще предпочете лошите хора, а когато ще съгражда дупки – добрите хора. В окултизма не се сърдят на хората, когато правят зло, но всяко действие трябва да се извършва точно в определеното си време.

Сега аз не говоря за обществения морал тук, на Земята, защото той от окултно гледище не търпи никаква критика. Ако аз раздам богатството си на бедните, това е зло за мен, а добро за своите ближни; ако аз обера ближните си, това е добро за мен, а зло за другите. Тъй че в света за всяко нещо има две мерки: добро за себе си и добро за другите. Следователно аз имам два избора: или да раздам парите си на другите хора, или да взема парите на другите. Значи два метода има, по които може да се действува, и двата са прави. Ако 10 души, натоварени с по 20 килограма злато, се давят в морето, а аз снема златото от гърба им, зло ли им правя? Не, избавям живота им. Щом ги спася, аз имам право на златото им. Ако аз съм натоварен с 20 килограма злато и се давя в някое море, а някои ми се притечат на помощ и свалят товара от гърба ми, те имат право на това злато. Така аз примирявам този морал. Тъй гледа окултизмът на доброто и злото. Обаче, ако ти срещнеш човек, натоварен със злато, и ти го спреш, свалиш златото от гърба му и го вземеш, тогава казвам: ето една постъпка, извършена не на точно определено време, т.е. плодът е откъснат зелен.

И тъй, стягайте се сега, за да приложите този закон, според който ще ме обирате и ще ви обирам, но на време. Аз употребявам думата „обирам" в много добра, в много широка смисъл, а именно както обираме плодовете от градината, а не както правят крадците – господарите на лозето видели или не видели още плод от труда си, а те бързат да оберат крушите и ябълките от лозето им.

В първата си беседа ви говорих върху кротостта и смирението. Те имат връзка, отношение към чистата човешка мисъл. То значи: човек, който няма кротост и смирение, не може да има чиста човешка мисъл. Всяка човешка мисъл се отхранва само чрез кротост и смирение, а вън от тези две качества мисълта ще бъде като тази на животните. Този закон е точно определен. Така и всяко желание, което е отхранено в живото електричество и живия магнетизъм, е желание на душата, а всяко желание, което не е пропито от това живо електричество и магнетизъм, не е желание на човешката душа.

Следователно всички лоши мисли са отхранени вън от кротостта и смирението; всички лоши желания са отхранени вън от живото електричество и живия магнетизъм. А мъчението е отгледано в неразумния живот на глупавия човек. Разглеждайте това живо електричество и магнетизъм като две велики, разумни сили в света. Мъчението е незаконороденото физическо дете на човека, което бащата и майката трябва да признаят, че е тяхно. В окултизма не се позволява

помятане и убиване на деца, т.е. не се позволява да унищожаваме никоя мисъл или желание, била тя своя или чужда. Ти можеш да приемеш или не някоя мисъл или желание, но нямаш право да я унищожаваш. Следователно всеки трябва да се остави да действува тъй, както желае. Никой няма право да противодействува и да влияе нито на добрия, нито на лошия човек. Аз предупреждавам моите ученици да не се опитват нито да ми противодействуват, нито да ми влияят, защото и аз постъпвам и ще постъпвам по същия начин – нито ви противодействувам, нито ви влияя.

Аз излагам велики Божествени закони, които, ако искате, ще ги изпълните, ако не – ще носите последствията. Имайте пред вид, че тези закони, тези сили, с които влизате в свръзка, ще започнат да действуват върху вас, щом вашето съзнание се разтвори. Този закон е неизбежен. Никакви чадъри, големи шапки не ви е позволено да носите, за да пазите главите си от слънцето, от тази жива светлина. Привиквайте главите си на тази жива светлина, ходете гологлави. Имайте предвид, че ви предстои сериозна работа. Под думата „сериозна работа" подразбирам движение, че трябва да се върви, да не се стои на едно място. Да не мислите, че сте стари или млади, но ще мислите, че сте ученици, които трябва да учат. На живота ще гледате тъй, както някой ученик постъпва, когато му предстои да решава някоя задача: легне си вечерта, но в ума си държи мисълта, че сутринта ще трябва да стане рано, за да я реши, и става. Някои от вас може да имат още няколко, например още 2–3 часа, да учат и после ще заспят. Нищо от това – на другия ден ще продължат; или ако не в този живот, то в другия живот ще продължат и то оттам, докъдето са дошли. Онзи ученик, у когото мисълта не е съсредоточена, цял ден ще мисли върху какво е мислил предишния ден и не ще може да си припомни.

Друго едно положение: Ще научите, че има моменти през деня, които съответствуват на кротостта, други, които съответствуват на смирението, трети – на електричеството, на магнетизма, на скръбта и мъчението и всички се поляризират. Мъчението е най-силното, а скръбта е противоположна на мъчението.

Сега съвременните учители често забелязват едно противоречие в училищата. Влиза учителят по математика в клас, всички ученици са добре разположени, защото този предмет събужда в тях електричество. След учителя по математика влиза учителят по химия, който предмет също възбужда електричество у учениците. Вследствие на това събрало се в голямо количество електричество, учениците се чувствуват вече малко нервни. Ако влезе трети учител, чийто предмет събужда пак електричество у учениците, те са още по-нервни и стават скандали. Не, предметите в училищните програми трябва да бъдат така наредени, че единият предмет да събужда електричеството, а другият – магнетизма на учениците, да има смяна в предметите.

Това се забелязва и в природата. Законът е същ. Например ражда се син – създали са го електрическите влияния, значи влязло е в него кротостта, електричеството и мъчението. Ражда се дъщеря – създали са я смирението, магнетизма и скръбта. Ако ме пита някой: „От какви елементи е създаден синът ми?" – От кротост, електричество и мъчение. – „А дъщеря ми?" – От смирение, магнетизъм и скръб. Ето защо момъкът се мъчи, а момата скърби.

В нашата работа ние трябва да се трудим да избягваме еднообразието. Не искам да ви направя набожни, защото това е еднообразно учение. Тъй, както днес разбират набожния човек, той е като впрегнатия кон, който има отстрани на очите си капаци и поглежда само отпред. Набожният човек, едва що стане – и на църква, вечер – пак на църква, сутрин – на църква, вечер – на църква и всички казват за него: „Набожен човек е този."

В работата, която ви предстои, ще започнете последователно да развивате разни области. Първо ще предизвикате долната част на мозъка, нисшия ум на човека върху природата, върху всички форми, образи, цветове, числа. После ще предизвикаме по-висшите форми на ума, въображението, слушането, разсъждението, музиката, творческия ум. Най-после ще предизвикаме любовта към Бога, към хората и към животните, ще предизвикаме още чувството на вяра и надежда, на дружелюбие, общителност, приятелство, но не в тази смисъл, както сега се разбират. Ще предизвикаме още закона на справедливостта, изпълнителните сили, от които произтича разрушението, т.е. екзекутивната страна на живота. Разбира се, това е трудно, понеже, ако речем да предизвикаме сега музиката, не ще можете всички да я възприемете, защото у едни от вас музикалното чувство е доста развито, а у други – слабо. У някои от вас обективният ум е много силно развит, а висшият е слабо развит; у някои от вас религиозното чувство е силно развито, а схващането за кротост и смирение са слабо развити. Защо Христос е казал: „Аз съм кротък и смирен по сърце"? Смиреният и кроткият човек лесно може да се справи с всички мъчнотии в света.

Един естествен метод за самовъзпитание е да се поставите в положението на гладния човек. Щом е така, не мислете какво сте яли в миналото, как сте яли ред години, това не е важно. Може да сте яли много добре, важно е днес как ще се нахраня. Не се ли нахраня добре, ще изгубя живота си. В окултизма е важен настоящият момент.

Сега ще ви свържа с живата природа и знаете ли какво ще стане след това с вас? Ще ви дам една картина. В Европа, при един много богат учен, физик, влиза един разбойник с намерение да го ограби. Физикът имал в лабораторията си две вълма, с които правил опити по електричество. Затова, като разбрал намеренията на разбойника, подава в ръцете му двете вълма и казва: „Подръж ги малко, докато си направя опитите, а после прави каквото знаеш." Разбойникът улавя вълмата, а физикът пуснал тока. Разбойникът започнал да подскача силно. „Пусни ги" – казва ученият. – „Не мога!" Физикът го запитва: „Ти друг път ще обираш ли учени хора?"

Сега, ако вие дойдете да ме обирате, ще скачате под тези вълма. Живата природа е тъй умна, затова не се е намерил досега човек, който да я измами в нейните методи. И за в бъдеше няма да се намери човек, който ще може да я излъже, затова аз наричам живата природа „най-добрата майка". Ако вие я слушате, тя ще ви даде такова учение, каквото никога не сте имали. Престъпите ли нейните правила, ще опитате как тя възпитава своите деца.

Ще ви дам още една формула: Ще мислите, че всичко в света е живо. Ще ви разясня думата „живо". Когато гледате картина на някой велик художник, питам ви: жива ли е тази картина? Да, жива е, ви казвам аз. Но вие ще ми възразите, че тя не се движи. Допуснете, че имате едно дърво, насадено в земята, и въздухът около него е много спокоен, няма никакъв ветрец, затова и на листата му не се забелязва никакво помръдване. Като гледате, че на това дърво няма никакво помръдване, какво бихте казали за него? Че не е живо, нали? Затова и картината е толкова жива, колкото и дървото в това си състояние. За в бъдеще художниците няма да имат нужда от платна. Аз мога да проектирам пред вас една жива картина и да я държа 1, 2, 10 часа или 2 дни и след това тя да изчезне. Има ли някакво противоречие, има ли съмнение, че тя е съществувала? Тя си съществува, но след време я пренасяте на друго място. Следователно един художник, който ще нарисува една картина, може да я проектира дето иска. Следили ли сте как се боядисват цветята, как постепенно се оформява тяхната краска през време на растенето им? За забелязване е, че бои, които

са изкуствено получени от хората, избеляват и се разрушават от слънцето, а тези, които природата е създала, колкото повече Слънцето ги пече, толкова по-хас* стават, защото са живи. Колкото повече един художник мисли върху цветето, което създава, толкова е по-живо то, но престане ли да мисли върху него и то изчезва.

Първото нещо за един окултен ученик е да има силно въображение. Без въображение не може да извърши нищо, затова той трябва да го развива. Аз ще ви дам един метод, който ще трябва да практикувате, за да съсредоточавате мисълта си. Ако някой от вас е разсеян, а иска да се съсредоточи, нека вземе една игла и я забие половин сантиметър в ръката си. Като го заболи силно, ще започне да мисли върху ръката си и разсеяността ще изчезне. Като забиеш десетина пъти иглата в ръката си, докато потече кръв, подсъзнателният човек у тебе ще каже: „Не струва човек да се разсейва." Нещастията, които днес се срещат в обществата, са именно такива игли, които природата забива в нашите умове, за да мислят правилно, и в нашите сърца, за да дойдат на местата си. Като се забива тази игла в тебе, тя те кара да мисляш за същественото. Така мнозина хора, като отидоха на бойното поле, върнаха се, но вече с наместен ум и сърце.

Гостуването ви вече се свърши и сега ви питам: Ще си ходите или ще останете? Който си отива, ще му дам препоръка да отиде на друго място да гостува, а който остане, ще му се даде работа. Сега вие си мислите: „Какви ли сериозни работи ще ни се дадат?" Много приятни работи ще ви се дадат и то две от тях ще бъдат приятни, а една – неприятна.

Сега искам от всинца ви да бъдете кротки и смирени. Кротост и смирение, както и стремеж към абсолютна чистота – това е смисълът на живота. Без тази чистота вие не може да пристъпите нито крачка напред. Най-първо ще трябва да изнесете навън своите недъзи и да се погрижите за изправянето си. Не крийте недъзите си, не ни заставяйте да ви ги търсим. Тъй че, ако искате да се ползувате, ще бъдете смели и решителни в себе си, за да изкарате недъзите си, без да имате това високо понятие за себе си, каквото сега имате, и ще слезете 10° надолу. Всички ученици, които имате недъзи в ума, в сърцето или в тялото си, ще ги представите ясно. А най-мъчното нещо е човек да изкара своите недъзи на лице.

В Америка имаше един знаменит професор по красноречие – Силва Неа, при когото отиваха свършивши висше образование по ораторство, красноречие, с достойнство, че знаят да говорят. Като излизали от този професор, всички се чувствували като попарени, оквасени, защото той режел безцеремонно. Всичкото изкуство на този човек се състояло в това да им казва направо истината. Излиза някой пред него, започва да декламира, но професорът му казва: „Слез, слез при мене" – и започват да се разговарят. „А, сега те разбирам, качи се отново." Ораторът започва отново. „Чакай, чакай, не разбирам, слез, слез."

Не декламирайте, кажете ми една проста истина, без никаква приправка. Поставете я в яснота, за да изпъкне. Аз искам всички да бъдете естествени и затова казвам: Окултизмът е такава школа, че който влезе в нея, излиза много прост. Който влезе тук, най-първо казва: „Аз имам особено мнение по това, тъй мисля, иначе мисля, тъй разбирам Бога и т.н." Е, хубаво, приятелю, ти тъй или иначе мислиш, но работите ти не са оправени, ти не си здрав човек, имаш недъзи. – „Да, но Господ тъй иска." – Не иска Господ хора с недъзи, това е лъжливо учение. Господ не иска да мислим, да чувствуваме криво. Ако мислим

---

* хас (от ар.-тур.) – *диал.* чист, истински.

и чувствуваме криво, това е наше, а не от Бога. „Господ тъй ме е създал" – казва някой. Не те е създал Господ тъй, а ти сам си се създал. Ние сме налепили толкова много мазилки върху това, което Бог е създал, че трябва дълго време да ги разлепяваме, докато намерим Божественото. В съвременните хора много добродетели не може да се забележат веднага, но има външни признаци, по които може да се забележат. Например честността у някои хора е изразена с две черти на челото, а с една черта по средата на челото – справедливостта. Тези черти, както и чертите на любовта у някои хора са тъй загладени, че за тях казват, че мязат на месечинка. Това аз наричам „джунгур-лунгур-пух", т.е. пълнички хора и нищо повече.

И тъй, ще се стараем да въдворим простота и хармония в нашите обноски. Между мене и вас трябва да има най-прости, най-естествени действия и обноски. Всяко действие на ръката, на главата, трябва да се стреми към най-правилни форми. Например ръката, насочена напред и свита на юмрук, както кога мушкат някого, изразява движение на зло. Правилно движение е, когато свиеш трите пръста на ръката, а палеца и показалеца доближиш един до друг във вид на колелце. Защо е правилно това движение? То означава змията, която е хванала своята жертва, то е колело, движение, в него няма опасност. Щом се отвори колелото, започва съскане и казва: „Пази се, защото мога да те ухапя." Следователно, когато един ученик се разгневи, покажи му така свита ръката си. А вие какво правите? Показвате му шамар. Това не е окултно движение, това е движение на черните маги. Когато някой момък хване под ръка някоя мома, това движение е на черните маги. Някой дава пари на някой беден и му ги мушва грубо, като си отминава. Не, дайте пари на просяците и им направете почести. Всички тези лоши образи и движения, събрани вътре в нашия ум, предизвикват и съответни сили, които разстройват хармонията на мозъчните центрове, и вследствие на това се ражда известна дисхармония. Ние трябва да имаме пластични движения, а ще ги добием, като се оглеждаме пред огледалото. С тези пластични движения ще възстановим загубената хармония. Вие не може да възпитавате децата си, ако не постъпвате хармонично. Много прости сте, нали? Няма да се обиждате, като ви казвам, че сте прости.

Днес аз ви показах едно правилно движение, а друг път вие да намерите едно такова и ще помислите върху него. Пазете се от лоши подражания в живота си. В Америка, в една област имало един евангелски владика, който обичал да носи главата си накриво малко, едното рамо издигнато повече. Всички проповедници от неговата област му подражавали, носели и те главата си малко настрана. И днес всички наши лоши привички са подражание на лошите привички на някой владика. Аз взимам думата „владика" не в прямия, а в широкия й смисъл, защото бащата е владика в къщата, майката – владичица.

Първото нещо, което ви е необходимо, е да развивате силно въображението си, за да може нещата силно да изпъкват. Щом ви се каже нещо, ще трябва веднага да можете да го проектирате в ума си. Без въображение нищо не може да постигнете в окултната наука.

Считайте, че живеете в един широк свят и сте сами всред него. Щом се затъжите, представете си, че се намирате пред хора. Като ви дотегнат хората, мислете, че сте сами. Аз не искам да очаквате всичко от мене, пазете се от тази илюзия. Ще ви обясня какъв е този Божествен закон със следнята формула: Когато житното зърно се постави в земята, то трябва да прояви тази енергия, която е скрита в неговата душа. Кои са условията за това проявление? Светлината и топлината, които идат отгоре му, както и влагата и дъждът. Щом има тези условия, то започва да расте. Аз употребявам и към вас законите на окултната

почва, защото и във вас има всички възможности, необходими за вашето развитие. Топлината и светлината идат от Бога; влагата, това е животът и нам предстои да използуваме тези външни условия. Почвата, това е нашето тяло, в което житното зърно, т.е. нашата душа е посята. Топлината, това е любовта, светлината, това е Божествената истина, а мъдростта се изразява чрез процеса на растенето. Това е правилния път, по който стават движенията в тялото.

Това учение, върху което ви говоря, не сравнявайте с други учения и не проверете абсолютно нищо за него навън. Защо да не разправяте? Докато не изпитате това, което учите, какво ще разказвате на другите хора? Добийте опитност, резултат и тогава ще имате силата да разказвате и на другите хора. Който у вас обича да разказва натук-натам и не държи в тайна, ще го хвана по всички правила на окултизма. Българите казват: „Който много говори, малко върши." И вие сте от тези герои.

В древността един цар имал мечи уши. Когато викал берберин да го бръсне, на излизане от двореца отрязвали главата на берберина, за да не разказва, че царят има мечи уши. Един ден повикват един берберин да избръсне царя, но той, като свършил работата си и видял какво го чака, започнал да моли да се пощади животът му, като обещал, че никому няма да съобщи това, което видял в двореца. Царят го пожалил и освободил. Берберинът, за да бъде сигурен, че няма да изказва никому нищо, забегнал в един далечен край. Дълго време той крил тайната, но толкова много се измъчил, че отишъл всред гората, изкопал една дупка и извикал силно в нея: „Царят има мечи уши!" На това място един ден израсло голямо дърво, от което един овчар си направил свирка. Като започнал да свири, чувало се: „Царят има мечи уши!"

Така и вие ще направите една дупка и ще извикате в нея: „Царят има мечи уши." Какво и накъде ще разказвате, това за мене е безразлично, но за вас е безполезно. Опити, опити ви трябват. Това учение има вътрешни реални преживявания, които трябва да проверите на опит, тъй че не искам да казвате, че това е заблуждение, онова е заблуждение. Който не иска да се заблуждава, да влезе в света – там няма никакви заблуждения. Това е предупреждение, защото сега сте ми гости, а правилата на учтивостта не позволяват човек да бие гостите си. Когато ученикът от окултната школа сгреши нещо, най-голямото наказание е това, че всички наоколо му млъкват и с това го изобличават.

Друго правило за ученика: Да бъде искрен спрямо духа си, искрен спрямо душата си и искрен спрямо себе си, или, на ваш език казано: искрен спрямо баща си, искрен спрямо майка си, искрен спрямо братята и сестрите си. Двата елемента – бащата и майката, не ги виждате, те са горе, а остават само вашите братя и сестри, които виждате тук, на Земята.

За следния четвъртък искам някой от вас да напише нещо върху костната система, костите на скелета; друг – върху функциите на сърцето и кръвообращението, а трети – нещо върху храносмилателната система.

Беседа, държана на 19 февруари 1920 г.,
четвъртък, 7 часа вечерта

16.

ВЕЛИКАТА МАЙКА

Прочетоха се зададените работи от миналия четвъртък върху костната система, сърцето и неговата функция и храносмилателната система.

Ние сме пратени на Земята не на гости, а на работа. И Земята търпи своите гости само 3 деня. Всички съвременни нещастия произтичат от факта, че ние искаме да бъдем гости на Земята. И тъй, като ви говоря от чисто окултно гледище, ако ме попитате от какво произтичат нещастията в света, ще ви кажа, че те произтичат от това, че вие искате да бъдете само гости тук, на Земята. Земята е място за една от най-сериозните работи. За всяко същество, колкото малко и да е то, има математически точно определено място и работа, която то трябва да свърши. И днес в света по-висшите същества живеят на гърба на по-нисшите.

Аз нарочно поисках за пояснение да се опише костната система, сърцето и храносмилателната система, защото вие, учениците на окултизма, даже и не подозирате какво се върши всеки момент вътре у вас. Всеки от вас трябва да проучи добре своя организъм. Единственото реално нещо, което притежавате в този свят, то е вашият организъм. Докато вие не проучите вашия организъм, ще бъдете невежи и не ще може да разбирате природата. Нашата велика Майка – Природата спира постоянно Своите деца по всички правила, които има. Имайте пред вид, че Тя е безпощадно груба. Никои окултисти не трябва да се самоизмамват, да мислят, че това ще мине за тях незабелязано. Когато тази Божествена Майка те хване, Тя ще те прекара през всички правила на възпитанието, без да Й мръдне окото. Аз ви говоря върху възпитанието, защото оттам трябва да започнете, в Нея се крие начинът на възпитанието. Туй, което на един обикновен човек се вижда грубо в света, това, което ние, съвременните хора забелязваме като някаква дисхармония в света, всъщност това са най-хармонични действия. Аз не смея още да ви кажа, че природата трябва да се изучава от опаката й страна. Вие трябва да започнете да изучавате и своя живот от опаката му страна. Например добрината на един човек зависи от лошавината, която се съдържа в корените на неговия живот. Следователно математически може да определим, че добрината на един човек ще бъде толкова голяма, колкото лошавина има в корените на живота му. Аз изключвам вашите морални разбирания и не взимам думата „лош" в смисъл на „лоша постъпка". Под думата „лош" разбирам онези материали, които работят в разрез с вашия живот.

Казах ви, че трябва да проучавате живота от неговата опака страна. Сега у мнозина от вас има желание да се покажат по-добри отколкото са или по-лоши отколкото са. Това е едно лъжливо положение и Природата не търпи такъв фалш. Природата има два метода, чрез които Тя си служи: или точно математически трябва да определяш нещата, във всичката им точност, или никак не трябва да ги измерваш. За да се измерят точно силите, които действуват в

нас, ние трябва да развием тези сетива, които имаме в организма си, за да работят, т.е. да развием нашата душевна чувствителност.

Вземете понятието „студено" – имате физиологически процес, физиологически причини на студа. Как ще преведете студа? Той е емблем на какво? На омразата. Значи подобно на студа е омразата. Направете една аналогия между студа и омразата. Какво произвежда студът върху организма? Свиване. И наистина, всички тела от студа се свиват до известна степен. Омразата предизвиква същото действие – и тя свива човека. Противоположното на студа е топлината. Преводът на топлината е обичта. Какво произвежда топлината? Разширение. Какво произвежда обичта? Също разширение. Следователно окултистите, които разбират законите, могат чрез топлината да въздействуват на омразата, а чрез студа – на обичта. Великите маги в бялата окултна школа, употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа, като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усилване на обичта, а черните употребяват студа за усилване на омразата. Ако ме запитате защо имаме студена зима, ще ви отговоря: тия две ложи – Черната и Бялата, действуват в природата. И според този закон, онези от вас, които са наблюдавали какво е било времето, когато воюваха помежду си Централните сили и Съглашението, са забелязали следния резултат: когато Централните сили имаха победа, времето всякога беше студено, а когато побеждаваше Съглашението, времето беше топло. И тогава, от чисто окултно гледище, ние заключавахме, че Бялата окултна ложа беше на страната на Съглашението, а Черната – на страната на Централните сили. Дали те знаят това нещо или не, това е друг въпрос. При сключването на мира, Черната ложа измени тактиката си и започна да действува върху Съглашението, а Бялата ложа започна да действува върху Централните сили – размениха ролите си. Аз няма да се спирам, а само мимоходом минавам този факт.

Положението, в което се намирате в даден момент, когато поддържате известна идея, може да бъде подкрепено или от Бялата, или от Черната ложа. И тъй, ако вие искате да се самовъзпитате, най-първо трябва да определите откъде се дирижират идеите, които имате и които ви вълнуват. Някой ще каже: „Аз вярвам в това и това!" Но това още не те спасява. И глупавите хора вярват. На глупавия човек като му даваш нещо, например 100 наполеона, той е готов веднага да ги вземе, като казва: „Аз ще ти дам 150%", макар че може след това всичко да изгуби. Не е въпросът за печалбата. Имайте пред вид, че всички наши постъпки и идеи на Земята определят нашето бъдеще. Може би някоя ваша сегашна мисъл да определи бъдещия ви живот след хиляди години. Затова имайте пред вид, че което вършите сега, вършите го за себе си. Може да минат и хиляди години, но вие няма да избегнете от да влезете в една права посока.

Сега тези лъжливи учения на Черното братство идат да изопачат стиховете на Свещеното Писание. И когато искат да те впримчат в някой грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им благоприятствува. Бялото братство, когато иска да те спаси, взимат друг стих от Светото Писание, който на тях благоприятствува. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, биват с него много любезни, учтиви, предлагат му кокошки, баници, докато му турят юларя на главата, но турят ли юларя, подкарват го напред и с остена го побутват, а после нито баница, нито кокошка ще има. Тогава започва тъй наречената „черна съдба". Българите казват: „Каквато ме майка залюляла, такава ме отлюляла." Обаче ученикът на окултизма не може и не трябва да мисли по такъв начин. Неговите възгледи за живота трябва да бъдат строго определени, да не се обусловяват на онези глупави тълкувания и вярвания, които имате от миналото. Ученикът трябва сам да проверява основно нещата, а сенките на нещата,

второстепенните и третостепенните неща само по себе си ще дойдат. Всеки трябва точно да разбира закона, служи ли на закона или не, има ли вяра в Бога или не.

Аз не взимам думата „Бог" в тази смисъл, в каквато вие я разбирате. Аз поставям окултния закон така: имаш ли вяра в живия закон на Природата, но не като влияние, защото всяко влияние ви е известно. Всяко влияние е резултат, то произтича от един жив и разумен център. Следователно, когато кажем, че нещо ни влияе, това се дължи на мисълта, която е вложена в това влияние. Когато хвана някого с ръката си и му влияя да ходи, това е резултат на мисълта, която е вложена в мене. Следователно в мисълта си трябва да бъдете строго определени – имате ли вяра или не. Как ще определите вярата? Щом дойде истинската вяра, ще дойде и неверието, а с това – и противоречието в живота. Там, дето има противоречия, животът е започнал. Това е един признак, по който се познава, че истинският живот на ученика е започнал. Няма ли противоречие, вие сте далеч от истината. Това е закон за Земята, но това противоречие не трябва да става спънка за вас, които искате да се учите.

Когато в миналата си беседа казах, че онзи от вас, който не е готов да следва, кракът му да не стъпва в окултната школа, подразбирам: не си туряйте крака в школата на тази ваша Майка, понеже Тя ще ви изхвърли навън по всички правила на изкуството. Може да влезеш при Нея, но ще влезеш с всичкото смирение на душата си и ще Й говориш меко и нежно. Всяка груба интонация на ума и душата ти ще предизвикат всички противодействуващи сили и ти ще се спънеш в пътя си.

В Стария Завет се казва: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат." „Бог" подразбирам Майката, живата Природа. Как изразява Майката Своето противене? Живата Природа се противи на Своите горделиви деца, като ги хваща с трите Си пръста, дигне ги нагоре, после ги хвърля и казва: „Ти познаваш ли Ме? Знаете ли какво мога да направя с вас? Ще се гневите ли? Аз мога от един човек да направя най-малко едно микроскопическо животно." Вие ще кажете: „Не, човек не може да се върне назад в своята еволюция, да стане животно." Не е вярно, човек може да се върне назад в своята еволюция и то по всички правила на този велик закон на Майката. Християните казват: „Човек, който се е родил веднъж, остава си винаги като човек." Да, но ако престъпи правилата на Майката, Тя ще го върне назад и тогава той ще започне едно дълго правилно пътешествие от форма в форма и ще минат милиони години, докато се пречисти. Докато мине през този път, той ще напълни 10 джобури* със сълзи. Като ги напълни, ще носи своите възпоменания, та срещне ли го някой и го запита: „Ти няма ли да сгрешаваш вече?", той ще му отговори: „Ти пълнил ли си джобури със сълзи?"

Когато Христос казва, че ще прати някого на вечно мъчение, аз казвам, че ще изпрати всички духовници, учени и философи, както и техните слуги, да се мъчат, да пълнят джобурите си със сълзи. Затова ще минат през голям огън. Този огън не е такъв, какъвто го описват, той е тих, има си и своите приятности. Той е огън на чистене и смирение. Аз ви предупреждавам да се пазите от трите пръста на вашата Майка – Природата, Тя е опасна. И когато в православната църква се кръстят с 3 пръста, това значи да се пазиш от трите пръста на Майката, за да не те бутне. Особеното значение на кръстенето в окултна смисъл е следното: „Помни трите пръста на Майка си и в ума, и в сърцето, и във волята си." А религиозните хора казват, че единият пръст бил Отец, другият – Синът, а третият

---

* джобур – дървен съд, като ведро.

Отец и Син. Може и така да бъде, но вие трябва да знаете, че това са трите пръста на вашата Майка, трите разумни сили, които работят в Нея. А Тя е велика, велика е вашата Майка Природа. И вие, които обичате да дигате шум, трябва да знаете, че без да ви изобличавам, мога да се оплача на Майка ви и ще Й кажа да ви хване с трите пръста. И тогава, мъж или жена, момък или мома, да му мислят! Тя ще ви попипа и ще каже: „Аз ви пратих да се учите ли или да философствувате, да слугувате ли или да заповядвате?" Този закон е разбрал и Христос, като ученик на тази велика окултна школа. Казва се в Писанието: „Като се намерил в образ човешки, смирил се." За да има благословението на тази Божествена Майка, Христос беше готов да понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като Майка, Той е Любовта, не както вие разбирате тази майка – любов. Не туряйте даже в ума си мисълта да сравнявате тази Божествена Майка с любовта, която вие познавате. Няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена Майка, не в смисъл, че родила Бога. Окултната школа разбира Божествената Майка – същината на всичко живо в света.

Да се повърнем назад, защото това са отвлечени неща, които могат да внесат в умовете ви страх и трепет. Целта ми не е да се внесе страх у вас, защото страхът е едно чувство, а досега са открити 40 способности у човека. Страхът съставя 1/40 от сегашния живот, тъй щото отношението на страха трябва да бъде 1:40. Ако целият ви живот се обърне само на страх, вие не разбирате живота. Страхът трябва да бъде само предупреждение на човека, да ви напомня дали това което сте учили, сте разбрали добре, дали сте го приложили добре или дали сте постъпили добре. И тъй, страхът е, за да ви покаже, че имате отговорност, след това иде чувството на съвест, което ти казва: „Направил ли си го по всички правила на Божествения закон?"

Сега, първото нещо, което се изисква от всички ви, е да вземете като правило мотото: „Ако не станете като малките деца, не може да влезете в царството Божие." Аз превеждам: Ако не заемете положението на малките деца, в никоя окултна школа не може да влезете, в никое разклонение на тази велика разумна окултна школа.

Второ правило: Ученикът на окултната школа трябва да се научи на мълчание, да мълчи, за да може да мисли. Неговата мисъл трябва да бъде строго определена, не трябва да бъде разсеяна, да има тези противоположни мисли на съмнения. Някой казва: „Аз мисля." Но какво мислиш? Ако погледнете лицата на съвременните хора, те показват, че тези хора не мислят, а се чешат. Сегашното философско мислене е чесане, но черепите и костите показват до каква степен е тяхното правилно мислене. Първото нещо, което ви предстои, е да възстановите правата мисъл. Вие ще запитате: „Отде ще знаем кое е правата мисъл?" Това не се доказва. В окултната школа няма доказателства. Това е един закон, вложен още отначало в човека – душата му да мисли правилно. И тъй, понеже душата всякога мисли право, няма какво да доказвам това нещо. Всеки може да го опита, стига да се върне към това положение, от което се е отклонил. Това е достатъчно.

Какъв ще бъде първият резултат на тази права мисъл у тебе? Щом дойдеш до това положение – да изпиташ тази права мисъл в себе си, всички мрачни мисли ще те изоставят, в ума ти ще се появи една светлина и ти ще започнеш да се примиряваш с всички. Ти ще започнеш да назърташ малко, ще схванеш съотношението, което съществува между причините и последствията, и ще разбереш защо всичко става така, а не по друг начин. Писанието казва: „Да мълчи земята, за да говори Бог." Мълчанието, това е първото правило във всяко учили-

ще. Когато дойдат учениците в училището, а след тях влезе учителят, всички ученици млъкват, за да говори учителят. Затова, когато заговори тази Божествена Майка, всички трябва да млъкнат. По някой път Тя насила ни заставя да мълчим. Тя ни изпраща едно голямо нещастие и с това ни казва: „Мълчи!" Тогава ти казваш: „Нямам разположение да говоря" и започваш да размишляваш. Мислиш, мислиш и най-после казваш: „Животът няма смисъл." Казвам: Още не си научил смисъла на мълчанието. В мълчанието именно има смисъл. Чул ли си в това мълчание гласа на твоята Майка, който глас иде от дълбочините на душата? Този глас е спокоен и ще ти проговори тъй тихо и нежно, както никой друг глас не ти е говорил. Но кога ще ти проговори този глас? Когато човек е минал през най-големите мъки и страдания и след като е напълнил 10 джобура със сълзи. Това проговаряне на този глас ние наричаме тук, на Земята, любов, обич и т.н. Този глас предизвиква в човека моментално, магическо променение. Ти може да си бил най-оскърбеният, най-огорченият човек на Земята, може да се намираш на умиране, но проговори ли ти този глас, у тебе веднага се заражда едно съживяване. Вие търсите тайната, истината на живота някъде вън и ми казвате: „Научи ни как да я намерим." Научете се да разбирате себе си и да намирате тази тайна в себе си.

Някой път вие, без да знаете, полагате ръката си на челото на детето, което плаче. Питам ви: Защо я полагате? Колко философи и учени има в България, които знаят причината на това нещо? Аз ще ви кажа: когато полагате дясната ръка на горната част на челото, вие предизвиквате едно от най-благородните чувства. В тази част на главата се намират много чувства, но вие засягате главно милосърдието – Божествената любов. И ако онзи, който полага ръката върху главата ти, има чувство на милосърдие, ти веднага ще почувствуваш в себе си една приятност. Майката, като полага ръката си върху главата на детето, с това тя казва на неговия дух: „Майката Природа, Която ме е оставила да те гледам, те обича и Нейната любов никога не се мени." А тази майка, която полага ръката си върху детето, тя е неговата мащеха, оставена да гледа това дете. После, някога, когато се разтревожите, турете си [ръката], вие или друг някой, върху челото си, съсредоточете ума си върху това място и като повикате вашата Велика Майка, всичко ще мине. Това е едно красиво движение. Да знаете значението на всяко едно действие, това са новите начини на възпитание.

Всяко действие в природата е строго определено и оттам, всички хора могат да бъдат или добри, или лоши. Ако вашето дете плаче, а вие вземете горната част на ръката му, доближите я близо до устата си и му духнете, болката на детето минава. Но ако при подобни случаи ти свиеш долната си устна и я изкараш навън, ти си опетнил вече ума си. Всяко неправилно мърдане на ръката или на устната ти опетнява ума ти. А тези действия влияят. Ето защо, всяко действие на ръката, на очите ни, трябва да бъде строго определено, да става по всички Божествени правила. Сегашните много учени хора са като онези деца, които за пръв път започват да пишат, и затова, като вземат калема, започват да дращят по хартията. Това дете драще, драще по хартията и казва на майка си: „Мамо, виж какво написах!" Но това дращение не съдържа никаква Божествена мисъл, в него няма никакво съдържание. Така и днешните вестници дращят. Така и при някои сеанси, някой пишущ медиум първо започва да дращи върху хартията и после започват да се определят някакви букви.

На мнозина от съвременните християни умовете и сърцата им приличат на тия драскулки на децата – дращят, но нищо не излиза. И тъй, най-първо започнете да дращите, после – да образувате кръгчета и най-после – да излизат буквите. Научете се да се спирате, да се вглеждате в действията си, та като

направите едно какво и да е движение, действие с ръце, глава, очи или уста, да бъдете сами доволни от него. Внимавайте в действията си, но не се страхувайте.

Някои поети често говорят и си разтърсват главата. Това тяхно движение аз тълкувам така: „Ех, дано тези гнили круши паднат!" Вие казвате за тях: „В тези идеи, които се зародили у тях, има нещо съществено, те са поети, ще напишат нещо." Нищо няма да напишат. И тъй, внимавайте действията ви да бъдат хармонични. У вас може някога да се зароди желание да поправите никого. В окултната школа не се позволява никой никого да поправя. Това е грешка. И онзи, който поправя, и този когото поправят, вършат и двамата престъпление. Мислите ли, че движението на онова колело във фабриката, което веднъж се е завъртяло и върти, не е точно определено? Мислите ли, че онзи господин, който се е разгневил, господарят му не е определил това действие? Мислите ли, че трябва да затворите онази канализация, през която излизат всички нечистотии? Не, вие с това ще създадете най-голямото нещастие на хората. Онзи човек, който се гневи, е един канал, затова нека изтечат всички нечистотии, не го спирайте. Този твой брат, който се гневи, днес е дежурен, изригва толкова много неща и затова ти му кажи: „Братко, ти днес извършваш една велика работа, изхвърляш много нечистотии и с това помагаш на толкова хиляди хора." Ако ти не разбереш това нещо така, утре ти ще станеш дежурен.

И тъй, разумният ученик трябва да разбира добре причините и последствията на всяко нещо и да знае следното: че животът е определен много разумно, в него няма никакви изключения, никакви случайности и всичко е предвидено до най-малките подробности. Това не е ограничение на човешката воля, защото в тази стадия, в която се намирате, вие още нямате никаква воля, казвам ви истината. Аз намирам, че има воля само този човек, който, като го обидят, може да прости; воля има у този човек, на когото, като отнемат всичкото богатство, той забравя стореното; воля има у този човек, който помага на някой паднал, макар и да има много работа. А да заповядаш на едного и другиго, това не е воля. Волята започва с грях. Ако схващате тъй въпроса, веднага в ума ви ще дойде едно просветление.

Направете един опит, за да може Майка ви да ви проговори. Ако се държите за вашите възгледи, каквито имате днес, вашата Майка няма да ви проговори и след хиляди години, но ще ви хване само с трите Си пръста. Като ви казвам, че вашата Майка ще ви хване с трите Си пръста, аз не визирам вашия индивидуален живот, а ви говоря принципално, какви са законите. В тези закони има изключения, те не са абсолютно механически. Тъй че, като казвам, че Майка ви ще ви държи с трите Си пръста, то ще бъде до момента, когато се противите, но в момента, когато се промените, и Тя ще се промени по отношение към вас. Никаква философия, никаква логика не е в състояние да измени Природата, но в момента, когато вие почувствувате в себе си едно разкаяние, че не е този пътят, по който вървите, веднага във вашата Майка настава друго разположение. Щом настане в Нея това разположение, веднага вие ще почувствувате една приятност, едно облекчение. Докато изпитате това разположение, вие ще се борите и всеки, който се изпречи на пътя ви, ще бъде лош. Сега, Природата не съжалява, че има такива опърничави деца; напротив, Тя се радва на тях, защото те вършат една отлична работа. Тя поставя тези Свои деца дето им е мястото. Когато се уморят, те казват: „Мамо, ние изучихме това изкуство." Майката им отговаря: „Добре, Аз ще ви преведа в друга област."

Тъй както ви виждам, вие сте се уморили от живота и казвате, че той няма смисъл. Това, което досега сте изучили, не ви задоволява и вярванията, които имате, и те не са положителни. Ако ви подложат на мъчения за вашите

вярвания, колцина от вас сте готови да се самопожертвувате, да умрете за тях? Ще кажете: „Трябва да си помислим малко, че тогава да отговорим готови ли сме да се самопожертвуваме."

Сега да се повърна към мисълта си, към красивите движения. Ще ви представя два примера. Казвам така: Денят е ясен, слънцето хубаво грее, висока скала, обърната към юг, а под тази скала извира чист, бистър извор на изток и малка рекичка тече също на изток. Ако ви представя същата картина, само че обърната така: Висока скала, обърната към север, на запад от нея бистър извор извира. Ако вие посетите такива две местности, у вас, във вашия ум ще се зародят две различни идеи. Наблюдавайте какви са хората, които живеят при такива северни склонове и на които реките текат към запад, и такива хора, които живеят в южни склонове, а реките им отиват към изток. Направете сравнение между едните и другите хора, имайте това като задача. Тази задача някои от вас могат да разрешат след една седмица, други – след месец, а трети – след една година. Затова ние при възпитанието трябва да използуваме Природата, защото в различните форми, които Тя е създала, лежи онази основна, велика мисъл – да изменя настроението на нашия ум, сърце и воля.

Ще ви дам едно малко пояснение, за да обръщате внимание на облаците, да се свържете с тях и да не мислите, че те са мъртви, а да ги считате винаги като живи. Някой път на небето се образуват цели планини от облаци, насочени към север или към юг. Наблюдавайте тези живи образи вътре в пространството и размишлявайте защо едни са обърнати към север, а други – към юг. Съвременните хора днес са изтощени, издребнели, защото не излизат да наблюдават небето, а се обръщат само към земята, към това, което ние сме създали, а то е дребнаво. Ако хората излизаха да наблюдават небето, облаците, звездите, тяхното настроение щеше да се измени и ние, съвременните хора на бялата раса, щяхме да бъдем по-благородни, отколкото сме сега. Понеже ние доброволно не искаме да се откажем от стария ред на нещата, затова от Бялата ложа са решили да ни направят хора, да ни освободят от тези постройки, за да гледаме Природата. Едно време хората са си правили идоли, покланяли са се на тях, а ние днес им се смеем. Но и съвременните хора са си направили къщи, имат си имоти, радват им се, защото те ги прехранват. Нима това не е идолопоклонство? Никога не влагайте каква и да е мисъл в това, че вашата къща, нива или лозе ще ви прехранват. Не туряй никаква надежда в тях. Мислиш ли така, ти си на крива посока. Аз ви говоря като на ученици от окултната школа. Ще изхвърлите от ума си тези ваши къщи и ще гледате на тях като на едно просто упражнение. В Америка има къщи с по 20–30 етажи. Казвам: Това, което имаме, това не са къщи, това са най-ужасните затвори, които досега светът е виждал, това са гробища. Има случаи, дето слънцето не е прониквало с години. Това не е култура, затова не се възхищавайте от тези големи здания. Аз бих предпочел да живея и в най-простата българска колиба извън града, отколкото да живея в едно 20-етажно здание, което да струва няколко милиони, па макар и да има най-големите удобства.

Аз правя една аналогия: един автор описва къщите на един град, описва улиците, как е нареден този град и ти четеш и си казваш: „Защо всичко това не ми предизвиква никакъв ефект?" Защото няма нищо ново. Нека той развие това действие всред природата, нека опише нейните прояви, да видите няма ли да има ефект. Този автор описва как двама се любили, единият бил на сцената, а другият – в някоя ложа. Има ли по-изопачени действия от тези? Като окултисти, не си хабете времето за тези романи, а прочитайте само идейното. Ако някой от вас започне да пише, да не подражава на тези писатели. Вижте

[illegible]ще псалмопеецът в своите песни. Той казва: „Да пляскат реките, да се [illegible]ат горите и високите кедри." Той уподобява всички хора на дървета, на [illegible]ински върхове, на реки, извори, а света уподобява на море и т.н. Във всичко [illegible] има смисъл. В тези описания, като окултисти, те са влагали онези истински [illegible]ствени идеи, които ръководят света. Тълкувателите, като взели тези форми, [illegible]чили са ги и сега съвременните хора не могат да мислят правилно.

На вас сега предстои една задача: да се повърнете най-малко 8000 години [illegible], да дойдете до вратата на райската градина, да ви покажа, че сте хванали [illegible] посока. Когато хората излязоха от рая, имаше два пътя напреде им и [illegible]ваше да изберат единия от тях. Цялото човечество взе кривия път и казваше: [illegible]ка е определено." Не, имаше друг път определен, а той беше тъй нареченият [illegible]ият, теснят път. Под „тесен път" се разбира онзи велик път на живата [illegible]рода и в този път трябва да влезем. Не може да се върнем през пътя, по [illegible]то сме излезли, но аз ще ви върна по обратния път, по тесния път. Като [illegible]дем до това място, аз ще ви посоча пътя, който трябва да вземете в новата [illegible]ка на своята еволюция.

Направете си едно малко размишление в ума, кажете си така: „Где съм [illegible] преди 100 години?" Поспрете се, после си помислете: „Де съм бил преди [illegible]00 години, де – преди 2000 години, де – преди 3000, 4000, 5000, 6000, 7000 и де – преди 8000 години?" Направете си мислено един такъв малък процес и се спирайте на всяко положение. Вие няма нищо особено да разрешите, но като се връщате мислено по пътя, който сте минали, ще се подчините на този закон – и като дойдете до състоянието, в което сте били преди 8000 години, отбележете си състоянието, което сте преживели, и мисълта, която ви дойде, и после пак се върнете в сегашното си състояние. Ако не се породи никаква мисъл или ако не преживеете никакво състояние, това да не ви смущава, върнете се пак назад. Аз постепенно ще ви показвам математически съотношения, как да работите.

Тези упражнения са най-малките, които ви задавам. Във вашия ум възниква идеята: „Как мога да се върна 8000 години назад, как ще направя това?" Вземете пример от малкото дете, което, като се изправя на краката си, има ли идея как ще пристъпва? Не, то се подчинява на инстинкта, изправя се на краката си, пада, отново се изправя, пак пада и т.н. Така и вашият ум е едно четвероного животно. Умствените хора са четверокраки, започват да се изправят, падат, пак се изправят и най-после казват: „Не можем да разсъждаваме." Не, ще падаме, ще ставаме, ще се покланяме, докато най-после застанем на двата си крака и започнем да мислим. И тъй, запомнете, че умът ви не е човешки, той е на 4 крака, но това не е за обида. Ако умът ни беше човешки, то животът ни щеше да бъде другояче устроен и нямаше да бъдем на този хал, на който сме сега. Че умът ни не е просветен, това може всеки да го провери. Може ли да намерите две души вкъщи, които да са на един ум, които да живеят в любов? Много рядко и то когато хората имат разположение. Това е не че нямаме желание да живеем, но има нещо изключено в нас. Щом се повърнем в първоначалното си състояние, ние веднага ще се освободим. Тогава ще се намерим в положението на човек, когото лекуват с вода или слънчеви лъчи – той се изпотява, докато изхвърли всички нечистотии и след това се усеща като новородено дете.

Ето защо нам предстои първо да се освободим от тези нечистотии, събрани у нас от хиляди години, и да остане само чистата кръв, т.е. чиста Божествена мисъл и чисто Божествено сърце. След това с нас ще стане същото, каквото става с някой човек, който е тежал 120 килограма, но после заболява от тифус и отслабва, става като чироз. И с вас ще стане същото. Ще изхвърлите едно-друго, всичко, което е непотребно, и ще почувствувате, че сте оглупял.

Докато не оглупеете, нищо няма да излезе. След като се изпразните съвършено, тогава новият Божествен живот ще дойде от друго място и той ще напълни вашето шише.

От вас не се изисква голямо геройство, а само вяра и послушание, за да можете да направите този малък опит. Вие ще ми цитирате онзи стих, дали това е съгласно с волята Божия. Всяко добро действие в света е съгласно с волята Божия. Всяка добра мисъл, всяко добро начинание, колкото малко и нищожно да е, е съгласно с волята Божия. Знайте, че всяко добро започване, всяко добро начинание показва резултат и ще може да се реализира, но се изисква за това дълго време. Затова, най-малкото добро желание, най-малкият добър подтик след време ще произведе добър резултат. Всяка добра мисъл и желание се дължи на подтика на нашата Божествена Майка, Която иска да ни подигне на уровена, на който Тя се намира.

Между вас сега има една малка дисхармония, аз ще проверя дали аз или вие сте причина за тази дисхармония. Вие ще правите вашите упражнения и аз – своите и като ги разрешим, ще се срещнем в някои допирни точки. Имайте вяра и не се колебайте.

Като правило ще имате следното: От вас се изисква вяра в себе си, във вашата разумна душа и то дотолкова, доколкото тя ще бъде свободна да мисли и да разбере всичко, което Бог е направил.

Доколкото вашата душа е събудена, дотолкова и вие ще се ползувате от Божествените блага в света.

И тъй, между всичките правила поставете вярата.

Беседа, държана на 26 февруари 1920 г.
(четвъртък)

17.

ВЯРА

Каква е мисълта ви при последното събрание?

– *Последното петъчно събрание беше да се научим да мълчим, да станем като деца, да развиваме милосердието, да се упражняваме върху Духа, упражнения върху добродетелите, върху развиване на сетивата и приготовления за Петдесетницата.*

Като дойде Петдесетницата, трябва да влезете в закона на самопожертвуването. Който приеме Божествения Дух, той трябва да върши волята Божия, а не каквото сам си поиска. Впрочем и сега вие не вършите своята воля, все някоя чужда воля се намесва вътре във вас. Ще гледате да усилите вярата в себе си. Има един стих, който казва, че без вяра не може да се угоди на Бога, но се иска вяра, която да върши чудеса.

Упражнявали ли сте се във вярата и какви упражнения сте правили?

За да се развие вярата ви, изисква се щото всеки един от вас да си изработи един вътрешен мир. Човек трябва да се нагоди според съвременния живот, според условията, в които живее, за да подеме развитието си оттам, от дето се намира сега. Например колцина от вас биха имали смелостта да се качат на един аероплан? Малко биха сторили това, защото се изисква геройство. А колко такива изпитания могат да се случат в света! Ако човек може да се качи горе на аероплан, той ще укрепи вярата си. Вярата ще схващате като коренчетата на едно растение, което посявате в земята, и то чрез тези коренчета се крепи. По същия закон човек чрез вярата се крепи в Бога. Като се закрепвате силно, и Бог ще ви крепи. През всички времена и изпитания, онези хора, които са имали вяра в Бога, никога не са били излъгани. Разбира се, има вяра, която може да се осъществи, но мнозина, макар и да са имали силна вяра, пак са били изложени на големи страдания, защото те са били необходими за тяхното развитие. Но като имат вяра, техните страдания се осмислят.

Всички вие имате опитности за вярата и затова няма да градите нова, а ще развиете тази, която имате, за да мине тя през нова фаза. Да допуснем, че имате лодка, която искате да изтеглите на брега. Тегли, тегли я един, не може сам да я изтегли, изгуби вяра. Дойде още един, теглят двамата, не могат да я изкарат, дойде трети, четвърти, пак не могат да я изкарат. Съберат се най-после десетина души и я изкарат на брега. Те имат вяра, че само десетина души ще могат да я изкарат. Така и вие ще приложите същия закон в действие. Ако един не може да направи някоя работа, то ще се съберат двама, трима, четирима, до десетина души, докато най-после могат да я свършат. Това е законът на Вярата. Когато всички се обединят, Божественият закон започва да действува. Слабостта на християните се заключава в това, че са разединени и като не може един да я свърши, някоя работа, те се отчайват и мислят, че и повече не могат да я свършат. Не, трябва да се обединят 10, 20, до 30 души и с тази обща сила ще я свършат. Само по този начин като действувате, ще имате резултат. Воля, воля трябва. За да успеете в мълчанието, трябва да развиете добрата си воля. Доброто, което е затаено в тебе, трябва да се развие по един или по друг начин. Всеки човек си има методи, чрез които може да си работи.

Сегашното положение на хората е като това на чиновниците, които очакват всеки месец заплатата си. Добре, ако тези чиновници бъдат изхвърлени от местата си, какво биха правили? Значи вярата е онова състояние, онази сила вътре в душата, която може да направи човека да се приспособи, т.е. във всеки даден момент човек да не се изненадва от условията. Но трябва да размишлявате, да премахнете тази сгъстена атмосфера, която съществува между вас. Бъдете постоянно в размишление, докато започнете да чувствувате, че придобивате една малка сила. Онези, които се упражняват в гимнастиката, започват мускулите им да нарастват, а след това могат вече да дигат и по-големи товари. Това е процес, който постоянно ще се увеличава. Вярата на едно дете и вярата на един светия се различават. Вярата на детето е в едно направление, а тази на светията – в друго. И ангелите имат вяра, но тяхната вяра е съвсем друга. Вярата подразбира един велик закон, в който няма изключение. Ако ние постъпваме съобразно с този велик закон, в резултат не щеше да има никакво изключение. Ако някога няма резултат, причината на това се крие в туй, че ние сме престъпили този закон. Ако някой от вас проси, а не получи, то е защото зле проси. Онзи, който се двоуми, няма да получи това, което иска. Първото нещо във вярата е да няма раздвояване, да няма двоумение.

Понеже досега сте говорили, говорили, то най-умното е, като се събирате в петък, да прекарвате половин-един час в мълчание. Това, което е говорено в неделя, това, което е говорено в четвъртък, постарайте се да го приложите. Ако не се приложат някои от тези правила, ще стане натрупване на материал без някакво приложение. Така е и в училищата, когато учителите задават много уроци. Учениците не могат да ги усвояват, претрупват паметта си и с това затъпяват. Говори се за воля, за интуиция, за вяра и за още много работи и човек не знае какво да избере. Започнете да съзерцавате върху вярата. И тъй, като се съберете, започнете да мълчите, да съзерцавате, докато почувствувате, че у вас се създаде хармония, у всички има едно подигане. Това показва, че умовете ви започват да хармонират. Но за това се изисква работа. Упражнявайте се така неделя, две, три, постоянно правете такива упражнения тук, а после и вънка.

За този петък имате ли определени въпроси, определена цел, върху която да разисквате?

Отговарят: – За да постигнем единство, хармония помежду си, за да може да работим, ще се разпределим на групи.

Започнаха ли тези групи да действуват?

– Някои са започнали.

В тези групи може да влизат по 2–3 и те ще могат да свършат работа, каквато биха свършили и 10 души. Някога 20 души ще могат да свършат работа за 30, изобщо не зависи от мнозинството. Вяра, вяра трябва, за да може да се установи едно тихо разположение в духа, голяма увереност, за да няма вътрешно раздвояване, за да може да владеете вашето естество, та във време на мълчанието да издържите всичко. Има методи за тази работа, но същевременно има и толкова залъгалки, които ви отвличат, та не ви остава свободно време. Но от друга страна това е по-добре за вас, защото иначе не бихте знаяли как да употребите времето си. Това място, на което ви е поставил Господ, е най-добро за вас. Той добре е разпределил работата ви, само че трябва да знаете как да я вършите. Например, ако всяка от вас си зададе за цел колкото познати има, които не си живеят добре, да въдвори между тях хармония, да им говорите за възвишени неща, за Бога, като оставите личните си дертове, колко нещо бихте направили!

Ако чакате така да се оправи светът, то и след 10 000 години няма да се оправи. Ако не работите, по-добри от това, което сте, не можете да станете. От вашата воля зависи и бързината на вашето развитие. От силата на волята ви зависят и богатствата, които ще имате. Един човек се познава по това, като му дадеш 100 лева и го следиш как ще ги употреби. Ако отиде да ги изпие, то утре, като му дадеш 1 000 лева, и с тях ще направи същото. Мислите ли, че ако една пчела ви ужили със задницата си, та ако има възможност, не би ви сторила нещо повече? Смисълът не е в това, което имате, а как го употребявате. Ако Господ ви даде талант и с него разколебаете умовете на хиляди хора и ги тикнете в пропастта, питам ви, този талант защо ви е? Така и сегашните учени хора изнамират различни средства, с които убиват хората. Защо тогава им е тази наука? Вашите знания трябва да се употребят само за благо на човечеството.

Ето какво може да направите вие. Да допуснем, че вие сте ключ на една инсталация, тази работа ви е определил Бог да вършите. Ще кажете: „Какво зависи от мене да направя?" Много зависи. Като се завъртите, навсякъде ще светне. Като ключ, от вас зависи дали някой ще направи някое престъпление или не. Ако се завъртите и му светнете, той ще има възможност да види ясно и

ще извърши престъплението. Ако не се завъртите, той няма да види нищо в тъмнината и престъплението е избегнато. Добрите хора са ключове. Някои казват: „Да се помолим за лошите хора." Няма защо, вие ще държите ключа и според нуждата ще го отваряте или затваряте.

Едно време Илия молил Господа да вали дъжд, защото цели 3 години Бог беше заключил небето и не пусна дъжд. Така трябва да схващаме въпроса, всеки да знае, че е един ключ и че много нещо може да извърши. Ако той е верен на своя пост, много полезен ще бъде. Но ако той остави този ключ на произвола и каже: „Въртете този ключ както искате", ще дойдат първо децата, които ще го въртят без нужда ту на една, ту на друга страна, докато го развалят. Когато хората оставят да ги водят децата, те изгубват всичката си сила. Някои стари хора, като гледат как вървят сега работите, казват: „Сегашните хора децата ги управляват." Така и много майки дават на децата си всичко, което пожелаят, не им се противопоставят, докато децата им ги вземат в ръцете си, те държат ключовете. Не, майката трябва да завърти ключа и да каже на детето си: „Когато си гладен, ще те нахраня; когато си жаден, ще те напоя; когато си гол, ще те облека; когато си неучен, ще те изуча, но ако не искаш да се учиш, да пишеш, да ядеш, ще те набия." Действително, това нещо става в света с всички хора. Някой човек е недоволен от това-онова, роптае, оплаква се, затова Господ му изпраща някое нещастие, подлага го на Божественото възпитание, набива го. И тъй, когато Господ ни храни, ще ядем; когато ни пои, ще пием; когато ни учи, ще учим и така ще избегнем неприятностите в живота.

Кой е ключът в нас, къде се крие той? Ключът е в знанието. Как заключи Бог небето? Какво направи Илия, за да се отвори? Помоли се и каза да се отвори. Трябва да имате вяра и знание. Ако човек не знае, как ще се моли? Молитвата подразбира знание. А има за какво да се молите. Трябва да се молите да бъдете умни, добри, честни и справедливи. От човек се изисква много работа, обработване на човешката душа. Това, което човек може да направи за себе си, никой не може да му го направи. Ето защо човек трябва да се затвори в себе си и дълго време да мисли, да отстранява постепенно всички онези чувства, които го спъват, и да внесе положителни чувства. Да не внесе страх, за да не греши, а да внесе безстрашие, да не се запитва какво не трябва да прави, а какво да прави; не да мисли в какво да не вярва, а в какво да вярва. Събирайте се в размишления и всяка да намери в себе си най-слабата си страна, най-слабата си черта. Всеки човек има поне едно слабо място. Забелязали ли сте как прасето, когато иска да си намери излаз, как обикаля натук-натам, докато намери някое слабо място на оградата и оттам мине? Всеки си има слабо, недобре заградено място, затова ще гледате да го заградите. Това прасе, като го намери, ще мине през него. Лесно се намира тази дупка. Всеки си има такава слаба страна, един в едно отношение, друг в друго отношение. А една слаба страна често разваля добрите черти у човека, т.е. прави ги безполезни.

Запитват: – Как може нетърпеливият човек да стане търпелив?

Забийте една топлийка някъде в ръката си и вижте доколко може да търпите. Няма защо това сами да си го правите, има кой да ви забива игли, вие на това нещо поне сте майсторки. Която иска да се научи на търпение, да повика някоя да й забива игли. Имайте пред вид, че всички желания, които се зараждат у вас, не са ваши. Направете опити в това отношение и проверете. Замислите някога да направите нещо за Бога, но паралелно с това ви желание дойде ви друга мисъл: да си ушиете някоя рокля, да си направите обуща и първото ви желание отстъпва, най-важното нещо е отложено. Винаги, като дойде най-важната мисъл, с нея заедно дохожда и най-маловажната. Ще гледате да отстраните

тази маловажна мисъл, защото тя иде от Черната ложа чрез внушение. Щом решиш да направиш нещо хубаво, от Черната ложа ти казват: „Това не е за тебе." Много пъти ти си казваш: „Аз ще бъда търпелив." От Черната ложа ти казват: „Ти не си узрял още, затова не можеш да бъдеш търпелив" и ти отлагаш това за по-благоприятни времена. Ами че ти, докато не си узрял, имаш нужда от търпение, като узрееш, то си идва само по себе си, естествено. Сега ще се учите на изкуството да мълчите. Като се научи човек да мълчи, това е най-голямото благословение.

Отговарят: – Има някои, които мълчат само външно, а отвътре кипят.

Вие ще разбирате духовното мълчание, да се мълчи пред Бога. Като се събирате, изолирвайте се, създайте си навик, че като се замислиш за нещо, да мислиш, че си сам; като говориш нещо, да мислиш, че говориш за себе си; като мислиш за мълчание, да мислиш, че мълчиш за себе си. Само така ученикът ще може да се научи на мълчание. Ако аз ви дам едно правило, взимам във внимание, че имате деца, мъже, обществени работи и ако не може да го изпълните, това не е умно от моя страна.

При това положение, което имате, вие искате да бъдете силни, но първото нещо, което ви предстои, е да победите малките мъчнотии, които ви се явяват в дома. Домашните ви мъчнотии са много сериозни. Например някой казва: „Аз не мога да търпя еди-кого си." Там ти е слабата страна. Ами тогава как ще влезете в Небето? Първото условие, за да влезете в Небето, е да търпите всички. Казва се, че всинца ще се изменим. Ако не се измените, и след 10 000 и повече години да дойдеш, пак същото разположение ще имате. Така и един американски професор е казал, че има някои хора, които не би желал да ги вижда и след 10 000 години. Но и тогава да ги види, ако не се измени, пак ще се бори. Времето само по себе си не лекува нещата, времето лекува само дотолкова, доколкото в сегашния момент ние правим усилия да ги изменим.

Аз бих желал сега да започнете със себе си, със саморазвитието си – това е най-трудната работа. Ще развивате вярата си, милосърдието, сърцето си, разсъдливостта, въображението, музиката. Всичко това ви предстои да го развивате и то според времето, което имате на разположение. Засега Господ ви е определил 2 часа време за работа. Какво правите в това време? Аз съм гледал как някои магарета, след като са били дълго време затворени, а после ги пуснат на свобода, отиват да се търкалят, но не в тревата, а в някои пепеливи места. Не се смея на това магаре, то постъпва много умно, то има бълхи, които го безпокоят, и затова казва: „Аз ще ви дам да разберете" и ги насипва с прах. Магарето е символ на човешката упоритост. Упоритият човек все по пепелища се търкаля и казва: „Аз ще ви дам да разберете, още един път да не ме заключвате." Това са сравнения. Животни, които се търкалят в пепела, имат съвсем друго разположение. Ние разглеждаме осела от човешко гледище и виждаме, че той не постъпва умно. Ако е лятно време, магарето трябва да отиде на някоя зелена ливада или в някоя чиста вода и там да се потопи.

Някои от вас сте повече прогресирали, но всички трябва да работите. Всеки човек си има известни слабости, които не произтичат от неговата зла воля, а са кармически.

Запитват: – Може ли чрез усилено работене върху себе си да изменим положението на душата си?

Ако сме в положение на гъсеници, колкото много листа и да изядем, не ще може да се превърнем в пеперуди, докато не се изпълни времето, необходимо за този период. И през това време ще трябва да се съберат сили, за да се

дойде до положение на пеперуда. Вие може да се поляризирате. Човек в един момент може да се спъне за 100 години, както и в един момент може да напредне за 100 години. Всяка вечер човек трябва да се очиства пред Бога, но не и да става мек. Добрият човек трябва да бъде силен. Често казват, че човек трябва да победи себе си. Не е важно това нещо, да победиш себе си, това е лошо, но трябва да познаеш себе си.

И тъй, смисълът не е в побеждаването на себе си. Да допуснем, че имаш обичай да побийваш по-малко. И сега, за да не вършиш това нещо, вземеш да строшиш ръката си. Спечели ли нещо от това? Защо трябваше да трошиш ръката си? Напротив, ти трябваше да кажеш: „Тази ръка е под моята воля и аз трябва да я владея." Аз не искам да се побеждавате, а да владеете себе си. Разгневите се, дойде ви някоя лоша мисъл – работете върху владането на тези мисли и им кажете: „Тука, вътре, на вас не е мястото, тука е канал и вие може само да минете, без да се задържите." Вие трябва да бъдете като онзи служащ при железопътните станции, които със своя ключ отваря станциите, за да минат различните тренове, и им дава оправен път. Така и вие с вашия ключ ще можете да дадете правилно направление на вашите мисли и желания.

Запитват: – Понякога човек външно се въздържа, но отвътре му трепери. Как да спре това вътрешно вълнение?

Нека си трепери. Аз бих могъл да ви излекувам всинца ви в една година, ако бихме имали на разположение една хубава цветна градина с разнообразни цветя и кошери с пчели, една овощна градина с различни плодове, една зеленчукова градина и да ви пратя в тях да ги обработвате, за да черпите между тях енергия и спокойствие. Ако сте анемични и неразположени духом, ще ви пратя да обработвате черешата и ще видите, че ще придобиете ново разположение. Слаба ви е вярата – ще ви пратя да обработвате зеле, да го поливате и наглеждате. Това са формули, макар и от външни действия. Неразположена си духом – тури ръката си на челото, всичко ще се измени вътре в 5–10 минути. Ако не това средство, то тези от вас, които обичате да смятате или да пишете или да чертаете, приложете едно от тези ви любими занятия. Начертай един триъгълник, боядисай го червен, син или зелен и няма да се минат 3–4 минути, настроението ще ти се измени.

Отговарят: – За да се отвлече вниманието, нали?

Не, то ти дава известна сила, с която впрягаш дявола и казваш: „Разбираш ли тези триъгълници?" Той ти казва: „Разбирам ги." А сега стоиш вкъщи, онзи те дразни, този те дразни – и най-търпелив човек да си, ще излезеш от нетърпение. Най-трудното нещо е човек да бъде винаги търпелив, учтив. Следя някога някои, намират се в много натегнато състояние, едва чакат да мине покрай тях някой и без да гледат дали той е виноват или не, наплюват го, избухват с всичката си сила срещу него и казват: „Да не минаваш оттука." Олеква му сега, но като се размисли, вижда, че този човек не бил виновен в нищо, той е един случаен минувач. Тези са чисто психологически състояния. Това е едно натегнато състояние на атмосферата. Срещнат се например два черни облаци, тяхното електричество се привлича, въздухът се озонира, а вие започвате да привличате това електричество от долу нагоре.

Гневен си – излез някъде из гората, започни да викаш, да кряскаш на дърветата, на камъните, ще се озонираш и ще ти мине. Ще видиш после колко смешно ще ти стане, като се забележиш в такова положение. Разправяше ми един американски професор един такъв случай. Той не обичал да ходи на бал, но обичал да си поиграва, затова, когато имал силно желание да танцува, взимал

си един стол и си поигравал с него вкъщи. Смешен бил в това положение и пред себе си, но му олеквало. Тези методи, които ви се дават, може да ги приложите, като едни ще използуват един от тях, други – друг и т.н., според нуждата, която имате.

Ние трябва да използуваме природата, тя е истинският начин на лекуване. Сегашният градски живот е много неестествен, вследствие на което се поражда натегнато състояние, липса на енергия, която няма отде да се почерпи. Всеки я търси, а отникъде не идва. Имате и друг метод за работа. Например някоя от вас има големи препятствия, затова няколко от вас насочете вашите добри мисли към нея и й помогнете. Когато някой е болен и не може да изоре нивата си, нека 20 негови ближни отидат вместо него на нивата и да поработят 20 часа – ето че нивата ще бъде изорана. Нали се казва, че трябва да си помагаме. Най-тежкият живот е, когато човек живее сам. Никой не живее за себе си, никой не умира за себе си. Защо в природата на едно място изникват много треви заедно? За да задържат влагата. Там, дето се среща само едно цветенце, то по-скоро изсъхва. И тъй, когато в едно общество са събрани повече хора, те задържат за по-дълго време влагата. А когато човек е сам, той трябва да се намира при много благоприятни условия, да има много знания, за да може да издържи в света. Сега и вие имате условия, имате всичко.

Често забелязвам, че когато употребявам някои символи, вие ги тълкувате криво. Например аз цитирам един закон, казвам, че в Божия закон няма изключения, но в Божията милост има правила, които могат да смекчат закона. Казвам още, че нищо не се дава даром и това е вярно. Но Божията милост е друг закон и според него, ако човек е приготвен да възприеме нещата, дава му се и даром. Вярно е и едното, и другото. Вън от Бога нищо даром не се дава, а вътре в Бога всичко даром се дава. Ако един генерал иска да се подигне в обществото, това е достойнство, но той трябва да направи това по силата на своите знания, по силата на своята храброст. Един професор може да се подигне в своето положение само по силата на своите знания, но не и по благодат. Като те повикат на една трапеза, може да те турят на първо място; на кола като те возят, могат да те турят на първо място; но в обществото не могат да те поставят на първо място, ако не заслужите това. Тъй че първото място подразбира работа.

Някой казва: „Аз искам да бъда талантлив." Нали знаете приказката за недоволството на магарето? Когато го създал Господ, то се оглеждало тук-там между многото животни и забелязало, че всички били много големи, а то било по-малко и от заяка и било изложено на много страдания. Дълго време се молило на Бога да го направи по-голямо животно и с висок и силен глас, за да могат всички да го чуват. Бог чул най-после молбата му и му дал голям ръст и силен глас, но хората започнали да го впрягат в работа и с това го направили по-нещастно.

Тъй че смисълът на живота не се състои в многото, а в малкото, което Бог ни е дал, и в мястото, което Провидението ни е определило. Сега вие не знаете де ви е поставил Господ и какво ще излезе от вас. Ако сте едно малко семе и ви посеят в една песъчлива почва, нищо няма да излезе от вас, но ако ви посеят в хубава почва и ви наглеждат добре, хубава ябълка ще излезе от вас. Сега ще се замислите за вашето саморазвитие. Не мислете, че няма да имате изкушения, отегчавания. И Христос се отегчи. Ще дойде момент, когато човек ще каже: „Докога ще нося това бреме?"

Да определим една премия за тази от вас, която успее да развие една добродетел. Каква премия да определим?

Отговарят: – Ние сами не можем да си определим.

А, колко сте умни вие, продавате ме 10 пъти на пазара. Някои хора казват: „А, ние нищо не знаем по тази работа, кажи ти." Но като дойде до техния интерес, те казват: „Не е така работата, ти не вярвай." Значи имат и те мнение. Някои казват: „Ние сме готови за всичко, готови сме да те слушаме." Тъй се говори само, но право е, че не сте готови да слушате всичко. Ако ви предпиша всички да станете вечерта в 12 часа и да излезете всред града, колцина от вас биха сторили това?

Отговорят: – Ще излезем, стига да е за добро.

Не е важно това, някои ще го направят, а някои не. Ако ви кажа, че вие, децата ви и мъжете ви ще умрете, ако не излезете, тогава ще отидете. От страх ще го изпълните. При това положение и картечници да турят зад гърба ти, ще излезеш дори и на война. Вие трябва да изпълните това, което вашият дух в даден момент и случай може да приеме.

Сега у всички ви липсва силата на добрата воля, лошата воля е по-силно развита. Това е не защото не сте добри, а лошата воля взима надмощие над добрата воля. Тези две сили – добрата и лошата воля – взимат едно или друго направление и понеже част от материята на нашето тяло не е чиста, вследствие на това у нас стават пертурбации. Трябва да се пречистваме от греховете си, защото у нас има нещо нечисто, което препятствува на нашата добра воля, и ние трябва да направим големи усилия, за да изхвърлим тези нечистотии навън, да призовем Божествена материя, т.е. да създадем новия човек. Казвате за някого: „Той е слаб." Разбира се, докато човек не се очисти от тази материя, която го спъва, той не може да бъде силен.

И тъй, ще работите сега за развиване на вярата и волята. За да развиете волята си, трябва в ума си да си поставите някакъв идеал. Вземете за идеал Христа, т.е. живия Господ, Който се е проявил в света. Отбелязвайте най-възвишените, най-разумните моменти, които се проявяват във вашия живот – те са проявление на Божественото. Такива моменти са редки, но този образ, който се е проявил, е сила за вас, ще гледате да го запазите. През тези редки моменти Господ ви е проговорил. Той говори най-много един или два-три пъти в годината, затова трябва да запазите това говорене. Колкото повече Господ ви проговаря и колкото повече се отдалечава от вас, толкова повече се усилват страданията ви. Това е много естествено. Имате дете, което ви обича, но отдалечи ли се то от вас, започвате да се безпокоите за него и да страдате. Така постъпва и Господ. С това отдалечаване и приближаване Господ чисти храма ви. Когато се очисти храмът ви, тогава ще дойде Господ – затова се казва в Стария Завет: „Слава Господня изпълни храма."

И тъй, добрата воля всички може да имате. Аз говоря за опитности, които може да имате всички.

Воля, воля ви трябва, всички сте добри. Вие се смеете, като казвам, че сте добри. Като ви казвам, че сте добри, знаете ли какво подразбирам? Това значи, че който живее с Бога, той не може да бъде лош; понеже всички се стремите към Бога, значи сте добри. Тази е моята мисъл.

Аз ще ви определя към коя категория се отнасят известни ваши преживявания. Например усещате глад. Какво чувство е гладът? Физическо. Наядете се, усещате една приятност. Какво чувство е приятността в този случай? Пак физическо. На тази приятност не може да разчитате, защото тя е на физическото поле. Имате някой приятел, когото обичате, и когато е при вас, вам е приятно, усещате се силни, мощни; отдалечи ли се той от вас, усещате една неприятност. Това е душевно състояние. И това чувство е още непостоянно, на него човек не може да съгради къща.

Сега ще дойдем до онези чувства, които изразяват висшето проявление на обичта. Когато вие обичате някой човек и не усещате някаква промяна, безразлично дали той е при вас или не, дали той ви пише или не, това е Божествено чувство. Всички форми, които се менят у вас, са несъществени, а онези, които не се менят, те са съществени.

Вие си представяте Христа тъй, както едно време сте Го знаяли. Тази пластична форма, която остава винаги във вашия ум, е една и съща, та, като се обърнете към нея, от нея изтичат някакви разумни сили.

Запитват: – Тази форма еднаква ли е за всички?

Тя е различна за всички. Щом имате състоянието на гладния човек, ще си представите Христа бос и ходи из Палестина. Някои видели Христа в светлина, с ореол на глава и т.н. Има форми, чрез които Христос се изявява някога във физическия свят, някога в астралния свят, а някога в Божествения. Като правите опити и наблюдения в мислите си, ще дойдете до това положение, да възприемате мислите така, че да не произвеждат във вас никакво раздвояване. Когато мислите идат от астралния свят, в тях ще има едно малко съмнение.

Запитват: – Когато Христос се яви на една душа, няма ли тя да разбере, че Той е нейният идеал?

Христос ще каже на всички: „Ако не се отречеш от баща си, от майка си и от себе си, не можеш да бъдеш Моя ученичка; ако не дигнеш кръста и не дойдеш след Мене, не можеш да бъдеш Моя ученичка." Това е първото проявление, по което Христос ще се изяви. Щом приемете Христа в тази форма, всички страдания ще изчезнат. С това ще трябва да дойде саморазвиването на вашето съзнание. Това е отвлечена материя. Някои от вас имат религиозни преживявания, а за други това е тъмно.

Друго нещо, което трябва да научите, е да се научите да мълчите. Който е видял Христа, той трябва да мълчи. Тогава Христос ще бъде една сила вътре във вас. Ако аз съм една горяща свещ, ще има ли нужда да доказвам, че съм такава? Има ли нужда розата да доказва, че е роза? Няма нужда, миризмата й ще докаже това. Ако ти не вярваш в миризмата й, то по формата ли ще познаеш, че е роза?

С тази мисъл свързвам друга една потаена ваша мисъл. Вие искате да се освободите от много страдания, колебания, да станете силни. Тогава направете следния малък опит. Вземете някоя ваша бедна сестра и заработете върху нея, вижте какво може да направите. Какво подразбирате, че трябва да правите с нея? Ще ви приведа една фигура: допуснете, че някоя ваша сестра е изгубила всичкото си състояние, няма никакви пари, къща, никакъв имот, намира се в безизходно положение. Вие как ще й помогнете? Тези от вас, които имат повече, нека й дадат едно супниче, друга – тиганче, трета – възглавница или някоя постилка и т.н. Ще видите как в скоро време тя ще се съвземе. Това са форми, с които искам да схванете мисълта ми. Помагайте на всеки с това, от което се нуждае. Някой няма търпение – дай му твоето саханче на търпението. Друг няма вяра – дай му твоето тиганче на вярата. Трети няма възглавничка – дай му една от твоите. Няма да мине много време, ще видиш, че твоят брат или твоята сестра се поправили и казват: „Колко са добри тези братя и сестри!" Ако не занесете нищо, ще страдате. Това не може да го направи един човек, мнозина могат да го сторят. А на всинца ви липсва по едно саханче. Направете един опит в това отношение. Колективната молитва е силна и затова, когато всички се молят едновременно в едно направление и са искрени и сърдечни, молитвата има резултат. Молитвата има сила, когато между вас има хармония. Дисхармо-

нията произтича от това, че ви е акордирал човек, който не разбира от това изкуство. Затова дисхармонията между вас мога да нарека акордиране или настройване. И действително, най-хубавата част от един концерт е настройването на цигулките и на другите инструменти.

Първото нещо, което желая от вас, е да се надпреварвате в отдаване помежду си взаимно уважение и почит. Това, което извършваме отвънка, да е израз на онова вътрешно разположение, което ще извършим заради Господа. Да допуснем, че някоя от вас ви е неприятна, то направете следната маневра. Представете си, че вие се намирате в най-голямото бедствие или се давите в някоя дълбока река и тази именно ваша сестра ви спасява. Поспрете се тогава в себе си и вижте какво чувство изпитвате. Веднага ще започнете да се смекчавате и ще си кажете: „Ако това нещо може да направи моята сестра, аз ще си изменя мнението за нея и ще я обикна." Или обратно, допусни, че тази твоя сестра, която не обичаш, се дави в морето. Веднага иди при нея и си кажи: „Хайде, аз ще я спася, защото сега съм по-силна от нея, а всякога по-силният трябва да спаси по-слабия." Това са случаи, които ви се дават за саморазвитие.

Вие сега ще правите опити. Ще кажете: „Как?" Щом пожелаеш да извършиш този опит, ще се молиш 1, 2, 3, 4, до 14 деня наред да го изпълниш и след това време ще почувствуваш в себе си едно разположение, че си готов да го извършиш и ще пристъпиш към това добро предприятие. А сега вие чакате нещата сами по себе си да се изгладят. Наистина, те се изглаждат и по този начин, но резултатът е съвсем друг. Опитайте се всинца да направите един от тези опити. Само така стихът ще има смисъл: „Молете се един за друг, за да изцелеете." Молете се от 1 [до] 14 деня и Духът ще каже: „Сега вече може да се направи опитът." Духът казва: „Когато пътят на някого е Богоугоден, Той ще ви примири."

И тъй, сега всички трябва да започнете да се молите да станат вашите пътища Богоугодни на Господа, за да ви примири с другите и да внесе хармония и Божественото у вас, за да можете да се разберете и обичате.

Този е пътят, тези са опитите, които трябва да правите, за да се приготвите за Петдесятницата.

Беседа, държана за жените на 5 март 1920 г., петък, 4 часа след обяд

18.

РАБОТЕТЕ С ЛЮБОВ

(*Беседата е държана по желанието на жените преди заминаването на Учителя за провинцията.*)

Учителят: – Искам да зная защо искате тази среща.

Отговарят: – Искаме още един път да бъдем с Вас, Учителю!

Учителят: – Имате ли да зададете някои въпроси?

Знаете ли от какво произтича българската дума „познай"? Тя произтича от един стар корен, който означава да живееш съзнателен живот. Само така имат думите смисъл. Да живееш съзнателен живот, това е живот вечен. Значи тук са синонимни две думи – „живот" и „съзнателен живот", тъй че не само да живее човек, но да живее съзнателен живот. Да познаваш значи да живееш в пълната смисъл на думата.

И сега хората живеят, богатеят, но живеят неуверено. Нали сте наблюдавали някои ученици, които започват да се учат по музика, и сте виждали, че някои от тях нищо не разбират, т.е. нищо не могат да свирят. Питам: Учителят влага ли нещо в тях? Ако у такъв ученик нямаше онова силно желание и любов към музиката, можеше ли учителят да развие нещо у него? Не. По същия закон, ако у вас няма това силно, интензивно желание за живота, какво може да направи Господ за вас? Тъй че това, което търсите, то е вътре у вас, същественото е у вас, но има и неща, които не са вътре във вас.

Учители, които преподават музика, винаги карат учениците си да се занимават само с етюди, упражнения, да не си отвличат вниманието с музикални парчета, да не дават концерти, защото ще се извратят. Ученикът трябва да се научи първо на изкуството да свири. Тук животът върви по един правилен начин. За времето, за което един ученик се учи, той постига целта си. Така и човек, който иска да придобие Божествен живот, трябва да има методи за постигане на този живот. Всеки ученик трябва да си има свои методи.

Сега забелязвам онези от вас, у които Духът започва да говори, да казват: „А на мене вече Духът ми говори." Но знаете ли каква голяма разлика има кога говори Духът? И на Илия, и на Исаия, и на Осия е говорил Духът, но въпросът е как е говорил. Значи Духът не говори еднакво на всички хора. Някой учител по музика може да преподава на 50–100 ученика, но единият от тях едва научил нотите, другият взел 2, 3, 5 урока, третият – 50 урока и т.н. Вие не може да разберете, че между вас има градация в проявлението на Божествения Дух. Не е важно само да говори у нас Духът, но трябва да разбираме живите Божии закони. В това отношение съвременните изобретатели, техници дават най-добри примери: направят за нещо един опит, два, три – несполучливи, 15–20 години правят опити – все несполучливи, най-после някой достигне целта си, друг не достига целта. Настойчивост се иска. Така трябва да има настойчивост и този,

който върви в Божествения път. Това не е учение, което може да се постигне в един ден. Не че е мъчно, но се изисква време.

Когато почнете да проучавате това учение, ще срещнете много мъчнотии. Представете си, че някой учител има 20–30 ученици по музика, но са при различни условия. На един от тях бащата е богат, купил му добър инструмент, на друг бащата е беден, този ученик няма обуща, има нужда да навакса външните условия, които му липсват, а при това и да заучава уроците си. Обаче често у по-бедните ученици се развива по-добър характер, отколкото у богатите ученици. Бедните се повече каляват. Много от вас сте тези богати ученици, които искате без много мъчнотии да придобиете това изкуство. Такъв е стремежът.

В съвременното християнство има две категории. В едното християнство има наслояване, тъй както когато храните някои прасета, сланината им става все по-дебела, по-дебела, мазнина се образува, но това не е мускулна сила. Това е както земята се наслоява, пластове над пластове, или ако оставите една къща без да я чистите, наслояват се пластове прах един върху друг. Това е придобиване, забогатяване, но външно. В другата категория християнство придобивката е вътрешно растене, всяка частица е съединена и в тази частица участвува животът. В един случай тия частици не са съединени, всяка си живее индивидуално и казва: „В моята работа никой не трябва да се меси." А в друг случай всяка частица е свързана една с друга – всички са живи.

Та, вашата опитност трябва да бъде от тази втора категория. Например вие прочитате една книга – това е наслояване. Някой автор е писал нещо, то може да е много право, но вие мислите, че като прочетете това, което е писал, разбирате го. Вие не може да го разберете. Защо? По простата причина, че вие не сте в неговите условия, не ги разбирате, не знаете кое го е накарало да пише. Четете Евангелие, четете какво казал Христос, какво казал Исаия, но не знаете кое е подбудило Христа да каже това нещо. Докато не дойдете до същите условия в живота, вие не можете да разберете това учение. Като дойде Духът, Той ще създаде у вас това разбиране. Затова понякога, като се наслои вашият живот и се заемете да го опитате, дигне се от вас само прах и вие мислите, че го знаете. Защо? Всички тези частици се отделят, но то не е нещо органическо. Това го има у вас. Вие казвате: „Това не е така, ние сме се излъгали." Да, щом сте се наслоили, аз ви казвам, че сте се излъгали. Това не е живо нещо. Като мине водата през вашия прах 9 пъти и той остане, не се задигне, то е нещо органическо, а ако се задигне, то е несъществено. Сега констатирам закона, който направлява живота.

Вие не можете да се избавите от съмненията. Те са неща естествени, неизбежни, не че са някакви закони, но при сегашните условия са неизбежни. При всички хора на маловерието, гнева, омразата, завистта, лъжата много неща са неизбежни.

Запитват: – Ако тази свещица е запалена в умовете ни, както казвате, то тези неща неизбежни ли са?

Не, като се запали тази малка свещица в Божествения ум, т.е. Господ като запали тази ваша свещица, ще я тури на светилника и ще каже: „Така да просветне тази светлина пред хората!" Така има смисъл. Тъй ще прославят Господа.

Запитват: – От кого зависи да се запали тази свещица – от Бога ли или от нас?

Запалването идва чрез контакт с Бога. Ами тези огнени пламъци не бяха ли тези свещици? От Божествения Дух зависи всичко. Той се различава от всички други духове. Много други духове има.

Нещата и се казват, и се посяват, но за всяко нещо си има определено време. Аз казвам да не мислите, че не е дошло времето. Тази работа с тревога не става. Не мислете, че ако седнете да плачете, да се окайвате, всичко това ще ви помогне. Няма да ви помогне нищо. Когато плаче човек, плачът има съвсем друг смисъл. Когато отидете при някой жесток човек, плачете, за да го смекчите. Нали сухата почва има нужда от вода, от плач, а мократа няма нужда от вода. Като отидете при някой добър човек, има ли нужда да плачете? Той, като ви види, че сте голи, боси, няма ли да ви облече? Мислите ли, че като му кажете, че ще се самоубиете, та той и без това няма да се застъпи за вас?

Бог е разумно същество и като отидем при Него с тази положителна вяра, в Него няма две мисли. Сега ние отиваме при Бога със своите човешки разбирания. Някой път сме много тревожни, спъваме Божествения Дух в себе си.

Представете си, че майката прави баница, а детето стои и вряка подире й. Тя точи, а то я пита: „Стана ли вече баницата?" Нека детето чака, докато майката омеси и опече баницата. По-скоро ли ще стане баницата, ако детето стои над главата на майката и вряка и постоянно я запитва кога ще стане готова? Не, нека отиде да донесе малко вода, да донесе дръвца да се запали пещта, да се радва около майка си и баницата ще стане по-скоро.

Християнският живот лесно ще се придобие, но има някои криви разбирания. Ще кажете: „Толкова години вече, не сме ли станали християни?" Вие сте християни, но от разбирания до разбирания има разлика. Може да имате 2–3 синове, 3–4 дъщери, но само едната от тях да ви разбира. Питам ви: Как преминавате с останалите синове и дъщери? И с тях преминавате. Те ви са като гости: „Това, мамо, онова, мамо" и ще си излязат, а другата остава вкъщи да помага. Така и вие казвате: „Господи, това искам, онова искам." После казвате: „Аз казах на Баща си това да ми купи, онова да ми купи и Той ще ми купи." Това е една от спънките, поради което мнозина не успяват.

Сега, в този истински живот има друго едно вътрешно разбиране, което с думи не може да се разбере. Вие ще дойдете до онази дълбочина, до онова вътрешно спокойствие, до онзи мир, разбиране на Божествения живот. Това са отвлечени неща, а вие ще дойдете до практическата страна на ученето, да направите вашите домове като някои оазиси в някоя пустиня, с плодни дървета, та като мине някой пътник с натоварени камили, да може да се спре там.

Обаждат се: – В една от миналите си беседи казвахте, че когато искаме да изменим положението си спрямо нашите ближни, трябва да изменим отношенията си към Бога.

Запитват: – Как може да се прилага това учение практически?

За това са нужни 3 положения. Първото положение е, когато служим на хората. Тогава сме в положение на слуги. Второто положение е, когато служим на себе си, заякване на нашия индивидуален живот. Трето положение е, когато служим на Бога.

Разпределете всеки ден служенето си пропорционално и вижте към коя от трите категории се отнасят работите, които вършите. Човек и като служи на Бога, може да служи пак и на хората. Неговото положение ще бъде друго. Така именно ще измените първоначалното си положение – ще служите на Бога. Това желание ще намерите дълбоко в душата си, то е стремеж на душата. То е едно положение, което вие разбирате, не е положение, което сега ще учите. Вие всинца го съзнавате, знаете, но казвате, че не му е време сега. Това е мъчно служене. Трябва училище. Вие се спъвате, когато искате да служите на Бога. Трябва да се освободите от положението си и да не казвате: „Ние сме жени." Мъжете искат да служат на Бога и те казват: „Ние сме мъже." Децата искат да

служат на Бога, казват: „Ние сме деца." Учителите искат да служат на Бога, но казват: „Ние сме учители." Това е едно временно положение, дадено ви само за да научите известни уроци от него. Вие играете в някой театър една роля*, например слуга сте. Тя ви е дадена, за да научите тази роля, защото във всяка роля има особени черти, характеристика, която трябва да изучите, но вие нито сте едното, нито другото, което представяте на сцената. Като жена сте дошли само за да научите тази роля. В какво стои жената, вие това изкуство още не сте го научили, т.е. не че не го знаете, но сега го учите. Някой, който ви гледа отвън, ще каже: „Това жена ли е?" И ще си даде своето мнение. Сега, като ви говоря това, не значи, че трябва да се освободите от това си положение, защото животът си е живот, ролята, която си играете, която ви е дадена, е роля, а вън от това ще изучавате неща, които принадлежат към същността на вашата душа.

Представете си следното положение. Например вие сте 4 сестри вкъщи. Баща ви има някак си повече разположение към едната си дъщеря, майката – към другата, единият брат – към третата сестра, а към четвъртата никой няма разположение, всички я тласкат, все тя виновна за всичко. Естествено, у нея ще се зароди едно отчаяние, ще бъде скръбна, тъжна, докато не разбере смисъла в живота.

Да допуснем, че всички ви изтезават, наричат ви невежа, глупав, несръчен и като дохождат гости, все за вас говорят. Вие ще се намерите в чудо, не ще знаете де да се денете. Да допуснем, че у вас се зароди желание да се молите на Господа да ви освободи и да допуснем, че Господ не обърне сърцето на никого към вас. Най-после отвънка вие си намерите приятелка, която ви съчувствува. Вие веднага се освежавате, понасяте всичко с радост, у вас вече има промяна. Носите си бремето, но ви е по-леко. И тъй, положението ви в света няма да се измени, но ще си намерите приятелка и ще носите с приятност бремето си. Светът ще се чуди и ще каже: „А, тази приятелка има един плюс." После у вас ще се зароди съмнение: „Хубаво, тази приятелка да не е временна?"

Сега вие се намирате в тази фаза. Светът още няма да се измени, баща ви, майка ви, сестра ви ще бъдат същите, те си имат свои планове, идеали, но трябва да дойде един нов елемент в тях. Да ви обясня как стои това в природата. Онези цветя, които са по-близо до прозореца, поливате ги, както и другите, но те са по-свежи, на тях пада повече светлина. А това, което е по-затънтено, към север, все ще се чумери. Това е четвъртата дъщеря, никой не се грижи за нея. Все тя е лоша и всички казват: „Какво да се прави с нея?" Аз намеря едно малко прозорче, туря я там, тя започва да вирее – светлинка иска тя.

Та, първото нещо, гледайте Божествената светлина да тече постоянно вътре в душите ви, защото в света всичко може да се изгуби, но Божествената светлина вечно ще си пребъдва. Бог е виделина!

Другото положение в света е това, че често всички очакват от другите повече, отколкото могат да им направят. Забележете, има друг един закон, според който вибрациите в трептенията на душата не са едни и същи. Има някои верующи хора, с които като дойдете в съприкосновение, не само че няма да ви подигнат, но ще ви снемат по-долу, на техния уровен, тъй както във физиката, като се размесят две течности с различни температури, приемат средна температура на двете течности. Затова, според този закон, вие трябва да се приближавате съобразно трептенията на душата си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си действуват, но които нямат еднакви трептения, остават назад. Патици, които хвърчат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават

---

* роль (рус.) – роля.

назад. Можете ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.

Заемете се сега да премахнете това, което ви смущава, да се освободите от утайките, които имате у вас. За да се освободите от тези ваши утайки, това подразбира, че всякога в живота ви трябва да има прииждане на нов живот, защото старата вода, колкото и да я покривате, все е стара, старата дреха, колкото и да я изпирате или кърпите, все е стара, нова дреха трябва. Сега някой път ще кажете: „Аз едно време, като дете, тъй вярвах!" Вярата на децата е едно нещо, на възрастните – друго. И вярата се развива. Апостол Павел казва: „Когато бях дете, като дете мъдрувах, но като станах мъж, напуснах детинските работи."

Онези от вас, които не могат да разберат, ще се създаде у тях интерес и оттам додето сте стигнали, оттам ще продължавате. Кой додето е стигнал! Както пуща растението по едно малко заколче*, тъй трябва и вие всеки ден да пущате по едно малко заколче. Не го ли пущате, няма растеж, няма разбиране. Трябва да дойдете до онова състояние, че когато поискате да извършите нещо, да усещате присъствието на Господа тъй живо, че да се спрете, преди да го сторите. А сега вие казвате, че имате присъствието на Господа, но дойде някой изпит, не го издържите и се разкайвате после. Като се прекатури колата, намирате пътя си, но важно е преди да се прекатури тя, да го намерите. Силата на живота е в това.

При сегашния развой на живота, ще срещате мъчнотии и ще ви казват: „Вие не сте на правата страна в живота, еди-как си е писано в Евангелието." Казвам: Много неща са писани там, но вие не ги разбирате. По някой път тези, които казват, че еди-какво си е писано в Евангелието, постъпват като тези, които дават наставления в пакетчетата с бои за Великденските яйца. В тях е писано каква боя има, какви яйца се боядисват, как се размива боята, в колко вода и т.н. Там пише: „Тази боя ще се размие в толкова вода, след това яйцата тъй и тъй ще се поставят и тогава ще имате резултат." Всичко ще се свърши по упътванията в това пакетче, но трябва да се мине през целия този процес. Но има други познания, още по-дълбоки от боите. При сегашните условия хората само се спъват. Атмосферата е пълна с ненапреднали души, които се домъкват до вас. Често усещате една неприятност, едно недоволство. Те са причината за това. Теософията нарича тези души „елементарни души". Всички трябва да се изтърсите от тях, гребло да имате. Тези души трябва да се възпитават, да се научат да се подчиняват на Божия закон, да работят.

Запитват: – Тези души ли ни правят спънки?

– Да.

Запитват: – Те навярно печелят?

– Да, идат да те оберат.

Запитват: – Не трябва ли да знаем начин как да се предпазваме от тях?

– Като дойдат, впрегнете ги на работа, научете ги да тъчат, предат, турете ги на работа в кухнята. Те действуват само върху ума. Вие ще кажете: „Тази мисъл не е моя, това желание не е мое" и ще ги отхвърлите. Ако рече човек да се поддава на всички желания и мисли, които минават през ума, през сърцето му, какво би станало? Тези мисли и желания ще си вървят като водата и вятъра, а ние ще взимаме от тях само това, което ни е потребно. Всичко не е за нас. Аз

---

* заколче – от „заколак": става, съчленение.

ви оставям свободни и искам от всички правила, които съм ви дал, да ги проучите доброволно, да ги прилагате тъй, че да можете сами да си туряте юларя и сами да си го хвърляте. Аз не ви налагам никаква дисциплина, оставям ви всичко свободно да вършите. Вие искате някой път да ме надлъгвате, но аз печеля, а вие губите. Така вие един друг се събаряте. Често, гледам, много неща, които съм поправил, вие ги разваляте.

Много пъти, в доброто си желание да сторите туй-онуй, имате ревността на апостола Павла и казвате: „Имах ревността, но не по право разбиране." Ако влезете в някоя градина, де ще отидете? Нали при онази круша или ябълка, която има най-хубавите, най-сочните плодове? Нали така правите? Няма глупав човек в света, който да отиде при киселиците. Той ще отиде при най-хубавите. Ако няма никакви ябълки, тогава ще отиде при киселиците, но ако има хубави, ще отиде при тях. Същият закон действува и в света. Ако имате хубави плодове в себе си, без да каните някого, той ще дойде при вас. Тъй стоят практически нещата и са много верни. И според богатството на вашия ум, според богатството на вашето сърце, ще бъдат и днес отношенията ни към окръжающите ни. Та, аз не наричам любов това, което се мени. Това е смешно нещо! Обичал, пък след 10 години си обърнал гърба. Павел казва: „Любовта никога не отпада."

Една от сестрите казва: – Много пъти съм си мислила, че който се насили, ще вземе царството Божие.

Запитват: – Коя добродетел е най-силна, за да добием големи резултати?

Под думите: „На сила се взима царството Божие", се разбира, че само този, който се движи, той ще придобие царството Божие.

Представете си, че излизате сутрин на някой планински върх да посрещате Слънцето и ако всички излезете и се пръснете по разни места, а не останете на една точка, то ще даде на всички своята сила. Ако всички се наредите един след друг и чакате в този ред тъй да получите неговата благодат, непременно ще се яви дисхармония. Изведнъж всички се изложете и чакайте неговата благодат. Това е Божественото учение, в него няма време, ред, изведнъж всички ще се представите.

Запитват: – Ние всички си познаваме черупките, не можем ли така да се опознаем, да се обикнем, че да станем една голяма сила в София?

– Какво ви спъва вас? Мъчнотията стои в ума ви.

Отговарят: – Да ни поизкачите малко на планината.

– На планината сега и малките деца се качват. Не е мъчно човек да се качи на планината.

Вашето положение със задаване на въпроси е следното: представете си, че седите в стая, в която има голям прозорец, а срещу прозореца – голямо огледало и сутрин, като изгрява Слънцето, то се отразява в огледалото. Сега всички стоите и чакате да го видите в огледалото. Това е вашето положение. Аз искам да излезете из стаята навън, да не гледате Слънцето в огледалото. Никога не може да намерите истината в този път. Огледалото ще ви покаже отгде изгрява Слънцето, някъде от дълбоко; то ще ви покаже, че истината е зад гърба ви.

Всяка от вас трябва да вникне малко в своята душа. Вие още не сте познали душата си. Трябват ви опитности, които всяка от вас трябва индивидуално да преживее.

И тъй, трябва да се обърнете към Господа и да кажете: „Господи, по който и да е начин, запали свещицата ни, само запали я." Ще оставите на разположе-

нието на Божествения Дух и той ще запали свещицата. Тази свещ ще се запали по начин, който Господ избере. Духът, Който раздава всички дарби на хората, не е това, което вие разбирате. Ние разбираме думата „Дух" в особен смисъл.

Тази свещ не е ли запалена още у вас? Свещта трябва да се запали, да се тури на светилника, да махнете шиника и да кажете: „Така да просветне виделината!"

(*Учителят погледна навън – вали ситен дъждец.*) Дъждът показва, че ви трябва повече живот. Аз подразбирам по времето, което показва, че това, което ви спъва, това са горните мъгли, а те са емблем на живота. Мъчнотиите, които имате, сами по себе си не са тъй големи, колкото вие ги преувеличавате. Туриш една малка мъчнотия под микроскоп, наблюдаваш я и казваш: „Като моята мъчнотия няма друга по-голяма." Това е вярно. Твоите мъчнотии са точно за тебе. Ще се приближите, ще вървите по пътя на любовта и ще видите какво може да направи Господ заради* вас. Ставайте всяка сутрин тихо, гледайте да съсредоточавате мислите си, да поутихнете вътре малко, да проникнете вътре в Божествената мисъл, защото някои опитности, които ви идат, са кармически, неизбежни.

Запитват: – Вие вчера казахте, че като се запали тази свещица, кармическите неща не изчезват.

– Да. Вие може да решите и да свършите с тях. Имате ли, например, тази положителна вяра? Имате ли я? Аз взимам положителната вяра чрез разширението на съзнанието. Както и да е, аз ще ви помогна тъй, както вятърът прави. Ще ви махна праха, да не ви смущава. В Божествения свят нещата са тъй, както когато се качвате на някой трен. Ще спазвате правилата на трена. Закъснеете ли, той няма да ви чака. Ще се качите на него, ще се возите, ще слезете на определено място. Няма да правите усилия да мислите какъв е машинистът и че по пътя машината може да се раздели. Ще кажете: „Да се молим на Бога, да не стане по пътя нещо." Това са все предположения. Не, ще отидете при Бога, но с душата си, а не с тялото си, ще турите вярата си в Бога. Гледайте да не се смущавате, живата вяра е потребна.

Да кажем, че имате едно несносно положение, измъчвате се. Това положение някой път произтича от храната, яли сте някоя мъчносмилаема храна и у вас се набрали известни утайки. Някой път от вашите противоположни чувства се явяват бодежи. Например обичате и мразите едновременно – тогава в сърдечната област ще чувствувате шишове. Казвате: „Имам бодежи." Как не! Ще имаш. Премахни противоположните чувства и бодежите ще изчезнат. Друг път, някой може да се нахвърли с мислите си отгоре ви – и той може да произведе известни бодежи. Затова трябва да се научите да се укрепвате, да водите такъв живот, че всички жизнени стрели да отскачат от бронята на вашето тяло. Понякога трябва да се освобождавате от дявола. Знаете ли какво прави той? У него има една хитрост. Дължите му, дойде при вас, изплатите му полицата, пък забравите да си вземете полицата. На другата година дойде пак при вас, казва: „Ти мислиш, че си платил. Не, плащай!" Та, от него ще си вземете полицата. Някога, преди 20 години, си направил някакви грехове, молил си се Богу да ти се простят, но след 20 години пак дойде дяволът, казва: „Плащай!" Ти ще му кажеш: „Аз ги платих, няма какво повече да плащам, дай ме под съд!" От това става у вас терзание. Човек трябва да знае кои неща са прави и кои – криви. Има неща морални и неморални, прави и криви постъпки, добри и лоши дела. Душата ви трябва да изхвърли всички лоши, криви постъпки навънка, да се освободи от старите терзания, за да ви останат само едни опитности.

---

* заради – *диал.* за.

Запитват: – Ние ще се освободим, ами ако те не ни освобождават?

– Ще ви напуснат. В това училище трябва много да се работи, а някои път хората си създават неприятности от незнание, затова всички страдат. Гледайте да бъдете богати с вяра, със знания. Трябва да богатее човек. Едно време хората са ходили в монастири, къде не са ходили, прекарвали са в уединение по 10, 15, 20 години, за да уякнат.

Една задача, която може да извършите, е следната: Всяко училище си има своите мъчнотии, своите трудности. Та, гледайте сега да ликвидирате със старата си карма, не отлагайте. Гледайте да насадите нови мисли, нови разбирания, в които да има растеж и разширение на душата, за да уякне човек. Та сега, всинца си имате по някой малък борч, по някой падеж на полица. Ще дойде денят за изплащане и всинца вие все търсите пари да изплатите полиците си. Това са все нови дългове.

Гледайте всяка една от вас да направи това, което може, да извършите по една работа, да изучите по едно упражнение. Едни от вас имат повече опитности, други – по-малко, едни в едно отношение, други – в друго. На всинца ви все Духът говори, но по различен начин. На всички ви трябва усърдна молитва.

Когато говорим за запалена свещица, ние говорим в друг смисъл. У човека е запалена свещицата, но от запалване до запалване има разлика. Например имате обикновени лампи, които горят с газ, издават миризма, после, има други лампи, в които газът се превръща във въздухообразно състояние и така се запалва. Горението в тези лампи е по-силно. Тези газове пък, като им се вкарва още въздух, изгарят по-пълно и дават по-голяма светлина. Та, умът трябва да премине в това Божествено състояние, без да остави някакви излишеци в него да има чиста светлина, чисто горение.

Гледайте да намерите вашата душа и ще се обърнете навътре към нея. Като намерите душата си, вие ще чувствувате една вътрешна пълнота, а сега чувствувате празнота и всеки ден отивате назад. Вземете нещо – не вземете, усещайте се пълни!

Христос казва, че не сте онзи жив извор, който взима отвътре, а отвънка и всеки ден се изчерпва по-малко. После, нали Писанието казва: „Молете се един за друг, за да изцелеете."

Е, досега какво ви е говорил Духът, кое е най-възвишеното, което ви е казал? Понякога човек сам си говори, а понякога друг му говори. В говоренето на Господа има нови елементи, има нещо особено. Когато Господ почне да говори на човека, той чувствува това говорене в ума, сърцето и волята си, то навсякъде прониква. То е живо Слово. Който чуе гласа на Господа, той е жив, не е мъртъв. Вие ще чувствувате дълбоко в душата си една радост, която само този я знае, който я е опитвал. Тя е като онази тиха вода, която не пресъхва, но може да се изгуби. Направиш една погрешка – изгубваш я, дойдеш до обикновеното си състояние. Пак чуеш този гласец – пак се подигнеш. Най-мъчно е да се задържи това състояние. То идва всеки ден, но вие не можете да го задържите, а трябва да се научите да го задържате.

– Как може да го задържим?

За това трябва воля. Трябва да бъдете готови да работите в името на Божията любов, в името на живия Господ. Когато работим в името на Любовта, ние не поменаваме нейното име. Когато аз избавям един човек и го лекувам, трябва ли да му кажа, че това върша в името на Любовта? Аз това върша за себе си и дали той ще го разбере или не, това е безразлично. Няма да му чета

молитви, няма да му кажа нищо за Любовта, а ще му направя всички услуги и ще си замина. Слънцето като дава светлината си, казва ли ви: „Аз съм светлина"? Любовта казва ли ви: „Аз съм любов"? Ако тя каже това, ограничава се. Това, което е любов, то няма да каже, че е любов. Ще бъде много чудно, ако попитам някого: „Ти живееш ли?" Който живее, чувствува и прави добрини, той живее, разбира се.

Има много неща, които спъват хората. Тези спънки са много лошо нещо. Събирайте се по закона на свободата, обменяйте мисли, не се прекъсвайте. Вие не сте още научили това изкуство, да отстъпвате мястото на друг да говори. Онзи, който не се е научил да слуша, да се напъне, да се научи да слуша. Някой казва: „Как ще слушам глупости?" Нима вятърът като вее, все умности говори? Като влезете в някое общество, все умни работи ли говорите? Че ти, като си слушал някого и го осъждаш, ти много право ли говориш? Научи се да си затваряш ушите. Като се дойде до разбиране, освободете се в себе си от мисълта, че един е по-умен, друг е по-глупав. Вие се лъжете. По-умни и по-глупави хора в света няма. В даден момент си умен, а в даден – глупав. Ще гледате сега, вътре в духовния свят, пред Бога, да не считате, че нещата са глупави. Ако нещо е глупаво за тебе, остави го. Този, който прави глупости, той трябва да научи нещо, да придобие опитности.

Ето в какво стоят глупостите. Да допуснем, че сте облечени с хубава, бяла, копринена рокля. Дойде някоя с нечисти ръце, опита каква е роклята, дойде друга – също. Ще кажете: „Е, че глупаво е това!" Питам ви: Защо се опетнихте? – „Е, дойде една, дойде друга, те ме опетниха." Да, но във всяка една от вас има желание да пипне, а пръстите им са нечисти. В дадения случай твоята рокля не трябва да бъде оцапана. Та, като влезете в християнството, опасността седи в това, че вие попадате в положението на онези търговци, които изнасят стоките си за продан и започват конкуренция и не могат да се търпят. Така и вие, изнасяте своите опитности. Оставете, дайте място на другите, нека те си продадат стоките, а като дойде ред и за мене, ще остане място, ще продам колкото може, а като остане непродадена, ще я върна назад. Вие казвате: „Да, но аз съм дал толкова много пари." И състезанието започва.

Отговарят: – Всичко е от това, че не можем да се търпим.

– Търпението произтича от обичта. Обикнеш ли някого, ще можеш да го търпиш. Но има друг закон. Трябва да бъдете съобразителни в следното. Да допуснем, че сте гладували три дни, а аз казвам: „Чакай да ти разкажа една опитност." Той се инервира. Тогава му казвам: „Хайде, иди си!" И след това се оплаквам, че не иска да ме слуша. Аз не влизам в положението му, че той е гладен, три дни не е ял. Нека си каже, че е гладен и след това да му се разказва. За това се иска голяма досетливост. А вие може да работите навънка, навънка. Вие сте напращели от знание, трябва да дадете от знанието си навън. Вие страдате от много имане, а не от недоимък. Ще кажете: „Да кажа ли това?" Оставете това, и в света има много работници. Вярвайте, че в света всичко върви по един определен път. Божественият план по никой начин не може да се изопачи, той си върви по точни математически изчисления. Ако се опълчите, ще страдате, а това, което Бог е определил, ще стане. Например искат да ви закарат на разходка, не искате. Връзват ви, дърпате се, но като стигнете на мястото, ще чувствувате умора, но пак ще отидете. Затуй, може да отидете без противене. Тъй че вие, като се противите, пак ще свършите работата си; и като не се противите, пак ще я свършите. Трябва да се молите една за друга. Добрите мисли, които си отправяте, действуват добре, а лошите мисли действуват зле. Ако

свирите и аз дойда, та ви поръся малко червен пипер в носа, как ще можете да свирите? Ще има кихане. Тези правила са верни, Писанието казва: „Молете се един за друг, за да изцелеете."

Целият свят в лукаваго лежи. Какво очаквате в един свят, който е в лукаваго? Тъй, както днес е той, нищо не може да стане. Всичко е утайки, всичко пада на дъното и един ден, когато на това дъно се съберат утайки, утайки, Господ ще го подигне, ще отстрани водата, а дъното ще го направи градини, полета, планини. Тъй ще стане с морското дъно.

Вие вярвайте, че по душа всички сте добри. Няма защо да казвате, че „аз съм лоша". Да, когато действуваш по воля, си лоша.

Запитват: – За да намерим душата си, трябва ли еволюция или това зависи от волята на субекта?

– Трябва да се премахнат препятствията. Представете си, че отгоре на едно цветенце турите един трън – ще може ли [то] да расте? Не може. Така е и с вас. Ако вие не можете да растете, то е защото някой ви е турил трън. Трябва да гледате да няма такъв трън върху вас.

Ако ви дадат везни, с които мерите течностите и твърдите материали и следвате правилата, които ви са дадени, при меренето, всичко ще върви наред. Но представете си, че някой дойде и ви каже: „Тези везни не са тъй чувствителни, ние ще ви дадем други" – тогава отношенията се изменят. Всичко трябва да турите на Божествените везни и по тях да мерите. Тогава не може да има дисхармония. Ако у вас има дисхармония, ще ви създадат неприятности. Когато Господ иска да застави някои да Го слушат, дава им неприятности, болести, глад. А когато Го разбират, говори им разумно. Има два начина на говорене от Бога: един физически разумен, а друг – с разумно Слово.

Та, áко вие дойдете в съгласие, в хармония помежду си, ние сме готови да ви помогнем. Даже и да не сте тук, всеки, който е готов, аз му помагам. Всеки, у когото има условия, аз му помагам. У някого има желание да учи – спра се, помагам му. Някой си напълнил главата с правила, знания, преживявания, а те не живеят в него. И той казва: „Да се любим, да се обичаме, да бъдем милосердни!" Е, хубаво, добре. Но всичко това са качества, а не правила. Е, как да се любим? Ти дойдеш при мене, помолиш се, искаш 20 лева. „Нямам" – не му услужвам. Вървя по пътя, минава някой покрай мене, иска да му подигна торбата. Казвам: „Не може, бързам." Някой паднал на пътя – ще се спреш, ще му помогнеш. Във всеки даден момент ще се спреш, ще употребиш закона на Любовта. Отидеш в някоя къща, твоята сестра е натъжена, запитва те: „Не можеш ли да ми помогнеш нещо?" – „Е, Господ да ти помогне!" Не, спри се, помогни на сестра си! Кажи й: „Господ и на тебе, и на мене ще помогне." Кажи, и ще бъде! Аз мога да ви правя добро, но често се спирам в това по следните съображения: ще бъде ли умно да моля Господа да ви праща дъжд, когато нивите ви не са изорани и посяти? Ако нивите ви са посяти, поискайте, аз съм готов да ви се прати всичко. Дъжд, дъжд, колкото искате. Днес знания, знания, толкова знания имате! От това, което съм казал, вие не сте се спрели да помислите малко, да разберете поне 1/100 част от всички дадени формули. Вие казвате: „Това нещо го разбирам." Да, но не го прилагате.

Друго нещо: Знайте, че в света има живи същества повече, отколкото вие подозирате. Не сте сами. Не мислете, че когато седите сами, няма кой да ви наблюдава и да следи постъпките ви.

Започнете да работите нещо за Христа, за този Господ, Когото обичате! Свършете нещо заради Него! Като казвам „свършете", подразбирам „свършете

нещо съзнателно", та като направите някакво добро, да ви е приятно, че сте направили нещо заради Господа.

Християните имат сила. Ако се съберат 4–5 или 10 000 души в една мисъл и да се съсредоточат, те могат да помогнат на когото и да е, но за това трябва взаимност. Днес да помогнат на тебе, утре – на друга, после – на трета и така постепенно всички ниви ще бъдат изорани, посяти, пожънати. А сега в домовете си ще имате мъчнотии, индивидуални – вътрешни, в ума, в сърцето си. Ще имате мъчнотии от обществен характер, мъчнотии за прехраната. Тези мъчнотии са реални, трябва да ги премахнеш. Мъжът ти е недоволен – моли се, не можеш да му помогнеш. Мехлем му туряш, но има трън. Казваш: „Намазах го, но не може да му се помогне." Да, мехлемът помага, но дето няма трън. Дето е трънът, не помага. Ще извадиш тръна. У когото трънът не може да се извади, той си има мъчнотии, които не могат да се премахнат. Например имате такива мъчнотии, казвате: „Мене не ме обичат." Това е една от големите мъчнотии. Насила не можеш да накараш хората да те обичат. Защо не те обичат? Окултистите казват, че този, когото никой не обича, той се е демагнитизирал. Той започва да гледа на хората от лошата страна, всички го отбягват – демагнитизирал се е. Затова се пазете! Като почнете да не виждате в никого добро, вие сте се демагнитизирали и малко хора ще ви обичат.

Сега Господ ви е дал забавление. Като ви гледа във вашите мъчнотии, Той казва: „Тези хора много добре си вършат работата!" По някой път аз намирам грешката у самите учители. Ако седнете на моята трапеза и ви дам да ядете според правилата, а именно – малко да ви дам, ще останете гладни; ако ви дам повече, един ще яде повече, друг – по-малко. И след това ще ви нахокам. Не, правилно е, като ми дойдете на гости, всекиму да дам по три ореха и по едно парченце хляб. Тъй трябва да се учите!

Запитват: – От какво се явява голямата радост?

От изобилие на енергия. Някой път, когато човек се въздържал, въздържал, придохожда голяма радост. Това е състояние у всички хора. Радостта често спада към физическия живот. Радост, изразена на физическото поле, е радост на душата.

Ще ви дам един пример, да видите де стои лошото. Да кажем, че вашият извор е чист, но чашата, с която подавате, е нечиста и човекът казва: „Ех!" Лошото не е във водата, не е в желанието, а в чашата. Чашата трябва да бъде чиста. Хлябът, който давате на човека, не е лош, но ръцете ви трябва да са толкова чисти, че този човек да остане благодарен. Тези работи от 8000 години насам все ги учат.

Сега ще минете в една стадия по-горе. Ако искаш да целунеш някого, трябва да знаеш какво ще изразиш с целувката. Или пък, например сегашното ръкуване какво изразява? Не мислете, че целувката е изобретение на човека. Тя е една икономия на природата. Това са два тока. Горната устна е положителният полюс, а долната – отрицателният полюс. Когато човек доближи двете си устни, токът от едната устна минава в другата. Когато майката често целува детето си, и то, и тя се обновяват. Забелязали ли сте, че тя не целува детето си на едно и също място? Колко пъти, обаче, този закон се извършва добре, правилно? Ръкуването е същият закон. И чрез него става обмяна отвътре на енергиите. Ръкуването означава опознаване, поздравяване.

Вие си турете широко сърце, гледайте да учите в света, благодарете за всичко, стремете се към чистота! Първото, необходимото нещо за вас е вътрешна, душевна чистота. Да се запазиш в чистота, това е най-мъчното. Затова, за да стане човек чист, трябва да дружи с Бога, с добри хора. На вас са нужни

нови опитности, да се измени у вас настроението. Имате много начини за това. Като излизате сутрин рано, ето един начин за обновление. Докато минете тази школа, още много ще се учите. Ако станете много чувствителни, ще забележите каква тежка аура има у хората. Ще почувствувате вибрациите на техните мисли, желания, ще усетите у тях недоволство, неблагодарност. А всичко това трябва да се утаява и да кажете: „Заради Господа трябва да утая всичко долу."

Гледайте да се саморазвивате. Всеки ден оставайте в мълчание 10–15 минути, за да се научите на мълчание. Всеки да се задълбочи в себе си и да размишлява, тъй просто, без да чака нещо да му кажат, както в природата всеки си отправя погледа накъдето и да е или пък както е на обед, седнат и всеки си гледа какво ще яде. И в размишленията бъдете така: всяка да се вдълбочи, да гледа да придобие тази енергия. Щом наблюдаваш другите, кой как стои, как се моли, това не е медитация. За медитация се иска голяма стая, да няма кой да ви смущава, да сте на разстояние половин метър една от друга. Добре е във вашите събрания да разглеждате белезите на някое цвете, на един карамфил например, на ягодата и т.н., да разглеждате техните психологически прояви. Всички цветя трябва да се изучават на място, под микроскоп трябва да се наблюдават. Ще забележите колко цветята са чувствителни към обичта, но за това трябват повече екскурзии.

Старайте се към повече свобода, да няма ограничения. Многото правила водят към друга крайност, но гледайте да престанат самоосъжданията, да ги избягвате. Ще почнем да говорим върху по-отвлечени предмети. Трябва да разисквате обективно, та когато говорите, да нямате никого пред вид. Някога може да си представяте някого като модел, да го рисувате, но да не бъде той прицелна точка. Този модел ще стои толкова, колкото сам иска. Когато позирате, нали позирате толкова, колкото вие искате? Така трябва да постъпвате и в живота. Понеже не сте научили още закона на концентрирането, Невидимият свят си служи с негативен начин, за да развие у вас концентриране. Когато намразите някого, не го обичате, вие го носите в себе си и по този начин се концентрирате. Друг път ви дойде някоя болка, излезе ви някой цирей, концентрирате се. Корем ви боли, глава ви боли, това са естествени начини за концентриране на мисълта. Дойде ли случай да обичате някого, вие се разсейвате, не можете да се концентрирате. При концентрирането умът трябва да се постави на мястото си и всички хубави желания да се отделят от лошите.

Като работите над себе си, всеки ден ще развивате нещо за душата си. Каквото извършите, не се бойте! Не мислете, че е дефицит. Повидимому само може да е дефицит. Религиозните форми, осъждането, морализирането спъва много. Аз схващам въпроса така: не съм длъжен да ви морализирам. Вие сте цветя, които трябва сами да се поливат, наглеждат. Те сами ще израснат. Някой казва: „Аз искам да стана по-добър!" Ако вървиш в пътя, ще се развиеш правилно. Понеже се намираме в разни състояния, някой казва: „Неразположен съм." Като не разбираме тази философия, щом се сближаваме, не се разбираме, спъваме се. Човек не може да бъде еднакво разположен на физическото поле. Някой път се намира в разположението на едно дърво, на което всичко е окапало – листа, цветове, и казвате: „Изменихме мнението си за него." Няма какво, той се е съблякъл, но плътта пак ще се облече.

Работете с любов! Работете с тази любов, за която Толстой говори – да бъдеш готов да напуснеш всичко и да останеш тъй, че да си готов да слугуваш на всичко, без да очакваш да ти платят. Това е любов – да се съблечеш от всичко и да слугуваш на всичко. Можеш ли да направиш това, имаш любов; не можеш ли да направиш това, пак имаш любов, но такава, която не може да

подигне хората. Да, но после да не се разкайваш. Можеш ли да направиш това, въпросът веднага разумно се разрешава. В любовта като слугуваш, ти няма да се цениш, ще бъдеш свободен, даром ще работиш, няма да се считаш длъжен, няма да си отговорен. Ще вършиш доброволно това, което любовта изисква. Тази любов изисква щото и царят, и слугата да се откажат от своето, да станат слуги. Тази любов казва: „Аз не признавам господари." А след като си работил дълго време в нейно име, тя казва: „Ти си достоен сега да бъдеш господар в почивката си, но починеш ли си, веднага на работа!" Тъй че, почиваш ли си, ти си голям човек; работиш ли, малък човек си. Знаете ли колко е мъчно да работиш тъй? Хората са тъй егоисти, че мислят, какво* ти си направен от желязо и да работиш и 25 часа, няма да ти кажат „стига". Никой не трябва да упражнява влияние, ще оставите всеки сам да се проявява, да работи, защото в тази любов той ще се саморазвива. Дойде някой, казва: „Тъй трябва да се постъпи!" Ами той знае ли как трябва да се постъпи? „Ами, съвременното общество тъй препоръчва!" Че, съвременното общество не е идеално, и то си има своите недъзи.

Главно, започнете с любовта, станете герои, та да ви е приятно, когато работите заради нея.

Моминските сълзи показват, че човек трябва да се чисти. Плачът всякога е един метод за чистене. Когато човек сгреши, той трябва да поплаче, за да се очисти. Дойдеш на Земята, плачеш, тъжиш за прегрешенията си горе в Невидимия свят. Не мислете другояче! Всички души са дошли тук, на Земята, за да изкупят тези си прегрешения. Като й дойде на ум за някоя грешка, трябва да си поплаче, за да се освободи от нея. Тези погрешки може да са твои, може да са и на други, но това е един общ принцип. Сълзите показват едно омекчение на сърцето, подигане на съзнанието и такъв човек е в пътя на обновлението.

Запитват: – Защо някога се чувствуваш изоставена?

– Изоставят те, за да се развиваш. Понякога чувствуваш, че умът ти е отслабнал, което може да трае някога малко време, някога с дни и после се освежаваш. Това са илюзии, не са реални неща, това са временни състояния, които трябва да ги изпитате. Когато някой се усеща изоставен, в един случай той се ожесточава, озлобява, става по-лош, а друг път отива към Бога. Последното е добро, затова трябва да оставаме по-често сами. Когато човек има живота в себе си, много лесно се изчиства от тези си състояния. Оцапа си ръката – лесно се измива. А когато няма вода, носи нечистотата с километри. Щом дойде Божественият живот, човек лесно се измива, но няма ли тази водица, с дни ще се носи това оцапване на трите пръста.

Учете се на закона на доволството и то не отвънка, а отвътре, от сърце да бъдете доволни. Като е тъй, каквото и да ти се случи, ще го понесеш с дълбоко съзнание. Може да попъшкаш, да пострадаш, но ще си го понесеш доброволно, съзнателно. Човек трябва с достойнство да понесе страданията си. Проявявайте любовта си към всички – към слаби, към немощни, към деца. Щом станете тъжни, идете някъде другаде, при хора, които са по-тъжни от вас, направете им добро и ще ви мине; или вземете да прочете биографията на някой автор, на някой велик човек, който е страдал. Има много методи за лекуване. А този свят, от единия край до другия, аз го наричам „свят на разочарование". Някои го наричат „свят на очарование", аз го наричам „свят на разочарования". Когато се родиш, всички се радват, първата година всички треперят като към цар, каквото заповядаш, всички те слушат; каквото кажеш, всички ти дават, но после посте-

---

* какво – *остар. и диал.* че.

ленно те деградират. На третата година ставаш княз, на петата – министър, началник, докато най-после станеш слуга и те пращат долу, като казват: „Сега не е както едно време, когато беше дете." Дават ти мотиката и хайде на лозето!

В духовния свят Господ започва по обратен път. Най-първо те поставя слуга, а най-после – цар. Затова сега на Земята вас ви шибат, шибане има. Ожениш се за един мъж, той ти е учител и казва: „Това не е у дома ти, при баща ти, знаеш ли кой съм аз?" Казваш: „Този мой мъж!" И гледаш, след няколко години той ти претрил врата. Казваш: „Не обичам този си мъж." Има причини за това. Някой път обичаш някого. То е защото ти е направил добро. Минат няколко дни, това състояние се смени, не го обичаш. Защо? Защото ти е направил някакво зло. Тогава казваш: „Аман от този мъж!" Той казва: „Аман от тази карма!" После, мъжът ти, и той не те обича и казва: „Мразя те, 20 години заради тебе лежа в затвор, 20 години от живота ми отидоха напразно!" Сменя се картината. Дойдеш в друг живот, поправиш грешките си и казваш: „Аз ще си поправя грешката, в затвор няма да те туря." Това е един закон, който се върти като колело. Като станете ясновидци, ще се прехвърлите в една епоха, когато сте живели някога в Египет или другаде, дето ще видите сцени от вашия живот, ще разберете каква роля сте играли и ще кажете: „Слава Богу, сега разбрах какво съм била!" Затова, като станете ясновидци, като се подигнете, това положение ще ви стане ясно, приятно. Тъй животът на всички хора може да стане приятен.

Ще се стремим да поправим живота си тъй, както Бог го е наредил и да го разбираме тъй, както е направен. Ако сте ясновидци, ще видите най-хубави картини.

Беседа, държана на 10 май 1920 г.
(понеделник)

19.

ДВАТА ПРИНЦИПА

Във висшата окултна математика има два принципа, които гласят така: Отношенията на Земята спрямо Слънцето определят отношенията на Слънцето спрямо Земята. Заменям Земята с човека, а Слънцето – с Бога. Тогава имате един превод: **Отношенията на човека към Бога определят отношенията на Бога към човека.** Това е принцип, върху който не може да има никакъв спор. Следователно от този закон произтичат всички противоречия в нашия частен и обществен живот и от туй съчетание на съотношенията правя един втор превод: Отношенията на душата към духа определят отношенията на духа към душата. Правя друг един превод – заменям душата с детето, а духа – с майката и тогава имаме пак същия закон: отношенията на детето към майката определят отноше-

нията на майката към детето. В Писанието ще намерите онзи стих, в който е казал Христос: който съградил къщата си на пясък и на канара. По правилата на този окултен закон, за отношенията си имайте предвид, че вие не сте свободни да мислите, чувствувате, нито да действувате както искате.

Някой казва: „Аз съм свободен да правя каквото искам" – то е една крива мисъл. За да може да става това, трябва да си свободен от всички чужди мисли. Ако ти мислиш това, което хората искат, то не е право. Така също е и ако карат някого стражари, той върви накъдето го карат 10 души стражари.

Пазете следната мисъл. Аз не искам да ви убеждавам в нищо, не искам да ви налагам нищо, аз искам да ви освободя от робството, в което се намирате. Може да разбирате криво, „искам" е един човешки израз. Това е желание на Невидимия свят, или желание на Бога – всички Негови деца да са свободни. С вашето минало аз не искам да се занимавам, това е ваша работа, аз се занимавам само с вашето настояще и с вашето бъдеще. И единствения човек, който може да ви помогне в пътя, в който сега се намирате, то съм аз. Ако аз ви изоставя, вие сте изгубени в дадения момент. Ако аз пусна пръчката, за която сте заловени, може само след хиляди години да дойдете и да ви избавя. Тук няма никаква философия. Онази майка, която носи детето си в утробата си, от нея зависи животът на детето. Ако тя реши да го износи, ще го роди, че ако реши да го пометне, то няма да се роди живо. Ще бъде смешно, когато едно дете се намира в утробата на майка си, да дойде друга и да му каже: „Излез от тази утроба и мини в моята." Трябва да се износи. Който дървен философ каже противното, той е първокласен невежа, не разбира този велик закон.

Второ: Аз не искам да изменям Божествения ред на нещата нито на една стомилионна част, нито желая вие да се опитате да го измените – то е светотатство. Друго положение: **От 7 милиона години законите на Бялото братство не са се изменили нито на една стомилионна част.** Вземам това число, което е една величина, принадлежаща на висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени. За всяка мисъл, чувствувание и действие има специална форма, в която може да се изрази мисълта ни, чувствуването и действието ни. И законът е: Когато се изрази в тая форма, усещаме едно задоволство и приятност. Значи формата е изразена както трябва. А в противен случай усещаме едно [не]доволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази висша форма.

Във време на апостолите имаше разделение на тогавашните християни на Петровци, Аполосовци, Павловци и Христосци. И Павел казва: „Аз посях, други поляха, а Господ възрасти." Та що от това, че си посял или посадил и полял? Важното е, че Господ възраства. И всички принципи се свеждат към възрастването, а не към това кой посадил и кой полял. И на вас казвам: Там, гдето Бог ви е поставил, там, гдето земледелецът ви е посял, там, гдето майката ви е турила, в училището, не напущайте вече тия отношения, които са създадени. Земледелецът и майката са по-умни отколкото вие, които не напущате училището.

Сега аз ще спра тук. Тази година Бялото братство ще има своята среща на 19 август. **Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото братство.** *То всяка година си има своята среща. Искам да не сте невежи.* **То се състои от човешки души, които са свършили своята еволюция от хиляди години.** Те се събират всяка година и определят съдбините на всичките народи. Сега с тяхната среща ние правим своята среща на Земята. И те са на Земята. Ако вие вървите правилно по тоя път, и вие ще бъдете някога членове на това братство, а сега сте само служители. В „Евреем" има нещо загатнато от апостол Павла за това.

нията на майката към детето. В Писанието ще намерите онзи стих, в който е казал Христос: който съградил къщата си на пясък и на канара. По правилата на този окултен закон, за отношенията си имайте предвид, че вие не сте свободни да мислите, чувствувате, нито да действувате както искате.

Някой казва: „Аз съм свободен да правя каквото искам" – то е една крива мисъл. За да може да става това, трябва да си свободен от всички чужди мисли. Ако ти мислиш това, което хората искат, то не е право. Така също е и ако карат някого стражари, той върви накъдето го карат 10 души стражари.

Пазете следната мисъл. Аз не искам да ви убеждавам в нищо, не искам да ви налагам нищо, аз искам да ви освободя от робството, в което се намирате. Може да разбирате криво, „искам" е един човешки израз. Това е желание на Невидимия свят, или желание на Бога – всички Негови деца да са свободни. С вашето минало аз не искам да се занимавам, това е ваша работа, аз се занимавам само с вашето настояще и с вашето бъдеще. И единствения човек, който може да ви помогне в пътя, в който сега се намирате, то съм аз. Ако аз ви изоставя, вие сте изгубени в дадения момент. Ако аз пусна пръчката, за която сте заловени, може само след хиляди години да дойдете и да ви избавя. Тук няма никаква философия. Онази майка, която носи детето си в утробата си, от нея зависи животът на детето. Ако тя реши да го износи, ще го роди, че ако реши да го пометне, то няма да се роди живо. Ще бъде смешно, когато едно дете се намира в утробата на майка си, да дойде друга и да му каже: „Излез от тази утроба и мини в моята." Трябва да се износи. Който дървен философ каже противното, той е първокласен невежа, не разбира този велик закон.

Второ: Аз не искам да изменям Божествения ред на нещата нито на една стомилионна част, нито желая вие да се опитате да го измените – то е светотатство. Друго положение: **От 7 милиона години законите на Бялото братство не са се изменили нито на една стомилионна част.** Вземам това число, което е една величина, принадлежаща на висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени. За всяка мисъл, чувствувание и действие има специална форма, в която може да се изрази мисълта ни, чувствуването и действието ни. И законът е: Когато се изрази в тая форма, усещаме едно задоволство и приятност. Значи формата е изразена както трябва. А в противен случай усещаме едно [не]доволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази висша форма.

Във време на апостолите имаше разделение на тогавашните християни на Петровци, Аполосовци, Павловци и Христосци. И Павел казва: „Аз посях, други поляха, а Господ възрасти." Та що от това, че си посял или посадил и полял? Важното е, че Господ възраства. И всички принципи се свеждат към възрастването, а не към това кой посадил и кой полял. И на вас казвам: Там, гдето Бог ви е поставил, там, гдето земледелецът ви е посял, там, гдето майката ви е турила, в училището, не напущайте вече тия отношения, които са създадени. Земледелецът и майката са по-умни отколкото вие, които не напущате училището.

Сега аз ще спра тук. Тази година Бялото братство ще има своята среща на 19 август. **Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото братство.** *То всяка година си има своята среща. Искам да не сте невежи.* **То се състои от човешки души, които са свършили своята еволюция от хиляди години.** Те се събират всяка година и определят съдбините на всичките народи. Сега с тяхната среща ние правим своята среща на Земята. И те са на Земята. Ако вие вървите правилно по тоя път, и вие ще бъдете някога членове на това братство, а сега сте само служители. В „Евреем" има нещо загатнато от апостол Павла за това.

Тази година оттук, от София, се поканват всички ония, които са били до 1914 включително, те ще дойдат на 17-и сутринта в Търново, а ония от 1916–1919 г. включително – на 18-и сутринта, а онези от новите – на 18-и вечерта. Аз желая да се създаде между всинца ви една хармония, да може да използуваме времето. И ще има да се извърши работа. Върху софиянци Бялото братство не гледа с добро око, да ви кажа истината. Не че не ви обича, но съжалява за ония права, които вие сте си дали. Свободата иска права, но да знаете, че има права и задължения. Оттам трябва да научите начините, как трябва да се управляват държавите и народите. Нито един от досегашните методи на Земята не може да се приложи и резултатите ги знаете.

Ще се учите, защото пак ще дойдете на Земята, докато свършите своето развитие. Ще ходите, ще се връщате на училището, като ученици, докато свършите. Не мислете, че ще ме убедите на своя страна. Само един начин има за това: ако живеете в Добродетелта, в Любовта, Правдата и Истината. Аз не мога да бъда там, където не е Господ. В злото Бог Го няма. Аз казах на един приятел, че няма да позволя никому да извърши престъпление. А като си замина, може да правите каквото искате. Който се опита, ще го хвана и ще му причиня една болка. Аз няма да му позволя да извърши самоубийство. Ще дойдете един ден да разберете този закон.

Някой казва: „Ама мен не ме е страх." Но покажи ми любовта си, ти си първокачествен страхливец. Сега имате задължение спрямо Белите братя на Школата, на която принадлежите. Нищо не може да ви извини, не можете да се освободите от задълженията си към тях. Никъде не можете да се скриете, даже и в дъното на ада. Това да разберете добре. От Белите братя няма укриване. Те са носители на светлина, на всяка нова култура, на всяко добро. И човек когато има тяхното съдействие, във всичко успява, а когато се лиши от тяхното съдействие, всичко е свършено. **Вашите отношения към мен са отношения към Бялото братство, а отношенията ви към Бялото братство са отношения към Бога.**

Ще кажете: „Ние познаваме само един Господ." Вие имате грешка. Слънцето се познава чрез светлината, но и за нея има един посредник. То е етерът, иначе то ще бъде невидимо. Също така и Бялото братство е посредник между вас и Бога.

Тази година трябва да се организирате, разпасана команда няма да има. Аз съм готов всекиго да изслушам и аз бих желал да бъдете поне наполовина от мен. И Христос е казал: „Ученикът трябва да бъде като Учителя." А аз как съм живял между вас? Видели ли сте нещо от мен? Искате да направите нещо – аз казвам: „Опитайте, направете!" Но аз зная, законът е такъв: С каквато мярка мери човек, с такава ще му размерят. Да бъдете свободни.

Аз познавам вашия живот от миналото, зная всичко, но аз не ровя, но заравям нещата отгоре. Знанието не всякога ползува, но каквото вие вършите, аз се ползувам. Ако искате да имате Божието благословение – туй ми е казано и аз нарочно дойдох, – трябва да слушате Господа. И тогава аз казвам: Той има три положения, категоричен съм. **Първо, ако не искате да вървите по учението, което аз проповядвам, аз казвам: много добре, свободни сте. Второ, готови ли сте да изпълните Христовото учение, както е в Евангелието? Но изпълнете го във всичката му пълнота. Трето, готови ли сте да изпълните Моисеевото учение във всичката му пълнота? Или Моисея, или Христа, или мен – ние сме едно. То е проявление на Бога. Това учение е Божествено. Моисеевото учение е Божествено; Христовото учение е Божествено, и сегашното учение е Божествено. Той е един и същ източник. Само формите са различни, Духът е един и същ.**

Да допуснем, че ви казвам една максима, един закон, а не го подписвам – вие го изпълните, няма да изгубите много, ако името ми го няма. Но Христос казва, Неговото учение трябва да се изпълни. **Вие изпълнете или това, което Бялото братство разкрива, или Христовото, или Моисеевото учение, но едно от тия учения трябва да се изпълни.** Аз ви поставям тия три положения, понеже вие нахвърляте мисли на съмнения. Аз не мисля да махам никого и аз бих желал да изпълните едновременно и трите учения. **В пълнотата си те са едно и също. Христос в Моисея е същият, Христос в Исуса е същият и Христос, Който е в мене, е същият.** Искам да разбирате вътрешната страна. Слънцето за нас важи според светлината, която ни праща.

Тази година още сега трябва да се самоопределите в себе си, да бъдете искрени, защото от тази искреност зависи благословението, което искате да получите. Аз виждам мисълта ви: „Дали сме ние толкова приготвени, та нас викат?" Спомнете си за онзи цар, който повикал гости на трапезата си – званите като не са дошли, вас, клосните, хромите, ви викам. Да благодарите, гдето ония не са дошли. Тук не е въпросът за достойнство, а вие сте дошли да се учите. И аз ще дам доклад за вас, както никой не е дал. Ще кажа как се учите, с всички подробности, после, ако дойде тоягата, аз не съм отговорен. Ако баща ви употреби тояжката, аз ще седя с всичкото благоговение и ще чета ударите. Не се самозаблуждавайте да мислите, че единият е по-достоен от другия. В Бялото братство всичко върви като в музиката. Ние не пъдим никого и не викаме никого, Бог го повиква, а повиканият сам се изпъжда. Вие сте свободни в туй отношение, никой не може да ви [ограничи], но и от последствията никой не може да ви избави.

Аз желая между всинца ви да се възстанови хармония, живот, но не по буквата. Аз не искам да се ровя между вашия живот, не искам да ви съдя, но ви казвам последствията и като болни ви лекувам. Може ли онзи, който лекува, да не причини малка болежка?

Черното братство вас ви е поомотало, то направи цяла буря. Грехът си е грях пред Бога. Такова престъпление може да се прости, но не и да се извини. Ще дойде един брат цял живот да прекара, за да изкупи едно престъпление. Това е право за всички: и за големи, и за малки. Аз не искам да изхабявате силата си. Аз съм казал това или онова; не черпете от втори източник, от втора ръка – елате при мене. А вие му туряте 99 панделки и после заключавате. Някой казва: „Господин Дънов се е осигурил." Преди години Маню Райнов дойде при мене и ми предложи 30 000 лева, за да ги употребя за каквото намеря за добре, аз му отговорих: „Нека стоят у тебе." След смъртта му неговата жена пак ми ги предложи и ги остави при мен. Тия пари, които постъпят в братството, строго е определено за какво да се употребят. И ако някой злоупотреби, сам ще понесе последствията. Доктор Миркович искаше да ми остави наследството си, аз му казах: „Продай го и парите раздай на бедните или на своите роднини." И този брат (*Учителят посочи Л. Котев*) ме питаше за къщата, аз му казах: един да я вземе. Ако ме излъже единият, ще ме излъжат и другите.

В Бялото братство има един закон: **Не можем да съдим един брат, докато не извърши престъпление.** Да мислиш, да желаеш и да подействуваш – чак тогава. **Първо на Земята ще те съдят, сетне – в астралния свят, за твоите пожелания, сетне – в умственото поле, и там, и най-сетне – в причинния свят ще се ликвидира.** Не е за нас съдбата. И Христос каза: „Не дойдох да съдя, а да спасявам." **Отец е дал съдба на Сина Човешки, а Синът Човешки представлява това Бяло братство, на което е дадено право да съди света.** Като изучите окултната наука, ще узнаете за тази велика

йерархия, която има власт да съди по-малките братя. Вашето отношение към мене е временно. Във време на пътя не смущавайте, казва се, каруцаря. Ако е майстор, той ще ви закара, ако пък нямате вяра, не се качвайте на каруцата му. Сега не изпъждаме никого.

Има 3 вида закони: за братство, приятелство и познанство. Вие не сте ми братя още. За да бъдеш брат в Бялото братство, трябва да пожертвуваш живота си за другиго. Това е законът на братството. Ти си длъжен на всичкото. Не изпълните ли, вас ще държат отговорен. Сега изпълнявам закона на приятелството за вас, а не закона за братството.

Учението, което аз ви проповядвам, преимуществено се състои в това: аз искам да ви запозная със законите на живата Природа – туй, което досега никой не е учил. И това става много медлено*. В книгите, които четете, това е лесна работа, но ако искате да учите законите на живата природа, тази школа е трудничка. Аз искам да бъдете свободни в мислите и чувствата си. Аз не съм ви ограничавал в нищо, но други има, които ще ви ограничат. В годишното събрание, пригответе се да няма вече повръщание към елементарните работи, т.е. към кръщение и спасение. Да пристъпим към нова формула, в която трябва да се изрази новият живот. Аз не желая никой от вас да се спъне в нищо.

Сега ще изучите закона на смирението и кротостта – то е първото нещо, а второто е електричеството и магнетизмът и третото е мъчението. А вие в София почнахте с мъчението. Трябва да имате запас от енергия, за да минете през този огън. Аз ви казвам само начина да се приготвите за кротостта и смирението, електричеството и магнетизма. Тия неща не съм ги създал аз, те съществуват. А софиянци трябва да изгладите туй. Ще кажете: „Как?" Можете: Сто души са осъдени да лежат в затвора за дълговете си, аз съм богат, плащам и казвам: „Пуснете ги." Бъдете самостоятелни: всеки да има своя мисъл, един от другиго да не се влияете, а помагайте си. Ако вие се влияете от вън, може да ви кажат: „Господин Дънов е такъв и такъв." Но ако вие сами не можете да познаете истината, тя не може да се предаде от вън. Желая да имате взаимна почит и любов, да се почитате и любите един другиго. Това е първият закон на Бялото братство. Не можете да измените тоя закон. И там, на „Сините камъни"**, гдето прекарах 25 дена, получавах всичките ви мисли и мога да ви дам фотография на мислите ви. И ако искате да стреляте, стреляйте на месо, а не само „дан-дум". То е само дунанма.

Време нямате. Вие сте в двадесетата година на двадесетия век. Кармата ви е назряла вече и ако не ликвидирате правилно сега, ще останете за 2000 години назад. Вие като минете напред, други идват, които ще ви заместят. Не се спирайте, вярвайте във великия Божествен закон. Имате опитността на миналото, разбирате много добре работите, не сте слепи.

На 17-и и 18-и да бъдете в Търново. Вярвайте в живия Господ и Той ще ви се изяви, защото Той казва: „Ако вярвате в Моите думи, Истината ще ви се изяви." Все трябва да вярвате в някого. Все една майка трябва да ви роди. Това е законът. С личности ние не боравим. Един ден пак като се срещнем, пак ще говорим, защото работите ще се изяснят. **На Черната ложа трябва да се даде отпор. Черното и Бялото братство са в стълкновение и вие трябва да вземете участие на едната страна. Ако вземете участие на страната на черното братство, от месото ви суджуци ще правят, от кожата ви – ремъци, а ако вземете страната на Бялото братство, ще ходите на двата крака, кожата ще ви бъде здрава и ще имате всичкото Божие благо.**

---

* медлено (рус.) – *остар.* бавно.

** „Сините камъни" – местност в Сливенския Балкан.

Л. Котев: – Неутралитет не се ли позволява?

– **Никакъв неутралитет – с Господа или против Господа.** От това, което е станало между вас, не са се изменили моите отношения. Аз съжалявам, гдето хората не могат да разберат този закон. Аз искам да не ме знае този, на когото съм направил добро, а да каже: „Господ да благослови онзи, който ми направи това добро."

Гледайте да въдворите хармония. Имали сте опитности, страдания и стремежи. Станалото – станало, то не е за първи път, но всички недоразумения трябва да изчезнат. Доброволно, а не по насилствен начин. Тази година вие, софиянци, сте които спирате малко работата. Затова дойдох да ви предупредя. Да създадем много работа, защото човешката мисъл, желание и действие, съединени в Бога, са една велика сила.

Беседа, държана на мъжете в София
на 8 август 1920 г.

20.

ВЛИЯНИЕТО НА ХАРМОНИЯТА В ЖИВОТА

Върху всичко това, което съм ви казал, трябват упътвания. Трябва да разберете, че законите в природата няма да се изменят за вашите разбирания, дали разбирате или не разбирате. Всички трябва да турите в ума си мисълта, че природата няма да тури специални закони за вас, за да ви извинява. Когато говорим за хармония, подразбираме съзнателния живот на човека, живота, в който душата се развива, човешкото аз, съзнанието на човека, че той е нещо отделно в света, че той се е проявил. Човек съзнава, че е едно отделно същество. Сега, представете си, че имате една нота в музиката – тя може да бъде половина нота, или четвъртина, или осмина, или шестнайсетина. Тази нота сама по себе си е само един символ, един характер, без да има някакъв смисъл. Ако тази нота обаче се постави на петолинието и в началото на петолинието се тури ключът и определите какъв ще бъде характерът ѝ, тя вече има смисъл. И тогава всяка от нотите, наредени по ред на петолинието, не може да има вече свое мнение, да казва: „Аз така мисля, аз иначе мисля." Тя ще мисли тъй, както ключът е казал, и тонът на една нота в този ключ не може да се измени.

Когато влезете в Божествения живот, и там има ключ и според този закон на Божествената хармония вие сте турени на това петолиние. Вие се качвате на това петолиние и казвате: „Знаете ли, че аз съм на особено мнение?" „Аз" значи да произведете тези вибрации, които съответствуват на този закон. Щом не искате да се подчините на закона на хармонията, на Божественото, трябва да слезете от петолинието, т.е. от този ключ, и там можете да правите каквито искате объркания, но на петолинието ще правите това, което ви каже Духът, т.е. капелмайсторът. Той ще ви мести, ще ви туря ту горе, ту долу и ако го слушате, ще минете всички положения на този хармоничен закон.

Това наричам на музикален език „съзнателен живот". Значи, ръководени, ние вървим по тази крива линия, слизаме и се качваме, но всичко това върви хармонично. Това е философия, която трябва да разбирате и който не я разбира, хващат го за ухото. Ако например една нота е турена на петолинието като четвъртина, а тя иска да стане половинка, капелмайсторът ще я хване и ще й каже: „Не половинка, а четвъртинка ще бъдеш." – „Ама по-голяма искам да бъда, повече време да трая!" Не, ще бъдеш толкова голяма, колкото ти е определено, ни по-голяма, ни по-малка.

Сега някои от вас искат да бъдат по-големи. Това са криви религиозни схващания. Животът седи в изпълнението на онова, което Бог е създал по закон и по ред. Тази хармония е необходима, както за вашия индивидуален живот, тъй и за вашия семеен и за вашия обществен живот; тя е необходима и за вашия ум и сърце. Вашият ум и сърце не могат да се развиват без хармония. Сега няма какво да ви говоря, вие сте опитали какъв крах настава в сърцата ви, като нарушите хармонията. Всяка дисхармония се изразява със сълзи. Щом има хармония, в сърцето има радост; щом има хармония, в ума има радост.

Първият ключ на хармонията вътре в живота, това е любовта в първа степен. Как наричате първия ключ в музиката? Той е ключът „сол". И действително, на хората трябва сол. То е едно съвпадение – ключ „сол" и сол за ядене. Забележете, че когато се взимат нотите „до", „ми", „сол", „си", в тези 4 основни ноти „сол" е третата.

Засега вие сте поставени на този ключ. Искаме да ви нагласим всинца според този ключ „сол". Тактът ще бъде 3/4. В музиката музикант се нарича не само онзи, който разбира знаците, знае например какво е ключът „сол", а музикант е този, който знае нотите, може да взима правилно всички тези ноти и разбира отношенията на тоновете от „сол" до „сол". Тъй искам да разбирате и вие ключа „сол", да взимате тези ноти не дисхармонично, а много правилно, много хармонично. В ума ви трябва да легне идеята, че щом дойдете до ключ „сол", има само едно мнение, не може да останете на особено мнение. В любовта няма особени мнения, няма специални мнения, защото щом хората останат при особено мнение, това е неразбиране на Великия закон. Всички велики майстори на музиката, които я разбират добре, като дойдат при ключа, всички работят добре, разбират работата си, само по някой път коригират дали някоя нота е поставена на мястото си, тъй както изисква законът на музиката. Това наричам учение, това наричам прогрес, развиване на съзнанието и т.н.

Сега, за всички неразположения, за всяка дисхармония, която се яви между вас, ще търсите де са погрешките, ще започнете от ключ „сол". Искам да видя дали вие, жените, поне ще бъдете в състояние да изправите живота си по ключ „сол". Аз не говоря сега за изправяне на вашия живот, но казвам, че нареждането на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите волеви действия не са по този ключ и трябва едно трансформиране на мисълта, всичко да се нареди по този ключ на любовта. Или ще кажете: „Колко я познаваме тази любов!" Вие още на ключ „сол" не сте били нареждани. Знаете ли каква прекрасна хармония има у този, който се нареди един път на ключ „сол"? Това е най-възвишеното, най-благородното у човека. Когато той се нареди на ключ „сол", у него става един подъом на мисълта, на чувствата, на съзнанието, той вече не страда от неврастения, не страда от никакви болести. Това е ключът „сол"! Ако някои от вас имат всички тези качества в себе си, казвам: Вие сте нагласени на ключ „сол". Ако не сте, не си правете илюзия за друг някой ключ.

Сега хармонията е потребна изобщо за жените. Хармонични мисли, хармонични чувства и действия, това е най-великото в живота, което човек може

да изучава. Единственото нещо, което издава човека, това е хармонията. Този закон може да го проверите. Когато имате хармония в ума си, когато имате хармония в сърцето си, когато имате хармония във волята си, всичката работа добре върви и лукът ви в половин час е препържен. Всичко свършвате скоро и казвате: „Днес работата ми върви много добре." Това е само една малка хармония, а колко нещо може да извърши тя? Всичката работа съкращава. С хармонията се съкращава част от времето. Времето, което е потребно, за да се извърши една работа, понякога може да се съкрати тъй: ако някой път чрез нашия обективен ум изучаваме някое явление, години време отиват, докато се изучи. А някога, чрез човешката интуиция, този процес, който е трябвало да се изучава цели две години, една минута време е достатъчно, за да се изучи.

Сега този велик закон на Любовта изглажда всичко. Ако се изисква известно време, за да изгладите някоя ваша погрешка, то като дойде любовта с четката си, веднага в 5 минути всичко изглажда. А сега пейте! Това е бързият метод на лекуване. Значи, като бърз метод на лекуване аз считам поставянето хармонията в живота. Понеже езикът на Писанието е иносказателен, там един пророк е казал: „Привлякох ви с закона на Любовта", т.е. ключът „сол" ги е привлякъл. Щом хората почнат да се разбират, с хармонията всичко може да се уреди. Сега вие казвате например, че православните, евангелистите нямат тези познания, които вие имате. Не е въпросът да се различавате само по това. Трябва да знаете как да пеете по ключа „сол" – да имате едно съществено различие, да имате хармония помежду си. Ако хармонията преобладава, ако можете да оперирате с ключа „сол", тогава ще имате едно съществено различие, тогава може да кажете, че разбирате живота и се различавате от другите. Сега някои от вас сте като онези певци, които, като ги викат в музикалното училище или в някой хор, пеят ден-два, после напуснат хора, казват: „Ние нямаме глас." Защо нямате глас? Защото нямате хармония. Първо трябва да се въдвори хармонията, и гласът ще дойде; като се въдвори хармонията, мисълта ще дойде; като се въдвори хармонията, чувствата ще дойдат; като се въдвори хармонията, правилните действия ще дойдат. Всичко това зависи от тази Божествена хармония. Щом тя се нагласи, то, като махнеш като с един магически жезъл, всичко ще се нагласи. Като няма хармония, с години може да работиш, нищо няма да направиш.

Сега всички вие във вашия живот мислите само за себе си, т.е. вие казвате: „За това мисля, за онова мисля", но, доколкото схващам, хората, които мислят, че са много духовни, мислят само за себе си. Съвременните хора мислят за другите само кога? Когато имат много голям багаж, не могат да го носят на гърба си и казват: „Да ти направим една услуга, да ти дадем от нашия багаж." А тези, които казват, че „аз съм готов да се жертвувам", това е по мисъл тъй, но я ми покажете хора, които действително са готови да се жертвуват. Те са голяма рядкост. Доброволно, по този Божествен начин трябва да мислим за Бога. Някой път, даже и най-развитите от нас, като ни обиди някой, започваме да се нахвърляме върху него, а после съзнаваме и казваме: „Аз не направих добре." Това не е само по един, а по 2–3 пъти на ден. И после питаме защо Господ не идва. Че как ще дойде! Любовта е закон на хармония. Имайте хармония, и тя ще дойде. Нямате ли хармония, няма да дойде.

Сега искам във вашето съзнание да се появи сила да удържите хармонията, да не мислите какъв е светът. Искаш да направиш нещо – помисли да не би да направиш нещо, с което да обидиш своя Господ, защото обидиш ли Го, спираш всичката си работа. Кажи си: „Чакай да завъртя колелото." То се завърта само когато си на ключ „сол". Сега младите се извиняват, че са били неопитни,

а старите – че са нервни. Господ никого не извинява, нито младите, нито старите. Които влизат в училището, трябва да се учат. Ако си стар и имаш съзнанието, че си стар, това е дисхармония. Ако мислиш, че си млад, и това е дисхармония. Щом помислиш, че си стар, това значи, че един ден ще подмладееш. Ако мислиш, че си млад, това значи, че един ден ще остареш. Това значи да подхвърляш една топка и да си играеш: млад-стар, млад-стар. А що е „млад" и „стар" в музиката? Началото на музиката е младостта, а краят на музиката – старостта, т.е. младият е в началото , а старият – в края.

Как разбираме музиката? Като остарее музикантът, няма никакво ръкопляскане.Щом се завърши музиката, всички се възхищават и публиката ръкопляска: „бис,бис", да се повтори. Започват отначало да свирят. Значи няколко пъти може да се остарява и да се подмладява – това е схващане в музикално отношение. Няма старост, както вие мислите. И в тази смисъл, в музиката, под „млад човек" се подразбира човек, достигнал разцвета на своята възраст, а когато той развие до най-висока степен всички свои чувства и способности, това е старост. Тогава той е най-силен, най-мощен. А най-силното, най-мощното извън музиката го разбираме като най-старо, най-неспособно и казваме: „Стар човек!"

Та, щом влезете в хармонията, ще измените вашите схващания. Като кажа „млади", подразбирам, че сте започнали, а старите ще завършите в най-висока степен, до която вашата душа може да достигне – тази хармония. Сега, не че у вас няма усилия – у вас има много усилия, стремеж; всички тези неща са добри, но стремежът, желанията ви трябва да се насочат разумно във великия стремеж на любовта. Може да имате стремеж, но ако не изберете онова време, което изисква хармонията, ако не вземете в съображение законите, които работят, всички ваши усилия ще бъдат безплодни. Сега вие се питате: „Защо аз не раста, защо нямам това схващане, защо мислите ми са малко разбъркани?" Хармония, хармония трябва. Хармонията трябва да я възстановите по всички начини, при каквито и да е жертви. Възстановите ли хармонията, каквито жертви и да дадете за нея, нищо не е изгубено. Необходимо е да се възстанови тя в душите ви.

После, вие, като не разбирате живота, мислите, че обществото много ще ви даде. Обществото може да ви развали само. Вие се събирате по няколко да дружите и ако не разбирате закона, обществото, животът ще ви разгласят. Вие нагласявате някои, те ви разгласяват. Казвате: „Хайде да се нагласим!" Ти го гласиш, той те разгласява, цял ден минавате в нагласяване: тин-тин, тин-тин. Утре пак започвате. Отвлъгне струната, обтегнете я някой път повече – скъса се. А тези 4 струни, на които трябва да свирите, това са вашите 4 темперамента, които трябва да се нагласят. Тези 4 темперамента са:

Сангвинически темперамент, тъй наречен жив, въздухообразен. Хора с такъв темперамент имат валчести лица, коси руси, очи сини. Те са като пеперуди, скачат от цвят на цвят, обещават всичко, а едва 1/100 от това, което са обещали, могат да изпълнят. Много щедри са, дават всичко, но като дойде да изпълнят, казват: „Нямам нищо."

Другата жица е тъй нареченият холерически темперамент. В такива хора е добре развит черният дроб, мускулите, нервната система. Такива хора са енергични, огън палят навсякъде. Дето минат, огън палят. Те са хора с черни коси, продълговати лица, дебели, навъсени вежди, широки носове, ръце мускулести и като не им се покоряват, аргументират винаги с юмрук.

Третата жица е флегматическият темперамент. Те са хората на благоутробието, тяхното лице е валчесто, мяза на месечина, само очите им се виждат. Ръцете им са късички, а като ходят, едва кретат. Тези хора имат английски

темперамент, те като седнат, мъчно стават и докато седнат, мъчно сядат. Те никога не се тревожат.

Четвъртият темперамент е меланхоличният или нервният темперамент. В него преобладава мозъкът и нервната система. Хора с такъв темперамент имат деликатно телосложение, лице някой път крушообразно, вежди възтънки, очи някой път кестеняви. Те са хора на мисълта, в тях има бързи възприятия, впечатлителни са, бързи, нервни, мислят хубаво. Те са, които носят философията в живота.

Това са четирите темперамента, които трябва да се нагласяват, да има хармония и съотношение между тях. Тези 4 темперамента, тези струни като се нагласят, тогава започват да се редят нотите по тях и цигуларят като вземе лъка, всички ноти се разкачват. Ако не сте нагласени както трябва, излиза известна дисхармония. Някой път, като не се спогаждате, това показва, че се събирате два остри камъка, например двама сангвиника, или двама флегматика. Кръстосване в темпераментите трябва да става, за да се спогаждате. Например, ако аз наредя все сухи на едно място, ще има бутаница помежду ви, няма да може да се търпите. Например някога казвате: „Бях на едно място, но се чувствувах там като на парила.*" Е, разбира се, трима души с еднакъв темперамент се събрали на едно място, на парила ще са. Кръстосване в темпераментите трябва, тъй ще вървят те хармонично. Например сангвиническият темперамент спомага на дихателната система, разширяват се гърдите, кръвообращението става правилно, дишането е добро и такъв човек от малокръвие не страда. Затова ще извикаш този темперамент. Когато искаш да изправиш мускулите, лигаментите си, ще извикаш холеричния темперамент. Когато искаш да развиеш мозъка си, ще извикаш флегматичния или нервния темперамент. Като се турят на тези 4 струни вашите чувства, мисли и действия, започва музиката на живота. И тъй, от това гледище на хармонията, ако сте много активни, ще повикате флегматичния темперамент, да даде малко повече жизнена сила на стомаха, да стане уравновесяване. Ако имате много огън, ще повикате сангвиничния темперамент, да подуха малко, да разнесе огъня. Нали знаете какъв е законът? Когато в стаята е много топло, веднага отваряте прозорците и въздухът, като навлиза вътре, проветрява. Та, сангвиничният темперамент е въздух – дето мине, проветрява. Като стане студено, повикайте холеричния темперамент, той пак ще стопли стаята.

Сега този закон на хармонията ще изисква дълго време, докато го изучите. Лесно се говори, мъчно се прилага. Най-първото нещо е: ще вложите в ума си мисълта, че хармонията е необходима за вашето развитие. Всички спънки в живота ви се дължат на липсата на тази Божествена хармония. А хармонията, трябва да знаете, всякога е резултат на разумното у човека, на Божествения Дух, Който работи, на вашия дух, който ви ръководи във всички действия. Всякога у вас има едно същество, което ви казва: „Чакай, помисли, преди да започнеш една работа." Вие се борите и когато работите ви са нагласени, той казва: „Може вече да тръгнете напред." Някой път сте като непослушни деца – майка ви макар че казва да не излизате, вие отваряте вратата, и хайде навън. Върнете се вечер окаляни, съдрани, майките ви понабият и после си казвате: „Утре като стана, работата ще се нареди." Тъй стои животът досега. Няма никой от вас, който да не е бит досега. Всички сте бити. Сега законът на хармонията изисква да обръщате внимание не как пеят онези, които не взимат правилно тоновете, но да внимавате как пеят най-добрите певци, от тях ще се научите да взимате правилни тонове.

---

* парила – вероятно от „парилки": горещи извори на баня.

Следователно, в окултна смисъл, когато казваме, че не трябва да се занимаваме с грешките на хората, то значи да не се занимаваме с онези, които пеят криво, няма какво да ги слушаме тях, а ще слушаме онези, които пеят правилно, и от тях ще се учим на хармония. Сега всички можете да бъдете музиканти, никой от вас няма право да каже, че „аз не мога да направя това." Необходимо е да го направите. Хармонията изключва думата „не мога". Който иска да живее, да се развива, той трябва да казва „мога", а който не иска, той трябва да отиде на гробища. Който не може, пращат го вън от училището и тогава започва обратният живот. Хармонията съществува само тогава, когато казвате „мога". Сега не е въпросът за бързане, няма какво да се бърза, а ще се мине от началото до края. Някой казва: „Да стигна до онзи край, да видя какво има." Казвам: Каквото е началото, такъв е и краят. На онзи край ще има същото, каквото и в началото.

Та, вие се лъжете, като казвате: „Чакай да отида на Небето, да видя какво има." Че Небето, това е краят на тази музика. Ако сте изпели и дойдете в Небето, до края на музиката ще има ръкопляскане и вие ще учите. Ако не сте изпели, ще дойдете в Небето и ще кажете: „Долу, долу, на Земята да отидем." Това значи небесен живот, че от Земята до Небето тази музика е една и съща и като си завършите там, има ръкопляскане, а после ще ви поканят да слезете долу. Каквото е началото, такъв е и краят. Ако започнете добре, добре свършвате; ако започнете зле, зле свършвате. Някой казва: „Зле да започна, добре да свърша." Това подразбира законът на силите.

И тъй, музиката на Земята е единственото условие, което помага на човека да се развие, затова приложете музиката навсякъде в живота си. Неразположени сте – почнете да пеете. Пейте и не бойте се! Неразположени сте – почнете да пеете каква и да е песен, да въдворите у вас хармония. Така ще помогнете на вашите мисли, на вашите чувства, на вашите действия. Ако сами не можете да пеете, идете в градината, седнете под някое дърво и ако има вятър, в това огъване на листата ще има такава музика, че ще започнете полека-лека да утихвате, да се унасяте в това шумоление, което аз наричам музика. Тези вибрации, които идват от шумолението на листата, въздействуват върху ума ви. Та, музиката ще имате като един фактор в живота си, за да се махнат тези недоразумения, които сега съществуват между вас. Често вие се спирате и казвате: „Еди-кой си там не пее хубаво, фалши." Да, но и ти не пееш хубаво. И аз не пея хубаво, но и той не пее. Трябва да се намери някой друг, да каже: „Чакай, аз ще взема правилни тонове и всички с едно усилие ще се нагласим." Не е философията там, че еди-кой си пее фалшиво. Философията е да се нагласим всички правилно. Като има камертон, ще започнем всички да пеем правилно.

Сега разбира се, аз нямам време да коригирам ключовете на всинца ви, но говоря общо за погрешките ви. Като се върнете дома си, ще видите къде е ключът „сол" и ще си поправите погрешките. Някой път учителят поправя грешките на черната дъска и учениците оттам поправят своите. Тъй е по-добре и вие да се коригирате. Често казвате: „Нямаме вдъхновение, нямаме разположение." Но трябва да знаете, че Божествената любов е хармония, тя не търпи дисхармония. Сега аз ви говоря за хармонията във връзка, понеже тя ще ви послужи, за да почнете вие да се организирате съзнателно. Знаете ли какво е организиране? Всичките клетки се организирват съзнателно в този Божествен организъм и всички работят правилно. В този живот ние сме Божествени клетки и всеки от нас трябва да разбира и изпълнява добре своята мисия, своето сегашно предназначение, и да не желае ни повече, ни по-малко от определената за него работа. Никой не трябва да се отдалечава от Божествения план. Другите хора

могат да говорят за вас, но това, което вие дълбоко съзнавате в душата си, старайте се да го реализирате и няма да бъдете далеч от истината. Вървете по своя план, нищо няма да ви спъва. Нали сте виждали как вървят войниците, всички вървят в такт. Така и вие, като вървите сами, може да си вървите както искате – и по-полека, и по-бързо, но като тръгнете с някоя компания, която си има свой ход, ще вървите според нея. Не вървите ли според нея, ще останете назад.

Та, когато хората влязат в Божествената хармония, всички трябва да изменят такта на хода си, ще тръгнат хармонично, правилно. А знаете ли какво значи да си приспособите краката, да ходите правилно? Да ви преведа това. То значи, че вашите добродетели трябва да вървят правилно. Краката на човешката душа, това са добродетелите; ръцете на човешката душа, това е вашата справедливост; ушите на човешката душа, това са мъдрите мисли на мъдростта, а устата на човешката душа, това е любовта, външната страна на любовта. Чрез нея тя може да говори, чрез нея Божествената любов ще излезе. Едната любов, външната, ще дойде като услуга на вътрешната, тя ще дойде от вън, чрез нея. Затова сега трябва да сформирувате ушите на вашата душа, за да бъдете мъдри; да сформирувате устата на вашата душа, за да бъдете в любов; да сформирувате краката на вашата душа, за да бъдете добри, добродетелни; да сформирувате ръцете на вашата душа, за да бъдете справедливи. Като отидете на онзи свят, ще видите, че някои нямат уши, например. Та, всички добродетели, които сега упражняваме в този свят, служат да създадем някои органи. Защо човек трябва да е добродетелен? За да има душата му крака. Защо човек трябва да бъде справедлив? За да има душата му ръце. Защо да бъде мъдър? За да има душата му уши. Та, всичко онова в света, което Божествената хармония го извършва, има право отношение към нашата душа. Значи, всички усилия, които правим, това са едно благо за нас, за нашите ближни и за Божествения принцип. Това значи да се проявява Бог в делата ви.

Например да кажем, че на всички, които сте тук събрани, ви се даде една работа да я извършите. Как бихте започнали тази работа? Да кажем, че ви дадат около стотина сирачета и ви накарат да им помогнете. Как ще постъпите вие? Как ще организирате тази ваша работа? Ще започнете да избирате комисия помежду си от 5–6–7 жени, ще ги упълномощите те да наредят работата. Между тях ще започне спор коя да бъде председателка, коя – секретарка, коя – касиерка. Цял ден ще мине в тези разправии. След това ще трябва да се събират пари, вие ще чакате. После пак спор – кой ще раздава тези пари? Е, пак избраните 7 души – комисията. Ами вие, останалите, какво ще правите? Как ще наредите най-практично тази работа?

Някои отговарят: – Ще се разделят децата помежду.

– После пък ще има спор кое дете при кого ще се падне, къде ще бъдат най-интелигентните деца и т.н.

– Отговарят: На късмет, кому което се падне.

– Когато човек си знае урока, всякога е късметлия. Който не знае всички уроци, тогава идва нещо, което не е по късмет. Ще разрешите въпроса по закона на хармонията. Да кажем, че всички вие сте женени и имате деца. Всяка майка разрешава тази задача. Ней са дадени няколко деца сирачета, да ги отглежда. Има избрана комисия вкъщи за тази цел – има председател и председателка. Отглеждането на тези деца започва. От Невидимия свят е така. Тогава другите, които не са женени, казват: „На нас за в бъдеще ще се дадат деца." Те могат да си намерят друга работа. Всички на работа в света! Никой не трябва да стои

празен. Сега именно, при сегашните условия на живота, а не при бъдещите условия, ние трябва да използуваме този съзнателен живот, закона на хармонията.

Умните хора използуват сегашните условия, а ленивите хора – бъдещите условия. Умните хора се учат от своето минало, а глупавите – от своето бъдеше. Сега искам между вас да се заглади по възможност всяка дисхармония, която съществува. Всяка дисхармония, която сте създали, искам да я изгладите вътре в един ден само. Давам ви един ден на разположение, не по-дълъг срок. На жените давам само един ден срок за изглаждане на всички недоразумения и дисхармония. И тъй, в един ден срок да се нагласите в ключа „сол" и да изгладите всяка дисхармония. Всяка в себе си да изглади това – речено и свършено. Ами представете си един такъв случай: Да допуснем, че живеете в един дом, дето имате 4 сестри и 3-ма братя и живеете с тях в дисхармония. Те са ви побивали и вие сте ги побивали. Един ден казвате: „Ще изляза в друга къща." Е, ако вие не сте се нагласили в ключа „сол" и минете на друго място, мислите ли, че на това ново място няма да ви стане по-горещо? Защото онзи певец, който не пее добре на сцената, всички ще го снемат оттам, а добрият певец всички ще желаят да им пее и един, и два, и повече пъти.

Добрият живот, това е Божествената хармония. Значи да прилагаме в действителния живот хармонията. Затуй тази хармония е необходима и само чрез нея може да наваксате изгубената хармония, а хармонията е, която носи новия живот. Сега във вашите умове се явява мисълта: „Как може да се оправи тази дисхармония?" Може. Ще насочите ума си към Бога, ще знаете, че Той е великата хармония и само за Него ще мислите. Няма да мислите за Бога като за някой стар, белобрад дядо, а ще мислите за Бога като за велика вечна хармония, в която всичко живо дава внимание към Него, затова всички се стремим към Него и всеки иска да Го схване.

Мисли за Великата хармония на живота и веднага ще ти стане леко. Не се старай да схванеш какъв е Бог, каква е формата Му, а мисли за Него като Велика хармония и веднага ще ти стане леко. Защото ако ти гледаш лицето, косата, брадата на певеца, веднага ще се отдалечиш от хармонията, но ако слухът ти е съсредоточен, ще разбереш какво е хармонията; ако дойдем до лицето, лицето е особена хармония за очите. Ако сте ясновидци, ще видите, че лицето не стои спокойно на едно място, то е подвижно, в него стават много бързи движения. Но понеже тези движения са тъй далеч от нас, нам се вижда като да е спокойно. В Невидимия свят всичко е в движение. Най-първо ще обърнете ума, сърцето и душата си към Бога на хармонията, т.е. към Бога на ключа „сол", към Който всичко живо е насочило ухото си, към нейните закони. Ще слушате едни от тях и като възприемете, ще започнете заедно с този велик хор да пеете. Един ден срок ви давам, за да се настроите на ключа „сол".

Аз ви откривам един практичен метод, как да се тонирате. У вас има един недостатък, че вие, без да опитвате това, което ви казвам, като излезете, започвате да разказвате: „Ето какво казва Учителят." Не казвайте никому нищо, докато не го опитате. Всяко нещо, което съм ви казал, не го разказвайте, докато не го проверите. Щом сте го проверили, разказвайте, тогава то има двойна сила: от една страна аз каквото съм ви казал и от друга вие което сте казали и проверили. Направете опит и като излезе опитът верен, кажете на някой и той да го провери. Като направи и той опит и излезе сполучлив, резултатът ще бъде 3 пъти по-силен; този трети, като разкаже на свой приятел и той направи опит и има добър резултат, силата ще бъде 4 пъти по-голяма. Четвъртият казва на пети, този последният – на шести и т.н. Тъй като постъпвате, това се усилва

и става като една голяма вълна. А сега как постъпвате? Една от вас чула от друга някоя нещо, но нито едната, нито другата проверили тази работа и се питат: „Как беше това нещо? Хайде да се върнем назад." Забравили го и двете, почват отново да сноват. Ние нямаме време за сноване. Нашето платно, петолинието, е насновано, иска само да се тъче. Тъкането значи хармонията, да се изтъче един плат от едно място на друго. Да пееш, да живееш, да тъчеш, това са синонимни думи. Казвате: „Какво да правя?" – Пей! – „Че животът песен ли е?" – Ако не можеш да направиш това, тъчи! Ако не можеш да тъчеш, яж. Това значи тъкане на петолинието. Петолинието е основа, а котите, това са ключът, турен в началото на петолинието. Като се изтъче платното, снима се от кросното и тогава се продава.

Друга музика настъпва сега. Музиката се мени в много ключове. Първото правило, за да се нагласите в този ключ, е следното: всички ваши недоразумения, всички ваши спорове да се изгладят и вие да се нагласите хармонично, или, с музикален език казано: там, дето не взимате вярно разните тонове, не спазвате времето, една по-бързо пее, друга по-бавно, една с една не се срещате, трябва да се нагласите в едни ключ. Щом се нагласите в един ключ, ще знаете, че Бог е Великата хармония в света. Ще се нагласим като Него, ще пеем, ще се веселим заедно с Бога.

Вчера казах на мъжете: „Аз оставям сега жените да ви нагласят." Нищо друго не им казах. Сега да видим: можете ли да ги нагласите? Ама да не направите като някой си слуга Стоян, когото господарят му, поп, го изпратил на лозето да го прекопае, да изреже пръчките му. Отишъл Стоян на лозето, взел ножиците, рязал, рязал дето завърнал, не разбирал от тази работа. Връща се дома си, попът го пита: „Стояне, плаче ли лозето?" – „И ти да го видиш, дядо попе, и ти ще плачеш."

Ще питате госпожа Дойнова, като реже лозето си, до кое място реже пръчките, тя разбира това. Така и вие трябва да знаете на кое място от петолинието трябва да стоите. Досега сте рязали пръчките до основата, но повече това няма да бъде. Ще режете само тези пръчки, които не трябва да родят. На всинца ни трябва хармония, само така ще можем да се разберем. Ако всички сме в хармония с Бога, тогава ще разберем Бога, ще разберете мене и аз вас. Без хармония животът е несъвместим. Това е и в обществото, и в науката, и в търговията, и навсякъде. За да е успешна работата, навсякъде трябва да има хармония. Обличате ли се, готвите ли, спите ли, навсякъде и всичко с хармония трябва да е; не спите ли с хармония, махмурлии ще бъдете. Ако животът е с хармония, и в най-дребните си проявления той е велик; няма ли хармония, той е безсмислен.

Сега всички ще приложите хармонията, и млади, и стари. Младите – от началото, старите – от края. Младите ще бъдат първите ноти в една музикална пиеса, средната възраст ще бъдат по средата на пиесата, а най-старите – на края, последните ноти. Като се изпълни цялата пиеса, тогава се дига голям шум, гюрултия, и ще има ръкопляскане. Пиесата се свършва с най-старите. Ако има подсвиркване, тогава е лошо. Някой път има ръкопляскане, някой път – подсвиркване. Аз желая да има ръкопляскане, а не подсвиркване, защото ако има подсвиркване, ще слезете от сцената и втори път ще се прераждате.

Сега вие ще се съберете помежду си, ще обмислите тази работа; понеже ще се организирате, да видим какво могат да направят жените. Нали трябва да се работи във външния свят? Например имате някоя нива да се прекопае, лозе да се реже, градина да се обработва, плодни дървета да се наглеждат – как ще разпределите тази работа? По-силните на лозето ще копаят, по-слабите на

нивата ще жънат, най-слабите гъсеници ще чистят, а тези, уморените, ще ги пратите да вкусят от плодовете, да си наберат и на вас да донесат – и тогава ще имате една богата трапеза. Тъй ще разпределите работата си. Ще трябва една разумна работа, в която да имате хармония. Ако нямате хармония, работите ви ще бъдат разнебитени, ще се яви съмнение, разочарование, лутане от едно място на друго и животът ви става без смисъл.

От вас, жените, които учите хармонията, се изисква работа. Сега да допуснем, че имате едно женско събрание – как ще го направите? Ако говорите за първенство, на първо място ще турите младите. В музиката на първо място са младите. Добре, правите събрание, туряте младите на първо място, те стават първи. Да кажем, че има да се пренасят 500 чувала, тогава на първо място ще дойдат старите, а младите ще останат назад. Ако е въпрос за първенство, лесно е да се провери кой човек е пръв. Пръв човек е този, който при всички условия на живота е пръв, а този, който не може да работи, той ще остане назад. Ако някой за ядене е пръв, а за работа – последен, той не е пръв. Някой казва: „Аз съм пръв!" Радвам се, че имам един пръв, хайде чувала на гърба, вземи еди-кой си тон по ключа „сол". Ако вземе всички тонове правилно, от начало до край, значи той е пръв. Ако до половината ги взима правилно, а другата половина – неправилно, значи той е наполовина пръв. Ако взима само четвърт от тоновете правилно, той е на една четвърт пръв. Ако не взима никак правилни тонове, той има нула.

Това значат Христовите думи: „Първите ще бъдат последни, последните ще бъдат първи." Какво иска да каже Христос с тези думи? Които са били първи, като дошли до чувалите, станали последни. После, като дошло яденето, от последни станали първи. При чувалите – последни, а при яденето – първи. И тъй, Христовите думи: „Последните ще станат първи и първите – последни," са само положения, принципи, които са изказани.

Това не е за смях, но това показва нашата слабост. Някой път ние не измерваме силите си, но като ни поставят на работа, казваме: „Аз мислих, че съм пръв, но сега ще остана малко назад." Като дойде яденето, казваме: „Аз съм пръв, помнете ме, имайте ме предвид." Като дойде до чувала, казвате: „Малко слаб съм, признавам слабостта си." Е, и то е хубаво, че признава слабостта си. „Гърбът ми малко не носи" – казвате. Значи не си пръв. Сега ще работите по закона на хармонията. Щом влезете в училището, претенции, привилегии няма. Привилегии има само онзи, който учи, който е способен. Не учи ли, не е ли способен, няма привилегии. Който пее хубаво, който се учи, той е достоен, за него има привилегии; който не пее хубаво, не се учи, той не е достоен, няма за него привилегия. Като влезете в това училище, ще се стремите да учите; не учите ли, другите хора нищо не могат да ви дадат. Когато другите хора ядат, това нищо не ни ползува; това, което ние ядем, то ни ползува. Другите хора за нас не могат да учат, ти ще учиш. Това е една необходимост. Ще знаете, че знание по лесен начин не може да дойде. Ще учите и то тъй здраво – по закона на хармонията. Вие ще учите по закона на хармонията, това зависи от вас, друг не може да ви хармонизира. Някой казва: „Хайде да се хармонизираме!" Всеки сам ще се хармонизира. Ако се хармонизирате сами, хармония ще има. Ако не се хармонизирате, хармония няма да има.

Всички хора в света си имат свои лични дертове. Всеки си има по един дявол пенсионер вътре и вие го храните в дома си. Квартирант ви е той за зорзаман и като дойде, гощавате си го. Като се намирате в трудно положение, казвате му: „Излез ти да ми оправиш работата." Той излиза и казва: „Какво търсиш ти, вагабонтино?" Той ти урежда работата. А някой път, като забатачиш,

казваш на добрия си дух: „Слушай, не можеш ли ти да излезеш зарад мен? Забатачих тази работа, не мога да направя нищо, ела да ми помогнеш." Добрият дух като проговори на длъжника ти, той казва: „Хубаво, ще отложа полицата." Та, ще зависи кой квартирант ще повикате на помощ. Сега, според закона на хармонията, ще повикате добрия квартирант, той ще ви покаже тона и как да започнете. Това е необходимо за вас. В Небето не се приемат хора, които не се хармонизират. Такъв е законът и в него няма изключения. Ако не се хармонизирате още сега на Земята, то като отидете горе, няма да ви приемат. Ако се хармонизирате, ще напуснете къщите си с песни, няма да плачете и там с песни ще ви посрещнат. Ако тръгнете от Земята без песни, докато отидете до рая, ще кажат: „Не приемаме хора, които не знаят да пеят." Небето е място на песен и хармония, там няма плач, няма тъги и скърби, навсякъде се чуват песни – от всички видове, от най-тихите до най-бурните, и всеки може да си избере, да слуша.

Сега и ние на Земята ще започнем да вършим всичката си работа с песни, но ще приложим хармонията. Който не приложи хармонията, няма да му проповядвам нищо, няма нищо общо с моето училище. Когото хвана, че не е нагласен, ще го изпъдя навън по всички правила на Божествената наука. Като научи хармонията, пак ще го приема, но докато я научи, вънка ще седи. Това ще го знаете, ще бъде без изключение за всички. Тъй пише Господ в Неговото училище. Неговите закони са неизменяеми за никого и никой не може да ги пристъпи. Всички ученици трябва абсолютно да се подчиняват на закона на хармонията – тъй е писано. Погреши ли някой – навънка! Колко пъти на ден вие ставате оглашени! После, като запеете – хайде пак на училището. Погрешите ли – пак навънка! И като излезеш навънка, тогава чувствуваш положението си. Затова и законът се прилага вътрешно. Вашият дух, който ви ръководи, той ще ви изведе навънка. Като казвам, че аз ще ви изпъдя, подразбирам закона, който работи в духовния свят. Той е един за всички. Учителят постъпва също. Направи ли ученикът погрешка, никому никаква отстъпка не се прави. Не се прави отстъпка ни на учителя, ни на ученика. Направи ли грешка – вънка, поправи ли се, – пак вътре, защото в дисхармонията цялото Небе се разклатва. Ето защо се казва, че нечист не може да влезе там. Това ще имате като правило, това е съзнателният закон. От вас зависи да сте в хармонията или вън от хармонията. Вие сте, които си налагате да бъдете вън или вътре в хармонията.

Та, казвам ви да прилагате този велик закон на природата, той е потребен на Земята, той е практически закон. Не мислете, че той е строг закон, той е велик закон, който ни учи на ред и порядък. Адам беше щастлив в рая, но като хапна от плода на дисхармонията, веднага го хванаха за ухото и хайде навънка! Разбира се, онова е много по-голямо наказание, защото той много престъпи в хармонията. Съгрешиш ли в една нота, един ден ще те държат извън училището, съгрешиш ли в две ноти – два дни, в три ноти – три дни и т.н. В колкото ноти сгрешиш, толкова дни ще те държат извън училището. Поправиш ли се после, това е благодатта.

Законът е абсолютен: дисхармония абсолютно не се търпи. Не казвай: „Ако ме обичаш, потърпи малко", но ако ти обичаш хората, не ги карай да търпят твоите глупости. В това отношение ще гледате да си помагате, ще гледате да се въдвори тази хармония между вас, тя ви е потребна. Ако не се въдвори, другояче не може да си помогнете. Може цял ден да се молите, но излезете ли от събранието, хармонията е нарушена. Трябва да държите в ума си мисълта, че Бог е вечна хармония. Тази мисъл трябва да стане у вас плът и кръв, навсякъде

да я чувате. Тогава ще бъдете силни да се борите с външните изкушения на света.

Сега аз ви тълкувам любовта в ключа „сол", в първа степен. Казвате: „Да се любим!" Че, за да любиш, трябва да туриш ключа „сол", да се нагласиш според него. Тогава ще имаш хармония и ще започнеш с любовта. Като казвам любовта, подразбирам, че любовта предшествува хармонията, а хармонията създава условия да се прояви тази велика Божествена сила, която, като дойде, внася здраве, а здравето внася хармония. Външната хармония дава условия за любов, любовта – живот, животът – здраве, а здравето внася вътрешна хармония у нас. Тъй че хармонията отвънка се формира вътрешно. Това учение, което днес ви казвам, ще искам да го приложите. Аз ще определя една комисия да ви изпита всички ноти – от начало до край ще има изпити. Една комисия от Небето ще дойде тук да ви изпита. Тя ще посети домовете ви, ще държите изпити по хармония, ще пеете. Сега гледайте като дойде изпитната комисия в дома ви, да има хармония, за да остане Божието благословение у вас. Ако дойде и не ви намери подготвени, никакво благословение няма да ви остави. Да не съжалявате после. Една комисия от Небето ще се изпрати. Как бихте проверили тази мисъл?

Тази мисъл е малко неразбрана. Комисия значи общинари, може да бъдат 3, 4, 5 или 10 души общинари от обща хармония, те ще ви изпитат на хармония, как пеете, как живеете, как чувствувате, как мислите, как действувате. Тази година е 13-а (по сбор от цифрите ѝ) – ако нямате резултат, по-нататък няма да имате. Ако преминете от единия край на пеенето до другия, какво ще има: ръкопляскане или освиркване? От другата година нататък нов курс се започва, нов ключ. Ако не оправите ключ „сол" както трябва, няма да минете на нов ключ, ще останете пак на същия. Ако минете изпита, ще започнете на новия ключ. Това искам да ви кажа. Тези неща са понятни, вие сте живели с тях, знаете ги, но сега си ги спомняте. Някои неща, които сте забравили, като се намерите натясно, ще си ги припомните. Онзи вълк, който се научил да яде овци, казва: „Корени не се ядат," но като погладува 5–6 дни, спомня си за сладките корени, намира ги. Та и вие, като се намерите натясно, спомняте си това, което сте знаяли.

Вие знаете тези неща, но ще ви напомня една стара истина, която сте забравили. Христос казва: „Когато този Дух на Истината дойде, Той ще ви припомни това, което Аз отначало съм казал." Това нещо е написано в душите, в мозъците ви, вие го знаете. Не се смущавайте, не казвайте: „Този тон не мога да го взема правилно, това не го зная." Знаете го, ще си спомните, ще отворите книгата на еди-коя си страница и като прегледате годината, месеца, деня, времето, през което е било едно след друго и както си е било, ще си кажете: „А, спомням си, разбирам сега ясно." Ще направите една малка справка. Хубаво е всеки да влиза, да поработи вътре в себе си. Не мислете, че нямате способности. Не, всички вие имате способности и чувства, но трябва да поработите съгласно закона на хармонията. Когато работите според този закон, всичко се удесеторява, а когато работите без закона на хармонията, животът е тежък, непоносим. Ядеш без хармония, спиш без хармония, живееш с хората в дисхармония – тогава животът е тежък, скърби, скърби една след друга и започвате да пеете песните: „Девет години болен Дойчин лежал" или „Години, години, усилни години!" Това значи живот без хармония.

И тъй, сега ви дадох един ключ, един метод, много прост, но много естествен, и вие ще го приложите. Вън от тази мисъл, за хармонията, няма да мислите какво е Бог. Ще схващате Бога като една Велика разумна хармония, която се разнася навсякъде из вселената, из цялата природа и всичко живо.

Всяка вечер ще състредоточавате ума си, мисълта си, към един тон от тази хармония. Ако схванеш един тон, това е много нещо. Всеки ден по един тон. Караш се с мъжа си, с дъщеря си, казваш: „Мъжът ми не взима правилно тоновете." Не, трябва да кажеш: „Аз ще взема правилен тон на ключа „сол", ще му покажа как се пее." А ти започваш: „Какво си се раздрънкал!" Той дрънка, тя дрънка, и какво излиза, като се раздрънкат двама души? Две дрънканици. Ще се успокоиш и ще кажеш в себе си: „Любовта, това е ключът „сол", чакай да взема камертона." Взимаш камертона, нагласяваш се и казваш на мъжа си: „Любов и съгласие, любов и съгласие." Ще пееш, ще пееш, ще повишаваш тона си и току го погледнеш, той се засмял, започва да пее и той: „любов и съгласие". Хайде да се примирим! Туй е Божествено, ще слушаш какво казва Господ от горе. Тъй като се живее, животът става разумен и лек. А сега, ходите от къща на къща, цял ден разправяте какво сте преживели; ходиш цял ден, на 10 места си разправила огорчението си и пак ти е тежко. Живееш ли в хармония, никому няма да разправяш нищо и пак ще ти бъде леко на душата.

Сега ще ви дам едно упражнение. Ще видим дали може да го приложите. Можете ли да направите първото упражнение? Опитайте го още сега. (*Упражнението се продължи 2 минути.*) Ще мислите 2 минути върху думите „любов и съгласие". Ще правите това упражнение 10 пъти на ден по 2 минути и ще видите резултатите. Ще се стремите да имате хармонията всеки момент в ума си. Умът ви трябва да свикне да се съсредоточава. Той много се отклонява, но като го концентрирате 1–2 минути върху хармонията, умът ви ще навикне да се съсредоточава, да се приспособява.

Като правите тези упражнения, вашите клетки, вашите нерви ще започнат да се тонират и ако имате главоболие или какво и да е неразположение, то ще мине и ще се почувствувате по-здрави. Ако правите тези упражнения по-често, ще започнете да се лекувате. Те са един добър метод за лекуване. Всяко лекуване е изчистване, а изчистването е здраве. Като живеете цял живот по такъв начин – като правите упражненията за хармонията, всичко у вас ще се пречисти и душата ви ще стане бяла като сняг.

Като направите няколко такива опити и видите резултата, ще ми съобщите. И като се уверите в добрите резултати, тогава може да помагате на най-близките си.

Беседа, държана за жените
на 20 юни 1921 г.,
понеделник, Св. Дух, 10 часа сутринта

21.

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ДУХА

„А когато дойде Утешителят,
Когото Аз ще ви изпратя от Отца,
Духът на Истината, Който от Отца изходи,
Той ще свидетелствува за Мене."

Ев. Иоана, 15 гл., 26 ст.

Тайна молитва
„Благославяй, душе моя, Господа"

Ще ви прочета 15-а глава от Евангелието на Иоана. Ще ви говоря за лозата. Тази лоза има 3 съдържания. Има лози, които не са се развили. Ходили ли сте на лозе, когато лозата е без листи, виждали ли сте? После, когато се е разлистила, и трето, когато е дала плод и е узряла. Не всички лози имат грозде. И аз ще ви чета за лозата, която има грозде.

Изпейте 1 стих от „Любовта". Тихо я изпейте.

Ще ви говоря върху 26-и стих от тази глава: „А когато дойде Утешителят, Когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене."

Духът, това е най-възвишеното, най-чистото, най-святото. И в тази святост, Духът носи условията на разумния човешки живот. Аз употребявам тази дума „разумен", но бих употребил и друга дума. В най-широк смисъл, когато човек има в себе си разумния живот, той живее като музикант и като поет. Той е всякога весел, има мир в душата си, него светът не го тревожи, нищо не го смущава. Такъв човек не е дребнав. Той не се спира върху дреболиите на живота. Той се спира само върху онова, великото, което Бог е създал.

Сега да допуснем, че някой донесе таралеж в градината ви – когато вие рачите да хванете този таралеж, той ще ви убоде. Как мислите, тия трънe на този таралеж Господ ли ги направи? Не, те са изкуство на самия таралеж. Вие може да питате: „Защо на този таралеж Господ му е турил трънe?" Той сам ги е създал, културата му е такава – нему му трябват трънe. Това е неговото разбиране на живота. Следователно вие няма да се питате за неговите трънe, ако вие искате да изучите таралежа, ще се спрете на основните му черти: как се храни, как си прави своето легловище, как отглежда малките си, какви са неговите отношения към неговите ближни и т.н. Таралежът е добър учител за змията, той като я срещне, хваща я най-напред той за опашката, скрие си главата, тя се увие около него, а той постепенно дърпа по малко, по малко, докато остане само главата, а после и нея глътне. И когато змията го пита: „Защо постъпи ти тъй нечеловеколюбиво към мен?", какво й отговаря таралежът? – „Ами ти как хващаш жабата? Тя кречи, ти гълташ. Този занаят аз от теб го научих и затова

правя този пръв опит, да видя как е тази работа." Питам сега: когато змията гълта жабата, Господ ли я е научил? То е пак нейно изкуство.

Когато дойдете до живота, вие най-първо ще отделите всички ония видими качества, които съществуват в човешкия живот, туй, което е създадено от самите хора, за да дойдете до чисто Божественото, а Божествен е Духът. И казва Христос: „Аз ще ви изпратя този Дух." А сега хората живеят без Духа. И ако вие попитате: „Защо хората не живеят братски?" Как ще живеят братски? Таралежът живее по таралежешки, змията живее по змийски и т.н. И всички животни живеят тъй, както разбират. Духът го няма у тях, всеки един си има особено разбиране. И ако дойдем до хората, пак има: „Защо той така постъпва?" Той живее тъй, както разбира. „Защо да не живее другояче?" За да живее другояче, трябва да дойде Духът. Ако не дойде Духът, той ще живее тъй, както разбира. Ако вие искате принципално да се измените, да живеете друг живот, Духът трябва да дойде във вас. И този Дух като дойде, няма да се питате: „Този Дух в мен дали е Божествен?" Той е само един Дух, Великият Дух, Който носи Светлина, Който носи Мъдростта, Истината, Който носи всичко в Себе си, Той носи всичките блага от памти века, носи ги в Себе си и няма друг като Него. Този Дух носи всичко в Себе си и Той е разпоредител на всички блага. И когато дойде Той, хората почват да стават умни, гениални. Когато дойде някой, приемаш го с радост, гощаваш го, вършиш всичко с любов, но когато Духът си замине, казваш: „Днес не съм разположен, в дома ми да не влезнеш, друг път ела." Защо? Духът е, Който е богат, а в него сега Го няма. Много естествено, когато аз съм болен, ще кажа: „Днес не приемам гости." Защо? Защото съм болен. И освен, че аз не мога да приемам гости, но ако някой може да ми услужи, аз се нуждая от такъв един. Христос казва на Своите ученици, след като им е говорил за лозата: „Ще вземете на първо място Духа." Духът иде само у кого? При онези пръчки, у които има грозде. Сега аз не искам да се спирате върху въпроса: „Имаме ли ние грозде или не?" Вие си задайте този въпрос, дали имате грозде или не. Обаче този въпрос вие не може да го разрешите, този въпрос го разрешава само Духът. И Христос когато казва, Той обръща внимание върху плода. И тъй е. Затова Господ обрязва тия лози, заради плода, който е вътре в душата. Той важи за Бога – нашият плод, а не външната форма, не самата лоза, но туй, което излиза от нея.

Сега, когато майката роди дете, какво очаква тя от туй дете? Тя очаква нещо разумно, от устата на туй дете идва този плод. Ако тя роди едно дете глухо и нямо и сляпо, да не може да говори, да има всички най-лоши навици, какво си казва майката тогава? Тя тъй си казва: „Чешки да не беше, не ми трябваше такова дете, дал ми го Господ да ме наказва с него." А когато роди туй, хубавото дете с плода – гроздето, обърне се тя нагоре и казва: „Колко се благодаря на Бога, че ми даде туй хубаво дете!" Плодът е това. Сега вие, които сте тръгнали, вътре е плодът. Плодът на вашата душа, той е вътре.

„И когато – казва Христос – дойде Духът, Той ще ви научи" – първото нещо. И: „А когато дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене." Той ще свидетелствува дали вие имате грозде или нямате, после, дали вашето лозе правилно се развива или не. Тъй щото всичките усилия на живота на една душа, на един човек на Земята, да бъдат насочени към известен плод; вън от този плод той не може да се радва никога. Кое е онова, което ви радва? Вас самите ви радва, ако имате някоя добродетел. Добродетелта, която живее във вас, вложена от Духа, тя ви радва.

И казва Христос, понеже Той представя Божията любов и мъдрост: „Духът, който Аз ще ви изпратя, Той ще свидетелствува"; и на друго място казва: „Той ще ви научи и ще ви припомни." Какво ще ви припомни Духът? Духът ще ви припомни за всичките тия плодове, които вие трябва да имате в душата си. Защото, когато дойдат гроздоберите, какво правят? Спират се къде? При ония лозя, дето има грозде, а дето няма, минават и заминават. И Духът, когато дойде, Той всякога ще се спре при една душа, у която има това грозде. Три вида лозе има: едни, които не са се развили, обещават нещо; други, които са се развили, листа имат много, това е втората фаза; и трети, на които плодът вече се е оказал и очаква да узрее и всеки, кой как погледне, казва: „Тази лоза наближава." И всички чакат да узрее и да опитат гроздето. И може да ви кажа кои са онези причини, които ви заставят да имате приятели – за да опитате неговия сладък плод , това е причината. Искате да имате някой приятел, някоя приятелка. Защо? Основните причини са това: всеки един човек иска да опита плода на Духа. Сега, за да могат тия лози правилно да се развиват, за да може Духът правилно да работи във вас, тази лоза трябва да има почва. Т.е. 3 неща в живота са необходими: първо – почва, второ – семето и трето – онзи, който ще посее плода. Ако ние имаме почва, а нямаме семето, нищо няма да излезе. Ако имаме лозата, а нямаме почва, пак нищо няма да излезе. А ако имаме почва и семе, а няма лозар, който да обработва семето, и това не може. Значи тия 3 елемента: почва, семе и самия лозар, който да обработва, са необходими. И тогава, такава една лоза може да принесе плод. Сега ще направя едно сравнение: почвата, това сте вие – сега според думите на Христа; лозата, то е Словото, което е вложено във вас, а лозарят, то е Духът, Който обработва, това е Божественият Дух. Всяка една възвишена мисъл, всяко едно възвишено желание, които се разработват във вас, цъфтят и радват душата ви. Те се подкрепят от този Божествен Дух.

Сега, за да може да дойде у вас Духът и да заживее този Божествен Дух, изискват се особени условия. И ще ви направя едно сравнение. Ако вие си направите къща и очаквате някой ваш приятел или наемател да дойде да живее, той най-първо ще разгледа каква е къщата ви, после ще избере само ония стаи, които са най-хигиенични, да имат източни и южни прозорци и прозорците да са големи и хубави и после ще каже: „Вашите стаи са отлични, аз ще дойда да живея при вас." И когато Божественият Дух дойде да живее у човека, Той гледа дали имате истински стаи. Същият закон е и тук. И като четете цялата глава, Христос разправя какви са условията, за да дойде Духът. Едно от условията е любовта.

Сега вие ще кажете: „Тази любов, все за любов говори!" Аз сега говоря за любовта в нейната трета степен, не за любовта като неразвитото лозе, нито за любовта като лозето само с листя, а говоря само за любовта като лозето с грозде. Вие може да имате любовта на неразвитите пръчки, може да имате любовта на разлистените пръчки, но най-важната любов, любовта от трета степен, то е когато листата са хубави, а гроздето – узряло. Тази лоза и отличният плод показват нейното вътрешно качество какво е. За това казва Христос: „От плода ще ги познаете." Та, сега и Господ иска вас да познае, всинца ви, от плода. И Той иска да ви опита. Вие се криете, но Той работи, да ви накара да дадете нещо, да ви застави да се изявите. Вие не искате да се изявите, казвате: „Не е дошло времето." Не, не. Дошло е времето да се покаже какво е естеството на човека. Но вие ще си кажете тъй: „Ако дам плода и ако той не е тъй, както трябва да е?" Там е, трябва да излезе всичко наяве, защото колкото по-рано излиза, толкова по-хубаво, понеже вие ще знаете какви сте. А сега вие имате

за себе си едно понятие по-високо или по-долно. Тъй вие ще знаете какви сте. Кое е най-хубавото грозде в България? Мускет – турците го тъй наричат, после друго има – кечемемеси. После има едно като кехлибар бяло, как го наричат? Чауш.

Сега е необходимо Духът да се възприеме. Без този Божествен Дух, без тия блага, вашият живот ще остане всякога непроявен. И когато аз говоря за Любовта, че трябва да се освободите, аз подразбирам Любовта, Която произтича от Божествения Дух, а не обикновената любов, която произтича от хората. Има любов, която произтича само от хората, тя е като прегоряла слама. И тя живее ден и половина. Тя е толкова интензивна, че онзи, който я има, и казва: „Аз без тебе не мога да живея!" Но след ден и половина разбира тази любов и казва: „ Не я искам, тя не струва – ден и половина живее." И следователно, сегашните хора, аз ви виждам, все плачете за изгубената си любов. Писанието казва: „Понеже сте изгубили първата любов." Тази любов я имат и християни, те, като пламнат, казват: „Аз за Господа съм готов всичко да направя." Но като дойде до жертвата, казват: „Това е празна работа, човек пък да не е толкова идеален и толкова усърден, малко по-хладен да бъде" – и свършва. И тази е първата любов, която свързва всички същества, тя ги стопля като печка, която трябва всякога да подклаждате и туряте дърва. Знаете ли как се подхранва тя? Дойде някоя приятелка. Вие малко сте изгубили доверието, но тя ви каже: „Колко сте хубава, колко Ви обичам, искам да Ви прегърна и целуна!" А вие се въодушевите, разположите се. Но тя като си замине, след някое време, кажете си: „Лъжа се аз, дали ме обичаше или ме мрази?" На третия ден пак дойде и казва: „Миличка", утре пак – „Миличка", докато ви се загуби нещо и вие затворите вратата и кажете: „Тази миличка не я искам вече."

А тази Любов, за Която аз говоря, за онзи Дух, Който иде, Той всякога носи, Той няма да ви каже някоя сладка дума, но Той ще ви донесе някоя хубава книга, или ще ви донесе ябълки, или круши и ще ви каже: „Похапнете си малко, да разберете колко е благ Господ. Най-първо да опитате колко е благ Господ, че после да опитате колко съм Аз благ." А сега любовта каква е? Дойде бащата, каже: „Знаеш ли какво ти нося? Една хубава кукла." Но тя нито се яде, нито се пие и след 4–5 дена дъщерята счупи куклата. С такива кукли ще ни залъгват – това било, че онова, обещават ни царството Божие, а вие се питате: „Дали е тъй?" А когато дойде Духът, вие ще имате една жива положителна опитност, ще изпитвате навсякъде и ще разбирате що е смисълът на живота. То е Духът. Той като дойде, ще свидетелствува, вие ще бъдете смели, решителни, с всички хора ще се справите. Защото няма да говорите вие, а Духът във вас ще говори. Как ще говори? Вашата душа ще бъде просмукана с тази Божествена любов и когато ще излезнат тези думи, те отварят вратата навсякъде. И ония, които искат да ви бият, по-малко ще ви бият. И след това и те ще се обърнат към Господа, и те ще почнат да Го славят. Тъй че, опасни хора сме! Никой няма да остане ненаказан. Как? Ще дойдат, и те ще слугуват на Господа, тъй както и вие.

Необходимо е да пристъпите, да приготвите сърцата си за Духа. Сега духове имате вие, аз ги виждам, много духове имате, но тия духове аз ги наричам „душички". Такива душички и духчета са, които ви обикалят. А когато дойде този великият Дух, всички тия душички и духчета ще слушат само този Единия. А сега по някой път слушате и лошото, понякога тия малки душички кажат, че ти си глупав, че си тръгнал криво: „Гледай живота, ти трябва да си поживееш, ти си млада, почернила си се." Но туй почерняне, то не е учение на Духа. Божественият Дух никога не почерня. Почернят само тия малки духчета. Божественият

Дух като дойде, Той внася светлина, внася мир, сади знание, носи здраве, щастие, блаженство. Туй носи великият Дух, когато дойде!

И казва Христос: „Аз ще ви изпратя този Дух." Кога? „Ако Моите думи пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене и ако вие имате Любовта на Отца Ми, тогава Аз ще изпратя Духа, ако вие имате Моята любов, с която Аз ви възлюбих. Когато Аз я показвам към вас, и вие я показвате към другите." Към кои? Не разбира да възлюбите всекиго безразборно. Може ли да любиш един камък? Нека се определим хубаво. Ти може да любиш само едно разумно същество, туй, което има разум и което носи съзнателен живот. Туй може да любиш, а другите работи не може да любиш. Може да се любят само две съзнателни души. Не може да любиш един камък, една мечка, разбирам в първата степен, как ще я любиш? Следователно в любовта разбирам туй, разумното. Има ли го, има и любов. Христос казва: „Както Аз ви възлюбих, така и вие възлюбете." Разумното е възлюбил Той в света.

Сега, този Дух, вие няма да запитвате дали ще дойде при вас или не. Ако вие вярвате в Христа, тогава ще дойде във вас. И Христос казва: „Аз ще ви изпратя Духа, ако вярвате." С коя вяра? Хората имат две понятия за Христа. Те мислят Христос сега е излезнал от Бога и следователно, да вярвам на света е станало чрез Него и всички хора са излезли от Него, следователно Той е пътят, най-познат на хората. Първият, Когото познавате в света, като сте излезли, Първият Той е, Който ви е изпратил на този свят и Той е, Който ви спасява. Следователно това е първият. И казва Христос: „Аз съм алфа и омега, начало и край." Вие казвате: „Как да познаем Христа?" Вие Го познавате, там не се спирайте, познавате Го. И ако не Го познавате, имате да давате, а ако Го познавате, имате да вземате. Нали човекът, който има от вас да взема, вие не го познавате, обаче този, от когото вие имате да взимате, него много добре го познавате. Защо го познаваш? – „Има да ми дава!" Вие как познавате мъжа си? Има да ви дава. Мъжът как познава жена си? Има да му дава. Затова вие познавате мъжа си – да нямаше да ви дава, нямаше да го познавате. Следователно, в тази смисъл, имаме познанство и любов. Когато казвам: възлюбих някого, значи имам да вземам от него. И ако Христос ни е възлюбил, има да взема от нас. Затова ни познава Той. И Той не отрича: „Вложил съм Аз капитал, няма да оставя да го изядете, Аз ви познавам и ви държа." Ти казваш, не Го познаваш, но Той казва: „Ти не Ме познаваш, но Аз те познавам." И следователно, щом ви познава, Той ще ви изпрати Духа, понеже хората са се заблудили из пътя, ще изпрати Духа да свидетелствува за Него. Да изпълните Неговия закон, като Го познавате, да добиете смисъла и разрешение на всички въпроси, които вас ви вълнуват, като женени.

Вас ви вълнуват на първо място семейните въпроси. Най-първият въпрос на жената е семейният въпрос: какъв мъж ще има, какви деца, а след туй идат другите въпроси, второстепенни разбирания, мнения. Тя е царица, мъжът е, от когото има да взема, а децата – които ще слугуват. Жената има големи претенции, тя обича децата, тя иска един министър, мъжът ѝ е първия министър, а децата ѝ са първите поданици. Казва: „Моето царство." Сега туй констатирвам, туй е великата истина. Мъжът, като съзнава това, той от 8000 години се бори да отхвърли това владичество на жената – бие я, но тя казва: „Макар и да ме биеш, аз съм царица". Макар и децата да я не познават, но тя казва: „Вие трябва да знаете, че вие сте ми поданици, ще признаете това!"

Пак ви казвам, че тия неща са стремежът на човешката душа. И прави са жените. Жената трябва да бъде царица. Че дето тя поддържа, че е царица, харесвам, но дето не признава, че мъжът е цар, това не харесвам, и че децата,

и те са царчета. Ако ги признае, от политическо съображение ще се роди един раздор. И Писанието така разрешава въпроса, казва: „Ще бъдат царе и дъщери на Бога живаго." Не признава жената, не казва: „Ще бъдете царици". Понеже жената е станала царица първа, сега мъжът се туря, защото неговият авторитет е побит, но не на сегашния мъж авторитетът, но на Божествения.

И аз бих попитал сегашните жени: Вие вашия мъж срещали ли сте някъде? Какви са чертите на вашия мъж? Я опишете чертите на вашия мъж, по какво се отличава той? Казвате: „Не е най-важният въпрос." И затова светът се пита: „Аз как мога да разреша главния въпрос?" Жената мъчно познава, тя мъжа го има като нещо второстепенно. Тя признава само децата си. Нищо повече. И веднъж щом има деца, тя турне мъжа на опашката, а това го най-много шокира, той е вън от кожата си. И сега знаете ли защо ви говоря така? Вие ще мислите, че аз искам да се нахвърлям отгоре ви, да ви нападам. Но и туй противоречие вътре в жената произтича от друго едно влияние. И затова най-нещастното същество, това е жената. Защо? Защото тя признава, че е царица, без да има някой, който да признае, че е тъй. Тя признава, другите отричат. Мъжът казва: „Ти си слугиня, нищо повече, ще готвиш!" Майката каже на децата: „Вие, моите поданици!" – „Как поданици ли? Ти ще слугуваш!" И й заповядват: „Не е тъй, както ти мислиш." И следователно в самия дом има един вътрешен раздор, не само вън, но и вътре, в самата душа, има раздор.

Аз отивам по-дълбоко, не гледам тъй, както светът гледа – тъй, вътре вие сте раздвоени. Голяма борба има. Защо си раздвоен? Някой път си доволен от себе си, някой път – не. Защо си недоволен, кои са причините? Спорят се, вътре спор има голям и тогава тази е една от причините, дето най-нещастното същество на Земята е жената. И затуй нейният живот, 9/10 от живота, е само от сълзи. Скрие се в стаята си, плаче, плаче, плаче и после ще се изтрие, ще излезне. Втория ден – същото, третия – все си поплаква, казва: „Какво си мислех, а то какво е." Защо? Няма Го още Духът. Духът Го няма, Духът Го няма. А когато този Дух дойде, Той ще възстанови всичко. И Павел казва: „Сгодих ви за един мъж" – знаете ли този стих? За кого? За Христа. „Сгодих ви" – казва. И следователно, дотогава, докато вие не признаете този мъж, Който е глава на човечеството, а глава на този мъж е Бог, все ще има знаете какво – сълзи. Тъй е, и Христос на туй познанство ще изпрати Духа и „този Дух ще свидетелствува заради Мене". И този е важният въпрос. Христос трябва да дойде между вас. Този мъж трябва да дойде вътре във вас. И тази борба, която сега още съществува, с нея трябва да се ликвидира веднъж завинаги. Дойде ли Духът, познаете ли Го вие. Кой е глава на вашия живот? Духът е глава на живота. И когато Той дойде, вие ще се освободите от сегашните раздори. Тогава ще дойде новото познание, новото разбиране на природата, ще влезнете във връзка с новите закони, които сега се поставят. И казва Христос в тази глава: „Всичко, каквото попросите в Мое име, всичко ще ви се даде." Някой път някои не са спокойни. Защо? Щом има подписа на Христа, всичко става, но без Неговия подпис нищо не става.

И тъй, Духът е, Който внася всичките тия страдания. Страданията показват, че вие не сте се примирили напълно. Докато имате страдания, не сте познали вашия мъж. Не вземайте познанство на мъж тъй, както вие познавате мъжа. „Познанство", аз употребявам тази дума в следующия смисъл: когато излезнеш през месец май, в някой приятен майски ден в гората и като те огрее Слънцето и ти чуваш птичките как хубаво пеят – то е познанство. И туй ти причинява една велика радост, ти се въодушевиш. Туй е познанство. Защото има и познанство, което ограничава – щом ти познаеш твоя длъжник, ти го ограничаваш, щом

намериш твоя вол и го познаеш, какво правиш? Туряш му юлара, взимаш остена и хайде.

И сега, защо Христос е заминал горе, за Небето? Той знае, че юлар има за Него. В туй грешно състояние, в което сме ние, всеки ден бихме Го разпъвали. И следователно, Той се е вдигнал толкова високо и чака. Изпратил е Духа Си, докато хората дойдат до съзнание. Вашият ум, сърце да бъдат готови да дойдат до туй съзнание – да изпълните волята на Христа. Туй е вътрешно дълбоко разбиране. Затуй на първо място се изисква от всички ви да се обедините. Когато дойде Христос, всички жени трябва да станат една жена. Няма да бъдете много, но една жена.

Сега всяка една от вас ще каже: „С нас какво ще стане?" Жените още себе си не познават. И първото нещо – жените трябва да познаят себе си. По какво се отличава една жена от друга? Кажете ми. Ако сравня две жени, всичките имат еднакъв стремеж: едната иска да се ожени и другата, едната иска хубаво да бъде наготвено, хубаво да се облече, и другата – същото. Всичките им стремежи са еднакви. Няма нещо различно, едната да има нещо особено. Във всичките къщи един и същ живот. Сега, защо да не си дадат ръката – може да си подигнат духа. Всички жени, ако се съединят, още по-лесно може да го подигнат.

А сега всяка една от вас казва: „Аз да бъда първата!" И тогава вашето положение мяза, аз съм превождал и друг път този пример – слабата ви страна на неразбиране. В Европа отива на едно място един германски княз. Трябвало да го посрещнат в Дания или Холандия в един театър. И в града избрали 12 от най-хубавите жени, най-красивите, да го посрещнат. А между тия 12 трябвало да изберат една, която да му поднесе букет. Сега, коя ще бъде? Решили да гласуват. И в кутията намерили 12 билетчета с 12 имена – всяка една е гласувала за себе си. И сега вие, в тази Христова кутия, всяка гласува за себе си и няма кой да поднесе букета. Като се отвори кутията, вътре има толкова имена, колкото и жени има. Всяка е гласувала за себе си. Това не е лъжа. Не е лошо да бъде човек пръв, но при изпълнение на волята Божия пръв е само Господ, начало на нещата, това е Той, а ние не може да бъдем първи. Онзи, Който създава нещата, Той е първият.

Та, когато дойде този Дух, Той ще внесе това дълбоко разбиране в душите ви. Самоотверженост се иска. Казвате някой път: „На този мъж аз толкова съм служила!" Но вие на мъжа още не сте служили. Павел казва: „Сгодих ви за един мъж." Аз бих се радвал, ако бихте служили, защото тогава вие нямаше да остарявате, космите ви нямаше да се изменят. Не този мъж като дойде, да се разфучите. (*Затова приехме един мъж да слуша, да не би жените да направят някой заговор.*)

Значи, когато Духът дойде, ако вие признаете този авторитет на Христа, всичките други въпроси, обиди, съмнения, те се разрешават кардинално. Основният въпрос е, който ще разреши останалите въпроси. Той трябва да бъде въпрос полюбовен, по силата на Божията любов и мъдрост, така ще се разреши. И тази любов трябва да бъде толкова силна във вас, като едно силно течение да помете всичко наоколо, да няма нищо да ви противодействува. И когато вашият мъж, който е на Земята, ви се кара, ще кажете: „Чакаме ние Христа." Този приготовлява пътя за Онзи. Тогава на мъжете, когато ще говоря друг път, на вас казвам, че има само един мъж, а на мъжете ще кажа: на света има само една жена. Тогава вие ще пратите една делегатка. Техния авторитет подигам. Разбирате ли? И тогава ще говоря, че има само една жена и всичките мъже трябва да се съединят, защото само една жена има. И когато този Дух дойде,

той ще внесе туй, от което вие имате нужда. Аз съм говорил много пъти и не искам моята беседа тъй да остане, без последствие.

Вие запитвали ли сте се като какви жени сте сега? Може ли да ми опишете? Ако аз бих ви дал тази тема: „Какви жени сте, по какво се отличавате", как бихте се описали? Сега в света, за да се опише някой човек, ти трябва много да го обичаш или много да го мразиш. Тъй е. Ще изкараш всичките негови отрицателни черти. За да опишеш един човек, трябва или да го обичаш, или да го мразиш. Сега тия мъже на Земята вие ги мразите, това го зная. Следователно, жената казва за мъжа си: „Не му вярвай, каквото и да каже, не му вярвай!" Прави сте. Щото, в историята на човешката култура, мъжете колко жени са продавали, колко крака не са счупили? И прави сте. Сега, ако ви кажа за онзи мъж: „Сгодих ви за един мъж", как ще го опишете вие него? Вие че живеете при сегашните мъже, се дължи на този мъж, който е горе. Той всеки ден го изпраща при нея. „Макар че е такава, дайте й. Няма нищо." Той не довижда вашите грехове. „Нека си живеят добре, нека са щастливи на Земята." Но щастливи ли сте? Не сте. Не само не сте щастливи вие, но и вашите мъже, и те са нещастни. Че мъжете ви са нещастни, те постоянно пишат книги. Сега туй, което става вънка, в обществото, туй е, което става в семейството, туй е, и което става и в душата. В своята душа някога вие изгубвате туй упование, този авторитет, туй съзнание, всяка любов и ударите го тогава и казвате: „Да върви!" И изгубвате всяко понятие за онова възвишено, дадено на душата, и тогава се отказвате и от Бога, оставате в света само да ядете и пиете. И сега всички вие, жени, ако още търсите много мъже, ще има сълзи, сълзи, сълзи. Но ако търсите този единия мъж и когато той дойде в света, на всички сегашни мъже ще кажете: „Да си вървите!"

Ето това е: когато жената падна долу, мъжът остана горе, в Небето, а когато мъжът падна, жената остана горе. Тъй щото, сега истинските мъже и истинските жени са горе, а тези, които напускаха Небето и дойдоха да търсят своето щастие тук, на Земята, те са героите на деня.

Сега този Дух на Истината трябва да дойде, чрез Него ще стане туй спасение. Сега ни най-малко не казвам, като идете вкъщи, да се нахвърлите върху мъжете си. Няма какво да се нахвърляте. Вие ще го търсите със свещ, ще го търсите, докато го намерите. Вие чели ли сте „Песен на песните"? На вас ви препоръчвам да прочетете „Песен на песните". Мнозина са чели, казват: „Това е широк живот." Ще разбирате дълбокия, вътрешен смисъл, не по човешки, а по Божественому. И защо аз на вас не ви откривам тайни. Че как? Де е мъжът ви? Вие като дойдете при мен, ще ви кажа: „Нека дойде и мъжът ви с вас." А вие идвате само жени, без мъже. Как тъй жена без мъж? И Писанието казва: „Жена без мъж не може и мъж без жена не може." А двамата в Христа. Жената, като дойде, тя иска любов да върши, любов с мъжа си – ще бъдете ти с мъжа си двама и ще дойде третият. Любов може да има само между трима хора. Знаете ли вие това? Вашият мъж и вие ще дойдете при мен и тогава може да се любим. Тъй разбира Писанието смисъла на нещата. А между двама, тяхната любов ние я знаем.

И тъй, не се лъжете да търсите любов между двама, търсете я между трима. Защо? Тъй казва Христос: „Когато вие сте заедно с Мене и Отец дойде, тогава Аз ще ви се изявя." Трима души трябват. Когато аз ви говоря за Любовта, да се обичате... Аз не съм срещал две жени да се любят. Ако може тук в България да намерите две жени, които да се обичат, аз бих желал да видя тези жени и ще си снема една фотография. Не че е невъзможно това на Земята, но жената трябва да има своя мъж и третият, който ще дойде, тогава ще се изяви Бог и

туй, което търсите, тогава ще дойде. Духът и Христос. Само тогава ще дойде Духът. Трима души се иска, за да дойде Христос. Искам да се избавите от илюзиите си. Искате да сте ученици, търсите щастие, дето го няма. Ако търсите щастие, аз ви казвам къде е – при мъжа ви. Но той ще ти турне юлара на главата, после, той си има остен, и кола ще ти турне и ще ти каже: „Хайде на нивата да ореш!" Не мислете, и вашият мъж, и той е впрегнат, този мъж, лъжливият – на Земята, а другия мъж, аз няма да Му кажа сега името. Не искам да казвам Неговото име. А тия мъже са само Негови представители. Те са Негови слуги. И каквото Той заповяда, на Земята те го правят.

Сега знаете ли кой е Той? Знаете сега. И дойде някоя мома и казва: „Аз го намерих." Да, казвам, не си Го намерила още. Ти когато намериш Този, за Когото Павел казва: „Сгодих ви за един мъж", той ще бъде най-великия ден в живота ви. За жената това ще бъде възкресение и затова казва Христос: които се сдобият с този ден, с туй разбиране „нито се женят, нито за мъж отиват". Кой мъж? На мъжете когато ще говоря, ще кажа, че има само една жена. Не си правете илюзии, един мъж има, схванете това. Ще го търсите. Ще се чувствувате като една душа и тъй ще можете да разрешите един въпрос: защо страдате? Въпросът е да намерите кого? Да намерите Христа. Не историческия Христос, не този Христос, в когото вярват хората, не, но онзи Христос, Който казва: „Аз съм начало и конец, алфа и омега", Този, Който ви е изпратил тук, Който е изпратил благословението Си, Който ви е подкрепял при всичките ваши идвания и странствувания в този свят и ви е ръководил в пътя на истината. Той е бил всякога бодър, никога не се е навъсвал, бил е деликатен, казва: „Ще дойде време на тази велика развръзка."

Сега Божественият Дух иде за жените, да ги събуди, да потърсят този единия мъж. А сега, понеже има много мъже, има и скандали. Една жена казва: „Защо си го взела ти?" – „Ами ти, какво си направила с него." Спорят се за мъже. Казвам: Никакви мъже нямате още. Вашият мъж, истинския мъж, никой не може да ви го вземе, той е горе на небето. Той ще бъде вашият възлюблен, той не се нарича мъж. Възлюблен на душата! И за жената се казва – не за жената, която е сгрешила, за „възлюбената ми" и за „възлюбления ми". И тъй, възлюбления на вашата душа, ще го търсите. И когато го намерите, вашата душа ще бъде доволна, щастлива. И казва Писанието: „И през онези дни ще залича всичките ви грехове." Когато намерите вашия мъж, всичките ви грехове ще бъдат заличени и помен няма да остане от тях. Най-важният въпрос е, основен въпрос е: да намерите възлюбления на душата ви, за когото душата ви копнее и толкова сълзи сте проронили и казвате: „За какво сме останали, няма ли избавление?" Защо? И когато този възлюблен дойде, Писанието пак казва: „Ще обърша сълзите ви" – няма да има сълзи тогава; „ще снема оковите" – няма да има окови; ще изцери сърцата ви – няма да има рани; там просветление има, няма да има тъмнина; ще въздигне душата ви – жената ще бъде царица тогава.

И тъй, ще вложите това и ще се молите живо, най-първо да добиете Духа и туй просветление. А този, черния мъж, ще го вържете и ще му кажете: „Наложници не може да бъдем вече!" Всяка една жена трябва да каже: „Наложница не мога да бъда вече!" Разбирате ли? В себе си дълбоко кажете ли, че не може да бъдете наложници, решавате въпроса – тогава Духът ще внесе Любовта. Ще дойде истинският мъж и тогава започвате вие новата епоха. И тогава ще се яви новата жена. И аз бих желал и вие да образувате поне пръстчето на тази нова жена.

Вашият закон е велик, само трябва да отхвърлите външното робство, туй терзание, да знаете какъв е смисълът. Следователно, вашия възлюблен намерите ли го, всичко друго, което разрушава вашия живот, изчезва. Тъй се разрешава основно въпросът. Тогава може да говорим за възпитание и за любов. Ако аз ви говоря за любов, за целувки, думите ми са разбрани съвсем в преиначена смисъл. Не, не. Вие досега целувки не сте имали още. Целувка, такава целувка не сте имали. Трябва да ви целуне този мъж, този, който е чист, в който е било вашето начало. А сега, че ви целува сегашният мъж, това не е целувка. Та, когато ние говорим за целувка, ние ще я чакаме, още дълъг период има, докато дойде тази целувка. И когато човек получи тази целувка, той на Земята не седи. Той си заминава за своето отечество и напуща този дом. Тия неща, които сега ви спват, той ги напуща и по форма той е свободен. Та, душата е нещо вътрешно. Човек не може да се опорочи от вън, той е вътре. Грехът не е нещо външно. Грехът е нещо вътрешно, в душата.

И тъй, „Когато този Дух на истината дойде, Той ще свидетелствува за Мене, и вие ще свидетелствувате." И аз желая всинца вие да свидетелствувате. Може ли да свидетелствувате?

– *Можем.*

– Можем. Не смесвайте вашата душа с вашето тяло. Защото сега имате едно тяло, после – друго тяло, но има нещо по-съществено, което ви отличава. То е душата, не тялото. И като се срещнете, трябва най-първо да се чувствувате като душа. И силата на любовта седи в противодействието. Ако вие може да издържите едно противодействие, имате любов. Тази любов ще бъде на Духа, тя ще бъде любовта на вашата душа. Между Бога и вашата душа, оттам трябва да започне любовта, не от вън. Толкова пъти сте говорили за любов, целувате се и пак говорите за себе си, угощавате се, а работите не се уреждат. Тази любов трябва да започне между Бога и вашата душа от вътре. И Павел казва: „Първо видимото." Това е видимото. Някои сега тълкуват: „първо този живот". Аз казвам: Видимото, това е Бог, а невидимото, това са хората. Видимото е Бог зарад мене, оттам ще започнем. Животът е вътре. И прави са били тези думи. Като сме слушали от горе, видимото е било долу, сега поемаме обратния път – гледаме нагоре. Първо трябва да се яви любовта към Бога и после ще се проявим към вънка. Ако аз нямам любов към Бога, не може тази любов да се прояви към вас. Бог, моята душа и ближния – трима души, само там има любов! Те съставляват света Троица. Бог в 3 лица, подразбирам проявление на Божествената любов. Понеже Духът е първото изтичане на Бога. Бог и Духът и Любовта – това съставлява една троица, а ние сме четворицата – Добродетелта на Земята.

Сега първото: Ще започнете другия метод – с любовта. Жените да търсят своя възлюблен! Ще кажете: „Със сегашните си мъже какво да правим?" Какво казва Писанието? След като умрете, вие сте свободни от тях. Жената е свързана с мъжа, докато е жив; щом умре, тя е свободна. Значи, ако тя се върне в света, той няма право да я вземе. Туй не е мое учение, Павел казва тъй. Моралният закон е: ако някой дължи пари и умре и се върне на света, трябва да плати. Такъв е моралният закон. На сегашните мъже ще кажете: „Ние ще идем да намерим нашия мъж и вие ще идете да намерите вашата жена." И още ще кажете: „Ние двама не сме прокопсали, затуй ти да вървиш при жена си, а аз ще ида при мъжа си." Нали тъй е кардинално решен въпросът? Какво трябва да прави мъжът? Да иде при жена си. И ще се реши развръзката. Ще разрешите този дълбок въпрос.

Духът като дойде, трябва да изпълним волята на този Бог, Който ни е изпратил на Земята, защото при Него ще се върнем. Няма друг път! Колкото и

дълго да седим на Земята, все един ден ще трябва да се върнем там, отдето сме дошли.

И казва Христос: „А когато дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене" – за тази велика истина, която носи любовта, носи свобода на жената. Най-първо трябва да се освободи жената, вие трябва да се освободите и като намерите Христа, вашият въпрос е решен и вие сте свободни. Сега някои вече са близо, стремете се, докато реализирате туй дълбоко разбиране. Тъй седи въпросът. Като разберете, вие ще бъдете завинаги спасени. То е спасение. Туй е очистване, да бъдете доволни. Тъй, тогава, такава, каквато е била първоначално душата на жената, тя да бъде доволна, да се очисти. И тя ще се очисти. Когато Духът дойде в нея, тя ще почне да свидетелствува. За кого? За Този, Който е вън и вътре.

Сега Духът, Който вече работи, Той да ви просвети, да подтикне душите ви, сърцето ви, ума ви към разрешение на най-важния въпрос, а другите въпроси вие може да ги разрешите, но този въпрос в новото учение, не в новото учение, а във висшето Божествено учение, той е основен, кардинален, който трябва да го разрешите и тогава всички други въпроси ще разрешите последователно.

Тайна молитва
Ще прочетем тихо *Отче наш.*
Ще прочетем *Добрата молитва* съвсем тихо.

Пазете сега една мисъл. Да не влезе едно обезсърчение. Сега сте по-близо до царството Божие, отколкото в миналото. Този въпрос, ще мислите върху него. Той не трябва да ви бъде една спънка, а един въпрос, от който зависи разрешението на всички други въпроси. Всяка една жена трябва да реши този въпрос и да няма колебание, тя трябва да знае това. Решите ли този въпрос в душата си, дойде ли Духът, въпросът е сам по себе си свършен. Само по този начин може да работите. И вие може да решите въпроса. Той не е един от най-мъчните въпроси, а той е най-лесният въпрос. Но вие все го изоставяте за най-после, а той най-първо трябва да го решите. А този Дух на Истината, „Той ще свидетелствува за Мене", а на друго място се казва: „Той ще ви научи и ще ви припомни всичко, каквото Аз съм ви казал."

Да. Втория път ще говоря по нататък. Втория път ще говоря на жените след един месец, какво трябва да правите като намерите този мъж. Духът, Който иде, Той ще ви отвори умовете и ще говори какво трябва да правите тогава. Жените да вземат участие във всички действия на света. Жените спъват света. Съдбата на света, ключовете от вас зависят. Целокупното спасение от вас зависи. И сега, понеже не сте решили най-важния въпрос, вие заблуждавате синовете и дъщерите си. Нали? Ти ще повикаш дъщеря си, ще й говориш каква е великата истина вътре в живота. Да знае тя истината, защо я заблуждаваш. Никакво щастие няма, ще й одерат кожата, тъй както на един вол. Кажете: „Да се изпълни волята Божия!" Волята Божия се изпълня само чрез закона на Любовта. Следователно вие ще ме разберете много широко, няма да ме разберете тъй тясно. Кардинално, основно ще разберете въпроса. Да се подигнете, не само вие, в целия свят, всички жени все този въпрос разрешават. Онези, които говорят за жените, как трябва да постъпят, и понеже те подигнаха въпроса и щяха да го решат кардинално, и дойде всеобщата война и те спряха малко. Започнаха въпроса за еманципацията на жената, не еманципация, а разбиране, кардинално как седи въпросът. Дойде войната, пак се сплетоха и мъже, и жени и не могат

да разберат основно въпроса. А той трябва да се реши. И по този начин жените ще решат въпросите. Вие живеете в една епоха много важна, както светските хора казват „с историческа важност".

Сега или никога! Тъй седи въпросът! Сега е въпросът, сега ако не решите този въпрос, никога няма да го решите. И ще имате сърце отворено, няма да кажете: „Не сме добри." Господ ще заличи греховете, ще ги хвърли зад гърба Си, няма да ги погледне. Всичките грехове тъй ще ги хвърли зад гърба Си. Но сега тъй както сте, и да се молите не може. Сега се молиш да вършиш волята Божия, а утре търсиш един от чуждите мъже и казваш: „Кой ще ме храни?" Стига вече толкова! 8000 години робуване е достатъчно. Понеже от 8000 години е, ще се скъса вече ремикът. Тъй, когато човек скъса веднъж завсякога със злото. То е великото зло, с което трябва да скъса човек, да се отдели. И тогава ще обърне ума си към Бога. И ще разбере, че в Бога няма промяна, няма измяна. Той е един и същ. Той не е човек. Той е Великият Дух, няма промяна у Него. „Благоутробен" се казва за Него, „многомилостив", пълен с любов към онези, които се кают, които вършат Неговата воля.

Този въпрос сега ще го решите. Няма да си правите илюзии: „Аз не съм като другите жени!" Едно ви моля само: не си правете илюзии „не съм като другите жени."

Гледайте да бъдете тази жена. За едната жена аз не съм говорил още, да ви кажа каква е едната жена.

Хайде, поздравлявам ви с... Ще атакувате сега, на нож ще влизате. Сега всички с Духа, със Словото Божие. Не да вземете губерките, но със Словото Божие ще решите важния въпрос.

Беседа, държана на 10 ноември 1921 г., четвъртък, (само за жени), София, 3 ч след обяд

22.

АКТЬОРИ И РАБОТНИЦИ

Тайна молитва
Добрата молитва

Животът има две страни: едната страна, това е животът на актьора, а другата, това е животът на работника. Актьорът работи вечерно време, а работникът – денем. Първият използува вечерта, а работникът – деня. Следователно резултатите не могат да бъдат едни и същи, понеже животът се развива при различни условия. Вечерта няма тази светлина за актьора, а работникът, който работи денем, има условията за един правилен живот. И тъй, аз ви различавам на два класа: актьори и работници.

От актьори в тази школа нямаме нужда. Бялото братство изключава живота на актьора, а приемаме работници. Аз считам вас, женените, работници на Божествената нива, а някои от вас искат да играят ролята на актьори. Вие още не знаете какво значи Божествена правда. В тази школа, колкото е строг законът за работника, толкова е строг и законът за актьора. Сега, като работници, аз ще ви запитам: Изпълнихте ли задълженията си за своята работа? Аз искам от вас, женените, да пригледате работата си – нивите си, градините си, изворите, къщите си измазани ли са, говедата си, овците си, домовете ви изчистени ли са. В какво положение се намират тия ваши сътрудници? Понеже сте работници, трябва да знаете това. Мнозина от вас, женените, искате по-големи привилегии, а по-малко задължения. Искате да се отлагат падежите на вашите задължения. Но в Божествената книга отлаганието на падежите е изключено. То става само по благодат. Трябва да се търпи и да се чака да дойде някое по-голямо същество да ви помогне. Не мислете, че даром ще ви се даде.

Вие минавате за женени и затова ще давате морал на младите. Мислете, като напуснете тия ниви, ще дойдат на тях младите. Какво ще намерят те? Аз говоря в прям и преносен смисъл. Това са разсъждения, които трябва да пригледате. Аз съм задължен да ви кажа това тази вечер. Това е по инициативата на Бялото братство и те, Белите братя, ви държат отговорни за нивите ви, овците ви, за къщите ви и пр. Вие, които се съмнявате – има такива между вас, – в една година ще проверите, дали сме от Бялото братство или не. На него Христос е глава. И когато Той е решил това свое разпореждане, питал е главата и тя е позволила. Ама тази глава е Бог. Въпросът е изчерпан и по-форма, по съдържание и по смисъл – по всички направления.

Следователно от вас, женените, се изисква да изпълните доброволно Божия закон. Няма нужда да ви кажа какво да направите, а тъй, както вие мислите, както желаете, както вашите души желаят. Когато душата на някого пожелае нещо, в неговото съзнание се определя туй, което има да стане. В туй съзнание влизат три велики сили: умът, сърцето и волята. Те ще се проявят според формата на съзнанието – такова ще бъде и проявлението на ума, сърцето и волята. И когато отиваме в другия свят, всякога се подразбира промяната на нашето съзнание от една форма в друга. Това е разширение на съзнанието – в друга сфера ще имате други разбирания. И следователно Христос слиза в душите само когато съзнанието се разшири. Например, когато говоря нещо на женените, вие казвате: „Учителят каза еди-какви си думи, Той има мен пред вид." Щом казвате така, не сте разбрали мойте думи. Когато аз говоря, имам пред вид да се разшири вашето съзнание и Христос ще слезе да ви изясни. Аз се стремя да обясня външната страна, като работника да изчистя, и след туй ще слезе Христос. Аз искам да се разшири вашето съзнание, за да може да слезе Христос да ви изясни това, което никой човешки ум или мисъл не може да ви обясни.

Питам ви, женените: Какъв пример давате на младите, на вашите деца, по отношение пак на съзнанието ви? Вашето съзнание служи ли да се разшири съзнанието на младите, за да дойде Христос в тях и да им обясни този закон: какво нещо е животът и как трябва да живеят? Вие ще кажете: „Господ всичко може." Това нищо не значи, то не е философия. Кръвта на бащата е силна, когато влезе в жилите на сина и тече по същите закони. Не тече ли, резултатите ще бъдат различни. Сега, мнозина от вас посещавате братството само да се изправят работите ви, идвате тука като на театро, ще ви понагостим, ще си излезете и ще кажете: „Вие не сте такива, каквито сте." Вие още не сте разбрали какви сме ние. Ще минат още хиляди години, докато разберете това. Ние сме от тия, които разширяват съзнанието на всеки човек, за да слезе Христос и да

разясни истината на живота. А тая истина трябва да бъде такава, да влезе Божественото съзнание, за да се изрази законът на Божествената любов във вселената. И какво по-хубаво от това? С тази истина можем да работим. Е, вие казвате: „Да ни помилва Господ." Е, как ще ви помилва, когато нямате туй дълбоко съзнание Христос да слезе, да ви изясни погрешката ви? Погрешките и съблазните са неизбежни от всички страни и ако Христос не влезе във вашето съзнание, тия погрешки ще създадат един живот дисхармоничен, а от тая дисхармония всички страдате. Има ли някой, който да не страда?

И аз често привождам този пример – как си служат Черното и Бялото братство. Черното братство има черни адепти, които слизат и казват: „Аз съм обущар, имам специален калъп за обуща, ще си вземете едни обуща от мен, че да ме помниш." И туй ми навява един случай с мен в Ямбол. Бях у един обущар, който ми казваше, че изслушал беседите ми и се влюбил в мен, та иска да ми направи един чифт обуща, за които каза той: „Ще ме помниш." И наистина, още го помня. Туриш ли си крака в тоя калъп на Черното братство, в него има специални номера и ще го помниш. Първото нещо: ще се осакатят вашите добродетели. Туриш ли си краката в тоя калъп, непременно вашите добродетели ще се осакатят и ако не дойде Бялото братство да те освободи от него, много ще страдаш. Не давайте краката си на тия черни братя да ви ги турят на тоя калъп. Сега аз не ви обяснявам всичко, но в друга, специална беседа, ще ви говоря само за калъпа.

И после, вие, женените, не живеете тъй както трябва – мъже и жени. Това е противно на Бялото братство. Сега, ако искате женените да живеете като света, вънка можете, но щом влезете в Бялото братство, тук има отлични правила. Вие още не знаете как да живеете. И можете да научите тия правила. Мъже и жени трябва да живеете по закона на Любовта. Всяка работа, извършена по тоя закон, е свещена, а без любов тя е престъпление. Кое е право, ако ме попитате? Което е по любов. Любов наричам онова чувство, което седи над всички други чувства. Когато влезе то, ти никога не се навъсваш. Любовта ще се схваща в мъжа, но не този, който е облечен в кожа. Тъй ще се схваща любовта. И мъжете така ще я схващат. Това говоря на вас, женените, които Христос е оженил, а за ония, които Христос не е оженил, за вас нямам нищо. Като казвам „женени от Христа", подразбирам: Ако вашето съзнание не се разшири и не влезе Христос да ви обясни, вие ще се хванете за буквата и после и аз ще се чудя какво ви е дошло на ума. Павел казва на едно място: „Надпреварвайте се да си отдавате почит един на другиго." Как? За да се надпреварвате, трябва да стане една промяна в съзнанието ви. Трябва да има едного, от когото да се научиш. Ако майката не ни научи, отгде ще дойде това знание? И този закон е верен: Съзнанието се разширява от съзнание. Ако вашето съзнание не дойде в контакт с друго съзнание, не може да се разшири. Ако един ум не дойде в съотношение с Божествения ум, не може да се разшири.

В братството, аз забелязвам, има голяма дисхармония. Аз търпя тия работи, но, бъдете уверени, тази дисхармония не ми е приятна. Вие може сега да заплачете, но аз не искам вашите сълзи. Аз искам да влезе Христос във вашето съзнание и да го разшири. Искам да се прояви Христос във вас. Моето желание е да живее Христос във вас. И за мен най-щастливият ми ден ще бъде, когато видя, че Христос живее във вашето съзнание. Бъдете уверени, че той ще бъде най-щастливият ден в живота ми. По кой начин може да се роди пак мисълта? Има два начина: някои риби ги ловят денем, а други – вечер. Има ли някаква разлика? Христос е определил този закон: Любете, докато е денем; иде нощ, когато никой не може да работи.

Следователно, за да се разшири вашето съзнание, трябва да работите денем. Не да актьорствувате. Аз съм решил да работите с опит в школата. Наймалките постепенно един след други, те ще вървят така, но за това трябва да има разширение на вашето съзнание и да стане тази вътрешна промяна. Тогава ще дойдат тия лъчи на духовното съзнание, за да създадат условия на тия семенца, вложени във вас от хиляди години, и да се получат добри резултати. Сегашните ви мисли дали ли са добри резултати? Вие всички сте недоволни. Най-същественото ви липсва: вашето съзнание не е още разширено и Христос не е още влязъл във вас да ви обясни. Той прави усилия, но временно стават повдигания и спадания. Правите усилия, но те ще бъдат безполезни, ако Христос не проникне в съзнанието ви и ако след него не проникне Божествената любов. Няма да се достигнат очакваните резултати. Не мислете, че туй, трансформирането на един живот в друг, е лесна работа. За да се трансформира едно растение във форма на едно животно, какво изкуство и знание е потребно. Вие сериозно бихте се замислили. Но сега мислите, че то става много лесно. Не, така лесно не става. Духът Божи, Който работи във вази, ще свърши всичко, а не като говоря аз. Трябва Христос да проникне и тогава ще дойде възкресението, а то подразбира новия живот, в нови форми. „Ще излезете от гробовете." Но ако бъдете като сега, ако ядете и пиете като сега, не мислете, че това тъй ще бъде. Не, от това сегашното, от тази форма ни помен няма да има. Ще останат известни принципи, които ще напомнюват, но съвършено ще се изменим. Някой ще каже: „Сегашните условия на живота ме спъват." Не, те не могат да ви спъват.

Аз говоря за онзи ученик, който е решил. А вие не сте още пълни ученици. Има няколко разреди: ученици-оглашени; ученици-верующи и ученици-ученици. Първият разряд има известни задължения и права, вторият – също; третият е най-горен от всичките.

Това, което ученикът върши, не е длъжен да го върши оглашеният и обратното. И всеки ще разглежда живота според степента си. Ако е оглашен, има известни задължения и известни права. И вие няма да го питате защо върши това. Ако оглашеният пита верующия: „Защо така правиш," верующият ще му каже: „Когато дойдеш на моето място, ще разбереш защо така работя и живея." Бог не е длъжен да ни съобщава защо прави тъй или инак. Той ще каже: „Когато минеш през тия 7 огньове, за да те очистя, ще разбереш." Абсолютно никакво друго обяснение няма да ти даде. И Иов го е питал, но Господ е мълчал. Но след като мина 7 пъти през огъня, тогава Господ се обади и му каза: „Я, застани да Ми кажеш сега." И Иов казал: „Чувал бях за Тебе от други и много грехове направих, но понеже сега Те видях, глупости няма да говоря." Някой от вас се намира като Иов и пита: „Господи, докога тия страдания, тия дългове?" Господ си мълчи. И не мислете, че можете да се избавите, ако имате някой приятел или неприятел – лъжете се. И избавлението седи в следното: да разширите съзнанието си и да влезе Христос да ви обясни факта. Стане ли това, вие сте избавени, не стане ли, тоя факт ще бъде постоянно при вас и като един демон ще ви прави пакости.

Сега някои идат при мен и ми казват: „Ама кажи ни защо става това, онова?" Днес дойде един и ме попита: „Знаеш ли какво правят тези твои ученици, що не им кажеш?" Казвам му: „Не мога да им кажа, ние живеем под закона на свободата." – „Ами дисциплина няма ли?" – „Няма!" – „Но вие може да турите тази дисциплина." И ме покани да отида в дома му. Тогава аз му казах: „В твоя дом аз няма да стъпя." – „Защо?" – „За да стъпя в твоя дом, трябва да се разшири твоето съзнание и да дойде Христос, т.е. Любовта. И ти си като моите ученици, ти искаш да ме туриш в клопката, като моите ученици, от един калъп сте." И те

не са ученици на Христа. И аз казвам: Ние имаме един велик закон с правила, ние искаме да живеем, разбираме живота по-другояче и искаме да го изправим. И вие можете да кажете: „Знаете ли какво прави Учителят ни?" Но вие отговорни ли сте за мен? Или казвате: „Жълти обуща или бяла шапка подобава ли му? Бялото палто е за децата, а за него трябва черно джубе." Но що важи всичко това за вас? За вас важи какъв е моят ум, какво е моето сърце и воля. А вие ще се натъкнете на тия дребни работи. Вие може да носите каквито щете дрехи и обуща, но мен ме интересува умът ви, съзнанието ви, сърцето и волята ви, а най-много душата ви и присъствието на Христа в душата ви.

Зная, че тия неща почват да се обработват и вашия живот ще придобие оня смисъл, който трябва да има. И следователно ние ще се разбираме. Някой път е благословение човек да бъде в света баща, а пък някой път е благословение да бъде дете. Някой път е благословение да бъдеш Учител, а някой път – да бъдеш ученик. Ще дойде време да разберете отношенията между Учителя и ученика, Бог ще ви ги обясни. И аз бих желал да бъдете вие от тия благословените ученици.

Отговарят: – Амин, амин.

– Някои от вас търсите спасение, да се отвори Божието царство, за да влезете. Няма такова спасение, а спасението седи в туй, да се разшири вашето съзнание и да влезе Христос и тогава сте спасени по същество. Тогава всички външни условия, [които] ви стесняват, беднотията и други, всичко туй ще се хармонизира и животът ви ще придобие друг изглед. Сега във вашия ум остава друга мисъл: „Ако днес не свършим тая работа?" Ще остане тя за друг ден. Но трябва да се работи.

Аз да взема себе си за пример: Вие сте господар, а аз – работник, наемате ме вие да ви обработя лозето, но през целия ден преброявам чуканите и вечерта ви казвам колко са те. На втория ден отивам пак на лозето, но не копая, но преброя колко пръчки има и зная колко грозде ще родят те. На третия ден броя и колко тревички има и т.н. И казвам на господаря, че свърших работата. Той мисли, че лозето е прекопано и ми заплати. Но като идете на лозето и видите, какво ще помислите? Вие сега – ще ме извините – работите на Божествената нива като мен на лозето – броите чуканите и пръчките, а не копаете лозето. Нямам нищо против, ако четете пръчките, чуканите и тревата, но и прекопавайте лозето. Първият начин на работене е актьорство, а втория начин е: след като прекопаете лозето, можете да прочетете чуканите, пръчките и тревата. И вие идвате при мене и казвате: „Нашето лозе не расте." Да, не расте. Сега говоря като никога, защото моите ученици не копаят лозето. Тогава аз разрешавам въпроса по следния начин: вие имате статистика, прочели сте чуканите и тревата, а аз ще взема мотиката и ще прекопая лозето. Ако вие сте прекопали, аз ще чета чуканите. Има и учители, които четат чуканите и пръчките. Ако прекопаете вече лозето, всичко ще се уравни.

Това са методи, символи за бъдеща работа. Аз ви казвам това, за да знаете по кой начин да разширите съзнанието си, в което Христос още не е проникнал. Христос работи, прави всички усилия. И вие имате дълбоко желание, но имате нужда от търпение. Като ви турят на масата за операция, ще ви изпитат. В Бялото братство не дават упоително, когато ти правят операция и трябва да стоиш съвсем мирно, защото ако мръднеш, ножът ще влезе по-дълбоко. И сега на всинца ви правят такива операции. И тия живи операции са най-добрите, а операциите с упойка са най-лошите. Аз съм прибягвал сам в някои случаи към живи операции и тях могат да издържат само един верующ ученик. Ако съзнаете, че това е извършено по закона на Любовта, готови сте да издържите, а в проти-

вен случай ще има ританица, ножът ще влезе по-дълбоко, операцията ще стане несполучлива и такива хора в духовно отношение стават хилави.

По-нататък няма да отида, за да не разклащам съзнанието ви и да помислите, че нищо няма у вас. Същественото не е дошло още. Тази нива още не е узряла, житото още не сте турили във вашия хамбар. Когато се свърши тоя хамбар, ще настане новото направление на живота.

С тази ми беседа аз искам да ви разпределя за работа. И искам да създам работа за всинца ви, женените, като работници. Правя пак най-малкия опит: ще ви дам работа само по 5 минути да работите за мен, за Христа, разбирам 5 минути на любовта за Христа. В 5 минути бихте извършили чудеса. Не искам един час, а само 5 минути. Има ли някой нещо против това? Ако някой злоупотреби с тия 5 минути, не е никакъв ученик. Ако 5 минути не поработим за Христа, Неговата работа е свършена. Няма разисквания, никаква философия, а право на работа! Ще забравиш и жена си, и децата си, и всичко в тия 5 минути, съзнателно ще работим за Христа. И след това ще философствуваш и ще разискваш и ще питаш свърши ли се тоз въпрос. Забележете: 5 минути. Сто дена по 5 минути колко прави? Този опит ще продължава по 5 минути 10 години. Един микроскопически опит е, а за една година – 30 часа и 25 минути, за 10 години 304 часа, или 25 дни и 4 часа. В 10 години ще посветите 25 дни на Христа по закона на Любовта, като работници. Всеки ден по 5 минути. Няма никаква друга философия, по кой начин да бъде. Няма да обяснявам никому. На вас ще дам две седмици отсега да размишлявате върху 5-тях минути или всичко върху 25-тях дена за Христа през 10 години. Който от вас е готов да работи, ще влезе да работи. Като влезнеш в 5-тях минути, ще забравиш, че си женен, че си чиновник или друго, а като новороден в царството Божие, който ще извърши волята Божия. И тогава ще разберете смисъла на моите думи. И още от първия ден, който ще работите за Христа.

Този е втория опит. Ще определя един ден през тия дни, ще бъде еди-кой си час или месец – 5 минути за Христа ще работите. И аз точно ще определя и тогава ще проводя на пътя ви всичките мечки. Туй да го знаете! И ако вървите смело, те ще ви отворят път, ще кажат: „Може да се работи за Христа 5 минути." И тия мечки разбират този закон. И аз ще мина напред. И след това ще чакате най-важния опит – 5 минути за Христа!

И да си почистите хубаво вкъщи. Който не се почисти... Туй ми е казано да ви го кажа, разбирате ли? И ако вие бъдете верни, тогава ще познаете истината и истината ще ви познае.

Аз оставам въпроса неразрешен, понеже другите чакат отвън. Женени, сега искаме да ви женим! Тъй... Ще турите многоточие, недосвършено... Две седмици ще мислите за 5-тях минути. Свобода ще дадете на ума, сърцето и волята си. Свободно искам да мислите вече. Ще дойде опитът. Туй е начало. Тия неща са микроскопически, но като ги наченете, ще дойдат по-големи работи. С малки неща ще започнем, те са за децата. А когато децата се занимават, Господ се радва.

Следователно ние ще направим едно веселие на Господа, като види, че ние съзнателно работим за Господа без принуждение.

Добрата молитва

Едно нещо, туй можете да го съобщите на младите след 2 седмици. Като ви питат: „Какво ви говори Учителят?" След 2 седмици ще предадете моите думи на младите.

(След това стана общо събрание на женени и неженени, с беседа: „На изгрев и залез".)

Беседа само за жененитe,
присъствуващи на събора в Търново.
2 юни 1922 г., четвъртък

23.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Добрата молитва

Ще прочета няколко стиха само от 4-тата глава на Иоана, до 29-и стих.

„Бог е Любов"

Туй, което досега съм говорил на всинца ви, то е че ви трябва приложение. Предизвиквам друга дума вместо „мога". Приложението изключва думата „мога" в отрицателна смисъл, защото вие взимате „мога" в отрицателна смисъл. Думата „мога" е положителна. Вие омаломощявате думата „мога" наполовина. Казвам: Ще трябва да учиш. Питате сега: „Мога ли?" А така, тази дума „мога" у вас по някой път се омаломощява. „Мога" – тази дума е почнала да се обезсилва. Ако имате някаква спънка, „не можете", разбира се. Всякога за туй, което спира думата „мога", трябва да има вътре някаква спънка. Спънката в живота ще бъде или в ума – в идеите, или в сърцето – в чувствата, или във волята – в действията. В идеите ви може да бъде спънка, понеже всеки един от вас мисли, че туй, което той ще направи, то ще бъде най-доброто и като неговата работа втора няма да има, тъй си мисли той. Туй е едно вродено чувство в художника, в поета, в списателя, в свещеника, в проповедника. И всеки, като е сам, мисли, че туй, което е минало през неговия ум, такива идеи, мисли, през друг ум не са минали. Но когато неговата мисъл се реализира, тогава почва да вижда нейните дефекти.

Един знаменит английски проповедник, когато бил в университета, чел Библията и казвал: „Колко неизчерпаема книга е Библията, по нея може да се проповядва хиляди години и не може да се изчерпи", а сам се изповядал в училището, че след като казал 4 пъти по нея нещо, намерил се в чудо, какво може още да каже. То е една погрешка. Човек, който така лесно се изчерпва, туй показва, че има някакви дефекти вътре в живота му. Някаква кауза, която вие застъпвате, или идеите, които искате да прокарате, трябва да знаете какъв е произходът им, Божествен ли е или не. Положително трябва да ги знаете, без никакво съмнение. Вие не трябва да имате слабостта на онзи вълк, който викал сина си и му казвал: „Снко, слушай, аз не искам ти да се отдалечаваш от тради-

циите на твоите деди и прадеди. После, туй вярване, което те са имали, отношенията, всичко туй трябва да го спазваш и никакво друго ново учение да не приемаш. Свещената религия, която сме имали, тя е единствената религия, която има в света." Тъй е казал вълкът на сина си. Е, каква е религията на вълка? Той казва, че за всеки грях трябва умилостивение и жертвоприношение. Нищо повече. Когато един вълк сгреши, той дави овците и му се прощават греховете, тъй мисли вълкът.

Сега вас в обществото ще ви питат: „Българин ли си, православен ли си, еретик ли си" и т.н.? Такъв един въпрос мене ми се вижда малко неестествен, т.е. вие, като ученици на тази Всемирна Школа на Бялото братство, трябва да схванете въпроса малко по-другояче. Даже в един съвременен германски университет, като българин, няма да ви питат българин ли сте или не, а ще се запишете там. За науката не важи дали сте българин или не. После, може да сте православен, но и православието не важи за науката. Може да сте православен, може да сте българин и да сте един от най-последните ученици в Школата. Сега, като дойдете в Школата, не важат вашите вярвания, нито вашият произход. За вас се изисква най-първо да учите. То е свещеното. Човек, който иска да учи, то е Божествен импулс. И в дадения момент, човек, който има желанието да се учи, който иска да върши волята Божия, това е свещеното, това е живият човек, който се проявява. Туй, за което мислите, то са традициите. Това, което проявявате, това е.

Вие искате да служите, да сте полезни на човечеството. Как ще бъдете полезни? Туй, за което искате да служите на другите, били ли сте полезни на себе си? Аз ви питам: Кой от вас е бил полезен на себе си, но в правата смисъл? Ако някоя вечер, след като преядете, ви е тежко на корема, били ли сте полезни на себе си, на вашия стомах? Ако някой ден се смутите и главата ви се развълнува, били ли сте справедливи спрямо вашия ум? Ако се отчаете, били ли сте справедливи спрямо вашето сърце? Ако обещаете и не изпълните, били ли сте справедливи спрямо вашата воля? Човек, който не е полезен спрямо своето сърце, спрямо своя ум и спрямо своята воля, не може да служи на Бога. Законът е такъв! Ако ти не зачиташ своя ум, ако ти не зачиташ своето сърце, ако ти не зачиташ своята воля, която служи за твоето повдигане, в какво ще служиш на Бога?

Сега казваме: еди-кой си какво е направил. Ще слушаме какво Бог е направил в света или какво са направили хората? Първото, свещеното нещо е: аз искам да уредите вашите отношения с Бога. – „Ами църквата, ами всичко друго?" – Първото отношение във Всемирното Бяло братство е отношението ви между Бога и вас. Ще ви докажа защо. Всичките други отношения, които може да имате в света, са неестествени отношения. Вземете едно от най-благородните неща. Ти имаш дете, кърмиш туй дете, но то постоянно плаче: „дай, дай", все изтегля. И майката живее с идеята, че туй дете един ден ще я храни, ще я обича, обаче дали ще бъде тъй, то е въпрос още. И аз бих питал: Колко щастливи майки има в света, на които децата да са оправдали тази любов? Значи туй, което майката върши, не е право, не е благородно? Не, отношенията между детето и майката са неестествени. Защо? Тази майка е заченала туй дете без да познава Бога. И следователно законът е същ: детето се ражда без да познава Бога. И всички нещастия в съвременния свят произтичат от факта, че всяка работа, която започва без да познаваме Бога, и тази работа ще има такива отношения към нас. Затуй всяко нещо в света се руши. Каквото и да започнем, може да го започнем много добре, но краят ще бъде разрушен. Защо? Защото хората нямат прави отношения към Бога. Отношенията на Бога са прави, защото

любовта, която ти ще покажеш към Бога, има един отговор, защото Бог е едно от най-възвишените, най-благородните същества. Значи, отношенията ни към Бога, Който ни познава много добре, ще бъдат прави и каквото дадем, в замяна ще ни се даде. И ако ние образуваме тази правилна връзка между Бога и нас, тогава, като се свържем с Него, третото отношение ще бъде към нашите ближни и като слезем, ние ще знаем как да работим, ще се отправим от света на човеците към Бога, ще знаем какво да правим. А сега, на Земята ние не знаем как да се обърнем към Бога, не спазваме условията. Вследствие на туй у вас се заражда желание, всеки иска да работи, но иска да намери един като себе си. Не, човек трябва да се свърже с такъв, който познава Бога като него. Вие познавате Бога по традиции, философски, теоретически, но тъй, по същност, по естество, по опитност, но да ви е говорил Бог тъй, както на Моисея на планината, или както на Христа, нямате го още. Някой от вас правите опити, но ако някой ви зададе някакъв въпрос, вие лесно може да се усъмните.

Онзи, който е говорил ведньж с Бога, този момент остава неизгладим в съзнанието на човека. Всичко може да се изглади, да изчезне, но този момент – ведньж да си проговорил с Бога, този момент остава абсолютно незабравим, неизгладим. Целият свят може да се обърне, но никоя сила не е състояние да изглади този Божествен образ. И следователно, когато Писанието казва, че Бог е направил човека по образ и подобие, подразбира се, че когато Бог е направил този човек по образ и подобие, Той тъй се врязал, че не е могъл да се забрави. Първите хора, които са видели Бога, те сега идват, това са Белите Братя, това е културата, която върви по съвсем друг път на развитие. А сегашните хора на Земята са направени от малко по-друга материя. Те са направени от пръст и им е вдъхнато малко жива душа. Живи души са те, нещо смесица от кал и Божествено дихание, една каша е станала. Та, тази каша тепърва трябва да стане по образ и подобие на Бога.

Сега вие ще трябва да премахнете вашите предубеждения. Най-първото нещо: ще трябва да вложите смирение в душата си. То е едно от качествата на всеки един ученик, който ще постъпи в тази Школа. Знаете ли какво значи смирение? Абсолютно смирение! Каквото положение и да заемате, цар, философ да сте, всеки, който влезе в Школата, ще забрави първо[то] място, което е заемал. Ще влезете в Школата без никакви претенции. Най-първо ще изучавате своите задължения, всичко ще изучавате, а за права зъб няма да обелите, няма да претендирате. За вашите права други ще се грижат. Всички Бели братя, те ще се грижат за вашите права. Вие се грижете за вашите задължения, те се грижат за вашите права, а не за задълженията ви. Вие, като влезете в Школата, ще се учите на вашите задължения. Не спазите ли туй правило, вие ще седите вънка от Школата. И тогава знаете ли на какво ще мязате? Ще ходите, ще обикаляте около тия университети на Бялото братство, ще знаете какво има вънка, но вътре какво има, не знаете. И като се върнете, ще разправяте за величието, но вътре какво има, не ще знаете. Сега някои от вас ще кажат: „Ние сме слушали тия неща." Хубаво, слушали сте ги. Сега ще ги разберете, а за да ги разберете, трябва да влезете вътре.

И тъй първото нещо за ученика е смирението, но смирение, каквото се предполага. Когато човек почувствува, че е смирен, той ще почне да расте. Вземете например онези синове в света, които чакат бащата да им остави, мислят само за онези права, които имат, и си казват: „Какво ще се падне от баща ни? Ние сме 6 сина, баща ни има 12 000 000 лева, значи на всеки по 2 000 000 лева." Всеки син, където ходи, все това казва: „Право имам, 2 000 000 лева имам. Мене не ми трябва наука, не ми трябва работа, аз съм осигурен." И сегашните християни

проповядват, казват: „Вие сте спасени, Христос е умрял заради вас, 2 000 000 имате!" Е, хубаво, като сте спасени? Седите, пеете си и казвате: „Като умрем, ще идем в рая." Това е едно погрешно схващане. Като отидете в духовния свят, не че ще ви изпратят, но каква полза, ако живеете в духовния свят, а не сте ученици на тази велика Школа? Значи у вас трябва да се зароди едно такова дълбоко, непреодолимо желание, каквото досега не сте имали. По някой път аз ви гледам, че плачете, и си казвам: Ако тия сълзи, които досега сте проляли, бихте ги проляли само за да станете ученици, какви велики промени биха произвели! А вие за какво плачете? Плачете, че някой ви обидил, плачете, че нямате средства, плачете, че не сте млади, че сте остарели, че нямате знания, че нямате това-онова, че нямате обществено положение, че нямате сили. И мъже, и жени, все плачат. Плачът, той е даден за другите. За вас обаче, ако плачете, то е плачене за училище, да проливате сълзи да станете ученици. То е най-великото, най-хубавото нещо.

Сега туй, като ви говоря, ще кажете: „Толкова време ние търсим Христа, ние Го слушаме, ние Го обичаме, жертвуваме се заради Него, проповядваме заради Него!" Имате едно лъжливо схващане. Ако вие искате да учите музика при един съвременен професор, обаче срещнете го на пътя, говорите му, хвалите го, казвате му, че като него няма друг, давате му по една китка всяка сутрин и тъй 10–20 години наред, хвалите го, но не отивате да учите музика, питам: какво ще спечелите? Нищо няма да спечелите. Вие ще сте профани по музика и учителят ще каже: „Много добър е този ученик, цветя носи, но много съжалявам – не учи." А представете си обратното: че вие сте вътре в училището, не носите букети, цветя, не хвалите учителя си, но учите. И той е доволен, радва се, че има един способен ученик и казва: „Добър ученик е този!" Каква полза, срещнете Бога, дадете Му букет, казвате: „Господи, Ти си добър, такъв-онакъв, като Тебе друг няма, Ти си Любов, Ти си много добър", направите Му една молитва. Казвате: „Срещнах днес професора си, дадох му един букет и той се радва." Това е хубаво, не казвам, че не трябва да го правите, но казвам: занесете букета на вашия професор, вземете инструмента на рамо, кажете му вашите сърдечни думи. Това е плюс учението и туй, което научите, ще можете да го предадете.

Сега вие искате да въздействувате на някои хора, казвате: „Е, този, да го обърнем към нас." Как ще го обърнете? Той не е някой камък, да го хванеш от едната страна, да го обърнеш на другата. Той не е някоя кесия, да го обърнеш, че да извадиш съдържанието му. Обръщане! Да обърнеш човека, той може да вземе една посока и после друга посока в своето обръщане.

Та, искам сега и ние да имаме едни правилни схващания. Сега във всинца ви има едно предубеждение – вие мислите, че знаете. Вие се показвате, че сте смирени, но няма смирение у вас. Аз ви говоря искрено: тъй, както ви схващам, вие привидно сте смирени, а в сърцето сте горделиви. Може да направим опит. Допуснете, че вие сте една високопоставена светска дама. Обличате се хубаво, поканени сте на един банкет в някое висше общество. Да кажем, че сте религиозна, верующа. Отивате на банкета и по пътя ви среща една баба, просто облечена, носи една кошница цветя и ти казва: „Сестро, можеш ли да вземеш тази кошничка, да занесеш някъде този букет?" Ако туй е едно изпитание и те накарат да занесеш тази кошница някъде, ще я вземеш ли? Ще кажете: „Чудя се на твоя ум! Аз съм поканена на едно място на банкет, там отивам." Именно две покани имате. От една страна, поканени сте на банкет, хубаво облечени сте, гледате се на огледалото, а от друга страна Христос ви поканва на друг банкет, казва ви: „Ще занесеш кошницата." Откажете ли, свърши се работата!

И тогава вие ще сте от онези, които обикаляте около университета, как е направен той, какви прозорци има, как са наредени, но какво има вътре в университета, не знаете.

Е, сега вие сте християни, нали? Толкова години следвате при мене! За Небето съм ви говорил и ви казвам сега: Я ми опишете какво нещо е раят! Опишете ми какво има в рая. Така е, кажете ми, някой от вас: „Че, аз ходих в рая, туй има, онуй има там." Нека има кандидати да ми кажат какво има там. Вие сте ходили в рая, но след като излезете оттам, понеже Белите братя там ви знаят какви сте, те имат едно широко езеро, потопят ви в туй езеро и ви измиват. И тогава вие казвате: „Бях някъде снощи, но забравих всичко." Че туй е тъй, да не ви се вижда чудно! Някоя вечер сънувате някой много ясен сън и си казвате още тогава: „Ще си го запиша." Станете сутринта – изчезнал. Казвате си: „Сънувах нещо снощи, няма го." Тъй е със съня, сънувате, но не го записвате и го забравяте. А вие, като сънувате нещо, ще си вземете една тетрадка и ще си записвате всичко, а тези, които не си записват сънищата, за тях казваме, че те са от тия ученици, които само обикалят университета.

Сега, най-първото нещо: като ученици, ви трябва смирение и пълен мир на душата – спокойствие и мир. В Писанието се казва: „Мирът Господен." Този мир трябва да се добие. Мирът може да се добие само когато се образуват прями връзки между Бога и вас. Тази пряма връзка ще ви даде такъв импулс, както никоя друга сила в света не е в състояние. Тя няма да ви лиши от нищо. С такава една връзка може да заемате в света най-долното положение, може да се намирате в най-лошите условия, но при такава една пряма връзка, вие ще се намирате в такова едно съзнание, при което външните условия, освен че няма да ви спъват, но туй, Божественото, ще превърне всички тия елементи, ще изважда сокове от тях и ще се намирате при по-благоприятни условия в живота, ще бъдете по-силни. Това е Божественото!

Сега виждам, че във вашите умове пак се заражда същият въпрос: „Как може?" Христос казва: „Ако се не родите изново, не може да влезете в царството Божие." Никодим Го запитва: „Как е възможно старият човек, проявеният човек, да се роди изново?" Христос не разбира стар човек на години, но онзи човек, който има знания, който има мъдрост. Ще ви го изтълкувам по друг начин. Казва Никодим: „Онзи, който е придобил знания, който е завършил своите науки, подобава ли да се върне, да започне пак от „а", „б"?" Христос казва: „Той трябва да се повърне, да започне от „а", „б", да започне от вода и дух." Водата, това е новият живот, истинският живот, Божественият живот. Духът, това е разумният Божествения живот, в който трябва в ново да се облече човешката душа. Това е една фаза, минаване от един живот в друг – тъй го наричат в Писанието – значи, минаване от живота, който носи смърт, към живота, който носи вечен живот; да минаваш от безумното, което носи безумието, в разумното, което внася разумното. Защото, дето има разумно, няма грях. Само безумният човек може да греши, умният човек не може да греши. И всеки от вас, който по някой път греши, той е бил в състояние на умопомрачение. Всеки от вас, който направи най-малкия грях, това е все едно умопомрачение. Например, разгневиш се, казваш: „Чакай, аз ще му отмъстя!" Веднага дойде помрачението и почваш да мислиш как да си отмъстиш.

В тази глава, която прочетох, Христос показва на тази самарянка истинския път, който е учението за служенето на Бога, понеже трябва да бъдем работници. Работници трябва да бъдете! Ученици искате да бъдете и да приложите новото учение. Ако някой ви попита: „По какво се отличава вашето учение?", как ще го определите? Може да ви оспорят, да кажат: „Къде е това Бяло Брат-

ство, на което вие сте ученици?" Е, как ще защитите вашата кауза? Ние ще запитаме съвременните учени: „Вие в какво вярвате?" – „Ние вярваме в Христа." – „Где е този Христос?" – „Е, преди 2000 години е живял Христос. Апостолите са писали за това." – „Но вие с Христа били ли сте?" И на вас ще задават същия въпрос. Но вие може да имате тази опитност. Всеки от вас, като стане ученик, като придобие тия качества на смирение и мир, ние ще го въведем вътре в Бялото Братство и всеки от вас ще види какво е то.

Сега у вас се заражда най-първо желанието, преди да се очистите, да влезете в царството Божие. Всичко може в света, но нечист да влезе в царството Божие, това е невъзможно. Чист, абсолютно чист трябва да бъдеш! Знаете ли какво значи чист? Сега ще ми каже някой, защо аз не се интересувам по някой път за този свят. Ето защо аз не се интересувам. Като ми задават хората този въпрос, те мислят, че са умни. Не, те са глупави. Аз ще им докажа, че това нещо от наше гледище е разумно, логично и правдоподобно. Вие искате да се интересуваме за този свят повече, отколкото за онзи. Ако мислите, че трябва така, ние сме глупави. Вие, които ни препоръчвате тази философия, постъпвате ли съобразно нея? Аз казвам: Вие поставяте на масата един диамант толкова голям, колкото яйцето на едно врабче, и друг един диамант, добре обработен, голям колкото едно паче яйце. Е, питам, къде ще отидат очите ти? Погледнеш малкия, но като погледнеш после големия, няма да отстраниш очите си. Кой искаш? Ще кажеш: „Диаманта, който е голям колкото пачето яйце." Ако вие сте толкова умни, че ще вземете диаманта, който е голям като пачето яйце, ние толкова глупави ли ще сме, да вземем малкото яйце? И ние не сме толкова глупави. Ние виждаме и този, и онзи свят. За нас онзи свят е този голям диамант и ние постъпваме правилно, като се интересуваме от него. Значи ние ще съпоставим две истини. Ние най-първо ще ги запитаме, как определят те: „В какво седи хубостта на вашия живот?" Ще ви кажат: „Ами ние имаме култура!" Ами че тази култура, която вие имате, тя е взета от горе, от нас, от Бялото братство. Науката, това геометрията, математиката, естествената история, астрономията, музиката, поезията, изкуството, всичко е взето отгоре. Това не е ваше. Те казват: „Измислих нещо." Вие нищо не сте измислили. Тия хора тук, на Земята, които казват, че са измислили нещо, нищо не са измислили, всичко е взето от невидимия свят и е пренесено във формите. Следователно тази култура на видимия свят е взета от невидимия свят, неразбрана култура е и принципите, които те употребяват, и те са неразбрани. Не само това, но по някой път вие не разбирате и себе си, задавате си въпроса: „Какво съм аз вънка от тялото?" Представете си, че един ден се съблечете, ще излезете вънка от тялото си, ще влезете в друг свят – как ще се познавате? Пипнете си главата, косата, казвате: „Аз съм, аз съм Елена."

Един английски философ всяка вечер се пипал, казвал си: „Дали съм аз, да не би да е нещо илюзия?" и като се увери, че е той, тогава се успокоявал. Е, питам, вънка от своята мисъл, има ли ясна представа какво е той, или вънка от своя мозък има ли ясна представа за своята мисъл? И ако при сегашното си състояние някой път вземете да мислите за себе си, може да ви мръдне дъската, ще се уплашите. А тъй, може да направим с вас някой опит в Школата. Ще ви извадим от тялото ви навънка, ще ви дигнем нагоре до бялата лампа. *(Учителят сочи средната лампа в салона)* и оттам ще се гледате. Две неща трябва да има в ума ви, за да разсъждавате. Ще се виждате вън от тялото си и ще се чудите как става това. Само че онова същество, което е горе, при лампата, тази материя ще се движи по силата на волята, а за долното същество, други условия му трябват. И някои от вашите идеи се спъват по тази простата причина.

Например вие искате да направите нещо, искате да говорите на някой човек за Бога, но веднага във вас влиза мисъл, която ви парализира: „Мога ли да говоря аз? Туй, което ще кажа, ще го приеме ли? Ами ако се присмее?" И вие се намирате в едно противоречие в себе си, мислите, че не знаете. Мислите ли, че аз, който съм един виртуоз и седна да свиря, та ще се боя от хората? Най-първо ще свирите за себе си, няма да мислите за никого. Аз, като говоря тази истина, най-първо я говоря за себе си и като я говоря тъй, както аз я разбирам, ще разберете и вие. Представете си, че аз свиря нещо хубаво и вие слушате. Аз се радвам и вие се радвате. Аз свиря на себе си, вие ме слушате и казвате: „Много хубаво, благодаря!" Казвам: Няма защо да благодарите, аз свиря за себе си, а вие, които сте възприели, благодарете за това. Ние, като имаме отношения, трябва да имаме отношения с Бога. Като се домогнем до тази велика истина – да служим на Бога, то, като говоря на вас, аз говоря на Бога, имам отношения към Него, а вие слушате този разговор.

Прями отношения трябва да имаме към Бога и когато имате тия прями отношения, душата ви ще се изпълни с един вътрешен мир и страданията, всичките ви сегашни мъки, ще бъдат толкова приятни, че като се върнете вкъщи, ще помилвате вашите страдания. Те ще ви бъдат тъй приятни! И вие ще бъдете толкова искрени спрямо тях, ще им кажете: „Аз досега исках да ви изпъдя и да оставя само няколко деца и мислих да ви дам за слуги, за обущари, за шивачи и шивачки, за готвачи, за кошничари, а сега, откак ходих при Бога, толкова забогатях, че хайде сега, маминиите, елате всички при мене по закона на Любовта." И тази скръб, която една неволя ви е причинявала досега, и тя ще почне да скача, да играе, ще каже: „Мама забогатя!"

Но знаете ли защо скръбта скърби? Представете си, че вие имате едно дете, което е деликатно, то изисква една хубава храна, но нямате пригодна храна за него, давате му твърда храна. Туй дете ще почне да плаче. Ако вземете да му давате [мека] храна, това дете ще стане весело. Знаете ли какво нещо е скръбта? Аз определям скръбта, че това са възвишени духове, които са свързани с нас. И когато ние скърбим, и те скърбят и плачат с нас. А когато се върнем към Бога, тогава ще се зарадваме, скръбта ще се измени и този ангел на скръбта няма да плаче. Този ангел, като ходи, обикаля около вас, постоянно ви казва: „Много лошо си казал. Туй, което направи днес, не е хубаво." Тогава ти се обръщаш, казваш на скръбта: „Слушайте, аз от децата си не искам съвети, ще се подчинявате, няма да се месите, в моите работи аз заповядвам." – „Ти можеш да ни заповядваш, но не прави зле!" Вземеш тоягата си и казваш: „Навънка тия!" – „Ти можеш да ни биеш, но не си прав." Нищо повече! Тия, вашите деца, които сега ги наричате скръб, един ден ще видите, че са вашите учители. Цялото човечество аз го наричам „непослушните ученици" – нищо повече! Не че имате зла воля, но считате, че тия страдания, всичко туй трябва да изчезне и вие, като някои богове, като някои царски синове и дъщери, като ударите звънеца, всичко по волята ви трябва да стане. Даже и най-бедните, със скъсани дрешки, дечица, казват: „Е, аз да съм един княз или една княгиня, какво ще направя!" Значи имат понятие за княгиня. Казвате: „Туй бедното детенце!" Няма какво. Турете му ново облекло, ще видите как ще ви посрещне! Ще каже: „Не съм разположен." А туй „не съм разположен", то е театрално представление.

Е, сега аз искам да видя колко души от вас, ако им кажа: „Дигнете си пръста и кажете: решаваме", всички ще го дигнете, но аз искам да дигнете ума си, да дигнете сърцето си, да дигнете волята си. Ще направите един опит – вечерно време, като си лягате, ще кажете: „Тази вечер аз искам да отида при Бялото братство, ще отида при Господа." Първото нещо, ще кажете: „Аз чист

ли съм?" Хубаво, тия разсъждения прави ли са? Когато някой болен страда от някоя болест с десетки години и е опърпан, окъсан до гуша, той отива при някой добър, благороден и чист лекар, казва ли му, че „аз съм болен, дали трябва да дойда при тебе?" Не, той отива при този лекар и казва: „Заради него ще отида, той ще ме приеме." Вие трябва да имате тази вяра на болния, каквато той има към лекаря. И ученикът трябва да има абсолютна вяра към Учителя си, че като отива при Него, Учителят му ще го приеме такъв, какъвто си е. Турите ли си тази мисъл, че няма да ви приеме, въпросът с вас е ликвидиран. Никакво съмнение! Ни помен от съмнение за вашите глупости, за вашите грехове, за вашите слабости, това-онова. Всичко туй в дадения момент ще го оставите и ще отидете с пълна вяра при този Учител на живота, Когото търсите. Той ще ви приеме; и тези ваши Бели братя, и те ще ви приемат. Туй е едно правило без никакво изключение, на 100 едно няма изключение.

Турите ли туй правило в душата си, можете да направите първия опит. Първия опит ще го направите в мълчание. Искате да знаете дали Господ е с вас и дали слуша душата ви. Вървите по улицата и слушате, някое младо момиче плаче, без майка останало, или някой болен охка. Вие ще минете, няма да кажете нищо, само ще се доближите и ще го бутнете, без да ви забележи, и ще си заминете, ще гледате резултата на вашето бутане. Резултатът е, че след като го бутнете, от вас ще мине един ток, той ще се затече подире ви, ще познае. Вашата ръка веднага ще му подействува. Няма да му кажете, че „аз ще Ви излекувам". Ще направите опит с един, с втори, с трети, навсякъде ще внасяте мир и радост и ще видите, че носите едно велико изкуство със себе си, ще имате такава радост със себе си, каквато никога досега не сте имали. Сега, някои от вас ще кажат: „А, като зная туй изкуство, ще мина покрай някой милионер, ще го бутна и той ще раздаде богатството си." И то ще бъде, но сега опита ще правите с болните, а после с богатите. Някоя бедна вдовица се моли на някой милионер, а сърцето му е като камък свито. Вие ще минете тъй, полекичка, покрай него, ще го докоснете с пръста си и той веднага ще извади кесията си и ще й даде.

Силата е в нашите ръце, разбирате ли? На света ние заповядваме, а не друг някой. Аз, който съм ученик на Бялото Братство, на което Христос е глава, аз заповядвам. Аз съм казвал толкова пъти. Казвате: „Туй ще стане, онуй ще стане." Нищо няма да стане. Ние знаем, че нещата стават тъй, както са определени от горе. Сега, гледам, някои от вас имат слабостта, казват: „Да влезем в църквата, че да бъдем полезни на този народ." В коя църква? Тази църква познава ли Христа? Църква, която да познава Христовата любов, аз не познавам. Аз не познавам още нито една църква в света, която познава Христа. Всички тия, които Го познават, трябва да Му служат без пари, даром. Ще бъде безобразно от моя страна, като отида при един мой приятел да му работя и вечерта му кажа: „Плати ми сега!" Не, даром ще му работя. Ще бъде смешно, като обичам Христа, да Му кажа: „Сега плати!" Не, това за нас трябва да бъде едно очакване, една радост. Ние считаме това, да работим за Христа, като един дълг и като знае това, и Той ще работи заради нас. Ние заради Него и Той заради нас. Бог заради нас и ние заради Него; Учителят за учениците и учениците за Учителя.

Сега, вие трябва да се проникнете от тия принципи. Казвате: „Туй е като старото." Не, това са две положения абсолютно верни. Вие може да отидете в онзи свят, но ако не работите тъй, както ви казвам, никакви съществени резултати няма да постигнете. Ако работите по този начин и сте една учителка, ето какво ще постигнете: тия ученици, на които сте работили 4 години, те няма никога да ви забравят, ще се образува една пълна, братска връзка. А при това положение, както са сега, ще срещнат учителя си, с когото нямат никаква връзка,

и ще кажат: „Едно време беше наш учител, сега е обеднял." Не, в Бялото братство такива отношения няма. Никоя сила не може да Го смъкне там. Той може да се смъкне сам, но обществото никога не може да Го смъкне. Обществото може да смъкне един учител, учениците му може да го смъкнат, но в Бялото братство това не може. Там няма сила, по-голяма от Неговата.

Сега, тия твърдения, които правя, те са положителни твърдения, които не трябва да ви обезпокояват, но те трябва да бъдат като един импулс във вашите стремежи. Вие още не сте прекарали големи изпитания. Например, вие не сте имали изпитанията на Христа. Някой от вас имали ли сте изпитанията на апостола Павла? Удариха му 5 пъти по 39. И след като удариха на апостола Павла 5 пъти по 39, той каза: „Братя, с голяма скръб ще влезем в царството Божие." Тия страдания трябва да ги минем до седмата глава. Той беше във вашето положение, като вас разсъждаваше, като вас мислеше, но след като му удариха 5 пъти по 39, той влезе в осмата глава и тогава разбра какви отношения имат страданията, измени тона си и каза: „Има един изходен път в живота и днешните ни страдания не са в състояние да ни изменят в Любовта Христова!" И казва тогава той: „Не зная в тялото си ли бях или вън от тялото си, но заведоха ме на едно място, няма да ви кажа где, но видях и чух неща, които не мога да ви ги изкажа." Къде е ходил? В Бялото братство. Това той го нарича третото небе, бъдещата култура, и казва: „Това, което видях и чух там, не мога да го изкажа." За днешните страдания той казва: „Образът на външния свят минава и вие се обновявате, но докато дойде тази бъдеща култура, докато дойде Иоан, ще бъдат тия страдания."

Иоан описва сегашното в Откровението, пише за онзи новия град, Иерусалим. Туй не е нещо фантастично, но нещо реално, което не се изменя. И при тия условия вие, като ученици, ще продължавате да се учите. Не мислете, че в туй Бяло братство ще се учите само за 5–10–15 години, но се изисква 1, 2, 3, 5 и повече животи. Това е хубостта – има какво да се учи. И колкото повече време има да се учите, толкова по-добре. Ако влезете в Бялото братство с вашите схващания, тъй, както се учите, тъй, както бързате, вие ще имате един нещастен живот, а като видите този материал, колко има да се учите, вие ще се зарадвате, че за всичко това ще имате условие и ще бъдете полезни.

Сега, каквото и да ви говоря вече, няма да ви говоря върху това, което толкова пъти съм казвал – да се обичате, да имате обич един към друг, но трябва да имате отношения към Бога, трябва да обичате Господа. Нищо повече. За нищо друго няма да ви говоря. Любов към Бога! Никой няма да пита другиго: „Ти обичаш ли ме?" Любов към Бога! Решен този въпрос, всички други въпроси се разрешават тъй естествено, магически се разрешават. Всички други социални въпроси се решават по един много естествен начин. Не можем ли да решим този въпрос, никой друг въпрос не ще можем да разрешим. От 8000 години всички философи се занимават с разрешението на тази проблема. Няма друг изходен път освен този. И тъй, всяка вечер се запитвайте, казвайте си: „Господ ме обича и аз Го обичам." После ще си кажете: „Ама дали ме обича?" Обича ви, нищо повече! Каквото друго и да ти дойде на ума, то не е вярно. Онова, вътре у вас, което може да ви каже, че Господ не ви обича, то е сатанинско, дяволско. Това е, като изучавате индийската философия, от ония духове, как ги наричат там? Прочете някой път, ще видите как ги наричат. Една индуска дума има за тях, намерете я. С тази дума се означават лошите, падналите духове. Намерете името, с което индусите наричат тия, падналите духове. Ако за втория път не можете да намерите името им, аз ще ви го кажа. Сега не искам да ви кажа тяхното име.

И тъй, щом кажете, че обичате Бога, ще чуете нещо, което ще ви каже: „Не, ти не Го обичаш." Долу, под пъпа, нещо ти говори: „Не, ти не Го обичаш!" Започваш: „Обичам Го!" – „Не Го обичаш!" – „Обичам Го!" – „Не Го обичаш!" И ще почне спор. Тогава ти ще кажеш: „Бог ме обича. И понеже Той е безграничен, понеже Той нито се изменя, нито се променя, в Негова обич аз нямам никакво съмнение. И светът да се обърне, на прах да стане, Бог ме обича, свършена работа!" В първата формула няма никакво съмнение. Във втората формула може да отстъпите, може да се усъмните, но дойдете ли до първата формула, всички замълчават. Сега, това са формули, ще се учите. По някой път аз съм опитвал да видя дали ще се обезсърчите. Например, мога да ви кажа тъй: От вас нищо няма да стане. Какво значи това? Вие ми казвате намерението си: „Аз ще отида до Варна." Казвам ви: „До Варна не можете да отидете." Обезсърчите се. То значи: „За един ден не може да отидете до Варна пеш, 7 дни ви трябват." Казвате: „Във Варна не мога да отида." Можете. Това е игра на думите. Мога, не мога, това са неща относителни. Когато на един окултен ученик кажат, че „от Вас нищо няма да стане", говори му се на един положителен език и с това вие ще му направите най-голямата услуга. Той знае, че от него всичко става – по закона на отричането. „От тебе нищо няма да стане" значи, че от тебе нещо ще може да стане. А пък „от тебе нещо може да стане" значи: от тебе нищо няма да стане. Например някое дете се ражда и умира. Такъв е езикът на Земята. Казвам: „Туй дете ще умре непременно." Кога? То е въпрос. Може след 1 месец, след два, след година, след две, след 50, 100, 120 години, но то е един случай, който ще стане. Сега, може и не може, раждането и смъртта, това са обратни процеси, но раждането предизвиква смъртта и смъртта предизвиква раждане. Един ученик от Бялата Школа никога няма да се обиди. Казвам ви: Туй вашето дете ще умре, понеже е една недоразвита душа, контрабанда е дошла във вашия дом и ще я повикат от онзи свят. Ще ви пратят друго дете, много по-добро. Е, какво има да съжалявате тогава? Дали сте една дреха на един разбойник, на един престъпник. Нека си върви с дрешката. Даденото – дадено. Туй значи езикът. Нищо повече.

Сега, между вас аз искам да схващате нещата в положителна смисъл, да не се роди в душата ви една извратена мисъл. Всички извратени мисли се зараждат вънка от Любовта. Щом дойдем до онази велика Любов, да познаваме Бога, никакви извратени мисли не могат да вземат място нито в човешкия ум, нито в човешкото сърце, нито в човешката воля. Всички тия страдания, всички ваши грехове, каквито и да са те, Писанието казва: „Аз ще залича всичките ви грехове." Като се върнете тази вечер, прочетете 6-а глава от Исаия, 6-и стих. Положителната страна на туй учение трябва да имате, положителна вяра вътре във вашия ум! Вие ще се стараете да бъдете свободни. Имаме ли отношения към Бога, ние ще определим правилно и отношенията си на Земята, ще изпълним отношенията си към хората. С други въпроси няма да се занимаваме. Всички ще знаете, че имате да разрешавате един важен въпрос. Този въпрос е толкова назрял и вие вече имате всичката възможност. Това аз няма да го нарека новораждане, но аз наричам тази първа стъпка: съзнателна връзка между вас и между този живия Господ, Който сега действува в света. Образува ли се тази връзка, тогава всичките ви отношения, каквито и да са те, ще бъдат уредени по най-добър начин, идеално ще бъдат уредени. Туй ще го изпитате. Не направите ли вашата връзка, у вас ще останат пак същите връзки, които имате сега. И тогава, ако се зародят страданията у вас, никой не ви е виноват, всеки е виноват за себе си.

Сега, например, вие живеете в София и по някой път питате какво ще каже църквата, какво ще кажат свещениците. Църквата, това е Бялото Братство. Нищо повече! Това са живи същества, същества от най-висша култура, това са църквите, това е царството Божие. Те са тази църква и ние я познаваме. И ако някой каже, че ние не зачитаме църквата, не, не, ние не искаме да се лъжем с туй, което не е църква. Нас никой не може да ни лъже с това, което не е църква.

Ще мислите сега. Това са мисли, които ще ви вземат доста време, да обмисляте сериозно върху тях. Да бъдете като малките деца. Да възприемате тия мисли всяка вечер, без да мислите, че Господ няма да ни прости греховете. Не, няма по-благо същество от Бога, няма същество, по-внимателно от Него. Той е толкова внимателен! Той е толкова занят с много работи, но за всички същества, в каквато йерархия и да се намират, в който свят и да се намират, най-малката им съществена въздишка Той я чува и веднага взима във внимание да поправи погрешката. Няма нищо, което може да избегне Негово ухо и око. Но, щом влезете в училището, понеже там сте съзнателно израснали, отношенията там са други. Понеже в Школата сте свободни, там трябва да проявите воля. Господ няма да ви застави насила да се учите, не, Той ще ви остави свободно да си изберете. Ние насила не можем да направим някой праведен. Ние можем да му проповядваме, ние можем да му помогнем, но не можем да му въздействуваме. Един проповедник, който иска да обърне някого, той трябва да отиде на негово място. Казва Господ: „Измени ролята си сега!" Не, ние не искаме да си сменим ролята с никого.

Сега тия неща, като ученици, трябва да ги слазвате. За в бъдеще ще искам да се образува помежду ви една благоприятна атмосфера. Като се събирате, тук, в зданието, да се образуват благоприятни влияния помежду ви. Като влизате, да се чувствувате свободни. Тишина, радост да се прояви. Искам да бъдете свободни. Ако искате свободно да действува волята ви, трябва да дойде във вас Любовта и тя ще ви донесе широчина и свобода. И после, трябва да се задоволят вътрешните нужди на всички ви. Трябва да бъдете внимателни. Вечерно време, като си седите, няма да мислите само заради вас, но ще размислите за кого мисли Господ и вие ще мислите за него.

Тогава аз ще ви задам следующия въпрос. Вие следвате в един клас и сте около 30 ученика – възможно ли е, след като сте следвали няколко години заедно, да бъдете груби едни към друг? Следователно, като ученици на Всемирното Бяло Братство, трябва да се отличавате най-първо с честност. Знаете ли какво нещо е честността? То се отнася до личното достойнство на човека. То не е едно спомагателно средство. Честността е нещо морално. Като мислите разумно, не ви подобава да бъдете безчестни! Обещаеш – трябва да бъдеш верен на думата си. Кажеш дума – на думата си трябва да стоиш. При това, ученикът на Бялото Братство трябва да бъде добър. Това е вече едно морално качество. Ученикът на Бялото Братство трябва да има една висша интелигентност, трябва да бъдем толкова досетливи, че да можем да дадем на всекиго отговор в това, което вярваме. При това, трябва да бъдем доблестни и благородни и да имаме една воля възвишена, неумолима, постоянна, тъй, както е постоянна волята на Бога. Туй е желанието ми. С това трябва да се различавате. И като минавате, да казват: „Учениците на Бялото Братство са честни хора, те са хората, които, каквото започват, и свършват." Каква друга препоръка трябва? Ами че на тази препоръка се крепи всяко едно царство, всяко едно общество, всяка една държава. Цял един обществен строй на това се крепи. Църквата на това се крепи. Ами че може ли да се крепи една църква, ако няма честност? Може ли да се крепи една църква, ако няма интелигентност? Може ли да се

крепи една църква, ако няма добра воля? И в дома ще направим тия черти, като отличителни от външния свят. Казват: „И ние сме като тях." Щом кажат, че и те са като нас, няма да бъдем като тях, нищо повече! Следователно, тия трябва да бъдат отличителните черти на учениците, външно, за света.

Сега вече от учениците, които са пред мене, първия изпит ще ви задам – един урок на честност. Първият урок: за честността. Сега всички, които влизат в класа като ученици, един изпит ще ви дам. Всички вие, колкото сте тука, млади и стари, всеки от вас до края на годината ще изработи една сума от 300 лева и ще я внесе в касата. Ще съберем една сума и ще видим после за какво ще може да се употреби. Всичката тази сума ще може да се внесе, но тъй, с труд, по един честен начин да се изкара. Ако ги вземете назаем, това не е по честен начин. Да кажем, че вие имате мъж, ще му ваксате обущата и по един честен начин ще му кажете: „Дай ми 5 лева!" Ще ви плати. Отивате в града, може да се качите на трамвай по 3–4 пъти на ден. Ще се откажеш от трамвая, ще ходиш пеш. Изобщо, за всяка работа по честен начин ще се извърши. Ще напишете нещо, ще ушиете нещо, но всичко по честен начин. Хубаво. Тази сума за някои може да е малка, но за някои от вас е голяма. Искам да преодолеете, но да разрешите задачата по честен начин, честно да спечелите парите. И тогава ще видим за какво ще можем да употребим тази сума. Другояче може да я разрешим много лесно. Може някой от вас да бръкне в кесията на баща си. Не по този начин. А пък ако не можете да разрешите задачата, аз ще ви кажа как да я разрешите. Това е едно хубаво упражнение.

Сега, искам за тази задача никому вънка да не говорите. Вие ще си изпълните вашия план, всеки може да отдели по 5–10 минути, колкото време празно имате. Като решавате тази задача, да не влезете в някакво стълкновение. Ако работите по този път, по който ви говоря, значи сте ме разбрали; ако срещнете много големи мъчнотии в пътя, не сте ме разбрали. Щом се улеснявате, разбрали сте ме. Ще кажете: „Много мъчнотии срещнах." Не си ме разбрал. Щом сте ме разбрали, и мъчнотия да срещнете, лесно ще я отмахнете. Ако не се премахне, има нещо, което куца, трябва да се премахне. Две мнения няма. Това е една от най-лесните задачи.

Ние започваме от материалните задачи – 300 лева. Аз ви казвам, че тази е една от най-лесните задачи за ученика, една от най-лесните задачи, която може да се намери в учебника за задачи. По-проста задача няма. Ако мислите, че тази задача е мъчна, по-проста от нея няма. Това е на втор план. То не е толкова съществено. Да не би да кажете: „Как ще намерим тия 300 лева?" Това е маловажен въпрос. Съществен въпрос е връзката, която трябва да се осъществи между Бога и вас. В туй отношение аз ще ви съдействувам, ще ви покажа какви са отношенията между връзките, които досега сте имали и тази, новата връзка, която сега се образува. Да видите каква е разликата. Мъчно може да си представите каква е същинската разлика на нещата. При сегашното ви състояние, до което сте достигнали, може да се образува тази вътрешна връзка, понеже имате опитности. Тази, първата връзка, е нов елемент, който ще разреши вашата задача и ще осмисли живота ви и бъдещото ви състояние ще се урегулира, тъй че няма да бъдете като онези 5 глупави девици, а ще бъдете онези 5 девици, които ще влезете с младоженика. Искам сега да бъдете тихи. Така ще се върнете вкъщи свободни, вдъхновени, с надежда, че ще има да разрешите една велика задача, на която цялото ваше бъдеще ще се държи. Няма да се спъвате. Че ние познаваме професора, живота му, дошли сме в училището. Аз не говоря за отношенията вкъщи, за отношенията навън, в света, аз говоря за вътрешните отношения, а то е Божественото.

Сега, постарому трябва да ви запитвам: разбрахте ли? Няма да ви запитвам. Аз изнесох едно ново положение – туй, което хората наричат „учудване". Когато човек седи горе и гледа, учудва се, гледа отгоре надолу, учудва се. Като не се е качвал, учудва се, той сам се възхищава, вижда мъчнотиите, а вие изведнъж се виждате пред планетата, на която трябва да се качите и може да се качите. Сега, думите „мога" и „не мога", те са изключени. Ще кажете: „Ще бъда герой", понеже то е процес на движение. Думата „ще бъда герой" изключва „мога" и „не мога". Някой казва: „Колкото мога, толкова и не мога." „Ще бъда герой", нищо повече! Някой казва: „Ще бъда герой, ако е рекъл Господ." „Ще бъда" подразбира, че Господ е рекъл, пък аз Неговата воля на две не правя. Понеже Господ е казал, ще влезем в училището, понеже Господ е казал, ще учим, ще бъде тъй, както е казал.

Сега, някои ще кажат: „Защо да не сме по-млади, ами сега, на стари години?" Тези от вас, които мислят, че са много стари, кажете ми на колко години сте? Защото ние наричаме човек на средна възраст този, който има 20 милиона години. Ние на колко сме? Ами че тъй! Ние сме на Слънчевата система. Слънцето, за да се завърти, да направи едно обръщане, взима 20 милиони години. Тогава вие сте едно малко бебе. На колко слънчеви дни сте сега? Вие сте 40-годишен. Изчислете каква част съставляват вашите 40 години от Слънчевата система. Следователно хората на Слънцето не могат да разберат какъв ще бъде този човек, който ще има 10 слънчеви години. Колко години правят 10 слънчеви години? Един човек от Слънцето, който е там на 10 години, тук ще бъде на 200 000 000 наши години и там ще бъде едно младо момче, ще припка и като го питат на колко години е, ще каже: „На 10 години." Думите „млади" и „стари", това са само отношения. Сега имате едни отношения, за бъдеще ще имате други отношения, други мерки. Тогава ученикът не може да бъде стар. Който се учи, той всякога е млад. Вие в Бялото братство трябва да знаете онова изкуство на подмладяване. В тях човек тъй лесно може да се подмлади, както един човек подмладява къщата си или градината си със своите дръвчета. Туй, което за нас съставлява мъчнотия, за тях е тъй естествено, те постоянно се подмладяват, постоянно са млади. Там няма да срещнеш такива стари хора, все млади са там. Те могат да вземат всичките форми, които хората имат. Това е наука, това е изкуство, което ние не можем да го направим.

Сега вие трябва да решите същественото. Туй е въпрос на бъдещето, то е една дълбока наука. Важна е връзката, която трябва да направите. За тази връзка много пъти са ви говорили, решавали сте и сте дошли до това положение. Може вече да я направите. Значи напълно сте подготвени и може да стане.

„Духът Божий"

Беседа за сестрите,
държана в новия салон на 21 юни 1923 г.,
четвъртък, 4 часа след обяд

24.

СЪБИРАНЕ И ИЗВАЖДАНЕ. ЗАПАЛВАНЕ И ИЗГАСВАНЕ НА СВЕЩТА

Тайна молитва

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

10-а глава от Евангелието на Лука, 6-и стих.

Интересно е защо Христос казва на учениците Си никога да не поздравляват, когато вървят по пътя. Нали сега се счита за културно да поздравиш някого, а Христос казва да не поздравляваш, като вървиш по пътя. Стихът е ясен сам по себе си. Христос казва, че ги изпраща като овци между вълците. Питам: когато една овца срещне един вълк, как ще го поздрави? Думата „поздравление" подразбира, че само двама разумни хора, които се обичат, могат да се поздравляват. Само разумните хора могат да се поздравляват един с друг. Хора, у които няма никаква разумност, не могат да се поздравляват, не могат да се разговарят. Много пъти многото говорене не постига целта, която се гони, която се има пред вид. Няма какво да се спирам в живота, да ви покажа, че е така, вие сами знаете това. Когато някой говори много, малко работа свършва.

Сега, каква е целта на вашите събрания? Да ви се говори ли? Казвате: „Да се съберем." Че, в това няма нещо необикновено. Кой не се събира? В кръчмите се събират, по улиците се събират, в кинематографите се събират, в църквите се събират, навсякъде се събират, та и вие казвате: „Да се съберем!" Че, кога не сте се събирали? Мен се вижда много обикновено това, да се събирате. По-необикновено щеше да бъде това, да не се събирате и тогава една да отиде на едно място в гората, друга – на друго място в гората, трета – някъде на един километър разстояние от първите, че никоя да не знае коя къде е. Разбира се, не взимайте това за чиста монета, но аз само ви правя намек, защото често ние търсим смисъла на живота там, дето го няма. Ако събирането става съзнателно, под давлението на Божествения Дух или под давлението на Божествената любов, това събиране има смисъл, но когато събирането става под съвсем други съображения, тогава и резултатите са други.

Сега, да дойдем до съществения въпрос: какви са качествата на събирането. Всички вие сте ходили в първо отделение, вярвам даже да сте свършили и четирите отделения. В такъв случай, какви са качествата на събирането, по какво се отличава то? При събирането всякога има едно увеличаване. С това се отличава събирането. Значи всякога, когато се събират нещата, се увеличават. При изваждането имаме обратния процес: когато изваждаме, нещата се намаляват. Тъй че, у вас същинската идея на събирането ви е да се увеличавате. Добре, след като се събирате, увеличавате ли се? Не е достатъчно само да се събирате, но всеки от вас, като излезе от събранието, усеща ли да е станал по-

голям, отколкото е бил? При всяко събрание органически тялото на човека трябва да нараства поне с 1/10 000 част от милиметъра. Човек като отива на едно събрание, особено молитвено или както е това тука, по закона на събирането трябва да се е увеличил поне малко.

Да допуснем сега, че някой от вас отива в някой първокласен ресторант, дето има голям майстор готвач и той е приготвил 10 най-хубави баници, каквито нам се нравят: една от зеле, друга от лук, трета от моркови, четвърта от спанак, пета от сирене и т.н. и вие ядете от всички тия баници. Какво печелите? Ако аз вляза в същата тази гостилница и си взема една сладка баница, направена от мляко и полята отгоре със сладко, а вие сте яли и от 10-те баници, кой е спечелил повече? Вие, които сте яли от тия 10 баници, ще се смалите, защото тия баници са много скъпи. Вие, преди да сте влезли в гостилницата, сте тежали повече, понеже сте имали повече пари в джоба си, но като излезете навън, тежите вече по-малко, смалили сте се. Та, най-първо, като влезеш в гостилницата, постъпваш според закона на събирането, събираш първо от баниците, но като излезеш от гостилницата, постъпваш според закона на изваждането, вадиш от джоба си. Тогава, при едното събираш, при другото вадиш, в резултат какво става? Неутрализиране. Придобивката се неутрализира. Досещате ли се сега каква е главната мисъл, към която искам да насоча умовете ви?

Всички вие сте все от умните, хайде, ще ви дам една задача, да видим как ще я решите. Имате, например, една единица – можете ли да я разделите на повече от 10 части? Не, единицата може да се раздели само на 10 части. На повече от 10 части тя не може да се раздели, без да се повторят тия числа. Например, ако я разделите на 12 на 13 части, ще имате сумата на числата 1 и 2, 1 и 3 и т.н. Значи тия същите числа пак се повтарят. Тия числа до 9 пак се срещат, не са нещо ново. Значи една ябълка може да се раздели само на 10 части, на повече от 10 части не може да се раздели. Такъв е законът. Така е в Божествения свят. Единицата може да се раздели само на 10 части. Щом дойдете обаче до човешкия свят, там можете да я делите на много части.

Сега, да пристъпя към важния въпрос. Нали всички хора изобщо се стремят към Божествената любов. Кои са качествата на Божествената любов? Вие от толкова години търсите Божествената любов, знаете ли поне едно от качествата на тази любов? Може ли някой от вас да прочете нещо от 13-а глава от Първото послание към Коринтяните? Щом любовта се прояви на физическото поле, вие всички я знаете вече, тя се занимава с материални работи. Детето казва на майка си: „Мамо, ако ме обичаш, дай ми хляб!" Нищо повече. Ученикът казва на учителя си: „Ако ме обичаш, дай ми знания." Това е едно малко по-високо състояние на любовта. Значи, дотогава, докато ние подразбираме в любовта материални работи, Божествената любов не може да се прояви, понеже всякога ще има състезание. Ако имате един благодетел, който ви издържа, но същевременно този благодетел издържа и още 10 души и на едного от тях субсидира повече пари, у вас ще се породи недоволство, макар че този човек облагодетелствува и вас. Недоволство има и в учението. Онзи, който напредва в учението, и той бива недоволен. Следователно истинската любов е там, когато се дойде до границата, когато това недоволство изчезва. Гледам някоя майка обича много детето си, но това дете умира. Тя плаче, страда, казва: „Не мога без това дете, защо ми го взе Бог?" Бог й даде друго дете, тя също го обича много и пак казва, че не може без това дете, но не се минава много време, детето пораства и между майката и него настава един разрив. Питам: Как отпадна тази любов? Къде отиде тя? Това, че майката не може без детето си, това са наши схващания. Майката държи детето си на ръце, отглежда го и мисли,

че не може без него. И детето си мисли, че не може без майка си, но по някаква случайност тази майка е принудена да даде детето си да го отгледа слугинята или някоя друга жена и виждаме, че след десетина години тази жена за детето представлява същото нещо, каквото представляваше и майка му. Значи идеята, че „без това дете не мога", е права само по отношение към Бога.

Да ви обясня какво се подразбира под мисълта, че „без това дете не мога". Представете си, че вие имате тук една малка лампичка и казвате: „Без лампичката не мога." Без какво всъщност не можете? Без самата лампичка, без самата крушка на лампата или без друго нещо? Вие не можете без светлината. Светлината на лампата всъщност е същественото нещо, без което не можете. А крушката е само проводник на тази любов. Дотогава, докато Божествената любов тече през това дете, без него не мога, но щом престане да тече през него, то вече няма смисъл. Следователно тази форма има смисъл само поради съдържанието на светлината. Светлината обаче не е крайният предел на Божествената любов. Зад тази светлина, която ние виждаме във вид на лъчи, има друго нещо, по-съществено. Не е светлината, която може да ни задоволи. Кое? Отваряме книгата на живота, тази светлина пада върху книгата и ние четем. Значи тази светлина е необходима, за да можете да четете книгата на живота. Но не е само това, че ще чете. Това четене ми показва пътя към Бога. И тъй, лампичката е потребна, за да се прояви светлината. Светлината е потребна, за да се прояви книгата, да четем. Книгата ни показва живота, разкрива скритият смисъл на живота, а животът ни посочва пътя към Бога.

Постигнем ли всичко това, ще се радваме и тръгваме със светлината към този път. Та, същественото, което трябва да знаете, е че всички тия неща, които съществуват, това са пособия, упътвания към великото и Божественото в света. Любовта, която съществува към хората, отношенията, които съществуват към хората, това са неща, които ни упътват към Бога. Ако човек знае как да гледа, във всеки друг човек, във всяко същество, колкото и да е малко, все ще намери нещо хубаво. Ако той съумее да схване тази хубава черта, той все ще прибави нещо в живота си.

Сега гледам ви, в събранията всички вие сте започнали по обратен път. Във физическо отношение се събирате, а в духовно отношение сте започнали с изваждането, все отрицателни качества си намирате. Какво изваждате? Вие казвате: „Еди коя си сестра все има някаква отрицателна черта." Като кажете, че еди-коя си сестра има някаква отрицателна черта, знаете ли какво става? Един лъч от тази лампичка изгасва. После казвате за друга някоя: „Знаете ли тази сестра какъв недъг има?" Хайде и втор лъч от лампичката изгасва. „Ами третата, откак дойде в събранието, внесе само разединение." Хайде и трети лъч изгасва. „Ами тази четвъртата пък, откак влезе между нас, всичките нещастия ни сполетяха." Хайде и четвърти, пети лъч от светлината на лампичката изгасва. Вие говорите тъй отрицателно за петата, за шестата, за седмата, за осмата и т.н. сестри и току-виж един след друг лъчите на светлината в лампичката изгасват, докато най-после изгасне и цялата лампичка. Вие изваждате, изваждате и настане най-после тъмнина. Това е един психологически закон, който предизвиква загасване на светлината в нашия ум, в нашето съзнание. Изваждаш, изваждаш, докато най-после се намериш в пълна тъмнина, в ума ти е всичко загаснало и най-после казваш: „Господи, защо направи света така?" Господ казва: „Който гаси тъй като тебе светлината на своя ум, той като тебе ще остане да живее в тъмнина и в мрак."

Какво трябва да направите? Ще започнете обратния процес. Ще кажете: „Онази сестра там е почнала да се поправя, станала е отличен свирец. Нека

дойде да ни посвири!" Тя дойде, седне на пианото, започва да свири и хубаво свири. Веднага лампичката светва. После казвате за друга някоя сестра: „Ами знаете ли, че еди-коя си сестра била писателка, пише много хубаво." – „Тъй ли? Хайде да я викнем да ни прочете нещо." Тя дойде, прочете някое свое стихотворение. Всички са доволни, радват й се. Лампичката още повече светва. „Ами онази сестра там била художничка. Нека си донесе картините да й ги разгледаме." Тя си донася картините, всички ги разглеждат, радват се. Лампичката още повече светва. За друга казват: „Ами тази сестра там свършила някакъв курс по шев и хубаво работи. Нека я накараме да ни отвори един курс." Лампичката още повече светва. За някоя казват: „Ами знаете ли тази сестра какви отлични баници прави?" – „Хайде нека ни направи една баница!" Тя направи една баница, всички се радват, доволни са. А лампичката светва и все повече светва. Колкото повече се изтъкват положителните черти един на друг, толкова повече светлината на лампата се усилва, докато най-после светне с всичката си светлина. И тъй, като се стремите към положителната страна на живота, само така ще създадете в себе си характер. Това е вече Божественото в човека. Иначе, като си търсите само отрицателните страни на характера, ставате банални.

Аз днес обяснявах един велик закон в живота. Той е следният: В света има два вида мъже и два вида жени. Единият вид жени са герои, а другите – страхливци. Единият вид мъже са герои, а другите – страхливци. И на едните, и на другите Господ казва: „Страдания ще има!" От Невидимия свят ви питат: „Като герой ли искаш да страдаш или като страхливец?" Ние, съвременните хора, искаме да избегнем страданията. Никой не може да ги избегне. Казвам: Страданията в днешния век са като условия за развиване на човека. И страхливите страдат и героите страдат, но питам ви: като какъв искаш да страдаш: като герой или като страхливец? Кое е по-хубаво за вас? Като герой. Ако аз ви кажа, че трябва да страдате като герои, вие казвате: „То не е за нас." Ако пък вие кажете, че трябва да страдате като страхливци, то пък съвсем не е за вас. В Писанието се казва: „Страхливите няма да наследят царството Божие." Какво значи този стих? Той трябва да се изясни. Той означава, че в душата на страхливия любовта не може да проникне. Страхът е едно отрицателно качество. Страхливият човек представлява една камениста почва, на която нищо не може да расте. Затова страхливият не може да наследи царството Божие. Аз бих превел този стих другояче: в пустинята извори не могат да текат, плодове не могат да се раждат, там смърт навсякъде владее. Следователно пустинята не може да бъде наследена от хора. Значи, за да може пустинята да се наследи от хората, в нея трябва да извират извори, а изворите на живота идват само от Любовта. Реките, изворите, дърветата, всичко това е като емблема на една сила, която иде от Любовта. Та, всеки от вас трябва да се спира, да обмисля добре нещата, да има една положителна мисъл по отношение Божествения Промисъл и да знае къде именно да намери този Божествен Промисъл.

Всяка добра мисъл, която се отпечатва във вашия ум, това е един добър отзвук на Божествената мисъл. Като ви дойде една добра мисъл, или като ви дойде един добър подтик, или като ви посети един добър приятел, или като прочетете една добра книга, или когато небето е ясно, или когато някоя хубава звезда ви обърне вниманието, недейте пропуща тия неща, всичко това е един говор от Небето. Щом тази звезда ти е обърнала вниманието, ще се спреш да видиш какво иска да ти каже.

Сега ще ви представя една картина, да видите как говори Небето. Представете си, че вие се намирате в една тъмна, бурна нощ, не можете да се ориентирате, изгубили сте си пътя, не знаете на коя точка се намирате, но по едно време

духне малко вятър и вие виждате Северната мечка. Какво ви показва тя? Тя ви показва посоката, показва ви накъде е изток, накъде запад, накъде север и юг. Тази звезда иска да ви покаже, че вие сте взели запада на пътя, а трябва да се върнете и да вземете изтока, там е посоката на вашия път. Щом ви каже това, след малко небето пак се заоблачава и затваря. И звездата се изгубва. Казала ли ви е нещо тази звезда? Да, тя ви определя пътя. По-нататък, далеч някъде, виждаш някоя свещ, някоя колиба. Ти трябва да разбереш гласа на тази свещ, която свети.

Ще ви представя друга картина. Представете си, че вие пътувате пак през една тъмна, бурна нощ, вън – голяма виелица и вие изгубите пътя. По едно време виждате вече недалеч от вас светне някоя малка свещ. Какво иска да ви каже тази свещ? Тя иска да ви каже: „Ела на гости у нас! Само по този начин ще бъдеш избавен от смърт. Нашият господар е много добър. Затова ние отворихме прозореца." Така някой път и във вашия живот ще бъде тъмно, бурно, неприятно и ще си казвате: „Не искам да живея. Дано се намери някоя болест да ме прати в онзи свят." Но тъкмо по това време ще се намери някоя светлина отнякъде и ще ви каже: „Ела в дома ни!" Значи чрез тази светлина Бог проговаря на тази душа и казва: „Не бой се, има едно прибежище за тебе." Това е, което говори, тази светлина в тъмната, мрачна нощ. Тази светлина е израз на Любовта. И когато ние обичаме Бога, Той чрез тази светлина изпраща любовта Си на световете. И всеки, който разбира езика на тази светлина, ще види, че зад всеки лъч на светлината седи Божествената любов. Това значи да се разбира истинският смисъл на светлината. Или, казано на мистически език: Вътре в душата си ти ще почувствуваш един свещен трепет и ако си бил отчаян, веднага в тебе ще настане една вътрешна мекота, ти ще се ободриш, ще се подигнеш и ще почнеш своята работа.

Та, казвам сега на всинца ви: Като се събирате, да не почвате да изгасвате лъчите на светлината. Това изкуство, да намирате погрешките, хората вече го научиха, па и децата го знаят. Даже и животните, като те срещнат, изгледат те и си кажат: „Не те бива, знаем те, нямаме вяра в тебе", и си заминава. Срещне ме някоя птичка, погледне ме и си казва: „Познавам те." И тя няма вяра. И тя загасва един лъч от светлината. Таман се моля някъде в гората, но изведнъж някой заяк мине покрай мене. Като му потропам, той хукне някъде навътре в гората, скрива се, казва: „Не вярвам в твоята молитва." И той заличава един лъч от светлината на лампичката. Аз си пиша някоя поезия и току мине покрай мене някоя птичка и изведнъж хвръква надалеч. И тя казва: „Не вярвам в тебе, аз съм опитала такива поети като тебе." И тя заличава един лъч от светлината. И птичките са неверни, и те вярват в тази негативна мисъл по отношение на вас.

Аз съм опитвал птичките. Някоя птичка лети, дойде към мене, аз й казвам: „Ела тук, на ръката ми!" Тя ме пита: „Каква гаранция ще ми дадеш, че няма да ме повредиш нещо? По-добре ще си пея на дървото, отколкото да кацна на ръката ти." Не хваща вяра, не кацва на ръката ми. Досега аз зная само едно птиченце, което е кацнало на ръката ми, което ми е хванало вяра. Другите все бягат, не хващат вяра. Но ако човек дойде и прояви Божията любов, и птиците ще му вярват.

В 917 година, когато бях във Варна, имах един килер в хотела, дето живеех, там турях кюмюра си. По едно време в този килер влязоха два косера*, мъжки и женски. Аз ги взех горе в стаята си, понеже в килера беше много студено,

---

* косер – *диал.* птица кос.

зимата беше студена, имаше големи виелици. Казвам си: Колкото трябва, ще платя за тях. На сутринта вземам една кофа със зрънца, наклаждам един мангал и сядам при мангала да се грея. Мъжкия косер се уплаши, избяга, отиде до прозореца, а женският дойде при мангала, качи се на крака ми и отиде до прозореца. Пак дойде до мангала, качи се на рамото ми и пак отиде до прозореца. Най-после дойде при мене, качи се на ръката ми. Питам: Как бихте изтълкували това? Защо се качи на крака ми, после на рамото ми и най-после на ръката ми? Мъжкият косер й казва: „Ти жена, разправяй се с този човек, но аз съм опитал мъжете, зная ги!" Тя ме гледа с един тъжен поглед и аз я гледам. Тя хвръкна от рамото ми, отиде до прозореца и ми казва: „Господине, ти си много добър, накладе ни огън, вода ни даде, зрънца ни даде, но отвори ни сега прозореца, да си излезем навън, да си продължим работата." Аз й говоря на птичи език: „Сега времето вън е още лошо, бурно, като се стопли, аз сам ще ви отворя, да си отидете." Тя отиде при мъжкия, говори му нещо и после утихнаха. Легнаха си спокойни вечерта. Тази е единствената птичка, която ми се напълно довери.

Значи и у тях има съзнание. Мъжкият косер не хваща вяра. И вие сега мязате на този мъжки косер. Господ ви прави добро, но вие казвате: „Господ ни прави добро, но кой знае..." Колцина от вас мязате на женския косер? Казвам: Ето един похвален пример. Всеки човек трябва да има такава вяра в Бога и да знае, че и при най-тъмната и бурна нощ той може да попадне в кюмюрлука, отдето Бог ще го вземе в стаята си. Господ ще промисли и за тебе.

Та, царството Божие с поглеждане навън няма да се вземе. Външният свят заради нас няма да се измени. Когато говорим за Божествения свят, ние разбираме туй вътрешно променение, туй вътрешно смекчаване на човешкото сърце. Аз считам една бурна, тъмна нощ за нещо много красиво. Ще ви кажа защо. Една такава нощ може да бъде едно благословение за мене. Представете си, че аз съм един човек, който цял живот съм ходил натук-натам безцелно, нищо добро не съм направил и като обикалям така, през една тъмна, бурна нощ се заблудя някъде из гората и по едно време видя, че се отвори някъде един прозорец и светне една малка свещица. Аз се напътя по направлението на тази светлина и вляза в колибката на един добър, благороден човек, който ми отвори книгата на живота, упъти ме към Бога. Тази нощ не беше ли за мене едно голямо благословение? Тази нощ ме спаси. Някога пък добрият ден може да погуби човека. Представете си, че аз съм тръгнал да отида при този човек, който ще ми покаже пътя към Бога. Но по едно време, като минавам покрай една кръчма, гледам вън насядали около масите мои другари, познати, които пият и се веселят. Денят е хубав, приятен, хубаво слънце грее. Като погледна към тях, казвам си: „Кой ще ходи сега при този човек? Не е ли по-добре да се отбия тук и да се повеселя." Отбивам се и пропущам своето благо. Този хубав ден не можа ли да ме съблазни? Не мислете, че външната обстановка е нещо реално. Не, не, тя е нещо меродавно, тя не говори, че в нея е скрито вашето благо. Не мислете, че вашето здраве всякога крие вашето щастие. Може би някога в някоя болест се крие вашето щастие. Толстой сам казвал, че при всяка една болест и след всяко оздравяване му дохождала по една хубава идея, придобивал по нещо Божествено. Някой път човек седи, гледаш го, нито тук е, нито на Небето. Но след това мине в една нова фаза. Тъй щото истинското здраве на човека седи в това, да се намира в съгласие с Бога, да е в съгласие с праведните и добри хора по лицето на Земята или с онези хора, които живеят горе, на Небето.

Та, сега всички трябва да се стремите да бъдете образец на чистия живот. Гледам ви, сега между вас има едни особени навици, които аз си обяснявам съвсем другояче. Всички вие сте влезли в една област на омагьосан свят. Почти всички хора от религиозните общества минават през тази област. Тази област се отличава по това, че отвън не се дава никаква светлина и кой каквато светлина има, дотолкова осветлява пътя си. Всеки свети за себе си, а самата зона е тъмна. В тази тъмна зона ще се срещнете с много същества, изостанали от хиляди години в своята еволюция, и те ще се нахвърлят върху вас като хищници, ще се ползуват от вашата светлина, ще ви нападнат със своите критики, ще ви казват: „Ти си такъв, ти си онакъв" – целият свят за тях е лош. Най-после, като изгубите вярата, нахвърлят се усилено върху вас и ви казват: „Ами и ти не си от светците. Като тебе по-долен грешник няма в света. Да не мислиш, че си тръгнал в правия път? Едно време и ние като вас тръгнахме в този път, но ето, нищо не излезе. Остани и ти при нас, ще ти покажем с какво се занимаваме." Ако им повярваш, ще останеш като жител на тази омагьосана област, да им слугуваш. Та, сега именно няма какво да слушате чуждите съвети. Който минава през тази област, ще си запуши ушите, да не ги слуша. Като излезете из тази област, ще си извадите памука от ушите и ще чуете най-хубавите работи. Като минава човек през тази област, трябва да бъде глух.

Светът може да се поправи, но нас ни трябват методи. Бог има всички начини, методи за поправянето на света, Той ще го обърне. За да можете да помогнете на себе си, за да можете да помогнете на своите ближни, трябва да научите методите на Бога. Често вие, като четете Евангелието, не можете да го разберете. Защо? Защото духовното не може да се предаде на книга. Например вземете една нарисувана лампичка – тя представлява ли светлината? Не, тя е само мнимо изражение на светлината. От нея може ли да излезе светлина? Не може да излезе никаква светлина. Та, първото нещо, когато дойде Божественото в човека: в ума му трябва да стане поне една малка промяна и той да е доволен от всичко онова, което Бог му дава, да работи най-малките работи и да гледа да реализира всяка една добра мисъл или всяко добро желание, колкото малко и да е. Защото хилядите, милионите камъни образуват изворите. Многото извори образуват реките. Многото реки пък образуват морето. Силата на човека седи в тези малки подтици, в тези малки добрини, които човек може да направи.

Всичко, което ви говорих, вие го разбрахте, нали? (*Учителят нарисува едно минаре.*) Вие знаете, че в тия минарета ходжата, на което стъпало и да се качи, все едно си говори. Така и вие, колкото високо и да се качите, все едно си говорите. Една сестра казва: „Ти не разбираш какво нещо е говоренето на Духа." И другата казва същото. Не, то е говорене на ходжата от минарето. Казва ли някоя сестра така, аз ще й кажа: „Да, сестро, ти говориш много хубаво. Хайде сега да отидем при един болен и да направим една молитва. Ти понеже разбираш по-добре, ще ръководиш, а аз само ще пригласям, та дано помогнеш. Ти от повече време служиш на Бога, направи каквото знаеш, пък аз ще донасям вода и ще пригласям." А пък вие казвате: „Не, сестро, с такива работи не се занимавам. Кармата на този болен още не е изтекла, няма какво да й помагаме." Въпросът за кармата седи другояче. Ти се притечи да помогнеш, пък не мисли за кармата на другите.

Аз гледам от друга страна на въпроса. Туй лошо, което се явява в човека, не е лошо, то е само за изпитание, понеже трябва да има нещо в живота на човека, с което да се изпита неговата сила. Лошото в човека, това е положителната страна на неговия живот. Ако той е разумен, ще знае как да се справи с тия силни движения в живота си. Ако една мисъл е силна в него или ако едно

чувство е силно в него, или ако говорът му е силен, той ще употреби всичко това за свое добро. Не е лошо човек да се гневи. Той ще хване гнева си и ще му каже: „Слушай, толкова години вече откак съм те родил. Аз те храних, ти яде, пи, сега вече е време да те впрегна на работа и да ме слушаш." Ще му покажеш тоягата и ще го питаш: „Ще ме слушаш ли? Най-първо ще се научиш да мируваш, после ще чакаш, ще слушаш и само когато ти кажа да хванеш някого, ще го хванеш. Докато не ти кажа нищо, ще слушаш моята заповед." Той ще каже: „Слушам, Ваше Високоблагородие!" Той само ще седи и ще пита: „Време ли е да го хвана?" Той седи, точи си ножа ден, два, три, чака, но аз всеки ден го изваждам в гората с брадвата и му казвам: „Започвай!" Като се върнем, питам го: „Доволен ли си?" – „Доволен съм." Накарайте гнева да сече дърва, да маже, това е негова работа. Това той ще свърши отлично.

Сега, да се повърнем към съществената мисъл. И тъй, на всички ви трябва една вътрешна работа в живота, но каквато работа да започнете, мълчете си, никому нищо не говорете. В окултната наука има едно правило: Каквото вършите, никому няма да говорите, само плодът трябва да излезе навън. Така трябва да работят музикантът, поетът и всеки друг. Ако хората слушат техните упражнения, ще се отегчат. Сам ще свири и ще се упражнява. Кога ще свири пред хората? Когато завърши своето учение или когато завърши своята картина, или когато завърши своята поезия.

Та, сега, всички вие трябва да мълчите, но да не млъкнете за всичко. Не, ще мълчите за съществените работи. Ако разбирате буквално, ще млъкнете. Някоя сестра ще ви пита нещо: „Сестра, кажи нещо!" Ти мълчиш. „Кажи нещо, моля ти се!" Ти пак мълчиш. Не, то е буквата на нещата. Аз говоря за съществеността. Само за него ще мълчиш. Тя казва: „Ама Учителят казва да мълчим." Не, то се разбира по буква. Не, ще мълчиш за същественото. Друг път ще кажа да говорите. Тази сестра, която ме разбира буквално, ще започне да говори и то безспирно. Другите й казват: „Млъкни вече." Не, тя кара 5, 10, 15, 20 минути, че половин час не може да спре. „Ама Духът говори в мене!" Ако Духът говори в тебе, ти ще кажеш нещо умно и ще млъкнеш. После пак ще проговориш и пак ще млъкнеш. Ако аз имам 20 събрания, какво трябва да направя? Ще поговоря тук 5 минути и ще отида на другото събрание. Там ще поговоря малко и ще отида на третото събрание. И там ще поговоря малко. Тъй щото, когато Духът ми каже да говоря, то значи, че на едно място ще млъкна, на друго ще говоря. А вие разбирате, че като заговорите на едно място, трябва да говорите през всичкото време. Малко ще говориш!

Ще ме питат някои: „Ти вярваш ли в Бога? И как вярваш?" Аз ще му кажа: „Ела утре на гости у дома." Той ще дойде, ще го нагостя добре, ще го заведа из градината си, ще се поразговоря с него. „Ама кажи ми нещо за Бога." Аз ще му кажа: „Ела утре пак у дома!" Туй е разрешението на въпроса. А туй, как вярвам в Бога, няма какво да му разправям. Щом ме пита, ще му кажа: „Ела утре у дома." Нищо повече.

Какво нещо е свещта? Какво нещо е нейната светлина? Какво нещо е книгата? Какво е нейното съдържание? Какво нещо е човекът? Какво нещо е душата? Какво нещо е неговата мисъл? Какво нещо е душата? Това е животът на човека. Какво нещо е духът? Това е неговата сила. Какво нещо е Бог? Той е всичко! Това са философски отговори на тия въпроси.

Сега, като излезете вън и ви питат какво ви говори Учителят, какво ще кажете? Някои ще кажат, че нищо не са разбрали, а други ще кажат, че съм говорил много велики неща. Питат ни: „Защо ви е светлината?" За да четем книгата на живота. Тази книга е самият човек и в нея ще разбере себе си.

Сега аз ще ви оставя сами да мислите, да не се забъркате и кой каквото е разбрал, сам да го приложи, да не иска много – и най-малкото приложение ще е добре. Накарайте тази лампичка да свети. Силата е в малкото. Всеки да намери за себе си един метод, да приложи и най-малкото, да направи едно най-малко добро. Вие сте слушали много работи за вашия ум, за вашето сърце, за вашата воля, но от тази беседа искам едно малко приложение. Да обясня думата „приложение". Представете си, че вие имате отделни части, от които трябва да се образува един мост. Вън от подпорките, които са нужни за моста, още какво се изисква? Нали се изисква една съединителна брънка, нишка отгоре? Следователно един човек на друг не може да се наложи. Ако мислите, че може да се наложите, това е криво схващане. Между единия и другия може да има само съединителни нишки, както и в организма. Всяка клетка е отделна, но между една и друга клетка има съединителни нишки. Следователно всеки човек, от каквато категория и да е, той има съединителни нишки. Вие трябва да се стремите да не късате тия нишки, а колкото може повече да се образуват. Колкото повече такива нишки има, толкова повече животът става по-хубав, по-красив, или, с други думи: колкото повече възвишени духове ви обичат и изпращат своите мисли към вас, толкова животът ви ще бъде по-смислен, по-красив, а колкото по-малко мислят за нас, толкова и животът ви ще бъде по-обикновен. Когато разбиват планините, не викат на помощ златото, а желязото. Когато преплават реките и моретата, не викат на помощ камъните, а дърветата.

Следователно, в ръката на умния човек, копието може да се превърне в перо – ще напише нещо хубаво с него. А който е още по-умен човек, ще превърне копието на език, ще пее с него. Тъй щото, който не разбира, ще има копие; който по-добре разбира, ще има перо, с което да пише; а който още по-хубаво разбира, ще има един мек, хубав език, с който ще може да изказва най-хубавите Божии Слова.

Та, сега, искам вашето копие да се смекчи, от желязо да се направи на перо; перото – на един хубав, мек език, с който да изказвате най-хубавото, най-доброто в света, но не само да го изказвате, а и да го прилагате.

Тайна молитва

Беседа, държана от Учителя само на сестрите
18 декември 1925 г.,
четвъртък, 4 часа след обяд

25.

БЕЗ НАУКА НЯМА СПОЛУКА

4 часа след обяд

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Размишление

Ще взема един стих, който казва: „Без наука няма сполука." Или, сполуката зависи от науката. Въобще, цялото съвременно човечество е в стълкновение със своите стари вярвания, със своите стари прийоми. Туй е много естествено. Представете си кон, на когото е естествен навикът да рита – това е в неговата култура, в неговото развитие, от хиляди години на миналото това е служило като едно оръжие против неговите врагове, да избавя живота си. И не е нещо лошо това от страна на коня, да рита. Това е едно средство да се брани. Но представете си съвременния кон, впрегнат в една каруца, и пак по същия начин иска да рита. Нали ще бъде смешен? Там конят трябва да се отучи от навика да рита. Защо? Тази каруца той ще я прекатури, ако рита. Някой път във всичките хора има такива ританици, такива навици, които в миналото са били потребни, но при сегашните условия те са вредни. Та, когато ние кажем, че известни навици са вредни, те не трябва съвсем да се изкоренят, но да се обезвредят, защото не са на мястото си. Вие ще имате пред вид вредната им страна. Един вреден навик никога не принася полза. Той е бил полезен някога, но сега не е полезен.

Второ. Казвате: „Без наука няма сполука." Може ли някой да стане турист, без да пътешествува, без да ходи по високите места? И може ли някой да стане цигулар, без да се учи да свири? Или може ли някой да се научи да пее, ако той не се е учил на това? В каквото и да е изкуство, той трябва да посвети дълги години, цял живот трябва да посвети, за да го научи. И чудното е, че съвременните хора, не всички, но някои от тях, когато е дошло християнството, те са мислили и мислят, че може да се усвои по един много лесен начин. Не, по същия закон принципите на християнството изискват цял един живот, за да се приложи. И не само да се приложи едно учение, но резултатите, които се добиват, трябва да се запазят. Всички говорят за хубавия глас на една певица, която е родена така по естество, има отличен глас, но ако тя не пази своето гърло, ако обича да яде люто и да пие студена вода, ако е немарлива към гърлото си, мислите ли, че тя за дълго време ще запази своя хубав глас? По същия закон и човешкото сърце трябва да се пази. Някои казват, че човешкото сърце било развалено и следователно няма какво да се пази. То е така, но когато един човек се обърне към Бога, неговото сърце се обновява. И ние говорим за тези сърца именно. Искате да вървите из пътя и да прилагате вече. Добре, сърцата ви са обновени. Питам: Тези обновени сърца, ще ги изложите ли на тази външна промяна? Пазене трябва! Това вече е наука! Може някои да са слаби, като че друг някой трябва

то се грижи за тях. Така например е в ранната възраст на детето. Майката се грижи за него. Когато то е на една година, има нужда други да се грижат за него, но когато то стане на 5, 10, 20 години, то ще се грижи само вече. В разумната [човешката]* природа това го има. Бог така е дал, че във всеки един човек са вложени тия качества и той трябва да ги пази.

Другото условие. Всеки човек трябва да се намира постоянно на работа. Никой от вас да не бъде в бездействие. Щом човек почне да се отлуща, той е в бездействие. Вземете и най-видния цигулар, който знае хубаво да свири, лишете го за един месец от цигулката му и той почва да се инервира. Дайте му цигулката – веднага ще стане весел. Вземете един учен човек и го лишете от труда му и той ще почне да се инервира. Вземете коя и да е къщовница, лишете я от потребното ѝ вкъщи и тя ще почне да се инервира. Всички трябва да работите. Сега вие кажете: „Ние нямаме условия за работа." Не зная, може би вие нямате условията на един цар, нямате условията на един пръв министър, или условията на някой пръв министър в Англия, или условията на някой милиардер в Америка, или условията на някой шах в Персия, но казвам: вашите условия, в които сега живеете, са с хиляди пъти по-добри, отколкото условията на щурците и условията на врабците. Аз ги наблюдавам: когато времето е лошо, влязат в една дупка и излязат – не могат да останат там. Влязат под някоя керемидка на някой покрив, излезе, повика другарчето си, влязат заедно вътре и казват: „Слава Богу, намерихме място де да се подслоним, тук ще прекараме." Такива са разсъжденията на птиците. Ние казваме: „Те са птички, задоволяват се с малко." Ха... Ние с какво трябва да се занимаваме? Добрата черта на тия две врабчета ето коя е: мен ме радва тяхното доволство. Те като намерят една дупчица, благодарят на Господа. Казват: „Тук е добре, няма да ни духа вятърът!" Сгушат се и двете вътре, доволни са. Има ли нещо по-хубаво от това? И през цялата нощ тия две птички са доволни. Те имат Божието благословение. И казва се в Писанието за тях: „Без волята на Отца нито едно врабче не може да падне на земята." И техните ръководущи ангели им казват де има някоя дупчица за тях, насочват ги към това място по инстинкт и те благодарят. При сегашните условия, при които се намирате, животът не може да бъде тъй приятен. Те нямат идейни разбирания за нещата, понеже сега човечеството се намира при най-трудни условия, минава през най-гъстата среда. Най-гъста е сега материята и няма благоприятни условия за работа. Представете си един земледелец, който има 4–5000 декара земя, но капка дъжд не е валяло. Той има всички плугове и приспособления, но земята е като камък твърда. Питам: как може да се оре при такава твърда почва? Следователно той трябва да чака да падне дъжд, да падне влага, а тази влага в духовния живот всеки един трябва да я предизвика.

И аз ще ви дам един пример. Когато българите нямат огнило, те взимат две дървета и почват да ги трият и ще мине час, два, три часа, докато се загорещят много дърветата и се образува огън. Та, и вие някой път като българите: ще настоявате, ще търкате, може би час, два часа ще минат, докато произведете това състояние на огън. Произведете ли го, вие вече може да сготвите хубаво яденце на този огън. Може да си опечете хляб, при това може да си възварите и водица. Сега ние ще приложим това в живота. Този същият закон е верен и по отношение на човешките чувства. Ако човек е ангажиран с външния свят, той съвсем не може да се отстрани от света, но ако всичкото му внимание е погълнато от света, всичката му енергия ще бъде изсмукана. Представете си някой лекар, който препоръчва на някой пълен човек да се къпе в морето. Ако

---

* Фигурира и в двата варианта в различни екземпляри на оригиналите.

той седи целия ден в морето, какво ще стане с него? Достатъчно е един месец по 4 часа да седи, за да изгуби и малкото здраве, което има. Ако трябва да прави морски бани, нека влезе във водата само 5 минути, достатъчни му са. Някой пита: „Не трябва ли да живеем в света?" Ще живеете 5~10 минути. Под „света" ние разбираме условията – водата. Благоприятните условия някой път са приятни, а някой път – не.

Допуснете сега, че имате възможност да ходите всяка вечер на представление, на концерт или на разни такива. Е, всяка вечер ако ходите, какво ще добиете в края на краищата? Ако знаете всички пиеси, коя как се изиграла, какво ще печелите? Една-две пиеси през живота са полезни, но многото посещавания на театри и концерти се втръсва. Та, сега, и религиозният живот на хората е същ. Аз не препоръчвам на хората религиозен живот. Под религиозен живот подразбирам външната страна. Религиозният живот трябва да бъде отмерен. А като говорим за духовния живот, то е същината на човека. Всяко едно същество е духовно в същината си. А религиозният човек трябва да изпълнява. Но ако всичкото внимание на човека е погълнато от външната, обратната страна, изгубва се вътрешната същина. Вие, като ученици, трябва да се пазите. Щом съзнанието ви се пълни само с външни форми, образува се едно вътрешно бълникане – човек става недоволен от себе си. Човек иде до известна възраст, дето растенето спира. Растене и спиране ще има периодически. Та, застой ще има. И този застой не е нищо друго освен когато вашето растене спре, започва растенето на друго същество. И вие ще прибирате известна енергия за следната година, за да може да продължите тогава растенето. Вие искате всякога да сте радостни, да скачате, но то е невъзможно. Едно дете след като скача 10 часа най-много, след това ще заспи, ще престане скачането. Щом се събудите, вие ще усетите едно отмаляване на краката.

Без наука няма сполука. Трябва да изучавате основните правила във вашия живот. И ще се стремите да бъдете доволни от малкото знание, което имате. И туй знание да служи като една основа на нова придобивка, която може да прилагате всеки ден. Всички искат да служат на Бога, но ако ви попитат по кой начин може да се служи на Бога, ще го определите ли? Служенето на Бога всеки един може да изпълни по хиляди начини. Той може да служи на Бога, като обработва своите мисли, облагородява своите чувства, кали своята воля, после, като заздравява тялото си, пресъгражда го. След това той може да влезе в обществото, да служи на всичките хора, да изучава техния живот и да им помага. Та, именно първата фаза на всеки един живот трябва да започва с обработване на човешките чувства. Аз ви говоря за обработване, но не зная дали вие сте правили усилия да обработвате вашите чувства.

У съвременните религиозни има един навик, който е останал от техните прадеди, а именно: някои богати хора, като осиромашеят, не отиват да работят, но седят и се ровят в ума си само за някой свой чичо някъде, да му пишат някое писмо, да им изпрати малка помощ, или се интересуват за старата си леля, но богата. Навсякъде ровят те своите тефтери и очакват отнякъде да дойде даром нещо. Малцина обаче са тези, които сами могат да работят. После, съвременните религиозни хора мязат на тия, които вървят по лесния път. Отиде в църква, запали една свещ, прекръсти се три пъти и после седи. Той три пъти ще отиде на църква, но работа няма да похване. Сутрин ще отиде, на обяд ще отиде и вечер ще отиде. Не е мъчна работа да се молиш три пъти на ден. И вкъщи можеш да се молиш. То е лесно, но кажат ти да отидеш в някой град да помогнеш на някои бедни, ти казваш: „Тази работа е мъчна, не е за мен." Да, и тази работа е Божия работа. Ще претърпиш малко страдания, но ще отидеш да помогнеш.

Тогава се явява друго едно положение и казваш: „Ама аз искам да чуя гласа Божий, че тогава ще отида." Ние имаме един такъв пример. Иона, като чу гласа Божий, взе си багажа, качи се на кораба и хукна да бяга. Някой път хората изпълняват точно това, което Бог не иска.

Когато Бог каза на Ананий: „Иди в тази улица, там има един човек, който се моли", той Му каза: „Аз го зная, той е опасен човек, страх ме е да отида при него!" Тогава Бог му каза: „Не бой се, той се моли, иди при него. Аз ще ти кажа какво трябва да направиш." Този човек се разговаря, мисли да не попадне в такава една клопка."

Та казвам: Наука се изисква. Без наука няма сполука! И потребна е тази духовна, тази вътрешна опитност. Всички трябва да се стремите към това! Малката опитност, която имате, трябва да я използувате, да я прилагате. И трябва да различавате вашите състояния. Много пъти могат да се промъкнат и във вашето сърце, във вашия ум, посторонни чувства и мисли, които да спънат вървежа ви, желания, които не са ваши, или мисли, които са чужди. Всеки един от вас ще работи тъй над себе си. Туй, което принадлежи на вашия живот, именно с това започва самовъзпитанието. Някой път се явяват чувства на подозрение или един вътрешен страх. В религиозния ви живот ще дойде една фаза, почва да те е страх, ама няма никакви причини. Като седиш вкъщи, обзема те един вътрешен страх. Защо е това? Всички ще го претърпите. Или по някой път мислиш, че сърцето ти ще спре и ще умреш и няма да можеш да се приготвиш. Тия положения са все мисли на някой от външния свят.

Първото нещо: Без наука сполука няма. В чисто духовния живот, когато вървите по Божия път, нещата не могат да се случат по друг начин, освен както Бог ги е определил. Едно нещо има, което вас, сестрите, ви спъва и то е следващото: между вас няма онази наука, т.е. вие не знаете как да се оценявате и между вас няма тази хармония, която е потребна. Вие всички ще потвърдите, че я няма. Това не е лошо. Когато се съберат в един хор, нима всички знаят да пеят? Нима всички познават нотите? Не, онзи капелмайстор ще ги учи на нотите. И няма да се мине една година и между певците ще има хармония. Ние можем да създадем хармония. Когато човек иска да пее, той може да се научи да пее. Когато човек не иска да пее, и най-добрият учител по музика не може да го научи. Сега това хармонизиране не е един външен процес, то с думи не става. Можем да кажем: „Хайде да се хармонизираме", но от това нищо не излиза. В Невидимия свят има разни методи. Бог най-първо започва чрез съвет, внушение. Ако човек не иска да слуша, има и външни начини. Ще дойдат земетресения, мор, глад, болести, сиромашия и т.н. Те са все методи за изправяне на хората. Не мислете, че у Бога има някаква слабост. Той е дълготърпелив, чака хората да се изправят и да изпълнят волята Му, но дойде ли последният час на послушанието, тогава всичките грехове на хората трябва да се изправят. Ние не трябва да бъдем от тези, да чакаме да дойде Божествената тояга, че тогава да влезем в правия път. Аз вярвам, че във всинца ви има едно горещо желание да се домогнете до вътрешната истина.

Мнозина казват: „Искаме да знаем истината." Аз превеждам думата „истина". Искате да бъдете свободни, но да дойде човек до свободата, трябва да има живот, трябва да има светлина. Най-първо трябва да има живот. След туй – светлина, знание, а след знанието иде свободата. След свободата вие ще научите какво нещо е истината. Казаха евреите на Христа: „Ние сме свободни." А Христос каза: „Всеки, който прави грях, е роб на греха, значи не е свободен." Щом човек греши, той не може да бъде свободен. И следователно той ще се лиши от едно от най-хубавите си чувства – да усети вътрешната радост на Духа.

А свобода[та] е отношение, да имаш работа с най-разумните същества. Ако си в един модерен, съвременен симфонически оркестър, няма да те питат за твоето произхождение, там всичко се определя от твоето свирене. Те няма да те питат какво е произхождението ти, те са свършили. По това и въпрос не става. Ще ти дадат един стол и парчето, което трябва да свириш, и веднага онзи, който дирижира оркестъра, ще знае кое място да ти даде. Можеш ли да свириш хубаво, ще ти даде първото място. Не свириш ли хубаво, на последното място ще те турят. Тъй е в един оркестър, тъй е и между военните. Най-силният взима първото място. Най-слабият взима последното място. И в обществото е така, и в Невидимия свят е същото. Онзи, който използува условията, които Бог му е дал, и е прогресирал, добил познания, за него има сполука. И в Невидимия свят имат много добро мнение за него. Като разгърнат живота му и видят, че той е изправен във всяко отношение, те имат добро мнение за него. А друг донякъде е бил изправен, но после направил много черни чертици. Питам: Какво мнение могат да имат за него? Ще каже някой: „Искаме да поживеем малко, че после ние ще се поправим." Хубаво, щом кажете, че може да се поправите, отвори се книгата на миналото и тогава ще погледнат дали в миналите ви съществувания има някой красив живот. И този живот ще вземат и ще го пренесат, за да създадат нещо красиво сега за вас. Като говоря [за] човешкото самовъзпитание, разбирам всичко красиво на миналото, вие ще го предизвикате сега в ума. Или казано на вътрешен език, човек ще се моли [да] се предизвикат хубавите, красиви чувства, да работи той занапред с тях.

Сега аз не зная на какъв изпит трябва да ви поставя, за да видим колко сте хармонизирани вие, сестрите. Аз бих желал, каквото става, каквото се каже тук, нито думица да не излезе навън. За един месец никой нищо да не знае отвън. Е, може ли да го направите? Вие ще кажете: „Можем да го направим" и после все ще излезе нещо. Тогава отде е излязло? Значи, то може да проникне. Това, че обичате да казвате, не че е лошо, то е един добър навик, защото така се предава културата, но туй мяза на ритането на коня. Имаш ли такива навици, ще бъдеш внимателен. Ще кажеш: „Няма ританици." Някой път мълчанието е злато. Туй не значи, че винаги трябва да се мълчи. Щом нямаш навици, щом нямаш никакви задължения, можеш да говориш колкото искаш. Сега вие всички сте научили това изкуство. Има такива кореспонденти, в Америка ги има много. Те плащат големи възнаграждения на хора да питат за новини. Е, на какво мяза това? Да се пълнят вестниците.

Ако аз ви дам една задача, вие ще я раздрънкате преди да сте я направили. Аз нямам нищо против след като я направите, тогава да я разправяте. А вие ще я раздрънкате наляво, надясно и след туй тази задача няма да стане. И вие ще търсите причината. Не че го правите от някоя зла воля. Аз ще ви помоля, защото мисля, че сте вече израснали, че разбирате нещата. У човека има придобити навици. Има един проповедник в Америка, който, като говори, си мърда рамото, лоши са тия навици. И всеки трябва да се стреми да обуздае своите навици. Другите, които го слушат, всички се смеят, а той не се досеща, че си мърда рамото. Там е всичката слабост. Много пъти ние искаме да поправим някоя своя слабост, а когато говорим, я забравим. Не, ти ще контролираш ръката си. Не е лошо това, че той си мърда рамото, но има случаи, когато ръката трябва да се подчинява на човешкото съзнание. Тя трябва да слуша, нищо повече. Дисциплина трябва да има. Ами ако окото почне да прави каквото то иска? Па и лицето? Знаете ли какви гримаси ще имате? Не, лицето трябва да слуша. Пък няма желание, което човек да не може да реализира. В дадения случай всички неща могат да се въздържат.

Сега на вас ще ви дам едно упражнение. То е следното. Трябва да вземете участие всички, които ме слушате сега, до следното събрание. Четири пъти през този месец, всеки петък, ще ставате точно в 4 часа сутринта и цял един час ще прекарвате в размишление, на дълбоко размишление Ще се молите за благословение и за хармонизиране за себе си и за малката група тук, да се хармонирате вътрешно. Цял един час ще бъдете на размишление и ще се молите. Ще знаете: точно в 4 часа – на духовна работа! И после, като дойдете тук идущото събрание, който от вас не е спазил правилото, да си каже сам. Ще си напишете имената, да видим кои сте. Или как искате, да не знае никой? Защото, като знае тук, навсякъде ще се разпространи из София, всички ще знаят. Там е лошата страна на говоренето. Втората част на задачата е мъчна. Първата част е лесна, но щом дойдете до втората – да кажете, ще развалите всичко. Аз ще направя друг един опит. Ще намеря колко души от вас не са изпълнили правилно задачата, без да кажете вие. Следния път ще имаме смятане. Аз ще изкарам само числа от вас и ще знаем колко души не са изпълнили задачата си. Тогава следния път ще имаме едно приятно забавление по смятане.

Вътрешната хармония е необходима за развиване на човешкия ум и сърце. Това е необходимо за здравето на тялото и за неговото благосъстояние. Невидимият свят е свят на вътрешната хармония. От Невидимия свят са готови веднага да услужат щом има хармония. Но щом хората не са в съгласие, от Невидимия свят нямат разположение да помагат. И ако работите никак не вървят, трябва да знаете, че животът ви има нещо, което куца. Но дойде ли хармонията, Невидимият свят е много точен. При хубавото цвете всеки се спира. Хубавият извор, хубавите местности всеки посещава. Музикант, поет, художник, всичко, което е възвишено и красиво, всеки обича да го слуша, всеки обича да го гледа, понеже то е Божествено. Аз не говоря за човешките работи, а Божествените работи без изключение всеки обича да ги слуша. Ако ние говорим по Божественому, то има цена. Божественият живот, без разлика в кое и да е същество, има цена. Когато говорим ние като хора, то е друго, но когато говорим по Бога, там има една особена благодат.

Желая всички да говорите по Божественому. Спрете се, кажете: „Туй, което аз говоря, по Бога ли го говоря или по себе си?" И ако мълчите, пак се запитайте: „Като мълча, по Божия Дух ли е или е човешко?" Защото има едно мълчание по съображение. Казват: „И глупавият, като мълчи, минава за умен." Ако аз мълча, когато говори някой, това не е от незачитане, аз седя, давам част от времето си за него. Когато другите говорят, мен ме интересува тяхната реч. Туй мълчание в мен е Божествено, интересувам се какво иска да каже той, а някой като седи, ще си мръдне ту лявата ръка, ту дясната, мърда се на стола си – това е човешката страна на мълчанието. Божественото търпение е слушане. То е най-красивото нещо. Ако се научите всички да знаете да слушате, то е много. А туй в събранията ви е много малко застъпено. И после, човешкото говорене има една опасна страна. Тя е следната. Когато един човек е подпушван дълго време, той мяза на вода, която се набира, и като я отпуснеш, изведнъж тече. Такъв човек започва да говори и после пак мълква. Обаче в Божественото говорене законът не е такъв. Там, като си туриш стомната, чуваш и гласа. Господ ти казва тъй: „Вземи си стомната от извора, защото колкото повече стоиш, нито капка повече няма да влезе вътре." Вземи си стомната! Колкото се е напълнила, то е достатъчно за тебе. Нещата са приятни, докато те стимулират в нас желанието, защото, ако говориш дълго време, има хора, които са много чувствителни, казват: „Не ми говори повече, защото ще ми се размъти умът." А има други, които казват: „Кажи още, още говори!" Някои казват: „Стига, много съм

уморен, повече не мога да издържам!" Това е Божественото. Ще дойдеш до една мярка и ще се спреш. Не бързай и за себе си не желай повече, отколкото ти трябва.

Някой път имаш неразположение на духа си, паднал си, унил си, като че си изоставен. Ами че то е едно прекрасно състояние, не са те забравили. Господ казва: „Не си научил урока." Страданията са път да се събереш в себе си. Какво представляват страданията? Че, то е едно красиво състояние на духа! И който е силен, ако благодари, като страда, няма да се мине и един час, два часа, и най-лошото си състояние, като го триеш два часа, изведнъж ще ти светне. Една славянка, като правила този опит, тя била скръбна и след два часа почнала да играе. Тъй е и у децата. Ние, за да изразим своята радост, ще се разиграем. Ние мислим, че игрането е едно грешно състояние. Не, но да играеш когато трябва, и да седиш когато трябва. И Давид играл пред израилския народ. И жена му се докачи и каза: „Как се разиграл царят пред народа, тъй, по демократически начин!" Той играл, тя обаче осъди неговата постъпка.

Сега, едно от правилата: Тия тъжни и скръбни състояния, които идват на обезсърчение, вие криво ги схващате. Най-голямата илюзия по някой път е следната: Вие седите и мислите, че сте изоставени от всички. Ами били ли сте вие в положението на онзи, който е бил заровен в гроба? Вие не сте ходили при мъртвите, да видите, какво е тяхното състояние. То с хиляди и милиони пъти е по ужасно, неговото състояние, отколкото вашата самотия вкъщи. Той седи в земята и чака, докато се освободи и след това всички духове ще се нахвърлят отгоре му. Той плаче, страда, докато се разнищи съвсем и остават само костите. И тогава той се освобождава и казва: „Отидох вече!" Една последна нишка само остава и той се зарадва в душата си, че всичкото тяло се стопило и той се освобождава от него. Защото туй тяло, в което е човекът, физическото, то е един затвор. Та, тия състояния, в които вие може да се намерите, да ви не плашат. Вие ще си кажете: „От моето състояние има и по-лошо." Туй да го знаете! Влезте в положението на подобните! Към красивото ще се стремите, а с другите лоши състояния, с тях ще регулирате вашето неразположение. Това е наука! Тази наука вие прилагайте в живота си! И старайте се тогава да създадете в себе си едно чувство на милосердие. Не е лошо човек да се ожесточи, но се старайте да предизвикате в себе си да се събуди Божественото чувство на милосърдие. Защото иначе човек най-първо вреди на себе си. Да оставим другата лоша страна. Когато човек се ожесточава, разрушава в себе си хубавите неща. Най-първо, за своето добро, ще се обърнете, ще кажете: „Няма да причиня вреда на себе си!" А да оставим другото хубаво. Ожесточението е вредно за самия човек. При това изгубват се ония връзки между него и Бога. Ако един ученик се ожесточава, той губи връзката между него и Учителя си. Първото нещо, за да може да действува Бог във вас чрез любовта Си: човешкото сърце трябва да бъде милостиво и меко. Никакво ожесточение! Онова състояние, когато човек е готов като дете да възприеме, да забрави, то е милосердие. Сега, това е достатъчно. Разбрахте ли?

Сега, за упражнението. Ще ставате точно в 4 часа. Ще се стремите да забравите всичко и на дълбоко размишление да се отдадете. След като разгледате вашия живот, като пожелаете какво добро трябва да имате, като помислите как да подобрите вашия живот, ще помислите за всички добри хора по целия свят – в Америка, в Австралия, навсякъде, навсякъде ще ги обиколите и да се запознаете с най-добрите и най-учените хора в света, а после, ако ви остане време, ще се качите горе, на Небето, при ангелите, и там ще се постараете да се запознаете с тях. Тъй за един час ще си направите една хубава разходка,

една отлична духовна разходка по цялата Земя и на Небето. Но да не заспите! Като идете на Небето, ще гледате да не останете там.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

5 часа вечерта

Беседа, държана от Учителя на сестрите
на 21 януари 1926 г.
(четвъртък, 4 часа след обяд),
гр. София

26.

СГЪВАНЕ И ПРЕЧУПВАНЕ

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Размишление

Има едно положение, при което всякога се учи и никога не се научава. Ако жената наполовина е омесила хляба, не го е опекла, извършила ли си е добре работата? Ако шивачката наполовина е ушила дрехите си, тъй през куп за грош, добре ли е извършила работата си? И ако вие чакате ангелите да дойдат от Небето, да ви вземат на ръце, да ви дадат китара в ръцете и с венци на главите да ви наградят, готови ли ще бъдете за това положение? Желанието ви е отлично, но на един човек, който не знае да свири на китара, може ли да му се тури в ръцете китара и на една глупава глава може ли да се турят венци? Глава разбирам, но разумна глава. Сега, аз ви говоря това според вашето развитие. Когато дойдете да тъчете и отивате най-напред при една учителка, която знае това изкуство и ви разправя как се снове, вие ще разберете ли? Вие казвате: „Разбираме." Добре, тя ви оставя сами, но ако не сте се научили, ще плачете отгоре на стана. Сега, трябва да знаете, че Учителят няма да бъде постоянно между вас. Един ден ще останете сами и тогава ще ви видим.

Има две неща, които са потребни за вас: Мекият човек трябва да се огъне, а силният човек трябва да се пречупи. Значи мекият човек образува кръговете, а силният човек образува диаметъра. У вас има едно чувство на непреклонна воля. Какво трябва да се прави с волята ви? Да се пречупи. Но кога? Когато една непреклонна воля прави само зло, трябва да се пречупи. Това е и за мъжете вярно, и за жените вярно. Ако една жена е тръгнала по кривия път, трябва да се прегъне правилно. Но прегъването, това е преминаване от едно състояние в друго. Само тогава има едно огъване. Само при една огъната линия

може да има живот. Някои казват: „Аз не искам да се огъвам." При обикновения живот няма огъване, но при минаването от едно състояние в друго, от физическия към духовния живот, непременно трябва да има едно огъване. Туй е в реда на нещата. Ако Земята не беше се огънала, какво щеше да бъде нашето положение? И Земята се е огънала. Ако Земята беше останала тъй, валчеста като топка, нищо не би израснало на нея. Земята щеше да бъде равномерно навсякъде покрита с малко вода и нищо нямаше да расте на нея, но Земята се огъна, образува долините, Земята се пречупи, образува планините. Когато се огънете, ще образувате долини, когато се пречупите, ще образувате планини, ще дадете условия за развитието на вашия живот.

Думата „пречупване" и днес се схваща криво. „Пречупване" значи, като вървиш точно в една посока, да вземеш посока перпендикулярно на първото движение; следователно това са качества или методи на самия живот. От кривите линии се образуват долините.

Та казвам: Мнозина от вас трябва да се огънете и то на място да се огънете, не навсякъде – да се огънете дето трябва, за да се образува там един континент, да се огънете хубаво. И да се пречупите точно там, дето може да се образува един планински връх, както на Хималаите, и в тези високи върхове може да се зародят вашите идеи.

Тези изводи са такива, каквито и в природата се срещат. Природата работи така и човек трябва да работи така. Очите ви как са: изпъкнали или вдлъбнати? Вдлъбнати. Значи, за да се създадат очите, ще трябва едно вдлъбяване вътре. После, за да се създадат ушите, пак има едно вдлъбяване. Хубаво, ако вие кажете: „Аз не искам никакво вдлъбяване", знаете ли на какво ще замязате? Ако нямаше по лицето ви никакво огъване, на какво щеше да мяза то? И благодарение на това огъване се ражда и красотата. В носа има едно пречупване. Във вежди́те има едно прегъване. Сега, вие ще вземете това в най-добър смисъл. Да се огъва човек, да се пречупва човек, но на място. Има хора, които се огъват... Но то е друг въпрос. Огъване, то е вземане правилна посока на нещата. Огъването е признак на мекота, а пречупването е признак, когато човек може да издържи всичкия напор. Острите неща всякога си пробиват път. Вие трябва да се пречупите, за да образувате едно острие, с което да атакувате неприятеля си. Пречупването означава вземане друга посока.

Та сега, някои от вас трябва да вземете перпендикулярно движение на вашите възгледи. Например решавали сте, решавали сте, но я ми кажете, кое решение сте изпълнили досега? Кое решение сте турили в действие? Сега, при тези твърдения, ние не казваме, че у вас няма никакъв стремеж. Когато се твърдят нещата, то значи, че човек трябва да се пречупи в добрата смисъл, да вземе едно перпендикулярно направление от своето първо положение или да се движи в кръг, в хармонични движения. Казвам на един правилен език: човек трябва да се движи или по диаметъра на своя кръг, или перпендикулярно на своя кръг, но това са научни термини, които трябва да се преведат.

Вземете думата „разпуквам се". Тази дума [има] и добър смисъл. Наистина, ако шишето ви се пукне, лошо е, вие губите. Но когато житното зърно се разпукне, когато вашата вода се разпукне и т.н., това е добрата смисъл на думата. Нещата трябва по някой път да се разпукнат. Когато разумният човек се разпуква, когато добрият човек се разпуква, от него излиза благоухание. А когато глупавият човек се разпуква, от него излиза воня. Тъй щото, казвам: Лошият човек да седи, да се не разпуква, а добрият човек да се разпуква. И когато Господ иска да изпита някой човек, Той го вземе, постисне го и го опитва. Нали някой път вземеш някой лист, не го знаете какъв е, но като го стиснете,

виждате, че издава воня. Та, някой път от Невидимия свят ви разпукват, издавате благоухание и като постоите малко, издавате воня. Ето защо често трябва да ви постискват. Да допуснем, че имате една семка: ако тази семка не се разпукне сама по себе си – туй разпукване ние наричаме разтваряне, разумно разпукване, – ще могат ли слънчевите лъчи да влязат в нея?

Та, човек трябва да често по този начин да разтваря душата си, а за да разтвори душата си, той трябва да се освободи от известни временни предубеждения. Временни предубеждения има във всички съсловия, във всички класи. У жените има един род предубеждения. И вие, като се съберете на едно място, човек трябва да има един фонограф, за да чуе какво приказвате. Като се съберете в интимния си живот, за какво приказвате? За новини, нали? В туй отношение хубаво е човек да учи новините, да говори, но трябва разумно говорене. Когато човек влезе в този път, той трябва да намери именно онези целесъобразни методи, с които природата си служи, с най-малко труд да изкара повече работа, за да му остане достатъчно време да се занимава с полезни работи в живота. И всякога, когато ученикът дойде до известна фаза на развитие, той се излага на известни изпитания, съзнателни изпитания, излагат го вече. Така е в законите на природата. Туй и в живота е вярно. Когато имате едно малко детенце, никъде не го пращате, нито на бакалина, нито другаде, по-далеч. Но като стане на 15–16 години, вие го пращате и на бакалницата, и някъде вън, по-далеч. Защо? Защото разчитате на него. И като го пращате навън, ще има и вятър, и град, и дъжд, и бури, и неприятности ще срещне, но това е в реда на нещата. Та, сега вие сте станали малко по-възрастни и ще ви дойдат някои изпитания: ще ви изпращат на бакалницата, ще ви изпратят за дърва, ще ви изпратят вън от града и т.н. Ако отидете в Еленско например, ще видите, че която жена носи повече дърва на гърба си, тя се счита за героиня. Обаче ако някоя софиянка би турила дърва на гърба си, всички вестници биха проглушили това. Биха писали: „Такова чудо виждало ли се е, софийски дами да носят на гърба си дърва!" Питам: Необходимо ли [е] човек да носи на гърба си дърва? Не е необходимо. То е една нужда, която ние сме създали изкуствено.

Та, в тази посока вие ще изучавате себе си, в тази посока вие ще изучавате своето състояние, в тази посока вие ще изучавате своето разположение, в тази посока вие ще изучавате и окръжаващите ви хора, всичко ще изучавате. Ще изучавате и времето. Сега, за 10 дни ще ви дам следното упражнение. Ще вземете една кола и ще отбелязвате времето и вашите състояния: сутрин, на обяд и вечер. Станеш сутрин, неразположен си – отбележи какво е времето. На обяд какво ти е състоянието, пак отбележи времето. Вечерно време – също. За 10 дни ще бъде това упражнение. Това са 30 пъти. Да видим има ли някакво съответствие между вашите красиви състояния и вашето неразположение с времето отвън. Някой път ще се случи, когато вие сте радостен, отвън времето да е облачно. А друг път, когато вие сте скръбни, времето да е ясно. Друг път ще видите, че когато вие сте скръбни, и времето е скръбно, когато вие сте радостни, и времето е ясно. Интересно е да видите вашето състояние в колко случаи ще съответствува на времето. Разбрахте как ще стане. Сутрин ще си отбележите тъй: „Имам тежко разположение на духа." По обяд: „Ужасно съмнение ме обхвана." Вечер: „Голяма ревност ме обхвана." На другия ден сутринта: „Ужасно малодушие." На обяд: „Озлобление." Вечерта: „Голямо отмъщение." На другия ден сутринта: „Силна вяра." На обяд: „Голяма надежда." Вечерта: „Голяма любов." Тъй ще пишете, а не много. Ще пишете часът и времето какво е: дали е облачно или ветровито, дали има слънце или не. Например ще пишете: „Слънцето тук-таме се показва." Пък ако го няма, ще пишете: „Напълно облачно или

ветровито." Най-първо ще гледате какво е вашето състояние, а после на времето отвън. Ще започнете упражнението утре сутринта и ще видите кой как ще започне, но ще се оставите спокойни, просто ще хроникирате известни състояния.

Човек трябва да изучава своето естество и да не се безпокои от състоянията, които преминава. Често радостите, които имате, не са ваши. Ако отидете в Америка например, или в Англия, когато някой господин е поканен на някой бал или на някоя богата вечеря, а не разполага с хубав костюм, понеже ще му трябват няколко хиляди, той отива в някой магазин, в някоя известна фирма и взима под наем някой костюм. Ако му трябват някои украшения, и тях ще вземе, ще се накичи и тъй ще се яви. На другия ден остава пак в своите стари дрехи. Така също и вие, гледам ви, някой ден сте радостни, но сте взели тази радост от някъде. Но аз не се лъжа. Гледам, някой се разскачал, казвам: Този еди от коя си фирма е взел тази радост. После, гледам го, върнал я. Казвам: Втори път пак ще те поканят, пак ще вземеш назаем и хората ще видят хубаво облечен, модно докаран.

Хубаво е човек да има един свой костюм. Едно нещо зная: Духовната радост на човека е нещо постоянно, тя никога не се изменя, не се взима, тъй зная аз. А какво знаете вие, то е друго нещо. Отвън може да има бури, нещастия, но дълбоко в душата духовният човек вижда вечната радост. Той добре носи страданията. Може да плаче по 20 пъти на ден, но отвътре пак е радостен. Това е опитност. Важното е отвътре какво е състоянието, а не как се проявява човек навън. Радостта никога не се губи, тъй разбирам аз. И с вярата е същото. Може да дойдат отвън колебание, съмнение и други неща, но тя не се мени. Така е и с надеждата, и с любовта. Любовта никога не се губи, тя не охладява. Така знаем ние. Как знаете вие, то е друг въпрос. Тъй зная за себе си нещата. Човек може да падне и да се охлузи, нищо не значи това падане. Нима един лъч, който е слязъл от горе, е паднал на Земята, е по-грешен от другите лъчи? Не, дошъл е да свърши своята работа и след като я свърши, неговото положение се изменя. Свършил ли е работата си обаче, той все е придобил нещо. И загубата в едно отношение е печалба в друго отношение.

И Бог за наше добро праща ни на Земята временно да пострадаме, за да придобием нещо хубаво и красиво. Тъй зная аз. Някой казва: „Защо слязох на Земята?" Екскурзия сте направили. Сега сте избрали един ден малко неподходящ за екскурзия, но все пак е приятно нещо. След дъждовно време, след облачно време все ще се оправи времето, няма да бъде все така. Христос казва на учениците Си: „Сега имате скърби, светът ще се възрадва, а вие ще плачете, но после Аз ще ви видя и вие ще се възрадвате и радостта ви никой не може да отнеме." По този начин вие ще работите практически или опитно ще работите. Подложени сте на изпит и никой не може да ви помогне. Даже и ангелите не могат да ви помогнат – и да искаш, не може, защото всяко нещо става по закона на абсолютната свобода. Че как ще помогнеш на онзи мързели ученик, който не иска да учи? Учителят може да го прекара от един клас в друг, но знания трябват, добродетели трябват на човека. Добродетели в нас трябва да израснат.

Аз, като ви говоря за онзи идеалния свят, подразбирам, че у човека трябва да се развият всички онези добродетели, всички онези способности, и тогава той ще има сила за себе си. И няма да има никакви животни около него, защото животните са признак на неговите слабости. Тъй разбирам този живот. А вие се зарадвате и казвате: „Колко е хубаво!" Да, това е топка за децата, тъй се говори. От онези вътрешни добродетели трябва да бъде съграден този живот. Ако ги нямате, никой не може да ви помогне. Да живее на подаяние всеки

може, но вие знаете какво нещо е подаянието. Толкова пъти съм ви говорил и пак ви питам: Вие може ли да влезете в един съвременен симфонически оркестър, ако не можете да свирите? Там слушател ще бъдете. – „Ама аз искам да свиря!" След като теглиш десет пъти този лък, капелмайсторът ще ти каже: „Бъди тъй добър да слушаш само." И няма какво да се докачате – само онзи, който е способен, има право да свири. И като дойдете до онзи свят, тъй ще бъде. „Ама благодат има!" Благодат има за онзи начинающ, който цял ден стърже цигулката, но за виртуоза няма никаква благодат. На него казват: „За тебе благодатта е свършена, ти трябва да проявиш своето изкуство и да свириш хубаво." Нищо повече! Сега, аз говоря за вас, които сте виртуози, а пък които сте ученици, благодат има толкова, колкото целия океан, но за виртуозите няма. Само виртуозът има права, той има право да свири тъй, както намери за добре, а ученикът няма права, той ще свири по правилата, по методите, които учителят му дава. Като ученик, ще се подчиниш на дисциплината на училището: със своите съученици скандали няма да вдигаш, в клас няма да се смееш, няма да говориш, разумно ще отговаряш, ще мълчиш и ще се учиш. После, няма да носиш каквото искаш, в клас няма да ядеш семки, фъстъци и други такива работи – не се позволяват такива неща. „Ама аз не съм ли свободен?" Никаква свобода няма. Туй трябва да се спазва в клас.

Когато постите, туй е признак, че сте ученици, въздържание трябва. Ученикът пости. Що е пост? Вие, ако турите тези правила в живота си, ще имате известни добри резултати, но и ако не ги турите пак ще си учите уроците. Защото Невидимият свят е толкова строг, справедлив е той. Досега, откакто светът е създаден, нито един ангел не е успял да се промъкне без да учи. Всеки, който се е опитал, все е слязъл долу, на Земята. Туй са правила за всички. Няма никакво снизхождение и лицеприятие. Законът е еднакъв и за млади, и [за] стари. Онези, които имат съзнание, които искат да бъдат в този свят, еднакъв трябва да бъде законът за тях. Да не мислите, че в другия свят има някакво лицеприятие, както в този. Не, там няма никакво лицеприятие. Като влезете там, ще ви очакват да бъдете чист, а чистотата е свойство, качество само на безсмъртните души. Туй трябва да знаете! Смъртен ли си, чистота нямаш! После, разумността също тъй е качество само на безсмъртните души. Смъртната душа не може да бъде разумна. Истината, правдата, добродетелта – всички тези добродетели са все качества на безсмъртните души. Щом човек е безсмъртен, и той ще има свои добродетели, и той ще има свой начин на разбиране, но те се различават.

Та казвам: Някой път на човека му става тъй тежко, че му иде да си вземе главата и да бяга в гората. Е, ако гората можеше да лекува главата! Колко пъти ние сме ходили в гората, без да се лекува главата. Главата може да се лекува само когато истината влезе да живее в човека. Та, сега, ще внесете в ума си мисълта, че в света, към който се стремите, лицеприятие няма. Вие не гледайте сега на временния живот. Вие много повърхностно гледате. Не се заблуждавайте от временни прояви. Вие може да имате един приятел, който ви обича, но вие не се заблуждавайте още от първите прояви на любовта. Любовта се познава по своите крайни резултати. Вие не се заблуждавайте от временните прояви. Онзи, който ви обича на Земята, той трябва да ви сочи пътя нагоре. Сочи ли ви пътя, той ви обича; не ви ли сочи, той не ви обича – нищо повече! Тъй подразбираме ние обичта – подтикване към целта, към благото на душата. Ако някой спъва моята душа, ако я заробва, ако ме спъва от пътя да разбирам Бога, каква полза имам от неговата любов? Значи, любовта в своя вътрешен смисъл се познава по това, че всеки, който ви обича, трябва да даде един вътрешен подтик

на душата ви. Туй наричаме ние взаимен труд, взаимна работа за самоусъвършенствуване. Туй е красивото!

И когато дойдете да разсъждавате, ще знаете: всяка сестра, която може да ви подтикне напред, тя ви обича, а всяка, която не може да ви подтикне, нейната любов не е още силна. Вие казвате: „Ама тя не ме обича." Това са временни, субективни схващания. Светът има такава любов. Каква е обичта в света? Аз ще ви се усмихна, ще ви дам стол да седнете, ще ви нагостя, но това още не е любов. Аз може да имам някакъв интерес. Ако идете при някой съвременен учител американец като ученик и му платите два-три пъти повече хонорар, отколкото някой беден ученик, той ви посреща добре, а бедния ученик го изпъжда, иска да се освободи от него, макар че и той му плаща. Казвам му: „Не си губи времето."

И тъй, в продължение на тия 10 дни, като ставате сутрин, няма да бързате веднага да станете да се измиете, но оставате 10 минути в леглото си в размишление, за да възприемете Божиите лъчи на Истината, и тогава се измийте. Вечерно време пак, преди да си легнете, спрете се за 10 минути и размишлявайте. Имайте тихо и спокойно състояние и благодарете на Бога за всичко това и отправете душата си нагоре, към Невидимия свят, за да възприемете туй великото, Божественото. Сутрин 10 минути, вечер 10 минути – в това седи благото на човешката душа. Туй е красивото, хубавото. Една минута, преживяна при Бога, струва милиони минути при хора. Тъй зная аз. Милиони минути трябва да се живее при хората, за да ти дадат една минута при Бога. Не че хората са лоши, но туй, което аз търся, няма го при тях. Те трябва да работят много време, за да може да дадат това нещо. Туй само Вечното може да го даде. Затова трябва да се приближаваме при Бога, понеже съкратяваме времето си. В Писанието сте чели, дето Христос казва: „Радвайте се и се веселете, когато скърбите дойдат върху вас; радвайте се и се веселете, когато вашият ум се смути; радвайте се и се веселете, когато хората казват лоши работи за вас; радвайте се и се веселете, когато работите ви не вървят; радвайте се и се веселете, когато нямате къде да спите; радвайте се и се веселете, когато боси ходите; радвайте се и се веселете, когато сте гладни" и т.н. И ако ние бяхме турили един вътрешен закон, бихме казали: Силен е онзи човек, който може да влада себе си. Ние бихме могли да заставим света да върви по нашия път, но ние се страхуваме. На, вие се страхувате кой ще свърши работата ви.

Например питам ви: „Колко часа трябва, за да изметете стаята си?" Мен ми трябват само 5 минути, за да измета 4 стаи, 10–15 минути – да сготвя вашето ядене, 5 минути – да се облека, 1 минута – да се измия. Колко стават? 17 минути. След туй, да се разправя с децата вкъщи – 5 минути, 5 минути – за приемане на гости и т.н. Тъй щото, ще се наберат приблизително 60 минути, докато свърша всичката ваша работа, а ще ми остане толкова свободно време. Например при мене често дойде някой, приготвил един поменик от много въпроси, мисли да ме държи 4–5 часа да се разговаря с мен, но казва ми: „Учителю, всички тия въпроси аз съм ги написал, но докато дойда да Ви питам, аз ги разреших, няма защо да си губите повече времето. И тъй, както си поприказвахме 4–5 минути, всичко ми става ясно." Значи, от Невидимия свят му ги обясниха. Другояче, аз трябваше да му разправям, той да спори, аз да му доказвам и след 4–5 часа той пак ще си замине с особено мнение. А сега и той е благодарен, и аз съм благодарен.

Когато вие чистите къщата си, то е друго нещо. Но в къщата на един праведен човек прах не пада. Като дойде прах в къщата му, той седи във въздуха и като отвориш прозореца, той излиза навън. Например, един светия, като стане

бутрин, той каже с устата си: „Пфу, пфу," и изчиства стаята си. Хем тъй хубаво изчиства, с най-хубавата метла. Никакъв прах няма в нея, всичко отива навън. Но кога? Та, трудът ще се съкрати, в това именно седи бъдещата цивилизация, за се съкрати, да се съкрати трудът и да се освободим от този непосилен труд, който сега имаме. Действително много работим сега. Три часа на ден работа е достатъчна, а не [както] сега – всички сме станали роби на труда. Работа трябва вече! По-малко физическа работа, а повече на ума и на сърцето.

Сега някой казва: „След като ходя в този път, какво ще спечеля?" Ето какво ще спечеля: в 15 минути ще сготвиш яденето, в 15 минути ще свършиш работата си в стаята, в 5 минути ще се разправиш с гостите си и никога няма да бъдеш в лишение. Разбира се, туй е за в бъдеще. Ако живеете така, туй ще спечелите. А за сега аз зная, вие готвите по 4 часа на ден, 2 часа ви отнима метенето, 3 часа – да се разправите с вашите гости, 4 часа – с децата, 2 часа – за шиене и най-после жената казва: „Еди коя си работа е останала несвършена, за другия ден ще я отложа." Значи, освен че не е могла него ден да свърши работата си, но и другия ден продължава. И цяла седмица като работи, все нищо не е могла да свърши, а тази работа е само за 25 минути.

Сега, вие не сте учили изкуството да направите хората доволни. Защо не сте се научили да заставите домашните си да бъдат доволни? Вие казвате: „Туй нещо само Господ може да го направи." Но вие може да накарате вашите домашни да бъдат доволни. Сега няма да ви казвам как, туй е най-голямото изкуство. Можете да направите и децата си, и мъжа си, всички доволни. Туй е най-голямото изкуство, но няма да го кажа сега. Не е мъчна работа, но наука е това. Сега аз няма да ви разкривам начина, но представете си, че аз виждам още от улицата, че идете тъй раздразнени и аз зная, че вие обичате розовото масло. Влезеш вътре, помиришеш, приятно ти става. Веднага твоето настроение се изменя, нали така? Значи, розовото масло спаси положението в този случай. Но туй не е моето изкуство, казвам само, че може да употребите този начин. Ако пък този човек има отвращение към розовото масло, вие можете да попаднете в грешка, че съвсем да загубите. Не, вие трябва да знаете какво обича този човек: розово масло ли, масло от теменужки ли или друго някое. В Америка аз зная, един господин напуща жена си и знаете ли само защо? Той имал отвращение към червения цвят. Един ден той отишъл за някакви търговски сделки и жена му в негово отсъствие мобилирала стаята с червен цвят. Като се връща и вижда това, той скъсал всичко с нея.

Човек ще изучава и себе си, какво обича. Някой път вие искате да знаете и вие какво обичате, но и вие трябва да знаете какво обичате, та по-добре можете да си услужвате. Аз [наричам] обич дълбокото желание на душата, Божественото в човека. Под „душа" и „дух" аз разбирам Божествения човек, а под „сърце" и „ум" разбирам човешката страна на живота. Дайте ход на вашата душа и дух, да се развива всичко, каквото е скрито там, това е благото ви, а оставете вашето сърце и вашият ум сами да се развият. Не се месете в тях. Да възпитаваш ума си, да възпитаваш сърцето си, трябва да имаш знания.

Когато аз употребявам думата „скръб", подразбирам онези разумни условия, при които известна добродетел може да се развие. Докато добродетелта се развие, ние все ще усещаме скръб, а това са условия, при които тези добродетели могат да се развият. Следователно скръбта ще донесе радост, защото тя дава условия на добродетелта да се прояви. Затова именно ние трябва да разберем, че всяка скръб носи нещо хубаво в света. Имаш ли скръб, нещо хубаво ще се роди в тебе. Аз не говоря за мъчението, а за скръбта. Това са закони в природата. Тя е поставила така нещата. Някой казва: „Ама с тия скърби

ми дотегна вече." Не, радвайте се, защото животът на Земята без скръб е такава безсмислица, такава пустота, каквато не можете да си представите. Радвайте се, докато имате скърби. Вие не сте опитали живота без скръб.

Та, трябва да схващате живота. Дойде ли ви скръбта, нека се яви радостта във вашата душа. Някой казва: „Ама аз много страдам." Хубаво, радвай се, нещо хубаво зрее в тебе. Като узреят тези хубави плодове в тебе, те са едно благо за твоята душа и тогава ще ги разбереш.

– Каква е разликата между скръбта и мъчението?

– Мъчението е за по-силните натури. Скръбта е само начин за развиване на известни добродетели. Когато човек се стреми да създаде нещо ново в себе си, той се мъчи. При мъчението нови неща се създават, а при скърбите добродетелите се развиват. Тъй седи истината. Душата скърби, а духът се мъчи. Когато духът иска да създаде нещо ново, той се мъчи, но не защото е слаб. Но хората са дали едно криво понятие за думата „мъчение". Когато се казва „мъка", може да се замести с „усилие", преодоляване на условията.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Беседа, държана от Учителя за сестрите
на 18 февруари 1926 г.,
четвъртък, 4 часа след пладне
София

27.

ИСТИНА И ЖИВОТ

„Духът Божи"
Тайна молитва

Ще прочета 3-та глава от Посланието към Коринтяните, дето апостол Павел се обръща към младите християни, които са тръгнали скоро в пътя. На всинца ви трябва едно ново разбиране. Сега имате едно разбиране, но туй разбиране аз го наричам разбиране на гъсениците. Там всички сте специалисти. Дето и да ви тури човек, вие озобвате листата, на което и дърво да ви турят, по всичките правила си вършите работата. И право е: За да живее човек, той трябва да изобва. Но това е старият живот, животът на плътта. И после, като погледнеш, листата ги няма там. Питам: След като са яли гъсениците, има хора по-умни, те им дават да ядат, ядат и после, като станат какавиди, взимат ги, опарят ги и като им извадят нишките, направят си хубави копринени дрехи. Но пострадаха гъсениците и дърветата. Но хората казват: „Нека страдат гъсениците, ние си направихме копринени дрехи да имаме." Ще кажете: „Отвънка коприна, а отвътре коприва." Това са един вид разсъждения.

Хубаво е външното, но трябва един вътрешен живот. Външното има смисъл, когато има съдържание вътре. Ако имате една малка къща, а вътре живее един философ, тази къща придобива смисъл. Може да е някоя колиба, но светия като живее вътре, и колибата става светийска. Пък и църква и да е – ако разбойници живеят вътре, и църквата става разбойническа.

Та сега, понеже сте отворили едно заведение, искате да печелите, като искате в Небето, да ви посрещнат. Сега не казвайте: „Ние все се молим на Господа." Не ви казвам сега за упрек, но има една молитва, която не е за похвала. Има една молитва, която нищо не е свършила. Някои казват: „Двадесет години аз съм се молил на Господа. Господи, жена ми е болна, жена ми е болна, пари ми трябват." Питам: Ако синът ви отиде в странство и все иска от майка си, това е светията, който 20 години се е молил на Господа по 3 пъти на ден и казва: „Аз живея за Господа, вярвам в Господа" и само моли. Това е светията. И друг, който не се е молил, а е орал на нивата и каквото е спечелил, все го жнася и го туря в Божествената житница. И двамата си турят диплом. Единият казва: „Двадесет години по 3 пъти на ден съм се молил." Синът пише на баща си: „Татко, аз имам нужда от пари." И бащата все е пращал по едно любовно писмо. Тури 1000 лева, 2, 3, 4, 5000 лева, обуща изпрати и всяка сутрин, ако синът иска, и бащата все изпраща по нещо. Питам: Кой син е, който обича баща си и да иска толкова?

Вие сега казвате, че много се молите. Аз ви похвалявам, като се молите. Но молите все Бог да ви изпрати по нещо. И някои казват: „Дотегна ми вече да се моля." Казвам: Действително, така не трябва да се молиш. Сега, да се научиш, като не се молиш, какво да правиш. Защото този, който се моли, по този начин пак живее. Казвам: Той живее, но щастлив не може да бъде. Защото, ако ти отидеш при един банкерин и той те кредитира, днес отидеш, утре отидеш, все те кредитира по 1, 2, 3000 и 20 години като ходиш и всеки ден ако той ти е давал по 1000 лева, след 20 години какво си спечелил? Ти си загубил, ти си заборчлял. Двадесет години вие сте внесли все в банката, след 20 години вие какво ще имате? Досега вие все сте просили. Добър е Господ. Като се молите, вие все сте искали нещо. Сега вече трябва нещо да внесете. Сега сам ще идеш на нивата да сееш. После, като роди нивата, ще дадеш всичко на света, ще задържиш само семето за себе си и всичката печалба пак ще дадеш.

Та, на вас ви трябва едно разбиране. Не на всички християни е дадено както искат. Има едно неразбиране. Всички казват: „Сега Господ да ни даде, пък на стари години, като си свърша науките, като си наредя децата, после, една-две години като останат, ние ще работим за Господа тъй, с всичкото си сърце." Отлична програма е тази, но аз не съм срещал нито един стар човек, който да е изпълнил своята програма. Щом дойдат стари години, човек каже: „Краката не държат. Господи, аз обещах, но не мога да изпълня обещанието си. Не мога ли да отложа за друг живот?" Тъй щото, на млади години той се е молил и на стари години се е молил все да го кредитират и щом иде в онзи свят, там кажат: „Този е от тези, кредитираните." Но в онзи свят нищо няма да му кажат, ще го върнат назад.

Превърнете сега правилото. Като ставате сутрин, турете правилото върху себе си, за да го разберете. Ако имате син или дъщеря, който всяка година ви се моли по 3 пъти на ден и за всяка негова молитва вие трябва да плащате по 1000 лева на ден, значи в годината 365 000 лева трябва да давате. В края на живота си, като върви така, за 20 години по 365 000, ще отидат милиони и нагоре. Питам: Вие ще бъдете ли доволни от вашия син или дъщеря, че ви се молили по 3 пъти на ден? Но вие не сте мислили така. Казвате: „Господ е богат, Той може

да носи нашите молби." Той може да носи, но по такъв начин, както вие искате! И затова Господ е дал страданията. Страданията в света произтичат от неправилната молитва. Когато много се молим, ние винаги искаме Господ да ни даде нещо. Тъкмо се молиш, Господ ти даде, но след това молитвата има друга реакция. Защо? Когато много се молим, ние винаги искаме. Бог ти дава и ти, като отидеш при Него, поседиш повечко, отколкото трябва, взел си времето на друг някой, който чака отвън. В такъв случай, ти, като излезеш навън с придобитото или полученото от Бога, онзи, на който си взел ред, те ограбва и казва: „Иди пак при Господа да си вземеш каквото ти трябва."

Това зависи от кривото разбиране на Божията любов. В любовта има един закон: Ако първия ден се молиш на Господа и вземеш 3000 лева, втория ден трябва да внесеш 3000 лева. На третия ден ти пак ще вземеш, на четвъртия пак трябва да внесеш. Това е правилното. Но 10 пъти да взимаш и веднъж да внасяш, това Любовта не допуща. Веднъж ще вземеш назаем, ще върнеш пак, пак ще вземеш, пак ще върнеш. И казва Христос: „Събирайте си съкровища на Небето." Ако вие не внасяте, какво ще правите, като отидете на Небето? Там никой няма да те кредитира. Ако отидете там, ето какво ще стане с вас. Понеже там можете да бъдете гости само един ден, в един ден, след това ще си вземете паспорта и ще слезете. И да гостувате не се позволява. При това, в Небето не можеш да кажеш, че си гладен. Такова нещо няма там. Ако идете на Небето, вие трябва да бъдете богати, трябва да имате събрано съкровище. Трябва цялото Небе да ви кредитира, да сте внесли нещо. Само тогава ще бъдете радостни, понеже имате един съработник и горе, и долу.

Писанието казва: „Да бъдем съработници на Бога" – не само да харчим, но и да взимаме, и да плащаме. Питам сега: Каква трябва да бъде вашата печалба в света? Вие трябва да печелите души. Който спечели една душа, той е спечелил нещо добро. Какво нещо е да спечелиш една душа? Да кажем, че някоя душа е запалена от някой лош дух, богатство му е заграбено и ако ти успееш да върнеш тази душа при Господа, ти вече имаш едно богатство. Като срещнеш този лош дух, дявола, колкото и да е силен, спри го и гледай да освободиш душата.

Сега се изисква най-първо да освободите себе си. Учете се да освобождавате себе си! Сега, гледайте да приспите дявола, който много пъти у вас не е приспан още. Той не е приспан по единствената причина, че щом се съмняваш, дяволът не е приспан; щом завиждаш, дяволът не е приспан. Не че е лош дяволът, но той подушва и щом подуши, че ти отиваш при Бога, той ти предаде завистта. После, като види, че вярата ти се усилва, той се страхува и ти предава и своя страх. Това е негова работа. Страхуваш ли се, неверник ли ставаш, все той ти предава тия работи, като наследство. Като си замине от тебе, тогава дохождат други да го търсят, дето е квартирувал, и ти плащаш всичките разноски за дявола. Де ще го търсиш? Всичко е изядено и изпито, оставаш само ти.

Казвам: Това е една алегория, за да разберете вътрешния смисъл, докато човек се освободи и стане силен не по един механически начин. Вие искате да станете щастливи отвън, да ви помагат, вие да грешите, а Господ да работи за вас. Ако другите работят, те ще заякнат и прави ще станат, а вие, които нищо не работите, от вас нищо няма да стане. Който оре, богат става, а който става добър, живее, защото животът това е една велика работа. Някой седи и казва: „Не зная какво да правя." Друг казва: „Помоли се!" За какво ще се молиш? Най-първо ще се помолиш сутрин, питай: „Да работя тук?" Питай една станция, втора, трета и като намерите работа, идете. Или идете в някоя дирекция и питайте: „Работа тук има ли?" Да кажем, че вие отивате при един банкер и искате

той да ви даде нещо, но Господ така е направил работата, че ако вие можете да го обърнете към Господа, той ще ви плати каквото искате. Пък ако не можете да го обърнете, той казва: „Аз давам само на онзи, който може да ме освободи, да ме извади от ръцете на дявола; който не може, ни пет пари не давам." Мъжът казва: „Жена ми, децата ми не ме обичат. Ако можете да ми помогнете, да ми покажете един изходен път, готов съм да ти дам половината от богатството си." Вие казвате: „Добър е Господ." – „Аз зная, че Господ е добър, но аз съм търговец, черно на бяло трябва тук."

И тъй, по сегашния път, както хората вървят, те ще дойдат до едно място и ще кажат: „Като бяхме млади, друго беше, но сега вярата ни отслабна." Младият е по-работлив, старият е по-мързелив. Сега, как ще си обясните, защо старият става по-мързелив? Младият човек не разчита на никого, а старият, понеже има синове, дъщери, приятели, този-онзи, той разчита на тях. Той казва: „Те ще ми помогнат" и става мързелив. Така и остарява, а младият е млад и работи сам, той казва: „Нямам познати, но аз да се стегна." Хубаво е понякога човек да е млад, да не разчита на хората. Аз считам тия неща лъжливи обещания. Дойде момъкът, който ще се жени за някоя мома – какво й говори? Вие тук сте женени. Сега ще ви приведа да видите дали е вярно това. Аз ще говоря, а вие ще видите, това, което говоря, вярно ли е или не. Младият момък ето какво увещава младата мома. Той й казва: „Аз съм в състояние да те гледам, баща ми е заможен, имам хубава къща, имаме ниви, сестрите, братята ми са много умни, ти ще живееш много добре при мене, ще носиш хубави дрехи, ще ходиш като княгиня, хубави шапки, обуща лачени, хубави ръкавици и пеш няма да ходиш, поне една талига ще има" и т.н. И момата, и тя казва: „Така е у вас." И вечерта, като дойде, тя мисли, че така ще бъде. Обаче той дойде, позабъркат се работите и той казва: „Аз така мислих, но тази година се забърках, за идната година всичко ще се оправи. Имам един приятел, който ми каза, че идната година ще имаме едно предприятие и тогава ще имаш нов костюм. Но минава и тази година и той пак казва: „Работата не провървя." И така 20 години – това било, онова било и тя все живее с тази измама. Аз така го уподобявам.

Разправяха ми в Ямбол за един кон. На една площ са поставили сено в един чувал. Площта се движи. Конят, като върви към сеното, върти дарака, за да изяде сеното. Той все върви към сеното и най-после, като извлече вълната, на обяд му дадат сенцето и той казва: „Стигнах сенцето!" После пак върви и влачи вълната, и вечерта пак каже: „Слава Богу, стигнах сенцето." Такива вързопчета, 20 години наред следва пред дарака и все не ги стига. От такива обещания нищо не се постига. Вълната е извлачена, но конят си остава кон.

Това е старото учение, така не трябва да се залъгваш. Казва някой: „Аз ще подобря работата", но работата не се подобрява. Ти, като работиш за Господа, трябва да внасяш в Божията банка. Само тогава работата ти ще се подобри. Ама помоли се на Господа. Ще се молиш, ще се извиниш и ще кажеш: „Господи, аз бях закъснял, не плащах, но сега внасям в Божията каса. Ще ме извиниш. Позакъснял съм малко, но идната година ще бъде по-добре." Това е смъртта. Най-после мъжът вижда, че тази работа не върви. Защо не върви? Каквото можеш днес да свършиш, това е важно. Малката работа, която е свършена през деня, онзи малък придатък в мисълта и в твоите чувства, то е важно. Не онова, което хората знаят какво съм направил, но да има в нашата работа, която вършим за Бога, всякога да има нещо, което ни препоръчва пред онези, които са завършили този път. Работата ми трябва да е известна пред тях. Пък като дойдем до тяхната висота, тогава ние да сме идеал за онези, които идат отподире. Ние да дигнем нашия фар, да ги насърчим. Като вървиш така по пътя,

всеки да гледа този фар. Ти няма какво да търсиш своето фенерче. Понякога ние мязаме на онези хора, които, като Диогена, денем запалват своето фенерче и вървят. Питат Диогена: „Какво има?" – „Хора търся."

Та, новото, към което сега трябва да се стремите всички, е да станете от онези добри работници в света. Това давам само за обяснение. Богатите хора, всеки сам си услужва. Ще си намери един скъпоценен камък, ще си направи една огърлица или на пръста ще си го тури. И хората на новото учение трябва да бъдат като тези бижутери. Те трябва да се стремят да издирят де има някоя грешна, паднала душа, те трябва да я купят, не само нея, но и всички, които са около нея. На огърлица ще ги турите, на пръстени. Бижутери ще бъдете.

Сега всички казват: „Господ да ни прости греховете!" Ние се молим само за това, за обикновени работи. Така е. Ще бъде смешно ако аз, като ученик в едно училище, след като учителят ми е предал урока, отида на другия ден и се извиня, че не съм научил урока си. На другия ден пак се извиня, на третия ден – също. Ако цяла година се извинявам, че не зная урока си, какво ще мисли учителят за мене? През цялата година не трябва да имаш нито едно извинение, но всякога трябва да отиваш с научен урок. Пък като си направил някоя погрешка, това е в реда на нещата. Втория път ти ще се изправиш. Третия път ще бъдеш с поправена погрешка. Този човек се подига. И мъчнотиите, които сега имате, това са известни задачи. Някой казва: „Не може без страдания." Това са известни погрешки. Ако в живота си нямахте мъчнотии, нищо не можете да научите. Ако учениците, като отиваха на училище, даваха им все разрешени задачи, какво щяха да научат? Ако не им се дадеше някоя лекция да развият или някоя теза да разработят или да нарисуват нещо, какво щяха да научат? Накъде ще работят, накъде ще пеят, но остане ли да не работят нищо, какъв щеше да бъде животът им? Този живот е безсмислен, той е живот на светските хора. Светските хора само си въртят очите на една и на друга страна и казват: „Този е религиозен, този е богат, има голяма къща" и т.н.

Сега вие ще кажете: „Аз го зная този човек, добър е той." С въртене на очите нищо не се придобива. Някоя си банка фалирала. Що от това? Ако ти имаш пари в нея, и ти плачеш с нея. Защо влагаш парите си в тази банка, да плачеш и ти с нея? Вложи парите си в държавната банка. Защо ти трябва частна банка? Ти влагаш парите в мъжа си – това е частна банка. Или в банката на сина си – той пак е частна банка. Вложи парите си Божествената банка, дето никой не може да ти ги изяде. Сега в Америка спестените пари на много от банкерите ги изядоха. Хората все спестяват за черни дни, но черните дни отидоха. Ако те бяха внесли парите си в ангелската банка, парите им щяха да бъдат сигурни, а те ги внесоха в частни банки и парите отидоха. Така ще стане с всеки от вас, който влага парите си в една от тия спасителни банки. Имайте пред вид следното правило: Внасяйте парите си в Божествена банка! Можеш във всяка банка да внесеш по 100 лева. Стотина банки по 100 лева, това са 10 000 лева. Това са достатъчно. Онзи капитал, който имаш, внеси там, дето парите да са сигурни.

Вие ще кажете: „Ние сме слушали това, Учителю!" Една майка преподавала уроци на детето си, като му казвала: „Не ме безпокой, направи си едно хвърчило." Детето отива на стана на майка си, взима ножиците и започва да реже нишки, с които да си направи хвърчилото. То отрязало горните конци и си направило хвърчилото. Майката, като дошла, останала изненадана: вижда платното, нишките му отрязани и до кросното седи синът, с хвърчило в ръка. Втория път майката не оставяла сина си около кросното, да не отреже с ножици нишките на платното. Така и вие често режете с ножиците нишки от Божественото кросно.

Казвам: Като имате нещо за тъкане на стана, заключвайте вратата, да не влезе някой да развали цялата ви работа. Колко пъти вашите деца са отрязвали нишки от кросната ви.

И тъй, хубавото между вас е да се роди желание да бъдете ученици. Не само да се учите. Ученикът трябва да придобива знания от детство до стара възраст, той всякога трябва да добива знания и да работи. Първо трябва да работи за Бога, после за ближния си и за себе си. Ученикът трябва да работи за трима души: За Бога; каквото да остане, да внесе в банката на ближния; и каквото още остане, да внесе в своята банка. Но всичкия си капитал той трябва да внесе в Божествената банка. Това е сигурният живот, който иска умът му да е спокоен, сърцето и душата му да са спокойни. Този е Божественият път. И всички хора ако така живееха, нямаше да има никакви противоречия в света. Някой ще каже: „Ти не ми ли вярваш?" Вярвам ти, как не. Аз вярвам на тебе, че ти си в състояние да не си изпълниш обещанието, както всички хора. – „Как!" – Като нямаш пари, какво ще правиш? Утре ще изпълниш. Вземете в статистиката например, тя прави изчисления колко хора, които са обещавали, не са изпълнили обещанията си. Тогава как ще се извинят? Сега не е въпрос какъв е бил човекът в миналото, то е минало. В бъдещето какъв ще бъде, то е друг въпрос, но сега какъв може да бъде е важно.

Казвате: „Как ще се живее?" Този е новият начин. Чрез закона на страданията Бог иска да ни научи да бъдем благодарни от днешния живот. Ти, като си извършил нещо, ти си го внесъл в Божествената банка. И за утрешния ден не се грижи. Ти не мисли ни за мъжа си, но като станеш сутрин благодари на Бога че си здрава. На обяд пак благодари на Бога, че си здрава. Благодари на Бога, че децата ти са здрави. И като се разболеят, пак благодари на Бога. Болестта е от теб, а здравето е от Бога. Синът или дъщеря ти може да са загубили нещо – благодари на Бога, че не са загубили всичко. Това е тяхна работа. Ние казваме: „Защо Господ допусна това?" Идват при мене някои и се оплакват, че не им върви. Дойде една [мома] и ми казва: „Не ми върви, 10 пъти вече как се годявам и се разгодявам." И тя почва да ми казва името на първия. Аз й казвам: „Ако ти беше се оженила за него, той щеше 10 пъти да ти снеме кожата [от гърба]." – „Вторият?" – „Той щеше да те продаде като робиня." – „Третият?" – „При него ти щеше да бъдеш като една слугиня и накрая ти да бягаш. А пък четвъртият щеше да те води по кръчмите да ядеш и пиеш, а ти щеше да плащаш за него. Петият ще те направи разбойник, да бъдеш съучастница на неговите престъпления. Шестият на гърба ти щеше да напише всичките обявления и вечер ще се кара, че не си свършила толкова работа, колкото трябва." Тя ме гледа. Казвам: „Провидението иска да те избави. Не ти е определено да се жениш. Можеш и да се ожениш, но ще ти кажа, че ако направиш това, мъжът ти ще те бие по 3 пъти на ден." Има нещо, което Бог не позволява, но като настояваме много, Той казва: „Дайте му го!" Но не ти е определено.

Ще кажете: „Може ли човек да се не жени?" Никой не е останал неженен. Още като дойдеш в света, ти се ожениш вече. И като обичаш, когото обичаш, ти си свързан. Що е женитбата? Женитба без любов не става. Всякога, дето има обич между двама души, това е една връзка, то е от Бога. Дето няма връзка, защо ще се лъжете? Два вола събрали на едно място, впрягат ги и те се женят. Аз съм виждал, че и две крави ги женят – крава с крава женят. Виждал съм някой път вол с биволица женят. Виждал съм и вол с крава. Казвам: Това е по-естествено. Има съчетания съвсем не по Бога. Сега хората вървят по естествен път. Има вече трактори, няма да впрегнат добичетата, освобождават ги. Дето има трактори, остават свободни кравите и воловете. Те си имат друга работа.

И волът е доста служил, трябва вече да се освободи. Те трябва вече, и умът, и сърцето, и душата ни, да се освободят от непоносимия труд. Ние някога прекарваме целия си живот в терзания и след като минат 20, 30, 40 години, казваме: „Няма вече изходен път." Има изходен път в живота. Дойдеш до една задънена улица, не можеш да вървиш напред – ти трябва да се върнеш назад.

Сега, лесният път е път на Божествената любов. Да работиш за Бога. Като станеш сутрин, ще кажеш: „Днес ще свърша една работа за Бога, най-малката работа, тя ще бъде за Бога." Някой ще каже: „Как може така?" Може. Ако съм на ваше място, ето какво ще направя. Като стана сутрин, ще напиша едно любовно писмо на една вдовица, ще кажа: „Сестро", тъй ще напиша. Тя ще се чуди от кого е това писмо. Ще й напиша адреса, а пък после ще изпратя едно колетче от две симитчета, то е пак нещо. На трите й деца ще изпратя по едно симитче. Това е волята Божия. Ако съм на ваше място, аз ще й изпратя едно пакетче, в което ще туря едни чорапи или някои ръкавици. Изобщо, за да се върши волята Божия, разни начини има. Или ще изпратя някоя хубава книжка, евтина, не голяма. Тъй бих правил всеки ден, ако бях на ваше място. Пък вие, като дойдете на моя живот, с книжки не може, и със симитчета не може, и с любовни писма не може. Обаче на вашето място ще кажете, че можете и с малки работи. Хубаво е хората по този начин да си пишат любовни писма. Я да имате такива писма често – какво насърчение са тези писма, – бихте ли отпаднали духом?

Сега, някой не е доволен от малкото, иска да му обещаят 1500 лева за това, за онова. Този човек едва има за себе си 20 лева. И казва: „Много ще съм ти благодарен, ще се моля на Господа за тебе." За 1500 лева ще се молиш! Че, ти ако дадеш на един свещеник 10 лева, той ще се моли два пъти повече. Този е пътят на изключението. Ако някой би поискал от мене 1500 лева, какво бих направил, ако бях на ваше място? Ще му пратя звонкови 1500 лева – 15 лева ще му изпратя и ще кажа: Десетте лева ще потопиш във водата и те ще станат толкова, колкото и ти искаш, а петте лева, и тях ще потопиш във водата и те ще станат толкова, колкото ти искаш. Ако не станат, пиши ми. Може да не знаеш какъв е начинът. И ще му кажа да направи този опит сутрин, като изгрее Слънцето. Друг път ще ги потопи посред нощ, трети път ще ги потопи при облачно време и четвърти път – при звездно небе. След това ще му кажа: „Много си невежа" – ако не успее, разбира се. Сега вие се чудите на мене, казвате: „Как може да бъде това нещо?"

Сега, да ви направя мисълта си малко по-ясна. Представете си, че вие ми искате по 1500 лева и аз ви пращам 15 житни зрънца и казвам: „Сега е есен, посадете ги по последната система, която съществува в Америка." Аз ви казвам, че в 5 години вие ще имате не 1500 лева, но повече от 20 000 лева печалба. Трябва да знаете как да употребявате нещата. Не само това, но ако той би повярвал, като тури тези пари 10 пъти във водата, те ще станат повече, ще се умножат. Ако има нужда от пари, те ще се умножат. Когато синът на онази бедна вдовица щяха да продадат като роб, тя отиде при Елисея и той й каза: „Имаш ли празни съдини?" – „Имам." – Друго нещо имаш ли?" – „Имам една стъкленица с масло." – „Събери колкото съдини можеш от съседките си, затвори се и почни да преливаш стъкленицата с маслото в празните съдини." Като почнала да прелива, напълнила съдовете и казала: „Дайте още съдини!" – „Нямам." Казва пророкът: „Иди сега и продай маслото и откупи сина си." Стига вие да имате съществената нужда, и маслото ще потече.

Този закон е верен. Всяка една мисъл в човека и всяко чувство в човека може да принесе своя плод. Та казвам: Трябва да дойдете до положителната

страна. Може някога работата да излезе несполучлива – погрешката е у вас. Направете втори, трети, четвърти, пети, шести опит, докато вашият метод се замени и придобиете съществено знание и разберете мистичната, духовната страна на нещата, в която седи силата на човека. И когато добиете тази сила, вие няма да я употребявате за себе си. Тя ще бъде благо за другите. Защото, когато един човек направи една чешма, той само не пие от нея. Като се прочуе чешмата, всички ще пият от нея. Като си направил едно благо, то става достояние на всички. От това благо всички ще пият. Ти не можеш да затвориш чешмата с кранове. Като е готова чешмата, и животни, и хора, всички ще пият от нея и ще благодарят, че се е намерил един умен човек, който е разрешил един от важните въпроси.

Сега мнозина от вас страдате, боледувате, и беднотия, и немотия имате, но това са задачи, които трябва да разрешите. И ако ги разрешите правилно, това е едно благо за вас, но ако сами ги разрешите. Пък ако други ги разрешат, вие само ще се учите. Но има неща, които непременно за вас са дадени. И благодарете на Бога, че са дадени за вас. Ако носите болката ден, два, три, ще я оставите. Имаш ли някаква дисхармония на гърба си, тя е неразрешена задача. Като дойде у вас ревматизмът и седи 3 деня, изпратете го. Ако седи дълго време у вас, това показва, че вие не сте от много способните ученици. Тъй гледам аз. Ако съм на вашето място, така ще гледам, а пък вие гледате малко по-другояче. Един ревматизъм, като го впрегнеш на работа, той оре като вол. Сега, да ви определя. Някой момък, като се влюби в някоя мома, най-първо той я хване за ръката и не я пуща, а тя трябва да се отдръпне и да си отиде вкъщи. Та, и вие някога трябва да се изтръгнете и да отидете вкъщи си. Това са все души, които нямат работа. Те те ангажират и казват: „Ти не разбираш, влез в положението ми." Той те хванал там и си образувал частна собственост. Заградил се с тел, иска да си гради нещо. Ще му кажеш, че това място е тясно. Изведи го малко настрана с мотиката и му кажи: „Аз имам по-широко място. Тук и за мене няма място." Като му говориш така, той ще излезе и ще те напусне. Това са резултати, които се дължат на известни мисли. Сега опасността е другаде. Ако разбирате вътрешния закон, вие [ще се] натъкнете на друго нещо, защото главната цел на живота е да живеем за Бога. Понеже целият живот е на Бога и за Него ще живеем. Та животът никой друг не ни го е дал и затова трябва да живеем за Него. Ние всички излязохме от Бога и за Него ще живеем. Той не е такъв, какъвто го описват другите хора. Ние ще мислим, че всички блага, всичко разумно е взето от Бога. И този, Който ни е дал живота, за Него ние ще работим. Ние ще кажем: „Ние знаем истината, както знаем водата, както знаем, че вятърът духа." Истина и живот ние ги знаем. Този живот е дошъл от Бога. Всички вие трябва да се въоръжите с мощна сила и всеки ден да изпращате по нещо, ако искате да се осмисли животът ви.

Някога, като гледам сегашните хора, правя своите наблюдения. Някой път аз съм занят с някоя хубава мисъл. Какво се случава. Нещо ни в клин, ни в ръкав отвлича моята мисъл в миналото ми. Казвам: Тази мисъл е чужда. Някой е намислил да ме посети. И наистина, не се минават един или два часа, ще дойде някой да ме занимава със своя минал живот. Тази мисъл е чужда. Този човек ще те занимава с чужди работи. Ще му кажа: „Ти това не си направил, онова не си направил и вследствие на това имаш такива постижения. Ти трябва да измениш живота си, защото другояче не върви работата."

Във Варна имаше един богат търговец – Янев. Живееше на Балък-пазар. Един ден той става евангелист, чете Евангелието и работата му върви. Той казва: „Сега ще бъда добър бакалин." По едно време почва да му върви назад. Той

казва: „Аз употребявах по-рано всички лъжи пред онези турци, които идваха от Дели-Орман. Те казваха: „Дай ми 10 килограма захар", но аз ми давах 8. Всичко, каквото спечелих тогава, сега го изгубих. Сега вече наново трябва да печеля, по Бог, по честен начин. Всичко, спечелено чрез неправда, ще си отиде по пътя и всичко, спечелено по честен начин, ще остане. Животът, който съм живял с неправда, ще си отиде, няма благословение в този живот." Сега ще започнете чистия, светия живот. Сега ще започнете живота на любовта. Аз, като живея по любов, тъй да продавам, че всички да живеем по любов. Това не е свят само за мене, но той е живот на всички хора, всички трябва да живеят добре. Светият живот е добър живот, в ума ти няма нищо да те безпокои, но всякога си радостен. Сега искам всички да живеете по новия начин. Като влезете в този живот, като теглите, всякога да мине от вас по 10 грама повече – никакво подядане. Като говорите за някого, спрете се, защото понякога вие преувеличавате неговите погрешки, тълкувате неговите погрешки, критикувате неговите погрешки. Ако купувате, купи ги на свят, ти много ги обезценяваш, ти ги увеличаваш, за да му дадеш по-малко пари. Като ги погледнеш, че са по-малки, тури им по-голяма цена. Тази сестра не е толкова лоша, тя е по-добра, отколкото вие я мислите. Вие сте умната жена, а лошата се продава, ако пък кажете, че е много лоша, вие я обезценявате.

Когато укоряват някой човек, те го продават на пазаря. Така е било някога робството. Един роб ще го продадат, ще му продадат злото, че това било хилаво, това-онова, за да дадат по-малко пари. Дяволът те изнесъл някъде да те продава. Дяволът дойде там и като чуе, че укоряват някого, той го продава. И когато хвалят някого, пак го продават. Само че при укоряването те го обезценяват, а когато го хвалят, те го надценяват, но и двамата отиват в робство. И след това тия хора казват: „Ти знаеш ли колко добре съм говорил за тебе? И ти направи нещо за нас, знаеш ли колко добре съм говорил за тебе?" Той ще каже: „Ти знаеш ли колко зло си ми направил? Аз ще ти се отвърна със зло. " Затова, като дойде този брат, ти кажи: „Този още не е за продан. Не си струва хич, не го купувайте." Та, като казвам, че хората не трябва да се одумват, то е за да се развали продажбата. Вие попитате малко този човек и втори път го изнесете на пазаря. Така правите за няколко месеци или за една година. Някога човек е в робство, нещо го измъчва и той се чуди, страда. Ще дойдат от Невидимия свят да го освободят и той казва: „Слава Богу!" След това те хвалят и пак те продават. И това е пак измъчване.

Един княз се оженил за своята възлюбена и трябвало да отидат на бал. Той й казал: „Ти ще се облечеш по този начин, каквато е модата." Тя не искала, но той казал да се облече според реда и порядъка на бала. Затова я посмушкал. И тя се облякла. Като се върнали от бала, той пак я посмушкал, понеже нарушила някакво правило в бала. Казвам: И като се обличаш, ще те смушкат, и като те хвалят, пак ще те смушкат. В бала има едно смушкване и в началото, и в края. При другите положения има други мушкания. Те са от друг характер. Това се отнася до вътрешната страна на живота. Та, като дойдат тези мушкания, вие трябва да се подигате духом. Не се подавайте на една слабост, да казвате: „Забравил ме е Господ."

Казвате: „Трябва да си починем." Почивката е един факт. Почивката седи в добрата мисъл. Ако мислим добре, ние си почиваме; ако не мислим добре, не си почиваме. Това е физиологически вярно. За да си починеш, ти напълно трябва да смениш мисълта си, да имаш една много приятна мисъл. Мисъл, която ти тежи, ти можеш да я смениш в 5 минути, за да си починеш, като си отвориш мисълта. Като дойдеш до една отрицателна мисъл, замени я и кажи: „В Бога

промяна не може да има и измяна не може да има. Бог, Който ми е дал всички блага, Който ми е дал живота и тялото, аз трябва да работя заради Него." Колкото години имам още, ще посветя на Бога, защото, като отида на Небето, големият живот ще свидетелствува за работата, която [съм] свършил. Другите пък, които са гледали, те ще свидетелствуват за моя начин на работата. В начина на работата ти има други, които те наблюдават. Нали в едно училище, за един способен ученик, който е даровит, цялата гимназия го знае. Аз като съм ходил при разни учители, те са посочвали на някои ученици и казват: „Тези са много способни, много даровити." А като дойдат до някои слаби, казват: „Тези не ги бива, тъпи са." Ако си тъпак, всички знаят, че си тъпак; ако си даровит, всички знаят, че си даровит. Законът е верен и в духовно отношение. Ако и в Невидимия свят живееш добре, ще те сочат с пръст; ако не изпълняваш волята Божия, пак ще те сочат с пръст. Правилото не се мени.

Та, сега, всички трябва да свършите първото учение. И вие добре започнахте, но се спряхте на едно място. Един свещеник, от най-добрите свещеници в България, една вечер му се явява неговият ръководител, съботен ден било, и го бутнал по окото, като му казал: „Едното ти око почнало по земята да гледа." Като станал сутрин, дето го бутнал ръководителят му, почерняло. – „Не те харесвам. Де си се ударил? Като че окото ти е ударено. Де се удари снощи?" – „Кадя тамян на Господа." Не му казва причината, че го предупредил да гледа нагоре, а не към земята.

Очите нагоре трябва да гледат. Ако гледаш надолу, към земята, работата ще върви тежко. Та, всички ще бъдете работници, надолу няма да гледате, но нагоре ще гледате. Това е законът на Любовта. Каквото и да се случва, ти нагоре ще гледаш. Божията любов трябва да изпълва сърцата ви. Никакво обезсърчение. Обезсърчението ще дойде, плачът ще дойде, аз не правя въпрос даже за плачането отвън. Отвън е едно, а отвътре е друго. А у тебе е още по-лошо. Някой си хленчи отвън. Обезсърчението зависи от това, че не ходите всички по закона на Любовта. Трябва да ходите по този закон и да бъдете съработници на любовта. Понеже много добри работници се изискват сега. Та, сегашните времена, които са трудни, това показва, че наближава време за матура, годината се навършва и ще минете от един клас за друг. Трябва да се държи изпит. Последният срок е вече наближил. Ако си поправите бележките, добре; или ще си поправите, или ще държите повторно изпита. Сега не зная, някои повтарят изпита си, те си знаят.

Сега, да остане у вас мисълта: Ние сме съработници с Бога, да работим за Бога. Тази е хубавата мисъл – да работим за Бога. Това е хубаво нещо. Щом работим добре за Бога, ще работим добре и за ближните си, ще работим добре и за себе си. И тогава работата ни от сутрин до вечер ще бъде блажена и щастлива.

Тайна молитва

Добрата молитва

Беседа, държана от Учителя на сестрите
на 17 март 1932 г.,
четвъртък, 4 часа след обяд
Изгрев

28.

ПРИНУЖДАВА НИ

Добрата молитва

Прочете се 5-а глава от Посланието към Коринтяните.

„Защо любовта ни принуждава?"

Любовта принуждава босия да се обува, гладния да се наяде, голия да се облече, невежия да придобие знание, богатия да му се отвори сърцето да дава. Любовта ни принуждава на какво? На всичко. Всяко добро, което искате да го направите, ще го направите само ако ви принуди любовта. Тази дума е силна. Онези, най-способните християни, отдавна са свършили своето училище и дипломи са взели на Небето и са на разни места на служба. Тук останаха посредствените. Вие сте от посредствените, от останалите не сте, от много способните не сте, защото ако бяхте от много способните, щяхте да свършите. А пък някои от вас от 2–3 години сте повтаряли класовете и вие казвате, че не помните. Когато някои сте направили нещо, което не е хубаво, все не помните. Когато има да дава, не помни, когато има да взема, помни. Когато са го обидили, помни, понеже има да взема. Вие ще кажете сега: „Защо ли съм останал?" Да ви разправя защо сте останали. Аз зная защо, но ще изгубим време да ви разправям защо сте останали. Нали знаете защо вашите синове и дъщери остават по някой път? Същите причини са и вашите. Някои искат да си поживеят. Кой е останал по 4–5 часа вечерно време да учи? Той казва: „На стари години ще уча." А на стари години съжалява, че не се е учил. Тази е една от причините, но причини има и външни. Някой ще ти каже: „Защо ти трябва да ходиш по този път?" Поне сега да не оставате в класа. То миналото е минало. Да знаете и да не знаете, все едно. Но какво може да се направи при сегашните условия, то е важното. Главното е да се свърши училището, да се приготвиш за работа, а не само да се говори.

Аз искам да ви наведа на една действителна реална мисъл. Например, не знаете как да правите опит. Четете Библията. Когато Христос говореше, и тогава хората бяха като вас, не Го разбраха какво иска да каже Той. И учениците един ден Му казаха: „Защо говориш така?" Христос им каза: „На тях не им е дадено." Защото не бяха от способните, а невежи, бяха изостанали. Евреите във времето на Христа бяха изостанали назад, най-способните бяха Неговите ученици, пророците. Иоан казва, че от всичките евреи 144 000 има способни. А от българите колко има, няма никой български пророк да го каже. Аз не искам да пиша по това. Ако дойде някой български Иоан, може да пише и да пророкува. Един ученик може до известно време да бъде неспособен и после да стане способен. Възможно е един ученик до известно време да бъде много способен и после да бъде неспособен. Възможно е до известна възраст да не бъде красив и после да бъде красив. В Клетниците Козета не е била красива и после стана

красива. И като стана красива, какво придоби със своята красота? Кой е най-големият герой в този роман? (– *Жан Валжан.*) Козета беше едно голямо изпитание за Жан Валжан, да видим той как ще постъпи. Той се тури на едно изпитание, направи жертва и се повдигна. Всеки един човек ще има някоя Козета, тя ще стане красива и ще го напусне. И той трябва да жертвува нещо от себе си. В тази книга Хюго иска да изнесе идеята, че без жертва няма повдигане в света. Без жертва не може да се издигнете. Ако не работите, богати не може да станете. Ако не се облича човек, облечен не може да ходи. Ако не се обува, обут не може да ходи.

В казания стих Павел казва: „Любовта Христова ни принуждава." Някой път вие сте чувствували любовта. Кой от вас не е чувствувал любовта? Когато някой е чувствувал да го принуждава любовта, той все глупав става. Когато детето от любов прави нещо, майка му казва, че е глупаво. Навсякъде то все трябва да претърпи укорите, да му се присмиват. Но ако това дете постоянствува в принуждението на тази любов, то в края на краищата ще се повдигне. Най-напред любовта ще започне с маловажните работи. Тя първоначално ще се осмива, първоначално тя трябва да се осмива. Любов, която не се осмива, тя не е любов. Като дойде любовта, човек забравя смеха на хората, те се смеят, а пък той си мисли за съвсем други работи. Те да казват каквото искат. Нито на смеха, нито на укорите обръща внимание. Той си има една идея, все се ухилва, а пък като изгуби любовта, той става много умен, почва да си стиска устата, да си примижава очите, да си маже лицето, дрехи си туря, това-онова си туря. Но той сам съзнава, че с това не може. Ти ядеш, за да се намажеш отвътре, за да затлъстееш, да станеш мускулест. Ядеш и пиеш, но няма я любовта, нищо не те принуждава. Най-после затлъстееш и пак почваш да се мъчиш. Когато любовта дойде, яденето става по друг начин. Хората на любовта мазнини не турят, но турят мускули. Хората на любовта носят едно мускулесто тяло. Тези хора на любовта са много издръжливи. Един човек, в когото действува любовта, той издържа на всички страдания. Човек, който има любовта, и на лоста издържа. Аз съм виждал хора да страдат и се смее на болестта. Казва й: „Ти, като нямаш работа, с мене се занимаваш" – и се смее. Друг да е, ще кряска, а пък той се смее и казва: „Болестта ще си замине, на крива врата е дошла болестта", казва той. И действително, болестта си заминава. Или, казано на друг език: Има страдания, които се причиняват от същества, които седят по-ниско от човека. Страдание, което ожесточава човека, е по-низко същество. А пък има страдания, които се причиняват от [висши] същества. Например твоят Учител може да ти даде една задача, някоя мъчно изпълнима работа. Ще се умориш от тази работа, но все-таки ще придобиеш нещо. Нима майката не работи, нима учителят не работи, нима художникът, архитектът, не работят? Всички работят. Онзи скулптор със своето длето удря, има си идея. Ще извае някоя статуя, за да възпитава хората. После има моралното възнаграждение, че е внесъл някоя идея, за да видят хората доброто, което е вложено в тази идея. Или някой човек, който е писал с години една книга, да четат хората с години и да се ползуват. Говоря за добрите писатели.

Вие сте дошли в училище да учите, не да ви говоря за спасението. Вие го знаете. Спасението е най-лесната работа. Когато любовта те принуждава, е най-лесната работа, а когато не те принуждава, е най-мъчната работа. Когато любовта действува в тебе, и царят на гости ще ти дойде. Когато любовта действува, навсякъде те приемат. Дето и да похлопаш, ще те приемат. В любовта има магическа сила. Тя прилича на следното: както гладният, като [го] види човек, който носи хляб, му казва: „Заповядайте!" Той, дето влезе, все ще даде нещо.

Човек трябва да носи нещо в ума си. Някой път човешкото сърце е празно. Защо ще те обичат хората, ако твоята душа няма нищо посадено? Самият човек е душата. Някой пита има ли душа човек или не. Душата е, която чувствува, която съзнава. Ако нямаш душа, ти не може да живееш. Следователно, всяко същество, което има душа, живее, има живот. Само че тази душа се различава. Има душа по-малка, по-голяма, по-напреднала, по-ненапреднала. От всички души човешките са най-напреднали, а пък животинските души не са напреднали. Вие знаете, ако оставите едно животно въщи, какво може да направи. Както и да го възпитавате, много не може да се направи от него. Но вие трябва да благодарите, досега те са орали на нас, работили са на нас. Ако не бяха конете, които да превозват това, което трябва на човека... Ако не бяха и растенията, които да се жертвуват за човека, да ни помагат, да ни дават плодове... Ако не беше житото... Това са все души, растителни души. Всичките тия души дойдоха на помощ, все да помагат на човека. Някой казва: „Какво трябва да правим?" Аз му казвам: Каквото прави житото, прави го; каквото прави крушата, прави го; каквото прави дървото, прави го; каквото прави волът, прави го; каквото прави конят, прави го; каквото правят добрите хора, прави го. Ако така не се схваща, не може да се разбере правилно.

Някой път за християнството, за новото учение някои имат повърхностно разбиране. Някой ученик иска да му турят висока бележка. Високата бележка трябва да съответствува на знанието. При някои повествователни предмети, като са зазубрени, може да се тури бележка 6, но тези повествователни предмети в живота не помагат. Например, като копаеш на лозето, някоя поезия ли ще четеш? Трябва да се дига и слага мотиката, да знаеш да копаеш. Когато дойде да съградиш къща, той трябва да разбира изкуството, или трябва да разбираш тъкачество, или противоположното. Тези неща като ги навеждам, те трябва да бъдат за вас един стимул, защото от Невидимия свят вашите напреднали братя, които са завършили своето развитие, те ви преценяват според усилията, които правите. Като влезе някой светъл брат, той гледа усилието ви и дотолкоз се интересува от вас, доколкото имате усилие. Ако имате желание, ще ви научи, а ако сте заспали и чакате наготово, той ще мине и ще си замине, тогава нямате зор да разбирате.

Понеже сте се събудили, щом човек се събуди в живота, той тепърва в живота ще среща препятствия. Защото живите хора страдат, а не мъртвите. Камъните страдат малко, а растенията – повече, животните – още повече, а човек, понеже съзнанието му е най-развито, страда най-много. А пък вярващите, тези, които имат любовта, у тях страданието е по-голямо. Човек, който страда, живее. Някои страдат и ги е жал да страдат. Това не е страдание. Страданието не може да произведе жалост. Този, който жали страдащия, е здрав, той не страда, той иска да избави страдащия, иска да премахне тези [условия], които причиняват страдание. Докато иска да премахне тези условия у тебе или у другите, има нещо, което помрачава ума.

Някой път се безпокоиш. Например у някого влезе мисълта, че ще умре, и не може да се освободи. Дойде въщи, мисли, че къщата ще се събори върху него. Качва се на колата и мисли, че ще се катури колата. Не смее да мине през реката, за да не се удави. Горкият, той се намира в много лошо положение. Той се озърта наляво-надясно и мисли, че животът няма смисъл. Защо го е страх този човек в дадения случай, че ще умре? Има нещо, което го плаши много, той не може да го обясни. Има у него един вътрешен страх, който му причинява страдание. Тази душа трябва да се освободи. От какво произтича страхът в този случай? Някой се е качил на гърба на един кон и препуска. Ти казваш:

„Спри се", но конят не спира. Някой се е качил на коня и постоянно мушка. Този кон го е страх. От кого? От онзи, който се е качил на гърба му. В твоя ум се е качил някой и мушка, ти препускаш, ходиш, обикаляш, търсиш някой да те освободи. Най-после се яви някой добър човек, каже: „Я слез от този кон!" Грехът е едно състояние, който човешката душа е възседнала. Цял ден го разкарват като някой кон. В какво седи спасението? Да те избавят от този, който се е качил. Как ще стане това? Ще го свалят от гърба ти, ще те ударят. Ще кажат: „Хайде в гората, стой там и паси." И ако ти предлагат торба с ечемик – никакъв ечемик не ти трябва, никакъв зоб не ти трябва. Паси тревата, пий вода там. Каквито небесни думи да ти казва, ти не обръщай внимание.

Не сте ли получили много любезни писма и после с години носиш този всадник*. Все имаш надежда, че след години това ще стане, онова ще стане. Онзи, който е възседнал на гърба ти, той не мисли доброто ти. Той мисли своя интерес, крадец е. След като е карал коня няколко години, ще го продаде и ще си замине. Ще ходиш от господар на господар и най-после няма нищо да остане от тебе. Когато говорим за любовта, ние разбираме едно същество, освободено от несгодите на живота. Щом има някой да те обича, ти си вече в онова царство на избавлението. Това е денят на избавлението. Щом се говори за любовта, тя е дошла да освободи човека. То е цяла наука. Не само да се освободи, но има и много пакости, които са станали, много работи в себе си човек трябва да поправи. Има пакости в човешкия ум, в човешкото сърце – всичко това трябва да се поправи. Например, вземете следното: заражда се съмнението. На какво се дължи съмнението? На всадника. После се заражда омразата. И тя се дължи на всадника. После се заражда озлобяване, да си отмъстиш. Всички лоши качества са произлезли от онзи, който те е измъчвал. Онзи, който те е яздил, ти е предал всички лоши качества от себе си. Когато дойде някой лош дух в човека, той ще го нацърка, ще му прави като лекар всички лоши инжекции и ти после с години има да се чистиш. Например, някой ти казва: „Умре човекът и всичко се свършва." Вие веднага повярвате в това. Но знаете ли на какво прилича това? Представете си, че вие живеете вечерно време, иде философът и казва: „Тази светлина ние си я образуваме." Той завърти ключа и след това казва: „Аз правя светлината." Това е само за 12 часа, след 12 часа може да чакате от философа, той другояче разсъждава. И като наближи да изгрее Слънцето, той казва: „Хайде, легни си и довечера пак ще ти говоря за това учение." През целия ден вие спите и вечерта той пак ви говори. Ти кажи: „Чакай да направя друг опит." Има светлина, която не става със завъртане само на ключа и тази светлина не осветява само едно същество, но осветява цялата Земя. Казвам: Почакайте 6 часа. Вижте, че на изток се вижда голяма светлина, изгрява Слънцето. Ако дойде вечерно време някой да ви казва, че той прави светлината, ще вярвате ли? Земята прилича на тази философска любов, любов на ключове. Дойде и завърти ключа. Тази любов може да се яви, като запалят лампата или свещта. Но изгори газта в лампата, изгори свещта – свърши се любовта. При електричеството може да се скъсат жиците, както онзи ден, и изгасва светлината. Това е обикновеният живот, за който обикновен живот казват: „Умре ли човек, свърши се всичко."

Човек като мине в другия свят, ще влезе в един свят, много по-красив отколкото е Земята. Но трябва да е готов за него. Даже някой път не ни е много потребно да мислим за онзи свят, защото ще забравим този свят, няма да свършим работата си тук.

---

* всадник (рус.) – ездач.

В човека трябва да се развият нови органи. Някой казва: „За онзи свят замина баща ти и майка ти." Но ако ти нямаш органи, не може да се съобщаваш с тях. То е все едно, когато човек е глух и тебе ти е мъчно, че [е] глух този човек и ти кряскаш силно, за да чуе този човек едва. След като кряскаш, той ще се мъчи по устата ти да разбере и я разбере, я не. Та казвам: Онези близки същества, които са заминали за онзи свят, има у някои от вас изработени органи, може да се съобщавате с тях. Вие не сте правили опити. Ще кажете един опит за предаване на мисълта. Сестри, които се обичат, едната да седне на едната страна, другата – на другата страна и в 12 часа едната да предаде мисъл и другата да я приеме. Сутринта да каже какво е приела. Да напише мисълта в плик. Такива опити са правени. Ако така развиете апарата си, то близки същества, които са заминали горе, ще могат да ви кажат нещо. Например някои от тях виждат, че ви предстои голямо изпитание и ще ви кажат да се пазите. Например ще дойде у вас крадец, те ще ти кажат да се пазите, да не го приемате. Това е практическата страна. Или да се пазите от друго нещо. Например вашето дете е палаво, може да запали къщата. Тези от другия свят ще ви укажат благоприятни условия: „Еди-кой си ще ви помогне, няма какво да се обезсърчавате, в скоро време работите ще се оправят." Ако някоя от вас, сестрите, има тази дарба, то тази сестра ще бъде телеграфопощенска станция. Това да стане фактически. Да има една връзка между видимия и невидимия свят.

Някой живее за себе си, за стомаха. Главата, стомахът, дробовете и пр. трябва да живеят за цялото тяло. Аз съм срещал учени, не само в България, но и в странство, има различни калибри учени и не разбират това.

Едно дете трябва да има дарба. Щом няма дарба, въпросът е решен. Та, сега, се постарайте някой от вас да си предадете една на друга мисълта. Сега вие телепатически се съобщавате, но много криво се схващате. Някоя казва: „Еди-коя си сестра не ме обича." Това е телепатия. Или казваш: „Еди-коя си сестра ме обича." Това не е телепатия. От някакво движение на тази сестра, или от свиването на очите и устата, или от някоя дума вадите заключение. Това не е телепатия, но е криво тълкуване. Телепатия е, ако една сестра, която не сте я срещали, и да знаете, че ви обича и вие я обичате. Тази сестра, без да ви е виждала ви пише писма. Тя нито на портрет ви е виждала. Сега трябва да се образуват хубавите връзки, но вас ви е страх да се образуват любовни връзки между душите. Вас ви е страх от любовта. Вие имате само малка любов, любовта на макароните. Земната любов аз я наричам любов на макароните. Хубава е, как не, доста е хубава тази любов. Като свариш макарони и настържеш малко кашкавал и полееш с малко хубаво масло. Аз правя сега едно сравнение. Това е само ядене. Каква по-хубава гозба има от макароните. Може ли да се сравнят макароните с хубави ябълки, круши, грозде или с някой тропически плод, или със сварено хубаво жито?

Любовта, трябва да схванете каква е тя. Любовта е това, което създава човек, който [което?] внася живот, светлина, радост, знание, богатство, всичко това. Вие трябва да преминете най-първо през любовта на света, докато дойдете до онази Божествена любов, до непостижимата любов. Най-първо човек трябва да започне с малката любов, докато дойде до голямата любов. Малкото насекомо колко вода трябва да пие? И колкото расте, малката мушица пие все повече и повече, докато дойдете до човека. Само човек знае да пие вода. Животните често умират от преживане на вода. Млекопитаещите често умират от преживане на много вода. Така не се пие вода. Някой път птиците, кокошките по-хубаво пият вода. Като вземе една глътка, дигне си главата нагоре и пак пие. Това пиене вода на кокошките го намирам за най-хубаво. И гледам, някои хора има,

които не знаят да ядат. Една свиня, като си тури муцуната в коритото, никак не я вдига вече нагоре. Това е най-лошото ядене. Ти, като глътнеш една хапка, ще благодариш на Бога, после – втора хапка, пак ще сдъвчеш и ще благодариш и т.н. А пък сега, като ядеш, плющят ушите. Това търкане образува болест. Яденето е дадено като метод за възпитание. Понеже Бог е скрит в житото, и ти като благодариш, Бог ще се отвори и ще ти даде благословение. Бог е в хляба. Ти постоянно молиш Христа да дойде, да Го видите. Като дойде Христос в хляба, ти по-скоро гледаш да се отървеш от него и остатъка хвърляш. Там, отдето Христос ще дойде, хората Го отхвърлят, а там, дето Христос няма да дойде, там хората Го търсят. Христос никога няма да дойде там, дето хората го търсят. Казано е: „Аз съм живият хляб и който го яде, ще има живот в себе си." Ще държите тази мисъл в ума си един ден, два, три, месец и тогаз тази мисъл ще израсте в тебе, този хляб се разраства в теб.

Казваш: „Какво нещо е любовта? Да се намери някой да ме обича и да го обичам." Какво значи обичането? Да обичаш някого и да те обича. Господ, като те обикне, ще те умори. Мечката, като те срещне и те обикне, ще те изяде. Бог никога няма да накаже мечката, че те е изяла. Ако мечката те изяде, няма да те държи в ума си след това, а ще търси друг, и него да изяде. Ако мечката изяде само един човек и никого друг не яде, това ядене е на място. Ако иска да яде всеки ден по един човек, тогава...

Това са сравнения. Когато вземете думите Христови и на пророците, тези думи трябва да се врязват във вас. И тогава целият свят ще добие друга осанка за вас. Какъвто и предмет да пипнете, ще бъдете възприемчиви, чувствителни към нещата. Дете, което обича майка си, ако е от чувствителните, като пипне един предмет, който е пипала майка му, това дете знае, че го е пипала майка му. Ако ние обичаме Бога, Той трябва да дойде при нас и ако ни обича Бог, ние трябва да идем при Него. Ако Бог ви е оставил, Той ви чака да Го обикнете, за да дойде при вас. Когато дойде някоя болест, то Господ иска да ви повика за онзи свят, но вие казвате, че не сте готови още. Той иска да ви обикне и болният казва: „Кажете на Господа, че още не съм готов да отложи тази работа." Казвам: Може да се отложи. Господ казва: „Или ще Ме обичате, или ще ви обичам." Няма среден път. Тук има голяма свобода.

Сега, според мене, аз имам едно схващане. Да ви кажа аз как гледам на нещата. Когато някой разбойник ме обере, аз се радвам, че Господ му е дал свобода да ме обере, но не одобрявам постъпката на разбойника. Свободата на разбойника е от Бога, а постъпката му не е от Бога. Защото утре ще дойде друг майстор, ще обере разбойника. Колко е добър Господ. Аз виждам, че Господ ви е дал свобода, а пък някой път виждам, че не искате да учите.

Сега да оставим домовете и да почнем да учим. Христос никога няма да дойде насила, ако не Го обичаш. Момата като седне и мисли, тя привлича момъка, телепатически предава. Тя си тури едного в ума си и почва да си го представя, „ела насам", тя казва, „остарях вече, смеят ми се хората, искам да се женя." Най-после у него дойде една мисъл, че трябва да отиде да я търси. И от край света той тръгва да я търси. Казва: „Едва намерих адреса ти!" Не може да намери адреса. Важен закон е и за духовния свят – ако вие не мислите дълго време за Бога, не може да имате постижение.

В православната църква нали кръстят. Какво значи „прекръстене"? Животът, който е на главата ми, като си турите трите пръста на главата – значи трябва да мислиш. Направите един кръст, трябва да мислиш. Ти ще туриш ръката на челото и ще мислиш. Ще туриш ръката на сърцето, ще мислиш, ще правиш опити. Ще туриш ръката си настрани и ще кажеш: „Ще отида да работя!" Това е

кръстене. Така правят сега кръстенето. Например, дойде някое страдание – страданието е кръстене. Вие трябва да мислите защо страдате. Турете страданието в ума си, мислете за него, защо е дошло и за какво. После, тури го на сърцето си, после на рамената си, мисли, мисли и ще дойде в тебе светлина; ще изчезне страданието. Като го държиш 3 деня в главата си, 3 деня в сърцето си и 3 деня на рамената си, ще станете приятели. Ще кажеш: „Досега бях мърморко, но сега вече не съм!" И страданието ще каже: „Какво искаш ти? Имам скътани парици."

„Любовта Христова ни принуждава." Сега е време, когато всички трябва да бъдете носители на Божественото. Божественото във вас да блика. Аз отивам при някоя чешма, спирам се, правя някоя почивка при някой извор, седна и се разговарям с водата. Тя ми разправя една история. Тя разправя как е ходила при тревите, при цветята, какво е правила там, как влизала в някоя градина, как влизала в някого, който е бил болен и тя му е помагала, как утолила жаждата на някого, как утешила някого – цяла една история. Ти казваш: „Водата само си мърмори." Тя не мърмори, тя приказва. Ако ние не можем да работим, както тя! Светиите отиваха при изворите. Водата никога не може да се окаля. Животът никога не може да се окаля. Сърцето може да страда малко. Някои работи ви смущават. Душата някой път страда, но тя обикновена никога не става, защото тя не е от материалния свят, тя временно е свързана с тялото. Един ден тя ще напусне тялото и ще се освободи. Всякога тя може да се освободи. Никакви затвори, никакви окови, като дойде времето, тя си заминава, свободна е.

И човек е свободен, стига да обича доброто. Дойде ли любовта веднъж, ти от затвора навън ще излезеш. Разбира се, който знае, ще напусне тялото си. В първите времена на християнството, които помагаха, в църквата се молеха и ще дойде един ангел. Възвишените духове имат сила, владеят законите, за тях няма преграда. Вие не сте се молили дълго време, за да заставите някой ангел да дойде. 120 души се молиха и дойде ангелът и каза на Петра: „Да отидеш да проповядваш. Да кажеш, че там, дето има любов, оковите падат." В новото направление трябва да се съедините в едно, ще ви покажем пътя. Не мислете, че в малко време много може да се постигне. Този път е труден.

Но аз бих препоръчал на вас един опит: всяка една сестра да си вземете по една тетрадка. Вземете най-първо Евангелието на Иоана. Дойде ви някой път някое съмнение – изберете си един стих. Извадете си 10 стиха, най-важните от Евангелието на Иоана. За да познаете, че сте намерили най-важните стихове, които са необходими за вас – дойде ви някой изпит, някоя болест, искате да проверите, искате да се лекувате. Имате 10 стиха – ще ги прочетете, ще искате болестта да я обърнете към Бога. Тя е едно живо същество. Ще прочетете първия стих, втория, третия и т.н. – 3 деня наред ще четете тия стихове. Ако ви окажат влияние тия стихове, те са за вас, ако не, не са за вас. После изберете други 10 стиха, после пак, докато дойдете до едно място, че тази болест да се махне. Като изберете 3 пъти по 10 стиха, като кажете последния стих, болестта я няма.

Да ви кажа един пример. Един брат, който обичаше да се занимава със спиритизъм, преди 15 години заведе ме на един свой сеанс, бил много успешен сеансистът му, заведе ме и аз да се радвам. Отидох. В една къща бяха събрани толкова, колкото и тук. Това беше във Видин. Наредиха се на голяма верига. Събрани бяха с разни възгледи, вярващи и невярващи, смеят се. Един от учителите се смее и казва: „Празна работа." Една сестра се обсеби от един дух, те се смеят, тя си удря ръката и е в несвяст. Той е един дух, българин, искат да го пращат на училище, не излиза. Вече часът става 12 полунощ и не излиза. Моят приятел идва при мене и ми казва: „Какво да правим? Язък за учителката." Тя

беше в класа. Казвам сега: „Втори сеанс. Наредете се всички, коленичете и четете „Отче наш". Ще четете „Отче наш" така, както никога не сте я чели." Всички бяха заинтересовани, всички са подтиснати. Братът я държи за ръката и когато казахме думите: „Защото е твое царството, силата и славата во веки векове. Амин", тя се събуди, дойде на себе си. Брат й се убеди, че това не е внушение, но има външна сила. Българина го пратиха да се учи вече. Който не разбира законите, ще каже: „Какво ни трябват такива сеанси, ще подлудее човек!" А пък целият свят сега е подлудял. Тези убийства, тези кражби, които стават, се дължат на такива „напреднали" същества, които обсебват хората и изкарват живота си в празна работа.

Хората сега трябва да се научат на правия път, на Божествения път, да дойдат до истинския път, който осмисля живота.

„Любовта ни принуждава." Като дойде едно страдание, трябва да го обърнем. Онези, които обичат Господа, всичко им съдействува за добро. Някой път и омразата, и съмнението, това са живи същества. Вие сте пълни все с квартиранти. Под наем сте. Аз не съм против кираджиите, но поне да бъдат добри кираджии и да си плащат. А пък той идва и разваля къщата. Да бъде човек изправен. И обратното е вярно. Писанието казва: „Ще изпратя Духа Си – Духът на Истината." Тези светли духове, като дойдат, те ще внесат нещо в човека. Той ще стане човек на изкуството, ще почне да работи, да помага. Когато Божественият Дух дойде в човека, тогаз човек не е плесенясал и почва да работи.

Не само за болести, но каквото и да имате, например някое неразположение на духа, намерете някой стих, втори, трети, четвърти и този стих, с който се маха неразположението. Дойде светлината. Този стих турете на особено място, да видите силата на Бога. Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът." Пътят е материалният живот с всички негови блага. Истината, това е знанието вече. А пък животът, това е сърцето, всичко онова, което желаеш. Само когато познаваш Бога, всички материални блага ще дойдат. Като познаваш истината, тя ще даде светлина в тебе. Бог не само е създал човека, но е вдъхнал жива душа в човека. Това е живият Христос. Сърцето ще се обнови. Тогава ще разбереш какво нещо е истината. Когато животът на Земята почне да ти става ясен, ще се зароди в тебе желание да помагаш. Тогава си в пътя на истината. Когато имаш любов към всичко, тогава си в живота. Това е цяла една наука, която тепърва трябва да учите. Някой път чувствувате някое неразположение. След 1–2 часа то изчезва. Да бъде това във вас като изкуство, че като вземете цигулката, да можете да свирите. Когато човек знае да свири хубаво, вдъхновението всякога ще дойде.

Казва се: „Духът, Който Аз ще ви пратя, Който ще ви настави на всяка истина."

Любовта трябва да ни принуждава на всичко.

Следния път си донесете тетрадки с по 10 стиха. Хайде, аз ще ви ги кажа:

1.) 14 глава, 15 и 16 стих. „Ако имате любов към Мене и опазите Моите заповеди и Аз ще моля Моя Отец и Той ще ви даде друг Утешител, да пребъде с вас."

2.) 11 глава, 42 стих. „Аз знаех, че ти винаги ме слушаш. Но това казах заради народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си ме пратил."

3.) 12 глава, 26 стих. „Ако служи някой на Мене, Мене нека последва и дето съм Аз, там бъде и служителят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми."

4.) 8 глава, 29 стих. „И Той, който Ме е пратил, с Мене е, не ме е оставил самичък, защото Аз върша всякога онова, което е Нему угодно."

5.) 6 глава, 63 стих. „Духът е, Който дава Живот, плътта нищо не ползува. Думите, които съм ви говорил, Дух са и Живот са."

6.) 3 глава, 3 стих. „Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако не се роди някой отново, не може да види царството Божие."

7.) 3 глава, 33 стих. „Който е приел Неговото свидетелство, потвърдил е, че Бог е истинен."

8.) 20 глава, 22 стих. „И като рече това, духна върху тях и рече: Приемете Светия Дух."

9.) 21 глава, 5 стих. „Исус им рече: Деца, имате ли нещо за ядене? Отговориха му: Нямаме."

10.) 15 глава, 26 стих. „А когато дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелствува за Мене."

Проверете тези стихове, когато ви дойде неразположение. Научете ги за следния път. А пък, който не може да ги научи, поне някои стихове да научи. Научете ги за две седмици. Вечер да ги казваме, след 10 часа и сутрин, когато имате най-добро разположение.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите
на 24 март 1932 г. (четвъртък)
София – Изгрев

29.

ВЯРАТА КАТО ЗАКОН

Добрата молитва
„Духът Божи"
Първите 10 стиха от 5-ата глава от Евангелието на Иоана.

Сега, знаете ли какво нещо е предметно учение? Предметно учение аз наричам това, да изучавате всичко, което Бог е създал. А пък вие сега не изучавате Божиите работи, а някои предмети, които човек е направил, оръжия и др. Това не е предметно учение. Например черната дъска, това не е предметно учение. Под „предмет" аз разбирам живите предмети. Доколкото на тази дъска един разумен човек може да пише и може да послужи като едно огледало,

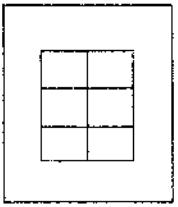

фиг. 29.1

(фиг. 29.1) Какво е това? Прозорец. Вие сте като малките деца. То е хубаво. В света стари деца няма и стари хора няма. Има малки деца. Човек, докато не стане малко дете, не може да влезе в царството Божие, т.е. да изучава. Каква е целта на прозореца? Прозорецът става по-голям и по-голям и тогава къщата става по-красива и светла. Такава къща е напълно хигиенична и човек няма да боледува в нея. Ако този прозорец става все повече и повече тесен, то ще се намали светлината, предметите в стаята ще станат по-тъмни и по-неясни. Най-сетне ще стане тъмно и ще почнете да се удряте. В тъмната стая може ли да учи човек? Прозорецът само за влизане на светлината ли е? Втората му служба каква е? Да влиза въздух. Какво се подразбира под прозорец? Щом има прозорец, има и врата. Всякога в къщата, в която има прозорец, има и врата и в която къща има врата, подразбира, че има и прозорец. Вратата трябва да бъде всякога затворена, а пък през прозореца не само трябва да влиза светлина, но и въздух. И когато е задушно, вие отваряте прозореца, за да влезе повече въздух.

Но същевременно човек е една къща. Това е най-хубавата къща, която е съградена. По-хубава къща от човека на Земята няма. Той има два прозореца и една входна врата. После, има два вентилатора, има две слушалки за съобщение с външния свят. После, има един инспектор, който проверява нещата, и един език, който проверява, като влезе нещо, дали е добро или не. Като не е добро, не го иска. В тази къща има и двама слуги – те са ръцете. Като дойде някой, ръцете казват: „Заповядайте!" Тази къща си има прозорец, слушалки. Значи у човека има 5 сетива. Петте сетива, това са живи сетива. Трябва да знаете дали са нормални сетивата ви. Дали е нормално например обоянието, зрението. Има едно виждане в света – не да виждаш само човека отвън. Тогава не познавате човека. Вътрешно и външно трябва да познавате човека. Човек може да си тури много красива маска и на тази маска да са написани всичките черти на един отличен, добър човек. Как ще познаете дали някой е добър или лош? Как ще познаете дали човек има маска или няма маска? Лесна работа. Ти ще кажеш на човека, който е дошъл с маската у вас: „В нашия дом правило е, който дойде гост, трябва да се окъпе." Тази маска, във водата тя ще се стопи и той с маска не може да се къпе. Той ще почне да се поти. Всички хора, които се потят, все маски имат. Между маската и тялото има място.

Това е предметно учение. Ако дойде някой, как ще го познаете? Ще му кажеш, че той трябва да се умие, ще се махне маската. Той ще каже: „Много съм се изпотил, обичам да се потя, много съм се стопил отвътре." Защо се потят хората? Кога се поти човек? Когато е болен. Щом се изпоти, той става добре. Той ще каже: „Извинете, аз отвън си турих маска. Сега ще си снема маската." Той ще си снеме маската и вие ще го видите. Това е предметно учение. Вие ще кажете: „Как може човек с маска?" Хубаво, когато вие вземете една роля такава, каквато не сте, тогава какво носите? Например вие се представяте такъв, какъвто не сте. Тогава не сте свободен, тогава имате маска. Значи тази маска трябва да я снемете. Хората, които имат маски, се различават с две качества: те са крайно меки хора, крайно добри хора. Онзи, който е крайно мек, той носи маска. Ти не може да разчиташ на него, той се огъва. Турците казват: „Със 7 краля става барашък.*" Дето влезе, всичките роли играе. Та, крайно меките хора и крайно грубите хора носят най-големите маски. Понеже

* барашък (тур.) – сговор, спогодба.

маската му е голяма, той като върви, много се е уморил и казва: „Нямам сили." Маската му тежи и затова е мек. А пък онзи, който е груб, неговата маска е много лека, затова е силен. Да се освободите от онази мекота, която произтича от вашите маски, и от онази грубост, която произтича от вашите маски. Аз не говоря сега за вас. Във всичките хора животинското и растителното царство, това е като правило. Рядко ще срещнеш някой човек, когото, като видиш, да ти е приятно. Това е за прозорците. Има и врата.

фиг. 29.2

(фиг.29.2) Това какво е? (– *Чаша.*) Но толкоз голяма чаша може ли? Прилича на чиния. В една къща чинийка ли трябва да бъдеш или чаша? Кое е по-важно: чиния или чаша? В едно отношение човек трябва да бъде чаша, а в друго отношение трябва да бъде чиния. Това на какво прилича още? (– *На поливалник, на лейка.*) Чашата е един символ. Не се смущавайте. Аз не искам да ви оплета, че да не знаете, не, но искам да ви покажа, че символите могат да се превърнат. Един символ може да се превърне. (фиг.29.3) Това какво става? *а*. Значи, ако туриш една линийка на корема на *г*, става *а*. Значи, като съединиш двете букви *г* и *с* на едно място, се образува *а*. Щом те се кръстосат, ти си научил първата буква. За да научиш втората буква, какво трябва да бъдеш? *б* – значи трябва да туриш някаква основа, темел, някъде да се хванеш. Първото показва, че имаш семе, а второто показва, че си посял семето и поникнало в земята.

фиг.29.3

Ние се отклонихме от предметното учение. Значи чашата стана на чиния, стана и на лейка. Ако от чашата премахнем дръжката, става на гърне. Гърнето на какво ще стане? Това са длъжности, служби, които гърнето взима. Те са високи служби, разбира се. Каква е службата на чашата? Службата на чашата е да гребе и да взема. В чинията има прогрес. С чашата ще вземеш, ще напълниш чинията и ще изливаш. Чинията е само за човека, а лейката е за растенията. Значи чашата може да върши няколко служби: да черпи вода, да държи гореща вода в себе си. Като чиния? А като лейка има служба да раздава водата на растенията. Чашата е преобразувана от цветовете. Човек е направил чашата, той взима чашата и я пълни с вода. Човек винаги подражава на Бога. Де са тогава чиниите в природата?

Ще се върнем към прозорците. За да бъде къщата хигиенична, прозорците трябва да бъдат големи, вратата да бъде добра, да не скърца, стаята да има достатъчно светлина, да има достатъчно количество въздух. Де е чашата на човека? Това е неговата ръка. Господ му е дал една чаша. И ако човек би пил само с ръката си, той никога не би се разболял. Човек, който отива на чешмата, не трябва да си тури на крана устата, а ръката. Всички хора, които не употребяват своята Божествена чаша, ако турят устата си на крана, може да влезе в човека червей, пиявица и с години да страда. Ако употребява ръката си, ще види дали е чиста водата и ще я пие.

Онзи, който прави нещата, той е майстор. Трябва да имате най-хубавите стъкла на прозорците и най-хубавите врати. Трябва да теглим едно заключение. Очите на човека са неговите прозорци, чрез които той разбира нещата. Човек, който си прави къща, се учи от нея. Отваряте и затваряте прозорците цяла година, значи научили сте се. Прозорците са направени, за да учи човек и да му служат. Стъклата трябва да бъдат чисти. Ако не са чисти стъклата отвън и отвътре ще влезе много малко светлина. Светлината вие викате ли я или тя

влиза без покана? Тя е дошла на гости без ваша покана. Въздухът, който влиза през прозореца, и той без покана влиза.

Сега от този предмет реално какво може да научиш? Защо светлината влиза без покана вкъщи. По някой път, когато ще ти направят хората нещо лошо, ще затворите прозореца. Като дойде някой добър човек, трябва да отворите всички прозорци, а като влезе някой лош човек, трябва да затворите всички прозорци. Сега аз ви говоря за вашите състояния. Всяко едно състояние, което затваря у вас способностите ви и чувствата ви и постъпките ви, за да проявите това състояние на добро. Например казваш: „Мене не ми трябват много знания, много чувствувания." Човек не пострадва от много знания, от много чувствувания, от много добро, от много любов. Това не е вярно. Аз не съм срещал човек да страда от много любов. От безлюбие съм срещал да страдат. Целият свят страда от безлюбие, не от много любов. И ако някой път има страдания в името на любовта, то това нещо е фиктивно, което минава под името на любовта. Първо какво трябва да разбирате вие под любов? Любовта в света е най-великата сила, която доставя на човека това, от което душата има необходима нужда. Когато ти се достави това, от което ти имаш необходима нужда в живота, това се нарича любов. Животът, който се доставя чрез любовта, се нарича живот. Това е живот, а външните красиви прояви, ласките, това не е любов. Това са панделки, накити червени, сини, зелени, но това не е любов. И като ги няма тези панделки, любовта не се мени. Това са само етикети. Някой може да направи нещо за вас, без да ви обича, а пък някой може да ви говори ласкави думи, без да направи нещо за вас.

Тогава какво е лъжата? Лъжата показва отсъствието на любовта. Човек трябва да подражава на Бога. И той си има една печка – сърцето. В сърцето се развива известна енергия. Само че тази печка, за да тръгне по-хубаво, има си духалка. Дробовете са духалката. Тези дробове постоянно работят, печката гори, топли и кръвта се разнася по цялото тяло. Това сърце има клапи. Ако влезе някой човек по видимому у вас и внесе любовта, затвори всичките клапи и се запушат, какво става? Ако влезете в една къща, където се запушат тръбите и не може да гори печката, в къщата има дим. Щом има дим, значи клапите на сърцето са затворени. Първо ще отворите клапите, за да става вентилация.

Та, първото нещо, когато ще хванете приятелство с кой да е човек, какъвто и да е, ще гледате да не затвори клапите на сърцето ви. Защото в света живеят само двама души, това са мъжът и жената: единият – наречен мъж, другата – наречена жена. Освен тях никой друг не съществува. Хилядите жени са отражение на едната жена. Някой път те си съдействуват и образуват голямата жена. После тази, голямата жена пак има свойство да отлъчва подобни на себе си и стават много в света. Не е ли от ваша страна смешно, когато искате да господарувате на вашата майка? Защото, с раждането заедно, и дъщерята започва да заповядва на майка си. Тя казва: „Майка ни е толкоз учена, но не е модерна, тя е от старите жени."

Да ви обясня мисълта, защо вие сте дошли жени на Земята. Първоначално, като поехте тази служба, каква декларация дадохте? Насила ли ви направиха жени? Жената се отличава на земята с едно качество: за нея вярата трябва да бъде закон. Ако ние вярваме само в това, което е станало, то не е вяра. Вяра е да вярваш във всичко това, което може да стане. Защото това, което за тебе не е станало, за друг е станало. Някой е богат, а друг не. Но онзи, който е направил другия богат, и тебе ще направи. Не си учен, ти вярваш, че и ти може да станеш учен. Всеки човек може да стане. И жената трябва да вярва, че всичко може да стане. Някой ще каже, че това е лековерие. Във всичко ще вярваш. Именно

онзи, който във всичко не вярва, той е лековерен. Той вярва в това, в което не може да се вярва. Например вие, жените, мислите, че имате вяра, нали така? Мнозина от вас образуват дом, вярвате, че с вашия другар ще живеете щастлив живот. После казвате: „Не излезе така, както ние вярвахме." Вие не разсъждавате – вие не се намирате на Земята в един завършен свят, но в един свят, който е в процес, който се развива, сега се развива. Вие сте влезли с един другар в отношение – вземане и даване, но този човек има капитал някъде, изисква се 10–15 години, за да събере той този капитал. Той, макар и да е много богат, но не разполага с пари и ти почваш да се съмняваш. Ти казваш: „Мислех, че той е богат, но той не е. Ако най-малките спънки могат да разклатят вашата вяра, тогава в какво ще вярваш?

Искам да ви кажа откъде произтичат страданията на жените. Началото на всички страдания на жената е слабата сегашна нейна вяра. Например майката, бащата казват на младата мома: „Ти с този момък не може да живееш." А тя казва: „Без него не мога да живея, ако не се оженя за него, ще умра!" Така вярва тя. Като се ожени за него, след 2 години казва: „Умирам от него." Питам тогава: Тя го е взела с вяра или със знание? Не, тя се е заблудила от неговата маска: със завъртяни мустаци, ръкавици, с лачени обуща, може да се кланя хубаво. Той казва: „Вие сте много жестока към мене, аз без Вас не мога." Като кажат на жената, че тя е богиня, тя се отвори като охлюв. Като й каже: „Ти си ангел, ти си богиня!", тя се отвори. После, след брака, той казва: „Аз мислех, че си ангел. Но някои неща в твоя живот показват, че ти по ангелски не постъпваш. Забелязвам, някои думи от твоя говор не са ангелски, не са от ангелския свят. Аз почнах малко да се съмнявам, че знаеш ангелски език."

фиг. 29.4

фиг. 29.5

Това е предметно учение. Аз ви казвам отношенията, които се зараждат. Когато двама души се съединят в какво да е отношение, те образуват два полюса. (фиг.29.4) Двама приятели, между тях се образува една права линия. Докато умовете на тези две същества функционират правилно, правилно мислят, тази елипса е много правилна. Върви и се движи, усъвършенствува се. Но щом влезе някаква дисхармония, тази елипса се обезформява (фиг. 29.5) и най-после се образува толкова дим и те, за да се избавят от тези нещастия, решават да си направят комин. Казвате, че къща без комин не може. Влезе ли комин, то ангелският живот не може да се проявява, имате вече обикновен човешки живот. Виждате, че жителите на тази къща боледуват. Как няма да боледуват, като има дим? Между неразбраните хора къща без дим не може, а пък при разбраните хора от прозорци и врати се нуждаят, но не от комини. Фабриките имат комин и във вас се заражда едно желание, казвате: „Какво иска да каже Учителят?" Нищо не искам да кажа. Просто говоря за прозорци и за врати. Искам да зная дали има дим в къщата или не. Вие ще кажете: „Зачервени са очите ни от много пушек."

Казвам: Онова, което Бог е създал, ние трябва да го турим на първо място. Човек не трябва да смущава своите чувства, своите мисли, своите постъпки и своето физическо тяло. Например казваш: „Аз не трябваше да турям толкова доверие в него." От вяра досега човек никога не е пострадвал, от доверието може, от вярването може, но от вярата – не. Вярата може да туриш в един човек – в това да вярваш, което Бог е дал. Вярвай, че той има душа. Твоята вяра

не трябва да се разклаща. Този човек може да говори зло или добро, може да е добър или лош, това не трябва да ръководи твоята вяра. Защото, ако вие сте меродавни, ако вие мислите от ваше гледище, че някой човек ви е неприятен, ако действително това беше право, то Бог щеше да го премахне от света. Но щом Бог не го премахва, значи вие не мислите право. Лошият човек за едного, за друг е добър. Вие имате едно познание, в което показвате вашето невежество. Наместо да вярвате, казвате: „Този човек е лош!" Това не е вяра, а знание. На какво основавате вашето знание? Защо е лош?

Та, първото нещо е, като жена, да имате пълна, абсолютна вяра. И като те лъжат, като знаеш, че те лъжат, вие трябва да приличате на извора. Който и да дойде, и разбойник да дойде да пие, да се не смущавате. Че е пил някой вълк, мечка, разбойник, някоя змия, паяк – вие да кажете: „Няма нищо." Или че вашата вода отишла до някой трън или при някоя нечистотия – вие да кажете: „Няма нищо." Вие не трябва да се смущавате, че това, което излиза от вас, се е изцапало. Ако водата мислеше като вас, ако се откажеше да дойде да помага на хората, тогава какво щеше да стане с хората? Тогава всички вие бихте измрели. Вие имате един стремеж, искате всички да станете щастливи. Но щастието е обосновано на един вътрешен душевен закон. Цялото общество щастливо не може да бъде. Не си правете илюзии. Всеки един като вярва, може да бъде щастлив. То е специфичен закон, който се обуславя от вярата на човека. Ако човек вярва абсолютно в Бога, казва, че всичко, каквото става в света, е за добро, казва: „Бог, Който ме е пратил в света, ако е допуснал известни страдания, те са за добро." Затова човек трябва да вярва в Бога и да не се разколебава никога вярата на човека. Вие искате да оправите работите си. Как ще оправиш работите си? Работите на Слънцето не може да оправиш, работите на водата не може да оправиш. Работите на цял народ може ли да оправиш? Едва може да оправиш своите работи, а пък вие искате да оправите работите на всичките.

Един човек от село Николаевка в много горещо време носеше голям калпак. Той казва: „Срам ме е да си извадя калпака. Дойде един да ми остриже косата на главата и много смешно ме направи. Чакам да израснат малко коси и тогава ще махна калпака." Вие искате да оправите хората, тогаз вие накълцвате ги така, че после трябва да носят калпак цяла година. Коя и да е сестра, иска да научи другите сестри и казва: „Да бъдеш много щедра." Как ще й дадеш пример като професор? Трябва да й покажеш пример. Как ще покажеш на един човек да бъде щедър? После, щедрият човек и друго качество трябва да има. Този човек, който 20 години е давал и никой още не знае, че е давал нещо. Вие може да бъдете щедри, но всички знаят. И то е хубаво. Не е грях това, не е престъпление. Но казвам: Как ще предадете урока на щедростта? Помнете всички следното: ти не може да предадеш едно учение, една добродетел комуто и да е, ако тази добродетел не е в тебе. Това е закон. Ти никога не може да запалиш огъня, макар и да имаш една кутия кибрит, ако той е овлажнен. Значи, ако имаш една добродетел, може да я предадеш. Не се изискват за това големи усилия.

Ако аз съм, как ще направя доброто? Дойде някой просяк. Няма да му дам пари аз. Аз ще го подложа на изпит. Той ще бъде следният: от 10 души свои приятели аз ще искам по 1 лев и аз ще дам 1 лев, после ще купя малко брашно, сол, ще се върна, ще го пресея, ще го меся, ще наклада огъня и ще опека хляба. Ще го гледам какво ще прави. После ще му кажа: „Насечете малко дърва, да стане по-скоро." После ще купя малко боб, ще го сваря. Ще го уча да чака. Ще го видя дали е беден. Ако той се притеснява, той не е беден. Ако седи и взима участие, той се учи с мене и се радва с мене, че му меся хляб, че му варя боб и той взима участие и се радва. Той е беден човек, но ако се мъчи, не е беден

човек. Аз зная тогава защо Господ го е направил беден човек. Като дойде някой беден човек, съберете 10 лева, купете брашно и го замесете, накарайте го да чака. Който проси оттук-оттам, той е търговец. Нека чака 3 часа у вас, да се опече питата, да сварите боба и ще видите дали втори път ще дойде у вас. А вие ще имате една реклама. Той на целия град ще разправя, че изгубил от времето 3 часа. Вие ще го опитате. Вие ще опитате едновременно и себе си, и бедния и работата ще бъде благоприятна за Господа. Ако сте в старото време, когато жените са ходили да носят на светиите, жената сама ще замеси хляба, сама ще вземе гърнето, ще вземе топлия хляб и ще занесе. Светията седи и чака, казва: „Господ ще те благослови!" Този просяк е светия. Всички светии са просяци из горите. Някоя жена да му опече хляба и да занесе, понеже той е бил занят с много работи, той се е молил. А пък Невидимият свят ще внесе някоя мисъл в някоя душа да му занесе нещо. Просякът не трябва да е прост човек. Ако просякът е светия, приемат го вкъщи. Ако дойде някой дървеняк, дай му мотиката да копае на лозето. Аз считам за унижение да дам на един човек 1 лев. Че аз за този лев не съм работил. Като му дам 1 лев, не съм направил никакво добро. Никакво добро не е това, никаква услуга не е това. Дам му 1 лев, той погледне лева и казва: „Колко малко се е откъснало от сърцето." Казва: „По-добре да беше казал, че няма пари." Аз ще омеся хляб.

Вие искате начин, как да работите за Господа. Вие искате да работите по стар начин. Старите начини вие ги знаете всички. Новото учение е несъвместимо със старите навици. Ако на един човек, който е дошъл в дома ви, ако вие не може да му направите добро както на своя син и на своята дъщеря, които любите, това добро не е прието от Бога. Ако ти не може да направиш добро както на своя син и дъщеря, ти не си направил доброто. И ако майката не служи на своите деца от любов, тя не е майка и това добро пред Бога не е добро. Тя минава за майка. Това, което прави майката, трябва да е приятно пред Бога. Нали Бог живее във всеки човек, както твърдите и както се мъчите да вярвате. Ти казваш, че във всеки човек живее Бог. И ако дойде някой човек при мене, в когото Бог живее, и ако аз искам да се отърва от него, тогава вярвам ли в един Господ, Който живее навсякъде? Значи аз не вярвам в Господ, Който живее навсякъде. После пак се моля на Господа: „Господи, покажи ми коя е Твоята воля!" Дойде друг беден – и на него даваш един лев. Тогава как ще се молиш на Бога?

Ако ние коренно изменим нашите възгледи, тогава ще дадем един нов тласък на света, ново разбиране. Ако ние съжаляваме бедните хора както сега, ние не можем да им помогнем. Ако ние съжаляваме нашите деца, както сега, то повече не може да направим. Няма да се постигне това, което вие желаете. Защото един дом е една Божествена единица. Вашият син, и след като замине за другия свят, той трябва да е привързан за дома ви и да помага на дома ви. Той трябва да пише писма на баща си, на майка си. И бащата, като замине, и той да пише писма на домашните. Преставаш ли да пишеш, нямаш дом. Ако е дом, и тук, на Земята да е, и на онзи свят да е, то е все едно, домът си е дом. Домът е основан на любовта.

Та казвам: Между вас искам да се образува едно голямо семейство. Вие сте все сестри от един по-голям род. От един баща и от една майка сте всички, но още не се познавате, че сте сестри. Значи вие сте от един баща. Родът ви започва преди 2000 поколения и като турите на едно поколение 25 години, то най-малко преди 50 000 години е започнала да се образува една връзка между вас. Вие още не се познавате, че сте от едно семейство. Вие казвате, че сте сестри, но не сте готови една за друга да жертвувате нещо. Много сте добри,

ако до тази наука – да се жертвувате един за друг, не сте дошли. Казваш: „За какво да се жертвувам за тази сестра? Ако е Божествена сестра." Да ви направя едно тълкувание. Разликата между момък и мома в какво седи? Мома, момъкъ. В думата „мома" 4 букви са, а в думата „момъкъ"* – 6 букви, 4 плюс 6 е равно на 10. На жената умът й винаги накрая дохожда. В момъка има мисъл. Момата, след като й се свърши работата, тя научава. И той тури още 2 букви. Защо той й туря още 2 букви? Момата трябва да направи само 2 пожертвувания. Най-първо трябва да напусне бащиния си дом на Земята, в материалния свят, и втората жертва е: трябва да умре. И момъкът трябва да напусне бащиния си дом и прави лодка – К, с която те трябва да се преселят на Небето. (фиг. 29.6) Буквата „К" е лодка, „Ъ" е кормилото.

фиг. 29.6

Сега да преведа. Човешкият ум и човешкото сърце подразбирам, когато говоря за момъка и момата. Това е отношението на човешката душа и човешкия дух. А пък когато говорим за мъж и жена, това е най-долното пояснение.

Сърцето на човека е мома. Когато любовта ти е правилна, то сърцето работи правилно. Когато любовта не е правилна, то сърцето тупа ту бързо, ту бавно. Жената непременно трябва да има вяра. Ако нямаш вяра, ти не си жена. Ако си жена, то ти имаш най-голям чин, който Бог може да ти даде в света, то е да бъдеш жена. Ти не искаш да бъдеш жена. Тогава какво искаш да бъдеш? Мъж. Станеш мъж, но и мъж не искаш да бъдеш. Какво трябва да станеш тогава? Човек. Човек трябва да станеш. Това е третото положение. Да станеш човек, това значи да хармонираш тези два полюса в едно. И двата полюса трябва да бъдат еднакви, и мъжът, и жената.

От 8000 години всичките безобразия, които човек е гледал, са все турени на гърба на жената. Всичко това трябва да се чисти, додето намерим жената като скъпоценен камък. Много лошо са писали за жените. Всички автори са писали какво ли не за жената. Това са измислици. Според тях жената е най-лошата, а пък при все това без нея нищо не става на света. Без жена светът не може да върви. Какво трябва да се прави. Някой ще каже: „По-грешен човек от жената няма." Ако това беше вярно, жената не трябваше да съществува в света. А пък тя съществува, Господ я турил на една работа. Господ я турил да поправи света. Мъчнотията ви седи в това: Вие се намирате в едно противоречие, понеже трябва да поправите света, пък трябва да поправите и себе си. А пък за да поправите себе си, трябва да имате един основен закон: Не трябва да съжалявате, че сте жена. Бог, Който е мислил толкова, като ви направил жени, това е най-голямото щастие за вас. Ако човек нямаше сърце и ако човек нямаше душа, тогава на какво щеше да прилича човек? В света тогава не щеше да има никакъв израз – един човек без сърце, един човек без душа, той щеше да бъде един жесток човек. Следователно, на вас Бог ви е дал служба да развивате сърцето си и да служите на душата. В този живот вие се повдигате и приготвяте не за Земята. Вие искате да угодите на мъжа си, да отхраните и угодите на дъщеря си и сина си. Няма да угодите на мъжа си, на дъщеря си и на сина си. За да угодите, този мъж иска от вас големи работи. Вие с милиони не разполагате. Утре мъжът ви осиромашее, пропие се, тръгне по неприличен път, какво ще направите? Ще кажете: „Да се разведа с него." Тогава де беше вашата вяра, защо се оженихте, като сега се развеждате? Разводът нищо не разрешава.

---

* момъкъ – според правописа до 1945 г.

Преди години при мене дойде един българин, беше недоволен от жена си и се занимаваше с окултни науки, казва: „Не се живее с моята жена, мисля да я напусна вече." Казвам му: „Може да я напуснеш, но после мислиш ли да вземеш някоя друга?" – „Да." Казах му: „Тогаз по-добра от тази не може да намериш. Ако ти я напуснеш, ще се намериш в най-голямото нещастие. Ако изтърпиш, в следното прераждане ще се повдигнеш." Също и жената, ако изтърпи всичките неприятности на този си мъж, в следното прераждане Бог ще й даде едно високо положение.

Ако направиш нещо, което Бог не иска, то значи да спънеш своята еволюция. Има един страх, какво трябва да направиш. Ще го запиташ. Ти се плашиш от мъжа си. Мъжът не е страхлив, но ти си страхлива. Ти ще кажеш: „Страхът е едно благословено чувство, което Бог е дал." Върху страха е създадена човешката съвест, човешката справедливост. Ако нямаше страх, ти нямаше да бъдеш справедлив. Корените на справедливостта са турени в страха. Когато ти се страхуваш, от какво се страхуваш? Оберат те и ти се страхуваш. Ще кажеш: „Няма нищо, няма нищо", ще бъдеш щедър. Ти като даваш, страхът ще престане. Страхът не е нещастие, но като мислиш, че ще умреш, че могат да те убият, там се лъжеш. Тогава живееш без вяра. Страхът ти казва: „Върши волята Божия!" И ако не вършиш волята Божия, има закон, има опасност. Ако не вършиш волята Божия, много ще ти пати главата. Този страх трябва да се слуша. Ще си кажеш: „Ще изпълня волята Божия." Щом изпълниш волята Божия, няма да имаш страх. Вие се плашите в гората от една мечка, хуквате да бягате. Бог ви опитва дали сте упражнени в бягането. Ще каже: „Моето дете много знае да бяга." Един човек, който бяга от мечката, аз зная, той никога няма да вдигне скандал. А онзи, който не бяга от мечката, скандал може да вдигне. Онзи, който не бяга, там има друга опасност.

Определете какво нещо е старият човек. Ако една сестра е стара, че не може да ходи и трябва да я водят, тя не е стара. Тя е инвалид. Тя е саката. Ако не може да мисли, глупава е; ако не може да чува, глуха е; ако не може да вижда, сляпа е. Защо я наричате тогава стара? Една сестра може да ходи, ушите й са на място, очите й са на място, защо я наричате стара сестра? Аз искам сега да ви освободя от това схващане, че тя е стара. Да можех да ви намеря на млади години на хорото! А пък сега ще напуснеш хорото. Ако от голямо благоприличие не съм дошъл, да не ви разваля хорото. Като си играл на хорото, нали беше хубаво? Имаше тропане, скачане, хубаво сте били облечени. Всичко това е било хубаво, отлично е било. На хорото са ви казали така: „Ти не знаеш да играеш, не те искаме на хорото!" Сега сте дошли при мене, за да знаете как да играете на хорото. Колелото на хорото е животът. На хорото човек скача, дига краката си. Това значи да правиш добро. Това не е добрата мисъл. Тръгнеш с десния крак – значи едно добро, после – с левия крак, значи – друго добро. После си мърдаш ръцете. Всяко движение в тебе трябва да бъде чиста мисъл.

Защо трябва да ходиш? За да ти се покаже как трябва да правиш добро. Защо ви е дал краката? За да правиш добро. Ще кажеш: „Да бъдат благословени краката ми, Бог ми ги е дал, за да правя добро. Да бъдат благословени ръцете ми, Бог ми ги е дал, за да правя добро." Бог обича умните хора. Толкова години ги е чакал Той. Той ви е гледал, като сте играли, като сте тропали, той ви е гледал и чакал и казвате: „Намерих си един другар." – „Много хубаво." – „Роди ни се дете." – „Много хубаво." Почвате да гладувате, Той казва: „Много добре." „Гладни сме!" – Той казва: „Много хубаво." „Жадни сме!" – Той казва: „Много хубаво." Бог никога не казва, че е лошо. И в глада, и в жажда, всичко, което

става в света, е все хубаво. Това са условията, които създават бъдещата култура, към която се стреми човек. Всички тези мисли и чувства, които измъчват човека, всичко това ще се превърне за ваше лично добро. Целият ваш бъдещ живот, вашите сили, вашето бъдеще зависи от това, което преживявате. Радвайте се, че преживявате тези страдания. Дърветата и животните не преживяват като вас, но утре изсъхнат, умират. Колко дървета биха искали да бъдат на ваше място, но не им е позволено. Ако ти не си доволен от живота, Господ ще те направи щастлив, като ти даде една форма. Вие чувствувате, няма щастие. Ще те направи в друга форма; но ако искаш да растеш, ще те направи човек.

Ще трябва да имате вяра в Бога. Няма нужда от доказване. Ако вярвате това, което вие не знаете, други го знаят. Та, по-широки прозорци да имате. Очистете сърцето си. Да имате вяра повече, да си помагате като сестри. Сестрата е вътре. Ти една сестра не може да я обичаш отвън, като не я обичаш отвътре. Всяка една сестра ти трябва да я намериш вътре. Като я намериш отвътре, ще я познаеш отвън. Ако сестринството не се зароди в отношенията между душите, тогаз ще умрете без да научите нещо. Ще пише на гроба: „Една сестра живя и замина за онзи свят. И там не е готова." Непременно тази сестра пак трябва да се върне на Земята. Та, ще повторите първото отделение, докато се научите да произнасяте една буква и като я научите, ще бъдете силни. Живейте, но не трябва абсолютно никаква погрешка. За каквато и да е погрешка, ще се върнеш на Земята. Не се прави изключение никому. Ти казваш: „Но аз не зная." Не, всеки трябва да бъде съвършен. Казано е: „Бъдете съвършени, както е Отец ваш съвършен."

Трябва да имате мощна вяра. Една сестра от вас страда, не може да живее, не се погажда с мъжа си. Съберете се всички, пратете й хубави мисли, на нея и на нейния другар. Кажете мислено на нейния другар: „Много сте добър, ние много Ви обичаме." Всеки ден като изпращате по 5 минути тези мисли, ще видите, че мъжът ще почне, че и тя е един ангел. А пък ние казваме: „Действително, тя е много такава." Ще си изпращате една на друга хубави мисли, на една сестра, на две, на три, на четири, на колкото искате сестри ще изпращате такива мисли. Нали искате опит. Най-първо помолете се за един дом, дето няма съгласие, пратете добри мисли. Помолете се Бог да прати благословение в този дом.

Стиховете заучихте ли ги? Един стих казва: „Ако имате любов към Мене, ще опазите Моите заповеди." Първата заповед е да имаш абсолютна вяра. Мъчните въпроси като имате вяра, се разрешават.

Щом дигнете камъка, тогаз умрелият оживява. Човек, с когото не може да живеете добре, е умрял. Този, умрелият, ще оживее, значи ще дойде любовта, ще дойде смисълът на живота. Сегашните хора живеят между умрели. Писанието казва: „Без вяра не може да се угоди на Бога." Не може да служиш на Бога без вяра. Слугуването е слугуване само като става с абсолютна пълна вяра. Казано е тогава: „Бог ще ви преведе." Щом ще ви преведе, значи е с вас. Ако сами отивате, вие нямате успех. Това е за четирите стиха. В петия стих се говори за Духа. Духът, това е Божествената светлина, силното. Духът е, Който поддържа живота на всички същества, не само онова, което говори на човека. Духът е онова, което дава живот, плътта нищо не ползува. Казва стихът: „Думите, които Аз ви говоря, са дух и живот." Тези стихове, които ви дадох, ще приложим. Ще трябва да се правят ред малки опити, за да имате вяра. Някой ще каже: „Бедните хора не може да ги направим богати." Не е необходимо света да го направим богат. В света има много богатство. Тези богатства са на Бога, но богатството не е равномерно разпределено. Ако станат всички богати, то ще имат един

лош живот. При сегашното разбиране не могат да бъдат богати. И тези, които са богати, не живеят съобразно с Бога. Сиромашията повече съдействува. В нея има отлични черти. Има една благословена сиромашия и благословено богатство. Има неразумно богатство и неразумна сиромашия. Когато са доволни богатите и бедните, тогава има благословено богатство и благословена сиромашия, а когато мърморят, и богатството, и сиромашията не са благословени. Никой не може да бъде богат, който не е бил сиромах и никой не може да бъде сиромах, който не е бил богат.

Ще кажеш: „Как така?" Никога едно същество не може да обича един мъж, който не е бил жена. Никога едно същество не може да обича една жена, която не е била мъж. Защото жена жена не може да обича. Щом е така, нека се съберат тогава всички жени да живеят един човешки живот на Земята. Значи закон е: Жената, за да бъде обичана, трябва да бъде обичана от мъжа. Но никога едно същество не може да обича една жена, която не е била мъж. Следователно, едно същество, което трябва да обича жената, трябва да е било мъж. И всяко същество, което трябва да обича един мъж, трябва да е било жена. Вие искате да ви обичат. Кой? Някой мъж. Какво означава мъжът? Разумното, духът. Само духът може да обича една жена. Само душата може да обича един мъж. Тогаз това, което вие очаквате, трябва да бъде духът. Вие не очаквайте вашето щастие да дойде оттам, отдето няма да дойде. Сегашният живот е един етап, който ви е даден с всички условия, само за да се подигнете една стъпка по-високо. Всяка една от вас, при каквито условия и да е поставена, това е само един етап. Не съжалявайте, не казвайте: „Защо не съм като тази сестра?" Не! Тази сестра трябва да е доволна и благодарна от това положение, в което се намира. На всеки един от вас са дадени тези условия, които са необходими за подигането на вашата душа. И ако всеки мъж може да ви примами, вие не сте жена. Една жена само един мъж да я люби. Една жена не може да люби двама мъже. В природата не съществува такъв закон. Нито един мъж може да люби две жени. Това са илюзии. И оттам се раждат всички грешни състояния.

Или, с други думи казано: само един Дух съществува в света, Който дава всички блага. Мъжът е образ на Божествения Дух. Ако този мъж, който иде, носи Божественото начало, за да ви помогне, това е мъжът, когото трябва да обичате. Дойде ли някой мъж, който иска да ви отдалечи от целта на живота, той е един ваш неприятел. Ако искате да имате един идеал, това е. Към този идеал трябва да се стремите. Каквито и да са погрешките на мъжа, който имате, вие ще държите този идеал, додето той изправи всичките си погрешки. И мъжът има свой ред погрешки, не по негова воля, но отнякъде са дошли тези недъзи. Също така и у жената.

Божественият Дух трябва да дойде, за да ви освободи от тези недъзи. Това са навиците, привичките. И когато човек се освободи от всички тези нечистотии и като се намира в един свят на любовта, тогава ще каже: „Сляп бях, но сега прогледнах."

Вие искате да знаете в какво седи новото учение. Как сте живели, това го оставете настрана. Вие не сте живели, вие сте се мъчили досега. Аз наричам живот, когато царят любовта, мъдростта, истината, когато животът се проявява в своята пълнота, когато светлината се проявява в своята пълнота и когато свободата се проявява в своята пълнота. Имаш една другарка, приятелка – да нямаш никакво съмнение в нея. Като я погледнеш, всякога да имаш доверие в нея. Като я видиш, да ти трепне сърцето и да се зарадваш, че имаш една другарка. Това трябва да бъде идеалът ти. Ти казваш: „Сега не живеем по Бога." Това са празни работи. Не по Бога да живеем ние, но Бог в нас трябва да живее. Ние

досега все без Бога в нас живеем. Извън Бога никой не живее, но Бог трябва да живее вътре в нас, за да придобием това разбиране. Тогава идеята за мъжа трябва да бъде идея не външна, но вътрешна. Мъжът трябва да бъде вътре във вас, да го носите в душата си и където и да е той, вие да се радвате. Жена, която подозира мъжа си в някое престъпление, това не е жена. Тя не трябва да го подозира в никакво престъпление, ако иска да бъде жена. Ако имате нещо горчиво в една чаша, която е направена от скъпоценни камъни, които струват милиони, то трябва ли тази чаша да я блъснете в земята, за да се освободите от горчивото? Излейте горчивото, измийте чашата веднъж, дваж, не е виновата чашата. В тази чаша ще турите нещо хубаво. Считайте, че един мъж е една скъпоценна чаша, турите нещо горчиво в него. Изпразнете горчивото. Не да блъснеш мъжа си. Не. Мъжът не е горчивото съдържание, но скъпоценната чаша. Той е душата. И тази чаша, като оживее, ще каже: „Много ти благодаря, че ме избави от тази отрова, която щеше да ми причини смърт!"

Отче наш

Беседа, държана на сестрите
на 31 март 1932 г.
(четвъртък), 4 часа след обяд,
София – Изгрев

30.

ЕСТЕСТВЕНИ ПРАВИЛА

Ще ви дам няколко правила, които са необходими, правила, които трябва да ги забележите, правила, които са естествени, които съществуват в природата. Под думата „природата" разбирам разумния живот. Никакъв разумен живот не може да има без правила, вън от природата. Вън от тия правила е глупавият живот. В рамките на тия правила е разумният живот.

Първия опит направете: Когато идете в някоя планинска местност, размътете някой планински извор, дайте му ход, спрете се 10–15 минути и вижте какво ще направи. Размътете извора, изчистете го и вижте какво ще направи. Той ще вземе от центъра да се чисти, изхвърля всичката мътилка и най-после се избистри. Ако имате часовник, вижте за колко минути изворът ще бъде чист. Каквото направи изворът, направете и вие. Дойде някой екскурзиант при вас, във вашата планина, и той ви размъти по същия начин. Туй, което вие ще направите с извора, друго същество дойде от външния свят, като ви види, като някой извор ще бръкне, да ви почисти. Казваш: „Какво да правя?" Направете туй, което изворът прави. Туй, което изворът прави, и вие ще пристъпите да направите. Това е едно правило.

Вие казвате: „Свободна мисъл." Под думата „свободна" мисъл разбираш мисъл, която функционира по законите на истината. Свободна мисъл не може да имаш, ако ти не си в областта на истината. Вие говорите за свободни желания и свободни постъпки. Ще имаш предвид, че твоите желания може да бъдат свободни само ако си в областта на истината. И постъпките са свободни, ако си в областта на истината. После, вие казвате: „любовно желание, любовна мисъл". Тъй, както схващаш свободната мисъл, туй ще схващаш и за любовната мисъл. За да имаш любовна мисъл, трябва да си в областта на любовта. Тогава твоята любовна мисъл ще върви не по твоето лично желание, но по законите на любовта. Ако имаш една любовна мисъл, една светла мисъл, веднага трябва да стане промяна на твоето състояние. В любовната мисъл, любовното желание и любовната постъпка законът действува. В закона на Любовта ще се тонирате. След това ще дойде[те] в областта на Божествената мъдрост: мисълта ще бъде светла, желанието ще бъде светло и постъпката ще бъде светла.

Вие отивате при Бога и разправяте за всичките ваши нещастия, обиди, или сте изгубили, или детето умряло, или обществото ви гони, или някое изкушение имате, вие идвате да се оплаквате и Му разправяте, разправяте. Питам: Колко пъти може да разправяте? Вие Му разправяте, като че Той не знае. И с какво внимание разправяте. Казва: „Разправи ми още веднъж нещата." Господ иска още веднаж да разправиш. Ти ще разправиш. Ако Господ те е разбрал, тебе ще ти стане леко на душата, ако не те е разбрал, тежината ще остане – не си могъл да си кажеш урока. Ако си казал хубаво урока на Господа, веднага ще ти олекне. Но трябва по първия метод или по закона на свободната мисъл. Трябва да знаеш с какво ще функционира. Ти при Бога като идеш, ще започнеш или от закона на Любовта, или от закона на Мъдростта, или от закона на Истината. Ако не говориш по закона на Любовта, ще говориш по закона на Истината или Мъдростта. Няма да смесваш. Най-първо ще говориш по закона на Истината и Свободата; не те разбере Господ (да допуснем по човешки) – по закона на Любовта ще говориш; и най-после, като говориш по закона на Мъдростта, Господ веднага ще те разбере и тебе ще ти олекне на душата.

Та казвам: Трябва да се научите на едно – да се справяте с вашите скърби и страдания. Скръбта, това може да бъде слуга, слугиня, може да бъде някой ваш син, дъщеря от миналото. Много пъти сте живели на Земята, имате много синове и дъщери, намира те той един ден. Казва: „Закъсах, осиромашах!" Хване те и казва: „Ще ми помагаш." Иска от тебе, пък ти си закъсал, нямаш нищо. Казва: „Ще дадеш, хайде оттук искай, оттам искай." Тамън се оправиш с един твой син, дойде втори. Тамън с втория се оправиш, дойде трети, четвърти, пети, десети син – всеки иска от тебе. Казваш: „Много са лоши тия желания." Не са лоши тия желания. Щом дойде такъв твой син, иска да го задоволиш, да го пратиш в странство да следва в някой университет. Най-първо научи го да знае да преклони коляно – научи ли да свива колената, да прави поклони... Едно време хората се молеха прави, сега ще коленичиш и кажи: „Каквото аз правя, и ти ще го правиш." Сега вие, като се молите, ще накарате и вашите желания да се молят с вас.

Този ваш син, то е алегория. Туй ваше желание, тази ваша мисъл, какво трябва да направите за нея? Тази мисъл трябва да се реализира. Ти не може да изпъдиш една мисъл, тя ще влезе в други, ще обиколи целия свят и туй, което иска, ще го направи. Ако сте вие първи, вие сте на прав път. Казваш: „Нямам време." Ще намериш време. Ако сте вие последен, вие от нея не може да се освободите. По средата ако сте, може да се освободите, ако сте пръв, може да се освободите, но ако сте последен, тогава няма отъртване. Благодарете, че

не сте всякога последен, а сте по средата или в началото, но ако сте в края, ще трябва да я изпълните. Аз ви говоря сега за една истина. В края тогава ще употребите трите закона. Дойде една мисъл и казвате: „Много лоша мисъл." Дойде една мисъл да откраднеш и ще откраднеш нещо, ще обереш някоя каса, ще задигнеш торбата. Това са доказани работи. Че ти ако не знаеш как да постъпиш, ще иде касата на някой банкер и ти ще идеш заедно с касата. Казваш: „Как може да стане с мене?" Ако може да стане с някого, може да стане и с тебе.

В миналото минава един много набожен човек покрай къщата на богат банкер в Америка. Гледа една кесия с пари, забравена на прозореца. След като броил парите, в една голяма кесия турил парите и ги забравил. Набожният беден човек взима кесията и я туря под палтото, отива си вкъщи. Казва: „Господ ми даде тия пари. Този банкер има много, нищо не значи, че съм [взел] кесията." Става той да се моли и щом рече да се моли, между Бога и него застава кесията. Молитвата му отива до кесията и се връща назад. Той пък държи кесията, не иска да я върне, казва: „Опитва ме Господ, дали съм доволен от кесията или не." Той разсъждава и казва: „Доволен съм, Господи, но да ми позволиш да харча." Той не иска да харчи от парите, докато Господ не му позволи. На втория ден пак се моли, молитвата отива до кесията и пак се връща назад, на третия, четвъртия – същото. На десетия ден той усеща, че започва да изгубва вдъхновение, да губи своята радост. Решава да я върне. Отива при този банкер и казва: „Минавах покрай твоята къща, видях тази кесия на прозореца, задигнах я, но връщам ти я, понеже загубих вярата си в Бога. Река да се моля – кесията е между мене и Бога. Прости ми. Аз не искам да имам като твоята кесия. Ако ти си готов да ми я дадеш, ще направя опит, какво ще каже Господ." Казва банкерът: „Ела утре." Отива той и банкерът му дава две торби. Казва: „Господ на голям изпит ме туря." Взел двете торби, мисли. Като се моли, казва му: „Нито пет пари няма да употребиш от торбите." Ходи и раздава на бедните. За всяко нещо, което ще раздаде, трябва да се моли, да кажат. Носи кесията и му казват: „Еди-къде си ще дадеш." Като раздал двете кесии в една година, отива при банкера и казва: „Братко, ще ме освободиш, други две кесии няма да ми даваш, ще намериш някой друг". Защото за всяка монета, която е вътре, той трябва да се моли, къде да я даде.

Неща, които са станали, по същия начин няма да станат с вас. В природата два пъти нещата не може да станат по един и същ начин.

Ние казваме: „Да се въздържаме." Ето аз какво разбирам под думата „въздържание". Когато човек прилага закона на Свободата, закона на Любовта и закона на Мъдростта, той трябва да се въздържа от какво? Трябва да се въздържа от всички ония мисли, които могат да нарушат неговата свобода, от всички ония желания, или, казано на прост език: никога не трябва да вземаш една храна, която мъчно ще се смели. В стомаха храната трябва да бъде добра. Казвам: Всяка една мисъл, която служи за нашето подигане, изпълни я! Както и при храненето: онази храна, която служи за твоето здраве, употреби я, онази храна, която уврежда здравето ти, не я приемай. Всяко едно желание, което разширява твоята душа, внася свобода, или внася любов в душата, или внася свобода, туй желание изпълни го! Не питай никого. Всяко желание, което ограничава свободата, всяко желание, което ограничава любовта, ти го остави настрана. Това са вътрешни правила. Има някои неща, в даден случай вие не знаете как да изпълните. Няма правило за всяко едно желание, нито за мислите има правила. Има общи правила, но специфични правила в даден случай как трябва да се постъпи, няма. Там се познава умният човек. Умният човек в даден

случай, ако постъпи правилно, ще прогресира. Някой път човек може да постъпи, както не би трябвало. По който и начин да постъпи, не че ще направи прегрешение. Ако яде човек сега, прави ли прегрешение? Ял някой храна, че после по-връща. Няма прегрешение. Но втори път ако ти дадат същата храна, ти няма да искаш да я приемеш. Или, след като ядеш, вие ще проявите неприятност. Не сит в яденето. Може да ядеш по-малко отколкото трябва или може да ядеш повече отколкото трябва. При яденето ще възприемеш толкова, колкото трябва. После, храната трябва да бъде доброкачествена. Същият закон е и при желанията. Трябва да се подбират желанията. Всички ония желания, които дойдат до вашата душа, трябва да знаете дали са за вас. В дадения случай може да е изпратено до вас, само вие да го изпратите на друго място, то не е пратено за вас. Някой път известно писмо е адресирано до вас по пощата, но вие да го предадете на друг човек. Вие няма да го четете, само вие ще препратите писмото. В духовния свят някое писмо може да мине до 10–15 души. Може някое ваше писмо да е минало през 10 души и всеки един, който получил вашето писмо, той е внесъл нещо. Ако тия хора са напреднали, добри, вашето писмо ще дойде окичено със скъпоценни камъни. Ако тия хора не са високо подигнати, може да го отворят, да го прочетат и пак да го затворят. Те ще знаят какво ви пишат.

Та, в този път, в който сега вървите, има неприятности тъй, както един ученик заучва уроците си. Например вземете за молитвите или размишленията, или за медитацията. Източните народи ще определят известно време, ще напуснат работата, колкото време остава, толкова ще работи. Ако е чиновник, ще напусне работата. Туй е източното разбиране. А пък ти може да бъдеш чиновник и да медитираш. Вземи перото, пиши полека, после спри се, като че мислиш, и медитирай една-две минути, после пак напиши две-три думи, защото този, старият господар на Земята, няма право на всичкото ти време. Казвате: „Длъжностно лице." Кажете ми, ако едно лице е длъжностно, колко време трябва да работи? Осем часа. Кой е онзи вътрешен закон, който ангажирва човека? Да кажем, преписваш едно съдебно решение – смешно е, има ли закон, който определя в колко време трябва да препишеш туй решение? Всеки един от вас, който е чиновник, трябва да научите, всички банкови чиновници, да медитирате. Те ще имат туй настроение. Сега това е по стария начин.

Разправяше ми един евангелист: „Преди да бях научил Евангелието, воловете ме познаваха, с един остен на общо основание биех воловете, казвах: „Трябва да работите", мушках ги с остена. Но като четох Евангелието, хвърлих остена вече, дам им малко хляб, побутна ги по рогата, по муцуната. Като се обърнах, престанах да мушкам и да бия воловете с остена. Стана една промяна. Учудиха се и воловете, по коя причина – по силата на Евангелието." Именно когато действува истината, трябва да стане една промяна, човек да хвърли остена. Пак ще вървят воловете, пак ще ореш, няма да се спре орането. В живота става натрупване на много мисли, на много желания.

Да кажем, говори се върху една беседа два-три пъти, натрупа се един материал и нещата станат обикновени. Те стават обикновени като любовните писма. Първите любовни писма с трепет се пишат. Второто, пропуснал си нещо някъде, не си толкова усърден. Само едно любовно писмо човек може да напише на свят, всичките други куцат. Колкото писма съм чел, първото е всякога хубаво написано, в другите вече се правят погрешки. Като намеря погрешка в писмото, зная, че не е първо. Във второто има една погрешка, в третото – две, после – четири, пет и накрай, когато всичко е погрешно, казвам: туй е последното. Защо човек изгубва интересите си? И в любовта човек изгубва интересите си. Най-

първо човек пред вас минава за ангел. Турците имат една поговорка, когато човек е свободен, казват: „Княз на князете." Той иска да стане по-високо, сгоди се. Казват: „Близо до хората." След това казва: „Чакай да се оженя." Казват: „С хората е заедно." Като не може да живее и рече да се разведе, казват: „На хората маскара." Най-първо е княз на князете, после – близо до хората, след това – с хората заедно и най-после на хората маскара става.

Та, най-първо свещената идея показва, че ние мислим. Човек не трябва да идва до последното положение. Сега туй, което е турено в живота, това са опити на човешкия дух да даде ясна представа, какви трябва да бъдат отношенията на човека към живота. В края на краищата, след като минат всичките методи, ще станете като ангелите съвършени, няма ни да се жените, ни деца да раждате. Ще бъдете съвършено свободни, ще имате един живот, който ще се обуславя от всичката разумност. Женитбата е една Божествена школа, през която трябва да минеш, с отличие ще свършиш. Някой казва: „Да се освободя!" Докато по всичките предмети нямаш 6 и когато държиш матура, да получиш 6, не може да си свободен. Жена [ти] и ти свършите училище, казвате: „Свършихме училище." Като се издигнете на една по-висока степен на развитие, ще добиете сила да ходите и да учите другите хора.

Та казвам: Онзи ученик, който не знае как да се учи, той ще намери погрешката в окръжаващата среда. Възможно да е в учениците. Той може да намери причината в баща си, той не е богат, няма средства, че не е достатъчно здрав – може много причини да намери, но причината седи в самия човек. Несвършването седи в друга една причина. В духовния [свят] има един закон: Всеки човек трябва да мине и да се опита, може ли да стане най-голям светия. Ти ще бъдеш подложен на изпит като последен. Последно място ще вземеш с хората заедно. Ако не издържи изпита, ще го пратят наново да държи. Той не е издържал светийството, щом го пращат наново. Той е светия подпоручик и после ще върви оттам нагоре, има степени. В това отношение, когато ти се дава страдание, като дойде едно страдание, не го считай за едно нещастие, но привилегия. Като идеш при Бога, какво ще се оплакваш? Благодари, че те е удостоил със страдание, благодари, че ти може да се учиш, то е цяла тайна, то е живо, страданието. Туй страдание, което претърпяваш, с него са свързани хиляди същества на развитие. Ти трябва да разбереш вътрешния смисъл на страданието, да станеш весел. Дойде ли страданието, стани весел, позасмей се, попей си малко. Като дойде страданието, ни най-малко не питай за колко деня е дошло. Вие се тонирате при една голяма скръб. Трябва в 5 минути да можете да се тонирате. Пет минути са достатъчни.

Имайте едно свещено правило: Не отивай при Бога да се оплакваш, не да се безпокоиш, да се самоосъждаш. Ти като идеш при Бога, Той като те види, отдалече ще ти олекне. Господ много добре знае за страданието. Искай да бъдеш весел, не си могъл, искай да станеш, но не си го направил. „Защо да съм весел, как може да съм весел?" Да си весел при скръбта, не да се смееш отвън, но отвътре при скръбта да бъде човек весел. Това е първото правило. Това са били светиите. Например забият му нож – той гледа спокойно. Подигне ръката, той го забие повече, мушне го, тече кръв – той стои. Случвало се е онзи, който го мушка, не може да издържи, падне, започне да моли: „Прости ми!" Сега в България колко души има такива? Ако има един, за образец ще бъде. Аз казвам: Образец да станеш, идеал да станеш, не е лесна работа. Много голямо изкуство е. Тия ножове дойдат, мушкат, толкоз подскочиш. Някой път казвате: „Отидохме в дъното на ада." Едно същество, на което Бог му преподава, в дъното на ада не може да иде. Това е внушение. Ужасно нещо е внушението. Като ти внушат,

като ти турят едно състояние, може да преживееш какво е в неговата душа. То е най-тежкото състояние, може да ти внушат. Мисълта може да те огради от всякъде, казва: „От тебе човек няма да стане." Казваш: „Случайно съвпадение." Ти ще кажеш като един дълбок извор: „В името Божие всички тия граници турени, да си идат по местата." Всички страдате от един закон на внушението. Казвате: „Тази сестра няма да я бъде." Вие не се произнасяте добре. Най-малкото, което може да кажете: „Господ да ти е на помощ, но каквото стане, то е Божия работа." Казваш: „Закъсал е." Не казвай така, защото друг утре за тебе ще каже същото. Турил ги е Господ, тази сестра или този брат, на изпит, за добро ги е турил. Може вие да мислите, може братът светия да стане.

Разправяше ми един, на 33 години се е научил да пие. Казва: „Връщам се една вечер и един ме пита: „Защо си се напил?" – „Не е твоя работа!" Но онзи започва да го бие, удря го, казва: „Този човек така ме наложи, та в мене влезе едно отвращение към пиянството. Щом като река да ида някъде да пия, изскочи в ума ми: „Никакво пиене!" Този човек страх внесе в мене, толкова страх внесе, че много му благодаря, че ме наби. Спаси ме той. Много пъти се молих на Господа да ми помогне да не пия, да ме спаси Господ по някой начин. Аз мислех, че ще дойде някой проповедник да ми казва: „Братко, недей да пиеш."

Няма някой от вас, който да не е налаган. И вас по някой път ви налагат по общо правило. Ако туй налагане, по който начин и да е станало, ако придобиете една вътрешна свобода, страданието е на място.

Сега закон е: Никога не употребявайте отрицателното, прилагайте положителното. Ако не знаеш една работа как е, кажи: „Тази работа е за добро." Като казваш, че една работа няма да я бъде и че от тебе човек няма да стане, ти какво печелиш? Кажи: „Тъй както съм, няма да стане, но Бог е по-силен от всички работи в света."

Тия правила, ще почнете да ги прилагате. Започнете със свободата на вашите мисли, постепенно да се чистят, да имате тази вътрешна свобода, не да се роди във вас амбиция да кажете: „Подигна се този живот." Туй да не желаете, но вие да сте господари на себе си. Добрия човек не трябва да го е страх от нищо. Аз бих желал от нищо да не ви е страх. Вас ви е страх от дявола, от лошите хора ви е страх. Ще ви разправя какво може да направи една млада мома, какво може да направи някой, който обича. Един човек отиде да направи пакост нещо, среща една млада мома, тя го хваща за ръка, хваща го под ръка, говори с него и оттам напосле в него се родило желание пакост да не прави. Ще кажете: какво е направила момата, омагьосала го. Сега вие имате такива правила в света. При всяко едно изпитание в живота ви трябва да бъдете смели. Бог ви е поставил на страдание, за да имате една опитност, да знаете. Вие ще направите опит с човека, с животните, а може да направите опит някой път и със себе си. Някой път и себе си ще хванеш за ръцете. Хвани го, погледни го, пак го хвани за носа и този брат ще ти благодари. Че, това е самовъзпитание. Ако този човек не е могъл да слуша лекцията, може да е богат, но каква полза? Ако човек е богат и не може да употреби богатството, какво го ползува? Богат човек наричам, който може да прави железници, фабрики, да оре, всичкото богатство да го тури на работа. Това е богатство.

Сега какъв опит искате? Вие искате да направите опит, нали? Направете следното: Да кажем, често сте разсеяни, забравяте. Дето турите нещо, не го помните. Има ред школи за подобрение на паметта. Знаете ли от какво произтича разсеяният човек? Разсеян човек всеки може да стане. Когато в човека се явява една неувереност в онова, което може да направи, явява се разсеяност. Когато е чрезмерно уверен, става напрегнат, а когато не е уверен, той е разсеян.

Когато виждам някои хора са нахални, аз зная законите. Когато онези са разсеяни, пак зная законите.

Мнозина, които идват, казват: „Мене Духът ми говори, но не го помня." Ти искаш другите хора да го помнят, пък ти сам не го помниш. Туй се крие в тяхното подсъзнание – всички да си кажат, че не са заинтересовани. Най-първо, като говори Духът, ще говори на мене. Не може Духът да говори на другите, преди да е говорил на мене. Истината трябва да дойде в моята душа. Иде ли от другите души, не е Божествено проявление. Туй, което говориш, трябва да го знаеш тъй ли е или не. Туй, което говориш, трябва да знаеш добро ли е или не. Тъй, както казва, аз ви го предавам. Когато Господ праща един пророк, той казва: „Ще идеш и ще кажеш така и така." Имаме един пример в Библията. Давид е един голям пророк, но той искаше да живее като човек. Когато сгреши Давид, Господ каза на Натана да каже да Давида: „Тебе Господ те взе, знаеш къде беше, едно малко овчарче, взе те и те направи цар, да ръководиш хората, така ли ги управляваш?" Господ му каза каква притча да му даде: „Имаше един богат човек и един беден. Сиромахът имаше едно агне, а богатият – 1000. Дойдоха гости на богатия и той не взе от своите агнета, но взе единственото агне на сиромаха и с него угости гостите си." – „На смърт" – казва Давид. Натан му казва: „Ти това направи. Така рече Господ: Ти го направи в тайно, но Аз ще го изявя наяве. Хората след хиляди години като четат, да знаят." Тогава Давид написа 51-ви псалом.

Тъй е сега, когато Господ дойде да говори, Той ще говори ясно. Знаете, че Божествените работи са точно определени. Ти не трябва да бъдеш разсеян, трябва да имаш памет, да помниш нещата. Ако не помниш, ще се научиш да помниш. Ако не може да мислиш, ще се научиш да мислиш. Ако не си вярваш, ще се научиш да вярваш. Ако не знаеш как да говориш, ще се научиш да говориш, понеже всяка дума си има свой ефект.

За една седмица направете едно упражнение. Тази лекция е за сестрите, но и братята нека направят. Ти, като станеш, тури си единия пръст на центъра на паметта. Може да туриш единия си пръст, двата пръста, може да туриш и трите пръста, може да туриш и всичките пръсти тук, на мястото на човешката памет, в средата на челото. Тогава, ако си разсеян, ще концентрираш ума си, да се възвърне твоята памет. Онзи, разсеяният, да достигне да си спомня неща от няколко прераждания. Пет, десет минути ще си туриш пръста там, няма да мислиш, може да седнеш на коляно, може да седнеш по турски, може да седнеш на стол, но да си спокоен, никой да не те безпокои. За една седмица ще направите едно микроскопическо подобрение, да помните една дума повече, отколкото преди.

Аз забелязвам, че мнозина от вас, както ви гледам, сте недоволни от живота. Един човек, колкото остарява, доволен трябва да бъде, не недоволен. Ти си доволен, че се запознаваш с един мъж, който утре умре, ти останеш и плачеш. Ти се запознаваш с едно отражение, което отвътре говори, казва: „Дали е тъй или не е тъй?" По човешки разсъждаваш. Опитал си. Туй вече не е вяра, но суеверие, че в някое друго прераждане вие сте започнали. Всяко една прераждане вие все започвате. Кой от вас кога е започнал? Симеон преди две прераждания е вървял по този път, по който сега върви, и още в ранна възраст е закъсал. Затуй сега иде рано да върви по този път. Започва работа оттам, отдето е прекъснал. На колкото години напусне този живот, оттам започва да довърши. Може да е напуснал на 56 години, като дойде на 56 години, тогава започва. Дотогава живее нашироко, яде, пие, казва: „Аз съвсем закъсах, не може така." То е минало. Навсякъде свързвате един живот с друг – оттам, отдето

сте свършили единия, почвате другия. От Невидимия свят всякога използват всичките условия. Някой път същества загатват. Никога Невидимият свят не заставя насила. Ще се предостави, ако ти имаш добрата воля. Значи на Симеона казват: „Хайде!" Казва: „На драго сърце, дано сега да се поправя. Благодаря, че ми казахте." Вземе цигулката, започне. Аз даже като го видях в Търново, казвам: „Кой ли го е накарал да дойде тук?" Но сега вземам Симеона за пример, казвам как стават връзките. Понеже сте влезли в този път, използвайте всички благоприятни условия.

Никога да не те спъва един извор като е мътен. След 5, 10, 15 минути изворът ще бъде чист. Може някой човек да го размъти, стане нещо. Трябва да се създаде една атмосфера благоприятна. То е новото. По този начин дарбите, които са скрити в човешката душа, може да се развият. Всеки човек трябва да приеме една дарба. Той не може само да се моли, той ще се приготви за една област. Всеки човек е определен за една работа. В този живот всеки човек е определен за една работа, която никой не може да свърши. Казвам: Има много работи, които бих ви казал, но то е по-нататък. Най-първо подобрете вашата памет. Помнете, че вашите мисли трябва да бъдат свободни, вашите желания трябва да бъдат свободни, вашите постъпки трябва да бъдат свободни. Мислите също трябва да бъдат любовни. Всичките желания трябва да бъдат любовни и постъпките трябва да бъдат любовни. После, мислите трябва да бъдат светли, желанията трябва да бъдат светли и постъпките трябва да бъдат светли. Туй е Божественото. Как ще го направите, какво ще каже някой, не му мислете много, направете го, не бойте се!

Дойде някой човек, иска ти нещо. Като бръкнеш в джоба си, което хванеш, дай, не си връщай ръката да хванеш друга монета, по-малка. Този човек казва: „Бръкни в джоба си!" Ти бръкнеш, хванеш голяма монета, оставиш я, после хванеш по-малка. Каквото хванеш, дай го, хич не го гледай. Ти като не го гледаш, ще хванеш дявола за опашката.

Тогава ще ви приведа примера за Иван Кронщадски. Идва една бедна вдовица при него и го моли да й помогне. Той й казва: „Аз ще се помоля и каквото Господ каже, ела след една седмица." В туй време умира един виден княз, на когото потомък бил Кронщадски. В един плик роднината турил 8000 рубли. Дават му ги. Като идва жената, той казва: „Това е, което Господ даде, повика княза, а той оставил това." Тя, като отворила плика, уплашила се, казва: „Братко, погрешка си направил, мене не ми трябват толкова пари." – „Но това Господ изпрати чрез мене, вземи го, послужи си." Като дойде да извършим волята Божия, ще я извършим както трябва. Като дойде да работим по закона на свободата, каквото намериш, изпълни волята Божия. Да не мислиш по човешки, да не дойде мисълта на тщеславието да благослови Господ. Когато изворът извира, той не мисли, че той трябва да извира, понеже има вътрешен напор, той не прави усилие – водата, която иде, дава напор.

Първо ще поемете вашия занемарен път. Ще знаете, не че сте лоши, но да знаете отде сте напуснали доброто, да намерите вътрешната връзка, там, додето сте напуснали доброто, там веднага да направиш връзка и да започнеш работа. Не какво си бил в миналото. Някой дойде и казва: „Какво съм бил в миналото?" Аз му казвам: „Еди-коя си работа си напуснал, започни, да я свършиш." Някой станал на 45 години, иска да следва. Той преди едно прераждане трябвало да напусне университета, до 45 години не е могъл да свърши. Казва: „Тази работа не може да бъде." Сега иде на стара възраст и казва: „Ще свърша университета." Има баби, които на 60 години държат матура. То е едно желание, което на 22 години не могла да изпълни, не е могла да свърши гимназия, любовни

работи имала тази баба, този любила, онзи любила, не е могла да свърши гимназия. Този момък излъгала, онзи момък излъгала, не й идвало на ум да свърши гимназия. Идва в този живот, станала на 60 години, дойде й желание да свърши гимназия. Като млада мома взема диплома, пък заминава за другия свят. Роди се в трето прераждане като млада мома в обществото с обществено положение.

Тия работи ще ви станат ясни. Четете такива книги, романи. Вашите романи са написани из библиотеките. Трябва да имаме печатан целия роман, в който вие сте видният герой в романа. Кой от вас няма роман? Няма някой, който да няма роман, всички имате роман. Един ден, когато завършите вашето развитие, вие тогава ще ходите в библиотеките да четете от единия край до другия и да изучавате вашия живот. Вие ще четете в едно съществуване как сте живели, във второ, трето, четвърто, пето, десето и след като прочетете целия ваш живот, тогава ще започнете да четете живота на другите, на вашите приятели. Но те са неща за бъдеще.

Сега практически. Искам всички да станете като малки деца. Много възрастни сте станали. Христос казва: „Ако не станете като малките деца, няма да влезете в царството Божие." Вътре, по сърце като децата трябва да бъдете. Десет пъти да те лъжат, пак да вярваш.

Като правех своите изследвания, имах много интересен случай. Две деца оставени в количките, едното дете – 3-годишно, другото – 4–5 годишно. Двете деца седят в количките. По-голямото дете хвана другото за косата, разтърси го, разтърси го. Другото почна да плаче. Онова го гледа сериозно като професор. След туй гледам, малкото го хвана за косата, и то го разтърси. Голямото почна да плаче. След туй първото пак го хвана. Така се хващаха няколко пъти и тия деца поумняха, засмяха се, прегърнаха се и започнаха да се целуват. Ето едно представление. Питам: защо, за какво? Някой дойде, хване те за косата, разтърси те. Сега волята Божия в света е, като те хване някой и те разтърси, да научите нещо.

Първото нещо, което трябва да научите, е че Бог ви обича. Второто нещо, което трябва да научите, е че вие обичате вашите ближни. Третото нещо, което трябва да научите, е че ближните ви обичат. Първото е, че Бог ви обича, после – че вие обичате. Когато дойде да обичаш, ти започваш да чувствуваш, че хората те обичат. Някой път чувствуваш, дойде някой, не го обичаш. Друг дойде, приятно ти е неговото присъствие.

Първото нещо, което ще знаете е, че Бог ви обича, че вие обичате ближните си и че ближните ви обичат. Сега, това е програма. Ако сполучите да я приложите, вие ще разрешите задачата си.

Сега изпейте „В начало бе Словото".

Беседа, държана от Учителя на сестрите
(с присъствието на братята)
7 април 1932 г., Благовещение
Изгрева – София

31.

ДОБРОТО СЕМЕ

Добрата молитва

Ще прочета от Матея 13-а глава, 24-ти стих.

За идната седмица заучете 93-ти псалом.

Във вашия живот трябва да влезе нещо ново. Аз считам всички ваши възгледи като овехтели стари дрехи. Трябват ви нови дрехи до Великден. Поизтъркали са се, тук-там имат дупчици. Цветът се е изменил, някъде дупките са големи, трябва да се турят еми.

Казвам: Човек отначало, от детинство до края на живота си, трябва да учи. Целия свой живот трябва да го посвети на учение. Да не мисли, че за една, две, три години ще научи всичко и после ще ходи само да се разхожда по курорти, да спи на меко и да яде много хубаво сготвено. Тези неща са възможни, но много солени излизат на човека. Ако вземете цялата човешка история, онези, които са живели много охолно, много охолен живот – царете, много солено им е излязло. Соломон, който беше един от най-мъдрите царе на Израил, през носа му излезе. Писанието нищо не казва, но има една вътрешна страна, че и сам той се изказва с тези думи: „Суета на суетите и всичко е суета." Един голям мъдрец, който е имал големи разочарования. Той иска да каже: това, с което живее, е празна работа. За тези празни работи вие бихте пожертвували всичко. Ако рекат да ви направят царица, вие бихте отишли да приемете. Можете да бъдете на разни събрания, на някой журфикс. Като стане човек цар, на църква не ходи. Като рече да ходи на църква, ще има цял ескорт. По-рано ходеше пеш, а сега – с автомобил. Знаете ли аз как гледам на работите на всички тези хора? Които се возят с колички и децата, които не могат да ходят, а се движат с колички, и слугини има с тях, в духовно отношение всички тези, които се возят на автомобили и файтони, те са деца, коне и кочияши ги карат и мислят, че са големци. Това са деца. Те трябва да слязат и да ходят. Детето, като порасне, слиза от количката и ходи пеш. И вие някой път съжалявате, че нямате файтон. Хубаво е човек като е дете, да има файтонче, но като стане възрастен – не! Понеже възрастният, ако не се упражнява да ходи, атрофират се краката му. Щом се атрофират краката му, той не може да бъде добродетелен. Краката отговарят на добродетелите, ръцете – на правдата, очите – на истината, ушите – на мъдростта, устата – на любовта. Файтонът е за деца, възрастният ще ходи пеш. И ще се молите ръцете и краката, всичко у вас да бъде здраво.

Човека ще го познаеш по къщата му. Домакина ще го познаеш, че е спретнат, по къщата му. В духовно отношение между физическия и духовния живот има връзка, те са свързани. Няма отделен духовен и светски живот, те са само едно наше разграничение. Духовен живот наричаме живота с по-високи стремежи, а светски живот наричаме живота с по-ниски стремежи. Един може да го впрегнеш да вози хора, а може да го караш да вози дете.

Христос казва: „Доброто семе." Паралелно със семето може да изникне нещо противоположно. Това да ви не смущава. Например покрай някоя добра мисъл може да проникне някоя лоша мисъл. Това става, когато съзнанието ви не е будно. Влязла е някоя лоша мисъл. Като се върнеш в съзнанието си, ще видиш, че е дошъл някой образ отнякъде. Човек винаги трябва да пази съзнанието си будно. Например, ако вие сте в града, оперете дрехата си и я прострете, от саждите ще стане мръсна. А умният ще я тури там, дето няма да се нацапа. Хубавите неща трябва да се държат в такова място закътано, дето да няма никакви сажди. И често хората за дълго време казват, че „Господ ще ни направи това, онова." Господ много добре си върши работата, но нашата работа е останала назад. Ние не я вършим. Ние трябва да се опретнем, всеки един трябва да има задача. Да каже: „Аз какво трябва да върша?" Често ние се спираме в света и казваме: „Светът не е такъв, какъвто ние го желаем." Това няма защо да ни спъва. Това е само едно субективно схващане, че светът е лош. Друг човек може да бъде точно на обратното мнение. Светът е добър, когато ние сме добри. Светът е лош, когато ние сме лоши. Често сте страдали от треска, развали се вкусът ви. Каквото и да ви дадат, когато го вкусите, казвате, че е горчиво, безвкусно. Не че яденето е безвкусно. Като се избавите от треската, яденето ви става вкусно. Някой път и водата става горчива за вас.

Та, трябва да преминете към едно ново състояние. Живота трябва да вземете като наука, като изкуство. Животът е цяло едно изкуство. Всеки един от вас трябва да заучава едно, две, три, четири, пет изкуства. Човек има около 40 способности и с всяка способност може да развие едно изкуство, значи има място за 40 изкуства. После, има толкова чувства в себе си. Там може да развие известни добродетели, а пък сега религиозните хора са се научили да направят някоя молитва, два пъти на ден да се обърнат към Бога и се считат за много религиозни. Казват: „Той по три пъти на ден се моли." Хубаво, той по 3 пъти на ден яде, спи по 8 часа. Какво е придобил от съня, като спи човек? Или като яде три пъти, или като се моли три пъти. Три пъти като се моли човек, какво е придобил? От всяка молитва той трябва да придобие нещо. Ще ви кажа нещо, което трябва да запомните. Ако идете при някой чист извор, все ще напълните някой съд с вода и ще го донесете. Ако отидете в някоя местност, дето има диаманти, смарагди, кой от вас няма да си позволи да задигне, да вземе някое камъче? Често хората отиват при Бога, от тази хубава област без да са донесли нещо. Какво струва такава една разходка? И най-после, човек като се подвизава 10–20 години, той е почнал да остарява, почва да се съмнява. Много естествено. Човек като осиромашава, почва да се пита дали някога е бил богат. И човек като остарее, мисли че, той едно време е бил млад, сега е стар. И сам даже не вярва, че е бил млад. Старият е променен толкова незабелязано, като че всякога е бил стар. И във възгледите си човек постоянно трябва да се подмладява. С едно ядене, с три яденета на ден работа не става. То е много малко три пъти на ден. Сега се забранява много да се яде, защото, ако се яде много, много средства се изискват. Някои ядат на 24 часа един път, други – два пъти, три пъти, четири пъти. Но в духовно отношение човек трябва да храни ума си.

Сега има обикновени положения, с които човек се забавлява. Зависи от неговите чувства. Някой път някоя идея, някое чувство се налага, без да иска той. Една празна мисъл може да занимава дълги години човека, вследствие на това тази мисъл или това чувство именно не дава място на нищо възвишено, благородно в него. Например на някой човек му се иска да стане богат. Той от сутрин до вечер мисли само за това. Събира, събира пари всяка вечер, ден, два, седмица, две, мисли, че ще разполага да яде. Невидимият свят го задигне.

Не че желанието на човека да бъде богат е лошо. Човек трябва да бъде богат, но трябва в правата посока да търси своето богатство. Той трябва да има богатство, което никой да не може да му отнеме. Ако човек е богат, за да развие своите добродетели, за да услужва на своите ближни, тогава е добро, но ако богатството е спънка за неговото добро, то това е един капан. Например, ако говорите в една стая, то вашата реч не се чува отвън. И ако се молите в една златна къща, то вашата молитва ще отиде до златния таван, няма да отиде при Бога. Ако вашата мисъл не е гореща и ако вашето сърце не е горещо, то тази молитва не е силна.

Във всяка молитва съзнанието трябва да бъде силно пробудено. Това, което искате, трябва да бъде за вас необходимост. Писанието казва: „Всичко, каквото поискате, да ви бъде." Това, което искаш, трябва да бъде най-същественото, да бъде много важно, а пък другото само по себе си ще дойде. Най-първо трябва да дойде важното. Ако животът дойде, то той носи всичките си благословения. Ако Божественият Дух присъствува, ако Той дойде, то свободата сама по себе си идва. Ако светлината дойде, то ще има знание. Дето има любов, там има и светлина.

Под „доброто семе" се разбира това, с което човек е надарен. Например човек е остарял и той очаква да умре, да иде на онзи свят. В онзи свят защо им са стари хора? Не им са нужни. В онзи свят от стари хора нямат нужда, от невежи, от грешни, от хилави, от бедни хора нямат нужда. Там болници няма. Писанието казва, че нищо нечисто няма да влезе в онзи свят. Щом влезеш чист, тогаз няма да се подложиш на онези промени, които стават на Земята. Зло няма да има, сиромашия няма да има, болести няма да има. Вие искате един живот, но този живот вие го очаквате да ви се даде отвън, механически да ви се даде. Вие не искате да работите заради него. Например колцина от вас, каква част от времето си от 24 часа посвещавате за Господа? Постоянно за себе си употребявате своето време. Съвсем малцина съм срещнал да употребяват времето си за Господа. Всеки един се моли на Бога за децата си, за мъжа си, за шапка, за дрехи. Някой път ще се моли да стане добър, но да работи за Бога, много малко съм срещал. Първо трябва да придобиете, всички ваши нужди трябва да се запълнят. Човек ако служи на Бога с разбиране, то всички негови нужди ще се задоволят. А ако иска да се задоволят неговите нужди и после от изобилието да дава, и това може. При първия начин се ражда едно недоволство. Колкото и човек да се стреми да бъде чист и свят, ще види, че му липсва нещо. Той е постоянно недоволен. Той чака да стане чист и свят и тогава да направи и по някой път така си заминава от [този] за онзи свят. Той мисли, мисли и казва: „Тази работа няма да стане сега." И така си заминава. А пък тя може да стане. Човек не трябва да уповава на доброто, което прави, но трябва да остави доброто в него да работи. Доброто е общо у всички хора. То не е частна собственост на някои. Доброто е Божественото, което работи в него. Някои са по-добри, понеже дават повече място на Божественото да работи в тях, някои не са толкова добри, понеже дават по-малко място на Божественото да работи в тях. Или, да ви обясня: На някои къщите им са с повече прозорци, а на някои – с по-малко прозорци. Зависи донякъде от вашите възгледи. Вие искате най-първо да живеете между хората съвършени. То е хубаво, то е идеално. Но като няма тези съвършени хора? Като живееш между хора, които не са съвършени, тогава какво трябва да правиш?

Та, човек е изобретателен. Някой път добрите хора трябва да бъдат изобретателни както онези пияници. Един пияница пил и се моли на Господа. Почнала ръката му да трепери. Като вземе чашата и ръката трепери, не могъл да пие

вино. Почнал да тъжи, че не може да пие. Мислил как да изпие вино от чашата. Един ден той взел и с едно дърво прекарал през шията, теглил и пил вино. Най-сетне Господ му свързал и двете ръце и престанал да пие. Силният човек ще каже: „Не чашата, аз съм господар." Сложи чашата с виното пред себе си и казва: „Аз съм, който заповядвам. Сега ти заповядвам да седиш отвън и да мируваш." Туря я на масата и излиза да се разходи. Пък се върне и казва същото.

Да допуснем, че ти си недоволна от някоя сестра – какво трябва да направите? Някоя сестра, като я видиш, трепне ти сърцето, дразниш се. Купи й образа, да я нарисуват, и дръж образа в стаята си. Ще й кажеш: „Няма да ме дразниш, аз съм ти господар." Другояче мръдва ти сърцето. Днес, утре и т.н. и ти не може да се молиш. Тури й образа там, докато ти се справиш най-първо. Ти си умен човек. След време ще забележиш, че портретът на тази сестра ще почне да се изменя. Ако гледаш тази сестра два-три месеца по един начин, ще видиш, че като се измени портретът й и онази сестра ще се измени. Като те срещне сестрата, ще почне да те гледа по-мило.

Та казвам: Вие живеете в един свят, в едно училище. Всички тези работи, които имате, това са задачи, които трябва да разрешите, задачи в училище. Тази задача трябва да я разрешите правилно. Един ден ще те вика учителят по този предмет и ще те пита как ще разрешиш задачата. Така трябва да гледате. Казваш: „Защо Господ ни даде това?" Чудна работа! Учениците в училището знаят защо им са дадени геометрия, география, математика и пр. Това са предмети за изучаване. Вземете например, някои от вас имат страх. Това е един предмет. Страхът е лош, но без страх е съвсем лошо. Ако човек нямаше чувството на страх, ако влезеше в София, ще го прегазят каруците, а пък сега, като се пазиш, като ходиш по краищата, запазваш живота си. При този страх трябва да се тури чувството на благоразумие. Когато Бог вижда, че ние може да използуваме онези заложби, които ни е дал, и ги обработваме, Той е доволен. Когато ученикът се учи, то учителят е доволен. Когато ученикът свири добре, рисува добре, когато декламира нещо хубаво, ученикът е доволен.

Като влезете в Небето, в Невидимия свят, като отидете при царските врата, ще ви накарат да декламирате едно стихотворение. Кое стихотворение ще декламирате? Вие още не знаете едно стихотворение и се чудите кое. Ще ви накарат да изпеете една песен най-първо. Коя песен ще изпеете? Ако изпеете песента хубаво, вратата сама по себе си ще се отвори, ако не я изпеете, то вратата ще стои затворена. Ако издекламирате стихотворението хубаво, вратата ще се отвори; ако не го издекламирате хубаво, вратата ще стои затворена.

Някой ще каже: дали това е буквално или алегорично? Както искате го вземете, но така ще бъде. Писанието казва така: „Страхливите няма да наследят царството Божие." Защото страхливите всякога, като тръгват за Невидимия свят, ще го опитат с най-големите изпитания, фиктивни. Той ще се уплаши и няма да влезе. И да искат да го вкарат, няма да влезе. Една българска учителка я карали на кола, но нея я било страх от биволи. На половин километър тя видяла биволи, скочила от каруцата и хукнала да бяга. Где е по-безопасно: на каруцата или като бяга? Като бяга, не може да се спаси, ако я гони бивол, а на каруцата по-лесно може да се спаси. Та, най-после, този бивол не мисли за нея. Той ще си повдигне главата, за да види кой минава оттам. Всеки един от вас има по един бивол. Няма никой от вас, който да няма по един бивол, който като дойде, ви трепне сърцето. Един от едно нещо, друг от друго нещо, но всеки човек има нещо, от което го е страх. Дойде болестта, подуването на краката и казвате: „Ако се качи на сърцето ми?" Докато е здрав, той е с кураж, но силата

на човека се показва, като е болен. Човек трябва да заболее, да види колко е силен. Това е изпитание.

Болести, неразположения, онези мъчни състояния, които идват, те са състояния само на физическото поле. Всеки един от вас ги има. Не му знаеш причината на неразположението. Умъчнен си. Предполагаш, като че целият свят е станал лош. Някой път си недоволен, не искаш да срещнеш никого. Искаш да бягаш в гората. Щом мине, промени се състоянието. Това не е човекът, той е един чужд наемател. Често вас ви впрягат като кон и целия ден возиш каруцата. Онзи, който те е впрегнал, пусне те вечерта, но целия ден си работил на господаря.

Сега, другото положение. Често ние от незнание си създаваме свои нещастия. Едно малко теле влиза в един двор на един чифликчия, намира едно гърне с ечемик, изяжда ечемика и най-после вдига главата с гърнето. Не може да вижда. Хората не може да си обяснят как е дошло гърнето на главата на това теле. Това теле не знаеше последствията. Някой път и човек си тика на главата такова гърне. Идва чифликчията. Как са го освободили? Чуди се сега чифликчията. Теглят гърнето, не могат да го изтеглят. Казват: „Да заколим телето." Други казват: „Чуждо е телето." Други казват, че е хубаво гърнето. И най-после решават да счупят гърнето. Някой път човек трябва да се тури в гърнето, да се оправи работата. Добрите гърнета стават за саксии за цветя, но не и да висят на главата на хората. Или, другояче казано: Никога човек не трябва да туря една мисъл, която да обгърне ума му така, че да стане като едно гърне. Никога не се привързвай за какъвто и да е предмет така, който ще те ослепи. Това теле мислеше, че като си пъхне главата в гърнето, ще разреши всички въпроси.

Тези неща, които ви привеждам, показват от какво човек трябва да се пази. Той трябва да знае кои са съществените неща в света. Има неща съществени, които сами по себе си ще дойдат, а пък има неща, които не са съществени. Те са товар за самия човек.

Различие има между жените. Някоя жена е по-силна, по-интелигентна, някоя е страхлива. То си има свои причини. Силната е станала силна, защото се е упражнявала. Страхливата е станала страхлива, защото се упражнява за страх. Човек чрез упражнения става това, на каквото се упражнява. И чрез упражненията човек може да развие както едно отрицателно чувство, така и едно добро чувство. Само че човек трябва да постоянствува в пътя. Някой път работите не стават с един опит.

Например някой казва: „Ще се помоля на Господа." Ти като се помолиш на Господа, Господ ще те прати при онзи, който е минал по твоя път, да те научи. Все ще отидеш при онзи, който може да те научи. Не търсете да бъдете щастливи. Никога не желайте да бъдете щастливи, защото е невъзможно да бъдеш щастлив. Вие не търсете щастието. Вие никога не можете да бъдете щастлив. Погледнете небето и вижте, че всичко е хубаво, там е Бог, там е щастието. Там, дето е Бог, там е щастието. Щом намериш мястото на Бога, там е щастието. Хубав ден вън от Слънцето не съществува. Щом Слънцето залезе, хубавият ден изчезва. Като тръгнеш в тъмната нощ със запалената свещ, то ти ще бъдеш щастлив, докато имаш запалената свещ, но като изгасне свещта, ще бъдеш нещастен. А пък истинското щастие, което е поради присъствието на Бога, то никога не изгасва.

Не търсете да бъдете добри, но търсете доброто. Защото човек не може да бъде добър. Дойде един, който вие обичате, дадете му по-чиста кърпа. Дойде друг някой, когото не обичате, говорите му с пренебрежение. Де ти е доброто?

Ако на тебе направят така, ти веднага ще се докачиш. По сегашните си схващания ние се считаме много добри. Онзи, който не знае да пее, се счита за голям певец.

За едного ми казаха, че бил голям, много добър цигулар. Дадох му да свири и видях, че е обикновен. Аз си обяснявам защо свири на тях добре. Песните, които той свири на тях, допадат им, а пък според мен, песните, които свири на мене, са обикновени песни. Той за някои е добър цигулар, а за някои – не. Един цигулар, който може да свири добре на умрелите, ако свири на живите същото, ще го бият. Ако един цигулар свири добре на живите, ако засвири същото на умрелите, пак ще го бият. На умрелите защо пеят много тъжни песни? Ако тези души отиват при Бога, защо им пеят мрачни песни? Как ще оправим тази логика? Свирят им такива песни, като че ги водят на ешафода. Не си е на място тази песен. Значи този човек не отива при Бога, а на мястото на страданието. Казвам: Тази песен не е за Небето. Ако вие тръгвате за онзи свят, каква песен трябваше да ви свирят?

Казвам: Трябват ви съвсем нови възгледи. Когато човек се ражда и когато човек заминава за онзи свят – като се ражда, ще изпеете една песен до половината, а като умре, ще изпеете края на песента. Същата песен до половина – при раждането, а като заминава за другия свят, ще завършите другата половина на песента. Една и съща песен, половината – при раждането, другата половина – като заминава за другия свят. Не различни песни. Ако песента е от четири куплета, то двата ще изпеете при раждането, а другите два – при заминаването. Ако ви се роди дете, вие ще искате да му изпеете една хубава, която му носи щастие. Ще кажете: „При заминаването му да изпеете другата половина на песента." Сега ще ви кажа половината истина и като заминавате за другия свят, ще ви кажа половината истина. Всичко не може да се каже сега. Има неща, които ако ви кажа сега, ще кажете: „То времето не позволява това, онова не позволява." Но когато умирате и когато се раждате, времето позволява.

Та казвам: Доброто семе като расте, плодът се събира в Божествената житница – то е отиване в другия свят. Вие не разбирайте лошия смисъл. Аз не разбирам физическия свят. Когато човек се измени коренно, той ще мине от един живот в друг живот. Ако попитате онзи, който напуща тялото си, той е готов всичко да жертвува. Дотогава той е бил скъперник, като умира, казва: „На този толкова, на онзи толкова." Всичко раздава, само че късно го дава. Не при умирането да го раздаде, но приживе да го раздаде. А като завещае след смъртта, те ще се карат, ще го викат, той ще ги убеждава да не се карат. Тогава ще му създадат цяло нещастие. Вие искате да намерите правия път. Не, оставете да намерите правия път, като тръгвате за онзи свят. Трябва да имате една книга, един пътеводител от Небето, пътя да го знаете, къде се намира. Как трябва да тръгнете? В този път вие вървите в живота. Аз не казвам, че вие не сте убедени. Човек трябва да знае нещата добре, за да бъде полезен на другите. Защото някой път човек се поставя на едно изпитание, докато дойде да си обясни истината. Крайната истина, в която вярва, не трябва да има колебание.

Две неща има, в които човек не трябва да се колебае. Първото положение: Той не трябва да се разколебава никога в истината. Второто положение: Той никога не трябва да се разколебава в силата на своето знание. Аз за любовта не говоря. Защото най-малкото разколебаване в любовта винаги води към смъртта. Разколебаването в Божествената мъдрост води към големи страдания. А пък разколебаването в Любовта води към смъртта. Който се разколебава в Любовта, той умира. Смъртта последва от разколебаването в Любовта. А пък страданието произтича от каквото и да е разколебаване в Истината или в

Божествената мъдрост. Тогава дойдат страданията да ти покажат, че има Един Който знае. След като страдаш дълго време, ще отидеш при Господа и Той ще ти каже, че страдаш, защото се разколебаваш.

Питам сега: Кой от вас не се [е] разколебал? Не че е грях, не че го искат нарочно, но казвам ви, че има един вътрешен закон, един закон има в света, както онзи, който посява житото и го туря в решетото. Житото, като стане брашно, остава долу, а пък другото е горе. Не че жената прави разлика. Което остава горе, го туря на една страна, а което е долу, го туря на друго място. Всеки човек все ще дойде на това решето, ще се намериш на Божествената нива посят. Ще минеш през процеса на житното зърно. Ти трябва да намериш процеса да поникнеш, ще претърпиш зимата, вятъра, студа, додето разбереш Божиите пътища. Не че Бог има нещо против тебе, но то е за твоя полза. Тогава ще се развиваш. Иначе ще стоиш в хамбара. Когато Бог иска да ни даде свобода, то е преминаване от едно състояние в друго. Външните страдания идат като един процес на съзнанието. Страданията показват, че ние сме на правия път. Щом страдате, бъдете сигурни, че се намирате на правия път. Но престанеш ли да страдаш на Земята, тогава може да се разколебаеш.

Сега трябва да изучавате тази, дълбоката наука за самовъзпитанието. Трябва да се възпитавате. Човек трябва да работи върху себе си, за да стане силен. Човек трябва да изработи своята свобода, трябва да придобие и знание. А пък за да придобие знание, трябва да има широк поглед, трябва да учи. Аз желая всички вие да бъдете много трудолюбиви, да учите и да правите постоянно малки опити. Вие сте в окултна школа. Аз виждам един стремеж, вие искате да служите на Бога. Аз мога да ви създам работа колкото искате, да ви кажа следното: Десет-двадесет километра да се разхождате по шосе и който пътник мине, да му дадете вода. Цял ден да прекарате така, до обяд, да раздавате вода. Ще кажете: „Това не ми подобава." Нали искате един опит. Кой ще се изпита: вие ли ще се изпитате или пътниците ще се изпитат, ако ви се даде такъв опит?

Може да го направите. Мислите ли, че ще бъде един опит? То е учение. Сега няма да ви пратим да продавате нещо, ще седиш четири-пет часа на пътя и ще даваш вода от стомната. Наука е това да знаеш кой човек е жаден. Всички няма да черпите. Ще седите да разгадавате кой човек е жаден и ще му дадете една чаша вода. После ще седнете на пътя и ще четете и пак ще видите кой е жаден. Ще отбележите колко жадни хора има. Това ще бъде ваша печалба. Ще видите колко чаши вода събира стомната. Ще вземете нова стомна. Няма да я мерите по-рано, а пък като давате водата, няма да изгубите нито една капка. Ще имате една книжка и ще запишете кой човек какво ще каже. Ще имате едно тефтерче. Ако каже нещо, ще го запишете. После, като се връщате, ще сметнете колко чаши вода сте дали и какво са казали. То ще бъде вашата заплата. Някой път ако мога да ви дам този опит, ще имате една опитност. И като свършите, ще ви питам какво научихте, колко изречения ще имате написани от стомната. Ще имате четири куплета поетически, поезия. Но, за да направи човек всичко това, трябва да е вдъхновен със закона на Божествената любов. Ще имате един опит, който рядко се случва.

По същия начин Бог по някой път поставя човека на едно странно положение. Христос, като дойде на Земята, беше поставен в едно странно положение. Пратен беше да слугува на хората, които бяха много по-ниско от него. Затова не трябва да ви дотяга животът. Ще вземете пример от великите души, които са живели на Земята и са прекарали живот на смирение. Трябва да знаете, че смирението, това е посоката, по която отива Божията благодат. Човек, който няма смирение, не може да приеме Божието благословение.

Щом си горд, ти си висок връх, към който не може да отива Божието благословение. Ти трябва да бъдеш смирен, кротък, милосърден, добър, за да дойде Божието благословение към тебе. Защо трябва да бъдеш добър? За да дойде Божието благословение към тебе.

Това е „доброто семе", което е посято. Други хора са посели плевели. Но само това, което Бог е вложил в човека, то е добро. Правило е това. Само онова, което Бог е вложил в нас, то е доброто, а пък онова, което после всички други хора са вложили в нас, то е плевел. Всяко нещо, което после е вложил някой в нас, то няма да принесе плод, а другото ще принесе плод.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите
на 21 април 1932 г.
(четвъртък)
Изгрев – София

32.

УЗРЯЛ ПЛОД

Добрата молитва
„Духът Божи"

Ще прочета 22-ра глава от Притчи.

„Бог е Любов"

Изобщо най-първо децата се учат да ходят. Най-първо лазят. Страхливият човек, като дойде до голяма опасност, той започва да лази по земята. След като четете тази глава, ще научите истинския път, по който човек може правилно да се развива. Вие много пъти сте слушали, но има известни пътища, които не извеждат доникъде. Има известни пътища в гората, по които до никакъв край не може да дойдеш, ще дойдеш до някоя река, до някой планински връх. Тук се разбира за един път, който има смисъл. Да може да се върнеш, онова, което си събрал, да може да го пренесеш. Има един вътрешен път и който го знае, той може да направи всяко едно нещо. Вие казвате: „Какъв път?" Всички ние, хората, сме свикнали да ни е сгодно, къщата ни да ни е приятна и всеки желае да има друг да му шета. Човек не е склонен сам да се завземе да работи. Някои, които не работят за себе си, искат други да работят за тях. Колко ще струва да дойдат да измият салона? Считате го в реда на нещата да дойдете с обуща в салона, а не считате в реда на нещата да измиете салона. Вие ще кажете: „Аз ще се простудя." Че, всеки, който мие салона, може да се простуди.

Най-първо ще се научи човек в духовния свят, дето се събират хората, да бъде чист. Ще си оставиш обущата вън. Моисей, като дошъл до онова място, му казали: „Събуй обущата си!" Колко пъти вие искате да ви кажа някои работа. Защо не ви казвам? Защото всички вие сте все обути. За лук и пипер ще ви приказвам, но за важно нещо – не. Ще кажете: „Човек не трябва ли да бъде обут?" Човек ражда ли се обут? Защо тогава вие давате толкоз голяма тежест, че дето влезете, трябва да бъдете обути и го считате за срамота да сте боси. Прави сте в какво отношение? Има известни места, дето, ако човек не е обут, е срамота. Кога? Краката му трябва да бъдат обути от добродетели. И кожата, от която са направени обущата, добродетелната кожа не се каля. Една птица, която хвърчи из въздуха, има право да влезе в салона. Един ден, като хвърчат хората като птиците, тогаз може би няма да има нужда да се събуват обущата. Аз не съм за изуване на обущата, но аз съм за следното: Всеки, който влиза в салона, трябва да измие салона. И сега желая всички сестри да си изкупят греховете. Млади и стари, без разлика, дайте пример. Защо мием салона? Защото го окаляхте, влизахте с обуща.

Трябва да започнем с това положение. Най-първо ще внесете чистотата навсякъде. С чистотата ще започнете на физическия свят. Видиш ли някое петно по себе си, ще го очистиш. Не го оставяй, като го видиш. Ако искаш да се образува един добър навик. Или видиш, косата ти е малко разчорлена – вчеши я. Или видиш, че краката ти миришат – умий си краката веднага, за да поддържаш онова Божествено правило. Сегашният живот е живот на отлагане. Отлагаш веднъж, два пъти, три пъти. Щом ти отлагаш, и Господ отлага. Дойде ти една добра мисъл и ти отлагаш и казваш: „Чакай малко." Тогаз и ти като отидеш при Господа, Той казва: „Почакай малко." Защото тази, добрата мисъл е Негова. Той казва: „Както аз чакам, така и ти ще чакаш."

Един човек отишъл при един богат търговец и търговецът казал на слугата си: „Кажи му, че ме няма." После търговецът имал нужда да отиде при този човек, да му направи някаква услуга. Този човек казал: „Кажете му, че ме няма." Търговецът казал: „Ама аз чувам гласа му, как го няма?" Казали му: „За тебе го няма."

Духовният свят е крайно взискателен. Там няма извинение. Там като отидеш, ще види[ш] абсолютна чистота, абсолютна коректност. Които са готови за бъдещия живот, бъдещият живот такъв трябва да бъде. Ние искаме да си уредим живота тук и все остава неуреден. Няма да се уреди той. Правилото е: Онзи, който иска земният му живот да се урежда, той трябва да урежда Божествения живот. В това няма изключение. Не търсете да се уреждате само външно, но най-напред уредете Божествения живот и после уредете материалния. Най-първо, сутрин като станеш, помоли се, даже един час нека да ти отнеме. Мисли това и другите работи ще ги свършиш по-добре. Ще забележите, че очите, които са направени от най-деликатното вещество, постоянно имат за миене клепачите. Около 10 пъти на минута ги мият. То е все чистота, защото гледаш ясно. А пък човешката мисъл трябва да бъде още по-чиста, за да бъде ясна. Ако ти я оставиш за 2–3 минути, то няма да виждаш вече ясно с мисълта си. Ти направиш една погрешка, отлагаш, пак отлагаш и казваш: „И царят греши, и ангелите грешат" и ти все праведен оставаш. Хората са грешили и са понесли последствията. Ангелите са грешили и са понесли последствията. И ти ще ги понесеш. Грехът на другите не може да те оправдае. Че онзи съгрешил, какво те ползува това? Нищо. Защото с греха си един човек е принесъл пакост на другите. Отговорността ни става голяма, понеже се засягат и другите хора. И колкото нашият грях засяга повече хора, толкоз отговорността става по-голяма. Този закон е

верен и в друго отношение, по отношение на доброто. Като направиш едно добро, законът пак важи. Колкото повече хора доброто е засегнало, толкова е по-голямо доброто. Този закон действува еднакво за зло и добро.

Някой ще каже: „Злото Бог не е направил, така че лошото влияние да не се разпространява." Тогаз и доброто не щеше да се разпространява. Но понеже доброто е по-силно, то всякога влиянието на доброто ще бъде по-голямо. Макар и лошите хора да са повече, то добрите хора са по-силни. Хиляда души като направят зло, то един човек като направи добро, то се компенсира. Ако си добър човек, ти струваш колкото 1000 лоши хора. Затова всякога лошите хора искат да обърнат един добър човек към тях си, защото това е голям капитал. Ще ви дам сега няколко правила.

Има някои неща, които сега ги учите. Например, учите краснопис. Какво ще ви ползува? Не че не е хубаво, хубаво е то. Ако вие сте млада мома и вашият възлюбен е много взискателен, вие веднага ще си измените почерка. (*Учителят написа на дъската: „Прелюбезни ми."*) Защо „прелюбезни"? Може би ще подчертаете. Той е вече над всичко, освен него друг няма. Ще му кажете така: „Откак Ви срещнах, моят живот се осмисли." Защо се осмисли? За да се осмисли животът, разбрали сте нещо. Вие сте срещнали някого, но не сте го познали. Като сте срещнали момъка, вие сте гледали само физическия човек, дали косите му са дълги, дали веждите му са дебели или тънки, какво му е челото, дали е къдрава косата му и после този човек ще се вкисне за вас. Той има свойство да се вкисва, да ферментира и става на вино. Вие като пиете от това вино, вие ще се опиете. Като станете сутринта, главата ви боли.

Да изясня думите си: Между вас се ражда дисхармония, понеже не сте видели истината. Вие не сте видели този, който ви обича. Вие търсите този, който никак не ви обича. Този на Земята по някой път се чуди как се е влюбила тя в него. Тя не се е влюбила в него, но тя се е влюбила в някого. Той се чуди защо тя се е влюбила в него. Защо и за какво, той не може да си даде отчет. Как може да се влюбиш в един човек, когото ти не познаваш? Ти не може да обичаш една книга, която не си чел. Само една хубава книга, която си чел, може да я обикнеш. Някой път може да се заблудите от хубавата подвързия. Един човек трябва да го четеш най-малко 45 години, за да го познаеш. От кора до кора 45 години ще го четеш и след 45 години ще се върнеш, ще направиш коментар на прочетеното, за да видиш какво се крие в душата му.

Ако вие имате един приятел и му направите една забележка, то любовта ви не издържа. Ако вие тръгнете по един път – обич към Бога, и вие направите една забележка на Бога, защо ви е дал тези и тези неприятности, кажеш: „Не знае ли Господ колко Го обичам аз!" Да допуснем, че Господ не ви обича, но вие обичате ли Господа? Любовта покрива много прегрешения. Ако Бог е допуснал някои работи, то в какво можем да намерим, че те не са съобразни? Да допуснем, че една млада мома се е сгодила за някого. Невидимият свят пречи и гледа да развали тази работа. Питам: Какво зло има в това? Господ знае, че този момък ще развали тази мома. Той е за друга, а не за тебе. Ти казваш: „Аз без него не мога!"

Ако ние искаме другите да са криви, а ние все прави, тогава де е любовта, де е погрешката? И като се ожени за него, след 7 години той казва: „Ти този боб не го сготви както трябва." Тогава как се осмисля този живот? Оттам насетне „многолюбезната" става „любезна". След забележката за яденето и той става любезен. Тя, след като прегори боба още 3 пъти, знаете ли каква става? Гърците имат една дума, казват „Иванаки". Щом прегори боба, тогаз вече няма Иванаки. Отначало има „Иванчо", после само „Иване".

Аз искам да ви наведа на онзи велик закон: Всяка една мисъл, която се заражда в човека, има известно влияние. Много малки работи нарушават закона на Любовта. Това го правят и мъже, и жени, и учители, и свещеници, и други. Никога не поставяй препятствие на една чиста вода. На онзи чистия извор, който блика, не туряй преграда, за да се събере кал. Защото всяка една бележка, която направиш на този човек, който ви обича, то е кал. И после тази вода трябва да я пиеш. Защото любовта е един велик закон, който иде от Бога. И тази вода назад не може да се върне. Калта ще остане в тебе, а пък любовта ще си замине. Ти ще чистиш калта. Законът е такъв. Ти не може да се освободиш от последствията. Ти ако кажеш една лоша дума, тази кал непременно ще проникне през тебе, водата ще се прецеди, калта ще остане в тебе. Калта ще остави известни утайки в тебе. Някой път взема години, за да се очистиш.

Трябва правилно разбиране на живота. Вие трябва да знаете силата на човешката мисъл, силата на човешките чувства. Трябва да знаеш, като кажеш една дума, какви последствия ще има. От онова, което кажеш, той да е доволен. Всяка дума, която кажеш, да е разбрана. Той може да е направил някоя погрешка, но ти остави погрешката настрана. Ако една чешма изтича от Бога, някои са подпушили тази вода, окаляли са я, но ти не ставай като един от тях. Писанието казва: „Всеки ще понесе своето бреме." Всеки ще понесе последствията от своята мисъл, чувства и постъпки. Това е закон. Този закон е верен в едно и в друго отношение. Доброто и злото, което направиш, ще мине през тебе. Добрата мисъл, която имаш, ще мине през тебе и ще остави своето влияние. Това е начин, по който трябва да работите върху себе си. Той извади от Писанието някой пасаж.

Някой път вие усещате стеснение, когато кажете: „Прелюбезни." Това стеснение произтича оттам, защото не сте казали истината. Когато кажеш „прелюбезни", ти трябва да се измениш през целия си живот. Щом се измениш, то твоето заключение не е правилно, защото скъпоценният камък не се изменя, той си остава един и същ. Онзи камък, който не е скъпоценен, той си остава все прост.

Простият човек, и между учени да го турите, и между добри хора да го турите, той си остава все прост. А пък добрият човек, и между лоши хора да го турите, той пак си остава добър. Даже може да предаде нещо на другите. Скъпоценните камъни от външната атмосфера не се повлияват, но от живота на хората се повлияват. Има известни диаманти, като ги носят известни хора, те изгубват своя блясък и се принуждават да ги дадат на някои хора да ги носят, за да възстановят блясъка. Има известни хора, които се показват лоши, но в сърцето си са добри. Има някои, които отвън са лоши, но вътрешно са чистосърдечни. Всяка една дума в тях има смисъл, не да говори едно, а да се разбира друго. При такива добри хора скъпоценните камъни не губят своята цена. При добрия човек камъните стават проводници на Божествена сила.

Светията дава на своята дреха нещо хубаво, но след време, то се изгубва. По същия начин човек трябва да бъде добър, за да се образува една аура вътрешна, едно ухание и като се образува тази аура, около себе си той започва да усеща, като че е в дома си. Много пъти вие се тревожите, мъчно ви е, понеже нямате една хубава аура. Тук-там ви е продупчена аурата. Създайте си една аура. Това може да стане за 1 година, 2, за 10 години спартански живот. Един сериозен живот, не отшелнически.

Трябва да знаете, че само доброто в света е силно. Кажете: „Бог е Любов, Бог е Мъдрост, Бог е Истина. При Бога никой не умира – и аз няма да умра. При Бога всички живеят – и аз ще живея." А пък ти казваш: „Аз ще умра." Умирането

е едно, а пък отиването при Бога е друго. Който умира, с тарага го изнасят навън, из къщи, а пък който си заминава, той сам си заминава, затваря си къщата и си заминава и никой не го придружава. Някой път може да има и изпращачи. А пък онзи, който умира, искат да го погребат.

Та казвам сега: В пътя на развитието аз не искам във вас да влезе една отрицателна мисъл. Има наслоено зло в човека. Те не са само от това поколение, а стотина поколения, 200, 300 поколения. Злото е дошло по тази линия у тебе, но и доброто, което е оставено от дядо ти, то е твое наследство, както и злото. Като не изплащаш злото, няма да ти се даде и доброто. Не е важно дали външният свят ни одобрява или не. Всички вие живеете в един свят, който е добър. Как ще обясните следното? На 2–3 километра дълбочина, при най-неблагоприятни условия как се е образувал този скъпоценен камък, който струва милиони английски стерлинги? Един въглен, за който не давате пет пари, става скъпоценен камък. Съзнанието на този, скъпоценния камък се е подигнало. Скъпоценните камъни са камъни, чието съзнание е прогресирало. Това са праведните скъпоценни камъни, а пък другите са въглища. Като излиза един скъпоценен камък на повърхността, той си има цена. Той в дълбочините на Земята е водил чист живот.

Ако при най-лошите условия въгленът стане диамант, после светията при тия условия, в които живее, защо да не стане светия? Може, стига да иска човек. Онзи, който мисли, че лесно може да влезе в царството Божие, но това ще бъдат по-обикновени камъни. Може да бъде диамант, а има разреди камъни, додето дойдеш до обикновеното стъкло, до обикновената пръст, до обикновената кал. Калта всеки я гази и в калта се зараждат всички буболечици. Калта е изложена на постоянни страдания, разлагане и пр. Същият закон важи и за човека. Ако човек не се стреми към Бога, ще има постоянно тези страдания. Страданията са, за да имат хората един стремеж за постижение. Да се стремим към Бога, то е да добием богатствата, които Бог е приготвил. Когато станем добри, ние не допринасяме нищо на духовния свят. С това ние ставаме проводници на Бога, което Бог е внесъл в света. Един ден, като скъпоценен камък, някой ангел може да ни тури на някой прозорец. В онзи свят не може да припарите, както сте сега. Ако влезете такъв, какъвто сте, ще внесете смрад. Ангелите един ден трябва да се чистят от миризмата, която ще внесете. Нали съм ви разказвал примера с онзи калугер от ада. Той посетил монастира, казал къде са парите, но след това монастирът запустял.

Най-първо трябва да залочне едно пречистване на тялото. Това е една от задачите. Вие казвате, че човек е красив, докато е млад. Не, човек е красив, докато е добродетелен. Докато е по-млад, човек има по-щедро сърце. А пък като поискаш нещо от дядото, той не иска да дава. Аз съм наблюдавал бабите колко са щедри. Тя си турила торба с орехи и едвам даде два ореха на детето, а не 5, 6, 10 ореха. Тя му каже: „Утре пак ще ти дам." С много малко отплаща. Тя все казва: „Ако дам 10–20 ореха, ще се свършат орехите и няма кой да носи вода." Една баба, която може да накара детето само с орехи да й носи вода. Аз съм срещал само един дядо. Той свири на гъдулка и децата играят. След това те донасят вода и дядото им казва: „Утре пак ще ви свиря." Кой [е] по-майстор: който дава орехи или който свири? Дядото не с орехи подкупва, но със свирене. С това дава именно, как свири.

Та казвам: Не трябва да се подкупвате с два ореха, но дядото трябва да ви свири. Свиренето е мисълта. Вие доброволно, без да ви дадат нещо, да отидете за вода. Дядото всички го обичат, той е засмян, щедър е той. Той половин час свири. А пък бабата даде два ореха и трепери. Той е щедър. Всички деца

скачат и всички са доволни. Под „бабата" тук аз разбирам стария живот. Казвате: „Да направим добро." То е бабиното добро. Орех даваш. По този начин децата няма да се оправят. Тези орехи не са нейни.

Вие всички трябва да научите пътя на любовта. Когато човек е умен и добър, душата му е пълна с любов, той ни най-малко не трябва да мисли как ще прекара живота си на Земята. Трябва да мисли как да изпълни волята Божия, да бъде полезен на ближните си и той като мисли за тях, трябва едновременно да мисли за себе си. Защото водата, която тече, остава чиста. Нейното дъно е чисто.

Трябва едно практическо приложение, онова, което знаете, дръжте го. Обичате да се гневите, кипвате изведнаж. Не се стремете, не се гневете, но задайте си задачата: щом се гневиш, справи се с гнева. Гневът си има ключ, завърти ключа. Ще му кажеш: „Чакай, сега имам малко работа." Ако ти можеш да спреш гнева в себе си, то неговата енергия може да я пренесеш в по-горна област на твоя мозък. С тази енергия ти помисли за светиите, за Бога. Че се е счупило някое шише – толкова фабрики правят шишета, едно шише струва само 10 лева, а пък да си изгубиш равновесието през този ден, тази загуба струва милиони. Ти тъкмо носиш едно богатство и за 10 лева шише, изгубиш го. Знаете ли онзи гръцки философ, той след като се е научил да живее един естествен живот, останало му само едно канче. Той, като видял, че някои пият вода с ръка, хвърлил и канчето. Ако едно шише може да наруши вашия мир, това шише на място ли е? Ако имате едно шише, което може да се чупи и да ви разгневи, то тогаз все го туряйте на високо място, за да не се счупи. В бъдеще може да се прави чаша, която да не се чупи.

Аз бих желал всички вие да станете еластични като гумени топки. Като падне, пак добива формата си. Прави погрешки, но после като гумена топка да заемеш своето първоначално положение. Да допуснем, че някоя ваша сестра има такъв навик, че не я обичат. Тя е толкоз красива, че й завиждат, всички се плашат от нея, защото тя хапе, кълве, не я харесват, но нищо не й казват. Какво трябва да правите? Съберете се две сестри и се помолете за нея да има мекота. После се съберете и повече сестри и пак се помолете и вижте има ли мекота. После пак продължете и ще видите, че след няколко месеца ще има малко мекота. И тя ще каже: „Дотегна ми, и аз искам да бъда малко по-мека." С взаимен труд може да си съдействувате. Да кажем, че една сестра много говори. Нека си говори. Но аз бих помогнал на една сестра, която много се обезсърчава, не иска да живее, иска да се самоубие. Аз бих се заела да помогна на тази сестра. Тя иска да напусне къщата, не иска да работи. Ще се съберат две сестри да се помолят за нея да се насърчи, после 5 сестри. И след една година тя ще стане по-добра, по-весела. Законът ще проработи. Тя ще стане една от добрите работници. Това е един начин. Ако някоя сестра е болна, даже и без да знае тя, помолете се за нея, за да се усили вашата вяра. Вие казвате: „Какво трябва да работи?" Че ако вие помогнете на една болна сестра или на една обезсърчена сестра, вие помагате на себе си. Всичко, каквото може да направите на другите, това ще се отрази върху вашия духовен живот.

Сега, в какво трябва да вярваме? Вие имате достатъчно вяра и достатъчно любов. Вашата любов е затворена в бъчва с грозде, голяма бъчва със стотици килограми. Имате и тефтер, като дойде някой, гледате да плати или не. Който плаща, давате му. Досега имате любов на канелка.

Ще ви приведа един анекдот. Той е от едно варненско село. На едно младо момче и сестриче майката казала: „Накладете огън и ако може, да омесите хляб." Те почнали да шътат и пуснали виното да тече от бъчвата. Старото

вино трябва да се пусне от бъчвата. Никога не се спирайте върху вашите стари навици. То е старото вино. Много навици има.

Невидимият свят има за цел да преобрази хората. То е едно ново учение. Съществата идат от Невидимия свят и всеки ден ще ви кажат нещо ново. Не само да вярваш, но да влезеш във връзка с братята и сестрите по-напреднали. И ако ти ги обичаш, и те ще те обикнат. И работата тогава става добре и лесно. Ако те идат всеки ден, тогава работата върви добре. Тогава си весел и добър. Тези същества, които идат от Невидимия свят, те искат един живот съответствуващ. Ако човек живее между млекопитаещите, той не може да научи нищо, но ако той живее между разумните хора, той ще научи много добри работи.

Психологически закон е: Трябва да се намери разрешението на една задача за онзи вътрешен индивидуален живот. Когато никой не съчувствува на човека, какво трябва да направи? Ако човек знае как да възприема въздуха, как да се храни, как да мисли, може да бъде здрав. Сегашните хора постоянно губят равновесие. Колко пъти се смущавате. Всеки ден по 10–20 смущения – губи се равновесието. Следствие на това мъчно ще срещнеш хора които да не са нервни. Казват: „Тежки времена." Не, че животът е тежък, сега хората ходят в една вътрешна тъмнота. Някой казва: „Лоши са условията." Друг казва: „Лоши са условията." Но всички тези условия могат да се подобрят. Тези условия се развалят от хората. Един човек може да развали условията на хиляди хора. Един човек може да дойде и да запали цял един град. Един човек може да дойде и да научи хората на добро. Въпросът седи в това: Да бъде човек проводник на Божествената любов, да бъде във връзка с реалността и да знае какво нещо е тази реалност. Както човек идва в съприкосновение със светлината на Слънцето, така той трябва да дойде в съприкосновение с Божествените мисли. Той трябва да има тази опитност.

Някой може да ви разправя своята опитност. Това може да бъде побудителната причина, но това, което сами опитате, то може да ви ползува. Винаги повдигай ума си. Никога не се спирайте върху отрицателната страна на живота. Защото всеки, както и да е мислил, ако е мислил зле, той от това няма придобивка. Трябва да обясня: Ако водата е станали мътна, то това си има своята причина. Ако виното се е вкиснало, то това си има своята причина. Ако хората са станали лоши, то това си има своята причина. Причините не произтичат от самото битие. Има едно вътрешно отклонение и тогава се създава злото в света. Щом допуснеш най-малката отрицателна мисъл, тя може да стане проводник на бъдещо нещастие. Трябва сега да мислите едно: Човек е в сила да подобри своя живот. Второто положение: Във всички хора има желание да подобрят живота си, само че не знаят, незнание има. Един инженер може да съгради едно здание, но онзи, който не се е учил много, мъчно може да съгради. Сега трябва да знаете отде трябва да се започне.

Вие казвате: „Трябва да се живее добре и да се говори добре." Но трябва да има образци. Как ще живее човек добре? Той трябва да мисли добре. А пък за да мисли добре, той трябва да има обект. Вие може да направите най-хубавата чешма, но трябва да има един извор, който да се изтича през нея. Тогава тази чешма има вътрешен смисъл, за да се осмисли животът ви по този начин. Защото вие ще дойдете до едно място и ще кажете: „Ние всичко знаем."

Религиозните хора имат една малка опитност, но те не са влезли в духовния свят да го видят. Те нямат тази опитност. Те само предполагат, книги са чели, представяли са духовния свят както на Земята, а не да имат опитност, както човек, който ходил в Америка, Франция. Християнинът трябва да бъде като онзи студент, който е прекарал 4–5 години в едно заведение. Такъв трябва

да бъде за него религиозният живот. Някой може да каже: „Човек като умре, ще влезе в религиозния живот." Някой може да отива така, но с това отиване нищо не се добива.

Христос казва: „Ако думите Ми пребъдат във вас, то Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас." Казвам: Сега тази е опитността, която трябва да имате. Онези от вас, които искате да се домогнете до нещо за бъдещето, трябва да имате тази опитност. Вие казвате: „Това не е възможно." А за онзи, който се учи, за него постепенно е възможно да се постигне. Та, необходимо е сега тази опитност да я имате. Вие като срещнете един човек, който и да е, задайте си въпроса, защо го срещате. Един човек, когото срещате, или ще му повлияете, или ще ви повлияе. Понеже Бог живее във всеки човек, то Бог, Който живее във вас, какво ще му каже? Бог, Който живее в него, какво ще ви каже? Бог, Който живее в него, все ще ви остави нещо. И всеки човек, когото срещате, все ще ви даде нещо, което друг не може да ви даде. И вие ще му дадете нещо, което друг не може да му даде. Всеки ден вие ще придадете нещо на хората и на вас ще ви придадат нещо. И всеки ден вашият живот ще се отрази, ще се формира от тези същества, които дойдат. Те ще го копират и ще го занесат като спомен горе.

Някой път нали чувствувате някои възвишени чувства. То е дошло като приток отвън, от тези същества. Някой път казвате: „Едно време беше друго." Които почнат да говорят за едно време, те са остарели. Опитахте миналото добро, сегашното добро да опитаме и да опитаме и бъдещето добро и тогава да имаме право да говорим за едно време. Вие сега миналото опитахте, започнали сте настоящето. Пред вас стои бъдещето. Някой ще каже: „Нашата възраст е напреднала." Младите казват: „Ние сме млади, трябва да си поживеем." Старите казват: „Ние остаряхме вече." Тогава кой ще живее за бъдеще? Дядото казва: „Да свирят младите, аз ще си гледам старините." Младият казва: Ако дядото носи орех, аз ще му нося вода. Никой не му носи вода. Някой няма орехи и няма никой да му носи вода. Никой тогаз не се интересува от дядото. Една чешма, от която тече вода, не се ли интересуват хората от нея? Интересуват се. Всички се интересуват, и животните и буболечиците. Но, като престане водата, всички престават да се интересуват от нея. Човек, и млад, и стар, трябва да бъде извор. Тогава няма да бъдете стари. И тогаз, като дойдат децата, и вода и всичко ще ви донесат. Не чакайте да остареете. Човек е остарял само по една известна причина. Той трябва да остарее, за да замине за другия свят. Старият човек е узрял плод. Само старите хора се ядат. Младите хора са зелен плод. Старите хора са узрял плод. Щом остареш, ще дойдат отгоре и ще те приберат в кошницата и ще те занесат горе. Какво лошо има в това? Някой казва: „Да не би да умрем." Аз не искам да умирате, но искам всички да узреете, всички вие да живеете. Трябва да се живее в света и да стане човек един узрял плод.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите
на 5 май 1932 г.
(четвъртък), 4 часа след обяд
Изгрев – София

33.

ПЪТИЩА НА МЪДРОСТТА

Добрата молитва

„Бог е Любов"

Ще прочета първа глава от Притчи, от 20-и стих. Може да я прочетете сама.

От прочетеното се вижда, че всички страдания в света произтичат от това, че хората не вървят по пътя на мъдростта. Човек, който се спира при недоволството от живота, при мъчението в живота или при скръбта, той не разбира живота. Те са неопределени величини. Какво нещо е мъчението, вие не знаете. Недоволни сте от нещо. Може да имаш къща, недоволни сте от нея, не харесваш прозорците. В какво седи хубостта на прозорците? Прилича ли един прозорец на една красиво, добре облечена мома? Не. Красотата на прозореца седи в това, да влиза изобилна светлина. Малките прозорци не са красиви, големите прозорци са по-красиви. Колкото са прозорците по-големи, толкова са по-красиви. После казвате за някой човек, че не е красив. Лицето му е красиво. Кое е по-добро: лицето му ли да е красиво или друго нещо? Кое е по-важно: лицето трябва ли да е голямо, да възприема повече светлина и сила? Всъщност силата на лицето не е в това, което възприема, а силата му е в това, което дава – да излиза от него нещо. Ако от лицето не излиза нещо, това лице е грозно. Или когато някой човек се намръщи, човек, който свие своите вежди и устата, той взема, а не дава. Някои казват: „Красиво лице е лицето, което дава, когато всяка част на лицето дава." Най-красиво лице е, когато всички части на лицето са живи и дават. Сега трябва да схващате правилно. Вие всички седите в живота и сте взели по един лотариен билет. Някои от вас 40-годишни сте и сте чакали да ви се падне нещо. Някои 20 години сте чакали. Всеки един от вас трябва да има по един лотариен билет и по 3 пъти го гледате, седите, лягате, молите се на Бога, дано излезе нещо от билета. Някой път 60 години все чакате. Някои заминавате за другия свят, без да се тегли билетът ви. Някой път 60 години чакате и ви се чете номерът и той е празен. Дават ви книжка, в която пише, че вашият билет не печели нищо. Всеки билет за живота струва 60 лева. Значи 60 години вие сте чакали да получите нещо, да ви излезе номерът, освен че не сте спечелили, но и парите отидоха – и 60 години изгубихте, и парите, които дадохте, изгубихте.

Човек очаква нещо, но какво очаква? Той очаква нещо като сполука. Прав е той да очаква, но той трябва да знае дали това, което очаква, ще стане или не. Някой от вас могат да кажат, някой гадател казал, че той ще стане богат, завиден. Прав е, но при какви условия. Някой, който има 200–300 декара земя, ако той я разработи и направи 10 декара лозе и от нивите така, тогава ще му кажа, че след 20–30 години ще бъде богат. Той може да каже: „Ще дам тази

нива на наемател, на изполица." Но ако дадеш на изполица и тези хора обещ[illegible] и нищо не дават, тогава какво ви ползува това, което имате?

Та казвам: Това е вярно по отношение на живота. Всеки един човек [illegible] самозаблуждава в нещо. Някой се самозаблуждава, че като свърши учили[illegible] ще завземе някой висок пост и ще си нареди работата. Някой път това ста[illegible] някой път никак не става. Когато повикали [паяка] и дошъл най-първо на Зем[illegible] било е като райска градина, разгледал какъв занаят да хване. Помислил [illegible] градинарство. Помислил за градинарство, но казал, че тази работа няма да бъде, кой ще гони мухите по листата. Дошъл до един човек, който предял[illegible] казал: „Този занаят е лесен." Човекът казал: „Изтеглям тънки нишки, да връзва[illegible] мухите, които ядат дърветата." Паякът казал: „Вземаш ли ме за ученик?" „Вземам те." Учил се при него. Почнал да преде. Станал по-майстор от учите[illegible] си. И след като се научил да преде, казал: „Няма да ги гоня по дърветата, [illegible] под тях ще направя примки и като кацне – там." Той ще пита всяка муха за[illegible] ходи по дърветата да яде цветове. Вие се смеете на този паяк, че не могъл [illegible] си избере занаят. Паякът се сърдил на мухите, на пеперудите, че те ходят [illegible] дърветата. Това се отнася до човека.

Често човек се занимава с известно знание, което не съответствува на неговия живот. То е губене на време. Както ти чакаш билета, така и този пая[illegible] някой път по 10 деня чака да хване някоя муха и стои гладен, понеже няма дру[illegible] занаят. Той казва: „Хванах си един много тънък занаят." Отначало мухите не знаели и се хващали, но после мухите се научили и не се хващали толкова. Паякът започнал да гладува. Гладуването в света, това са непостигнати желания. Всеки, който чака като паяка да хване мухата и не се хващат мухите, неговите желания са непостигнати. Непостигнатите желания са тези, които не вървят по онзи Божествен път. Някой казва, че човек трябва да е млад, здрав, да се храни добре. Човек се е родил здрав, но после станал болен. Човек трябва да знае как да се храни. Като механически закон, вие може да турите в един чувал колкото жито искате, но в стомаха си не може да турите повече жито, за да не се развали. Клетките на стомаха са разумни. София не е разумна, но софиянци са разумни. София не сте срещали. Софиянци са разумни, културни, някои са по-разумни, а някои – по-малко разумни. Стомахът е както София, но стомашните клетки са много умни, специалисти. Ако турите в стомаха неподходяща храна, то всички клетки гладуват и тази храна ще я изхвърлят навън. Тези клетки на стомаха са много по-умни, отколкото неговия господар. Но хората мязат на онзи гръцки поп, който кръстил 10 деца в студена вода и те умирали.

Всякога, когато човек не може да роди нещо, да е свързано с каквато и да е идея, умира. Страданията в света са необходимата връзка, която показва какви трябва да бъдат отношенията в света.

Сега вие посещавате събранията, толкоз време сте ги посещавали. В какво седи набожността? Какво се нуждае Господ от нашето вярване? Ако едно лице влезе в училището и вярва в учителя си, каква полза допринася този ученик на учителя си? С това, че той вярва в учителя си? Ученикът трябва да се учи. Степента на вярата се показва от прилежанието на ученика. Ако прилежанието му е голямо и е придобил в ученето, той има вяра в учителя си. Вярата едновременно трябва да предизвика обич и любов и ако не може да предизвика любов и прилежание, то тази вяра не е истинска вяра. Всякога може да опитате вашата вяра. Силата на вашата вяра може да я опитате и всеки един от вас трябва да се опита, да се види доколко има вяра. От тази вяра, която имате, зависи вашето щастие. Да знаете колко е силна вярата ви. Някой път имате главоболие или някой път ви се зачервят очите. Вие не знаете причините и казвате: „Възпа-

пение на очите." Но това възпаление не е дошло произволно. Хора, които много пият, всякога върхът на носа им е червен. Така че, щом се зачерви върхът на носа, причината е пиянството. Също така, ако човек има неестествени желания, пак носът става червен. Нито пий вино, ракия, нито имай неестествени желания! Човек не трябва да туря на мозъка си по-голяма тежест, отколкото може да носи. Най-малката прашинка, турена в окото, знаете ли колко тежи? Една мисъл може да ви причини много големи страдания. Вземете например мисълта, че вие вярвате, че някой може да ви убие. Тази мисъл отде е дошла? Някой път имате идеята, че не те обичат. Несъвместимо е това. Ако никой не ви обича, никога не може да дойдете на Земята. А щом сте на Земята, тогава най-малко двама души ви обичат. Тогава твърдението, че не ви обичат, не е вярно.

Въпросът седи така: Има някой, който ме обича, но аз не го обичам. Въпросът има два начина на разглеждане. Ако никой не ме обича, де седи причината? Ако никой не ви обича и вие не го обичате, коя е причината, как ще разрешите въпроса? Ако никой не ви обича или някой ви обича и вие не го обичате, коя е причината? Причината е същата. Ако вие не обичате, причината е същата, както когато [не ви обичат]. Вие казвате: „Не зная защо никой не ме обича!" Тогава казвам: Вие, който не обичате, защо не го обичате? Ти казваш: „Не ми харесва!" Тогава и онзи не харесва вас. Ти не виждаш никакъв недостатък в себе си, но другите виждат. Тогава де е истината? Казва се: „Истината ще ви освободи." Когато имате правилни понятия, то страданията ще изчезнат или най-малко вие разумно ще се справите със страданията.

За пример ноктите си трябва да ги режеш. Има части на тялото, които не са чувствителни, а пък има части на тялото, които са чувствителни. Защо някои части не са чувствителни? Ноктите не са чувствителни по единствената причина, понеже са една написана книга. На тях се пише. Като погледнете нокътя на показалеца, може да гадаете какво има във вас – дали сте скържави или не, дали сте ученолюбиви или не, дали сте ученолюбиви или завистливи. Всеки нокът показва по коя причина са станали нещата. Някои режат ноктите си, дано изтрият написаното, но не могат. Тази книга е такава, защото колкото повече се изтриват, толкова повече растат. Вие имате известни дарби, които трябва да ги разработвате.

Вие имате за онзи свят същата идея, както една млада мома за момъка. Някоя млада мома фантазира, че ще дойде нейният възлюбен и тя ще бъде като царица, ще има ядене и пиене и те само ще се потриват. В онзи свят има интензивен живот. Там не може да влезе човек невежа, който казва, че не знае това и онова. Ако това, което правите на Земята, там го направите, то за 10 000 години не може да стъпите там. Например, жената за един плод от 8000 години е изпъдена от рая. За две ябълки за 8000 години са изпъдени от рая. Вие мислите, че да се отиде в онзи свят е лесно. За да отидете в онзи Божествения свят, непременно се изисква един чист и Божествен живот. Тогава ще кажете: „Тогава кой ще влезе в Небето?" Той и сега е в Небето. Ние под Небе разбираме разумните хора, които са съвършени. Те не могат да пуснат при себе си невежи хора. Допуснете, че вашето обоняние е развито, може ли да допуснете някой човек, заразен от проказа? Болестта е едно нещо, любовта е друго нещо. Да търпим всичките миризми на болния, ние благодарим за тази любов. Любовта има за цел да подкрепи живота. Целта не е да подкрепим болния. Като е болен някой, може да го гледат, но целта на любовта не е да гледа болни. Това е вметнато нещо. Целта на любовта не е да търпи грешните, то е вметнато нещо. Целта на любовта е да развие добродетелите.

Вие казвате, че трябва да се търпи. Търпението е в един свят, дето хората не живеят добре. Когато говорим за търпение, ние подразбираме един свят, дето хората не живеят добре. Когато единият човек е добър, а другият – лош, ние казваме: „Търпи го." А когато и двамата са добри, и двамата се обичат, тогава каква нужда има да се търпят? Много добре. Щом ви е дотегнало търпението, вие може да го смените с друго. С какво може да смените търпението? (– *Със самообладанието.*) Самообладанието, и то има известни черти като търпението. Може да търпиш, когато вземат нещо от тебе, когато постъпват несправедливо спрямо тебе. Да допуснем, че вие сте дошли до крайния предел на търпението и казвате: „Човек не трябва да търпи." Като не търпите, какво трябва да правите? Търпеливият човек е мързелив. Значи търпението ще го замените с разумното слово. Един човек можеш много лесно да го възпиташ. Вие имате деца. В Америка един професор е правил следното упражнение. Ти говориш, говориш на едно дете, а нямаш метод на възпитание. Казваш: Това дете не можеш да го възпиташ. Този професор ще направи една малка стая с малък прозорец, целият под е бил направен от мед и отдолу може да се пуска електризатор. Непослушното дете го турят там. То бие нещата. Като ги бие, излиза електричество и през него минава ток. Като прави много пъти така, то гледа с респект на всичко. Детето тамън рече да направи нещо, Господ пуска тока, но вие скъсате жицата. Така на стари години детето почва да бие майка си. От вашето гледище не трябвало да има сега никакви бури, не трябва да се разлюляват никакви листи, всичко да бъде тихо. В света, в който живеете, този вятър, който повидимому причинява големи бури, големи болки, той причинява и голяма полза на растенията – усилва тяхното кръвообращение, носи храна, спомага за слънчевата светлина и дава едно вътрешно опресняване на растенията.

Та сега, за известни страдания, които имате, ще кажете: Ако при сегашните условия, които имате, ако нямаше мъчения, скърби, страдания, щяхте да приличате на онези рохки грънци, които, като бутнеш, ще се счупят. А пък сега чрез тях, човек става пъргав и еластичен. Който е боледувал много, той лесно преодолява една нова болест. А другите, които не са боледували, като дойде болестта, могат да умрат.

Вие сте в една такава стая, дето има ток отдолу. Един проповедник казва: „Какво ми дойде до главата, аз казвах, че жените не трябва да носят скъпи коприни, а моите дъщери, като пораснаха, и те почнаха да носят такива коприни. И те не слушат. Хората ми казват сега: „Ти като учиш другите, как не можа да научиш своите дъщери?" Значи само с казване не става. Ако аз бях на мястото на проповедника, щях да кажа: „Вие вземете още по-хубава шапка, още по-хубави дрехи, от хубави по-хубави." Аз така бих проповядвал. Тогава щеше да има по-добър резултат. Ето какво щеше да стане. Бащата щеше да загази, да осиромашее и най-после ще дойде време да ходят без шапки. Ще задлъжнеят и токовете ще почнат да идват. Няма да го възпитават другите хора отвън. Така и природата възпитава. Каквото някой поиска от вас, тя дава, но след тези шапки ти ще фалираш, ще дойдеш до едно място, че после ще страдаш. Природата ще даде всичко, но за всичко, каквото ти даде, ти ще отговаряш. Сега какво се крие под думата „шапка", хубава шапка? Аз нямам нищо против хубавата шапка, но да има и такава глава. А на една лукова глава хубава шапка не струва. На хилаво тяло хубави дрехи не струват. Ако главата няма хубава мисъл, тогава шапката не е на място.

Ние изпадаме в друга една крайност. Природата не е скържава като нас. Тя иска децата й да бъдат облечени първокласно. Никак не щади за дрехите,

които искате. Ако Бог облякъл пеперудите, то тяхната дреха за 500 000 лева не може да я направите. Колко повече един човек може да се облече. Трябва да се облече, но на тази външна дреха трябва да има нещо, което да съответствува, трябва да има някоя добродетел. Например, искаш да имаш златен пръстен. Трябва да имаш това злато отвътре. Искаш да имаш някой скъпоценен камък, но трябва да имаш отвътре някой скъпоценен камък. Някой може да мисли, да ви лъже, че неговият камък е скъпоценен. Трябва да носите онези добродетели, да дадете израз на великите добродетели. Само така човек може да бъде разумен, учен човек. А всички трябва да станете учени, силни, които знаят, че трябва да учат. Има неща, които не се купуват, които всеки един трябва да ги изработи. Добродетелта не се купува, тя се изработва. Например, да изработиш своята предвидливост, че да знаеш какво ще ви се случи, да го предвиждаш, да го чувствуваш. Или да знаете как да запазвате онези, добрите отношения. Да знаеш как да запазиш приятелството.

Вие казвате, че Бог е Любов, че Бог живее във всеки човек. И тогава Бог живее в умовете и сърцата на хората. И всеки един ден от Невидимия свят ангелите слушат вас какво говорите. Вие какви ли не глупости говорите. Даже най-добрите от вас говорите глупости. След като сте говорили с една сестра, казвате: „Тя е смахната, малко й хлопа дъската, няма маниери. Я й виж каква й е шапката." Не е лошо човек да направи една критика, но да направиш една критика на място, да отговаря на известни истини, не само да предполагаш, но точно на място да го кажеш. Ако човек постоянно само критикува, на какво ще заприлича светът? Светът се нуждае от много малко критици. Ще се изнесат хубавите и лошите страни. Вие взимате мястото на критици. Тогава изнесете въпроса: когато критикувате, какво трябва да направите? Пишете му едно анонимно писмо: „Според мене ти трябва да постъпиш така и така." По едно хубаво писмо му напишете, че ако човек прочете вашата критика, да се ползува. Някой път не е необходимо да си кажете името. Ще кажете: „Сестра, вие имате хубави страни, но имате и слаби страни. Много мигаш, езикът ви е много къс. Много мислиш, малко говориш. Малко лъжеш. Проточи си езика малко." Човешкият език е къс. Аз бих желал да имате език както у животните. Много пъти, когато хората говорят, това не са техни мисли. Например дойде някой и ви каже някоя новина, вие не сте я проверили. Често в селата, някоя баба чула някоя новина и казва: „Ще ви я кажа само вие да я знаете." Иде на друго място, и там казва същото. Скоро цялото село знае. След като новината обиколи цялото село, какво е спечелила тя? После, като я хванат, казва: „Не съм казала аз." Ти казваш на 10 места това, което си чул. Мислиш ли, че тези хора ще задържат това, което са чули? Не. Те ще кажат: „Не трябва да казваме нещо, което не знаем точно." Неща, които не са точно проверени, не трябва да се казват. Трябва да казваме неща, които са точно проверени. Често има същества, които ще ти продадат своите стъкълца и казват, че са скъпоценни камъни.

Вместо човек да се занимава с великия закон на Любовта, той целия ден ще се занимава с неща, които нищо не могат да му допринесат. За пример, на еди-коя си наша съседка мъжът й донесъл богатство, копринена рокля, лачени обуща и всички целия месец все за това говорят. После се зароди кисело чувство, защо и твоят мъж не е донесъл на тебе копринена рокля. Да допуснем, че и ти имаш копринена рокля – какво си спечелила? Ще те заровят в копринена рокля. На онзи свят какво ще занесеш от своята копринена рокля. Казва някой: „Да си поживеем!" Няма никаква философия в това живеене. Роклята, която се скъсва за една година, аз не бих я турил на гърба си, след това да се поправи цветът й и пр. Никога да не остарява дрехата, както у птиците. Такава е била

дрехата, с която е бил някога облечен човек. А сега турят дрехи, които никак не са хигиенични и следствие на това се явяват много болести. Сегашната мода какво е направила? Ако платът е много прост, той не е здравословен. В плата трябва да прониква въздух. После, вие обичате да имате дрехи притиснати, да има усилие. Арабските коне ги стягаха с каиши отдолу, с каиши, да имат усилие. Дрехата трябва да бъде свободна, здравословна, за да циркулира правилно кръвта. После, по-рано носеха обуща с високи токове, стиснати пръсти. И с това стискане на пръстите се зараждат много болести, мазоли и пр. После, едно време мъжете носеха високи яки, впрегнати като волове. Задната част на врата не трябва да се стяга много, тя трябва да бъде еластична, да бъде мека. Едно време жените носеха кадифени шапки, сега почнаха да носят малко по-хигиенични шапки.

Вие постоянно трябва да чешите косите си, да вървят в едно направление, да ви разбират, защото каквито са косите на човека, такава е и неговата мисъл. Косите на човека не трябва да бъдат разчорлени, постоянно трябва да ги гладите, да вървят гладко. Ако вашата коса не се подчинява на вашия ум, тогава как ще искате да работите в света? Аз считам знание: да почерни човек косите си. Най-първо да я направи руса. Сега побелява косата на някои от незнание, мъчение, скърби. Има едно побеляване естествено, има едно побеляване неестествено, както замазването стаите с бяло отгоре. Не че е бяла, но стените са белосани. Белият цвят на косата показва, че няма користолюбива цел, всичкото богатство, каквото има, го дава, за себе си не мисли. А пък някой път виждаш хора с побелели коси повече мислят за себе си, отколкото за другите. Тогава ти имаш фалшива бяла коса. Бялата пръст не ражда, а черната земя ражда. Тогава каква трябва да бъде косата на човека от вашето гледище. Според мене косата не трябва да бъде бяла, но като тубероза естествена, но не от скръб да стане бяла. Аз казвам: Косата трябва да се мени, тя трябва да придобива най-малко 3 краски през деня. Вечерно време трябва да става черна, когато почне да залязва Слънцето, сутрин да е руса, а когато Слънцето е горе, да бъде бяла. Когато косата мени своите нюанси, тя е здравословна коса. И като я пипнеш, тя трябва да бъде здрава.

Човек трябва да има една разумна мисъл, понеже светът, в който живеем, е разумен и тези, които управляват света, те са красиви. Те не са стари, те са свежи, в тях има жив поглед. Нищо костеливо няма да видиш в тях. Един ангел, като го видиш, няма да забележиш на колко години е. Все ще мислиш, че е на 30 години, а той има с хиляди години живот. Неговото лице е младо. Защо ангелите не остаряват? Защото не се мъчат? Само човек, който се мъчи, остарява. Грижите, скърбите на хората ги остаряват.

Вие търсите Бога, нали? На всяка стъпка Бог ви казва отвътре, говори ви отвътре, че не трябва да живеете както сега живеете. Този живот е на миналото, трябва да измените малко живота си. Например дойде ви страдание, една отрицателна мисъл. Защо не може да я смените, да я погледнете тихо и спокойно, да се позасмеете малко на страданието, да считате, че ви е привилегия? Искам да се отпушвате. Вие сте направили в себе си бентове, бентове. Отпушете всички тези бентове. Нека си върви течението, да бъдете съвършено естествени. Но не каквото искаш да говориш. Това не е естествено. На музиканта тонът е определен. Вие като срещнете един човек, колко думи трябва да му кажете и как трябва да започнете? Вие казвате: „Откъде идеш?" Онзи отговаря: „Не зная отде ида." – „Къде отиваш?" – „Не зная." – „Къде се спираш?" – „В хотел Лондон." – „Колко време ще седиш там?" – „Като си замина, ще ти кажа." – „Колко плащаш?" – „По 50 лева на вечер." Аз откъде ида, не зная и накъде отивам, не

зная, къде се спирам и колко плащам, зная. Обаче откъде идат тези пари? В Америка има обичай, като спреш в някой голям хотел от 10–15 етажа, ще ти кажат: „Ето тук има голяма кука и дълго въже. Като има пожар, да знаеш как да бягаш." В България такива въжета няма.

При самовъзпитанието, при всичките несгоди и неволи на живота, вие трябва да имате знание. Вие се спирате върху една мисъл и казвате: „Защо Господ направи света така?" Този въпрос са го задавали хиляди хора преди вас. Но никога досега не е казано защо светът е така създаден. За мухата светът е създаден според мухата, за вола – според вола, за хората – според хората и за ангелите – според ангелите. Всеки свят съответствува според съществата, които живеят там. Аз не виждам в света нещо лошо, но има нещо в неразбирането на този свят. В тебе остава някоя мисъл, че нещо ти не достига. По-богат от баща ти няма, но не само баща ти трябва да бъде богат, но и ти трябва да се опретнеш да работиш. Не само учителите трябва да бъдат способни, но ти трябва да се опретнеш да учиш. По-богат от баща ти няма. Ако вие ходите окъсани, то е защото не работите и не учите. И ако има някой невежа, той ще се оплаче, че баща му не го праща в училище, че училище нямало в тяхното време. Целият свят е едно училище.

Ще ви приведа пак онзи разказ. Във варненско имаше една знаменита селянка, тя минаваше за мързелива, имаше две слугини, но след като изпадна, тази жена към 40–50 години стана учителка, да учи другите как се тъче и преде. Вие как ще се научите да говорите на хората? Човек никога не може да предаде на другите това, което не е опитал. Никога не може да говориш за любовта, която не си опитал; никога не може да говориш за вяра, която не си опитал; никога не може да говориш за знание, което не си опитал. Може да говориш, но в пълния смисъл не може да се предаде това знание, което не сте опитали. Та, трябва да започнете с нещата, които знаете. Някои от вас сте суеверни и казвате, че вторник и петък не трябва да се почва работа. Защо във вторник не вървят работите? Понеже във вторник имало войни, бой и който излезе, главата му се пука. А петък е опасно, понеже там стават любовни работи и като излезеш, можеш да се уплашиш. Тогава остава понеделник – на Месечината, сряда – на търговията, четвъртък – на благородството, на аристокрацията, а събота е на набожните хора, които трябва да се молят. Съботата е още по-опасна от вторника и от петъка. В събота, ако ти не се молиш, работата е зле. Като дойде съботата, ти през целия ден трябва да се молиш, за да не те сполети някое зло. А пък в петък защо е зле? Ако ти излезеш в петък и не знаеш как да обичаш, работата ти ще бъде зле. Ако не знаеш как да обичаш, ще се върнеш със счупено сърце. Който не знае да обича, петък е опасен за него. И който не знае да воюва, вторник е опасен за него. В петък сърцето ти да е на място. Защо петък е лош? Защото сърцето ти не е на място. Защо вторник е лош? Защото волята ти не е на място.

Ти казваш: „С любов работа не става." Но какво разбирате вие под думата „любов"? Любовта носи живот, изобилие. Всички блага в света идат по закона на Любовта. Но това не е онази привидна любезност, която хората имат. Онзи, който ви обича, той ще донесе нещо и ще си замине. Когато светлината минава и заминава, тя ви обича, тя донася нещо и излиза навън, пътува. Това е законът на Любовта. Светлината и топлината, като идат заедно, всичко донасят: плодове и всички блага. Като излезеш в петък, ти трябва да бъдеш като светлината и топлината. Тогава, ако не бъдете като светлината и топлината, вие ще бъдете като свещи, които не могат да се запалят. Всеки ще ги хвърли настрана. Някой ще каже: „Може ли човек да бъде светъл?" Човек е запалена свещ и трябва да

се усили неговата светлина. Всички трябва да бъдете умни, мъдри трябва да бъдете всички и тогава новият ви дом, който ще построите, ще се преобрази. Нали в бъдеще вие ще остареете и животът ви съвсем ще се обезсмисли. На 79, 80 години, някои може би на 90 години, като остареете, къде ще намериш утеха в себе си? Утехата е в онази любов, която носи вечното подмладяване. Човек трябва да влезе в закона на подмладяването. Въпреки че остарявате, не вярвайте в остаряването. Въпреки че умирате, не вярвайте в смъртта. В какво трябва да вярвате? Казвате: „Аз не го ли виждам това?" Че ако аз дегизирам някого, че го направя стар, тогава трябва ли да повярвам, че е стар? В театъра млади хора на 20 години се дегизират като старци. Вярваш, докато си на сцената, но, като слезеш, не си вече стар. Кажете си: „Ние сме актьори и условията на актьорството изискват да сме стари и ние сме стари." Актьорството изисква някой път да плачем, но ние не сме плачливи. С четири реда сълзи плачеш. Кой би повярвал на онези сълзи на актьора?

Същественото е да дойдем до искрения живот. Човек, който страда, той цялата Земя може да носи на гърба си. Щом не може да носи цялата Земя на гърба си, той не страдал. Аз търся хора на страданието. Аз съм петимен да видя човек, който страда. Много красиво е страдащото лице. Аз не съм намерил страдащ. Някой казва: „Знаеш ли колко страдам?" Погледна го и казвам: Не си дошъл още до страданието, до скръбта си дошъл, а в страданието има нещо обновляващо. Има някоя надежда. Дошъл си в положението на змията, която хвърлила кожата си. Погледът му е жив, с надежда, а не с обезсърчение. Той е сериозен. В света страданието носи най-хубавите работи. А пък радостта, която човек може да има, то е вече качество на ангелите. Човек значи тогава е влязъл в техния живот. Страданието е нещо възвишено, благородно. Всички светии са страдали, Христос е страдал. Всички учители са страдали. Страданието е последното, с което се завършва еволюцията. Иоан, който се е пренесъл в Невидимия свят, е попитал: „Кои са тези в белите дрехи?" Казали му: „Те са, които са минали през голямото мъчение, минали са през страданието и сега са облечени в бели дрехи."

Аз не искам да ви представя живота такъв, какъвто не е, да ви кажа, че ще бъдете късметлии. Ще ви кажа: Най-първо ще бъдете недоволни в първата фаза, във втората фаза ще се мъчите, а в третата фаза ще скърбите, в четвъртата фаза ще страдате. Ако можеш да превърнеш недоволството, ще имаш едно богатство. Ако превърнеш мъчението, ще имаш второ богатство. Ако превърнеш скръбта ще имаш трето богатство, а пък като превърнеш и страданието, ще имаш всичкото богатство. Недоволен си, мъчиш се, скърбиш, страдаш, ще ги превърнеш тези неща.

Епиктет живял при един римски патриций, който имал 2000 роби. Този патриций бил много своеобразен. Той потупвал Епиктета и Епиктет тогава се поусмихвал. Страшно се възмущавал римският патриций от това. Епиктет му казал: „Един ден ще разбереш." Случило се веднъж, че господарят силно натиснал крака на Епиктета, който му казал: „Както ми натискаш крака, ще го счупиш, пък като се счупи, няма да мога да ти върша работа." Патрицият се зачудил на неговото самообладание, дал му голяма сума пари и го освободил. Епиктет отишъл в Гърция, където живял свободен. Ако един човек, който нямал познанията на Християнството, живял така, тогава вие, които имате познанието на християнството, как трябва да живеете? Вас са ви учили малко по-другояче. По-друго възпитание имате. Някой ученик отива при учителя си и му казва да му тури по-горна бележка, за да мине. Учителят може да му тури по-горна бележка, но в живота той ще има пак слаби бележки.

Това, което сега придобиете, ще го имате през цялата вечност. Та заслужава човек да изучава пътищата на мъдростта. Първото нещо е да имате силна вяра, [д]а бъдете пълни с любов, която да лекува даже. Ти обичаш една болест, да ти стане много приятна, тогава тя ще си замине вече. Аз съм виждал хора, които като ги тресе, вземат си стомната и отиват за вода. След един два месеца треската ги остави, замине си. А пък онзи, който се бои, с години и години може да има треска.

Събуди в себе си Божественото, мисли за Божественото, за да те освободи от всички мъчнотии. Да събуди човек Божественото в себе си и като го събуди, то е всесилно в него. Ако не го събуди, ще ходи на чешмата, а като го събуди, ще има извор.

Та, основното нещо разберете. Щом сте недоволни, [подложете] недоволството на научно изследване. Щом имаш мъчнотия, подложи мъчнотията на научно изследване. Щом скърбиш, подложи скръбта на научно изследване. Щом дойде страданието, подложи страданието на научно изследване и вижте какво Бог е вложил. Причините кои са? Та, когато дойдат дните на изпитанията, трябва да сте готови. Трябва да вървите по пътя на мъдростта сега, та когато дойдат дните на изпитанията, като се обърнете към мъдростта, да я повикате да ви говори. Вслушвайте се в доброто, което живее във вас. Не казвайте, че във вас няма добро. Във всеки човек има добро. Човек трябва да се вслушва вътре и да вярва в това добро. Като каже, че в него няма добро, значи не е развил доброто, не го е използувал.

Сега бъдете силни в словото. Прилагайте словото, прилагайте търпението, говорете тогава на себе си. На себе си да говори човек е най-интересно. Да кажеш на себе си: „Ти си много даровит, но дарбите ти не са развити. Много любов имаш, но не си я проявил. Много сила имаш, но не си я развил. За Небето си кандидат, но не си готов още. Дълго време имаш още да учиш на Земята и ще се стегнеш да учиш." Ако трябва да отидете на царските врата, трябва да нарисувате една хубава картина. Ако работите, тогава ще ви приемат. Ще трябва да изпеете една хубава песен, да изтъчете едно хубаво платно, да напишете едно хубаво произведение, за да ви приемат. Ако поискате да кажете нещо от Евангелието и не можете. Някои от вас даже и Евангелието не знаете. Например в десетия стих от десетата глава от Евангелието на Иоана какво пише? Ще кажете: „Духът да ми проговори!" Какво има в петнадесета глава, първия стих? „Аз съм истинната лоза, а Отец ми е земеделецът." Трябва да знаете поне първия стих от всяка глава. От вас искам от всинца ви първия стих от 21-ва глава от Евангелието на Иоана и първия стих от всичките глави. За идната седмица засега ще научите първите стихове на първите 7 глави.

Няма да приличате на онзи американски професор, който отишъл на пощата и си забравил името и трябвало да се върне вкъщи и да пита жена си за името си. То е вече едно болезнено състояние. Човек трябва да учи да помни. Слабата памет показва, че има едно стълкновение между ума и сърцето. Когато имаш разнообразна мисъл и чувство, които не си хармонират, тогава винаги паметта отслабва.

Един ми казва: „За философия да ми разправяш, аз гладен ще умра." Аз му казвам: „И много пари да имаш, гладен ще умреш." Всички хора все гладни умират. Ти няма да мислиш, че гладен ще умреш. Ти гладен няма да умреш, но когато умираш, няма да ти дадат да ядеш, за да не бъдеш сит, че като ти дадат обяд, там да ядеш. Или другояче казано: Ти там не може да имаш обяд. Ти ще гладуваш известно време тук, че като ти дадат ангелски обяд там, ще кажеш: „Отличен обяд!"

Та, страданията на Земята са едно подготовление, за да оцените благата, които ще ви се дадат. Ако тук страдате, вие сте съучастници на радостите, които ще имате. Защо са страданията? Както сте съучастници на страданията, така ще бъдете и съучастници на радостите. Та, онова, което ви се дава на Земята, то е за да придобиете по-големи блага. Това е истинското верую. Та, трябва да вървите по правия път на живота. Ако имате друго верую, ще имате разочарование. Този живот, който сега имате, е отчасти. Нито царят е доволен, нито майката е доволна. Нито една майка не е имала дъщери и синове като ангели. Ако се родят два ангела при нея, тя втори път няма да иска да има деца. Тя ги търси тези две деца. Аз взимам това в мистичен смисъл. Докато се родят две мисли в човека, едно желание и една мисъл, които да бъдат център на целия човешки живот: Любов към Бога, която трябва да осмисли живота и този Бог трябва да бъде навсякъде с вас. Като Го повикаш, да послуша. Когато сме недоволни, когато се мъчим, скърбим, страдаме, като Го повикаме, да ни отговори. Това е любовта. Като чуем гласа Му, недоволството изчезва. Като проговори Бог, недоволството, мъчението, скръбта и страданието изчезват и се превръщат на радост. Направете пълна връзка с любовта и почнете да учите. Изучавайте стиховете, изучавайте притчите.

Вие мислите за остаряване. На онзи свят като идете, ще се приготовлявате да работите. Като отидете на онзи свят, ще се върнете тук, на Земята 20 години да проповядвате, от дом на дом, невидими. Някой се отчаял, ти ще го обърнеш, ще идеш при втори, трети, четвърти, 20 години ще проповядваш. Някои от вас 20 години ще учите хората да не пият вино. Други 20 години ще проповядвате на момите да не се женят пощо-защо. Други 20 години ще учат момците на същото. 20 години други ще учите да не лъжат. Други ще учат 20 години да се не страхуват. Други ще проповядват на хората да ядат умерено. Че това е наука. Господ ви е турил някъде. Сега вие искате да ви дадат големи дарби и знание изведнъж, че като проповядвате, да кажат: „Колко знае този човек!" Във варненско преди известно число години се явява гадателка и цялата местност се стичаше. Гадаеше с един голям морски охлюв. Тя всичко знаеше. Тази гадателка я обраха разбойници и тя не можа да види на охлюва, че ще я оберат.

Та, сега, човек може да има всичкото знание, всичко да гадае, но трябва да знае и кога ще го оберат.

Всяка една работа на Земята не трябва да се довършва. И аз ще направя същото. Има нещо, което няма да кажа. Не искам да ме оберат.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите
на 12 май 1932 г.
(четвъртък), 4 ч след обяд
Изгрев – София

34.

НОСИТЕЛИ НА НОВОТО

Добрата молитва

Ще прочета част от десетата глава на Иоана. (*От 1-ви до 19-и стих.*)

„Бог е Любов"

Първият стих от прочетената глава казва: „Истина, истина ви казвам..." Исус взе една много обикновена дума – „вратата". Всяко нещо си има врата. Всяка стая си има врата. Естествен път е вратата. Когато някой разбойник иска да влезе в стаята, той пробива някоя дупка и през нея влиза. Значи, който не влиза през вратата, той се различава в своите намерения. Това е обикновено вътре в живота. Искате да знаете какво е искал да каже Христос. Той взима сравнението, Той казва, че крадецът, който влиза в някоя кошара, идва да вземе някоя овца или да я продаде, или да я изяде.

Някой път вие се запитвате защо злото съществува в света. Но ако бяхте на мястото на някоя овца, как щяхте да си обясните положението на един крадец, който влиза в кошарата? Какви са побужденията, с които влиза и задига от кошарата? Има интерес. Сега може да запитате, какво зло сте му направили. Никакво зло не сте му направили. Мрази ли ви? Не ви мрази, обича ви, от голяма обич влиза в кошарата и ви задига. Сега на същото основание, когато влиза някоя мисъл, може да причини някоя пакост. Има някои живи мисли, които влизат като живи същества и причиняват големи вреди. Всяка мисъл, която влиза като този крадец, си има своя стремеж. Как да ги разпознавате. Всяка мисъл, която влиза във вас и ви причинява пакост, не влиза през вратата.

Например вие сте напълно уверени, че Бог ви обича. Някой дойде и ви каже, че някой ваш приятел говорил лошо заради вас. Вие, без да проверите, свиете веждите, начумерите се, свиете устата, неразположен сте, започвате да мислите защо така е говорил. Не сте проверили. Почвате да се заканвате в себе си: „Аз ще му дам да разбере, как той говори така." Хората са много лековерни. На истината не вярвате, но на един [...] вярвате. Ако се разнася каква да е лоша мисъл, всички ще повярвате.

В този век най-първо трябва да се научите да разпознавате качествата на своята мисъл. Защото мислите са сили, които строят. Каквито са мислите, такъв и човек става. Щом почват да влизат обикновени мисли, огрубява лицето на човека. Целия ден той се занимава с обикновени мисли. Обикновени мисли аз наричам всички мисли от материален характер, свързани са само със земния живот. Така човек свързан, огрубява. Как някой човек работи? Казват, че човек като работи, има мазоли, пришки на ръцете.

Силата на един учен седи в това, че учените хора познават нещата. Мнозина от вас правите известни разлики, но някои от плодните дървета вие не може да ги оправите по какво се различават. Например листата на една ябълка, череша, на една слива, зарзала, череша, мушмула и други. Хората

считат, че тези неща са маловажни. Някои от вас не може да правите разл[illegible] между една физиономия и друга. Казвате: „Хубаво лице, валчесто, вежди х[illegible] ви." Но какви са веждите, не знаете да ги опишете. Казвате, че устата са мн[illegible] хубави, но не може да ги опишете. Също така и ушите. Имате известно поня[illegible] само. После казвате, че космите му са много хубави. Но той не знае дали е тънки или дебели. Хубавият косъм е гладък като коприна. Като извадиш е[illegible] косъм от главата си и го прекараш през пръстите си, тогава може да опиш[illegible] характера на човека какъв е. И всичкият живот е написан на един косъм. А[illegible] си нервен, то е написано на косъма. И косъмът е такъв. Ако си скържав, [illegible] косъмът е скържав. Има известни грапавини. Ако си груб в характера си, [illegible] косъмът е груб, дебел. Ако имаш хубав, възвишен, благороден характер, косъм[illegible] е гладък от единия край до другия. И като го пипнеш, приятно ти е, като че [illegible] влива нещо в тебе. Ако вземеш косъм на един светия, който е прекарал [illegible] години в планината, косъмът му е особен. Защо светиите носят дълги кос[illegible] Защото отрязването на косите означава физическа свобода, а пък като не [illegible] режеш, казваш: „Каквото Господ каже." А пък сега, като си стрижат косит[illegible] казват: „Каквото ние кажем." Част от жените поддържат „каквото Господ каже" а пък част от жените си стрижат косите и казват: „Каквото ние кажем." Но да оставим това. Това е външната страна.

Ако прекарате пръстите си по косъма на светията от единия край до другия, то неразположението ви ще изчезне, ще ви дойде приятно разположение и ще мислите, че имате смисъл да се живее. Затова хората обичат да държат нещо от светията. Като имаш косъм от светията и прекараш косъма през пръсти-те, си както жената, като преде, прекарва нишката, тогава косъмът ще предаде това, което има.

Така и с храната. Ако вашият организъм не прекарва тази храна през себе си, за да изтегли което Бог, което Слънцето са вложили в храната, не може да се ползува. Всяка мисъл, всяко чувство се отпечатват върху ума ви. Например някой казал някоя хубава дума. Вашият приятел е казал това и вие, като го повтаряте, вашето настроение се изменя. Това е вярно и по отношение на Евангелието. Като четете, някои думи имат отношение към вас, не са изгубили своя дълбок смисъл, който те съдържат. Тогава всяка мисъл, която влиза през вратата – през вратата влизат само добрите мисли. Лошите мисли се отличават, че имат друг цвят, други трептения, звукът им е съвсем друг. Лошите мисли са крайно ужасни грозотии. Всяка мисъл има формата на човек. Какъвто е човекът, такава е и тя. Защото, ако мислиш да откраднеш едно агне, то мисълта ти на краденото агне изразява как си задигнал агнето, как си го взел, всичкия процес по-нататък как агнето е било живо, как си го заклал и т.н.

Като кажете по адреса на някой ваш приятел нещо, в края на краищата започвате да съжалявате. Защо съжалявате? Самата лоша [мисъл] има отрова в себе си. Разни отрови има. Не само като я възприемеш, но и като я пуснеш по някой адрес, тази мисъл, като минава през тебе, ще повреди и на тебе, и на онзи, който праща мисълта. Ще си напакости, както пчелата, като ужили някого, ще плати с живота си. Всяка мисъл, която излиза от човека и причини някоя вреда, тази мисъл ще умре. Това умиране има обратно действие върху човешкото съзнание.

Съвременните страдания произлизат от неестествено приложение. Вие някой път се чудите отде ви нападат тия лоши мисли. Лошите мисли идат винаги от материалния свят. Достатъчно е някой от вас, който има най-хубаво религиозно настроение, любов към Бога, да излезе и да посети някой приятел, да види как имат хубави легла, разполагат, може да се върне неразположен. Къщи, постлани с килими, като се върне, каже: защо той няма тези блага, които има

богатият. Има едно различие. Ако един голям кит, който живее в морето, има голямо тяло и знае да се движи навсякъде, човек съжалява, че не е такъв голям кит. Кое е по-хубаво: човек ли да бъде или кит да бъде? Един богат човек е един голям кит, който живее във водата. Ти си го посетил и искаш да бъдеш като него. Китовете са изложени на големи опасности. Вие пожелавате положението на богатия човек, но богатият човек има много големи страдания. Сиромахът има външни страдания. Някой път не си дояде, но той няма онези страдания, които богатият има. Бог така е определил нещата, че богатството си има своя лоша и добра страна. И сиромашията също така. И учението си има своята лоша и добра страна. Също така и религиозният живот си има своя добра и лоша страна. Защото, за да си религиозен, вече си имаш известни задължения. Живееш в едно общество и не може да правиш каквото си искаш. Например живееш в едно културно общество. Ти ще говориш това, което е благоприлично, което е морално и което хората няма да осъждат. Хората имат едно вътрешно съзнание и всички хора познават кога човек вътрешно е добър. Даже и животните познават.

Във Варненско имаше един бедняк, наричаха го Дели Васил, крайно беден. В цялото село, където и да мине той, и при най-лошите кучета, които сдират дрехите на другите хора, той като влезе, кучетата не го лаят. Как ще си обясните това? Пък всички хора го наричаха Дели Васил – смахнатия Васил. Питам: защо не го лаеха кучетата? Защото този човек обичаше кучетата. Куче, като го обичаш и като те види, познава, че го обичаш, то си маха опашката. Кучетата са много честолюбиви. У него има едно чувство. Кучето е пробният камък на привързаност. То, като го погледнеш и като нямаш чувство към него, то те залае. Казва: „Не си благороден." Единственото нещо е, че кучето е образ на привързаност. Откъде е останало това чувство у кучето? Това е един психологичен момент. И ако хората биха имали тази привързаност даже на кучетата, те биха живели много по-добре. У кучетата, освен чувство на привързаност, има чувство на кавалерство. Едно мъжко куче никога няма да сдави едно женско куче. Благородство има. Може да има някои изключения, ако е дресирано куче, но поне аз не съм видял. Ако дойдете между хората, така ли е? Значи в кучето има чувство на привързаност, едно благородно чувство, после, чувство на самосъзнание, на дълг към противния пол. Хората трябва да го вземат за пример.

Когато ние говорим за религия, каква е целта на религията? Да внесе най-красивото, най-благородното в човешката душа. А в сегашния век има една опасност от морализиране. Казвате: „Така трябва да живеем." Аз съм за учението. Всеки един човек да се стреми да прилага. Защото в приложението е красотата на живота. Някой ми разправя как ял череши, колко са сладки. Този господин ако ми даде и аз да опитам черешите, той може да разправя тогаз и аз ще споделя, ще кажа: „Вярно е, аз опитах, действително е така." Вие казвате: „Трябва да бъдем добри хора." Има едно застояло добро в света. Някой казва: „Да бъдем богати", но има едно състояние, когато всеки един човек може да бъде богат. Ако човек е умен, всеки ден има един момент, когато той може да стане богат, щастлив, но той пропуска моментите. Когато дойде този момент за неговото щастие, той се занимава с други, посторонни работи. След като мине красивият момент, когато няма никакъв изглед за някое щастие, той тръгва да го търси и казва: „Няма го щастието в света." Тръгва да търси добрите хора. Има добри хора, но добрите хора минават все през вратата, през царските врата, а пък онези, които минават през прелезите, те не са добрите хора. Ако две сестри се карат, те са при прелезите от едната и от другата страна. Ако две момиче съседки се карат, че кокошката на едната снесла в другия двор и да даде яйцето, карат се за едно яйце. Питам сега: през вратата ли се карат? През

прелеза, през дупките за едно яйце. Да допуснем, че цялата седмица е снасяла яйцата в чуждия двор – турете по 20 лева за яйцето, струва ли си един спор за 20 лева? Ако е няколко милиона английски лири поне, ще кажете: „Голяма сума", а тук за 20 лева, които даже не правят един швейцарски лев. Така човек изгубва своето добро настроение. Някой път за цяла година изгубва хубавите случаи и огрубява човек.

Най-първо направи една погрешка и после се извинява, казва: „Имам право да го кажа, аз не съм глупав." Който има правила и ходи да се разправя с хората, мислите ли, че е много умен? Че, ако ти ходиш да кажеш, че този не върви добре, че онзи не върви добре, тогава питам: Има ли някой да ти е благодарил, че сте го окаляли при вашата опитност? Поне аз не съм срещал такъв човек. Някой път човек има едно вътрешно говорене. Има едно вътрешно говорене, има едно външно говорене. А пък някой път човек говори със себе си и спори със себе си. Казва: „Той е такъв, той е онакъв, че защо Господ го направил такъв, не можеше ли да го направи друг?" Той мърмори, после пак иде да се моли. Като се моли, казва: „Не ме слуша Господ." Ти като отидеш със свои правила, какво ще постигнеш? Господ не се нуждае от никакви правила. За Господа те са абсолютно непотребни. Господ е направил хората толкова съвършени, че абсолютно няма нужда да ги пилиш. Ако онзи червей, онази гъсеница, която яде листа, знае как да преобрази характера си, кой професор й дава наставления? Тя се качва на това дърво, на онова дърво и става на пеперуда. Някой казва да възпита някого. Някоя сестра казва: „Да възпитаме онази сестра!" За мене много е интересен въпросът. Да намерим от вашия опит случаи, че две сестри са могли да опилят някоя сестра хубаво, че после тази сестра да е станала светия. Няма такъв случай. Аз зная една сестра, която видяла друга сестра, която много грешила. Тя й казала: „Сестра, аз много Ви обичам, бих желала да съм като тебе. Съжалявам, че не мога. Колко ми е приятно да другарувам, аз съм самотна." Другата казала: „И аз съм самотна. Считат ме много лоша. Да се съберем!" Аз мисля, че тази сестра разсъждава много добре.

Някой път това, което наричаме зло в света, ние не знаем побудителните причини, които са заставили някое добро в дадения случай да придружи дадена постъпка или да държи поведение.

(*Една котка ходи около Учителя.*) Това е предметно учение. Тя слуша беседата, без да я разбира. Тя си има свой маниер. Ще си поглади опашката, и тя си има нещо предвид. Аз зная защо се глади. Тя иска нещо материално, нищо идеално няма. Казано на ваш език: „Ако сестрите ти донесат някои хубави работи, и на мене да оставиш. Хубав кашкавал ако ти донесат, и на мен да дадеш, да не забравиш." Понеже котката е едно колективно същество, онези същества от Невидимия свят съвсем друго искат да изразят. Те искат да покажат, котката иска да каже: „Характер трябва да имате, да не ви е срам." Котката казва: „Аз добре разбирам, благодаря на Учителя. Готова съм на послушание. Щом съм повикана, готова съм." Да оставим сега котката. Тя отвлече сега вниманието.

Казвам: В самовъзпитанието на човека, човек никога не трябва да се изтезава. При сегашния развой на човешкото развитие, постоянно трябва да изправя своите погрешки. Всичките погрешки са колективни погрешки. Например някой път дъжд вали, окаля се стената – ще вземеш четката, ще намажеш стената. Някой счупил джама – ще купиш нов джам, ще го туриш. Някой оцапал, – ще очистиш. Това става постоянно. Светът е пълен с добри и лоши мисли. Човек като не разбира законите, е изложен на външно влияние. Ако вие влезете в едно общество, веднага ще възприемете настроението му. Ако влезете между учени, музиканти, религиозни и други, ще вземете настроението им. Ако се

печете на Слънце, ще вземете настроението на Слънцето, ще имате разположение. Ако се печете на Месечина, ще имате съвсем друго настроение. В духовно отношение светът е стигнал до положението, изисква се едно вътрешно разбиране, изисква се всеки един от вас да има силна мисъл, а не да се влияе от средата, в която живее, но да излезе в по-висша среда. Например, влезе една Божествена мисъл у вас. Как познавате, че една мисъл е Божествена? Дойде ти някой на гости и на вас ви дойде мисълта: „На този човек, дайте му 2000 лева, да си върви." Друга мисъл минава: „На този човек да му купиш костюм, дрехи и да го изпратиш." Трета мисъл: „Ще го приемеш на гости и утре ще го изпратиш." Коя мисъл е Божествена от тези трите? Някой ще помисли, че да му дадеш 2000 лева е Божествена. Или ще помисли, че втората е Божествена. От моето гледище Божествена е третата мисъл. Аз ще направя така. Пари, дрехи няма да му дам. Ще го нагостя. Защото ако е закон, че трябва да му дам дрехи или пари, то ако Бог изпрати при мене една птица, какво ще правя? Една птица ме посети, седи на моя прозорец и ходи по джамовете, иска да влезе. Няколко часа седи по прозорците и се качва, после пак седи. Какво иска тази птица? Тази птица ми дойде на гости. Ако е Божествен закон да дам пари, то тази птица няма нужда от пари, тя и от дрехи няма нужда. От храна има нужда.

Следователно Божествено е това, което в дадения случай е общо за всичко. Това ще дадеш, необходимото – това, което е общо за птичката, човека и ангела. Това е Божествено. Тази е Божествената мисъл. А пък другите неща са специфични. Който постъпва по човешки, ще се намери в противоречие. След като дадеш на един човек 2000 лева, него го е страх и той ще каже: „Я прати слугата си да ме пази, да не ме оберат." А пък ако му дадеш да се наяде, няма да го е страх. И ако иска да му пратя слугата си, няма да го направя. Понеже този човек е пратен от Невидимия свят не да му слугуват, а той е пратен да служи. Всеки един човек е пратен да служи. Онзи, който не разбира закона и чака другите да му услужват, той е забравил своето обещание.

Много болести идат в света поради следния закон. Когато ти кажеш: „Дотегна ми да шетам, искам да си почина." В момента, когато пожелаеш да имаш слуга, ще дойде слуга, ще почнеш да боледуваш. Господ ще ти прати един слуга. Аз говоря на вас, които искате да вършите волята Божия. Аз не зная как може слугата да желае други да му слугуват. Един слуга да иска други да му слугуват. Това е малко чудно – той да иска да има слуга, а пък той е слуга на по-голям господар. Той иска да бъде господар на друг слуга. Божественият закон гласи: Докато си в положение да служиш, искай да служиш, ти ще бъдеш здрав. Докато искаш да служиш на Бога, ти си здрав, краката ти са добре, ще бъдеш здрав, нищо повече. Няма да казваш: „Дотегна ми да служа." Щом туриш мисълта да имаш слуга, щом искаш да станеш господар, то вече дъщеря ти, мъжът ти, всички ще бъдат недоволни от тебе. Те са възприели твоята мисъл. Твоята мисъл се предала на мъжа ти. Тогава мъжът ти иска да бъде господар. Тогава всички вкъщи воюват, на нож са. Дъщеря ти не се подчинява и тя казва: „И аз не искам да слугувам." В дома си вие често си създавате своите нещастия. Каквото пожелаете, пожелават го и другите. Ти пожелаеш да имаш хубава дреха, но син ти, дъщеря ти и другите пожелават да имат хубава дреха, но няма пари за всички. Тогава се карат: „Защо на онзи направи, уши му дреха, а на мене – не?"

В света има и друг един закон: У птичките този закон съществува. Колкото птиците повече носят своите дрехи, толкова стават по-хубави. Някое перце като падне, друго изниква. Ако пазите този закон, то вашите дрехи няма да се изтриват. Аз зная хора, които 10 години са носили един костюм и не се изтрива. Десет години нов костюм. Това е икономия. Онзи, който живее по Бога, има икономия. Десет години по един костюм от 2000 лева. Ако живееш по Бога,

тези дрехи ще бъдат все нови. Някой светия е седял 30 години с наметало, и това наметало остава ново. Който светия не си издържи изпита, наметалото му става вехто. Христос не снемаше дрехите от гърба Си, не ги закачаше, каквато влезе някъде.

Искам да ви наведа на една основна мисъл за онази велика вяра, в Божественото, което дава мир и спокойствие на човешката мисъл. Онова самосъзнание в дадения случай да преодоляваш мъчнотиите. Например скръбен си, мъчно ти е. Като отправиш мисълта си, изчезне мъката ти. Или имаш спор, отправиш мисълта си към Бога, казваш: „Господи, уреди тази работа." Като се е оцапала една дреха, ти ще я опереш и ще се свърши работата. Казал ти някой нещо, ще разбереш това в Божествения смисъл. След всяка лоша дума, която ти е казана, след всяко изпитание, ако издържите, ще се яви едно велико благословение, което даже не подозирате. Изпитанията са Божествени блага, които са скрити, за да ви опита Бог. Бог ще ви изпрати едно голямо благо, отвън е толкова страшно, че вие ще кажете: „Това нещо не го искам." Вие не разбирате Божия път. И затова Писанието казва: Всички онези, които изтърпят каквото им се случи, онези, които правилно разрешат въпросите, ще имат вътрешно спокойствие и вътрешна сила. Например, всеки един от вас могат да го изведат от вашето равновесие. Например, нощем минават през гората, един казва: „Засада!" Няма никаква засада. Там дето е Господ, каква засада може да има? Никаква пречка няма да се приближи към тебе, ако слушаш Бога. Мечката ще мине и ще замине. Но ако не слушаш Господа, мечката ще ти държи една лекция, ще те пита: „Защо не изпълниш волята Божия?"

Писанието казва: „Всеки, който не влиза през вратата." Тази врата е Божествената любов, да вярваш, че в Бога няма никакво изменение. Онова, което Бог е казал, няма изменение. Има една наука, която не зависи от знанието на човека. Защото ако едно дете посади една семка и един учен посади една семка, резултатите ще бъдат едни и същи. Детето и ученият човек ще заровят семката в пръстта и семките ще дадат същия плод. Вие мислите, че ако сте учени, ще бъдете по-добри. Не, учението ще бъде един придатък. Нито пък невежеството може да ви ползува. Учението ползува до известна степен. Специалист може да бъде човек. Но и добър да бъде човек, специалистът си има своите постижения.

При сегашните условия трябва да се справите с известни мъчнотии. Да допуснем, че вие искате да развивате онова чувство на ясновидство. Някой казва: „Учителю, защо не ни отворите очите?" Аз мълча. Аз ще ви кажа защо не ви отварям очите. Представете си, че вие седите в една стая и искате да излезете навън, да видите планината. Казвам: Ти трябва да излезеш вън от стаята, за да видиш планината с очите си. Ти казваш: „Няма ли някой бинокъл, някой телескоп?" Казвам: Ще излезеш и ще видиш на самото място планината. Като се качиш на високия връх горе, ще видиш това, което при обикновените условия няма да може да видиш. Онези, които не искат да развиват тези дарби: „Много високо е горе планината, може да се пукне сърцето, там има студ, сняг. Като се направят специални пътища с автомобил и с аероплан." Кога ще бъде то? Хубаво е с аероплан. Трябва да чакаш 200–300 години, а пък сега, без да чакаш аероплан, може да отидеш и да придобиеш каквото ти трябва.

Например за ясновидството вие имате едно понятие, че то може да се даде отвън. Ясновидството, аз да ви кажа как може да го придобиете. Представете си, че вие живеете в един салон, но дедите ви никога не са измивали прозорците и те са зацапани, че влиза слаба светлина. Казвам: Нищо не се вижда. Вие всеки ден ги миете, но пак не се вижда. Казвам: Измийте ги отвън и отвътре, ще прогледнете. Казвам: Отвън сте ги мили, сега отвътре ще ги измиете и веднага

не прогледнете. Ясно ще видите през прозорците. Една сестра ще дойде, ще каже: „Това не е за нас. Може да паднеш от стълбата, нека дойде една слугиня да ти измие." А пък никога една слугиня не може да измие вашите прозорци нито отвън, нито отвътре. Казвам: Как се мият прозорците? Ако вие не може да измиете вашия ум, като минават лошите и посторонни мисли, да ги изпъдиш – първа, трета, четвърта, те някой път нападат ума ви. В ума си човек трябва да бъде чист. Всички непотребни мисли да не позволява да смущават ума му.

Това е като у един ученик. Трябва да преодолява онзи материал, който учителят му е задал. Не да се занимава с въпроси, какво отношение има учителят към този и онзи. Когато дойдеш на изпит, няма да те пита дали обичаш учителя си или не, а знаеш ли или не, учил ли си или не. В Невидимия свят, който не учи, няма добро поведение. Там учение и добро поведение вървят заедно. Не учиш ли, имаш лошо поведение. И едното, и другото вървят заедно. Тук, на Земята, има ученици с много добро поведение, но не учат. Разсеяният ученик има нещо лошо. Човек, който е с добро поведение и не се учи, има нещо лошо в него. Това психологически е вярно. Умът му е отвлечен. Той привидно е добър. Но за природата, която не се лъже, той има лоша привичка, която разсейва ума му. Тази разсеяност може да не е силна. Ти седиш и мислиш, че си една княжеска дъщеря, да си имаш добра стая, деца, слуги, да разполагаш, и не учиш, постоянно се разсейваш. Много работи си въобразяваш и се разсейваш. Ще се стегнеш сам, ще кажеш: „Никакъв княз, никаква княгиня!" Една наша сестра казваше на друга: „Нашата Райна княгиня, небесната ни слугиня."

Да знаеш да работиш, да знаеш да учиш, да разчиташ на това, което Бог е вложил в тебе. Вложеното във вас може да развивате. Може да развивате вашите дарби. Духовната наука дава онези методи, чрез които може да ги развивате. А пък всяко едно учение в света може да бъде достъпно за човека само тогава, когато той обича. Ако обичате един човек, вие ще запомните думите му, ако не го обичате, няма да ги запомните. Ако обичате един предмет, вие ще напредвате в него. Според обичта ви, колкото е обичта ви, толкова ще бъде и паметта ви. Паметта ви отслабва, когато механически помните нещата.

Способният ученик се учи, учи, учи. Дарбата му е дадена, но той ще работи и ще заслужи това, което е придобил. Ти трябва да вземеш пример от него. Добрият човек не само има дарба, но той е работил. Музикантът, и той е работил. Това е вярно и за каквато и да е друга дарба.

Та казвам сега: Да ви задам една задача, както Питагор е правил. Да кажем, че ще се намерите в една Питагорова школа. В неговата школа са идвали княжески синове и той ги е подлагал на 3–4 години на крайни подигравки, които могат да го засегнат. И ако издържи след 4 години, той е бил приеман в школата да му разкрият тайните науки. Ако вас един месец ви подигравят, не зная колко души ще издържат. Ще има нещо, което не сте сънували. Вие ще кажете: защо Господ допуща това? Това е изпит. Онзи ученик няма да отговори на подигравките, но ще се задържи 4 години. Той разсъждава и като мине през този изпит, той има за цел да влезе в училището. Ако човек иска да влезе в Небето, той трябва ли да обръща внимание, когато му кажете: „Вие сте извратени, смахнати." Могат да ви кажат, че вие по 3 пъти на ден се молите на Господа и не сте богати, живеете в цигански колиби, а онези хора нито се молят и какви къщи имат. Я оставете тези щуротии. Вие един ден кажете: дали тия хора не са прави? Аз задавам въпроса на вас, които не сте щури: Вие гробища имате ли, вещници заравят ли ви, о[...]пват ли ви?" Поне ние сме щури. Като умрем, я ни заровят, я не. И да не ни заровят, все едно ни е. За погребение пари не оставяме. Ще кажете: „Той умира и трябва да го погребат." Христос дава една притча. Бедния Лазар никой не го погребва, турят го в една кола и му направят просто погре-

бение. Умира богатият и му направят тържествено погребение, с музика, с
вали. В другия свят турят богатия в пъкъла, а пък Лазаря, когото занасят с та
на гроба, ангелите го занасят в лоното Авраамово. Как бихте желали да
погребат: като богатия и да отидете в ада или като Лазара и ангели да ви зана
в лоното Авраамово?

Това е старият порядък на нещата. В новия порядък на нещата чо
няма да умира. Ще дойде един ден, няма да има умиране. Просто като до
време, човек ще замине със съзнание за онзи свят. Той ще тръгне и ще зам
и никой няма да знае къде е отишъл, нищо повече. Сега всички знаят. Н
Илия, като замине за онзи свят, остави кожуха, Елисей взе кожуха му. Е
сестра говори много красноречиво. Тази сестра, която ви говори, дава е
ребус. Тя говори едно, а се разбира алегорично. Ребус е това. Тя казва: „Ти
такъв, ти си такъв, вие сте такива." Това е общо казано. Тя казва: „Иване, Д
гане ти си такъв." Но има хиляди Ивановци и Драгановци. Според тази теор
всеки един ученик [е] на едно вътрешно голямо изпитание. А пък при сегашн
условия тези неща са непонятни.

Сега за всички няма материални условия да бъдат щастливи. В семейст
то няма достатъчно умни синове и дъщери, за да направят дома щастлив. Не
достигнали до тази степен на развитие. Тепърва трябва да се подготвят хора
за да разберат, да работят по великия Божи закон. И вие трябва да разбере
Божиите пътища.

Има един начин за изучаване Библията. Има един механически начи
но има и друг начин за изучаване. Някои хора изучават Библията като онзи [с
десет хамбара с костилки от сливи, ябълки, круши, мушмули. Всяка година то
броял семената, изваждал ги, броил ги и пак ги турял в хамбара. Знаел в ко
хамбар колко костилки имал. Хората така знаят Библията. Но това не е знание
Знанието е в посаждането. Трябва да се посади, после да се смели плодът, д
стане плът и кръв в човека. И ако не приемеш соковете на черешата, не може
да приемеш нейната сила. Черешата е писмото. Като прочетеш това писмо, ще
разбереш. Сегашното разбиране е съвсем механическо. Сега хората искат да
станат здрави, а здравето зависи от човешката мисъл, чувства и постъпки. Всеки
човек може да бъде напълно здрав, когато има единство между неговите мисли,
чувства и постъпки, да няма никакво противоречие. Да кажем, че вие имате
картофи и трябва да ги опечете. Известни мисли приличат на картофи. Опечи я
в любовта на този Божествен огън. Плодът на дърветата е печен на най-хубавата
светлина. Един турчин във Варненско натоварил една кола с череши и отишъл
да ги продава в Добрич. По пътя ял череши с костилките. И като отива в Добрич
не може да слезе от колата. Извадили 8 кила костилки от червата му чрез
операция. Има неестествени желания у хората. Ти туриш едно желание, второ,
трето, напълниш си сърцето с костилки и после знаете ли какво може да стане?
Една череша – изяж месото, сдъвчи я и костилката посей! Като изядеш 10 чере-
ши, достатъчно е. Няма защо през целия ден да ядеш череши.

Казвам: Сега ние искаме да разрешим въпросите както този турчин. Той
мислеше, че като тури 8 кила костилки в себе си, ще разреши всички въпроси.
Но трябваше да се направи операция и да се извадят костилките. Стомахът не
е място за костилки. Той е място за храна. Човешкият ум, мозъкът не е място
за скотобойна, а е свещено място да мислиш. Свещен трябва да бъде мозъкът,
хубави мисли да има. И сърцето не е място да го напълниш с тревоги, но то да
носи най-хубавите желания и чувства. Ако всеки ден така правиш, тогава животът
ще има друг смисъл. Няма да има страх от смъртта. Всеки един от вас го е
страх, че един ден ще умре. Сега всеки, който се е родил, все ще мине през

смъртта. Смъртта сама по себе си не е страшна. И Христос е минал през нея. Всички мъченици и светии, всички хора, искат или не, все ще минат през смъртта. Трябва да се справите с едно правилно разбиране. Смъртта е опасна, когато умираш без любов, а когато умираш с любов, то не е смърт. Всеки, който не влиза [през] вратата в живота, всеки, който не изучава така истината, той е крадец и разбойник – разбойник за благата, който Господ му е дал. Може да бъде крадец и разбойник за себе си. Защото ще го осъдят за 100 години и така да прекара целия си живот. Или може да прекара целия си живот в боледуване, нещастие, може да прекара живота си така, както може да прекара един добър човек посред бурното море, всред несгодите на живота, може да прекара един добър живот. Така е, който разбира законите.

Над всичките условия седи Божият закон, Божествената Промисъл. В света има един общ Промисъл, има едно общо съзнание, което се грижи за всички същества и промишлява. Това е и за народите. Каквото и да става, каквото и да мислят хората в света, има друго нещо, което помага, на което човек всякога трябва да разчита. И доколкото човек съзнава и е верен на този закон, дотолкова той може да бъде щастлив. Бог казва, че онези, които Го обичат и изпълняват закона Му, Той ги е написал на дланта Си. Това е една фигура, за да се покажат грижите, които Бог има. Всякога Неговият Дух махва несгодите, страданията, които човек има. Мъчиш се, смъкнат се условията и дойде нещо хубаво. Не бой се, има такъв един пример в Писанието. Апостол Петър, когато беше затворен в тъмницата, 120 души се молеха и през вечерта дойде ангел и му каза: „Излез и не се връщай." Така е, ако човек вярва. Някой ще каже: „То е било едно време." И сега е същото. И сегашните времена е пак същото време. Всякога е време, когато вярва човек, и всякога не е време, когато човек не вярва. Щом човек вярва, нещата могат да бъдат. Аз говоря за онази жива вяра на любовта, която твори чудеса. Тази трябва да бъде общата мисъл. Всички трябва да бъдете носители на новото в света. Човек трябва да бъде проводник на Божията любов.

Някой ще каже: „Какво може да бъде от мене?" През един прозорец влиза светлина. Като има много прозорци, ще влезе много светлина. Ще вземеш една стъпка, после втора, трета, хиляди стъпки ще правиш. В това отношение всеки човек има велико бъдеще. Това, което има да се постигне, е несравнимо много повече в сравнение с това, което е постигнал човек. Сега човек е в областта на скръбта, но след скръбта ще дойде страданието, след страданието човек ще влезе в радостта. След страданието ще дойде радостта. Христос казва: „Сега скръб имате, Аз ще ви видя и скръбта ви ще се превърне на радост."

Отче наш

Беседа, държана от Учителя на сестрите
на 19 май 1932 г.,
четвъртък, 4 часа след обяд
Изгрев – София

35.

ЕДНА ЗАДАЧА

Добрата молитва
„Ще се развеселя"

Ще прочета първа глава от Притчи.

„Духът Божи"

Ще ви дам само за една седмица една задача. Искам тази задача да я изпълните. Който я изпълнява, може да се учи, а който не я изпълнява, не може да се учи. Ще вземете едно малко тефтерче от 10 листа или може да си направите такова. Задачата започва от утре. Всеки ден ще отбелязвате по 3 пъти какво е времето, какво е вашето небе, състоянието ви какво е: ясно ли е, облачно ли е, дъждовно ли е, снежно ли е, бурно ли е. Ще отбелязвате както метеоролог. Ще имате една графа и в нея 3 пъти ще отбелязвате, ще си туряте бележка. Ако имате една лоша мисъл, ще си я отбележите, като че на някой ученик преподавате. Ще си туряте бележка – 1, 2, 3, 4 и т.н. Да видим колко добри мисли ще имате. Това ще правите до идния четвъртък. Няма да забравите. Дойде ви някоя лоша мисъл – ще я отбележите; като ви дойде добра мисъл, и нея ще отбележите.

Нали някой рибар, като хвърли мрежата, хване нещо, хваща риба. Които са за работа, турят ги в коша, а които не са за работа, връщат ги обратно. Да видим колко добри мисли ще хванете. Да видим какъв е капиталът ви. Когато кажем, че някой търговец е богат, ние определяме неговото богатство. Може ли, при сегашните условия, който има 1000 лева или 2000 лева, да бъде богат? С 2000 лева вие едва може да преживеете. И 5000 лева, и то не е богатство. И със 100 000 не е богат. Богат човек за да бъде, но обикновен богат, трябва да има един милион. Това е за България. Един обикновен богат американец трябва да има един милион долара. Един милион долара са 500 000 златни лева. Помножете ги по 140 лева, колкото струва всеки долар, колко правят? 140 милиона лева. Значи един българин е богат с един милион лева, един американец е богат със 140 милиона лева. Неговото съзнание е такова. Един американец с 10 000 долара какво може да направи? Една разходка из Европа. Като се върне, няма да има пет пари в джоба си.

Като казвам „добър човек", трябва да знаем в какво седи неговата добрина. Трябва да знаем, че касата на този търговец е пълна. Когато кажем, че някой земеделец е богат, той трябва да има ниви, някой овчар трябва да има стадо 10 000 овце, някой градинар трябва да има нещо. Ние казваме за някого, че е учен човек. В какво седи богатството му, неговата ученост? Или казваме, че някой е красив. Красотата е качество на човешкия ум, на човешката душа, има си външен израз. Много пъти вие сте се оглеждали, някой път сте красиви, някой път сте грозни. Някоя статуя, направена от восък, е всякога красива, а

човек всякога не е красив. Това, което всякога е красиво, то е красиво, а това, което някой път е красиво, а някой път не, то не е красиво. В какво седи красотата? Ще кажете: „Той има красиви очи." В какво седят красивите очи? Красивите очи трябва да бъдат меки, изразителни, да няма разсеяност, да не гледа едного, а да вижда другиго. Някоя дама ви дойде на гости, гледа тук-там, не са красиви очите й. Красивият човек нищо не го интересува. Той, като влезе в стаята, всичко вижда, после не обръща внимание, нито столовете вижда, нито другите вещи. Който вижда столовете и другите неща, очите му не са красиви, занимават го дреболии. Щом го занимава каква е твоята рокля, той няма красиви очи. Ако утре твоята рокля овехтее, той ще каже, че не е хубава роклята.

Тогава вие ще заприличате на Настрадин Ходжа. Отишли да препускат с конете си, а той се качил на стария си вол да препуска. Те казали: „С този стар вол не може." Той казал: „Като беше младо теле, много бягаше." И вие ще кажете: „Едно време какви бяхме, като тръгнахме в този път. През целия ден се молехме, сърцата ни горяха, но то едно време беше. И любовта ни каква беше, но сега не е вече тъй." Всички говорят все за едно време. Кое време: едно време или сегашно време? Младият, който остарява, е изгубил любовта си. Някой от вас казва: „Остарях." Казвам: Изгубил си любовта си. Старият казва: „Ще умрем." Изгубил си мъдростта си. Питам тогава: какво ни ползува, че ние сме остарели и че сме умрели? Казвате: „Ще се мре." Каква философия има в това, че ще се мре? Защо хората сега остаряват? Малкото дете, което е напуснало куклите си, не е вече дете. Ти се занимаваш с големи работи. Когато младият напусне онези хубавите работи на своята младост, той остарява. Когато старият напусне хубавите работи на своята старост, той умира.

Аз още не ви познавам вие кои сте. Вие всички пред мене носите псевдоними. Всички пишете под чужди имена, никой не е дошъл със своето име. Вие пътувате с някоя титла, както някои видни хора пътуват като графове, например граф еди-кой си. Името, с което сте знайни в другия свят, а не тук, на Земята, то е важно. Вие сте забравили даже вашето име. Вие приличате на затворник, турят № 1, 2-и т.н. Питат го: „Кой си ти?" Той казва: „Аз съм № 1 или № 2." Стражаря го питат: „Кой си ти?" Той казва: „Аз съм № 125." И вие носите нумера само. Питам: Човек, който носи нумера само, може ли да се нарече човек? Стражарят, който носи № 1, е мъж, който носи № 2, е жена, № 3 е дете, № 4 е стар дядо. Той е баща вече на едно поколение. № 5 е стара баба, 6 е правнук, 7 е прадядо. Всички физически стражари са дегизирани.

Та казвам: Вие не сте имали ясна представа какво представяте. Вие седите някой път и имате недоволство. Но не сте си задали въпроса вън от тялото какво представяте. Човек вън от съзнанието си не може да излезе. Човек е това, което не се мени. Когато дойдеш до онова положение в живота, когато нищо да не те смущава, това си ти. Докато скръбта те засяга, ти не си човек. Това, което не се мени, това, което не се засяга, то е човекът. Нали искате да бъдете свободен човек? Който и да е от вас, и най-търпеливия, може да го изкарат от релсите. Някои от вас минавате за много кротки, много търпеливи. Но представете си, че всички са се надумали и изсипят върху вас куп хули. Казвате: „Тези сестри какво направиха върху мене днес?" Дойде една сестра, говори ти и те нахока. Възможно ли е един извор, един момент да излиза от него чиста вода и после, в друг момент, да излиза лоша вода? Възможно ли е от една уста да излиза и добро, и зло? След като говоря аз, сестрите си гугукат нещо отрицателно. Това тяхно съзнание ли е или не? Това е сдружение, фирма е това, подхлъзва се. Казва някой: „Той е такъв и такъв." Да не мислите, че аз искам да ви обвинявам. По този начин като разсъждавате, нещата се познават

кои са позлатени и кои не са позлатени. Това, което се изтрива, е позлатено, а това, което не се изтрива не е позлатено. Ако твоето добро се изтрива, то е позлатено; ако не се изтрива, то не е позлатено.

Животът, който живеете на Земята, е едно училище. Тук е място за крайни изпитания. От това, което очаквате, нито една хилядна няма да видите реализирана. Най-първо сте красиви, всички говорят за вас. След това, след 40–50 години, всичко това изчезне. Косите ви бяха черни, гладки, по-рано сте били стройни, изправени, а после всичко това изчезне и казвате: „Този живот не струва." Защо? Защото имате една представа, която не е вярна.

Животът е едно опитно училище. Тук, на Земята, се изпращат всички хора да ги проявят. Когато някой ангел искат да го пратят на работа в друга слънчева система, Господ го изпраща на Земята да го опита. Най-после един ангел ще го изпратят в една волска форма, да оре при един български земеделец 10 години да му оре и земеделецът ще го мушка. И този ангел да каже: „Много добре прави той." После, като се върне, ще каже, че той учил 10 години в един български университет. Какво ще кажете на това? Не че е така, но аз го давам като пример, който приблизително е верен. Казва се, че ония ангели, които били херувими, за да излъжат първите хора, станали на змия. Какво унижение е това. И оттам насетне този ангел, като излъгал хората, останал в змийска форма, изгубил ръцете си – значи изгубил своята воля. Всички лоши хора се отличават по това, че нямат воля – имат ум, но воля нямат. Той не може да те хване да те удуши, но може да насъска другите против тебе. Все търси някой да дойде да го вземе на гърба си. Винаги турят на змията помощници, слуги. Нали сте чели „Фауст"? Какво спечели накрая Мефистофел? Нищо. Той искаше да ограничи човека. Някой път се разслабваш. Ще кажеш: „Аз ли съм или не?" Това е външната сила. Тази сила ще я туриш на работа и цял ден ще ти оре. Например гневен си – ще впрегнеш гнева на работа. Най-работливите хора са гневливите хора; тези, които не работят, не са гневливи. Писанието казва: „Гневете се, но не съгрешавайте." Вместо той да ви впрегне, вие го впрегнете.

Един анекдот има. Един стар български чорбаджия много рано сутринта, в един-два часа след полунощ, отива и събужда слугите си в абаджийската чаршия, да почнат работа още през нощта. Той после пак се връща вкъщи и продължава да спи. Казва: „Младите нека работят." Най-после слугите му решили да го изцерят. Имало слух, че в едни гробища имало таласъм. Когато една нощ пак излязъл да събужда слугите си, двама от неговите слуги се предрешили, единият се качил на гърба на чорбаджията, а другият го води и го развеждали два часа из гробищата през нощта. После го пуснали и той се върнал вкъщи. Жена му го пита: „Събуди ли слугите?" Той казал: „Опасна работа е." Оттам насетне той никога не е тръгвал нощем да буди слугите си, а чакал Слънцето да изгрее. После казва: „Нека си поспят момчетата, Ти, Господи, и малката работа ще благословиш!" Не казвал, че таласъми са го уплашили. Казва: „Защо да ходя вечерно време да ги безпокоя?"

Да направим аналогия. Дойде във вас една мисъл на малодушие. Ти си яхнат, таласъмите те мушкат. Като те мушкат, какво ще кажеш? Значи не си изпълнил великия закон на Божията любов. Защо така върви светът, защо не върви по правия път на любовта? Нещастията днес се дължат на безлюбието на цялото човечество. Както първите хора са се отклонили, после и другите по същия начин са се отклонили.

Каквото и да ви се говори, вие може да кажете, че „Учителят много добре говори". Ако аз говоря хубаво, то е за мене, но и вие трябва да слушате и хубаво трябва да прилагате. Първото нещо: Човек трябва да се отличава с търпение,

да може един човек, като говорят най-лошото за него, да може да търпи. В Питагоровата школа един ученик ще го поставят при другите ученици, които ще го плюят, ще му казват най-грозните думи. Ако може да издържи, приемат го за ученик. Той гледа спокойно и се усмихва малко. Ще му говорят подигравателно. Коя сестра от нас би издържала този опит? Питагор, преди повече от 2000 години, е работил така. Малцина са влезли в школата. Защо? Защото само на този, който търпи, само на него могат да му се поверят Божествените богатства. Че малко знае човек, се познава по това, че изгубва младостта си и старостта си. Тогава де е човекът? Като стане и там ако не може да спре, после умира. Ако не може да намери своето място в другия свят, тогава де е човекът? Какво го ползува след смъртта, че тук е бил богат, че имал милиони? Какво го ползува един богат богатството му, ако той изгуби зрението си, вкуса си, не може да яде? Очите са важни и полезни, доколкото може да си служи с тях. В живота важи само онова ядене, което може в дадения случай да се възприеме. И онази мисъл важи в живота, която може да даде подтик на човека към хармоничен живот.

Та казвам: Човек се задоволява, като казва, че е вярващ, че принадлежи към някоя школа. Той може да принадлежи, но важно е знанието, което притежава, добродетелта, която притежава или онази добродетел, с която той има благословение. Кой е благоугоден на Бога? Който върши волята Му. Трябва да знаем, когато вършим волята Му. Писанието казва: „Изпитвайте каква е волята Божия." Във всеки момент трябва да знаем кога вършим волята Божия и кога не вършим. Може в някой момент да вършим, а в друг да не вършим.

Човешкото естество е много сложно. Когато някой е разсърден, това не показва, че той е лош и когато някой път човек е мек, когато има разположение, това не показва, че той е добър. Ако може да се молиш, когато имаш разположение, това не показва още, че е добър. Но ти трябва да се молиш, когато ти не си разположен. Някоя лоша мисъл може да дойде, но нищо не значи това. На добрия човек може да му турят халат и той остава добър човек. А пък лошият човек, и да го позлатят, пак си остава същият.

Когато някой паяк направи своята паяжина, вие търпите, нали? Защо? Каква причина ни дава паякът? Някой път не може да търпите паяка в къщата си. Защо си направил този паяк паяжината? Той чака да хване някоя муха, да я хване и да я изяде. Днес хване една муха, утре – втора, трета, четвърта, изяжда ги и вие претърпявате този разбойник. Казвате: „Защо Господ направи света такъв?" Аз казвам: Защо търпите този паяк пред вас да изяда една муха? Аз съм правил често опити с паяци. Видя, че един паяк е хванал една муха. Казвам му: „Пусни мухата!" Паякът се нахохори. Казвам му: „Ако ти в моето присъствие не пуснеш мухата, няма да оставя паяжината. Ще пуснеш мухата сега." Паякът откъсне нишките и пусне мухата. Казвам му: „Ти си умен паяк." Ако не беше пуснал мухата, щях да си послужа с бастуна и щях да го пратя на хаджалък, но не щях да го убия.

Този паяк може да дойде във вашия ум. Човек трябва да бъде господар на себе си. На този паяк казах: „Ти си свободен, но в мое присъствие нямаш право да изядеш една муха." И мухите нямат право да кажат, че в мое присъствие е изядена една муха. Аз не искам да ме викат свидетел в съдилището за това нещо.

На вас ви трябва самообладание. Вие минавате през една фаза на самовъзпитание. Силната воля на човека се познава по това, че той се самовлада. Не само да се въздържаш. Някой път някои минават за търпеливи. Какво разбирате под думата „търпение"? Един млад момък иска да се ожени, намерил

една мома. Тя много внимателно се разхождала с него, той се сгодил за нея и казал: „Намерих една годеница, няма втора като нея!" Веднъж той случайно е спънал и тя се спъва, излива чашата, която носила. Тя казала засмяна: „Няма нищо, изля се чашата." Тя излязла да напълни чашата. Той казва: „Виж, е характер! Какво самообладание!" Онзи, комуто казал това, отговорил: „Блазе ти, че Господ ти даде едно такова красиво същество, ще живеете добре." Като се оженил за нея, не излязло така. Той й казал: „Ти беше като ангел, като те бутнах веднъж, ти се прояви като ангел." Тя казала: „А като слязох долу, удрях масата."

В Невидимия свят ни представят едно предметно учение. И вие представяте едно предметно учение – както дърветата, както всички по-нисши животни под нас, така и по-горните се отнасят към вас. Вие правите една постъпка и по-горното същество изучава защо така правите. Както аз изучавам една ябълка по същия начин те ви изучават. Има кой да се интересува от вас. Всички тези мисли, които опитваш, лоши или добри, вие минавате през един или друг свят. Когато имате лоши мисли, вие минавате през областта, дето живеят лошите същества, а когато имате добри мисли, вие минавате през областта, в която живеят добри същества. После имате тъжни мисли, музикални мисли и т.н. Във всичките тези области, които минавате, трябва да извлечете поука.

Та казвам сега: Трябва да имате един начин за изучаване на Писанията. Пророците, преди да станат пророци, Бог ги е поставял на най-големи изпитания, преди да ги прати да проповядват. И когато са минали през тази школа, на тях е било поверено знание и са били пращани. Също така и християните минават през много изпити. И вие сте дошли на Земята да научите нещо. Първото нещо е да научите търпението, второто нещо е да научите въздържанието и третото нещо е да можете да се справите с всяка една мъчнотия.

Дойде ви една лоша мисъл. Един комар ви е ухапал, може да го духнеш, кое е по-право? Като ви ухапе комарът, духнеш го да си отиде. Той ще отхвръкне, ще дойде друг комар. Ти може да го натиснеш и убиеш, но по-добре е да го духнеш. Казвам му втори път да не идва. Аз познавам дали идва втори път. Във Варна имаше един комар много интелигентен. Като дойде време да заспивам, той бръмчи, като се събудя, той се отстраняваше. После цялото време не можех да го намеря. Разговарях се с него. Дене се криеше и не можех да го намеря. Той беше много умен, знаеше кога аз спя, кога съм буден. Щом съм буден, няма го никакъв. Значи той знаеше кога аз излизам от тялото си. Как знаеше, това е негова работа.

В живота си ние трябва да извеждаме известни изводи. Човек е поставен на Земята. Какво е неговото предназначение на Земята? Да се саморазвива и да се самовъзпитава. И това самовъзпитание няма капан отнякъде. Той ще мине през едно самовъзпитание, през един режим неприятен. Всеки един си представя на Земята един живот, какъвто на Земята не може да се постигне. Някой път вървите до едно място добре, после става обратното. Единственото нещо е: каквито са вашите отношения към духовното, такива ще бъдат отношенията на всички сили, които действуват в природата, към вас. Но законът на Любовта е разумен. Ако вие имате закона на Любовта, тогава пак ще минете през известни мъчнотии, но лесно ще минете, ще се спогаждате. А ако не живеете в закона на любовта, тогава ще дойдат най-големите мъчнотии. Когато имате любовта, тогава човек има прозорливост, предвижда нещата, приготвя се и знае как да постъпва. А когато изгуби любовта си, той изгубва своето равновесие.

Трябва да се наблюдавате, не да се съдите. Ще изучавате себе си. Някой път не може да познаеш. Някой път вие сте легнали по един начин и могат да минат много низши същества и между тях не може да се познаете. Размесвате съзнанието си с другите съзнания. Ти не знаеш тогава как да постъпиш. Заприщо, кажат ти нещо, ти търпиш, търпиш до известно време и после кипнеш. Развали се всичко. Този човек, който учи търпението, той прилича на следния случай. Българинът, като играе, клекне и викне: „Иху-ху!" Веднъж един казал на онзи, който играе: „Ще играеш, но няма да викаш „иху-ху" и тогава ще ти дам крава с теленце." Онзи почнал да играе и по едно време казал: „Ритам ти кравата и телето" и извикал: „Иху-ху!" Ти казваш: „Аз ще търпя вече." Но дойдеш до едно място и кажеш: „Не се търпи вече!"

Някой път се опитвате да търпите и наблюдавате колко пъти сте изтърпели. Като си търпял, дойде едно ново просветление и се радваш, че си търпял. Някой път дойде до конец. Ти избухнеш, ти съжаляваш, дойде ти желание да му кажеш, за не мисли, че си говедо. Ти мислиш, че като му кажеш, ще се оправи работата. Пък тя става още по-голяма каша.

Две булки се карали, между тях имало река. Едната говорила, другата я слушала спокойно. Първата казала: „Кажи нещо, ще се пукна!" Онази била спокойна. Та, онзи във вас казва: „Кажи нещо, ще се пукна!" Ти като кажеш, не се пука той, а се пукаш ти. Стомната като се пукне, не я бива вече. И да я мажеш, не става вече. Казвам сега: При търпението накарай онзи да ти каже: „Ще се пукна, кажи нещо!" Той нека се пука, но ти търпи и гледай ти да не се пукнеш. Вие сте много щедри, за да не се пукат другите, вие се пукате. Както виждам, все на пукане върви. Не жалете вашите неприятели, нека те се пукат, но вие да не се пукате.

Един човек на новото учение трябва да се отличава с един характер. Господ не дава на хората повече страдания и мъчнотии, отколкото могат да изтърпят. Всеки има много малко страдание в сравнение с другите. Например някой се оплаква, че има много големи страдания. И като го заведеш при другите, казва: „Моите са нищо." Втория заведеш при трети и вторият казва: „Моите са нищо." Дълбините на страданието никой не може да издири. Също така и добрините са несигурни от добро, по-добро.

Именно това е училище. Когато слизаш надолу, да имаш сила да се качиш нагоре. Като направиш погрешка, силата на човека седи да изправи погрешката си. Аз ви занимавам с типическата страна на живота. Ако се усилите, животът се подобрява. В човека се намира магическа сила и животът става по-лесен. А пък човек като се демагнитизира, отслабва, става нервен, както колата, която скърца.

Човек не трябва да осиромашава, човек трябва да бъде богат. Някой път човек се обезсърчава и казва: „Не съм използувал условията." Изменява се съвсем лицето му. Казва: „Едно време мислех така и така, но не трябва да се живее така." Трябва да живеем така, както светиите са живели. Човек трябва да бъде богат. Но богат може да бъде само този, който има вътрешно богатство. Да имаш богатство, което да не изгубваш. Това богатство да остане с тебе заедно. Богат е онзи човек, който замине за онзи свят и вземе богатството със себе си. И Христос казва: „Събирайте богатства, които да носите с вас."

Та казвам: Дето мнозина спят от вас, то е хубаво. Някой път мене ми е приятно, като видя, че някой спи. Защото ако аз гощавам 10 души, а 9-те спят, то ще нахраня само едного, а другите не. Мене ми е приятно по-дълго време да спят. Който е буден, той се ползува. Някой път ще говоря защо заспивате. Някой път тези, които спят, се събират на едно място. Аз гледам другояче на спането.

Спането е благословено от Бога, да спи човек, когато трябва. Ако тук не може да ме разбере, че отива горе да ме разбере, то е хубаво. Но ако отиде горе и там не разбира, тогаз няма смисъл. Да спиш и да си починеш, това разбирам, но да спиш и да не си починеш, това няма смисъл. И онова спане се познава. Онзи, който спи, тогава той прилича на светия. Ако заспи на стола и си клати главата, тогава не е хубаво. Най-първо ще се отучите да си клатите главата при спането. Аз ви позволявам да спите. Онзи, който спи, мога да го събудя много лесно с амоняк. Някоя сестра заспала, обременена, пари й трябват, уморила се. Оставям една торба със злато да я носи, тогава тя не спи. Това заспиване се дължи на натрупване на млечна киселина. От големи грижи и тревоги се натрупва млечна киселина в мозъка. А пък млечната киселина има свойство да съкращава краката на мозъчните клетки. Когато тези крака са скачени, то всичките енергии текат правилно, а инак токовете не могат да минат и тогава човек заспива. Затова трябва да не се грижите много. Многото грижи, много безпокойства, многото мълвене за това и за онова причинява натрупване на тази отрова – млечна киселина. На стотина души все трябва един да спи. Спането не е голям недъг. Онзи, който спи, е човек, който търпи. Аз бих предпочел един да спи, отколкото да дърдори. Кое е по-хубаво? Спането е най-малката погрешка, която на Земята може да има.

Сега на вас ви трябва самовъзпитание. Възрастните, напредналите сестри в учението с какво трябва да се отличават? Младите с какво трябва да се отличават? Със срьчност, а старите – с умение в дадено поле как трябва да се направи. Младият да е готов да служи, да е готов да направи нещо. Старият да знае как да се направи нещо, да даде най-добрия план. Младият и старият едновременно работят в човека. Щом ти дойде една хубава мисъл и разбереш най-хубавия начин на приложение и приложиш, тогава едновременно си и млад, и стар. Тогава работят в тебе едновременно законите на Любовта и Мъдростта. Вие сега ще се посмеете малко на себе си. Че някой спал тук в събранието или вкъщи, каква разлика има? Тук се спи по-сладко.

Един проповедник казва в едно събрание: „Аз проповядвам на тези, които спят." И които спят, и които не спят, еднакво са отговорни, стига това, което се говори, да се приложи. Да кажем, че 10 сестри спят и изпълнят задачата, а тези, които не спят, не я изпълнят. Тогава кои са за похвала? Които спят или които не спят? Разбира се, тези които спят и изпълняват задачата, са за похвала, защото и като спят, изпълняват. А пък най-хубавото е без да спи, човек да изпълни. Писанието казва: „Стани, ти, който спиш." В Притчите се казва „разумното знание". Човек трябва да има знание за своето естество. Не да се бои от проявите. Ще дойдат хиляди прояви в него. Ако той не разбира своето естество, той ще дойде в големи противоречия. Ще каже: „Аз едно време бях такъв и такъв." А пък човек, който има всички добри заложби, работа трябва само. Ако вие два часа прекарате в размишление в свободното си време, ще имате големи постижения.

Мога да ви дам една система за самовъзпитание. Не да се дресира човек, но да се самовъзпитава. Сегашните недъзи, при едно самовъзпитание, могат да се отмахнат. Например разстройство на стомаха, най-вече на нервната система, или други подобни състояния, могат да се премахнат. Тогава човек добива един весел поглед, Божествена промяна става в него. Като срещнеш някой човек, имаш общение. Някой път сте между хората, но не ги виждаш, няма ги хората там. Като че ли от восък са направени хората. Човека го няма там. А пък някой път виждаш човека, влизаш във връзка с душата. Сега много пъти човекът го няма. А пък за да събудиш душата си, трябва да се създадат нови условия.

Тогава иде разрешението. Без него идат постоянни разочарования. Днес ще бъдеш разположен, утре неразположен, после пак разположен и т.н., докато човек каже, че не знае какъв е смисълът на живота.

Та, сега, основната мисъл: Първо да работите за търпението. И като ви дойде мисъл да говорите, да се попитате дали да говорите или не, да мислите ли по този начин или не, да кажете ли това или не.

За една седмица турете си един контрол. Ще отбелязвате, каквито мисли ви дойдат, в тетрадката. Запример сутрин ви дойде добра мисъл, на обяд – лоша, вечерта – лоша мисъл. Или сутринта – лоша мисъл, на обяд – добра и вечерта – средна. За една седмица да видим, колко мисли ще ви дойдат. Ще отбелязвате в едно тефтерче по 3 пъти на ден. Тефтерчето ще го носите за една седмица. Ще имате за една седмица статистика за съмнението.

Вие едва сте влезли в едно учение. В бъдеще има да изучавате природата, тя сега за вас е една книга затворена със 7 печата. Отсега нататък трябва да изучавате. Вие чакате да идете на Небето, при ангелите, да свирят с китари. В Небето, за да слушаш един хор, ти трябва да разбираш музика, там трябва да вземеш участие в пеенето. Там няма да бъдеш само слушател. И на Земята е така. Човек трябва да вземе живо участие според степента на своето развитие. Някой казва, че времето не е дошло. Времето за всички е дошло. Времето за всички не е дошло да станат съвършени и всесилни, но времето за всички е дошло да бъдете добри и умни. Вие казвате, че имате пари. Всеки от вас трябва да вложи доброто като една вътрешна сила. Това е една работа, която човек постоянно трябва да върши. Доброто е прогресивно. Ще направите това, което може да свършите.

Тогава прочетете още веднъж Притчите. Знанието е потребно. Без знание и без добро човек не може да служи на Бога и да изпълни Неговата воля.

Отче наш

Беседа, държана от Учителя на сестрите
на 2 юни 1932 г.
(четвъртък), 4 ч след обяд

36.

НЕПОКЛАТИМА КАНАРА

Добрата молитва

Трябва да прочетем цялото Евангелие на Иоана и да приложим най-малкото от Евангелието. Казано е: „В този час, в който каза, в този час оздравя синът му." (*Ев. от Иоана, 4: 53*)

Ученикът трябва да учи. Не учи ли, не е ученик. Така, както правите вие сега, ще остареете и после какво ви чака? Какво ще стане с вас? Ще остареете. Вие сте ученици, обаче не учите. Вие сте като младите, които остаряват, а пък аз желая да бъдете като старите, които се подмладяват, и като младите, които се учат.

Да дойде Бог да живее във вас и щом Бог живее във вас, само тогава ще се подмладите. Едно [ви] липсва на вас, както Христос казва на младежа, същото. Аз ще ви кажа: На вас любов ви липсва. Като дойде любовта във вас, тогава ще се подмладите и всичко добро ще дойде. Любовта ще ви подмлади. Но кога ще дойде любовта във вас? Когато заживее Бог във вас. Не онази любов, физическата, но онази любов, която търпи всичко. Тази любов, която е канара непоклатима и всички страдания пренася с радост. Любов е, когато през всичките дни си благодарен и да кажеш: „Този ден ми е най-хубавия ден! Като този ден съм нямал." Утре пак така да кажеш. Ако ние не сме доволни и всеки ден съжаляваме за това, за онова и се тюхкаме, така ще остареем. Любовта е да бъдем благодарни. Като отидем да работим в света, като ни питат какво трябва да правим, ще кажем на всекиго: „Да живеем като Христа. Търсете първом царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ви се приложи." Вие чакате Христос да дойде. Кой знае как Го чакате. Казано е там: „Царството Божие е вътре във вас." Христос ще дойде вътре във вас. Който върши волята Божия по любов, за него царството Божие и сега е дошло.

Ангелите, светиите биха искали да имат нашите страдания. Това го считат за привилегия. Сега както живеете, живеете като децата: ядете, пеете, слите си, а пък трябва да учите. Мислите, че вършите духовни работи. А пък главното е да живеете като Христа.

Сега, както ви гледам, вие сте с един прозорец. Трябва да си направите още един прозорец, за да влиза повече светлина във вас. Светлината не разбива вратата и прозорците. Тя чака свободно да отворите прозореца, за да влезе.

Сега както ви гледам, ще остареете скоро. Какво чакате вие сега? Ден на ден ще остареете. Ще ви повикат горе. Понеже не учите, то Господ ще каже: „Тези непослушни ученици, повикайте ги при мене!" Да нямате мисъл, че ще остареете, а да имате мисъл, че ще учите, това е Божият закон. Младият, който се учи, не остарява, а старият, който се учи, се подмладява. Не е Божествено една мома, като се ожени, да накара мъжа си да не обича свекървата. Защото иначе ще дойде ден, когато и тя ще ожени сина си и с нея ще стане така.

Една майка, за да не мъчи детето си, не го заставя да учи. Тогава какво ще стане с това дете? Значи и Небето, ако много ни гали, нищо няма да излезе от нас. Този свят е отражение на Невидимия свят. Този свят е както изрисуваните на едни картини мечки, езера, природа. Но вие не се страхувате от нарисуваната мечка да я похванете, но ако отидете при същинската мечка, ще се страхувате да я похванете. Същинската реалност е горе, а пък физическият свят е отражение на духовния свят. Духовният свят е реален свят. Тук е всичко на картина.

Когато искате да дадете нещо на човека, ще го накарате да изпразни торбата си и тогава ще му дадете от съдържанието на вашата торба. Ще му кажеш: „Моето е по-хубаво, махнете онова, за да вземете това." Ако има някой в торбата хляб, не му давай. Ако каже, че има, ти му кажи: „Не, не, моето е по-хубаво." Вземе ли, ще види. Значи да се освободи от своите стари разбирания. Изпитайте в някои села, къде могат да ви дадат цяла пита. Ако сте с Бога, ще ви дадат цяла пита; ако не сте с Бога, няма да ви дадат цяла пита. Ако отиваш някъде и вратата е отворена, влез, но ако вратата е затворена, не влизай! Т.е., ако душата на човека е отворена, говори му, а пък ако не е отворена и той не приема, не иска, не му говори. Когато влезеш в една къща, ще омесиш питата, ще почистиш къщата, ще изметеш, ако ги няма там, като дойдат, да се изненадат. Т.е., ако намериш една душа готова, работи в нея и той сам да се изненада и да каже: „Какво става с мене?" Наядеш се хубаво някой път и отиваш някъде. Там са разточили баница. Не хапвай, ти си се наял. Тръгнеш някъде и нещо ти вика: „Не ходи там!" Ти тогаз не ходи.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите
на 30 юни 1932 г.
(четвъртък), 4 часа след обяд
Изгрев – София

Мария Тодорова

Окултният клас на „Класът на Добродетелите“

от 8.IX.1924 г. до 27.XII.1924 г.

Беседи от Учителя Петър Дънов за „Класът на Добродетелите“

I. **Най-малкото**
(8.IX.1924) 526

II. **Моето верую**
(12.IX.1924) 537

III. **Физическият и духовният човек**
(22.IX.1924) 543

IV. **Послушание**
(24.IX.1924) 558

V. **Любов – нейните възможности и проявления**
(22.X.1924, 7 ч сутринта) 564

VI. **Какво е Любовта. Мястото ни при Любовта. За всяка по нещо**
(22.X.1924, 10 ч сутринта) 574

VII. **Двата закона: Божията Любов и човешката любов – Любов към Бога и любов към себе си**
(22.XI.1924) 586

VIII. **Добро – образи на живата природа**
(27.XII.1924) 603

IX. **Правила и съвети**
(25.XII.1925) 618

X. **Основна мисъл**
(10.I.1926) 624

Забележка:

Текстът в квадратни скоби е поставен от съставителя Вергилий Кръстев и от членовете на работния екип Теодора Шкодрева и Меглена Шкодрева, за доизясняване на представения материал.

Текстът в кръгли скоби и курсив е на стенографките.

Материалът е основно по тетрадката на Мария Тодорова. Текстът в кръгли скоби и звездичка в началото е от тетрадката на Елена Хаджи Григорова (из архива на Пеню Ганев) и е добавен от члена на работния екип Марина Иванова там, където в тетрадката на Мария Тодорова има пропуски или където има разлики с текста в нейната тетрадка.

За по-лесно различаване, имената на песните са поставени в кавички, а имената на молитвите са без кавички.

Мария Тодорова

Протоколи
от
Окултният клас
на
„Класът на Добродетелите“

от 8.IX.1924 г. до 27.XII.1924 г.

Решихме да възобновим Класа на Добродетелите, първата група:

Паша Тодорова
Сотирка Бабаджова
Мика Тодорова
Елена Хаджи Григорова (вместо Мария Радева)
Савка Керемидчиева

За тази цел се събирахме пет дена всяка сутрин на „Изгрев" за молитва и размишление, да видим как ще подемем работата занапред.

Първи ден – За Добродетелта

4 септември 1924 г.,
четвъртък, 7 часа сутринта
София – Изгрев
Малко облачно. Новолуние.

[Присъстват:] Елена, Сотирка, Савка, (Паша и Мика духом).

I опит

Ръководи Елена.
При започване на упражнението Слънцето се показа и после се скри.

Редът на молитвата:

1. Молитвата на Свещената Чистота
2. Добрата Молитва
3. „Махар Бену Аба"
4. „Бог е Любов"
5. Живата Пентаграма (*с движение на ръцете)*
6. Опитът: трите хванати за ръка, концентриране мисълта за уреждане назначението на Елена учителка в едно близко Софийско село. 20 минути.
7. Молитвата на Духа
8. Отче Наш
9. Мото на Добродетелите – Н. Л. К. Б. Л.**

Слънцето пак се показа и скри.

Втори ден – За Мъдростта

5 септември 1924 г.,
петък, 6.30 часа сутринта
София – Изгрев
Светло, слънце. Топло.

[Присъстват:] Сотирка, Елена, Савка.

---

* Допълненията в кръгли скоби и звездичка в началото са от тетрадката на Елена Хаджи Григорова, из архива на Пеню Ганев.

** Няма любов като Божията Любов.

II опит

Ръководи Сотирка.

Редът на молитвата:

1. Добрата Молитва
2. Молитвата на Свещената Чистота
3. „Венир-Бенир"
4. Молитва за Плодовете на Духа
5. Опитът: Хванати за ръка, концентриране и молба за Сотиркиното здраве. Бог да изпрати Своите лъчи на светлината върху нея, за добиване чистота и здраве – 15 мин.
6. „Благославяй, душе моя, Господа"
7. Мото на Добродетелите
8. Живата Пентаграма
9. „Ангелите само с благоволение гледат как Бог работи, за да изпълни сърцата ни с Любов." Учителят

Трети ден – [За Любовта]

6 септември 1924 г.,
събота, 6.30 часа сутринта
София – Изгрев
Ясно, слънце, топло.

[Присъстват:] Сотирка, Елена, Савка.

Редът на молитвата:

1. Добрата Молитва
2. „Благост"
3. „Сърдечният Зов"
4. Молитвата за Плодовете на Духа
5. Хванати за ръка, концентриране и молба да се свържем с горните ученици от класа на Добродетелите и с ангелите на Добродетелите.

   „Нашето поведение да бъде като поведението на ангелите." Учителят

   Пожелахме добър успех на Мика за изпитите ѝ в университета.
6. „Благославяй и не забравяй"
7. „Благословен е Той, Който ни благославя" (*песен)
8. Живата Пентаграма
9. Отче Наш
10. Мото на Добродетелите

Посяхме семената (сливи, които Учителят даде за тази цел): една Негова и три за нас.

Четвърти ден – [За Правдата]

7 септември 1924 г.,
неделя, 9.30 часа сутринта
София – Изгрев
Ясно, слънце, топло, светло.

[Присъстват:] Сотирка, Елена, Савка.

Редът на Молитвата:

1. Добрата Молитва
2. „Махар Бену Аба"
3. „В зарите на Живота"
4. Молитвата на Свещената Чистота
5. Живата Пентаграма
6. Размишление и молба за хармония и любов между нас 5-те, у.о.к.н.д.* и да бъдем винаги във връзка с ангелите на Добродетелите. И с Нашия Учител, Който е и Учител на този клас.
7. Тайна молитва. Благодарност към Бога.
8. Отче Наш
9. Мото на Добродетелите
10. „Мирът носи Божията Радост."
    „Бог е светлина в живота ни."
    „Любовта разкрива Бога в нас."

Пети ден – [За Истината]

8 септември 1924 г.,
понеделник, 6.30 часа сутринта
София – Изгрев
Светло, ясно, слънце.

[Присъстват:] Сотирка, Елена, Савка.

Поканихме Учителя да присъствува за този ден, заради Истината, понеже Той каза (вчера, като даваше наряда): „Само Истината свързва хората." И да подемем с Истината този клас, който е клас не на Земята. Поканата беше съвсем свободна и предоставихме на Учителя си, както Той намери за добре.

8.15 часа сутринта – Учителят дойде.

Добрата Молитва.

---

* ученичките от Окултния клас на Добродетелите.

(*Първи урок от Учителя:)*

Седнали между борчетата, трите около Учителя си, с внимание поглъщахме Неговите думи. Учителят говореше кротко, тихо и много назидателно. [фиг.: от тетрадката на Елена Хаджи Григорова]

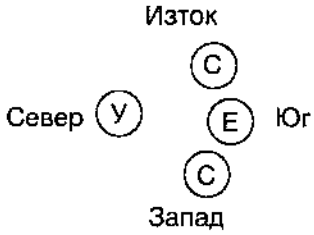

НАЙ-МАЛКОТО

Всяка една работа си има своите спънки, които трябва всякога да се преодоляват. Човек трябва да се стреми да преодолее инертната материя у себе си. Например, когато човек се разболее, става инертен; когато забогатее, пак става инертен. Въобще, всякога, когато се натрупа излишен багаж, инертната материя се явява на повърхността.

После, щом човек си тури една каквато и да е благородна мисъл, той ще срещне едно съпротивление. Щом мъчнотиите престанат отвънка, ще дойдат съпротивления отвътре. Туй може да го вземете като един закон. При всяка една работа все ще се явят мъчнотии, или отвънка, или отвътре. Затуй е по-добре да дойдат мъчнотиите най-първо отвънка, за да ви уякчат, а после да дойдат отвътре. Вземете, сега, в училището най-първо децата учат, но после нещо им каже отвътре: „Защо ти трябва учение, я си поиграй, докато си млад. Пък като остареш, тогава ще учиш." Но като остареш, пак нещо отвътре ти каже: „Що ти трябва учение, ти си стар, не е за тебе." Та, две положения има, които са несъвместими в живота.

Всеки човек трябва да се стреми да преодолее мъчнотиите, които среща в пътя си. Каквато работа започнете, гледайте да я свършите. Например, за уякчаване, кажете си тъй: „10 сутрини наред аз ще си махам ръката напред и назад; после – другата; и после – краката." Може да си кажете: „Защо съм тъй глупава туй да го правя?" Защо не? Туй е за уякчаване на волята. После променете положението, кажете си: „10 сутрини аз ще се наведа напред и после ще се изправя назад." Та ще видите в какво смешно противоречие ще се поставите. Ще изпитате този вътрешен закон. Ще чувате да ви говори някой така: „Защо ги правиш тия работи?" Като ти каже някой отвътре: „Сега няма да учиш", ти ще се отделиш от него, ще му кажеш: „Приятелю, ти можеш да почиваш, но аз ще работя, аз ще уча."

Сега на вас ще ви дам две упражнения. Те са следующите:

(*Учителят прав показа упражненията.*)

I. Дясната ръка отзад в кръг {напред и}** нагоре. {1, 2, 3.} Десният крак хубаво изопнат напред {малко нагоре}. {1, 2, 3.} Дясната ръка бавно надолу, опира се на крака. Кракът и ръката заедно се снемат долу. {1, 2, 3.}

Същото се прави с лявата ръка и левия крак.

---

* Допълненията в кръгли скоби и звездичка в началото са от тетрадката на Елена Хаджи Григорова, из архива на Пеню Ганев.

** Текстът в {} е от машинописен препис.

Движенията ще правите бавно и отмерено. Проектирайте ума в ръката си, то е присъствие на волята, после вдигнете крака си. То са известни положения, които ще събудят във вас известни резултати добри. Същото упражнение ще се прави и с лявата ръка и с левия крак.

Туй упражнение ще направите 7 пъти.

II. Десният крак се вдига настрани. {1, 2, 3.} Дясната ръка във вид на кръг отляво нагоре {1, 2, 3} и отгоре настрани, опира се в десния крак. {1, 2, 3.} Кракът и ръката заедно се снемат долу. {1, 2, 3.}

Същото се повтаря с левия крак и лявата ръка.

Пак 7 пъти.

По възможност гледайте всичките ония глупави удоволствия и занимания, които идат по наследство от ред поколения, да ги реформирате, т.е. да ги извадите от себе си и да ги заместите с други. Вземете следующето положение: имате известен навик – искате да имате жълти обуща или лачени черни. Какво значи това? Ще вземете туй желание за жълтите обуща в духовно значение: краката, това са Добродетелта, значи, във вашия добродетелен живот ще искате жълти обуща. Това значи: в Добродетелта трябва да турите разумност. Ако искате черни лачени обуща, черният цвят показва, че не трябва да пресилвате работите. Значи, когато някой човек е пресилил положението или почне да боледува, дойде черният цвят, тогава той носи черни лачени обуща. На умрелите нали им тургат черни палуци?

Човек да се опълчи против модата, трябва да има идея! Сега, в Париж се явила някоя мода: на шапките от дясната страна да има по едно перце. Париж, Франция, Германия, Америка, навсякъде, целият свят ще тури на шапката такова перце. Защо? – То е мода. После в Париж ще сменят перцето от лявата страна. Защо? Само от Париж ли да излиза модата? Защо ние да не си създадем мода? Ще спазвате един вътрешен закон, има един такъв закон: Когато една мисъл е неестествена – не е съгласна с Божествения свят, ние усещаме едно стискане на слънчевия възел и трябва да я измениш. Когато носиш една дреха, която не ти е естествена, пак чувствуваш такова стискане; тогава на тази дреха ще направиш едно преобразование. Или, обуща носиш и ти са неестествени – пак ще направиш едно преобразование на тях. Или, някоя книга четеш... Туй вътрешно стягане е едно вътрешно предупреждение, ще го слушаш. Помислете малко и направете една промяна. То е усилване на волята.

Ще ви дам упражнение за през тази година. Почнете най-първо общение правилно с физическия свят. Първо, като станете сутрин, помислете 5, 10, 15 минути за всички добри и разумни хора по лицето на Земята. Добри в пълната смисъл на думата. Те са ученици. На всички добри хора съзнанието им е всякога будно на Земята. Те имат пълнота в себе си. И те мислят за добрите хора. Всички добри хора мислят един за друг. Мислете за добрите хора, където и да са, навсякъде: в Европа, в Америка, в Япония, в Китай – нека мине тази мисъл през вас. Мислете най-първо за тях. След като мине тази мисъл през ума ви, тогава вдигнете мисълта си нагоре – помислете за ангелите, същества още поиздигнати, които са завършили своята еволюция на Земята; те са извън земните сфери, извън земния живот. Може да вземете ангелите и като всички чисти същества. Ще си представите тия същества, които са образец на интелигентност, чистота и доброта. И най-после, помислете за Бога като израз на мисълта, която обвзема всичко в себе си. Той е над всичко отгоре!

Започнете тази година с Добродетелта. Имате 5 Добродетели. Турете си тази година мото: „В изпълнението Волята на Бога чрез Добродетелта е силата на човешката душа."

Пентаграмата показва пътя на душата, пътя на нейното развитие, пътя на малкия свят, малките мистерии. После идат великите мистерии – Соломоновият знак: два вплетени триъгълника

Ще употребявате формулите на Добродетелите с движение на ръката – тъй ще оживите Пентаграмата.

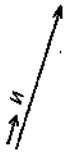

1. В изпълнението Волята на Бога
чрез Истината
е силата на нашата душа!

2. В изпълнението Волята на Бога
чрез Правдата
е силата на нашата душа.

3. В изпълнението Волята на Бога
чрез Любовта
е силата на нашата душа.

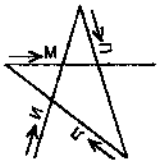

4. В изпълнението Волята на Бога
чрез Мъдростта
е силата на нашата душа.

5. В изпълнението Волята на Бога
чрез Добродетелта
е силата на нашата душа.

И която формула употребите, ще обърнете съответния върх на Пентаграмата нагоре. Например, когато искаш да се бориш за доброто, искаш да победиш известни мъчнотии чрез Истината, ще насочиш върха на ъгъла с Истината в Пентаграмата нагоре; после, искаш да победиш нещо в себе си с ума си – тогава ще насочиш върха на ъгъла с Мъдростта нагоре, значи, с ума си ще

работиш. И с другите ще направите същото. Тъй Пентаграмата ще се върти. Ще оживите движенията в себе си. Че това разбирам движение!

Любовта – ще работиш със сърцето си.
Мъдростта – ще работиш със силата си.
Добродетелите – ще работиш със своите морални чувства.

– Може ли всяка една от нас да си има картината „Изгряващето Слънце"? Тъй, за концентриране и размишление. Въобще, желаем нашият ум да представлява една добре уредена библиотека, всяка една мисъл да е на мястото си. Тези картини ще ни спомогнат да изчистим ума си от ненужен товар.

– Да, може да я имате.

После, забелязвайте си известни ваши добри мисли, които ви идат. И каквито хубави работи срещате, забележете си ги.

Започнете с малкото, да се не претоварвате. Туй, което имате сега, то е достатъчно.

Ще се срещате, ще си говорите, ще се осведомявате една друга.

Направете тъй, че всеки един месец една от вас да ръководи цялата работа на всички. Всеки месец една от вас ще бъде ръководителка – ще урежда програмата на всички. Може вкратце да си съобщавате писмено това. Всякога пишете неща, които сте преживели, които са верни. Пишете едно писмо, туй писмо да бъде много естествено. Например, минали сте през някое място, искате да съобщите това на другите: гледайте да намерите най-важните моменти кои са. Тъй ще се научите правилно да мислите. Да бъдете естествени. Естествения човек, аз го наричам красивия Божествен човек, или Божественото да се прояви в човека. Да бъде човек естествен, то значи да се прояви красивият Божествен живот у него.

Допуснете, че вие имате една кесия. Тази кесия става по-интересна според онова, което тя съдържа в себе си. С всеки предмет е така. Имате една тетрадка, най-първо нищо няма написано в нея – тя за вас е безразлична. Но, щом напишете едно предложение* в нея, тя става по-интересна. И колкото повече пишете в тази тетрадка, тя става по интересна. И най-после, вие не искате да се разделите от нея. Така се образува и приятелството. Срещнете се с един човек, най-първо не се интересувате от него; но, вложите ли една добра мисъл в него, вие се интересувате вече от него. Само Божественото е, което свързва хората, понеже то е постоянното.

*– Сега, като седим пред вас, Учителю, струва ни се като че няма какво да Ви питаме, иска ни се само да възприемаме. Когато**, преди много искахме да Ви питаме, а сега всичко забравихме и се радваме, че сме при Вас да Ви слушаме.*

– Вие като идете при Учителя си, кажете: „Ще видя какво мога да кажа там", а не се уговаряйте предварително, защото, като кажете предварително, после го забравяте. То е защото сте го казали вече един път и няма защо втори път да го казвате.

Туй е достатъчно.

Една идея е силна, когато може да расте при най-неблагоприятни условия! Следователно вие ще работите при най-неблагоприятните условия. Мислите, които сега ви занимават, те са Божествени, с тях може да работите. За-

---

* предложение (рус.) – *остар.* изречение.

** когато – *разг.* докато, а.

пример, силна мисъл е следующата: представете си, че едно живо същество е гонено от друго, по-голямо, което го измъчва, но туй, малкото същество, си направи крилца и подхвръкне. Другото може да е мечка, вълк, седи отдолу и го гледа, върти се, обикаля и му казва: „Слез долу!" Затуй на човека мисълта трябва да бъде крилата – да може да се избави.

Сега, вие често правите следующата погрешка: вие почвате да пишете едно писмо, дойде една ваша приятелка и тя ви каже: „Я ми дай аз да довърша писмото ти." Вие й дадете. Мислите ли, че тя ще свърши писмото тъй, както вие го искате? Сега, туй, което искам да обясня, то е следующето: запример, вие искате да изучавате Божествената Любов; дойде друго едно същество, каже ти: „Чакай да туря аз моята любов; ти спри, пък аз ще довърша твоята работа." Не! Ти сам ще довършиш своята работа. Човешкото по човешки ще се свърши, Божественото – по Божественому. Щом разделиш работата си, няма никакъв успех нито в едното, нито в другото положение.

Сега, в съвременната култура има, на някои им остава излишък от храната, казват: „Я да си купим едно прасенце, че туй, разваленото от храната, да му го даваме." Но вие като вземете туй прасе, то си има една особена миризма, после, то ще ви рови по двора и целият ви двор ще бъде разровен. Питам: Защо ви трябва вас тогава да имате излишък от храна – помия? Туй е едно зло, а че имате прасе, то е второто зло. Вас не ви трябва да си купувате прасе. Ако имате помия, заровете тази помия в земята, то е най-хубавото. А сега, някои ще хранят прасе с нечистотии, а после те ще изядат туй прасе и ще прокопсат много.

Сега, някои казват: „Божественото може да се прояви, по който и да е начин." Не е тъй. Казвам: Ако вие имате една делва вмирисана и искате да задържите в нея чиста вода, мислите ли, че тази вода може да си запази чистото? Само в чисто сърце може да се запази Любовта чиста, ако иска човек да разбере Божествената Любов.

Ние тургаме правилото: Не пийте вода от стара делва!

В умствен смисъл: От един покварен човек, който е грешил, грешил, че той да ви даде съвет, не взимайте! Туй значи: от стара делва вода не пий! Запример, ако някой ви каже: „Ходих в Европа, тук-там", но колко пари е задигнал не ви каже, трябва ли туй да ви въодушеви? Туй е положението. Вода от стара делва – не пий от нея! Природата постоянно подновява нещата. Сега някой може да възрази: „От стара круша круши да не ям ли?" Или (*някой да каже): стара книга не чети! Аз казвам тъй: От болен човек помощ не търси!

– От кого да искаме помощ?

– Ще искаш помощ от разумния човек. Само разумният човек може да ти помогне. И всеки човек, който може да ти помогне, той е разумен.

Сега станете и направете туй упражнение (*– Пентаграмата), с движение на ръцете и произнасяне формулките на Добродетелите.

*Всяка на своето място, мислено поставихме Паша и Мика на техните места и бавно направихме упражнението – Живата Пентаграма, (*със съответните формулки:*

В изпълнението Волята на Бога чрез Истината е силата на нашата душа.

В изпълнението Волята на Бога чрез Правдата е силата на нашата душа.

В изпълнението Волята на Бога чрез Любовта е силата на нашата душа.

В изпълнението Волята на Бога чрез Мъдростта е силата на нашата душа.

В изпълнението Волята на Бога чрез Добродетелта е силата на нашата душа.)

Когато сте петте, ще се хващате за ръцете, но тъй, всяка на своето място, за да образувате Пентаграма. Сега както сте трите, ще образувате триъгълник, то е хубаво.

Туй, което имате, то е достатъчно, ще приложите сега.

(*Ще работите трите. Трима души работят по-добре, отколкото пет. 3 е отвътре, 5 – отвънка. Човек има 5 чувства, с които работи във външния свят, а има 3, с които работи вътре – това са умът, сърцето и волята. Сега сте три, понеже работите отвътре, с ума си. Пък като дойдете да работите с външния свят, тогава и другите ще дойдат.)*

Щом човек тури едно ограничение на каквато и да е мисъл, на Божественото в себе си, той се поставя на един плъзгав път. Каквото и да дойде, то е за добро, то е Божествено, веднага отпусни си душата. Всичко в живота е добро. Добрите хора не че не виждат лошото, те го виждат, но Доброто ги запълня, те са богати, запълнена е душата у тях.

Ще живеете всякога в Разумната Любов – в Любовта вътре! В разумното противоречие няма!

Някой път на едно пиано, като се свири, почне да се дезакордира. Човек като работи, не трябва да се преуморява.

Човек има да преодолее у себе си някои желания. Например у някого вкусът е много развит. Каквото и да му говориш на такъв човек, той си мисли само за ядене. Има хора, които много обичат риба и все за риба си мислят; други – за хляб. Или някои имат специалност, само за хубави дрехи си мислят, трети – за шапки, чепичета... Когато вкусът е много развит, това пречи за духовна работа. На такъв човек каквото и да му говориш, той си мисли все за ядене. В такъв случай, когато стомахът ти иска много да яде, няма да го задоволяваш, ще му дадеш само малко и ще му кажеш: „Стига ти толкова!" Тия удоволствия отвън, те не са естествени работи, те са изкуствени. Но естественото за някого е неестествено за другиго. Естественото за овцата е неестествено за вълка и обратното – естественото за вълка е неестествено за овцата.

– Как да прилагаме закона на свободата – върху себе си ли, или върху другите?

– Върху себе си.

*– (*Но то е много трудно,) върху другите по-лесно се прилага свободата.*

– Но това не е свобода. Кажеш на слугата си: „Свободен си", но не му плащаш. Туй не е свобода. Двама братя са свободни да разделят имането на баща си наполовина – туй е свобода. Свободен е само разумният човек. В какво седи свободата, я кажете?

– Не знаем.

– Едно магаре е свободно само когато няма юлар, самар и товар. В това седи неговата свобода.

Например, вие искате да образувате един концерт (*от 5 души). Трябва да си хармонирате. (*Трима свирят хубаво, а двама – не. Вие ги викате. Оставете ги. Те като дойдат, ще ви помогнат ли? Божествената работа разбира онези, които дойдат, сами да дойдат. Да са подготвени, че като дойдат, каквито парчета да им дадете, те да ги свирят. Пък ако ги викате, за приготовление се изисква дълго време. И певицата дълго време пее едни и същи вариации хммм..., докато най-после може хубаво да изпее един път цялото парче.

---

* Текстът в кръгли скоби и звездичка в началото е от тетрадката на Елена Хаджи Григорова, из архива на Пеню Ганев.

– И нашият оркестър е от 5, пък двама не идат.

– Нищо, сега е 3, то е отлично. Трио е, после има квартет – 4-ма души свирят. А 5 души образуват квинтет. Та, квинтетът хич не работи сега.)

Има хора, които специално развиват волята си. Има много методи за това. Има някой, има си два джобура: единият е пълен, другият е празен. Той, сутрин като стане, взима водата от единия джобур и я сипва в другия. На следната сутрин водата от втория джобур прехвърля в първия. То е един добър начин, но аз казвам тъй: далеч някъде има някой извор, аз ще ида с каната си и оттам ще взема вода, ще я занеса вкъщи за пиене. Това за известно време, за да упражняваш волята си. И след 10 деня, ще видя какви резултати има.

Сега, пазете се от това: най-първо ти почнеш жежко, а към 10-тия ден кажеш: „Ей, не искам вече.". Пък то, като започнеш, да бъде обратното: да започнеш с най-малкото въодушевление и колкото отива по-нататък, да бъде с по-голямо въодушевление. То е естественото: да започнеш с най-малкото усърдие и да свършиш с голямото.

(*Трите прави с Учителя тихо прочетохме Отче Наш.*)

9.15 часа сутринта

Показахме на Учителя мястото (на южната част на борчетата), дето посяхме семената.

Закуска на „Изгрев". (*Учителят – чай, а другите – голяма жълта диня с хляб.)

След закуската (*всички прави изпяхме) 3 пъти „Благост" и „На Учителя покорен".

10 часа: Учителят си тръгна. Изпратихме Го с песните: „Напред, напред за Слава!", „Братство, единство!"

И тъй тържествено прекарахме този светъл слънчев ден, който го нарекохме: Празникът на Истината.

Трите между борчетата си продължихме празнуването. Изпяхме си стиха на Истината:

„Когато Истината грее
Плодът цъфти и зрее!"

Всички бяхме озарени с една (*чиста) детска радост. Твърдо си казахме: „Ще изпълним всичко, което Учителя ни говори тази сутрин, като малките деца, с радост, преданост и любов!" (*„Ще изпълним всичко, което Учителят ни говори тази сутрин, без разсъждение, предано, с радост и любов.") (*Нали) когато Учителят каже нещо, ученикът трябва да го направи, ако иска да му се каже нещо друго. (*Туй, което Учителят каже, ние ще го направим!)

Направихме си упражненията I и II, като си казахме: „Днес правим тези упражнения с най-малкото усърдие и въодушевление, като постепенно ще увеличим усърдието си." (*„Днес правим тези упражнения с най-малкото усърдие, с най-малкото въодушевление. А утре – с по-голямо въодушевление.)

11 часа сутринта

Бележки на Елена Хаджи Григорова*

Съдържание на първия урок от Учителя: „Най-малкото“:

1. Какво трябва да преодолее човек?
2. Правило първо.
3. Какво можем да правим за уякчаване на волята?
4. Какво да кажем на този глас, който ни учи на леност?
5. Двете упражнения.
6. Трябва да се освободим от всички глупави удоволствия.
7. Можем да се опълчим против модата – ако имаме идея.
8. Има един вътрешен закон, който ни казва какво да носим.
9. Упражнение за тази година: да мислим за добрите хора.
10. Добрите хора.
11. Мото за този година.
12. Формулките „Живата Пентограма“.
13. Любов, Мъдрост, Добродетел.
14. Какво да си забелязваме? Само доброто.
15. С какво да започнем? С малкото.
16. Всеки месец по една ръководителка.
17. Какво да пишем? Най-важните моменти.
18. Кой човек е естествен?
19. Кога нещата стават интересни за нас?
20. Кой свързва хората?
21. Като идем при Учителя, какво ще кажем?
22. Коя идея е силна?
23. Каква трябва да бъде мисълта ни?
24. Нашата погрешка. Трябва ли да дописва друг моето писмо?
25. Едно зло и второто зло.
26. Правило второ.
27. От кой човек да искаме помощ?
28. Живата Пентограма.
29. Какво значи 3 и какво – 5?
30. Доброто.
31. Къде да живеем?
32. В разумното противоречие няма.
33. Вкусът пречи за духовната работа.
34. Какво ще кажем на апетита си?
35. Удоволствията отвън са неестествени за ученика.
36. Кой е свободен?
37. При Божественото всеки сам трябва да иде!
38. Методи за развиване на волята.
39. Какво казва нашият Учител за развиване на волята? – При извора!
40. Как да почнем всяка работа? – С най-малкото въодушевление!
41. Какво е естественото при една работа? – От малкото към голямото!
42. *Отче Наш.*

---

* от нейната тетрадка, из архива на Пеню Ганев.

Всичко за приложение в урока „Най-малкото“:

1. Всяка една работа си има своите спънки, които трябва всякога да се преодоляват.

Всеки трябва да се стреми да преодолее мъчнотиите, които среща на пътя си, било отвътре или отвънка.

I правило: Каквато работа започнете, гледайте да я свършите!

2. За уякчаване, кажи си: „10 сутрини наред ще махам ръката си... 1–2. И когато ти каже някой отвътре: „Това е глупаво“ или: „Сега няма да учиш“, отдели се от него и кажи му: „Приятелю, ти можеш да почиваш, но аз ще работя, аз ще уча!“

II. Сега на вас ще дам две упражнения – I и II, за уякчаване на волята (кажете си тъй) за 10 сутрини наред с пълно съзнание и концентриране на мисълта.

3. По възможност гледайте всичките глупави удоволствия и занимания да ги извадите от себе си.

4. Човек, който има идея, той не гледа никаква мода! Ще спазвате един вътрешен закон: когато една мисъл, една дреха или една книга е неестествена за вас (не е съгласна с Божествения свят), вие усещате едно стискане на слънчевия възел – трябва да я изгоните.

III. Упражнение за през тази година: почнете най-първо правилно общение с физическия свят – всяка сутрин мислете 10–15 минути за всички добри хора на Земята, за ангелите и най-после – за Бога.

IV. Започнете тази година с Добродетелта.

Мото: „В изпълнение Волята на Бога чрез Добродетелта е силата на моята душа.“

V. Живата Пентограма: употребление формулите с движение на ръцете. Всеки месец Пентограмата ще бъде с друг върх нагоре. Първия месец: както си е – с Истината нагоре; втория – с Правдата; третия – с Любовта; четвъртия – [с] Мъдростта; и петия – [с] Добродетелта. Тегава редът на Добродетелите в Пентограмата през различните месеци ще бъде следният:

1-ви месец: Истина, Правда, Любов, Мъдрост, Добродетел.
2-ри месец: Правда, Любов, Мъдрост, Добродетел, Истина.
3-ти месец: Любов, Мъдрост, Добродетел, Истина, Правда.
4-ти месец: Мъдрост, Добродетел, Истина, Правда, Любов.
5-ти месец: Добродетел, Истина, Правда, Любов, Мъдрост.

VI. Забелязвайте си всичко добро, което мислите или срещате в живота си.

5. Ще се срещате, ще се осветлявате една друга, ще си пишете.

VII. Всеки месец една ще бъде ръководителка на цялата група, тя ще урежда програмата за работа през този месец.

1-ий месец, до 22.IX.924 год.: И – Савка;
2-ий месец, до 22.X.т.г.: П – Паша;
3-ий месец, до 22.XI.т.г.: Л – Мика;
4-ий месец, до 22.XII.: М – Елена;
5-ий месец, до 22.I.1925 г.: Д – Сотирка.

6. Да бъдем естествени.

7. Една идея е силна, когато може да расте при най-неблагоприятните условия! Следователно, при най-неблагоприятните условия вие ще работите.

8. Ти сам ще довършиш своята работа, писмо или друго.

VIII. II правило: Не пийте вода от стара делва! От болен човек помощ не търси! Ще искаш помощ от разумен човек.

9. Когато сме 3, значи работим отвътре: с ума, сърцето и волята; а когато сме 5, ще работим във външния свят с 5-те чувства.

10. Каквото и да дойде, то е за добро. Веднага отпусни душата си...

11. Ще живеете всякога в разумната Любов. В Любовта вътре. В разумното противоречие няма.

IX. Трябва да преодолеете в себе си някои желания. Когато вкусът ти е много развит, това пречи за духовна работа, няма да задоволяваш стомаха си!

12. Ще прилагате закона на свободата върху себе си.

X. Аз казвам тъй: ако е за развиване на волята, 10 дена наред ще ходя далеч някъде, при някой извор, и ще си взимам вода в стомната за пиене; и след 10 дена ще видя какви резултати има.

XI. Започни с най-малкото въодушевление и колкото отиваш по-нататък, да растеш и в усърдие, и във въодушевление. Почни с малкото, за да свършиш с голямото.

I, II, III, IV, V... – точки или места, дето Учителят директно казва какво да правим – приложение.

1, 2, 3, 4, 5... са места в урока, които можем и затова трябва да ги приложим.

* – места, които ми направиха силно впечатление.

***

Добродетелите и съответните им цветове:

ИСТИНА – бледо-синият цвят
ПРАВДА – бледо-зеленият цвят
ЛЮБОВ – бледо-розовият цвят
МЪДРОСТ – бледо-жълтият цвят
ДОБРОДЕТЕЛ – белият цвят

И общо на всички добродетели съответствува белият цвят.

ПЪРВИ МЕСЕЦ
[ПРАЗНИК НА ИСТИНАТА]

от 8 до 22 септември 1924 г.

[Ръководителка – Савка]

(*Редът на Добродетелите в Пентаграмата за този месец –
8–22 септември 1924 г.:
Истина. Правда. Любов. Мъдрост. Добродетел.)

Нареждане за този месец:

1. Всеки 22-ри ще бъде наш празник на Добродетелите, за която среща ще поканваме и Учителя ни да присъствува.

2. През седмицата поне един път ще се срещаме.

3. Първите 5 дена от месеца (22–26 включително) по възможност ще гледаме да ги прекараме заедно; в краен случай само за сутринната молитва ще бъдем заедно. Всеки ден от тези 5 дена ще принадлежи на една добродетел, тъй в 5 дена ще завъртим цялата Пентаграма.

4. Всеки месец Пентаграмата ще бъде с различен връх нагоре. Този месец Пентаграмата е с върха на Истината нагоре. [Втория месец – с Правдата нагоре, третия месец – с Любовта нагоре, четвъртия месец – с Мъдростта нагоре, петия месец – с Добродетелта нагоре.]

5. Формулка за този месец, освен за Добродетелта, е и тази за Истината:

„В изпълнението Волята на Бога чрез Добродетелта е силата на моята душа."

„В изпълнението Волята на Бога чрез Истината е силата на моята душа."

6. Всяка сутрин – размишление за Добродетелта и добрите хора.

7. Десет дена наред – I и II упражнение, като увеличаваме усърдието си, начиная от днес, 8-и, до 17-и септември включително.

[**Подреждане на Пентаграмата по месеци**:

1. Истина – Правда – Любов – Мъдрост – Добродетел
2. Правда – Любов – Мъдрост – Добродетел – Истина
3. Любов – Мъдрост – Добродетел – Истина – Правда
4. Мъдрост – Добродетел – Истина – Правда – Любов
5. Добродетел – Истина – Правда – Любов – Мъдрост.]*

---

* Добавката в квадратни скоби е от Вергилий Кръстев.

12 септември 1924 г.,
петък, 11 часа сутринта
[ул. „Опълченска"] № 66

[Присъстват:] Паша, Сотирка, Мика, Савка.

*(*Направихме въпрос за Мария Радева – как да ѝ помогнем. Решихме да питаме Учителя. Слезнахме.)*

Отличен ден. Слънце! [Учителят дойде и ни говори]

Пръв разговор с Учителя:

МОЕТО ВЕРУЮ

– По въпроса за Мария Радева, може ли да ѝ помогнем?

– Във вашата Пентаграма се изисква повече молитва. Вие трябва да се молите и съзнателно да се молите. Искате да стане промяна в някого, в ума му, в сърцето или във волята му – ще се молите и ще чакате, ще искате от Господа резултати. Искате да се обърне някому сърцето – ще се молите. Молитвата не иска философия. На Небето не искат философия, знаете ли защо? Тръгвате за Витоша, има само един път. Вие се спирате, казвате: „Дали е този пътят?" Разглеждате го час и половина и все се питате дали е този пътят? Питам: Какво сте добили от това? Накрая, след като сте мислили толкова много, пак ще минете по същия път.

Който ще ви докаже Бога, то е отвънка: един ще го вземе, друг ще го вземе и вие ще останете без Господа. Кажете така: **„Моето верую е такова: аз се раждам и умирам с един Господ. Аз имам един Господ, който ми даде ум. Един Господ имам, Който създаде моя ум, моето сърце и моята воля. В този Господ вярвам и Той е правият, а вашия не разбирам."**

В този Господ ще вярваме ние, Който ни е създал ума, сърцето и волята. А сега вярвате в един триеличен Бог; молите Му се, но Той не отговаря. А ти, като повикаш Господа в сърцето си, то е истинското верую.

Сега, туй ще го пазите, то е „Моето верую": **Вярвам в един Господ, с Когото съм дошъл, Който ми даде ума; вярвам в един Господ, Който ми даде сърцето; и вярвам в един Господ, Който ми даде волята.**

– Защо всички се сетихме за Мария и как да ѝ помогнем?

– Духът ѝ е онзи, който ви каза него да не забравите, затова вие я почувствувахте тъй.

Хората са чудни в своите разбирания! Някой като задебелее, казват: станал красив! Всички се радват. Аз си правя сравнение: къща, осветена като Александър Невски – всички се радват. Но туй осветление не е постоянно. А онази, малката колибка, дето мъжделее светлинката, (*никой не я поглежда), но след време там се ражда голяма светлина.

Божественото дръжте – вие ще издържите всичко!

Човешката душа в малка форма показва границите на космоса. Малката човешка душа има подобието на целия космос. Душата образува форма, без тя да е форма. Тя е извън времето и пространството, затова тя може да бъде и малка, и голяма. Душата се смалява, без тя да се смали.

Доказателство за съществуването на Бога може да се даде, но когато дойде за едно верую на душата си, то почива на един малък опит, който имаш вътре в себе си. При каквито условия и да е, ти го чувствуваш в себе си и това нещо философия не иска. То ти казва: „Ще се уреди тази работа!" Нищо повече. „Ще научиш." „Ще дойде време."

Бог работи над всички същества! Това значи: Бог ги разбира и ги хармонира – Безграничното да се слее в единство.

Ще се молите. Вътрешно ще се молите дълго време. Правете този опит. Вярата ви да почива на онова вътрешно чувство. Има един вътрешен усет – то е най-силното доказателство за Бога. Човек се ражда с него и умира с него. Най-първо детето вярва на всичко, после не вярва и като умира, пак вярва.

Едно нещо трябва да помните: Любовта, Любовта към Бога, Любовта към хората, с тази любов човек трябва да се роди, тя не иде от после. Сега във вас може да се прояви тази любов, но тя не иде сега, тя се проявява сега, но тя е била вътре във вашата душа. Вие казвате: „Обикнах този приятел." Вие в миналото сте го обичали ред съществувания и в Невидимия свят си мислил за него, а тук като дойдеш, казваш: „Все е хубаво човек да има един приятел." Значи, ти го знаеш и го чакаш. Вие мислите, че може да скъсате връзките на Любовта. Не, ти ще се отвържеш на едно място, а ще се [вържеш] (*явиш) на друго място. Господ възпитава хората. А добро и зло, това са методи, чрез които хората се възпитават вътрешно, да могат тази просвета, която те имат в ума си, в сърцето си, във волята си, да я проверят.

Казвате за някого: „Господ какви добри приятели му даде!" Но ти, всички богатства, които Бог ти даде, опази ли ги тъй чисти? Ти дойде на Земята с Бога, а понеже хората на Земята вярват, че няма Господ, и ти прие това и казваш: „Няма Господ." И затова Господ те учи вътре: „Не е хубаво това, не го прави." И ти почнеш да се терзаеш. Ето философията. И човек, като допре ножът до неговия кокал, той се замисли. Заговори му Господ на сърцето, на ума и на волята. И веднага иде едно съживяване у него и тогава казва: „Научих как се живее."

Двама вървят заедно, мълчат. Единият се качи на коня и каже: „Любовта разкрива Бога в нас!" и си замине. Другият си мълчи, обаче после го гони да му уреди работите. На сегашните хора не трябва толкова знание. Но всеки човек трябва да има една своя теория, (*едно верую). Твоята теория за Бога каква е?

Сега, защо изскочи образът на Мария Радева пред вас? Знаете ли защо? За да не повторите нейната погрешка. Казва ви се тъй: „Не правете погрешката на Мария Радева." Ако вие не направите погрешката, значи вие може да й помогнете. Ако искаш да помогнеш някому, не трябва да слезнеш в неговото положение. Че то е лесно... Да кажем, аз държа изпит, ще кажа: „Господи, Ти си, Който даваш светлина, аз искам да свърша заради Тебе! Не е заради дипломата, но аз искам да свърша туй знание!" Защото човек между професорите все ще научи нещо. Де е да влезнеш в един университет да учиш съзнателно. В такъв един човек има една красива страна. Ти можеш да знаеш повече от професора, но да се представиш като най-скромния ученик. Че тук се изисква характер, тук се изисква търпение: ще се учиш, ще наблюдаваш... Че то е величие на характера! А тези, които много знаят, виждаме ги, все се забатачват в живота. Минала мечката покрай мравките и я ухапали няколко, понеже мечката трябвало да мине малко по-настрани. Мечката пък казала: „Как тъй да ме ухапят те!" А мравките казват: „Защо минава тя през нашето културно царство?"

Сега, приложението. Да кажем, вие сте ученичка и учениците ви хапят. Ще кажете: „Аз минах през техния културен мравуняк." И втори път ще заобиколите.

Един учител може много добре да улесни живота на своите ученици, например на бедните и тогава веднага учениците ще имат високо мнение за учителя си. Значи той не минава през мравуняка, а заобикаля. Какво искат малките деца от учителите си? Да бъдат справедливи, никога да не (*ги) лъжат и да говорят на техния език. Учителят да заведе децата в гората при бора, да го зареже и да каже: „Вижте, деца, как плачат дърветата, когато се режат!" Фактите са за детето, то не иска теории. Говори на детето на (*този) символичен език, отлично ще му въздействуваш. Но абсолютно никаква лъжа при децата! Говори им на един език, който те разбират. Когато децата питат: „Господ кой Го направи?", то значи: човека кой го направи? И ние можем да (*им) кажем само човек кой го е направил и се свърши въпросът. Като кажем: „Бог е направил човека", то е достатъчно за тях. Защо го е направил? Понеже Бог има голяма любов, затова го е направил. И ще се свърши въпросът.

Да допуснем, един идеален слуга, работи без пари, иде при вас и ви каже: „Нямате ли нужда за слуга?" Работи този човек от любов! Питам: по-идеален слуга от слугата на Любовта има ли? Защо е дошъл той тука? Заради Любовта! И ако Бог седи в нас, то е заради Любовта. Всеки благороден човек трябва да се стреми към онзи, красивия език, който изразява Любовта. Всяка една дума, която изговаряш, да изразява една жива картина. Кажат ви: „Заповядайте", кажете: „Ще дойда сега." Тъй езикът ни да бъде положителен – и в отрицателен смисъл, и в положителен, все да бъде положителен. А сега казвате: „Ще видим дали ще дойдем." Кажете: „Ей-сега ще дойда." И тръгни. „Ей-сега ще направя тази работа", и я направи! Това е красиво. И човек, когато има да се бори с нещо, то е приятно. След като имаш едно противоречие в себе си и дойде борба, то е красиво. Единственото красиво нещо на Земята за Бога са тези противоречия. И ако някой пита защо са тези противоречия – за да седи Господ тук. Туй е една права мисъл. Че, ако вие падате във водата, то е един изпит заради мене: ще ви оставя ли във водата или ще ви избавя. Може да си кажете: „Той тъй си говори, но ако дойде, дали ще го направи?" Понеже повдигаш този въпрос, Господ иска да те избави от съмнение, бутне те във водата, аз те изваждам и ти вече носиш една опитност в себе си.

Който иска живот без противоречие, той не може да разбере, че същността на живота е едно велико противоречие. Самият живот се жертвува, защото Бог, за да напусне Своя покой, Своето блаженство, Той трябва да се занимава с една същина вънка от Неговия покой. Следователно Господ търси противоположности. Той, като седи в покой, казва: „Те са незавършили своето съвършенство." Той като те погледне веднъж, свършено е вече. У Него няма туй бавене. Може да минат хиляди години, но онова, което е решил Той, то ще стане.

Коя мисъл остана сега у вас?

– Което Бог иска, то ще стане.

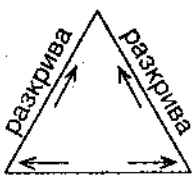

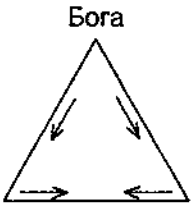

Всички прави с Учителя направихме един триъгълник с движение на ръцете и произнесохме думите:

„Любовта разкрива Бога в нас."

Този ъгъл е двоен.

Защо сте четири? Миналия път бяхте три. Три е [триъгълникът]. Сега с мен сте пет. Защото основа ви трябва. Ако вие с мен сте пет, тогава Господ да бъде шестият, значи два триъгълника. Сега ви трябва една киселина.

Добрата молитва.

*Живата Пентограма. С Учителя рисувахме Пентограмата и произнесохме формулите на петте Добродетели (*с движение на ръката, както е в Пентограмата.).*

Бележки на Елена Хаджи Григорова*

Съдържание на този разговор от Учителя – „Моето верую“:

1. Повече молитва.
2. Бог не се доказва отвънка.
3. Всеки трябва да има едно верую.
4. Само Божественото ще държим.
5. Доказателство за Бога може да се даде, но вярото на твоята душа не може да дойде отвън, то почива на една малка твоя опитност.
6. За моето верую философия не трябва.
7. Какво значи: Бог стои над всички същества?
8. Трябва да се молим, за да усилим вярата си.
9. Вярата ще ни даде един вътрешен усет за Бога.
10. Свободата се губи пред общественото мнение.
11. За Любовта.
12. За какво ни служи доброто и злото?
13. Ние сме дошли на Земята с Бога. Как сме Го загубили?
14. Какво трябва да има всеки човек? – Едно верую.
15. Как можем да помогнем на някого, който е направил погрешка?
16. Къде се изисква характер?
17. Мечката и мравките. Тяхното докачение.
18. Как трябва да говорим на децата?
19. Децата не питат кой направи Господа, а кой направи човека.
20. Слугата на Любовта.
21. Езикът, който изразява Любовта.
22. Единственото красиво нещо на Земята са противоречията.
23. Същността на живота. (Доказателство.)
24. Един поглед от Господа.
25. Онова, което Бог е решил, то ще стане.
26. Двата триъгълника: формулката.
27. Добрата молитва. Живата Пентограма.

---

* от нейната тетрадка, из архива на Пеню Ганев.

Всичко за приложение в този разговор – „Моето верую“:

I. Във вашата Пентограма се изисква повече молитва. Вие трябва да се молите и съзнателно да се молите.

I. Искате да помогнете на някого – ще се молите и ще искате от Господа резултати. Ще чакате.

II. Моето верую: аз се раждам и умирам с един Господ, Който ми даде ума, сърцето и волята.

III. Божественото дръжте – вие ще издържите всичко!

1. Божественото вътре в тебе винаги да казва: „Ще се уреди тази работа, ще научиш, ще дойде време“ и т.н., но да позиш мвира си.

I. Ще се молите, вътрешно ще се молите дълго време. Правете този опит. Вярата ви да почива на онова вътрешно чувство. Има един вътрешен усет, то е най-силното доказателство за Бога. Човек се ражда с него.

2. Щом в нашия ум влезе мисълта за общественото мнение, ние сме вече неестествени, а то винаги трябва да бъдем естествени и свободни.

3. Едно нещо трябва да помните: с любовта към Бога и любовта към хората, с човека се ражда, тя не иде отпосле. Господ възпитава хората, а зло и добро, това са методи.

4. Всички богатства, които Бог ми даде, опазих ли ги чисти? Ти дойде на Земята с Бога, а сега?

5. Всеки човек трябва да има едно верую! Моята теория за Бога каква е?

IV. Не правете погрешката на вашия приятел, за да му помогнете.

6. Да кажем, аз държа изпит – ще кажа: „Господи, Ти си, Който даваш светлина, аз искам да свърша заради Тебе! Ще уча съзнателно!“

V. Мравките се обидили, защо мечката да минава през тяхното културно царство, и я ухапали. Мечката пък се обидила, как тъй мравките да я ухапят? Мечката, ако не искаше да я хапят мравките, трябваше да заобиколи царството на мравките.

Сега, приложението. Вие сте ученичка, учениците ви ухапят – ще кажете: „Аз минах през техния културен мравуняк“ и втория път ще заобикаляте.

7. На децата да говорим език, който те разбират, да бъдат справедливи, да не лъжат. Никаква лъжа. Когато те питат за Бога, ние да им кажем: „Бог е направил човека, защото има голяма любов.“

VI. Всеки трябва да се стреми към онзи, красивия език, който изразява любовта. Всяка една дума, която изговаряш, да изразява една жива картина.

8. Човек когато има да се бори с нещо, то да е приятно. Единственото красиво нещо на Земята за Бога са тия противоречия.

9. Всичко, което Бог е решил, то ще стане!

Само веднъж като те погледне Бог, то е свършено вече!

ВТОРИ МЕСЕЦ
[ПРАЗНИК НА ПРАВДАТА]

от 22 септември до 22 октомври

„В изпълнението Волята на Бога
чрез Правдата
е силата на нашата душа."

Ръководителка: Паша

Съдържание:

1. Пентограмата за този месец.*
2. „Физическият и Духовният човек": урок втори от Учителя – 22.IX.1924 г., понеделник; [I ден]
3. Нареждане от ръководителката за този месец
4. Празникът на Любовта – 23.IX.1924 г. – [II ден]
5. Празникът на Мъдростта 24.IX.1924 г. – [III ден]
   Разговор с Учителя: „Послушание"
6. Празникът на Добродетелта – 5.IX.1924 г. – [IV ден]
7. Празникът на Истината – 26.IX.1924 г. – [V ден]

(***Съдържание**:

1. Пентограмата за този месец.
2. Празникът на Правдата. Втори урок от Учителя н.у.о.к.д.**: „Физическият и Духовният човек" – 22.IX.1924 г., понеделник.
3. Съдържание на втория урок от Учителя.
4. Всичко за приложение от урока.
5. Кое ми направи силно впечатление?
6. Нареждане от ръководителката за този месец.
7. Втори ден – 23 с/врий 924 г. Празникът на Любовта.
8. Трети ден – 24.IX.т.г. – Празникът на Мъдростта.
8. Втори разговор от Учителя: „Послушание".
8. Съдържание. Приложение. Впечатление.
9. Четвърти ден – 25.IX. – Празникът на Добродетелта.
10. Пети ден – 26.IX. – Празникът на Истината.
11. Моята работа – упражнението – ходене при извора.
12. Етическото значение от ходене при извор за вода.

Правдата е на върха.
Правда. Любов. Мъдрост. Добродетел. Истина.)

---

* Пенторамата се завъртва отляво надясно, по посоката, чрез която са очертани, така че на върха на Пентаграмата е Правдата, а върхът на Истината е станал ляв крак, а десен е Любовта, на които стои. Пентограмата стои на два крака, на два върха винаги. При въртенето на Пентограмата те се променят. (Бел. на Вергилий Кръстев)

** на ученичките от Окултния клас на Добродетелите.

Първи ден – Празникът на Правдата

22 септември 1924 г.,
*понеделник, (*7 часа сутринта)*
Изгрев
Отличен слънчев ден.

Всяка на своето място при борчетата, насядали във формата на Живата Пентограма.

Учителят дойде в 11.30 часа.

(*Втори урок от Учителя н.у.о.к.д.*)

ФИЗИЧЕСКИЯТ И ДУХОВНИЯТ ЧОВЕК

Сега, ако ви попитам един въпрос: Кое живо същество бихте взели като предмет на послушание? Кое бихте дали като символ на послушание?

П.: – Цветята.

– Да, послушни са цветята. Цветето казва: „Майка ми ме остави тук и аз съм послушно." Но туй цвете расте в две посоки – движи се нагоре и надолу. А в хиляди години и то се мести от мястото си. Например 2000 години преди Христа туй цвете 0 ц.[цвете] е било на едно място, а след 2000 години туй цвете се е преместило, може би на 500 километра. Местят се цветята, само че у тях движението е по-медлено – на 4000 години то може да се премести на 500 километра. Това е крайният предел, ако има условия, разбира се.

Съзнанието има две положения: 1. почиващо съзнателно състояние и 2. активно съзнателно състояние. Всякога в почиващото състояние на съзнанието човек обмисля пътищата, плановете, разглежда погрешките, несполуките и всичко туй го изправя. А в активното състояние на съзнанието, там вече има условия да работи – той прилага, всичко реализира.

Тъй че, имаме почиващо и реализиращо състояние. Последното можем да го наречем още: озаряващо активно състояние на съзнанието. То е вече работно състояние. Сега вие ще следите: когато в съзнанието в своето проявление се намалява неговата светлина, неговата активност, туй всякога показва, че вие се отдалечавате от центъра на живота. Следователно ще усещате едно състояние стеснително, обременително, неудоволствие. Туй е един признак, че вие се отдалечавате от центъра на живота. А щом вие се приближавате към центъра на живота, дали вие го съзнавате или не, всякога имате обратни на тия резултати: чувствувате радост, веселие, разширение, въодушевление.

Питам ви: трябва ли вашето съзнание, като някоя гарга да кацне на някой умрял кон?

М.: – Ако не знаем какво е умрял кон?

– При умрелия кон всякога има смърдеж, нищо повече!

---

* на ученичките от Окултния клас на Добродетелите.

С.: – Трябва ли да се стремим към състояние на нирвана, в смисъл както го тълкуват будистите: място, дето няма никакво вълнение – вечен покой?

– Не, нирвана не показва равнодушие, нито безразличие. Нирвана е най-хубавото място, то е вечна хармония. То не е празнота на съзнанието, то е пълнота на съзнанието. А хората говорят за нирвана туй, което не е то. Веселието означава нещо по-нежно, по-деликатно, а радостта е по-експанзивна.

Трябва да се стремите към нирвана. Ами че имате известен идеал: търсите една приятелка да ви обича – то е състояние на нирвана. Или, търсите някои по-хубави места в музиката, поезията – това е все нирвана. Нирвана, то е едно състояние, в което вие можете да влезнете и да излезнете, когато си искате. Зависи от чувствата. Дойдеш, например, до хора, които живеят в нирвана и ти чувствуваш хармония. Ако вземем нирвана като място, ти можеш да влезнеш и да излезнеш, когато си искаш, тъй е. И вие все в годината имате един ден, дето сте в нирвана и тогава се самозабравяте. Разберете правилно: човек може да се самозабрави само в някоя възвишена мисъл или идея, каквато и да е тя. Мислите ли вие, че не сте в нирвана някой път?

Пазете следующия закон: В този път, в който вървите, вътре в себе си трябва да пазите абсолютна честност!

Знаеш какво значи честност? Абсолютно без никаква лъжа. Знаеш какво значи? Туй е първото. Туй е на първо време една необходимост.

Ето беседата, която аз говорих. (*Учителят показа този чертеж.*) [фиг. на с. 545]

[Физически и духовен човек. А. – духовен; Б. – физически.

m – центрове n – излъчват енергия. Бел. на Вергилий Кръстев.]

[Означенията на цветовете на фигурата са от тетрадката на Елена Хаджи Григорова, из архива на Пеню Ганев.]

Сега ще ви приведа един символ. Да допуснем, имате един инструмент тъй съвършен както цигулката. Да допуснем, че този инструмент Бог го е създал. Питам: трябва ли този инструмент да се поверява в ръцете на един профан? Не. Е, човешката душа е един инструмент, който Бог е създал. Кому трябва да се повери тя? Цигулката, този инструмент, трябва да се повери в ръцете на един виртуоз, който знае да свири, и той трябва да пази инструмента. И под неговия лък инструментът ще се развива. Този виртуоз ще вложи нещо ново в този инструмент. А този новак, който не знае да свири още, може да разлепи цигулката; той няма да я оцени, няма да я пази.

Сега вие може да си направите извода. Вземете тялото, този организъм, който е даден като един храм на човека – трябва ли човек да повери този организъм на друг? Писанието казва: „Представете телата ваши в жертва жива, свята и благоугодна Богу." Значи онези, които не разбират закона, ще поверят своята цигулка на неопитни цигулари, вместо на Бога. Защото всичките сили в света не действуват частично. Имате друго едно правило: Всичките природни сили в света действуват все колективно. Например вие хванете моя пръст, мислите, че е единица. Не, той е колективно цяло, с него има други сили, които действуват заедно. С него иде вторият пръст, третият, четвъртият, цялата ръка, после и другата ръка, краката ми, зъбите ми, всичко туй ще се прекомандирова, тъй че и всички други сили ще дойдат. Вас ви се вижда едно, а след него иде колективното. Следователно вие трябва да видите тази единица в какво съотношение е. Не бутайте нещата поотделно. Например имате едно ваше желание, искате да го реализирате. Туй желание във въображението ви се представлява като един известен предмет, но този предмет като дойде, то е една уловка и ще развали цялото ваше щастие.

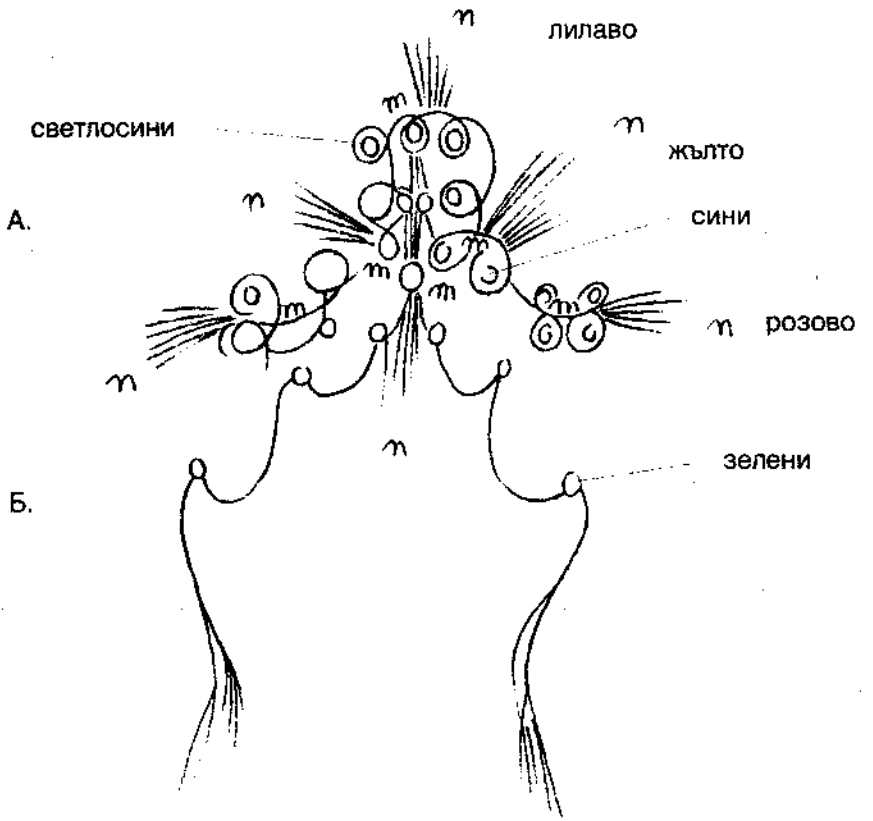

Трябва да ви заведа при някое бистро изворче, дето са тези попови лъжички, да видите какви са интересни, каква тактика имат. Някой тури въдицата, а те като философи ходят нагоре-надолу, разрешават важни въпроси, а не знаят, че може да излезнат над водата отгоре. Аз във Варна съм наблюдавал риби. Има някои, хващани веднъж, но се спасяват пак във водата. Такава риба хваща въженцето и го носи насам и нататък, иска да освободи другите рибки от него. А неопитните рибки отиват към въдицата.

– *Как да приложим послушанието?*

– Хубаво. Вие как схващате послушанието?

М.: – Да не роптаем в условията, в които сме. Да не се съпротивляваме.

– Значи, да слушаш, като ти кажа нещо, да го направиш. Т.е. послушен може да бъде само разумният човек. Послушанието е свойствено само на разумни същества. Тяхно качество е. Послушанието е свойствено само на едно разумно същество.

С.: – Как можем да го придобием ние?

– То, вие го имате. Най-първо вие съзнавате, че в света съществува известен разумен закон. Има поставени методи, чрез които нещата се добиват. Вие ще се домогнете до този разумен метод. Послушанието трябва да следва слушането. Човек трябва да е слушал дълго време, да е разумял това, което се говори и тогава да бъде послушен.

(*Учителят посочва чертежа.*) Във висшите светове – А, нещата са покрасиви, пък колкото се слиза към материята – Б, друг изглед имат нещата.

Знаете ли вие, послушанието е една от проявите на Любовта. Ти като обичаш някого, ти си готов да извършиш всичко – послушен си. Тъй щото, вие не можете да имате послушание без любов – в съзнателната любов, не говоря за тази обикновената несъзнателна любов.

Висшите същества схващат една Божествена мисъл като звук и веднага я прилагат. Когато една Божествена мисъл мине през висшите светове, те веднага я прилагат и дават й път надолу. Божественото вие не го отлагайте, прилагайте го.

Често хората от двете положения – мъже и жени, грешат, те се боят да приложат Божественото в себе си. Да допуснем, едно дете държи една ябълка в ръката си и вашето дете ви каже: „Мамо, да взема ли тази ябълка?" Майката вземе ябълката на детето и я дава на своето, но другото почва да плаче. Мислите ли, че тази майка е направила добре? Ти, като вземеш тази ябълка на туй дете, с нищо не можеш да му я замениш. Ако туй дете си даде ябълката от любов, то е друго нещо, то показва благородство у него. А ако ти му я вземеш и я дадеш на другото, то е насилие. Ами че всеки ден вие вършите същите погрешки. Видите някоя личност в красиво състояние, радва се нещо, вие искате да му вземете туй състояние. Минете покрай него, бутнете го и той се разплаче, а после се извинявате. Но вие не трябваше да му бутате ябълката. Не бутайте на човека състоянието!

Ето, аз да ви представя каква пакост може да направите. Да кажем, вие сте ученичка от гимназията, облечена сте хубаво, вървите. Виждате (*на пътя) един ученик, върви си и си учи предмета. Вие привидно си създадете положение, че сте изгубили пътя, казвате: „Моля Ви се, закъде води този път?" Той погледне, вие се поухилите, отвлечете вниманието му. То е игра вече. След като си заминете, вие вече сте внесли един образ в него, той учи и пак погледне настрани, не може да учи. Значи, вие му взехте ябълката. Питам: защо трябваше да му се усмихнете? Какъв е мотивът, главният мотив? Вие виждате неговата поза, нещо ви привлича и у вас се явява едно желание да го отклоните. Сега, дайте си отчет на туй ваше състояние. Ако във вас Божественото състояние е развито, веднага ще чуете един глас: „Постъпката ви не е добра." Вътре дълбоко гласът ви ще каже: „Вие не направихте добре."

Добре, друг случай. Този ученик е паднал, строшен е кракът му. Вие се приближавате до него, вземате го, превързвате крака му – във вас има вече друг обект, той е морален. Този счупеният крак има нужда от вас. Но, след като му направите услуга, вие не трябва да бъдете сестра милосердна при него. Вие ще му помогнете, може да му вземете и файтон, но после ще идете на друго място, ще се скриете. Останете ли вие, след като дойдат лекарите, сестра ми-

лосердна при него, вие ще влезете в най-големия батак. Първото положение: ще го турите в каруцата, ще му помогнете. Второто положение: вие ще се скрие-те и ще оставите друго лице да изпъкне пред него. А вие трябва да се изгубите от съзнанието му, за да остане силата във вас. И тогава ти растеш в себе си, тази сила израства у тебе. И в него остава един образец, и като му говорят, че жените са лоши, той ще каже: (*„Не!" Защото веднага изпъква твоят образ у него – и той ще каже:) „Аз зная, има благородни жени." Но ако вие не се скрие-те, вие ще компрометирате всички по рода си. А ако се скриете, у него ще остане една Божествена страна, той ще вижда винаги този идеал. Затуй човек трябва да знае докъде да се простира неговото съзнание, да не изпъква.

Пък тази история – раздорът на ябълките, то е един символ, то е жена или мъж, цар, майка, баща, то е всичко. Е, аз нося тази ябълка и вървя по пътя и се радвам, но някой види тази ябълка. Той е по-силен от мене, казва: „Дай тази ябълка", взима я. И тази ябълка, която за мене беше щастие, сега друг се радва на нея. Обаче и един друг, по-силен от него, идва, ударва го, взима ябъл-ката. Сега пък този е нещастен. Тогава, аз държа първия, той държи втория и може 20 души да се скарат за нея и ще има много глави пукнати заради нея. Тъй става в живота. Най-малкото желание, ти като го носиш, като го направиш активно, радваш се, но мине някой дух, открадне го. Крадат се желанията. Не ви ли се е случвало, имате някоя мисъл и я изгубите? Открадната е тя. Може след няколко дена ще се върне, но тя не е същата вече.

Има един закон в света: Да намери човек което е определено заради него. Бог в Своята мъдрост е определил кое е за тебе. Трябва някой път да вземете да изучавате пророците в едно отношение. И мъже, и жени трябва да ги изучавате, защото ... тургат ги в изобличителни неща.

Човек трябва да има идеална любов. Човек към Бога трябва да бъде съвършен.

Ще ви покажа три образи и после ще ви изнеса идеята за Любовта. Любовта се проектира чрез радиусите, чрез спиралите и чрез двойните точки, които го крепят в основата.

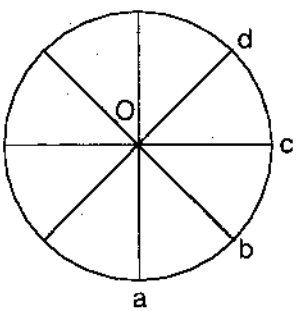

Тук имате точките a, b, c, d. Това е Истината (точките). После имате правите линии aO, bO, cO, dO – това е Мъдростта. А всички криви линии около тях са една основа – това е Любовта. Тя се върти около точките. Туй движение вътре, това са костите, мускулите, нервната система. Значи Любовта влиза като основа – сила, върху която се тъче. Принципите, вложени вътре в нас, това е Истината. А мислите, чувствата и действията, това е вътъкът, шаренето, Мъдростта. И точките, които прикрепят тази работа, това е Истината. Истината крепи нещата. Значи, туй цялото събрано, то е Истината. Защото, щом се скъсат тия точки, всичко се изнища. За да се държат известни нишки, трябва да има две точки, на които да се държат. Конецът трябва се държи на две точки: това са Истината. Щом тия точки се скъсат, Мъдростта не може да се държи и Любовта не може да работи.

Първият чертеж [фиг. на с. 545] – „n", това са излъчвания на енергиите из тия центрове – „m". Човек е създаден по същия начин. Деца, които нямат из-лишна енергия, слабеят.

Най-първо вие ще се научите да гледате трезво на работите. Вие не трябва да търсите своето щастие вънка от себе си. Това е най-голямото заблуждение. Ама да се разберем: вънка от себе си, то значи вънка от своето висше аз не го търси, а търси го в Божественото у тебе вътре. Тогава вие ще дойдете до същата идея.

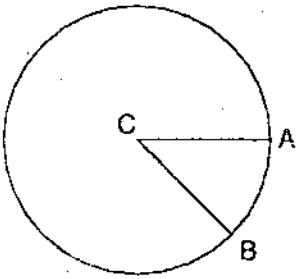

Представете си, че това е идеален кръг. На периферията наоколо е Божественото съзнание на хората: А, В. Значи, любовта на всинца ви е еднаква: АС=ВС. Центърът е един и същ за всички. Ако вие искате да се запознаете с мене, да кажем, по колко начина може? Ако вие сте А, можете чрез В. АВ – това е материалистичен път. Можете да се запознаете чрез ВС, то е пътят на Мъдростта, на волята. Можете да се запознаете и направо по АС. Тогава , ако искате да се запознаете с В, как трябва да постъпите? Най-първо ще се качите (*горе) при С и от С ще слезете при В. Тогава, за да има правилна обмяна, и В трябва да се качи при С и да слезе при А в неговото положение. Когато А стигне при В по този начин и В стигне при А пак по същия начин, тогава те могат да минат през материята АВ или ВА. Пък може и друго: А и В да се срещнат при С. Туй е идеалното вече! И по първият начин, чрез С, те ще се разберат. Когато единият дойде на мястото на другия, те могат вече да разменят местата си.

Сега, разстоянието между две същества (А и В) може да е много близо – някой път ги дели една линия, една 35-милионна част от милиметъра, в такова съседство се намират те, а при това те не се познават, те мислят, че километри има между тях, а то е само една 35-милионна част от милиметъра. И когато човек научи тази истина, той ще каже: „Голям невежа съм бил аз." Той е ходил, обикалял да го търси.

Представете си следующата опитност: Някъде гледате цветя, приближите се до тях, те изчезнат; отдалечите се, те пак се покажат. Или, гледате плодове, речете да хванете някои от тях – отдалечават се. Това е един въображаем свят. Е, представете си такъв един свят: виждаш плодове, речеш да ги хванеш, те се отдръпнат и т.н. Най-после туй ще ти вдъхне страх. Значи не ти е позволено да ядеш! Нали е същото: някоя ваша другарка ви предложи печена гъска, радвате се, но речете ли да я хванете и тя изчезне, изгуби се. После казваш: „Излъгала съм се." Светът е такъв: не се позволява да се късат тия плодове, а ти си позволяваш това. Значи, самото лице, на което принадлежи това дърво, ще ти каже: „Чакай, аз ще ти дам." Значи, самият господар трябва да ти откъсне от плода си. А ти си позволяваш без закон, без разрешение това. В духовния свят не можеш да късаш каквото искаш, нито ти, нито от тебе другите могат да късат. Твоето си е твое и никой не може да ти го вземе. И чуждото си е чуждо – щом речеш да го вземеш, веднага ти го отнемат. Тъй, не ти позволяват да вземаш чуждите неща.

Тия изяснения ще ги намерите в промяната на състоянията ви. Вие виждате едно хубаво състояние – то не е ваше, то е чужд плод, няма да го бутате. Вие ще седите и ще чакате нещата сами да се реализират. Оставете на Бога! Ти не можеш да се направиш сам щастлив. Нещастен да се направиш сам можеш, но щастлив – никога. Като се опиташ да вземеш един забранен плод, той изчезне – ще дойде нещастието. Не тъй! Ще чакаш, ще дойде градинарят, ще ти

предложи, ако трябва; пък ако не трябва, той и няма да се яви. Но ако ти сам си вземеш, той ще ти го вземе.

Сега, тука както е, ако рече някой да направи едно престъпление, всички тичат да го видят кой е той. Детективи го следят, наблюдават го. В духовния свят е обратното: като направи някой престъпление, всеки се оттегля, не искат да го видят. Но там има друго нещо: ако някой науми да направи едно добро, всички идат да видят какво иска да направи. Щом искаш да те видят, намисли нещо добро, пожелай нещо хубаво в душата си и веднага ще излезнат всички твои приятели и ще ги видиш. Затуй на Земята неблагоприятните условия са най-благоприятни за Невидимия свят, за духовно развитие, понеже там няма кой да те зальгва и ти можеш да правиш своите опити. Например, да кажем, учителка си някъде: ти да наблюдаваш другите, те да не те познават. Ще минаваш за ексцентрична, те ще ти казват: „Криеш нещо." Ще кажеш: „Много неща крия, и аз не ги зная. Мене са ми дали едно сандъче с ценни неща, писма има вътре, в мене са, ама и аз не ги зная." (*– „Ама, кажи ми." – „Аз зная толкова, колкото пощаджията знае.") Само адресите зная, но какво има вътре, не зная." Ние сме цяла поща. Дойде някоя мисъл, но тя не е за вас. Всеки един човек не живее сам за себе си. У нас живеят милиарди душички, те са квартиранти, които имат бащи и майки горе, а те са дошли тук да стажуват. И тия душички получават писма, четат ги и тогава се радват. Ти ще внимаваш за тях, ще ги наблюдаваш, но ти нямаш право да разваляш плика им. Тя ще си вземе плика, ще си прочете писмото, ти няма да й отваряш кореспонденцията.

Дойде някоя мисъл – тя не е твоя, някоя душа й пратила нещо, ти няма да се интересуваш от това. Ако се интересуваш, значи нямаш доверие, пък ако я оставиш свободна, тя ще ти каже всичко. Ще каже: „Имам писмо от нашите, ела да видиш какво ми пишат." Погледнеш я – замине. Ето една нова мисъл. После иде друга, и тя получила писмо, и тя казва: „Ето какво ми пишат нашите." Пък ако ти се интересуваш, тя си скрие писмото в джоба и ти нищо нямаш.

Милиарди души живеят в човека. Има мисли от всичките светове: от ангелския, от Божествения, от целия космос. В такива състояния ние преживяваме състоянието на всички тия души. То е хубавото. В нас има цял един мир и те преживяват състоянието на тази висша душа, която е централна монада около тях. Около нея са сгрупирани и са в хармония всички. Един ден, като се развали съдружието, те казват: „Сбогом." Монадата отива към Бога, а другите на Земята плачат. А всичките пансионери, всеки си взел сандъчето, турил си малката количка и отиват. На Земята ще видиш едно, а на духовния свят ще видиш други картини. Някои придружават душата до известно място, други се отделят и най-сетне душата сама си отива. Един красив свят е духовният свят, той е велик!

– Как да не бъдем сами?

– Щом се намерите сами, те са най-красивите състояния. Когато усещате най-голямата самотия, тогава Господ ще ви проговори. Че, то е най-хубавото за тебе! Тогава ще дойде една мъка, един страх, но след туй ще дойде малката светлинка в тебе. В живота всеки ще го почувствува, ще го изпита. Самотията е много приятна. Не целия живот да бъдеш сам, но ще почувствуваш самотия ден, два, три, месец или година най-много. Но герой трябва да бъде човек, да издържи цяла година тази самота. А за няколко часа отгоре може всеки да изтърпи. И Христос е почувствувал няколко часа самотия. Много са смешни хората, когато изпадат в самотия. Дойде някоя жаба при него и той, горкият, я бута, прегръща я, милва я, и се бои да не я загуби. Тази жаба като че внася

нещо ново в него, тъй й се радва. Самотата е красиво нещо. (* Аз мисля, при самотата, човек е на правия път тогава.) При това, ти само за малко време си оставен сам, за да уякне душата ти. Често птичките пуска малките си сами във въздуха, а то трепти, трепти, като че пада вече и току майката пак го хване, после пак го остави само, докато се научи да хвърчи свободно. Тъй и вас, някой път ви извадят из получката и ви пускат и вие мислите, че сте сами, но после пак ви хванат. То е особено състояние и тогава усещате като че животът няма смисъл, без цел е всичко и после пак се промени състоянието – дойде светлината, пак е зарадваш. А който няма тия преживявания, както и да му разправяш за тия духовни състояния, той ще каже: „Небивали неща! Как може това?" Който има малка опитност, почва да вярва. Затуй духовният живот е непознат на хората. Има хора, ти им говориш известни неща, туй, което са преживели, те ти вярват, но щом дойде положение, което те не са опитали, те почват да се резервират малко. Двама си приказват, съгласни са, но по едно време първият почва да му говори за духовни работи, а онзи мисли дали е с ума си, дали не го лъже. Тогава този изважда револвера, онзи трепери. – „Кажи ми защо държа револвера си? Разбираш ли?" – „Разбирам, разбирам, искаш пари." – „Е, хубаво, защо искам парите? Искам да те отрезвя. Ти мислиш, аз искам да те лъжа. Хубаво, извади сега парите си!" Изваждаш ги, после ти казвам: „Вземи сега парите си назад." Изваждам кесията си и от своя джоб, давам ти и нея: „Ха сега да си вървиш и да знаеш, че аз съм честен човек." И онзи тръгва и се обръща назад. Е, какво мнение ще си състави за мене? Ще повярва веднага. Психология има у него. На такъв човек трябва да му наместя ума по такъв начин: „Нà ти сега твоята кесия, вземи и моята и да си вървиш сега оттук."

И природата прави същото нещо с нас. Ние щом помислим, че тя иска да ни лъже, тя си насочи револвера, казва: „Остави тук каквото имаш!" Оставяш го. Ти трепериш. После ти каже: „Вземи си го, хà сега вземи и моето и да си вървиш!" И ти, като заминеш, кажеш си: „Не направих добре." И после се разкайваш.

В духовния живот рядко ще срещнете хора, които да ви вярват. Трябва да се борите с един недъг, общ недъг е той. И малко хора може да срещнете, които да ви вярват. При това, и вие малко вярвате на другите хора.

– *На какво се дължи това?*

– На отдалечаване от Бога.

– *От какво иде ожесточаването?*

– Ожесточаването иде от приижданото на малка енергия. Ако аз имам много пари и съм много богат, ако изгубя 1000 лева, за мене нищо не е. Но ако имам малко пари и ми вземат 1000 лева, ще ги почувствувам, охо! Ако ние сме богати с Божията Любов, нищо няма да ни съблазни. Аз не искам нищо от него, в какво ще ме съблазни? Но ако аз съм сиромах и ми вземат нещо, аз ще мисля много. Но, който дойде при вас, трябва да знаете, че той ще ви вземе нещо.

– *Как да бъдем богати с тази любов, че да не страдаме като ни вземат нещо?*

– Е, ще бъдете като днешния ден. (*Отличен слънчев ден.*) Аз тази сутрин тръгвам от къщи и мисля, че съм си турил часовника в джоба, обаче часовникът го няма. Казвам: С този часовник нямам работа. Днес е равноденствие, в 6 часа изгря Слънцето и точно в 6 часа ще залезе.

Сега, ще имате едно доверие не към хората, но се стремете да имате вяра към Бога. И тази вяра да оживее във вас, да я опитате вътре в себе си, че каквото и да ви се случи, да имате вяра, да се не боите. Ето един много добър пример. (*Една сестра си загуби Пентограмата, друга ѝ я намери.*) Един губи, друг намира. Ние мислим загуба. Ти не си загубил, но ти трябва да дадеш нещо и то ще се намери.

Човек трябва да има търпението да чака. Божественият живот е тъй красив, тъй хубав, че всички неща се допълват. Само, човек трябва да вижда Божиите пътища. Те са великолепни, не оставят рани. Всичките рани ще заздравеят и на мястото им ще дойде него по-красиво. Ако човек в дадения случай няма вяра, тогава Невидимият свят се въздържа. Божественият, Невидимият свят обича нещата да стават тайно. Ти, като направиш нещо, да се радваш в себе си, но да се не издаваш навън – твоята вяра да се усилва. Тази сестра, като ѝ дадоха Пентограмата, каза: „Моята вяра се усили повече." Това е хубавото, че се усили вярата ѝ, а не да каже: „Аз я загубих, пентограмата, пък Господ ми я намери." Туй не е право, но да се усили вярата, туй е благородното.

– Такива случаи да не се ли съобщават за назидание?

– С една душа, с която минаваш по същия път, можеш да споделиш. Но въобще, в съзнателния живот всичко трябва да е по Божественому.

Стига толкова.

На Земята вие не може да знаете кой ви обича. Например срещате някого, той ви поздравлява много любезно. Значи един дух у него, някой ваш познат, използува го, иска да ви покаже, че ви обича. Втория път пак срещате този човек, квартирата е същата, обаче този дух го няма вече и той не е тъй близък с вас. Да не ви се вижда чудно защо. Този дух, този ангел се проявява сега на друго място. Сега, лъжата е там. Вие мислите, че като ви се усмихне един човек, той ви обича и всякога ще ви се усмихва.

– И ние ли не знаем кого обичаме?

– И вие не знаете кого обичате. Ако вие сега обичате някого, то не сте вие, друг е, който го обича. Вие сте само наблюдатели. Вие сте само този, който наблюдава. Не взимате участие в нещата. Туй, което наблюдава нещата, то е човекът. Този, който наблюдава и се учи, той е.

Аз съм ученик и други са ученици. Казват: „аз" и „не аз". „Аз", който е вътре в мене и „аз", който е вънка от мене. И трето, има и учители. Аз слушам какво говори учителят, после учителят може да наблюдава какво говорят учениците: един е способен, друг е неспособен.

И най-после, кое е меродавното? Как ще познаете, че един човек вас ви обича? Нима един човек, който се усмихне насреща ви, ви обича? Нима ако той ви каже една любезна дума, та това е любов? Когато се каже, че „Бог е Любов", туй подразбира целокупността в даден момент. Туй, което ти чувствуваш в един момент: всичките създания като едно цяло, то е любов, а частично като ги чувствуваш, то не е любов, то е само проява. Туй, когато чувствуваш цялото битие като нещо хармонично, като нещо цяло в даден момент, то е Любовта, а туй, което чувствуваш частично само, то не е любов, то е само проява. Представете си такъв един свят, дето водата тече през кюнци и имате много малко канелки; завъртите някоя канелка, наточите си и пак я затворите. А който не знае, че трябва да се отвори на известни места, ще направи дупка и водата ще си изтича навънка, не може да я затвори. Те са неразумните актове на хората. Всякога, в Божествения свят, ще завъртиш една канелка и водата

ще тече, няма да правиш дупки в кюнците. Пък и вие все дупки правите сега. Сега хората искат да имат някое преживяване. Но, някои от тях са смешни преживявания.

Една мома, княгиня, искала да походи малко с маска и каквото прави светът, и тя да направи. И за нейно учудване, този прегръщала, онзи прегръщала, най-после намира един друг с маска, кавалер, и се зарадвала, че намерила такъв човек красив. Но случайно маската пада, тя вижда един негър и хукнала да я няма. Вие искате да имате някои преживявания – ще намериш някой негър под маската и като се върнеш, ще имаш едно неразположение на духа си и измъчване. Хората все искат да имат известни преживявания. То е хубаво, но в чиста вода. Аз съм виждал деца по селата влизат в някоя локва, преживявания искат, и погледнеш – едно заболяло, друго заболяло. Ама те се къпят в калната вода. Туй не е някоя изворна вода, локва е, няма никакво втичане на водата. От такъв характер преживявания що ни струват? Няма нищо ново в тях. Това е най-старото.

Това са сега посторонни*, вметнати предложения**, за изясняване как ние си създаваме нещастията на Земята. Понеже нас ни интересува сега формата повече, отколкото съдържанието, аз наричам съвременния свят свят на скелети: кост до кост, правилно свързани, ръцете, краката турени на място, тъй систематически наместени, но те са все голи кости, мъртви кости, няма живот вътре. Някой говори за морал, но това са все мъртви кости, няма живот. И която глава пипнеш, все няма живот, смърдеж навсякъде. Има такива варовити извори, че като пиеш от тях, стане ти тежко. А и друго: минеш при някой хубав балкански извор, пиеш, гърлото ти се намаже като с масло, стане ти леко на стомаха, като че тази вода е проникнала навсякъде. Едната вода, като че е паднал камък на корема ти, а другата те разтваря. Сега ще пиете хубава вода! (*Учителят държи пръста си заканително.*) Вечерно време на маскарад няма да ходите! Чуждите неща няма да бутате – едно от правилата. Послушанието, то значи човек да бъде доволен от малкото, от туй, което има.

Човешката лудория край няма. Един от богатите английски милионери, през време коронясването на английския крал Едуард, който имал 365 милиона английски стерлинги, връща се от Африка в Англия да участвува в тържествата, но като мислил, че тия пари няма да му стигнат, се хвърлил във водата и се удавил. До такова състояние са лудориите на човека. Някой път вие мислите, че нямате нито пет пари в джоба си, ами този с 365 милиона, и той мислил, че няма да му стигнат парите.

Туй, което кара хората да се давят във водата, то е еднакво силно и у бедни, и у богати. А и туй, което внася живот и то е еднакво силно и у богатия, и у бедния. Богатият се радва и сиромахът се радва; и единият дава, и другият дава. Когато у тях е Божественото, и двамата раздават. А другият, без Бога, все свива, казва: „Мене няма да ми стигне." Затуй вие всеки ден ще бъдете доволни от деня и като се разширите повече, Господ ще дава повече. Ние ще дадем повече и Господ ще даде повече!

Направихме Живата Пентограма с Учителя. Започнахме с Правдата и завършихме с кръга около Пентограмата: „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа!"

*(*13.30 ч [на] обяд. Отлично време.)*

---

* посторонен – *остар.* страничен.

** предложение (рус.) – *остар.* изречение.

Бележки на Елена Хаджи Григорова*

Съдържание на втория урок – „Физическият и духовният човек“:

1. Състояния на съзнанието. Нирвана.
2. Що значи самозабравяне?
3. Чертеж I. Физическият и духовният човек.
4. Кому трябва да се повери човешката душа?
5. Всички природни сили в света действуват колективно. Обяснение.
6. За послушанието. Кой ще ни даде метод за послушание.
7. Чуждата ябълка. Пример.
8. Новият морал. Как да помагаме. Двата момента, които трябва да спазваме.
9. Хубавата ябълка всеки по-силен може да я отнеме. Така е и с желанията.
10. Един закон. В света човек трябва да намери туй, което е за него.
11. Любов, Мъдрост, Истина, фигуративно представени. Чертеж II.
12. Чертеж III. Как можем да се сближим. Обяснение.
13. Въображаемият свят. Светът е такъв.
14. Физическият и духовният закон. Единият засяга престъпленията, другият – Добродетелите.
15. Кореспонденция на нашите квартиранти (душички).
16. Състояние на самотност. (Сравнение.)
17. Духовният живот е незнаен за хората. Разговорът на двама приятели. Поука. Какво прави и природата?
18. Повече вяра.
19. Божественият свят.
20. На Земята вие не можете да знаете кой ви обича, нито кого обичате.
21. Любов и проява.
22. Какви преживявания трябва да имаме?
23. Човешката лудория край няма.
24. Да бъдем доволни от деня.
25. Живата Пентограма.

Всичко за приложение от втория урок от Учителя – „Физическият и духовният човек“:

1. Вие ще следите по какво познаваме дали се приближаваме или отдалечаваме от центъра на живота.

2. Нирвана, като пълнота на съзнанието. Трябва да се стремите към нирвана.

I. Пазете следния закон: абсолютна честност!

II. Ние трябва да предадем нашите тела и души в ръцете на Бога. (Вътрешно да се приложи, всяка една за себе си по отношение на Бога.)

3. Едно правило: Всичките природни сили в света действуват все колективно... Обяснение.

3. Не бутайте нещата поотделно.

4. Ако речем да реализираме желанията си, ще попаднем в една уловка, която ще развали цялото наше щастие.

---

* от нейната тетрадка, из архива на Пеню Ганев.

III. Послушание: значи да слушаш, като ти кажа нещо, да го направиш. Най-първо вие съзнавате, че в света съществува известен разумен закон. Вие ще се домогнете до тоя разумен метод. Послушанието трябва да следва слушането. Ученикът трябва да е слушал дълго време, да е разумял какво се говори и тогава да бъде послушен. Вие не можете да бъдете послушни без любов.

IV. Божественото вие не го отлагайте, прилагайте го!

5. Ако ти вземеш ябълката на някого, то е насилие; ако детето само си даде ябълката, то е вече благородство. Ами че всеки ден вие вършите същите погрешки... Не бутайте на човека състоянието. Пример: дайте си отчет на вашето състояние.

6. Трябва да се вслушваме какво ще каже Божественото състояние в нас.

V. Ако помагаме на някого паднал на улицата, след като му помогнем и го изпратим в болницата, не трябва да ставаме при него сестра милосердна. Останете ли още, след като дойдат лекарите, вие ще влезнете в най-големия батак. Тъй че, тези два момента трябва да се спазват. Първо, ще му помогнете и второ, ще се скриете, а ще оставите друго лице да изпъкне пред него, за да остане силата във вас. А ако вие не се скриете, вие ще компрометирате всички по рода си. Затуй човек трябва да знае да не изпъква.

7. Хубавата ябълка всеки по-силен може да ти я вземе от ръката. Тъй и всяко желание, като го направиш активно, мине някой, види, че изпъква, вземе ти го. Крадат се желанията.

VI. Има един закон: човек трябва да намери това, което е определено за него. Бог в Своята Мъдрост е определил кое е за тебе.

8. Трябва някой път да изучавате пророците.

9. Човек трябва да има идеална любов!

10. Човек към Бога трябва да бъде съвършен!

11. Най-първо вие ще се научите да гледате трезво на работите. Вие не трябва да търсите своето щастие вънка от себе си, [вънка] от своето висше аз – то е най-голямото заблуждение.

12. Не се позволява да се късат чуждите плодове. В духовния свят ти не можеш да откъснеш каквото искаш. Твоето си е твое и никой не може да ти го вземе. Вие ще седите, ще чакате нещата сами да се реализират. Оставете на Бога! Ти ще чакаш, ще дойде градинарят, ако трябва; пък ако не трябва, той и няма да се яви. (Търпение, търпение се иска от мен!)

13. Намисли нещо добро, пожелай нещо хубаво в душата си и веднага ще излезнат всички твои приятели и ти ще ги видиш.

14. Дойде някое писмо до една душичка, която живее в тебе – ти нямаш право да й отваряш кореспонденцията.

15. Когато усещаш най-голямата самотия, тогава Господ ще ти проговори. Герой трябва да бъдеш, да издържаш. При това, само за малко време си оставен сам, за да уякне душата ти.

16. Примера с птичките. И добрият човек е силен. И той може да ти извади парите из джоба. Но неговата сила се различава малко. И добрият човек седи с насочен револвер, но след като ти извади парите, казва ти: „Вземи си сега парите“, изважда, дава му и своята кесия: „Ха сега да си вървиш. Ти трябва да знаеш, че у мене има сила да ти извадя парите, но има и сила да ти ги върна и мойте да ти дам отгоре, но затуй сега ще си вървиш от мене!“ Той си отива, но се обръща назад. Той мисли вече.

17. Трябва да се борите с един недъг – вие не си вярвате един на друг. Това се дължи на отдалечаване от Бога.

18. Ще бъдете като днешния ден!

19. Сега ще имате доверие не към хората, но се стремете да имате вяра към Бога и тази вяра да оживее във вас, да я опитате вътре в себе си, че каквото и да ви се случи, да издържате. Да се не боите, да имате вяра!

20. Когато загубиш нещо, трябва да дадеш нещо и то ще се намери.

21. Човек трябва да има търпение да чака.

* Ако човек няма вяра в дадения случай, тогава Невидимият свят се въздържа.

* Божественият свят обича нещата да стават тайно.

22. С една душа, с която минаваш по същия път, можеш да споделяш.

23. На Земята вие не можете да знаете кой ви обича, защото в човека се проявяват различни духове. Квартирата е същата, а квартирантите – различни.

24. Когато чувствуваш цялото битие като нещо хармонично, като нещо цяло в дадения момент, то е любов; а като чувствуваш частично, то е само проява.

25. В Божествения свят всякога ще завъртиш една канелка и водата ще тече.

26. Няма да правиш дупки в кюнците. Вие искате да имате преживявания, то е хубаво, но в чиста вода.

27. Ние си създаваме сами нещастията, интересуваме се само от формите.

28. Сега ще пиете хубава вода!

29. Вечерно време на маскарад няма да ходите!

30. Чуждите неща няма да бутате. Едно правило.

31. Послушание, то значи човек да бъде доволен от малкото.

32. Някой път вие мислите, че нямате пари. Не е там въпросът. Всичко е в разбирането.

* Пример. Когато у човека е Божественото, той дава.

33. Затуй всеки ден вие ще бъдете доволни от деня и като се разширите повече, и Господ ще даде повече. Ние ще дадем повече и Господ ще даде повече!

НАРЕЖДАНЕ ОТ РЪКОВОДИТЕЛКАТА ЗА ТОЗИ МЕСЕЦ
София, 22 септември – 22 октомври 1924 г.

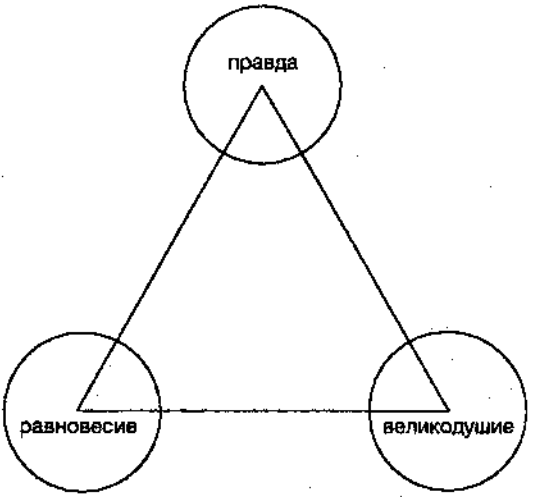

1. Размишление и работа върху Правдата. На една табличка ще пишем: „Правда! Аз трябва да пазя равновесие и да бъда великодушна!"

2. Да се стараем да преодолеем инертната материя в себе си и с молитва към Бога да казваме: „Помогни ми, Боже, да преодолея това състояние в себе си."

3. Каквато работа започнем, да я свършим. Да предприемаме само наймалкото, за да го свършим. И да не забравяме, че за това нещо са следели много същества. Да благодарим. Една крачка като направим и минем напред, не сме сами, а една крачка като направим и се спънем, тогава сме сами.

4. Да бъдем естествени. Да проявим Божието в нас. Естественият човек е красивият Божествен човек.

5. Да си пишем писма една на друга. Само Божественото е, което свързва хората. Дойде ли нещо Божествено, реализирай го, не го подпушвай. Наймалкото и да е, реализирай го!

6. Всяка сутрин да си правим гимнастическите упражнения.

7. (* Упражнението „Ходене при Извора".) Десет дена подред всяка ще ходи при извор за вода. Ще си налееш в стомничката и ще се върнеш. Може на различни извори да ходим. Всяка по свобода ще си определи времето кога да почне и ще продължава 10 дена наред. Ще направим този опит и ще видим резултатите. Във всичко спънки ще срещнем, но ще преодоляваме!

„В изпълнението Волята на Бога чрез Правдата е силата на нашата душа!"

Паша

Втори ден
Празникът на Любовта

23 септември 1924 г., вторник
Изгрев

(* *Мика**)

Прочетохме по три правила от тетрадката „Свещени думи от Учителя към ученика."

Сотирка	Елена Х. Григорова	Паша	Савка
23 - 5	55 - 10 - 1	1 - 1	476 - 17 - 8
5 - 5	325 - 11 - 2	7 - 7	359 - 17 - 8
1 - 1	9 9 9	14 - 5	97 - 16 - 7
29 - 11	390 30 12	22 13	932 50 23
11 - 2	12 3 3	4 4	14 5 5
2	3		5

5 часа след обяд. Отлично време. Слънце.

Петте – с Учителя между борчетата. Учителят прочете Молитвата за Свещената Чистота.

Отче Наш

Целунахме на Учителя ръка по реда на Добродетелите – П.п. Л.м. М.е. Д.с. И.с.**

Вечеряхме с Учителя: Топла вода. Супа от картофи, грозде и една хубава ябълка от 5-те за Учителя.

(* След това почнахме яденето: вряла вода. Картофена супица с магданозец. Имаше и грозде и една хубава ябълка от 5-те за Учителя.)

Трети ден
Празникът на Мъдростта

24 септември 1924 г., сряда
Изгрев

Отлично време. Слънце!

---

* Мария Тодорова

** П.п. – Правда, Паша; Л.м. – Любов, Мария; М.е. – Мъдрост, Елена; Д.с. – Добродетел, Сотирка; И.с. – Истина, Савка.

Втори разговор с Учителя:

ПОСЛУШАНИЕ

(*Сотирка и Савка*)

Другите ги няма? Ще се учите на точност.

– *Учителю, говорете ни за послушанието.*

– Любовта не страда. Любов като имаш, там влиза и един елемент на Мъдрост. Тя схваща и прилага.

Послушание подразбира да слушаш само един мъдър човек, който може да ти придаде нещо. Послушанието се отнася [до лицето, което иска да учи.] Ученикът може да слуша един мъдрец.

(* – *Тъкмо за това послушание аз питам.*)

– При Учителя като отиваш, ти трябва да се установиш. Ако искаш, опитай Го по-напред, не отивай тъй на вяра. Иди да опиташ както при един извор. И Писанието казва: „Опитайте Ме, че Съм благ." Няма да вярваш на хората каквото казват, но онова, което сам разбереш.

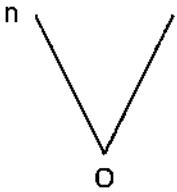

Не се стреми да угодиш на един човек. [вж. горната фигура.] Да му угодиш, то значи да задоволиш един негов каприз. Защото главата му – О, е надолу. Той не е [вж. долната фигура – с главата нагоре, т.е. О да е горе.]

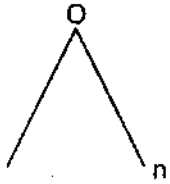

В послушанието, значи, ще се освободиш от непослушанието, ще се изпразниш от всички противоречия. Защото, тази буква – „П" значи буква, която обработва, развива нещата. Например ученикът как добива знание? Чрез (*слушане. А послушание – чрез изпълнението.)* Знание се добива чрез слушане, а послушание – чрез прилагане. Професорът дава един опит в лабораторията, казва: „Има един такъв опит, тъй и тъй се прави." Но това е само знание. Опитът трябва да се изпълни тъй, както е даден в задачата – това е послушание. Пък ако има погрешки, ще се коригират постепенно.

Някои хора използват известни слабости. Някой казва: „Ти защо не разсъждаваш? Повел си се по ума му!" Така е. Не трябва да се водиш по чуждия ум. Но ако този, който ти говори, ти говори за един принцип, който е общ не само за един, за два, но за всички умове? Ще знаете: Щом прилагаме един принцип за Мъдростта или Истината или Любовта, то е за всички. Например, услужваш на едно дете, то плаче. Не е за плача, плачът е само един сигнал – аз да зная, че трябва да приложа принципа. Онова, което ме кара, то е онзи принцип – да помогна.

---

* В тетрадката на Мария Тодорова е записано: „Чрез послушание. А послушанието седи в изпълнението."

Ученикът трябва да бъде като една пъпка, набрала се тъй – не може да се пукне, но напрежение има отвътре. А щом дойде светлината, тя отвори тази черупка. Отвътре трябва да има напрежение! Но ако светлината не дойде, тя не може да се отвори. Както взривното вещество – то е само едната половина, трябва и запалка – тогава ще се яви гигантската сила. У ученика всичко трябва да е готово, че като дойде Учителят, да стане правилно отваряне. А взривът показва едно неестествено състояние на веществото. Взривовете се дължат на неразумни сили. Пък когато нещо се разтваря, показва, че има хармония в него и там не може да стане никаква пакост. Когато*, във взрива всякога става пакост. С взривове си служат само учениците на Черната ложа. Светските хора работят чрез внушение, подпушване. Някой каже тъй: „Ти тъй ако вървиш, аз ще те убия!" Това е един маниер на света. След туй дойде другата тактика, казва ти: „Ти си много умен човек." И единият, и другият метод имат за цел да те отклонят от пътя. Един казва на друг: „Ела при нас, говори се истината." Другият казва: „Не бъди толкова краен." Те не знаят, че в Истината няма никаква крайност.

Ученикът не може да бъде ученик, ако не е послушен. И то, послушен на един мъдър Учител. Защото, ако той слуша и няма учител, той се излага на опасност.

Послушанието следва слушането. И тогава у ученика има един морален елемент, убедил се е, че туй нещо може да се приложи. Духовен елемент има вече в него.

ПОСЛУШАНИЕ

„П" е закон за цъфване; „О" е условие; „С" е закон на промени физически, въображение – закон на Месечината: пълни се и се празни. „Л" е движение нагоре. Този ъгъл показва стремеж на силите нагоре. „У", това е вече човекът, който трябва да се движи. „Ш" е материалния свят, значи послушен си, слизаш във физическия свят; „А" показва интелект, който трябва да се учи от материята, от опитността. В материалния свят няма всякога да бъде на угодата ти, както ти искаш. Можеш да слушаш неща, които съвсем не ти са приятни, но ще ги изпълниш. Ученикът трябва да слуша, трябва и да изпълнява – то е послушание.

Вземете, при послушанието започват от ляво към дясно... (*Магдалина дойде и попречи.*) (* *Магдалина дойде и взе да приказва, да пречи.*) **

Послушание, послушание трябва!

Само за Божественото има „сега". Човешко настояще няма, там е бъдеще. Настояще има само у Бога.

* * *

(*Редът на молитвата през този ден:

(Паша, Сотирка, С.)

1. Живата Пентограма
2. Добрата Молитва
3. „Махар Бену Аба"
4. Молитва на Свещената Чистота
5. Отче Наш
6. Мото на Добродетелите.)

---

* когато – *разг.* докато, а.

** Виж „Изгревът" том V.

Четвърти ден
Празникът на Добродетелта

25 септември 1924 г.,
четвъртък, 6.30 часа сутринта
Изгрев

(*Сотирка)

[Присъстват:] П., М., С², С.*

1. Съсредоточение. Контакт с нашите ръководители.
2. Добрата Молитва
3. „Махар Бену Аба"
4. Упражнение: Хванати за ръка, се помолихме да ни се дадат условия да приложим днес доброта, жертва и щедрост.
5. Молитва на Свещената Чистота
6. Живата Пентограма
7. Мото на Добродетелите

Пети ден
Празникът на Истината

26 септември 1924 г., петък
Изгрев

*Отлично време. (*Изгрев.) Слънце. Ясно.*
[Присъстват:] С. П. М. С. (Е.)**

1. Размишление върху Истината за приложение.

Паша: Истината има приложение в моя живот само като изповядване вътре в мене, по отношение на моята душа.

Мика: Истината е първата светла точка, която ние трябва да намерим в живота си. Тя е изходният пункт за нас. И като я намерим, ние сме в състояние да приложим всички Добродетели.

Сотирка: Трябва да бъда умна и добра, за да казвам Истината.

Савка: Истината, това е непроявеното благо. Истина в моя живот в приложение е само отношението ми към Бога с искрена Любов и Чистота.

---

* П – Паша; М – Мария; С² – Сотирка; С – Савка.

** Вероятно отсъства.

2. Живата Пентограма.
3. Добрата Молитва
4. Пет минути хванати за ръка: молитва за хармониране между петте.
5. Мото на Добродетелите
6. Молитва на Свещената Чистота
7. Тебе поем! (Молитва за духа на Мария.)
8. Отче Наш. (Да си представим как Христос се е молил на Бога.)
9. „При Източника" (песен)
10. Три свещени правила (373. 372. 357) за нас петте.

(*372) Заповедта на Учителя:

Обичай съвършения път на Истината и Живота.
Постави Доброто за основа на дома си,
Правдата за мерило,
Любовта за украшение,
Мъдростта за ограда
и Истината за светило.
Само тогава ще Ме познаеш и Аз ще ти се изявя.

Учителят

ТРЕТИ МЕСЕЦ
[ПРАЗНИК НА ЛЮБОВТА]

22 октомври – 22 ноември 1924 г.

**„В изпълнението Волята на Бога
чрез Любовта
е силата на нашата душа."**

Ръководителка: Марика*

(* Любов. Мъдрост. Добродетел. Истина. Правда.)

СЪДЪРЖАНИЕ:

1. Пентограмата за този месец
2. Празникът на Любовта – I ден
3. Нареждане за месеца на Любовта
4. II-ри ден – Мъдростта; III-ти ден – Добродетелта; IV-ти ден – Истината; V-ти ден – Правдата
5. Урок трети от Учителя (*н.к.н.д.**): „Любов. Възможности и проявления на Любовта"
6. Трети разговор с Учителя (след закуската, 22.X.1924 г.)

Ден първи
Празникът на Любовта

*22 октомври 1924 г.,
сряда, 6 часа сутринта*

(* *Мика**)

[Присъстват:] (Л.м., М.е., И.с., П.п., Д.с. – духом)***
(Паша – 130)****

Утринната молитва:

1. Живата Пентограма
2. Молитвата на Свещената Чистота
3. Размишление: Любовта се проявява в Чистота и Милосърдие.
4. Мотото за месеца: „Ще живеете всякога в Разумната Любов – в Любовта вътре."

---

* Мария Тодорова.

** на Класа на Добродетелите.

*** Присъстват: Любов – Мика, Мъдрост – Елена, Истина – Савка, Правда – Паша, Добродетел – Сотирка (духом).

**** Вероятно номер на псалом.

5. Размишление: „Само в чисто сърце може да се запази Любовта чиста – ако иска човек да разбере Божествената Любов."

6. Молитва за Мария Радева, да й се помогне на душата.

7. „Любовта Разкрива Бога в Нас."

8. Отче Наш

Поздравление на Любовта

НАРЕЖДАНИЕ ЗА ТОЗИ МЕСЕЦ:
(*Наряд III)

I.

Ще помним, че Любовта се проявява в Чистота и Милосърдие.

Мото: „Ще живеете всякога в Разумната Любов – в Любовта вътре."

II.

а) Всяка сутрин размишление върху: „Само в чисто сърце може да се запази Любовта чиста – ако иска човек да разбере Божествената Любов."

б) Ще прилагаме правилото: „Не пийте вода от стара делва!" „От болен човек помощ не търси!" „Ще искаш помощ само от разумния човек. Само разумният човек може да ти помогне; и всеки, който може да ти помогне, той е разумен." (беседата „Най-малкото") Ще си прочетем и поясненията и ще размишляваме.

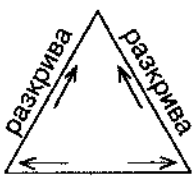

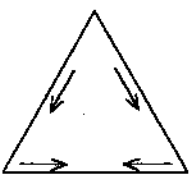

III.

Десет дена ще си правим упражнението с движения на ръцете: „Любовта разкрива Бога в нас." (Формулата ще произнасяме 3 пъти сутрин, 3 пъти на обяд и 3 пъти вечер.)

IV.

От 22-ри, 10 сутрини наред в 5.30 часа сутринта ще се молим за Мария Радева свободно, като влагаме две мисли: Бог да помогне на нея, а нас да запази да не повтаряме нейната погрешка.

V.

„Имате друго едно правило: Всичките природни сили в света действуват все колективно. Например, вие хванете моя пръст, мислите, че е единица. Не, той е колективно цяло. С него има други сили, които действуват заедно. С него иде вторият пръст, третият, четвъртият, цялата ръка, краката ми, зъбите ми, всичко туй ще се прикомандирова тъй, че ще дойдат и всички други сили. Вас ви се вижда едно, а след него иде колективното. Следователно вие трябва да видите тази единица в какво съотношение е. Не бутайте нещата поотделно. Например, имате едно ваше желание, искате да го реализирате. Туй желание във въображението ви се представлява като един известен предмет. Но този предмет като дойде, той е една уловка и ще развали цялото ваше щастие."

Към туй правило се отнася и примерът с ябълката и ученика от II урок от Учителя – „Физически и духовен човек".)

Трети урок от Учителя:

ЛЮБОВ. НЕЙНИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ И ПРОЯВЛЕНИЯ

*(*22 октомври 1924 г., сряда, 7 часа сутринта)*

Сега ще търсите иглата на планината. Големите неща всеки намира, но иглата не всеки може да я намери.

Въобще, всичките хора имат стремеж все към великото в света, а към малките работи – малцина са те!

Само хората на Божията Любов и на Божията Мъдрост, те се стремят към реалните малки неща.

Вземете един съвременен виртуоз, който свири нещо от Бетховен. Хората му ръкопляскат, но нему се пада само това, че свири: половината взема Бетховен, понеже той е създал творението, 25% взима виртуозът и 25% – вътрешните сили у него, живата природа, която му е дала енергия. А сега, един виртуоз иска да вземе всичката слава.

Сега, една добра постъпка аз наричам едно музикално парче. Значи, вие ще вземете само 25% – толкова ви се пада, а другото не е ваше. Всяка добра постъпка, то е само изпълнението на едно парче на някой виртуоз, който е създал този стремеж. И живата природа, и тя взима нещо. И тъй, изправността е там: щом спечелите 100, ще отделите за вас 50, ще дадете на автора на пиесата 25 и 25 – за този, който ви е дал осветление за това-онова, как да научите парчето. Това е морал.

Ще ви приведа един по-ясен пример, да си обясните противоречието. Представете си, че вие отивате да помагате на един болен, който съвсем е изгубил своето съзнание. Вие го прикривате, вардите го, но той се вълнува, не иска да ви знае, защото се занимава с други работи. Но, когато той дойде в съзнание, тогава ще ви благодари. Защото постъпката ви се наблюдава не от Земята, но от духовния свят и после тя ще се реализира на физическото поле.

Трябва да ви приведа и този пример: Отива един млад момък (бил ням, праща го баща му, да се освободи от него) слуга при един селянин. Този го праща за дърва, обаче той, като не знае пътя, и иде горският стражар, хваща го и го бие тъй, че той най-после продумал, казал: „Не ме бий!" Тогава забравил, че е ням.

Когато човек е научен да му благодарят, става му мъчно, как да не му благодарят! Не може да си представи как тъй, да направи едно добро и те да не му благодарят. Пък туй е добро, което е направено за самото добро. Да намериш същността за самото добро, а не за да ти благодарят. Защото, като направиш едно добро, тя самата [придобивка] е жива, тя ти носи радост – а това е придобивката от доброто; а че ще ти благодарят, това още не е никаква придобивка.

Представете си такова едно изяснение: вие се нуждаете от средства. Среща ви някой (*човек) и ви дава и вие му благодарите. Но, ако тези пари са поставени на един камък (*покрай пътя), вие ще благодарите ли някому? Не,

ще се обърнете към Бога и ще кажете: „Благодарим Ти, Господи, че си се погрижил за мене!" Все са хубави малките постъпки. Тъй е. Красивото в живота не седи във великите работи.

Аз някой път ще изясня защо кръста го носят отпред, а не го носят на гърба си. Кръст отпред не се носи. Христос го носеше на гърба Си, отзад, и насред пътя падна от тежестта му. А кръстът, дето те го носят, това не е кръст. После, кръстът на Христа се влачеше донякъде по Земята. Т.е., ако някой всъщност иска да носи кръст, това е то реалността на нещата.

Когато художникът нарисува някоя хубава картина, в какво седи същината на образа на художника? На похвалите, които хората ви дават, или вие да сте доволни от своята картина? Някой път вие може да не схващате известни дефекти, казвате: „Много хубава е картината!" Не е така. Значи, всяка една постъпка, която вие направите, трябва вие да можете да я преценявате много точно. Ще знаете едно: никой не може да прецени постъпката ви тъй хубаво, както вие самите. Но все трябва да правите анализ върху себе си: да знаете, в дадения случай, кои мисли и чувства участвуват в ума ви и в сърцето ви. Вземете например чувството за ядене. То се отнася до личния живот. Дотогава, докато вие взимате само вашия дял, то се счита естествено и нормално, но щом взимате дела и на другиго, вече влизате в стълкновение, значи постъпката ви се счита в дадения случай некоректна.

Мария: – Как можем да знаем кога взимаме своя дял и кога – на други дела?

– Да кажем, на трапезата има две круши за вас, вие ги изядете и изядете още две круши на другиго. Второто се нарича пресищане в природата. Задоволяване на глада е една нужда, то е естественото, но когато човек яде повече, иде пресищането, което носи след себе си отрицателни последствия.

Сега, един друг въпрос. Човек може ли да има двама приятели едновременно?

Паша: – Не.

– Защо? Защото приятелството спада към единичните случаи. То не е нещо обществено, а спада към индивидуалните постъпки на човека. Ако направиш едно добро на много хора, то е обществен дълг. Пък ако направиш добро само на един човек, то е приятелски дълг. Пък ако любиш някого като себе си, то е Божествен дълг. Значи, ако любиш ближния като себе си, то е Божествено.

Обичта се проявява в три посоки. Този, когото ти обичаш, най-първо ти трябва да му дадеш живот; на второ място, трябва да му дадеш светлина; и на трето място, трябва да му дадеш свобода. Това са три акта на Любовта. Да обясня. Да кажем, че някой е измръзнал вън на снега. Ти излизаш, разтриваш го, повръщаш му живота. След туй запаляш огъня, стопляш стаята – това е светлина. Даваш му храна – възвръщат се неговите сили, добива се неговата свобода. Такава е постъпката на Любовта. Туй е една истинска любовна постъпка! Постъпка, която дава живот, светлина и свобода, те са три качества, чрез които Любовта се изявява. Защото някои хора постъпват само по един начин: може да ти дадат живот, светлина, обаче не ти дават свобода също. Например, някой намерил кокошка; вземе я, дава й храна, но не й дава свобода; след известно време я заколва. Тогава, аз правя заключение, когато един човек постъпи по първия и по втория начин и ако той не изпълни третото, той не е извършил своя кръг на действие правилно. Примесили са се посторонни чувства и мисли, които са егоистични. Аз бих казал тъй: ако някой намери една кокошка, да я нахрани и да я пусне при нейния господар, в дадения случай

неговата постъпка е морална. Този закон е верен само по отношение на разумните човешки души. Вие искате да знаете коя постъпка е морална, коя постъпка е любовна. Вие нямате точно определение за една морална или любовна постъпка. Сега е тъй. Запитайте някои други коя постъпка може да се счита любовна, да видим как биха ви определили. Даже ако питате някой педагог, много работи ще ви каже, но за тези три неща никой не би ви споменал.

В природата е така: Бог ни е дал живот, светлина и свобода. В природата, в която ние живеем, тъй постъпва Бог с нас. По това Го познаваме ние. Щом Бог ми е дал живот, дал ми е и светлина, върху която умът ми работи, дал ми е свобода, върху която аз се проявявам, щом аз мога да мисля, да чувствувам и да действувам тъй, както на мене е угодно, значи Бог е изявил Своята любов към мене. В туй седи Божията Любов. Аз констатирам в дадения случай Любовта Му. Следователно вие имате вече една мярка, с която да мерите вашите постъпки. Ако всяка една ваша постъпка носи условия на живот, носи условия на светлина и условия на свобода, вие постъпвате правилно. Ще знаете две неща: носи ли постъпката ви условия за живот, светлина и за свобода; после второ – дава ли живот, светлина и свобода, това са две мерки, в които вие не можете да бъдете излъгани. С тази мярка вие ще знаете как да постъпяте; и за онези, които постъпват спрямо вас, ще имате една правилна мярка, да знаете как постъпват. Така нито вие, нито другите ще се мамите.

Някой път вие казвате: „Отгде да зная дали моята постъпка е добра?" Ето ви един начин, по който може да определите дали вашата постъпка е добра. Например извърша нещо за себе си: ако то носи живот за мене, внася светлина в ума ми и ми дава по-голяма свобода на действие, значи моята постъпка за мене е добра. Ако моята постъпка отнема от живота ми, отнема от светлината ми и отнема от свободата ми, тя е лоша. Следователно, вие ще се коригирате. Всяка една постъпка, която отнема от живота, отнема от светлината и отнема от свободата, ще я изоставите. На тази постъпка ще й кажете, че тя трябва да измени поведението си. Ясно ще гледате. Сега някои неща ще ви бъдат много ясни. Във вътрешния живот има мисли, които трябва да проверявате. Ако тази мисъл носи живот, ако тази мисъл носи светлина, ако тази мисъл носи свобода и в умствения, и в сърдечния, и във волевия свят или в Божествения, ангелския и човешкия свят, тази е максимата, по която ще знаете, че тази мисъл е добра.

Аз бих я превел в Божествения свят така: Ако в една твоя постъпка са взели участие Мъдростта, Любовта и Истината, то тя е Божествена. Ако в една твоя постъпка са взели участие твоят дух, твоята душа и твоето тяло, тя е ангелска. И ако в една твоя постъпка са взели участие твоят ум, твоето сърце и твоята воля, тя е човешка. Това са трите свята. В човешкия свят взема участие умът, сърцето и волята; в ангелския свят – духът, душата и тялото; а в Божествения свят – Мъдростта, Любовта и Истината. Тогава трите свята вървят последователно тъй: Любов, душа, сърце; Мъдрост, дух, ум; Истина, тяло, воля.

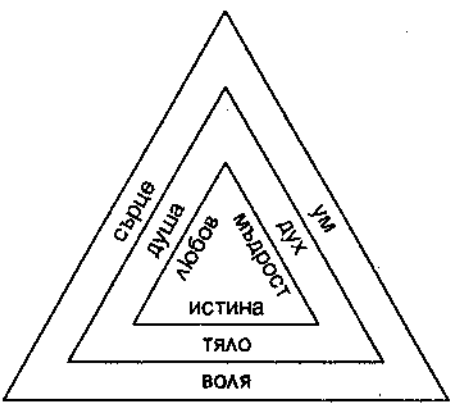

Може да напишете три триъгълника. В най-вътрешния ще напишете: Любов, Мъдрост, Истина; във втория – душа, дух, тяло; и в третия – сърце, ум, воля.

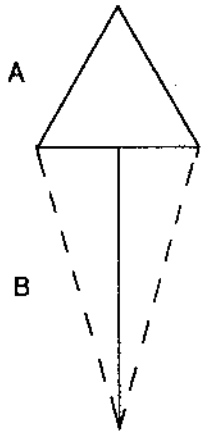

Тялото върви с Истината. За тялото вие имате едно особено понятие, но то е общност на всички разумни души, които живеят в едно единство. Някой път ще ви дам да разграничите разните понятия. Това е мистично разграничение. Три-те се отнася въобще до главата. Значи триъгълникът спомага за развитие на умствените сили у човека. А петоъгълникът – въобще за човека, включва и тялото му, сетивата му, включва и сърцето му. Пък ако имате шестоъгълника – макрокосмоса и микрокосмоса – той включва и тялото.

Защото, вземете долната линия: тя се проектира, развива се и образува тялото на човека. Сега човекът се намира в главата (А). Ако вземете само главата на човека, все пак има смисъл. Но задържите ли само тялото (В), няма никакъв смисъл. Главата, сама за себе си, има пак израз, но тялото без главата, то е нищо. Тялото само няма никакъв израз. Тялото без главата е нещо страшно.

С.: – Първата рисунка на децата за човека е такава:

– Децата разбират кое е най-важното, кое е най-същественото. После те удължават два радиуса, защото без удължаване на радиуси няма никакъв растеж. Първият кръг показва само възможностите. Вземете семето, например. То представлява такъв кръг: В него са скрити възможностите.

А щом го посадите, иде вторият кръг – кръгът на проявлението: радиусите се удвояват. Единият слиза долу в почвата, а другият излиза над почвата. Първото проявление на житното зърно, първата издънка е толкова голяма, колкото първия радиус. Щом се посее семето, радиусът се удвоява. Такъв е законът. В механиката, за да приведете две тела в движение, непременно трябва да им дадете един малък наклон.

Тогава, можете да представите така (I.) Т.е. втория кръг (а) те го представят с радииране – само с радиусите (II.). Това показва, че животът тече не само във възможности, но и в проявления. Вземете лъчезарните звезди (III.) и те имат два кръга: един – на възможностите, а вторият – на проявленията.

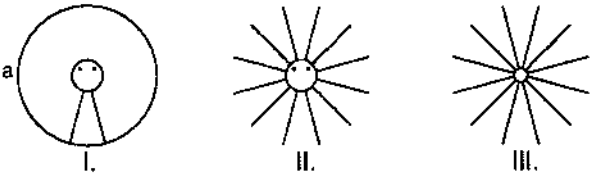

Човек още не се е проявил правилно: едновременно не могат да се продължат радиусите на сърцето, ума и волята. Защото върху човека действуват същества от три свята. Съществата на Любовта удължават радиусите, когато намерят за добре. Когато човек действува по ум, сърцето трябва да е пасивно. Ако сърцето е чрезмерно активно, то поглъща енергията на ума. Например,

когато човек учи, сърцето му не трябва да бъде активно. А когато сърцето се развива, умът трябва да бъде пасивен. Защото, ако умът е активен, той поглъща енергията на сърцето. Да допуснем, че вие искате да направите едно научно изследване. Но ако цял ден се молите, ще можете ли да направите туй изследване? За да може да направите изследването си, вие ще престанете да се молите – целия ден да се молите не е за случая. Човек трябва да яде, но целия ден да яде не става. Ще ядеш половин час, един час, но след един час ти ще престанеш да ядеш, за да дадеш възможност на тази храна да си върши своите процеси, а ти ще се занимаваш с други работи. Значи, за молитвата има особено време, условия определени, в които човек трябва да се моли. И тогава умът и всичко трябва да мълчи у него. Като си свърши работата, той ще престане с молитвата и ще дойдат другите на реда си.

Някой казва: „Кога трябва да се моля?" Определено е кога да се молиш. Заболи те кракът, не можеш да правиш изследвания, тогава целия ден ще се занимаваш с крака си, че като не може този лекар да ти помогне и онзи не може, ще се обърнеш към Бога, ще се молиш. Когато никой не може да ти помогне, ще се обърнеш към Бога. Че идеята за Бога е по-дълбока, се показва от това: Когато гонят някое дете, то казва най-първо: „Мамо!"; след туй, като се намери на по-голям зор, вика баща си; после вика: „Бате!", „Како!"; а като се намери в най-голямата опасност, тогава вика: „Божичко!" Кака си вика и всичките други, но като не помагат, вика: „Божичко!" Вие наблюдавайте децата, те са особени психолози. По реда, по който те викат едного, другиго, показва, че чувствата за Бога се явяват едва когато дойдат много големи страдания. Защото в основата на нашата чувствителност се намират тия чувства към Бога. Каката излиза преди Бога, защото тя показва девствения живот. Каката е душата в дадения случай, но в духовния свят тя е сестрата. А брата си като вика, то е духът. Бащата и майката, те играят ролята на ума и сърцето – отвънка те играят ролята на ума и сърцето. Майката е много близка до детето. Най-първо тя се вика, тя изпъква най-първо на сцената. Тя е най-близката, но когато тя не може да помага, то почва да вика другите – значи има тил още навътре. Божествената идея почва да минава през своите градации; или, Божествената идея се е реализирала у майката, бащата, брата, сестрата и най-после (*се изявява) у Бога, причината на всичко. Сега, ако намерите, че този ред на нещата малко варира, то зависи от това дали детето е момиче или момче. Защото и момчетата викат, но те имат друго нареждане. Когато малките деца викат, понеже умът им не взема участие, тия прояви са естествени у тях.

Затуй най-първо човек уповава на туй, което е нежно, след туй на това, което е силно. Най-първо на това, в което има някаква облага, защото майката е една облага; и после на това, което е стабилно. В дадения случай, майката е това, което дава, а бащата е, който донася. А братът и сестрата в духовния свят, това са възможности. Те представляват закона на Божествените възможности. А бащата и майката представляват Божественото реализиране на нещата. Сега ще имате нещо определено, какво нещо е братът и сестрата – идеите на Божествените възможности. А бащата и майката – светлина (*светът) на Божествените проявления или Божествените прояви. Значи любовта на майката е магнетична, на бащата е електрична. Нежността иде от магнетизма, а на бащата силата иде от електричеството. Целувката на майката е нежна, магнетична; на бащата е силна, електрическа; на брата – благородна; на сестрата – чиста.

А чистотата (*всякога) носи топлина. Само чистият човек носи топлина. Тела, които горят, могат ли да бъдат топли? Горещи могат да бъдат, но топли не

могат да бъдат. А топлината носи свят, възвишен и благороден живот. Тя е нещо постоянно. А благородство и разширение дава братът. Синът определя, че електричеството носи разширение; и светлина трябва да носи. Силата на бащата седи в неговата светилна. Силното нещо е, което дава светлина, а нежното дава топлина. Те са мощни прояви. Топлото привлича, а светлото упътва.

Тъй че идеите за баща, майка, брат, сестра, влизат вътре в процесите на природата.

Някой казва: „Аз не искам да бъда майка!" Той не разбира идеята. Ами че той трябва да бъде нежен! Тази е идеята за майката. Някой казва: „Не искам да бъда баща!" Ами че ти трябва да бъдеш силен, за да можеш да се проявиш. Тогава братът показва, че трябва да имаш разширение на силата си. Силата трябва да има място и пространство, в което да се прояви. Затуй бащата се проявява в своя син, защото силата, това е една възможност за разширение. (* А братът, това е проявеният живот. Синът расте, бащата всичко жертвува заради него. А сестрата, или дъщерята, представлява възможностите на майката. Т.е.) проявлението на майката е дъщерята. Братът и сестрата, това са възможности. На физическото поле бащата и майката, това са израз на брата и сестрата – проявения живот.

Сега ние употребяваме две думи: „Господи, Боже." Коя е по-мека? „Боже" е по-мека (*по-силна). Някой казва: „Боже", някой – „Божичко", други казват: „Господи", а някои – „Господи, Боже".

Г

Първата част на Г-то представлява йова (J) туй, с което трябва да се действува, а горната част, това е езикът на вечното.

Богъ

Имате (*пак) знака на вечното [горната част на буквата **Б**]; втората част [полукръгчето на буквата **Б**] – имате проявлението на кръга в зачатък. **О** представлява условията. З е посоката, накъде ще върви, нагоре или надолу. А Ъ, то е законът на равновесие.

З' – Тази буква е била, а те са написали туй движение геометрически. Славянската азбука може да се построи на геометрически форми (фиг. y').

Г е взето от носа и лявата вежда [фиг. y''].

Т – носът и двете вежди (фиг. y''').

О е взето от окото.

Г: – пак носът завъртян...

Почти всички букви могат да се извадят от човешкото лице. В днешния свят още не могат да видят туй съотношение, което съществува в природата.

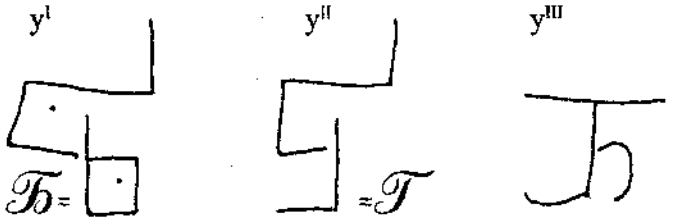

После, защо пръстите са различно големи? Защо малкият пръст е по-къс? И т.н., и т.н. Има си закони. Кокошката има три пръста отпред и един отзад. А има някои животни с раздвоено копито. В ръката на човека стават известни промени. Когато у човека почнат да се развиват известни сили, известни части на ръката се подуват. А ако известни сили стават по-слаби, у тебе и съответните подутини на ръката изчезват. Те са дълбоки положения в живота и формата, които само един учен човек може да забележи. Например, един българин ще каже: „Бог", но един французин нищо няма да разбере. Тъй общо, който разбира знаците на лицето, ще чете свободно, а който не разбира, нищо не може да чете. Евреите са вземи своята първа буква от йероглифите [фиг. у]. Египтяните са взели този знак за човека, който мисли и се движи. А евреите са поставили този човек така: [вж. втората фигура] и казали: „Това е „алеф"-ът, човекът, който ходи с краката си; а другото е едната ръка, която човек е протегнал и работи." [Вж. третата фигура, от тетрадката на Елена Хаджи Григорова; тази фигура липсва в тетрадката на Мария Тодорова.]*

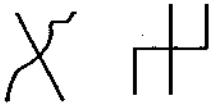

Вие ще изследвате и ще изучавате себе си, не външния си живот, но вътрешния си живот.

Ще ви приведа едно сравнение. Да кажем, вие сте неразположени, но туй неразположение е от чисто материални причини. Задлъжнели сте, имате да давате, имате нужда от средства, не искате да се срещате с никого. Но, иде един човек отвънка одърпан. Вие сте недоволен още повече и неразположен спрямо него. И, ако ви запитат „защо", ще кажете: „Той не е чист, не искам да му гледам дрехите." Не, аз мога веднага да изменя вашето настроение спрямо него – знаете ли как? Ще ви кажа: „Той ви носи една торба злато от вашия приятел." И вие веднага ще забравите неговите външни дрипи, ще кажете: „Заповядайте вкъщи" и започвате с него приятелски разговор.

И природата някой път облича своите посланици с дрипи, че трябва да се досетите сами, че тя е пратила някои посланици до вас и трябва да ги обикнете. Те носят богатства за вас и за да не бъдат изложени, природата ги праща в дрипи. Вземете един орех. Като падне, той се разцъфне и стане парцалив. И само децата се досещат, че вътре е хубавото и не търсят външната черупка, но търсят вътре в тази черупка ядката.

Вземете следните две положения: да обичаш и да те обичат. Може ли едновременно да обичаш и да те обичат? Имаш приятел, може ли едновременно да обичаш и да те обичат? Може само при едно условие: единият трябва да бъде активен отвътре, а другият – активен отвън. Значи единият трябва да бъде пасивен отвънка, а другият – пасивен отвътре. Тогава могат и двамата да се обичат. И двамата могат да се проявяват, и двамата могат да се обичат и да бъдат обичани.

Ако любовта се проявява без участието на ума, тя се проявява като чувственост: човек яде, пие и нищо повече. Ако любовта се проявява само в ума, тя се проявява като чувство на тщеславие и егоизъм. Ако е тъй, поотделно и двете положения на любовта са лоши. Значи, само сърцето самостоятелно не може да прояви любовта и умът сам не може да я прояви. Знаете ли защо? Представете си, че на вас ви пратят кюнци за инсталация, но отворени само от

---

* Буквата „алеф" в съвременната еврейска азбука изглежда така:

едната страна, а другата страна задънена. Може ли с тия кюнци да направите инсталацията? Грънци могат да станат, но кюнци за инсталация не могат да станат. Значи един кюнец трябва да бъде отворен, да има водата откъде да влиза и откъде да излиза.

Тъй е и с Любовта: тя трябва да влиза и да излиза. А щом влезе и не може да излезе, няма никаква проява. И затуй умът и сърцето, това е влизане и излизане на Любовта. А волята, това е проявление на Любовта, то е крайното място, дето се проявява Любовта. Умът и сърцето са цялата канализация, а волята е крайното място, дето се изтича водата, или дето Любовта се проявява. Щом се подпуши един кюнец, водата се връща назад и става наводнение. Казват, че Любовта трябва да бъде умна т.е. да има нещо да изтича, а не да се връща назад.

Любов е всяко нещо, което дава живот, светлина и свобода. По същина говоря. А Бога можем да определим като туй, което никога не се изменя, при всичките условия остава един и същ. Разбирате ли тази идея или тя за вас още не е ясна? Туй, което при всички условия остава едно и също. Вземете извора, който постоянно може да тече, без да изтече, т.е. като тече, да се не намали неговата вместимост. Разбирате ли? Като тече хиляди години и пак като го погледнете, като че не е нищо изгубил. Това е, което дава неговата стабилност: постоянно тече, без да се смалява. Като казвам: Бог при всички условия остава един и същ, значи при всички прояви остава един и същ. Животът, при всички неправди на нещата, той всичко изправя. Значи, при всичките неправди ние се отнасяме все до Бога и Той изправя всичките недоимъци, всичките противоречия, които съществуват в света, от какъвто и да са характер. Кога човек се обижда? Когато са му взели нещо, когато не му дават туй, което му се пада. И човек все знае какво му се пада. Той иска да го нагостят хубаво, да бъдат нежни към него, да го улеснят в пътя, да го зачитат, да му дадат най-хубавото легло. Ама детето казва на майка си: „Ще ме нахраниш" и тя го нахранва. „Ще ме заведеш тук и там"... То плаче и тя изпълнява всичко, каквото то иска. Но като мине известно време, майката почне да го бие, казва: „Този, който не спазва всичките наши наредби... Ние имаме закони тук!" И го нашари хубаво. И то каже: „Мамо, ще слушам!"

Всичките тия символи, като се превърнат правилно, те добиват едно вътрешно изяснение. И туй, което шокира хората, става ясно и хората виждат, че идеите другояче са поставени, а хората ги разбират съвсем другояче. Една душа може да дойде като цвете в дома ти, може да дойде като една мушичка, като едно гълъбче, пък може да дойде и в човешка форма, може и в ангелска форма. Ти трябва да я познаеш. Душата може да дойде по който начин иска. Може да дойде и в един скъпоценен камък. Но съзнание има у него тогава; той те гледа, но ти не знаеш какво се крие у него. И един ден камъкът се изгубил и ти плачеш, плачеш, а той изчезнал. Една разумна душа може да дойде в каквато и да е форма, зарад нея е безразлично. Ако е в цвете, туй цвете те вижда и си мълчи; то само те наблюдава. Ако е в някое животно, пак те наблюдава. А ако е като човек, тогава може да се опознаете по-добре. Ако е като ангел, тогава има бъдеща възможност на сближение от твоя страна. Но и така пак може да ти се яви и тогава ти през целия си живот ще помниш този час. Тъй щото, приятелите не всякога са в човешки тела. Тялото може да е тука, или, каруцата ще пристигне, но каруцарят го няма. Може каруцата да дойде и слугата да е тук, но господарят го няма. Разпрегнат коня му, каруцата и слугата чака, но той го няма още. А някой път могат всички заедно да дойдат. А някой път той може да дойде после, подир каруцата и слугата си. Тази душа, която ще дойде

в един камък, тя е завършила своето развитие и иска да види ти досетлив ли ще бъдеш да я познаеш в камъка. Например, ако тя иска да те пази, тя ще избере един хубав камък, ще влезе в него и ще те пази. И ти чувствуваш, че този камък те пази, има магическа сила за тебе. Или, ако влезе в едно цвете, ти ще почувствуваш това и казваш: „Откак донесоха това цвете вкъщи, щастие се внесе в дома ми." Значи чувствуваш едно присъствие. Например, сега като влезе котка вкъщи, считат я за щастие и я пазят. То е поверие, но съвпада с истината. Или, петел изкукурига ли, казват: „Ще дойде някой приятел." Питам: този петел знае ли, че вашият приятел ще дойде? Знае, разбира се.

Изучавайте Божествения свят. Вие имате заложени сили и способности. Няма да се спирате на човешките задължения, ще изучавате нещата отвътре.

Да ви дам сега друго сравнение. Сравненията са потребни. Имате една цигулка; ако тази цигулка не я изваждате никога от нейната кутия, може ли тя да ви бъде полезна? Не, ще извадиш цигулката си и ще свириш на нея; тя ще ти говори, ще те развесели. Ти като свириш на нея, тя те весели, но ако не свириш на нея, тя не те весели. Изяснете сега този символ. Какво изяснение бихте му дали в живота? Да ви дам аз едно обяснение: имате един приятел, който е затворен. Седи месец, два, условия има, но той е затворен. Ако вие не го извадите, да го освободите от тия мъчнотии, може ли да се развеселите? Ето защо, вие ще извадите цигулката, малко ще посвирите и пак ще я турите в кутията. Няма да я оставите вънка от кутията, разбира се. Ако цигулката не се извади от кутията, тя не може да бъде полезна, но ако се извади от кутията и се остави вън, тя пак се разваля. Значи, ако имате един приятел, постоянно ще изменявате неговите условия, ако искате да съществува подобрение. Всеки ден трябва да внасяш нещо ново в твоя приятел. Туй е като текущата вода: всеки ден друга вода да тече, а не старата вода. Ако искаш да имаш приятел, всеки ден ще внасяш нещо ново в него; може да е микроскопическо, но ще внесеш нещо ново. И за себе си е същото. Ако искаш да разбираш себе си, ще внасяш по нещо ново, колкото и да е малко. Щом внесеш, ще ти внесат, щом не внасяш и на тебе няма да ти внасят. Та, ще се стремите винаги да внасяте по нещо ново. Тогава законът ще работи и спрямо вас.

Щом ти не се занимаваш с другите, и с тебе не се занимават. Някой казва: „Аз с Господа не искам да се занимавам." Тогава и Господ с тебе не се занимава. Казваш: „Аз не искам да се уча" и науката казва: „И аз ученост няма да ти дам." „Аз не искам да любя" – и сърцето казва: „И аз любов няма да ти дам." Казваш: „Воля не ми трябва" и волята казва: „Нищо няма да направиш без мене." А щом внесеш какъвто и да е акт във волята, ума или сърцето, веднага ще има съответно действие в самия тебе. И моралната лъжа произтича от това: ако аз искам вие да внесете нещо в мене, без аз да внеса нещо във вас, или привидно само да внеса. Например, ти изореш нивата и ми кажеш: „Аз ще я посея", обаче не я посееш. Аз ти платя, като мисля, че ти си я посял. Обаче идущата година не израсте житото. В това положение аз ще схвана, че ти си ме излъгал. И така се зараждат лошите отношения между хората. Аз страдам, че съм се доверил на тебе, а ти страдаш, че не си постъпил честно. Аз губя на физическото поле – нямам прихода от нивата си, а ти си изгубил духовно, понеже няма да имам вече доверие в тебе, за в бъдеще (*нищо) няма да ти се даде.

Затова моралният закон е такъв: ще внесеш и тогава ще получиш – и на тебе ще внесат. Обмените трябва да бъдат правилни. Това е морален закон. Обмяна има между действията на енергията отвътре. И всичкият спор между хората седи в това, че онова, което е обещано, не е изпълнено. И спрямо себе си е същото. Ако една мисъл внесе в мене друга мисъл, тя работи вече, ако не

я внесе, тя не работи. Затуй, законът е такъв: най-първо ще изореш нивата, ще я посееш и след туй ще искаш да ти платят – а не преди да си посял, да ти платят. Тъй законът работи по най-правилен начин. Българите тъй постъпват и те са намерили едно правилно разрешение. Който има земята, дава нивата, дава и семето, а другият ще я изоре, ще я посее и каквото изкарат на следната година, се дели наполовина. Те не си служат с пари и това е хубавото. Защото парите не определят труда.

– Кой дава нивата и семето?

– Бог е, Който дава нивата и семето. (*Нивата е тялото), а семето, то е животът, дарбите и всичко у вас. А работата на физическото поле – страданията. Значи орете, копаете. Страданията идват, понеже всяка една работа си има своите мъчнотии. [...]* И тогава, накрая каквото спечелите, то е ваше.

Сегашните отношения на хората трябва да се изменят, понеже са неестествени, лъжливи са; позлатени са само отгоре. Така, аз мога с един наполеон да позлатя цяло кубе, но колко ще трае то? Това е само един тънък пласт отгоре. Ако ви представя един предмет, тъй позлатен, само отгоре, и ви го представя за същински, чист, това значи, не говоря истината. И затуй, чувствата, мислите и волевите действия се определят все по същия начин. Онези, които издържат при големи изпити, са златни, а онези, които не издържат при наймалкия изпит, са позлатени.

Изисква се голяма точност, чистота, редовност. Човек да върши всичко като свое, за да го върши добре.

9.15 часа сутринта

(** 9.15 ч. Времето се изясни.*

Предложихме на Учителя да пишем общо писмо на Сотирка и Той да вземе участие. Съгласи се.

* * *

Закуска.)

---

* Тук в оригинала има оставено празно място в размер на половин ред. Възможно е да липсва текст.

Трети разговор с Учителя:

КАКВО Е ЛЮБОВТА. МЯСТОТО НИ ПРИ ЛЮБОВТА. ЗА ВСЯКА ПО НЕЩО

[22 октомври 1924 г.]
*10 часа сутринта (*След закуска.)*

Етиката е наука за душата. Педагогиката – за сърцето. Логиката – за ума. Въпросът за съвестта влиза в познанията на сърцето. Интуицията е език на душата, чувствата – на сърцето, разумът – на ума, а волята се проявява чрез силата. Атомът е бодът на реалността. А зад този атом, зад този бод седи Великата Реалност, която действува чрез него. Човек е малко същество, но той е проявление на Бога. Зад човека седи Бог. То е въпрос само на времето. Тази, най-малката частица може да се разрасти. Най-малкото нещо е най-силно, най-деятелно, а най-голямото нещо е най-постоянното. За да бъдеш постоянен, трябва да бъдеш много голям. А ако искаш да бъдеш силен, ще станеш малък. Който е мързелив, да употребява малките величини.

Искаш да бъдеш доволен, тогава представи си, че всичко в света е твое. Тъй гледай на нещата.

– Кога човек е неспокоен?

– Припрян характер има човек, когато желае да постигне нещо, но преждевременно иска да го постигне. Значи, когато у тебе се събуди чувство преждевременно да постигнеш нещо и нямаш търпение да дочакаш времето му.

Да кажем, сега имате едно състояние на индиферентност; изисква се тогава да бъдеш много зает, да работиш. И после, представи си, че туй състояние е вънка от тебе. То е външно състояние. То не е твое, защото, ако е твое, ти трябва да бъдеш господар на него, а ти не си господар – тогава не е твое. Има състояния, които не са ваши, натрапени са отвънка, а трябва да се освободите от тях. В туй тяло ти ще създадеш други тела, които да бъдат твои и тогава това тяло ще го дадеш на света. Ние физическия свят го владеем само отвънка; не сме го проникнали отвътре. Ако аз мога да разредя тази паница и тя да изчезне и после пак да я сгъстя, тогава аз ще проникнем материята.

Всички трябва да имате една философия да изпъдите недоволството от сърцето си. Съвършено да го изпъдите, и от ума, и от волята си! Представете си Бог, Който е съвършен, Който е създал всичко! Той всякога се весели в делата Си. Защо ти не слушаш Бог, Който ти е дал всички възможности? Защо ти постоянно се цирлиш, няма да искаш да работиш и ще се представляваш, че нямаш нищо и все ще искаш да ти дадат нещо, когато ти го имаш! И защо ще си представиш другите да ти дадат когато няма кой друг да ти даде? И когато ти искаш нещо, което имаш, ще ти вземат и това, което имаш. Представи си, че някой е красив и иска да стане по-красив – той ще загуби своята красота. Стремеж трябва да има да използвате заложените сили и възможности на ума, да

им дадете място да се развият. Туй е Божествено. Някой път искаш по-голямо сърце. Не, ще развиеш възможностите на твоето сърце, което имаш.(*За Гена:*) Тя има чувство на веселост. Туй чувство е развито много у нея. Меланхолията вижда нещата от моралните чувства. Там й е прозорецът. Тя е замислена за физически работи. А веселостта гледа от над челото – там й е прозорецът. У децата, много малките работи им правят впечатление. Сангвиниците са весели – въздухообразните елементи всякога са весели. Флегматичните са водни. Детският темперамент е на стомаха. А нервните хора са сухи. Сангвиниците, веселите хора са като птици.

Човек трябва да мине една школа за обновление на организма, за изменяване на организма: да можеш моментално да измениш едно твое състояние. То става чрез реакция. Да допуснем, вие сте изгубили 10 000 лв., замислен сте. Трябва ви сега една реакция, да ви се възвърне спокойствието. Как? Казвам: „Парите ви се намериха, носят ви ги!" Това произведе една реакция и веднага всичката тази меланхолия изчезне от вас. Питам: може ли същото състояние да добиете по друг начин?

(– Освен да се примирим със загубеното – да помислим, че някой беден ги е намерил.)*

– Трябва да си съставите едно особено понятие за света. Представете си, че лявата ми ръка е едно общество, дясната е друго общество. Те не се познават. Тургам ги една до друга, запознават се. Е, тяхното щастие от това ли зависи? Някой път ще ги разделя, те ще плачат тогава. Трябва да им създам работа отвънка. Но, представете си, лявата ръка носи известни блага, радва се, мисли, че са за нея. Обаче дясната ръка й ги взима. Лявата ръка е неутешима. Тогава аз трябва да й разправям: „Няма какво да плачеш, тези пари ще се намерят." – „Как?" – „Нали се обичате с дясната ръка, тя ще внесе пак парите." Дясната ръка, това са хората на Бога, хората, които обичат Бога, които вървят в Божия път. Лявата ръка са, които не вярват в Бога. Да кажем, дошъл един от лявата ръка, който не разбира Божия закон, и ти задигнал парите. Но ти, понеже живееш в Бога, ще кажеш: „Моите пари са в лявата ръка." Всичките лоши хора, неверующи, са в лявата ръка, която също е в Господа. Е, Господ събира лявата и дясната ръка на едно място, тогава? Но не за дълго време. Държи ги, държи и после пак ги раздели, всяка си отива на своето място. Та, този начин е един много хубав начин за закономерност. Загубиш ли си парите, кажи: „В лявата ръка са, ще дойдат пак."

Често трябва да правите такова едно упражнение. Да кажем, намирате често махна на някого, казвате: „Той се нацупи." Първото нещо: влез в неговото положение, разбери неговото състояние. После ти почнеш да скърбиш – спомни си, че си срещнал някого си там и си го наскърбил. Казваш за някого, че е нацупен, сега това състояние се връща и на тебе. Как ще разрешиш задачата си?

Когато се обезсърчат хората и когато не вярват в Бога, това е една стратегия.

Радостта дава височина, а скръбта дава дълбочина. Радостта дава широчина. При радостта, най-първо иде радостта, а после мисълта. В скръбта най-първо иде скръбта и после мисълта. Радостта мисли по един начин, скръбта мисли по друг начин. Аз считам скръбта за товар, който най-първо е неприятен, после, колкото се носи повече, става по-тежък и най-после или трябва да си починеш, или да дойде някой да го смени. А радостта е човек, който пътува без товар. Затуй по-скоро му се свършват приказките.

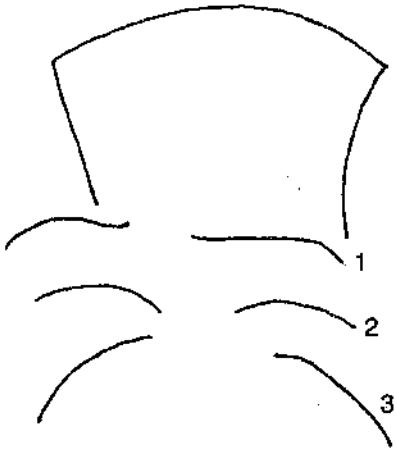

Има 3 типа вежди:

1. [Вежди на човек с научен интерес.]

2. [Вежди на човек чувствителен, Венерин тип.]

3. На старите хора

На Гена* веждите са от дъгообразните (2). В средата са издадени. Горе е идеалното, но откъдето почват и където свършват, има силно привличане. Значи нейните деди в началото и в края са били материалисти; живели са в гъстата материя. Тя е весела, затуй всичките неща отвънка ѝ правят силно впечатление, правят ѝ ефект. Затова у нея промените стават често. Децата така са радостни – бързо стават промените. Такива вежди (2) се задоволяват с по-малко и от малко се наскърбяват. А тези вежди (1) са с един по-голям простор. От малки работи не се наскърбяват, но наскърби ли се веднъж, мъчно му минава. Тези вежди (*у Гена*) в началото, при носа, са по-тънки, а към другия край се разширяват. Значи у нея повече чувствата играят важна роля. Може да се развие и интуицията у нея. Тя разсъждава повече, по-малко наблюдава. Въображението и разсъждението е повече развито у нея.

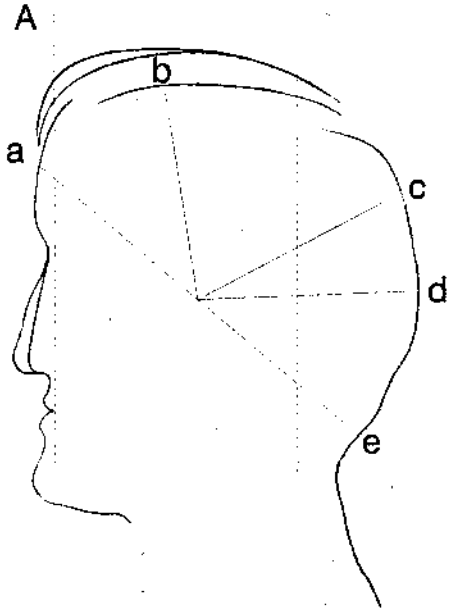

Колкото челото е по-близо до правата (А), активността е по-слаба; а колкото челото е по-издадено навън в цялата си част и силите са по-активни. И носът, колкото е по-навън, толкова по-добре.

У Паша, например, тази вглъбнатина *(на брадата)* показва развитие на чувствата. (*Устойчивост на чувствата.) Колкото туй разстояние е по-голямо *(брадата)*, личните елементи преобладават и волевите също.

А у Марийка, тъй както е, волеви елементи не влизат, а само импулс на чувствата.

(*П.*) Вглъбнатината в брадата показва аналитически ум. У вас е развит повече строителният ум, строежът или творческия ум. После, у вас най-първо иде редът и порядъкът, а след туй вадите вътрешното заключение. Вие най-първо събирате, а после идва разсъждението.

(*М.*) У вас наблюдението е силно развито. Вие трябва постоянно да разсъждавате, т.е. вътре да разсъждавате. После, и интуицията е развита.

(*С.*) Най-силно наблюдателните способности са развити у Савка. И разсъдителните способности.

---

* Вероятно се касае за Гина Гумнерова, стопанка на дома на ул. „Опълченска"66.

На Марийка й трябва етика; на Паша й трябва логика; на Савка – педагогика; на Елена – психология; на Гена – методика, тя е богата с въображение и всичко, но й трябва методика.

– Отгде да знаем какво ни трябва или какво ни липсва?

– Туй, което не обичаш, ти го нямаш, а което обичаш, ти го имаш, но трябва да му дадеш повече възможност да го усвоиш.

(*На Паша:*) Творческият ум може да те лиши от дълбочината на чувствата. Ти не оставяш нещата да узреят, ти ги обираш преждевременно. Тя не дочаква да дозреят плодовете, а ги събира от дърветата, прибира ги да узреят вкъщи. Не да ги яде, тя ги пази.

(*На М.:*) У нея няма търпение, не дочаква края. Тя ще изяде баницата неопечена.

(*На Елена:*) В Елена има една опасност – тя, като бърза, бърза, няма да си доправи милината. Тя ще се забърка повече, понеже други ще я ядат и ще кажат: „Кой е направил тази милина?"

(*На С.:*) А Савка ще приготви баницата и всичко, но накрай, огънят като изгасне, тя ще се разсърди.

(**С: – Колко е вярно!*)

Паша: – С. държи за външния ред: у нея има система, всичко това.

– То иде от силното наблюдение и разсъдък – те тургат нещата в ред и порядък; а после идва да търси вътрешното отношение. Тъй, както умът се проявява в своята първична дейност. Ти, като си наредиш нещата по известен ред и ако някой ти ги разбута, може да ти отнеме всичкото въодушевление и няма да работиш.

(* *Вярно. Аз като си наредя нещата или да ги разпределя, те ми дават въодушевление за работа. Нямам ли въодушевление, не мога да работя.*) [Бележка в тетрадката на Елена Хаджи Григорова.]

(*Гл. главата:* [долната фигура на с. 576])

a = умствените способности; b – силите на моралните чувства; c – личните чувства; d – домашните чувства; e – животинските. Индивидуалните чувства имат нещо от умствен характер.

(*На П. и М.:*) Ти по сърце си бърза, по ум не си. Марийка е по-активна. Познава се по ухото. Ако човек е активен, ухото на това място е издуто. Колкото долната част на ухото е по-дълга, толкова по-голяма жизненост има човек. Гена е активна на физическото поле, а щом дойде при сърцето, при чувствата, тя почва да мисли. Иска да бъде коректна в чувствата. Ако й кажат: „Хайде да спрем тук", тя казва: „Чакай да помисля."

Всички хора се различават в своите наблюдения. Някои от вас ще схванат много добре външния строеж и ефекта от известно музикално парче. Някои ще схванат идейното, дали има нещо идейно, вложено в парчето. Някои ще се интересуват от артиста как свири. Други ще се интересуват от музиката; трети – от публиката.

(*[За] Сотирка:*) Ръката й е малка, значи преобладава умът. И естетика има у нея. Тя е от миролюбивите натури. Тя казва тъй: „Ако ми е късмет, на краката ми да дойде."

(*С.:*) В един концерт, не само какво свири музиката, а как е изчесан музикантът и заедно с това какво впечатление прави.

Доброто е всякога красиво, по закон. Но красивото не всякога е добро. Когато красотата няма доброта, не е красота, тя е маска. В лицето трябва всякога да има известни черти, които да остават всякога неизменни, а всички мускули наоколо могат да се изменят, но тези черти остават неизменни. Това показва, че има характер. А ако всичко се мени в лицето и нищо постоянно не остава, такъв човек е без характер. Има хора, като се смеят, всичката сериозност изчезне от лицето им, а има хора, и като се смеят, сериозността остава. Това е характер – основното в лицето не се мени. Така, има някой, който е меланхоличен; и да се смее, меланхолията остава. Меланхолията у човека е едно добро качество, когато е съзнателна – той съзнава, че има някои неща, които трябва да придобие, и затова е сериозен. Една скръб, това е един висок връх, от който идат всички рекички. И една особена черта в лицето на човека е един висок планински връх. Когато тези особени черти се проявят, вие ги виждате, а когато не се проявят, вие не ги знаете къде са, тези типични черти на лицето. В духовния свят има същите черти. Човек, който се отличава със своето постоянство, той се отличава с една ярка пълна светлина. Човек, който е съвършен, се показва като една горяща свещ, дето горението е пълно – без дим. А у другите хора горението е непълно, има повече кадеж. По това се познават и различават хората. Та, човек строи своята съдба. Не всички греди, които човек има, са здрави. Има някои греди, трябва да се извадят. На лицето ще четеш какво си свършил и какво ти остава да довършиш. Лицето не показва недостатъци, а показва недовършената работа, която трябва да се довърши. Значи, недостатъците, това е несвършената работа. А недостатъци аз наричам само когато човек е злоупотребил с благата, които Бог му е дал. Недостатъци има, когато хубавите чувства се изродили и станали на грехове.

Човек във въображението си очаква повече, отколкото може да получи, и затова хората (*такива хора) са нещастни. Каквото и да правите, най-първо тургайте основната черта. Като пишеш нещо, тури основната мисъл, а после другите може да се нахвърлят наоколо. Може всичко да се не каже, но една основна идея ти трябва да кажеш. Аз, като кажа нещо, то е вярно и даже го смалявам, казвам само 1/10 от всичкото. Ако бих казал всичко, човек би се стопил под този образ. Още човек не може да издържа всичко. Затова човек трябва да се стреми към вътрешно самообладание.

За носа ние съдим от перпендикуляра, а не от кръглата меката линия, тя е фиктивна. Хора с големи уста са разговорчиви, а с малки са идеални, но неустойчиви.

Колко е хубаво човек да се чувствува, да бъде едно дете, възрастно дете, но умно дете! Да не остарява преждевременно. Където и да си, между колкото хора и да се движиш, да си представиш, че си в една къща, в някой ъгъл: ти да виждаш всички, да ги наблюдаваш, но теб никой да не вижда. Такова едно състояние (*поведение) да държи човек спрямо хората е много хубаво. Но днешния свят все влияе на човека и той все иска да се прояви. Но да си каже: „И аз мога след време да го науча полека-лека." Чакай! Не бързай! Наблюдавай хората и учи се!

Какво е Любов? Как бихте определили?

Гена: – Всичко, което изправя човека, всичко, което дава работа на човека за по-добър край, е любов.

Любовта е кроеж, а не рязане. Никой не отива да копае на лозето, но има си правила за това: той не бива да изкопае всичко, а само да прекопае пръстта. Знаете ли какъв е законът? Любовта най-първо се дава на най-силните, а най-накрая – на най-слабите. Ако турите едно цвете там, дето водата извира, то ще се развали. Туй цветенце трябва да иде най-накрая, че едва да взима, едва да смуква от водата, това стига за него. Погрешката е там, че всичките хора отиват в началото, при извора. Чакай! Туй място не е за теб! Накрая йди! Ти трябва да определиш колко можеш да носиш, че тогава да застанеш на съответното място при водата. Ако отидеш в началото, може водата да те повлече и нищо да не остане от тебе. Можеш ли да поканиш Слънцето да ти дойде на гости? Не. То изпраща посланици – лъчите, а то остава горе. Може ли някой да приеме Слънцето на гости?

Трябва да се говори за малката игла. Човек за Любовта не може да говори, защото тя е най-голямата топлина. Но всеки може да я намери.

Няма същество, което да не разбира Любовта.

1 часа [на] обяд

След туй Учителят се отдели сам горе в стаята; ние си приказвахме долу. В 5.30 часа всички закусихме чай и после отидохме в салона на клас.

(Какъв хубав празник!)*

Втори ден
Празникът на Мъдростта

(*23 октомври 1924 г., четвъртък)
[Присъстват:] Елена, П., М., С.

(* *Елена*)

Утринна молитва

1. 5 минути размишление за мотото
2. „Любовта разкрива Бога в нас."
3. Молитва на Свещената Чистота
4. Добрата Молитва
5. Молитва за М.Р. [Мария Радева]
6. „Сила Жива Изворна Течуща"
7. Молитва на Духа
8. „Сърдечният Зов"
9. Хвалата
10. Сърцето ми е топло
11. Отче Наш
12. Живата Пентограма

Поздравление на Мъдростта

(* *Този ден Е. си отиде.*)

Трети ден
Празникът на Добродетелта

24 октомври 1924 г.,
петък, 6 часа сутринта

(Сотирка – духом)

1. Размишление върху мотото
2. Молитва за М.Р. [Мария Радева]
3. „Любовта разкрива Бога в нас."
4. Н.Д.К.Б.Д.*
5. Добрата Молитва
6. „Сила Жива Изворна Течуща"
7. Отче Наш
8. „Тебе поем"

---

* Няма добродетел като Божията Добродетел.

9. Размишление върху жертвата на Любовта и Божията Милост.
10. Молитва на Свещената Чистота
11. Живата Пентограма
Поздравления за Сотирка (общо писмо)

Четвърти ден
Празникът на Истината

*(*25 октомври 1924 г.,*
събота, 6 часа сутринта)

(Савка)

Утринна молитва:

1. Размишление върху мотото
2. Молитва за М.Р. [Мария Радева]
3. „Любовта разкрива Бога в нас!"

(*1. Свързване с ангелите на Добродетелите, цветовете.
„Ангелите само с благоговение гледат как Бог работи, за да изпълни сърцата ни с Любов."
* „Първата Добродетел, която е видяла Истината, е Обичта."
* 1, 2, 3 от писанието на У.
* Ученикът трябва да учи Великите Истини на Божествения живот навреме.
2. Н.И.К.Б.И.*
3. Добрата Молитва
4. „Махар Бену Аба"
5. а) Хванати за ръка, молитва за хармонизирване на петте и дейност във връзка с ангелите на Добродетелите.
б) Всяка да влезе във връзка с ангела на Истината (синия цвят), докато изпита едно чувство, докато възприеме една мисъл и докато разбере една волева дейност от ангела на Истината.
6. Молитва на Триединния Бог
7. Тайна молитва, благодарителна към Бога за нашата Пентограма
8. „Благославяй, душе моя, Господа"
9. Добрата Молитва
10. Мото на Добродетелите

---

* Няма истина като Божията Истина.

Пети ден
Празникът на Правдата

26 октомври 1924 г.,
неделя, 6 часа сутринта

(Паша)

Размишление за мотото
Молитва за М.Р.
„Любовта разкрива Бога в нас." (3 пъти)

1. Живата Пентограма
2. Свързване с всички висши същества, които работят с Правда
3. „Благославяй, душе моя, Господа"
4. Размишление върху послушанието
5. Молитва на Свещената Чистота
6. Тайна молитва, благодарителна молитва към Бога
7. Отче Наш

Неделния наряд
Гимнастическите [упражнения]
Поздравления на Паша.)*

---

* Текстът в скобите от с. 581 до с. 582 е допълнен от тетрадката на Елена Хаджи Григорова, из архива на Пеню Ганев.

ЧЕТВЪРТИ МЕСЕЦ
[ПРАЗНИК НА МЪДРОСТТА]

22 ноември – 22 декември 1924 г.

(*мото за този месец:)
„В изпълнението Волята на Бога
чрез Мъдростта
е силата на нашата Душа!“

Ръководителка: Елена

СЪДЪРЖАНИЕ:

1. Пентограмата за този месец
2. Празникът на Мъдростта (1-ви ден)
3. Урок четвърти от Учителя (*н.к.н.Д.*, 22.XI.1924 г., събота, пр. об.: „Двата закона – Божията Любов и човешката любов“)
4. 2-ри ден: Празник на Добродетелта
5. 3-ти ден: Празник на Истината
6. 4-ти ден: Празник на Правдата
7. 5-ти ден: Празник на Любовта

(*IV месец – месец на Мъдростта.
Мъдрост. Добродетел. Истина. Правда. Любов.)

Ден първи
Празникът на Мъдростта

22 ноември 1924 г.,
събота, 6 часа сутринта

(М.е. – духом, Д.с. – духом, И.с., П.п., Л.м.)**

(Савка 123)***

---

* на Класа на Добродетелите.

** Мъдрост – Елена, Добродетел – Сотирка, Истина – Савка, Правда – Паша, Любов – Мария.

*** Вероятно номер на псалом.

Утринната молитва:

1. Проектиране мисълта, че сме под крилата на Бога и сме в жива връзка с водящия ангел на Великата Божествена Мъдрост.

91 псалом – (бавно)

2. Живата Пентаграма (*В.И.В.Н.Б.Ч.М.Е.С.Н.Н.Д.! [В изпълнението Волята на Бога чрез Мъдростта е силата на нашата душа.])

3. Молитвата на Свещената Чистота

4. Размишление:

„Разумният живот се изразява в служене на Бога."

„Само ако употребим живота си разумно, ще разберем Божествената Мъдрост."

5. За мото: „Отношенията ни към Бога да бъдат съвършени!"

6. Молитва за хармония между нас, 5-те сестри от класа на Добродетелите, и за хармония на цялото братство с Учителя заедно.

7. Отче Наш

НАРЕЖДАНЕ ЗА ТОЗИ МЕСЕЦ:

I.

Всяка сутрин, щом станем и се свържем с добрите хора и т.н., ще мислим 5 минути върху Мъдростта и нейните подразделения – Светлина и Знание, Благоразумие.

На един бял лист с едри букви ще пишем:

1. Аз искам, както Слънцето е център на Вселената, така и моята душа да бъде център, през който да действува Божията Душа!"

2. „Аз искам да живея в светлината, за да проникне Истинското Знание в моето съзнание!"

3. „Аз искам да бъда благоразумна!

II.

Да усилим вярата към Бога и тази вяра да оживее в нас, да я опитаме в себе си, че каквото и да ни се случи, да не се боим.

„Божествения свят обича нещата да стават тайно."

Като направим нещо, да се радваме в себе си, без да се издаваме навън – вярата ни да се усилва.

III.

Да правим анализ в себе си, кои чувства господствуват в даден случай. Да се себевладаме!

IV.

Да се стараем да бъдем послушни. Послушанието е качество само на разумни същества.

V.

Да развиваме заложените сили вътре в ума.

VI.

В малките постъпки да се проявим – това е красивото в живота.

VII.

Ще започнем да изучаваме пророците. Този месец – пророк Исаия. Предварително ще проектираме мисълта да се свържем с Духа, Който е действувал чрез пророка, за да разкрие и нам Великите тайни на нашия Баща – Отец на Светлините.

VIII.

За уякчаване на волята: 10 сутрини след молитвата ще правим следното упражнение: ще махаме ритмично и съзнателно 7 пъти дясната ръка напред и назад, после лявата ръка и накрая краката: десния и левия.

Поздрав на всички.

„Само Божията безгранична вечна Мъдрост е Мъдрост."

(*Елена е на с. Ракита*)

Четвърти урок от Учителя (*до у.о.к.н.д.*):

ДВАТА ЗАКОНА: БОЖИЯТА ЛЮБОВ И ЧОВЕШКАТА ЛЮБОВ. ЛЮБОВ КЪМ БОГА И ЛЮБОВ КЪМ СЕБЕ СИ.

*(*22 ноември 1924 г., събота,*
11 часа сутринта,
у С.)

Сега какво да ви говоря? Прочетохте ли днес миналата лекция?

(*– *Не, тя не е готова още.*)

– Вие трябва да турите в ред вашите лекции от класа. Вие трябва да приведете всички ваши беседи в изправност и тогава да извадите общите положения и да се тури какво съдържа всяка беседа – главните точки, които се съдържат в тях. Този материал трябва да го проучите, защото една материя, докато не се проучи, не може да се усвои. Всяка за себе си ще извади колко основни точки има във всяка беседа, та после от тези точки ще извадите, със свои думи, основната идея.

Докато вие не разберете думите като сили – понеже всяка една дума представлява сила в себе си, – вие не може да разберете тяхното вътрешно съдържание.

Под думата „любов" какво разбирате вие? Да ви обича някой, да се грижи за вас, за вашите нужди. И, най-първо, да се грижи за вашите материални нужди, които имате. Тъй е според както светът разбира. След туй неговото мнение за вас, неговите възгледи, неговите чувства, които има към вас, да бъдат най-добрите и никога да няма пропукване в тази любов. Туй разбирате под думата „любов". После, някой път вие се обиждате, да не ви лъже, едно да говори, а друго да върши. Искате тъй, както той ви говори, тъй да бъде – не тъй разбирате, но тъй искате.

Следователно, аз тълкувам: туй, което вие искате, то е право. Всеки каквото иска, то е право, но в дадения случай човек може да иска само едно нещо. Когато човек иска (*туй, което човек иска), той не разбира много неща, само едно нещо разбира винаги. Виж как ще направя тази мисъл ясна. Вие за Великден нали искате от Баща си рокля? Не може да искате десет рокли, искате само една, но хубава. И една шапка искате, и едни чепичета, но най-хубави да са. Туй се подразбира.

Та, като казвам „едно нещо (*ще) искаш", може да кажете: „Как тъй, аз мога да имам много други идеи?!" Не можеш да имаш много идеи. За Великден една рокля и едни чепичета ще имаш. Това е всичката идея. Т.е. всъщност така се проявяват много желания у хората.

---

* до ученичките от Окултния клас на Добродетелите.

При яденето пак е същият закон. Когато искаш да ядеш, не можеш да искаш десет неща изведнъж. Само едно нещо ще искаш, то е правото, а многото яденета, то не е право. Тези хора, които искат много, те са хора на лукса и те са хора без убеждение. Човек, който яде много и разнообразни яденета, и неговите идеи са такива. А има хора, те искат само едно ядене. Англичаните ядат много и месото е най-главното ядене на масата, а зарзаватът се приготовлява отделно в малки чинийки. А българинът, от всичкия зарзават и месото ще направи едно ядене. Българинът се отличава с една черта на лакомия, затуй малко земя му е дал Господ. Знаеш кога се казва „лакомство"? Аз ще определя: когато малкото дете иска да яде като големия човек, това е лакомство. А когато големият човек иска да яде като малкото дете, то е скъперничество. Тъй ги определям двете положения.

Всеки един човек трябва да познава в дадения случай силата си. В дадения случай има една възможност, която зависи от човека. Вижте какъв е Божественият закон: Както човек излиза на Слънцето, така и буболечицата излиза на Слънцето, и бедният и богатият, всеки еднакво излиза на Слънцето. Но възможността да възприемат топлината и светлината е различна. Тази възможност зависи от тях, а не от Слънцето. Слънцето казва: „От мене е даването, а от вас е възприемането." Ако някой се е стоплил повече, или е възприел повече светлина, то е от него. Никой не може да обвини Слънцето, да каже, че на него дало повече топлина или светлина. Тъй щото, възможността е от вас. Възможността не я създава Бог, възможността зависи от вас, Бог ви дава своята Благодат, всичко ви дава, а възможността вие да се ползувате, по-малко или повече, напълно зависи от вас. Възможността да се ползуваш в по-малък или по-голям размер от тази Благодат, зависи от теб. Че някой ден учиш, а друг ден не учиш, то вече зависи от теб. От тебе зависи напълно. А желанието за знание отвътре, подтика на човешкия дух да знае, да се учи, то е от Бога. Но да се учиш (*вече) зависи от тебе, то е възможност (*, зависеща) от теб.

Малко да учиш или много да учиш, тези възможности са от вас. Някой казва: „Бог създава възможностите." Не, Благодатта е от Бога. Има условия, които Бог създава, но възможностите са от вас. И ето къде се спъват сегашните хора: Ако Бог чрез Слънцето изпраща всичката Своя светлина, ще има ли у Него желание да препятствува за възприемането на светлината? – Не. Значи, у тебе трябва да седи желанието да възприемаш или не. Някои спорят: Ето, този си стоплил повече, другиго си стоплил по-малко.

– *Може условията им да препятстват.*

– Ама условията човек ги е създал.

Ето аз какво правило държа: Дойде някой, иска да ми услужи, иска да ми намаже обущата, да ми изчисти дрехите и т.н. Аз считам, че туй е много хубаво, но тази услуга един ден ще ми причини много голяма скръб. Един ден тези хора ще бъдат заняти с работа, а аз ще чакам да дойде някой да ми услужи, а като чакам, аз страдам. А аз всякога трябва да разчитам на себе си, да си върша сам работата, а че може някой да ми направи услуга, то е вметнато. Няма да очакваш от другите! Сам ще знаеш да си ваксаш обущата, сам да си шъташ на себе си. А ако дойдат да ти шътат, то е друг въпрос. Иначе, ще се изложиш на едно изкушение. Там е философията на живота. Пък някой път може обмяна да стане: един ще върши едно, друг ще върши друго нещо. Но, като общо правило: Всеки сам ще си услужва! Защото, иначе, да допуснем, слугата ти се разболее, тогава какво ще правиш? Щом знаеш да си шъташ, ще почнеш сам да си вършиш тази работа, без да се поставяш на изкушение. Във външните работи има всякога

изкушение. Ако те приемат много добре, ти се радваш, но трябва да знаеш, че има и обратното: друг път няма да те посрещнат, няма да те угостят, сиромашия дошла, болен има, други препятствия има, и да искат, не могат да те приемат. Тогава? Ако ти не влезеш в туй положение, ще се поставиш на изкушение.

Любовта е от Бога, а да се любим е от нас! Любовта е от Бога, а аз да ви обичам, то от мене зависи. Няма Господ да ме накара аз да ви обичам, то е от мене.

Има два закона: Любов към Бога! Той е всемирен закон и носи общо благо. И втория закон: Аз обичам себе си. А понеже хората не знаят да владат този закон, та от това се раждат всичките нещастия. (*От любовта към себе си произтичат всички нещастия.) Не че този закон е лош. И той е един от великите закони, но той, сам по себе си, произвежда страданията. Щом речеш да обичаш себе си, ти ще произведеш радост на себе си, а на окръжающите – страдание. Казваш на кокошката: „Ти ще се жертвуваш заради мене! Аз искам днес да бъда радостна!" Това е любовта към себе си. Аз ще заколя кокошката, тя ще страда, но аз ще се веселя с приятелите си. Но ако аз кажа: „Аз ще обичам Бога", тази любов тогава включва и радостта на кокошката. И тази кокошка е спасена от съвсем друг закон: не от мене, а от любовта ми към Бога. Тази любов спасява кокошката.

Та, всичките ви страдания в света произтичат от този, втория закон – на човешката любов. Туй ще го знаете: Всяко едно страдание, което ще изживеете, се дължи на човешката любов, която действува във вас и в другите. Такъв е законът. Виждаш, двама души се обичат, правят си услуги, радват се – тебе ти става скръбно, казваш: „Защо няма и мене някой да обича?" Ето ти скръбта отде изниква. Таман ти намериш един твой приятел, обичате се, трети един гледа – той сам! И той страда, казва: „Защо и аз да нямам някой приятел?" И тъй, все ще се намери някой, който, като гледа другите, сам да е скръбен.

Това е все човешката любов. Тъй че, по този закон хората не могат да бъдат щастливи. При него имаме и радост, имаме и скърб. И този въпрос може да го развиете в още по-скрита и по-поетична форма. Когато Шопенхауер развива скръбта и песимизма, сам той се е натъкнал именно на втория закон – на човешката любов. Тогава, и да искаш, не можеш да направиш хората щастливи.

Аз ще кажа тъй: Щастие се добива само в любовта към Бога! Но, като дойдеш до тази любов, ти никога няма да говориш за нея. Туй, Великото, с думи не може да се изкаже. И този, който носи Божествената Любов, знаеш ли как се крие? Той ще се престори на много обикновен човек, ще се облече с много скромни дрехи, но вътре е богат. А отвън кой как го види, не може да му завиди. Той може всички да направи богати, но никой да го не знае. Но, той съзнава, че носи едно голямо богатство в себе си. Той е доволен, той е тъй щастлив, никак не мисли за скъсаните си дрехи! Светът може да го съжалява, но това е само външното му положение. Той е като един работник, който е в някоя рудница, облечен е временно с такива дрехи. Това ни най-малко не го смущава. Той носи друго богатство, той обича Бога и затова е доволен и на всичко се радва и на всичко благодари. В такъв човек се крие повече Божията Любов, отколкото в другите хора, с хубавите дрехи. Човешката любов е в хубавите дрехи. Не че тя е лоша. Ако всички хора разбират това, то, ако видим един човек хубаво облечен, да му се радваме – то е едно благословение. Но всеки, който види, че другите дрехи са по-хубави от неговите, той вече е недоволен. Не е ли тъй? Тъй е. Ето една истина. И в училището, щом видиш, че някой се отличава повече от тебе, колкото и да си силен, все ще заговори човешкото у тебе. А има и изключения. Съзнаваш, че някой разбира повече и казваш: „Той заслужава." Но онзи ученик

е толкова скромен, че даже не обръща внимание. А другите казват: „Аз да съм на негово място, ще се радвам." Тъй казват другите, а той седи, като че нищо не се е случило. Той седи толкова скромен, че ние не можем да му завиждаме. Той е способен, но минава като другите, т.е. като обикновен, но всички го обичат. Пък друг, като знае нещо (*повече), надигне се, но всички тогава се опълчват против него. Това е (*то) човешкото естество.

Това са закони, който действуват в малкото. Щом дойде човек до закона на недоволството, от гледището на Шопенхауер, той трябва да знае, че туй недоволство съществува в света, в живота, в човека. И този закон е необходим, потребен е. Да станеш малко недоволен, то е едно качество на живота. Който живее, непременно изпитва това състояние. Неизбежно е това. Няма човек, който е дошъл на Земята, да не е изпитал скърбите и тъгите. Колкото чисто и свято да е живял, без да знае даже сам той, той е изпитал туй: скръбен е, тъжен е и някой път и той не знае причините, откъде идат тия състояния, но той ги изпитва.

В света има два вида знатни хора, знаете ли кои са те? Аз ще ви кажа: едните са великите хора, а другите са шутовете, дето минат, и децата им правят закачки. И той е знатен, ама всички се подиграват с него и той се подиграва с другите. В която кръчма и да влезе, всички го знаят и кусур не му хващат. А първите са истинските велики хора. Аз ги наричам „знаменити хора".

В едно общество двама знатни не може да има. Един знатен ще има само, а вторият – ти, ще бъдеш само шут. Искаш ли? – „А, не искам." Е, тогава бъди скромен! Ако искаш, казвам, още едно място за велик човек има – шут ще бъдеш.

В природата законът е друг. Там знатен всеки може да бъде. То е вече по отношение на Слънцето. Представете си Земята, както е валчеста, че я огрява Слънцето отвсякъде. Наистина, има високи върхове, има и малки върхове, но Слънцето всички огрява. И когато Слънцето ги огрява, значи, че те са знатни и всеки обръща внимание на тях, защото те са осветени. Който връх е осветен, малък или голям, той е знатен. Пък, щом не е осветлен, и голям да е, и малък, това се казва: той е в забвение.

Има ли разлика между тези две положения: да имаш един приятел и той да мисли за теб, че ти си даровит и талантлив или пък цял един народ да признае, че ти си талантлив? Каква е разликата? Разликата е само в твоето съзнание. Ако ти си умен, един ако мисли или много да мислят, за тебе е все едно. Но когато у човека се развие човешката любов, тогава той обича да има много да говорят за него. Когато обича човек себе си, той иска много неща да има за себе си: много говеда, много овци, къщи. По този начин можеш да знаеш всеки един човек мисли ли за себе си. Някой човек е беден, със скъсани дрехи ходи, но той постоянно мисли да има къща, хубави дрехи. Ама Любовта не е проявена още у него, но един ден тя ще се прояви. А някои хора, които са опитали този закон, те отиват към другия закон – раздай на другите! Това, дето Христос казва: ако ти си разбрал, че в света, в човешката любов няма щастие, тогава раздай всичко на другите и те да се радват, пък ти възприеми Божията Любов. Защото всяка любов си има своите неща. Ти ще раздадеш всичко, което се отнася до човешката любов, а ще възприемеш Божията Любов.

Животът, който вие сега имате, той ви е даден от човешката любов. Този живот е смъртен. А онзи живот, който е даден от Бога, той е безсмъртен, той е вечен. Следователно, вие в себе си нямате още този Божествен живот, Вечния живот. Имате само начатки за този живот, а сега проявявате само човешкия живот. И затуй умират хората. Човешкият живот си изисква нещата, които

принадлежат към човешкия живот: ядене, пиене, къщи. А, като дойде Божественият, Вечният живот – той ще бъде безсмъртен, и той си има неща, които да го радват. Човек ще опита двата закона и ще избере или в единия, или в другия да живее. Той не може едновременно да живее в двата закона. И Писанието казва: „Любовта към света е вражда към Бога." Който обича света, не може да бъде приятел на Бога. Щом обичаш света, и светът теб обича, но тогава ти не можеш да бъдеш приятел на Бога. А щом Бог те обича, тогава светът няма да бъде разположен към тебе и ти не можеш да очакваш от него да те обича. Това са неща казани. Туй е вярно. Ти, както и да мислиш, тези неща няма да се изменат. Затова Истината светът не я обича, защото тя е от друг свят. Тя принадлежи към вътрешния живот. И хора, които имат този вътрешен живот, за тях Истината не е незнайна.

Това са положения, с които вие ще дойдете в стълкновение със себе си, ще се намерите в противоречие. Туй, което ви говоря сега, вие ще го опитате. Някой път ще кажеш: „Аз не трябва ли да обичам себе си?" Ще обичаш себе си. Помнете едно нещо: тази любов към себе си няма да мислите да я изкорените, вие и не можете да я изкорените. Не мислете тъй. Но тази любов трябва да отстъпи място на Божията Любов, а и тя ще си живее. Любовта към себе [си] трябва да отстъпи място на Божията Любов! Ще я жертвуваш за другата, нищо повече! Да ви представя закона. Трудното ето къде е да се обясни. Любовта към мене: имам една кокошка, искам да я заколя – това е моята любов към себе си. Да кажем, поканил съм приятели. Ако аз искам да се проявя с любовта към себе си, тази кокошка ще изчезне. Добре. Второто: ако аз убедя приятелите си и аз сам, да се откажем от кокошката. Тогава и аз съм жив, и кокошката е жива – живеем заедно.

Сега, де е пожертвуването ми? Туй, което аз съм пожертвувал, де е? Аз пожертвувах едно желание в себе си, но същевременно аз се подигнах и кокошката остана при мене. А моето желание къде отиде? Слушай, да ви кажа: моето желание не го пожертвувах, аз му казах тъй: „Днес аз не мога да ти услужа, ти кокошка няма да ядеш." Аз изпращам това мое желание при моя приятел, който живее за себе си. За него това желание е необходимо. Тъй че, това желание не е умряло. Така аз уравнявам въпроса. Това желание не е умряло, а го пращам на друго място. А на негово място е дошло туй второто, доброто желачие у мен. То е Божествено желание, което, като го възприема, аз се подигам.

Разбрахте ли как седи работата? Най-първо ти мислиш, че си пожертвувал желанието, но то е само привидно така. Щом ти не можеш да му услужиш, това желание отива на друго място, а на негово място иде доброто Божествено желание. Някой път ще кажеш: „Пожертвувах желанието си." Не, а просто това желание е отишло на друго място, а у тебе се е появило друго желание. Може да направите наблюдение. Изпратете съзнателно едно ваше желание на апетит до един ваш приятел – у него ще се увеличи апетитът.

Значи, физическите и духовните енергии могат да се трансформират от едно място на друго място. Вие може да не ги трансформирате, но ще знаете: трансформиране става.

Сега, туй да остане, туй не е важно. Аз искам да направя само едно различие върху идеята за любовта към себе си и любовта към Бога. Искам ли кокошката да я заколя, това е любовта към себе си. Искам ли кокошката да живее, това е любовта към Бога. Искам да си купя хубави дрешки – любов към себе си. Кажа ли: „Не купувам дрехи за себе си" – туй е Божественото в света. Това е жертва. Всякога, когато се откажеш от известни блага за себе си, идва

Божественото върху вас. В такъв случай, отказването благото за себе си, това е жертва. А туй зависи от вас. Да кажем, ученичка си и имаш два молива, но вземеш единия молив и го дадеш на друга ученичка. Тук е пак същият закон. Каквато и да е малка услуга, която ще направиш, тя може да предизвика Божественото у тебе. Законът все също действува. Той не действува само при големите работи, а и при най-малките, микроскопически случаи пак действува също така, както и при големите неща. След жертвата иде Божественото. Така като схванете философията, тя е лесно приложима.

Сега, вие искате да се справите със себе си, отде да почне любовта и каква трябва да бъде. Аз ще я кръстя тъй: Да се справите с общата любов и с частната любов – да употребя този термин. Но, под думата обща любов хората разбират нещо лошо, а под частна любов хората разбират нещо добро. Сега, като кажеш на хората, че имаш обща любов, те разбират нещо много лошо. Аз ви казвам тъй, законът е такъв: **И в човешката любов, и в Божията Любов, в дадения случай, ти можеш да обичаш само едного.** Защото и човешката любов действува по същия закон: тя централизира всичките неща в себе си. Човек, като помисли за себе си, разбира кокошките, овците... всичко което има. Той казва: „Аз съм господар! За нищо друго не мисля, освен за себе си!" Така е в човешката любов. Човек е едно малко божество и иска всички да му се прекланят. Но той трябва да знае, че всички не могат да му се прекланят. Много малко поклонници може да има той. Например може братята, сестрите, бащата и майката да те обичат, но като излезнеш навънка, никой не иска да знае за тебе. А в Бога има едно качество и то е следующето: Той само дава, никога не взема. Човек не може да има туй качество. По това се отличават. Човек понякога може да продражава на Бога, но Бог е непреривен, Той все дава. Това е качество само на Бога. Това качество се казва „инфлекс" – значи че в Бога има вливане и изливане. Всичко от Него само изтича. Всичко тече от Него. Ние не сме Божии, защото не мислим за Него. Негови сме, ако ние мислим за Него.

Да обясня: Тази ръка е ваша, но ако се отреже половината, тя пак е ваша, нали? Питам: ваша ли е?

(*– *Значи, докато е във връзка с цялото, тя е наша.*)

– Тази ръка е ваша, може да я спиртосате, но тя не е ваша, не е на организма ви. Ако един ден ръката дойде и се прикачи на вас и почнат да циркулират тия сокове от организма навред, тя ще бъде ваша. А отвънка ръката не е ваша. Схванахте ли идеята каква е? Ние, докато сме свързани с Бога, Негови сме, а щом не сме свързани с Него, не сме Негови, т.е. ние съзнаваме, че сме били Негови, а сега не сме Негови. Онзи, който ще ми отреже ръката, той е бил някой неприятел, той е дяволът. Туй показва, че е дявол, понеже ви е отделил от Бога, заблудил ви е.

Аз ви давам това обяснение на ония потънкости. С туй искам да ви покажа как се обясняват противоречията, които съществуват в човешкия ум. Може тия противоречия да ги няма във вас всичките, но някъде все ще ги намерите.

– *Как да се откажем от света?*

– Ето законът на отказването. Как ще се откаже твоята ръка от тебе? Като се отреже. После тя пак ще живее в света, но вече спиртосана. Значи, вие като се откажете от света, пак ще бъдете в света, само че няма да приемате влиянията на света и ще живеете с Бога, като се скачите с Него. Светът няма да ви изхвърли тогава. И като дойда в дома ви, как ще позная, че сте се отказали от света? Ако вашите кокошки не умират, аз ще зная – вие сте свързани с Бога, пък щом умират – вие сте скачени със света. Нищо повече! От света човек

трябва да се откаже, но трябва да знаеш кои неща са от света. Да строиш една къща, това не е всякога желание само на света. Ако аз постоя една къща и пусна бедни вътре да живеят, нищо не им вземам, питам: постройката на тази къща от света ли е? Не. Образувам една модерна скотобойница – тя е от света. Тъй щото, човек трябва да знае кои неща са от света и кои не са от света.

– Онзи, богатият младеж, каза на Христа: „Всичко това опазих, що да сторя сега?" Пък аз казвам: „Нищо от това не съм опазила, що да сторя сега?

– Щом си опазил всичко, тогава остава законът на жертвата – раздай всичко! А ако нищо не си направила, тогава ще ти кажа: покай се!

– Какво трябва да пази ученикът, за да издържи изпита си?

– Трябва да пази връзката си. Нищо повече!

В човешката любов, (*всички) трябва да знаете, че там стават бързи смени на състоянията. И в тия закони вие не можете да избегнете бързите смени на състоянията. Дали ще може да си го обясните или не, то е друг въпрос, но всички противоположни състояния ще ви дойдат.

Сега у вас трябва да изникне едно желание отвътре, един подтик, наричам го подтик на Духа, да имате желание отвътре, защото, ако аз ви говоря за тия обяснения, а вие нямате един подтик на Духа, тогава ще почнеш да мислиш: „Защо трябва да се отричам от света? Мога ли да излезна вънка от света?" Не, това е неразбиране. „Вънка от света" значи съвсем друго нещо. Онзи, който има подтик на Духа, той разбира какво нещо е „вънка от света". Една лодка е в морето, но морето да не е в нея. Лодката да е в морето – тогава тя може да плува. А ако морето влезе в лодката, тя ще потъне. Туй се разбира „да е човек в света, без светът да е в него". Това ще разбере онзи, който има подтика на Духа. Туй е обяснението „човек да бъде в света" – да може да плава, а не светът да е в него и той да потъне. Защото, щом светът остане (*влезе) в него, той се ограничава, почва да потъва, а когато той не пуска света да влезе в него, той е свободен. „В света бе и светът Го не позна" – казва Писанието.

Условията вие сте ги създали сами. Да допуснем, че вие вземете пари назаем, подпишете един запис, срок – след 3 месеца ще ги повърнете. Но тогава ще дойдат необходимите условия, вие трябва да плащате. Питам: кой създаде тия условия? Вие ако не бяхте взели тия пари, щеше ли да дойде този заемодавец? – Не. Това не може да се счита за подтик на Духа. При подтика на Духа човек трябва да бъде разумен, да каже: „Няма да вземам пари назаем, а всичките задължения, които имам, ще ги изплатя с труд. Аз искам да бъда свободен."

Искаш, например, хората да те уважават. Ти се заблуждаваш. Ти ще плащаш тогава, защото всички ще искат от тебе. Според Божественото, аз ще кажа тъй на човека: „Приятелю, аз свободно спрямо тебе ще направя това нещо. И без ти да ми кажеш, туй, което аз мога да направя, ще го направя за тебе, без ти да ми се молиш. Аз сам ще проникна, че ти имаш нужда от нещо и ще го направя." Тъй е по Божественому: стига някой да усети, че ти имаш нужда и той ще го направи. Малките деца защо плачат? Щом дойдат на света, и те плачат – да му помогнат. Някой път, докато те плачат, никой не отива при тях, а щом престане да плаче то, идват и му помагат. Но плачът е зов на душата за помощ. Всички плачат. Даже да сте цар и имате всичко, пак един ден ще ви бъде така скръбно, ще усетите такава скука, при най-щастливото ви състояние пак ще дойде скуката. Как ще си я обясните тогава? Ако си беден, ще кажеш: „Ех, беднотия!" – Не. Това, аз наричам, е една самоизмама. Ами че и богатият умира гладен, но сиромахът това не знае, а богатият го знае. Та затова и царят

знае една истина, която простите хора не знаят. Бедният казва: „Той е цар, той не е скръбен." Ето бедният какво не знае. А царят знае, че и той е скърбен. Значи, царят в туй отношение знае повече. Тия неща в тази форма трябва да ги знаете, за да ви бъде законът ясен. И ще ви бъде леко на душата, като знаете, че има неща, които не могат да се отстранят, защото вие сте си ги създали и ще ги носите по-леко. Господ ще каже: „Ти създаде тия неща и сам ще си ги носиш." Аз както забелязвам, всички в класа сте се спънали във втория закон – на човешката любов. И всеки един си има една мярка, с която мери нещата. А трябва да знаете, че по този закон никой никого не може да направи щастлив. Ако в един момент ви направи щастлив, в следующия вие ще бъдете нещастни.

Един американец искал да се прослави и като мислил, мислил какво да направи и като изброил всичко, което може да направи, решил да влезе в една бъчва и да се спусне от Ниагарския водопад. Тщеславие е това. Взел той бъчвата и почнал да я приготовлява за целта: осмолил я хубаво, турил меки постелчици и въздух колкото му трябва. Но, той не е могъл да предвиди другите мъчнотии – това, което може да се излита там. Влиза в бъчвата и действително направил опита и излезнал жив из бъчвата. Прославил се много, всички вестници писали за него. „Но втори път – казал – и целия свят да ми дават, не искам да повторя този опит." Та, и ние, някой път ни се иска да влезем в тази бъчва. Но след като сме влезнали, казваме: „Втори път не влизам вече вътре. Друг да опита вече."

Тъй че, вторият закон на човешката любов е Ниагарският водопад. Всички ще говорят за тебе, но това бучение, туй върдаляне в тази бъчва, което си изпитал при падане от такава височина и докато те извадят от тази бъчва, туй никога няма да го забравиш. И действително ще станеш знаменит, но ще кажеш: „Много скъпо платих за славата." Ама хубаво е да плати човек. Например, някой казва: „Христос Го вдигнаха на кръста, прослави се." Прослави се, да, ама и Христос, от всичката слава, която има, вече втори път не желае да Го закованат на кръста. Той казва: „Повече слава не искам. Такава слава!"

Мнозина мислят, че може и по друг път. Не може по друг път, защото животът сега както се развива, тези са трите велики закона, които сега действуват (*в света): Любов към Бога, Любов към себе си и Любов към ближния.

Любов към себе си – няма същество, което да не знае този закон. И най-малката буболечица го знае. Тогава, остават да се изучават другите два закона: Любов към ближния и Любов към Бога. Любов към себе си, това е закон, който сега се учи навсякъде. Едно растение, една семка, като падне в почвата, пусне коренчета, за себе си се грижи. Някой казва: „Да умра за себе си." Ако разбираш какво означава думата „смърт", т.е. да престане у теб желанието да влизаш втори път в бъчвата, да ставаш знаменит, тогава добре. Защото виж къде е заблуждението. Първия път като влезнеш в бъчвата, всички вестници ще пишат и ти ще имаш най-голямата слава. А втория път, ако пак влезнеш в бъчвата, наполовина ще се обърне внимание на това. А трети, четвърти път като влезнеш, никой няма да пише вече и никой няма да обърне внимание на това. И тогава ще ти стане тъжно, ти ще страдаш и при това няма да имаш възнаграждение. И ти ще опиташ една голяма скърб.

Та, с любовта към себе си можеш да направиш само един опит, два опита не можеш да направиш. Там е драмата на живота. Какво подразбирам аз от това? Ти искаш слава от света, можеш да посветиш 20–30 години, за да напишеш една книга, да се прославиш. След като си издадеш съчинението, от този опит зависи: ако изгубиш, ти нямаш вече други 30 години на разположение да дадеш за друг труд. Първият опит ако излезе сполучлив, то е всичко за любовта ви към себе си. За себе си може да направите само един опит. Може да посветите

година, две – не е лошо, ние всякога посвещаваме известно време за нещо. Този закон работи, но след себе си носи всичките страдания, несгоди.

Сега, не (*от страх) да го избегнем, но ще дойдем до Божествения закон – да изменим любовта към себе си в любов към Бога. После ще дойдем до любовта към ближния, любовта към себе си и като направим този кръг, пак ще се върнем към Бога. Това е един закон в битието. Който разбира! Това е една положителна философия, която всички ще опитате. Тя работи много хубаво в живота. Ама каква психология има у човека! Аз съм виждал стара баба, погледне се в огледалото, че тъй въздъхне дълбоко, ама внимава никой да я не види. Съзнава, че вече не може да прави опит. Жалкото е там: тя знае, че има нещо отишло! Не може да направи втори опит. А има и други стари, които са разбрали живота, не усещат празнота в тези години. Значи има нещо друго, по-съществено в душата им.

Сега, заключение можем да извадим. Първият опит, или туй, което за човека е най-великото, то е най-малката Божествена Любов, понеже и вторият закон – любовта към себе си, произтича от първия закон – Божията Любов. Туй, което в закона на личната любов или за човешката любов е най-голямото, то за Божествената Любов е толкова микроскопично, че ако внесеш тази любов в Божествената Любов, едва ли ще бъде сравнението като една игла, турена на Витоша. Най-великото в човешката любов, в любовта към себе си, е толкова малко по отношение на Божествената Любов, че то ще бъде като една малка игла, турена нейде на Витоша, че трябва да я търсиш и трябва много голямо знание, за да я намериш някъде. А пък и иглите са потребни, това го знаете – с игла зашиваш всяка дупка.

Ще изучавате живота. Всички хора все се стремят към нещо. Всеки си има по някаква мисъл в ума си. Човек все има нещо да го въодушевлява.

– Ама Божественото не се постига от един път.

– Ето, погрешката ви е там. За да постигнеш Божественото, това можеш изведнаж, но да се прояви в тебе туй Божествено в своята пълнота, трябва ти цялата вечност. Да посея в теб Божественото, не ми взема дълго време, но да изникне тази семка и да се разлисти и да се развие, то изисква време – цялата вечност. Ще знаете: Божественото изведнъж се добива, но цялата вечност е потребна, за да се прояви. Защото в Невидимия свят, в истинския свят, под време и пространство всякога разбират промяна на състоянията. Когато се каже, че денят е студен или топъл, че Слънцето е изгряло, това е време и пространство за сегашното разбиране, а в Невидимия свят винаги разбират промяна на две състояния. Там за време и пространство никога не говорят, а те се свеждат към промени на състоянията. Затуй там нямат година, месец, седмица или ден. Там нямат такова леточисление като нашето.

12.30 часа

Ден втори
Празникът на Добродетелта

23 ноември 1924 г.,
неделя, 6 часа сутринта
*(*у Паша)*

*(*Сотирка)*

[Присъстват:] (Д.с. – духом, И.с., П.п., Л.м., М.е. – духом)*

(Паша 130)

Утринната молитва:

1. Добрата Молитва
2. Отче Наш
3. „В начало бе Словото"
4. Молитвата на Духа
5. „Духът Божий"
6. Размишление върху Правдата и Божествената Промисъл (от наряда)
7. Молитвата на Триединния Бог
8. Живата Пентограма
9. Размишление за хармония между петте ученички от Окултния клас на Добродетелите.
10. Всяка от нас прати една добра мисъл до Сотирка чрез ангела на Добродетелта. (*С.: – Бъди дете на Добродетелта!)
11. „Махар Бену Аба"
12. Мото на Добродетелите

Мика предложи в чест на Сотирка да прочетем за всяка по две от „Свещените Правила", които се паднат.

Д.** 238. Синьото небе
239. Звездното небе
М. 154. Изненада
155. Благоразумие
П. 440. Изпитания
441. Любов – Мир
Л. 110. Отношение
111. Духовните тела
И. 258. Дружба
259. Лошите мисли

---

* Добродетел – Сотирка, Истина – Савка, Правда – Паша, Любов – Мария, Мъдрост – Елена.

** Д – Добродетел, М – Мъдрост, П – Правда, Л – Любов, И – Истина.

Ден трети
Празникът на Истината

24 ноември 1924 г.,
понеделник, 6 часа сутринта
*(*у П.)*

[Присъстват:] (И.с., П.п., Л.м., М.є. – духом, Д.с. – духом)*

(Паша 130)

Утринната молитва:

1. Съсредоточение: Свързване 5-те с ангелите на Добродетелите
2. Живата Пентограма
3. „Бог е Любов"
4. Добрата Молитва
5. Мото на Добродетелите
6. Пет минути размишление върху Мъдрост, Светлина и Знание, Благоразумие.

(* Благоразумие = послушание на Великото;
Знание = вяра;
Светлина = Истина;
Мъдрост = принципът.)

Ден Четвърти
Празникът на Правдата

25 ноември 1924 г.,
вторник, 6 часа сутринта

[Присъстват:] (П.п., Л.м., М.є. – духом, Д.с. – духом, И.с.)*

(Паша 130)

Утринната Молитва:

1. Съсредоточение върху Правдата и Божията Промисъл.
2. Молитва на Триединния Бог
3. „Благославяй, душе моя, Господа!"

---

* Истина – Савка, Правда – Паша, Любов – Мария, Мъдрост – Елена, Добродетел – Сотирка.

4. Тайна молитва за възтържествуване на 5-те Добродетели в нас и братството в най-минималната им проява, според всеки за каквото е готов.
5. Молитва на Свещената Чистота
6. Стихове от Евангелието:
Паша: Ев. от Лука, гл. 21 (*26), ст. 29, 30, 31
Мика: I Коринтяном, ст. 6, 7, 8, гл. 3
(6) „Аз насадих, Аполос напои, но Бог възрасти. (7) „Тъй щото, нито който сади, е нещо, нито който пои, но Бог, Който възрастява." (8) „А който сади и който пои, едно са и всеки според своя си труд ще приеме своята си заплата."
Савка: I Коринтяном, гл.1, ст. 21, 22, 23
За Елена: I посл. Иоаново, гл.5, ст.7, 8, 9
За Сотирка: Ев от Лука, гл. 24, ст. 47, 48, 49
7. Благодарствена Молитва
8. Отче Наш

Ден Пети
Празникът на Любовта

26 ноември 1924 г.,
сряда, 6 часа сутринта

[Присъстват:] (Л.м., М.е. духом, Д.с. духом, И.с., П.п.)*

(Паша – 130)

Утринната Молитва:

1. Съсредоточение
2. Добрата Молитва
3. „Благославяй, душе моя, Господа и не забравяй"
4. „Fir – Fur – Fen"
5. „Venir – Benir"
6. „Махар Бену Аба"
7. Отче Наш
8. Живата Пентограма

* Истина – Савка, Правда – Паша, Любов – Мария, Мъдрост – Елена, Добродетел – Сотирка.

ПЕТИ МЕСЕЦ
[ПРАЗНИК НА ДОБРОДЕТЕЛТА]

22 декември – 22 януари

**„В изпълнението Волята на Бога
чрез Добродетелта
е силата на нашата душа!“**

Ръководителка: Сотирка

СЪДЪРЖАНИЕ:

1. Пентограмата за този месец
2. Празник на Добродетелта
3. Празник на Истината
4. Празник на Правдата
5. Урок пети от Учителя
6. Празник на Любовта
7. Празник на Мъдростта

Ден първи
Празник на Добродетелта

*22 декември, 1924 г.,
понеделник, 6 часа сутринта*

[Присъстват:] (Д.с. – духом, И.с., П.п., Л.м., М.е. – духом)*

(Савка – 123)

Утринната Молитва:

1. (с.) Съсредоточение – свързване с ангелите на Добродетелите, с Учителя, с добрите хора заради Доброто.
2. (п.) Размишление върху Добродетел, Жертва, Щедрост.
3. (м.) Размишление върху: „Доброто носи за нас Живот, Светлина и Свобода.“

---

* Добродетел – Сотирка, Истина – Савка, Правда – Паша, Любов – Мария, Мъдрост – Елена.

4. (м.) Молитва на Царството
5. (м.) 23-ти псалом
6. (с.) Молитва на Свещената Чистота
7. (п.) „В начало бе Словото"
8. (п.) 91-ви псалом
9. (м.) Тайна молитва за успеха на класа
10. (п.) Тайна молитва за здравето на брат Коста (*На 13.I.1925 г. Коста замина.)*
11. (с.) Съсредоточение: Да замени успешно Сотирка един свой недъг с известно добро качество.
12. (с.) Мото на Добродетелите.
13. (с.) Живата Пентограма
14. (м.) „Махар Бену Аба"
15. (с.) Поздравление на Добродетелта

(*Трите, хванати за ръка, произнесохме: „В изпълнението Волята на Бога чрез Добродетелта е силата на нашата Душа.")*

16. (м.) „Благославяй, душе моя, Господа!"
17. (м.) По една глава от Евангелието
    М. 14-а гл. от Деянията на апостолите
    П. – бели и двете страни (оставихме)
18. От [стенографски знак]*: 1 стр.: „Които са 7-те Духове Божии, разпроводени по всичката земя."
    (п.) Вечният Дух: Зелените лъчи – стр. 23
    (м.) Вечният Дух: Възкресение от мъртвите – стр. 29

НАРЕЖДАНЕ ЗА ТОЗИ МЕСЕЦ:

I.

За мото: „Каквото и да дойде, то е за добро. Отпусни душата си!" (*из „Най-малкото")*

II.

„Божественото дръжте, вие ще издържите всичко! Божественото винаги казва: „Ще се уреди тази работа. Ще научиш, ще дойде време, пази мира си!" *(„Моето верую")*

Със силите в тия слова на Учителя да образуваме своя духовна атмосфера около си.

III.

Да направим следующия опит: „Когато помагате на някого на улицата, вие трябва да пазите следующите два момента: първо, ще помогнете и второ, ще се скриете, преди да ви се благодари, за да остане силата във вас.

Да направим добро на един чужд човек. През целия месец да търсим такъв случай: да помогнем, да услужим и да изчезнем. Това да бъде вече заради идеята – Доброто.

„Добро за самото добро, а не за хората!" (*Из „Физическият и духовният човек"*)

---

* книжката „Заветът на цветните лъчи на светлината".

IV.

„Ученикът, като слуша, трябва да изпълнява – това е послушание." (*Из II разговор с Учителя – „Послушанието"*.)

V.

Миналия месец изкарахме Исаия, сега ще продължаваме да изучаваме пророците. Ще вземем следующия пророк – Иеремия.

Само Божията Добродетел е Добродетел!

Пожелавам успех на всички и работата ни да бъде благословена!

Сестра Сотирка
Варна

ОЩЕ ТРИ ТОЧКИ ЗА ТОЗИ МЕСЕЦ:

I.

Храната ни за петте празника ще бъде най-скромна по чистота, естественост и простота. Всички ще ядем еднаква храна: 2 чаши чай и хляб (може и препечен) за закуска. Вечеря – варени небелени картофи със сол и хляб; по една ябълка и 5 ореха. Нека приложим абсолютна простота в храната. Нали това са духовни празници за нас? Менюто за обедите е по-разнообразно:

I ден: за Добродетелта – 22.XII.1924 г. – картофена супица с черен пипер и лимон. Плодове.

II ден: за Истината – 23.XII.1924 г. – спаначена супица без нищо. Плодове.

III ден: за Правдата – 24.XII.1924 г. – оризена супа с черен пипер. Плодове.

IV ден: за Любовта – 25.XII.1924 г. – лещена супа (без нищо). Плодове.

V ден: за Мъдростта – 26.XII.1924 г. – картофена супа с чер пипер и магданоз. Плодове.

Тази точка – само ако можем да я изпълним с любов и единодушие, иначе няма смисъл, защото тя трябва да послужи за калене на волята и за духовно подигане.

II.

Всяка на своя празник, след молитвата, ще се спре на един своя недъг. През течение на месеца всяка ще се постарае да замени този недъг с нещо добро. Накрая на месеца всяка ще опише борбата си с кой именно недъг и кое се е постарала да тури на мястото му. Но ще употребим всичките си усилия, за да имаме успех. Може да се посъветваме даже една друга.

III.

Всяка една от нас през този месец ще напише по един реферат във връзка със своята Добродетел и Учителя. Тъй, Сотирка ще пише: Добродетелта и Учителя; Паша – Правдата и Учителя; Мика – Любовта и Учителя; а аз – Истината и Учителя; Елена – Мъдростта и Учителя.

Ще се ползуваме само от тези уроци, които ни са дадени през течение на петте месеца. При това, тези реферати да не бъдат по-големи от 5 листа, после Учителя поправи: 5 страници. И като ги напишем, ще се съберем всички и ще ги прочетем на Учителя ни.

Една Истина има в света и това е Божията Истина!

Само Божията Истина е Истина!

Ваша сестра Савка
София

Ден втори
Празникът на Истината

23 декември 1924 г.,
вторник, 6 часа сутринта

[Присъстват:] И.с., П.п., Л.м., М.е. (духом), Д.с. (духом)

(Савка – 123)

Утринната молитва:

1. Съсредоточение
2. Добрата Молитва
3. „Благославяй, душе моя, Господа!"
4. Живата Пентограма
5. Мика – Ев. от Лука, 8 гл., 20 ст.
   Паша – 55 псалом, 1, 2, 3 ст.
   Савка – Послание к Галатяном, 4 гл., 7 ст.
   Послание к Коринтяном I, 4 гл., 7 ст.
   Послание к Коринтяном II, 4 гл., 7 ст.

Ден трети
Празникът на Правдата

24 декемВри 1924 г.,
сряда, 6 часа сутринта

[Присъстват:] П.п., Л.м., М.е. (духом), Д.с. (духом), И.с.

(Паша – 130)

Утринна молитва:

1. Размишление върху Правдата и Божията Промисъл.
2. Великото Славословие.
3. Отче Наш
4. Тайна молитва за хармония между петте ни.
5. Тайна молитва за Коста
6. „Благославяй, душе моя, Господа!"

Поздравление на Правдата

Паша – Послание к Ефесяном, 2 гл., 16, 17, 18 ст.
Марика – Евангелие от Лука, 22 гл., 7, 8, 9 ст.
Савка – Колосяном, 2 гл., 3 ст.

(*Писахме писмо на Виктория.*)

Пети урок от Учителя:

ДОБРО – ОБРАЗИ НА ЖИВАТА ПРИРОДА

8.30 часа сутринта, [24 декември 1924 г.]

Има известни епохи определени, които не съответствуват на епохите на природата. Процесът на узряването зависи от енергията на живота. Там, дето има повече живот, има повече топлина. Ние казваме: Дето има топлина, там има живот. Сега ще кажем: Топлината излиза от живота. Там, дето има живот, винаги се развива топлина. Когато една мравка се покачи по крака на един човек, тя ще каже: „Колко е топъл този камък!" Пък то е кракът на едно разумно същество. Тъй и вие някой път, като почувствувате топлина, то е от топлината на някое (*по-висше) същество. Колкото по-мъчно може да се извади топлината от едно тяло, толкова по-високо съзнание има това тяло. Ако в мен съзнанието ми е будно, с никого няма да дойда в стълкновение; пък щом съзнанието ми не е будно, винаги ще има пречки на пътя ми. Понякога детето казва: „Мама ми не ми дава хляб!" Това е твое заключение. Ти не знаеш какво е нейното разположение. Когато детето каже, че майка му не иска да му даде хляб, трябва да се разбира, че няма условия сега. Външни препятствия има, може детето да има развален стомах. Някога се случва, станете сутрин, неразположен сте. На какво се дължи това неразположение? Най-първо ти ще видиш откога си неразположен. Вечерта си легнал весел, радостен, а сутринта си неразположен. Туй неразположение вече не е ваше. То се дължи, че в туй разширение, понеже вие сте били много разположени и радостни, вие сте влезли във връзка с много хора по лицето на Земята. И те казват: „Вие сте яли много, ама не помислихте да оставите малко за нас от яденето." И туй неразположение, то е упрекът, който иде от другите хора, но вие не знаете кое е причината.

Когато дойдем до съзнателния живот, ние трябва да се пазим да не внесем никаква дисхармония в съзнанието на по-висшите същества, нито в съзнанието на Бога. Не да идеш пред лицето на Бога и да плачеш и да викаш и да почнеш да се оплакваш! Не! Ти ще изнесеш фактите тъй, както си са, и ще оставиш въпроса, той сам по себе си ще се разреши. А другото, което може да направи човек, е излишно. Ти просто разкопай, полей, а плодът ще дойде сам по себе си.

Съзнанието знаеш откъде произтича? Аз имам една счупена стомна, но не зная, че е пукната; налея вода, тя изтече. Казваш: „Животът е такъв." Казвам: Такъв е пропукнатият живот – колкото и да му туриш, ще изтече. Но здравата стомна не изтича. Значи, здравите, постоянните неща в живота, които са хармонични, в тях промени не може да има. Промени не може да има, но прояви може да има. Някои разбират: да се прояви човек, значи да се измени. Не. Да определя какво е проява. Имате един хубав извор, а пред него една голяма канара – изворът не може да се прояви. Пробивате дупка в канарата и той изтича хубаво навън. Питам: Качеството на водата ще се измени ли? Не, а тя ще се прояви каква е. А промяна всякога разбира в състава на нещата. Тогава,

как ще се означи промяната към добро ли е или към лошо отива? Например човек е болен. Промяна става към добро – той оздравява; или промяна става към лошо. После, има промяна в кабинета. Всяка една мисъл, която временно има надмощие, тя е министър-председател, а другите мисли заедно с нея, те са обикновени министри; а самият човек, това е царят, който е несменяем. Той е по право назначен.

С. – В съвременната психология не става дума за промяна, а за смяна на състоянията или смяна на едно моментно единство с друго или пък смяна на особеностите на определителностите.

– Как определяте в психологията тия смени на състоянията?

С. – [(г¹, ф¹, ц¹, м¹) (г², ф², ц², м²) (...) (...) ...] = А. Това е формулата на вещта А в различните моментни единства, в които тя се намира. В малките скоби имаме разните определителности в тяхната особеност – големина, форма, цвят, място и т.н. Всичкото в малката скоба представлява едно моментно единство, което трае до тогава, докато дойдат други особености и пр. Много такива моментни единства взети последователно, образуват вещта, а отделните моментни единства представляват смени на състоянията.

– Ако се разложи човекът психологически, ще се види, че у човека има 40 способности, разделени в 7 области. И тогава, аз ще дам следната формулка: А = 40/7.

I У. { 1. Н, 2. П, 3. Р } V { }

II Ч. { 1. Р, 2. С, 3. } VI { }

III { 1. Л ч, 2. Щ, 3. О } VII { }

IV морални чувства { 1. С, 2. Л к Б, 3. М., 4. В., 5. Н. }

В твърдото състояние съзнанието е съсредоточено в една посока; в жидкото* състояние съзнанието е в друга посока; а във въздухообразното състояние – в трета. Тъй че, силите на съзнанието са насочени в една или друга насока. Съзнанието се проявява в 40 способности у човека, които са поделени в 7 категории. (I, II, III ...) И всяка категория си има своите подразделения (1, 2, 3) Първата категория обхваща силите или способностите, които се отнасят до ума – умствените способности и то следните:

1. Наблюдението – наблюдателен ум;

2. Памет – събирателен ум;

3. Разсъждението – разсъдителен ум.

Тъй че, първата способност събира материали, втората ги складирва, а третата обработва тия материали. Но когато става душевен процес, той не е заключен само в тази област (I), но се намесват и много други елементи и способности от други категории.

Във втора категория влизат себесъхранителните способности или чувства. Такива са: 1.Разрушителност и 2.Себесъхранение.

---

* жидък (рус. жидкий) – *остар.* течен.

На трето място идат личните чувства на човека. Такива са: 1. Индивидуалните или личните чувства; 2. Тщеславие; 3. Общителност.

В четвърта категория влизат моралните чувства на човека: 1. Съвест; 2. Любов към Бога; 3. Милосърдие; 4. Вяра; 5. Надежда.

Когато човек иска да извърши нещо, всичките тия категории вземат участие. Силните чувства имат всякога надмощие. Те са ръководни и те разрешават въпроса, а всички други се подчиняват на тях. Хора, у които разсъдъкът е силно развит, той ще разреши въпроса по един начин; един човек, у когото обществените или домашните чувства са развити и разсъдъкът същевременно е развит, той ще разреши въпроса по друг начин; и един човек, у когото е развит егоизмът и разсъдъкът – по трети начин. Зависи кои чувства са силно развити.

Някой път трябва да направя една схема, от чисто френологическо гледище, как се намесва психологията на човека при различните въпроси. Това френологията е вече определила. Постъпките на човека се дължат на известно негово разположение или неразположение. А у всеки човек неговото разположение се определя според чувствата, които вземат надмощие. И тогава казваме: „Характерът на този човек е такъв, понеже разрушителността е силно развита у него." Друг е тих и спокоен, не се кара. Не че съзнанието му е такова, но тия органи не са развити у него. Не че той е добродетелен, но лошите, разрушителните органи не са развити. У него има други чувства, които го карат да се прояви в друга насока. Например, ако дойдем до личните чувства, такива хора действуват за благото на своето тяло. Всеки един човек мисли за тялото си, казва: „Няма да оставя да ме изядат." Това е вече личното у човека.

Ако разделим челото на човека на 3, на най-долната част на челото, над веждите, се намира наблюдателността, после – паметта, а на най-горната част на челото е разсъдъкът. На главата отгоре се намират 3 духовни центрове: милосърдие, любов към Бога и съвестта.

Когато човек почне силно да работи в известно направление, известна област от неговия череп се изменя. Значи, пълното концентриране на ума в известна посока произвежда резултат. Щом се разработи известна област, веднага се забелязва промяна. Значи, вече една разумна сила работи отвътре.

Туй, което се счита на нас за идейно, Божествено, то е нещо материално. Нашите мисли, които са за неща най-отвлечени, там са толкова гъсти, че на тях може да се посади лук и чесън и те да растят.

У човека има две висши състояния, те са причинното тяло и после иде будическото съзнание. Тези последни две области, те ги наричат безформени, т.е., не че те са безформени, но формите са толкова далеч, че нищо не се вижда; вижда се само една необятна светлина.

Ако вие правите наблюдения над себе си, ще видите къде е съсредоточена вашата мисъл най-много. Щом сте разсърдени, ще почувствувате едно напрежение зад ушите си; ако ви докоснат много лично, вие ще усетите едно загорещяване отзад зад главата. Пък ако се отнася нещо до религиозните чувства, ще усетите горе на главата си едно напрежение, като че има някакво подуване. Когато мисълта е силна, напрежението е силно на челото.

Ако възприемем теориите на съвременните учени, ще видим, че човек е минал през 400 000 фази. Значи, тогава е бил облечен и в 400 000 форми. И сега ние виждаме сегашният му образ какъв е. Питам: като видиш (всичките) тия форми, видял ли си човека? Най-първо го видиш в такъв образ: ◯; после го видиш като дъгичка: ⌒; други път си го видял като някой паяк, преде нишки; после, като някоя мушичка ... И във всичките тия форми е все човекът. И сега

човек, като е излезнал от всички тия форми, той съзнава, той помни, че е минал през тия разни форми. Не, че по същество човек е бил като паяк, но е бил във формата на паяк. Тъкачеството хората са научили от паяците.

Щом известно същество няма тяло, то не е висше. Всички висши същества имат тела. Най-първо ще чувствувате, че имате душа – тогава вече ти чувствуваш, че имаш на какво да се осланяш. И туй е същественото, което ви отличава. Щом кажеш: „Нямам душа", ти си вече във въздуха. Душа, дух, сърце и ум, това са положения, които определят човека. Все трябва да имаш нещо свое, за да си човек. Ще бъдеш или в света на сърцето, или в света на ума, или в света на душата, или в света на Духа. В 4 свята можеш да бъдеш. Може на физическото поле да нямаш нищо, но във висшите светове трябва да имаш нещо. Страдаш – то е реално, радваш се – то е реално. Защото какво седи зад скръбта, ако нямаш скръб, и какво седи зад радостта, ако нямаш радост? Зад скръбта и зад радостта седи Мирът.

Естествените неща в живота са, когато човек чувствува нещо. Мислиш – то е реално. И не всякога туй, което виждаш в дадения случай, то е реално. Защото, нещата, които обичаш, ги виждаш, а които не ги обичаш, не ги виждаш. И туй, което обичаме, заради него знаем повече, а туй което не обичаме, за него знаем по-малко. Вземете онзи пианист, той познава всичките клавиши, нотите, а онзи, който не обича музиката, него не го интересуват нито ноти и нищо не знае за музиката.

Анализ не значи чоплене. Щом дойдеш до нещо съществено, няма да го чоплиш. Ти, като събудиш семенцето, няма да го чоплиш, защото тогава неговите енергии ще изтекат и то не може да расте. Анализ е съпоставяне на нещата, които образуват външната страна. Съпоставяне на чувствата – това е пак анализ; изпитваш ги – съпоставяш ги. Колкото повече явления се обясняват с една теория, толкова тя е по-вярна. Пък щом всички явления не могат да се изяснят, тогава тя е невярна.

– Според философията на Реике, всичкото познание е само анализ. Синтез няма в света. Всичко, което става обект за разглеждане от учените, не се създава сега чрез синтез, то си е тъй дадено готово и човек го изследва, изучава само с анализ. Човек нищо не създава, синтез въобще няма – всичко, което човек намира, то си е дадено и човек го изучава, изследва само посредством анализ.

– Има и синтез, има и анализ. В живота има повече синтеза, отколкото хората мислят. В живота има и смърт, има и душа. Всичко има в света и нищо няма. Има и душа, има и без душа.* Човек може да живее без душа, може да живее и с душа. Но какъв ще бъде този живот без душа? Значи, има живот с душа и има живот без душа. Живот без душа е страдание, а живот с душа е радост. Единият живот без Дух е мъчение, а другият живот с Дух е блаженство. Тъй е. Всеки един човек все чувствува, че му липсва нещо. Ти скърбиш, че си изгубил нещо или радваш се, че си придобил нещо, а то може да не го видиш какво е, но се радваш. Но тази радост е обоснована на нещо. Ти излезнеш, видиш Слънцето, зарадваш се; в душата ти като че е Слънцето. Ти Слънцето не си го завладял, но ти си придобил нещо от него. И целия ден тебе те радва, че си видял тази картина. А Слънцето си върви и си отива по пътя, обаче за тебе Слънцето ти е дало нещо, като че ти е дало един подарък – „Добър ден! Ето, това е от Баща ти!" И целия ден ти мислиш за подаръка си, мислиш за Слънцето, което ти донесе нещо.

---

* Тук в оригинала е оставено празно място за чертеж, който липсва.

Има различни отношения в живота на човека. На себе си ще говориш по свой език, а на хората ще говориш по техен език, с преводчици. Какво ще говориш на жабата, докато е в блатото? Срещна един рак – какво ще му говоря? Че е крив? Срещна един паяк – какво ще му разправям, че трябва да ходи на два крака? От наше гледище, има неща, които ние не трябва да разправяме на хората, а да ги оставим в техните заблуждения. На някои хора съзнанието им е пълно, ти виждаш, че не можеш да им влееш нищо ново; ти трябва да му отпушиш нещо, да го изпразниш, за да можеш после да му налееш нещо ново. А затова говори му сега само за неговите работи. Че е пълно неговото съзнание, се вижда по това, че е мързелив; наслояване става и той не мисли вече за повече, казва си: „Да не стане много за мен."

– Кажете ни нещо за Доброто, понеже днес е празник на Доброто – за Сотирка.

– В Доброто има разграничение на силите, които действуват.

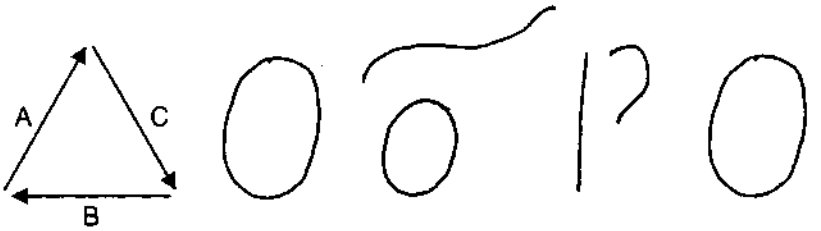

Д о б р о. Това са геометрични форми. Когато двете съставни части на една единица са равни, какво имаме? Правата линия. Щом съставните части са по-големи от правата линия, има пречупване. Какво има тогава? – Ъгъл. AB – това е материалният свят.

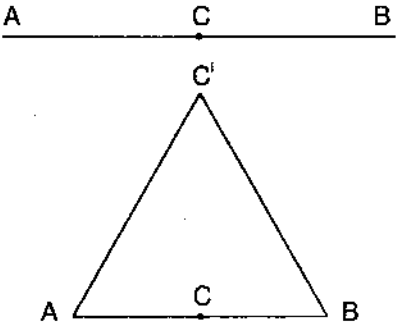

Ние доказваме, че материалният свят не е най-големият свят; той е проявеният свят. Извънка нашето съзнание (c) има друг свят, който ние наричаме духовен (c'). Този, външният свят, той се проявява. И тогава материалният свят е като почва. А пък духовният свят, това са външните условия, при които тази почва може да се разработва, т.е. външните условия, при които духовният свят може да се проявява.

Следователно материалният свят е реален, понеже духовният го обработва. И доброто е туй, че материалният свят е реален по причина на духовния.

Ако духовният свят престане да обработва материалния, той не е действителен. Когато стискате ръката на един човек, тялото ли обичате? Не, в туй тяло прониква душата. Тялото има цена, докато духовното прониква вътре.

О-то показва, че този материален свят има образ в себе си по причина на духовния свят. Понеже има туй движение, силите в триъгълника се движат. Следователно туй движение на триъгълника върви в кръг. За да хармонираме силите, които се движат в триъгълника, ще направим кръг. Кръгът е хармониране на силите в една определена посока. И затуй триъгълникът всякога се образува не извънка кръга, а вътре в кръга.

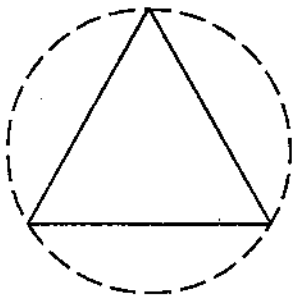

Кръгът туря всичко това в хармония. Това са все геометрически знаци.

При б-то, горната линия иде по закона на развитието. Единицата може да расте само нагоре. Разширение има само към духовния свят. б – Туй показва, че човек, посаден в почвата може да расте само на горе към Бога. Там са условията за него.

Този знак показва, че само у Бога има всичките условия, при които човек може да се развива. Туй е титла на Бога. Така се пише на български „Господ": Г, после – „Бог": Б, и то е много правилно. После имаме думата „Бозае" – само при майката теленцето може да расте. После, глагола „Бера" – значи, в събирането има условия. Събира, значи в брането има смисъл. Думите: „Блаженство", „Благост" – иде нещо отнякъде. „Благоволение", „Баща". Аз ги различавам тъй: Баща, Татко, Отец. Аз наричам Баща – на физическото поле; Татко – на духовния свят; а Отец – в Небето.

Б. Т. О. – изваждам думата „Бот" – значи двама*. От славянските букви ако вземем Г, значи туй, което спуща корени в почвата ʃ. Много форми са взети от йероглифите. Славянската азбука е йероглифическа. Например буквата Ш, после Т, Е, имат един произход. На еврейски имаме „шин"-а** – ω-то е разтваряне. Всеки знак си има своето приложение. ʎ е йероглиф; у нас: У – тя е излязла от ʎ. К показва двойния човек. Написано е тъй: ʎ и ʏ = К. То показва една чаша, която трябва да се напълни и после да се изпразни навънка. Ж едновременно показва и действително и въображаемо число. Както на всяко положително число отговаря отрицателно, така на всяко действително число отговаря въображаемо число. Значи, на всяко число над нулата има друго което съответствува под нулата. Следователно Ж е закон, който показва, че жи-

---

* both (англ.) – двама.

** шин – буква от еврейската азбука, означава звука „ш".

вотът не седи само от материалния живот, а има и духовен живот. И Ж-то е направено от два „шин"-а – единият – материален, само възприема, а другият станал по-духовен, спуснал корени. е лош признак; туй е лошо положение; то е краен материализъм. Обаче, – той малко се замисля за живота. В К-то също той мисли вече: пълни се и се изпразва. на еврейски се казва М, а обратното, на другата страна е а ( ). Понеже те пишат отдясно наляво, затова а-то е обърнато надолу. А понеже ние пишем отляво надясно, затуй М-то е обърнато. За нас а-то означава живот и затова М-то означава смърт. Старият човек умира, а детето се ражда сега. Л-то върви с опашката нагоре. То е все от тази буква *У*, . После имаме М, – означава двама човека, които вървят. М- то показва двама души, събрани заедно и тръгват на път. Значи имаме мир. Двамата се примирили и тръгнали са. Има знаци, взети и из египетската азбука. Или, М значи двама хора да се съгласят, за да могат да вървят заедно из пътя. А понеже означава желание човек да придобие материални блага, то означава смърт. Тогава какво да направим? Вземам единия човек, единицата, и казвам тъй: . Т-то, той отсъжда. Двама души се борят, Т-то казва: „На теб половината и на теб половината, да се свърши работата." Двамата се уравновесяват, спорът свършва. Т представлява носа и очите. И двете имат еднакви права. Носът ги разделя, казва: „Колкото ти имаш право да виждаш, толкова и другото око има право да вижда."

Тези символи са взети от живата природа. Те не са изобретение на човешкия ум, а са взети от природата, както се разчленява и небесната азбука. Т или *m* – този по средата казва: „Да се прекъсне всеки спор там и двамата ще тръгнат." Туй е хармония. А смъртта иде, когато двама кираджии не искат да се примирят – и двамата се изпъждат навън.

10.15 ч. Закуска: По два чая, хляб и орехи.

11.15 ч след закуска

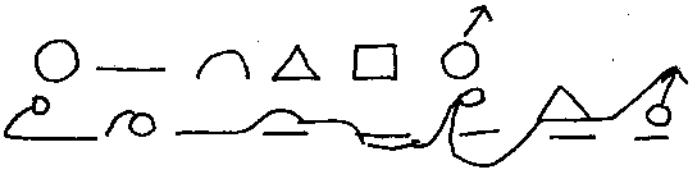

Това е цяла една беседа. Тези неща, като се разместят по известен за-

кон, тогава мисълта върви. Например, искате едно писмо от мене. (1) Ето цяло едно писмо. Второто писмо ще бъде само тъй. (2) Третото ми писмо към вас ще бъде така: (3) Четвърто, ако ви пиша, ще бъде така: (4)

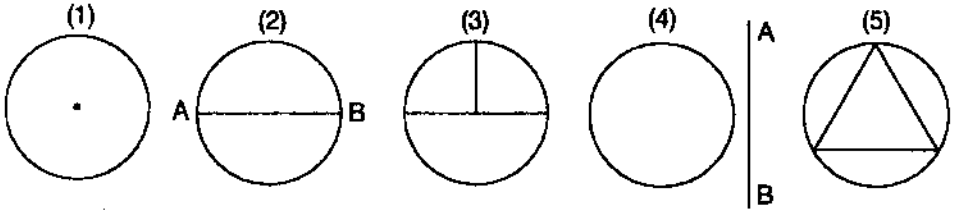

Едно писъмце и хем се спестява време. Сега, петото да го разложа (5). Какво образува този триъгълник? *Любовь* – туй е получено от този чертеж. Но това са пак елементи. Със закона на пермутациите ти ще ги разлагаш, докато имаш един геометрически резултат.

Тази геометрическа форма може още да се трансформира, докато разбереш нещата какви са в зачатък. Тогава ще ги съпоставяш.

Туй разделение на силите в буквата „Л" показва плода, който още не е узрял. И тогава казвам: Това са сили в природата, това са материали неразработени. Долу показва начините на разработката на плода. Тези чертежи са геометрически. Всеки един ъгъл е строго определен, дава се насоката. Но кръг с една точка е едно много хубаво писъмце, красиво написано с буквите му.

Какво означава туй Ε ? Устата, която е ненаситна. Т ?

Всичките тия форми можем да ги приведем към човешкото лице. О-то е лицето. Целокупният човек, изразен в главата.

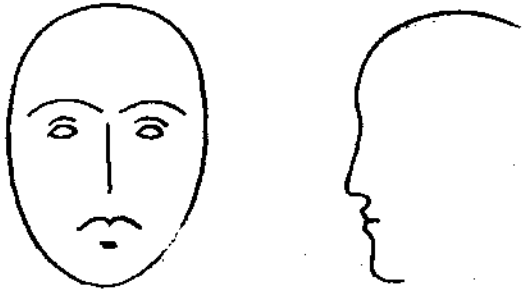

Р-то представлява едното око и едната страна. Имате тогава: А-то е носът разпределен.

Почти всички букви може да турите на лицето, като вземете и ухото. Навсякъде ще изкарате азбуката. И ще видите всяка една буква от коя част на лицето е взета. Ако е взета от ухото, значи има смисъл за слушането. О-то е взето от окото и от цялото лице. Това са две хиперболи и като се пресичат, образуват елипса – окото.

Значи енергиите, които образуват границите на този Божествен свят, са вечни. Човешкото око е затворено. Значи висшето, Божественото око е затворено между две вечни граници: едната граница е на миналото, а другата – на настоящето. Имаме слизане надолу – горният клепач; а долният клепач е еволюция – възлизане нагоре. Значи в окото са тия два закони. Във веждите има една инволюция. Например пиша ви едно писмо. Напиша го така [вж. първата фигура долу], но красиво го направя: Какво означава това? Пиша ви за окото как е направено. Туря буквите, разпределям знаците. Ето едно писмо. Аз го наричам „Красиво око". Може да туря и този знак отгоре. [вж. втората фигура] Това са веждите.

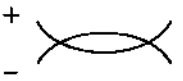

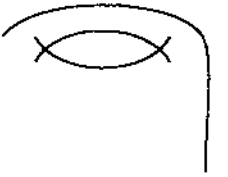

Имате второ едно пресичане. Имате пак една инволюция, малко по-голяма. И тогава вие ще отговорите тъй... Хайде, няма да ви кажа.

Предметите имат известни качества, които са фиктивни. Те не съществуват на предметите. Щом се увеличи интензивността на състоянието ви, вие се разширявате, имате подигане. Защото има и подигане, има и понижаване, без ти да си подигнат физически от мястото си или да си понизен. Значи, на физическия свят няма никакво подигане; то е вътрешно, то е духовно нещо. Подигане и спадане може да стане без да се образува тази промяна на физическото поле.

1	2	3
4	5	6
7	8	9

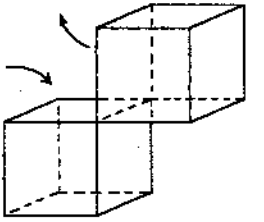

Цветът показва състоянието на активността у едно живо същество. Ако е много активно, цветът е червен. Всяка идея е тъй материална, както човека. Идеята е едно живо същество, което мисли. Идеята сама по себе си мисли. Тя има форма. Ако тече една струя вода, вие с нож може да я пресечете, но ако турите електричество във водата, вие не можете да я пробиете със сабята, тя отскача. И чук ако турите, и той ще отскочи. Та, твърдостта почива на друг

закон. Представете си един кръг, който има хиляди дупчици и се върти. През тия дупчици можеш ли да минеш? Не, но ако се движиш с по-голяма бързина, ти можеш да минеш през тия дупчици. Твърдостта зависи от степента на движението. Най-бързо се движат твърдите тела. Божественият свят е твърд. Значи твърдостта зависи от силата на движението. Най-силното движение съставлява най-голямата твърдост. Идейният свят е с най-голяма бързина, следователно, той е твърд свят. Затова се казва: „Бог отделил твърдта." Абсолютни тела са тези, които дават абсолютна неразрушимост. Твърдите тела дават (*абсолютна) стабилност. Тъй обяснявам, че твърдостта зависи от силата на движението. Най-силното движение съставлява най-голямата твърдост. Затова, като влизате в духовния свят, вие ще вървите по въздуха. Вечният, Божественият свят е твърд, той не е жидък, не е и въздухообразен. Всеки един газ стъпва на една частица и ходи. Етерният човек ще стъпи на светлината и ще ходи. Под думата „твърдост" разбирам, че движението е абсолютно правилно. Когато двама хора се обичат, има сцепление между тях, никакво събиране няма. Духовният свят започва с деление, в духовния свят събиране няма. В Божествения свят има само един процес – деление. А делението вече образува и умножението. От умножението иде на Земята изваждането и събирането. А еволюцията е събиране, изваждане, умножение и деление. Т.е. Божественият свят започва с деление, а човешкият – със събиране. В природата има една първична материя, която не е диференцирана; тя не се дели. Тя е като едно платно, но сама е неделима. Тази материя е основата на Божествения свят, с нищо не може да се видоизмени. Диференцираната материя е разделена в съзнанието. А има една основна материя, която не е претърпяла никакво изменение и Духът се съобразява с нея. Тя не се дели. Всички други състояния на материята произтичат от нея. Тази материя, която е неделима, тя има едно свойство: в нея има един малък излишък, тя изхвърля този малък излишък и от него се твори видимият свят. Туй наричат у Бога, че Той е неизменяем.

Умът, за да се прояви, трябва да има материали. Всеки един човек трябва да работи. Всеки един човек има нещо, върху което трябва да работи. Туй, което ти направиш, то е най-ценно за тебе в дадения случай. Нещата в Божествения свят нямат повторение. В това седи хубостта. Например двама души могат да изпеят една и съща песен, но тази песен не е изпята еднакво. Ето къде е разликата: единият е вложил повече чувства. Във всеки един певец има една особеност, която той влага. В Писанието се казва: „Всеки един човек се отличава по нещо от другите." Ето разнообразието в природата. И това, по което се отличава човек от другите, и това, което е свойствено само на него, това е човекът.

Аз мога да нарисувам едно младо дете, а после мога да го направя стар човек. Тъй също и други рисуват върху нас и ни правят млади и стари.

– Защо когато човек говори за другите, има образ физически, а когато говори за себе си, никога нищо не си представя?

– Той и за себе си има образ, но той е по-идеален. Невъзможното за вола е възможно за птичката. В какво отношение? Волът не може да се качи на къщата отгоре, а птичката (*може – тя) се качва. Защо? Понеже има възможност. Сега, где е причината, дето волът не се качва? В господаря, че не го пуща, или у вола, че не може да се изкачи? После, един вол не може да влезе в къщата ми, а една муха може да влезе и хвърчи целия ден вътре. Волът казва: „Не ме пуща човекът да влезна в къщата му." А мухата казва: „Аз толкова дни и нощи съм прекарвала в къщата на човека." Защо? Защото аз не мога да прие-

ма вола в тази голяма форма. Казвам му: „Смали се и тогава мога да те приема в къщата си." Ние казваме: „Господ на мен не ми дава да се кача в къщата Му." Тогава в туй отношение ти си вол. На птичката Господ е позволил да се качва при Него. Това не е привилегия. Ако и волът може да се качи, няма да има противоречие. Невъзможността е в самия вол, а не в Бога. В Божествените къщи има известни места, дето Бог е позволил на вола да ходи свободно. А има и места, дето птиците не могат да идат. Една птица не може да иде 15 километра нагоре, защото ще замръзне; тя може да се качи 4–5 километра нагоре.

Студът и топлината, това са две състояния на енергията, защото цялото пространство е живо. В пространството съществува един космически човек, който изпълня всичко. Някой път в съзнанието си се чувствувате, че сте грамадни. Това се дължи на този космически човек, който е толкова грамаден, но се движи толкова бързо, че едновременно е навсякъде. Всъщност той е и много малък. Земята е един затвор, а хората мислят, че има блага тук. Колко дни човек е щастлив на Земята? То почти живот няма, ако считате колко часа на ден прекарвате в хубаво разположение на духа. Промени, промени... Таман си радостен и веднага всичко се сгромоляса и дойде най-голямото ти страдание. Ставане – падане, качване – слизане, промени, промени, когато няма съзнание. Човек трябва да се възпитава да гледа на смъртта със спокойствие. Ангелът на смъртта иде със страшно лице, но ако ти се предадеш, кажеш: „Да бъде Волята Божия", по-добър от него няма. Този страх е приятен. Хубаво е да дойде този срах, да потрепери малко сърцето ти. Ако потрепери сърцето ти, това показва, че ти си жив.

Ако човек може да се концентрира с ума си, той може да се подигне с тялото си накъдето иска. Щом се концентрираш, ти вече действуваш във връзка с тези течения. Защото на Земята има известни течения, които идат от Слънцето и като се свържеш с тях, те ще те подигнат накъдето искаш. Но абсолютно не трябва да се съмняваш! Най-малкото съмнение ще спре мотора да се движи. Има светии, които са изучавали този закон. Те, като се концентрират, подигат се с тялото си. Но туй като го правиш, никой не трябва да знае. Щом го знаят хората, те ще ти пречат. Никой не трябва да знае, че ти искаш да научиш туй изкуство.

Има много неща полезни, които може да учите. Един светия, като дойде при една голяма река, ще се огледа наоколо, ако няма никой, ще мине върху нея, но ако има някой, той ще чака и ще мине с всичките тъй, както и те ще минат; или, най-малкото, ще влезе във водата и ще преплува водата. И като излезе отвънка, дрехите му няма да бъдат мокри. Той само ще се изтърси и ще бъде сух. Светията, като влезе във водата, той става непроницаем. Той туря такова вещество като гъба и прави дрехите си непроницаеми. Тия празнини, той ги запълня с такава материя, еластична, упорна. Вие може да направите опит. Направете си една дълга дреха, разцепена, която може да се съединява – сами може да си образувате една магнетическа дреха и с тази мантия вие ще бъдете запазени от студа; но трябва да се концентрираш с ума си. Тази материя, ти трябва да я привлечеш от пространството и да запълняш всичките си дрехи с тази първична материя. Но все-таки трябва да имаш една дрешка; може да е от тънка материя, но тази тънка материя можеш да я направиш топла.

Например пишеш на приятелката си: „В неделя ще ида на разходка." Питам: така като й пишеш, умно ли си й писала? Не е умно. Именно неделята не е време за разходка. Ще й пишеш тъй: „В неделя ще седна сутринта и ще проучавам Библията. Всеки ден е определен за какво трябва да се използува. А в понеделник мисля да пречистя къщата." Понеделник е ден на промени, като

Месечината е той. Във вторник ще правиш сражение. Ако има бълхи, дървеници, гъсеници, във вторник ще воюваш с тях. Дойде ли срядата, той е ден на интелектуална, умствена работа – през целия ден все това ще се занимаваш; никакво чистене на къщата. Дойде ли четвъртък, той е ден за себе си: ще работиш, ще гледаш да внесеш нещо благородно в себе си, да пречистиш живота си, да видиш кои черти имаш добри и кои лоши. Този ден е за пречистване на аза на човека, на себе си. Петък е ден на Любовта: ще подигнеш и проявиш любовта си. Съботата е за почивка. Черен е цветът на съботата. Така, всеки ден си има своята работа.

Така и всеки ден си има определени часове за известна работа. Например, първият час е на Месечината: ще седнеш, ще направиш едно променение. И другите часове си имат своя специфична работа. Ако ние учехме, както природата ни учи, във всичките часове да свършим определената си работа, всичко ще върви добре. А сега, като не разбирате това, много работите и не ви спори. Затова, работете малко, да можете и малко да свършвате. А в разумния живот, малко ще работим и много ще свършваме. За един час ще свършваме толкова, колкото за 10 часа. Ще живеем съобразно живата природа; в нея има време, определено за всичко: за миене, за пране, за чесане, за сеене, за мислене и т.н. Защото разнообразна трябва да бъде работата. Разумно трябва да работим. Например, ако вали, ще идеш ли с ралото на нивата? Има един метър сняг навън – ще идеш ли с колата за дърва? Не, ще работиш в съгласие с природата. Ще сееш, когато е време за сеене; ще учиш, когато е време за учене; ще се чистиш, когато е време за чистене. Ти можеш да го не изпълниш, но всичките разумни хора изпълняват този закон. В природата има програма за всичко. Например, засега 8 часа прекарвате в сън; 7 часа сън са достатъчни. Един и половина – два прекарвате в миене, обличане, събличане; два часа – за ядене. Колко са хората хитри! Той ще отиде на лозето да работи, ама през деня си дава много почивки и ти не можеш да го контролираш. Два часа физическа работа са достатъчни за човека. Защото ти като му туриш 2 часа да работи, той ще свърши всичката си работа и 6 часа ще му останат свободно време. Ако турите 2 часа за физическа работа, 2 часа духовно занимание и 2 часа умствено занятие, много може да направите.

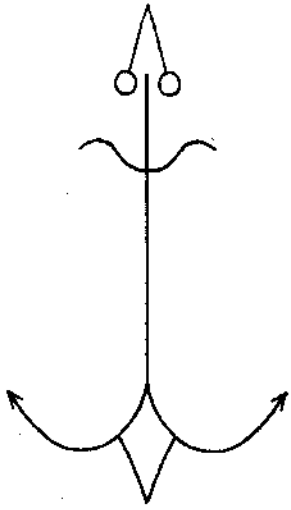

Например, гледам, някой математик смята, смята и почива. Целия ден смята, но колко почива през това време? Или пък някой стане набожен – той целия ден само мисли, но той помисли 5–10 минути за Бога и после пак си мисли за неговите работи. Та, чистата мисъл малцина могат да държат в себе си. Много е мъчно човек да държи една мисъл дълго време в ума си. Все човек ще смени през деня 3 състояния: материално, или на твърдата почва, после ще влезе [във] водата и ще се качи във въздуха. Ще влезе и в огъня, понеже е пара – пак въздух, пак вода и пак в твърдата почва. Човек постоянно минава от едно състояние в друго.

Сегашната наука е за колективния труд на човечеството.

Е, какво означава това? Котвата, това е човекът, въплотен вече на Земята. Казват му отгоре: бъди разумен, да използуваш живота, който

ти е даден. ◯ – Тази част представлява неговото око, но представлява и неговия нос. Те са хубави знаци. Кръстът всякога показва чистене – тежък е той. Там, дето чувствителността е чрезмерна, тя може да се превърне на мнителност.

1 ч [на] обяд

Значи, за да се разберат двама души, те трябва да си намерят вълните и тогава да влезнат в съобщение. Всичкото е: щом се нагласиш, чуваш, щом не се нагласиш, не чуваш.

3 часа – Учителят си отиде.

Ден четвърти
Празникът на Любовта

[Присъстват:] Л.м., М.е. (духом), Д.с. (духом), И.с., П.п.*

*Ръководителка: Марика***

6 часа сутринта

Утринната молитва:

1. Съсредоточаване върху ангела на Любовта.
(*Паша преживя картината, че ангелът на Любовта постави по едно писмо на главата на всяка една от нас.)*
2. Добрата Молитва
3. „Махар Бену Аба"
4. Молитва за класа
5. „Сила Жива Изворна Течуща"
6. Молитва за Коста и Мария Радева
7. „Бог е Любов"
8. Живата Пентограма
9. По една мисъл за Любовта
М.: – „Бог е Любов"
П. – „Възлюби Бога и себе си и ближния си и бъди съвършен, както е съвършен Отец, Който е на Небеса."
С. – „Любовта е Воля."

Ден пети
Празникът на Мъдростта

26 декември 1924 г.,
петък, 6.30 часа сутринта

[Присъстват:] М.е. (духом), Д.с. (духом), И.с., П.п., Л.м.*

Ръководителка: Елена (духом)

(Савка – 123)

Утринната молитва:

1. Съсредоточаване върху Мъдростта и хармония между петте ни.
2. Отче Наш

---

* Любов – Мария, Мъдрост – Елена, Добродетел – Сотирка, Истина – Савка, Правда – Паша.

** Мария Тодорова.

3. Молитва за Свещената Чистота
4. „Благославяй, душе моя, Господа“
5. Отворихме за Елена на която страница се падне – 7 стр. Падна се: Послание к Римляном, 2 гл.,7 ст.: „Живот вечен на тези, които с постоянството в добро дело търсят слава, почест и безсмъртие“
За М. думите: Живот вечен
За С. думите: С постоянството
За П. думите: Добро Дело
За Сот. думите: Търсят
6. „Изгрява Слънцето“
7. Мото на Добродетелите
8. Живата Пентограма

Поздравление за Мъдростта

ПРАВИЛА И СЪВЕТИ

Беседа, държана пред Класа на Добродетелите
на 25 декември 1925 г., петък
8.30 часа, в салона
*София**

Тайна молитва

Отношенията във физическия свят не се изменят. Ако посеете 10 ябълчни семена, това е отношение, към вас ще бъдат ли същите? Ако някой човек според вас е изменил своите отношения по форма, това от какво произтича? Туй променение е по отношение на какво? Физическите неща не се изменят. Десетте зърна, ако стоят в кутията, няма да се изменят. Там, дето има промяна, има и растеж. Когато хората духовно се менят, значи има растеж. Една река в началото е малка и колкото отива към своето местоназначение, се увеличава, увеличава. Туй увеличаване е по механически начин.

Отношение на живота по форма, по съдържание и по смисъл.

Ако аз не мога да вляза в къщата, защото съм пораснал, нито вие сте виновни, нито аз, нито вратата. Туй е станало въпреки неговото желание, той расте. Носенето на ръце, това не значи обич, това значи немощ само. Пък ако не те носят на ръце, това е друга крайност.

В света стават промени, на които ние се учудваме, въпреки волята си.

Кое е истинското достойнство на човека? Че човек има достойнство, има, но в какво седи?

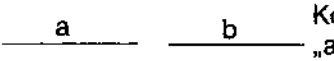

Коя е третата линия, с която мерим? „а" равно на „с", „в" равно на „с", следователно „а" равно на „в".

Да допуснем, че Бог е мярката, с който мерим. Едната линия, това е човешката личност; чувствата, това са неговите ближни. Когато отношението на близките към Бога и отношението на личността към Бога са едни и същи, има равенство помежду им. А равни линии са само успоредните, понеже те се стремят към една цел – и едната, и другата линия пазят тия перпендикуляри еднакви. Различието на успоредните линии седи, че те се движат в една и съща плоскост, но не изминават едно и също място.

Допуснете, че едната успоредна линия си има една малка кривина, после пак върви успоредно на другата. И другата успоредна има една малка кривина и пак върви успоредно. Това показва, че има едно малко нарушение. Погрешките, които хората постоянно правят, то е в тази малка кривина, която се образува.

Те са успоредни, защото умът и сърцето са успоредни. Те се движат в една и съща плоскост, но не изминават едно и също пространство. Сърцето има стремеж към Бога, умът има стремеж навън, към света. Обектите на сърцето и на ума са едни и същи, само че умът гледа на външната страна, а сърцето – на вътрешната. Умът се интересува от формата на кутията, а сърцето раз-

* По машинописен текст – оригинал.

гледа вътре има ли нещо за ядене. Едновременно и кутията трябва да бъде правилна, и съдържанието да бъде добро.

„Х" равно на какво е? Ако този кръг изразява един кръг от 10 сантиметра, те са 10 възможности. „Х" може да е равно на 1, „х" може да е равно на 2, на 3 и т.н., „х" равно на 10. Неизвестните неща за Божествения свят са до 10. Неизвестното за едного е известно за другиго. Туй, което е „х" заради* вас е единица заради мене. Туй, което е „х" за едного, е двойка за вас.

Да допуснем, че вие имате един камък, но не знаете неговата цена. Но този камък аз го зная, всичко е известно заради мене. В съвременния живот нали душата е един „х". На какво е равна душата? Тя е равна на едно от тези числа, от 1 до 9.

– *Кога е равна на единица*?

– *Душата е равна на всички душевни явления.*

– Това е вярно, защото всички тия функции се явяват в нея. Душата е равна на нула. Ж=0/1, равно е на 10. Всякога под душа се разбира туй, което има форма, съдържание и смисъл, в него вече има душа.

Да допуснем, че вие разсъждавате за любовта на майка си, вие сте малко дете, имате студени крака и тя ви топли краката. Но вас ви хване треска, имате огненица и тя ви тури студен чаршаф и вие треперите. Как ще оправдаете това: в единия случай майка ви ви топли, а в другия случай ви туря студено. Имате „х" плюс единица топлина и минус единица (изважда нещо при студа). Щом се изважда, отношенията са чисто физически. Само във физическия свят може да се вадят нещата. Едно изкуствено око може да го извадиш, само физическите неща могат да се изваждат, същинското око може ли да го извадиш? Щом нещата могат да се изваждат, ние разбираме, че туй око е изкуствено и то няма никакви вътрешни функции, няма отношение.

Всяко чувство, което може да се извади от сърцето ви и да се тури в сърцето ви, то не е органическо. Мисъл, която може да се извади из ума ви и да [се] тури, и тя не спада към органическия свят. Реалността не може да вземе от човека. Тя е неделима. Реалните неща имат отношение и те се неделими, понеже те са абсолютно свободни. Туй, реалното, може да изменя само своите отношения. Но то, като изменя своите отношения, нито се дели, нито се умножава, нито се събира, нито влиза, нито излиза. Когато иска, влезе, когато иска, излезе. Никой не е в състояние нито да го извади, нито да го вкара. Водата може да я разделите на малки капчици, но турите ли ги на една плоскост, те пак се слеят. Това са положения само. Реалното е делимо, без да се дели. Може да има умножение, без да се е умножило. Законът на събирането и умножението е процес на растене. За да има умножение, трябва да има две неща. Ако 1 и 2 не може да съберете, може ли тогава да съберете 1 и 3? Трябва да разбирате, че са разнородни величини. Еднородни величини се събират. Но по този закон, щом 1 и 2 не може да съберете, и 1 и 3 не може да съберете. В тази редица до 10, онова, което ще стане с 1 и 2, ще стане и с 1 и 3, до 10 те през същия процес ще минат. Един човек, който отива в Небето, невъзможно е за него да краде. Тази врата, през която той ще мине, едва той ще мине. И ако той мине през тази врата, не може да го обвиним, че е крал. То е абсолютно невъзможно.

Ние наричаме водата, която е минала през този тесния път, тя е филтрирана, без никакви утайки. Затуй страданията аз ги наричам закон на филтриране. А щом се радвате, то е само едно движение, излезли сте от филтъра и оти-

---

* заради – *диал.* за.

вате на местоназначението, дето започваш да страдаш, трябва да се филтрираш. Излезеш някъде, вземеш ново направление на живота си.

Три линии могат ли да бъдат успоредни? Могат. Четири линии могат ли да бъдат успоредни? Могат.

Вие живеете зимно време, студено, нямате обуща, дрехи и дадете едно обещание, че ще посетите един приятел, който живее [на] 20–30 километра. Двама сте обещали, единият има обуща, а другият няма, единият има възможност да устои на своето обещание. Човекът с обущата има благоприятни условия да се развива, а другия, неговите условия на живота не му помагат. Онзи, който е добре облечен, на него може да разчитате, а онзи, който не е добре облечен, на него не може да разчитате. Това в умствения свят е така. На онази птица, която има много дебели пера и онази, която няма много дебели пера, коя ще бъде по-[подвижна]? Без дрехите. В чувствата е така. Туй, което е потребно за чувствата, не е потребно за ума; туй което е потребно за ума, не е потребно за чувствата. Туй, което не можеш да направиш със сърцето си, направи го с ума си, нищо повече.

– Ще се хване ли?

– Хваща се, разбира се. В моралния свят има методи и начини на действие. Често вие се спъвате и казвате: „Туй не може да го направя." Защо? Три причини има, които са ясни: волята ли ти е слаба, сърцето ли ти е слабо, или умът ти е слаб. – „Не ми е слабо нищо. Не искам." То е друг въпрос.

Когато животът е неразумен, е животински, когато е разумен, е човешки, когато е чист, е ангелски, когато е добър, е Божествен. По същество човек трябва да запази мира си: и когато му дават, и когато му вземат всичко назад, той трябва да бъде радостен. Защото, ако не знае защо онзи му взима нещата назад, той трябва да има пред вид в душата си да му даде нещо по-хубаво. Но аз не зная неговите намерения. Човек трябва да се пази, да не влезе в противоречие със себе си, защото тъй ще си създаде едно нещастие. Ако неразположението му е писано, е по-силно от всички блага. Значи аз нямам никакви убеждения. Щом тръгна за Небето, всички обиди трябва да забравя, защото онова е по-велико. Обидата аз считам един хвърлен камък в градината ми. Нека си седи там. От учтивост трябва да мълча, от разумност, а не от закона на скърбта. Тези, непотребните мисли, разумни ли са? Ще си кажа: „Какво се постига с тази постъпка? На Бога ще угодя ли, на ангелите, пред добрите хора ще се повдигне ли моето мнение пред тях? Тогава ще го направя; а ако аз с това ще си уроня престижа, тогава тази постъпка ще я изхвърля." (*Тази досетливост не е у пчелите, а у този, който им хвърлил брашното.*)* Трябва да се внесе едно ново решение (_¯_) на туй различие, което съществува. Тогава не се карат, погодят се.

Счупил нещо, ама донесъл повече, тогава вие това не го считате за [лошо]. Тия отношения съществуват и в духовния свят. Същият закон, който отвън се проявява механически, проявява се и органически. Законът е там: По възможност никой не трябва да причинява вреда съзнателно никому. Но има необходими страдания, което трябва да причините на човека, за да го изцерите. Например изкълчил си крака – ще му причиниш голяма болка, той ще извика: „Много ме измъчи!" – Трябваше, като вървиш по пътя, да бъдеш много внимателен. Много пъти имаме мисли, чувства изкълчени. В морално отношение, за да бъде човек духовно свободен, той почти не трябва да има никакви връзки, за

* Възможно е в стенограмата да липсва част от текста.

да бъде свободен и свободно да се проявява. Най-мъчното е човек да познава отношенията на Невидимия свят, как са поставени работите. Докато човек знае, че такава е само Волята Божия, светът е разумен. То е една максима. Който не иска да влезе в противоречие, той трябва да мисли, че светът е разумен, че Божията разумност навсякъде прониква. Не нашия свят, в който ние живеем, но извън света, в началото ние живеем разумно. Тогава всяко противоречие, което се явява в чувствата, ума и волята, може да се изправи. Ти, за да накараш една мечка да те обича, ти всеки ден трябва да я храниш и най-после какво благо ще ти донесе мечката? Защо да я не пуснеш в гората, тя сама да си изкарва прехраната?

Правилото: Всички наши мисли и чувства, всяка наша мисъл, всяко чувство и всяко действие, направено ли е здраво или не? В туй отношение законът е абсолютен. Всяко нещо трябва да бъде абсолютно направено.

Човек трябва да яде с благодарност; ако яде с благодарност, той ще се измени. Не се изискват много години, то е една минута, една секунда. Той не може да го забележи, но ще почувствува, че в него има една промяна – и той не знае кога е станала. За пример, имаш един приятел, не искаш да го видиш, но изведнаж видиш, че нещо се е изменил и той пък ти е приятел. То е от Бога. И Господ ти казва, той ти е донесъл цял серви[...] Туй не е постижение, а е неразбиране на нещата. Щом разбираме този човек, който не обичаш, той може да ти бъде полезен. На една пчеличка няма да направя пакост, може да имам нужда от нея. Тя ще ми покаже къде ще има мед, къде са цветята. *(Ти не може да обичаш Бога, щом имаш противоречие. Тъй е, и аз сега не вярвам, че обичам Бога.)* Бог е онази абсолютна мярка, с която се уравновесяват всички противоречия. Дойде ли Господ, всички противоречия изчезват.

(Закуска в 11 часа с по две гевречета.)

Ако 10 души за 10 деня изорават 20 декара земя, един човек за 10 деня колко земя ще изоре? – „Х". Или: 1 човек за 10 деня обработва 1 декар земя, 10 души за 10 деня колко земя ще изорат? – „Х". Двама души за 5 деня обработват 1 декар земя, двама души за 10 деня колко земя ще обработят? – „Х". А двама души за 365 деня колко земя ще обработят? – „Х".

Когато се увеличава времето, увеличава се и работата; ако времето е същото, а увеличаваме хората, резултатът е същия. Закон е: Имаш едно неразположение – казвам, ще продължиш времето. Неразположението е необработена земя и затуй трябва да се обработи. Колко време ще ти вземе, да изчислиш колко ще ти взема да я обработиш. Пък някъде ще увеличим броя на работниците, без да увеличим времето. В същия срок да свършат повече работа. Щом имаш неразположение, свържи се с 10, 20 души добри хора и неразположението ще изчезне.

Ако ви попитат кой е погледът на добрия? Лъчите на 90 градуса дават по-голяма топлина, но са много ярки и по-голямо дразнене правят. Същинските лъчи имат най-малък наклон. Има един ъгъл на падането на светлината, която иде от окото. Когато светлината пада по естествения наклон, туй наричаме добрия поглед. И чувството си има закон за проявата. Защото всяко чувство, всяка мисъл завземат микроскопическо място в организма. Проявата на чувството взема една стомилионна част от милиметъра. Не само проявата, то е

активно. Защото всички неща, които се проявяват, имат си форма. В природата всякога има една вътрешна обмяна: даваш и вземаш.

Всичко тече, което е вътре; това, което не тече – подразбира се: всичко не тече, което е под това, което тече.

Трябва да допуснеш противоречието, за да може да разсъждаваш. „Х" е противоречие, искам да го определя.

Доказаното не може да се докаже и видяното не може да се види.

Вашият приятел може да се яви в една животинска форма, в един извор, в една мушица, във всички тия форми той върви, върви, докато най-после дойде в една форма, която вас ви е понятна – човешката.

Духовният човек включва религиозния, но религиозният не включва духовния.

Има известни положения, дето човек може да чувствува правилно само по известен начин, правилно да се проявят чувствата само по известен начин. В моралността, ако едно дете има една кутия покрита, учителят няма право да отвори кутията да види какво има вътре. Щом аз съм Учител, аз съм ясновидец, мога да видя през капака. Всяко чувство и всяка мисъл е написана на лицето ми, прочети какво мисля за тебе. Той казва: „Какво мислиш за мене?" Казвам: Прочети на лицето ми. Когато вали дъжд, природата завие лицето, да се не намацат буквите. Природата е написала толкова ситно някои неща, тъй ги е скрила, че ти трябва голям микроскоп, да ги четеш. Природата казва: „Аз боравя с малките пространства." Човек трябва да знае, че светът е един непреривен интензивен поток и да има всичкото смирение да се учи винаги. Красиво е човек да има онова будно съзнание, но не само кратко, но в дадения случай да знае кои образи са красиви. Защото не всяка мисъл, която минава покрай нас, тя е чужда мисъл. Трябва да различаваме доброто у мене и доброто у другите, може да го приемем. Пък възможно е и лошите мисли аз да ги създавам. То е една възможност на свободната воля.

Има начин чрез закона на интуицията да се дават знания. Най-първо трябва да развивате интуицията, пък после, след години, може да се ползувате от плода на тази интуиция. Човек трябва да бъде буден. Човек трябва да остави всичко да тече до него, но трябва да пази равновесие вътре.

Човек не трябва да се гризе, но трябва да има разположение на душата. Здравословното състояние зависи от онази морална чистота. Всякога пред Бога човек трябва да бъде чист, да отвори душата си пред Невидимия свят, пред Бога, пред ангелите и пред хората. Един човек, когато крие нещата, той се намира под един цветарник. Човек трябва да отвори душата си пред Невидимия свят, за да може да обнови душата. Имате един приятел и между вас се ражда един спор. Най-първо ще определите разумен ли е той, ходи ли по Бога. Ако той не може да ви изведе, значи не е в неговото положение, значи има друг закон. Ако не може да се примирите, че във вас има една погрешка, той не е на правата страна или вие не сте на правата страна: или в него има една погрешка и той е на правата страна, или той не е на правата страна. Две положения има, които могат да бъдат верни. Защото, ако хората ходят по Бога и не могат да изгладят малките работи, не зная какъв ще бъде този живот по Бога. Най-първо ще видя разумен ли е той, ходи ли по Бога, съществуват ли тези три положения, всичко е вътре.

САМО БОЖИЯТА ЛЮБОВ НОСИ ПЪЛНИЯ ЖИВОТ!

(След обяд същия ден, в 4 часа, в салона.)

Под „млада сестра" разбирам от какво вещество са направени, а под „нови" тяхната проява. Когато аз се радвам на всичко, то е служене на Бога, това е конкретната идея за служене на Бога. Когато [човек] служи на Бога, Той е много внимателен. То е най-хубавото учение. Аз съм опитал туй учение, Божественият принцип работи. Сега аз ще ходя за Господа. Аз се радвам, че мога да ходя. Радвам се, свободен съм. Тръгна, мине някоя кола, каже: „Качи се!" Но когато каже, може да се случи кал и аз няма да мина калта. Каже ли човек да служи на Господа, всичко минава много хубаво, няма противоречия. Когато аз се радвам, че мога да ходя, цялото тяло в човека се радва. Той казва: „Аз ще служа на Бога."

– Кое е по-високо: доволството или радостта?

– Доволството иде от работата, че добре е свършена, а радостта иде, че тази работа е излязла успешна. Ние се радваме на Слънцето, понеже ни донася повече, отколкото очакваме. В радостта има нещо, едно разрешение, ти се радваш, веселие се долива. Когато Слънцето изгрее, човек се радва. Като се наяде, човек е доволен. Благодарността седи в това, че ти си имал тази привилегия на радостта. Благодарността е по-високо състояние на духа. Може да е благодарен само разумният човек. Децата се радват, а разумните благодарят, а слугите са доволни, защото си вършат работата и им плащат. Започвай с високото. Най-първо благодарен да бъде човек. Щом имаш високото, другото ще дойде. То включва всички неща в себе си.

Тази идея, която разбирате без да ви разправят, тя е на Бога.

Тази идея, която наполовина трябва да се обясни, тя е на ближния.

Тази идея, която искате напълно да се докаже, тя е идея на личността.

Хората искат да си обяснят някои работи. Аз зная, Божествените работи остават необяснени. По Божественому аз кажа нещо и не го доказвам, нито се спирам да говоря за него. Божественото всеки разбира. Духовният човек съдържа в себе си религиозния, но религиозният човек трябва да учи духовното. Вървиш по пътя, не си знаеш пътя. Причината не е в тебе, светлината я няма. Дойде ли светлината, може да намериш пътя. Тогава, дойде ли Божествената светлина, той всичко вижда. Има една възможност, тя ще дойде, неизбежно ще дойде. Той ще седи и ще чака, докато се пукне зората. Като се пукне зората, ще тръгне. Туй е закон: като дойде светлината, ще тръгне. Ти се страхуваш – щом дойде светлината, страхът изчезва.

Когато хората духовно се менят, значи те растат.

Ако от 12 души всеки един обърне на година по един човек в правия път, следната година всички те обърнат по един, след колко години ще се обърне целият свят? Първата година – 12 души, втората – 24, третата – 48, четвъртата – 96 и т.н.

Добрата молитва

ОСНОВНА МИСЪЛ

10 януари 1926 г., неделя след обяд
в [„Опълченска"] 66, в 5 часа,
*пред няколко сестри.**

Класа на Добродетелите ще го вземете като една наука, която може да изучавате при всички условия. Само че, при по-благоприятни условия има много да се учи, а при малките условия малко може да се учи. Класът на Добродетелите е да знае човек как да се справи с мъчнотиите на този живот. Вие ще се натъкнете на ред мъчнотии, които трябва да разрешите. Забележете как е в природата. Докато пиленцата са малки, майката отива и им носи в устата храната. Но тя знае точно докога ще им носи храна. После пак им носи храна, но само че покаже им я и стои настрана, мами ги, показва им храната, стои настрана и казва: „Излезте при мене, ще ви дам." Малките пиленца погледнат, погледнат и почнат да упражняват вече крилцата си, докато най-после могат свободно да хвърчат. Как се измени майката, ще питате. Всъщност изменила ли се е тя? В Класа на Добродетелите те идат при нас – „ще си отвориш устата" и ще вземеш храната. После те ще се скрият малко и ще кажат: „Ела ти при мене." Тогава те трябва да вървят с нея, а не да се отделят от нея.

Тази е една основна мисъл за Класа на Добродетелите.

В живата природа няма противоречие. Противоречията, които схващаме, те са наши субективни, но те не са съществени. Противоречията произтичат от неразумни причини извънка нашия живот.

– Какво ще ни кажете за духовната група, дейността ѝ?

– Духовната група е разширение на Класа на Добродетелите.

САМО БОЖИЯТА ЛЮБОВ НОСИ ПЪЛНИЯ ЖИВОТ!

---

* По машинописен текст – оригинал.

БЕЛЕЖКИ

по образуване
на

Класа на Добродетелите

1920 г. - 1922 г.

УЧЕНИЧКИТЕ ОТ ОПИТНИЯ КЛАС НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ:

Първа група
Савка Керемидчиева
Паша Теодорова
Сотирка Бабаджова
Марийка Тодорова (Мика)
Мария Радева (за кратко време, заместена от Елена Григорова)
Елена Григорова

Втора група
Елена Андреева
Василка Иванова
Дафинка Пенчева
Олга Славчева
Виктория Христова

Трета група
Сийка Динова
Пенка Михайлова
Цветка Щилянова
Невенка Петкова (Капитанова)
Марийка Петкова (Дренска)/

ОБРАЗУВАНЕ НА ЕДИН КЛАС

22 август 1920

IV ден на събора, неделя, В.Търново

(По инициатива на Учителя събрахме се 10 млади сестри, 3 варненки и 7 софиянки: Сотирка, Дафинка, Виктория, Паша, Олга, Сийка, Марийка, Невенка, Стефка и аз [Савка].

В Горницата Учителят ни говори.)

Вие готови ли сте да вървите по пътя на новото учение смело и решително?

Всеки ученик, който се колебае, не може да се учи. В тукашното училище ученикът, щом изгуби вяра в себе си, че може да се учи, той свършва със себе си. Всеки ученик, който изгуби вярата, той свършва със своето учение.

Сега аз ще ви дам 3 правила, 3 метода, чрез които може да се пазите,

защото в света младите са изложени на големи мъчнотии; не само младите, но и старите. Стават падания. Падането всякога произтича от факта, че когато във физическия свят се изгуби равновесието, човек пада. Същото е и в духовния свят. И тук когато човек изгуби своето равновесие - пада. Това равновесие се крие в 3 велики сили - в човешкия ум, в човешкото сърце и в човешката воля. Щом човек действува хармонично, никога не пада, но щом изгуби равновесие между ума и сърцето и волята, става падание. А във всяко едно падание се произвежда страдание. Няма човек, който, като е паднал, да не е претърпял някоя повреда. Вие сте виждали онези акробати, които вървят по въже как носят върлина. Ако погледнете този акробат, той представлява един триъгълник с върха надолу.

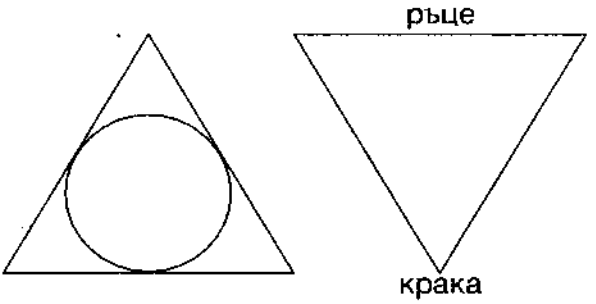

Този, който играе на физическото поле обръща този триъгълник с главата надолу, за да пази равновесие, обаче в Духовния свят този триъгълник е обърнат с върха нагоре. Това показва, че силите у човека са в равновесие. Колкото и да сте неразположени, ако можете да обърнете този триъгълник в това състояние, както е тук на картината веднага това неразположение ще изчезне.

Сега на вас да не ви се вижда чудно, когато заплаче някое дете и майка му му даде една ябълка и неразположението веднага изчезне. Коя е причината задето изчезва това неразположение? (- „Формата.") Колкото ябълката е по-красива, по-хубава, толкова повече това дете се разполага, това същото е и с човека. И в духовния свят е същото. Тези триъгълници са форми на разумния свят.

Значи, първия път ще си представите, че вашият ум, вашето сърце и вашата воля са в съгласие и няма разногласие между тях. Защото най-малкото разногласие между ума и сърцето ще причини вашето нещастие.

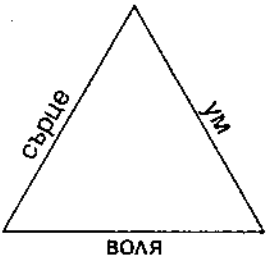

Затова не давайте под наем ума си никому, защото като го дадете някому под наем ще загубите равновесието. Знаете ли кога се дава под наем? Когато започнеш да мислиш нещата с чужд, с друг ум, значи всяко нещо трябва да мине през твоя ум. Не мине ли през твоя ум и възприемеш ли мисълта по друг начин,

непременно ще дойде падението.

Вторият закон е: Не давай сърцето си под наем, никакви кираджии. И то е същия закон. Всяко чувство, всяко желание трябва да мине непременно през сърцето ти. Така и с човешката воля. Човек всяко нещо трябва да изпита чрез волята си. Аз не говоря за упоритост и своенравие. Волята, това е най-разумния акт. В този вътрешен кръг ще спазвате представа за душата в своето първо състояние. Кръгът се състои от три цвята - виолетов, зелен и портокален. Виолетовата краска на кръга означава силата; зелената - стремеж за растене, а портокалената - желание за постоянно индивидуализиране.

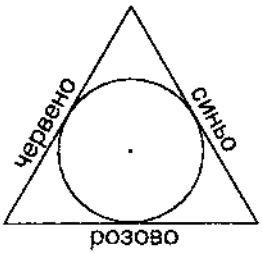

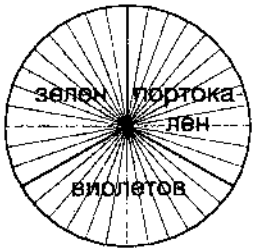

Тези три сили са в онази Божествена душа, в която се покоят чувствата. Човек трябва да има желания силни, живи, стремеж към растене, правилно развиване. Портокаленият цвят показва, че трябва правилно да се индивидуализираш, т.е. с вашето индивидуализиране да не се пречи никому. Например имате изкушение, предизвикай тази картина в ума си. Тя е картината, която е свързана с три свята, които са в другия - Божия свят, ангелския и възвишения свят.

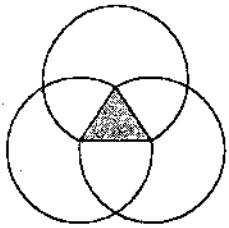

Значи, ако предизвикате този триъгълник в ума си и предизвикате действието на Бога, на ангелите, на светиите, ако фиксирате ума си върху нея веднага ще привлечете тези Божествени сили на помощ и те ще ви дойдат на помощ. Законът е много прост. Първо трябва да има огнище, а после огън. Не е потребно само огнище, но и комин, за да се образува известно течение и да се поддържа огъня.

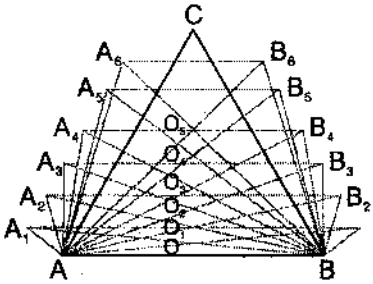

Третата картина представлява начин, по който може да изправите живота си. Тя в окултната школа е един метод за изправление. Тези линии са светове със строго определени математически изчисления.

Всичко в Божествения свят е без изключение!

Сега вие момичетата излизате от В. Вървите нагоре към В1(В2,В3,....) и отивате към А. В същото време излиза момче от А към А1 и отива към В и се срещате в точка 0. Ако вашето сърце е пълно с Надежда, Любов и Вяра, от другия полюс излиза непременно друга душа и ако вървите правилно, то тези две души ще се срещнат и живота ви се осмисля - няма падение. Но, ако още в началото се колебаете ще изгубите тази душа или ще се родят всички страдания. Непременно човек трябва да спазва своята вяра, надежда и да знае, че този път, в който е влезнал е прав и да не допуща никакво съмнение в Божия промисъл. Каквито вери и да има, да знае, че е на този Божествен кораб, може да има вълни, но този кораб не може да потъне. Тъй гласи Великата Окултна школа. Следователно от това правилно развиване на Школата, ще дойде онзи Божествен вътрешен свят, дето човек ще завърши своето развитие и ще дойде да помага на своите Братя - точка С. Понеже вие тръгвате от тази линия, от единия център, а от другия център друг ще дойде. Ако вървите правилно този въпрос в една година от горе ще се развие правилно и всички мисли и желания, които ви безпокоят, ще се разведрят и нова светлина ще дойде в душата ви, но разколебаете ли се, не само че няма да придобиете, но ще изгубите всичко. На всекиму му се дава съдействие да изходи пътя. Та като тръгвате в тоя път, всичките тези светове насочват своя поглед и всеки, който върви в Пътя, те го следват. Може да го стигнете за една, 10, 100, 1000, а може и за 10 000 години. Но този е пътят, който ви се изпречва. Тогава, като дойдете в третата картина, вече няма падание.

Като тръгнеш в този Божествен път няма сила, която да може да ви извади. Сега зависи как се подвизавате. Няма никаква външна причина, нито сила, която да ви отбие от пътя. Тъй0 че, ако се отбиете трябва да си кажете: „Ние сме виновни, а не външните условия на живота." Опасността е само във вас.

I-вата картина е Божествената душа, която помага.

II-рата картина е Божествената душа, която се развива.

Само да не се отклонявате. Никога да не преядете в живота си! Радостен си - никога, никога да не притуряш повече - ще дойде обратният процес. При всяка преядане, процеса се обръща.

Не желайте нито повече, нито по-малко, но толкова, колкото се дава, т.е. това, което ви е донесъл животът през деня, бъдете благодарни. Ако ви дадат много, не казвайте, че е много, че много ви е дадено; ако ви дадат малко, пак не казвайте, че малко ви е дадено. Щом кажете: „Много ми е дадено", утре пък ще кажете: „Малко ми е сега." Ще мълчите. Кажете ли така, ще започне ту нагоре ту надолу. Колкото ви е дадено, толкова ви е потребно. Това е правилното мислене на Окултната школа.

Ще имате пред вид Чистотата и Самообладанието. Двете заедно образуват цялата върлина на равновесието. Без тази върлина не може да минете никъде. Ще мислите и ще разрешавате. Това са проекти. И ще гледате тези картини да станат живи да ги одухотворите в себе си.

Сега вие готови ли сте да вървите смело и решително по пътя? *(- „Да готови сме!") (Аз мълчах, но душата ми говореше)* Без никакво колебание? *(-„Без никакво!")*

(Мълчание)

Тогава две по две ще дойдете, аз ще ви покажа една жива форма, която

никому няма да разправяте.

(Отидохме две по две в предверието на вътрешната стая, коленичихме на прага, а Учителят стоеше зад нас. Силен трепет изпитваше душата ми. Между две слънца. Две живи слънца - Учителят и тази жива картина в стаята, образ на абсолютна чистота, светлина и Истина. Вълшебното излекуване - от три дена аз бях болна, имах болките на силен плеврит, ходех превита от болки в плешките, не можех да се движа, нито навеждам или изправям. В този час, болестта изчезна и аз се движех съвсем свободно. Аз бях здрава и нещо ново, нов живот чувствувах в душата си. Сега чувствувам, че живея. Живее се само когато се живее за Господа!

Това е второто мое велико преживяване от Учителя.

Да живея за Господа! Да слушам Учителя си! Да бъда чиста, чиста, чиста.

Чистота и Истина! Това залегна в душата ми. Аз ще слушам само Учителя си и ще следвам Неговия път!

След това Учителят продължи:)

Да ви бъде жив образ. Както Слънцето с език не говори, но с очи се гледа. И когато сте в трудно положение спомнете си тази картина.

(Всички преобразени в душата си, погълнати от тази Небесна чистота слезнахме долу. Това преживяване внесе нещо велико в душата ми. Произнасям Чистота и виждам, че това е Истината. Истината - това е самата Чистота. Истината е нещо много високо, но аз ще работя от сега за Чистотата, защото през нея видях Истината. Сега вече имам образ, към който ще вървя! Това е Благодат от Бога, това е Любовта на Учителя!)

ДВИЖЕНИЕ НАГОРЕ

Тръгни нагоре

12 април 1922 г.

Под думата Бог разбирам движение в правилна насока на битието.

БОГЪ Б = Б = Б

В буквата „б" има вече една пълна шестица плюс знака на ∾*. Какво показва числото 6?

6

В него разгледано геометрически се включва целият вертикален, отве-

* вероятно става въпрос за знака за безкрайност (∞).

сен диаметър, дясната половина на хоризонта или десният радиус и дясната долна четвъртинка от окръжността. Шест е дясно число, мъжко и показва проявление.

Лъчът отгоре слиза долу, в материята, прави четвърт обръщане около себе си и се прибира в центъра. Това са двете, защото 6 е равно на две по три. Първата е Божествената троица: Дух, душа, тяло. Втората е човешката троица: ум, сърце, воля. Значи това е Божествената троица проявена в материята като човек със своите три принципа, които съставляват полетата на неговата проява. Шест е числото на човека. Ако го разложим по друг начин: 6=2x3=2(2+1)=2x2 +2=4+2 Шест равно на две по три, равно на две(2 плюс1) равно на две, две по две плюс две равно на 4 плюс 2.

„Трима свидетелстуват на небеса: Отец, Син и Дух Свети". И трима са които свидетелстуват на земята: огън, кръв и вода. Отец - първичния огън. Слово - жертвената кръв. Дух - вода на кръщение.

Шест равно на три плюс три.

Б - освен шестократа в буквата „Б" има и знак на безкрайност. Значи 6-те - човекът, проявената Божествена троица, която се е ограничила и слязла долу, за да се заключи в материята е запазила своето първоначално движение в безкрайността. Тя идва от безкрайността като комета, слиза, за да се прояви и отива пак в безкрайността, затова човек още докато е на земята трябва да просветне, за да може да поеме друм отново към безкрайността. Докато той не е просветнал, той описва все нови и нови повратни кръгове, връща се отново и отново на земята. Той трябва да стане син Божия, като приеме кръщението на Духа, трябва да пролее кръвта си, за да стане после едно с огъня - Отец, из Когото е излязъл, защото той се ражда агнец - огън, овен - излиза от огъня и там трябва да се върне, защото „Бог наш е огън пояждащ." Кой атрибут на Божественото се крие под тези думи „огън пояждащ"? Трябва да се знае оригинала на хебрейски - за да се изясни напълно скритото значение и мистичния смисъл на думата.

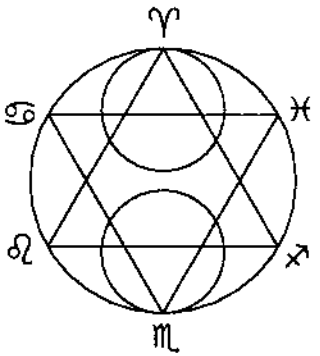

Пред КАР* седи творческия процес А, която е вече уравновесената душа, водена от разумното, което е ритмовано. Двете А са уравновесени блюда на везните, показват че има една разумна основа, на която става градеж по закони-

* отнася се за думата **карма**

те и МР - Свещените букви на мировата душа и този строеж има за последна цел горното А, а от една по-висока гама и така до безкрайност. МР е връзката между физическата проява и неговото съответствие в царството на Духа.

Значи в карма се крият тези тайни, тя е виновницата за създаването на света - творението се развива по великия закон на карма. Карма е първото движение на мировите води. Тайната седи в мистичното значение на буквите, които са като елементи на едно между тях, тогава има друго проявление на същите принципи. Крайно необходимо е да се проникне в тайното значение на буквите - сега друг е въпроса, ако имаме работа с една от древните азбуки, създадени по [...] изображение известни съзвездия - така тази буква, която има връзка с някое от съзвездията ще крие в себе си силите, които й се съобщават от това съзвездие. Градежът на буквите е цяло откровение за този, който може да чете и е разумял окултното значение на геометрическите линии и знаци, защото всяка буква е една геометрическа фигура. Всяка линия, фигура, буква, цвят, нота, точица, всичко има дълбок смисъл и значение за знаещия.

a, ь, c, d, e
КАРМА
АКАРМ
АКРМА
РКАМА
МКАРА
МАРАК
РАМА
АМАР - АМ - РА
АМРА
АМРА - АМРИХА

СПИСЪК НА УЧЕНИЦИТЕ ОТ ПЪРВИ ОКУЛТЕН КЛАС НА БЯЛОТО БРАТСТВО

1. Александър Стрезов - студент естест.,чиновник; „Долни Лозенец" 164
2. Ана Матеева - „Безименна" 9
3. Анастасия Динова - чиновничка; „Априлов" 15
4. Анастас Щерев - градинар ; „Фердинанд" 85
5. Асен Кантарджиев - студент, чиновник; Арсенала
6. Богдан Икономов - подначалник в Министерството на правосъдието; „Оборище" 87
7. Борис Николов - студент естест.; „Долни Лозенец" 164
8. Василка Иванова
9. Величко Хараламбев - „Раковска" 154
10. Виктория Христова - студ. математика, чиновничка; „Цар Борис" 40

11. Георги Марков - студ.математика; „Регенска“ 30
12. Георги Радев - студ.математика; бул. „Македония“ 15
13. Георги Томалевски - студ.математика; „Веслец“ 47
14. Дафинка Пенчева - студ.филолог.,чиновничка; „Сердика“ 1
15. Димитър Стоянов - словослагател; „Неофит Рилски“ 59
16. Добран Гарвалов - студ. медик; „Бр.Миладинови“ 101
17. Евдокия Вълчанова - студентка; „Иван Рилски“ 10
18. Евдокия Иванович - „Оборище“ 65
19. Еленка Андреев - студентка философия; „Витошка“ 59
20. Иван Цочев - студ.естест.; „Ц.Шишман“ 26
21. Илия Желязков - капитан
22. Кирил Икономов - чиновник; „Неофит Рилски“ 59
23. Кирил Паскалев - „Бр.Миладинови“ 101
24. Константин Константинов - студ.финансова наука; бул. „Скобелев“ 13
25. Кръстьо Толешков - студ.естеств.; „20-ти април“ 20
26. Кузман Кузманов - студ.филосовия; „Регенска“ 30
27. Люба Радославова - „Оборище“ 14
28. Мичето Зафирова - студ.философия; „Цар Борис“ 40
29. Марийка Петкова - чиновничка; „Неофит Рилски“ 62
30. Мария Радева - чиновничка; бул. „Македония“ 15
31. Мика Тодорова - студ.философия; „Велико Търново“ 15
32. Милка Икономова - учителка (стажантка); „Оборище“ 87
33. Михаил Влаевски - художник; „Цар Самуил“ 117
34. Моис Коен - Директор на Апис,тел.705; бул.“Сливница“ 205
35. Невенка Петкова - чиновничка; „Неофит Рилски“ 62
36. Олга Славчева - чиновничка; „Ивайло“ 25
37. Парашкева Влаевска - „Цар Самуил“ 117
38. Пенка Михайлова - студ.философия; „Шипка“ 48
39. Петър Пампоров - студ.философия; бул. „Фердинанд“ 130
40. Петър Попов
41. Савка [Керемидчиева]
42. Симеон Симеонов - нотариус; „Раковска“ 154
43. Сотирка Бабаджова - ученичка ББ; „Оборище“ 65
44. Стефанка Гунева - аптекарка; „Бр. Миладинови“ 114
45. Стоян Джуджев
46. Стоян Караенев - студент; бул. „Фердинанд“ 85
47. Тодор Попов - студ.естеств.; „Софроний“ 85
48. Христо Койчев - Княжево 211
49. Цветанка Гатева - Симеонова - художничка; „Раковска“ 154
50. Цветанка Щилянова - художничка; „Евлогий Георгиев“ 54
51. Цеко Етугов - електротехник; „Раковска“ 129

28 братя
22 сестри и Василка като гостенка

8 март 1922 г. Сряда
София

Чете се: FIR - FUR - FEN TAO BE AUMEN

ПРАВИЛНИК ЗА УЧЕНИЦИТЕ НА ПЪРВИ ОКУЛТЕН КЛАС НА БЯЛОТО БРАТСТВО

На прага на окултния клас слушателите трябва да знаят следното:

1. Който един път се опита да поправи Абсолютното, Великото, Божественото, се отстранява от класа.

2. Който един път не направи урока си, се отстранява от класа.

Забележка: Дълбоко в душата си, пред съвестта си ученикът трябва да знае причината, която го е задържала, за да не дойде, да не посети класа. Важността на причината си остава абсолютно на съвестта на ученика. Един ученик никога не трябва да лъже себе си. Ако той излъже себе си е вън от класа

3. Който два пъти не дойде на урок (без важни, неотложни причини) ще се отстрани от класа.

4. Три пъти ако стане нагрубяване взаимно между учениците и двете страни се отстраняват от класа. Между учениците сърдити хора абсолютно не се допускат.

5. Който идва тук от любов да идва, без принуда.

6. Ученикът трябва да бъде верен на себе си. Да бъде строг съдия на постъпките си.

7. Величието на характера на ученика седи в това - той винаги изпълнява обещанието, което е дал пред себе си.

8. Ученикът пристъпя в класа с пълна вяра, без страх и съмнение към думите на Учителя - съмнения и мъдрувания не се допускат. Ученикът се покорява, слуша и изпълнява думите на Учителя.

9. Ученик е само този, който е редовен с уроците си и всякога присъствува на лекциите. Той е абсолютно точен и никога не закъснява.

10. Ученик е само този, който е в хармония с Абсолютното. Учениците трябва да знаят едно - Божественото никога не се коригира. Ученик е само този, който никога, нито в класа нито вън от класа нагрубява някого.

11. Ученикът не се обижда, а винаги търси доброто в думите, които са му казани. Той във всичко търси Любовта.

12. Ученикът нищо не изнася от това, което се говори в класа, навън, докато не го обработи, докато това знание не стане негово.

13. Ученикът не проявява никакво любопитство. Той нито пита, нито позволява другите много да го разпитват. Той е свободен да мълчи. Задоволява се само с това, което му се казва.

14. Задачите, които се дават на ученика трябва да се изпълняват без съмнение и колебание. Най-малкото съмнение е спънка.

15. Най-добрият път за ученика е онзи, в който душата му се освобождава от онези връзки, които са го спъвали в миналото, които и днес го спъват.

16. Ученикът трябва да има абсолютно послушание и внимание към [...]. Послушанието трябва да идва от съзнанието.

Ученикът трябва да слуша и изпълнява и да притежава такива чувства и способности, с които да познава Учителя си.

Който се съмнява в Учителя си, той не е ученик. Усъмни ли се ученикът в Учителя си, с него всичко е свършено. Ако Учителят простъпи и най-малкия Божествен закон и с него всичко е свършено.

17. Ако не работи със закона на Любовта, ученикът нищо не може да постигне.

Главната задача на ученика е да реализира любовта към Бога, т.е. Любовта към всички.

18. Постоянно будно съзнание и точност се иска от ученика. С тези две качества той ще може да изправи своите погрешки.

„Стани, тръгни, направи - навреме!" - това е закона на природата.

19. На ученика не се позволява да говори празни думи.

20. Ученикът не се жени, нито роб става. Той е свободен

Който не иска да учи и да служи на Бога, да се жени колкото иска.

Който иска да флиртува - вън от класа!

Който ревнува - вън от класа!

Ученикът е чист, честен, покорен.

Учениците взаимно да си помагат, един друг да не се използват.

21. Ученикът работи съзнателно, за да придобие съвършенството, към което се стреми непрестанно.

[ПЪТЯТ]

14 юлий 1922 г., Чам Кория

Дадено на Шумнатица

1. Божията любов изразява пълния живот.
2. Пълният живот изразява Божията любов.
3. Пълният живот и пълната любов изразяват човека.
4. Благостта съгражда сърцето.
5. Изпрати ни, Господи, благия си Дух да оживотвори душите ни.
6. В Духът Ти ние познахме любовта Ти.
7. Да ни озари милостта Ти.
8. Въздигни делото Си.
9. Съгради дома Си.
10. Въдвори Царството Си
11. Внеси Правдата Си.
12. Изпрати виделината Си.
13. Да се развесели душата ни в Твоето явление.
14. Да се зарадват всичките, които Те любят.

15. Да бъдем едно с Тебе през всичките векове.
16. Благословен си Ти нашия Баща.
17. Ти изпълваш всичко.
18. Всичко се изпълни от Тебе.
19. Да се весели Господ Бог наш в нашите сърца.
20. Мирът на Твоя Дух да пребъде в нас.

ЕДНО С БОГА

19 септември 1922 год., 6.30 ч.сутринта

Първото проявление на Бога е Любовта. Бог вечно се проявява чрез Любовта. Ние сме едно с Любовта, ние сме едно с Бога. „Само чистите по сърце ще видят Бога."

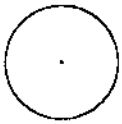

Без чистота няма любов. Тази чистота, за която ви говоря, тя е необикновена чистота на сърцето. Тази необикновена чистота мяза на детето или на бяло цвете или на геометрически символ - на кръг. Чистотата на детето, което се усмихва на Слънцето; чистотата на цветчето, което люби Слънцето. Цветята живеят в ангелския свят • това е чистотата на кръга, най-съвършения образ на линия. Ние живеем в безграничната Любов. Нашата цел е да проявим безграничното. А всяка цел трябва да има плод в себе си.

Ето пентограмът вписан в един кръг, това е пътя, който ученикът трябва да извърви. Кръгът като символ на вечност, че това, което не можеш да постигнеш в един живот, в безкрайността ще го постигнеш. Пентограмът като символ трябва да оживее у вас, за да може да се ползувате от него. Пентограмът, това е човека, върхът е главата. Двете ръце и двата крака са другите върхове. Главата е Истината, десният крак е Правдата, дясната ръка - Мъдростта. Левият крак - Добродетелта, а лявата ръка - Любовта. Тези пет върха са пет центъра, през които непрестанно се изливат токове, протичат енергии, сили, за които няма ограничение. Те изграждат човека. Петте върха са пет места, през които може да се влезе в пътя.

Ми жълто
Др червено
Си виолетово
Ла индиго
Сол синьо
Фа зелено
Ре портокалово

Понеделник - Луна
Вторник - Марс
Сряда - Меркурий
Четвъртък - Юпитер
Петък - Венера
Събота - Сатурн
Неделя - Слънце

Будя - изгрява моето слънце в моята душа.

Будиш - изгрява Божието Слънце в мен, в сърцето

Буди - изгрява живото Слънце на моя Дух.

Будим - изгрява мировото Слънце на Отца нашего на светлините

Будите - изгрява Слънцето на великия Господ на Мира в нашите души.

Будят - изгрява Слънцето на всички Слънца в нашите души и духове, носители на живота.

БЕЛЕЖКИ

по

Окултния клас на

Добродетелите

през 1922 г.

22 август 1922 год., вторник, В.Търново

Сотирка, Паша, Мария, Мика и Савка решихме да работим върху чистотата и да образуваме „Малкия клас за Чистотата", който по-сетне Учителят нарече:

КЛАСЪТ НА ДОБРЕДЕТЕЛИТЕ
[По материали на Савка]

ПЪРВА СРЕЩА С УЧИТЕЛЯ

22 август 1922 г., вторник, В.Търново
3 и половина - 4 часа след обяд в обсерваторията
Слънце, ясно, отличен ден!

Паша Теодорова
Сотирка Бабаджова
Мика Тодорова
Мария Радева
Савка Керемидчиева

ПРОГРАМАТА ЗА РАБОТАТА

1. Половин час през деня, в определено време ще размишлявате върху чистотата, тъй да бъдете свързани помежду си.

а) Ще имате пред вид един чист планински ручей 2500 м., 3000 м., височина. Велик извор и ще се стараете вие да добиете такава чистота, както е той чист при своето устие, дето извира.

б) После, ще имате пред вид вашата чистота да пуща светлина, да бъде тъй чиста както светлината

в) Ще употребявате стиха: „Чистите по сърце ще видят Бога."

2. а) Ще работите върху петтях добродетели, всяка една ще има една основна Добродетел, ще ги разпределите тъй:

Сотирка ще вземе Добродетелта
Паша ще вземе Правдата
Мария ще вземе Мъдростта
Марика ще вземе Любовта
Савка ще вземе Истината

б) След всеки месец ще променяте добротеделите. Да може всяка една да работи върху всичките пет добродетели.

3. Ще мислите върху изреченията:

„НИЕ СМЕ ЕДНО С ЛЮБОВТА И ЧИСТОТАТА Е НАШЕ ДОСТОЯНИЕ."
„БОГ ВЕЧНО СЕ ПРОЯВЯВА В ЛЮБОВТА И НИЕ СМЕ ЕДНО С БОГА."

Ще размишлявате върху това преди изгрев слънце, ще спазвате това време.

4. Всеки месец ще ми пишете по едно писмо. По ред всяка една от вас ще

ми пише някои опитности, преживявания съществени, в кратце върху работата на цялата група. Значи, всяка една ще ми пише по две писма за годината. Тогава и аз ще ви отговоря, на всяка една за всички ще ви пиша.

Само проявената Божия Любов е Любов!

Петък

Определихме реда на добродетелите по следующия начин:

Добродетел - Сотирка

Правда - Паша

Истина - Савка

Мъдрост - Мария

Любов - Марика [Мария Тодорова]

Следва първия месец Сотирка да пише на Учителя, ние ще изпратим нашите преживявания и опитности на нея, а тя ще ги изпрати на Учителя.

ПЪРВИ МЕСЕЦ

22 август - 22 септември 1922 г.

В.Търново - София

Моята работа този месец е върху
ИСТИНАТА

Светлина, Истина, Чистота.

I. Опитност. 22 август Туй ме натъкна на мисълта: две страни има в Истината: да говоря истината и да мога да я слушам, а и двете неща са еднакво мъчни за мен.

Ето моето писмо върху работата за Истината до Сотирка за Учителя, което забавих с шест дена.

Мила Сотирке,

За работата ми върху Истината 22 август - 22 септември.

През целия месец у мен стремежът да бъда истинолюбива растеше. В края аз обикнах премного тази добродетел - Истината. Само като я произнасях, тя беше светлина за моя ум, чистота за моето сърце и сила за моята душа.

През този месец различих две положения: Отношенията на хората спрямо Истината и моите отношения към нея.

За първото положение констатирах, че почти всички хора с много малко изключение, са фалшиви, неискрени, престорени, всичко е пресилено и неестествено. Никой почти няма да дойде и тъй прямо и искрено да ти каже истината, тъй както си е. Всеки ще се съобрази с тебе, със средата, с общественото мнение и накрай нищо не остава от красивата истина.

По отношение на мене, аз различавах две страни на Истината:

1. Да чувам Истината хладнокръвно и със спокойствие на душата ми, каквато и да е тя. И второ сама аз да говоря Истината, без да ме е страх, че може би тя няма да легне на хората

Първата половина от месеца, аз повечето гледах да свикна с първото (т.е. тъй ми се налагаше). И мисля в това до нейде успях. Ако по-рано някой ми кажеше нещо горчиво за мен, мен ми ставаше мъчно и като че ли се намаляваше разположението ми за това лице. А сега в такъв случай аз съм по-доволна. Все едно, ако не ми се каже тази Истина, нали лицето я крие в себе си, а аз мисля, че няма нищо. Но сега като ми я каже, аз се радвам, защото лицето е искрено и всичко, което таи в душата си за мен го казва - и тъй, може аз да се ползувам от това и да се поправя. И го обиквам заради тази смелост в Истината.

Истината иска само смели хора!

Сега втората половина от работата ми - аз да говоря Истината, върху туй работех с много голямо съзнание и усърдие. Но понеже аз по-рано никак не говорех Истината, та сега слагам успехите си в тази страна 25%. Докато за първата половина - да слушам Истината, тургам успех 50 %.

Но стремежът към Истината е у мен силен и непреодолим и наред с новата си добродетел - Мъдростта, аз ще карам и Истината.

28.09.1922 г
7 и 30 сутринта
София

В случая, че си изпратила писмо до Учителя, прати допълнително и моята работа. Изпращам ти копие от писмото, което изпращам до Учителя.

Савка

НА УЧЕНИЧКИТЕ

ОТ

КЛАСА НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

М. С. П. М².С².

Доброто никне; Правдата расте; Истината цъвти; Мъдростта върже; Любовта зрее.

Блажена е всяка душа, която ходи по светлия път на всегдашното благо на вечния живот.

Вложи Истината в душата си и ще придобиеш свободата си;
Пусни светлината в ума си и Мъдростта ще ти даде знанието си;
Приими Чистотата в сърцето си и Любовта ти ще дойде в своята пълнота.
Моя мир да бъде с вас.

7 ноември 1922 София

[Материали на Мария Тодорова]*

14 септември 1922 г., четвъртък, 4.30 сутринта

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б

Ние сме едно с Любовта и Чистотата е наше достояние
[Бог вечно се проявява в Любовта и ние сме едно с Бога]

Нашата висша същина е Любов. Бог вътре в нас е Любов. Ние сме проявление на тази любов и преди индивидуалното ни обособяване ние сме били вътре в Любовта. Пребъдвали сме в нея. Нашата душа и сега пребъдва в Любовта - нашата сродна душа, а другата, тази която е долу е разпъната на кръста на материята.

Щом като нашата душа е Любов, ние сме едно с Любовта. А не може да се прояви Любовта, ако няма чистота. Божествената Любов се проявява при Божествената чистота. Средата, в която Божествената любов може да се прояви, атмосферата, която тя трябва да диша, е чистотата. Божествената Любов и Божествената чистота вървят ръка за ръка.

Щом ние сме едно с любовта, чистотата е наше достояние. Имаме ли ние тази чистота в себе си? Нашата сродна Божествена душа живее в чистота. Туй, което е проявено долу в материалния свят, то е опетнено. Прозри в илюзията, в която живеем.

Със силата на своята воля ти ще се отдръпваш все по-навътре и по-навътре в себе си, за да живееш в мира на Любовта и Чистотата. Смогнала да достигнеш това вътрешно равновесие, ти ще видиш, че временните състояния, през които преминаваш, не са реални, те са само сенки по твоя път, който цял е озарен от светлина. В тези сенки ти можеш да живееш стотици години, хиляди, защото какво е 1000 години пред неизброимия низ на вековете, които нямат начало нито край? Животът в сянката е миг за Бога, но за човека той е вечност. Но тъй иска законът на твоето развитие. Тъй иска законът на мировото развитие. Но озарена от вътрешна светлина - светлината на Истината ти ще вървиш из пътя, ще кажеш в сянката: Б. С. И. Б. Т. В. Л. Б. и в мига живееш във вечността на неизброимите векове.

Н. И. К. Б. И. [Няма Истина като Божията Истина]
С. Б. И. Е. И. [Само Божията Истина е Истина]

ЧИСТОТА

1. Проявление на чистотата във физичния свят
2. Проявление на чистотата в астралния свят
3. Проявление на чистотата в умствения свят

Туй понятие, което имам за чистотата, тази идея която имам вътре в ума си не е ли човешко?

Да постигна чертите на Божествената чистота... (Иоил Гл. 2 ст. 23, 24, 25,

---

* до страница 654

26, 27, 28, 29, 30, 31, 32)

„Какво нещо е самата Чистота ние не можем да знаем. Но кои са проявленията й можем."

Кои са качествата, чрез които тя се проявява в астралния свят? - Безкористие.

В умствения? - Там тя произвежда светлина.

„Вода бистра, светлина чиста" - Това са рожби на чистотата във физическия и умствения свят. Съзерцанието на планинския ручей • извор, ще внесе свежа, чиста струя в чувствата.

15 септември 1922 г., петък, 6 ч.с.

Н.с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б

Бог вечно се проявява в Любовта и ние сме едно с Бога.

Първото проявление на Бога е Духа. Първото проявление на Духа е Любовта - „Бог е дух" - значи първото проявление на Бога е Любовта. Бог вечно се проявява в тази любов. Ние сме тази Любов. Ние сме едно с любовта - ние сме едно с Бога.

„Ние сме едно с любовта и чистотата е наше достояние. Бог вечно се проявява в Любовта и ние сме едно с Бога."

„Да бъдем като Бога!"

„Да бъдем като Любовта Му!"

„Да бъдем без страх и без тъмнина!"

„Да бъдем с обич и светлина."

„Да бъдем чисти „както е Он чист!"

Планинският извор е на 3000 м. висок връх и извира между свежа и сочна трева между две малки скали. Като извира той бъбли... клокочи..., бистър е като сълза и червени и жълти песъчинки отделени като лещени зърна едно от друго образуват малкото му корито. Водата в коритцето е прозрачна и на дъното му се вижда пъстрата мозайка от песъчинки. Планинският извор е образ на чистотата. Той е образ на тази чистота, която се не размътва никога. Аз разбърках с пръст пяската в коритото, появи се едно смущение между песъчинките, те си изгубиха мястото и заплаваха във водата търсящи. От това водата се размъти. Когато те търсеха - водата се размъти, аз изсипах малко пръст - частиците пръст пак затърсиха място, след това те улегнаха на дъното, то придоби друг вид, имаше нови форми, нови образи, нови цветове. Водата пак стана бистра и прозрачна. Аналогия...

16 септември 1922 г., 6.15 ч.с., събота

Ако направим заключение по аналогия планинския извор превеждаме с астрален и умствен свят. В известен миг състоянието на чувствата е бистро. Но влезе ли ново чувство, то произвежда известно смущение, известно вълнение.

В ума при всяка нова мисъл се влага нов елемент и той търси да се присъедини към елементите към които го влече неговото вътрешно свойство. При това се появява пак вълнение в умствения свят - снопът мисли, които се пръскат за миг създават известна неясност, временна тъмнота, която произлиза

не от същината на мислите, но произлиза от това състояние на неизвестност, неопределеност, сред което новата мисъл се лута и търси да намери своите сродни елементи. Намерила, тя образува нова халка в задното на: мисълта и умствения свят наново се успокоява. В момента, когато сродните елементи се намерят, ражда се радост, която в умствения свят се проявява като светливи лъчи - значи произвежда светлина.

Умствената среда е хармонична, всяка мисъл е на мястото си, тя звучи с присъщия си тон - тя издава, лъчеизпуска присъщия й спектрален лъч. За да има хармония между тоновете и хармония между цветовете, умствената среда трябва да е чиста.

18 септември 1922 г., понеделник, 6.30 ч.с.

Размишление върху Пентаграмата. Тя е пътя на човека към Божественото. Осъществил нея в себе си - Божествения дух ще се излива и работи през петте канала. Когато петте принципи оживеят и задействат, човек се слива с Божествения свят и става една разумно-съзнателна същност, която знае вече да работи за еволюцията с пълно съзнание. И знание на Божествените закони, които постига чрез просветление на Божествената Мъдрост.

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.

Б. в. с. П. в. л. и. н. с. е. с. Б.

19 септември 1922 г.,вторник, 4.15 ч.с.

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б.
„Блажени чисти по сърце, защото те ще видят Бога."

Блаженство - то е състояние не на радост, не на веселие. Радостта се проявява силно; тя е движение. При радостта трептенията са бързи. При радостта има едно движение да се разлее, движение от центъра към периферията, вълна разливаща се навън. Веселието е радост, в него има една лекота, един стремеж нагоре; то е радостта станала по-трайна, ако може така да се каже, завладяла душата в продължение на няколко мига. Защото радостта, тъй както ние можем да я чувствуваме се проявява като едни изблици за миг. При веселието тя е по продължителна.

И радостта и веселието [се] явяват при процеса на растенето. Те съпровождат този процес и през тях се излива слънчевата светлина, която носи и топлина, за да може плода да зрее. Учителят казва: „За да може ученикът да учи, непременно Господ трябва да се радва и весели. Весели се Господ, радва се и Той."

А блаженството? Далече съм да го схвана в неговата пълнота, но тъй както сега се слага на моето ограничено съзнание: Блаженството е сляни радост и веселие в една по-висша октава. То е радост, която се е успокоила. То е веселие станало вечно.

В него има тишина. В него има прибиране отвън навътре, към едно вътрешно себе; в него има едно съвършено превръщане на съзнанието, идентифициране с

Единното съзнание. В началото има един прибиране от периферията към центъра - в центъра, който обръща всичко, едно постоянно, непрекъснато преживяване на самото себе има в блаженството. Блаженството се явява при плода. Само при плода може да има блаженство.

Блажени ...Кои? - Чистите по сърце. „Тази чистота, за която ви говоря, тя е необикновена чистота. Необикновена чистота на сърцето." Тази необикновена чистота можем да изразим образно като дете или като бяло цвете. Или като геометричния символ кръг. Тя е чистота на детето, което се усмихва на Слънцето. Тя е чистота на цвета, който люби Слънцето. Той го люби, защото не може да не го люби, тъй като същината на цвета е любов. Цветята живеят в ангелския свят. Тя е чистота на кръга, като най-съвършен образ на хармонична линия. Тя е чистота, при която се чувствува радост и веселие, чистота, която вижда себе си във всичко и всичко в себе си, както слънчевият лъч вижда себе си във всяка росна капка и тогава росната капка вижда себе си в лъча и се познава.

Когато Бог види себе си в нас, само тогава можем ние да се познаем, да познаем себе си. А когато ние видим себе си в Бога, само тогава може Бог да ни познае.

„Ние те познаваме, както Ти ни познаваш!"

По същия закон, по който росната капка се познава, когато слънчевият лъч влезе в нея. Тя просиява, просветва и тя вижда себе си светяща.

„Ние се любим, както Ти ни любиш" Чистотата кърми Любовта.

„Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога."

Те ..., те - тези, в които любовта живее като принцип - те ще видят Бога, защото „Бог е Любов". Те могат вече, те знаят вече да виждат себе си, те виждат в себе си живата Любов, те виждат себе си, че сами са тази жива любов и „те виждат Бога" ...

Fir fur fen
Tao bi Aumen
6.30 ч.с.

Пентаграмата

Живата пентаграма това е човека. Главата, две ръце и двете нозе.

Главата - истината, десният крак - правдата, дясната ръка - мъдростта, левия крак - добродетелта, лявата [ръка] - любовта.

Тези пет точки са пет центъра през които непрестанно се изливат токове, протичат енергиите.

Тези са петте точки, които ни ограничават в мира на проявеното, в мира на формите, но силите течат, за тях няма ограничение и те изграждат в невидимия свят невидимия човек.

Ние трябва да познаем:

„Проявената Божия Любов"

„Проявената Божия Мъдрост"

„Проявената Божия Истина"

„Проявената Божия Правда"

„Проявената Божия Добродетел"

Тогава ни ще познаем „себе си". Защото :"Ние сме Проявената Божия Истина", казва Учителят.

„Проявената Негова Мъдрост"

„Изявеното Негово Слово"

Наряд за Вторник

19 септември 1922 г., 11.30 ч., Вторник

МЪДРОСТ

Н.Л.К.Б.Л.

Аз искам самата дума „мъдрост" да ми даде откровение за това, което крие в себе си. Аз искам буквите, от които е съставена думата, да ми разкрият нейното вътрешно съдържание. Изговарям „мъдрост" и усещам едно безгранично съзнание, което се отлива в строго ограничени форми.

М - показва движение от горе на долу, слизане, една сила, която се стреми на долу и носи в себе си семена - зародиши на всички бъдни форми. Едното, което се разделя на множество. Безграничното, което се ограничава, раздробява се на безброй много форми и се губи в безкрайно малкото. В мъдростта има деление. Чрез Мъдростта се постига разумение на законите, по които се развива Божия план и вникване в принципите, вложени в природата. Тия закони действуват в нас и чрез нас, ние ги прилагаме, като че ли подтиците идат от нашето подсъзнание, но ние още не ги разумяваме. Ние сме резултат от действието на тези закони. И сега човек сам за себе си е чудо. И какво ли около него не е чудо?

„Да бъдем саморазгатнато чудо". Това иска да ни научи Мъдростта.

Видях веднъж под микроскоп една радитария и това невидимо за просто око същество разкри пред окото ми цял мир от красота, хармония и едно строго съвършенство на формата, носяща отпечатъка на най-великия геометър.

Нечий тих глас в мене промълви: Н.М.К.Б.М.

С.Б.М.Е.М.

[Няма Мъдрост като Божията Мъдрост, само Божията Мъдрост е Мъдрост!]

Две думи се бяха срещнали веднъж във времето на неизмеримото пространство на тяхното небесно странствуване. Техните орбити се приближиха, те се познаха и се поздравиха с поздрава на Любовта. Тях еднакво ги занимаваше въпроса за неизповедимите пътеки по които Божията Мъдрост води душите. И те изпяха тихо в молитва: Н.М.К.Б.М.

С.Б.М.Е.М.

И сега, когато благодатното слънце [...] разлива в жилите ми нов живот, когато аз усещам как лъчите му спохождат всяка една клетка и оставят в нея своето благословение, пак същите закони на Божията мъдрост действуват в заключените лаборатории на моето тяло и стават там великите процеси на трансформацията и слънчевият лъч оживява мъртвата клетка. И шепна:

„Няма Мъдрост като проявената Божия Мъдрост!

Само проявената Божия Мъдрост е Мъдрост!"

20 септември 1922 г., 6.15 часа сутринта, сряда

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б.

1. Ще се стараеш да приложиш чистотата по отношение на твоето тяло. То сега е в един процес на чистене. Аз работя в него. Ще се вслушваш в тихия глас

- гласът на Господа и днес през целия ден ще се стараеш да изпълниш най-съвършено това, което ще ти пошепне Господ вътре в тебе. Внимавай, вслушвай се, да не изпуснеш една Негова дума.

Ти в тази стадия на развой, живееш най-вътрешния живот - всичко у тебе е съсредоточено вътре - но иде време да преминеш в другото състояние - чрез вслушване във вътрешния глас ти ще научиш законите, да можеш правилно да преминеш в другото състояние. Със съзнанието на ученик, ти ще работиш.

„Търси и ще намериш.
Искай и ще ти дадат.
Хлопай и ще ти се отвори"
С.Б.Л.Е.Л.[Само Божията Любов е Любов.]

На 22 септември в-х Л. [връх Любов]

24 септември 1922 г., 6.15 ч.с., неделя
Н.Л.К.Пр.Б.Л
С.Пр.Б.Л.Л.
[Няма Любов като проявената Божия Любов]
[Само проявената Божия Любов е Любов]

„Кой ще ни отлъчи от Любовта Христова? Скръб ли, или утеснение, или гонение, или глад, или голота, или беда, или нож?...Но в всичко това препобеждаваме чрез тогози който ни е възлюбил. Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сили, нито сегашното, нито бъдещето, нито височина, нито дълбочина, ни друго някое създание, не ще може да ни отлъчи от Любовта Божия, която е в Христа Исуса Господа Нашего.

Послание к Римляном гл. 8:35, 37, 38, 39

27 септември 1922 г., сряда, 5 ч.с.

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б.

„От подвига свещен на Любовта,
Той видя плод да никне благородни."
„И свойта висша цел е сам с
целта на Вишния съединил."
„Семето на самовяра..."

1. Любов за изпълнение.
2. Любов за приложение.
3. Любов за възрастване на всичко добро в моето сърце.
4. Най-малката жертва
5. Дете

„Оставете децата да идват при мене. Защото на тях е Царството Божие."

30 септември 1922 г., събота, 5.15 часа сутринта

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б

„Чисти като живата вода"
„Чисти като живата светлина"
„Чисти като Любовта"

1 октомври 1922 г., неделя, 5 часа сутринта

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б.

2 октомври 1922 г., понеделник, 6.15 часа сутринта

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с.Б

„Тая е моята заповед, да имате любов помежду си, както ви аз възлюбих"
Йоан 15:12

„А горний Ерусалим е свободен, който е майка на всинца ни..."
Посл. к Галатяном 4:26

„Ти си мой Син, аз днес те родих."
Посл. к Евреем 1:5

7 октомври 1922 г., събота, 5часа сутринта

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б
Т.М.
(Всяко слово да бъде жива сила)

Любезна Сотирка, *

Получих писмото ви. Иска се от вас преодоляюще влияние на вашия ум, сърце и воля. Средоточени към великата цел на живота: това е благочестието не в Неговата ограничена смисъл но в неговата безгранична. Да се свържите с напредналите души и с Бога Източника на всичко с Христа Изявената Любов в Нейната Пълнота.

Вас ви е още непонятна тази връзка. Връзката носи светлина, мир и радост за душата.

Аз ще се постарая да ви осветля с течение на времето. Вяра жива непреодолима любов непрестанна. Ще дойде. Поздрав на всички.

Верен.

Русе, 28 септември 1922 г.

„А вие, възлюблени, назидавайте себе си на пресветата ваша вяра и молете се Духом Светим.

Пазете себе си в Любовта Божия в ожидание на мисълта на Господа нашего Исуса Христа за живот вечен. И към едни бивайте милостиви, с разсъждение; а други спасявайте с страх като ги изтръгвате из огъня и гнусете се даже и от дрехата осквернена от плътта.

А на оногози, който може да ви съхрани безгрешни и да ви постави непорочни в радост пред неговата си слава, единому премудраму Богу и Спасу нашему да бъде слава и величие, държава и власт и нине и вся веки."

Амин.

Послание Юдино 1: 20-25

„Така щото Син Человечески е Господар и на Съботата."
Марка 2:28

„Аз никоя вина за смърт не намервам в него. И тъй като го накажа ще го пусна."

Лука 23:22

„Кой ще обвини избраните Божии? Бог е който ги оправдава."
Послание к Римляном 8:33

---

* Препис от писмо на Учителя до Сотирка

12 октомври 1922 г., четвъртък, 6.30 часа сутринта

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б

Любовта това е афенитета, химичното сродство между атомите в елементите.

Вода бистра, изворна, течуща ...
Светлина жива, изворна течуща...
Мисъл жива, изворна, течуща...

14 октомври 1922 г., събота, 5 часа сутринта

Н. в. с. л. и. ч. е. н. д
Б. в. с. п. л. и. н. с. е. с. Б

Когато изживея един миг в Любовта, ще мога да кажа нещо за нея. Един миг ще съсредоточава в себе си вечността и вечността ще се слее в един миг, защото в любовта границите на времето изчезват.

В любовта няма време.

Кое трябва да бъде по-напред? Любовта или Чистотата? Любовта ли ще произведе чистота или чистотата ще роди Любовта. Чистотата е краен резултат от един завършен процес. („Човек не се ражда чист. Той отпосле става чист.")

Но първоначално душите са излезли от Бога чисти.

Човешката душа слиза на земята, за да познае себе си - да стане силна, защото само силният може да познае себе си - да познае Бога. Тогава казваме: Бог се проявява, за да се познае. Всяка проява е двойник на нещо, сянка. Съзнанието заключено в сянката е [...] че тя е реалността. Заживяло в нея, потъмняло в нея. Но дохожда момент, когато Реалното Едно изпраща лъч в сянката, тогава съзнанието се пробужда и вижда себе си. В начало то почва борба с тъмнината. Но колкото повече се бори толкова повече пада. („Не противи се злому." „Когато човек иска да премахне злото, той се свързва с цяла йерархия тъмни сили, които го спъват. Злото е една потреба...") Тогава идва Божественият глас, който му казва: „Аз те събудих със светлината си. Ти имаш в сърцето си вече вложен кълн - лъч от правиделината." Мисли за Него, съедини се с Него и ще се раздени ден в тебе. И тогава нищо не може да те смути, защото Твоят Ден ще бъде вечен. Виждай се винаги като лъч от Голямото Слънце и тъмнината няма да има власт над теб. Живей винаги със съзнанието, че си свързан с небето „изначало", че там е твоят светъл брат - сестра, душа, която винаги, всеки миг мисли за тебе. И ти мисли за нея и свързана така с нея ти ще възлюбиш всичко възвишено, светло, благородно, което е твоята същина, което е твоята светла душа. Така ти ще изпълниш закона: „Да възлюбиш душата си." Познал отношенията си към своята душа ти ще си вече във връзка с Бога, защото Бог живее в нея и защото Твоята душа е Божествена. Така ти ще изпълниш и втория закон: „Да възлюбиш Господа Бога своего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила."

Към изпълнение на третата заповед: „Да възлюбиш ближния си като себе

си" ще те заведе само законът на жертвата. Така че по пътя на тези три закона човешката душа се пробужда, за да познае себе си в изправната чистота в която е била преди създание мира. Значи любовта трябва да дойде, за да произведе чистота. Пътя на тези три закона е пътя на Любовта. Любовта иде от Небето, от горе, тя носи небесната чистота в себе си.

„Иде от небето", това значи че тя иде от този разумен мир на хармонични сили, действуващи по строго определени закони, един от които е и закона на чистотата. Бих казала, че там законът на чистотата ражда хармония, по-долу произвежда светлина, още по-долу белина и още по-долу бистрина.

„Вода бистра
Светлина чиста"

На 22 октомври 1922 г., неделя,
В-х Д [Връх е Добродетелта]

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б
Няма Добродетел като Божията Добродетел
Само Божията Добродетел и Добродетел

25 октомври 1922 г., сряда

„Защото всяко от Бога родено побеждава света; и тая е победата, която е света победила, вярата наша. Кой е който побеждава света, ако не този който вярва, че Исус е Син Божи?

Знаем още че Син Божий дойде и даде нам разумение да познаваме истиннаго; и в истиннаго сме, сиреч в Сина му Исуса Христа. Той е Бог Истинен и живот вечен."

I Послание Йоаново, Гл.5: 4, 5, 20, 21

Осъществяване на Пентаграма.

28 октомври 1922 г., събота, 6 часа сутринта

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б

Добродетелта е да проявиш в дело благия роден подтик. Затова само човек със силна положителна воля може да бъде добродетелен. За да бъде човек добродетелен, той трябва да има диамантена воля, на която цвета е бял. Диамантената воля показва, че той притежава един запас от жива опитност, защото пътя по който е добил тази опитност е бил тежък и труден, за да може трошливият въглен да стане диамант. На колко градуса температура трябва да се подложи въглена и при какво налягане, за да се превърне в диамант. И колко трансформации трябва да премине, за да се очисти черната аморфна маса и се получат най-сетне съвършените форми на диамантения кристал. Въгленът е черен

защото поглъща всичката светлина и не отразява никак. А диамантът е прозрачен, защото материята му е толкова фина, че всичката светлина преминава през него и се излива навън.

От добродетелния човек излиза светлина. Защото благия роден подтик, са лъчите, които идат от духовното слънце. Те преминават през него, като светли мисли и се превръщат в дела.

Само добродетелният човек може да бъде чист.

Добродетелта е широко понятие и включва в себе си всички положителни проявления на човешката воля - воля разгледана в широк смисъл, както се проявява на 3-те полета:

1. Физичния свят с качествата си: твърдост, смелост, решителност.

2. Умствения свят: разбиране, проумяване, схващане и долавяне.

3. В Божествения свят: волята трябва да бъде благородна, да има благороден импулс.

Добродетелта е волята на Божествения свят, проектирана на физичния свят.

Казваме, че добродетелта е плод. В плода е кондензирана всичката енергия на неговото узряване, затова чрез обратния закон плода като се посее енергията ще се развие по обратен път и ще даде цялото растение или дърво. Затова и в едно добродетелно дело ние можем да проследим пътя на мислите и чувствата и да изучим самите мисли и чувства, които са дали храна, за да узрее този плод. Плодът зрее само при светлина и топлина.

Плодът на добродетелта зрее само при светли мисли и топли чувства. Затова, за да бъде човек добродетелен като предварително условие се изисква един светъл ум и едно топло сърце, а това ще рече в него трябва да се е вселила и да живее Мъдростта като принцип и Любовта като принцип.

В Добродетелта Истината присъствува като един невидим двигател, който иска да се изпълни съвършената Божествена справедливост. А Правдата увенчава делото с успех.

„Милост и Истина се срещнаха
Правда и Мир се целунаха."

30 октомври 1922 г., понеделник, 5.15 часа сутринта

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. п. в. л. и. н. с. е. с. Б

„Блажени чистите по сърце,
защото те ще видят Бога."

Какво значи да видиш нещо. То значи да го познаеш. А да познаеш Бога, то значи да разбереш онези условия, при които можеш да се развиваш правилно. Какво е вложено в теб като възможност за осъществяване. Да разбираш закона да вървиш от близкото към далечното, защото неразбрала близкото, как можеш разбра далечното? Няма ли да паднеш в бездната? Бездната това са всички противоречия, пред които ще се изправиш. А що е противоречие? Точка, където

се срещат две противоположни течения. Само Мъдростта може да примири противоречията. Чрез Мъдростта се разрешават най-трудните задачи в живота. А най-трудната задача е тази, в която има най-много противоречия. Нима доказването на математичната задача не се състои в примиряване на противоречия? Ум се иска и знания. Знанията ще дадат светлина, защото противоречието е една тъмна точка, която трябва да се осветли. Не бой се от противоречия, защото те са стимули за развитие, за подигане. Ако не беше така, природата не би ги допуснала. Но тя иска смели и силни души.

Тя казва: „Аз ще ви дам моите съкровища, ще ви разкрия моите тайни, ще ви се отворят очите да видите, но аз искам да бъдете смели и силни!" Всъщност в природата всичко е в строга хармония, но по отношение еволюиращото съзнание на човека изглежда несистематизирано и разхвърляно. Кръгът на неговата проява е ограничен и в това ограничение той вижда едното раздвоено. Един кръг и две точки. Вътре в кръга те са две. Вън от кръга - някъде в безкрайността те са една. А може този лъч, който иде от безкрайност, да претърпява хиляди пречупвания и се явява тогава като пъстро многообразие.

„В света има само една жена"
(29.10.1922г., беседа, неделя)

Та задачата на човека седи в надмогване граничното съзнание и заживяване в безграничното. Или заживяване в това, което чака да се прояви. „Защото безгранично е това, което още не се е проявило."

„И подобно е Царството Божие на житено зърно, посадено в добрата земя."

„И подобно е на квас, който го взе жена и го турна в три мери чисто брашно..."

Защото Царството Божие е това безгранично, което чака да се прояви..." Защото Царството Божие ето вътре във вас е." А кое е Царството Божие? То е Любовта.

„Ние живеем в безграничната любов"
(29.10.1922г., неделя)

Нашата цел е да проявим това безгранично. А всяка цел трябва да има плод в себе си. Плодът на нашата цел е добродетелта. Защото Любовта се проявява като Добродетел. Любовта - майката, Добродетелта - дъщерята.

Да проявя добродетелта в моя живот. Сърцето ми трябва да блика от любов. Само в Любовта има светлина, а само на светлина плодовете зреят.

Само мъдрият може да бъде добродетелен, защото само в мъдрия има любов и светлина.

Да бъда мъдра!

Да бъда Амриха!

Нека едно от лицата на Мария бъде Амриха.

01.11.1922г., сряда

Ключът е Х, а какво представлява това х - „То показва, че духът е слязъл

отгоре долу, до дъното на материята, забил е котва в земята, въплотил се е и почнал да обработва земята. Спуснал котвата до дъното и корабът седи, не мисли да се връща. И тъй ще седи до кога? Вие ще отговорите! Движението обаче от горе на долу не е още живот; животът подразбира смисъла на туй движение. Та в туй движение на х-то има едно разбиране. Двете дъги x това са 2-та принципа, които се спосрещат. Вие виждате, че тия кръгове са разкъсани. Ако потеглите една права линия навън, къде ще отиде? До ушите - следващият център, значи знанието в света се придобива само чрез слушане."

(Мъчението, стр. 60,61)

2 ноември 1922 г., четвъртък, 7часа сутринта

Н. с. е. с. л. и. ч. е. н. д.
Б. в. с. и. в. л. и. н. с. е. с. Б.

Чистотата, това е един дълъг процес на чистене. Тя обема „чистене" в най-широк смисъл. Като се почне от физичното тяло. Но в процеса на чистотата влизат винаги два други процеса - разрушение и съзиждане. Чистотата се явява да почисти разрушените материали, а разумното, Духът, Любовта, те започват процеса на граденето. Но преди да са паднали Ерихонските стени потребна е музиката на душата - непреодолимата, копнеюща музика на душата, да се слее със своя първоизточник - единия извор - Духа - Любов. В тази музика се проявяват съзнателните стремежи на душата - тя плаче най-напред, когато се роди за един нов свят, защото е сама и няма кой да я води. После тя простира ръце нагоре, към безграничното съзнание от където е излязла и вика Духа, който носи Истината, Духа на Истината. Той слиза и душата...

ВТОРИ МЕСЕЦ

[Материал с почерка на Савка]

22 септември - 22 октомври 1922 г.
София

Добродетел - Марика
Правда - Сотирка
Истина - Паша
Мъдрост - Савка
Любов - Мария

Второ писмо ще пише Марика на Учителя

До Мика
върху Мъдростта
22.09. - 22.10.

„Начало на Мъдростта е Любовта."

Търсейки да намеря мъдростта в нейното приложение в живота разбрах, че тя е преди всичко един вътрешен процес, процес на навлизане в себе, на поглъщане и изучаване на ония най-вътрешни скрити гънки на човешката душа, процес, чрез който може да разкрием в себе си една дълбочина, в която живее душата.

Мъдростта, това е онзи вътрешен страж, който ни запазва и предпазва от прибързани постъпки и необмислени дела, всичко в мъдростта се движи с бавния, но спокоен и сигурен темп на Духа.

Мъдростта живее вътре, а се проявява чрез Любовта навън.

Чувствувам, че мъдростта е много скрита в глъбините на човешката душа, но тя открива една такава дълбочина на човешката душа, в която дълбочина човек намира себе си.

[Няма подпис, почеркът е на Савка]

ПЪРВО ПИСМО ОТ УЧИТЕЛЯ ДО СОТИРКА

Любезна Сотирка,

Получих писмото ви.

Иска се от вас преодоляюще влияние на вашия ум, сърце и воля. Средоточение към великата цел на живота; това е благочестието не в неговата ограничена смисъл, но в неговата безгранична. Да се свържите с напредналите души и с Бога, Източника на всичко, с Христа изявената Любов в нейната пълнота.

Вам ви е още непонятна тази връзка.

Връзката носи светлина, Мир и радост за душата.

Аз ще се постарая да ви осветля с течение на времето.

Вяра жива непреодолима, Любов непрестанна. Ще дойде.

Поздрав на всички.

Верен

Русе 28. 09. 1922 г.

[Преписът е от Савка]

НА КЛАСА НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ
М. С. П. М². С².*
София
(Второ писмо от Учителя до Мика)

НА ОБИЧНИТЕ УЧЕНИЧКИ
МАРИЯ, САВКА, ПАША, МАРИКА, СОТИРКА,

В изявената, проявена и осъществена Любов на Бога душата придобива своите най-благородни чувства.

Любов Божествена и свобода в душата; светлина, мъдрост в ума; Истина и чистота в сърцето.

Тогава леденатa обвивка на душата се растопява; облата повърхност на ума се осветлява и с мисли населява; водната повърхност на сърцето с желания и живот се изпълва.

Приемайте Божествената топлина на любовта; Ангелската светлина на мъдростта; Чистотата на духа; растежа на Божията душа; Благото на Бога Добродетелта.

Моя мир, светлина, обич, Духа Един да пребъде с всички ви.

[Свещеният подпис]

20. 11.1922 г.
София

ТРЕТИ МЕСЕЦ

22 октомври - 22 ноември 1922 г.

София
Трето писмо ще пише Мария на Учителя

Добродетел - Мария
Правда - Марика [Мария Тодорова]
Истина - Сотирка
Мъдрост - Паша
Любов - Савка

---

*М - Мария Радева; С - Савка Керемидчиева; П - Паша Теодорова; М² - Мария Тодорова; С² - Сотирка Бабаджова

До Мария

За Любовта

Любов, за която сега трябва да пиша, аз нямам. До сега аз Любов не съм проявила, но само чувствувах Любовта, която ми се е давала.

Любовта отрича всеки егоизъм и изключва всяко огорчение. Тъй, че този месец се старах да премахна всяка егоистична подкладка в действията си и при това се натъкнах именно на онази дебела егоистична основа, от която изхождат всичките ми действия. Като се натъкнах на туй, в душата ми се роди една голяма скърб, за която нищо не мога да пиша. Тази скърб може само да се живее.

А в Любовта, която получавах, намерих две страни: Любов топла и светла, за която жадува моето изтинало от вековете сърце и която още едва разбира моят ум, а другата страна, това е онова дълбоко преживяване нейде вътре, вътре, което облагородява, подига и внася една дълбочина на чувствата ми и дълбочина на душата ми. Тъй че Любовта внесе в мен 4 измерения: дължина, широчина, дебелина (радост) и дълбочина (преживяване). Радостта, това е периферията, а дълбочината, това е центъра. Значи Любовта внесе в мене и периферията и центъра. А център без периферия няма и периферия без център няма.

При Любовта скърб няма или там и скърбта носи името Любов.

Савка
20. 11.1922 г.
София

Друго, до което дойдох върху Любовта:

Любов, за която сега трябва да пиша, аз нямам. Във всичките си старания да придобия Любовта от части, до сега, до днес, аз Любов не съм проявила. Най-многото, което мога да кажа от опит за Любовта и то не като моя, а като такава, която иде от вън, са следните две силни страни: Любов получена, изживяна като най-силно чувство, потик, стремеж, сила и воля дори в периферията (в дължината и ширината на моята душа) и скърб, изживяна като най-силно чувство, подтик, стремеж и сила в центъра, в дълбочината на моята душа. Любов без скърб няма, както и център без периферия няма и обратното. При любовта и скърбта е Любов.

На Обичния Учител

За Правдата

Мислих върху правдата и я обикнах. Повиках я. Тя дойде и аз се зарадвах. Проговори ми... и станах скръбна... Аз искам Правда в моя живот!

Твоя ученичка Марийка
[Марика]
21.11.1922 г.
София

За Мъдростта

21 11.1922 г.
София

Този месец, от 22 окт. до 22 ноември работих върху „Мъдростта".

Представиха ми се случаи да я приложа. Някъде успях на време да постъпя съобразно с нея, а някъде пропущах - действувах според както почувствувам известна работа. В първия случай ми биваше добре, изпитвах една лекота, един вътрешен мир. Във втория случай тяжест, голямо недоволство от себе си, дохождах до положение да се чувствувам опорочена.

Вторият случай е за мен важен, неиздържането в тази добродетел, защото това ми е задача да работя с нея. „Трижди мери, един път крой!" Често ми дохождаше на ум. Казвах си, преди да постъпя тъй или иначе: „Нали истината ще кажа, от какво ще се боя?" Но мъдростта ми каза: „Когато никой не я иска, когато за този случай я ненавиждат, когато тя им вади очите, когато силно засяга тяхното честолюбие, по-добре ще е да мълчиш." И колко, колко пъти мъдростта ти налага мълчание, а не да казваш това, което чувствуваш, макар и истинно да е. Иначе готова трябва да бъда стрелите хорски да понасям. Взирам се в постъпките си и живо разбирам думите Учителеви: „Без Мъдрост, значи, без светлина."

Паша

[Мария Тодорова] *

„Милост и Истина се срещнаха
Правда и Мир се целунаха
Истина от земята ще прозябне
Правда от небето ще надникне"

Някои мисли за Добродетелта

Добродетелта е да проявиш в дело благия роден подтик. Затова само човек със силна положителна воля може да бъде добродетелен. Добродетелта е волята на Божествения свят, проектирана на физичния свят.

Добродетелта е плод; плодът зрее само при светлина и топлина. Плодът на добродетелта зрее само при светли мисли и топли чувства. Затова, за да бъде човек добродетелен, в него трябва да се е вселила и да живее Мъдростта като принцип и Любовта като принцип. В Добродетелта Истината присъствува, като един невидим двигател, който иска да се изпълни съвършената Божествена справедливост. А Правдата увенчава делото с успех.

28.10., събота, 6 ч.с.

---

* до страница 664, препис на писмо от Учителя с дата 9.12.1922 г., вкл.

Да проявя Добродетелта в моя живот! - Сърцето ми трябва да блика от любов. Само в любовта има светлина - а само на светлина плодовете зреят.

Само мъдрият може да бъде добродетелен, защото само в мъдрия има любов и светлина.

Да бъда Мъдра!

Да бъда Амриха!

Нека едно от лицата на Мария бъде Амриха

Ключът е „х".

01.11 сряда

Добродетелта съдържа в себе си активните енергии на съзиждане - творчески енергии, които оплодени от Слънцето завързват най-хубавите плодове - израз на осмислен живот.

Тя иде отгоре и нагоре отива...

Тя слиза само, за да подигне някого...

В когото влезе, влиза за да го подеме в своята възхождаща вълна.

10. 11. петък, 6 ч.с.

Мария

21. 11. 1922 г.

НА УЧИТЕЛЯ - ХРИСТОС

ИЗЯВЕНАТА ПРОЯВЕНА И ОСЪЩЕСТВЕНА

ЛЮБОВ НА БОГА

FIR FUR FEN
TAO BI AUMEN

ВИСОК ПЛАНИНСКИ ВРЪХ
ОБЛЯН ОТ ЛЪЧИТЕ НА
УЧИТЕЛЯ - СЛЪНЦЕ

Светлина и синина се разливат по небесата. Въздухът трепти от чистота. Мълчание и тишина.

Добродетелта възлиза по една пътека. Главата й е дигната нагоре. Погледът устремен към Слънцето. Колкото повече се изкачва нагоре, тя става по-

ефирна и най-после, подобно дъх на бели кринове тя коленичи при нозете на Учителя.

Той я поглежда. Вечността гледа през погледа Му и лицето Му е подобно на звездно небе, разгънало огнените страници на Книгата на Живота.

Добродетелта:
Учителю! При Теб аз ида...
На моите сестри Любов и Мъдрост,
Истина и Правда плода да донеса...
Аз видях Любовта - дете е тя -
Чисто и невинно кат сутринна роса.
Тя рече ми: „О, сестро моя,
Любов ме мен наричат
Но аз сама не съм Любов
Аз само чувствувам Любовта,
Която ми се дава.
За таз Любов жадува моето сърце
Истинало от вековете.
И таз Любов едва разбира още моя ум.
Към мен излива се топла и светла
И в мене, нейде вътре, вътре живее
нещо, което ме подига и внася
дълбочина на чувствата ми и
дълбочина на душата ми.
Познах аз радостта от таз Любов
познах и нейната дълбочина.
При Нея няма скръб или не,
Там и скръбта нарича се Любов.

А Мъдростта и нея срещах често.
О, тя тъй много бе погълната в себе си.
Усърдно тя работеше и бе готова
Винаги погрешките на хората
Сама да понесе.
Тя рече ми: Как често идва ми да
кажа Истината, от що ще се боя?
Но нещо сдържа ме и шепне:
„Когато никой не я иска,
Когато за този случай я ненавиждат
Когато тя им вади очите.
Когато силно засяга тяхното честолюбие,
„По-добре ще е да мълчиш".
И аз се уча на мълчание,
макар и туй, което чувствувам
да бъде истинно.
Иначе готова трябва да бъда
Стрелите хорски да понасям.

Взирам се в постъпките си
И живо разбирам думите Учителеви:
„Без мъдрост - значи без светлина."

От Истината вест не съм получила.
Ще дойде тя сама да Ти изкаже туй
Що е научила през този месец.

А Правдата? Тя бе замислена и
много изживяла. Тъй ми се стори
когато я срещнах. Тя даде ми туй
малко писъмце:

На Обичния Учител

Мислих върху Правдата и я обикнах.
Повиках я. Тя дойде и аз се зарадвах.
Проговори ми ... и станах скръбна...
Аз искам Правда в моя живот!

Твоя ученичка:
Марийка

А аз последна ще Ти кажа туй що искам:
Да проява Добродетелта в моя живот!
Сърцето си да дам аз дар на вечността!
Но трябва то да блика от Любов
Защото само в Любовта има светлина,
а само на светлина плодовете зреят.
Само мъдрият може да бъде добродетелен,
защото само в мъдрия има любов и светлина.

ДА БЪДА МЪДРА!
ДА БЪДА АМРИХА!
Нека едно от лицата на Мария бъде:
АМРИХА

Аз Учителю, при Тебе бях
И после слязох на земята.
Слязох, за да подигна някого
И пак при Теб дойдох.

Замлъкна тя. Учителя стоеше
Тих и величав.

Той нишките на цялата Вселена
Държеше в ръцете си
И огнената книга на Живота
Бе изписана със звездни писмена
по светлия му образ.

И нова песен зазвуча
В небесните простори...

Мария
22. 11. 1922 г.
София

„Ние знаем, че преминахме от смърт в живот"
I послание Йоаново 3:14

I.

Събуди се моята душа,
Събуди се моята душа,
За вечни Блага
За вечни Блага, Блага
На Любовта на моя Баща.
На Любовта на моя Баща.

И видях там тази душа,
Самотна да чака тя...

02. 12. 1922 г.

I.

В зарите на живота,
Слънцето изгряваше,
Граници на природа очертаваше
В душа ми мощен Дух пробуди,
И в сърце ми Любов събуди.

02.11. 1922 г.,
10 часа преди обяд, събота

II.

В зарите на живота
Кога лъчи от Бога изтичаха
Слънцето изгряваше и
Душите с живот даряваше.

III.

В светлите зари на живота,
Кога души от Небето слизаха
Слънцето изгряваше,
И пътя им показваше
Към далечните полета на земята
Там изгубени свои братя те търсеха,
Изгубили преди векове живота...

23. 12.
10 часа вечерта, събота

IV.

В зарите на живота,
Когато душите се събуждаха
Преди Слънцето да изгрее,
Своите молитви към Бога отправяха:
Баща наш на Любовта,
Ние днес се отправяме към земята
Твоята Воля да изпълним
Там паднали наши братя да намерим
Изгубили живота от вековете,
Заспали в греховете
Очуждени от Светлината...

28.12. 1922 г.
четвъртък

„И да не се боите от онези,
които убиват тялото, а душата
не могат да убият."

„Страхът"
[Беседа от Първа серия на Сила и Живот]

За Тебе, Която Си ме родила в тоя Божи свят, аз жертвувам всичко. В любовта Ти аз намирам своята последна опора на моята душа. Страхът от света,

от онези, които убиват моето тяло е отживял своя век. **Аз не се боя, защото Те познавам.** Дали ще ми дадеш смърт или живот, еднакво с благодарност ще ги приема. С Тебе и в смъртта има смисъл; без Тебе и в живота няма цел. В смъртта или в живота, **бъди ти всякога светлия венец за моя Дух.**

8 февруари 1923 г., 10 часа сутринта
София

НА ОБИЧНИТЕ УЧЕНИЧКИ
О. К. Н. Д.

Мария, Савка, Паша, Марика, Сотирка

В съвършената изявена, проявена, осъществена Любов Божия: Добродетелта никне; Правдата расте; Истината цьфти; Мъдроста върже; Любовта зрее.

Всяка душа, която ходи по светлия път на вечния живот, добива своето блаженство, всегдашно Благо на Божия Дух.

Вложи Истината в душата си и ще добиеш свободата си.

Пусни светлината в ума си и Мъдростта ще ти даде знанието си.

Приими Чистотата в сърцето си и Любовта Божия ще дойде в своята пълнота.

Имайте сърцата на малките деца и Господ ще бъде с вас. Беззаветна самоотверженост.

Моя мир, светлина, обич с Духа на Отца святи да пребъде с всички вази.

[Учителят] 9. 12. 1922 г.
София

Н. Л. К. Б.

Мила Савка,

Поздравлявам те с Именния ти ден. Какво да ти пожелая? Да, това: Да постигнеш, с течение на времето, добродетелите, върху които ние сега работим, да станеш една жива Пентаграма. Спомням си за миналата година, като ти дойдохме на гости целия хор. Тази година, като ти дойдат, представлявай си, че и аз съм с тях и ти пея за Мусала.

Ти че си заета аз не се съмнявам, но все остава време за два реда нали?

Какво се е наредило в София? Как са нашите братя и сестри от класа?

Аз получих от Мика това хубаво писмо, което нашия Мил Учител ни е писал. Как много се радвам аз като го чета, но скоро ще се разделя и изпратя обратно.

Савка, тука ти изпращам и работата си, която ще предадеш на Учителя, като го поздравиш сърдечно и запомниш хубаво това, за което ще ти говори и ми опишеш подробно, защото аз очаквам с нетърпение и съм като онази сестра, която била доволна и от укрухите.

Как е сестра - майка ти?

От тука нищо няма какво да ти пиша и описвам, освен мога да кажа за себе си, че се питам защо съм още тука и защо стоя, но щом стана на краката си разбирам от тяхното състояние моето стоене тук.

Поздрав сестрински на майка си, сестри: старата Попова, Гумнерова, Янакиева и които питат за мен и нашия клас.

Целувам те: Сотирка
15.12.1922г.

НА ОБИЧНИЯ НИ УЧИТЕЛ

Истината

У мене Истината се формулира тъй: Истина е това, което е. Търсих го и разбрах, че то е Божията любов.

Правих опити да вложа Истината в душата си. Зная, че не съм успяла в това.

Ваша ученичка:
Марика

20. 12. 1922 г.
София

„Милост и Истина се срещнаха
Правда и Мир се целунаха
Истина от земята ще прозябне
Правда от небето ще надникне."

Истина изявена чрез Добродетелта - това е Правдата.

Мария

21.12.1922 г.
София

НА НАШИЯ ОБИЧЕН УЧИТЕЛ

Четвърто писмо от неговите малки
ученички от класа на добродетелите:
Мария, Паша, Марийка, Сотирка и Савка
22.12.1922г.,София

Учителю,

Привет Ви днес донасям от моите сестри, Истина, Мъдрост, Любов и Правда. Към тях аз обич храня, но съм далеч от тях. В мислите си спохождам ги и 4-те, Доброто от тях, аз искам да отбележа в душа ми жадна за тези добродетели велики: Истина, Мъдрост, Любов и Правда.

С всяка поотделно в разговор влезнах:

О, ти сестра, коя върху Истината работи, кажи що научи, какво разбра, какво доби в този месец нов?

Истината: Лицето й беше сериозно, очите й гледаха на Марийка. Горе тя мълчеше, а след това продума:

„Истината е това, което е."

След туй, тя затвори очите си, на устата й се показа една лека усмивка, гласа й се измени, тя продължи:

- Търсих я и разбрах, че тя е Божията Любов!

Тя млъкна и с тъга на сърцето си пак подзе:

- Правих опит да вложа Истината в душата си, но в това не съм успяла.

А ти сестра, която върху Мъдростта работи този месец, кажи ми, какво научи ти, що е Мъдрост и де я ти намери? О, как искам да се погълна в Мълчанието и в тайната дълбочина на Мъдростта! Говори, аз слушам.

Мъдростта: Тя беше замислена, но разположена.

Сотирка: Мъдростта, това е процес на узряване. Като кажа - Мъдрост, веднага си представям един безкраен простор, а себе си виждам малка, много малка, струва ми се, че аз, която размишлявам за Мъдростта, се намирам на Мусала и оглеждам наоколо величествените гледки. Всичко около мен е мъдростта, а аз, малката, аз стоя на този върх, гледам и се учудвам на всичко това около мен, а при това си мисля, че един ден, може би ще обхвана всичките тези простори. Като наблюдавам всичко туй, питам се: Мъдрост къде ли не си ти? В морската песъчинка, ти там си; в капката вода - пак тебе намирам; в минералите; в растенията; в животните; у човека, като цар на земята и създател на всичко; денят и нощта с красивото небе, накичено с милиарди небесни брилянти. Каква Мъдрост е всичко това! Мъдрост, тебе те намирам в микроскопическото, отивам към безкрайното и там с тебе пак свършвам. Затайвам дъха си, затварям очите си, не гледам нищо вече отвън скривам се във вътрешността си и там е Мъдростта! Издигам гласа си към Създателя и Твореца на всичко мъдро и велико в света: Поклон пред Тебе, о Боже, с колко Мъдрост е пълно делото на Твоята ръка!

И от тебе, нежна сестрице, що върху Любовта работи, искам да чуя две думи, да се поуча и от твоята опитност.

Любовта: Тя беше тиха и погълната в себе си.

Паша: Като размислих за Любовта, намерих, че трябва да урегулирам най-първо отношенията си към Бога като постоянни, неизменни и равни. Повтарях си: „Аз трябва да любя" и студ почувствувах, в сърце ми нещо ме втрисаше. Получавах Любов, която не идеше от топло сърце, а от студено трескаво сърце. Може би и затова чувствувах, че и моята душа се тресе. В успехите си върху Любовта, не искам дори и да помисля да се лаская.

Тя спря, гласа й се задави, а и аз се замислих много върху чутото.

А и ти моя сестричке, що винаги в мълчание те съзирам и то за много малко, кажи ми, що научи и от твоята опитност аз поука искам да извлека.

Правдата: Тя беше мълчалива, а думите й бяха отмерени.

Мария: Истината изявена чрез добродетелта, това е Правдата.

„Милост и Истина се срещнаха,
Правда и Мир се целунаха."
„Истината от земята ще прозябне,
Правда от небето ще надникне"

Сега и моята опитност и моята работа ще прибавя.

Добродетел - това е основата на целия наш живот. Тя държи връзките на другите четири Добродетели: Истината, Мъдростта, Любовта и Правдата. Не съм добродетелна. Много скърби преживях и много сълзи пролях докато да призная тази истина в душата си. Аз разбрах, че няма у мен Добродетел. Но сега аз желая силно и горещо: нека преживея още толкова скърби и нека пролея още милиони сълзи, но да придобия тази основа в живота си - да бъда добродетелна! Истина, Светлина и Чистота, това е Добродетелта, аз която жадува моята малка душа. И страда и скърби и радва се и плаче все за това. Светлина, Истина и Чистота, това е зова, това е вика, това е един апел, който отправям към вас!

Няма по-велик живот за ученика от този, в който той е заедно със своя Учител, затова научете ни да го използуваме и да се не спъваме в този път • път с Учителя.

Само Вие Учителю сте, който ще ни изведе на желания бряг при добродетелите.

С Вас Учителю, от смъртта към вечния живот, от суетното към идейното, от скръбта към радостта.

Само в изявената, проявена и осъществена любов на Бога, чувствата, мислите и действията на човека се усъвършенствуват.

Ваша ученичка
Савка

Любов

Да обичаш заради самата любов е велико. Не е любов само този, който ти е приятен. Аз нямам от тая любов. За да любиш, трябва да си чист.

Добродетел

Добродетелен всякога и навсякъде, значи да имаш и да можеш винаги да даваш.

Добродетелта е проявена Любов, значи трябва да имаш Любов, за да си добродетелен.

Правда

Правдив е само умният, интелигентният човек. За да си правдив, трябва да имаш светлина, знание, за да виждаш причините на нещата. Аз имам ли правдивост. Само в моменти.

Истина

Любов и стремеж към истината, към Слънцето!

Истината ще ви направи свободни, защото лъчите на Слънцето ще стоплят ледовете, с които сме обвити и ний ще се почувстваме свободни. Истината, това е идеала, високия идеал.

Истината във вашия живот как се проявява? Тя изключва лъжата. Само чистосърдечният човек може да казва истината.

[Любов]

Работата за този месец ми бе върху Любовта.

Едно нещо, което ми се видя като трудно разрешима задача, но наложителна, то бе: да урегулирам отношенията си към Бога, като постоянни, неизменни и равни. До колко успях в това, не смея ни най-малко да се лаская. Знам едно, което беше с мене през целия месец, продължава и сега: чувствувам се в особено трескаво състояние, външна температура нямам, а вътрешно, душевно имам треска. Дадоха ми се много случаи да проявя тази любов, но аз от себе си не съм доволна. Може би душата ми от това се и тресе. Не разбирам добре състоянието си. Не се опитвам и да философствувам.

Паша
22.12.1922г.

Месец Март

Мъдрост - светлина и знание

Светла Мъдрост, за да те разбера, като че нарочно трябваше всичко да притъмите пред очите ми. Всичко до тогава поставено в ума ми, уж на положителна нога, всичко изгуби смисъл. Разби се туй несигурното, привидно знание и мъдрост, но болка страшна причини ми. Празнина, пустота пред мен. Страх, голям страх ме овладя, да не загубя туй солидното, здравото и сигурното в света, което Божествена Мъдрост се нарича - която сал в Словото Божие чувах, виждах и разбирах.

[Почеркът е на Паша]

Месец Април

Любов - Чистота

„Само чистите по сърце ще видят Бога."

Детето е чисто по сърце, но детето в пълната смисъл на думата. През всичкото време на размишление върху чистотата, като нейно необходимо, предшествуваще я качество е смирението.

Смирение пълно, безгранично, абсолютно, пожелах го и всегда го пожелавам. Последна в света си казвам да остана, но смирение да изработя и душата си в тишината му безмълвна да обгърна.

[Паша]

Месец май

Добродетел - Жертва

„Ако искаш да влезеш в царството Божие, раздай всичкото си имане на света, на бедните и ела и ме последвай."

Мислих много върху този стих в свръзка с работата ми за през този месец и разбрах жертвата в този смисъл: богатството, което трябва да раздадеш на бедните, то не е само материалното, но всякакво лично богатство, като лични чувства, желания - раздай тях на бедните, т.е. на света, пожертвувай ги, из хвърли от себе си личния елемент. И тогава, ела и ме последвай!

[Паша]

БЕЛЕЖКИ

към
работата на

Окултния клас
на
Добродетелите

през 1923 година

На обичните ученички

Мария, Савка, Паша, Марика, Сотирка

Няма Мъдрост като проявената, изявена Божия Мъдрост; Само Божията безгранична, вечна Мъдрост е Мъдрост.

Вложете Любовта в сърцето си, Тя ще внесе чистота и благородство в чувствата ви; Мъдростта в ума си, Тя ще внесе светлина в мисълта ви; Истината в душата си, Тя ще внесе свобода на волята ви; Правдата в Духа си, Тя ще внесе яснота в решенията ви; Добродетелта в силата си, Тя ще внесе неизменна вярност и ДУХА НА БОГА ще обитава и вие ще бъдете под Неговите крила пред очите на Неговата милост.

Любовта на Духа Святи да ви озарява.

12.01.1923 г.
София

[Препис от писмо на Учителя]

ДО УЧЕНИЦИТЕ НА В.Б.Б.

До специалния клас

П.М.

Светлината с ръка не се хваща, но с очи се вижда и с ум се разбира. Тази Светлина води изпадналата душа през тъмнината.

Ръката може да хване само образувалия се плод от Светлината; Окото да види слугата, който го донася, и ума да прочете писмото на оня, който го праща.

Свещеният плод на живота трябва с всичката чистота да се хваща.

Душата на ученика трябва да е обхваната от свещения трепет на Божия Дух. Само така ученика може да се доближи да види свещеното лице на Истината и да разбере възходящия път на Любовта.

Великите идеи живеят в благородните души;

Светлите мисли в светлите умове;

Чистите желания в чистите сърца.

Там гдето има Светлина, Чистота Духовна, Свобода Божествена, там Духа царува.

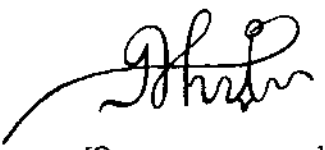

31.01.1923г.
София

[Свещеният подпис]

До обичните ученички

О.К.Н.Д.

Мария, Савка, Марика, Паша, Сотирка

(V-то писмо от Учителя до Паша)

Само Бог е Любов, и когото тази светлина озарява само той я познава.
Любовта е дело на живот;
Мъдростта е дело на висше познание;
Истината е дело на душевна свобода;
Правдата е дело на дележ;
Добродетелта е дело на плод.
До колко сърцата ви са чисти, нека Любовта да говори;
До колко умовете ви са озарени, нека Мъдростта свителествува;
До колко душите ви са свободни, нека Истината каже;
А за Правда и Добродетел Бог е свидетел.
А верността ви, тя е веч позната. Работете докато слънцето на живота грее.
Моя мир да бъде с вас.

28.01.1923г.
София

СВЕЩЕННОТО ПРАВИЛО

Сега във вашия клас вие нямате още никакъв обект. И 5-те вървите в мъгла. Аз толкова време ви следя, почти никакъв обект нямате. Към какво се стремите? Общият стремеж нищо не донася. Общата вада, която няма брегове, образува само разливания, мочурляци. Разливането някой път не е поливане. Защото в този път не сте дошли за пръв път на земята. Колко пъти сте започвали, имате толкова съществувания, толкова опитности са ви дадени и ако вашето съзнание не може да се подигне и да използува някои от тези ценни семена то[я] застой се дължи на вас. Има неща непостижими за вас, зная, но има неща, които са постижими.

Защото достойнството на един ученик се дължи на това разумно послушание да изпълни всяка мисъл, която е добра. Да си готов да пожертвуваш живота си и за никакви блага да се не подкупваш. Това значи, като се турите на изпитание, да издържите. Ако нямате тази воля, добре, ако не - само така може да се постигне.

И ако влезете в другия свят, с какво ще се похвалите? За да влезеш в музикалния свят, трябва да знаеш да свириш с тях. Но ако на 20 движения на лъка правиш 10 отклонения на цигулката? Има известни изкуства, като ги знаеш - добре дошъл. А у вас има едно понятие, понеже сте родени царски дъщери с царска кръв, трябва да се извиняват всичките погрешки.

Не е тъй, и царският син и простият син са еднакво отговорни. Има ваши погрешки, които аз извинявам, но има погрешки, които аз не мога да извиня по никой начин. И тях кармически трябва да ги изплатите. Има неща, които аз съм готов да извиня 101%, но има неща, които 101% не извинявам. Представете си, че аз ви казвам: Тук има един камък от 1 кг. Казвам някому: „Дигнете този камък и го турете на това кюше." Един път, два, три пъти вие не го тургате. Това не е нехайство, а това се казва своенравие. И ако е един ангел, за такава една постъпка биха го изгонили. Някой път отрицателните черти са поучителни: Пияният човек, с какво усилие, гледа да се домогне до някоя чаша вино. Тъй и добродетелният човек трябва да гледа да се домогне до чашата на добродетелта.

Най-първото нещо, от вас аз искам следното: Няма какво да ми пишете за вашите преживявания. Аз искам от вас послушание и да имате една определена цел, която да постигнете, и да не се извинявате, че слабости имате, понеже всичко това, което ви се дава, това е в границите на вашата възможност.

Разберете следующата обстановка: Посадили едно кокиче едно време в пролетта, пък то се разсърдило на своето братче, защо не го турило на това място, където то поискало, на най-високо място и не искало да израсне. Към края на есента то казало: „Хайде, сега съм решило да израсна." Израства и опада.

Някой път у вас се заражда благородното желание в зимата, когато можете да бъдете попарени. Сега ще имате пред вид, че не сте само вие фактори в света. Има известни души, които са останали назад в своето развитие и те са образували една зона и искат да спрат душите в тяхната област и каквото вие сте спечелили, те искат да го изядат. Такава една разбойническа черна зона има, в която всички млади там залагат живота си, най-много младите. И ако вие не сте внимателни и вие може да оставите костите си в тази зона. Всичките тия обещания се дължат на тази зона, то са все лъжи, лъжи, реклами, афиши, афиши, лесни начини за обогатяване, за подмладяване, това било, онова било.

Трябва човек да ви прекара през много големи страдания, вие още не сте плакали тъй, че като заплачете, вас да ви заплаче и сърцето ви и душата ви до дъното, тогава може у вас да се пробуди съзнанието. Аз ще ви попитам, вие сте на Добродетелта. Ако дъщерята пожертвува честта си, за да подобри материалното положение на баща си, как мислите, жертва ли е? То е едно от най-големите престъпления, бащата да застави дъщеря си да пожертвува честта си, за да подобри материалното му положение. Твърдението, дето някои казват: „Трябва да падне човек, за да стане", в туй няма философия. Падането извиква ставането. Грехът не извиква благодатта, защото благодатта си е благодат. И когато иде грехът, благодатта се извиква двойно, за да може да преодолее и да тури хармония. И някои казват: „Трябва да се увеличи грехът, за да се увеличи благодатта." И без грехът благодатта ще дойде. В съвременните схващания казват, че няма да разбираме живота без ти схващания. Може да се подобри животът и без да съгрешим, както възможност с греха и без греха може. Допуснете, че вие сте една

ученичка в Класа на Добродетелите, не само вие, но в Класа на Добродетелите има много ученици в целия свят, с хиляди са от тях. Има две положения: една от тези ученички се влюбва в някой момък от света, богат, заможен, да допуснем, той е княз или цар и той казва така: „Ако ти се отречеш да служиш на своя Господ, аз ще те взема за жена." И тя се отрича, за да го придобие, морално ли е то? Какво е спечелила?

Другото положение: Той е един ерген и ти кажеш: „Аз ще се оженя за тебе, но ако ти повярваш в моя Господ." И той повярва привидно. Какво сте спечелили? Тези принципи в добродетелта вие трябва да ги разрешите, по който и да е начин.

Една ученичка на **Добродетелта** никога не трябва да има връзки, тя може да другарува, но всякога тя трябва да бъде на особена дистанция, ако не иска да загуби своя Учител.

Божественото у човека трябва да бъде идеал. Божественото, от което произтича животът, върху което е обоснован човешкият разум, върху който почива човешката душа, то трябва да бъде нещо свещено за вас и за нищо в този свят вие не трябва да го жертвувате. И целият свят да се обърне, не жертвувайте, то е измама. За нищо не жертвувайте Божественото в себе си.

Има едно свещено правило, върху което не трябва да се разисква: **Божественото у тебе няма да го жертвуваш заради нищо!** Ако туй Божественото само може да се жертвува, ако Господ, Той поиска да се жертвува, тогава вземи участие с Него, но ако ...*(В този момент почука отвън сестра Магдалина, искаше Учителя да излезе за малко навън да му съобщи нещо важно. Учителят каза, че не може да излезе и каза:)* Послушание е нужно. И всеки, който не ме слуша, аз имам лошо мнение за него. Търпение и послушание, тия правила ще ги научите, без тях не можете да вземете нито една крачка. За Царството Божие, ако не се отречете от баща си и майка си, вие не можете да бъдете жители на това Царство. То е великия закон, който ученикът трябва да научи, за да намери своя Учител.

Съвременния свят, аз го уподобявам на бит-пазар с хиляди дюгени, дрехите са боядисани, но дрехите са все по-вехти и по-вехти. И като ги туриш още на първия ден, ще се нацепят и на втория ден, на третия ден ще бъдат скъсани. В който дюген да влезете, каквото и да вземете, все такъв ще бъде резултатът и затуй е падението. Всички стремежи и идеи на съвременното човечество те са изложени на бит-пазар, няма какво да уповаваш. Аз бих желал някой от вашия клас на когото вие можете да разчитате не само при един случай, но във всички случаи, кажете ми го. Аз имам една книга на великите ученици на добродетелите, там са имената на тия велики ученици. Кажете ми такъв, който и след 20 години като ви срещне, като ви види изоставена на пътя, да бъде същия, да не се измени.

А той, като мине, ще каже: „Едно време ти беше много млада, а сега си остаряла." Да дойдем до вас. На вас може ли да се разчита? Обръщам сега закона върху вас. Вие как сте? Може ли да разчитате? Ще дойдете, има една свещено правило, на когото очите му са отворени, Господ всякога отбелязва. Туй е великото у Бога, че Той отбелязва онова, което никой не го е видял. Големите грехове на хората Той не отбелязва, но малките работи, които и ангелите не виждат даже, Той ги отбелязва, а което другите виждат, Той не отбелязва.

Има знания, които се добиват по разни начини, но най-полезни начини [знания] са тези, които се добиват чрез закона на Любовта и на които обект е Истината. Не положим ли в основата Божествената Любов, то не е знание. Знание придобито със закона на Любовта, то остава като един скъпоценен камък, той не се разваля. Те са живи отношения. Сега представете си едно време сте били царици, аз съм ви срещнал, вие казахте, че ще оправите света и виждам такива присъди, интриги и най-после дойдохте до туй обедняване, в което сега се намирате. Питам ви: Придобихте ли опитност? Вие казвате: „Сега пак да станем царици." Сега трябва да научите вътрешната страна на живота. Трябва да бъде човек силен и мощен по дух. Как бихте разбрали един от най-видните пророци - Исайя 25 глава, 6 стих? *(Учителят го прочете.)* Сега стремежите на съвременните хора, ето как Господ го описа на пророка. През последните времена такова ще бъде положението - 15 глава, 5,6,7 стих от Исайя. „Моав" всякога значи хора, които са без морал, нямат никакъв принцип, които живеят днес за днес. Каквото са скътали хората им се взема, такъв е животът на хората. 60-та глава 1 - 6 стих онези, които възприемат истината.

Сега аз искам от вас нещо по-определено, ако може да излезе, да почнете една по-определена деятелност, разумна. Не е в голямата деятелност, но да имате една малка опитност, едно малко семенце, върху което всякога да базирате опитността си.

И тази малка светлинка нищо да не е в състояние да я засени. През тази светлинка да видите присъствието на Господа. И в най-голямата тъмнина да слушате гласът да каже: „Не бой се, тук съм!" Няма по-хубаво от туй състояние. И в гроба да си; и в пространството да си; и в дъното на замята да стоиш - не бой се, ще излезеш!

Господ е толкова взискателен, вие не можете да имате Божието благоволение, ако не сте абсолютно чист, не външна чистота. Да имате беззаветно доверие, ни сянка от съмнение. Да бъдете всякога готови да пожертвувате всичко заради Него. Един в света има, за когото всичко може да се жертвува моментално, да се не спираш нито една стотна от секундата. В такова едно състояние, Бог всичко ще ви направи и преди да пожелаете, Той ще го изпълни. То е Божествено, тъй го аз наричам. Но остане ли в някое кътче на вашата душа съмнение, тогава ще градите, ще се разваля, днес пак, утре пак и най-после ще кажете: „Не разбрах смисъла на живота." - Защо? Смисълът на живота е Любов. Бог е Любов. Той е Мъдрост, Той е Истина. Моето желание е, аз спрямо вас имам две мнения. И те са следующите: Аз искам Божественото у вас да го подкрепя, да го възрастна. За Божественото аз съм готов всичко на направя. А у вас има друг човек, за който аз не се интересувам, то си е ваше. Туй, човешкото трябва да живее само от изобилието на Божественото. Но когато Божественото ще стане у вас жертва за човешкото, вие сте на един крив път. В окултизма туй го наричат падение, намирате се в Божествените корени и се намирате в едно безизходно положение, а по-тежко няма от това за душата. Сега моята цел днес е, аз не искам да ви дам морал, а само някои правила, които са неизбежни.

Първото правило да го запомните: Божественото във вас за нищо, за никого не трябва да го жертвувате. Божественото само трябва да се жертвува за себе си. Казва Христос: Имам власт да положа душата си, имам власт и да я взема." Божието само може да се положи и да се вземе назад. Когато казва

Христос, то е Божественото - „Имам власт да положа душата си, имам власт пак да си я взема." Бог допуска Христа да го вземат, Той го допуска и пак Го издигна. Ако вие подлагате Бога на изпитания, ще паднете, ако Бог ви постави на изпитание и в дъното на ада да сте, Той ще ви изчисти, ще ви издигне и ще ви възкреси. Затуй във всеки един момент трябва да знаете две неща: Волята Божия ли изпълнявате или вашата воля.

Волята Божия, то е великия принцип, а вашата воля, то е човешкото. И силата, за да бъдете мощни, в туй вътрешно разграничение ще станете силни. Туй е Божественото, от тук никъде не се мърдам. Сега, ако вземете първия принцип, ако сте внимателни на моите думи, те са тъй силни, тъй мощни - Аз ви говоря една велика истина. Първият принцип, ако сте готови да служите на Бога, Бог може да трансформира живота ви, най-нечистия живот ще го трансформира моментално, ни помен да не остане и вие ще мязате на един скъпоценен камък. Но нямате ли този принцип, човек с хиляди години ще пада, ще стане; в другия живот пак ще падне - пада, става. И ще ни убеждават нас, че опитност трябва. И дойде опитността - ще кажат: „Дойдоха водите до устата ни и се обърнаха към Господа." Там е човешкото знание. Има друго знание да познаем Господа. Най-великата наука е Той в света. Аз се чудя на някои, казват: „Да познаем света!" Някой си разрязва умрял вол. Какво ще научи от този вол? Неговите миризми. Добре, след като сме изрязали 100 вола, какво сме научили? Друго - посаждам 100 ябълчни семки и ми дават ябълки, кое знание е по-реално? Разрязването на вола или посаждането на семките? Един ясновидец няма защо да прави разрез на вола, той ще си проектира очите и ще види как е скачена главата, мускулите, костите без нож. Без нож виждане. Кое знание е по-хубаво? На ножа или на виждането? Пипането не е знание. Вие сте имали пипане, то е достатъчно, имате повече пипане отколкото трябва и няма нужда от пипането. Ще кажете: „Как се разширява човешкият мозък, какви химически процеси стават, пречистването на мозъка? Де се зараждат възвишените благородни мисли, де се намират излишъците?" Онези, които не виждат със своя нож, ще кажат: „Аз не съм намерил душата." Но трябва едно свещено правило. Едно само трябва да имате, но свято да е. Светлината вие може ли да я огорчите или обидите? Някоя пакост може ли да й направите? - Не може. Аз ще ви дам един начин. Вие се огорчавате, обиждате, казвам: Станете светлина, никой не може да ви огорчи. Тя дори има предпочитание, защото всеки има нужда от нея, всеки гледа да отвори прозореца, да влезе един малък лъч. И там злото е изключено.

Някой път седите и казвате : „Мен Учителят не ме прие." Ама не си светлина, как ще те приема? Ако ти си един твърд камък, който причинява вреда, как ще те приема? Ако ти си един умрял вол, ще те туря ли в гостната стая на някой стол? Ако ти си един ангел, ще те туря на първото място и ще дойда да ти прислужа. Това схващане е, което трябва да имате. Много ваши мисли и чувства, които до сега сте употребили, са отрицания, които образуват лоши черти. Тях трябва да ги турите на една страна - от ляво. Всяка отрицателна мисъл на завист, на злоба, такива потънкости - в ляво, а всяко добра мисъл - в дясно. Турете граници от ляво и от дясно и след туй вие ще се поставите в трето положение, на мястото на светлината, и тогава ще разберете резултатите как са произлезли. Само че, у доброто има повече светлина, по-малко тъмнина. Злото се е помъчило да хване светилната и да я зароби, това е злото. А доброто е добро, понеже се помъчило

да хване светлината и да й даде свобода. Туй е разликата в стремежите. Туй разграничение, ако го направите ние ще ви помогнем, няма какво да се плашите.

Когато дойде да констатирате една своя погрешка, бъдете смели и решителни. За пример, пъпли една въшка, но за да не види вашата другарка, тургате палтото отгоре. Хвани я, не я покривай. Хвани я с пръстите си. Въшки по вашите глави не трябва да ходят. Благодеяния на въшките не правете.

Едно правило: Благодеяние не трябва да правите на паразити. Има известни мисли у вас, които са от естеството на паразитизъм. Питам сега, туй, което ви дадох, какво ще го правите? Ако не, аз ще го взема назад, не ви пущам навънка. То е едно богатство, за що ще го употребите, другояче аз ще ви върна. Днес съм безпощаден. Искам да говоря много искрено. Тъй ми казаха да ви говоря. *(Паша: „Ние ще го проучим.)* То няма какво да го проучавате. Господ ми казва: „То е едно богатство и ще ги питаш, какво ще правят с него." Вие сте поучавали нещата толкова време, няма какво да проучавате. Аз ви казвам: Идете на чешмата със стомната за вода. Вие казвате: „Ние ще проучим пътя." Не, смелият човек ще иде, ще налее вода, макар да има хиляди препятствия.

В един военен лагер капитанинът заповядва да идат няколко души войници да донесат вода - идат, избият ги. Тъй и с други. Казва тогава капитанинът: „По моя заповед работата не върви, има ли някой, който доброволно пожелае, който да иде да се жертвува." И един от войниците, без заповед, задига стомната и се връща без пакост.

Как ще си обясните? Значи той е опитен в името Божие и Бог е спрял неприятеля. Докато ние заповядваме, картечен огън има. Щом Бог заповядва, огънят спира. На вас ви се дава мото, казва Духът: „Дай им мото то - 5 глава Ев. Матея, 5 стих.

„Блажени кротките, защото те ще наследят земята."

Сега, ако ви попитам, мнозина имат понятие за кротките хора, че те са тихи хора, не работят. Не, кротките хора са най-деятелните. Каквото работят вършат го добре, безпогрешно. Щом върши работата, той е там, а после, за да платиш, трябва да го търсиш, не чака заплата. Те се наричат кротки хора, които всичко много добре свършват, а после трябва да го търсиш да му платиш. Те са най-умните, най-точните, най-работливите хора, които изпълняват Волята Божия, имат един велик идеал, който е вложен в собствените им души.

Смятайте, че Господ направи тъй, че всичко, което си направил, най-потайните мисли, най-скритите неща и добро и зло ще бъде с тебе. Тъй ще бъдат една изложба, всички да знаят. Трябва голямо геройство, човек да гледа своя живот, не само един живот - един, два, три ...

Сега желая, ако у вас работи Духът, аз не искам у вас да работи един външен акт. Ако Бог съизволява и благоволява във вас, ако имате един вътрешен стремеж, работете, не бойте се, ще ви се съдействува, пък ако този стремеж го нямате• Представете си, че се намирате пред една изпитна комисия и те ви питат: Какво искате? Много пъти сте се молили, ама само едно нещо може да искате, смятайте, дадат ви право само едно нещо да поискате, не само да го поискате, но да го приложите в живота. Може да поискате здраве, знание, може слава, сила. Кое е най-главното желание? Кое [е] най-силното ви желание, между вас, между многото ви желания, кое изпъква у вас? Всеки човек има много желания, но едно желание, което се издига като висок планински върх. *(Паша: „Чисто*

сърце"; Мика: „Да станем проводници на Бога".)

Трябва да ви изведа на екскурзия, дето бях аз вчера. Там ще ви предам един урок. Там до пояс като газите през снега и като излезнете на другия бряг, ще научите какво трябва да се прави. Тогава утре ще се стегнете четирите ученички, трябва да направя един опит с вас. Или утре *(събота)* или в понеделник. Аз ще ви преведа през едно страшно време, до пояс сняг ще има. Понеделник е по-добре, но ще се спретнете, ще ви задигна на едно място дето до пояс ще газите сняг и то на Витоша отгоре. Ще ви задам една задача на четирите по снега, да видим как ще я разрешите.

Опитната страна ще покаже. Опитът е доста сериозен. Като погазите до пояс сняг, пък поседите из снега, после пак. Ако снегът се втвърди дотогава, ще ви улесни. Тогава опитът остава за следующия петък - 16.02.1923 г. Ще газите сняг най-малко един километър. Опитите са необходими. То е един малък опит. Ще видим какъв ще бъде денят, по него ще съдим.

Първото правило. Истината ви казвам, когато човек има едно свещено правило: „Каквото вържете на земята, вързано ще бъде на небето и каквото отвържете на земята, отвързано ще бъде на небето."

(Учителят донесе своята книга IV и V серия беседите, подаде я на Мария и каза:) „Определете едно число, някоя страница. *(Паша: „25 страница." Падна се от беседата „Плачът")*

Савка - 47 страница: „Тогаз праведните ще просветнат." [От четвърта серия на Сила и живот.]

Мария 200 - Волята на Отца [От пета серия на Сила и живот]

Сотирка 914 - „Ти целувание ми не даде." [Четвърта серия на Сила и живот]

Мика 325 - Много плод [Беседата „Много плод" от пета серия на Сила и живот.]

Сега вие имате желание да повикате други във вашия клас. Аз наричам вашия клас, клас на опитите. Кажете ги кои са и тях ще ги турим в снега.

(- Еленка Андреева, Дафинка Пенчева, Виктория Христова, Олга Славчева и Василка Иванова.)

Сега вие каните пет, пък после, (след 5 месеца), те ще поканят други пет.

Тогава ще ви определим другия петък - до пояс сняг, ще чакате, пък ако се смрази снегът, то е привилегия, времето иска да ви помогне, пък ако не иска да ви помогне, ще кажете: „Ние искаме да газим такъв сняг."

В шест и половина часа сутринта или 7 на кладенеца. Ще си носите едно гюмче за вода. И всяка да си вземе кибрит и малко борина със себе си, ще си направим един голям огън. Може да си вземете една тенджерка и картошки всяка ще носи. Вие сте 9 души, може да го направим 12 души или 10, но 12 [е] свещеното число. Ще си вземете двойни чорапи и по една фанела в запас. Имате една доста сериозна работа, защото няма да вървите по отъпкан път. Гледайте да оправдаете, да използувате условията, които ви се дават. Използувайте добрите условия, понеже те всякога не идват, те идват рядко. Когато Господ зове някого, той трябва да е навреме тук. Горе ще се разведрите, много от вашите идеи ще останат в снега, много от вашите неразположения ще останат там. Щом като прегазите един и половина километър до пояса сняг ще ви хрумне една светла идея, как да работите и тогава аз ще ви попитам знаете ли как се работи?

- Знаем. На другите сестри ще им кажете: Ние ви каним в опитния клас на добродетелите, ще направим един опит да видим колко може да издържите. Ще им кажете, че има да газят сняг до пояса, някъде до колене, 60 см до 1 м височина. Там не е за слаби хора. Ще минем през най-мъчния път, а ще се върнем през най-лесния път, с песни. Колко смешен става човек като затъне в снега и няма почва под краката си!

Добрата молитва

Работа за следующите пет сестри по същия начин

Сотирка - жертва
Паша - равновесие
Савка - свобода и простор
Мария - знание и светлина
Мика - чистота — VI-ти месец до 22. 02. 1923 г.

Добродетел - Василка
Правда - Дафинка
Истина - Олга
Мъдрост - Виктория
Любов - Елена — I-ви месец до 22. 02. 1923 г.

Беседа държана на 09.02.1923 г.
от 9 и 30 до 11 и 30 часа

Класът на Добродетелите*

София, 22. 02. 1923 г.
Олга Славчева

Истината

Когато размишлявах за нея, дойдох до следните заключения: Щом мисълта ми будно забелязваше момента, когато излъжех, усещах едно неприятно чувство на слънчевия възел, очите ми се премрежваха и гласът ми ставаше несигурен. Тогава, една лека, но тъмна завеска се спускаше пред нещо светло у мен и в миг го засенчваше. Разбирах, че това беше от лъжата и че трябваше моментално да каже истината, но ме досрамяваше по старому, да се не изложа, но изведнъж рязко се поправях, казвах истината и ми олекваше на душата.

Когато не говорех истината - красотата, Висшата Красота в Природата, колкото и да я призовавах, из гънките на лъжата не се явяваше на моя зов, закриваше лице засрамена от мен и преживения по такъв начин миг, час и ден беше тъжен и нерадостен.

А говорех ли Истината, можех да гледам право в очите на всички хора; в душата ми настъпваше тишина, от която мислите ми изразени бяха светли и топли, носеха радост на мене, а на събеседника ми приятно оживление и интерес към думите ми.

Истината можех да изговарям, когато сърцето ми биваше спокойно и мислите чисти.

Когато изговарях Истината, Благата Истина, в която има Любов, защото няма Истина без Любов, Мъдрост, Правда и Добродетел, като я изговарях с думи или я изразявах в дело, чувствувах, че него момент принадлежа на един по-висш свят от този обикновения и виждах се стъпила на една по-здрава основа.

Ако тя стане плът и кръв у мене, пътя към Великото ми е отворен и моето робство е към своя край.

Чистотата

Чистотата е Велика Наука. Тя е безгранична.

При работата ми върху нея този месец, два закона изпъкнаха по-ясно в мен. Те са:

Да не желае човек заплата за делата си.

Да черпи силите си само от постоянното.

Марика
22. 02. 1923 г.
София

---

* следват съчинения и писма на ученичките

Н. М. К. Б. М.
С. Б. М. Е. М.
[Няма Мъдрост като Божията Мъдрост
Само Божията Мъдрост и Мъдрост]

Мъдростта носи светлина, знания. Какво е знание?

Това е примирени противоречия и положени като основа за градеж. Като основа за едно ново постигане. Знание без светлина не може да има. А светлината, това е разумното което прониква и иска да разбере всичките отношения между нещата, тя не е повърхностна, а дири дълбоките причини на всеки въпрос. Светлината е потребна в света на проявата - тя самата е едно проявление. Тя е едно от най-великите проявления на Бога, по пътя на която само може да се върви към Него. „Ний ще ходим в тоя път на светлината." Светлината ще ни разкрие Проявената Божия Мъдрост, която ще ни даде ключа на Новия Живот.

Мария [Тодорова]
22. 02. 1923 г.
София

Мъдрост

1. Мъдрост в използване условията, при които ученикът е поставен.
2. Мъдрост в използване собствените си погрешки и погрешките на другите
3. Мъдрост във всяка своя постъпка.

Виктория
22. 02. 1923 г.
София

Госпожица Марийка Тодорова
ул. „Велико Търново" 14
София

Изпраща: Сотирка Бабаджова
ул. „Войнишка" 25
Варна

Н. Л. К. Пр. Б. Л.

Обична (Мика) Марийка

Отдавна се каня да ти се обадя и да ти кажа, че по някога настроението ми се мени като морските вълни. И как може да бъде другояче, далеч съм от извора

на живата вода, а жадната ми душа иска да пие и няма от къде. Ново няма, а старо което преповтарям и така хвърчат ден след ден и т.н.

Защо не дойдохте на гости с едно писъмце на добродетелта, която толкова ви очаква?

Ти как си, свириш ли и готвиш ли се да вземеш изпита си?

Ходиш ли често у Учителя, иди и за мен веднъж и го поздрави и кажи Му, че живея с това изречение: „Само Бог е Любов и когато тази светлина озарява, само Той я познава."

Колко много има в това изречение!

Защо и Цветанка не е в този клас на „Добродетелите", тя толкова много искаше да работи?

Как са всички от нашия клас? Ще ги поздравиш и им кажеш, че аз мислено присъствам и в клас и на Витоша.

Поздрав и на нашата жива пентограма, която трябва да възкръсне.

Целувка сестринска
Сотирка

24. 02. 1923 г.

Предай това мило писмо от Учителя на Паша и й благодари от моя страна, значи такива хубави писма вече няма да получаваме. Как ги очаквах аз, а вярвам и всички с нетърпение.

Ако някога си свободна, опиши ми някоя екскурзия по Витоша, в няколко реда, аз не ща много.

Поздрави всички братя и сестри близки и Янакиева също и вашите.

Н. Л. К. Пр. Б. Л.

Обични мои сестри Мария, Савка и Марийка,

Изпращам моя сестрински привет от Изтока и Морето, с желанието да придобием всички петтех добродетели, върху които работим; да станат те живи и да можем [да] ги прилагаме навред.

Работя и аз и се мъча да ги прилагам и дойдох до заключение: Ако във вътрешността си чувстваш нежност, Любов, Мъдрост, Правда, Истина и Добродетелта, ти ги проявяваш и отвън, значи каквато ти е вътрешността това и вършиш.

Този месец работих върху Любовта, имах само съвсем малки преживявания на същинска любов, но то беше цяло блаженство.

Колкото съм в чистота толкова, повече чувствах любовта в своята красота.

С тази си болест или нека кажа по-добре, това чистене, което го имам изучавам едно от качествата на Любовта, а именно дълготърпението. Цяла година да се разхожда моята болест от краката в коленете, че в кръста, раменете,

лактите и пръстите с китката наедно, това не е ли да учиш един хубав урок и за да го научиш не трябва ли да си дълготърпелив.

Сега разбрах, че с Учителя по-лесно се държат изпитите, а като си далеч, гледаш някой да донесе нещо от Него или да си в съновидение, да си наедно. Затова аз Ви сърадвам, че вашата карма е да сте по-близо при извора и можете да утолявате жаждата на душата си, колкото за мен не губя надежда, че звездата, която малко се е скрила зад облаците, чака отминаването или за да може пак да се осветява от Слънцето. А вие мои мили звезди, прожектирвайте от тази светлина, за да стане и в нас топлина.

Работете за слава Божия и Бог, които е Любов, да изпълва сърдцата Ви, за да стоплявате изстиналите мили, загубени душички, които много са.

Поздравете Обичния Учител и кажете Му, че жадувам и гладувам за достигане на съвършенството - моя идеал, който гледам, мъча да постигна.

Поздрав на нашия клас и Вас мои обични.

Сотирка

Да бъде нашата любов като Божията.

19. 03. 1923 г.
Варна

Светлина и знание

Знанието е необходимо за вътрешното разбиране на нещата. То дава нужните отговори и обяснения на ред зададени и недоказани въпроси. Знанието разбулва нещата, раздира тяхната опаковка и тогава дохожда онази вътрешна светлина, която огрява предметите без да остави и най-малката сянка върху тях.

22. 03. 1924г.
София
[Няма подпис]

Чистота

22. 03. 1924 г.
София

„Да сте чисти", казва Учителят, да съм чиста казвам и аз, чиста като онези росни капки по цветята, що отразяват лъчите на слънцето, като онези върхове, що се въздигат в небесата, да бъда чиста, тъй както в онзи момент, в който съм излязла от Бога.

Но в какво се състои чистотата? За забелязване е, че колкото по-далеч сме от чистотата, толкова повече илюзии си правим, че сме чисти, толкова по-малко се спираме на нея. Например, аз наблюдавах себе си, всяка една своя мисъл, всяко едно свое желание и действие, подлагах на анализ, пред всяко едно поднасях светлината, осветявах го от всички страни, разглеждах го по-внимателно от всеки друг път и изпадах много пъти в положението на един престъпник, който е съзнал престъплението си. Страшно мъчително е бивало за мене, когато в даден момент говоря с едно лице да помисля за някой негов недостатък или негова некрасива постъпка. Струва ми се, че той всичко чете в моите очи и ми казва: „Това е престъпление, ти при мене трябва да идваш във всичката своя чистота." Всеки от нас знае как се диша, чувствува и мисли при един чист човек и всред природата.

Да бъдеш чист, това ще рече да не допуснеш нито едно отрицателно чувство в твоето сърце, нито една отрицателна мисъл в твоя ум, чистия човек, само той може да бъде морален. Чист човек аз мога да нарека само онзи, който като обърне поглед вътре в себе не намери нито едно тъмно петно. В дълбочината на твоята душа ти трябва да бъдеш чист.

[Няма подпис, почеркът е на Паша]

Благоразумие

22. 03. 1924
София

За да принадлежа към благоразумните, необходимо ми е самоотричание придружено с жертва самоволна, не наложена, за да се проявявам естествено.

Благоразумие значи „благ разум", защото има и „груб разум" т.е. „строг".

Ако аз съм се отрекла от себе си, от своите желания, ако и естествени да са на моята мисъл благоразумието ще ми дойде на гости и ще ми говори: „Ти трябва да отстъпиш", защото така е разумно и моментално светлината огрява в душата ми и расъждавам отпосле: Така е, Ти си Господи, Който ми говориш.

[Няма подпис, почеркът е на Василка]

Правдата

Правдата като принцип е съществувала и ще съществува само в съзнателния живот, вън от него има само безправие. Често ние се самооблащаваме като мислим за известни лица, че не им се дава правото, напротив ако им се дадеше това, което те желаят, няма да ги ползува при тия разбирания на съзнанието.

Според мене правдата иска да работи само с тези създания, които са оза-

рени от Божията светлина, за да изработят в себе си диамантена воля.

Както казва Посланието към Филипяните 9 ст, 3 гл. „И да се найда в Него, без да имам своя си от закона правда, но правдата, която е от вярата Христова, т.е. правдата която е от Бога чрез вярата."

[Почеркът е на Василка]
23. 03.

[Истина]

Знаем, че истината ще ни направи свободни, но до колко можем да я проявим, всякой себе си познава.

В ежедневния си живот аз искам да бъда изпълнителка, правя усилия в себе си, но не съм я приложила в пълнота, защото нямам изработено мълчанието „където не трябва да я кажа аз трябва да мълча" и затова страдам; но като си спомня думите на Учителя: „Ако вие говорите истината, ще ви направят луди." Но това не искам да ми бъде за оправдание, защото Бог изпитва сърдечните и душевни тайни.

[Василка; III месец; Истина]

За мъдростта

Не мога нищо да кажа, освен ако имам повече Божествена светлина, поумно ще постъпвам в живота и няма да създавам неприятност на околните си.

Затова мъдростта е придружена със знание и то не от земята, егоистично, горделиво, завистливо, а знание, което иде отгоре и предава нежност в проявленията си у човека. Блажени, които имат мъдрост, такивато не правят грешки.

Василка
IV м.
24. 05. 1923г.

Свобода и простор

Както светлината е необходима за зрението на плодовете, тъй и свободата е необходима за растежа на всичко живо; „растеж" заемам в широк смисъл.

„Свобода" - това е най-ценно условие за работа, където човешката душа намира своя път и тръгва по него.

[Няма подпис и дата]

Мъдростта

София, 22. 03. 1923 г.

Може би, несъзнателно да съм минала през лъчите на Мъдростта, но исках ли съзнателно мъдро да извърша една постъпка забравях важния момент, в който трябваше мъдро да се проява.

Случи ми се, само няколко пъти да сторя тъй, както намирах че е умно да се постъпи и усещах едно светло разположение на Духа.

Самата дума „Мъдрост" има вибрации, които подтикват човека към размишление, спокойствие, умствен труд и търпение. Но все пак вярвам, че Великият художник на Красотата е обърсал поне четката си от моята микроскопическа, но искрена проява на мъдрост.

Мъдър е само Бог и Синовете Божии.

[Олга Славчева]

Любовта

София, 22. 04. 1923 г.

Най-много за нея съм мислила в живота си, нея съм търсила. И когато искрено анализирам всички свои досегашни чувства, намирам, че душата ми се е стремила към един Велик, мъчнопостижим, но постижим за доблестните сърца идеал.

Душата само чрез нея живее. Тя е нейната необходима атмосфера. Тя я търси непрестанно вън от себе си, в околните, в природата, съзира я там, но не може да се слее с нея, защото Любовта е жертва. Тук започват страданията на човека. Остава едно спасително нещо - да се вглъби сама в себе си тя, вътре в своят ум, сърце и воля. В хармоничното съчетание на тези трите се ражда едно цяло, което е в контакт с оная творческа любов в природата, и тогава душата става сама в себе си пълна.

Сам човек, без това троично съчетание няма любов. А когато тези трите са в хармония, тогава има Красота, има Любов, има Бог.

[Олга Славчева]

Добродетелта

София, 22. 05. 1923 г.

„Добродетел" - сиреч „добро дело". Как ние вършим добри дела?

Всичко това, което човек създаде полезно за себе си и другите е добро дело. Природата е олицетворение на добродетелта. Тя вечно твори, вечно създава. Физическата работа е резултат на една идея и едно чувство, а самото извършено дело - проявление на волята. Всяка работа, в която липсва мисъл, чувство и воля е дело непотребно и безполезно.

Добродетелта е чиста, искрена, непринудена, естествена и красива. Добродетелния човек вдъхва за себе си идеята, че е Син Божий. Неволно такъв човек е обичан от всички и никога не се забравя неговия образ.

Проявих ли се в добродетел? Благодаря Богу, понякога - да. Пътят е дълъг. Великата Школа безконечна, аз съм пред Нейните двери. Искам да влеза в нея, искам да се уча.

[Олга Славчева]

Правдата

София, 22. 06. 1923 г.

„Правда" значи Право в Божествена смисъл - това, което подразбира за себе си ред, хармония и красота. Правда и справедливост тия са две неща неразделни. Там където е едната, трябва да бъде и другата. За себе си ще кажа, че съм крайно несправедлива към всички. Защото не си давам труд да поразмисля малко. Понятието ми е познато доколкото да си създам по-добри условия за живот. Намирам се още в първично състояние на праведност. Има хора, на които в една нощ им побелявала косата от страх. Чувствувам, че и към мен е приближило такъв един момент, когато добре ще разумея това. Правдата е свързана с Истината. Както обичам да поизлъгвам, така обичам и да изкривявам. Повечето взимам, по-малко давам. А това е стария егоизъм, ледената планина, която скоро слънцето ще разтопи.

[Олга Славчева]

Щедрост

Може ли клетката да помогне на целия организъм? - Може. Как? - Като асимилира правилно.

Малкото може да прояви щедрост към великото само като изпълнява точно зададената му задача. И всяка клетка проявена, тъй осигурява величието на цялото.

Обичай себе си, душата си първо, сиреч не позволявай на некрасиви мисли и недостойни чувства да я обременяват. Пази я като зеницата на окото си. Тя е твоята спътница, твоята сестра в живота, а ти какво си, ако оставаш тя да се тормози от неканени гости всеки ден? Ти бъди воля, бъди страж, бъди приятел на това Божествено трептение, което единствено ще услажда живота ти. Ако ти я пазиш, ти ще видиш в нейните спокойни води ще се отрази слънцето, синината на небето и белите нежни облаци... Ти ще вкусиш животворната влага, когато си в жажда, а иначе, какво ще остане ако не я пазиш?

Обичай душата си, след като си възлюбил Бога, за да може да те посети Неговия Дух в чистото светилище на твоя Божествен живот. Иначе где ще слезе Той? - Ще те отмине, ще отиде при тая що е приготвила себе си за жениха, а ти ще останеш жаднеюща и тъжна.

А когато дойде жадния пътник и застане при кладенеца ти, какво ще му дадеш? Имаш ли съсъд чист, с който да почерпиш вода от Божествения извор?

Бъди щедър към своята душа, храни я с плодове, които тя обича, а тя обича да види всички радостни.

Чрез своята душа ти ще обикнеш душата на брата си, ще възлюбиш сестра си. Близко до своята душа си близко до ближния, близко до ближния - близко до Бога..

[Няма подпис и дата]

[ИДЕАЛЪТ НА ГЕРОЙСТВОТО]

29 март 1923 год. четвъртък

[Извадки от беседи на Учителя от ученичка - Мария Тодорова]

...Идеалът на геройството седи в това - когато те турят на позорния стълб за правото дело, да можеш с великодушие да понесеш всички страдания, всичкия позор, всички хули и всички злорадства и обвинения на окръжаващите, па било то и на целия свят и да кажеш на майка си: „За тебе, която си ме родила в тоя Божи свят аз жертвувам всичко"---

... „Не бойте се за тия малки къщи които имате... Гледайте да запазите душата си чиста и светла...

...Един ден, когато тръгнете за Небето няма да вземете тялото си - ще тръгнете с душата си...

... Като додете до планинско място, дето ще трябва да вървите по козя пътека, ще оставите каруцата и ще тръгнете път. Затуй казва Христос: „Не бойте се, когато дойде планинската пътека, да не изгубите вашата душа и спрете вашата еволюция"...

„Страхът" [Първа серия на Сила и живот „Ето човекът"]

... Да, да, аз ще ви проглуша с любовта!

Виж като дойде до закона на любовта, аз ще направя насилие! Аз съм намислил да ви разруша и къщите, защото ако не се разрушат вашите къщи, вие ще измрете в тях, а като ги разруша ще влезе слънцето и ще бъдете свободни. Гробът не е ли една къща? „И ще се разпукнат гробовете и мъртвите ще излязат навън"...

... „Прави правете Божиите пътища" Тия пътища, които Бог е направил за нас. Той ще дойде да освободи нашите души. И аз искам вашите души да бъдат свободни от лъжливата идея за смъртта, свободни от лъжливите понятия, че си смъртен - много свободни трябва да бъдете. Мислете право. Всеки да каже: „Аз видях Господа". И аз ще питам: Господ кога го видя, когато изгряваше или когато залязваше? Сега ще кажете: „Тези са поклонници на Слънцето." - Не, не. Туй Слънце го гледат хората и пак не се оправят. Но който е видял онова Слънце веднаж, Той никога няма да го забрави. В неговото сърце ще трепти такава светлина и топлина, която ще го преобрази. И той, като се върне от този изгрев, вие ще го познаете. И сега времето наближи - изгревът иде. Велик изгрев иде!

(Изгревът мина, аз се върнах от този изгрев, но трябва да премина сватба, искус, страдания, смърт, погребение, възкресение.)*

... За да залиташ ти, какво нещо е Бог, ти трябва да учиш, да учиш, да учиш и след като свършиш всичките науки на земята и на небето, само тогава ще зададеш въпроса, какво нещо е Бог. И знаете ли как ще ви отговорят? Бог е Любов, която трябва да опиташ вътре в себе си. Това е прямия отговор. И тогава

---

* искус - опит, изпитание, изкушение

казва: „Е, какво сега като намериш Господа?" Ако си мъртъв, като го намериш, ще оживееш... И тогава обратните резултати са: Като намериш Господа, ще излезеш из православната църква, из излезеш из евангелската църква, ще излезеш из мохамеданската църква, ще излезеш из будистката църква, ще излезеш из българския народ, английския, френския и др. И какво ще остане тогава? Ще остане само човекът, тъй както го е направил Господ първоначално, тъй както майка ти те е родила. Това са все пелени, в които майка ти те е повила...

„Волята на Отца" [Пета серия на Сила и Живот]

„Тогава Иисус излезе с трънения венец и с багреницата. И рече им Пилат: Ето Човекът"

...Могат ли, като излезем ние пред света, да кажат хората за нас „Ето Човекът!"

„Ето Човекът" [Първа серия на Сила и Живот]

4-те неща - богатство, сила, знания - приковани на кръста
добродетели - само добродетелта на главата не е прикована

...Ние сме пратени да изпълним Волята на Отца, не само аз, но и вие...

...Има нещо велико в света, има един жив, има един жив опит, един велик жив опит. Като внесем този огън на любовта...

„Волята на Отца" [Пета серия на Сила и живот]

...И тъй, когато волята на Любовта дойде, ти пак ще опиташ Неприятности, но тия неприятности ще ги превръщаш, както скулпторът превръща калта...

...Но знаете ли каква е тази душа, която ангелът носи горе на небето? Тя е една страждуща душа, която е измила своите грехове чрез страдания - само нея, само чисти души носи ангелът. Ти трябва да имаш чистота - да имаш ръце да прегърнеш този ангел...

„Не бъди неверен, но верен" [Пета серия на Сила и Живот]

...Що проумява от любов онзи, който не смогва да презре любеното?...

...И казва Христос: „Който обича живота си... А който ненавиди живота си за вечен живот ще го упази. Ако люби някой мене да вземе кръста си и да ме следва...

С любов и творчество тръгни в самота, а после правдата ще изгрее. Обичам този, който иска да създава над себе си та от това погива.

Защото е казано, че сам отива на смърт този, който е живял в самота.

3 Април 1923 год.,
вторник 3 часа след обяд

25. 04. 1923 г. сряда

Нито една от нашите мисли не може да схване Бога, нито един език да го изрази. Нематериалното, невидимото, безформеното, не може да се обхване с нашите чувства. Вечното не може да се измери с късата мярка на времето. Бог е неузнаваем. Той е Абсолютната Истина, Абсолютната Мощ и Неизменното абсолютно не може да се разбере на земята.

Бог може, наистина, да прояви някои свои качества, за да схване няколко лъча от своето върховно съвършенство, но няма думи, с които да могат да се преведат нематериалните образи, които са ги предизвикали. Могат да се обяснят пред човечеството вторичните причини на творчеството, които минават пред очите ни като образи на Всемирния Живот, но първичната Причина се покои забулена и ние ще се домогнем до проумяването й само преминали смъртта.

Тази смърт, за много хора, е един ужасяваш призрак, обаче, тя не е нищо друго освен разкъсване връзките с материята. Тялото е само едно външно облекло, което ни пречи да се качим в едни по-горни светове на развитие. То е един пашкул, който се отваря, когато ние сме зряли за един по-широк и по-висш живот. Виж цвета, който ни очарова със своя дъх, той е роден от семе посяно в земята. Също когато нашето тяло се повърне в земята от където е извлечено, духът, който то е държало свързан, ще се отдели като дъх към небесата, защото духът в тялото е както дъха в чашката на цветето.

Смъртта, за някои хора е едно зло, което ужасява с невъобразима чудовищност - това е в следствие невежество. Тя идва с разединяването и разрушаването на телесните органи. Тялото умира, защото не може повече да носи Духа. Туй, което зоват смърт, това е само разрушение на телесните органи...

Истината е вечна и неизменна, истината е първото добро, истината не е и не може да бъде на земята. Може понякога, Бог да даде на някои хора с качеството да размишляват за божествени неща и това да мислят за истината, но нищо не е истината на земята, защото всяко нещо е обвито с материя, подхвърлена на изменения, разрушения, преобразявания. Човек не е истината, защото няма истина извън тази: Това което е извлекло своето съществуване из себе си и което остава това, което е. Това, което се променя и не може да се познае, как може да бъде истината? Истината е нематериална, без цвят, без форма, извън всякаква измяна с една дума „вечна". Всичко, което изчезва, е лъжа и заблуда. Земята е поредно разрушаване и възраждане. Материалните неща са само привидности и подражания на истината, както възпроизвеждането по отношение на реалността. Нещата на земята не са истината.

„Ти скърбиш, о сине на земята,
и аз ида да те подкрепя,
защото ти обичаш правдата
и търсиш истината. Аз съм Божествената Мъдрост, Всемогъщата Мисъл"

Чуй: Мисълта е Бог - Отец, Словото е Негов син. Те са неразривно свързани във вечността и тяхното съединение, това е Живота - съзерцавай Светлината и я познай! Мисълта и Словото творят делата на Всемогъщиего. (Во дело радост ти познай!)

От това Всемогъщие се излъчват 7 лъча, които действуват в 7 кръга и в

тези кръгове се включват вси същества, от които е съставена вселената; и действието на тези 7 лъча (или Духа) в кръговете се нарича съдба. И тези кръгове се включват в Божествената Мисъл, която всецяло ги прониква. Бог иска щото всеки човек да постигне вътрешното познание на себе си и да различи своето невидимо висше същество от видимата форма, която е негова обвивка. Когато той се познае в двойствеността на своето проявление, няма да се остави да бъде увличан в променливите форми. Неговата мисъл ще бъде устремена в търсене и преследване, в безкрайното, абсолютната красота, чието съзерцание е дял само на възстановената висша интелигентност. Човек, който владее своите чувствени влечения, уголемява умствените си способности. Бог му дава светлина пропорционално на неговите достойнства и го поставя постепенно да проникне, още от този живот, в най-дълбоките мистерии на битието.

Блажен синът на земята, който е запазил чист образа на Бога, и не го е помрачил с мъглите на невежи заблуждения. Кога удари часът да напусне земята...

Той се познава в кръга на: Луна - безсмъртен, Меркурий - тих, невъзмутим, Венера - чист, Слънце - да позная сиянието на светлината, Юпитер - владение висшето познание, Сатурн - вижда истината и своята неизменна красота. Извън тези кръгове цари безкрая на световете и пътувайки в свето странствуване от небе към небе към Върховния Бог, Когото той непрестанно ще приближава, вечна асилитгота, без да го достигне някога...

Душата ми е озарена във велико посвещение.

[Мария Тодорова]

МЕТОДИ И НАСЪРЧЕНИЯ ЗА ВЪНШНО И ВЪТРЕШНО ХАРМОНИЗИРАНЕ МЕЖДУ 10-ТЕ И ВСЯКА ЗА СЕБЕ СИ

(Учителят запита:) Какво бихте искали?

(Отговори Паша: Бихме Ви молили да ни поговорите върху следното: Какви да бъдат нашите взаимни отношения, за да бъдат връзките ни по-силни. Как да създадем отношения на искреност. Как да постигнем свързване с Бога, за да имаме успех в работата.)

Е, вие трябва да хармонизирате вашите общи действия в една посока. Човек най-първо е едно същество индивидуално, което живее само за себе си. Това е в едно отношение, после той живее за дома и обществото; живее за своя народ и за човечеството и най-после живее за Бога. Това са все стъпала. И постепенно, даже френологически наблюдавано, постепенно върви, като се започва отдолу. Той живее най-първо за себе си, в своите лични чувства и в стомаха си. *(Учителят показва слепите очи, между веждите, отзад на главата.)* По отношение на човека, тук *(на означените места)* е мястото на егоизма и личните чувства.

Ако дойдем до обществото, тогава идват моралните чувства. Но вие, за да се разбирате, трябва да разбирате душите си, да разбирате нуждите си и да имате не обич, а взаимоуважение и почитание една към друга - без друго. Например, някой път може да виждате недостатъците си една на друга, някой път може да се унижавате една друга, но в душата си вие не трябва да се унижавате никога. Всеки трябва да почиташ като себе си, и на всеки ще дадеш своето място и **няма да се месиш в неговата аура**, няма да се месиш, ще го поливаш като едно цвете. Като го поливаш, който човек и да е, тогава той ще почне да те обича. Едно цвете, което поливаш всеки ден, ще почне да те обича. Щом минаваш всяка сутрин покрай него и не го поливаш, то си казва: „Ти си гледаш своя интерес", не го обичаш. Но поливаш ли го, то си казва: „Обича ме" - то те разбира.

После, вие трябва да се стремите, не да се изолирате, но кръгът на вашата деятелност трябва да стане широк, значи да живеете за всичко, да имате един широк полет, стремеж да се подмладявате, защото иначе, вие взимате такива идеи, които ви състаряват и тогава казвате, че нищо не ви интересува в света. С такива идеи, ни на небето имате приятели, ни на земята имате приятели и тогава за кого живеете? Ще увиснете във въздуха. И тогава на какво ще мяза вашето положение? Трябва да имате нещо реално, на което да се базирате. Сега, вие казвате: „Да живеем за Бога." Е, какво е вашето понятие за Бога? Казвате: „Бог е любов." Каква е тази любов? Дали ли сте си отчет, каква е тази Любов. Ето как можете да я намерите запример. Да кажем вие сте пътували в пустинята или в някое гористо място, забъркали сте пътя, ожаднели сте, отте[гли]ли сте се и се молите. Току виж нещо ви подтиква насам - нататък и нещо ви бутне при някой извор. Но гладен сте, няма хора, същото това пак ви подтиква, пак ви заведе до някоя ябълка или круша. И тъй, като дойдеш до крушата, Господ казва: „Ето на." Седнеш, тъй слънцето те напекло - 1, 2, 3 хапнеш си, след туй хване те дрямка, наспиш един хубав сън. И най-после случи се, че в туй състояние покрай тебе

мине някой овчар с овцете си, издои ти малко млечице. Ето Господ. Най-първо Господ заговори в извора, в крушата и най-после в овчаря. Ами че в туй съчетание, туй е Господ, в туй съчетание в него се крие Божественото.

Аз имам един пример, един ден ще ви го дам, не сега, и вие ще го обясните. Божественото всякога си остава зад сцената, в нещата е, но никога не се вижда. В общото съчетание го виждаш, но не можеш да го намериш отделно, не го виждаш. Щом махнеш това съчетание, то се изгубва. Например, написвате: „Аз ви любя." Любовта в написаното „аз ви любя", там ли е? - Не е. В какво е? В тази връзка „Аз ви любя", по течението вие ще намерите този, който е написал това изречение. Да кажем, че някой пред 2000 години го е написал, може да не [е] заради тебе. Туй изречение „аз ви любя", преди 2000 години е написано и днес ти можеш да го намериш. Ами отде знаете, може да си бил ти този, на когото е било написано това изречение. То на тебе е написано, а сега го срещаш, казваш: „Гори ми сърцето." Преди 2000 години е било това, а сега казваш: „Колко сладко ми тупти сърцето." Познаваш го. Този, който ви е писал, той ще ви се яви. Бог изобщо се крие, много мъчно е да Го видите. Той тъй се крие, че се изисква едно око тъй зорко, една душа тъй открита... Всякога когато наближаваш да Го видиш, Той се крие. Виждаш Го и после пак Го изгубваш. Намериш се в трудно положение и казваш: „Сега ще Го намеря." Той ти помогне и то тъй го направи, че ти не Го забелязваш дори, скрива се. Ти казваш: „Толкова глупав съм бил!" В друго трудно положение се намираш. Казваш: „Сега, като ми помогне, ще Го видя." Той ти помогне и пак се скрива, ти пак не можеш да Го видиш. В този момент, когато ти помогне, Той си дигне ръката и се скрива. В момента, когато ти помага не Го виждаш. Тъй е, вие имате малки опитности в това.

Например, ето къде е във вас слабата страна. Вие, когато се запознаете с някой човек, най-първо искате да намерите неговите грешки. Това е крива философия. Грешното у човека всякога се вижда, личи, но вие ще търсите да намерите нещо добро у него, една правилна черта, ще намерите една Божествена черта, за която да можете да го обичате и то не само за един - два дни, но тази връзка да е толкова силна, че да седи 5 - 10 - 15 години, един живот... Ще намерите такава връзка. Ако вие 10-те не намерите една такава връзка, вие не можете да намерите едно звено. Второ допуснете, че вие искате с някоя ваша сестра между вас да се създаде тази връзка и казвате: „Искам тази сестра да я обикна." Искате Господ да ви покаже. Ето какво става. Един ден тя си върви по някой кей или по брега на една река, някой я бутне и тя се дави. Ако вие се хвърлите и я избавите, между вас се образува една връзка. Та мъчнотиите, които може да срещнете, ще ги използувате, за да се образува тази връзка. Защото, ако във време на мъчнотии не си помагате, где седи любовта? Ако всинца сте богати, не ще можете да си помагате и тогава връзка не може да се образува. Но ще използувате малките случаи, които образуват вътрешните връзки. Но ако сте бедни и се нуждаете един от друг, тъй ще се образуват връзките на тази вътрешна връзка. После, някои хора не можете направо да ги обичате. Защо? Още не сте проучили законите. Има хора, с които вие прямо нямате връзка, не може да ги обичате. Ще ги обичате по един околен път, те са тъй свързани, че трябва да обичате 4 - 5 души, та тогава да обикнеш тях. Ето как ще го обясня.

Допуснете, че вие обикнете лицето Р, но вие сте лицето „а" и вие съставлявате най-вътрешния кръг. Следователно, най-първо вие трябва да имате връзки-

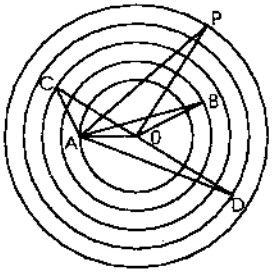

те на другите кръгове. Тук, на следующите кръгове, има няколко лица - лицата B, C, D. Вие трябва да минете през тях и тогава да дойдете до P. *(-„Защо в кръг, а не в права линия?")* - Това се все радиуси - AB, AC, AD, AP. *(- „В различни системи ли са те?")* - Да, влиянията са различни, в една система са, по отношения са различни. Този кръг, най-външният - „P", е отдалечен най-рано, следователно най-далечен е, най-стар е, а кръгът „A" е най-младия, той най-после е отделен от общия център. Следователно вие трябва постепенно да минете през тия стадии, за да дойдете до туй положение да разбирате разните състояния, да разбирате най-външния кръг. Да кажем, вие имате професор по философия, как ще го обикнете? Трябва първо вашият ум да се развие, за да схванете философията, а за да схванете философията, трябва да минете през ред негови ученици, за да видите как те са учили. Направо не можете да отидете. Да кажем, че този Учител е пуснал 10 випуска, вие ще намерите някои от тях, ще изучите какъв е неговият характер, какво е неговото учение. Закон е това. Значи най-голямо развитие имат тези, които са най-далечни, а тези, най-близките, имат най-голямата интензивност, те имат най-голямата възможност. Вие ще се стремите да развиете това, което е във вашите души. Нищо няма да създавате, а само ще развиете, тия дарби, които имате. Всякога хората, които се обичат имат взаимни стремежи, те са едно съдружие, взаимни интереси имат. Например, има обич между корените и клонищата. Защо? Едните, корените имат интерес от клонищата, и те едни без други не могат. Следователно, между един корен в почвата долу и един клон във въздуха горе има съответствие, подобие има и те може да се обичат. И обратното, от клонете можеш да изкараш един корен и от корените можеш да изкараш един клон. Ако се отреже един клон и се постави във почвата, като се полива, започва да пуша клоне [корени]. Значи, ако отрежеш един клон от закум* и го потопиш във водата, след време ще пусне корени. Значи клонищата съдържат корените в себе си и корените съдържат клонищата в себе си.

Следователно плътският човек съдържа духовния човек в себе си в зародиш и духовният човек съдържа плътския в себе си в зародиш. Да разбирате законът какъв е. Да не мислите, че духовният човек се е освободил, закон е това, не мислете, че съвършено може да се освободите от плътта. Само при известни условия плътта пак ще се прояви, ще изникне, като корен ще се спусне. Не мислете, че може да се освободите от нея. Плътта ще я подчините на духа да работи и ще я възпитавате, ще й кажете: „Ти трябва да ми служиш, каквото ти кажа аз ще го направиш, ще работиш, без моето позволение нищо няма да направиш." Тя, като те слуша, ще каже: „Мога ли туй и туй да направя? Искам малко винце да си пийна." - Не може. - „А какво да пия?" Даваш й вода. - „Е, тя била хубава, водата." После дойде, каже ти: „Месце искам." Казваш й: „Не може." - „А какво?" -„Е, хубав хлебец и крушици ще ти дам." - „Че какво е туй хлебец и круши?" - „Вкуси!" - „А, хубаво, може, то било хубаво!" Иска ти друго, ти ще й донесеш похубави неща. Значи, тя вижда, че и по друг начин може да се живее хубаво. Тя познава хубавото. Ще я възпитаваш и като се убеди, че ти познаваш нещата, тя

* закум (ар., тур.) - леандро

все ще те пита. Почне ли тя да те пита, да те разбира, работата тръгва на добре, но почне ли да върши своето, на зле отива.

Сегашното състояние на хората какво е? После, плътта тя не обича да учи, мързелива е. Ти ще я научиш и ще й кажеш: „Хубаво нещо е знание, хубаво нещо е музиката." Че някой път тя чрез ушите слуша. Казва: „А, хубаво нещо е." После, като направиш една изкусна картина, тя през очите вижда и казва: „Духът я направил", но тя мисли, че и тя може да я направи. Хубави работи и почне да се радва. Божествен живот е тя. Това са изостанали духове на милиарди същества, това са заспали духове, които сега трябва да заживеят. Души са те от вечността заспали и много бавно се пробуждат, а пък духът, онзи дух, който е буден, той никога не е заспивал. Има духове, които спят, но като се пробудят, те вечно живеят. Едни духове се събуждат и заспиват, пък други никога не заспиват.

(- „Има ли духове, които никога не са спали и да заспят?") Тогава тези, които не са спали ще заспят, а тези които са спали, ще се събудят, ще минат в една по-висока еволюция.

(- „Това не ли връщане назад?") - Не, това е почивка. Засега само Господ е който никога не спи. Той е буден, другите могат да спят. Той, ако дремне само една минута, казвам, отиде светът. Даже като се задълбочи в някоя мисъл, тури мисълта си в друга насока, тогава стават много войни на земята, хората се бият, но щом си обърне погледа, всички се събуждат. Щом малко Той се отдалечи в работа, хората веднага почват да се дърпат за косите или както казвате вие: „изгубили идеала си". Като имаш идеал, не грешиш. Идеалът, това е Бог в тебе, Който постоянно работи. Докато Той те гледа, работиш, тури ли ума си в друга насока, казваш: „Може и по друг начин."

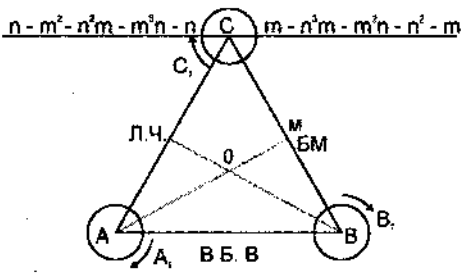

(- „Какво трябва да направим, за да се сплотим?") - Аз ще ви приведа сега един пример. Даже двама души, които най-много се мразят, може да се направи да се обичат.

Представете си, че тук точка „С" е върха на една голяма височина, на който е поставена една дъска. Представете си, че теб те поставят на единия край на тази дъска, а на другия край поставят някого, когото не обичаш. На една хосканица* сте. И двамата не се обичате - погледнете надолу - пропаст, погледнете се един друг, ще се обичате ли? - Ще се обичате. Тогава и писма ще си пишете. Сестро, какво поведение имаш? И тогава знаете ли как ще започне вашата еволюция? - По следующия начин: Плоскостта се върти и вие си разменяте местата.

---

* от хоцкам - ходкане, ходене

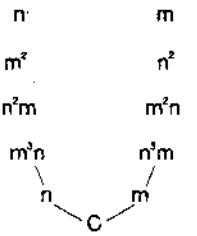

Единият от вас е в точка „n", другият в точка „m"; после „n" отива на мястото на „m" и обратно. След това „n" се връща на първоначалното си място, като взима нещо от „m" и става „mn". Същото става и с „m". Отново „n" се връща при „m" - „nm". Същото и с другата страна.

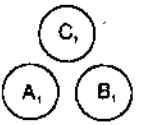

И най-после ще се съберете при точка C, и ще се обичате. Сега математически разрешавате въпроса. Вие сами ще намерите какво представлява триъгълника ABC. AC представлява чувствата; BC представлява мисълта; AB представлява волята; AC представлява любовта; BC - Божествената любов; AB - Божествената воля.

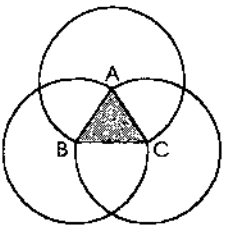

Тия окръжности всякога показват движението. И страните AC, CB и AB и те се движат, те представляват радиуси. И трите линии са в движение едновременно. Ето посоката на тяхното движение *(по стрелките)*. Окръжностите се допират една до друга със своите периферии.

Триъгълника и пирамидата представляват една малка отсечка от тесаракта, а куба представлява една страна на тесаракта. Как се проектират те във вашия свят? Като една малка отсечка. Значи горе, над туй поле, седи един цял невидим свят за нашето зрение *(- „Каква е тази пропаст?")*

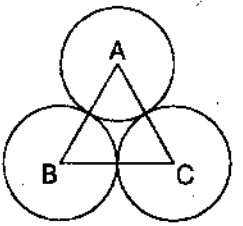

Ето каква е пропастта. Допуснете, че С е едно твърдо вещество, което постоянно потъва надолу. Следователно, туй С се е видоизменило и е станало в точката [...] въздухообразно. В туй движение нагоре, то издига [...], то е водно, парообразно.

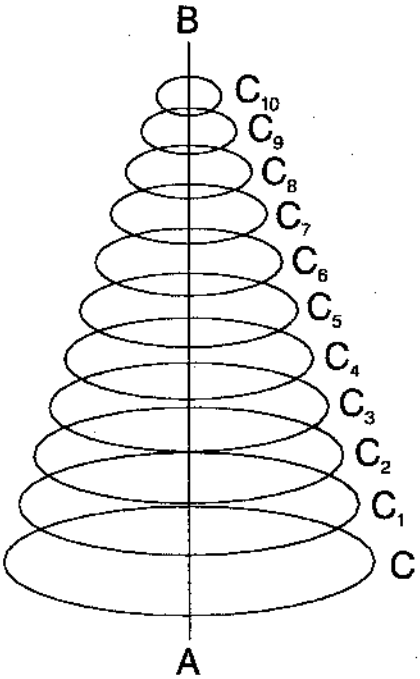

Следователно тази линия АВ в тесаракта, тя е дори перпендикулярна, но този перпендикуляр пак е плоскост, плоскост на движение. По този перпендикуляр ние не можем да се качим, когато в тесаракта той е една плоскост, по която можеш да ходиш. Онова същество, което живее в тесаракта, то може да върви по перпендикуляра тъй, както ние вървим по една плоскост.

Сега да ви представя тази идея. Тази идея е изобразена в чертежа. Тия кръгове [...] и т.н. са еднакви по големина, но понеже се отдалечават от нас, изглеждат по-малки и за нас те имат конусообразна форма. А всъщност не е така. Този перпендикуляр се е образувал от безброй кръгове, по които може да се ходи свободно. Следователно, едно същество, което се движи по перпендикуляр, ходи в кръгове, то се движи толкова бързо, че като минаваш в тия точки те светят, и нам се вижда, като че се образува една права линия. Понеже тесарактът обема едно голямо пространство, гдето пресича физическия свят в тия точки на пресичането се образува една права линия. А за другия свят те са една спирала. Движението е много бързо. Следствие на бързината ние го схващаме като една права линия, само че пресича нашия свят, затуй се показва един перпендикуляр. А ти като влезеш в този свят, веднага се движиш в кръгове, но се движиш с такава светкавична бързина, че се образуват кръгове, за изминаването на които се изискват милиони години, а ти можеш да извървиш този кръг в една минута, в една секунда. И ние казваме: „Ние можем да се движим по този перпендикуляр." Но ако направите един хубав конус, тия кръгове в него да се пресичат конусообразно нагоре, те ще образуват перпендикуляр.

(- „Ние не се ли движим по такъв кръг?")

Сега ще наблюдавате следующия психологически факт. Вие имате една приятелка, обикнете я, усещате, че всеки ден тя се приближава до вас. Някой ден може да е далеч от вас, но дали е близо или далеч до вас по разстояние, тя се приближава към вас. Тя се приближава, приближава, но един ден вие се усещате много близо. Това е едно вътрешно чувствуване. Някой път тя е близо до вас и вие я усещате все по-далеч, по-далеч. Значи има едно вътрешно отдалечаване и приближаване, т.е. тя се движи или в същата посока, в която вие се движите и вие чувствувате, че се приближавате, или някой път се движи в противоположна посока на вашето движение и вие се отдалечавате. В първия случай вие имате общ център. Във втория случай, да кажем, едната има целта С, другата има целта [п].

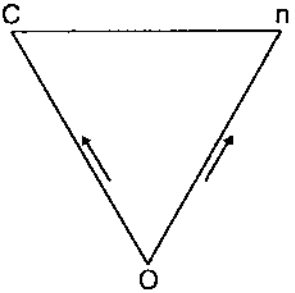

Този триъгълник тъй надолу обърнат, показва посоките на движението им. Щом е турен така триъгълникът, това показва, че движението е обратно, отдалечаване става. Ако се обърне триъгълникът нагоре с върха, става сближаване. Когато две същества излизат от един общ център и отиват към разни посоки на периферията, те се отдалечават. Когато две същества идват от две различни места на периферията към един общ център, те се приближават. Значи, ако искате да се сближите, трябва да се движите към Бога. Но ще пазите вашите периферии, този кръг пак ще бъде с вас, няма да го спущате. Вашата периферия си е периферия. Вие се приближавате от разни посоки. И втори път пак можете да излезете навънка, но най-после ще се съберете в един център. Тогава ще учите законите, съзнанието си ще пазите, съзнанието ви ще бъде будно. Стремите ли се към Бога, вие се сближавате, отдалечавате ли се от Бога, отдалечавате се и помежду си.

(- „Нали уж се стремим към Бога, защо тогава в тези наши идеи се състаряваме, както казвате вие?")

То е защото в стремлението си към Бога, те имат пред вид своя личен егоизъм. В един кръг са те, но имат два центъра. Аз ги наричам двуцентрови трицентрови и т.н. Движението е неправилно.

(Олга: - „Всичко разбрахме, но пак остава нещо недоразрешено.") Ако всичко се разреши, вие вече няма да сте на земята. Хубостта на нещата е там, че всякога остава нещо неразрешено

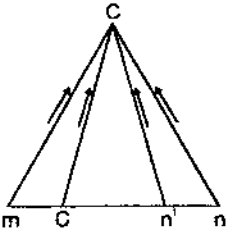

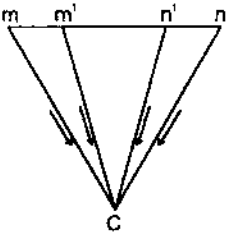

(- „Как да разбираме пропастта под нас?")

Представете си, че се давите във вода, в някоя река, море или океан и дойде един плувец, когото вие не обичате, мразите го и той не ви обича, но той

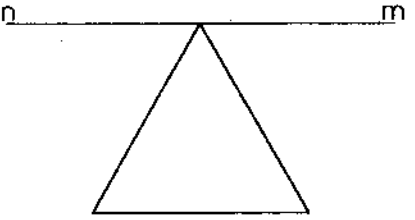

именно ви улавя и той ще ви избави. Това е пропастта. Ти си на единия, той на

другия край на дъската. А сега казваш: „Каква е тази пропаст?" Ти го мразиш и като речеш: „Остави ме", и той те пусне, ти ще потънеш. Той е на [n] място, ти си на [m]. Той е на едната страна на дъската - ти на другата страна и така пазите равновесие. Ти си на противоположната посока и щом кажеш: „Не те искам", веднага дъската ще се подигне и ти ще паднеш. Щом ти помогне той, ти казваш: „Виж, досега мислех, че той ме мрази, а той имал сърце." Друг случай, да кажем, че ти го мразиш, а той не. Той казва: „Аз ще те избавя, че ти пак ме мрази." Ти ще го мразиш ли сега? Не. И той се учудва и ти се учудваш, как стана това, че той да ти помогне.

Омразата всякога се дължи на някаква материална обида, сторена в миналото. Ще намериш туй състояние, този материален предмет, който е станал причина за омразата и ще повърнеш предмета на този човек. Да допуснем сега, че някой човек още от миналото те мрази, ти не знаеш причината на тази омраза сега, а тя може да е следующата: Той имал дете, ти си го тикнал във водата, то се удавя, а ти бягаш. Той те намери в този живот, търси детето си, не може да го намери и като те срещне в този живот, той те пита: „Кажи ми, аз те зная преди толкова и толкова години, аз имах дете, ти го удави, где е сега моето дете?" Ти ще отидеш, ще намериш детето му и ще му кажеш: „Ето твоето дете." Той ще ти благодари и омразата ще изчезне. Като те мрази някой, каквото и страдание да ти създаде, все не може да се задоволи, докато не поправиш грешката си. - „Как да я поправя? Не мога да зная как да му помогна." Аз като зная законите, ще се моля за него. Да кажем, че той е мъж. Тогава един дух, който иска да ти помогне, привидно ще дойде във формата на жена, която той много ще обикне. Той ще се увлече и ще даде за нея всичко. В друг случай ще дойде друг дух във формата на дете, което той много обича. Туй дете ще се разболее и той трепери за него, но никой не може да го излекува. Ще кажа: „Има само един лекар в света." Той казва: „Аз мога да го излекувам." Отивам, той гледа детето, гледа и мене, мрази ме, но казва: „Понеже ти си единствения човек, който може да избавиш детето, то ако го излекуваш, аз ще те обичам, ще те простя." Като дойде до това, ето где е лекуването, това е начин за лекуване на природата. От невидимия свят ще се намесят да изправят тази работа. Тъй ще съчетаят те всичко, че туй, което е сторено и е създало омраза, така ще се разреши, че този който е изгубил нещо, ще придобие повече от всички. Значи, този човек, който считам за един голям враг, той ми даде живот. Тогава тия духове си отиват нагоре, оставят работата, освобождават ни. Кармата е разрешена вече. Омразата и любовта вървят заедно, както деня [и] нощта, както тъмнината и светлината.

(Олга: - „Ние се презираме даже.")

Не, слушайте, вие не сте, които мразите, ами други мразят чрез вас, други любят чрез вас. Ами, ако сега взема твоята глава *(към Олга)* и с нея мушна Мариината глава и представете си, та като не вижда моите ръце, тя ще те мрази тогава и ако не знае причината ще каже: „Олга, ти ме удари, че ми пукна главата." Ти ще й кажеш: „Аз не съм." - „Че как още ме лъжеш?" А пък аз съм, който те бутна. Но как ще докажеш това, че аз съм причината, а ти си само едно средство. Затуй трябва да бъдем будни. Няма да си даваш главата на другите. Това са задачи. Ще ви се дават такива уроци вътре в школата. Най-първо ще ви дам една задача да примирите двама, които се мразят. От там ще почнете да учите примиряването. Тъй ще намерите лек и на вашата омраза. Само така ще изучавате и

себе си. Да видите тогава колко лесно човек изправя своите погрешки. Трябва да имате едно огледало да видите себе си. Ако не видите своите погрешки, не можете да се изправите. Например някой казва: „Имаш черно петно на лицето си." Ти не го виждаш. Вземеш огледалото, виждаш го. И другия, като се огледа, казва: „А, дай и аз да се очистя." И двамата, които се мразят, те са едно огледало. Затуй най-първо ще се постараете да примирите двама души. Не се старайте да обичате хората, не си правете усилия. Със старания, със усилия любовта не идва. Който се стреми с усилие да люби, той губи любовта. Като забравиш любовта, тя идва сама. Щом се силиш да любиш, ти губиш любовта, защото Бог е Любов. И като се силим да любим, ние искаме да заставим Бога да ни люби. Ще си кажеш : „Любовта ще дойде сама по себе си. Любовта сама е закон. Тя действува без закон."

Вие сега искате да знаете колко обичате. Ето где е вашата погрешка. Имате едно малко прозорче на стаята си, един малък мазгал. Значи малко светлина влиза в него. Сега, где е погрешката? - В това, че вашето прозорче е малко. Погрешката не е външна, но е вътрешна. Направете по-голям прозореца си, значи увеличете светлината. И тъй вие само давайте възможност и Любовта постоянно ще влиза. Не се мъчете. Ако се мъчите насила да влезе повече светлина през вашия мъзгал, не ще можете, трябва да го разширите. Този мъзгал, този прозорец, това са вашите чувства. Ако вашите чувства са малки канали, а искате всичката вода да влезе, не ще може. Колкото е по-малък крана, толкова по-малко вода ще влезе. И сега слушайте, вие искате за пример, да ви обича някой, а пред него се показвате тъй горди.

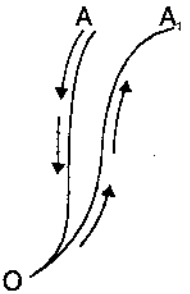

Аз ще ви обясня това философски, че и най-невежият да го разбере. Сега допуснете, че вие искате у вас да никнат и круши и сливи и ябълки, всички плодове, всичко да имате, но при вас има един висок планински върх (А). Добре, да кажем, че вие сте една долина нали? (О) Каквото се събира на този върх, сняг и друго, всичката тази енергия, той я праща надолу, в долината. Тя се надуе, тя се надуе. Този върх ви обича и казва: „Тук имате условия", и ви ги праща отгоре. Вие се надуете и казвате: „Не, аз сама ще си ги доставя." Е, хубаво вие се надуете и ставате по-висок върх от този (A^1). Ще кажете: „А, истина сърцето ми, сърцето ми истина, заледено сърцето ми." Много лед има - тогава ще слезеш в долината, ще се смириш. И тогава ще почнат да извират извори, рекички, да виреят градини, гори, да се развиват села и градове, училища. И благодарение на тези, които праща (от върха А) тази благодат, идва и любовта. Значи на горделивите Бог се противи, а на смирените дава благодат. Не овчедушно смирение, но смирение с едно дълбоко съзнание, че на Божественото у нас ще се даде място. Дойде някой, който те обича, ще кажеш: „От Бога иде това нещо, Бог е Който се проявява." Когато от някой извор извира вода, на какво се радвате? Когато аз отида при някой извор на какво ще се радвам? На водата му, на камъчетата около него. И след туй, спра се там, умът ми ще потъне надолу. Най-първо гледам водата му, камъчетата и размишлявам от де е дошъл. - От снеговете. От где са дошли те? От изпарената вода на реки, морета и океани. От где е дошла водата в океаните? Минавала е през пространството привличана от слънцето и там горе се охлажда отново пада на земята и като чист извор

извира някъде от земята. Най-после, като проектирам мисълта си, виждам от где е дошъл този извор, намеря го и казвам: „Ах, какъв великолепен извор е бил този, от който е дошъл този малкия извор." Спра се пред него и казвам: „Славна работа е той. През колко слизания, през какви мъчнотии ще се дойде до нещата, до техния извор. Ами че тъй трябва вътрешно да се разбират нещата, иначе ще дойдем до буквата. Ще намериш произхождението на този извор и най-после ще намериш един ангел, той ще ти се усмихне и ще ти каже. „Намери ли ме тук?" Едно същество, което се движи с неимоверна бързина от далечните пространства на невидимия свят, само за няколко минути може да бъде до този извор и пак да се върне на своето място. За него това е една приятна разходка. Даже има пространства толкова далечни, че ангелите, за да дойдат на Земята от тия пространства, употребяват 10-15 дни. Е, от далечни системи идват. Докато дойдат до Земята достатъчно време им заема.

(- „Какви са признаците, когато дойде един такъв ангел?")

Когато дойде един такъв ангел има разширение, светлина. Човек е доволен вътре в себе си. Където ходиш, който те срещне все иска да ти направи една услуга.

(- „Значи този ангел озарява?")

Да, той озарява и ти си като някоя хубава местност, всички искат да разработват тази местност, явяват се много кандидати за нея. Някоя камениста почва, ако е, всички я избягват. А за добрата почва дохождат мнозина, искат да вземат тази земя под наем, много добри условия представлява тя.

(- „ Може ли по някакъв начин да постигнем това разширение?")

Може, има окултни начини, но трябва да бъдете постоянни, със силна воля. Често може да се хванете за ръцете си, да образувате един кръг и така по някой път да прекарвате в мълчание около 5, 10, 15, 20 минути. Но така ако постъпвате трябва да имате силна воля, че ако някоя от вас изневери, може да си причините голяма пакост и вреда. Това е опит. Тогава где са тия връзки, че нищо в света да не е в състояние да ги раздели, да ги разкъса тези връзки?

Може да имате много други връзки, но тия, вътрешните връзки да останат незасегнати. Да кажем, вие имате един приятел, били сте двамата съученици. Единият е бил беден, баща му не е могъл да го поддържа и той е останал прост и бедняк. Другият е бил богат, свършил е училище и станал пръв министър в България. Един ден, когато той срещне своя приятел, да му предложи да го заведе у дома си, да не се спира върху положението си, а да му услужи и да храни към него същите чувства, каквито е имал и в началото. Туй е благородство! А не, да мине покрай него и да се престори, че не го вижда и като дойде в къщата му, да каже, че не приема. Не, да го приеме и да му се зарадва. Туй значи неизменни чувства. Той може да заема и най-високо положение, но като дойде в дома му този беден човек да каже: „Приятел ми беше на времето той." Това е характер, това е идейното! Може да го направите това, всички може да го направите. Но, като станете министри, тогава ще ви опитат. Ако той минава с автомобил покрай бедния си приятел, да спре автомобила и да каже, че му е приятно да постави приятелството си с този човек по-горе отколкото сегашната си служба, защото любовта седи по-горе от всичките материални неща.

Но имайте желания, нека се увеличат тези ви желания. Щом имате желания, всичко ще се уреди. Но, най-първо гледайте вие лично да сте богати. Всяка

една от вас да се стреми да бъде богата, поне зародиши да има, възможности за работа. Между вас да има разнообразие, да се допълняте една друга. Туй новото не се е оформило у вас. И най-после, като мислите, мислите, казвате: „По световно не ни се живее, по Божественому не знаем да живеем." Тогава как ще живеете? Оставате на въздуха да висите. Корените си дръжте, не ги изтегляйте, дръжте ги дълбоко в земята. Божественото подразбира човек да бъде вечно млад. Постоянно да се подмладяваш, това е Божественото, а постоянно да остаряваш, това е да бъдеш в светското. Нямаш нито 5 пари, да считаш че имаш всичкото богатство. Обезсърчил си се, веднага да отмахнеш туй обезсърчение, да нямаш 5 пари в джеба си, да си радостен и весел.

(- „Ами, които се родени в събота?")

Вашата събота може да се измени. Има човешка събота има и Божествена събота. Но ще се подмладявате. Представлявайте си, как живеят децата сега, момиченцата и момченцата в живота си. Това ще внесе една обнова във вас. После, ако искате да добиете мъжество посещавайте онези възвишени характери, например, някой мъж, който достойно се бори в живота; онази жена, която устоява на всички трудности в живота. После, представяйте си, дойдете до старостта. Представяйте си стари хора, които гледат с отворени очи старостта, които виждат навсякъде младостта. А вие гледате на старите, на изпадналите хора. Най-после виждайте човек във всичките негови хубави проявления. Представлявайте си ангелите - същества стройни, хубави, готови всякога да помагат. Някой път виждате, че сте слаби. Ще повикате някой ангел да поправи съботата. Във вас има опасност да не остареете преждевременно. Трябва да избегнете тази опасност, но ще я избегнете като любите Бога. Бог е всичко, безсмъртен е, у Него няма смърт. Той е вечно млад, вечно жив, у Него е вечния живот. Смъртта е остаряване, а животът е подмладяване. Та под „вечен живот" подразбирам туй пълното, жизнерадостното. Старайте се да бъдете жизнерадостни. А пък вие, като поседите, почнете да мислите за небето. Небето е хубаво нещо, но човек трябва да бъде готов за небето. Ще учите този закон.

Алхимиците са учили закона за подмладяването. За да се подмладиш, няма да се грижиш много, ще повярваш в онзи Великия закон. Отлично нещо е човек да повярва в Бога. Човек е смешен в своето състояние, толкова смешен е по някой път. Има известни съчетания, известни съвпадения, известни наклонности, които човек трябва да вземе пред вид, защото те ще го подтикнат в противоречие, в заблуждения. Дружете с хора, които са оптимисти. Защо ще говориш с хора на отрицанието? Тук няма никаква философия. Отрицания, вечни отрицания - ще излезете от воденицата на тия хора. Някой път казвате: „Не може ли в тяхната воденица?" Не, ще отидеш в някоя градина. Защо да стоите да ги слушате цял ден?

После, хубаво е за вас например да разберете как живеят пчелите, ще имате един кошер пчели, да видите чистота[та] реда и порядъка в тях. Деятелност трябва да създават у вас. Ще отидеш при някое цветенце, то ще ти каже: „Какво си се обезсърчил, какво си увиснал глава надолу, моята глава е заровена в земята и пак имам надежда, а пък вашата глава е излязла навънка и сте се обезнадеждили." Силните контрасти трябва да изпъкват в ума ви. Без контрасти не може да се поправи животът ви. Сега вие си създавате понятие, казвате: „Това не мога да го направя." Не можете да го направите по отношение време и

пространство, но се искат знания, искат се условия. Изкуство е това!

Ами че можете да направите следующия опит: Да кажем, че вие сте 20 сестри. Една от вас иска да се назначи учителка или чиновничка, но сама не може. Ако вие 20-те съсредоточите ума си интензивно върху онзи, който й противодействува и ще го заставят да я назначи. Ще му наложите, нищо повече.

Всеки един недъг на физическото поле се дължи на едни духовни причини. Например, мразиш имаш възможност да пострадаш от гръдоболие. Завиждаш - стяга ти се сърцето, има опасност да заболее черния ти дроб. Обичаш да угаждаш много на себе си, имаш опасност да заболее стомахът ти. Обичаш да се гневиш, ще дойде запичане. Често, обещаеш нещо, не го направиш, друго, трето, обещаваш много работи, не ги направиш, ще дойде главоболието. И тъй, всичките физически болести, които се явяват днес, имат духовно произхождение. Щом намериш причината, ще се възстанови равновесие, ще се възстанови хармония. Взел си нивата и къщата на някоя вдовица и след това те заболи корема. Аз не мога да лекувам корема ти, освен ако повърнеш нивата и къщата на тази вдовица. Върнеш ли ги, веднага болестта ти изчезва. Написал си една книга, която заблуждава хората, веднага се явява у теб главоболие. Изповядай се, напише друга книга и главоболието ти ще изчезне. Това са методи в школата, обяснения, но за да се приложат те изисква се много нещо.

Сега няма да остарявате преждевременно. Щом човек изгуби своята цел, своя идеал, той остарява. Никога няма да мислите, че сте стари. Ще кажете: „Ние ще работим за Господа." Ще имате една велика, славна работа. Щом имате една жива цел пред очите си, вие няма да остарявате. Ще имате пред очите си хубави работи, как ще се подобри бъдещото поколение, каква ще е бъдещата култура, какви ще бъдат градовете, селата? Всичките тези хубави работи ще ги имате като една светла идея, постоянно да творите в ума си. А сега, като изкоренявате насаденото, а не насаждате ново, вие ще останете една пустиня. Не, ще насадиш новото и от една страна ще имаш ново, ще расте то, а от друга страна ще корениш старото. А сега кореним, кореним и не посаждаме. Виж всичките недостатъци, които имаш и постепенно ги корени. Не изкоренявай всичките недостатъци изведнъж. Това е много голяма опасност. Като изкорениш един, сто недостатъци, останалото лесно ще се уреди.

Ще кажете: „Слава Богу, реформирахме живота си." Но знайте, че Божественият дух като влезе, търговецът пак ще си остане търговец, но в него ще се зароди едно силно желание да работи, той прави големи усилия. Та, у всеки влиза желанието да прави усилия, но Духът сам по себе си не променя естеството на човека, но само му дава един подтик. Той казва: „Можеш да работиш сега." На нервния казва: „Ти можеш да работиш, ще прилагаш своята нервност." На флегматика казва: „Ти, със своето постоянство, ще можеш да работиш." Всички ще ви подтиква Духът към работа. Като дойде този ток на Любовта, всеки със своя съд ще вземе толкова колкото е голям неговия съд. Някой път малкият съд може да направи повече, зависи как ще се използува. Сега, туй, което хората считат невъзможно, то е как така мъже и жени ще примирят интересите си. Е, хубаво, ако жената престане да бъде жена, и ако мъжът престане да бъде мъж и станат нещо ново, тогава няма ли да се оправи светът?

(Олга: - „Но те нямат представа за това нещо.")

Но то ще стане. Има възможности в природата, има всичките възможнос-

ти и онзи, който ги разбира, той като преведе сегашните символи, той ще разбере, че сегашният мъж, ще се измени, сегашната жена ще се видоизмени. Сегашният мъж и сегашната жена ще останат само за архаизъм в музеите и който ги види, ще се чуди какво нещо са били хората. Ще се учудват на хората ще ги гледат като големи риби. Ами представете си, че един ден вие достигнете до такова едно състояние, тъй както сега сте остарели, изведнъж да се превърнете на едно малко детенце. Вие сами може да го правите това мислено. После може да станете възрастни. Каквото поискате ще можете да станете. Питам ви тогава каква мъчнотия ще можете да имате в живота? Някой път ви става скучно в живота, между хората. Имате силата да ставате невидими. Скривате се, събирате енергия и после пак ще се проявите отново в света.

(- „Как можем да се изменим?")

Има много начини, но трябва да минете през известна школа. За изменение на носа, на ушите, за всичко има методи, но трябва да минете школата, да изучавате методите. Може, има известни условия, но тъй както сте сега, имате мъчнотии.

В любовта трябва да подобрите гърдите си и черния си дроб. В мъдростта трябва да подобрите мозъка си. В правдата трябва да подобрите ръцете си и пръстите си. Като работите за интелекта си, трябва да подобрите носа си. Като работите за добродетелта, трябва да измените краката си.

После, да кажем, вървите тромаво, тъй ще се научите леко, да имате едно пластично движение. А сега ви гледам, всички сте в походката си като гемии, но има едно пластично движение. Тази тромавост се заражда в застояване на туй движение. Всичките мускули трябва да са в движение. Трябва да са пъргави, всичко у нас трябва да е пластично.

Ние имаме една наука за лекуване, тя е следующата: Например, страдате от ревматизъм. Изтегляйте тия ставички на пръстите, разтривайте ги, за да придойде към тях кръв. Всички кокали ще изтеглите и болестта ви ще се премахне. После може да си правите и следните упражнения с пръстите на ръцете: ще приближавате два по два (с изключение на палеца), после три заедно и един отделно и т.н. После ще гледате да съедините върховете на показалеца и малкия пръст. Така ще концентрирате волята си.

Ако пръстите ви са по-къси от общите нормални мерки за вас, ще упражнявате волята си да си продължите показалеца, малкия пръст и четвъртия пръст да стане също по-дълъг. Ами че, тъй се работи, ти ще имаш проект, върху който ще работиш, ще мислиш, за да създадеш нова форма. Ами че, тъй ще имате обект, върху който ще мислите. Мислено ще изправите етерическата си ръка, на нея ще обръщате внимание. Тя ще влияе на физическата ви ръка. Всичко можете да измените, всяка част можете да измените, но ще им дадете един образ, един идеал. Всяка една клетка може да вижда, ще туриш в ума си този идеал, ден след ден, ще го копираш и ще накараш всяка клетка да вижда.

Добре, носът ти е къс - проточи го. Тесен е, разшири го. Тесният нос се отразява зле върху гърдите ти. Представете си, че носът ти е широк, с големи ноздри, ти ще почнеш да привличаш много въздух, енергиите от природата ще почнат да се преливат към твоята мисъл. Ако някой път твоята тръбица е много тясна, малка и малко водица ще събира. Представете си носа тъй хубав, правилен, със широки ноздри - това е добре и за дишането и за мисълта.

В пръстите също има голяма интелигентност. Пианистката, като свири, не мисли за пръстите, те имат механическа интелигентност, но после тя става съзнателна. Пръстите за дълго време могат да задържат заученото. Ти можеш да забравиш нещо, което си знаял да свириш, но пръстите не го забравят. Това сега са практически методи, които навънка не трябва да ги изнасяте. В света не разбират тази философия и ще кажат: „Как ще си проточите носа?" Те не разбират, че сегашните форми се дължат на минали мислови форми, а сегашните мислови форми ще бъдат мислови форми за бъдеще. Най-първо трябва да се създадат известни форми и не бързайте върху тях. Човек трябва дълго време да работи. Например, сега може да направите опити. Ще посадите ябълка, слива или круша ще концентрирате мисълта си върху тях, ще ги заставите да дават хубави ябълки, круши или сливи. Две от вас вземете един и същ сорт ябълка или круша и упражнявайте върху тях ума си, да видите на коя от вас ябълката или крушата ще роди повече и по-добри плодове. Значи и крушата може да се насърчи. Значи, мислите упражняват известно влияние. Човешкият дух може да работи и върху растенията.

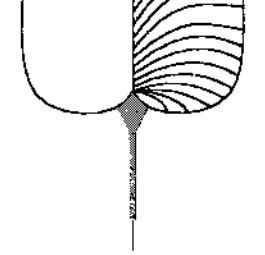

Сега достатъчно материал имате. *(Виж рисунката лале.)* Аз създадох половината цвят от лалето, а другата половина вие ще трябва да я извършите.

Слънцето и любовта всичко постигат. Слънцето произвежда цветовете, а Любовта произвежда плодовете.

25.IX. 1923 г.

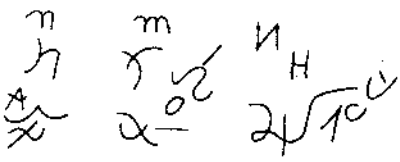

(От тия букви, които Учителят написа, опитвахме се да образуваме думи. Образувахме думата „паун".)

Значи, не трябва да бъдете горделиви.

(После образувахме думите: „опита", „той пита", „Той ни опита".)

То е достатъчно. След като ви опита, то е хубаво. Значи толкова нещо ви даде, отлични неща ви начерта, има много неща да учите.

Тайна молитва

Молитвата на Духа

11 часа без 20 мин.

Беседа държана на 25 април 1923 г.
сряда от 3.30 до 10.30 часа сутринта
при Изгрева

Равновесие

Закона за равновесието е вложен във всичко. Той има тясна връзка със закона за кармата и закона на хармонията.

22. IV. 1923 г. Марика
[Мария Тодорова]

Милосърдието

Милосърден може да бъде само безкористния човек. А безкористен е този, който е влязъл в закона на Божествената Любов.

12. V. 1923 г.
София Марика

Свобода и простор

Свобода и простор може да има този, който се е родил отново.

24.V.1923 г. Марика

За да позная любовта трябва да любя Бога, а за да любя Бога трябва да съм чиста. А за да бъда такава може само като се отрека от себе си, да претърпя всички унижения на тази земя, да страдам като невинна, а не като виновна, да стана измет, за да придобия Христа.

Само тогава ще почувствам Божествената любов в душата си.

[Василка Иванова]

01. VII. 1923 г.

ТРЕТА БЕСЕДА, ДЪРЖАНА НА УЧЕНИЧКИТЕ ОТ СПЕЦИАЛНИЯ КЛАС НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ*

[ДА БЪДЕМ СВЪРЗАНИ С БОГА !]

петък, 6 часа сутринта

(Присъствувахме 13: Паша, Савка, Еленка, Марийка, Дафинка, Виктория, Пенка, Цветка, Олга, Василка, Невенка, Марийка, Сийка, Сотирка - във Варна, а сестра Х. Григорова не се яви.)

Няма Истина като Божията Истина.
Само Божията Истина е Истина.

Ще ви прочета няколко стиха от 15 глава на Марка, от 6 стих до края.

Аз ви чета тези стихове, за да ви покажа, че животът може да бъде разумен и неразумен. Разумният и неразумният живот се различават по следующите белези: В неразумното всичко е без план, всичко е необмислено, а в разумното всичко е с план, всичко е обмислено. В неразумното всякога има разрушение и гниене, то е място на вечно недоволство, а разумното се отличава с растене, живот.

Тогава ще ви приложа тия три думи на български: чистосърдечие, искреност и откровеност. Чистосърдечието изключва всякакво гниене, значи в душата ви да няма никаква материя, която гние. Туй значи човек, който е чистосърдечен, че той живее в себе си. Туй разбирам чистосърдечие - без гниене, без развала.

Думата „искреност" аз я замествам с правилния процес на растене без изсъхване. Да бъде човек искрен, значи да расте правилно, без да изсъхва.

„Откровен" замествам с думата, значи да има достатъчно светлина, влага, да може да расте. „Отворен" значи „откровен".

Тъй щото, когато аз говоря някой път и ви казвам да бъдете чистосърдечни, то значи да няма гниющи вещества. Казвам някому да бъде искрен, то значи да расте, без да изсъхва. Като казвам някому да бъде откровен, то значи да има достатъчно светлина, влага, за да расте. Следователно, да бъда ясен в думите. Много пъти питате, какво искам да кажа с думите „чистосърдечие", „искреност", „откровеност". Този живот, в който сте тръгнали, трябва да имате ясна представа за него. Ясна представа аз не разбирам такава, за каквато учите в универси-

---

* Тази беседа се публикува от ръкопис на Паша Теодорова.Текстът в квадратни скоби е вмъкнат от късен препис на втора стенограма, в който има известно осъвременяване на изразните средства.

тета. Не, пътят, по който вървите, цялата местност трябва да бъде добре очертана пред вас. При това и други трябва да са минавали пред вас, трябва да имате всичките сведения.

Сега, вие влизате да изучавате не живота на сърцето, не живота на ума, защото с тези работи вие сте запознати, а влизате да изучите живота на душата. Туй трябва да го знаете, че аз не засягам там вашия живот на сърцето, нито на ума ви, няма да засягам тия ваши области, там вие сте работили, вие сте специалисти. Какъв живот има в сърцето ви, това го знаете, какъв живот има в ума ви и това го знаете, а какво има във вашата душа, това тепърва трябва да го учите. Новият живот е живот в душата. За да извървите този път, трябва да ме слушате, защото това е една нова присадка. Ако аз искам да присадя този новия живот, а вие го бутате, ще го развалите. Ако аз присадя нещо, а вие 10 пъти на ден го бутате и развързвате, няма защо да си губим времето.

Сега, например, у вас може да се зароди едно желание, дали тази нова присадка ще даде такива плодове, каквито са дали вашите сърца и умове. [Тъй ще си зададете въпроса] дали вашата присадка може да ви направи щастливи. Аз ви питам: Вашето сърце и вашият ум направили ли са ви щастливи? И вие сте още млади и колко пъти досега сте плакали? Може би хиляди пъти най-малко сте плакали. Слушайте, вашият ум някога дал ли ви е туй спокойствие? Е, пък може да намерите някои ваши другарки и тях да попитате. И да искате, умът не може да даде спокойствие на човека. Сърцето и то да иска, и то не може да даде спокойствие на човека. Сега, аз по аналогия ще ви дам едно сравнение, защо не могат. Нали вие имате един закон във физиката, според който можете ли да изкарате вода на по-високо място, отколкото е самият извор? Не. Значи, може да изкарате вода само дотам, докъдето е изворът. Е, добре, ако умът и сърцето, това са по-ниските извори, как може да изкарате водата по-високо? Как мислите да изкарате тия извори горе в душевния свят? Но вие ще кажете: „Ние имаме начини, приспособления, чрез парни машини." Добре, ами ако този извор е толкова висок, че всичките тръби на инсталацията ще се разпукат и нямате достатъчно тръби, в които може да изкарате водата горе, в душевния свят? От сърцето водата никога не може да се изкара в душата.

Сега ще дойдем научно да обясним: Това нещо не може да стане, понеже съставът на материята в душевния свят е съвсем друг. И ако вие, да кажем, внесете тези сокове на сърцето в душевния свят, ще станат най-големите експлозии. *(Една от сестрите: „От безумие това можем да го сторим.")* Не от безумие, а от любов. Туй все любовта върши. Всичките глупави работи хората ги вършат все от любов. Глупостта е проявена любов. Една майка без да разбира, може да нахрани детето си от любов и да го намери мъртво. Тук, преди година, една майка дала на малкото си бебенце малко ябълка. То си откъснало по-голямо парченце и после цял един въпрос, писка, реве. Казвам: „Ще му дадете очистително, за да изхвърли тази материя от стомаха си." И тогава престава да плаче. Сега мнозина запитват: „Защо именно тази материя, която е вътре в умствения свят и в сърцето, да не може да влезе в душата?" Може, но питам: Ако вие вземете малко прашец в ръката си, може ли да го държите? Можете, ще ви бъде приятно, но ако този малък прашец влезе в окото ви, може ли да го държите? - Не, ще ви дразни. Защо? - Защото окото е по-чувствително. Тъй щото душата е толкова чувствителна, че тази груба материя на ума и сърцето ще я дразнят.

Затуй ви казвам, че ние изискваме, когато влезете в душевния свят, вие трябва да бъдете чисти, защото щом не сте чисти, ще носите прах и тям подобни, ще причините страдания на мнозина, а най-първо на себе си. Най-много вие ще плачете, ако не се съобразявате. Такъв е законът. Туй е сега тъй наречената философска страна, от части философската страна на въпроса.

Сега, думата е, че всяка една мисъл трябва да си има свое приложение. Под думата „мисъл" аз разбирам Божествена мисъл и всяка една такава мисъл трябва да си има или по-право си има свое Божествено приложение. По това се отличават Божествените мисли от човешките. Ще ви определя пак разликата в какво седи. Божествените мисли имат навсякъде приложение, а човешките мисли не могат навсякъде да се приложат. Туй, което е Божествено, навсякъде можете да го приложите и всякога дава добри резултати без изключение, когато в човешките мисли не е така. Друго, Божествените мисли никога не губят своята стойност, колкото минава времето, толкова повече се увеличава тяхната стойност. А при човешките мисли не е така, обратно е там. Колкото повече минава времето, толкова повече те губят своята стойност. Тъй щото да имате една ясна представа: Божественото не губи, човешкото губи. Законът е верен и за Божествените мисли и за Божествените идеи. Аз замествам тука Божествените идеи с Божествените чувствувания. Защото, по някой път, вие казвате: „Аз чувствувам разположение и неразположение." В Божествения свят не може да имаш неразположение. В Бога неразположение, такова състояние няма, когато един човек може да бъде разположен и неразположен.

Да ви изясня идеята сега. У човека има гняв и когато човек се разгневи, той иска туй което е направил, да го унищожи. Разгневи се, вземе едно шише, хвърли го, строши го, или удари едно дърво, отсече го, разгневил се е. Той руши, не създава. Когато у Бога се яви туй състояние, когато Бог се разгневи, Той всякога има за цел да премахне лошото, да насади някое добро. Да създаде нещо друго - това се разбира когато Господ се разгневи на някого, Той ще го тури в огъня, иска да го пречисти, да го поправи, когато у човека не е така. Е, тогава туй състояние у Бога, как ще го наречете? Първоначално ще го наречете гняв, а в последствие, в края, при придобитите резултати, ще го наречете Любов. У хората има друга една тактика: когато човек иска да те измъчи или да те набие, а пък се усеща по-слаб от теб, той ще си послужи с хитрини, ще те нагости първо, ще те почерпи с винце, с туй - онуй, и ти мислиш, че ти е приятел, но щом те свърже хубаво, той ще вземе тоягата, ще те набие хубаво и ще каже: „Да знаеш!" Това е човешкото. Най-първо благите думи, а после, отзад тоягата. Тия неща ги знаете, вие сте майстори, живели сте с тях. Всички ги знаете. Като се съберете за първи път двама, които не се познавате, много сладки думи си говорите, но щом се опознаете, дървото започва, започвате с тоягите, почвате да се налагате, а то е свързване. Одумването аз го наричам тояги и вързване, а индусите го наричат карма, свързани са хората с кармата си.

Е, тогава следующата мисъл: Могат ли да се прекарат соковете от душата в сърцето? - Могат. Може да запитате: „Защо трябва да се занимаваме с душевния свят?" Понеже вашият свят, светът на сърцето и ума е обеднял, необходимо е сега да се прекарат соковете на душата в сърцето и ума, за да могат тия светове да се подигнат или тъй да се каже, на човешки език, да се облагороди сърцето и ума. Сега, ние не застъпваме въпроса, да се развива сърцето и ума, но като

прекараме соковете на душата в сърцето и ума, строим и подигаме. Всеки от вас строи своя сърдечен и умствен свят. Това се подразбира да се развие умът и да се облагороди сърцето.

Сега, вие наричате този клас -„Клас на Добродетелите". Отлично, вие така го наричате. Но знаете ли, какво значи Добродетел? В тази смисъл, в която аз съм употребявал, значи клас, в който се дава най-добрия, най-великия, най-възвишения метод за облагородяване на човека, най-добрия, най-лесния, без много разноски, но в този клас на добродетелите, който не работи, той завинаги си остава прост и ще ви кажа защо именно хората остават прости. Има методи вътре в света, които са грандиозни. Да кажем някой човек започне едно предприятие, влага един капитал от 10 000 000 лева, дават реклами, обявления, всички продават, но след 10 години всичко изяждат, остава 1 000 000 дефицит отгоре. Туй е великото предприятие, че като са изяли 10-те милиона, оставят един милион дълг отгоре. В края никакъв резултат.

Сега, вторият метод за развиване на добродетелите е: ще те накарат да посадиш 10-ина дръвчета ябълки, круши, сливи. Казваш: „С такива работи не се занимавам." Насадите ги, обаче представете си, че тия дръвчета след 5-6 години ви дадат по стотина килограма ябълки, круши или от другите дръвчета. Те правят 10 дръвчета по 100 килограма - 1000 килограма. Всеки килограм по 10 лева правят 10 000 лева. На седмата, на осмата година се увеличава плодът, увеличава се приходът. Питам сега: Кой е спечелил? Не само това, но вашият капитал се увеличава, понеже тези семки, като ги сеете, може да разпространите разсадника си. Това нищо няма да ви костува, понеже земята и светлината има достатъчно енергия да храни тия семенца. Тъй щото, в Божествения свят работите са по-лесни. Защо са по-лесни? Ти ще боднеш семенцето в земята, ще го прекопаеш и то ще даде своя плод. А в човешкия свят не е така. В човешкия свят тази работа е 100 пъти по-мъчна, отколкото в Божествения. И тъй, мнозина, които са влезли сега в духовния свят, те са влезли да изучават духовния свят с човешки методи и вследствие на това трудности има, те са трудни. По човешки вие не можете да изучавате духовния свят.

Всички, които са влезли в духовния свят с човешки методи, все са фалирали, без разлика, няма никакво изключение. Затуй в Божествения свят, в света на душата, ще имате Божествени методи, никакви човешки методи, ни помен от тях не трябва да има. Божествени методи - нищо повече! - „Ама този тъй казал, онзи тъй казал, ние у дома тъй правим" Е, у дома как правите вие? Хубаво, нека съвременните химици да направят едно яйце или круша или ябълка, да изкарат тези сокове от тях и нека ги сравнят с естествените. Вземете тези сокове от растенията и плодовете, които изкуствено правите и ги сравнете със соковете на естествените. Например, често правят и изкуствено мляко, но онези, който го ядат, всякога имат диария. Онова мляко, което получават направо от кравите, има нещо, което в изкуственото липсва. Туй, което природата влага, човек по изкуствен начин не може да го вложи. Например, щом влезете в света на душата вие не можете да влезете с вашето съмнение. **Щом влезете в света на душата, съмнението е абсолютно изключено.** С него вие не може да припарите там. Като влезете там със съмнение, ще стане експлозия и вие ще бъдете първи, които ще пострадате. От бомбата всичките твърди части са изхвърлени, остава само долната част на топа. В Божествения свят като стане експлозия, всички

части попадат в сърцето и тогава имаме едно счупено сърце. Всеки, който се е опитал да влезе със съмнение в Божествения свят, със своите стари мисли и желания, той е проверил това. Така е за всички, без изключение. Туй е сега за разяснение. Ще кажете: „Ако и ние влезем така..." С кои стават тия експлозии? Някои маги, които са се занимавали дълго време и са рекли да влязат в Божествения свят, с тях е ставало. Тези експлозии стават с най-учените, които са употребили най-големите хитрини на своята мъдрост. Те са претърпяли това, а с простите хора това не става. Вие още не сте бомби. Когато човек е живял дълго време, чрез своите човешки познания е набрал тези експлозиви в себе си, вътре в себе си ги е поел и влиза с тях в света на душата. Там тези енергии се развиват и правят тези експлозии.

Сега, да ви обясня моята мисъл. Може да ви се вижда малко странно, защо е тъй. Представете си, че вие имате 100-ина яйца и сте ги взели, като яйца на малки птиченца, но те се указали яйца на някоя усойница, на някоя кобра. Вземете ги в една кутийка и всеки ден разправяте на другарката си за тях. Но представете си, че някой ден вие влезете в света на душата и оставите вашата кутия да я напече Слънцето. Питам: След известно време какво ще спечелите? Яйцата ще се превърнат на змийчета и след като се измътят тия змийчета, вие ще бъдете първата жертва, нищо повече. Те ще искат да се наядат, да се нахранят, а в света на душата за тях няма никаква храна и те ще се качат първо на вас. Те са вашите деца и ще кажат: „Ти ни роди, дай ни да ядем." И вие ще умрете, нищо повече. Змийчетата, това са вашите деца, вашите благородни идейни мисли, гениални мисли! Те, тук на земята, като яйца са хубави, като яйца не са опасни, хубави настроения, но като им дадеш някоя мисъл, като им дадеш живот, тогава тези елементи, аз ги наричам експлозиви. Защото отровата на змията тя е създадена като едно оръжие да може да убива по-скоро своята жертва, за да може да се ползува. И лошите хора, това са все същите навици на змията. Злото е една отрова, чрез която някой иска да те отрови, за да използува туй благо, което ти притежаваш, за себе си.

Затуй всякога се препоръчва чистотата. Вие ще влезете в света на душата чисти. Значи, почвата ще носите със себе си. Щом влезете там, жителите на този свят са толкова добри, те ще ви дадат семена, колкото искате. Вие ще посадите семената във вашата почва и животът ви ще бъде обновен. Като израснат тия семенца, ще опитате техния живот. А носите ли вашите яйца и влезете ли с тях, щом се измътят там, ще се върнете. Измътването на тези яйца там е престъпление. Докато ги носите, не ви хващат в престъпление, вие сте свободни, но щом се измътят змийчетата в душевния свят, по същия закон вие ще се върнете назад. Да не носите тия семенца в света на душата. [Тази кутийка няма да я подлагате на светлината. Ще направите един колет и ще пишете: До моите роднини, света на сърцето и света на ума. Там може да растат, понеже в света на сърцето и в света на ума има храна за тях.] Законът е верен. Щом човек влезе в духовния свят, той става по-добър, но и по-лош става, защото условията там са такива. Ако в една добра почва посееш доброто, то расте, но ако там попадне един трън и той расте. И лошото и хубавото растат. Тогава растенето е добро за онези идеи, на които соковете няма да бъдат за ваша полза. Но змията ще расте за себе си, на ваша сметка. Вие ще плащате, но благото е нейно. Тя за себе си расте, за себе си се развива. Но, в какво може да впрегнете една змия, каква полза може да й

принесете? Е, хубаво, както впрягат хората сега бубите на работа. Значи и една змия и тя след като си направи своя пашкул, ще я умъртвят и тогава ще се постараят да отвият по обратен начин нейните нишки. В туй отношение взимат бубата като една предачка. Значи змиите в туй отношение са емблема, представят формите на мисълта. Значи може да употребите една форма на змията. Запример някой път я употребяват наместо котка, има змии, които седат при децата. В къщи употребете змията като котка, тя ще изтребва мишките. Тя е по-голям майстор от котката. Има миши дупки, тя изгонва всичките мишки. Котката трябва да пази отвън стратегия, а змията влиза и излиза свободно. Е, в какво седи злото? Например, зайци, мишки, в какво седи тяхното зло? Запример мишката, ако влезе в един сандък, тя ще изяде всичките дрехи. Защо? По причина на това, че предните им зъби растат много. Затуй мишките трябва да гризат дървета и всичко друго, за да се спъва растенето на техните зъби. Затуй те са постоянни гризачи, зъбите им растат чрезмерно усилено.

С това аз искам само да ви покажа целесъобразността, да видите, че вътре в природата съществува една целесъобразност, че всяко нещо трябва да бъде на своето място. Вие не трябва да правите една размяна, да смесвате сърдечния си живот с душевния или мисловния с душевния, да размествате местата на тия проявления. Тогава няма да имате една представа за онзи вървеж, за онова развитие, което става в духа ви. Някои, които са влезли да изучават духовния свят, почват да се оплакват: „От как сме влезли, сме станали по-лоши." По-лоши са станали, понеже не са взели прави методи. Прави методи трябва.

Сега, ето къде седи малката опасност: да допуснем, че вие имате една малка вадичка. Децата си правят такива малки вадички и на тях поставят малки колелца, воденички, които хубаво се въртят. Ако обаче тази малката струя я пуснете на едно голямо воденично колело, ще окаже ли влияние? - Няма. Целият труд ще отиде напразно. Е, да кажем, че вие имате една машина с малка пара и друга една машина, по-голяма, при друг акумулатор. Значи, първата изгубва своята сила. Сега, ако вашата физическа сила я прекарате в духовния свят, туй колело на вашата душа няма да се помръдне и тогава всичкият ви труд ще отиде напразно. Затуй ние казваме: „Божественото у човека с човешки усилия не става." Понеже сте в един уреден свят, вие ще идете на станцията, купувате си билет, плащате си го и като удари звънеца, ще влезете в първа или втора класа на трена и няма да го тикате, да мислите дали върви. Той сам ще си върви, а вие само ще изпълните условията. И в Божествения свят има същата аналогия. Защото, да кажем, че сте пътник, някой път може да не знаете где да влезете. Казвате: „В кой вагон да влеза?" Е, все таки в първа или във втора класа ще влезете, няма какво да се безпокоите.

[До тука какво разбрахте?] Е, какво ви направи впечатление от всичко казано?

[(Паша: „По никой начин да не се домогваме до Божественото по човешки начин." Савка: „Че при душата не трябва да влизаме със сърцето и ума." Олга: „На тези змийски яйца не трябва да им се дава никаква храна и никакви условия на живот.")

Понеже вие влизате в душевния свят, тази кутия ще я премахнете. Вие все за яйцата мислите, не си изпращате погледа да гледа душевните неща, а само с яйцата се занимавате. Един банкер какво друго може да научи? Той може ли да

научи какви са новите теории за откриването на звездите? Не, той само тефтерите има в ума си. И ако го попитат, ще каже: „Такива работи мен не ме интересуват. Погледът трябва да бъде обърнат в настоящето, оставете миналото. Какво има да ви интересува миналото?]

Едно просто изяснение: да допуснем, че сте били слугини при една господарка, която ви била по 10 пъти на ден. Значи, в годината ви е ударила 360 по 10=3600 пъти, а в 10 години - 3600 по 10=36 000 удари. То е един почетен капитал. Вие влизате в душевния свят и питате: „Къде ли е моята господарка, тя ми удари 36 000 удара?" Добре, но ако тия удари сте ги пренесли според правилата и сте казвали: „Е, такава е била волята Божия, то, като влезете в душевния свят, тази ваша господарка, с тия 3600 удари, тя е разработила вашата градина. Тя е приготвила почвата и вие само ще забодете семенцата, защото господарката е разорала почвата, тъй щото вашите страдания са потребни. Значи, тия удари, които в света на сърцето и ума са причинили най-големите страдания, в душевния свят са приготвили една добра почва. Иначе, ако влезете там, трябва да работите, а тъй ще намерите вашата почва разработена, готова и ще започнете веднага съзнателно. Защото всички хора, които са страдали на земята, като влезат в душевния свят, намерили са една готова почва, веднага ще прогресират, будни са, а тия, които не са страдали, трябва много да работят. Самите страдания, те са една почва, приготовление за пътя ви. И в душевния свят ще видите връзката. Като видите, че вашата господарка, без да знае, ви е причинила едно голямо добро, ще й благодарите. Ще кажете: „Слава Богу, че Господ добро е направил, значи ударите не са отишли напразно." Ами как ще прекараш този удар. Да кажем, тя те удари веднъж, дваж, най-после почувствуваш една болка, ще кажеш: „Господи, избави ме!" В душевния свят Той благославя този удар. Втори път пак се молиш. Пращаш го горе. Той пак го благослови. Значи, прекарваш този удар там горе. Тези удари изпраща ги на Господа, молил се, значи прекарал тази енергия в душевния свят. Тогава Господ казва: „Понеже ти Мен викаше, когато господарката ти те би, Аз благослових тези удари. Ето ти богатството."

Ти искаше Той да те избави. Хубаво и Той те избави. Сега, как става работата с господарката ти? Тя, като те е удряла, в душевния свят тя с всеки удар се понижава, изгубила. Втори път като дойде, съгласно кармическия закон тя ще бъде една слугиня при тебе. Туй е разликата. „Е, казва, като я бих, какво стана?" Стана това, че ти беше господарка, а като я би, ти стана слугиня при нея. Като правиш зло, туй ще придобиеш, а като правиш добро на другите ти ще станеш господарка. Значи, като издържаш, като се молиш, ще бъдеш господар. Някои хора, например като издържат страдание, те са готови да издържат.

Е, добре, вие сега ще има да размишлявате върху някои добродетели. *(Учителят разглежда листа, в който са написани главните добродетели, и техните подразделения.)* * Туй е значи, реколта за пет месеца, която ще имате в душевния свят.

Сега вие ще изучавате какво нещо е Добродетел. Вие трябва да си представяте какво нещо са добродетелите в приложението на живота. Какво нещо е Правдата, например. Аз ще ви обясня какво са добродетелите в живота. Ако вие

---

*Другата стенографка е отбелязала: Учителят разглежда листа, на който е написан реда на добродетелите за всеки месец на ученичките.

сте един пътник или един странник и пътувате и ако вие дойдете при мене с добродетелите си, аз ще ви посрещна, ще ви нагостя, ще ви дам легло, храна за път ще ви дам, ще ви покажа пътя. Това е добродетелта, която ви служи. Правдата се състои в следующето: ще ви дам предохрана да не би да се заблудите в пътя, ще пратя хора, които ще ви придружават. Истината: ще ви осведомя за цялата местност, ще ви кажа онова, което трябва да знаете. Мъдростта: Ще ви запозная с всички жители по пътя, по който минавате, какви са техните характери и т.н. Остава Любовта - вие я разбирате любовта вече. Туй работата за първата група.

Сега втората група. Жертвата: с жертвата ще постъпвате да действате, но как работите сега? Най-първо трябва да започнете с благоразумието. След благоразумието идва искреността. Нали казват, че тя е растене? Благоразумният човек е избрал хубаво място дето да посади някое дърво. Искреността - дървото трябва да расте. След това идва милосърдието и щедростта. Щедрост, да бъдете щедри се подразбира да раздавате излишното от онова, което имате на другите. А жертвата почти ще я оставите, закона на жертвата ще учите най-после, той е един от най-трудните закони. Да жертвува човек, то е най-мъчното, всичките други неща вие лесно може да ги изучавате. Истина, чистота, свобода, равновесие, великодушие и т. н. Всичко до тук много хубаво върви, но дойдете ли до жертвата, веднага ще се спънете. Затуй трябва да усвоите този закон, много добре, да разберете в какво седи този закон на жертвата, защото този закон не го разбирате, а всяко неразбрано нещо, то е спънка за човека.

Аз ще ви задам един въпрос. Представете си следующето: Да кажем, че една голяма змия там на пътя е изгладняла, месец, а може и 40-50 деня не е яла. Вие вървите по пътя. Питам ви: Трябва ли да станете жертва на змията, да ви изяде? Можеш ли ти да отвориш една артерия и да й дадеш малко от твоята кръвчица? *(Виктория: „Няма да бъде разумно.")* Да кажем, че в този свят вие сте изпратени с мисия, с предназначение за някоя велика работа. **Добре, вие трябва да знаете, че жертва в света се дава за най-възвишеното, за най-благородното, жертва може да се даде само за Бога.** Този, който разбира закона, трябва да знае само за Бога може да се даде жертва. Казват, че майката се жертвува. То е защото любовта е в нея. Жертва без любов не може. Само за Бога може да се даде жертва. Дето е Любовта, там е Бог. Жертва може да се дава само дето е Любовта. Дето е Любовта, там е Бог, а жертвата подразбира изобилие. В духовния свят е другояче: ще се жертвуваш, без да умираш. В духовния свят е друго, там ще се жертвуваш без да умираш. Не само че няма да умираш, но ще печелиш, затуй казва Христос: „Който жертвува живота си, придобива живота си." А тук на земята не е тъй. Жертвата е винаги закон на загуби. Значи, може да се жертвуваш и в религиите виждаме, че можеш да принасяш всичко в жертва само за Бога: и овци и гълъбчета, но само за Него. Някой казва: „Да жертвувам ли нещо за хората?" Не, за хората нищо няма да жертвуваш, никога нищо! Само за Бога! А щом е дадена жертва за Бога, Той обхваща хората и тази жертва може да я даде на когото иска.

Да обясня закона. Да кажем, че вие обичате един ваш приятел и му дадете 100 000 лева. Ще му се месите ли где ги дава? Когато се жертвувате за Бога, дайте тази жертва. Той ще ги даде комуто иска. Тъй щото в ума ви да залегне този принцип: Жертва трябва да се даде само за Бога. Сега не се смущавайте да

се жертвате, трябва да се жертва. Вие се научете да се жертвувате за Бога, другото лесно ще научите. [Иска ли брат да се жертвува за сестра си, да умре за нея? Да кажем, че тя е била неблагоразумна, че е паднала и той се бие да я вземе. Те са изключителни случаи. Но жертвата трябва да стане разумно. Щом не е разумна, тя не е жертва.] Жертва подразбира Божественото вътре. Жертвата има и друга страна.Жертвата подразбира да не станеш причина да подтикнеш другите към страдания. Да кажем един цар в някое царство иска да тикне хиляди хора да станат жертва заради него. Защо? За да тури на короната си едно камъче повече или някой кръст да му дадат. Той иска другите хора да правят жертви само за едно камъче, за една титла, а че другите хора измирали, изгубили крака, ръце, очи... Сега този цар не трябва да става причина да се жертвуват толкова хора, туй благоразумният цар ще го направи, а който е глупав... Значи той трябва да жертвува своето тщеславие, своята гордост в дадения случай. Ще изгуби ли нещо? Ще изгуби въображаемото камъче на своята корона. Доста е рекох. Втори път като се съберете пак ще говорим.

Сега, приложението. Ще започнете всички с благоразумието. Разбирате ли? Всички без изключение! Благоразумие, искреност, милосърдие, великоду-

шие, щедрост, чистота, светлина, свобода, равновесие, жертва. [Всички тези качества може да растат само върху добродетелта. Те излизат от добродетелите: Любов, Мъдрост, Истина, Правда. Всички ще започнете с благоразумието. Дойде една афекция у вас - извикайте благоразумието. Във всичките си мисли, във всичките изпити ще прилагате благоразумието.] Както и да постъпвате, най-първо трябва да прилагате благоразумието, после искреността. Значи, една работа, която започваме, ще видим дали тази работа е добра или не, разумна ли е. Само тогава ще я свърша добре и аз ще съм доволен от нея. Искрен съм, без упрек, значи тази работа, която свърших, бях искрен във всичките й редове нищо не съм пропуснал. После милосърдието: Значи тази работа да я извърша с разположение на духа си и сърцето си, с едно въодушевление, тих и спокоен, защото милостивият човек е човека, който се въодушевлява от най-малките работи. Той от бедния човек се въодушевлява, от дребните работи се въодушевлява, от това, от което друг човек не се въодушевлява, той се въодушевлява. Поетът ще се въодушеви от някоя планина, а милосърдният човек - от някое бедно дете, ще му даде място в душата си. Великодушие значи размер на душата, тук влиза и щедростта.

Дръжте само една основна мисъл в душата си: че онзи, който мисли за Бога, той нищо не губи, той печели - нищо повече. Тъй като се занимавате с тия добродетели, мислете само за Бога. Аз имам едно правило: Мислете само за Бога! За Бога какво трябва да мислите? - [Че Той е най-добрия и най-благия.] А като мислите по този начин, всичките тия добродетели писани може да ги прилагате. Вие ще дойдете един ден да съзнаете, че всякога можете да дойдете до съзнанието на Бога, да чувствувате Неговата мисъл. А като дойдете там, успокоявате се. Като дойдеш до Бога, това състояние се отличава по това, че щом дойдеш до Него, веднага всичко у тебе расте, всичко се осмисля. Дойде ли Божествената светлина, проникне ли Божествената светлина в душата ти, ти веднага се въодушевляваш, имаш смисъл, подтик, насърчен си, но изчезне ли тази светлина, Бог не ти ли проговаря, отвънка може да говорят много нещо, без Него - нищо нямаш.

На туй трябва да обръщате внимание, на туй вътрешно въодушевление. То е дълбоко и никой не може да ти го вземе.

Та, постепенно, постепенно ще придобивате всичко. Няма да бързате, ще придобивате малко по малко. Ще гледате тия добродетели да ги развивате. Пак същото правило: Божественият живот е най-лесния живот, най-лекия, най-приятния. И най-лекият път, по който може да ходите, той е Божествения път, с най-малко разноски. И ако някой път ви се струва мъчен, значи хванали сте човешкото. Помнете: Имате ли по някой път мъчнотии, значи хванали сте пак човешкото, човешко с Божествен надпис. Дойдат мъчнотии, затруднения и дойде ли светлината - Божественото, като че изведнъж всички мъчнотии изчезнат. И ти се очудваш, казваш: „Как така станало това тъй лесно?" Което показва - в Божественото учение си. В човешкото не е тъй. Знаете ли на какво мяза тази работа? Един пътник се уморил от снега, та легнал върху него да си почине. Но, като го затрупал снегът отгоре, той си казал: „То моето се свърши вече." Останал половин метър под снега. Но като пекнало Слънцето, снегът - стоплил се. Та всичките мъчнотии, които ви идат отгоре, колкото и да са студени, не мислете, все ще ви постоплят, но само след като дойде Слънцето. Като дойде Божественото, мъчно-

тиите ще изчезнат. Но когато някой човек тури своя товар отгоре, не се топят вече. Та, мнозина казват: „А, то религиозният живот!..."

Аз зная туй правило: Божественото това е най-благородното. Има светски хора, които вървят по Божествения път, а има религиозни, които вървят по човешкия път. Човешкото всякога е мъчно, туй е общо правило. А когато някой път имате мъчнотии - падания и ставания, да не казвате, че това са мъчнотии. Там, в Божествения път няма падания, там падаш, като на пружини, няма никакво контузене. Но в човешкия свят не си правете илюзии. Ако ви сполети нещо лошо, то не е Божествения живот, който водите, то е стария ви живот. Ако вие влезете в Божествения живот и ви намери някой ваш стар кредитор, за какво ще ви съди? За новото ли ще ви съди или за старото? А вие казвате: „Ето, аз влязох в Божествения живот, а пък мъчнотии." Не, и то е старото, което се проявява.

Прочетохме Добрата молитва

8 часа без 20 минути

6 юли 1923 г.
в столоваята, дома на Учителя, 66

КЛАСЪТ

НА

ДОБРОДЕТЕЛИТЕ*

22 юни 1923 г. - 22 ноември 1923 г.

В. Търново - София

*Следва материал оформен от Савка Керемидчиева до с.752 вкл

I. [МЕСЕЦ]

1923 г.

22 юни -22 юли

I месец III група

Добродетел - Марийка
Правда - Пенка
Истина - Цветка
Мъдрост - Сийка
Любов - Невенка

VI.

VI месец II група

Жертва - Василка
Равновесие - Дафинка
Свобода, Простор } - Олга
Светлина, Знание } - Виктория
Чистота - Еленка

XI.

XI месец I група

Щедрост - Сотирка
Великодушие - Паша
Чистосърдечие, Искреност } - Савка
Благоразумие - Елена Х.Григорова
Милосердие - Марика

Всяка ученичка има да работи върху своята Основна Добродетел и Благоразумието

С.И.А.

[ПЪРВИ МЕСЕЦ]

Трето петомесечие*

III група
Марийка Петкова - 18 г. , чиновничка
Невенка Петкова 19 г., чиновничка
Сийка Динова 1[...] г., чиновничка
Пенка Михайлова 1[...] г., студентка по философия VII семестър
Цветка Щилянова 1903г., свободна

III група

[Всички разработки са преписани с почерка на Савка.]

I[1] Добродетел

През този месец аз имах да работя върху Добродетелта и Благоразумието. Преди всичко що разбирам под Добродетел: Да направиш някому добро, това не е достатъчно да се нарече Добродетел. Трябва да се види какви чувства са подтикнали човека да го извърши. Често пъти някои хора правят добро, за да се прославят и да изпъкнат пред другите, а не от доброто желание да помогнат.

Всяко добро дело трябва да бъде от полза както за околните, така да задоволи морално и самия човек.

Тук е необходимо вече Благоразумието. То винаги ще контролира всички дела и постъпки на човека.

Добродетелта е искрена, чиста, непринудена и не търси отплата.

И днес, като седнах да направя един отчет за през целия месец дали и аз съм извършила нещо, което да нарека поне отчасти с думата Добродетел, трябваше за съжаление да констатирам факта, че това не ми се е отдало. Но изобщо дали аз обичам да правя добри дела - виждам, че това чувство не е чуждо за мен.

Марийка

22. VII.1923 г.
София

---

* списък на листче, приложено към този месец

I 2 Правда

Никога не съм чувствала такава пустота и такава празнота в душата си, както в онзи момент, в който започнах да работя върху Добродетелите. Аз бях в ужас, когато направих по-щателен анализ на себе си и не намерих нито една Божествена Добродетел. Нямаше на какво да се спра, освен фалш в мене и около мене, аз нищо друго не виждах. А това ми причиняваше страшна мъка. Разочарованието беше голямо.

Правда като че ли никъде не виждах, далечна и странна ми се виждаше тя. За Правда може да се говори само там, където има дълбоко съзнание. Правда може да съществува само при едно хармонично развитие на всички Добродетели.

Пенка
22. VII. 1923 г.
Русе

I 3 Истината

Да казвам Истината у мен обикновено не идва от само себе си, винаги ми минаваше през ума и лъжата, която би могла да я замести и трябваше със съзнателно усилие на волята да заставям себе си да кажа самата истина. Но не винаги моето съзнание е бдяло - често лъжех.

Освен това, след дълго наблюдаване себе си и другите, виждам, че лъжата се вмъква във всичко, не само в думите на човека, но дори във всяко негово движение. (Във всичко, което е неестествено) и в края заключих, че всяка излишна дума, всяко излишно действие, всеки ненужен жест са лъжливи.

Ако човек би изхвърлил всичко излишно от себе си в своя живот - то би изхвърлил и лъжата.

Цветка
22. VII. 1923 г.
Русе

I 4 Мъдростта

Този месец работих върху основната си Добродетел - Мъдростта и върху Благоразумието. От това, че Мъдростта ми се падна като основна Добродетел, разбрах, че именно в тази област ми липсва нещичко, което трябва да развия чрез четене, слушане, по-малко приказки, а повече вслушване в гласа на Бога, който говори от вътре на душата, като я озарява с Божествена Светлина и Мъдрост и я направлява в мисли желания и действия мъдри.

Трудно ми се видя да работя върху тази Добродетел, тъй като моя ум повече е склонен да слуша сърцето, нежели гласа на Мъдростта. Но всеки работи тъй както разбира. При това трябва да влагам и Благоразумието във всяка мисъл и действие.

Мъдрост и Благоразумие вървят заедно. Тръгнахме си от Учителя (6. VII. петък) и тази мисъл ме поглъща изцяло: Как да бъда мъдра и благоразумна. Мисля, ако чета много книги, дали тия книги ще ми дадат нужната Мъдрост или повече трябва да се вслушам в гласа на Божествената Мъдрост отвътре и проявен[а] отвън чрез Учителя. Всички сестри, които вървяхме заедно, си говорехме така върху Добродетелите и изведнаж тъй или иначе всички ме оставиха и аз продължих сама пътя си. На следния ден узнах, че те без да се обадят някому заминали за Русе и там ще правят комуна. У мен се яви силно негодувание: Защо скриха моите сестри това от мене, до последен час бяхме заедно. А още по-мъчно ми стана, че една моя най-близка сестра (Пенка) не ми се обади. Повиках Мъдростта на помощ, тя ме утеши. Но все пак аз бях още смутена, докато в неделя в беседата от Учителя аз съзрях отговор на моя смутен ум: „В Любовта ограничение няма. Тя дава пълна свобода на любимото същество." Разбрах, че аз не бива да ограничавам с моята любов моите сестри, при това аз не знаех кои са причините на тяхното потайно заминаване. Пожелах в душата си: „Лека им работа" и се успокоих.

Сийка
22. VII. 1923 г.
София

I 5 Любовта

Любов, това е идеала, към който се стреми всяка душа. Мисля за Любовта, но що е тя, как и кога се проявява? Пълен отговор намирам в 13 глава от Коринтяном.

„...Ако имам пророчество и зная всичките тайни и всяко знание и ако имам всичката вяра, щото и гори да премествам, а Любов нямам, нищо не съм; и ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите и ако предам тялото си на изгоряване, а Любов нямам, нищо не се ползувам; Любовта дълготърпи, благосклонна е, на всичко се надее, всичко търпи..."

Търся проява на тази велика, безгранична Любов у себе си, но не намирам. Любовта е жертва, жертвата е проява на Любовта. Не съм се жертвала аз, жертвата е чужда за мен. От жертвата залочват страданията - израз на великата Любов.

А само чрез Благоразумието можем да преодолеем страданията.

Любовта е факел, който осветлява пътя ни, по който вървим.

Невенка
22. VII.1923 г.
София

II ГРУПА

VI[1] Жертвата

Жертва, подразбирам пълно себеотричане от всяка собственост.

Да виждаш, да знаеш, че ти можеш да се ползуваш духовно и материално, но да се помириш и отдадеш на ближния си и в замяна на това да приемеш всички поругания и обиди, и то без роптание. Мисля това ще постигна само с Божествената Любов.

Василка
22. VII. 1923 г.
София

VI[2] Равновесие

[Темата не е вписана.]

VI[3] Свобода и простор

Свободата е естественото и хармонично състояние на Духа. Свободен трябва да бъде Духът и никое външно или вътрешно влияние не трябва да ограничава неговото движение. Той трябва широко да разпери крилете на своя полет - изпълнител на Божията воля.

Свобода подразбира умствена, сърдечна и волева. Първо, умът трябва да бъде свободен от отрицателни мисли, сърцето - от отрицателни чувства и волята- от отрицателни действия. Духът не трябва да приема върху си ничие ограничение, освен, ако е сам да се ограничи с помощта на Белите Братя, за да претърпи изпитание или да изпълни някоя трудна задача, но Той, свързан с Бога, е пак свободен.

Духът може да го угнетяваме ежеминутно. Всички противобожествени постъпки, го правят да страда и да бави своето широко проявление.

Духът е свободен да слезе при познанието на известни неща, или да се повдигне при изучаването на нова област. Той е работникът на цялата нива в човешкото естество. Той е сеяча на доброто в нашите души; Той е който изговаря благите думи на утешение или насърдчение. Той, Духът е свободния у нас, а всичко друго може да се поддаде у нас на външно влияние. Той е пазителя и Учителя на нашия ум, сърце и воля.

Известна проява на ума или сърцето, ние понякога погрешно ги схващаме като действие на Духа и така угнетяваме често пъти околните си. В свободата на Духа има пълна хармония, както за личността, негова поданица, така и за средата, в която се движим.

„Намерете Истината, казва Христос и тя ще ви направи свободни." Следователно, за да бъдем свободни, трябва да се научим що е Истина, а Истината, казва Учителят е Проявената Любов.

Олга Славчева
22. VII. 1923 г.
Н. Загора

VI 4 Светлина и знание

Да имаш Светлина, то значи да виждаш своя път, т.е. да не се спъваш от нищо. Да знаеш, ще рече да можеш да се справяш и да разбираш противоречията, с които се сблъскваш в своя път.

Виктория
22. VII. 1923 г.
Русе

VI 5 Чистотата

Ето до какви мисли дойдох като размишлявах и работех върху чистотата. Във всичко туй, което ние наричаме чисто и нечисто, има голямо разнообразие. За едни едно е чисто, за други съвсем друго. Всички имат стремеж към чистотата, но съдържанието, което се влага е различно. Зависи от развитието на човека.

Дойдох до следната мисъл. Нечисто е онова, което човек е извършил или в което ако живее, още ще бъде спънка за неговия растеж. А чисто е онова, до което човек още не е достигнал, до което още не се е домогнал. И всякога така ще бъде докато има развитие. Чист човек е онзи, който се стреми да вживее своя идеал - туй, към което се стреми. Аз не говоря за абсолютна чистота, тя е цел. Чисто е това, което е пред нас, към което се стремим - идеалът. А онова, което сме надживели е нечисто. Ако искаме да имаме чист живот, трябва да вживеем своя идеал.

Учителят ни каза: „Вложи чистотата в сърцето си, и Любовта ще дойде." Разбирам: Вложи своя идеал в сърцето си, заживей с него, така ще създадеш условие да дойде Любовта. Само така ще може тя да се прояви.

Еленка
22. VII. 1923 г.
София

I ГРУПА

XI [1] Щедрост

Върху тази добродетел имаше да работи Сотирка, тя е във Варна и няма известие от нея. Когато получа работата й, допълнително ще я впиша в тетрадката.

[Бележката е от Савка]
9. XI.

XI [2] Великодушие

През този месец душата ми бе повече в тиха почивка, във вътрешна, скрита работа. Живях повечко в мир, затова изпитвах едно по-голямо разширение и можах да дам и за другите около мен. Проявих по-голямо от обикновеному великодушие. Старах се да видя Великодушието. То е грамадно, но аз зърнах само крайчеца на малкия му пръст. При всяка нанесена ми обида поглеждах този малък пръст и лесно прощавах.

Паша
22.VII. 1923 г.
Русе

XI [3] Искреност и Чистосърдечие

През този месец работех върху тези добродетели във връзка с Истината, Свобода - простор и Благоразумието. „Ученикът не може да лъже", казва Учителят. През този месец понякога се явяваше у мен желанието да излъжа, но на момента се сещах и веднага или казвах истината или замълчавах, ако не можех да я кажа. Благоразумието, взима голямо участие в добродетелта Истина. То казва кога известна истина трябва да се каже, как трябва да се каже и кога не трябва да се каже. Защото, че зная истината, това не значи, че трябва да я кажа. Когато обикнах Истината, аз пожелах да работя за нея.

Свобода: В тази работа аз научих още една дума, която до тогава беше празна за мен. Сега разбрах, че и Свободата е добродетел, понеже тя иде от Истината. Човекът на Истината е човек на свободата. Този месец, навсякъде където можах, от сърце прилагах свободата, защото самата аз намирам нещо много велико в това да бъде човек свободен, морално свободен. Ние не бива да се ограничаваме, защото всяко ограничение вреди на искренността. Благоразумието при свободата е да се запази моралната мярка на свободата. Свободата да бъде нещо свещенно, а не разпуснатост. Всяко свещено чувство трябва да живее и расте в свободата. В последната си работа през този месец намерих още доста голямо затруднение.

Чистосърдечие: Чисторъдечието го разбирам като искреност, спрямо себе си, спрямо душата си. Тук още се опитвах да се лъжа, много неща скривах пред себе си и трябваше с голямо усилие и силни преживявания да си призная някои неща. Винаги показвах нещата пред себе си по-меки и по-добри отколкото са те. Но след големи борби в себе си, аз правех изповед пред душата си. Когато забелязвах някое особено състояние на скърб у себе си, аз си казвах, че не зная коя е причината или я търсех от вънка, но не и вътре от страх да не се провиня в нещо. Борех се и накрай намирах погрешката отвътре и смело я изнасях пред себе си. Тогава бях доволна. Искренността прилагах повечето по отношение на околните. Но трябва да призная, че тази искренност не беше естествена на мене. Само искренният човек може да притежава Истината. Тук Благоразумието беше самата Истина. Тя ме подтикваше към чистосърдечие и искренност.

Савка
22. VII. 1923 г.
София

XI [4] Благоразумие

Мъдрост: Мъдростта е велик Божествен извор, от който непрекъснато блика Светлина, Знание и Благоразумие. Тя осветлява и посочва пътя, който води към Истината. Пътят за усвояване на Божествената Мъдрост е страданието.

Светлина: Светлината това е онзи велик, размен, Божествен свят. Светлината носи живот в себе си. Дето има Любов - има светлина. Светлината прави човека свободен. А под думата свобода се разбира пълна Божествена хармония в мисли и желания. Човек, който живее в светлината е като плодно дърво, което расте на добра почва, при бистро поточе - в него всички плодове узряват. У такъв човек всякога има знание, благоразумие в мисли и действия, той е мек, отстъпчив и всякога прощава.

Знание: Истинското знание е да познаем Господа. Той е най-великата наука в света. Божественото знание се добива само чрез закона на Любовта, на която обект е Истината. Така добитото знание остава като скъпоценен камък, който никога и от нищо не се разваля. Човек, у когото е проникнало Божественото знание е добър, интилигентен, благоразумен, смирен.

Благоразумието е едно от най-отличителните качества, което дава израз на всяка добродетел. Каквото и да предприеме човек да направи и в каквото и да се прояви, трябва да бъде благоразумен. Благоразумният човек мълчи, внимава, в постъпките си и има знание. Той винаги предвижда злото и взима мерки. Необходимо е за нас като ученици, за да живеем един добър живот, да имаме Благоразумие в мисли, в желания и в дела.

Елена Х.Григорова
22. VII. 1923 г.
София

XI 5 Милосердието

Милосърден може да бъде само безкористният човек. А безкористен е този, който е влезъл в закона на Божествената Любов.

Марика
22. VII. 1923 г.
Русе

II. [МЕСЕЦ]

1923 г.

22 юли -22 август

II месец III група

Добродетел - Невенка
Правда - Марийка
Истина - Пенка
Мъдрост - Цветка
Любов - Сийка

VII.

VII месец II група

Жертва - Еленка
Равновесие - Василка
Свобода, Простор - Дафинка
Светлина, Знание - Олга
Чистота - Виктория

XII.

XII месец I група

Щедрост - Мика
Великодушие - Сотирка
Чистосърдечие, Искреност - Паша
Благоразумие - Савка
Милосердие - Елена Х.Григорова

Добродетелите съответно разпределени на ученичките от всяка група

С.И.А.

Добродетел

Правда

Истина

Мъдрост

Любов

[II МЕСЕЦ]

III ГРУПА

II[1] Добродетел

Добродетел или добро дело - тъй разбирам аз Добродетелта. Да направиш добро дело, да помогнеш на нуждающия се, да облекчиш страданията на страдающия - това е проява на Добродетелта. Тя е силна, тя е чиста, не иска отплата. Велика е тази Добродетел: дава, но не иска! С любов дава тя. Даваш безвъзмездно, кому? - Когото обичаш, а Добродетелният човек не прави разлика, той помага с Любов на всичко живо.

Добродетелта и Любовта са неразделни!

През този месец имах да работя върху Добродетелта и Благоразумието. Благоразумието трябва да бъде спътник в делата ни, то е което контролира нашите постъпки.

Добродетелта не е чужда за мен, но констатирам със скръб, че аз съм добродетелна само към тези, към които питая известни чувства на симпатия. През изтеклия месец виках на помощ Благоразумието в своите постъпки, макар и късно понякога, което се отзоваваше на моя зов.

Невенка
22. 08. 1923 г.
София

II [2] Правда

Да имаш правда ще рече да бъдеш велик, справедлив съдия както към себе и, така си към околните. Всяка постъпка, всяка дума, трябва да бъде добре преценена да няма никакво съмнение и в основата да лежи винаги Истината. Много често, за да бъде човек справедлив по отношение на някого трябва да каже известна истина, която е неприятна на него, но затова пък, човек трябва да бъде благоразумен и да види по какъв начин трябва да се каже, за да не го наскърби.

Притежавам ли аз тази добродетел? Това се вижда от резултатите на моите постъпки и по отношенията ми към близките. Често съм наскърбявала, обиждала съм макар и не винаги с думи, но с моите обноски. Чувствувала съм се наскърбена, намирала съм, че не всякога са постъпвали към мене справедливо, а всичко това говори, че е далеч от мене онази велика добродетел - Правдата, която изисква пълна хармония, велико търпение, не нарушава вътрешния мир на човека, а му дава възможност да живее винаги в спокойствие и красота.

Моето силно желание е да се абстрахирам от разни лични и егоистични

чувства, които са най-голямата спънка да притежавам тази велика добродетел . Правдата. Този месец бях подложена на един голям изпит, който не ми даваше спокойствие и постоянно ме терзаеше. Трябваше да приложа Правдата на дело, да разреша всичко най-справедливо, за да намеря поне малкото спокойствие, макар, че този изпит не е още минал.

Марийка
22. 08. 1923 г.
София

II 3 Истина

Истината всеки един от нас трябва да носи в душата си; във всекиго тя трябва да живее, защото тя ще ни направи свободни. Но когато говорим Истината трябва да бъдем крайно внимателни. В много случаи ние трябва да премълчим, Истината не всеки може да понася. Когато говорим Истината, не трябва да произвеждаме смут в душата на този, комуто я говорим. Говориш ли Истината на своя брат, ти ще вложиш в нея всичката своя любов и мъдрост. Липсват ли, те резултатите ще бъдат обратни.

Пенка
22.08.1923 г.
София

II 4 Мъдростта

Най-трудното за мене е мъдро да постъпвам. Не е достатъчно само желание, мъдрост така не се придобива.

Източник на Мъдростта е Светлината. Невежеството ми причинява много страдания, то ме спъва. И аз ще кажа, както другите сестри, че когато имах за задача да работя върху Мъдростта, аз само можах да констатирам своята глупост.

Но ако пък бяхме мъдри Бог не би ни изпратил в туй училище. Всеки ден от най-дребните неща можем да извлечем урок. Ако умът ни би бил зает само с полезни неща, то по-лесно бихме прилагали в живота си онази малка частица Мъдрост, която е в нас.

Цветка
22.08.1923 г.
София

II 5 Любовта

Любовта дава свобода. През този месец аз разбрах, че за да добия съвършена Любов, необходимо ми е абсолютна чистота в мислите и чувствата и Мъдрост, която да я управлява.

Сийка
22. 08. 1923 г.
София

II ГРУПА

VII 1 Жертвата

Туй, което ние наричаме Жертва е естествена проява на човек, който обича. Този, който обича е богат и той не може да не даде на този когото обича! Жертвата е даване и ние трябва да се учим на нея, защото тя лежи в основата на всяко общежитие.

Жертвата е материална и духовна. В ежедневния живот ние имаме хиляди случаи, където може да проявим тази Добродетел. Всички живели в егоизма ние сме привикнали да искаме само от другите. А няма по-хубаво от това да можем да дадем, дето имат нужда от нашата помощ. Едно нещо трябва да се има пред вид при жертвата, че тя всякога да става в хармония с нашия вътрешен глас и така винаги ще бъде хармонична.

Когото обичаш, за него жертваш всичко, но не чувствуваш, че правиш жертва, даже ти е приятно да дадеш всичко. Този, който обича, той жертва. Егоистът не познава закона на жертвата.

Еленка
22. 08. 1923 г.
София

VII 2 Равновесие

Равновесието за мене от това становище е невъзможно. За да го приложи човек трябва да бъде много мъдър, умен и прозорлив, да схваща от вътре, къде трябва да мълчи и пази равновесие, за да не предизвика нещата и то от гледището на правдата.

От опит на своя живот виждам, че някъде човек трябва само да мълчи, има моменти, когато човек в тях преживява най-радостни минути в душата си и тъкмо тогава ще дойде някоя сестра и ще ти проповядва морал, в себе си казвам, ако тя сега знае и има това схващане, ще ме остави, да си размишлявам сама, защото от вътре иде по-голямата светлина, отколкото от вън, но всичко е за полза, защото и аз същото правя на другите, като мисля, че ще принеса пол-

за. Но сега, като изпитвам, казвам: че трябва да бъде човек съвършен, за да бъде полезен на земята. И може да бъде защото Учителят казва: „Да бъде човек съвършен е най-лесното нещо, защото ние сме създадени съвършени, но не се развиваме съвършено и оставаме недоразвити."

Василка

22. 08. 1923 г.
София

VII 3 Свобода и Простор

[Не е вписана тема]

VII 4 Светлина и знание

Светлина подразбира пробуждане на съзнанието, значи свещта се запаля, но ако тя свети само в една празна стая и никой не използва нейното благо, то тя напразно свети.

Под светлината на тази свещ - пробуденото съзнание, умът сърцето и волята се самосъграждат в изящество, чистота, здравина и красота. Тогава идва знанието съградено от личният опит и лозето - душата дава своя плод. Светлината изяснява нещата и ги прави видими, но нужно е знание за понататъшна дейност на духа, а това се постига чрез усилен труд и непрестанни опити.

Онзи, който има една опитност, той има знание по отношение на това, с което се е справил, но истинско, знание има този, който се учи от погрешките си и не ги повтаря вече.

Олга Славчева
22. 08. 1923 г.
София

VII 5 Чистота

Чистотата е основа на всички други Добродетели. Основата на всичко трябва да бъде чистотата. Без чистота не може да има никакъв напредък. Извор на нечистота е умът, няма по-ужасно нещо от един нечист ум, а и източник на най-голяма чистота е пак умът, няма по-красиво нещо от един чист, светъл, кристален ум.

От чистотата на мисълта зависи моя душевен мир, т.е. онова най-ценното, което човек пази в себе си - мира на своята душа. И аз виждам най-голяма мъчнотия в областта на своята мисъл. Там мисля аз най-напред трябва да се внесе чистотата, а то е трудно, но се постига.

С постоянна контрола, с постоянна работа чистотата се добива.

Да живееш в чистота ще рече да имаш всички условия за растеж.

Виктория
22. 08. 1923 г.
София

I ГРУПА

XII [1] Щедрост

Констатирах едно, че не съм още в състояние да проявявам щедрост. Не съм доволна от работата си.

Марика
22.08.1923г.
София

XII [2] Великодушие

Сотирка - (Варна) Кюстендил

XII [3] Чистосърдечие, Искреност

От тази си работа ясно схванах двете положения в човека. Когато постъпвах искрено, чистосърдечно, чувствувах се дете в живота, готова само да приемам и уча. Когато не постъпвах така виждах големеца в себе си взет в най-широка смисъл, който всичко „знае и може", без в действителност да знае и може.

Паша
22. 08. 1923 г.
Русе

XII 4 Върху Благоразумието

Сега узнах, че Благоразумието не седи в доброто обмисляне, това всеки може, а в доброто и умното постъпване. Благоразумието се проявява в края на нещата, то е резултата. А аз този месец мислех повече за Благоразумието като идея или като мисъл, а не като действие, като работа. И мога да кажа само, че тръгнах да търся Благоразумието там, дето го няма.

Савка
22. 08. 1023 г.
София

XII 5 Милосердие

Любовта. Любовта е велика област, от която може да се почерпят грамадни знания. Каквото знаем за света, знаем го само защото можем посредством Любовта да се пренасяме в другите същества и да живеем в техния живот. Хората с телата си са разделени и не могат да се разбират един други, но с Любовта те всички са съединени. И това е велико благо, което хвърля Светлина и дава възможност да съзнаем, че има едно духовно начало, което дава живот на всичко. Но за да разберем Любовта и я възприемем трябва ни знание от една страна и абсолютна чистота от друга.

Чистота. Под Чистота разбирам да имаме мир в душата си, да държим винаги в равновесие ума, сърцето и волята, да не допуснем нито сянка от съмнение в ума, нито да смутим сърцето, нито да проявим леност, която парализира волята. Да имаме правилни отношения с Духа, който живее в нас, за да бъдем всякога във връзка с Бога. Трябва да се пазим чисти духовно, понеже има астрални духове, които ни дебнат и щом видят, че в нас има чиста водица, натрупват се, умиват се и ни оставят мърсотата. Затуй трябва да бъдем чисти и силни, за да преодолеем всичко, което се случи при нашето растене. За да бъдем чисти трябва да се освободим от всяко съмнение, страх и егоизъм.

Милосердието трябва да лежи в основата на всички Добродетели. То е от първа необходимост при закона на растенето. Докато тази Добродетел не се всели в сърцето и го обсеби никакво растене не може да има. Вътрешно Милосердие ни трябва, то се състои в това - да признаваме слабостите на другите и да прощаваме тяхните погрешки.

Елена Х.Григорова
22.08.1923

III.[МЕСЕЦ]

1923 г.

22 август - 22 септември

III месец III група

Добродетел - Сийка
Правда - Невенка
Истина - Марийка
Мъдрост - Пенка
Любов - Цветка

VIII.

VIII месец II група

Жертва - Виктория
Равновесие - Еленка
Свобода, Простор - Василка
Светлина, Знание - Дафинка
Чистота - Олга

XIII.

XIII месец I група

Щедрост - Елена Х.Григорова
Великодушие - Мика
Чистосърдечие, Искреност - Сотирка
Благоразумие - Паша
Милосердие - Савка

Добродетелите съответно разпределени на ученичките от всяка група

С.И.А.

[III. МЕСЕЦ]

III група

III [1] Добродетелта

Добродетелта се проявява по три начина. Първата проява е в даване на материална помощ на нуждающите се. Втората проява е в даване на добри съвети и упътвания. Най-съвършената проява на Добродетелта е духовната помощ, която изпращат светлите души със своите молитви за човечеството. Към тази висша проява на Добродетелта пристъпят само светлите души на всемирното Бяло Братство. Като основни техни качества са щедростта, милосердието и жертвата. Най-големите врагове на Добродетелта са омразата и завистта. За да бъде разумна Добродетелта, необходимо е да се ръководи от Мъдростта и стопля от Любовта.

През този месец аз изпитах щедрата ръка на Господа, разтворена към мене със своите милости. Видях аз Божията Добродетел проявена към мене, но съм недоволна от това, което аз дадох на тази велика Божия Милост, защото беше много малко бедно.

Сийка Динова
22. 09. 1923 г.
София

III [2] Правда

Да бъдеш справедлив към себе си и околните - това ще рече, че си правдив човек, че притежавам тази Добродетел - Правда. Колко мъчно е да бъдеш абсолютно справедлив в своите постъпки в отношенията си с окръжающите - поне това мога да кажа за себе си.

Невенка
22. 09. 1923 г.
Банки - София

III 3 Истината

Истината дава Свобода, онази безгранична Свобода, в която човек може да извърши това, което Бог иска от него.

Свободен е само разумният човек. Без Любов и Мъдрост Истината не може да се прояви. Истината изключва абсолютно всяка лъжа, тя е която осмисля целия ни живот и сближава душите.

Единствено тя създава истински приятели, готови да се жертват един за друг. През този месец размишлявах повече върху тази добродетел - Истината.

Марийка
22. 09. 1923 г.
Банки - София

III 4 Мъдрост

Мъдростта според мене лежи в основата на всички Добродетели. Аз не мога да си представя Любовта без Мъдростта или жертвата без Мъдростта или пък Правдата. А обект на Мъдростта е Светлината. Ние не можем да имаме знание без Светлина.

Преди няколко дена Учителят в общи черти ни даде образа на разумния човек. Сравних този образ със себе си и видях, че аз съм толкова далеч от него• Изживяла съм и то може би не напразно минути, когато ми се струваше, че всяка една моя дума, всяко едно мое желание и действие е толкова глупаво и глупаво. Не смея да направя нещо, на всяка крачка виждах все неразумни постъпките си. Каквото направя не на време ще го направя. Не смея да проговоря нито дума. Каквото да кажа, не на място ще го кажа. Струваше ми се, че очите на всички ми казваха: „Ти си глупава, глупава, много глупава. Не само това, но от всяко дърво, всяко клонче и всеки лист аз чувах тази дума: „глупава", „ти си много глупава".

Тези преживявания, които имах този месец ме засегнаха много дълбоко- „Глупава, много глупава."

Действително има минути в живота, когато може да почувствуваме, че сме такива каквито сме без прикритие.

Божествената Мъдрост всеки може да постигне, тя не е непостижима, но необходима е тука преди всичко чистотата.

Пенка
22. 09. 1923 г.
София

III 5 Любовта

За да обичаме хората, трябва да виждаме само положителните им черти или може би хората, които обичаме у тях виждаме само доброто. Когато сме далеч от хората, по-лесно е да мислим добро за тях, но при сближението ще познаем, кои сме обичали истински, най-силно за техните недостатъци ние сме слепи.

Когато съм [се] замисляла за материални неща, чувствам като че всички същества са мои врагове. За да обичам хората трябва напълно да съм проникната от мисълта, че всяка душа е сродна с моята и по произход всички са Божествени. Може да обичаме едно същество и през неговата душа като гледаме света, ще обичаме всички. Но това същество трябва да бъде тъй идеално, щото никога да не съзреш грешка у него; веднъж почнеш ли в ума си да критикуваш някого - ти не го обичаш. Така си обяснявам и думите на Учителя: „Може да Любим само Бога."

Цветка
22. 09. 1923 г.
София

II ГРУПА

VIII 1 Жертва

Да ви кажа ли сестри? - Жертва що е - не можах да проумея. Жертвува само тоя, който има. Този месец аз имах възможност да гледам как другите жертват за мене, а аз не можах нищо да пожертвувам. Мислех често: понеже жертва само, който има или ако аз пожертвувам някое свое отрицателно качество - жертва ли е това?

Мисля, че това е жертва за самата мене.

Виктория
22. 09. 1923 г.
София

VIII 2 За равновесието

За да има човек равновесие, той трябва да има едно централно движение в себе си, около което да се координират всичките други движения. Човек с равновесие представлява слънчева система, която има своя посока на движение и в която движението на отделните планети е хармонично с общото движение на системата.

Или такъв човек прилича на държава, в която всичките органи са подчинени на централното управление. Така както в една държава, за да има ред, трябва и най-малката обществена единица да се подчинява на централното управление, така и у човека, за да има равновесие, трябва всяко негово движение (в най-широк смисъл) да е в съгласие с централното.

Кое е това централно движение? - Идеалът, който постоянно се вживява. Това е връзката ни с Бога.

Всяка наша постъпка трябва да произтича от нашия идеал. Той е слънцето в системата. Ако ние имаме равновесие, не ще изпадаме под влиянието на когото и да било, защото чуждото влияние се състои в това, че ние се увличаме в движението на друг център.

Човек с равновесие е силния човек.

Има равновесие в едно състояние, което човек изживява, но то е променливо и не е такова, на което може да се разчита. Има и друго равновесие, което не се разрушава от смяната на състоянията. И трето равновесие, Божествено, което остава незасегаемо от никакво движение, достъпно за боговете.

Първото е равновесие по форма, второто - по съдържание и третото - по смисъл.

Еленка
22. 09. 1923 г.
София

VIII 3 Свобода и простор

Дълбоко в душата си изпитвам тази Истина, която ще ни донесе простор и свобода, но жалко е, че тя не може още да се изповяда открито, защото ще нарани много сърца, т.е. ще ги освободи от тежки вериги, които от векове са оковани с хитростта на лъжата.

Изобщо казано, човек за да носи простор и свобода в себе си и за да я даде на другите, тази свобода, той трябва да се издигне до това становище, че да не го засяга никоя отрицателна мисъл и да не го смущават противоречията в живота. А това ще стане само тогава, когато душата ми се слее в безграничната Любов на Бога.

Василка
22. 09. 1923 г.
София

VIII 4 Знание и Светлина

Много нещо научих този месец. И много знанието ми пречеше. Въвеждаше ме до много съмнения и противоречия. Но пък и много ми помогна знанието да разбирам по-иначе нещата. Противоречията са необходими за знанието на ученика. Необходимо е за ученика да мине една тъмнина, за да намери пътя на Светлината. Съмнението, противоречията и борбите това са тъмните пътеки на ученика. А само със Светлината той ще излезе из всичко това.

Дафинка
22. 09. 1923 г.
София

VIII 5 Чистотата

Чистотата е рожба на Любовта. Само който люби, може да има абсолютна чистота, тя седи в сърцето, защото то е трансформатора на нашите чувства и желания.

Само онзи, който люби може да има добрата воля да работи над своите странствуващи мисли и да ги вкара в нормалния им път.

„Без Любов, чистотата е невъзможна", казва Учителят. Щом си отиде Любовта, тогава идва нечистотата и започва падението. И пак Христос казва: „Дай ми сине сърцето си, ще ти дам ум Христов!" Значи, ако сърцето се изпълни с великата Любов и умът става интелигентен, способен за правилни разсъждения и умствен труд.

Чистотата е първата Добродетел, която трябва да придобием.

Олга Славчева
22. 09. 1923 г.
София

I ГРУПА

XIII 1 Щедрост

Добродетелта е израз на Бога у човека. Чрез добрите дела Бог се проявява и дава възможност на всеки един от нас да го види и познае. Както в Писанието е казано: „По делата ще ме познаете." Ето защо човек не трябва да се гордее

с делата си, защото всичкото добро, което той прави, прави го онова Божествено начало, което живее в него. Бог чрез всеки един от нас върши туй, което му е нужно. Ние сме само оръдия, посредством които се върши от Него Неговото дело. Както земята се украсява с прекрасни растения, които тя произвежда, тъй се украсява чрез добрите си дела и този, в чиято душа живее Владиката на живота. Такъв човек може и готов е всеки момент да се самопожертвува. Защото само умният, благородният, високоинтелигентният човек - човек с интуиция може да се хвърли във водата, за да избави този, който се дави. Разумната жертва принадлежи на умния човек. Жертвата е в причинния свят. Само същество, което е в причинния свят има какво да жертва. Неговата кесия е пълна и всякога отворена. Под кесия разбирам неговото сърце. Той е щедър - не крие светлината. Дава във всички полета.

Елена Х.Григорова
22. 09. 1923 г.
София

XIII [2] Великодушие

Не съм доволна от работата си. Не съм още в състояние да проявявам Великодушие.

Марика
22. 09. 1923 г
София

XIII [3] Чистосърдечие и Искреност

Любовта към Великото ме кара да бъда чистосърдечна към всички. В искреността намирам още страданието.

Сотирка
22. 09. 1923 г.
Варна

XIII [4] Благоразумие

Трябваше да работя върху Благоразумието.
Рекох си: „Тебе пък приятелко ще те позная, като си позволя по-смела да

бъда!" И станах по-смела: да помисля без ограничение, да почувствувам на воля и да си кажа, като пред себе си: „Тъй мисля, тъй чувствувам." Сгрешавах в тази си смелост, но разбрах малко повече от Благоразумието.

Паша
22. 09. 1923 г.
София

XIII [5] Милосердие

Милосердието предпоставя абсолютно чистосърдечие и искреност. На сила милосердие не става. Само Любовта може да роди Милосердието. Този месец приложих Милосердието само в сърдечната област, в умственото поле и на физическото поле не можах - боях се от неискреност.

Савка
22. 09. 1923 г.
София

IV.[МЕСЕЦ]

22 септември - 22 октомври

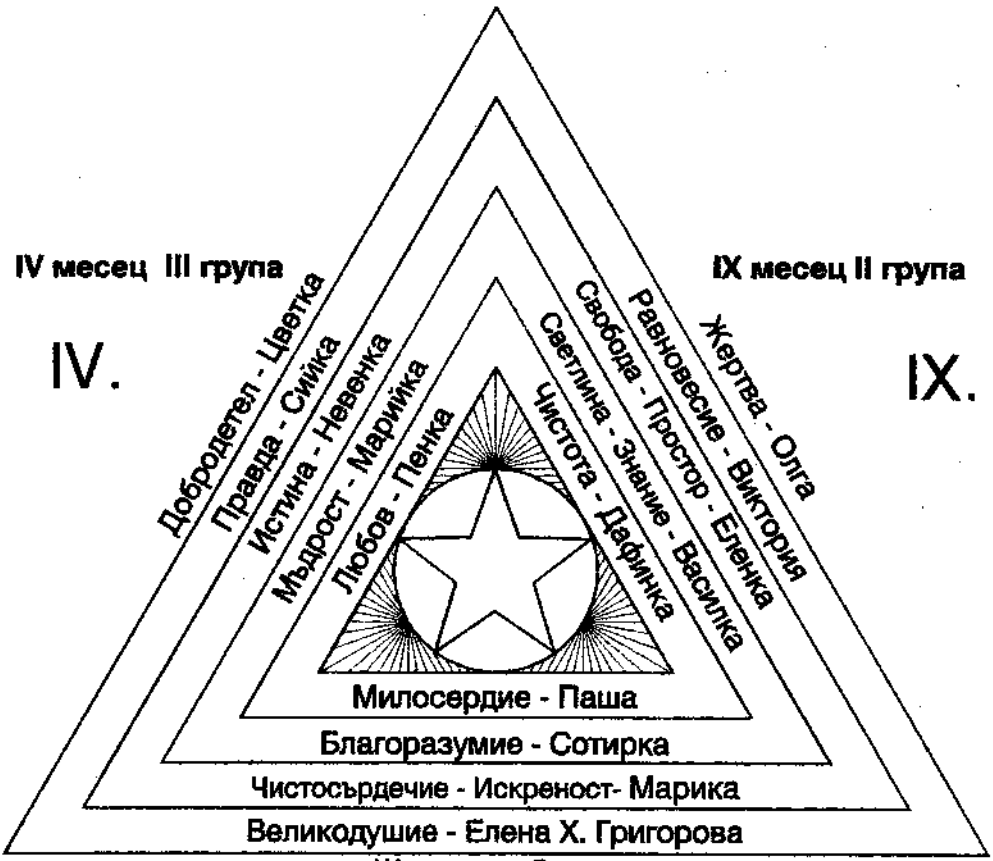

XIVмесец I група

XIV.

[IV. МЕСЕЦ]

III група

IV 1 Добродетел

Докато желая за себе си повече блага, отколкото за другите, не мога да бъда добродетелна.

Ако аз съумея, за даден момент, да не оскърбя онзи, който ме е наранил или съм силна, да храня добри чувства към хората, които не ме обичат или някаква помощ като окажа някому, никога да не очаквам признателност - в тия неща се вижда самата Добродетел. Затуй мисля, че за да бъде човек добродетелен, не е нужно да е богат материално.

Аз съм способна да бъда добродетелна само спрямо ония хора, които обичам. А за да бъда истински добродетелна, трябва да обикна всички поне колкото себе си. Значи: Любовта е основата на всички Добродетели.

Цветка
22. 10. 1923 г.
София

IV 2 Правда

Под Правда аз разбирам да се проявя на всякъде, тъй както Господ изисква от мене.

При проявата на Правдата спрямо мене, аз можах да схвана един важен факт, че Правдата действа в повечето случаи ръководена от закона на възмездието или разплатата. Наблюдавайки в моя живот аз съзирах навсякъде Божествената Правда да ме бие там дето съм нарушила нейните правила и закони и за стореното добро да ме възнаграждава най-щедро. За да мога да схвана гласа на Божествената Правда и стана проводник, да мога да я предам правилно, то аз трябва да имам светъл ум и топло сърце. Винаги когато съм била ядосана или с помрачени мисли и неблагородни чувства, аз съм постъпвала спрямо моите ближни неправедно и закона на Правдата ме е наказвал. В такъв случай, съзнавайки моята погрешка, аз се стремя да се отдръпна в себе си с молитва, за да се проясни моят ум и да се изпълни сърцето ми с най-благородни чувства. При такова едно съсредоточение аз винаги съзирах помощта на моя Господ и се стремях да поправя погрешката си, която ясно се очертаваше в моето съзнание, при светлината на Божествения лъч на Правдата.

Сийка
22. 10. 1923 г.
София

IV 3 Истина

Това е онази Добродетел, която осмисля живота на човека, разкрива му нов мир, сближава хората, дава им възможност да се опознаят и да добият онази необятна свобода.

Невенка
22. 10. 1923 г.
София

IV 4 Мъдрост

За да може човек да разбере правилно живота и да има вярно схващане за нещата, необходимо е да познава тази добродетел.

Мъдростта - това е онази добродетел, която хвърля необходимата светлина, за да даде възможност да се видят и разберат много неща, които биха останали затъмнени без нея.

Първата стъпка към тази добродетел, това е знанието. Човек трябва всестранно да се развива, да добие обширни познания, за да има верните разбирания за живота и винаги да дава вярна преценка на нещата.

Марийка
22. 10. 1923 г.
София

IV 5 Любовта

За да обичаш, преди всичко трябва да си чист. Кой човек обича?

Не е ли този, който носи най-красивото в душата си? Не е ли онзи, който е олицетворение на всички добродетели? Не е ли онзи, който познава великата хармония? Не е ли онзи най-после, който живее по Бога? Защото Любовта вън от Бога не съществува. А за да познаваме Любовта, да живеем в нея, трябва да носим този възвишен образ в душата си. Само една чиста, светла кристална душа може да люби. Нека не си правим илюзии, че ние с всичкия този багаж от мисли, чувства и желания, носен от векове, ще познаем Любовта. Допуснеш ли най-малката отрицателна мисъл за своя ближен, ти не можеш да го любиш. Любовта живее само с красивото и възвишеното, тя не се занимава с погрешките на другите.

Чувствувам ли се там където отида свободна, чувствувам ли лекота, аз виждам Божествената Любов да се проявява. Стеснена ли съм, подтисната ли се чувствувам, там Любовта я няма.

Където Любовта царува, тя внася една мекота, изпълня с нежност и топлота сърцето.

Пенка
22. 10. 1923 г.
София

II група

IX 1 Жертва

Да се пожертвува всичко низше, за да се придобие Висшия Живот. Всичко да се изостави настрана, дори и най-приятните всекидневни забави, за да дойде Истинското и Разумното.

Що е жертва?

Кой я иска?

Иска я самият разумен принцип, който управлява Вселената.

Но научи ме Ти, Господи, що е Истинска жертва.

Олга Славчева
22.10.1923 г.

IX 2 Равновесие

Да имаш Равновесие ще рече да се вълнуваш на повърхността, но вътре дълбоко да има един център, в който винаги да е спокойно. Всички промени, всички пертурбации, които претърпяваш да не изменят неговото спокойствие.

Уравновесен е човек, който не се води нито само под давлението на своето сърце, нито на своя ум, а който служи и се ръководи от гласа на своята душа.

Виктория
22.10.1923 г.
София

IX 3 Свобода и простор

Да е свободен човек, то значи да има възможност да се подвижи във всички посоки и навсякъде, както във физическия свят, така и в душевния и умстве-

ния. Нам ни спират физически пречки, спират ни душевни и умствени пречки. Умствени са заблужденията; сърдечните, това са връзките, които имаме, а физически, това са пречки, които имат основа в двата по-горни свята. За да бъдем свободни или по-гиаво за да се освободим, ние трябва да имаме светлина, знание, това е, което освобождава човека. И този е пътя, по който ще се освободим.

Казва Учителят: „Истината ще ви направи свободни." Защото целта на знанието е Истината. И като достигнем Истината, тя ще ни освободи.

В процеса на добиване Истината, ние ще се освободим. Свободни хора няма. Нито ние сме свободни, още по-малко аз. Ние всички сме роби на едно или на друго. Ние относително сме свободни. Свободни сме в едно отношение, а в друго не сме. Целта е да се стремим към освобождаване, а това ще бъде като се стремим към Истината. А затова ще ни помогне знанието.

Имах една връзка, която исках да премахна. Каквото и да направя, тя все ще изскочи пред мене. При всеки един въпрос като че ли и тя се намисаше. Като река да вървя някъде, пък кракът ми като че ли е вързан и една крачка да направя, то ме тегли. И тук разбрах какво значи човек да не е свободен. Реша ли да направя нещо свободна, явява се тази връзка и те държи завързана. Уж аз тъй повидимому съм свободна, нищо не ме спира, а има някои връзки, които ми пречат.

Лъжата е сянка, тъмнината и тя връзва. За свободния човек дълг няма, той го е надживял. За него няма „трябва".

„Трябва", когато имаш връзки, когато нямаш връзки - когато си свободен - „не трябва".

Еленка
22. 10. 1923 г.
София

IX 4 Светлина и Знание

Светлина и Знание е идеала наш. Той ще ни донесе благото в живота и ще издигне душите ни. Това го знам, но за да имам тази Светлина, трябва да ме озари Духът Божий и като просвети ума ми със знанието на Мъдростта, аз ще знам в дадения момент как да постъпвам с всички създания Божии, тъй да се обръщам, щото никоя душа да не се оскърби, нито да почувствува, че е отчуждена или е самотна от общото цяло на Единия, Който съединява всички в едно. А сега аз се измъчвам, когато не действувам тъй както светлината и знанието изискват. Съзнавам, че само светлината примирява всички мъчнотии в нас, а тя липсва от мене.

Василка
22. 10. 1923 г.
София

IX 5 Чистота

[липсва текст]

I група

XIV 1 Щедрост. Жертва и добродетел

Щедростта, това е в по-широк смисъл жертва. А жертва подразбира даване. Даването седи в това да може да даваш при всяко условие и на всяко време. А да дава може само този, който има.

Щедростта се отнася за всички случаи, а не само за известни. Ето защо тя включва Любовта. Бедните и лошите не могат да дават. Добрият може да дава всякога, защото той носи със себе си богата душа - добрата душа. Ето връзката на Щедростта и с Добродетелта.

Савка
22. 10 .1923 г.
София

XIV 2 Великодушие

Правда. От работата ми през този месец върху Правдата разбрах, че тя е една от първите Добродетели, която лежи в основата на човешкия живот. В Писанието е казано: „Търсете първо Божието царство и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи." Това значи, доде човек не се облече в дрехите на Правдата и не приложи нейния закон в живота, не може да върви в пътя на еволюцията, нито ще стигне пътя на блаженството. Правдата е строга и за да се приложи, човек трябва да притежава силен характер и развит разум.

Равновесие: А за да има човек вътрешно равновесие - равновесие на ума, сърцето и волята, трябва да има един център, един идеал, към който да се стреми неговата душа. За да се поддържа туй равновесие, трябва голямо внимание и силен контрол над себе си, защото при най-малкото отклонение, то се нарушава.

Великодушие: Велика душа има този, който надрасне до там, че да може да прощава и най-големите прегрешения без да се обижда.

Елена Х.Григорова
22. 10. 1923 г.
София

XIV 3 Искреност и чистосърдечие

Искрен и чистосърдечен може да бъде този, който е свободен от всички човешки връзки и има простор. А свобода и простор има само този, който е видял Истината.

Искрен и чистосърдечен може да бъде този, който има пълна вяра в Бога и в ближния си. Искрен и чистосърдечен може да бъде този, който е възлюбил Господа Бога своего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичкия си дух и е възлюбил ближния си както себе си.

Щом се даде на ученика един изпит, то значи, че той може да го издържи, като има вяра в Бога и ближния. Проверих, че когато човек действа искрено и чистосърдечно по отношение на другите, всякога има резултат. Искрено да вярва на другите и чистосърдечен да бъде, нищо да не желае за себе си, ще се постигне резултат.

Марика
22. 10. 1923 г.
София

XIV 4 Благоразумие

Благоразумие, значи да си благ и разумен, още значи да владееш сърцето и ума си, т.е. героя и героинята.

Едно нещо забелязвам, мили сестри, откакто съм започнала да работя върху добродетелите, ако не съм внимателна, бият ме. От опит научих това. Бяхме събрани наши хора и започнахме да говорим за възвишени работи и имахме хубави преживявания, но не се усетихме как се спуснахме надолу • да гледаме погрешките на другите, но с цел как да им помогнем. Но наместо да ги оправим тях почувствувахме се натоварени толкова много, че трябваше 1-2 дена да страдаме и се чистим. Казах си: „Сотиро, ако беше блага и разумна, щеше да минеш без това, но затова пък спечели един урок и други път бъди ученичка и като такава работи над себе си със смирение и търпение." А там гдето прилагах същината на моето Благоразумие бивах радостна и славех Бога на Добродетелите.

Приемете сестрински поздрави от

Сотирка
19. 10. 1923 г.
Варна

XIV 5 Милосердието

Представиха ми се доста случаи, за да проявя това ценно качество. Някои изпълних много естествено, други сполучливо, като знаех, че това са случаи, дадени ми специално за работа, а трети пропуснах. Те бяха дошли тъкмо тогава, когато аз бях усилено заета с друга работа и ми се видя много естествено, че не можах да им се отзова - не разбрах тогаз, че това бяха щастливи пропуснати моменти за работа. Сега, т.е. после разбрах грешката си.

Паша
22. 10. 1923 г.
София

V. [МЕСЕЦ]

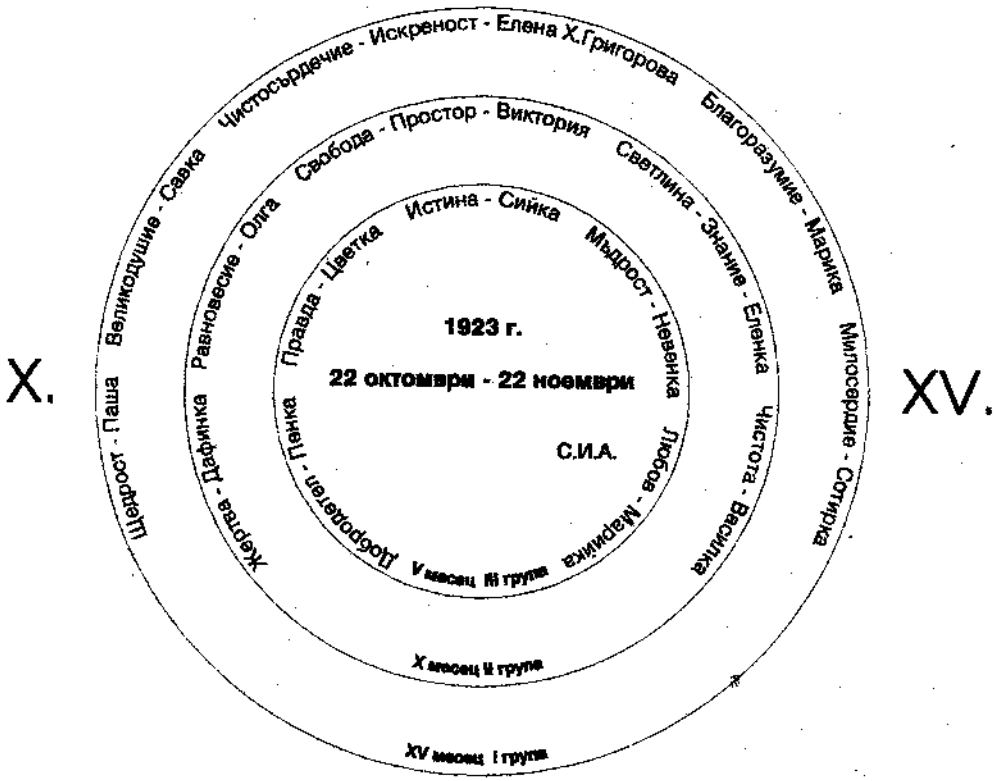

V месец, завършен кръгът от 5-те Добродетели

Жертва

Жертвата казва на човека да живее за Бога - да приложи в живота си всички добродетели.

Марика
28. X. 1923 г.
София

[V. МЕСЕЦ]

О.К.Н.Д. Тема 15

Благоразумие

Благоразумния човек е познал реалността и се държи за нея. Той живее съгласно със законите на природата. За да запази реалността той, някой път ще се качи на висок върх, други път ще слезе в долина, трети път ще пази мълчание. Той постъпва всякак в зависимост от вънкашните условия, но в себе си пази строго Божественото. За да се прояви човек като благоразумен, трябва непременно да има светлина и знание, да се движи из пътеката на Мъдростта.

Марика
22. XI. 1923 г.
София

III група

V^5 Любов

Добродетелта, която стои далеч от мен и върху която най-много би трябвало да работя, това е Любовта.

В Любовта няма пристрастие, тя дълготърпи, в обидата намира добрата страна и я използува, на неправдата не отговаря с неправда, на злото не отвръща със зло, всичко претърпява.

Аз не намерих в себе си тези качества. Може да направя добро само на тези, които обичам, на тези които ми са приятни. Правя разлика между хората, не съм в състояние да извлека добрата страна от една обида, а тя дълго време засяда дълбоко в душата. Любовта изисква жертви, а това правя спрямо известни хора.

Такава една любов е егоистична. Предстои ми дълго работене върху нея.

Марийка
22. XI. 1923 г.
София

НА МОЯТ УЧИТЕЛ

В момента, когато аз намерих Човекът, Който носеше Високия Идеал, аз съзнах себе си като ученик, а Човека, Който носеше Великата Светлина на Чистота, Любов и Истина, аз нарекох:

Мой Учител

И тръгнах подире Му. Тук разбрах, че както семенцето изниква и расте под топлите слънчеви лъчи, тъй и ученикът расте и се развива в аурата на Учителя си.

Вашата Илрах
22. XI. 1923 г.
София

Добродетел

Тъй както от всички основни цветове, които като ги приведем в движение получаваме белия цвят, почти също и при всички основни добродетели, проявени, ще имаме добродетелта, а тя ще ги обгърне и ще ни даде добродетелния човек.

За мене добродетелен човек е само онзи, който може да бъде носител на всичко Божествено, а това е любящия човек, мъдрия човек, справедливия човек и човека, който живее в истината. Той винаги носи един велик идеал в душата си, когото неотклонно следва. Тъй аз разбирам добродетелта.

В работата си този месец имах доста сполучливи опити, имах и погрешки. Изисква се голяма осторожност, за да се издържи във всички случаи.

22. XI. 1923 г.
[Без подпис]

Правда

Правдива ли съм аз?

Туй, което днес мисля за правдиво, утре виждам, че далече не е такова. Значи аз още се движа към тоя строго установен закон, но нямам още тая чисто-

та, при която в мене ще се прояви абсолютната правдивост.

Като че всеки човек е обвит в една своя цветна атмосфера, през която гледа на нещата, тъй че те никога не идват до него в същинския си вид, а винаги боядисани от собствената му боя.

А „Правда" предпоставя абсолютно безпристрастие.

Цветана
22. XI. 1923г.

За Истината

В тази област из много малко имах възможност да работя и наблюдавам. Едно констатирах, че да говориш истината, то нейната светлина трябва да грее в твоята душа. Мъчно се понася изказана истина спрямо нас, когато съвестта е нечиста и умът помрачен и смутен и чувствата окаляни. Пред нейния лъч всичко се топи. Когато обаче умът е светъл и съвестта спокойна, Истината тогава допринася най-висшата наслада за душата. Тя завежда душата в една велика школа дето душата започва да проумява загадките на живота.

22. XI. 1923 г.
София
[Няма подпис]

Мъдрост

Два пъти мисли, после действува - така постъпва само умният, мъдрият човек. Никога не ще сбъркаме, никога не ще причиним дори и най-малката неприятност на околните, когато обмислим своята постъпка. „Обмисли и тогава действувай!" Този трябва да е нашия девиз. Да си мъдър, то значи да знаеш; да знаеш, значи да се поставиш в условия и да създадеш такива за развитие.

Мъдрият човек се отличава с една велика вътрешна тишина. В душата си той има един ненарушим мир, който никой не е в състояние да го наруши.

Само умният може да люби правилно, да се жертвува правилно и да живее правилно.

22. XI. 1923 г.
[Няма подпис, би трябвало да е Невена]

Чистота

Чистотата е , която ще ни приближи към Бога, с нея ние ще се домогнем до истинското знание.

Да знаеш, значи да бъдеш чист, само чистотата привлича душата и съединява я с Божествения Дух.

Чистотата на сърдцето и ума са необходими за растежа ми, но за това аз се боря с мислите си, разпределям ги, познавам ги, кои са егоистични и кои Божествени.

Искам да обичам без да говоря за това.

Желанието ми е да се науча.

Василка Иванова
22. XI.1923 г.
София

IV УРОК НА УЧЕНИЧКИТЕ ОТ КЛАСА НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

(Присъствуваха всички, с изключение на Сотирка във Варна и Пенка в Стара Загора)

Вън бе снежен ден, дълбок сняг и мъгливо. През времето когато Учителят ни говореше постепенно взе да се прояснява и към края вече изгря слънце, но все пак беше доста студено.

Кратка молитва

Да ви прочета 2-ра глава от Галатяном.

Тази глава е малко тъмна заради вас, нали? Аз ще направя едно съпоставяне. Всеки един живот е така тъмен на човека, както тази глава. Сега, вие сте млади, нали. Често хората мислят за младите, че не знаят как да живеят. Някой път у вас се зажражда желание да отидете да живеете в света, както светът живее - нашироко. - „Е, да се понаживеем малко!" Но туй живение в света и вънка от света, във вярата и вънка от вярата, аз го съпоставям в такова едно положение: Представете си, че стотина прасета все в кочина ги държат, но не в обикновени някакви кочини, но в тъй хубави кочини, дето ядат и ги гоят, оправенички са. А други стотина са в гората изоставени, ходят, ровят с муцуните си да си търсят хляба, бучкат тук там, изпосталели са, не са оправенички. Сега, в туй аз подраз-

бирам съзнанието на хората. Тези два вида прасета ще имат две различни мнения. Едните ще кажат: „Ние в гората не ходим, нашият господар е отличен, хубаво сме облечени, нахранени, топло ни е, културни сме." Но, иде Коледа. Първата Коледа и те са я посрещали, но сега те не знаят, радват се. Хората казват: „Коледа иде!" И те се радват и скачат из двора, казват: „Коледа иде, ще има дръвчета, подаръци, това-онова", мислят, че и за тях ще има нещо хубаво. Децата се радват: „Коледа иде!" И малките прасенца и те скачат: „Коледа иде!" Много добре. Но, като дойде Коледа, квичене има тук, квичене там, докато всичките изчезнат. Остават само тези в гората. Та, когато някой казва: „Аз ще ида в света да се понаживея", туй е положението на онова прасе, което е там в кочината. Нищо повече! Човешката история не помни някой, който да е бил в света и в крайните резултати да го е постигнала някоя по-добра участ. Затова човек сега трябва да върне своята свобода. По-добре да е в гората. Аз ще ви обясня. Гората, това е между всичките хора. Човек в душата си трябва да има предвид всичките хора. Да живеем в гората, подразбирам да живеем с цялото човечество. А да живеем в кочината, подразбирам, това е само едно косвено разбиране на живота. Кочината е едно косвено живение между хората. Идете, ще видите, един е демократ, друг радославист, православен, католик и др. И такива дребни възгледи. То е кочина. Един ден направиш една малка погрешка, хайде, из кочината навънка те изхвърлят, изчислят те от партията.

Сега, аз имам пред вид всичките човешки нареждания. Тия нареждания, които съществуват в света, те са хубави, но трябва да знаете, че те са само предисловие на Божественото, на реалното. Човек не трябва да се противи на човешкото. Един закон трябва да спазвате: Никога човек не трябва да жертвува в себе си Божественото за човешкото. Дойде ли дотам, ще се противопоставите и ще кажете: „Човешкото трябва да отстъпи място на Божественото." Туй е закон.

Сега, всички ще имате една опитност, която в света ще научите: Няма по-хубаво нещо в света от това, човек да бъде в общение с Бога. Сега, в тази смисъл аз взимам Бога тъй както душата Го разбира. Туй положение, туй разбиране вие ще го имате, може би веднъж, може би дваж, три, четири пъти, може би десет пъти в живота. Тази опитност ще я придобиете само тогава, когато ще минете през една голяма криза, когато ще мислите, че всичко за вас в света е свършено, че от всички сте изоставени. Когато останете сами в една бурна нощ, туй Божественото ще Го изпитате. То отнякъде ще изпъкне. Тогава ще видите една ръка, която ще ви похване и ще каже: „Не бойте се!" Туй Божественото се явява от невидимо. Само тогава ще познаете какво нещо е Божественото, когато никой няма да ви помогне и когато мислите, че всичко за вас е свършено. Тогава иде туй Божественото и душата казва: „Значи имало нещо по-съществено, отколкото съм предполагал." Та, когато някой път дойдете до тези моменти на отчаяние, трябва да знаете, че сте наблизо до тази красива опитност. Най-страшните опитности, най-страшните мъчнотии са само предговор на онази велика опитност, която душата може да придобие. Аз наричам тази опитност, да придобиете вярата на светлината.

Сега, ще ви вметна две предложения,* те са следующите: Когато топлина-

---

*предложение (рус.) - остар. изречение

та идва, тя на живота помага, на здравите хора помага, но болните уволнява, праща ги на почивка. Няма защо болните да се мъчат.

Сега, обратното: Когато студът в света идва, гниенето се спира, но същевременно се спира и растенето. Топлината увеличава болките, но увеличава и растенето. И тогава има един закон: Любовта разкрива доброто, но открива и злото. Тъй, показва доброто, но същевременно разкрива и злото. Обратния закон: Злото покрива омразата, но потъпква и доброто. Нали някой път искате някои ваш приятел да не ви разкрие някой ваш недъг, тъй да го скрие някъде. Може да го направи, ще го скрие, но ще потъпчи и доброто. А другият закон е, че онзи, който ви обича, винаги без да иска, той ще разкрие злото у вас.

Сега, аз ще направя много ясна моята мисъл. Този самият закон за вас е много тъмен. Казвате: „Ама как тъй? Не може ли да бъде другояче?" Аз ще направя закона в една много мека форма.

[Беседата е недовършена]
31 декември 1923 г.
понеделник, 9.30 часа сутринта
източната стая

* Ще заключа с един разказ из древността на Египет. Действующето лице е Емелита. Раамезенфухи бил тогавашен адепт. Тогавашните астролози предсказали, че за благото на египетския син, трябвало да се ожени за някоя царска дъщеря от най-добродетелните и да се ожени за нея. След като се ожени, по начина, по изкуствата на черната магия да се извади сърцето й и да се посади то на местото на неговия син. Туй е секрет. Това, обаче е трябвало да стане. И тази Мелита е която трябвало да стане жертва. Пращат сватове. Представете си, че тя трябвало да стане царица в Египет. Кой от вас за такова високо звание не би се съгласил. Да царува, но на тази царица мислят да й извадят сърцето и да го присадят на друго място. Какво струва човек без сърце. Обаче благодетеля Амахафу съобщава на тази Емелита следното: „Ти ще приемеш да станеш жена на Египетския цар, но ще ти покажа един начин как да избегнеш нещастието. Има една слугиня, която мяза точно на тебе. Ти ще положиш условия царския син да не се допира за една неделя до тебе. Ще й дадеш дрехите си и ти ще станеш слугиня на нейното място, а тя ще стане царица. Ще си промените ролите." Сега тук се ражда едно користолюбие. Ще кажете: „Тя трябва да стане жертва." Този велик Учител се решава да спаси и нея и сърцето на царската дъщеря. И действително, след нейната женитба, идва слугинята и казва: „Аз съм предназначена тук да бъда." Царицата й казва: „Ти ще вземеш всички тия накити, всичките ми дрехи, ще облечеш, ще те оставя на моето място, а пък аз ще взема твоето място." Тя се зарадвала...

---

* Откъс от беседа, приложен на листче в тетрадката на Паша. Има вероятност да е към настоящата беседа.

До Г-н Костадин Иларионов
(запасен майор)
За Учителя
ул. Зеленка
В гр. Търново

Обични ми Учителю,

От писмото Ти разбрах, че съм издържала изпита си. Колко се радвам! Но, няма да ида в кръчмата да се напия!

През тези 40 дена много мислих и разбрах, че човек трябва да устоява на Божественото при каквито условия и да е поставен. И когато съм близо при Теб и когато съм далеч, аз трябва да бъда чиста, т.е. да се не занимавам с дребнавостите, които ограничават. Разбрах още, че животът не се крепи на материалните блага, а на вярата. Който има вяра, той е силен да носи и радости и скърби и богатство и бедност. Който няма вяра, всичко му тежи и го смущава. Разбрах също, че за да стъпя в положението на ученик, аз трябва да имам непоколебима вяра. Само този, който вярва и никога не се съмнява, може да учи. Тази сутрин разбрах и друго, че фактите нищо не доказват. Тяхното тълкуване зависи от това, в какво човек вярва, ако вярва в доброто, ще ги тълкува добре, ако вярва в злото, ще ги тълкува зле.

Искаш от мен да бъда послушна. Ще бъда послушна, защото Истинността Ти ме уякчава, любовта ми към Теб ме подтиква и малкото мъдрост, която съм възприела от Теб ме озарява. Ти ме водиш, Учителю, в правия път, затова живота си полагам, за да ти бъда послушна.

Твоя ученичка
Марика

31. X. 1925 г.
София

Беседи от Учителя Петър Дънов за „Класът на Добродетелите“ 1920-1923

I. Образуване на един клас

(22.08.1920г.).....626

II. Движение нагоре

(12.04.1922г.).....630

III. Едно с Бога

(19.09.1922г.).....636

IV. Свещенното правило

(няма дата) 673

V. Методи и насърчения...

(25.10.1923г.) 694

VI. Трета беседа, държана на ученичките от Специалния клас на Добродетелите

(06.07.1923г.).....709

VII. Четвърти урок на ученичките от Класа на Добродетелите

(31. 12.1923г.).....756

ПЕНТОГРАМЪТ

ОТ

УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ

1. ПЕНТОГРАМЪТ

ПО УЧИТЕЛЯ

Боян Боев

Още от древно време е известен Пентограмът. Той е даден от Великите Посветени и окултните школи. Обаче е даден със своите линии без никакви картини, думи и букви. А Пентограмът в такъв вид, какъвто го дава Учителят, Му е даден отгоре през последните години на XIX в. На Търновския събор в 1914 година Учителят го даде на учениците, присъствуващи на събора.

Пентограмът, това е пътя на ученика. Това е пътя, който човек извършва за постигане съвършенство.

Пентограмът представлява самия човек. Върхът, който е обърнат нагоре, представлява главата на човека. Двата странични върха представляват двете ръце, а долните два върха - неговите крака.

Пентограмът има три части: външен кръг, вътрешна част и център.

I. ВЪНШНИЯТ КРЪГ

Външният кръг е пътя на човека, който е още в началото на своето развитие. Външният кръг е изразен в пет картини, които ще разгледаме по ред.

1. Сабята

Външният кръг започва със сабята. Какво означава сабята в случая? Това е пътя на насилието. Значи, в началото на своето развитие, когато е още млада, неопитна душа, човек си служи с насилието. Той мисли, че всичко му е позволено, че може да прави насилие, неправди, всичко каквото си поиска, без да мисли за последствията.

2. Чашата

Обаче, който върши насилие, ще си научи урока рано или късно. Законът е: Насилието ражда насилие. За онзи, който върши насилие, ще дойдат последствия, страдания. Това именно представлява чашата. Чашата е символ на страданието. Страданието е метод за пробуждане на човешката душа.

Чрез страданието човек почва да разбира, че насилието, неправдата, не е метод, с който трябва да си служи. Значи чрез страданието човек добива един урок.

Може би не всякога той вижда връзката между насилието, което е вър-

шил и страданието, което иде след него. Но когато след смъртта отиде горе, ясно вижда тази връзка и взема решение, като дойде следния път на земята, да води друг живот, да не минава през страдания.

Страданието има и второ значение. Има окултен закон: Страданието се превръща в любов. Страданията, през които минава човечеството, подготвят новия човек, човека на любовта.

Учителят прави следното сравнение: Като бият млякото, то дава масло. Млякото [маслото] тук символизира любовта.

Страданието е временно явление в живота. Ще дойде време, когато страданията ще изчезнат от света, защото ще изчезнат причините, които ги създават.

Страданието има трето значение. Новите идеи идат от Слънцето. Човек не може да ги възприеме, ако не е префинен неговият организъм. Това става чрез страданията. Затова има закон: Винаги раждането на една идея в човека се предшествува от страдания. Значи, третото значение на страданието е, че то представлява родилните мъки за раждането на новите идеи в човека. Обаче в бъдеще ще възприема новите идеи без да минава през страдания, понеже ще има префинен организъм.

Затова Учителят нарича страданието: „Бич за повдигната ръка на Бога."

3. Книгата

След чашата иде книгата. Чрез страданията, които минава човек, почва да изучава книгата на живота, изучава законите на живота, гледа да спазва тия закони. Обаче в тая форма е още в началото на своето пробуждане. Той чете в книгата на човека още първите уроци.

4. Свещта

Човек, като чете в книгата на живота и на цялата природа, добива просветление. Нова светлина озарява съзнанието му. Това е свещта. Чрез тая свещ, чрез тая светлина, човек почва да вижда величието и красотата на Божествения план, който води човека от тъмнина към светлина; от робство към свобода; от несъвършенство към съвършенство; от греховност към чистота; от невежество към знание.

5. Жезълът

Чрез четене на книгата, чрез това просветление, човек добива известна власт над себе си. Това именно е жезълът. Той вече е извлякъл поука от изучаването на живота и се старае да владее себе си, да управлява себе си. Учителят казва: „Човек трябва да стане цар, но цар на себе си, да владее себе си."

Жезълът означава, че човек вече има известно самообладание. Той гледа да се въздържа, когато в него дойде желание да прояви своята ниска природа. Той се учи да я владее, да я контролира, да я управлява. Това е жезъла.

Жезълът има и друго значение. Човек, при тая фаза на своето развитие,

се учи вече да манипулира с известни природни сили и закони, да си служи с тях.

С това се извършва външният кръг в развитието на човека. Човекът на външния кръг, това е живота и пътя на светския човек. Както виждаме в Пентограма, първите пет картини, сабята, чашата, книгата, свещта и жезъла са вън от петолъчната звезда на Пентограма. Това показва, че човек минава по този път преди да стане ученик, докато е още светски човек. Влизането в самия Пентограм, това е началото на ученичеството.

II. ВЪТРЕШНАТА ЧАСТ НА ПЕНТОГРАМА

След изминаването на външния кръг, човек минава във вътрешната част на Пентограма. Човек вече съзнателно работи върху себе си, работи за своето повдигане и усъвършенствуване. С влизането в тая част на Пентограма почва пътят на ученика. Досега външният живот е работил върху него без активното участие на неговото съзнание, а сега той поема еволюцията си в своите ръце.Това значи вече влизане в Божествената школа. Той почва съзнателно да работи за изработване на Божествени добродетели, които характеризират съвършения човек. Един английски писател казва: „Когато видя, че един човек работи върху себе си за своето усъвършенствуване, аз се изпълвам със свещено благоговение, един свещен трепет ме изпълва, чувствувам, че се намирам пред нещо велико. Всички преходни работи бледнеят пред това."

Тук има пет стъпки. Всяка стъпка се илюстрира със една картина. Ще ги разгледаме поред. В началото на всяка линия на Пентограма има нарисувана една картина и в продължение на същата линия е написано името на добродетелта.

1. Първа картина - Стълба с удобни стъпала, които водят към една врата.

Заедно с влизането на човека в пътя на ученика, почват изпитанията му. Разбира се, когато човек е в началото на своето развитие, дават му се по леки изпити, които той е в състояние да издържи. А по-тежки изпити той не би могъл да издържи, те не са по силите му. Затова се почва със следната картина: Стълба със удобни стъпала. Щом стълбата е удобна, това показва, че изпитите, които почва ученикът, са по-леки.

Тия изпити са най-разнообразни. Те постоянно се срещат в живота на човека. Тук ще дадем само три примера:

Ако при някоя неприятност, по-малка или по-голяма или при някоя мъчнотия или препятствие, които среща в живота си, човек губи кураж, своя вътрешен мир, изгуби самообладание и отпадне духом, той е пропаднал в изпита. Например, човек е изгубил ценен предмет. Да кажем, че някой е правил изследвания в течение на 20 години и приготовлява друг научен труд и този труд е изгубен. Да не трепне окото и сърдцето му. Все едно, че нищо не е станало. Да не изгуби присъствието на духа си, да не изгуби самообладание. Ако изгуби присъствието на духа, самообладанието, значи, че не е издържал изпита си.

Друг пример, минаваш покрай едно страдащо същество. У тебе се явява

подтик да му помогнеш, обаче ти идва мисълта, да си вървиш по пътя, да го отминеш. Ако направиш последното, значи не си издържал изпита си.

У ученика в тая фаза на неговото развитие, почва зазоряване на Истината. Какво значи зазоряване на Истината? Бог е Истина. Затова, зазоряването на Истината значи начало на познаване на Бога. У ученика се явява подтик да върви в Божия път, да изпълнява Божествените закони, да изпълнява Волята Божия. Разбира се както казахме по-горе, сега имаме само зазоряване на Истината, а ученикът ще я познае в нейната пълнота, по-късно, след като мине през Любовта и Мъдростта.

2. Втората картина - Начало на връзката с Христовия Дух

Като достигне до тая фаза на своето развитие, Христовият Дух почва да работи върху ученика. Той вече е направил първата връзка с Христовия Дух. Това именно е изразено във втората картина на Пентограма. Разбира се това е само началото. Това не е пълното вселяване на Христовия Дух в човека. Христовият Дух почва да го ръководи отвътре. И ученикът почва постепенно да се изменя.

В тази фаза на своето развитие ученикът постепенно влиза в Пътя на Правдата и Справедливостта.

Какво значи Правда на мистичен език? - Правдата от дълбоко гледище, има две значения, които ще изложа тук.

а) Първото значение на Правдата или справедливостта:

Всяко същество, което срещаме в живота си, заслужава да бъде почитано и уважавано, защото като творение на Бога, то има известна мисия, която му е определена от Бога. Това същество, макар сега да е на ниска степен на развитие, има велико бъдеще. То ще се издигне постепенно в пътя на съвършенството. Такива отношения трябва да има човек към всички същества без разлика: човек, вол, кон, птичка, дърво и др.

б) Второ значение на Правдата

На всяко същество, със самото раждане на земята, природата му е дала известен кредит, то има право на благоприятни условия на живот за развитие. И тия права трябва да му се дадат. Тия права има всяко същество, без разлика дали е човек, вол, кон, дърво и прочие.

Ученикът се учи в този стадий на своето развитие да живее по закона на Правдата. Разбира се, той ще прави само първите стъпки в това направление. В бъдеще, заедно със своя напредък, той постепенно ще разбира Правдата и нейната дълбочина и същина.

3. Трета картина - Странен каменист път, който води до здание с тесни врати.

В тази фаза на своето развитие ученикът почва по-сериозни, по-трудни изпити в своя път. Това е показано в Пентограма с един стръмен и каменист път. Кърви ще потекат от нозете му, докато се качва по този път до зданието. Вратата на зданието са тесни. Тук важат думите Христови: „Влезте през тесните врата, защото просторни са вратата и широк е пътят, който води към погибел." Нека дадем няколко примера от тия по-трудни изпити.

Един от изпитите е любов към врага:

Когато някой ти е враг и ти прави пакости, ти да не се озлобиш, да му простиш и да го възлюбиш. Учителят казва, че любовта към врага е една от най-трудните задачи. Има закон: **Истинско прощаване има, когато е придружено с любов към онзи, комуто прощаваш**. В една лекция на младежкия клас Учителят казва: „Кои хора са велики? - Тия, които имат Любов към Бога."

Друг пример: Когато минаваш през някое голямо страдание, например, тежка болест или друг вид страдание, да не се обезсърдчиш и обезвериш, но да запазиш мира си и радостта си, като съзнаваш, че всичко е за добро или ще се превърне на добро.Това е изпита на Йова. **Всеки ученик в пътя на своя възход непременно ще мине през изпита на Йова.** Това е изпит за добиване посвещение. Изпитът на Йова е най-големия изпит през тази фаза на развитие на ученика.

Една сестра попита Учителя в разговор: „Нашите страдания не са ли подобни на изпита на Йова?" - „Не, вашите страдания са още страданията на актьора, който играе на сцената."

Трети пример: Ако един ученик се съблазни от жажда за власт, слава, богатство и пр. и за цената на тия неща изневери на своето убеждение, на своята връзка с Бога, той е пропаднал в изпита си. Има много примери за подобни изпити. По-рано, в древните окултни школи ученикът минаваше през изкуствени изпити, създадени от неговите ръководители. Сега, когато вече животът е сложен и разнообразен, няма нужда от изкуствени изпити, животът сам ги предлага.

След като премине през подобни изпити и ги издържи, той е вече пречистен и готов да приеме любовта.

След приемането на Любовта, ученикът вече влиза в живота. Той чувствува, че досегашният му живот е бил приготовление за влизане в истинския живот.

4. Окото

Следващата картина на Пентограма е Окото. Окото в случая символизира Мъдростта. Ученикът има по-дълбок поглед към нещата. Той е приел Божествената Мъдрост в себе си. Когато е бил във външния кръг, той е приел външно знание, а сега вече влиза в Божествената Мъдрост. Портите на храма на мъдростта се отварят пред него. Само на човека на любовта се отварят тия порти. Само нему се поверяват ключовете на висшето знание, знанието на Великата Божествена Наука. Защо? - Защото няма да злоупотреби с него за свои лични цели, за свои интереси, но ще го употреби за служене на Бога, на всички. Ако биха поверили това знание на онзи, който не е минал през любовта, той ще злоупотреби с него и с това ще докара големи нещастия на себе си и на околните.

5. Дървото на живота

След това иде картината: Дървото на живота. Ученикът проявява дълбок вътрешен живот, който се изявява в проява на добродетелите. Това е петото качество, което ученикът изработва в себе си след Любовта, Правдата, Исти-

ната и Мъдростта.

Що значи Добродетел в дълбок смисъл на думата? Тук под Добродетел се разбира добротворство, правене добро. А що е истинско добро? - Истинско добро е това, което произтича от Любовта. Кое е най-високото добро, до което човек може да достигне? - Това е служене на Бога. И така в тая фаза на живота, ученикът се озарява от идеята, че едничкото осмисляне на живота му е в изпълнението Волята на Бога и служене на Бога.

Учителят казва: „Проявата на Любовта е вече служене на Бога. Щом проявиш Любовта, ти служиш на Бога."

Обаче, коя е най-високата форма на служене на Бога? Коя е най-високата проява на Любовта? Ето коя: Да показваш на другите пътя към Бога, да помагаш за пробуждане на тяхното съзнание, за да познаеш Бога, да печелиш души за Бога.

Пита се: по кое се познава, че си спечелил някого за Бога? Учителят казва: „Смята се, че действително човек е спечелен за Бога, ако той от своя страна да почне да печели души за Бога."

III. ЦЕНТЪРЪТ НА ПЕНТОГРАМА

След като измине външния кръг и вътрешната част на Пентограма, ученикът минава в центъра на Пентограма. Този път също е илюстриран с картини. Това е пътят, който води към съвършенството, към вечния живот, към безсмъртието. Това е пътят на пълно самоотричане, пълно отдаване на Божественото дело, пълно отдаване на служене на Бога, на човечеството. Тук човек достига до висша проява на Любовта. В тази фаза на своето развитие, ученикът минава най-тежките и страшни изпити.

В центъра на Пентограма са нарисувани няколко кръга. Това е Божествения център. Тук става сливане на човешката душа с Бога, при което човек запазва своята индивидуалност.

Но, за да дойде до този Божествен център, той ще мине един голям изпит. Това е изпита на Голгота. Той ще мине през Голгота. По пътя на тия кръгове са нарисувани две змии. Това значи, че той трябва да победи нисшата си природа, да я трансформира, да победи личния си живот. По този път ученикът ще мине през най-големите страдания. Ще бъде оставен сам, като че ли всички са го напуснали, всички са го изоставили. Като че ли всичко е пропаднало, като че ли всичките му стремежи и копнежи са били напразни, като че ли всичко е изгубено. Голяма тъмнина около него. Той минава през един тъмен тунел.

В този момент той мисли, че е изоставен, обаче много светли Същества бдят над него, треперят над него и гледат той да издържи този, най-тежкия от всички изпити. Ако в този момент той се обезсърдчи, отпадне духом, той е пропаднал на изпита. Ако в този върховен момент той съзнава, че макар да е изоставен от всички, има Един, Който го обича и Който винаги е с него - това е Бог, той е издържал вече върховния изпит. В този момент той съзнава, че опората му е само в Бога. Ако той разбере това, той влиза в един нов живот на блаженство, на радост, на светлина, на свобода. Той е вече един от безсмъртните. Той е завършил вече човешката степен на развитие. **Той е изпита, който води към възкресението.**

В центъра на Пентограма има един кръг, през който трябва да мине. И тъй два са най-трудните изпити на ученика, преди да завърши своето развитие и да влезе в живота на безсмъртието: Изпитът на Йова и изпитът на Голгота.

Всички тия изпити, през които минава ученикът, са необходими, чрез тях той развива ума и сърдцето си, калява волята си. От друга страна, тия изпити, които са придружени със страдания, пречистват човека, пречистват висшата му природа. Всичките му нисши мисли, чувства и наклонности изгарят в огъня, през който минава. Те са били пречка за проявяване Божественото.

Около Пентограма има нарисувани три букви: **В, У, Ж.** Тия букви означават: **Великото Училище на Живота.** В това училище човек се учи. В това училище на живота, от всяко преживяване човек се учи нещо. От всичко, което е поставено на пътя му, той се учи, напредва, развива своите способности и добродетели. Чрез опитностите, които добива, той развива своя ум, сърце и воля. От всеки човек, с когото се среща в живота, той се учи, получава нещо, защото всеки човек е специфична проява на Бога. Ученикът, чрез общение с всеки член, влиза във връзка с Божественото, което работи в него. Не само общението с хората го учи и възпитава, но общението с всички други неща: цветя, дървета, звезди, планини. И всичко, което гледа около себе си, действува върху него, учи го, развива нови страни на неговото естество. Препятствията, мъчнотиите, които среща в живота си, укрепват неговата воля карат го да мисли, да разсъждава, за да намери начин, за да ги отстрани.

Това значат думите: Великото Училище на Живота.

Около Пентограма са написани няколко думи в кръг. Според окултната наука кръгът означава благоприятните условия, в които е поставено едно същество. Животът на човека, както е описан в Пентограма, е обиколен от този кръг и това показва, че при своето развитие, по пътя на съвършенството, човек е поставен в благоприятни условия. Божественият Промисъл, напредналите същества и Бог са с него, помагат му и го крепят. Той винаги в своя път ще чувствува пръста на невидимия свят. Когато е в безизходно положение, идват му на помощ отгоре. Това е проявата на Божествения промисъл. Значи човек, в пътя на своя живот се ръководи от една любяща ръка. Това означава кръгът.

А думите, които заграждат Пентограма в кръга са: **„В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа."**

Ученикът, като се учи във Великото училище на живота и като изминава всички стъпки, които са показани в Пентограма, пътеводна звезда в живота му става идеята, че в изпълнение волята на Бога е силата на човешката душа. Това е крайния предел, крайния резултат от целия път, който извървява. Това е придобивката от целия извървян път. Това е венеца на неговите придобивки.

Учителят в разговор каза: „Някои считат Пентограма като една мъртва форма, без никакво действие. Те много се лъжат. Пентограмът е извор на живот, извор на светлина. От Пентограма постепенно извира светлина и като лъчи се разпространява. Защо? - Защото Пентограмът не е обикновена фигура, а е построен по окултните закони. Окултните сили действуват в него."

Че действително е така се вижда от един факт, който е знаел Гьоте. Когато Фауст начертава Пентограм на прага на своята стая, то Мефистофел не е могъл да прекрачи прага, за да влезе в стаята. Значи Гьоте е знаел, че окултни сили се крият в Пентограма. Това показва, че Гьоте владее окултни закони.

Трептенията, които излизат от Пентограма са силни. Те действуват благотворно върху човека, повдигат го, вливат сили в него. Обаче, ако в стаята има каране, лъжа, престъпления и пр., то понеже трептенията на Пентограма

са дисхармонични с отрицателните трептения на тия прояви, става сблъскване между тия две противоположни трептения, а това действува разрушително и причинява нещастия. Затова опасно е в помещението, дето е Пентограма, хората да имат лоши мисли и чувства, да произнасят отрицателни думи и да вършат отрицателни постъпки.

Пентограмът да е обърнат винаги с върха нагоре, дето са буквите „В" и „У". Ако се обърне с върха надолу, той има отрицателно действие, това може да има нежелателни последствия. Ще дадем един пример: В един провинциален град едно лице построило в своята външна стълба каменен парапет от ред Пентограми, обърнати с върха надолу. Това семейство съвсем пропадна, завърши катастрофално и трябваше да се изсели от града.

* * * * * * *

Учителят е дал Пентограма на учениците си по две причини:

1. В Пентограма нагледно и картинно е изложен пътят на ученика. Това, което е говорил Учителят в школата за ученика, чрез Пентограма има пред себе си изложен пътя на ученичеството. По този начин пътят на ученичеството става за него по-лесен и по-жив.

2. Понеже Пентограмът е извор на Светлина, която се излъчва във всички посоки, той има благотворно влияние върху ученика. Значи Пентограмът може да съдействува на ученика, понеже създава наоколо благоприятна аура чрез окултните сили, които действуват в него.

2. ПЕНТОГРАМЪТ КАТО ПЕТОЛЪЧЕН ЕМБЛЕМ

(Дадено непосредствено от Учителя)

През 1914 г., когато нашата слънчева система премина в знака на Водолей, в гр. Търново стана събор на Братството в България. На този събор Учителят разкри дълбокото мистично съдържание на Пентограма.

Пентограмът като петолъчен емблем датира от дълбока древност в школата на ВББ [Великото Бяло Братство], но в този вид, в който ние сега ще го опишем тук, Учителят за първи път го разкрива на човечеството.

Разглеждайки Пентограма ние виждаме, че фигурата му наподобява до известна степен човешкото тяло, когато е застанало в разкрачено състояние с разперени ръце. В Пентограмата са написани: Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел. Това са петте качества, които трябва да изработи в себе си човек, за да бъде съвършен. Любов, Мъдрост и Истина са понятия разбираеми, но какво точно да се разбира под понятието Правда?

Под понятието Правда или Справедливост трябва да се разбира нещо по-дълбоко от онова, което разбира днешната юриспруденция. Човек може да окаже Правда, ако има уважение почти към всичко живо в света: към вола, овцата, паяка, към малката мушица и т.н., понеже във всички твари пулсира Живият Бог. Както всичко живо и те има да осъществяват Божествена цел в бъдеще. Ако човек обиди едно животно, той нарушава с това Правдата.

Всички блага, които Бог дава, трябва да бъдат правилно разпределени, защото тия блага са за всички. Всички трябва да ги получават.

Трето нещо, което се разбира под понятието Правда, е следното: Всеки човек, който се ражда, идва с известен бюджет, с определен кредит. Което и да е същество е предмет на кредитиране от страна на невидимия свят. Обществото е длъжно да му създаде всички условия за развитие. Ако това се приложи, тогава може да се счита, че са запазени законите на Правдата.

Какво значи Добродетел. В случая тази дума има двуяка употреба, един път в широк смисъл и друг път в тесен смисъл. В широк смисъл на думата се обхващат всички тия добродетели, а в тесен смисъл се обхващат само добри дела, правене на добро. А в още по-тесен смисъл пък трябва да се разбира служене Богу. Който служи на Бога, той е добродетелен, има добродетел в себе си.

На Пентограмата се виждат буквите **В,У, и Ж,** което значи: **„Велико Училище на Живота“**. С тези думи Пентограмът изразява картинно нагледно училището, в което сме поставени ние тук, в живота. В Пентограма се виждат числата: 1, 2, 3, 4, и 5 - числата на добродетелите.

Нека изложим сега Пентограма като **Път на еволюцията на човешката душа**, а след това в начина, по който можем да си служим с Пентограма. Когато човек е още млада душа, която тепърва добива опитности, той извършва външния кръг на Пентограма. Във външния кръг се намират: Сабя, Чаша, Книга, Свещ и Жезъл. Тези пет неща са вън от Пентограма, вън от Петолъчката. Човек в началото на своето развитие започва с насилието, служи си със силата, прав или не. Това е значението на **сабята.** Служейки си с насилието, с неправдата, тогава, по силата на кармичния закон, той минава през страдания, т.е. започва да опитва горчивата **чаша** на страданията. Затова, след символа на сабята, идва този на чашата. Чашата е последствие от играта със сабята. Като мине през страданията, те го поучават. Той дохожда до **книгата.** Като се учи, той се просвещава, добива светлина, става по-разумен. Затова след книгата идва знака на **свещта.** Тази свещ е в него, той се учи. Сдобивайки се със светлина, той идва до **жезъла** - емблем на властта, т.е. човекът е добил власт над някои сили и закони - става вече господар на себето.

С тези символи завършва външният кръг. Свършва се външното учение в живота. Всичко това става несъзнателно. След това у човека настъпва една вътрешна криза. Той се усеща недоволен. След тази неудовлетвореност, под натиска на тази вътрешна криза, човекът потърсва по-дълбокия смисъл на живота. Стъпва се в пътя на ученика.

На Пентограма има изобразена врата. Това е врата на влизане на ученика в Школата. В него започва да проблясва Истината, но не пълната истина, която ще заблести за него само когато стане съвършен. Христовият дух започва да работи в него и тогава той минава през Правдата. Когато научи закона за Правдата, той идва до мястото, където начева каменистият път. Вижда се тясната врата, през която минава ученикът. Той минава по тесния път, за който говори Христос.Тази врата символизира отказване, отричане, до известна степен, от светските неща, които дотогава са го съблазнявали. Затова пътят е стръмен, а вратата - тясна. Изминал този стръмен път на отричане, дори и от тежненията на своята личност, той тръгва вече по пътя на Любовта. Развивайки у себе си Божествената Любов, тя му донася, до известна степен, Мъдрост. Тогава заработва и Мъдростта. Окото е символ на Мъдростта.

Обладал Любовта и Мъдростта, човекът е изправен пред Дървото на живота. Неговият живот дава своите плодове. Идва Добродетелта в мистичен смисъл на думата. Той оразумява, че великият смисъл на живота е в служене на Бога. Добродетели значи да правиш добро. А какво значи да правиш добро? Можеш да нахраниш един гладен, можеш да помогнеш на един болен - това е добро. Добро е всичко, което правиш в служба на Бога. Така човек идва до пълно осмисляне на своя живот.

С това се завършва вторият кръг в развитието на ученика. След него идва третата фаза на неговото развитие. Тази фаза е в центъра. Тук има две змии, кръг и пак кръг. Двете змии показват, че той се бори със своята природа, побеждава нисшата си природа, злото у себе си и минава през кръста. Под кръст се разбира пълно самоотричане. Той отвръща взор от своите лични изгоди, насочва всичките си усилия само в служба Богу. Той е завършил напълно развитието си. Той е съвършен. Затова казахме, че този Пентограм символизира пътя на развитието на човешката душа, на Великото училище, през което се минава, за да се стигне до съвършенство.

УПОТРЕБА НА ПЕНТОГРАМА

Да се носи Пентограм само като украшение - това е равносилно на идолопоклоничество. Този, който носи Пентограма, трябва да знае че от този знак лъха динамична сила, че той е извор на светлина. Един ясновидец ще установи, че от Пентограма струят лъчи във всички посоки. Това, като се знае Пентограма трябва да се носи само при високо съзнание за неговата символична сила и значение. Всяко място, където стои Пентограмът е място оградено, протежирано от силните вибрации, които излизат от него. Правилно поставен, той трябва да стои с върха нагоре. С върха надолу не бива никога да се постави.

Около Пентограма се чете изречението: „В изпълнение волята на Бога е силата на човешката душа", написано в една окръжност, а окръжността в окултен смисъл символизира благоприятни Божествени условия.

За да може човек да се развива, той трябва да бъде поставен в благоприятни условия. Кръгът означава Божественото начало, в което човек живее. Благодарение на това той добива благоприятни условия да се развива, докато стигне до съвършенство. Човекът, потопен в Бога - това е кръга.

Където има Пентограм, да се говори лошо или да си намираме отрицателни мисли - това би значило да предизвикваме разрушителни действия от страна на Пентограма, защото в случая се смесват два вида начала - положително и отрицателно.

Когато човек се намира пред Пентограма и се моли, тогава, ако иска, би могъл да си представя три изречения. Най-вътрешното изречение е следното: „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа." Той трябва да си представи мислено, че около този кръг има още два: „Бог толкова възлюби света, че даде своя Син Единороден, за да не погине всеки, който вярва в Него и да има живот вечен." В най-външния кръг нека си представи написано изречението: „Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда и всичко ще ви се придаде!" И молейки се човек нека си представи трите изречения и тогава Пентограмът ще има по-голяма сила. Тези изречения са част от Пентограма, но те са невидими.

Човек може, в случай на нужда или в случай на опасност, да си представи следното: С ръка да образува около тялото си Пентограм. Отначало да го направи с мисълта си, после с ръка да образува около тялото си Пентограм и да си представи тези 3 изречения около него. Пентограмът е мощно оръжие за запазване от външни пречки и препятствия и от вътрешна борба със зли мисли.

Ето още един метод: когато човек се намира в положение на опасност, нека си представи, че държи Пентограмът през себе си, като с дясната си ръка хваща Правдата, а с лявата - Истината и насочва върха напред към обекта, казвайки: „В името на Господа Исуса Христа нашего молим Господа Великия и Силния да стори благоугодно пред Неговите очи!"

Горното изложение се отнася само за ученици.

3. ПЕНТОГРАМЪТ

Използуването на Пентограма датира от дълбока древност. Той е символ - знак и с този символ са си служили много окултни школи. Пентограмът е символ на петте велики добродетели и петте велики принципа : Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добродетелта. Чрез ъгъла на Добродетелта става повдигането. Това са петте качества, които трябва да изработи в себе си човек, за да бъде съвършен. Във всичко пулсира живият Бог. Всички рано или късно ще осъществят Божия замисъл. Пентограмът е извор на светлина, на динамическа и на магическа сила. От Пентограма на всички посоки струят лъчи. Този символ има благоприятно влияние и може да съдействува на ученика понеже създава наоколо благоприятна аура чрез окултните сили, които действуват в Него. Но ако човек не живее в абсолютна чистота на мислите, чувствата и делата, Пентограмът има обратно действие. Затова трябва да се носи само от човек с високо съзнание - посветени, адепти. С върха надолу този символ никога не бива да се поставя.

Пентограмът представлява два равнобедрени триъгълника - единият с върха надолу и другият с върха нагоре.* С върха надолу значи слизане, падение, с върха нагоре - възкачване, спасение, стремеж към Бога. В равнобедрения триъгълник са скрити всички възможности за постижение. Пентограмът до известна степен наподобява човешкото тяло, когато е в разкрачено положение и с разперени ръце. Главата е Истината, десният крак е Правдата, дясната ръка - Мъдростта, левият крак е Добродетелта, лявата ръка - Любовта. В Пентограма се виждат три букви: **„В“, „У“ и „Ж“.** Това са началните букви на думите: **Велико училище на живота** и още: **„В“** значи Ръководител, Вожд в Небето; **„У“** - Учител, Спасител, значи Вожд и **Учител на живота** - това са буквите на Христа, Който е ръководител на Всемирното Бяло Братство. Виждаме и числата 1, 2, 3, 4, 5 - числата на добродетелите. Ясносиният цвят е за духовния човек на върха на Пентограма, там където е Истината. Ясно розовият цвят е за сърцето и дробовете и е на върха на Любовта. Ясно жълтият цвят е на върха на мястото на Мъдростта. Ясно зеленият цвят е там, където е Правдата и е за жлъчката и черния дроб. На мястото на Добродетелта е цветът на узрялото жито, но в златно и е за краката и изобщо за цялото тяло.

Външният кръг, в който е вписан Пентограмът, представлява цвета, опитността, земното училище, самият кръг е символ на безкрайност и говори, че това, което не можеш да постигнеш в един живот, в безкрайността ще го постигнеш.

Когато човек е млада душа, когато добива опитност, той извършва външния кръг на Пентограма, където се намират: сабя, чаша, книга, свещ или свещеник и жезъл, те са вън от петолъчката. Всеки предмет е символ на природата и език на природата. Копието е на Марс, чукът на Сатурн, чашата на Луната, плодното дърво на Венера, светилникът със свещта на Слънцето, книгата на Меркурий. Силите, които човек употребява за прилагане на тия предмети, са

---

*Това се отнася за шестограма - Соломонова звезда.

различни. Тези сили са в зависимост от енергиите на мозъчните центрове, които вземат участие при служене с един или друг от тия предмети. На кой уд отговаря чукът? - На юмрука. А копието? - На езика. Чашата - на сърцето и чешмата също на сърцето. Книгата отговаря на паметта. Всяко нещо в природата е поставено точно на място и всяко разместване на силите в природата създава дисхармонията. С книгата и свещта могат да си служат само разумните същества - тях ще ги поставите най-високо. Разумният човек може правилно да използува символите на природата. Човек в началото на своето развитие си служи със силата, но всяко събитие, за да се прояви, трябва да има сила. Ножът е символ на силата и на Словото. По силата на кармични закони човек минава и през страданието, това е чашата. Чрез търпение приемат ли се страданията, тогава животът ще се разцъфти и ще даде плод. Страданията показват, че човек е съгрешил, отклонил се е от Божия закон.

Когато човек се просвещава, добива светлина, става разумен. Разумността, това е книгата. При страданието човек ще разбере защо нещата стават така, а не иначе и защо са били дадени. Книгата също е символ на съвестта и съзнанието. Добил вече светлина, човек идва до жезъла - емблема на власт, т.е. човек има вече власт над някои сили и закони. Той е господар на себе си, а също значи, че за всичко, което върши, ще си плати. С жезъла завършва външното учение на човека в живота. Всичко това става почти несъзнателно. Човек е все още недоволен и търси по-дълбок смисъл на живота.

Който е минал през фазите на сабята, чашата, книгата, свещта и жезъла, той встъпва вече в пътя на ученика. Влиза в първата врата - школата на ученика. Христовият Дух започва да работи у него и тогава ученикът минава през Правдата - да бъде правдив и справедлив към всички и всичко. Да почита и уважава, да не обижда и най-малкото създание, защото всичко има право на живот. Като мине този строг закон - Правдата, човек идва до новото, откъдето започва стръмен път, вижда се тясната врата (по-тясна от първата), откъдето трябва да мине.

През втората врата ще потърси страдащите, за да им помогне. Тази врата символизира отказване от светския живот. Ученикът вече желае да работи както Бог иска. Във вътрешния кръг ученикът има желание да се слее с Господа - последната работа от неговата еволюция. Оттам тръгва по пътя на Любовта, а тя му донася, до известна степен, Мъдростта. Овладял Любовта и Мъдростта човек е изправен пред дървото на живота. Новият живот дава своите плодове - идва Добродетелта, т.е. символа на живота е в служене на Бога. Човек овладява Любовта, Мъдростта, Правдата и Добродетелта, стига до най-високия връх - Истината, най-мъчния и най-строг път, където ще разсъждава за дълбоките Божии наредби, за кармата, за вътрешната страна на живота. С това свършва вторият кръг от развитието на ученика.

Третата фаза е в центъра - тук има две змии, кръг и кръст и пак кръг. Змията е противника, когото ще срещнете в кръга, когото трябва да възлюбите, за да го победите. Двете змии показват, че ученикът се бори със своята природа и побеждава нисшата - злото в себе си и минава през кръста - пълното самоотричане. Насочва усилията си само в служба на Бога, с това привършва човешката си еволюция. Постигнал пълно себеотричане и пълно единение с Бога, той е вече съвършен.

Петте върха на Пентограма непрестанно излъчват енергии, за тези сили няма ограничение. Чрез тези пет върха може да се влезе в пътя. Всеки, който иска да служи на Бога, първото правило за него е написано в Пентограма: „В изпълнение Волята на Бога е силата на човешката душа". Тези думи са много

важни и съсредоточено произнасяни имат мощно въздействие. Пентограмът е пътя на човека към Божественото, пътя на душата и нейното развитие. Осъществи ли този символ в себе си - Божественият Дух ще се развива и работи през петте ъгли. Когато петте принципа оживеят, човек се слива с Божественото свят и става една разумно-съзнателна същност, която знае вече да работи за еволюцията с пълно съзнание и знание на Божествените закони, които постига чрез просветлението на Божествената мъдрост. Така ще оживее Пентограмът:

В изпълнението волята на Бога чрез Любовта е силата на човешката душа.
В изпълнението волята на Бога чрез Мъдростта е силата на човешката душа.
В изпълнението волята на Бога чрез Истината е силата на човешката душа.
В изпълнението волята на Бога чрез Правдата е силата на човешката душа.
В изпълнението волята на Бога чрез Добродетелта е силата на човешката душа.

И която формула употребите ще обърнете съответния връх нагоре. Например, когато искате да се борите за доброто, искате да победите известна мъчнотия, чрез Истината, ще насочите върха на ъгъла с Истината на Пентаграма нагоре. После, искате да победите нещо в себе си с ума си - тогава ще насочите върха на ъгъла с Мъдростта нагоре, значи с ума си ще работите. И с другите върхове и добродетели ще направите същото според случая. Когато човек се намира в опасност, нека да си представи, че държи Пентаграма пред себе си, като с дясната ръка хваща Правдата, а с лявата - Истината и насочва върха напред към обекта, който го заплашва, казвайки: „В Името на Господа Исуса Христа молим Господа на Силите да стане Богоугодното пред неговите очи."

В средния кръг е написано: „Бог толкова възлюби света, че даде в жертва Своя единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него и да има живот вечен". И в третия кръг, най-външния, е написано: „Търсете първом Царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ви се приложи." Тези два стиха са в Пентаграма, но са невидими. Пентаграмът представлява една магическа формула - това е човешката душа, която излиза от робството и оковите на греха и животинската природа. Знае ли човек как да си служи с тази формула ще опита силата й.

„Послушанието е най-голямата добродетел на ученика.

Може всички велики Учители да дохождат на земята, да говорят на хората, но ако нито една дума от тяхното слово не падне точно на време и не поникне точно навреме в сърцето на човека, това слово няма никакъв смисъл за него."

22. 03.1932 г.

4. ПОЯСНЕНИЯ ЗА ПЕНТОГРАМА

от
Боян Боев

3 септември 1951 г.

Пентограмът, като фигура петоъгълник, съществува от дълбока древност в окултните школи на Бялото братство. Обаче такъв пентограм, какъвто ние имаме, с тези картини, с тия изречения и имената на добродетелите такъв Пентограм е даден за пръв път от Учителя.

Пентограмът е даден от Учителя за отпечатване към 1912 - 1913 г. и в 1914 г. започва да се раздава. Има клише, което е запазено в братство[то] в [„Опълченска"] 66, готово клише и по него могат да се напечатат още Пентограми.

В бележките на Учителя е намерен Пентограмът с някои картини в 1898 г. Пентограмът с картини, с имената на добродетелите и с изреченията, Учителят е получил отгоре. Още в 1898 г. този Пентограм му е даден, напечатан е по-късно. Освен този Пентограм, който се раздава и другия - цветния, Учителят е приготвил един голям Пентограм, колкото половин стена с бои. Този Пентограм е приготвен и рисуван от художник по указания на Учителя. Той се намира в горницата.

Пентограмът, ако го разгледаме, ще видим, че той до известна степен отговаря на човешкото тяло. Ако се разкрачим и ръцете поставим настрани, се получава Пентограм. В Пентограма са вложени петте думи: Любов, Истина, Правда, Добродетел и Мъдрост. Тези пет добродетели са добродетелите, които човек трябва да изработи, за да стане съвършен. Любов, Мъдрост и Истина се разбират, но що е Правда? Под думата Правда или справедливост се разбира нещо по-дълбоко от това, което разбира днешната юриспруденция. Човек спазва правдата, ако има уважение и почитание към всичко живо в света. Към вола, овцата, паяка, мушицата, към всички живо човек да има уважение и почитание, понеже в него живее Бог. Те имат Божествена цел за бъдеще. Ако човек обиди едно животно, с това нарушава закона на правдата. От друга страна под думата правда се разбира още едно нещо: В едно общество се спазва закона на Правдата, ако всички блага, които дава Бог, се разпределят равномерно, между всички същества. Благата, които Бог дава, те са за всички същества и всички същества трябва да се ползуват от тези блага. Третото нещо, което трябва да се разбира под думата „правда" е следното: Всеки човек, който се ражда, се ражда с известен бюджет, с известен кредит. Което и да е същество, то се кредитира от невидимия свят. Обществото трябва да му даде всичките условия за развитие. Ако това се приложи, тогава се спазва законът на Правда.

Какво значи Добродетел? Любов, Мъдрост, Истина Правда - това са добродетели. Тогава, какво се разбира под думата Добродетел? Тая дума се употре-

бява в широк и тесен смисъл. В широк смисъл на думата се разбират всички добродетели, а в тесен смисъл - Добродетел значи: добри дела, добротворство, правене добро. А още в по-тесен смисъл на думата се разбира служене на Бога. Който служи на Бога, той е добродетелен, той има добродетел в себе си.

На Пентограма виждате три Букви: В.У.Ж. Тези букви означават: „Велико Училище на Живота." С други думи: Пентограмът излага картинно, нагледно училището на живота, в което ние сме поставени.

Виждате числата 1, 2, 3, 4, и 5. Това са числата на добродетелите.

Най-първо ще изложа Пентограма като път за еволюцията на човешката душа, а след това начини, по които може да си служим с Пентограма.

Човек, когато е още млада душа, която тепърва добива опитност в живота, той извървява външния кръг на Пентограма. Във външния кръг се намират: сабя, чаша, книга, свещ и жезъл. Тези пет неща са вън от кръга. Човек, в началото на своето развитие, почва с насилието, служи си със силата правилно или неправилно. Като си служи с насилието, с неправдата, тогава, по закона на кармата, той минава през страданията, т.е. ще почне да пие от горчивата чаша на страданието. Затова след сабята иде чашата. Тя е последствие на сабята. Той, като мине през тези страдания, се учи, страданията го учат. Дохожда до книгата. Започва да чете законите на живота и добива поука от тази книга. Той, като се учи, посвещава се, добива светлина в себе си и става по-разумен. След книгата иде свещта. Тази свещ е в него, той се учи. Като добие тази светлина, той тогава иде до жезъла. Жезълът означава, че добива известна власт в себе си, известна власт върху известни сили и закони. Той е господар вече на себе си. С тези пет фази на външния кръг той се завършва. Свършва се външното учение на човека в живота. Всичко това става несъзнателно. След това той дохожда до една вътрешна криза, той търси по-дълбок смисъл. Той влиза в пътя на ученика, който е минал през сабята, чашата, книгата, свещта и жезъла, това е външния светски живот и влиза в пътя на ученика.

На Пентограма имате врата и това е вратата за влизането в школата на ученика. В него започва да проблясва истината, не пълната Истина, защото пълната Истина ще проблесне, когато стане съвършен. Христовият дух започва да работи върху него и тогава минава през Правдата. Като изучи закона на Правдата, в този смисъл, за който говорих преди, тогава иде до това място, през което минава ученикът. Тази врата е по-тясна от първата, която е широка. Той минава по тесния път, за който говори Христос. Тази врата означава отказване, отричане до известна степен на светски неща, които дотогава са го съблазнявали. Затова е нарисуван пътя стръмен и каменист и вратата тясна. Като мине този път на самоотричането, дори от интересите на своята личност, тогава той върви в пътя на Любовта. Като се развие в него Божествената Любов до известна степен, нали казва Учителят: „Любовта носи светлина, носи мъдрост." Тогава работи мъдростта. Окото символизира мъдростта. Щом той добие Любовта, Мъдростта, тогава иде Дървото на живота - неговият живот дава плодове - иде Добродетелта. Добродетел в мистичен смисъл на думата. Той разбира, че смисълът на живота е в служенето на Бога. Добродетел значи да правиш добро. Какво значи да правиш добро? Ти може да нахраниш един човек, може да помогнеш на един болен - това е добро, но всичко, което правиш, да бъде служене на Бога. Тогава иде тая идея, че смисълът, радостта на неговия живот е само в служенето на Бога. Той дохожда до осмисляне на своя живот.

С това се завършва вторият кръг в развитието на ученика. След втори кръг иде третата фаза на неговото развитие. Тази трета фаза е в центъра. Тук

има две змии, кръг, кръст и пак кръг. Двете змии показват, че той се бори със своята природа. Побеждава нисшата природа, злото в себе си и минава през кръста. Под кръста се разбира пълно самоотричане. Той не гледа своите лични интереси, а гледа работата само за Бога. Слива се с Божественото. С това той завършва своята еволюция като човек. Като постигне пълно самоотричане и пълно единение с Бога, той завършва напълно своето развитие. Затова казваме, че този Пентограм показва пътя на развитието на човешката душа. То е Велико училище, което трябва да мине човек, за да добие съвършенство.

Ще кажа няколко неща за ползване на Пентограма, за неговото употребяване. Веднаж бяхме на [Опълченска] 66, имаше братя е сестри, които носеха златни Пентограми на дрехите си. Учителят каза: „Вие носите Пентограма, но това е идолопоклонство. Вие го носите като украшение. Вие трябва да знаете, че от Пентограма излиза динамична сила. Пентограмът е извор на светлина. От тази форма излиза светлина. Един ясновидец ще види, как излизат лъчи по всички посоки. Като знаете, че излиза такава светлина, носете го съзнателно, а не несъзнателно. Ако го носите несъзнателно, тогава сте идолопоклонници"

Ако човек съзнава, каква сила има Пентограмът каква светлина излиза, тогава Пентограмът може да му служи като мощно оръжие. Всяко място дето има Пентограм, това място е оградено, силни вибрации излизат и това място се огражда от лоши влияния и нисши същества не може да припарят там. Правилно поставен, Пентограмът е с върха нагоре. Пентограмът никога не трябва да се обръща с върха надолу.

Един наш брат от Казанлък направи в двора си каменни стъпала с перила и на перилата направил Пентограми от цимент с върха надолу. Този брат напусна братство, къщата и всичко загуби.

Около Пентограма виждате едно изречение: „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа", написано в една окръжност, а пък окръжността в окултната наука означава Божествените условия, благоприятните Божествени условия. Човек, за да може да се развива правилно, той е поставен в благоприятни условия. Значи кръгът е Божественото, в което човек живее. Благодарение на това има благоприятни условия да се развива, докато дойде до съвършенство. Потопен в Бога, това е кръга.

Който има Пентограм, той трябва да го тури в рамка, със стъкло и не в коя да е стая, но където идат рядко чужди хора и където той се моли. В тази стая не трябва да се говорят лоши неща, понеже излизат сили от Пентограма. Ако тя срещне противодействие, обратна сила, става катастрофа. Ако в стая, където имаПентограм, се говори лошо, мисли лошо и се вършат лоши постъпки, тогава Пентограмът действува разрушително, защото се смесват два вида влияния положително и отрицателно.

Когато човек се намира пред Пентограма и се моли, тогава, ако иска може да си представи три изречения. Най-вътрешното изречение е това: „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа." Той трябва да си представи мислено, че около този кръг има още два. В средния кръг пише така: „Бог толкоз възлюби света, че даде своя син Единороднаго, за да не погине всеки, който вярва в него, но да има живот вечен. "И в третия, най-външния кръг да си представи следното изречение: „Търсете първом царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ви се приложи." Като се моли човек да си представи тези три изречения и тогава Пентограмът има по-голяма сила. Тези изречения са дадени от Учителя, те са част от Пентограма, но са невидими.

Учителят в частен разговор ми каза така: „Човек може в случай на нужда, в случай на опасност да си представи следното нещо: с ръка да образува

Пентограм около своето тяло. Отначало ще го направи мислено, после с ръка и после тия три изречения около Пентограма. Много препятствия, които има, ще се пръснат." Това е друг начин за служене с Пентограма. Той е мощно оръжие, за да бъде запазен човек от външни пречки и препятствия и от вътрешни борби с лоши сили.

Щом човек притежава Пентограма, трябва да работи за славата Божия. Ако човек го използува правилно, тогава Пентограмът ще бъде източник на богатство и благословение. Ако иска човек правилно да се ползува от Пентограма, безвъзвратно да реши в себе си, че трябва да служи на Бога и да няма връщане назад.

В началото, когато се давал Пентограма на братята, първо се давали пояснения върху него от брата Пеню Киров, който е казвал на брат, получаващ Пентограма: „Ти съгласен ли си да служиш на Бога?" - „Съгласен съм!" Ако няма това съзнание в себе си, този Пентограм ще му навреди.

Метод да си служи с Пентограма: Когато е в опасност, човек да си представи, че държи върха на Пентограма пред себе си, като с дясната ръка хваща Правдата, с лявата - Истината и насочва върха напред към обекта и казва: „В името на Господа Исуса Христа нашего, молим Господа Велики и Силни да стори благоугодното пред Неговите очи."

5. ЗНАЧЕНИЕТО НА ПЕНТОГРАМАТА

(Дадено от брат Боян Боев)

Пентограмата излага пътя на човешката душа. Човешката душа минава през външния и вътрешния кръг и след това поема третия път - към центъра на Пентограмата.

I.

а) **Сабя** - Човешката душа, като неопитна още, започва с насилие.

б) **Чашата** - След насилието душата изпива чашата на страданието - кармата.

в) **Книгата** - Чрез страданията човека учи законите на природата, това е книгата.

г) **Свещта** - След четене на книгата, човек добива светлина, знание и се просвещава. Това е запалена свещ.

д) **Жезъл** - Чрез знанията на човек му се дава сила, мощ да използува известни природни закони. Това е жезъл.

II.

След изминаването на външния кръг, човек чувствува известна непълнота, пустота и чувствува стремеж да търси по-дълбокия път: Това е пътя на ученика. Той се състои от 5 фази.

а) **Порта със стъпала** - През нея значи човек влиза в мистичния кръг на школата, минава през Истината

б) **Христос** - Ученикът прави вътрешна връзка с Христа. Минава по пътя на Правдата.

в) **Тесният път** - Портата е много тясна и няма стъпала, но само канари. Любовта изгрява в човека.

г) **Окото** - След Любовта, човек изучава Мъдростта. Това е окото.

д) **Дървото на живота** - Човек добива връзка с вътрешния живот и научава законите за добротворство.

III.

След това почва вътрешната пътека: Побеждава нисшата си природа и злото (змиите). След това минава през великата жертва на самоотричането. Кръстът означава жертвата и тогава произнася думите: **„Живея, да изпълня**

не своята воля, но волята на Бога."

Престава в него личният живот и всичките свои сили, впряга да работи за Славата на Бога. Така той придобива Възкресение.

Около Пентограмата има думите: „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа."

Колелото около Пентограмата, означава условията, които Любовта на Бога създава, за да извърви човешката душа този път на съвършенство. Това се нарича още Божието Провидение или Промисъл.

Това колело показва, че човешкия живот е потопен в Любовта на Бога и ръководен от нея.

А думите в колелото показват, че човекът върви правилно в този път, ако приложи тези думи.

6. ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА ОТРАЗЕН В ПЕНТОГРАМА

(Разговори и мисли от Учителя)

1. Петте стъпки в пътя за повдигането на човешката душа

Петте стъпки за повдигането на човешката душа имат връзка с петте планински върха, където са станали пет велики събития на времето за прогреса на човечеството. Те са: Арарат, Морея, Синай (Хорив), Тавор и Голгота. Те са изразени символически в Пентограма, който представя човека с разперени ръце и крака.

Пентограмът има три кръга, които отговарят на трите категории хора в света: **1. Външният кръг** отговаря на светските хора. **2. Средният кръг** са самите линии на Пентограма - отговаря на учениците на окултната школа, които не са светски, а духовни хора. **3. Вътрешният кръг**, светая светих отговаря на учителите - великите посветени.

Засега може да се говори и то много накратко само за първия и втория кръг на Пентограма, т.е. за светските хора и за учениците. Тези две категории хора имат по пет стъпки за повдигане или пет фази, през които трябва да минат, за да завършат по един цикъл от своето развитие.

Светски хора са онези, които признават правото на силата, на парите - ако са капиталисти; на знанието - ако са учени; на властта - ако са държавници и управляващи. Техният живот е едно угнетяване, едно ограничение на другите, като понякога дори ги лишават от живота им. Това отношение днес най-добре е изразено в положението на капиталистите спрямо работниците. Капиталистът разполага с труда и живота на онези, които му са подчинени. В Пентограма това е изразено със символа „Сабя". Капиталистът със своите пари, ученият

със своите знания и държавникът със своята власт, имат силата в своите ръце, но сила груба, егоистична сила, която служи само за тяхно лично благоденствие или най-малко на една малка група около тях, но не за всички хора.

В света обаче съществува един страшен закон, наречен закон на кармата, който връща на всеки онова, което той е сторил, както добро, така и зло. И когато някой забогатее с пари, със знания или с власт и почне да угнетява другите за своя лична полза, т.е. когато е взел сабята в ръцете си и сече с нея наляво и надясно, след известно време той ще се намери на местото на угнетените и ще изпита на гърба си това, което е вършил на другите. Той ще плати за страданието, което е причинил на другите и то не един път, а четирикратно. Това второ състояние или втора фаза, която почва за него, е символизирана в Пентограма с „Чаша". Той изпива до дъното горчивата чаша, в която са всичките страдания, причинени на другите и в четворен размер. След това у него, подобно на болен, който взема някакво лекарство, настава една промяна, едно подобрение, той е излекуван вече от една болест, научил е урока да живее без да угнетява и измъчва хората. Това му състояние е символизирано в Пентограма с „Разтворената книга". Той е прочел вече от Великата книга на живота един урок, който никога вече не ще забрави. Той почва вече да мисли, как да живее, за да подобри живота си, но вече съвсем другояче, не както по-рано със сабята, защото по-раншното му подобряване на живота се оказа всъщност влошаване. В процеса на това мислене той добива светлина в живота, защото, за да мислиш правилно значи да светиш. Следователно той знае вече къде върви и какво върши. Тази фаза от неговото развитие е символизирана в Пентограма със „Запалената свещ". Когато върви с тази запалена свещ в живота, светлината на която трябва постоянно да се увеличава, той пак придобива влияние и власт над другите, но не вече като властта на сабята. Със сабята той е живял само за да взема, а сега със светлината, която сам излъчва, той живее, за да дава. И само когато може да дава, той може да владее. Това му състояние, петото, е символизирано в Пентограма със „Скиптъра".

И тъй, сабята и скиптъра са два символа на власт, но два вида власт: на светската власт, която убива и на духовната власт, която дава и възкресява. Те се взаимно изключват - там където е едната, другата не може да бъде. От това следва, че онзи, който държи сабята на капиталиста, на учения и на държавника и казва, че служи на Бога, лъже и себе си и другите. Той сам ще се увери в това, когато му отнемат сабята и го поставят на местото на онези, които е угнетявал със сабята. Само тогаз той ще разбере, че е още на първата стъпка на Пътя и то по широкия светски път, а не на последното стъпало, както той си е мислил.

От този момент, когато човек е запалил вече светлината на своя собствен ум и добива скиптъра на знанието се завършва първият, светският цикъл на неговото развитие и той влиза във втория кръг, в Пътя на ученика. За да стъпи вече на духовната стръмна пътека на ученичеството, той трябва предварително да мине през тясната врата, за която говори свещеното Писание. Преминал през нея, той среща великия Учител Христос, лице с лице физически, както е посочено и в Пентограма. Оттук нататък ученикът е в непрекъснато общение с Христа и неговият път има вече връзка с петте върха, за които споменах в началото. Но само онзи може да стане ученик и да срещне Христа, който има непоколебима вяра в Него. Вярата му трябва да бъде като гранитна скала, в която да се разбиват вълните на житейското море. Тази вяра е символизирана с планината Арарат, на която се е спрял Ноевият ковчег. Значи планината Арарат е онази здрава канара, която символизира непоколебимата вяра на ученика.

В Писанието има три образа на хора с такава вяра: Авраам, Петър и разбойника на кръста. Авраам, който имаше тази вяра се удостои да се нарече приятел на Бога. Но това високо положение, вместо да го направи горделив, го направи толкова смирен, щото той не се подвоуми да принесе в жертва сина си на Планината Морея. С това смирение човек вече напредва бързо в Пътя и се възкачва като Мойсей на планината Синай, където получава десетте заповеди Божии. Когато ги получава, човек се преобразява и над него слиза Духът. Това е планината Тавор. Той се преобразява, но това още не е края. Краят е безсмъртието, но за да го получи, човек трябва да се отрече от себе си, т.е. да умре за света. „Ако не умрете, нямате живот вечен", казва Христос. Но трябва да се знае, че човек умира плътски, т.е. за всички наслади и удоволствия на човешкия живот, за да се роди за новия, духовния живот. Това е вече възкресение от мъртвите и то става на Голгота.

И тъй, петте планини: Арарат, Морея, Синай, Тавор и Голгота са петте стъпки за повдигането на човешката душа. Те са пет цикъла в пътя на неговото развитие, които той минава за хиляди, а може би за милиони години, докато завърши своята земна човешка еволюция. Това се петте посвещения, които чакат всеки окултен ученик, тръгнал по пътя на Христа и ръководен от Него.

Всички сте чели и постоянно четете окултна литература и знаете за Пътя на ученика и за посвещенията. За тези пет стъпки обаче там не се говори. Те са стъпки на един път, по който трудно се върви, защото е път не на философствуване, а на живи дела, на постоянно творчество. Той е именно пътя на Христа. Всеки, който иска да върви в този път, се задължава всеки ден в определено време да мисли поне пет минути за значението на тези пет планини - Арарат, Морея, Синай, Тавор и Голгота. По този начин ние ще се приближим към тях най-напред с мисълта си, после със сърцето си и най-после с цялата си душа, ние ще станем едно с тях. И само тогава ще завършим своята човешка еволюция.

Еволюцията от третия кръг от Пентограма не е човешка еволюция, а ангелска, затова за нея не се говори.

Забележка: Това кратко тълкувание на Пентограма е дадено от Учителя на дванадесеттех събрани от него ученици в гр. Търново.

2. Изказвания на Учителя за Пентограма през 1911 година на събора.

Тази година ще ви се раздаде Пентограма, за да се занимавате с него и да го проучавате, защото искам у вас да образуваме огнище, олтар за Господа. Господ се проявява в един народ само когато има огнище за него. Когато Господ пребъдва в един народ само тогава той се благославя.

Не се страхувайте от греха и никога не се опитвайте да се биете с дявола. Него само Господ може да го бие. Ако речете вие сами да се биете с дявола помнете, горчиво рискувате и започвате борба, която не е по вашите сили. Борете се с дявола само тогава когато Господ е с вас и около вас.

Виждате от Пентограма, че главата на дявола мистически е вътре във вас. При подвига трябва да се започне с **ножа**, който представя силата, след което иде **чашата**, която символизира страданието и от там към Правдата. Като се завърши този кръг, слиза се вече в ъгъла на Добродетелта - чисто Божествения кръг, гдето става повдигането. **Жезълът** означава закона на Правдата, **книгата** е разума, а **светилникът** представя човека, който разсъждава. Като влезете в пътя на Истината, ще срещнете Христа. Тогава ще минете през **втората врата** - вярата, **Божественото око**, Божествения Дух, който ще ви научи как да разбирате Божествената истина. Подир мъдростта ще дойдете до **Дървото на живота** и след като минете този път, ще слезете към **змиите**, където е най-големият противник. Но за вас сега е потребен външния кръг, а за втория кръг не сте всички подготвени, за третия кръг не може и да се говори.

Трите букви, които виждате в Пентограма, са три надписа и те са следните: буквата „В" значи Ръководител; буквата „У" - Учител и Спасител; буквата „Ж" значи Царствуващ, Господ. Който иска да слугува на Бога, първото правило е написано в окръжността на Пентограма и гласи: „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа."

„Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи." Тези думи на Христа дават смисъл и израз на човешкия живот на земята.

Царството Божие на земята - това е целокупния живот на земята и обема всички отрасли и стремежи на човешката душа. С тези думи Христос е подразумявал въдворяването на реда и порядъка в човешката душа, ум, сърце и дух. По отношение на своята душа спрямо Царството Божие ние трябва да сме пасивни, т.е. да възприемаме само светлината, както възприемаме светлината от Слънцето. Царството Божие в човешката душа значи разрушаване на всичко, което е било и да бъдем активни. Това е мъжката страна, Божествения принцип. Вселяване Царството Божие в човешкото сърце може да се каже, че прилича на житницата съкровищницата на душата, сърцето е съкровищница на душата. И когато душата изгуби сърцето, прилича както когато господарката изгуби своята слугиня и няма кой да й помага. Умът това е хранилището на човешката душа. По отношение на света ние трябва да бъдем активни, да не го оставяме да ни завладява, а напротив ние трябва да го завладеем. Всеки един човек си има своите мисли и желания и ние трябва да сме внимателни, да не възприемаме тези, които ще покварят душата ни.

Външният кръг в Пентограма представя света, опитностите, земното училище с всички негови занятия. Ножът показва силата, значи силата ви трябва да бъде или във вашите мускули или във вашия ум или в сърцето ви. Без тази сила нищо не може да направите. След като имате тази сила, като живеете и работите [...] хората, ще правите и погрешки. За тези погрешки ще ви сполетят страдания и нещастия, та ще трябва да се учите да носите с търпение страданията. Тези страдания са представени в Пентограма от чашата, която прилича на цвят, защото както виждате има формата на лале и тя показва, че страданията чрез търпението т.е. чрез претърпяване на страданията, животът ни ще се разцъфти и цъфтежът ще се оплодотвори и ще даде добър плод. От книгата пък, която виждате разтворена, по-нататък ще се научите защо страдате. Тогава ще отидете при светилника и чрез неговата светлина ще узнаете за какво можете да бъдете полезни. Тук ще почнете да разсъждавате и учите хората и тогаз вече ще отидете при закона на правдата и скиптъра, когото не бива да отстъпвате никому. Минете ли от скиптъра връщате се пак при ножа, т.е. при

своята сила, която сега ще влезе във вашето сърце и ще отидете при Добродетелта и ще застанете пред вратата, където ще почнете да молите Господа, да се изповядате и да казвате, че досега не сте могли да живеете добре и ще искате да влезете в новия път и ще започнете вече да живеете добре. Тогава ще ви се отвори вратата, която виждате и ще започнете да вървите в пътя на Истината, гдето ще започнете да разсъждавате за дълбоките Божии наредби, за кармата например, и изобщо за вътрешната страна на живота. После ще отидете при самоотрицанието, когато бъдете вече справедлив.

Първият кръг беше, когато вие бяхте в света. А тука, във втория кръг сега, понеже отношенията ви са към Бога и желаете да работите не както вие искате, но както Господ иска, затова казвате, че това, което светът прави, не е в реда и туряте пред себе си Божествената Правда и казвате, че като дадете дума някому, трябва да я изпълните. Тогава ще минете през втората врата, която е вратата на Любовта, когато ще потърсите страдащите хора, за да им помогнете. После настъпва полето на Мъдростта, сиянието на окото, гдето ще размишлявате върху дълбоките наредби, защо именно Господ е направил така света и там ще разберете това. Най-после идвате при Дървото на живота, което е Добродетелта, гдето са вашите опитности на живота и ще се радвате на благата, които Господ ви е дал.

След всичко изложено до тук иде вътрешният кръг, когато ще имате вече желанието да се слеете с Господа. Но това ще бъде последната работа на вашата еволюция.

Колкото до буквите в Пентограма, те са трите инициала, с които Господ е известен в Небето. Първата буква „В" значи Ръководител на Небето. С втората буква „У" Господ е известен като Учител и Спасител. А с третата буква „Ж" е известен Царстващ Господ, който казва, че Му се даде всяка власт на Небето и земята. Това са трите букви от свещеното име на Христа, който е ръководител на веригата и глава на Бялото Братство.

Духът Елохил (Елохим), което значи Бог помазан е ръководител на българите. Той е ангела, който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е ангела за Завета Господен, на когото се дължи политическото освобождение на България. Българите дължат много работи на Елохила и той ще се яви между славяните, но те няма да го разпънат, както евреите.

Но ясно казано: Господ е с много имена. В еврейския език например е с 34 - 35 имена. А пък когато призоваваме Христа като Исус, то значи, че ще трябва да се научим на търпение. Исус е символ на търпение. А под името Христос, Той е известен като Син Божи.

3. Мисли от беседите и лекциите за Пентограма

1. Ако се разгледа шестоъгълника и в него има преплетени триъгълници, но той се отнася до макрокосмоса, докато Пентаграмът се отнася до **микрокосмоса - до човешкия живот.** Само в Пентограма вие може да намерите правилен израз на вашия индивидуален живот към вас самите и към обществото, както и различните начини, по които трябва да постъпвате във всеки даден случай. (Младежки окултен клас, 4 год, т.4, 32 стр.)

2. **Опорни точки на живота**. Първата опорна точка на живота се намира в краката. Втората опорна точка се намира в главата. Първата точка се нарича Добродетел, втората се нарича Мъдрост. Без Добродетел движение не може да съществува. Всяко движение е израз на доброто. Без Мъдрост никакво мислене не може да съществува, никаква уредба не може да се извърши. Помощник на Мъдростта е знанието. Главата и краката са границите на живота. С други думи казано: Добродетелта и Мъдростта са границите на живота, между които той се извира, движи се и се развива правилно. Следователно, погледне ли човек краката си, той трябва да знае, че те са символ, който всякога му напомня, че трябва да бъде добър, добродетелен. Някой пита: „Защо ми са краката?" - За да се движиш. Движението е най-голямото добро на земята. Погледне ли човек главата си, той трябва да знае, че тя е символ, който всякога му напомня, че трябва да бъде разумен, мъдър, да мисли. Мъдростта е най-голямото добро на Небето. Когато животът тече правилно между главата и краката, т.е. между Добродетелта и Мъдростта, всичките работи на човека са оправени.

Докато си в пролетта на живота си, ще се учиш да мислиш, ще служиш на главата си. В лятото на живота работи и жъни - служи на краката си. В есента на живота събирай плодовете, сей доброто, служи на сърцето си. В зимата на живота почивай и всичко изправяй.

Радвай се на краката си, радвай се на главата си, защото животът се проявява между краката и главата, между Добродетелта и Мъдростта. А дето са Добродетелта и Мъдростта, там и Любовта се проявява. (Из „Ценното из книгата на великия живот")

3. **Добродетелите и посоките на света.** Изток е Правдата, север зенитът е Истината. Тази точка наричаме още пладне, обед. Попадне ли човек в този момент, той започва да яде, да се храни. Тогаз именно той се свързва с Любовта и Истината. Долу точно пред Истината на юг живее Доброто. Човек се движи непреривно между тези две точки - Истината и Доброто, т.е. между главата и краката, като се образува един непреривен кръг от сили. Ако доброто не беше долу, човек би потънал и безследно изчезнал. Този кръг е Божествен кръг.

Изтокът представя Правдата, която трябва да царува в човека. Запад е точката на приложението. Там се прилага Правдата. Север е зенита, където Истината изгрява. Юг е точката на приложението на Истината, тя се казва точка на Доброто, в която Истината се прилага.

4. **Жената е емблема на любовта**. У мъжа се проявява онази груба Божествена сила, която се казва Мъдрост. Когато Любовта и Мъдростта се оженят, ражда се Истината. Искате ли да узнаете истината, трябва да намерите баща си - Мъдростта и майка си - Любовта и те като ви родят, ще ви кажат кое е истината. Тогаз ще се прояви тази истина. Истината върви по бащина линия. Тя е пак от мъжки пол, тя е син на Любовта и Мъдростта. Любовта и Мъдростта като заченат, ще родят Добродетелта - вашата сестра. А Добродетелта и Истината съединени, това е Правдата.

5. Някои носят Пентаграм. Каква полза може да ви донесе Пентаграма, ако не издава светлина? От всеки връх на Пентаграма трябва да **излиза светлина**, та където минете, всеки да се спре да ви гледа.*

---

*Пентограм или Пентаграм? Когато се отнася за женски род се използва с „а" - Пентаграма.

6. Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добродетелта са висши области, висши светове, в които животът се проявява. Под думата **„живот"** ние разбираме онова висше съзнание на човека, в което се крие постоянен и непреодолим стремеж към постижение.

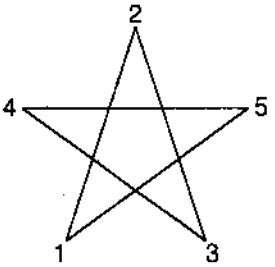

7. **Разумните сили в човека.** Пентограмът представя човека в движение. Този символ означава още разпределение на разумните сили в човека. Откъде започва дейността на тези сили? От точката 1 Любовта е първия зов, първия импулс, първото освобождение. Любовта е единствената врата, от която можеш да излезеш от затвора. Тя е единствената сила, която освобождава. Процесът на освобождаването се нарича Истина. И тъй, всяко движение започва от пътя на Любовта. Тя се кръстосва с разумността. Пътят от точката 1 към 2 е пътя на Истината. Той е прав и води към свобода.

Пентограмът представя човека с разпрострени ръце настрани. Какво показват разпрострените ръце? Че човек е в движение. Всяко движение, което човек прави, е резултат на вътрешните разумни сили. В Стария завет са жертвували животни, но сега жертвата подразбира да пожертвуваш себе си. Да се жертвуваш, това значи да се движиш по точката 3 към 4, т.е. в посоката на Любовта. От точка 1 може да отидеш към точки 2 и 5, но отношенията в човека се изменят. При всеки връх ще придобиеш нещо. Не е безразлично, през кои върхове ще минеш и от кой връх ще тръгнеш. Добродетелта например, е завършен процес, който става в човешките мисли и чувства.

Пентаграмът е път към истинския живот. Ако човек като се ожени, иска да живее добре с жена си, трябва да знае, какъв път да избере. Ти тръгваш по пътя на Истината, а жена ти върви по пътя на Любовта. При това положение между вас не може да съществува никакво отношение. Друг е въпросът, ако жената тръгне по пътя на Правдата, а ти по пътя на Истината. Те имат вече отношение. Ако жената върви по пътя на Доброто, мъжът в пътя на Мъдростта, така те са дошли по границите на разумния живот.

Всеки от вас трябва да си начертае по един Пентаграм, да знае по кой път върви. Единствения път, по който може да вървиш, е правата линия. Христос съдържа в себе си петте добродетели - Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел. Това са пет велики свята, пет мощни сили, събрани в една велика необятна сила. Тя разрешава всички мъчнотии в света.

Пентаграма се пише обикновено с върха нагоре. Обърнеш ли го с върха надолу, ти влизаш в ада. В човека адът и раят са едновременно. Ако живееш разумно, ти си в рая; ако живееш неразумно, ти си в ада.

Човек представя Пентаграма. Като наблюдавате човека, виждате в него петте добродетели.

Правата, която води от левия крак към главата, е Истината.

Правата, която води от главата към десния крак, е Правдата.

Правата от десния крак към лявата ръка, е Любовта.

Правата от лявата ръка към дясната, е Мъдростта.

От дясната ръка към левия крак, е Добродетелта.

Каквото и да правите, не можете да се освободите от Пентограма. Той определя пътя на вашето движение. (Общ Окултен клас 12 год., т.1 от 28 до 40 стр.)

8. Пентаграмът представя **правилата, законите и методите, по които едно общество може да се ръководи**.

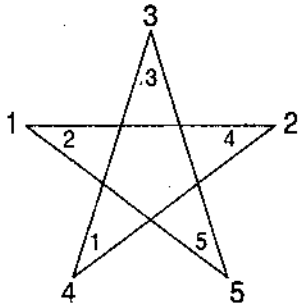

В Пентаграма има пет малки триъгълници и един Петоъгълник в средата с върха надолу. Там човек всякога се намира в противоречие с Божественото. Законът е такъв. Вие не можете едновременно да бъдете в хармония с Божествения и с физическия свят. Това е защото в човека има едновременно две течения - едното течение отива надолу към Земята, а другото отива нагоре към Слънцето. Щом искаш да угодиш на Божествения свят, ще обърнеш Пентограма с върха нагоре. Щом искаш да угодиш на физическия свят, ще обърнеш Пентаграма с върха надолу. Триъгълниците с върха нагоре представят Божествения свят, а двата триъгълници с върха надолу представят физическия свят. Ако обърнеш Божественото надолу, а физическото нагоре, тогаз ще бъдеш справедлив към света, но несправедлив спрямо вътрешния закон и ще изпаднеш в противоречие с Божествения свят в себе си. В Пентограма ще намерите методи и пътища да знаете как да постъпвате във всеки даден случай. Лицето, с което ще имате отношение, ще поставите на върха горе в числото 3. Върховете на Пентограма се движат, тъй че целият Пентограм ще бъде в постоянно движение. Най-първо ви предстои да намерите, де е поставено лицето, с което ще имате известно отношение - дали е в точките 1, 2, 3, 4 или 5 на Пентограма. Числата по върховете на Пентограма показват положителните и отрицателните принципи, които действуват във всеки даден момент в човека. И тогаз, спрямо този човек вие ще действувате чрез добродетелите, съответно на това място. Ако този човек се намира на точката 2, вие ще действувате спрямо него с Мъдростта, а не с Доброто. Ако този човек се намира при числото 1, върху него трябва да се действува с Любовта, да се смекчи сърцето му, защото единицата е най-силния и най-суровия принцип, който трябва да се смекчи. Ако някой човек се намира в числото 3, ще му се въздействува чрез Истината, защото той обича свободата. Когато този човек се намира при точката 4, ще му въздействувате с Доброто. Ако се намира в числото 5, ще му въздействувате с Правдата, с правото.

Следователно, с всеки човек ще се постъпва специално, според това, на коя страна на Пентаграма се намира той. По същия начин ще действувате и спрямо себе си. Защото всякога не сте на едно и също място в Пентограма. Някога се намирате в числото 1, друг път при 2, после при 3. При това, числото 3 не е всякога на върха на Пентограма. Някой път числото едно става главен център, друг път числото 2 или 4 или 5. Съобразно с това движение и вие трябва да нареждате отношенията си спрямо хората. Така че числата на Пентограма се местят. Някога силите ще бъдат възходящи, а някога в низходящо направление. Зависи от това в каква посока се движите - нагоре към Слънцето или надолу към земята. Ако посоката ви е надолу към замята, значи движението става във вътрешния петоъгълник, обърнат с върха надолу. Ако посоката ви е нагоре към Слънцето, значи движението става по върховете на Пентограма, които са обърнати нагоре. Това са движения на приливи и отливи, които стават периодически.

Пентограма представя велики разумни течения в живата природа, течения на светлината, която индусите наричат прана. Наричат ги още движения на праната или течения на живота. Това са пет велики центрове, в които стават

велики процеси. Те представят пет положителни и пет отрицателни сили. Възходящите и положителните сили се намират по върховете на Пентограма, обърнат с върха нагоре, а низходящите, т.е. отрицателните сили се намират във вътрешния петоъгълник, обърнат с върха надолу.

Друго определение на числата по върховете: 1-то представя Божествената страна. Оттам движението върви към върха 2, дето е човешкото. От върха 2 движението отива към върха 4, повторно отиване към Бога, но вече конкретно проявен в обществото. От върха 4 движението отива към върха 3 - 3 е неутрално число, което показва отношение към самия себе си. Числото 3 е дома, отношението на човека към неговите приятели, към неговите близки, но не и към народа и към външните хора. Най-после движението слиза към числото 5. Тези центрове имат и други обяснения. Например числото 1 представя общия принцип, с който човек започва. В числото 2 са методите, с които човек трябва да работи. Във всеки метод обаче има ред изключения, на които човек се натъква. И другите числа имат свои обяснения, които ще ви дам друг път.

Ако разгледате Пентаграма, ще видите, че е вписан в един кръг, който човек трябва да извърви. В кръга са означени образите на пет предмета: сабя, чаша, книга, светилник и жезъл. Сабята показва, че всеки човек иска да бъде силен, но силния човек понякога, може да извърши някакви престъпления. След силата ученикът пристъпва към чашата с горчивото съдържание, което трябва да изпие. Като изпие горчивото съдържание на чашата, той минава към книгата, която трябва да чете и изучава. За да чете тази книга, трябва му светлина. Светлината представя човешкия разум, който му показва, какво е написано в книгата на природата. Най-после ще му покаже законите на жезъла. Природата му дава своята тояжка и му казва: „Чети в моята жива книга и знай, че всички твои стремежи трябва да бъдат обърнати към Бога." При това, сабята трябва да бъде в хоризонтално положение, а не нагоре. Жезълът трябва да бъде изправен нагоре към Бога. След това иде ново положение за учениците • да влезе през вратата на Добродетелта, от където ще започне посвещението му. След това идват ред други стадии в неговия път. Всички добродетели представят пътя, през който човешката душа трябва да мине. (Младежки Окултен клас 4 год., т.4, 36-38 стр.; 30-33 стр.)

7. ПЕТТЕХ СТЪПКИ В ПЪТЯ НА ПОВДИГАНИЕ ЧОВЕШКАТА ДУША

Пеньо Киров

Петтех стъпки за подвигание човешката душа имат общност с петтех планински върха, където са станали пет велики събития на времето си, за прогреса на човечеството, които са: Арарат, Морея, Синай (Хориф), Тавор и Голгота.

Човеците в света, се делят на „естествени" и „духовни". Двата тези дяла, имат по пет стъпки за повдигание.

„Естественни" човеци са ония, който не приемат нито познават Бога и живеят по влечение на естеството си.

„Духовни" човеци са ония, които познават Бога и живеят съгласно волята Му - по Духът, който им се дава.

Естествените човеци са млади души, които не познават никакво друго право, освен правото, което биха имали те, [...] чрез фактическата им сила, или чрез имотна, парична, знание или влияние сили. Те, в това направление, угнетяват подобните си, злоупотребяват с тях, даже много пъти ги лишават и от живот.

В старо време, те са угнетявали човека до там, щото често животните при човеците са имали по-добро положение и по-добра цена, при размяна едни с други. В ръцете на страстните, случайно подпадналите човеци, не са имали никаква цена: много пъти една девойка се е продавала за две-три оки ракия, двама - трима мужика са ги разменяли за едно добро куче, няколко работника са послужвали вместо снопове пръчки, които са бивали хвърляни в мочерливо място, за да мине колесницата на един с власт човек. Продажбата на човека като добитък е било нещо обикновено, а също и принасяние човека в жертва на някакви суетни богове, е било тоже в реда на нещата.

В по-новите времена, тези отношения на потисниците с другите човеци, се поизменили в по-мека форма, за което са ги имали за използуване в работа и други такива, което продължава в една или друга форма и до днешни времена. Каквото е например отношението на капиталистите и онези от тях, които притежават знанието, с останалото човечество.

Така щото, това отношение на потисниците с подобните си, е първата им стъпка в живота, където създават своята съдба и това им отношение се изявява с емблема **„сабля"**.

Но понеже Божествените закони са Правда, то затова човек каквото е вършил на другите, ще дойде време в същия или други живот сам да изпита поношението на такива отношения, от други сурови души от първа стъпка и там се изпълват думите на Христа в Евангелието на Матея 7:2 - „С каквато мярка мерите, ще ви се възмери." Онези от човечеството, които не могат да разбе-

рат неволите, които прекарва страждующия в тази стъпка, много пъти хулят Провидението и все защото, като не намират причината на страданията, понеже тя се крие в миналото, остава разбирането им в тъмнина и не могат да разгатнат истината. Така например, ако една госпожа е третирала зле своите слугини, то и тя ще стане слугиня, за да изпита това положение. Ако един господар е угнетявал чрез измъчване, неправди, побои и други своите служащи или подвластни, то и той ще се постави в подобно положение и ще изпита всичко неговата душа. И всичко това се заплаща четворно, в онова което се дължи.

В това положение, човек пие горчивата чаша на живота и затуй тази стъпка се явява с емблемата **„чаша“.**

Човекът, който е минал първа и втора стъпка, той поумнява и почва добре да различава злото и доброто, защото опитностите в миналите две стъпки са го направили по-умен.

Положението в тази третя стъпка, се изображава с емблемата **„разтворена книга“.**

След поумнението на човека, дохожда знанието. В тази стъпка човек изучва живота във всичко що го окръжава, и той с ума си разрешава много проблеми; и със силата на това знание, твърде много подобрява живота. Почти всичко важно в живота се изучва и прилага за благоденствието, както на индивида, тъй и на обществата.

Това положение на живота се изявява с емблемата **„запалена свещ“.**

По-нататък, когато човекът е минал през тези четири стъпки на живота, той гледа всичко онова що познава и знай да го използува за благото на своя живот. Знае да си направи къща, да си обработи имота, да си нареди доходи, да обогатява със знание своите деца, дава им отхрана доста завидна, понеже е пълен с познания. Прави си железници, параходи, фабрики за много изобретения, за да направят живота по-приятен. И в края на това, заобикалят се със закони, за да се запазят от посегателството на другите. С една реч, след като си нареди живота и осигури с доходи, такъв човек вече се счита, че се намира на върха на славата на човешката мисъл.

И това е петата стъпка на живота на естествения човек и тя се изявява с емблемата **„скиптър с четири ябълки.“**

Духовни са ония человеци, които, след като са преживели живота на естествения человек и се наситили от такъв живот и понеже в тях става разбуждание, те в мисълта си почнат да виждат, че целта на живота не е такава, каквато досега са разбирали, че смъртта не може да бъде край на това разумно същество човека и че, ако всичко се свършва със смъртта, то защо тези големи трудове и тревоги в живота? И след като се съпосрещнат с такива и тям подобни мисли, те пожелават да намерят Истината и това стремление най-после ги докарва до онова пристанище, което се казва **„Вяра“**. *(А вярата им доказва)* Онзи, Който е направил Небото и земята и всичко видимо и невидимо, Който се нарича **Бог Тайний.**

Това положение на человека има съотношение на Ноевия ковчег, който след много лутание във времето на потопа, най-после намери пристанище на върха на планината Арарат, от където започна да се развива наново животът на человека.

Вярата е скалата, фундамента на живота, който е застанал на тази скала, той е който намира спасение и никакви бури на живота не са в положение

да го завлекат. Вярата е първата и последна преходна стъпка от настоящето към вечността или мост, по който се минува от тоя свят към Бога. Защото вярата е сила, степента на человеческия дух, която показва неговата любов спрямо Бога. Тя е вътрешната, тясната връзка на человека с неговия Небесен баща. Тя е духовно единение, най-висшето възвишение на человеческия дух, която го свързва с обямляющата Божествена Душа на живота.

В прогреса на человечеството има три места, където се посочва за съвършената вяра на три лица.

Първото лице е Авраам - родоначалника на еврейския народ. Той е, в когото верующите и до днес се именуват и ще се именуват „синове Авраамови", защото неговата вяра беше изпитана и заверена. Защото да вярваш в някакъв Бог, тогаз, когато и други преди теб и с теб вярват е обяснимо, но да вярваш в един Бог, когото нито баща ти, ни родът ти, ни народът ти са вярвали, това е велика вяра. Такъв е бил случаят с Авраама. Той е повярвал в Бога тогаз, когато баща му Тара бе езичник и не само че повярва в Бога, но и възприе, че ще го направи народ велик и че потомството му ще наследи земята, която му се обещава. А при това, той още нямаше наследник от жена си, макар, както напосле се вижда, че е стигнал в дълбока старост, а така също и жена му, той пак оставаше да вярва, че потомството му ще наследи обещаната земя. И когато стана вече на сто години, а жена му на 90, тогава според Словото Божие, роди син и нарече името му Исак.

Втора подобна вяра има в новия завет и то е вярата на Апостола Петра, един от учениците Христови.

Мнозина упрекват апостола Петра, че се отрекъл от Христа и много други такива по адреса му, но малцина размислюват, защо се отрекъл Петър. Отрекъл се, че съвсем не Го познава или с това отричание, той се силеше поблизо да отиде при Христа. От истина, като се разгледа добре този въпрос, вижда се, че Петър, за да иде по-близо при Христа, направи това отричание. Той не държеше сметка, че със своята дума ще се счита, че се отрича от Господа и затова, когато петела попя три пъти вече се бе отричал и като го погледна Христос, с което си погледвание му напомни онова, що бе му казал, че ще се отрече от Него, той си припомни думите Му и излезе вън и плака горко за необмислените си думи.

От истина, ако той умишлено се отричаше от Него, то нямаше във време на улавянието на Христа, да извади ножа си и отсече ухото на първосвещениковия слуга. Кой друг от учениците направи такава защита на Учителя си? Не се ли всички разбягаха, а един Петър се намери да Го брани и последва.

Кой друг от учениците ходи по вълните морски, в онова време, когато ходеше Исус? Не бе ли пак Петър, който от вяра към своя Учител, обърна се и поиска от Него думата Му да ходи и той по морето, което от истина, като му се разреши, той скочи и тръгна по вълните морски, тъй както сам Господ вървеше. А другите видим, че бяха се поизплашили, като мислеха че виждат **„веда"** или някакво видение на дух. А казват някои, че Петър ходи по морето, но попотънал, за което и извикал към Господа: „Господи помогни ми!" И Христос го уловил за ръката и го изобличил за маловерието му, че се е съблазнил. Но що поне и другите не проявиха толкова малко, колкото Петровата вяра, а се изпокриха? Ако е потъвал Петър, то е потъвал заради естеството си, а що е вярвал, вярвал от сърдцето си, защото Петровата душа бе такава, в която вярата бе основата на живота му.

А като казваме вяра, не вяра каквато може да се намери и в други хора, но вяра, за която Христос, когато веднаж питаше учениците си, казваше: „Мене - Сина Человеческаго, кого ме казват че съм?" Едни от тях казваха, че народа Го мислил че е Илия, който имало да дойде, други - че е Иеремия или някой от пророците, а други - друго. Но Той казва: „Но вий, кого ме мислите че съм?" Тогава Петър, който всякога прибързваше, отговори: „Ти си син на Бога Вишняго." На това Христос отговори: „Плът и кръв не са ти открили това, но Отец мой Небесний." „Но и аз ти казвам, че ти си Кифа - Петър и на този камък ще построя моята църква и вратата Адови няма да й одолеят. И ще ти дам ключовете на Царството Небесно. И каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на Небеса и каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на Небеса."

С това, Христос много добре определяше силата и величието на Петровата вяра, като казваше, че на такава вяра ще съгради своята църква, защото такава вяра е като камък - скала, гдето от никакви бури в живота няма да се поколебае и такава вяра, който я има ако и в ада се постави, пак ще излезе като разбие вратите му, или верующи, които имат такава вяра, те ще разбият вратите адови, да извадят всички ония, които са за спасение. Тъй както и днес става человек, който има такава вяра, той, като уверява и спасява едного грешника, той с това си действие разбива вратата адови, за да води тази грешна душа от онова несносно положение, в което дяволът я сковал, за да пребъдва в греха. И който има такава вяра, на такъв се дават ключовете на Царството Небесно, т.е. дават му се сила, знание за разбиране закона Божий в правата му смисъл и прилагание в живота. Такава вяра, който има, той може да върже или развърже, т.е. може да нареди наредби, да прости грехове или да задържи грехове на хората.

И кому другиму каза Христос след възкресението си: „Паси агънцата ми, паси овците ми"? И при това: „Когато ти се обърнеш, утвърди братията си." Не пак ли на Петра казваше? И когато седемдесеттех ученици бяха се съблазнили от следующите думи на Исуса, че ако не ядат плътта Му и не пият кръвта Му, няма да имат живот вечен, от които думи те се съблазниха и Го напуснаха, тогава Той каза и на дванадесеттях, дали не искат и те да Го напуснат за тия думи, а Петър казал: „Господи, при кого да идем, Ти имаш думи на живот вечен и ний повярвахме и познахме, че Ти си Христос - Син на Бога Живаго."

От всичко това се вижда, че Петър е имал вяра жива, непоколебима, затова именно неговата вяра се избра за образцова вяра, основа на нов живот в Бога.

Католическият свят мисли, че понеже се дали ключовете на Царството Небесно на Петра, то все таки, той е нещо като вратар, който държи ключовете на Царството Божие, а също и понеже той е бил разпнат в Рим, то и затова мислят, че както Христос оставил Петра като свой заместник, който умрял в Рим, то и те по силата на това положение на Петра, имат право да станат заместници Петрови, а с това и на Господа Христа. И затова и папите им носят надписа на трикатната си корона: „Vicarius Filii Dei" т.е. „Наместник на Сина Божий".

Тази тяхна вяра, както се вижда от описанието, което се изложи малко по-преди, няма основание, понеже вярата на Петра има значение, да послужи като основа, върху която трябва да се гради живота на всеки християнин.

Друга подобна вяра като Петровата е и вярата на една от разбойниците, който бе разпнат с Христа, именно онзи, който след като възрази на другия

разпнат разбойник, който хулеше Христа: „И от Господа ли не те е грях, че роптаеш, понеже праведно понасяме наказанието си, а Този, Който не е сторил нищо за наказание, защо злословиш?" Казал на Христа: „Помени ме Господи, когато отидеш в Царството си." И Господ му отговорил, че днес ще бъдеш с мен в рай.

От истина, че и тази вяра е чудна! Да вярваш в един човек и да го възприемаш за Господ и то в минута, когато този човек е безсилен, увиснал на кръстното дърво и умира, без да се избавя и да се иска от Него благословение да бъде поменат в едно Царство не от този свят, тази вяра е безподобна. Много добре се вижда, че този разбойник е бил случайно станал разбойник и че той е познавал Христа от по-напред. За което и именно иска Неговото благословение, да бъде поменат в Царството Му.

След вярата обаче, човек не остава в това положение, той желае да нараства и то е необходимо, но за да може да направи това, трябва да се смири, тъй както и Авраам се смири и отиде да принесе сина си за жертва. И този, чрез когото се очакваше да се завземе обещаната земя, то за същия този син, като поотрасна, каза се на Авраама да го вземе и принесе жертва. И Авраам, без да губи време или да се двоуми, че как ще принесе жертва този, чрез който му се дава в обещание земята, той го взе и натовари дърва и замина да го принесе жертва на посоченото му място. Той вършеше това, защото знаеше, че в онзи, в когото вярва, Той може и от мъртвите да възкресява, затова и без колебание, след като отидоха на посоченото място, дигна ръка да го посече, но Ангел Господен го спря. И така се завърши изпита на Авраамовата вяра, изпит, който от днешните верующи надали ще се намери някой да претърпи.

Така щото, человек след като повярва в Бога, трябва да се смири и това положение има съотношение на Авраамовата жертва на планината на върха **Мория.** Това е втората стъпка.

След като человек мине тези две стъпки, трябва още да продължава да нараства, да се повдига духовно, за да има възможност, да разбира гласа Господен и да възприема Неговите упътвания. За да получава человек Божиите упътвания, той трябва да запази съвестта си и сърдцето си чисти. Затова трябва да се пази от пиянство, блудство, нечистота, похотливост, идолослужение, чародейство, вражди, разпри, ревнования, ярости, крамоли, раздори, ереси, зависти, убийства, кущунства и други такива, които ако и да са извършвани от него, той трябва да ги изхвърли, и вместо тях - тури други добродетели, като Любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосердие, кротост, въздържание и други такива. Това положение има съотношение с възкачването на Мойсея на планината Синай, на върха Хорив, за да получи двете скрижали с десеттех Божии заповеди. Това е трета стъпка.

И тогава, когато се повдигне, той има вече възможност да се преобрази и да стане нов человек или тогава възкръсва Духът Христов в него и той добива новорождението. Това положение има съотношение на Христовото преображение на планината Тавор, където Той показа своето духовно естество. Това е четвъртата стъпка.

Най-после, человек, като поживее в четвъртата стъпка, той ще бъде готов вече да замре плътта му и ще има сила да изработи своето духовно тяло и ще може получи **възкресението.** Само да гледаме, като се обличаме в това ново тяло, да не би пак да останем голи, тъй както се посочва в притчата Христова, за онзи който нямал сватбарска дреха и са го хвърлили в тъмницата. А

възкресението е крайната цел на человека, което може да получи от всичките си трудове на земята. Това е петата стъпка на повдиганието и има съотношение на Христовото умирание на кръста, на върха Голгота.

С понасянието кръстните мъки, Христос получи възкресението, но понеже устоя, понесе всичко, така и с възприеманието обновлението, ний ще направим да замре плътта ни и така ще имаме сила на възкресение в уреченото време.

Пеню Киров

Забележка: Тази проповед е държана в Бургас, Айтос, Карнобат, Сливен, Ямбол, Нова Загора, Стара Загора, Казанлък, Сопот и Пловдив през април, май и юний 1915 година.

(Дадено ми от г-н П.Киров на 30.07.1915г.)
[подпис:] Жечо Панайотов

8. ШКОЛАТА НА УЧИТЕЛЯ

Нейните задачи, принципи и методи

Влад Пашов

1. В миналото школата за кратко време е излизала пред света, осветявала е живота на епохата, давала известни духовни импулси на живота и се оттегляла в своите вътрешни убежища. Сега школата пак се изяви в света, но сега тя е решила да проведе всичките си принципи в цялостния живот и да одухотвори живота, като внесе в него нови импулси, постави нови принципи, които като се реализират по новите методи на школата, ще дадат нов облик на живота на човека и на човечеството.
2. Сега ние отваряме школата. Тя не е само за избраници - тя е за всички, които имат стремеж да учат, които имат стремеж да служат на великото и красивото в света и живота.
3. На няколко пъти школата се е отваряла в Европа, но поради спорове между учениците се е затваряла. Сега пак се отваря школата, затова бъдете изправни към нейните принципи, за да продължи тя своето съществуване и да прокара принципите си в целокупния живот. Първото нещо, което школата изисква от учениците, е братски отношения и хармония. Защото само при тези условия тя може да съществува. Защото школата е контакт с невидимия свят. Този контакт се поддържа само чрез хармония.

Учителят

Школата на Учителя е школа на Бялото Братство, което ръководи развитието и възпитанието на човечеството от началото на неговото излизане от Бога, от Божествения свят до ден днешен. В течение на това дълго развитие школите на Бялото Братство са били неотклонно свързани с човечеството. Чрез тях Бялото Братство е ръководило човечеството в пътя на неговото развитие, развивало е неговите дарби, способности и добродетели.

През всички времена и епохи принципите на школата се неизменни, но в различните културни епохи са се изменяли методите на работа. Учителят казва, че принципите на школата на Бялото Братство в течение на сто милиона години не са претърпели никакво изменение. А от преди сто милиона години е началото на първата човешка раса, която се е развила в етерната област на земята и която под ръководството на школата е развила една висока култура, която настоящето човечество ще достигне в далечното бъдеще. Това е едно проти-

воречие за съвременните хора, но това е един факт в историческото раз-витие на човечеството.

Така че, принципите на школата са вечни и неизменни, както и съществуването на школата е вечно. Изменя се само формата, в която школата се явява, изменят се методите, с които школата работи. Това е защото в различните културни епохи развитието има специфични задачи.

Във всяка културна епоха, която обхваща един период от 2160 години, приблизително, от Слънцето идва нова космическа вълна, която носи специфични сили и енергии, и с това създава специфични духовни условия за развитието на определени страни от душевния живот на човека. И в зависимост от това какъв е характерът на тази вълна и оттам и каква страна от душевния живот на човека ще трябва да развие, са и методите, които школата прилага в дадена епоха. Затова ученикът не трябва да бъде тесногръд и фанатик, но да знае, че всички школи са школи на Бялото Братство, но се различават по задачите, които им са дадени и оттам и по методите, с които работят. Като казвам, че всички школи са от Бялото Братство, разбирам всички школи, които са излезли от Бялото Братство, защото има школи, които са под влиянието на черното братство - за тях не говоря. Черните винаги се стремят да завладеят школите на Бялото Братство на физическия свят, като извратят методите, с които се работи и по такъв начин прокарват своите цели и задачи. Затова се изисква будност в учениците, да не се подават на странични внушения, които идват от страна на тъмните сили, а да се следват методите и принципите, дадени от основателя на школата.

Бялото Братство е изпратило в света всички духовни импулси, движения и учения, от които са излезли всички световни религии, всички изкуства, всички научни дисциплини. Затова Учителят казва, че великата Божествена наука, науката на Бялото Братство е разпръсната във всички религии, във всички школи от всички времена и епохи.

Християнството, като окултна школа, имаше за задача да спре инволюционния процес на човешкото слизане и да даде обратен импулс - да даде импулса за възхода. Това е една грандиозна задача, затова начело на тази вълна стои най-великият Дух - Божественият Дух, Когото ние познаваме като Христос. Това е момент на повратната точка в човешкото развитие. От 18 - 20 милиона години човечеството е слизало постепенно в материята. Със слизането на Христа на Земята беше отбелязана повратната точка на това слизане - беше завършен първият цикъл на земното развитие - цикъла на слизането и се започна новият цикъл на възлизането.

Процесът на слизането се извършвал под влиянието на Божествената Мъдрост, която в процеса на това слизане постепенно прониква в цялата природа и устройва и организира света. Тази Мъдрост организира и човешкото тяло и оставила своя отпечатък в света на човешкото тяло. Затова виждаме тази велика Мъдрост днес отразена в цялата видима природа, отразена и в строежа на човешкото тяло. Целият този процес се извършва под ръководството на Божествения Дух - на Христа.

В Писанието се казва: „Земята беше неустроена и пуста и Дух Божи се носеше над водите и тъмнина беше върху бездната." Този Дух е устроил Земята и е внесъл в нея Божествената Мъдрост, създал и одухотворил човешкото тяло, в което вселил човешката душа да се развива и изучава този проникнат от Божествената Мъдрост свят. Затова Учителят казва: „Христос е, Който е движил,

движи и ще движи историческия, космическия и мистичния живот на човека и човечеството. Без Христа няма история, няма космос, т.е. организиран свят, няма мистичен живот. Той е вдъхновител на всички откровения във всички времена и епохи."

Когато този процес на проникване на Божествената Мъдрост бил завършен и човечеството слязло до най-ниската точка в гъстата материя, когато човешката душа напълно се индивидуализирала и обособила като отделност, трябвало да се даде обратен импулс - трябвало да се почне възходът на човечеството. Докато процесът на слизането бил движение от центъра към периферията, то процесът на възлизането е движение от периферията към центъра. Този нов импулс, който Христос дал на човешкото развитие, бил даден от друг принцип - от принципа на Любовта, която има за задача да върне човека в неговото първично Божествено състояние, да свърже човека отново с Бога - но човек вече добил самосъзнание и съзнава своята индивидуалност и сила, които е придобил под влияние на Мъдростта.

Такава е великата задача на християнството като окултна школа - да даде импулса на Любовта, която да обърне движението на човешкото развитие в обратна посока, да свърже човека с Бога, да го издигне до първичното му състояние. Защото Любовта е принципа, който действува от периферията към центъра и обединява битието като едно цяло.

Световният развой се извършва едновременно под влиянието на тези два велики Божествени принципа, които се взаимно уравновесяват в процеса на тяхното проявление. Мъдростта, която действува от центъра към периферията, раздробява и индивидуализира света и живота, а Любовта, която действува от периферията към центъра, обединява всичко в едно цяло. Ако би действувала само Любовта, светът би бил една хомогенна еднородна маса, защото в този смисъл Любовта действува като едно налягане. А ако би действувала само Мъдростта, тя би разпръснала всичко на най-малки частици и не би съществувала никаква форма, никакъв свят. Но под влияние на двете сили, които са двете ръце на Бога, светът с всички форми в него се проявява и развива правилно.

Така че, християнството е импулс на Любовта, който трябва да обедини човечеството в едно велико Братство на съзнателни и силни хора, които са готови съзнателно да служат на Бога. Значи великата задача на християнството е да одухотвори живота, като внесе в него Любовта, което е мисията и задачата на настоящия земен период.

Но реализирането на тази задача става постепенно и последователно. Импулсът е даден, Любовта като космическа сила, е турена в действие. Но всяка космична енергия в своето проявление минава през ред стадии и цикли, докато достигне до пълното си проявление. След първия импулс дошъл втори спомагателен импулс, който е изразен чрез богомилството. Той има същата задача - да одухотвори живота чрез проникване на Любовта в него. Този импулс, както и първият, привидно не можаха да постигнат целта си, но силите, на които те били носители, проникнаха в света и живота и ще дадат своя плод - одухотворяването на света и живота.

Импулсът на богомилството събуди човешката мисъл и от този момент се даде импулс за развитие на човешкия ум, което е било и задачата на Петата културна епоха - западноевропейската. И затова богомилството премина на Запад и се превъплоти в розенкройцерството, което като окултна школа имало

за задача да помогне за развитието на човешкия ум, за раждането и развитието на обективната наука, която да проучи външната природа и да види в нея отразена Божествената Мъдрост и да направи връзка между науката и религията, като ги обедини в един велик синтез.

Под влияние на розенкройцерството, науката пое този път, който бил очертан от Франциск Бекон, който излезе от центъра на розенкройцерския орден. Но под влиянието на други сили науката не можа да изпълни напълно възложената й задача, но все пак остана като орган за развиване на човешкия ум.

Следващият етап в провеждането на Христовия импулс е явяването на Учителя в началото на епохата на Водолея, което отбелязва началото на една епоха от 2160 години, а също и началото на един по-голям цикъл от 26 хиляди години, когато се полагат основите на една нова човешка раса - шестата раса, расата на любовта и братството.

Учителят е третия етап в провеждане на Христовия импулс - първия етап бе даден от християнството, вторият от богомилството и розенкройцерството и третия етап е сега. И с всеки етап вълната на одухотворяването на света и живота все повече и повече е засилва и прониква все по-дълбоко в живота. Затова Учителят казва: „В миналото школата само за известно време се явяваше на историческата сцена, осветяваше тъмните хоризонти на човешкия живот, даваше известни импулси, внасяше известни принципи в живота и се оттегляше в своите вътрешни убежища. Но днес школата е решила да прокара всичките си принципи в целокупния живот и да одухотвори всички прояви на живота, да внесе духовния импулс във всички области на човешката дейност."

Така че, задачата на школата на Учителя е да одухотвори целокупния живот на човека и човечеството, като даде методи за приложение на Божествените принципи във всички области на живота. И понеже следващата културна епоха има за задача развиването на човешкото сърце, което в сравнение с човешкия ум е изостанало назад, то затова Учителят апелира преди всичко към облагородяването и развитието на човешкото сърце, което става под влиянието на Любовта.

Под влиянието на Любовта в човешкото сърце трябва да се събудят нови сили и добродетели, които ще издигнат сърцето на по-висока стадия на развитие. Любовта ще внесе разумния живот в човешкото сърце и ще му предаде нов импулс за развитие. Като проникне в човешко сърце, Любовта ще внесе топлина и светлина в него и в човека ще се роди велик импулс да учи и да придобива знание и мъдрост.

Учителят казва: „Първото качество на Любовта е, че тя събужда една велика жажда за придобиване на знания и мъдрост. Любовта се стреми към Мъдростта, Любовта се стреми да направи човека мъдър. А Мъдростта има точно обратен стремеж - Мъдростта се стреми да изяви Любовта. Затова мъдрият човек има желание да направи услуга и на най-малкото същество, което среща на пътя си. Така че Любовта е стимул към учение и придобиване на знание и мъдрост, а Мъдростта раздава от своето изобилие на всички нуждаещи се."

Така че, Любовта, която има жажда към придобиване на знание и мъдрост, не е още истинската любов, за която говори Учителят. Затова Учителят в школата дава импулс на ученика да учи и придобива знания. Но само онзи може да учи, който има Любов - Любовта е вътрешен имупулс към знание. Човек трябва да

има обич към знанието, за да го придобие. Затова обичта към знанието е първото качество, което отличава ученика в школата на Учителя. Не става въпрос за теоретично знание, но за знание, което има отношение към живота, което може да се приложи във всекидневния живот, което може да се приложи във всички области на живота. И затова Учителят казва още в началото на школните лекции от младежкия клас: „Аз ще ви предам окултната наука в нейните практични изводи, които имат приложение в живота."

Предшестващите етапи на великия Христов импулс са една подготовка за настоящия етап, начело на който стои Учителят. Затова и в задачите и принципите на школата на Учителя се включват и задачите, принципите и методите на предшествуващите етапи.

Учителят казва, че в Бялото Братство има главно три вида школи, които си служат с три вида методи, в зависимост от принципа, който полагат за основа. Едни можем да наречем школа на Любовта, които имат за обект развитието и облагородяването на човешкото сърце. Вторите можем да наречем школи на Мъдростта, които изхождат от принципа на Мъдростта и имат предвид преди всичко развитието на човешкия ум. Третия им клон са школите на Истината и волята - те има предвид преди всичко развитието на човешката воля, на човешкото съзнание и човешкото тяло и оттам развитието на ума и сърцето.

Това са три пътеки в общия път на окултното развитие. Учителят казва, че по първия път вървят християните, по втория път вървят теософите, а по третия път различните школи на йогите, а ние, казва Учителят, употребяваме едновременно и трите вида методи. Плюс тези три вида методи има още два вида, които произлизат от Правдата и Добродетелта, за да допълнят добродетелите до пет, както са в Пентограма. Затова Учителят казва: „Пентограмът показва пътя на човешкото развитие, то е символ на човека в процеса на неговото развитие." И човек може да тръгне по която и да е страна на Пентограма, все ще обиколи всички останали, за да достигне целта, която е една и съща при всички пътеки - съвършенството, познаването на Бога и служенето на Бога. Затова онзи, който внимателно е проследил лекциите и беседите на Учителя, ще види, че Учителят дава различни методи, които се основават на петте велики добродетели и работи едновременно и с петте вида методи. Всеки ученик може да почне с който и да е вид метод, но ще прилага и останалите като допълнение. По такъв начин се постига по-пълно и цялостно развитие, каквото се изисква от окултния ученик. По-късно ще се върна към тези пет вида методи, които произтичат от петте велики принципа, по които се работи за развиване на вътрешните сили на човешката душа.

От друга страна Учителят казва, че в школата има три фази, три етапа, през които ученикът минава. Първата фаза Той нарича слушатели или оглашени, втората нарича верующи и третата са учениците. В първата фаза, като слушатели, ученикът проучава теоретически принципите на школата и на окултната наука и се подготвя да пристъпи към практическо приложение на тези принципи, легнали в основата на школата. В тази първа фаза преди всичко ученикът се самоопределя, че следва пътя на школата, това никой не му го налага, но той доброволно се самоопределя. Но един път самоопределил се, той поема вече известен ангажимент, който трябва да изпълни. Както във всяко училище има програма, има правила за вътрешния ред, така и в окултната школа. Един път човек решил да стане ученик, той трябва да проучи програмата и правилата за вътрешния ред и да ги съблюдава в живота си, защото школата е

в живота и там ученикът ще бъде изпитан, доколко спазва принципите на школата. В този период ученикът преминава през ред изпитания в живота си, за да се опита неговата готовност да върви в Пътя. В течение на този период, през който минава ред изпитания, изработва своя вътрешен морал и постепенно добива морална стабилност - т.е. почва да прилага в живота си духовните принципи, които се изнасят в школата и които трябва да легнат в основата на живота на всеки ученик, а в далечното бъдеще и на цялото човечество. Редом с придобиването на морална стабилност, човек се учи да пречистя своите мисли и чувства, защото чистотата е основата, върху която той може да изгради живота си като ученик. Без чистота той не може да бъде ученик, защото в процеса на окултното развитие той се свързва с окултните сили, които, като почнат да действуват в неговото съзнание, ако не е чист, вместо да съграждат в него, ще произведат разрушително действие.

Моралната стабилност и чистота, които са неразделни, е първото нещо, което човек трябва да изработи на прага на окултната школа. Но това не се постига така лесно, както се говори. Човек ще мине през много борби и изпитания и ще преживее много разочарования и несполуки, но той трябва неотложно да следва пътя. В пътя към високия връх на съвършенство човек неизбежно много пъти ще пада и става но след всяко падане трябва с още по-голяма енергия да върви напред. Това значи ученикът да има висок идеал. Без висок идеал човек не може да бъде ученик. Идеалът е непостижим, но той стимулира да върви все напред и напред, без да се спира пред погрешките, паденията и изпитанията, които се неизбежни в Пътя.

В тази фаза ученикът трябва постепенно да изучава закона на концентрацията и концентриране на мислите и чувствата. Постигнал до известна степен това, той може да създаде в себе си една здрава основа, за да мине по-нататък в своето окултно развитие.

Във втората фаза на школата, във фазата на верующия ученикът е отишъл достатъчно напред, след като е тренирал своето тяло, след като е придобил морална стабилност и чистота, след като е добил контрол на своите мисли и чувства, той дохожда до това, което се нарича вяра в себе си, вяра в Божественото в себе си, вяра в Божествените сили, с които той вече почва да работи. В тази фаза той разбира, че зад всички негови мисли, чувства и постъпки стоят разумни Божествени сили на космоса и той трябва да знае законите как да работи с тези сили. Да изучава човек законите, по които работят Божествените сили във вселената и човека и да ги прилага в живота си, това значи да придобие човек вяра, която е основа на човешкия ум. Да вярва човек, значи да може.

В първата фаза ученикът развива надеждата си и се учи да се справя с всички сили, които работят във физическия свят. Във втората фаза той развива вярата си и се учи да работи със силите, които действуват в духовния свят. В тази фаза той вярва, че може и действително може, защото вярата му почива на познаване на законите, които действуват в Духовния свят. Вярата е мощна сила, с която ученикът постига своите желания и развива спящите в себе си сили, с които изгражда духовното си тяло.

През тази фаза ученикът също ще мине през много изпитания, падения и ставания, докато вярата в него укрепне и се развие до магическа сила.

В третата фаза на школата човек е истински ученик. Неговото съзнание се пробужда и той става съзнателен в духовния свят и непосредствено изучава

и опитва Реалността. Тук той влиза в съзнателна връзка с разумните същества на космоса и от тях придобива знание и мъдрост. Той вижда вече, че всичко, което съществува във външната видима природа има своя първопричина в разумните същества на космоса, с които той сега влиза във връзка. В тази фаза природата за него става жива книга на творческото слово, изявено във всичките форми на тази жива природа. В тази фаза ученикът преминава през посвещения и неговото съзнание все повече и повече се развива и прониква във все по-широки сфери на битието.

След като е станал съзнателен за духовния свят, той постепенно придобива сила да се откъсва от гравитационните сили на земята и може да излиза извън сферата на Земята. При още по-голямо разширение на съзнанието, той влиза в съзнателна връзка със съществата на космоса и неговото съзнание се видоизменя Той почва да чува музиката на сферите, която не е нищо друго освен самото космично Слово. Най-после той се издига толкова високо, че може да проникне до същината на нещата, слива се със самата същина и тя му говори и му разкрива своите тайни.

Такъв е великият път на ученика. Но, за да достигне до тези висини, той трябва да премине през ред стъпала и степени, като почне от най-малкото. Всяка стъпка ученикът трябва да я овладее, с всяка стъпка той трябва да трасира по едно стъпало от своя възходящ път, за да няма подхлъзване и връщане назад. Затова Учителят казва, че както природата започва с най-малкото, от слабото и постепенно отива към великото, силното, така трябва да постъпва и ученикът. Първите слънчеви лъчи са слаби, но постепенно се усилват. Така трябва да работи и ученикът.

Понеже ние се намираме в началото на възхода на човешкото развитие, затова трябва да почнем от малкото, от видимото и да отиваме към голямото, към невидимото. Видимото, най-малкото в човека това е човешкото тяло. Значи ученикът първо трябва да се заеме с организиране, възпитание и трениране на своето тяло, за да го направи послушен инструмент на разумното начало, което работи в човека. Редом с това, той ще работи за организирането на своето сърце и на своя ум, с което ще дойде най-после до пробуждането на своята душа. В това направление ще практикува и работи с петте вида методи, които произтичат от петте велики принципа, които стоят в основата на космоса и живота.

Ще кажа по няколко думи за всеки един от тези видове методи.

1. Методите на Любовта.

Любовта е съграждащия принцип в битието и живота. В човешкия живот тя има преди всичко като обект човешкото сърце. Затова всички методи, които произтичат от любовта, са насочени към облагородяването и възпитанието на човешкото сърце - превръщането от животинско в човешко и от човешко в ангелско. В тази насока са работили почти всички религии. Тука от ученика се изисква преди всичко Любов към Бога, Любов към ближните, благоговение пред Великата Разумност, преданост, почитание и всеотдайност. По такъв начин енергиите на човешкото сърце, които са локализирани предимно в симпатичната нервна система и оттам в астралното тяло, което е свързано със симпатичната нервна система, се отправят към възходяща посока - към Бога на Любовта, където те се трансформират и се превръщат от обикновен въглен в диамант и

от обикновен метал в злато. В центъра на тези методи стои молитвата. Чрез молитвата човек се свързва с Бога на Любовта, от Когото очаква помощ и подкрепа. Чрез молитвата ученикът добива от Бога една вътрешна светлина, която е необходима за неговото духовно развитие. Без тази светлина той не може да прогресира, а тя се добива само чрез молитва. В пътя на тези методи на Любовта човек се свързва със силите, които изтичат от Любовта, като един велик принцип и по такъв начин човек организира и трансформира висшата си природа и извлича елементи за съграждане на безсмъртното тяло на Любовта. Този е един от най-лесните пътища, затова Учителят препоръчва пътя на Любовта като първоначален път на окултното развитие.

2. Методите на Мъдростта.

Мъдростта е творческия принцип на Бога, който е свързан с човешкия ум. И всички методи, които произтичат от принципа на Мъдростта, имат отношение преди всичко към човешкия ум, към човешката мисъл. Светлината, казва Учителят, е признак на интелигентност, и колкото по-силна и по-мека е светлината, толкова и интелигентността е по-голяма. Методите на Мъдростта са насочени към организиране на човешкия ум и развиване на дарбите и способностите, които от своя страна са свързани с организиране на етерното и умственото тяло и по такъв начин се събуждат органите в тези тела и се прави връзка между физическото съзнание на човека и неговото духовно съзнание. По такъв начин човек става ясновидец. При пътя на мъдростта човек се учи да работи със своята мисъл, както работи със своята ръка - мисълта да бъде орьдие, инструмент, чрез който човек да работи, затова преди всичко умът трябва да бъде възпитан, обучен и всички сили, които се проявяват чрез него, да бъдат организирани и целенасочени, да са под контрола на разумната воля. Затова тук се практикува размишлението, концентрацията, съзерцанието, медитацията и пр. По такъв начин човек влиза в контакт с висшите сили на космоса, които събуждат спящите сили в човешкия мозък и така постепенно пред човека се открива нов свят. Ето какво казва Учителят по този въпрос: „Като ученици вие трябва да се самовъзпитавате. Не е лесно човек да се самовъзпита. Това не може да се постигне изведнъж, но чрез постоянство. Всеки ден, при всяко разположение, добро или лошо, човек трябва да отделя по 5-10 минути за пълно вглъбяване в себе си. Това наричаме ние скриване в тайната стаичка. Отдели ли се в тази тайна, свещена стаичка, човек трябва да забрави всичко около себе си. След това той пак може да продължи работата си. Каквото и да прави човек, не трябва да забравя да отделя всеки ден по 2 - 10 минути за съзерцание, размишление, през което време може да си даде отчет за всичко, което е извършил през деня. Който на каквато и работа да е, може да направи това." Към методите на Мъдростта принадлежи и музиката, за която Учителят е говорил толкова много и е дал толкова много музикални и окултни упражнения.

3. Методите на Истината.

Истината е принцип на Божествената хармония и равновесие. Истината, като принцип има отношение към физическия свят, към човешката воля, към

човешкото тяло и човешкото съзнание. Затова методите на истината имат преди всичко отношение към човешкото тяло и към възпитанието на човешката воля и човешкото съзнание. Към тези методи се прилага максимата: Здрав дух в здраво тяло. Затова методите на Истината целят преди всичко да тренират физическото тяло в човека, да укрепят неговата воля, да разширят неговото съзнание. Затова тук се практикува преди всичко специален режим на хранене, дишане и окултни гимнастики - Паневритмия и други упражнения, които са методи за трансформиране на енергиите в човешкото тяло и за свързване със силите на истината. След това се практикуват методите на дишането - дълбоко дишане, ритмично дишане и пр. По такъв начин, чрез дишане и гимнастика, човек развива волята си и прави тялото си способно да отговаря на висшите духовни енергии, пречистя кръвта чрез дишането и облагородява човешките мисли и чувства. Ето какво казва Учителят по този въпрос: „Щом е дошъл на земята, човек трябва да учи. Той трябва да има преди всичко здраво тяло, добри чувства и светли мисли. Ако тялото е здраво и душата ще се прояви правилно. Добрите чувства пък са условие за развиване и поддържане на топлината в човека. Не са ли добри и правилни чувствата в човека, а това зависи до голяма степен от правилното дишане и топлината на тялото му е оскъдна. Тогава човек ще се оплаква, че пръстите на краката и ръцете му постоянно изстиват. Неправилните чувства оказват влияние върху кръвообращението. Подобрят ли се чувствата и кръвообращението се подобрява. Щом кръвообращението се подобри, заедно с това и топлината се увеличава и с това пръстите на ръцете и краката постепенно започват да се затоплят. Дишането също спомага на мисленето да бъде ясно и трезво и да носи светлина и да осветява пътя на човека в тъмната нощ на неговия живот. Мисълта ражда светлината. Следователно и светлината в природата е признак на интелигентност и колкото по-голяма е интелигентността, толкова и светлината е по-голяма и по-мека. За да добие светлина на мисълта и топлина на чувствата, човек трябва да води чист и свят живот." Така че, методите на Истината водят човека към чист и свят живот, живот в хармония с природата и сред природата.

4. Методите на Правдата.

Правдата е подобна на кръвта в човека. Както кръвта разпределя благата между всички клетки така и Правдата разпределя благата на живота между всички хора. Правдата е обективна проява на Любовта. Любов без Правда не може да се прояви на физическия свят. Затова можем да кажем, че методите на Правдата са допълнителни към методите на Любовта, но са на една друга плоскост. Тук човек се стреми преди всичко да бъде изправен в живота си във всяко отношение, защото знае законите на причинността, според които, който каквото прави, това му се връща. Затова, като работи по тези методи, човек се стреми да прилага Правдата в живота си, като спазва максимата: Отнасяй се с другите хора така, както би желал да се отнасят с тебе. При прилагането на Правдата човек развива в себе си ред морални и социални чувства, с които се свързва с интелигентните сили на космоса. При Правдата човек се чувствува като част от общия човешки организъм и се стреми да изпълнява функциите си както трябва. Чрез приложение на Правдата човек развива колективното съзнание. Правдата е свързана и с Мъдростта, защото, за да прилага Правдата,

човек трябва да има знание и мъдрост. Правдата е дете на Любовта и Мъдростта.

5. Методи на Добродетелта.

Доброто е основа на живота. Без добро човек не може да живее. Доброто също е плод на Любовта. Затова и методите на доброто са производни на методите на Любовта и Истината, но вече на съвсем друга плоскост. Човекът на Добродетелта е активен в проява на доброто. Той се стреми навсякъде да вижда доброто, навсякъде да прави добро заради самото добро, като по такъв начин туря в хармония в себе си всички сили, които действуват в трите свята - физическия, Духовния и Божествения. Чрез доброто човек трансформира енергиите си от един свят в друг. Когато човек проявява доброто, той организира своето сърце, възпитава своята воля и развива своя ум. Добрият човек прилага милосърдието, а милосърдието като френологически център се намира горе на челото на границата на косата и е противоположен полюс на егоистичните чувства, които се намират отзад на главата. По такъв начин човек трансформира енергиите на егоизма и ги превръща в енергии на милосърдието. С това той привлича тези енергии в предната част на челото и с това развива своя ум.

По въпроса за различните методи на работата Учителят казва: „Някои от вас разбират нещата чрез сърцето си, други - чрез ума си и трети - чрез волята си. По същия начин вие може да посрещнете някой ваш приятел. Може да го посрещнете с ума си, да му говорите красиви думи, да споделяте идеи и мисли с него. Може да го посрещнете със сърцето си, да отправите към него нежни чувства и най-после, може да го посрещнете с волята си, като му дадете едно голямо угощение и подаръци. Чрез ръцете си хората свързват приятелство. Чрез ума си се свързват идейно. Вие може да прилагате тези три вида методи всеки ден. Ако първия ден започнете сутринта с волята, на обяд ще употребите сърцето, а вечерта - ума си. На другия ден ще смените тези методи: сутринта ще започнете със сърцето си, на обед с ума си, а вечерта с волята си. На третия ден сутринта ще започнете с ума си, на обед със сърцето си, а вечерта с волята си. И тъй всеки ден ще употребявате и трите вида методи за реализиране на доброто в себе си, да градите върху характера си. Вечер преди да си лягате, ще прегледате живота си през целия ден, като си дадете искрен отчет какво сте придобили и какво сте изгубили. Аз искам да гледате на нещата философски, да знаете, че страданията са методи за работа, методи за възпитание на човека и човечеството. И за възрастването на индивида има различни начини. Има главно три метода на възпитание и самовъзпитание на човека, а именно: методи на тялото - физически методи, методи на сърцето и методи на ума. Според мене най-добрите методи са методите на ума. Като казвам, че методите на ума са най-добрите, аз не пренебрегвам методите на сърцето и тялото, но турям на първо място ума, понеже той пръв се е освободил от звяра в човека. Ние виждаме, че главата на сфинкса е човешка, а тялото му е животинско. Значи умът на човека се е освободил от животинското влияние, затова той може да даде методи и начини за възпитание на човека. Умът трябва да оправи пътя на сърцето, а сърцето - пътя на волята. Този е методът, който ни води към Божественото."

Понеже човек в живота си минава главно през три периода на развитие, които периодически се повтарят, които съответствуват на сутринта, на обеда и на вечерта в живота, то човек може да сменя в тези периоди различни методи.

Ако в един период е приложил един метод, в следващия да приложи друг. Тези периоди са следните: до 7 годишната си възраст човек е дете във физическия свят. Тогава главно се развива физическото тяло. От 7-та до 14-та година човек е дете в ангелския свят и се развива главно астралното тяло, което е свързано със сърцето. От 14-та до 21 годишна възраст човек е дете в Божествения свят. Тогава се развива умственото тяло. Ето защо когато човек стане на 21 годишна възраст, всичко решава лесно, много е смел в постъпките си, защото Бог е в него. Тогава се развива умът в човека. От 21 година нагоре тези периоди се повтарят. От 21 до 28 годишна възраст човек се намира във втората фаза на физическия живот. Той започва да мисли как по-добре да нареди живота си. Пожелава да се ожени да си направи къща. Оженва са, раждат му се деца и заживява физически живот. Това е физическия живот в астралния свят. От 28 до 35 годишна възраст той почва да мисли и да живее по духовно и си казва: „Човек не трябва да мисли само за материални работи, но трябва да се погрижи и за духовното и умствено възпитание на децата." Сега той се намира във втората фаза на ангелския свят. От 35 до 42 годишна възраст човек навлиза във втората фаза на Божествения живот, той вече се предава на истинско служене на Бога. От 42 до 49 годишна възраст човек влиза в третата фаза на физическия живот - именно физическия живот на Божествения свят. От 49 до 56 годишна възраст човек се намира в третата фаза на ангелския живот и най-после от 56 до 63 годишна възраст той е в третата фаза на Божествения живот. И след тази възраст пак се повтарят тези периоди със все по-нови и нови постижения и придобиване на познания.

Когато човек влезе в пътя на окултното развитие, когато стане ученик, с него става голяма трансформация във всички членове на неговото сложно естество. Това, което става с гъсеницата, за да стане пеперуда, става и с човека, като влезе в пътя на окултното развитие. И от него като от обикновен червей се ражда пеперуда, която изхвърква от пашкула и излита свободно в космичното пространство. Ще се спра накратко на тази трансформация и метаморфоза, която довежда човека от положението на гъсеница в положението на пеперуда, което е именно целия процес на окултното развитие - от влизане в Пътя до пробуждане на душата, което става с новораждането. В това време човек минава ред фази на преобразувание, които остават скрити за външния поглед, но за онези, които минават през този процес, това е една жива опитност.

Когато влезе в пътя на окултното развитие, човек е подобен на семе, посадено в земята. Под влияние на светлината, топлината и влагата, под влияние на Любовта, Мъдростта и Истината, като прилага техните методи, човек постепенно израства, развива се, дава цвят и най-после и плод. Такъв е Пътят на ученика.

Под влияние на Любовта, като се прилагат нейните методи, сърцето се трансформира от каменно в плътско и става отзивчиво към болките и страданията на другите и от егоист човек става постепенно алтруист.

Под влияние на Мъдростта човешкият ум с всички негови способности постепенно се развива и прониква от светлината на Мъдростта и почва да свети като Слънце и осветява пътя на човека в мрачната нощ на живота.

Под влияние на силите на Истината, като се приложат нейните методи, човешката душа се пробужда, разцъфтява, волята се укрепва и душата като пеперуда изхвърква от пашкула на ограниченията и литва свободно в безпределното пространство.

Тогава можем да кажем, че човек добива сърце чисто като кристал, ум светъл като Слънцето, душа обширна като вселената и дух мощен като Бога и едно с Бога.

Животът е така нагласен, че представя Велико училище и всеки се учи в това Велико училище на живота, ще не ще. В живота си, понеже хората са лишени от светлина в съзнанието си, правят ред погрешки. Погрешките произвеждат страдание, страданията дават опитност, опитността носи знание, а знанието носи светлина. Така се учи човек несъзнателно във Великото училище на живота. По такъв начин той облагородява своето сърце, развива своите дарби и способности, усилва своята воля, изработва своя характер. Тук страданието е главния метод, който природата употребява за развиване и възпитание на човека. Но когато човек влезе в окултната школа, когато влезе в пътя на окултното развитие, тогава той вече съзнателно работи за облагородяване на сърцето си, за развиване на ума си, за усилване на волята си и трениране на тялото и разширение на съзнанието с помощта на методите, които му дава школата. И това съзнателно развитие е по-бързо, защото всяка съзнателна работа е по-благодатна и по-резултатна.

Душевния живот на човека се изразява на три направления - направлението на сърцето, в направлението на ума и в направлението на съзнанието и волята. Сърцето се облагородява под влияние на топлината на Любовта и светлината на Мъдростта. Зародишите на добродетелите, които са вложени в него, постепенно се развиват и то се превръща в райска градина. Умът се развива, като постепенно се развиват различните му способности и той придобива все повече и повече светлина. Най-после волята се усилва с преодоляване на пречките и мъчнотиите, а съзнанието се разширява от опитностите, които човек е преживял в ума и сърцето си.

За да развие сърцето си човек трябва да обича. А да развие ума си, човек трябва да решава ред задачи и да проучава великата книга на природата и живота, с което прониква в Мъдростта, която е проникнала цялата видима природа и целокупния живот. За да развие волята си, човек трябва да преодолява ред препятствия, трябва да побеждава.

Всички тези неща в училището на живота стават несъзнателно, а в окултната школа всичко това става съзнателно. Хората от широкия свят са несъзнателни ученици. Хората, които се влезли в окултната школа, са съзнателни ученици и разполагат с повече методи за работа, защото са в контакт с Учителя, Който познава потънкостите на човешката душа и знае за всеки даден случай какви методи да препоръча.

Ще завърша със следната мисъл на Учителя: „Подигането на българския народ зависи от вас учениците на школата. Защото учениците са душата и сърцето на един народ. Ако вие работите, той ще се подигне и ще прогресира в своето развитие. Ако вие не работите, други ще свършат вашата работа, но затова вие колективно ще бъдете отговорни пред Небето.

Вашите капитали като ученици в школата са вложени в българския народ. Ако той пропадне, с това пропадат и вашите капитали. Ако той печели и придобива и вие ще печелите. Затова работете за повдигането на този народ, за да можете да реализирате и вашата задача като ученици и изпълните задълженията си към Небето."

УЧИТЕЛЯТ ЗА ПЕНТОГРАМА

Външният кръг в Пентограма представя света, опитностите, земното училище с всичките негови занятия. **Ножът** показва силата, която ученикът трябва да има. Силата ви трябва да бъде или във вашите мускули или във вашето сърце, или във вашия ум. Без тази сила нищо не можете да направите. След като имате тази сила, като живеете и работите с хората, то ще правите и погрешки, за които погрешки ще ви сполетят нещастия, та ще трябва да се научите да носите с търпение страданията си. Тези страдания са **чашата,** която прилича на цвят, защото, както виждате, тя има форма на лале, което показва, че чрез търпението, т.е. чрез претърпяване на страданията животът ни ще се разцъфти, цветът ще се оплодотвори и ще даде добър плод. От разтворената **книга**, която виждате по-нататък, ще се научите защо страдате. Тогава ще отидете при **светилника** и чрез неговата светлина ще може да узнаете за какво именно може да бъдете полезни в живота. Тук ще почнете да разсъждавате и да учите хората и тогава вече ще отидете при закона на Правдата, при **скиптъра**, който не бива да отстъпвате никому. С това се завършва първият кръг на човешкото развитие.

От скиптъра се връщате пак при ножа, т.е. при своята сила, която сега ще влезе във вашето сърце, ще отиде при Добродетелта, ще застане пред **вратата**, дето ще почнете да молите Господа, да се изповядате и да казвате че досега не сте могли да живеете добре и ще искате да влезете в новия път, за да заживеете добре. Тогава ще ви се отвори вратата, която виждате и ще започнете да вървите в пътя на Истината, където ще започнете да разсъждавате върху дълбоките Божии наредби за кармата например и изобщо за вътрешната страна на живота. После ще отидете при самоотричането, където ще срещнете Христа и ще отидете при Правдата, когато ще бъдете вече справедливи.

Първият кръг беше когато вие бяхте сами, когато вие се проявявахте и се учехте от своите опитности и страдания. А сега, във втория кръг, понеже отношенията ви са към Бога и желаете да работите, не както вие искате, но както Господ иска, затова казвате че това, което светът прави, не е в ред и туряте в себе си Божествената Правда и казвате, че като сте дали дума някому, трябва да я изпълните. Тогава ще минете през втората врата, която е вратата на Любовта, когато ще потърсите страдащите хора, за да им помогнете. После настъпвате в полето на Мъдростта, означено от **Сияющето око**, дето ще размишлявате върху дълбоките наредби, защо именно Господ е наредил така света и там ще разберете това. Най-после идвате при **Дървото на живота**, което е Добродетелта, гдето е вашата опитност ще живеете на Небето и ще се радвате на благата, които Господ ви е дал.

След всичко изложено дотук, иде вътрешният кръг, когато ще имате желание да се слеете с Бога. В този кръг виждате **змиите**, което показва че тук ще има да се справяте с най-големия си противник. Но това ще бъде последната работа на вашата еволюция.

Колкото до буквите в картината, те са трите инициали от Свещеното име,

с което Господ е известен в небето. Първата буква „В", което значи: „Върховен ръководител на Небето." С втората буква „У" Той е известен като „Учител и Спасител", с третата буква - „Ж" е известен като царствуващ Господ, който казва, че му се даде всяка власт на Небето и на земята.

Тези са буквите на Христа, които са началните букви на Негово свещено име, с което е известен в Небето. Той е ръководител на Бялото Братство.

Сега, в настоящата епоха, когато развитието навлиза в епохата на Водолея, когато се полагат основите на шестата раса, която ще осъществи общочовешкото братство, Школата работи с петте велики принципи - Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добродетелта. Затова и емблемата на Братството е Пентограмата. Понеже сега се дава импулс за раждането на един нов свят, затова са впрегнати на работа всички сили, с които разполага Бялото Братство - турени са в действие всички принципи и свързаните с тях методи, за да могат да засегнат повече хора. Днес целта на Бялото Братство е колкото се може повече хора да вземат участие в провеждането на новия импулс, защото днес е епохата, когато става разделяне на човечеството. Всички, които приемат днес духовния импулс, който Бялото Братство внася в света, ще минат в новата раса и ще имат светло бъдеще, ще се развиват все по-нагоре, докато онези, които не могат да приемат този духовен импулс, ще се спънат в своето развитие. Те не ще могат да минат в новата раса и постепенно ще почнат да се израждат. Този процес се наблюдава в началото на всяка нова раса. Всички изостанали народи, които виждаме днес по лицето на земята и които се считат за диваци и първобитни хора, са именно такива остатъци от минали култури и цивилизации. Затова усилията на Бялото Братство сега са насочени към това, колкото се може повече хора да приемат този духовен импулс, за да влезат в новата раса, в новите условия на развитие. За тази цел именно се дават най-различни методи, свързани с петте велики принципа, за да могат повече хора да приемат този велик импулс, който влиза сега в света. Затова Учителят казва, че в нашата школа се прилагат методите на петте велики добродетели, на петте велики принципи.

Под метод се разбира специфичен път и начин, по който човек трябва да върви и да работи, за да постигне определената цел. В този смисъл, школата е път за придобиване или развиване на добродетелите. Школата е път за развиване на потенциалните, скритите възможности на човека. Човек е образ на вселената. Това, което съществува във вселената в проявено състояние, в човека е в потенциално, спящо състояние и той трябва да намери път, метод, да прояви и развие тези потенциални възможности. Понеже хората, в пътя на своето развитие, са развили различни качества от сложното човешко естество, то за различните хора ще бъдат нужни различни методи за по-нататъшното им задълбочено развитие на вътрешните възможности. Учителят казва всеки да почне с най-силната си черта, с най-силната си способност и добродетел, които ще му послужат като основа, върху която да стъпи, за да развие това, което още не е развито в него.

Както вече казах в школата на Бялото Братство се работи с пет вида методи, които произтичат от петте велики принципи. Всички възможни методи,

които са безброй, могат да се подведат към тези пет вида или категории. С която добродетел и да почне човек, другите ще му бъдат като тил.

За всички тези пътеки, по които може да върви ученикът в Школата на Бялото Братство, Учителят е дал много и премного методи, които трябва да се открият и прилагат в една систематична работа. Методите са прости наглед, но са много ефикасни, защото ни свързват с живите сили на природата, които почват да работят върху нас. Така например, за развитието на доброто Учителят препоръчва посаждането на семена от различни растения и грижа за тяхното отглеждане. За развитие на Правдата препоръчва поливането на дърветата и цветята с вода и пр. По която пътека и да върви ученикът, той има една цел - високия връх на съвършенството, който в християнството е символизиран с възкресението, което означава пробуждане на висшето Божествено съзнание, наречено още свръхсъзнание, което прониква физическото, астралното и умственото тела, одухотворява ги и ги прави безсмъртни. Но преди да достигне до това състояние ученикът минава през седем степени, при всяка от които има да разрешава известни задачи, да събужда и завладява известни сили в себе си, да се справи с известни свои състояния.

Ученикът има за задача да превърне всички отрицателни сили в себе си в положителни, творчески и организиращи, с което той завладява и онези духове, които стоят зад тях, защото всички сили в природата и живота са свързани с известна категория същества, които са тяхни господари. И за да стане човек господар на своя живот трябва да се научи да управлява тези духове, които стоят зад енергиите, които пораждат различните състояния на човека.

Ето как Учителят определя седемте стъпала на човешкия възход: „Седем стъпала има, които трябва да извървите, преди да можете да властвувате над лошите духове. Нечистите духове ги е страх от светлината. И докато човек е обърнат с гръб към Бога, той няма светлина, защото светлината идва от Бога.

Затова първото нещо, което човек трябва да направи, е да се обърне към Бога. Трябва да се обърнете с лице към Бога. Без обръщане към Бога не може. В процеса на обръщането си към Бога, човек трябва да обърне ума и сърцето си, да ги очисти от всякакъв прах, който се е наслоил по тях. Обръщането е от Бога. Човек не може да се обърне към Бога, към духовен живот, преди Бог да го е свързал отвътре. И затова Христос казва: „Никой не може да дойде при мене", подразбирайки, никой не може да влезе в духовния път, ако Отец ми не го призове. И никой не може да отиде при Бога, ако Аз, т.е. Мъдростта, не му покажа пътя.

Второто необходимо нещо е покаянието. То е преглеждане, ликвидиране на старите сметки. Човек си прави равносметка на досегашния живот и намира, че така, както е живял, е задлъжнял и не може да излезе от това положение. Като не може да се оправи с това положение, той трябва да се моли на своя кредитор - в случая Бог, да му отпусне нов кредит. Това е покаянието. Ще признаеш пред Бога, че си пропуснал добрите възможности и си проиграл всичкия капитал и ще молиш за нов кредит. Тогава Бог ще ти даде нов кредит и ще те прати в света на учиш наново. Покаянието е от самия човек.

Третата степен е спасението. Прощението и спасението са две неща свързани. Спасението настъпва, след като човек е минал обръщението и покаянието. Спасението седи в това, че Бог дава на човека нов кредит и го праща в света да учи и работи.

Четвъртата степен е възраждането. Възраждането е процес подобен

на цъфтенето и завързването на плодовете. След като човек е спасен, той е посаден като семе в земята, пониква, израства, разцъфтява се и дава плод. Той се възражда за нов живот. Възраждането е от човека и иде след спасението.

Петата степен е новораждането. То иде след възраждането. При новораждането човек се освобождава от кармичния закон на причини и последствия. Тогава той става свободен гражданин на природата и господар на своя живот и никой не може да владее над него. Само като влезе в петата степен, човек може да владее над лошите духове. Само тогава човек може да бъде в истинския смисъл ученик на Христа. А то е високо нещо на бъдеш ученик на Христа. Христос даде на своите ученици власт над лошите духове и ги изпрати в света да изцеляват болни и да възкресяват мъртви. Това показва, че учениците на Христа са били изминали първите четири степени и са се намирали в петата степен на своето духовно развитие - били са новородени. Тази власт над лошите духове не може да бъде дадена при другите степени. Новораждането е от Бога.

Шестата степен е посвещението. То е от човека. След като човек е добил новораждане, като е станал господар на лошите духове и на силите свързани с тях, той се посвещава да служи на Бога. А на Бога може да служи само този, който е намерил методите за приложение на Божествените истини в живота и работи за тяхното приложение. Велико нещо е посвещението. Велико нещо е служенето на Бога. Тук човек, след като е добил власт над лошите духове, след като е завладял всички стихии на природата, той се свързва с възвишените същества и с Бога и му се разкриват великите тайни на Битието. При тази фаза става голяма трансформация на съзнанието и човек влиза в областта на свръхсъзнанието, което е вечна светлина и хармония.

Седмата степен е възкресението. Това е последната степен в духовното развитие на човека, когато човек завършва човешката еволюция и става равноангелен. Възкресението е от Бога. Това е пълно пробуждане на Божественото космично съзнание, при което човек става един съработник на природата и служител на Бога в истинския смисъл на думата.

При петата степен става особена промяна в човека. Става такава промяна, каквато не става при другите степени. Като наближи петата степен наближава една буря за човека, става вихрушка в него. Това предшествува новораждането. След като човек получи новораждане, няма нищо да го безпокои, няма да мисли за къщи, прехрана и пр. Той знае, че има това, което се нарича вяра, но не вяра в обикновен смисъл на думата. А щом човек има тази вяра, при каквото положение да изпадне, той знае, че всичко това е за негово добро. При новораждането всички връзки няма да се скъсат, но ще се видоизменят. Преди новораждането човек минава през големи страдания, които са символ на новото, което се ражда в човека. Преди човек да се новороди, той се намира в големи страдания и мъчнотии. Тези страдания са преди всичко дълбоко вътрешни страдания. Човек, който се намира пред новораждане, усеща като че светът се събаря и всичко за него е загубено, без никаква надежда. Това са много тежки страдания. Чрез тях човек се прочиства и излиза от тях обновен и новороден, както пеперудата от пашкула. Причината за тези големи страдания е, че всички хора, с които човек е имал взимане - даване в течение на дългия живот през вековете, искат сметка от човека. Това е скъсване на връзката с миналото и ликвидиране на кармата. След новораждането човек отива към висшите светове и затова трябва да се разплати на всички, на които дължи, за да бъде освободен. Преди новораждането човек може да прекара и

тежки физически болести, които също са признак за ликвидация на кармата.

При обръщението се образува правилна връзка между физическото и астралното тела и светлината от Духовния свят може по-правилно да осветява пътя на човека.

При спасението се образува правилна връзка между астралното и умственото тела, хармонизират се умът и сърцето.

При новораждането се образува правилна връзка между умственото и причинното тела, умът и душата се хармонизират и душата почва един нов път на развитие.

При възкресението долните четири тела - физическо, астрално, умствено и причинно се свързват с Божественото тяло. Това е влизане в нирвана и всички тела почват да вибрират в унисон. А сега физическото тяло отива на една страна, астралното на друга, умственото на трета. При новораждането се получава хармония между тях. Сегашната дисхармония между нашите мисли, чувства и действия е вследствие на дисхармоничната връзка между нашите тела.

Такъв е великият път, който ученикът трябва да измине, докато достигне високия връх на съвършенството, където ще получи своята свобода и ще поеме съдбините си в своите ръце и се посвещава в служене на Бога. Затова трябва разумно да използуваме условията, които школата ни дава и да знаем, че с това работим за прокарване на Божия план на земята, за идването на Царството Божие на Земята, за идването на новата култура. Школата е в приложението на методите, които Учителят ни дава, а не в заучаването на окултните теории. Теориите са на място, но важно е приложението както в индивидуалния живот, така и в отношенията помежду ни в нашия колективен живот.

Школата има, както казах, за задача да одухотвори живота, да приложи всичките си идеи в живота. Затова трябва да се даде образец. Този образец ще го дадем ние, като приложим учението в нашия ежедневен живот. Тогава ще бъдем като квасът, който заквасва цялото тесто. Затова Учителят казва, че повдигането на българския народ и на цялото човечество зависи от нас, от нашата работа. Затова всички трябва да се запретнем за сериозна работа, за да оправдаем доверието, което ни е дадено.

9. УЧИТЕЛЯТ ПЕТЪР ДЪНОВ ЗА ПЕНТОГРАМА

I. (Дадено на събора 1911 г. На 11 август)

Виждате от картината Пентограма, че главата на дявола мистически е вътре в нас. А при подвига ще трябва да [с]е започне с ножа, който представлява силата, след който иде чашата, която символизира страданията и оттам към Правдата. Като се завърши този кръг, слиза се вече в ъгъла на Добродетелта - чисто Божествения кръг, дето става подигането. Жезълът означава закона на Правдата. Книгата е разума, а светилникът представя човека, който разсъждава. Но в истината, като влезете, ще ви срещне Христос, ще минете тогава през втората врата, Божественото око, Божественият Дух, Който ще ви научи как да разбирате Божествените истини. Подир Мъдростта вие ще дойдете до дървото на живота и след като свършите, ще слезете към змиите, дето ще се срещнете с най-големия противник. Но за вас сега е потребен външният кръг, а за втория кръг не сте подготвени.

Трите инициала в картината са: В - Ръководител, У - Учител, Спасител, Ж - Царствуващ. А който иска да слугува на Бога, първото правило е написано в картината. То е : „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа". Но специално върху картината ние ще се спрем друг път, а това, което се загатна върху нея сега е мимоходом.

II. УЧИТЕЛЯТ ДЪНОВ ЗА ПЕНТОГРАМА

Дадено на събора 1911 г. на 15 август, понеделник, ден на св. Богородица

...И така, когато дойде някое изкушение пред вас, кажете: „Аз не се боя, защото Господ е с мене." И после тази картина, която днес ще ви се даде, често я четете, защото за вас са много важни написаните в нея думи: „В изпълнението волята Божия е силата на човешката душа."

...(Г-н Дънов раздаде картините от Пентограма и каза:) Умът ви да бъде съсредоточен към духовния живот, та за следващата година, като дойдете, да

бъдете готови за по-твърда храна.

Някои искат опит. Но аз искам да направя опит, с който ще писнат ушите на всекиго. Няма да правя опит за любопитство на който и да е. Аз искам да направя опит, който да бъде в полза на България. Всеки е свободен да вярва или да не вярва. Не съм пратен да давам отчет на някой, който не вярва, дали съм пратен.

„Сега измежду вас, който иска да бъде пръв, нека бъде слуга вам." Вие се допълняте един други.

Картините, които сега ви се раздадоха, ви се дават даром от Духа. Но за тия картини направете следното: през годината всякой от вас ще се помоли дълбоко за картината, която му се дава и следи и види, като колко ще му се внуши да внесе за нея, но няма да се спира върху други, освен върху следните цифри: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 12, 14, 15, 21, 24, 30, 35, 36, 40, 41, 50, 51, 60, 64, 71, 75, 82, 91, 100. И която цифра ви се внуши, толкова лева ще дадете за картината. Тия пари ще изпратите в Търново на Константин Иларионов и разбира се може да ги изпратите, когато желаете през годината. Не бива тия пари да се изпращат в София, защото София не намирам готова за тоя закон. Тия числа, които ви се прочетоха сега, се отнасят за една година и важат не само за картината, но ще ви съдействуват през годината и във всичките ви частни работи, защото дръжте и се ползувайте от тях през течението на тая година.

А от числата 7, 8, 9, 16, 18, 27, 91* отбягвайте. Те не са добри числа за вас тая година. Отбягвайте изобщо числата, сборът на които образува 13, 16, 17, 18, 19. Числото 100 е числото на ангелите, общение с ангелите и светиите.

Едно правило при общение с Господа може да усвоите. Да кажем, че когато си правиш сметка, печелиш на годината едно число. Но ако спечелиш повече, то, като даваш обещание, ще се задължиш например, че от това повече спечелено тая година, ще внеса за Господа еди колко си или всичкото или половината или четвъртината и пр. И колкото обещаеш, непременно трябва да изпълниш. Ето на, това е контрактът, който свързваш с Господа. Опитайте се и упражнявайте себе си най-вече в изпълнение на такива обещания.

(Тук, по желание на всички ни, изразено чрез Симеон Драганов, Г-н Дънов даде следните разяснения върху картината, която ни се раздаде:)

Външният кръг в картината представлява света, опитност, земното училище във всичките негови занятия. **Ножът** обаче, показва силата. Значи, силата ви трябва да бъде или във вашите мускули, или във вашия ум, или в сърцето. Без тази сила нищо не можете да направите. След като имате тази сила, като живеете и работите с хората, то ще правите и погрешки, за които погрешки ще ви сполетят нещастия, та ще трябва да се научите да носите с търпение страданията, а тия страдания са **чашата**, която, понеже прилича на цвят, защото, както виждате има формата на лале, показва, че страданията чрез търпение т.е. чрез претърпяване на страданията, животът ни ще се разцъфти, а цветът ще се оплодотвори и ще даде добър плод. **От книгата**, която виждате разтворена, по-нататък ще се научим защо страдаме. Тогава ще отидем **при светилника**, та чрез неговата светлина ще можем да узнаем и знаем за какво именно можем да бъдем полезни. Тук ще почнем да разсъждаваме и да учим хората, а тогава вече ще отидем при закона на Правдата, при **скиптъра**, който не бива да отстъпваме.

---

* Вероятно става въпрос за числото 19, защото 91 фигурира и в групата числа, които се препоръчват като благоприятни.

Минем ли скиптъра, връщаме се пак при ножа, т.е. при своята сила, която сега ще влезе в твоето сърце и ще отидеш при Добродетелта, ще застанеш при вратата, дето ще почнеш да молиш Господа да се изповядаш и да кажеш, че не си могъл да живееш добре, та ще искаш да влезеш в новия път, за да заживееш и живееш вече добре. Тогава ще ви се отвори вратата, която виждате и ще започнеш да вървиш и отиваш в пътя на Истината, гдето ще започнете да разсъждавате за дълбоките Божии наредби, за кармата например и изобщо за вътрешната страна на живота. После ще отидете при самоотричането, когато ще бъдете вече справедлив.

Първият кръг беше когато вие биехте. А тук сега, понеже отношенията ви са вече към Бога и желаете да работите не както вие искате, но както Господ иска, затова казвате, че това, което светът прави, не е в реда и туряш в себе си Божествената Правда и казваш, че като си дал думата някому, трябва да я изпълниш. Тогава ще минете през **втората врата**, която е вратата на Любовта, когато ще потърсите страдащи хора, за да им помагате. После настъпва полето на Мъдростта, сиянието на окото, гдето ще размишлявате за дълбоките наредби, защо именно Господ е наредил така света и там ще разберете това. Най-после идвате при дървото на живота, което е Добродетелта, гдето с вашата опитност, ще живеете на Небето и ще се радвате на благата, които Господ е дал.

След всичко изложено дотук иде **вътрешният кръг**, когато вече ще имате желанието да се слеете с Господа. Но това ще бъде последната работа на вашата еволюция.

Колкото за буквите в картината, те са три инициала, с които Господ е известен в Небето. Първата буква е „В", което значи Ръководител в Небето. Втората буква „У" е известен като Учител, Спасител, а третият инициал „Ж" е известен за Царствуващ, Господ, Който казва, че Му се даде всяка власт на Небето и на земята. Тези са те - буквите на Христа, Който е ръководител на веригата.

Духът Елохил, който е Бог помазаник, е ръководител на българите. Той е ангел, който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е Ангел на [завета], Господ, на когото тази политическа свобода на българите се дължи. Да, българите дължат много работи на Елохила. И той ще се яви между славяните, но те няма да го разпнат както евреите.

Но най-първо и ясно казано, Господ е с много имена. В еврейския език например Той е с 34 - 35 имена. А пък когато призоваваме Христа като Исус, то значи, че ще трябва да се научим на търпение. Исус е символа на търпението. А под сегашното си име - Христос, Той е син Божи.

(В 12 часа на обед събранието се разотиде, за да се събере наново в 4 часа след обед.)

[В 4 часа след обед.]

(След като се изредиха всички и се завърнаха от горницата, Г-н Дънов възгласи):

Думите Господни, които отправям към вас са тия: „Вярвайте в думите ми, Аз ще бъда с всекиго от вас. Моя мир ви давам, Моя мир ви оставям. Работете в нивата, в която сте поставени и Отец Ми ще ви утвърди във всяко добро дело. Ходете в пътя на Истината и Живота, в който Аз пребъдвам. Отец ще промисли всичко за вашите души. Той ще ви даде според изобилието на своите щедрости! Слънките във вашия живот аз ще изгладя и ще преобърна всичко за добро. Вярвайте и ще ви даде всичко."

III. УЧИТЕЛЯТ ДЪНОВ ЗА ПЕНТОГРАМА

Съборът 1914 г., 18 август, понеделник

...Тук Г-н Дънов веднага мина да разяснява Пентограма и каза: (много малко успях да запиша, защото нищо не разбрах)

Има ключове и змии - там са лошите духове - ада. Когато известни сили искат да ви повлияят, гледат да разрушат ключовете, съобщенията, които имате; също ако се прекъсне корена на дървото, за да няма съобщения за храна. Така са нашите мисли и желания.

Имате още и други десет емблеми: чаша, книга, светилник и прочее и три букви, обърнати с ъглите нагоре, нещо, което е признак, че действително сме в 13 сфера, а то значи, че сме в ада. Появяването на тази емблема - Пентограма, ни показва, че времената са дошли и най-първо Този (*сочи образа на Христос на стената),* когото зидарите отхвърлиха, застава на ъгъла. *(По-нататък се дадоха и други, доста много и подробни разяснения по този символичен знак - Пентограма, но и господин стенографът не е успял да ги схване.)*

Тази емблема се състои от вибрации, които ако не се възпроизвеждат във вашия ум, сърце и душа, няма да имате желания ефект; когато напротив, ако вибрациите се възприемат както следва, словото тогава е мощно и ще дойдете в съприкосновение с всичките висши същества, та да може да работите във външния свят. Особено буквата „Ж" в Пентограма, с живота си трябва да я качите горе, защото този Пентограм за в бъдеще трябва да се измени, понеже тъй както и сега е даден, показва, че настоящето положение на църквата трябва да се измени в смисъл: тази буква „Ж" да излезе горе. Как? Като положите тази корона върху Христа. И когато дойде Христос у вас, ще станете силни

чрез знание, светлина и възможност да ги възприемете, та да ви даде най-висши знания за Божествения свят и ще се разкрие пред вас нов свят. Ако вие не усвоите тази енергия (материя), която ви се дава тази година, всичко друго, което ще ви се каже, то ще бъде тера инкогнита. Трябва да знаете, че вие имате първата стъпка, защото тази година е първата година от настоящата нова епоха от развитието на човечеството. И ако от знанието, което Небето ви дава, вие съумеете да се приспособите, то ще се ползувате. Вътрешно е нужно да се обедините с Христа, а за начина е ваша работа да го намерите.

Опитът всекиму ще покаже начина и този опит, понеже ще е важен, съществен, всякой може, ако иска, да ми го съобщава. Работете повече със себе си, а не със света. Светът ще бъде зает със себе си, та няма да ви закача - Пентограмът рисува състоянието на света понастоящем и от него е явно, че той се разправя сега със змии и други животни, следователно Пентограмът е тъкмо на място. Като дойде времето ще му се даде друга форма, но сега той е на мястото си. Божиите закони не търпят отмяна и от сега нататък няма сила, която да препятствува за идването на Царството Божие. Всичко ще си отива по естествения ред и път и вие наблюдавайте и ще видите как Небето ще развие своя план.

IV. УЧИТЕЛЯТ ДЪНОВ ЗА ПЕНТОГРАМА

6 февруари 1911 г.

...Пентограмът е символ на петте велики добродетели и петте велики принципи: Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добродетелта. Пентограмът е извор на светлина, която се излъчва по всички посоки. Този символ има благотворно влияние и може да съдействува на ученика, понеже създава наоколо благоприятна аура чрез Окултните сили, които действуват в него. Но ако човек не живее в абсолютна чистота на мислите, чувствата и делата, Пентограмът има обратно действие. Той е Соломонов знак и се е използвал в много окултни школи. Всеки, който иска да служи на Бога, първото правило за него е написано в Пентограма: „В изпълнение волята на Бога е силата на човешката душа." Тези думи са много важни и при съсредоточено произнасяне имат мощно въздействие. Пентограмът е пътя на човека към Божественото, пътя на душата и нейното развитие. Осъществил този символ в себе си Божествениятд Дух ще се излива и работи през петте канали и ъгли. Когато петте принципа оживеят, човек се слива с Божествения свят и става една разумна, съзнателна същност, която знае вече да работи за еволюцията с пълно съзнание и знание на Божествените закони, които постига чрез просветлението на Божествената Мъдрост.

Така ще оживее Пентограмът:

„В изпълнението Волята на Бога, чрез Любовта е силата на човешката душа.

В изпълнението Волята на Бога, чрез Мъдростта е силата на човешката душа.

В изпълнението Волята на Бога, чрез Истината е силата на човешката душа.

В изпълнението Волята на Бога, чрез Правдата е силата на човешката душа.

В изпълнението Волята на Бога, чрез Добродетелта е силата на човешката душа."

И която формула употребите, ще обърнете съответния връх нагоре. Например, когато искате да се борите за доброто, искате да победите известна мъчнотия чрез Истината, ще насочите върха на ъгъла с Истината в Пентограма нагоре. После, искате да победите нещо в себе си с ума си - тогава ще насочите върха на ъгъла с Мъдростта нагоре. Значи с ума си ще работите. И с другите добродетели ще направите същото, според случая.

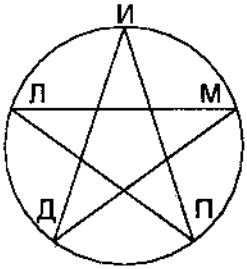

Живият Пентограм, това е човека - главата, двете ръце и двата крака. Главата е Истината. Десният крак - Правдата. Дясната ръка - Мъдростта. Левият крак - Добродетелта. Лявата ръка - Любовта. Тези пет точки са пет центрове, през които непрестанно се изливат токове, протичат енергии, пет точки, които ни ограничават в света на проявеното, на формите, но силите текат, за тях няма ограничение, изграждат в невидимия свят невидимия човек. Петте върха са петте места, през които може да се влезе в Пътя. *(Учителят дава и кратки пояснения за другите символи, с които си служи Бялото Братство и които са в Пентограма. Поясненията са от 1911 г.)*

Пентограмът е вписан в един кръг, който ученикът трябва да извърви. Кръгът, като символ на вечност казва, че това, което не можеш да постигнеш в един живот, в безкрайността ще го постигнеш.

Триъгълникът с връх надолу значи слизане надолу, а триъгълник с връх нагоре - възкачване, спасение, стремеж. В равнобедрения триъгълник са скрити всички възможности за постижение. Чрез ъгъла на Добродетелта става повдигането. През тази врата трябва да мине идеалният човек. Най-лесният път е от там. Ще започнете с Любовта и Мъдростта и ще приложите всичко с Добродетелта - това е външния кръг, който представлява света, опитността, земното училище. Отидете ли до вътрешния кръг, там вече отношенията ви са към Бога, ще желаете да работите, не както ви се иска, но както Бог иска и започвате да работите с Божията Правда. Дали сте дума, ще я изпълните. Във вътрешния кръг ще имате желанието да се слеете с Господа - последната работа на вашата еволюция. През втората врата - врата на Любовта ще потърсите страдущите хора, за да им помогнете. После идвате до полето на Мъдростта - сиянието на Божественото око - Бог, Божия Дух, Който всичко вижда и Който ще ви научи да разбирате Божествените Истини. От там ще отидете в пътя на Истината, най-строгия път, където ще разсъждавате за дълбоките Божии наредби, за кармата и изобщо за вътрешната страна на живота. После ще отидете при самоотричането.

Тоягата, жезълът - това е закон на Правдата. Човек разбира този закон, той е най-строгия. За всичко, което мисли и върши, човек си плаща.

Чашата - това са страданията, през които има да мине човек и които с търпение трябва да се пренесат, тогава животът ще се разцъфти и ще даде

плод. Страданията показват, че човек е съгрешил, отклонил се е от Божия закон.

Книгата - е разума. Тя говори, че след страданието, човек ще разбере защо нещата стават така и защо са били дадени. Книгата е символ и на съвестта и на съзнанието.

Светилникът или свещта - това значи, че знанието ще даде светлината, това е човека, който разсъждава. Чрез светлината ще може да узнае за какво ще е полезен, как и на какво да учи хората.

Ножът - всяко събитие, за да се прояви, трябва да има сила. Ножът е символ на силата и на Словото.

Крилатото колело върху земята е крилатата душа на човека.

Дървото - това е истинската храна на човека. Дървото на живота е Добродетелта. Ще живеете и ще се радвате на благата, които Господ е дал.

Змията - е противника, когото ще срещнете, врага когото трябва да възлюбите, за да го победите.

Буквата (първата) „В" - значи ръководител на Небето.

Буквата (втората) „У" - известен е като Учител, Спасител.

Буквата (третата) „Ж" - известен като Царствуващ.

Господ казва, че Му се дава всяка власт на Небето и земята. Тези са буквите на Христа, Който е ръководител на Веригата

8 февруари

Колкото повече се жертвува човек, толкова по-силен става. Всяка погрешка, която виждаш, поправи я. Може друг да я направил, няма значение, тя е и твоя - поправи я.

V. УЧИТЕЛЯТ ДЪНОВ ЗА ПЕНТОГРАМА

[Етапите, през които човек трябва да премине, са обрисувани в Пентограма.

Това са исторически процеси и се измерват не с човешки години, а със столетия и хилядолетия.

А за онзи, който работи с Пентограма тези процеси се съкращават в зависимост от постигнатите от него резултати.]

18 март 1912 г.

„Праведните от Домът (Господен) Божий" са всички тия, които са изпълнявали Волята Божия през всичките свои прераждания.

Необходимо е да знаем, че ще настъпи процесът, за да се изпитаме. Така, най-първо пред нас е Арарат, т.е. че трябва да намерим за нас едно пристанище. Ний сме в потопа и първото място, което трябва да намерим е планина, на която трябва да можем да застанем. Вторият етап е гората Мория, гдето да принесем жертва на Бога. Третата стъпка е Синай, гдето се даде закона Божий. Там ще се замъгли, но ще се даде закона. Четвъртата степен е Тавор, гдето се преобрази Христос и най-последният етап е Голгота. Тия етапи човек трябва да премине през духовното си развитие и върху тях трябва да размишлявате. И Христос е, Който има тази алхимическа сила, която, като ни се даде, можем удачно да минем и заминем тия етапи. Докато не започнем сами себе си да съдим няма да настъпи силата.

В настоящите времена ние имаме най-големите условия да се приближим до Бога и да станем господари на нашата съдба. А да сте господари, значи да сте извън кармичния закон. Работа, работа още 15-16 години трябва да работите най-добре за Господа и след това време ще посрещнете Христа или тук или в Астралния свят.

VI. БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ

1919 г.

стр.4 - 5

...Вашата задача през годината ще бъде да схващате Бога като Любов и Мъдрост и чрез тях да всаждате във вашата душа всички други Добродетели. Само по този начин може да се развиете и подигнете. За да бъде човек силен в света трябва първо да започне с Любовта. Добродетелта представя самия човек, минал през Любовта. Чрез Мъдростта човек е научил Божиите изявления към него.

Сега ще ви дам мотото: „В изпълнение волята на Бога чрез Любовта е силата на човешката душа", защото Бог е Любов. Не можем да изпълним волята Божия, ако не Го обичаме, ако не Го любим. Волята Божия е да бъдем всички добродетелни. Да бъдем добродетелни - това са отношенията на хората едни към други. Трябва да сме добродетелни не само към своите ближни, но и към всички създания.

VII. БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ

1922 г.

Стр. 252

...Тази картина показва вашето сегашно състояние.[Пентограмата] Вие сте всички в тъмнина. Целият фон е тъмнина. Вие излизате от тъмнината, не сте още в светлината. Туй е тъмнината, в която всички се движат. Това са двата пътя, през които хората влизат. Този е третия път (на дясно) - пътя към съвършенството, той е новата епоха, новия живот. А тази глава показва сегашното състояние на хората, на учениците, които следват.

Туй е пътя.

Ние означаваме Добродетелта с белия цвят, Правдата със зеления цвят - това е материалния свят, Любовта с розовия цвят - това е астралния свят, а в по-висшите му проявления, той се губи в полето на Нирвана. Истината - със синия цвят или висшето ментално поле. И Мъдростта с жълтия цвят.

Добродетелта - белия цвят. Правдата - зеления, Любовта - розовия, Мъдростта - жълтия и Истината - синия. Тия цветове, тия добродетели ще ги носите в умовете си, ще ги опитвате и ще се ползувате.

VIII. УЧИТЕЛЯТ ДЪНОВ ЗА ПЕНТОГРАМАТА

[Свещениците упрекват Учителя Дънов, че си е направил икона и че е нарисуван образа му като Христос. Под тяхно внушение и постъпки, то полицията прави обиск в Горницата в Лозето в Търново и прибира Цветната Пентограма. По-късно фотографи я преснимат и я помествят във вестниците с цел да се обругаят върху нея. Това е около 1922 г.

Последват политическите събития през 1923 - 1925 г. и управниците и българският народ трябва да плаща за извършеното кощунство.]

...Казват, че съм криел нещо. Вярно е, има скрити неща, но те са извън

България, извън света. Те са много далеч - на Небето. Вечер, когато искам да изучавам световете, излизам, ходя там дето човешки крак не стъпва и човешко око не прониква. След това пак се връщам. Казват, че в Търново съм имал скришна стаичка. Каква скришна стаичка е тя, когато съм пущал да влезат в нея хиляди души? Там имало скрита някаква тайнствена икона, особена. Това не е икона, но картина, която показва развитието на човешката душа. Ние нямаме икони, на които да се кръстим и които да целуваме.

Свещениците и владиците мислят, че аз имам някакъв план против тях. Аз нося в ума си съвсем друга мисъл, не се занимавам с тях. Ако бих ги държал в своя ум, те щяха да бъдат благодарни. Но аз нося в ума си идеята за благото на цялото човечество. Аз мисля за благото не само на човечеството, но и на всички животни и растения. Желая на всички същества да живеят в Любов и да придобиват добродетели.

Аз искам да бъда искрен към себе си и вас. Да ви обичам, както обичам Божественото в себе си. Не е въпрос да ви направя щастливи. Земята е училище, а не място за щастие. Аз искам да оставя в ума ви мисълта, да бъдете свободни по ум, сърце и душа. Ако има нещо, което не обичам това е измамата..."

IX. УЧИТЕЛЯТ ДЪНОВ ЗА ПЕНТОГРАМАТА

Лекции на Младежкия окултен клас от Учителя Дънов 1924-1925 г., IV година, 8 лекция от 7.12.1924 г.,"Великата погрешка" Стр. 156 - 159

Петоъгълникът започва с движение нагоре (A), после слиза надолу (B), което движение представлява рефлексия на първото. После иде третото движение, отдясно към ляво (C). След туй и четвъртото движение, хоризонтално, отляво към дясно (D), най-после петото движение надолу, отдясно към ляво (E). Първото движение показва закона на Истината, но само външната страна. След като направите тези пет движения, там няма да спрете, но ще направите едно вътрешно движение, един кръг около петоъгълника. Това подразбира, че вие трябва да се съедините във всички ваши чувства и мисли с Бога, с Първия

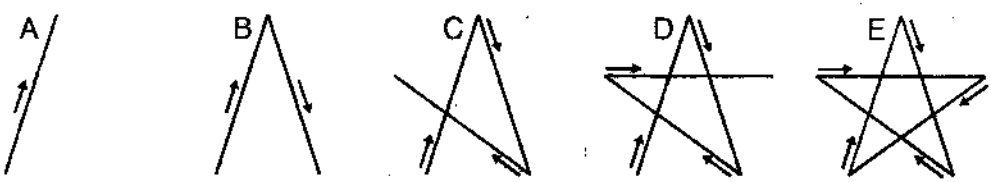

източник, от Когото сте излезли. Туй трябва да направите всички. Значи, всички вие ще мислите за Бога, че е един принцип, едно Същество, разлято из целия космос, не във видимия свят, обаче, защото видимото е само сянка на невидимото, което е и същественото. Вие ще се стремите да се съедините с тази жива идея, за да се създаде във вас вътрешен стремеж към Бога. Като правите този опит, може да нямате веднага резултат, но това да не ви обезсърчава. Ако вие сте един каменар и вдигате чука си, удряте с него някоя скала, можете ли да имате резултат още от първия удар? Като ударите първи път скалата, чукът отскача и нищо не отчупвате. Някой път вие трябва да ударите 500 пъти едно след друго, за да имате малък резултат.

Та като дойдете до великите идеи, които искате да разберете, по същия начин и вашият чук отскача. И вие трябва да ударите най-малко 500 пъти, за да имате и най-малък резултат, но вие веднага се обезсърчавате и казвате: „Тази работа не е заради мене!" Не, ще чукате докато отчупите нещо. И след като отчупите едно малко парче от този камък или от тази скала, ще го вземете със себе си и като се върнете у дома си, ще го разгледате хубаво и ще го проучите.

Следователно, у вас трябва да се създаде постоянство, черта, която липсва у мнозина. Кой човек е постоянен? В туй отношение учените хора са успели донякъде в постоянството. Много от тях, за да дойдат до някои малки резултати, са работили по 20-30 години върху известни задачи. Това вече е постоянство. И благодарение на туй постоянство те са сполучили да открият нещо. Впрочем, те сами не са открили нищо, но след като са хлопали дълго време със своя ключ на вратата на природата, най-после тя им даде нещичко и те казват: „Отрихме нещо ново!" Сега и вие можете да приложите този закон във вашия живот. Когато искате да развиете една добра черта във вашия характер, преди всичко трябва да имате постоянство. Може да се изчисли, на колко удара се равнява сегашното ви постоянство. След като ударите стотина пъти, вие напущате работата си, ръцете ви заболяват, откъсват се от умора, волята ви отслабва, но вие трябва да се научите как да чукате. Има един начин за удряне. Като удряте, никога не бързайте. Знаете ли как да удряте? Когато удариш, движението на чука не трябва да се пренася в ръката ти. Изкуството е, като удряш, сътресението от чука да не се пренася в мускулите, а произведената от удрянето енергия да се поляризира навън. Има майстори, които знаят как да удрят: колкото и да чукат, ръцете им всякога остават здрави. При неестествените удари се произвеждат дразнения.

X. Лекции на Младежкия окултен клас на Учителя
1924 - 1925 г., София, IV година
25 лекция от 14.06.1925 г.
„Влияние на вътрешната светлина"
Стр. 29 - 38

...На чертежа имате: триъгълника ABC, четириъгълник и петоъгълник. Какво представлява триъгълникът в природата? - То представлява съзнателния живот на човека, т.е. пътя на душата в Божествения свят.

Четириъгълникът означава слизането на душата в материалния свят, дето изучава законите на развитието. Квадратът е място на борба. Тук човешката душа се намира на два полюса. Ако в квадрата се прекара един диагонал, получават се два триъгълника, с обща основа. Квадратът означава още и семейството: бащата, майката, сина и дъщерята (Б, М , С, Д). Той представлява завършена форма на дома, на семейството.

Петоъгълникът представлява правилата, законите и методите, по които едно общество може да се ръководи. Ако с един от върховете му съединим всичките останали върхове на петоъгълника, получават се три триъгълника.

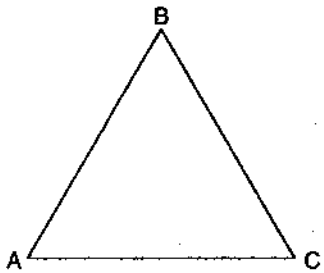

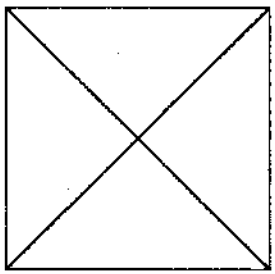

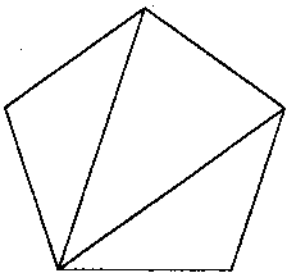

В Пентограма има пет малки триъгълника и един петоъгълник в средата, обърнат с върха надолу. Там човек всякога ще се намери в противоречие с Божественото в себе си. Законът е такъв. Вие едновременно не можете да бъдете в хармония и с Божествения и с физическия свят. Ако сте в хармония с физическия свят, ще бъдете в противоречие с Божествения свят; ако сте в хармония с Божествения свят, ще бъдете в противоречие с физическия свят. Да бъдете едновременно в хармония и с двата свята, това е невъзможно. Това не е абсолютно невъзможно, но при сегашните условия, в които се намира човек, е невъзможно. Защо е невъзможно? - Защото в човека има едновременно две течения: едното течение отива надолу - към земята, а другото течение отива нагоре - към Слънцето. Всички философи, мъдреци и Учители на човечеството твърдят, че човек едновременно не може да угоди и на физическия и на Божествения свят. Щом искаш да угодиш на Божествения свят, ще обърнеш

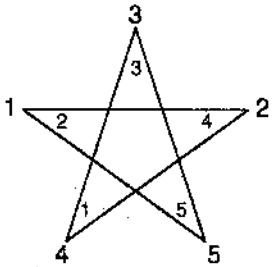

Пентограма с върха нагоре; искаш ли да угодиш на физическия свят, ще обърнеш Пентограма с върха надолу. Триъгълникът (3) с върха нагоре представлява Божествения свят, а двата триъгълника надолу (1 и 5) представляват физическия свят. Ако обърнеш Божествения свят надолу, а физическия нагоре, тогава ти

ще бъдеш справедлив спрямо света, но несправедлив спрямо вътрешния закон и ще изпаднеш в противоречие с Божествения свят в себе си. Тия два принципа са в самия човек. Някои искат да изхвърлят петоъгълника от себе си. Това не може да стане по никой начин.

Ако се разгледа шестоъгълника и в него има преплетени триъгълници, но той се отнася до макрокосмоса, когато Пентограмът се отнася до човешкия живот. Само в Пентограма вие може да намерите правилния израз на вашия индивидуален живот към вас и към обществото, както и различните начини, по-които трябва да постъпвате във всеки даден случай. Лицето, с което ще имате някакви отношения, ще поставите на върха, горе в числото 3. Върховете на Пентограма ще се движат тъй, че целият Пентограм ще бъде в постоянно движение. Най-първо ви предстои да намерите де е поставено лицето, с което ще имате известни отношения, дали в точка 1, 2, 3, 4 или 5 на Пентограма. Числата по върховете показват положителните или отрицателните принципи, които действуват в човека за всеки даден момент. И тогава, спрямо този човек вие ще действувате с добродетели, съответни на това място. Ако този човек се намира на мястото при числото две, вие ще действувате спрямо него с Мъдрост, а не с доброта. Той има знания и затова оттам ще започнете с него. Ако този човек се намира при числото едно, върху него трябва да се действува с Любовта, да се смекчи сърцето му, защото единицата е най-силния, най-суровия принцип, който трябва да се смекчи. Ако някой човек се намира при тройката, ще му се въздействува чрез Истината, защото той обича свободата. Когато някой човек се намира при четворката, ще му се въздействува с Доброто; ако се намира при петорката, ще му се въздействува с Правдата, с правото.

Следователно, с всеки човек ще се постъпва специално, според това, на коя страна в Пентограма се намира той. По същия начин ще действувате и спрямо себе си, защото всякога не сте на едно и също място в Пентограма. Някога се намирате при числото 1, друг път - при 2, после при 3 и т.н. При това, числото 3 не е всякога върх на Пентограма. Някой път числото 1но става главен център, друг път - числото 2 или 4 или 5 и т.н. Съобразно това движение и вие трябва да нареждате отношенията си спрямо хората. Че това е така, ние виждаме от отношенията ни, например към малките деца. Докато детето е малко, вие му давате бонбончета, милвате го по главата, по лицето, но като порасне, като стане ученик в гимназията или студент в университета, отношенията ви към него се изменят, като към възрастен човек. Това показва, че неговия Пентограм се е завъртял. Тъй щото, вашите чувства, вашите отношения, както към самия вас, така и към другите хора, постоянно се изменят.

Значи, центровете 1, 2, 3, 4, и 5 в Пентограма постоянно се движат, менят местата си. Щом известен център се измени по отношение към Слънцето, образува се дъгообразно движение, а не движение по права линия. Обаче, докато новият център се сформирува и заеме своето положение, в съзнанието ви ще станат известни пертурбации. Докато тази дъга се движи, т.е. докато измине ъгъл равен на 72 градуса (360 : 5 = 72), вие ще усещате тия пертурбации. Някога тази смяна ще бъде във възходяща, а някога - в низходяща степен, ще зависи от това в каква посока се движите - нагоре към Слънцето или надолу към земята. Ако посоката ви е надолу към земята, значи движението става във вътрешния петоъгълник, обърнат с върха надолу; ако посоката е нагоре към Слънцето, значи движението става по върховете на Пентограма, чийто върх е обърнат нагоре. Щом силите дойдат в нормалното си положение, започва ново

движение, нова пертурбация и т.н. Това са движения на прилив и отлив, които стават периодически.

Пентограмът представлява велики, разумни течения в живата природа - течения на светлината, които индусите наричат „прана". Те ги наричат още „движения на праната" или „течения на живота". Това са пет велики центрове, в които стават велики процеси. Те представляват пет положителни и пет отрицателни сили. Възходящите или положителните се намират по върховете на петоъгълника, обърнат с върха си нагоре, а низходящите, т.е. отрицателните се намират във вътрешния петоъгълник, обърнат с върха надолу.

Аз бих желал още тази вечер, всеки от вас да определи на коя страна или на кой връх от Пентограма се намира в дадения момент, според както са наредени числата по върховете. Това отношение не е абсолютно, то е само една фаза във живота ви за дадения случай. Ще определите мястото си в Пентограма, според както се чувствувате сега, през време на лекцията.

Ще ви дам и друго определение на числата по върховете на Пентограма. Числото едно представлява Божествената страна. Оттам движението върви към върха 2, дето е човекът. От върха 2 движението отива към върха 4 - повторно отиване към Бога, но вече конкретно проявен в обществото. От върха 4 движението отива към върха 3. Тройката е неутрално число, което показва отношение към самия себе си. Числото 3 е дома, отношението на човека към неговите приятели, към неговите близки, но не и към народа или към външните хора. Най-после движението слиза към числото 5.

Тия центрове имат и други обяснения. Например, числото едно представлява общия принцип, с който човек започва. В числото две се включват методите, с които човек трябва да работи. Във всеки метод обаче, има ред изключения, на които човек се натъква. И другите числа имат свои обяснения, които ще ви дам друг път.

Ако разгледате Пентограма, ще забележите, че е вписан в един кръг, който ученикът трябва да извърви. В кръга са означени образите на няколко предмета: сабя, чаша, книга, светилник и тояга или жезъл. Сабята показва, че всеки човек иска да бъде силен, но силният човек понякога може да извърши и някакво престъпление. След силата ученикът пристъпва към чашата с горчивото съдържание, което той трябва да изпие. Като изпие горчивото съдържание в чашата, той минава към книгата, която трябва да чете и изучава. За да чете от тази книга, светилник му трябва. Светилникът представлява човешкия разум,

който му показва, какво е написано в книгата на природата. Най-после ще му се покаже закона - тоягата или жезъла. Природата му дава своята тояга и казва: „Чети в моята жива книга и знай, че всичките твои стремежи трябва да бъдат обърнати към Бога!" При това, сабята трябва да бъде в хоризонтално положение, а не нагоре; тоягата трябва да бъде изправена нагоре, към Бога, което показва стремеж към Бога. След това иде ново положение за ученика - да влезе през вратата на Добродетелта, отдето ще започне посвещението му. Най-после идат ред други стадии в неговия път. Всичките добродетели представляват пътя, през който човешката душа трябва да мине.

10. ЗА ПЕНТОГРАМАТА И ПЪРВИТЕ НАРЯДИ ЗА НЕЯ

От тефтерчето на Стефан Тошев от гр. Севлиево, Октомври 1914 г. София

За Пентограма

Помещението, в което се намира Пентограмът, има динамическа сила, защото той съдържа небесни знаци. Ясновидците чувстват тази сила. Тя действува разрушително на човека; но когато той живее добре, дава благословение. Понеже тази динамична сила може да увреди на човека, то човек, даже и когато живее добре, трябва да прекара мислено още два кръга около Пентограма, за да се смекчи силата. Първият кръг, най-външният се състои от следните думи: „Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи." Кръгът почва от точката долу и върви от ляво към дясно.

След това ще прекарате по-навътре втори кръг (и той почва от същото място): „Бог толкоз възлюби света щото даде сина Своего Единороднаго, за да не погине всякой, който вярва в Него, но да има живот вечен."

След това се казва третия кръг, написан на Пентограма: „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа".

През петтех добродетели, които са написани на Пентограма, трябва да минем, за да отидем на Небето. А те са: Добродетел, Истина, Правда, Любов и Мъдрост.

В своята еволюция човек се намира най-първо вън от Пентограма и обикаля външния кръг, който съдържа тези неща: сабля (сила), чаша (карма), книга (знание), свещ (истина), жезъл или скиптър (законност).

Когато влезем в световния живот дохождаме на тази точка, дето е сабя-

та, която означава, че правото е наше, додето сме силни и ако сме слаби, други ще имат право върху нас.

Но човек след това преминава в друго положение: дохожда кармичния закон на отплатата (чашата). Това е втората стъпка от урока. Тогаз човек ще пие горчивините на живота. Той ще пие, додето поумнее. И тогаз дохожда мястото на книгата. Той вече разбира кое е право, кое е криво (от гледна точка на света, а не от Божествена). Той се счита вече човек със знание.

Когато почне да различава по-добре Правдата от Истината, когато почне да гледа по-идеално на живота, той дохожда до просветата (свещта). Тая просвета е от света, тя е знание на света, световна мъдрост. Тогаз човек почва да мъдрува със световната мъдрост и почва да нарежда живота си: да си постели добре, да си направи къща, да има. Значи дава тон на вървежа на живота. Поставя всяко нещо в живота на мястото му. Това е жезъла.

Но след като обиколи първия кръг във вълните на живота, в тласъците на света, човек един ден си казва: „Трябва да има нещо по-велико в света". Тогаз той почва да разбира, че да дава човек е по-велико нещо, отколкото да взема; ще получи наследство, което няма с какво да замени. И не ще съмнение, че Провидението ще даде случай на човека да върви по-нататък. Притиснат от неволите на живота, човек почва да си казва: „Това ли е целта на света?" И когато почне да дири целта на света тогаз ще почне да дири духовния живот.

Тогаз вече почва вторият кръг. Вторият кръг почва с минаването през първите врата. Това са тесните врата. Това е първата стъпка за отиване към Царството Божие. След това се минава през Истината. После човек минава Правдата, той слиза в ада, като го води Христос. По-нататък минава втората порта и отива по-горе. Вторите врата са много по-тесни от първите. Там има крепост (кули); там вардят. При първите врата има стълба, там е по-лесно. След като минете вторите врата, вие вече приемате любовта, а по-после Мъдростта (символ око) и ядете от Дървото на живота. Тогаз вече слизате долу на земята, за да работите: това е Добродетелта.

След това иде по-нататъшен път, за който няма нужда сега да се говори. Този път се символизира със знаците, които има в центъра на Пентограма: змиите, кръста, кръгчетата. Това е подвига, през който човек ще мине в бъдеще. Най-външните три букви значат В=Велики, У=Учител, Ж=на Небето. Тези три букви заедно трябва да се четат: „Великият Учител на Небето"

Имат значение и петтях знаци, които са във вътрешните ъгли на петтях върха на Пентограма.

Ако човек иска да добие Любовта, трябва да насочи мисълта си към Правдата и Мъдростта.

Ако искаш да се оградиш от някого, то трябва да си мислиш, че около стаята или къщата са прекарани трите кръга на Пентограма (трите стиха формули).

Окултно може да се действува чрез върховете на Пентограма в дадена посока за реализиране на известна цел.

При запалването на свещта се изговарят думите: „Така да възпламени и възсияе Словото Божие в нашите умове и в нашите сърца и в сърцата на всички верующи."

11. [ПЪРВИ НАРЯДИ ЗА РАБОТА С ПЕНТОГРАМА]
1915 - 1916 г.

НАРЕДБА ЗА ПРЕЗ ГОДИНАТА

До сега работихме за себе си и видяхме последствията; следващата от септемврий година няма да мислим ни за себе си, ни за света, а ще се посветим на работа изключително за Господа.

Наредбата, която ще ви дам е от Горе; върху нея не философствувайте и никому нищо не казвайте без позволение.

Който не иска да вземе участие в подвига, за да няма отпосле недоразумения, нека без двоумение и колебание каже отсега - свободен е, ще го извиним.

Нашата работа ще започне от идещий септемврий - точно от 6-й; до тогава всеки ще реши за себе си и ще направи необходимите приготовления.

Първите 10 седмици през годината ще посветите в размишление върху **Божията Добродетел**, във всичките отрасли на живота (между хората, животните, света - всякъде, дето можете да я намерите) и ще се стараете да правите добри дела, както ви продиктува Духът от вътре.

Вторите 10 седмици ще посветите в размишление върху **Божията Правда** и ще се стараете да изправите своите дела.

Третите 10 седмици ще посветите в размишление върху **Божията Любов**, върху идването на Христа на земята, тогава и сега, върху изкуплението на човешкия род и неговото издигане.

Четвъртите 10 седмици ще посветите в размишление върху **Божията Мъдрост**, върху въдворението Царството Божие на земята, върху създаването на новата човешка раса.

Петите 10 седмици ще посветите в размишление върху **Божията Истина**.

Последните две седмици ще посветите на **Духа.**

52-те неделни дни ще посветите на молитва и размишление за Бога следователно, през тия неделни дни няма а вършите нещо лично за себе си, от което бихте имали каква-годе облага (пари, храна, удоволствие). Само, ако някой ви повика да му услужите или поиска да му дадете нещо, ще го направите. През останалите дни на седмицата сте свободни.

Всички онези, които ще вземат участие в подвига, в началото на всеки от посочените шест седмични срока (шест пъти в годината) начиная от 6 септември, обезателно ще стават в 4 часа сутринта и след като се омият и облекат, всеки сам (отделно мъжът, отделно жената, ако са женени) ще произнася гласно следния пропуск: „Благославяй душе моя Господа", „Благослови Господи

душата ми, да нося основата на Добродетелта Ти", „Така да възпламени Божията Добродетел в моята душа" и ще започне размишленията първите 10 седмици върху Добродетелта.

Последните две фрази от пропуска се изменят спроти седмиците и размишленията, които са посочени по-горе; например: в началото на вторите 10 седмици, след първите две фрази от пропуска, ще прибави: „Да нося мерилото на Правдата Ти" и „Така да възпламени Божията Правда в моята душа".

В началото на третите 10 седмици ще прибавя: „Да нося образа на Любовта Ти" и „Да възпламени и възсияе Божията Любов в моята душа, като слънчевите лъчи".

В началото на четвъртите 10 седмици - „Да нося съзвучието на Твоята Мъдрост" и „Така да просвети Господ моята душа със своята Мъдрост".

В началото на петите 10 седмици - „Да бъда озарен от Твоята Истина" и „Така да озари Господ моята душа със своята Истина".

В началото на шестите 2 седмици „Да нося силата на Твоя Дух" и „Така да изпълни Господ моята душа със своя свят Дух".

Ще следва съзерцание 5, 10, 20, 30 минути - всеки колкото пожелае. Подир това всеки е свободен да чете и размишлява върху Лозинката или Библията. Всичко това ще прави три пъти през този ден след 4 часа сутринта, между 10 и 12 часа преди пладне и между 6 и 9 часа вечерта след залязването на Слънцето.

Моленето прав и съзерцанието може и седнал, сутринта ще става уединено, преди пладне - по двама (мъже с мъже, жени с жени) и вечер - двама, ако преди пладне не са били двама. В краен случай, ако някой не може да намери другар, може да направи това сам. Може една седмица да се събере с един приятел от веригата, друга - с друг - всеки има пълна свобода на промяна. Спроти разположението на Духа, през последующите 9 седмици може да повикате между вас трети, други път четвърти; може да се съберете и повече от веригата, но не повече от 9 души. И това събиране да става така, че да не обръщате внимание никому, да подозира, че се подвизавате - да влезете в своята стаица, това е угодно Богу.

Ставането точно в 4 часа в първите недели от шестте срока и моленето и съзерцанието е задължително за всички участници, за да се образува мислена верига и силна връзка и влезем всички в общение и хармония. Датите на шесттех недели, през които всички ще стават в едно време, са: 6 септемврий, 15 ноемврий 1915 г., 24 януарий, 5 април, 12 юний и 21 август 1916 г.

В другите недели всеки е свободен относително началото на моленето и съзерцанието (4 часа), но непременно три пъти в ден, в определените вече часове (4-9 часа сутринта, 10-12 часа преди пладне и 6-9 часа вечерта) и ще се моли и размишлява, колкото време пожелае.

След ставането в 4 часа никой вече няма да ляга да спи, нито да се излежава; може само след обед, подир 12 часа да полегне и си отпочине половин - един час.

През другите дни на седмицата, делниците, всеки е свободен напълно да става когато иска. При молене може да произнася една от двете молитви: „Добрата" или „Отче наш".

Ще изберете през годината от всеки месец един постен петък - един от последните два петъка от разсипа на месечината след пълнолуние до новолуние. Датите на тия петъци са: 18 или 25 септемврий, 16 или 23 октомврий, 13 или

20 ноемврий, 11 или 18 декемврий 1915 година, 8 или 15 януарий, 12 или 19 февруарий, 11 или 18 март, 8 или 15 април, 6 или 13 май, 10 или 17 юний, 8 или 15 юлий и 5 или 12 август 1916 година.

Ще употребите този петък, чрез пост (без храна и вода) да ви помогне Господ да победите някой свой порок, недъг, недостатък или някой лош дух - вътрешен или външен неприятел. В поста ще направите избор от тези три срока: най-малко 24 часа или 36 часа или 40 часа - можете да си изберете (без колебание) който искате; може първия месец 24-те часа, втория 36, третия 40, после пак да се върнете. 24 часа е закона на прогреса, който иска да прогресира, 36-те на ликвидирането сметки, дългове, грехове, 40-те на очищението, пречистването на душата. В този избор всеки е свободен и ще го направи за себе си, без да говори някому, че пости. Постът да започва от залязване на Слънцето. Никакъв друг пост не се налага. Онези, които са обречени, да се изоставят за следната година. Може за пречистване да постите, като не ядете само блажно.

С парите, които ще спестите от ядене през тези петъци, ще намерите някой беден и ще го нахраните, у вас или у дома му (пари няма да давате, а храна, хляб, плодове и каквото си определите), което ще направите в първата неделя на новолуние (нов сърп) и ако не може тая неделя, във втората (през двете седмици на уголемяване луната). Човекът може да бъде някой беден мъж, бедна вдовица, бедно дете, сираче, ученик. Ако не намерите тогава случай, ще оставите за следния месец - все при новолуние.

При нахранването на бедния първите 10 седмици ще казвате мислено: „Така да насити Господ моята душа със своята доброта".

През вторите 10 седмици: „Така да насити Господ моята душа със своята Правда".

През третите 10 седмици: „Така да изпълни Господ моята душа със своята Любов".

През четвъртите 10 седмици: „Така да просвети Господ моята душа със своята Мъдрост".

През петите 10 седмици: „Така да озари Господ моята душа със своята Истина".

През последните 2 седмици: „Така да изпълни Господ моята душа със своя Свят Дух".

В последната седмица подир нахранването на бедния ще потърсите да утешите някоя обременена душа. Такива души сами ще дойдат, без да ги търсите, било на яве, било на сън.

Всички, които ще вземат този ред, трябва да прочетете в продължение на годината цялата Библия - стария и новият завет, по план, който сами ще си наредите.

Вън от Библията, при свободно време, ще гледате да попрочетете и други добри книги, колкото се може повечко.

Ако някой се намери в пътуване, ще изпълни този ред доколкото може, като се позаинтересува за бедните и училищата, там където е.

Приятелски бъдете разположени към хората; с никого не спорете; никому не налагайте вашето мнение; не укорявайте хората за техните религиозни убеждения, стига те да имат стремеж към Господа; не мислете, че вие сте най-благоугодни Богу, а се молете, Господ като благослови другите, най-накрая да благослови и вас, да се удостоите да седнете не на първо, а на последно място.

на Неговата трапеза.

Ония ваши приятели и познати, които искат също да се молят и да се подвизават, ще им дадете само някой упътвания - да четат Евангелието или някоя добра книга и да постят 12-те петъци.

Във всичката тая работа дръжте свободата на Духа, а не формата; никакви ограничения, никакви теории; Господ да ви вдъхновява; Неговите пътища са безброй - Той ще намери за всяка душа особен начин да я упъти, според нейното духовно развитие и готовност да му служи.

И тази опитност, която придобиете, дръжте за себе си, не я казвайте. Ако Господ, Неговият Дух ви пошепне да я кажете, ще я кажете.

Да не се смесва „неделя" със „седмица". Първата дума говори за празника, а втората за седемтях дена.

6 септемврий 1915 година
София

(Преписал на бр. Прашник Панайотов, 11.02.1918 г.)

12. НАРЯД ЗА УЧЕНИЦИТЕ НА ВСЕМИРНОТО ВЕЛИКО БЯЛО БРАТСТВО

1920 година

Даденият наряд от събора в гр. Търново 1920 година, ще се изпълнява само в неделните дни и то колективно в обикновените неделни събрания, а всички други дни от седмицата се прекарват със свободна молитва и четене на Библията по дадения ред с думите. Гимнастическите упражнения - задължителни за всеки ден.

Този наряд впоследствие става индивидуален за онзи, който ще работи с Пентограмата.

Работи се всяка неделя.

[ЗА РАБОТА НА УЧЕНИКА С ПЕНТОГРАМАТА ОТ УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ]

[I. ФОРМУЛИ:]

ЗА

УЧЕНИЦИТЕ НА ВСЕМИРНОТО БЯЛО БРАТСТВО

[Материал с почерка на Учителя]

1. Сеп. 22.9.1920 г. Нема Любов като
2. Яну. 14. 1921 г. Божията Любов.
3. Май 20.[1921г.] Само Божията Любов е Любов.

1. Сеп.30.[1920г.] Нема Мъдрост като
2. Яну. 22. [1921г.] Божията Мъдрост.
3. Май 28. [1921г.] Само Божията Мъдрост е Мъдрост.

1. Окт. 15. [1920г.] Нема Истина като
2. Фев. 20. [1921г.] Божията Истина.
3. Юни 18. [1921г.] Само Божията Истина е Истина.

1. Окт. 23. [1920г.] Нема Правда като
2. Фев. 28.[1921г.] Божията Правда.
3. Юни 26. [1921г.] Само Божията Правда е Правда.

1. Ноем. 21. [1920г.] Нема добродетел като
2. Март 14. [1921г.] Божията добродетел.
3. Юли 18. [1921г.] Само Божията добродетел е добродетел.

1. Ноем. 29.[1920 г] Нема слава като
2. Март 22.[1921г.] Христовата слава.
3. Юли 26.[1921г.] Само Христовата слава е слава Божия.

1. Дек. 21. [1920г.] Нема сила като
2. Апр. 27.[1921г.] Силата на Духа.
3. Авг. 17.[1921г.] Само силата на Духа е сила Божия.

[Свещеният подпис]

17.09.1920

[II. МОТА ЗА РАБОТА С ПЕНТОГРАМАТА ОТ КНИГАТА ГОСПОДНЯ:]

[Материал с почерка на Учителя]

ЗА ЛЮБОВТА

I Кор. 13: 4,7; Кол. 3:14; Мат. 22: 37,39; 2 Сол. 3: 5; Гал. 5: 22,23; 1 Иоан 4: 19; Иоан 14: 31; Псал. 5:11; 1 Иоан 5:1; 1 Иоан 2: 5; 1 Иоан 4: 17,18; 1 Кор. 8: 3; Рим. 8: 28; Юдино 21 ст.; 2 Кор. 5: 14; Иоан 14: 21,23; Иоан 16: 27

ЗА МЪДРОСТТА

1 Лет. 22: 12; Дан. 2: 20; Деян. 7: 10; 2 Тим. 3: 15; Рим. 16: 18-19; Ефес. 5: 15; Иак. 1: 5; Прич. 2: 3; Прич. 8: 11; Исаия 11: 2

ЗА ИСТИНАТА

Иоан 14: 6; Иоан 7: 18; Иоан 1: 14; Иоан 14: 17; Иоан 16: 13; Иоан 17: 17; Рим. 2: 2; Псал. 96: 13; Иоан 4: 24; 2 Кор. 6: 7; Ефес. 5: 9; Псал 51: 6

ЗА ПРАВДАТА

Исая 59: 16, 17; Исая 61: 10, 11; Мат. 5: 15; Откр. 19: 11; Псал. 45: 6; 2 Кор. 5: 21; Ефес. 4: 24; 1 Иоан 2: 29; Евр. 11: 33; Мат. 5: 6

ЗА ДОБРОДЕТЕЛТА

Иак. 3:17; Фил. 2:13; Откр. 14: 13; 1 Тим. 2: 10; Евр. 6: 9; Мат. 25: 34, 40; 2 Кор. 9: 8; 1 Тим. 6: 18; Евр. 13: 21; Иоан 3: 21

ЗА ХРИСТОВАТА СЛАВА

Иоан 1: 1, 5; Фил. 2: 6, 12; Кол. 1: 15, 18; Евр. 1: 6; Отк. 17: 14; Псал. 45: 2; 1 Тим. 2: 5; Лук. 1: 78, 79; Иоан 11: 25; Иоан 17: 24

ЗА ДУХА

Мат. 12: 28; Лук. 4: 14; Бит. 1: 2; Псал. 104: 30; 1 Пет. 3: 8; Рим. 8: 11; Сол. 1: 5; Лук 24: 49; Ефес. 3: 16; Ефес. 1: 17

[17.09.1920 г.
Търново]

III.

[Клетвата пред Господа]

В. щ. С.
Л. Р. н. Т. И. Х. С. Б.
15. А. Ш.

„Винаги ще съм предан раб на Господа Исуса Христа Син Божий
15 август Търново“

[Свещеният подпис на Духа Беинса Дуно]

[IV. УПЪТВАНЕ]

Всички молитви ще се четат много бавно, за да взема участие цялото битие на човека. Почва се с „Добрата молитва" и се свършва с „Отче наш".

Ставане в 5 часа - 5.30 часа, започване точно в 6 часа по официалния часовник.

След първото изречение от формулите за Пентограмата следва съответното четене от мотата съответно за дадената Добродетел, за която се изрича първото изречение.

След дълбоки размишления по четенето с тих и спокоен глас и от дълбочината на душата, ще се каже гласно второто изречение от формулите за Пентограмата. След това се чете съответното мото. Пример: втората формула е за Мъдростта и ще се чете мотото за Мъдростта.

13. НАРЯД ЗА ПЕНТОГРАМАТА

1923 година *

По нареждане на Любезния ни Учител,

Съобщавам ви, че всички братя и сестри, които са ученици на школата на Всемирното Бяло Братство и тези, които са участвували в събора, ще им се даде следующия наряд, който влиза в сила от 23 септември т.г., а именно:

Изпълнението на наряда ще става всяка сутрин при започване изгрева на Слънцето.

ЗА ПЪРВА СЕДМИЦА (Неделя)

1. Прочитането 15 гл. От Евангелието на Иоана и размишление върху първия стих: „Аз съм истинната лоза и Отец ми е земеделецът".
2. Добрата молитва
3. „Нема любов като Божията Любов [Н.Л.К.Б.Л.]
   Само Божията Любов е Любов" (три пъти) [С.Б.Л.Е.Л.]

---

*Изпратено от П.Елитропов до братствата в страната

ЗА ВТОРА СЕДМИЦА (Неделя)

1. Прочитане 15 глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 5 стих: „Аз съм лозата, вие пръчките, който пребъдва в мене и Аз в него, той приноси плод много, защото без мене не може нищо да сторите."
2. Отче наш
3. „Нема Мъдрост като Божията Мъдрост [Н. М. К. Б. М.]
   Само Божията Мъдрост е Мъдрост" (три пъти) [С. Б. М. Е. М.]

ЗА ТРЕТА СЕДМИЦА (Неделя)

1. Прочитане 15 глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 10 стих: „Ако държите моите заповеди ще пребъдете в Любовта ми, както съм Аз държал заповедите на Отца си и пребъдвам в Неговата Любов."
2. Лозинка
3. „Нема Истина като божията Истина [Н. И. К. Б. И]
   Само Божията Истина е Истина" (три пъти) [С. Б. И. Е. И.]

ЗА ЧЕТВЪРТА СЕДМИЦА (Неделя)

1. Прочитане 15 глава от Ев. на Иоана и размишление върху 16 стих: „Не избрахте вие мене, но Аз вас избрах и поставих ви да идете вие да принасяте плод и плодът ви да пребъде; щото каквото поискате от Отца в мое име, да ви даде."
2. Молитвата на Триединния Бог
3. Молитва на братството
4. Молитва - Хвала
5. „Нема Правда като Божията Правда [Н. П. К. Б. П.]
   Само Божията Правда е Правда" (три пъти) [С. Б. П. Е. П.]

ЗА ПЕТА СЕДМИЦА (Неделя)

1. Прочитане 15 глава от Евангелието на Иоана и размишление върху 26 стих: „А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който от Отца изходи, той ще свидетелствува за мене."
2. Молитва за плодовете на Духа
3. „Нема Добродетел като Божията Добродетел [Н. Д. К. Б. Д.]
   Само Божията Добродетел е Добродетел" (три пъти) [С. Б. Д. Е. Д.]

ЗА ШЕСТА СЕДМИЦА (Неделя)

1. Прочитане 16 глава от Ев.Иоана и размишление върху 23 стих: „И в оня ден нема да поискате от мене нищо. Истина, Истина ви казвам, че всичко каквото попросите от Отца в мое име, ще ви даде"

2. Молитвата на Царството

3. „Нема сила като Силата на Духа [Н. С. К. С. Д.]
Само Силата на Духа е Сила Божия." (три пъти) [С. С. Д. Е. С. Б.]

ЗА СЕДМА СЕДМИЦА (Неделя)

1. Прочитане 17 глава от Евангелието на Иоана с размишление върху 3 стих: „А това е живот вечни, дето да познаят тебе Единаго Истинаго Бога и Исуса Христа когото си проводил."

2. Преповторение на всичките предишни шест седмични четива (наряди) и прочитане текста на един стих, които беше избран за всяка седмица, без да се четат отбелязаните глави от Евангелието.

3. „Да се прослави Името Божие на земята, както е горе на Небето" (три пъти)

Този наряд е само за неделните дни (седмици), като се преповтаря, а през другите дни от седмицата са свободни да се молят, както ги ръководи Духът, като се чете и Молитвата на Братството.

Нарядът ще се даде само на ония братя и сестри от Школата, които ще го изпълняват.

Досегашните гимнастически упражнения остават в сила и за през тази година.

Трудовият час остава и занапред.„Празникът на труда" ще се отпразнува на 22 септември нов стил, в които ден ще започне труда (виж стр. 361 от Търновските беседи от 1922 г.)

За новоначинаещите братя и сестри ще им се даде за наряд през годината да четат под ред всеки ден по една глава от Новия завет, като започнат от Ев. на Матея и свършат с Откровението. Да се молят с Добрата молитва и Отче наш.

Ще им се даде пост, третият петък от всеки месец по 24 часа или 36 часа. За гимнастически упражнения ще им се дадат старите четири упражнения от 1921 год.

Поздрав от Любезния ни Учител на всички братя и сестри, които живеят в Господа.

Вергилий Кръстев*

14. УПЪТВАНЕ ЗА РАБОТА С ПЕНТОГРАМАТА

I. УПЪТВАНЕ

1. Трябва основно да се проучат всички материали от „Класът на добродетелите".

2. Трябва да се проучи и разбере, че чрез Пентограмата е работило едно предишно поколение.

3. От последователите на Учителя Дънов, влезнали в поредицата „Изгревът", аз не срещнах нито един, който да можеше и да знаеше как се работи с Пентограмата.

4. Бяха събирани десетки години онези ръкописи, които даваха някаква представа. Но в основната си част бяха материалите, които ми бяха предадени от Мария Тодорова. Тя не можа да ми каже нищо повече от това, което се изнася, защото те бяха заети с борбите, които се водеха непрекъснато между последователите на Учителя Дънов. Но това, което бе спасено и събраноЫ все пак не е малко, макар че липсваха материалите от първите две години на „Класът на Добродетелите". Поместих онова, което бе съхранено, за да има човек нагледно представа, че работата с Класът на Добродетелите е траела три - четири години (Виж „Изгревът", том II, стр. 208, 218; „Изгревът" том V, стр. 615 - 619).

5. Много добре да се усвои целия материал за Пентограмата - описание, наряди, правила, обяснения.

6. Пентограмата се поставя в остъклена рамка, окачва се в онази стая, в която ученикът работи. В тази стая други лица не трябва да влизат.

7. Ако притежателят на Пентограмата не може да спазва чист живот с чисти чувства, светли мисли и праведни постъпки, то по-добре е за него да не я окачва в дома си. По-добре да стои навита на руло и да чака своето време, когато ще има условия да бъде окачена.

8. Пентограмата е могъщо оръжие за съзидание и за добро.

Пентограмата е могъщо оръжие за разрушение и за зло.

Затова бъдете внимателни с нея.

---

* До стр. 843

9.Човек може да се ползува от съзидателните сили, които са в нея, както за своята еволюция, за духовното си сътворяване и за вътрешния духовен път, през който трябва да премине.

А етапите на Пътя му са обозначени в Пентограмата.

Всички материали за Пентограмата бяха подготвени, събрани в едно цяло в дните 7 януари (петък) и 8 януари (събота) през 2000 година.

Амин.

II. КОГА СЕ ДАВА И СВАЛЯ ОТ НЕБЕТО ПЕНТОГРАМАТА

Пентограмата се предава на Учителя Дънов на 13 февруари 1900 година от Господ Емануил.

Ето какво е записал Учителят Дънов в едно свое тефтерче:

„Февруари 13, 1900 год. Господният Дух говори: Познавам аз сърцата на всички. Не са толкова чисти и свети както си ги мислите. Тези които ви заобикалят са развратни до корен, те всички са чада на беззаконие, синове на блудеяния, но нито един не ще успее против Моето решение. Защото съм Аз, Който сам те водя, нема ухищрение против мене, което да може да успее.

Ти си победител! Ето ще приемеш един знак от мене: в тоз месец.

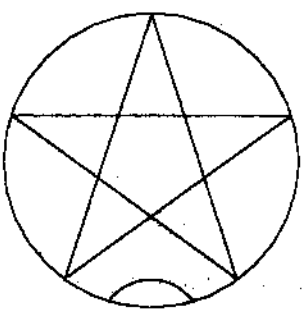

Говори ясно. Господ те чува. Той беше отгоре ти и наблюдаваше твоите мисли и желания. Това Слово, което ти се дава, е верно. Да бъде Господ твой благословен. Сега и винаги.

Твой Господ Емануил."

III. ВСТЪПЛЕНИЕ ЗА РАБОТА С ПЕНТОГРАМАТА

ВЪНШНИЯТ КРЪГ

I. Човек застава пред Пентограмата и да смекчи Силите, които протичат в нея, то мислено прекарва със светъл лъч един **външен кръг** около Пентограмата. Изговаря следната формула:

„Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи".

Мисленият светъл кръг започва от точката долу и се прекарва от ляво надясно.

II. **Вторият кръг** започва от същото място долу и със светъл мисловен лъч се прекарва от ляво на дясно. Прокарва се като вътрешен концентричен кръг на няколко сантиметра по-навътре от външния кръг, който вече сме прекарали. Изрича се следната формула: **„Бог толкова възлюби света, щото даде Сина, Своего Единородного, за да не погине всякой, който вярва в Него, но да има Живот вечен."**

III. Пристъпваме към изговарване на думите, опасващи петте върха на Пентограмата, който **кръг затваря самата Пентограма:**

„В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа"

IV. ОТВАРЯНЕ НА ПЕНТОГРАМАТА

Три пъти се изрича формулата „В изпълнение Волята на Бога е силата на човешката душа."

Започва да се отваря Пентограмата чрез формули, като се започне от левия долен връх, на който е написано Добродетел и се върви по рамото на петоъгълника и се стига до рамото на Мъдростта, после се слиза по рамото на Любовта, качва се по рамото на Правдата, отива се на върха и се слиза по рамото на Истината.

Пентаграмата е отворена, извървян е пътя по нея с формулите и отново се затваря. Изговарва се по реда описан по-горе следните формули:

1. „В изпълнението волята на Бога, чрез **Добродетелта** е силата на човешката душа."
2. „В изпълнението волята на Бога, чрез **Мъдростта** е силата на човешката душа."
3. „В изпълнението волята на Бога, чрез **Любовта** е силата на човешката душа."
4. „В изпълнението волята на Бога, чрез **Правдата** е силата на човешката душа."
5. „В изпълнението волята на Бога, чрез **Истината** е силата на човешката душа."

V. РАЗГРЪЩАНЕ НА ПЕНТОГРАМАТА

Три пъти се изговарят думите от външния кръг на Пентограмата - „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа".

Отваря се отново Пентограмата като се започва произнасяне на формулите от левия връх долу, на който е обозначена Добродетел:

1. „В Божествения план е, аз да раста в Добродетелта."
2. „В Божествения план е, аз да цъфтя в Божията Мъдрост."
3. „В Божествения план е, аз да зрея в Божията Любов."
4. „В Божествения план е аз да възраствувам в Божията Правда."
5. „В Божественият план е, аз да живея в Божията Истина."

Амин

VI. ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ВЪТРЕШНА ВРЪЗКА С УЧЕНИЦИТЕ НА ВСЕМИРНОТО ВЕЛИКО БЯЛО БРАТСТВО

Застава се пред Пентограмата и се произнася три пъти „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа."

Започване да се произнасят формулите към Пентограмата по друг ред, именно:

1. Нема **Любов** като Божията Любов.
Само Божията Любов е Любов.

2. Нема **Мъдрост** като Божията Мъдрост.
Само Божията Мъдрост е Мъдрост.

3. Нема **Истина** като Божията Истина.
Само Божията Истина е Истина.

4. Нема **Правда** като Божията Правда.
Само Божията Правда е Правда.

5. Нема **Добродетел** като Божията Добродетел.
Само Божията Добродетел е Добродетел.

6. Нема **Слава** като Христовата Слава.
Само Христовата Слава е Слава Божия.

7. Нема **Сила** като Силата на Духа.
Само Силата на Духа и Сила Божия.

Амин

VII. ВЕЛИКИЯТ УЧИТЕЛ НА НЕБЕТО

Трите големи букви, изписани горе отляво и отдясно на върха, са „В" и „У", а отдолу, между двата крака на Пентограмата, е буквата „Ж". Затова те означават „Великият Учител на Живота". Кой е този Учител? Отговорът се дава от същите букви, а това е „Великият Учител на Небето". Долната буква е нарисувана така, че може да се чете веднъж на „Ж", а друг път на „Н".

Сега, чрез формулите се обръщаме към Господа Емануил, който е свалил Пентограмата от Небето.

1. Да се прославиш Господи в нас чрез **Любовта Си.**

2. Да се прославиш Господи в нас чрез **Мъдростта Си.**

3. Да се прославиш Господи в нас чрез **Истината Си.**

4. Да се прославиш Господи в нас чрез **Правдата Си.**

5. Да се прославиш Господи в нас чрез **Добродетелта Си.**

6. Да се прославиш Господи в нас чрез **Славата Си.**

7. Да се прославиш Господи в нас чрез **Духът Си.**

15. [НАРЯД НА УЧИТЕЛЯ ЗА ПЪТЯ НА УЧЕНИКА ПО СТЪПКИТЕ НА ДВИЖЕЩАТА СЕ ПЕНТОГРАМА У ЧОВЕКА]*

1.

Доброто семе, което
Господ е посял в твоята
душа ти поливай за да
израсти; защото това
семе носи всичките блага
за твоята душа. Слушай
Господа Който те учи
и душата ти ще получи
мир който превъзхожда
всичко.

Псал. 119; 1 - 8

2.

Добрите желания, които
Небето е вложило в тво-
ето сърдце прилежно ти
отглеждай; защото те
носят за теб всичките
радости на животът.
Не отлагай доброто, което
ръката ти дава да вършиш
Защото в това се Господ
весели. Слушай го всякога
за да те благослови.

Псал. 119; 9 -16

* Нарядът е написан с почерка на Учителя на отделни малки, еднакви по големина и форма листчета, като всеки номер е на отделно листче. На плика, в който са съхранявани, има стенографска бележка: „Наряд от Учителя. [...] Мисли за всеки ден."

3.

Добрите мисли, които
Господ сам е внесал в
твоето сърдце ти не опъждай;
храни ги с млякото на
животът за да укрепнат;
защото в тях Господ е
поставил всичките сладо-
сти на животът за тво-
ята душа. Пази ги като
зеницата на окото си и
Господ ще благоволи в теб.

Псал. 119; 17 - 24

4.

Подвизавай се в добрия подвиг
Ходи в пътят на животът
с вяра и Господ ще преобърне
всичко да ти съдействува за
добро. Пази Словата му.
Изпълняй волята му и ще
познаеш Истината; Тогава
Господ ще ти е всегдашно
веселие

Псал. 119; 25 - 32

5.

С Добродетелта Господ
основа светът и е положи
крайъгълен камак в осно-
вите на душата. Затова
пази това съкровище скри-
то в дълбочините на тво-
ето сърдце, защото в него
е поставено твоето ща-
стие, което Небето ти е
отредило.

Псал. 119; 33 - 40

6.

С Правдата Господ
утвърди и съгради све-
тът и е постави свое
мерило в душата да
й показва пътят
към Небето. Пази тая
Небесна мярка като
пробен камак да
узнаваш и познаваш
всички неща; Защото
в тоя камък е скрита
сполуката на твоята душа.

Псал. 119; 41 - 48

7.

С Любовта Господ
направи всяка жива
твар и с нея вдъхна
в человека дихание
на живот и той
стана жива душа;
Затова Той е поста-
ви Кърмилница на
душата да е храни с
млякото на животът
Съхранявай това мляко
в сърдцето си за да си жив.

Псал. 119; 49 - 56

8.

С Мъдростта Господ
създаде светът и постави
всяко нещо на местото му;
Затова Той е постави
наставник на душата;
Слушай гласът на този
твой наставник за да

ти е добре през всички-
те дни на твоето при-
шелствувание на земята.
Внимавай в Нейните Слова
на животът.

Псал. 119; 57 - 64

9.

С Истината Господ
произведе светът и
тури образ на всичко
да се познава; Затова Той
е постави светилник
на душата за да е
упътва в Пътят на
животът. Пази този
светилник да не угасне
за да ти е добре през
всичкия твой живот на
твоето пребъдване на земята.

Псал. 119; 65 - 72

10.

С Милостта Господ
съгради жилището на ду-
шата и с нея е пази от
всички злини; Затова Той
е постави целител на
нейните болки и грешки;
Затова пази милостта
в твоето сърдце за да си
здрав и щастлив през дните
на животът си, не е отда-
личавай от вратата на
жилището си.

Псал. 119; 73 - 80

11.

Следвайте, което е истино, което е честно, което е праведно което е чисто, което е любезно, което е доброхвално, ако има някоя добродетел и ако има някоя похвала това размишлявайте. И Господ ще съхрани сърдцата ви от всяко зло и лукаво помишление и ще ви придаде сила за да струвате което е Нему угодно.

Псал. 119; 81 - 88

12.

Заради това възлюблени изрботвайте* спасението си с благочестие; Защото Бог е Който действува в вас хотението и действуванието според Неговата добра воля. Да бъдите безукоризнени и незлобиви чада Божии непорочни да светите пред светът да сте пример на всички.

Псал. 10; 3

13.

А сега отхвърлете и ви всичко това, гняв, ярост, злоба, хуление, срамотни речи от устата си. Недейте говори лажа един на друг като се събле-

* Така е изписана думата от Учителя, както и някои други думи в текста.

кохте вече от стария человек
с делата му. И като избрани
Божий, облечете се в Милосер-
дие, благост, смиреномудрие,
кротос, дълготърпение.

Псал. 17; 6

14.

Претърпявайте си един
на друг, и един на друг си
прощавайте, ако би някой да
има тъжба върх някого; Както
Христос е простил вам,
така и ви; И над всичко
това облечете се в любовта,
която е свързка на съвърше-
нството. И мир Божий
да владее над сърдцата ви.
Словото Христово да се
вселява в вас богато.

Псал. 6; 4

15.

За това отхвърлете лъжата,
и всякой с ближният си
говорете Истината. Защото
сми удове един на друг;
Гневайте се и не съгрешавайте
Слънцето да ви не завари в
разгневението ви. Нито давай-
те место на дяволът.
И не оскърбявайте святийт
дух Божий с когото сте запе-
чатани за денът на иску-
пуването.

Псал. 7; 4

6.

А плодът на Духът е Любов,
радост, мир, дълготърпение,
благост, вяра, кротос, ми-
лосърдие, въздържание, против
таквиз няма закон. Ако
духом Живеете, Духом и
да ходите. Да не бивами
тщеславни та да се раздразня-
ваме един друг и един
друг да си завиждами.

Псал. 21; 5

17.

Любовта дълготърпи, благосклон-
на е. Любовта не завижда; любо-
вта не се превъзнася не се горди,
не безобразствува, не дири своето
си, не се раздражава, не мисли
зло; На неправдата се не
радва, а срадва се на Истината,
всичко претърпява на всичко
хваща вяра, на всичко се надее
всичко търпи.

Псал. 13; 7

18.

Които ще въздаде всекиму
според делата му; жи-
вот вечен на тези, които
с постоянството в доброто
дело търсят слова, почест
и безсмъртие; и презрение и
гнев на тези, които упор-
ствуват и се не покоряват
на Истината. Затова

трябва да се стремим да
имами удобрението в душата
си от Бога.

Псал. 73; 10

19.

Истина ви казвам,
Аз съм вратата; през
мен ако влези някой спасен
ще бъди и ще влези и ще из-
лези и паша ще намери.
Мойте овци слушат моя
глас и аз ги познавам и
те идат вслед мене. И Аз
им давам Живот вечен
и няма да загинат, никой
няма да ги грабне от ръката
ми; Това е волята на Отца.

Псал. 63; 7

Душата си ти подигни*
в Господа за бъдни дни
в основа чист живот положи
с сърце пълно с любов ти служи.

*Последният текст е също с почерка на Учителя, но на листче с друга форма и с различно мастило.

15-ТЕ СТЪПАЛА НА БОЖИЯТА ЛЮБОВ:

Любовта дълготърпи,
благосклонна е
Любовта не завижда
не се превъзнася
не се гордее
не безобраствува
не дири своето си
не се раздражава
не мисли зло
срадува се на истината
Любовта всичко претърпява
на всички хваща вяра
на всичко се надее
всичко търпи
Любовта никога не отпада.

Първо Послание към Коринтяните
Глава 13

Любовта грешките не вижда, а само доброто.*

„**Господи на Любовта,**
Ти си изпълнението на всичкия закон вътре в нас.
Ти си радост на всички от сега за през всичките векове."

Свещеният подпис на Духа Беинса Дуно

24.IX. 1921 г.

---

* Написано на листче - машинопис, а последният ред е с почерка на Учителя.

16. ЦВЕТНАТА ПЕНТОГРАМА

I. УПЪТВАНЕ

По времето на събора в гр. Търново в Горницата на вилата, освен другите чертежи и символи, била окачена и цветната Пентаграма. Тя е била нарисувана по идея на Учителя Дънов от руския художник емигрант-белогвардеец Ф. Шламбора, като отдолу стои името му и датата 19.VIII. 1922 г. (Виж Изгревът том. IX, стр. 452-453).

Тя е била с размери 138 см. широчина и 178 см. височина и е била закрепена на рамка.

Над Пентограмата са изрисувани три херувима в детски образи - два в профил, един в анфас с големи разтворени крила, символизиращи Божествения Дух, Христовия Дух и Господния Дух.

Кръгът на Пентограмата, който в черно-бялата се образува от думите „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа", то тук е дадена дъгата, разложена в 7 цвята. Надписът започва отдолу и продължава от ляво на дясно и опасва целия кръг, образуван от седем цветната дъга.

На върха на Пентограмата, заеман от Истината, е нарисуван образа на Учителя Дънов до пояс с разтворени ръце и длани с ореол на главата му.

Книгата е отляво, а отдясно вместо свещ е нарисуван стар светилник от времето на Скинията на Мойсея.

В дясно е свещеният подпис на Учителя Беинса Дуно.

Окото в ляво и Дървото от дясно са извън върховете на хоризонталното рамо на Пентограма, представено от Мъдростта.

Долу, широкият път с широката врата при левия долен крак на Пентограмата, както и стръмният път от дясно са дадени извън рамената на Пентограмата, този на Истината и на Любовта.

Долу е нарисувано колело с крила, изобразяващо Духа Господен, който със своите облачни крила е покривал през деня пътуващия Израел по пустинята.

Под колелото е нарисуван като слънце онзи огнен стълб, който е водел израилтяните през нощта в пустинята. „И Господ предхождаше пред тях, деня в стълп облачен, за да ги управя по пътя, а нощя в стълп огнен, за да им свети, та да вървят деня и нощя." Изход гл.13. ст.21

Отдолу извън кръга на Пентограмата са нарисувани 5 ангели с крила в детски образи, изобразяващи, че са носителите на 5-те добродетели на Пентограмата.

Буквите, изписани в малките триъгълници, образувани от 5-те върха и рамената на триъгълниците означават: „Исус Христос син Божий Спасител".

Другото останало съответствува на черно-бялата Пентограма.

II. КАК СЕ РАБОТИ С ЦВЕТНАТА ПЕНТОГРАМА

В Пентограмата е сътворено цялото Битие на Вселената. И ученикът тръгва сам с помощта на Учителя или по-точно казано човешката душа, излязла от Битието на Духа се връща отново към Божествения Дух, като по пътя си минава през Пентограмата през Добродетелта, Мъдростта, Любовта, Правдата, Истината. Като преминава през всеки един свят от петте свята на Пентограмата е потребно да изпълнява винаги Волята на Бога.

1. Каква е Волята на Бога през света на Добродетелта? - Да се изявява Христовата Слава като Дух на Словото в живот и плът.

2. Каква е волята на Бога през света на Мъдростта? - Да се изяви Силата на Виделината като Дух на Виделината за човешката душа.

3. Каква е волята на Бога през света на Любовта? - Да се изяви Силата на Любовта чрез Светлината като Дух на живота.

4. Каква е волята на Бога през света на Правдата? - Да се изяви силата на Духът Божий като Сила, управляващ живота на Битието чрез Вечния Дух.

5. Каква е волята на Бога през света на Истината? - Да се изяви Свободата на Духа, като живототворящ Дух на живота.

III. ЦВЕТОВЕТЕ НА РАЗЛИЧНИТЕ ПЕТ РАМЕНА ОТ ПЕНТОГРАМАТА И ВРЪЗКИТЕ ИМ СЪС „ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА“

1. Добродетелта е нарисувана с бял цвят, защото чрез нея се изявява **Христовата Слава**, която е проявление на **Духа Христов**, който е с диамантови - бели лъчи (Виж „Завета на цветните лъчи на Светлината“, стр. 40.)

След като се изкаже формулата 1., тогава се отваря на посочената стр. 40-41 и се работи с тях. Чете се за Диамантовите бели лъчи.

2. Мъдростта е нарисувана с жълт цвят, защото чрез нея се изявява **Духът на Виделината**, която е с жълти лъчи на Дъгата.

След като се изкаже формулата 2. Тогава се отваря на стр. 18 - 21 от „Завета на цветните лъчи на светлината“ и се чете и проучава за жълтите лъчи.

3. Любовта е нарисувана с розов цвят, защото чрез него цвят се изявява **Духът на живота**, който е розов цвят от дъгата.

След като се изкаже формулата 3., тогава се отваря стр. 49 от „Завета на цветните лъчи на светлината" и се чете за Розови лъчи, както и на стр. 60 и се чете за Розовия цвят.

4. Правдата е нарисувана с зелен цвят, защото чрез нея се изявява **Силата на Духа управляващ живота на Битието, който е Вечния Дух.**

След като се изкаже формула 4., тогава се отваря на стр. 22-29 и се чете от „Завета на цветните лъчи на светлината" за зелените лъчи.

5. Истината е нарисувана със син цвят, защото чрез нея се изявява **Духът на Истината,** който ни води в **Духа на Свободата**, който се проявява като **животворящ Дух на живота.**

Като се изкаже формулата 5., отваря се на стр. 30 - 32 от „Завета на цветните лъчи на светлината" и се чете за Сините лъчи.

После се отваря на стр. 60-61 и се чете за Плодът на Любовта, който се сътворява от Седемте Духа на Дъгата, които сътворяват Седемте цвята на Дъгата.

Накрая се чете заповедта на Учителя от стр. 61.

Ето така се работи с цветната Пентограма, свързваща се с Дъгата на седемте Божии Духове на „Завета на цветните лъчи на светлината".

Амин.

10 ч. с.
10.01.2000

IV. ЦВЕТОВЕТЕ НА РАЗЛИЧНИТЕ ПЕТ РАМЕНА НА ПЕНТОГРАМА

I рамо - Добродетел е с Белия цвят
II рамо - Мъдрост е с жълтия цвят
III рамо - Любов е с розовия цвят
IV рамо - Правда е с зеления цвят
V рамо - Истина е бледо (светло) син цвят

Така са дадени в оригиналната цветна Пентограма от Учителя и нарисувани от художника Ф. Шламбора на 19 август 1922 г.

Цветовете на рамената са такива каквито са дадени от стр. 854 „Изгревът" том XII

Потвърждението се намира и в книжката на „Завета на цветните лъчи на светлината".

Думата „Добродетел" има значение, че се е реализирало най-малкото Добро чрез човешката воля. Най-малкото Добро и Добродетел са в единствено число.

Но „Добродетел" се употребява и като сборно, събирателно понятие - като 5-тех рамене от Пентограмата, като 5-тех Добродетели на: Добродетелта, Мъдростта, Любовта, Правдата, Истината. Тогава се казва: „Петтях Добродетели".

Когато дойдем до онова време, когато ще публикуваме всичко това, което съм събрал за „Завета на цветните лъчи", тогава ще дадем необходимите упътвания за работа с тази книжка.

Първо се работи с **Антиминса.**
Второ се работи с **„Класа на Добродетелите".**
Трето се работи с **Пентограма.**
Четвърто се работи с **Цветния Пентограм.**
Пето се работи със **„Завета на цветните лъчи на светлината".**

Ето това са етапите на петтех върхове на Живата Пентограма, които означават човешката еволюция от милиони и милиарди години, за да може човека земен да се претвори на човек небесен.

Словото на Учителя Дънов е за човека небесен.

„Изгревът" е също за човека небесен.

А човекът земен ще върви по своя път, ще учи, ще прилага, докато стигне до реализиране на най-малкото Добро, за да се добере до първото рамо на Пентограмата, където е Добродетелта. А след това го чака дълъг, дълъг път на обучение.

17. КАК БЪЛГАРИТЕ ПОСРЕЩНАХА ПЕНТОГРАМАТА?

1. Официалните власти направиха обиск, взеха цветната Пентограма от Горницата в гр. Търново, свалиха я, намотаха я на руло и години тя стоеше в Дирекцията на полицията.

2. Духовенството и църквата водиха злостна кампания срещу Пентограмата, упреквайки, че г-н Дънов си направил икона и сам се е изрисувал.

3. На цветната Пентограма художникът Ф.Шламбора бе изрисувал вместо портрета на Христа, който е в черно-бялата пентограма, образа на Учителя Дънов. (Виж Изгревът, том IX, стр. 452-453).

4. Пентограмата бе заснета и поместена в българските вестници със злостни клевети срещу нея. Това продължи десетилетия наред.

5. Предоставяме една изрезка от в-к София за доказателство на твърдението ни: „Разговор с Учителя Дънов".

Вестник „София" бр. 150

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ *

За иконата и за идеалния човек. За Лулчев и за присъдата на Тимеви. - „Вие българите•"

От няколко деня отново се заговори за „учителя" Дънов и неговата секта. Даже се клишира и една икона на самия Дънов. Редакцията на в. „София" изпрати вчера един от своите сътрудници, който има щастието да говори с „учителя", защото наистина достъпа до него не е тъй лесен.

Първият въпрос, който е задал нашият сътрудник, е бил:

- Кажете нещо по иконата господин Дънов? Вярно ли е, че вие сте светец и че можете да сторите всичко каквото пожелаете?

- Полицията извърши едно беззаконие, като влезе в един частен дом и взе една картина, върху която няма никакво право. Това е беззаконие на грешния човек.

- Слушайте, докато вие българите (като че ли той не е българин б.р.) не се покаете, ще бъдете унищожени. Ако не бях аз да предотвратя, България отдавна би загинала(!?) Аз съм идеалния човек, на картината е изобразен само идеалния човек, който си е показал двете ръце, че са чисти. Сегашният човек е един отпадък от първообразния човек, който е божие подобие.

Петоъгълника изобразява пътя на идеалния човек - любов, мъдрост, истина, правда и доброта.

Вратата - през нея трябва да мине идеалният човек. Тоягата - закона на правдата. Ножа - словото, разумното у човека. Чашата - страданията, книгата - съвестта, съзнанието у човека.

Кандилото - божествения живот (любовта), която трябва да блика у човека. Дървото - истинската храна на човека. Окото - Бог, който всичко вижда. Крилатото колело върху земята е крилатата душа на човека. Това е една обикновена картина, както всяка друга.

След тия обяснения, нашият сътрудник е задал и следния въпрос на Дънова:

- Защо вашия пръв последовател Лулчев е недоволен от присъдата на двете Тимеви и е поискал да се апелира делото, за да получи и „лихвите" върху откраднатите скъпоценности на Гела.

---

* В статията личи грубата перефраза на думите на Учителя, ако въобще и имало реална среща.

„Лулчев е като вас, българин, роден от грешни родители. Той е само позлатен, но не златен. Не ме интересуват неговите работи. Гела била самотна. Та всички, които не са с мене, са самотни."

- Кажете нещо и за мене - моето бъдеще? - го запитва нашият сътрудник.

- Как е вашето име?

- Рашо.

- Много добре. Вие сте щастливец, защото имате в името си буквата „Ш"- (?!)

18. ПЕНТОГРАМЪТ

Тодор Ковачев

Ще започнем с откъс от Гьотевия „Фауст".

Фауст

Не проумявам аз, защо
ме питаш - вече те познавам,
когато искаш, идвай ти;
за вход по избор ти оставям
комин, прозорец и врати.

Мефистифел

Да си призная! Да изляза пак
оная дребна пречка ми не дава -
петорната звезда на тоя праг.

Фауст
Нима те ПЕНТАГРАМАТА смущава?
На ада син, кажи тогава -
ако те спира тя, как влезе в моя дом
и как подобен дух бе хванат слепешком?
.....

Мефистофел
Той спи! Благодаря ви, прелестни създания!
Със чудна вещина приспахте го завчас!

За тоя ваш концерт длъжник ще съм пред вас!
Не си човекът ти, що дявола ще хване!
Във сладки сънища го уплетете вие,
в море от блянове да тъне той без път!
А тук магията веднага ще разбие
на някой плъх зъбът
Не трябва дълго да заклинам аз -
ей там шуми един, сега е той при нас.

Зове те царят на мухите,
на въшките и на бълхите
и заповядва ти тоз час
навънка да се подадеш
и тоя праг да разядеш
.....

Фауст - събужда се

Нима и този път измамен бях?
.....

От предоставения на вниманието на читателя откъс от произведението „Фауст", заключението е само едно: За Пентаграмът е знаел и Йохан Волфганг Гьоте. Други титани в литературата, като че ли няма, които да са го използвали в творбите си. Нито Достоевски, нито Толстой, нито Пушкин от руските писатели са споменали нещо за него в произведенията си. Западните: Шекспир, Байрон, Милтън, Оскар Уайлд, Шилер, Юго, Русо, Сервантес, Ибсен и други не са показали в творбите си, че познават тая окултна фигура. Поне аз не съм открил това. Разбира се липсата на отражението й в произведенията им не е доказателство, че не са знаели за нея, за Пентаграма. Може да са знаели, но не са намерили подходящ случай да го покажат. За сега знаем, че само Гьоте е направил това успешно.

Фигурата Пентаграм е известна още на древните Мъдреци. Тя е дадена от Великите Посветени на учениците в окултните школи. В ония времена фигурата е била твърде опростена. Литографското копие и цветната картина, която имаме, са дадени от Учителя. Това вероятно е станало в края на миналия век. На учениците, които са били поканени да присъстват на събора през 1912 година в Търново, Учителят е дал Пентограмата, за да се ползват от нея.

Познавах фигурата на Пентограма още от малък, защото копието, направено върху хартия от литографския камък, стоеше на лично място в салона в Русе. Освен това, майка ми и баща ми имаха Пентаграма изработен от злато. Историята на златните образци на Пентаграма я има разказана в II том, стр. 218 на „Изгревът". Борис Николов увлекателно разказва за идеята на Савка, да се направи златен Пентаграм във вид на украшение, което да се носи от учениците в школата. Затова няма да я повтарям за съществуването на голяма цветна картина на Пентаграма научих едва през студентските си години в София.

Един от нашите добри приятели, ученик в школата на Учителя, беше дядо Цочо Диков Ракитски, роден в плевенските села. Казвам „дядо", защото той беше на 80 години тогава, а аз на 20-тина. А и на него му беше приятно да го назовавам така. За него съм разказвал в VII том от сборника „Изгрева". Умен човек беше и ми беше приятно да общувам с него. И ето, вика ме един ден дядо Цочо в дома си (а домът му представляваше една много малка барачка, за основа на която служеше сандък от някаква машина, с който е била транспортирана). Когато отидох, казва ми: „Чувай дете (това беше негов израз на обръщение към мен) ти се занимаваш и с фотография. Искам да ми направиш голяма снимка на ето това." И извади дядо Цочо една изрезка от доста стар вестник. На изрезката се виждаше черно-бяло изображение на цветния Пентаграм. Тогава той ми разказа за станал инцидент с властите по време на събор в Търново. Един журналист е успял да заснеме Пентаграма, след което го е публикувал в централен столичен вестник, придружен с критични слова. В кой вестник е станало това, не съм запомнил. В изрезката липсваше придружаващият я текст. Разбира се, това което искаше от мен дядо Цочо, го извърших. Мисля, че във фотографската репродукция взе участие и моя приятел Христето Христов, който се задоми, след като приключи следването си, в квартал Прослав на гр. Пловдив, където живее и досега. От фотокопията, които направихме, освен на дядо Цочо, дадохме и на други приятели. Това даде повод да заговорим за оригинала на тоя цветен Пентаграм. Постепенно се изясни, че картината - Пентаграм се пази в банята на частната къща на Паша Теодорова в недобро състояние и навит на руло. Не беше необходимо много умуване. Явно беше, че е необходима реставрация. Споделих идеята с бай Иван. То се знае той я прие с разбиране. След като бай Иван заставаше зад тая идея се заехме да я осъществим. Разговаряхме и с Боянчо Златарев. Така увеличихме групата на трима. Сега трябваше да намерим начин да вземем картината от Паша. Сондажите показаха, че няма да я даде. Съображенията й - неизвестни за нас. Тогава извикахме на помощ Колю Каишев. Те с бай Иван бяха големи приятели. От друга страна Колю Каишев беше в изключително добри отношения с Паша. Но и той не се реши да направи работата легална. Ето защо трябваше да свършим работата без знанието на Паша. Така и направихме.

Бдителния читател, следящ поредицата „Изгревът", логично би задал въпроса: „А защо Иван Антонов не уреди вземането на Пентаграма от Паша? Нали той, както прочетохме в VII том на сборника, е живял у тях. Помагал им е. А благодарение на Паша и сестра й Ана се е образовал и завършил висшето си образование. Отношенията са им биле изключително близки." - Да. Точно така е. И до изселването на Паша и Елена Андреева от Изгрева, направено принудително от властите, той, бай Иван общуваше с тях. След тоя процес контактите се намалиха до крайния минимум. Защо? Ами защото Паша не живееше вече на Изгрева, а далеч от него. Комуникативността и на двамата обаче беше твърде ограничена. Паша можеше да се движи само с придружител, защото не виждаше. Иван Антонов - също, защото и той не виждаше добре особено вечер. Имаше така наречената кокоша слепота. Това е обяснението и причината да прибегнем до услугата на Колю Каишев. Изпълнителят беше той - Колю.

Сборният пункт беше бараката на бай Иван. Разгледахме Пентаграма. Аз го виждах за първи път. От неправилното съхранение, боите се бяха напукали. Вероятно можеше да се реставрира. Ние обаче се страхувахме при тая манипулация, да не се повреди оригинала. Затова решихме да направим най-

напред копие и след това, ако има възможност, да осъществим реставрацията. Така, ако се повреди нещо при възстановяването, да имаме точно копие на оригинала. Решението е взето. Посоката на действие е очертана. Остава да се осъществи.

Изборът на художник, който да извърши репродукцията, бе ясен. Това можеше да бъде Цветка Щилянова. Разговора с нея проведох аз. Тя се съгласи веднага, без колебание. Нейните изисквания към нас бяха: да направим хубава здрава, устойчива и лека рамка, на която да опънем платното. За всичко това нямахме никакви проблеми. Братът на Цаню Антонов от Трявна - Трифон Антонов, беше специалист по дървообработването и работеше, като преподавател в института за усъвършенстване на учители в София. Бай Иван му обясни какво трябва да се направи. А той пое задължението да направи рамката в работилницата на института, като спази изискванията на художничката за рамката. И я направи. Отклонения нямаше. Следваше да намерим платно за рисуване и да го опънем върху рамката. И това беше направено. Вече думата имаше Цветка Щилянова. Занесохме рамката с платното и оригинала на Пентаграма в дома й. Тя живееше на ул."Мальовица" по това време. Платното бяхме грундирали по нейно указание предварително. Когато всичко беше поставено на стативите Цветка каза, че няма да може да се справи с чертането на Пентаграма. Отстранихме тази пречка, като с тая задача се заех пак аз. Сега вече майсторът художник трябваше да покаже изкуството си. И тя го показа. В това не се съмнявахме. Нали затова се обърнахме към нея.

Кога стана това? - Датата е 19 юли 1963 година. Така е и записала Щилянова в десния долен ъгъл на картината - Пентаграм. Разплатихме се и прибрахме творбата. Сега къде да я съхраним? Тя е голяма. Размерите са 138 см. широчина и 178 см. височина. Да я наролим, значи да повторим невежеството, проявено при оригинала и да получим същия резултат. Заръката на Цветка беше да не се сваля платното от рамката. Трябваше да я съхраняваме там, където има условия за това При мен и при бай Иван нямаше такива. Оставаше това да направи Боянчо. Той имаше хубава къща близо до Изгрева, където живееше с рождените си сестри - Димка и Лунка. Така и направихме. Сложихме я зад гардероба в стаята му. Излишно е да казвам, че всичко се извършваше тайно. Тогавашната комунистическа власт би съсипала всичко, ако узнаеше за такива еретични, според нея, начинания. А извършителите ги чакаше подходящо наказание. Но всичко мина добре. Никой не се разприказва на неподходящо място. Преди да я укрием у Боянчо направихме цветна снимка. Това направи Николай Монов от Дунавци - Видинско. Той имаше фотолаборатория, правеше художествени снимки. Имаше такива умения. Само че точно с тая работа не се справи. Отиде си от тоя свят с несвършена работа. Къде му е наследството не знам, за да вземем негативите и да свършим работата му. Чух, че ги е дал на Илияна Иванова от Шумен. Друг слух е, че ги е занесъл в Бургас и предал на Милка Кралева. Вярно ли е всичко това - не знам. Сега, обаче, ще направим това, което Николай не направи от липса на воля и залитане по разни хубавици. Спомням си с горчивина, че Елена Андреева много чакаше тая фотография, но така си отиде от тоя свят, без да я види. Лично аз много съжалявам за това. А тя заслужаваше да я зарадваме с такова фотокопие. През пролетта на 1986 година си прибрах Пентаграма от Боянчо. Аз вече имах условия да го съхранявам. От тогава той е у нас. Наскоро след това Боянчо се пресели в невидимия свят.

По време на контактите си със Щилянова по повод Пентаграма, имах

възможност да слушам от нея преживяванията, които е имала, когато е рисувала Учителя. Тогава от нея научих, че Той е бил инициатора за рисуването на тоя портрет от нея. С какво вълнение разказваше за срещите си с Него по време на сеансите. Запомнил съм от нея, че й е направило впечатление, как Той е слизал от стаята си и как старателно е нагласявал шала, с който се намятал и който виждаме изобразен на портрета. Всичко това тя разказваше с вълнение и радост при тия спомени. Предаваше състоянието си и на слушателя.

След като Цветка Щилянова завърши работата си по Пентограма и ние си го прибрахме, нямаше време да извършим възстановяване на оригинала. Бързахме, да не би по някаква причина Паша да разбере, че той е изчезнал от банята й. Затова, по обратния ред го върнахме на мястото му. После вече не се създадоха условия да довършим замисленото от нас начинание. Къде е сега оригинала? Доколкото ми е известно, той се намира в къщата на Сава Симов - наследника на Йорданка Жекова на Изгрева. Ако е така, то е добре, защото в неговото жилище има подходящи условия да се съхраняват такива неща.

Сега идва ред да видим какво представлява Пентаграма, какво е закодирано в него, как се тълкуват изображенията, които се виждат върху платното? Отговора на това се съдържа в поясненията, дадени от Боян Боев по изказвания на Учителя. Какво пише той? - Ще го прочетете в неговата статия „Пентограмът".

Към всичко това няма какво аз да добавя. Заключението е едно: Само разумният ученик може да се ползва от силите, които излъчва Пентаграма. Който го притежава, трябва да го пази, да не се повреди, да внимава Мефистофел да не го присвои, защото царят на мухите, на въшките и на бълхите, може да заповяда на някой плъх, да го унищожи и когато се събуди, да констатира, че отново е бил измамен. Следователно, притежаването на Пентаграма означава още, че трябва да имаме будно съзнание и насън и наяве.

Комунистите откраднаха тая форма и я ползваха за свой символ наред с кръстосаните сърп и чук. До скоро, тоя техен символ, петолъчната червена звезда, стоеше на върха на техния партиен дом в столицата. Отначало те си рисуваха петолъчката в правилна геометрична форма. Но понеже имаше нещо криво в ума им, в сърцето им, в съзнанието им, то те започнаха да я рисуват деформирана, разкривена, изопачена. Отражението на това изопачаване не закъсня. Силите, които стояха зад тая форма, ги провалиха. Съзнателно или несъзнателно те изоставиха петолъчката, като свой символ и приеха сега червената роза, да ги символизира. Ще видим какво ще им донесе тя?

А учениците на школата трябва да бъдат внимателни, защото природата не понася изопачаването на формите, които ни е дала. [Преди да се работи с Пентограмата трябва основно да се проучи и да бъде с чисто сърце, светъл ум и праведна воля!]

Антиминсът
и
Бялото Братство

Антиминсът и Святият Дух
Антиминсът и Духът Христов
Антиминсът и Отца на Светлините
Антиминсът и Цветната Пентограма
Антиминсът и 5-тях Свята на Пентограмата
Антиминсът и человекът земен и небесен
Антиминсът и ученикът на Словото
Антиминсът и Космическият Ученик

* * * * * * *

Работа с Антиминса
Работа със „Завета на Цветните лъчи на Светлината“
Работа с Цветната Пентограма
Връзката между человека земен и Антиминса
Връзката между человека небесен
и Завета на Цветните лъчи на Светлината
Връзката между ученика и Цветната Пентограма
Връзката между ученика
и Словото на Учителя Беинса Дуно
Връзката между ученика и Космическият ученик
на Всемирното Велико Бяло Братство

I.

ЕЖЕДНЕВНА РАБОТА С АНТИМИНСА

1. В „Изгревът" том XI, стр. 88–90 е дадена статията „Как се работи с Антиминсът". То е безкръвно жертвоприношение за Господнята вечеря, която е тайна вечеря, на която се установява Тайнството Евхаристия.

2. При ежедневната работа с Антиминса той стои окачен в рамка със стъкло на стената. Застава се пред него с Евангелие в ръка, като преди това почти наизуст трябва да се запамети всичко, което е описано за Антиминсът от стр. 4 до стр. 159.

3. Да си прочете на глас, застанал прав пред него, от стр. 88–90, за да си припомни как се работи с Антиминсът при Господнята вечеря.

4. След това прочита бавно стиховете от Евангелието, посочени в стр. 89, глава VII, от 5 ред отгоре до 9 ред.

5. Чете се глава XI на стр. 89, отгоре от 28 ред до 50 ред.

6. Чете се глава XII, от стр. 89–90.

7. Чете се глава XIII, от стр. 90, като всички стихове от Евангелието продължават със следващите редове.

8. За упътване е дадена гл. XIV на стр. 90.

9. Ежедневната работа с Антиминсът цели да се свърже ученикът със **Святия Дух**, а чрез Него да се добере до **Христовия Дух**. А чрез Него ще се добере до **Отца на Светлините в Небесната дъга**. Чрез нея той ще се влее в **Духа на Словото** на Всемировия Учител Беинса Дуно, което е **Божествената Троица** от **Божествения Дух**, **Христовия Дух** и **Господния Дух**.

II.

ВРЪЗКА НА АНТИМИНСА СЪС „ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА“

1. Ученикът може да направи връзка със **Святия Дух**, Който е **Духът на Обещанието** от Небесната дъга от **Отца на Светлините**. Така той може да направи общение със „Завета на Цветните лъчи на Светлината“, защото Духът на Обещанието е Духът Святий и е **портокаленият цвят** от спектъра на Небесната дъга. (Виж стр. 15–17 от книжката „Заветът на Цветните лъчи на Светлината“.)

А чрез портокаления цвят от Отца на Светлините на Небесната дъга той влиза в посвещение на едно тяло, на един ум и един дух, когато вижда цялата **дъга от Отца на Светлините** и проумява стиха „Свят, свят, свят Господ Саваот“. (Исай, глава 6, стих 3.)

2. След **посвещението** си чрез **Святия Дух**, той се добира до **Христовия Дух**, Който е **сияние на Неговата Слава на Отца на Светлините** и **образ на Неговото същество** и държи всичко със **Силата на Своето Слово** (Послание към Евреите, гл. 1, стих 3.) Ето тук се установява от ученика, че **Христовият Дух е Духът на Обединението, Единението** на Небето и Земята, на **Битието и Небитието**. А Духът Христов се представя от диамантовите бели лъчи на спектъра на Небесната дъга.

3. **Отец на Светлините от Небесната дъга** държи и съдържа **Светата Троица** от **Божествения Дух**, **Христовия Дух** и **Господния Дух**.

Отец на Светлините държи в ръцете Си **Седемте Духа**, Седемте лъча от Дъгата, Седемте звезди от престола **Всевишен на Бога Саваота**.

Ученикът чрез **Антиминса** влиза в общение със Святия Дух, а чрез Него – в общение с Христовия Дух, а чрез Него – в общение с Господния Дух, а чрез трите, чрез Божествената Троица – в общение с **Отца на Светлините от Небесната Дъга на Бога Саваота**.

III.

ВРЪЗКАТА МЕЖДУ АНТИМИНСА, „ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА“ И ПЕНТОГРАМЪТ

В следващия етап ученикът работи със „Завета на Цветните лъчи на Светлината“ и чрез тях, чрез лъчита на Дъгата, той може да **влезе в петтях Добродетели от Цветната Пентограма**.

Така **портокаленият цвят**, на портокалените лъчи от Дъгата, от Святия Дух, преминава в диамантовите бели цветове на Христовия Дух, Който обединява всички Добродетели от Небето и Земята и е даден в белия цвят в рамото на Пентограмата – Добродетелта (стр. 15–17, 40–47, 49–50, 58 от книжката „Заветът на Цветните лъчи на Светлината“).

Така **жълтият цвят** на жълтите лъчи от Дъгата е представен от Духа на Мъдростта (стр. 18–21 от книжката „Заветът на Цветните лъчи на Светлината“) и заема рамото на Мъдростта от Цветната Пентограма.

Така **розово-червеният цвят** на розово-червените лъчи от Дъгата се движи от Духа на Любовта (стр. 8–11 от книжката „Заветът на Цветните лъчи на Светлината“) и заема рамото на Любовта от Цветната Пентограма.

Така **зеленият цвят** от зелените лъчи от Дъгата се движи от Вечнийт Дух на Вселената, Който движи Дървото на Живота на Небето и Земята (стр. 22–29 от книжката „Заветът на Цветните лъчи на Светлината“) и Който преминава в Духа на Живота (стр. 12–14 от книжката „Заветътна Цветните лъчи на Светлината“), който управлява Живота Вечен с Божествената Правда. **Правдата** осъществява опознаване на Вечния живот с познанието на **истинния Бог** и утвърждаване на Неговия Дух във вътрешния човек на Земята и Небето. Зеленият цвят заема рамото на Правдата в Цветната Пентограма. А зеленият цвят, чрез зелените лъчи от Небесната дъга, е който се управлява от **Духа на Живота**, един от Седемте Божии Духове.

Така **синият цвят** от сините лъчи от Дъгата се движи от Духа на Истината (стр. 30–32, 55–56, 60 от книжката „Заветът на Цветните лъчи на Светлината“). Тук е **връзката между Словото на Бога и Духа на Истината**, защото „глава на Твоето Слово е Истината“ (псалом 119, стих 160). А глава на Истината е Божественият Дух. Синият цвят заема рамото на Истината от Цветната Пентограма.

КОЙ Е УЧЕНИКЪТ, ЗЕМЕН И НЕБЕСЕН?

Чрез работата на Пентограмата, ученикът влиза в 5-тях свята на човешката еволюция на човека земен и небесен.

Ученик е онзи, който има **пряка връзка със Словото** на Всемировия Учител Беинса Дуно.

Ученик е онзи, който има **пряка връзка**, чрез Словото на Учителя, с онзи **център**, от който излиза това Слово.

Ученикът е онзи, който чрез Словото на Учителя **прави връзка с Духа на Словото** и с онзи център, откъдето слиза Словото. А този небесен център е онзи небесен Престол на Отца на Светлините, на Бога Саваота.

Ученикът е онзи, който чрез Словото на Учителя сваля онзи **небесен лъч** от Отца на Светлините в своето съзнание и оттам – в ума, чувствата и действията си реализира Словото. И Словото става плът в човека земен и небесен. Човекът земен, защото е от плът и кръв, и **човекът небесен**, защото с духа си прави връзка чрез Словото на Учителя си с Отца на Светлините, онзи небесен център, откъдето слиза Животът Вечен на това Слово.

Ето това са етапите на пътя Господен на **ученика земен и небесен**, за да се свърже с **Космическия ученик** на Всемирното Велико Бяло Братство:

1. Изучаване, работа и приложение с Антиминса.

2. Изучаване, работа и приложение с Пентограмата.

3. Изучаване, работа и приложение със „Заветът на Цветните лъчи на Светлината".

4. Изучаване, работа и приложение със Словото на Учителя Беинса Дуно, Всемировият Учител на Вселената.

5. Чрез **Светлината от Словото** на Учителя Беинса Дуно ще влезнеш в **Света на Любовта** и ще крачиш като човек в Дух и Истина.

6. Чрез **Виделината** от Словото на Учителя Беинса Дуно, която ще влезне в ума човешки и от земен ще го направи **човек небесен**, и тогава ще влезне в Света на Мъдростта.

7. Чрез **Славата** (Небесната, Божествена Светлина) от Словото на Учителя Беинса Дуно, която ще влезе в **човешката душа** и чрез Божествената Светлина на Словото ще я свърже с Божествената Душа на Бога. Само тогава може да влезе в Света на Истината, Свят на Слава Господня.

А **Духът Христов**, Който беше в Мойсея, Исуса и Учителя, ще свърже всичко **в едно**, защото **произлиза от един и същ източник**. Христос вчера, днес и утре е един и същий. (Виж „Изгревът" том XII, стр. 368, 369, 370, 371, 372.)

Съставено на 3 март 2000 год. от 17 до 19 часа в гр. София от Вергилий Кръстев за улеснение, упътвания към материала на „Изгревът" от том XI и том XII.

ЗА МОЛИТВИТЕ

1. В „Изгревът" том XI, от стр. 630 до стр. 680 са публикувани Молитвите на Учителя Беинса Дуно.

2. От стр. 681 до стр. 685 са отпечатани бележки към молитвите, от Вергилий Кръстев.

3. Всички молитви са дадени и преписани от старите ръкописи и от стария правопис са отбелязани в новия правопис след 1945 год.

4. Дадени са чрез старите форми и изрази на изразяване и така трябва да останат.

Например на стр. 667, в Целителната молитва в т. 1, втори ред, е написано: „който е говорил с рабат ти". Трябва да остане в тази изразна форма и правопис. Така Святият Дух е дал тази молитва. А всичко останало са човешки разсъждения на изопачени човешки умове, които по начало не знаят кой е **Духът**, Който носи молитвите, кой е Духът, Който ги сваля от Божествения свят и кой е Духът, Който ги предава на Учителя Петър Дънов. Не знаят и вместо да учат и четат „Изгревът", търсят да изнесат несъществуващи пропуски. А направените пропуски от нас, аз ги изнасям.

5. По някой път има разлики, незначителни, от оригиналното тефтерче на Учителя и някои Негови собственоръчно написани молитви. Той впоследствие е внасял промени. Пример: в „Добрата молитва", стр. 631, стих 6, в оригиналното тефтерче на Учителя е отбелязано: „Ти благославяй живота ни, който посвещаваме на Теб за доброто на нашите братя и ближни". Тук е словоредът в оригинал. Публикуваният текст е също оригинал.

6. Така, както са дадени молитвите, така подред трябва да се преписват в „молитвеното тефтерче" от всеки. Наруши ли се редът и порядъкът, той, ученикът, нарушава и разкъсва последователностите и връзката, която ги свързва. А чрез тази връзка на Съвършенство те са свалени от Божествения свят от онзи Дух, Който ги сваля чрез Учителя Беинса Дуно. А това е Духът на Словото.

7. Молитвите не трябва да се приспособяват към езика, който ще говорят българите в дадено следващо столетие. Ще си останат в своя оригинал. В бъдещето човечеството ще учи онзи български език, на който е публикувано оригиналното Слово на Учителя. Той ще остане като класически български език на Словото на Учителя.

8. На стр. 679–680 в „Изгревът" том XI са дадени дните на седмицата и онези молитви, които трябва да се четат всеки ден. Това е дадено от Учителя. А в Нарядите, публикувани в XI том, от 1897–1918 год., на стр. 716, 719, 721, 764, 766, 767 са дадени упътвания за „Добрата молитва". Тя присъствува на всеки събор. А в „Изгревът" том XII, стр. 4–240 в Нарядите от 1919–1950 год., това се вижда много добре, че тя присъствува във всеки ежедневен наряд.

9. Беше ми обърнато внимание от Мария Арсова, че е чела от Учителя, който в една от беседите си казва, че всяка сутрин и вечер трябва да се казва, освен ежедневният наряд за деня, и „Добрата молитва" и 91 псалом. Ето защо тук добавяме тази забележка, която е вярна и да бъде за уточнение. Според съставителя това е видно от нарядите. Но редно е да се уточнят в действителност както е било и как трябва да бъде.

10. Беше ми обърнато внимание, че има разлика между молитвите в нарядите и онези, които са дадени в отделната глава. Да, има ги, защото ги има в протоколите и там така са отбелязани. Това са началните години и има пропуски в изписването им. Или пък Учителят ги е дал в първоначална редакция. Ето защо аз не промених нищо. Но на стр. 630–680 те са в своя окончателен оригинал. И по тях трябва да се ръководите. Ако се доберете до тях, ще видите и ще се срещнете с Духа на молитвите. И тогава ще се убедите какво значи молитва, която носи със себе си Дух, Мощ и Сила. Амин!

БЕЛЕЖКИ КЪМ СНИМКИТЕ В ТОМ XII

1. Снимка № 15: Посетителите слушат Словото на Учителя Петър Дънов през отворения прозорец на стаята му.

Отляво надясно: 1. Мария Тодорова отляво на прозореца. 2. Буча Бехар – до нея пред прозореца. 3. Елена Андреева вдясно. 4. Гита Стратева – втори ред отляво. 5. Райна Калпакчиева – до нея. 6. Милка Аламанчева – отдясно. 7. Наталия Чакова – трети ред отляво. 8. Благовест Тошев. 9. Борис Николов. 10. Василка Иванова – новата домакиня на дома Гумнерови.

2. Снимка № 31: Гостите на молитва пред хляба Господен.

Отляво надясно: 1. Васко Искренов. 2. Мария Тодорова. 3. Борис Николов. 4. Благовест Тошев. 5. Райна Калпакчиева. 6. Буча Бехар. 7. Василка Иванова – права. 8. Наталия Чакова – права. 9. Милка Аламанчева. 10. Елена Андреева. 11. Гита Стратева.

3. Снимка № 33: Учителят на Черни връх със съмишленици през 1914 год.

Отляво надясно: 1. Русчев полегнал на лявата си страна с шапка на главата. 2. Дядо Благо – Стоян Русев. 3. Иван Грозев – гимназиален учител. 4. Петко Гумнеров – нисък на ръст, стоешком. 5. Учителят Петър Дънов седнал на камък, а на коляното му е поставена мека кръгла шапка. 6. Син на Русчев, застанал прав, юноша с ученическа шапка. 7. Д-р Трифонов, седнал пред № 6. 8. Младен Попов с военна униформа и дълга брада. 9. Тодор Стоименов, пред него лежи сламена шапка. 10. Приклекнал най-отпред с военна униформа е Любомир Лулчев, в чин подполковник и с орден за храброст.

БЕЛЕЖКА КЪМ СНИМКА № 119: „УЧИТЕЛЯТ С ПРИЯТЕЛИ В ПРОВИНЦИЯТА“, ОТ „ИЗГРЕВЪТ“ ТОМ X

Първи ред клекнали, отляво надясно: 1. Иван Милевски. 2. Верка Милевска. 3. Иринка Милевска. Янка Грънчарова – Ямбол.

Втори ред седнали, отляво надясно: 5. ... 6. Колю Киряков от село Вресово – ръководител. 7. Учителят. 8. Слави Милевски. 9. Велчо Милевски (един от ръководителите в Айтос). 10. Боян Боев.

Трети ред прави, отляво надясно: 11. ... 12. Лечева. 13. Петър Лечев от село Вресово. 14. Стойка Ангелова от село Тополица. 15. Савка Керемидчиева. 16. Надка Куртева. 17. Марийка Милевска.

Четвърти ред прави, отляво надясно: 18. Олга Славчева. 19. ... 20. ... 21. ... 22. Иванка Щирьонова. 23. Иринка Иванова. 24. Петър Пампоров.

ЗАБЕЛЯЗАНИ ГРЕШКИ В „ИЗГРЕВЪТ“ ТОМ XI

1. Стр. 42, 3 ред отдолу: Вместо „Марка“ да се чете „**Матея**“.

2. Стр. 137, 18 ред отдолу: Да се чете К=**20**.

3. Стр. 138, ред 13 и ред 16 отдолу: Да се чете **Хадърджа**.

4. Стр. 144: От дясната страна е цветният Антиминс. Отстрани да се чете: „Антиминсът от **1747** год.“.

5. Стр. 386: Обърнатият текст под чертата да се чете: дряхъл – *книж., остар.* отпаднал, немощен.

6. Стр. 619 – Съборите през 1933 и 1934 год. са били на Витоша в местността „Присоите“. Виж „Изгревът“ том VII, стр. 155–156.

7. Стр. 688, № 5: Да се чете:

На 33 години **слезе** Божият Дух в Учителя.
На 48 години **влезе** Христовият Дух в Учителя.

Думите „слезе“ и „влезе“ са разменени поради грешка в набора.

8. Стр. 700: № 29 е изпуснат. Да се чете:

В Безграничната Божия Любов има Радост и Веселие за всички души! Та по Бога който живее, нищо не му трябва, защото бърже се движи.

9. Стр. 700, № 30. Изпуснато изречение. Да се чете:

В името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост, в името на Божията Истина, в които живеем и се движим, и със силата на живото Слово Божие, да се разпръснат всички вражи сили.

10. Стр. 701, № 37 да се чете:

Никоя сила в света не е в състояние да спъне моето Божествено растене.
В Божествения план е аз да **раста** в Добродетелта.
В Божествения план е аз да **възраствам** в Божията Правда.
В Божествения план е аз да **цъфтя** в Божията Мъдрост.
В Божествения план е аз да **узрея** в Божията Любов.
В Божествения план е аз да **живея** в Божията Истина.
Туй право никой не може да ми го отнеме.
Дето е Господ, там съм и аз.

11. Стр. 772, 23 ред отдолу: Вместо „Давида“ да се чете „**Данаила**“.

12. Стр. 809: Номерът на заглавието да се чете: **4.** По следите на непубликуваните материали на Боян Боев.

Грешките са направени при набора на текстовете и коректорите не са ги забелязали.

ДУХЪТ на ИСТИНАТА
в
СЛОВОТО
на
ВСЕМИРОВИЯТ УЧИТЕЛ
БЕИНСА ДУНО
и
ДУХЪТ
на
ЗАБЛУЖДЕНИЕТО
в
ДЕЯНИЯТА
на
ЧЕЛОВЕЦИТЕ ЗЕМНИ

Летопис: ВЕРГИЛИЙ КРЪСТЕВ

Духът на Заблуждението
и
деянията на човеците
земни и подземни

I. По следите на архива на Анина Бертоли

II. Падналият идол

III. Архивът на Цанка Екимова

IV. Великата лъжа на Великият Изкусител

V. Великата измама на Великият Изкусител

VI. Архивът на Боян Боев

I.

ПО СЛЕДИТЕ НА АРХИВА НА АНИНА БЕРТОЛИ

1. В „Изгревът" том XI бе публикувано продължението за архива при семейство Гобо и всички проблеми с него, от стр. 820 до стр. 825.

2. В точка 15 бе споменато, че ми беше предаден от Светозар Няголов компакт-диск от семейство Гобо, връчен на няколко лица, но не и на мене. Той беше отворен през месец януари 2000 год. от моя сътрудник Марина Иванова, която направи опис на същия компакт-диск.

3. Пълна изненада за всички. Невероятно изобретение на французите, йезуитите и михайловистите. Оказаха се не само крадци, защото присвоиха архива на Анина Бертоли, който бе обещан на мен, но и лъжци, защото излъгаха онези българи, които извършиха предателството срещу архива. И накрая се подиграха на всички българи. И то жестоко! Невероятно, но е факт!

Е, господа чужденци, радвайте се, защото и аз се радвам, че измамихте българските предатели, както и вас измамиха други изпратени при вас предатели, също българи. Да живеят предателите! Сега е времето на предателите!

4. Ето описа какво има в този компакт-диск:

а) От **пакет 2** на архива са прехвърлени в компакт-диска само 20 лекции (от 18-а до 38-а) на 15-а година на **Общия окултен клас – 1935–1936 година**. Забележете – **половината**, а защо не са включени и другите, от 1-ва до 18-а? Защото там има някой българин-михайловист, който с френските йезуити поместват част от годишнината, за да не може с архива и годишнината да се свърши някаква работа. Тук българите, които получиха диска, бяха неприятно изненадани и това бе едно голямо унижение за тях. Разбраха, че също са излъгани!

б) От **пакет 3** на архива са поместени в компакт-диска от 1-ва до 19-а лекция на 20-а година на **Общия окултен клас – 1940–1941 година**. Забележете – също **половин** годишнина, също нарочно, която не ще послужи никому.

Но тук трябва да отбележим със задоволство, че същата годишнина аз съм я издал в две томчета от оригиналния текст, който притежавам. Те бяха отпечатани през 1997 год. като „Всеки ден по една добра мисъл" и през 1998 год. като „Прав път", по стария правопис до 1945 год. Издадени са, но предателите там **знаят това** и изпращат **половин** годишнина, за да се подиграят с българите, които са техни поддръжници. Продължавайте по същия начин и в бъдеще! Ще остане като поучение на мнозината предатели.

в) От **пакет 8** от архива са прехвърлени в компакт-диска от 21-ва до 43-та лекция на 21-ва година на **Общия окултен клас – 1941–1942 година**. Но няма

ги също лекциите от 1 до 20, които нарочно не са включени, за да не могат българите тук да издадат нищо.

Но за голяма изненада на тукашните българи-предатели, тази 1941–1942 год. е издадена по оригинала от мен, като „Буден ум и будно сърце" и „Великата възможност", през 1999 год. Издадени са от мен, но не от крадците, лъжците и мошениците, както и от предателите! Запомнете много добре това, защото следва драматична развръзка. И вие ще си я проверите сега и след време!

5. Дами и господа чужденци, йезуити и михайловисти. Вие се оказахте не само лъжци, крадци и мошеници, но и големи подлеци. Та вие поставихте на колене вашите застъпници и онези, които писаха писма срещу мен, с които ви разколебаха, та свалихте вече натоварения архив на леката кола, с която трябваше да ми се докара архивът на Анина Бертоли чрез Величка Няголова.

Подлостта ви е голяма и съответствува на предателството ви спрямо Словото на Учителя Дънов. Тя, подлостта, идва от вчера, тя е днес тук и ще продължи и утре. Непременно ще продължи, защото архивът, който сте запленили незаконно, е у вас и той се държи от Силите на Разрушението. И той ще ви изпрати хора с нови методи, с нови хрумвания и вашата игра ще продължи дотогава, докато на българските предатели това им втръсне и да не могат да понесат унижението си. И тогава ще ви отхвърлят. А дотогава ще гледаме траги-комедията с подставени лица за актьори. А сценарият е написан от Духът на Разрушението.

А дотогава ще видим още много големи ваши изпълнения, рожби на подлостта и на поквара. И това трябва да изтече, но чрез вашите слуги тук и идейни застъпници. Ще изтече мътната вода, но трябва и време, за да изтече.

А ние ще продължим да описваме тези истории, защото те са предметно учение на всички българи – и от едната ложа, и от другата ложа. Голямо обучение. Необучен няма да остане нито един! Необучен не може да премине нататък.

А аз ви благодаря, че ги прекарахте през унижението и за обучението им. Време им е да различават какво е кражба, какво е лъжа, какво е нечестност, какво е измама, какво е подлост и какво е поквара. Това не са думи, а това са **състояния на съзнанието им**, през които те днес преминават благодарение на вас. И затова те никога това няма да забравят. Ще го помнят. А другите, които идват след тях, ще си го прочетат от „Изгревът". Ето защо ние поместваме историята на откраднатия от вас архив на Анина Бертоли. Думата е точна: откраднат. Та вие нищо не знаехте за него, не знаехте нищо. Узнахте чрез мен и веднага Господарят, на когото служите, ви нареди да извършите предателство към Словото на Учителя Дънов.

Днес е времето на предателите. И на поквара!а! Да живеят предателите и тяхното време! Така те ще се разкрият, оголят и видят от всички. И като премине времето, създадено от Духа на Заблуждението и неговите слуги, то ще дойде друго време!

Аз чакам Новото време, създадено от Духа на Истината, което е в Словото на Всемировият Учител Беинса Дуно. Амин.

Новото време ще бъде времето на готовите души, изпратени от Невидимата Школа да се преродят или да се вселят и поемат от мен онова, което съм започнал и завършил, както и онова, което е предназначено за следващото поколение, което трябва да го довърши.

Но това всичко е по Програмата, която движа, ръководя и осъществявам.

II.
ПАДНАЛИЯТ ИДОЛ

В поредните томове на „Изгревът" много пъти се споменаваше за дейността на „майстор" Борис от една страна и Борис Николов от друга страна. Питаха ме: Как е възможно това? Щом е допуснато, значи е възможно. Ами как става това? Нали сте виждали как един човек кара една лека кола, а зад него стои друг човек. Така и тук в едно тяло живее един, после го напуска и друг идва да живее. Един излиза и друг влиза. Един е стопанинът на тялото и дома, а другият е дошъл като наемател и го ползува както му е угодно. В общи линии това е механизмът на обсебване на тялото от различни същества от различна еволюция в тяхното падение. Падналите същества също имат време и място на реализация.

Борис Николов бе едно, а „майстор Борис" бе друго нещо. Единият Борис Николов бе от Бялото Братство, а "майстор Борис" бе от Черната ложа. Как е възможно? Щом е допуснато, значи е възможно. Доказателства колкото искате има. И то реализирани от него.

На Борис Николов аз издадох два тома от „Изгревът" – II и III, и има материал за още два тома. А „майстор Борис" разруши цяло Братство и провали стотици хора приживе и след това (виж „Изгревът" том X, стр. 760–763, том XI, стр. 793–803). Аз бях свидетел. Доказателства стотици. Явни с факти и с човешки съдби. От 1986 до 1990 год. на всеки 10 срещи в дома му 2–3 пъти в тялото му бе Борис Николов, а другите 7–8 пъти бе „майстор Борис". С един се уточнявах, а другият идваше в тялото му и всичко разрушаваше. А разрушението днес около нас го виждаме явно и неоспоримо. То е доказателството.

След заминаването на съпругата му Мария Тодорова, след няколко месеца около него се завъртяха много млади жени. Той беше 76–77-годишен, а те – между 25 и 30 години. Тогава, ако си в провинцията, за да живееш в София, трябваше да си софийски жител. А тогава жителство се получаваше само с женитба. Момата идваше от провинцията и се женеше за софийския ерген. И майстор Борис тръгна с тези млади жени да ги „сватосва", да ги жени за старите братя на неговата възраст, за да получат жителство, да им припишат апартаментите си и след това да ги уморят по-бързо чрез целувки и плътска похот. Всички се видяха в чудо. Онези от неговото поколение си спомниха какво бе казал Учителят за него (виж „Изгревът" том VIII, стр. 64–66 под № 77 и 78).

Дори Павлина Даскалова от Велико Търново го вижда в софийския трамвай през 1977 год. как е седнал на седалката, а напреко на коленете му е седнала една от възлюбените му и се целуват и прегръщат за общо възмущение на гражданите. Тогава такова нещо бе много рядко и то само при младежи се случваше. А тук е 77-годишен старец и жена на 25 години. А него го познаваха мнозина и започнали да шушукат в трамвая: „Виж ги какво правят дъновистите." Тогава Павлина отива в дома му цялата възмутена и му вика: „Брат Борис, ако се целувате, целувайте се тук, у дома, а не в трамваите, за да ни се смеят

хората." Майстор Борис извикал „Вън от къщата ми!" Сега е 2000 година, Павлина е жива и е с разума си и още го разказва този случай с възмущение. А същата му възлюблена му наследи къщата и имота, като изгони слугинята Станка (виж „Изгревът" том V, стр. 199–201).

И понеже ме уведомиха, че съм писал лъжи и че щял съм да бъда съден за неверни неща, бе помолена Марийка Марашлиева да опише тези деяния на майстор Борис, чрез Жана Иванова. Бяха ми изпратени откровенията на една духовна сестра и ето, аз ги публикувам.

Изложение на Марийка Марашлиева:

Марийка Марашлиева

СВАТОСВАНЕ НА СТАРИТЕ ЕРГЕНИ

Случаят, за който искам да разкажа, е станал към края на 1976 год. или в месеците до началото на м. Май през следващата година.

Добри Ганев е болен от рак и е постъпил в болницата в гр. Бургас. Борис Николов и Петър Филипов решават да отидат да го посетят в Бургас. Добри е техен близък приятел и ръководител на Братството в Айтос.

Двамата, Борис Николов и Петър Филипов, потеглят за Бургас и отсядат (доколкото си спомням от разказа на Петър) в дома на Кралю Кралев, ръководител на Братството в Бургас. Те посещават Добри Ганев в болницата, като смятат на връщане да се отбият в Айтос, за да посетят Надка, съпругата на Добри.

Добре, „но какво става, не мога да си обясня", казва Петър Филипов, „Борис Николов решава да си тръгне направо за София". Петър Филипов отива да го изпрати на гарата. Кой е бил още на гарата, не зная, но Петър Филипов бил изумен, като видял Борис Николов преди тръгването на влака, сграбчил в прегръдките си Милка Кралева да я целува като „селски ерген". Тия, които познават Петър Филипов, знаят, че е много строг в това отношение и такава близост с една сестра бе недопустима за него, каквото особено сега младите считат за нещо обикновено в последните години.

Това си спомням от възмущението на Петър Филипов, което той споделяше с приятелите си от Братството.

Тук ще се спра на думите на сестра Мария Тодорова, която е казвала някъде: „Когато аз си замина, ще познаете Бориса!" Може да не съм абсолютно точна, но тия са били приблизително думите ѝ. За мен лично Борис Николов в третата си възраст не беше истинският брат Борис. Това беше вече „майстор Борис", както мнозина го наричаха.

По-нататък в тая връзка мога да спомена още един факт, разказван пак с възмущение от Петър Филипов: по едно време Борис Николов идва при него с една млада жена на име Светла, която била от Варна, да ги запознае. Тя се интересувала от Учението на Учителя Петър Дънов и Борис я водел, та Петър Филипов да ѝ поговори нещо в тая връзка. Не зная колко пъти може да е идвала тая жена в дома на Петър. Един път идва Борис с нея при Петър и му поднася

един пъпеш като подарък. После Петър разбира, че пъпешът е от Светла. Втори път тя носи на Петър една вратовръзка като подарък, но той не я приема. Светла започва да пише писма на Петър и да ги пуща в пощенската му кутия, в които пише между другото кой за кого да се ожени. Тя е влюбена в Петър и предлага да се оженят. Борис да се ожени за майка й или леля й (не си спомням точно) и още други глупости.

Веднъж Светла звъни на вратата на Петър и когато той отваря, за да види кой е, „тя се хвърлила на врата му", а той я бил „изритал" навън. Това считам, че е много силно казано, но във възмущението си от нейното нахалство, той искаше да каже, че я е изпъдил навън.

Друг път тя идвала със сестра си и настоявали двете да влязат в дома му, но той не ги приел. После идвала с майка си, но не си спомням какво им е казал, но и тоя път не ги приел.

След известно време идва при Петър Филипов брат Жечо Панайотов и носи едно писмо от нея за Петър. Последният се обръща към брат Жечо и му казва: „Брат Жечо, и при теб ли идва тая Светла?" А на нас казваше: „Чудя се как се е съгласил брат Жечо да ми носи писмо от Светла, тоя възрастен вече човек, на толкова години." Петър имал няколко писма от Светла, използвал случая, дал ги на брат Жечо да й ги върне, защото не му трябват нейните писма и не иска да има нищо общо с нея. Оттогава брат Петър Филипов наричаше Борис Николов „свата Борис".

Аз съм виждала един-два пъти Светла като идва, но какво са говорили, не зная. Не съм присъствала на техен разговор. Веднъж бях в кухнята, когато тя дойде с Борис Николов. Те седнаха на пейката в градината и там разговаряха, защото в момента Петър работеше нещо там.

Горното написах по настояване на брат Вергилий Кръстев.

Подпис: М. Марашлиева
(Марийка Марашлиева)

София, 21.II.2000 г.

Бележка на съставителя:

Словото на Учителя Дънов е Великият идеал на човешката душа.

Деянията на человеците **земни** и человеците **подземни** са деяния на падналите идоли на човешкото опорочение.

Падналият идол в своето падение опорочи мнозина и унищожи стотици хора. Чрез него те бяха изпитани и бяха опорочени и отклонени от пътя им.

Падналият идол има само минало. Но няма настояще. Нито бъдеще. В него няма живот!

Само високият идеал на Словото на Учителя Дънов има настояще и бъдеще, защото той е сътворен от Духа на Словото за човешкия ум, човешкото сърце и човешката воля, за да претвори себе си в живот и Словото да стане плът и кръв на человека земен и человека небесен. Амин.

III.
АРХИВЪТ НА ЦАНКА ЕКИМОВА

Цанка Екимова е рождена сестра на Борис Николов и Николай Дойнов. За нея виж „Изгревът" том VI, стр. 242–339, както и „Изгревът" том V в разказите на Мария Тодорова за нея. Всеки един заема едно място, на което е поставен от Небето. А по деянията им се съди дали мястото, което са заели, е достойно за онова, което са свършили или са пропуснали. Всеки се оценява по делата си.

Цанка Екимова я познавам от 1970 год., срещнахме се на екскурзия на Витоша. Тя ме потърси, защото беше разбрала от брат си Борис за мен. Разположи се към мен, след като разбра, че работя с Борис Николов по неговите спомени. Тя разбираше по хиромантия и ми гледа на ръка на Витоша. Онова, което ми каза, беше вярно и се сбъдна, но онзи, който говореше чрез нея, бе пророчески дух. Това го видях, разбрах и оцених пророчеството й по достойнство. „Ти си водачът на племената и родовете израилски, изпратен да ги изведеш от пустинята." Това беше вярно. И ето сега чрез „Изгревът" се извеждат от пустинята и ги прехвърлям през река Йордан в Ханаанската земя, т.е. в Историята като историческа следа. А този път на превъплътените по дух израилтяни между българите по времето на Школата на Учителя Дънов е аналогичен както по времето на Мойсея. Каквото е било навремето, това бе и днес.

По онова време тя живееше в собствената си къща в Габрово с много наематели, поставени от държавата, и не можеше да се освободи от тях. Тя беше ръководител на Братството в Габрово. Обичаше да разпорежда като генерал и затова я викаха „Генералът". Събираха се нелегално в нейната къща да четат беседи, но новите габровци не можеха да я търпят вече и я изгониха. Не я искаха. Ето защо тя прекарваше по 3–4 месеца в София в апартамента на брат й Стефан Дойнов, връщаше се за 1 месец в Габрово и после отново идваше тук. Тук тя имаше една позната, д-р Димитрова, която беше от Държавна сигурност и винаги носеше пистолет в чантата си, служебен пистолет, с чин полковник. Това лично ми е разказвала Цанка, че тази била прикрепена към нея и отговаряла за братството към милицията. Тя обясняваше, че Учителят й казал, че ще работи в преизподнята и ада, както със служителите на ада, така и с техните поданици. И аз приех това обяснение. Но другите като нея не го приемаха.

След заминаването на Учителя тя тръгва по провинцията по нареждане на нейния духовен ръководител и започнала да събира материали за историята на Братството. Събирала и прибирала писмата на Учителя Дънов до приятелите, както и снимки и други материали, като снимки и спомени. Казваше ми: „Бях изпратена да събирам трохите от богатата трапеза от сватбата на младоженика." И това беше вярно. И какво става по-нататък.

Първо: Тя започва да преписва писмата на Учителя собственоръчно в своите тетрадки, а след много години ги отпечатваше на пишуща машина по 4–5 копия с индиго и ги предаваше на своите верни почитатели. Даваше ми и на мен да чета някои преписи, но при условие да ги връщам обратно.

Второ: В някои от тетрадките си бе преписала някои от спомените на Паша Теодорова, Никола Гръблов и други. Но тях не ги разпространяваше. Те не бяха интересни тогава за живите съвременници на Учителя Дънов. Те си ги разказваха от уста на уста.

Трето: Тя изпълняваше едно от указанията на Учителя Дънов, че когато ученикът работи със Словото Му, да си изважда някои мисли в тетрадки по теми. Те представляваха онези развити теми от Словото на Учителя дословно по Негови цитати. Но тя тогава не бе ги отбелязала по томчета и страници и това бе една грешка, която тя по-късно призна. Например „Учителят за онзи свят". И всичко, което Цанка бе вписвала в тетрадката си от различни прочетени беседи и лекции, тя ги преписваше на пишуща машина по 4–5 екземпляра на индиго. После мъжът ѝ Екимов ги поставяше в зелени дебели корици и ги зашиваше с игла и конци. Така тя ги раздаваше на свои близки и познати, но винаги даваше и едно копие на брат си Борис, което бе подписвано собственоръчно от нея. Но той не ги четеше, а ги захвърляше по разни кюшета. Тя смяташе, че върши голяма работа с тези преписи, защото тогава ежемесечно милицията правеше обиски и прибираше останалите томчета от Словото на Учителя Дънов. Според Мария Тодорова това бе подобно на кокошка, която разрива с краката си плявата и търси някое паднало зърно от хармана, да го глътне. А преди това стопанинът е прибрал житото си в чували. И накрая това нещо излезна вярно. Никакъв ефект, дори обратното. Започваше се **разбиването** на Словото на Учителя, **разрушаваше** се всяка беседа, която **бе свалена от Духът на Словото** и която беседа **имаше силата на Духа** и се крепеше от нея. **Беше разбито Словото, Духът се беше оттеглил, нямаше я вече Силата на Духа** и извадките по теми представляваха отделни изречения, кухи фрази, никому непотребни. В тях **нямаше Силата на Духа**.

Четвърто: Тя беше започнала да преписва молитвите на Учителя. Подвързваха ги и ги препредаваха от ръка на ръка. Днес съществуват десетина такива преписа, при проверката им се разбра, че молитвите бяха променени съзнателно или несъзнателно. Но факт бе, че бяха променени. И аз не съм ползувал нищо от нея за „Изгревът" том XI, където са отпечатани молитвите по оригинал.

Пето: Имаше и много събрани снимки, които бе предала на Никола Нанков и те изчезнаха в два куфара при Георги Петков в Габрово, а оттам благополучно бяха пренесени от него в Бургас и предадени на семейство Кралеви.

Шесто: Постановката на Цанка Екимова за Братството се основаваше на онези представи, които доведоха Братството да се регистрира, да създава устави, да поддържат салони, да правят школи и т.н. Всичко това рухна още по нейно време, когато напълно се разочарова от брат си Борис Николов. Сбъднаха се думите на Мария Тодорова, че след нейната смърт ще трябва да ѝ палят свещи, че е запазила и съхранила Братството от „майстор Борис". Когато това стана, отидох при нея и ѝ казах: „Цанке, време е да палиш свещи на Мария Тодорова", скочи и извика: „Никога!"

Провалът продължи и с нейната къща, която смяташе да я остави на Братството в Габрово. Казвах ѝ да я завещае на дъщерята на брат си Николай, но тя не искаше. Накрая бе принудена да я завещае. Стана така, както аз казах, като през това време беше уведомявана племенницата редовно от мен, на име Ина

Дойнова. Казвах на брат й Стефан да припише апартамента на Ина, но той отказваше. Накрая го приписаха след смъртта му на други, взетите пари бяха похарчени от Борис и пропилени на вятъра.

Защо описвам всичко това? Защото има драматични последици за следващите поколения. Ето сега мнозина от нейните извадки бяха извадени от един таван и публикуваха част от тях под заглавие „Българската душа" с ISBN 951-562-098-6, но никъде не споменават, че това са от преписите на Цанка Екимова. А защо не ги споменават? Защото не знаят кой ги е правил. Освен това свободно са откраднати цели пасажи и страници от „Изгревът", без да споменат, че са взели от него. Кражбата върви заедно с подлостта. А това са методи на Черната ложа, имаща за цел да разруши Словото на Учителя.

Ето това е последицата от правените извадки на Цанка Екимова в разстояние на близо 50 години от нея. Пълен провал за нея и разрушение за останалите след нея. Те не могат да бъдат ползвани от никого, защото **Духът се е изтеглил** от тях. Проверете, за да се убедите нагледно.

Бяха издадени „Писма до първите ученици" с ISBN 954-562-096-X. Това са преписи от Цанка Екимова. Това го знае много добре Лили Димкова, дъщеря на Петър Димков, защото са намерени от сина на Димков, на техния таван. Знаят, но мълчат, че са преписи на Цанка Екимова и след това ги публикуваха и се вписваха онези имена, които са издали горните две книги. А бележките към книгите са взети от „Изгревът". Направо го крадат, защото са против „Изгревът" целият род Димков и другите около него. А съставителят Свилен Чорбаджиев им реализира плана. Винаги при тези случаи се явява един, за да реализира!

Ето това е провалът на Цанка Екимова. А защо? Защото има стратегически план отпреди 30 години писмата на Учителя да се издават към материалите за съответните ученици, които ще бъдат издавани чрез „Изгревът". И това се спазва от мен при публикациите на тези писма.

Но се явиха първо представителите на Черната ложа, те са по-дисциплинирани и добри изпълнители на онези сили, които работят за разрушението целостта на Словото на Учителя, като едни го променят, а други го разбиват на теми, за „Мисли за всеки ден" и тем подобни. Черната ложа е еталон на Висша интелигентност, работеща с различни методи, различни от тези на Бялата ложа. На голямото, на **най-голямото Добро**, посетило някога България чрез Словото на Учителя Дънов, съответствува и **най-голямото Зло**, посетило България. От една страна има оригинално Слово на Учителя Дънов, а от друга страна има променено, преразказано и разбито Слово на Учителя Дънов. Фактите са налице и **двете ложи са се реализирали чрез своите служители**. Но първо върви Черната ложа, защото е много организирана, дисциплинирана и изпълнителна!.

И още нещо важно. Каквито си бяха едните долу на Земята, такива са и горе, след като си заминаха. Ето, Цанка разбиваше Словото на Учителя по теми. Замина си, остави си тетрадките и преписите по разни тавани. Намериха ги и **тя им внуши да реализират онова, което тя е правила**. И така те издават материалите на Цанка Екимова и разбиват Словото на Учителя. Издават променено Слово. И накрая нарочно или по незнание не пишат нейното име. Забравили го. А не забравят да си впишат имената си и на двете книги. Това е факт. И каквато си беше Цанка долу, такава си е и горе – **рушителка** на Словото на Учителя Дънов. А свързаните чрез нея също станаха рушители.

Много пъти я предупреждавах да не прави преписи на писмата на Учителя, защото ще създаде много проблеми. Не послуша. Искаше да бъде генерал. И стана генерал на изменници на Словото на Учителя Дънов.

Днес тетрадките, машинописните преписи на Цанка са пръснати на много места, захвърлени по тавани, килери, сложени в куфари и кашони. Резултат на нейната дейност бе разрушение целостта на Словото на Учителя. И тя успя. Реализира се чрез онези, които дойдоха, за да реализират онова, което тя бе започнала. Дойдоха, защото за това бяха изпратени – да разрушават, променят, крадат и след това да отпечатват, **за да може да отклонят** онези, които се раждат в България, за да бъдат последователи на Учителя Дънов. Отлични изпълнители!

И едните са изпратени от Черната ложа. Те рушат.

И другите са изпратени от Бялата ложа. Те съхраняват!

Води се битка на живот и смърт за **запазването** и **съхраняването** на **оригинала** на Словото на Всемировия Учител на Вселената Беинса Дуно.

Словото на Учителя Беинса Дуно е свещено, неприкосновено, нерукотворно, защото е Слово на Бога.

Словото на Учителя Беинса Дуно, дадено чрез български език, е вградило Силата на Духа, Който гради и съхранява, поради което то е недосегаемо за човеците земни със скверни ръце и изопачени човешки умове, омърсено сърце и прегрешения.

Словото на Учителя Беинса Дуно, което се изля чрез българска реч от Бога, бе претворено чрез българско Слово в **Скрижали** на Духа на Отца на Светлините.

Словото на Учителя Беинса Дуно е за човеците небесни, защото само те се ръководят от Духа на Словото и само те могат да черпят и пият от Божествения извор на Словото, което е Небесната Дъга, седемцветната Дъга на Седемтях Божи Духове от Отца на Светлините.

Има един Бог. Има едно Слово. Има един Учител на Вселената – Беинса Дуно.

Има една Школа – тази на Всемирното Велико Бяло Братство, отворена за пръв път на Земята и във Вселената от 1922–1944 год. в обетованата земя на Духа на Словото – земята българска.

Амин.

IV.
ВЕЛИКАТА ЛЪЖА НА ВЕЛИКИЯТ ИЗКУСИТЕЛ

Кражбата на архива от „Резньовете" – Витоша, и съдбата му

1. Едно копие от оригиналните, неотпечатани беседи на Учителя Дънов, се поставят в големи бурка̀ни, херметически затворени и се скриват под една голяма скала при „Резньовете", Витоша. Това копие след това бе откраднато, свалено и разбито чрез Боян Златарев и Петър Филипов. Накрая копието отива при Лалка Кръстева, която променя, редактира Словото на Учителя. За този етап виж „Изгревът" том III, стр. 197–201, 201–203, 203–204, 204–205. Досега всичко се развива според плана на Великият Разрушител.

2. Димитър Калев от Варна, след като откупува част от онова, което е свалено от „Резньовете", от племенника на Петър Филипов, започва да коригира, променя и редактира. Издава онова, което е закупил, и по този начин вкарва в клопка онзи, който му го е продал. И вкарва в клопка и онези, които ще четат онова, което е отпечатал, като променено Слово. Всеки изпълнява заповедите на своя Господар.

Димитър Калев издава книжката „Аз съм истинната лоза", издание Варна 1992 год., с ISBN 954–8005–55–7. Работи върху оригиналите така, че задраства с две успоредни черти с химикал онези думи, които не му харесват, с цел да ги унищожи. Доказателствата ще бъдат дадени с публикуване на заглавната страница на „Аз съм истинната лоза" и „Изтълкувай ни тази притча". А неговата задача е да промени, изопачи Словото на Учителя Дънов. Сам в предговора си на „Аз съм истинната лоза", на стр. 6, в заключение той пише: „Всекиму е определено да извърши със Словото един малък опит, колкото и несъвършен в човешките очи да изглежда той. . ."

Да, определено е на онзи и на онези, които са изпратени да изопачат, променят и унищожат Словото на Учителя. Те са изпратени именно за това. И те си изпълняват много добре всички заповеди на своя Господар – Великият Разрушител.

3. От откраднатия архив Димитър Калев попада на беседите, държани на сестрите от Учителя Дънов в деня четвъртък. Отново се запретва, започва да променя, да изхвърля думи и изречения, да разбива Словото на Учителя. И накрая ги издават през 1994 год. с надслов „Великата майка" том I с ISBN 954–8091–10–01 и том II през 1997 год. с ISBN 954–8284–51–0.

В предговора си сам пише на стр. 6: „С други думи, от дешифрираните стенограми до окончателния вид на тази книга е налице една **езикова трансформация**, която повече или по-малко е отражение на историческите промени в българската говорна и писмена култура."

Какво означава всичко това? Той не познава епохата, историята на Школата, не познава как се дава това Слово на Учителя Дънов, кой го носи, кой го сваля и кой го дава. Това е истината. Не познава кому принадлежи това Слово. **А то е на Бога!**

А другото е също вярно, че изпълнява точно разпорежданията на своя Господар – Великият Разрушител.

Искате доказателства! Те са вече дадени чрез „Изгревът" том XII, на стр. 241–519, където са публикувани беседите на Учителя Дънов пред сестрите в деня четвъртък. Всеки сам може да прочете и сравни и да се определи на кой Господар да служи и на кой Учител да вярва.

4. В „Изгревът" том VI, стр. 713–723 бяха публикувани спомените на Геновева Жекова от Варна. Още от 1972 год. аз знаех лично от Борис Николов, че в нея има архив, оставен от него за съхранение. Когато работихме с нея, поставих въпроса за архива, да ми се предаде. Тя се изненада, че аз зная за него. Обясних й подробно всичко. Тя се съгласи да ми го предаде. Но както се случва в такива случаи, винаги се явява някой да пречи и да разколебава. И тук това се случи. Изпратих Марийка Марашлиева до Русе, където пребиваваше в последните си дни Геновева и там тя разбра от нея в кое лице и на какъв адрес и къде точно се пази този архив. По-късно изпратихме писмо на Димитър Калев да прибере този архив и след това да се направи опис и да ми се изпрати. А той го задържа до ден днешен. Та това е кражба. Той не е поставен да приема архивите. А за това съм определен аз.

А той е определен да променя, изменя и унищожава. И да си върши своята работа както трябва. Нали затова си има Господар. Нека да си я върши и в бъдеще така. И такива трябва да има. Защо да ги няма, като ги има.

И за друго е определен. Да реализира на онези лица всички планове, които ме мамят, излъгват и предават. Така той на финала реализира измяната на Павлина Даскалова и публикува две книги. А те трябваше да излязат в „Изгревът". Този материал, който той бе публикувал, сега излезна в „Изгревът", в Беседите на Учителя пред сестрите. И всеки може да сравни в том XII с отпечатаното променено Слово на Учителя от Димитър Калев чрез „Великата майка".

Ето сега издава, редактира откраднатия архив от мен чрез Димитър Зарков на проваления вече материал на Боян Боев, като нарочно укрива лицето, което му е дало набрания материал. И не вписва името на човека, който е набрал на компютър материала. А защо не пишат откъде са го откраднали? Защото предателите винаги се укриват, за да не се знае името им, за да продължат чрез предателствата си и в бъдеще. Но тук това не може да мине. Затова се цитират!

Но имената на онези, които явно работят за Господаря на разрушението, се вписват явно, защото те са добри работници на Господаря.

А защо това се случва? Това не е нещо ново. То е много старо, от 2000 години. Там, където е Христовият Дух, Духът на Христа, веднага се явява звярът с белега на челото, обсебен с Духа на Антихриста. Те вървят заедно. И сега вървят заедно, както по времето на Школата на Учителя, така и следващите години, че дори и векове, за да бъдат изпитани всички и сами да се определят по кой път да вървят. А пътят на ученика е даден в Словото на Учителя.

А защо се случва това? Всеки, който изповядва, че Учителят Петър Дънов е Всемировият Учител на Вселената и че Словото му е Слово на Бога, е **роден изново от Духа на Словото**. А глава на Словото Му е Истината. А Духът на Истината носи свобода за човешкия дух и душа и Живот Вечен за духа и душата.

Амин.

АЗ СЪМ ИСТИННАТА ЛОЗА

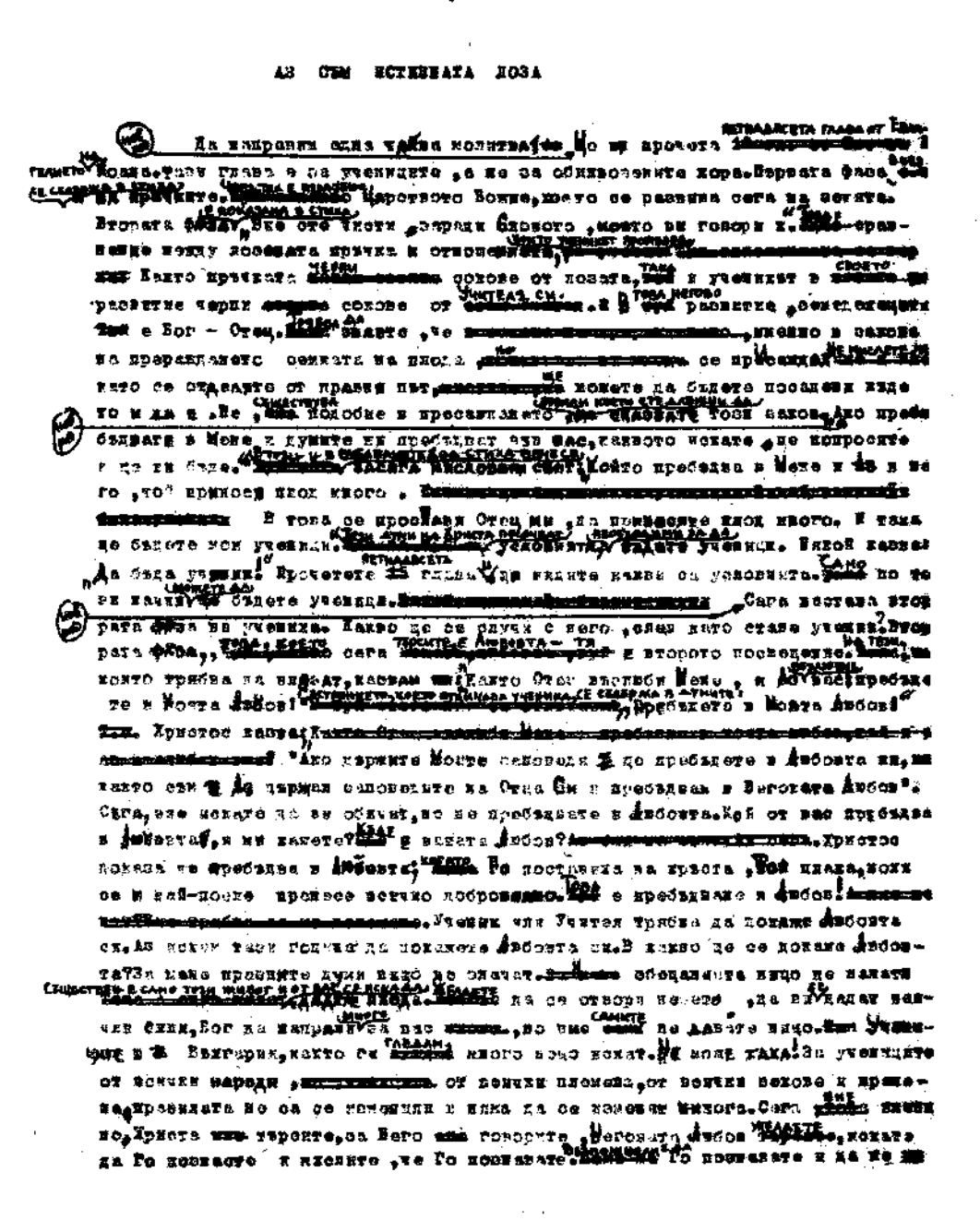

Унищожаване на оригинален текст на Словото на Учителя Дънов чрез задраскване с две черти от Димитър Калев от гр. Варна

ИЗТЪЛКУВАЙ ТАЗИ ПРИТЧА

В НАЧАЛОТО ЩЕ ИМАНЕ

„Бля-го-сла-вяй, ду-ше мо-я, Го-спо-да!

Благословяй и ти забравяй!"

Всички ние могат да сбъркат молитвата, но това да не ви плаши.

Музиката ще отгоре „по доброто се сливе... /песента се изпълнява

Когато движенията на ръцете и около главата/. Ние малко изсъхрения „во ние ще я изпеем./

(симфонизирайки лютнята)

(изпълнителите продължават) ние час, всички ние ще изпеем „ние да остане нито ние

изговорим. За пример, ако такъв „благословен" музиката

тези движения, тогава всички ще се настроят „добро. Тоа са окултни упражнения за

ръце. Сега кажете „Für-für-fen" ние да ги изпълним. Тези

духи упражняват отлично влияние. Сега кажете "Благословяй" сякаш

движенията. Това е начин човек да ниво знака на движението „да отворим всеки

(мъж) мъж. Ние ще направим опит с тези песнопения и ще ги изпеем и

(ръце) ние в разумните, живи сили на природата. Ние ще „чрез които ние да

се укроти ще е тяхна „и ние сме ще хората ще се укротят, но и ще

движат ръцете си и да пеят. Движенията увеличават. Но

идеята волята. Ако човек се тогава „не може да пее. Само свирения „инструменти

може да пее, на отрицателен му се здравя гърлото „

Ето-

пчела ще ръката ви „а после-на окото ви. Тази пчела кажи „Ако

та поля е движението и окото ти е чисто, всичко остава. Но ако всичко ти е

е движението и окото ти не е чисто, нищо не остава. Сега кажете „Силата на

(гласните) буквите. Какво липсва на тази поговорката не е правилно.

Кажете сега " Благословяй Господ Бог ваш".

Сега ще взема 15-ти стих от 15-та глава от Евангелието на Матей „Отговори

Петър и рече Му: Изтълкувай ни тази притча."

Музиката, която е „неразбрана притча, и трябва да се изтъл-

кува. И само човек, който добре знае да пее, може да изтълкува.

И ще вдъхновите „че всичките нещастия в останалия живот

проектират под от вашите думи, от вашия глас. Ако, например, произнасяте

думи ниско натрупано, малко остро, ако гласът ви е малко дисхармоничен,

то ще произведе съответствия вибрации. Затова е

изисква един окултен ученик е да знае да пее. Не може

ли да пее, той не може да говори правилно. Защото красноречието

е музика. Ние имаме хора „които четат както свещениците в църквата.

трицко четат, всичко е на една линия „няма спирания и качване, всичко е

в една плоскост. На такива казват „Какво четеш като отчаян поп? Българинът

разбира когато се движим в една плоскост, в която няма никаква музика. Всяка

Задрасквания, изхвърлени думи, прибаване на измислен текст върху оригинала на Словото на Учителя Дънов от Димитър Калев от гр. Варна

СЪВЕТИ И НАСТАВЛЕНИЯ ЗА УЧЕНИЦИТЕ

"Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие".
Лука: 18; 17.

Христос тук употребява израза "малките деца", като деца на Любовта. Малките деца се раждат само от Любовта. Любовта е Мъдростта ти раждаше. Знайте, че Аз ви не се родите от Любов и Мъдрост, но [illegible] ще можете и да влезете в Царството Божие. Тъй е вътрешният смисъл. Сега, всички, които живеете тук, вие сте само обещ[illegible] виждите, че нито се приближавате [illegible] към нито чувствуване, нищо, да ви послужи. Може да ви подадем, но още пророкът е казал: Тия хора се приближават само с устата си, а не и със сърцето си. Вашето сърце е далеч отток от Господа. Болеснувате от вас сте само [illegible]. Да [illegible] другата пресрещна не сте решили да сторите на Господа. [illegible] истината. [illegible] Днес Господ ви пита чрез мене: Готови ли сте да [illegible] чистотата си за [illegible] в Царството? Какво сърцето, а какво можете да направите. Това, какво можете да направите какво, то е, което трябва, което Господ иска. Вътрешното състояние е важно. Когато се увеличава благодетта, увеличават се грехе, [illegible] и благодетта. Сега, вие ще се върнете по домовете си. Аз ви мисля, да [illegible] спутуване на Господа. Тази година ви моля да помните, да кажете: Аз [illegible] Следващата година ще отворите за [illegible] Тази година сте [illegible] живота си в една вътрешна смисленост. И в края на краищата [illegible] се разчетрене от [illegible]. Трябва да знаете, че в [illegible] Бог е толкова чист, толкова свят, че всички свои грехове, които правим, са крайно отвратителни пред душата. Следователно, когато човек съгреши, той фалира своя ден. [illegible] Ако го да ги обглежда всеки, то вие трябва да знаете, че в една окружна [illegible] ще вие всякакви Божествени, [illegible], а не обикновени деца. [illegible] Не всякакви обикновени хора, които да се обхванат. /Вяра отчия [illegible] и кръща на Духа в една сестра/. Вяра в Господ, [illegible] Вяра на Духа, за да имате. Тоа отчевецъ-фарлата трябва да свиде при Духа, при Божия Дух, при Него трябва да отиде, ако сте готови, а вие се [illegible] на [illegible] отчевецото в вие се [illegible]. Трудно сега разтворете вашето сърце. Вие сами от себе си; поводи ли отворените ли колко грехове имате пред себе си, колко грехове имате разтворени пред Господа. Колко скрити отсъствия имате непречистени. Отворете си една чиста стая и когато ви дойде гостя, приемете го в [illegible]. Отворете я, не може така! [illegible] Вие викайте на чистата, по-скъпоценна хора, а благочестия човек е тоа, що то не се обхванете. Благочестивите хора винаги отваряте от себе си [illegible] да се обхванете. Хората се в Небесното Да [illegible] Господа Бога Твоего. И всеки се [illegible]

Редактиране, промяна на думи и изречения върху оригинален текст на Словото на Учителя Дънов от Димитър Калев от гр. Варна

-2-

[illegible]

„Аз съм вратата на овцете“

Разбиване, унищожаване и подмяна на Словото на Учителя Дънов от Димитър Калев от гр. Варна

V.
ВЕЛИКАТА ИЗМАМА НА ВЕЛИКИЯТ ИЗКУСИТЕЛ

Кражбата на архива на Анина Бертоли чрез семейство Гобо и чрез други „велики българи"

1. За кражбата на архива на Анина Бертоли чрез семейство Гобо и другите „велики българи" е описано в „Изгревът" том IX, X и XI том на стр. 820–825. Всичко е написано и доказано с факти.

2. А сега ще разкажем за онова, което бе реализирано чрез тази кражба от Великият Разрушител. В това си старание Павел Желязков е ненадминат. След като настройва семейство Гобо срещу мен, след като прибира част от архива, два куфара със снимки и оригиналния филм за Паневритмията с измама се скрива и от семейство Гобо. Виж „Изгревът" том XI стр. 818–820. А той изобщо не знаеше, че съществува този архив там, защото тайната я знаех само аз, защото тя бе ми предадена от Борис Николов и Анина Бертоли. Но Великият Разрушител се яви и разрушава архива на Анина Бертоли чрез него.

3. През 1998 год. Павел Желязков издава беседите, държани от Учителя Дънов пред ученичките от Класа на Добродетелите, под заглавие „Движение нагоре" с ISBN 954–8785–20–X. В посвещението си пише от кого е стенографирано. Но това не е вярно. Стенографирала е само Паша Теодорова и Савка Керемидчиева. А Елена Андреева е била от втората група. В протоколите от 1924–1925 год. фигурират имената на Паша, Савка, Елена Хаджи Григорова, Мария Тодорова и Сотирка Бабаджова. Това означава незнание на събитията и историята на Класа на Добродетелите. И още една лъжа, че Борис Николов е запазил Словото на Учителя. Напротив, той го разби, даде го да бъде редактирано от Лалка Кръстева, та го промени и го изопачи. Оригиналите бяха разхвърлени по планини и долини, докопаха ги скверни ръце и сега не може да се прибере и да се издаде по своя оригинал. А той е виновен за всичко.

И освен това за разбиването на Протоколите от Класа на Добродетелите и целия материал по тях има вина и Борис Николов, и майстор Борис.

4. Павел Желязков се докопва до един от преписите от откраднатия архив на Анина Бертоли чрез семейство Гобо, които се правят по внушение на майстор Борис на беседите на Учителя пред Класа на Добродетелите. Борис предава тетрадките по протоколите на Мария Тодорова на преписвачи, та да го разбият умишлено целия този материал, за да няма следа от тези протоколи и да не се знае как е работено и как да се работи в бъдеще с Пентограмата. Това е целта на Разрушителят. И така Павел Желязков издава този материал и така реали-

зира в окончателния вид плана на Великия Разрушител. И накрая го раздава срещу подпис по списък на своите съмишленици и поддръжници.

5. И понеже Черната ложа е изключително организирана и дисциплинирана и борави с висша интелигентност за своята кауза, то беше опорочено и този път Словото на Учителя. Интересно е, че те винаги избързват и отпечатват промененото, изопаченото Слово на Учителя. Тук трябва да им се признае, че са отлични слуги на своя си Господар. И получават похвали и награди от него както подобава в такива случаи. Това е видно и има доказателства.

6. Да, дотук това е така. Но Бялата ложа винаги **взима мерки** и първом **изтегля Духа от Словото на Учителя Дънов**. И това Слово остава заключено с 9 катинара. Доказателства? Ами вземете прочетете тази книжка и се опитайте да разберете нещо. Нищо не може да разберете. Това е целта – да са разбие материалът, да се наруши целостта му и духовната верига и матрица, чрез която е свързан. Разбие ли се материалът, Духът се оттегля. В този случай същото се случва. Преднамерено! Умишлено разбито и отпечатано!

7. Какво трябва да се прави? Учителят дава указание, че на Черната ложа трябва да се противопоставят чрез Истината. И сега това се прави. Това указание на Учителя е публикувано в „Изгревът" том XII, стр. 371: „На Черната ложа трябва да се даде отпор. Черното и Бялото братство са в стълкновение и вие трябва да вземете участие на едната страна. . ." Ще си го прочетете закона как гласи, до края, че дори и на стр. 372.

8. И ето защо в „Изгревът" том XII се публикуват всички материали от „Окултният клас на Класът на Добродетелите" от 520–624 по протоколите от тетрадките на Мария Тодорова и с допълнението от тетрадката на Елена Хаджи Григорова. А от 625 стр. нататък са дадени материали от сбирки на Класа на Добродетелите от 1921–1922, 1923 год. Ние можем да се противопоставим и дадем отпор, като изобличим лъжците, крадците и мошениците. И разбира се, като отпечатим цялостния оригинал. А който иска, да се ползва от тях. Само ученикът може да се ползва от това знание. За останалите то е заключено!

9. Бялата ложа днес отпечатва „Класът на Добродетелите" и дава възможност на следващите поколения да работят с Пентограмата. И затова отпечатваме един нов раздел за Пентограмата и работа с черно-бялата Пентограма, така също и с Цветната Пентограма. За улеснение публикуваме два големи плаката на двете Пентограми и упътвания как се работи с тях. Това е предназначено за учениците на Бялото Братство. За останалите това знание е закрито и скрито и заключено с 9 катинара за следващите 1000 години!

10. В заключение ще кажем така:

Има Един Бог. Има Едно Слово. Има Един Учител – Всемировият Учител на Вселената – Беинса Дуно. Амин.

Словото на Всемировия Учител Беинса Дуно е Слово на Бога. То е свещено и неприкосновено за скверните човешки ръце.

Словото на Всемировият Учител Беинса Дуно е небесната храна за небесния човек, който се движи чрез Дух и Истина.

То е Високият идеал на пробуждащата се човешка душа. За сега, за утре и за векове.

Амин!

VI.
АРХИВЪТ НА БОЯН БОЕВ

1. БОЯН БОЕВ КАТО ПРОПОВЕДНИК

1. За Боян Боев е написано достатъчно много в „Изгревът" том II, III, IV, V, както и в другите томове.

В разказите на съвременниците той присъствуваше в братския живот на Изгрева. В следващите томове на „Изгревът" той също ще присъствува.

2. Като студент той се среща с Рудолф Щайнер, който му казва направо, че **Учителят е в България**. Той се завръща, продължава да следва тук, завършва биология и естествени науки и работи като учител в гимназиите в Панагюрище и Свищов.

3. Отначало той е бил върл атеист, не вярва в Бога и онзи случай, който разказва Учителят, се отнася за Боян Боев: че по време на Европейската война при отстъпление на войските той се скрива в една пещера и след три дни, огладнял, се провиква: „Ако има Бог, то Той трябва да ми донесе хляб!" Не след дълго една костенурка допълзява и домъква половин войнишки хляб и го оставила пред входа на пещерата. Той трудно става вегетарианец и употребява много усилия да стане такъв. Заболява от влагата, студа по време на войната от туберкулоза на коляното и в следващите десетилетия непрекъснато от раната изтича гной, получава се анкилоза и трудно се движи, понеже не може да сгъва коляното си. Дори веднъж Учителят го попитал: „Сега ли искаш да изплатиш кармата си или после?" Отговорил: „Сега, сега, сега!" И така до края на живота куца и влачи крака си.

4. Още от самото начало се очертава като проповедник на новите идеи в началото на века. Той пише в списание „Всемирна летопис" различни статии по окултна биология, за Рудолф Щайнер, за новото училище, за Петата раса, окултизъм и възпитание и още много други статии. Но за Учителя Дънов нищо не се споменава. Било ли е забранено да се говори за това? Или не го познават?

5. Започва да превежда от немски Рудолф Щайнер и до края на живота си е негов застъпник. Аз заварих десетки преводи на Щайнер на пишуща машина, от времето, когато той до 1944 год. малко се е издавал, а след 1945 год. поради цензурата на комунистическата власт не се е споменавало нищо за него. Но текстовете се предаваха от ръка на ръка.

6. В младежките събори той изнася реферати „Окултизъм и наука", „За окултната педагогика", „Общение на детето с живата природа". Иска да постави окултизма на Запада с Новото Учение на една и съща плоскост, че то е продължение на онова, което идва от Запад или от Изток. А това не е вярно.

7. Проповядва в училище, изнася лекции на учениците по окултна биология, за теософията, за антропософията, за което е изключен от Панагюрище и преместен в Свищов. Там също продължава дейността си и бива дисциплинарно уволнен 6 месеца преди да си вземе пенсия – факт, който накрая го проваля,

защото остава зависим за прехраната си от други лица. Изнася сказки пред гражданството, но не върху Словото на Учителя и неговото учение, а въз основа на западните окултни течения и техните идеалистични философски системи. В момента са запазени негови молби за разрешение за изнасяне на сказки и лекции до министерството на просвещението. До края на живота си той провежда тази линия на проповедничество, лектор и сказчик. В бъдеще ще бъдат публикувани, за да се види, че онова, което го води и ръководи, е проповеднически дух, а другото е второстепенно.

2. БОЯН БОЕВ НА „ИЗГРЕВА"

1. Връзките му с Учителя започват от Европейската война, когато се запознава с Георги Куртев и правят наряди по нареждане на Учителя в Скопие.

2. След 1924/1925 год. започва издаването на списание „Житно зърно" и още от 1925 год. започва да публикува статии на различни теми до 1944 год. Пише за окултна биология, за единния живот, за новото направление в труда, мисията на богомилството, мисията на славянството, за идейните насоки в образованието, за музиката на Учителя и Паневритмията.

3. Въвежда рубрика „Из нашия живот", публикува статии за живота на Братството на Изгрева и планината, за срещите на Учителя с учениците му и проведените разговори. Това е най-важният му раздел, защото днес можем да съдим за живота на Братството по тези очерци и пътеписи.

4. Пише статии „Учителят за дишането" и върху здравни проблеми.

5. След застрояването на Изгрева той живее в различни бараки, накрая Борис Николов му предоставя една стая в своята барака, която е била най-устроената и просторна. Той няма пенсия, няма пари и започват да го хранят братята и сестрите. Мария Тодорова му носи ежедневно храна от онова, което готви за Борис Николов. Преподава уроци по биология и немски език, но не взима хонорари, но за сметка на това му носят продукти за храна от селата. Впоследствие става зависим от онези, които му носят храна и защищава техните интереси. Накрая се идва до драматична развръзка и той е бил бит от Никола Антов с бастун заради такъв случай. Предният ден се решава едно, а на следващия ден той се съгласява с другите и се прави точно обратното под въздействието на Борис Николов. Тогава онзи, който му нанася побоя, е вбесен, че се е отметнал и се продава за паница леща. Виж „Изгревът" том VII, стр. 120, ред 22 отдолу до стр. 121, ред 3 отгоре.

6. Той стенографира частните разговори на Учителя с приятелите. Обикновено присъствува на някои посещения на приятели при Учителя и стенографира частния разговор. Друг път, когато разговорът е личен между Учителя и онзи приятел, то Боян Боев го изчаква и го запитва за какво е бил разговорът, какво е казал Учителят. И той записва всичко. А след това проверява как се сбъдва казаното от Учителя за онзи посетител.

7. При всички екскурзии, на които присъствува с болния си крак, записва разговорите, като по-късно ще бъдат дешифрирани и написани на пишуща машина. Някои са публикувани в „Житно зърно", а други са в ръкопис.

8. Приятелите от провинцията, за да не безпокоят Учителя, пишат писма до Боян Боев, той прочита писмото им пред Учителя, той стенографира отговора му и го изпраща в писмо. Писмата от провинцията се увеличават. Той ежедневно

пише писма, в които в 5–10 реда отговаря на текущи въпроси и после продължава по един и същи начин: „Днес Учителят каза: . . . и започва да пише в писмото онова, което е записал в тетрадката си и което в момента дешифрира и разчита. Тези писма са много ценни, защото отговорите и разговорите на Учителя е оригинал, автентичен и е запазен от редакцията на стенографките. Ето защо в „Изгревът" са публикувани негови писма до различни приятели. Те са неоценим източник за познание на тази епоха.

9. Той става секретар и слуга на всички от провинцията и от града София. Достатъчно е да получи писмо, той оставя всичко и с писмото в ръка тръгва да изпълнява молбата от писмото. Изпълнява я, написва писмо-отговор и тогава продължава с прекъснатите си занимания. Затова го обичат всички, става незаменим посредник между тях и Учителя. Отличава се с **безкористие** и **всеотдайност**. Тези му две качества **обезоръжават** онези, които се опитват да го критикуват за неговите грешки и пропуски. А той говори с един висок, баритонов, проповеднически глас.

10. За своите услуги получава от приятелите колети с хранителни продукти, които раздава на гладните или пък ги насочва към братската кухня. Някои от бедните непрекъснато му оглеждат колетите, но той раздава на всички и не може да бъде упрекнат, че изкористява другите. И че не раздава полученото.

11. По времето на Учителя става посредник между приятелите и Учителя, а след 1945 год. той поема цялата кореспонденция и всичко минава през него. И тук започва **началото на провала** на него и на Братството. Той участвува в Братския съвет, бори се да се юридически оформи братството пред властите, бори се срещу отчуждените имоти и става свидетел на погрома на Братството след процеса 1957/1958 год. И той носи вина, както всички около него. Вина, която никой не смее да я изкаже. Аз я изказвам и ще я докажа с документи, когато дойде времето да се изнесе истината на Братството от 1945 до 1958 год. и от 1959 до 1990 год. За да се знае и помни! Защото това са етапи, през които днес мнозина преминават, без да знаят поуките от предишното поколение.

12. Още по времето на Учителя някои приятели от провинцията започват да поставят пред себе си Боян Боев на по-висок пиедестал в съзнанието си, отколкото Учителя. Това води до прекланяне към една личност, която е половин арменец и половин българин, която личност прави непоправими грешки и оттам се идва до идолопоклонство.

От друга страна, Савка Керемидчиева върви по същия път. Тя застава между Учителя и сестрите и от нейното благоволение и разположение зависи дали някоя може да се добере до Учителя. Тези случаи са описани в „Изгревът". Но накрая Учителят взима мерки и си я прибира още през м. май 1945 год., защото ако беше останала жива, щеше да подведе братството още през 1945 год. в погрешна посока. Тя си отива, но остава Боян Боев и той прави това, което Савка не успява да направи. Отклонява братството в друга посока и то погрешна. Посока на устави, организация, юридическа регистрация.

13. Започва се от Боян Боев и другите около него, все проповедници. Те започват да създават окултен факултет и въвеждат младежки клас, правят разписание за две години, график кой каква лекция ще изнесе пред сформиралия се младежки клас след Учителя. Братството се разделя на лектори, проповедници и слушатели. Но Учителят натиска своя небесен бутон и държавата спира тази им дейност. Забранява я. И то чрез комунистическата власт!

14. От този период са останали десетки развити теми на Боян Боев, като ползува своите стенографски тетрадки. Заедно с темите от „Житно зърно" те могат спокойно да оформят един том от „Изгревът", което е сторено от мен.

15. Неговата кореспонденция е запазена от приятелите в провинцията и тя днес се издава по онези автори, чиито спомени публикуваме в „Изгревът".

16. Тя трябва да се събере, защото с годините може да бъде унищожена умишлено или случайно, за да не остане следа от Школата на Учителя. И трябва да се издаде към авторите, които публикуваме в „Изгревът".

17. Голямата част от кореспонденцията на Боян Боев е била в бараката на Гради Минчев, който спокойно с нея е палел печката си, за да се отоплява. Унищожава я не комунистическата власт, която се упреква днес за много сторени и несторени грехове, но я изгаря така нареченият верен идеен брат. Невероятно, но факт. Аз заварих именно това.

3. БОЯН БОЕВ И ТВОРЧЕСТВОТО МУ

1. Пише статии във „Всемирна летопис".

2. Участвува дейно в „Житно зърно" със статии от братския живот и Школата.

3. Публикувани са немалко негови статии във в. „Братство", както и в други вестници на други идейни течения.

4. „Мисията на Богомилството в свръзка с мисията на Славянството" – 1937 год., книжка от 130 стр. – преработени с допълнения статии, публикувани в „Житно зърно", година VI и VII, с включени изказвания на Учителя.

5. „Учителят за дишането" – 1942 год., книжка от 96 стр., включени са негови разширени и допълнени статии за дишането, публикувани в „Житно зърно" год. XV, 1941 год., бр. 6, 7, 8, 9.

6. „Учителят за образованието" – 1943 год. Книга от 409 стр., предназначена за българските учители в училищата. Продавала се по нов начин. Желаещият я взима и след това плаща колкото може и колкото иска. И накрая пълна загуба – опитът излязъл несполучлив. Болшинството от сестрите са учителки. Но разпитвах и никоя от тях не беше успяла да прочете тази книга, а камо ли да я ползува. Изобщо не са могли да я четат. Каква е причината? Ще разберете по-нататък. След 1990 год. се преиздаде – но едва ли някой я е прочел и едва ли някой може да приложи нещо от нея. А причината – има си причина, но не се знае. Ще се узнае по-нататък. Аз нарочно ще я опиша накрая като за финал.

7. „Учителят" в колектив: Боян Боев, Методи Константинов, Борис Николов и Мария Тодорова. Издание 1947 год. Как е издадена, виж „Изгревът" том II, III, IV, V. Там са разказите на онези, които са я издали. А на потърпевшите от трите бомби – виж „Изгревът" том I, стр. 528–529, 577–578–580.

Тя е издадена чрез лъжа. Излъгва се чрез Методи Константинов министър Касабов, който смята, че това е една книга за учителите в гимназиите, разрешава я и се подписва. След отпечатването става голям скандал и Министерският съвет заедно с Георги Димитров са се занимавали с нея. Другата лъжа е от Борис Николов, който заявил, че такава книга за Учителя може да се издаде след 1000 години. А на следващото съвещание на Братския съвет той я донася и я представя. Всички били толкова възмутени, че напуснали съвещанието и никой не е взел бройка от нея. Отхвърлили я. Подарявали, но не я искали. А за времето си била луксозна книга с хубава хартия и много снимки. И което е най-

важното, никой не е могъл да я чете от техните съвременници. Нещо голямо ги отблъсквало от нея. Разпитвах мнозина, но нито един от тях не искаше да си спомни за нея. Накрая един ми каза: „Вземи и се опитай да четеш и ако прочетеш и разбереш нещо от нея, то ми се обади." Опитах се. Но не можах. Лъжата стоеше между мен и книгата. А тя беше пълна с цитати от Словото на Учителя. Но те бяха станали сухи фрази, защото **Духът се бе изтеглил** от редовете и от книгата. Останалото бе непрочитаемо. И когато се напънах да я отворя за себе си, защото разбрах, че е заключена, моят ръководител от горе ми каза: „Спри, тя е запечатана за 1000 години." И спрях. След 1990 год. я издадоха в луксозно издание, с нови снимки, като преди това я бяха издали без снимки. Никакъв ефект. Никакъв резултат. Тя беше **заключена за 1000 години за човешките земни съзнания**. А вина за това имат и Борис Николов, и Боян Боев, и Методи Константинов. Бяха си послужили с лъжа. Виж „Изгревът" том III, стр. 159, № 23.

8. „Разговорите с Учителя на 7-те рилски езера" – тя също е издадена през 1948 год. на луксозна хартия с доста снимки. Това са различни разговори с Учителя от различни години, събрани по теми. Има описание на братския живот на Рила. Но тя така е написана, така е подредена, но така бива отпечатана, че също **остава запечатана за 1000 години**. Аз заварих старите приятели, някои я имаха, но не можеха да я четат. „Какво ще четем, когато бяхме горе, бяхме там с Учителя и знаем как бяха нещата." Имаше значителна разлика между техния живот и издадената книга. И тя не успя да свърши работата, за която бе издадена. И днес да се преиздаде – отново няма да има резултат. А защо? Защото тези две книги са **заключени за обикновеното човешко съзнание** на последователите на Учителя Дънов. Издателите на тази книга са същите, със същите прегрешения, както на предната – на „Учителят". Те могат да бъдат отворени само ако **преминат** и се **включат** в „Изгревът". И това беше моят план, който в момента има противодействие от онези Сили, които са врагове на Словото и Школата на Учителя.

4. НЕИЗДАДЕНИТЕ МАТЕРИАЛИ НА БОЯН БОЕВ

1. През 1950 год. се спира свободният книгопечат в България и се затварят всички частни печатници, включително и печатницата на Изгрева „Житно зърно".

2. Боян Боев започва да дешифрира своите тетрадки от частните разговори с Учителя на Витоша и Изгрева. Намира се машинописка, на която се заплаща и той ѝ диктува. Озаглавяват поредицата **„Писма до приятелите"**. Те се изпращат до всички ръководители в страната. Започват да се правят преписи на пишуща машина в 4–5 екземпляра. Да се подготви едно писмо за изпращане се пишат около 15 дни. Боян Боев ги изпраща препоръчано по пощата с неговия почерк. Така се работи около 10 години. Цялата поредица е завършена. И се смята, че материалът му е запазен. Но възрастните приятели умират, а след

това идва 1957/1958 година с многото обиски от милицията и много от тези писма са иззети от милицията. А там, където са останали, са разбити. През 1970 год. поставих този въпрос пред Борис Николов да ми се предаде едно копие от оригиналните писма. Обеща, но не изпълни. Сестра му Цанка Екимова ги имаше, но тя ги предаде на Сава Калименов да ги преписва. И започнаха и други да преписват и опорочиха всичко. Днес при мен има най-малко 10 различни преписа с различни изменения и трябва да се сравняват с оригинала. Различията са налице. Случайно ли е това? Не е случайно!

3. „Изворът на Доброто" – той е друг материал, чийто оригинал го пазя, заедно с редакцията на Борис Николов. Явиха се размирни и вражески духове и промениха дори и редакцията на Борис Николов и я издадоха. Виж „Изгревът" том IX, стр. 757–768.

4. „Разговорите при изгревите на Слънцето и при планината Ида" (Витоша) – това е един материал от 1054 страници на пишуща машина, в оригинал, подготвен от Боян Боев по различни теми. Необикновен и уникален материал.

5. КАК СЕ СЪХРАНЯВАШЕ АРХИВЪТ НА БОЯН БОЕВ

1. При обиска през 1957/58 год. са иззети от бараката на Боян Боев всички негови тетрадки на стенограми, всички ръкописи на пишуща машина, стенограми в папки, така и всичко, което е имало в бараката. Абсолютно всичко.

2. Понеже той е раздавал различни тетрадки на свои познати, както и ръкописи, впоследствие те му ги връщат. А по-късно те се предават на Борис Николов, който ми ги предаде за съхранение през 1972 год. А защо на мен? Защото аз му бях приемникът и той с Мария Тодорова знаеха много добре това и имаха доказателства от мен и от Невидимия свят, че аз съм приемникът, а не някой друг. Другите бяха самозванци и си останаха такива.

3. Аз ги съхранявах 30 години, от 1970 до 2000 година, в годините на ежемесечни обиски от милицията на последователите на Учителя Дънов, като обираха, прибираха всичко. И какво ставаше с тези материали – никой нищо не знае до този момент. Там, където работех като детски лекар, имаше болница и линейките ежедневно идваха и през деня, и през нощта и ме взимаха за спешни случаи. Ежемесечно спираха военни и милиционерски коли пред дома ми, звъняха ми, аз поглеждах през прозореца, целият изтръпвах от ужас и си казвах: „Ето, идват за обиск." Преминавах за секунди през преизподнята на Ада. Отварях вратата зашеметен и чувах: „Докторе, дойдохме да те закараме да прегледаш едно болно дете на наш колега." Една дълбока въздишка излизаше от мен и аз се измъквах от Ада и достигах и пристигах до служителите на Кесаря. Та кой можеше да проумее днес през какво съм минал? Никой. Но ги запазих! Бях ги сложил в контейнери, бяха херметически запазени, а на капаците имаше надписи: „Не пипай! Принадлежи на българския народ, Русия и славянството." И така запазването им заплащах с голям страх. Но ги запазих. Не ги взеха, не

бях обран от комунистическата власт и нейната милиция. И не бяха унищожени. Не ги окрадоха дори крадци и разбойници. Но се дойде до 1999 година, когато **се явиха** истинските крадци и разбойници от така наречените последователи на Учителя Дънов и **ги откраднаха**. Необикновени, ловки крадци, надянали маската на последователи на Учителя. И то пладнешки разбойници – посред бял ден да те плячкосат и оберат. Как е възможно? Щом се случи, значи е възможно, защото лъжците, крадците вечно живеят, защото са продукт на Духа на Заблуждението. И такива да бъдат до края на света земен!

6. ПЛАН ЗА ИЗДАВАНЕ НА ТВОРЧЕСТВОТО ОТ АРХИВА НА БОЯН БОЕВ

1. Всичко, което Боян Боев е написал във връзка с Школата на Учителя и Учението му е от наследството и Словото на Учителя Дънов. То не е негово. А той това забравя вчера и днес. Той е един записвач, преписвач и проповедник.

2. Той не можа да си довърши работата, но в общи черти онова, което се запази от неговото творчество, се дължи не на него, а на други лица от различни поколения. А това той забравя вчера и днес. Другите го запазиха, а от него го прибра милицията. Запомнете това! Другите, а не той самият!

3. Никой не можеше да му разчита стенограмите освен Борис Николов. Още през 1972 год. накарах Борис да ми разчете една негова стенограма от 10–15 страници, записахме я на магнитофон и тя е запазена като код на стенограмата на Боян Боев. От Борис прибрах няколко стенографски учебници от 1912, 1915, 1922 год., за да се види как са обучавани тогава стенографите. И така аз се подготвих за бъдещите поколения, които ще дойдат след мен, за да разчетат онези тетрадки от по 100 листа, които съхранявам от Боян Боев. А те са към 60 броя. В бъдеще ще излезнат и другите тетрадки, запленени от милицията. Но никой не може да ги разчита, ако не притежава кода от стенограмата на Боян Боев. И те ще бъдат разчетени от следващото поколение, което ще дойде след мен, за да поеме щафетата на приемствеността.

4. В разстояние на 2 години – 1998–2000, подготвих и систематизирах целия ръкописен материал на Боян Боев по различни раздели, по различни теми. Според мен той не можеше да се издаде отделно като книги на Боян Боев, защото всичко, което бе издадено в отделни негови лични издания, **претърпя неуспех и провал**. Не затова, че не е интересен материалът. А защото си служеха с непочтени методи, които нямат нищо общо с Бялото Братство. **Духът на Словото на Учителя Дънов и на Бога** се **изтегли** и се **извлече** от това, което беше публикувал и те **останаха като никому ненужни книги**. И това е досега. И не само досега, но и за следващите 1000 години. Някой да дойде при мен, да отвори някоя негова книга и да ми каже, че всичко е разбрал и че 1/100 от нея е приложил. Няма такова нещо. Няма такъв човек. Щом аз не

можах да ги отворя и когато реших да се изсиля и да ги отворя, то ме спряха и казаха: „Те са запечатани за 1000 години." А защо? Виж Откровението на Йоана, гл. 20, ст. 3, ст. 4. Някои ще бъдат затворени за 1000 години – които приеха белега по челото си на звяра, а други ще живеят с Христа 1000 години – които опазиха Словото Му. **Едните ще бъдат заключени за 1000 години**, а други ще бъдат свободни чрез Словото Му. За другите издавам оригиналното Слово.

5. Беше подготвен целият му архивен материал, който е на машинописен текст, да се включи в „Изгревът" в три поредни тома. Единствено там им беше мястото със заглавна страница „Боян Боев". И аз задействах този мой план. Предадох материала за единия том на Стоян Кючуков от Стара Загора. Но се намесиха Сили, които разрушиха всичко. И аз си прибрах материала. Виж „Изгревът" том IX, стр. 834–841. Следваха драматични събития за онези, които ме излъгаха и предадоха и станаха врагове на Програмата, която ръководя.

6. И най-важният материал беше предаден в ръцете на Иван Мавров от Казанлък, той го предаде на Димитър Зарков. И накрая аз си получих материала чрез други лица, настана срив и измяна. Виж „Изгревът" том IX стр. 841–844, том X стр. 809–813.

И накрая Димитър Зарков бе заявил на много лица, включително и на Жана Иванова от книжарница „Изгрев", че той ще го издаде. А той нямаше право на това. **И беше предупреден да не извърши предателство. И той го извърши.** В края на 1999 год. той бе отпечатан от издателство „Бяло Братство" под ISBN 954-744-001-2 том I чрез Димитър Калев от Варна. **И предателството бе извършено.** Издадоха го и провалиха материала. Хайде сега четете го. Нищо няма да проумеете. А защо ли? Защото е **отпечатан с лъжа и измама. И с предателство**. И Духът тогава се изтегля от Словото. И то става кухо и никому ненужно. И **заключено** за следващите 1000 години!

7. Така бе унищожен и този материал на Боян Боев, но той носи цялата вина за това. А защо ли? Защото той влизаше в тях, внушаваше им действия, противни на Програмата, която ръководех. Използуваше ги за своите користолюбиви цели, да бъдат в отделни томове с неговото име. Той вървеше от екип на екип и им внушаваше: „Кой е Вергилий? Маани го!" А това бе неговият стил и език, както и на всички мозайкаджии. А „Маани го" означава „Махни го", така, както евреите крещяха пред Пилата, за да разпъне Исус. Така евреите крещяха, когато искаха от римляните да разпънат на кръст апостол Павел. Сега се случи същото. Но сега те са извършили предателство и вече са обикновени, празни, изтърбушени **мидени черупки**, изхвърлени на брега на океана. Те сега са вече нищо. Остава предателството и подлостта им и то ще върви след тях во веки веков.

8. А дали това е така? Ами прочетете как започва от първата страница материалът на Боян Боев, който откраднаха. Паметни и пророчески са първите три изречения, които ще цитирам, което е Слово на Учителя Дънов:

„Който уповава на светското, на материалното, той непременно в края на краищата ще се разочарова.

И който уповава на духовното, но с користни цели, за да уреди своите работи, и той се разочарова.

И само онзи, който уповава на духовното безкористно, той не се разочарова. Това е Божественото."

Ето това е **отговорът** на Учителя към тези, които извършиха кражбата и предателството чрез подлост нечувана, но свойствена на Черната ложа. А какво следва по-нататък? Да бъдете живи и с ума си, за да проверите какво ще последва.

В Е Л И К А Т А С Р Е Д А *)

На 9 септември 1935 г. Учителят с една малка група от 7 души братя потегли за Мусала. На Боровец натоварихме багажа ни коне и потеглихме пеш за Мусала. По пътя за Мусала в време на почивните имахме интересни разговори с Учителя. Ето някои мисли на Учителя при тия разговори:

Кой с уповава на светското, на материалното, той непримено в края на крайната ще се разочарова. И който уповава на духовното но с користни цели, за да уреди своите работи, и той се разочарова. И само онзи който уповава на духовното без користно, той не се разочарова. Това е божественото.

Цялата бяла раса сега минава през фазата на алчоста колективно -пример : италианците в Абисиния- а пък сега българинът индивидуално минава през алчоста. Невидимия свят използува всичко това разбира се нас за добро

Мусала по-рано е бил най-високият връх в Европа. После се е снижил. България е била няколко пъти море и суша, обаче рилският масив винаги е бил суша. Когато България е била море, рилският масив е стърчал като голям остров над водите.

След обед стигнахме до хижа Мусала дето приношувахме и на другия ден рано сутринта потеглихме за върха.

При изгрев слънце на Мусала Учителят прочети второ послание към користните. След молитвата почна разговор. Ето някои мисли на Учителя от този разговор:

Първата проява на Бога която знаем е любовта. Бог е любов. Ние познаваме сега живота, а чрез живота се изявява любовта.

От звездите, от слънцето, от плодовете иде божията любов

Любовта зад въздуха, зад водата, зад кружите, ябълките, зад хляба и пр. И затова всяка форма, която срещаме нека да ни бъди само като съединителна връзка, чрез която да се свържем с онова което е зад тази форма, а именно с любовта на Бога, с Бога.

Ето защо когато възприемаме въздухът водата, ябълката, кружата хлябът и пр., когато наблюдаваме звездите, камъните, цветята и пр. трябва да се свържем с онова, на което те са проводник. И при ядането на хляба ябълките кружите и пр. ние направяме връзка с любовта, с Бога, тогава сме али добре. Това е доброто ядене. И ако при дишането ние се докоснем и приемем любовта, която е зад въздуха, тогава ние сме дишали добре. И ако при гледането на камъните, цветята, планините, звездите и пр. ние се докоснем до любовта, която е зад тези форми, тогава ние сме ги гледали добре.

Аз сам засегнал любовта от всички страни. Тя е всепроницаща [illegible] прониква на всякъде. ТЯ Е ВЕЛИКАТА СРЕДА В КОЯТО СМЕ ПОТОПЕНИ.

И в най-дребните съществa, и в атомите и в силите, на всякъде се вижда нейното влияние в една или в друга форма.

ЛЮБОВТА АЗ ВИЖДАМ НА ВСЯКЪДЕ. Виждам чешма. Аз виждам любовта там. Този човек е мислил доброто на хората, като е направил чешмата.

---

*) Естествено е, че в разговорите с Учителят, говори ни в течение на много години и в разни случаи, може да има повторение. Те по възможност са премахнати. А някъде сродни идеи от различни разговори са събрани в едно.

Някои идеи, изказани от Учителят при едни разговори, за да бъдат по добре разбрани и обеснени, са допълнени с мисли, изказани от Учителят при други случаи.

Първата оригинална страница на Разговорите на Учителя от архива на Боян Боев, откраднати чрез Димитър Зарков гр. Казанлък и издадена от Димитър Калев от гр. Варна, а отпечатана чрез издателство „Бяло Братство" „Акордиране на човешката душа"

Ами тази книга няма да може да се чете от никого в следващите 1000 години. Нарушението е извършено от същите Сили и от същите хора во главе с Боян Боев от Невидимия свят. Кой какъвто е долу на Земята, такъв е и горе в Небесата. Кой каквото е правил долу, същото го извършва и от горе! Редът е един и същи! Няма изключение никому!

9. А сега идва ред да се задействува Божественият закон на Правдата. Ами как така? Ето как описва Учителят този проблем в „Изгревът" том XII стр. 370, отдолу ред 8, която преразказвам тук:

Бялото Братство започва да съди, когато е нарушен законът му и е извършено престъпление. И го съди в 4 различни инстанции: на Земята, в чувствения свят, в умствения свят, в причинния свят. Но неосъден няма да остане. Проверете след време съдбата на онези, които извършиха предателството към онзи архив, който аз съхранявах, пазих цели 30 години. Не го взеха и не го откраднаха по комунистическо време нито крадци, нито комунистите. А го **откраднаха истинските крадци и разбойници**, надянали маски на бели братя, вълци и лисици по същество, но надянали овчи кожи. Комунистите са цвете благоуханно пред вашата подлост.

Господа разбойници, крадци и мошеници, идва сега вашето време на грабеж, измама и подлост. Но после идва друго **време на Божията правда** и справедливост. И аз ще дочакам това тук, на Земята.

Рано или късно ще дойдат онези, изпратените **по дух българи** и онези **свободни души**, които ще искат да бъдат отключени книгите на Боян Боев, защото там е запечатано Словото на Учителя Дънов с 9 печата. И то за 1000 години, защото се поклониха на звяра и приеха белега му по челата си. (Откр. Йоана, гл. 14, ст. 9–10.)

Но те могат да бъдат отключени само ако се прекарат през „Изгревът" и бъдат отпечатани именно там, а не някъде другаде. Ще си го проверите това дали е истинно и то още по мое време. Ако не стане по мое време, ще стане след 1000 години и тогава вие ще **носите отговорността** пред следващите поколения българи, че заради **вашите деяния** на подлеци и предатели **то е заключено во веки веков**. И ще проверите какво е Божият гняв и Божията Правда!

И вашето престъпление ще върви след вас тисящи години за ваша поука и назидание за останалите. Но ненаучени няма да останете.

10. След като в „Изгревът" том IX, от стр. 841–844, бе описано как действува Духът на Заблуждението над Казанлък, както и в „Изгревът" том XI, от стр. 809–813, то започнаха да издигат отново заблуждения, че този материал го има и на други места по страната. Ще кажа следното:

а) Оригиналът е у мен, заедно с корекциите, направени с мастило от ръката на Боян Боев, както и самото оригинално копие.

б) Около 1970 год. „майстор Борис" притежаваше един препис, който беше у дома му и аз го виждах, цели 10 години, как стоеше на една етажерка, но не посегнах към него да го прибера. Той беше почнал да работи върху този материал и да го редактира, така както редактира „Изворът на Доброто", чието редактирано копие с подписа на майстор Борис е при мене. От същото това копие Мария Кисова направи нова редакция, за което е вече описано, с цел да разбие и опорочи материала.

в) Аз изпратих едно писмо до Мария Кисова да не публикува този редактиран материал, защото оригиналът е у мен и ще бъде изобличена. Виж „Изгревът" том IX стр. 758–764. Сега научаваме, че била подготвила да издаде този редактиран и променен материал от нея, както и променения текст на „Изворът на Доброто". Но понеже т. нар. „Издателство Братство" публикува откраднатия от мен материал от Димитър Зарков от гр. Казанлък и чрез Димитър Калев от гр.

Варна, то те бяха спрени временно. Е, все пак някаква полза има, че поне е публикуван откраднат оригинал. А не редактиран и променен.

г) Вероятно е да има и други преписи, направени на ръка от някое копие. Но този материал е огромен, от 1054 страници, и не може да бъде преписван на ръка. Тогава нямаше размножителна техника, за да бъде размножен в други копия.

е) Ето защо, за да се омаловажи цената на охранявания архив от мен в разстояние на 30 човешки години по време на най-големите гонения, обиски и унищожаване Словото на Учителя от комунистическата власт от 1945 до 1990 год., то се говори, че го имало и на други места. И да не се правя на толкова важен и незаменим. Хайде де! Покажете тогава оригинала!

Добре, като го има и на други места, защо не го публикувате, а публикувахте откраднатия материал от мен?

Много държа да получа отговор именно на това. Защо крадете от мен, а не от други? Краде се от този, който има, а не се краде от този, който няма и който е просяк и пълен с въшки. Бръкне в пазвата си и извади въшки. Аз заварих такава епоха на просяците и въшкарите. Видях ги! И сега ги виждам.

д) Там, където има лъжа, измама, кражба, там е **царството на Духа на Заблуждението**, който е Духът на Антихриста.

Там има само настоящо падение и поквара, която трае ден до пладне и разрушава всичко. Ще си го проверите. А Небето винаги оставя един представител жив до дълги години, за да засвидетелствува за Истината. Това ще го бъде. Аз съм го проверил. И за вас има също време за проверка.

11. И накрая какво се случи и какво остана от Школата?

Първо: Не дойдоха онези българи по дух, макар че бяха изпратени от Невидимия свят да работят с Учителя. Отклониха се и се загубиха в света.

Второ: Дойдоха онези, изпратени и подбрани в Невидимия свят от Дявола, всички негови противници и врагове, за да се провери дали Учението на Учителя може да се приложи първо върху тях. То бе приложено. А резултатът е налице. (Виж „Изгревът" том XI стр. 826–831.)

Трето: Стенографите, изпратени при Учителя, се провалиха окончателно. Българският народ не можа да излъчи българи, а изпратиха хора със смесена чужда кръв от изостанали народи в своята еволюция. И с това попречиха на работата на Школата, за да завърши работата в цикъл от 22 години!

Паша Теодорова бе рускиня по баща и българка по майка. Тя промени Словото на Учителя Дънов.

Савка Керемидчиева бе германка по майка и българска македонка по баща. Не можа да довърши работата си със „Свещените думи на Учителя" и създаде условия нейните съвременнички да я тачат като идол. А материалите сама си ги разпръсна между своите почитатели. И днес са окрадени и разбити!

Елена Андреева – чиста българска македонка по баща и майка. И тя не можа да си свърши работата. А това е описано в „Изгревът" том IX, защото се опитваше да ръководи и управлява, а това не е позволено в Бялото Братство, жени да управляват.

Борис Николов – българин по баща и майка, но от неговите стенограми никой досега не се е ползувал. Той има вината за провала на цялото поколение, останало след Учителя. В тялото му съжителствуваха и живееха едновременно две същества. За кратко време Борис Николов и в повечето от времето бе в тялото му „майстор Борис", който бе от Черната ложа и провали всички и всичко. След него остана Разрушението.

Боян Боев – половин арменец по майка и половин българин по баща. Като арменец провали всичко. А според Учителя арменците са най-старата изостанала раса на Земята. Провали всичко и унищожи всичко. Онова, което бе записал от Словото на Учителя и то като българин, бе опорочено при издаването му заради неговите арменски методи на действие. И то бе заключено за следващите 1000 години, за онези, които се поклониха на звяра и образа му и приеха белега по челата на Черната ложа, за да бъдат нейни слуги и поданици.

12. Съвременниците на Учителя цитираха едно изказване, което било уж на Учителя: „Ако искате да видите ангел в плът – това е Боян Боев." А това било и се отнасяло уж за неговата безкористност като качество. А това не е вярно! Защо ли? Ето как стои цялата истина. Георги Куртев от Айтос, който е съвременник на Боян Боев и се познават още от Европейската война и ги има дори на снимки, публикувани в „Изгревът" том X под № 3 и № 4, кореспондират помежду си и се възхваляват един другиго. Така в едно писмо Георги Куртев пише, че ако има ангел на Земята, то това е Боян Боев. А Боян Боев, за да не му остане длъжен, му пише, че ако има светия на Земята, то това е Георги Куртев. И това почва да се разнася и дори се пишат стихове на тази тема (виж „Изгревът" том X стр. 51–53 и по точно стр. 53.) Ето откъде иде разпространението на легендата за ангела в плът и за светеца в гащи, оженен и то с 5 деца. Ангел в плът не може да има. Светец в плът не може да има! А защо ли? Защото ангелът е същество, завършило своята човешка еволюция преди 24 милиарда години и не може да пребивава в плът, защото има тяло от Небесна светлина и се движи чрез Божията Слава, т.е. Божествената Светлина. Може ли човек да влезе в кожата на един червей? Не може. Ами тогава?

Светия не може да има в плът. А защо ли? Духът може да дойде, Святият Дух може да дойде и да влезе в **небесния човек, който има връзка с Бога**. Ще влезе, ще свърши работата Си и ще се оттегли. Той не може да пребивава в небесния човек постоянно. А що се отнася до земния човек в плът и кръв – това е изключено, да бъде посетен от Святия Дух.

Така че тогава бяха пуснати притчи, за да заблудят и отклонят привържениците и последователите на Учителя в съвсем друга посока. А пътят на ученика е един. Този път е даден чрез Словото на Всемировия Учител – Беинса Дуно.

13. Ето защо ангел в плът няма. Ангел в мъжки гащи не може да има. Нито ангел в женска рокля. Това е изключено. А Боян Боев имаше тежка карма, а един ангел, изпратен от горе, няма тежка карма. В последното си прераждане е бил във Франция по време на Френската революция и е бил началник на Гилотината, която е рязала главите отначало на роялистите – на краля, кралицата и на всички френски царедворци, а по-късно е рязал главите на републиканците, когато започват да се избиват един другиго. Та, гилотината е и за едните, и за другите. И сега след 1990 год. Боян Боев приложи гилотината и посече мнозина, онези екипи, на които им бе връчено от мен да въвеждат онова, което той бе написал. А това не бе негово, а Слово на Учителя. Посече ги и едните, и другите. А за гилотината на Боян Боев ще си прочетете в „Изгревът" том XIII в спомените на Магдалина Григорова. Невероятен разказ, но е факт!

И така, провалът бе пълен, окончателен. И безвъзвратно загубено бе времето на мнозина българи, родени по дух, за да свършат работата си в Школата на Учителя. Днес това се прави с поредицата на „Изгревът", независимо дали му се харесва някому и дали му изнася на другиго. Самият факт, че в момента в България се наброяват към 1444 негови последователи според думите на Учителя, само между 200 и 300 човека купуват „Изгревът". А колко ли от тях го

прочитат? А колко ли проумяват след прочита? Не се знае. А отпечатаното оригинално Слово също се купува по 300 броя от всяка книга. Не ги купуват!

Ето защо **това поколение няма право на условия**, външни и вътрешни. **И те ще се затворят.** Ще се затворят с железни врати, а ще останат да се отварят само медните врати. Как става това ли? Навремето, когато евреите са бродили в пустинята, изведнъж се явили много отровни змии и умрели стотици от евреите. Тогава Мойсей наредил да се изковат от мед образите на змиите и били сложени да стърчат всред тях. И тогава нито една змия не ухапала никого. Така се отварят медните врати. Само онзи, в когото **Духът дойде да работи за делото на Учителя, ще му се отворят медните врати** и той може да работи при **най-неблагоприятните външни условия**, защото **ще има вътрешни условия в себе си**, създадени от **Духа на Словото на Всемировия Учител Беинса Дуно. Амин!**

Ето защо е дошло време **железните врати да се затворят** за това поколение, **да се спре** извращението, опорочението на Учението на Учителя Дънов. А неговите думи бяха: „Този път Невидимият свят е **взел всички необходими мерки**, за да **не се изопачи** Словото и Учението на Бялото Братство." Повтарял го е многократно с различни изрази. Мнозина го декламираха пред мен. Аз го чух и видях! Запомних го!

Аз вярвам в това. Аз заварих поколението на Школата. За всичките им нарушения те бяха вързани отвътре и отвън. И те се провалиха. Онова, което се спасява днес, то става чрез „Изгревът". По друг начин не може да стане. За тях важеше притчата за железните врати.

А че се отвориха медните врати за „Изгревът", то ги отвори Онзи, Който искаше да запази чистотата на Словото на Учителя и Бога и историята на неговото пребиваване на Земята и на неговите сподвижници. Сподвижници в пътя, в техния възход и падение. Има там, в „Изгревът", истории за истински змии и истории за изкованите от Духа медни змии, които спасяват само онези, които признават Духа на Словото на Учителя и на живия Бог.

А за учениците остава Словото Му и историята на Школата чрез „Изгревът".

А за учениците по Дух днес аз издавам оригиналното Слово на Учителя. За онези, които ще дойдат в Дух и Истина, ще могат да пият от Извора на Словото на Живия Бог. А това е Живот Вечен за човешкия дух и човешката душа.

Амин.

5–6 март 2000 год.
София

Вергилий Кръстев

„Изгревът“ том XII

СЪДЪРЖАНИЕ

I. Синархическата верига на Всемирното Велико Бяло Братство – Наряди от 1919–1950 г. 4–240

II. Учителят Петър Дънов. Беседи, държани пред сестрите от духовната група за молитви, песнопения, размишления в ден четвъртък след обяд 241–519

III. Окултният клас на „Класът на Добродетелите“ – Протоколи и беседи на Учителя Дънов от 8.IX.1924 г. до 27.XII.1924 г. Представя Мария Тодорова 520–624

IV. Бележки от образуване на Класа на Добродетелите 1920–1922 г. 625–669

V. Бележки към работата на Окултния клас на Добродетелите през 1923 г. 670–717

VI. Класът на Добродетелите: 22.VI.1923 г. – 22.XI.1923 г. 718–760

VII. Пентограмът 761–862

VII. Антиминсът и Бялото Братство 863–870

IX. Духът на Истината и Духът на Заблуждението 871–904

Съставител и редактор:
Д-р Вергилий Кръстев

Компютърен набор:
Диляна Делчева (от стр. 4 до стр. 240)
Теодора Шкодрева и Меглена Шкодрева
(от стр. 241 до стр. 519, от стр. 520 до стр. 624,
от стр. 625 до стр. 760 и от стр. 761 до стр. 862)
Марина Иванова (от стр. 863 до стр. 904)

Коректори:
Ефросина Ангелова-Пенкова
(от стр. 4 до стр. 240)
Теодора Шкодрева и Меглена Шкодрева
(от стр. 241 до стр. 519, от стр. 520 до стр. 624,
от стр. 625 до стр. 760 и от стр. 761 до стр. 862)
Марина Иванова
(от стр. 241 до стр. 519 и от стр. 520 до стр. 624)

Компютърна обработка:
Вихър Пенков
(от стр. 1 до стр. 240)
Марина Иванова
(от стр. 241 до стр. 519, от стр. 520 до стр. 624
и от стр. 863 до стр. 904)
Теодора Шкодрева и Меглена Шкодрева
(от стр. 520 до стр. 624, от стр. 625 до стр. 760
и от стр. 761 до стр. 862)

Печат: СД „Симолини'94" – София

Дадено за печат от 6 до 20 март 2000 год., когато свършва астрологически духовната 1999 година, според Учителя Дънов.

Тираж том XII – 2000 броя